Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 4.
Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

47. Organum Aristotelis (1679-1691), K. 604.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека
АН УРСР
ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
Бав. 47 I

et G. Floriani exuvias sacras visæ sunt ali aquilæ et sunt
in Polonia Ergo etiam Divi corpus Adalberti est in polonia siquidem visæ sunt
aquilæ supra illud

Doktor nato powiedział &c

Od iedny przyszło aż więc do dziewiąci
A Doktorowi mogę się wełbie mąci
Trudny powiada moy urząd ztemi Pany
Szedłem spać tryzwy a wstane piany

Fons 4ty ab alienatione quæ fit quando a persona aliqua
aliquid aligenamus ut cum dicimus Principes aures habere
bq. Hinc est

Matusz wąsow lepiey rzec bo wielko kładziemy
Rzecz pod mało, kiedy wos matuszow mowiemy
Vel quando Rei propositæ causa aligenatur et alia dat
Że krotke wierzsze czynie to Sakubie ganisz
Krotsze twoie nie rowno bo ich ty nieczynisz
Vel quando aliquid a tempore, loco, aligenamus ut
Wednie spisz wnocy czuiesz a cuz to zazgoda
Nieiestesty naszyniec ale antypoda

Problemma Politicum quodnam tempus est Regnis pe
tiosius belli an pacis

Ingratus videar ni calamo bella protegam quæ nos armis ab a
tuentur. Etiam bellum eget qui pro illo arma capiat. Nemo
non hostis quisquis paci studet imo pax ipsa quæ parvus qui
bellorum est, in Martem hostiles animos gerit, nec parricidium to
Arma igitur pro armis bellum pro pacis authore bello iuvat
indicere, pax mihi, pax Imperijs bello gravior hostis nam

Articulus Tertius

De Carmine Lirico

Lirica dicuntur quae ad Lyram aut Cytharam canebantur dicuntur Ode
quod significat cantum, quae si sint parve dicuntur Odaria.
Odae quae habent unum genus carminis uocantur monocolae quae duo
Dicole etc. Si in una strofa sunt duo genera carminis, dicitur dis
trophos si tria Tristrophos si 4 Tetrastrophe
Quidam uersus qui constant duobus metris dicuntur dimetri qui tribus trimetri
Acatalecta Carmina dicuntur illa quae sunt integra quale est Sena
rium Iambicum Catalecta quibus deest una syllaba Quale est Horatii
ertium Brachicatelecta quibus deest pes unus
Hypercalecta quae syllaba una V pluribus redundant
Quaedam Carmina dicuntur a numero syllabarum, ita Adonium
Pentasyllabum quia habet quinque syllabas
Hendecasyllabum quod undecem syllabas
Aliquando dicuntur ab inuentoribus ut Alcmanicum Saphi: Gliconi
de quibus Alvarus
Aliquando a numero metrorum et dimensionis Monometrum Dimetrum
Trimetrum etc.
Aliquando ab uno metro ut
Luceat Ether magnusque parens
In quo licet tantum Ptus pes est Anapestus tamen totum
pesticum

Punctum Primum

De Poesi Dramatica

Etiam Drama ad Lyras pertinet.
Drama est nomen universale sub quo continentur Traiedia, Comedia, Dra
titium dederunt Dies Festi quibus antiqui, collectis frugibus conveniebant in
ut Diis litarent tum ut in mutua conversatione animum a laboribus remi
Hinc duplex Poesis nata gravior in Deorum laudes seu iocularis
probris mutico proscindebant
Nomen Dramati datur 1° a persona quae primas partes tenet in Dram

ut Seneca, ut Juuenalis vocavit Hypocritam, ut Latria ut eius
Seneca Troas

Graeci Dramatis genera tantum duo numerant Tragicum et Comicum
Romani, Praetextatas, Tabernarias, Atellanas, Planipedes

Sciendum est apud Romanos Fabulas erant ut Palliatae Togatae
In Palliatis inducebant Graeci In Togatis Romani. Palliata est eadem quae
peregidata nam Graeci et Pallio et Crepidis utebant. Praetextatae sunt actiones
Principum Virorum in quibus inducebant Reges Caesares Duces. Trabeatae sunt
eadem cum praetextatis Togatae proprie dicebant quae erant de hominibus privatis
Toga enim non principum vestis erat sed Privatorum civium, Trabea Trium

Praetextatis et Togatis erant quidam mixtae quae Tabernariae
dicebantur, quia homines plebeij tabernas incolentes locum in his
Praeter has erant Fabulae Atellanae ab oppido Campaniae Atellae in quo primum actae sunt.
Cinthonicae a Rhynthone Poeta qui primus Tragediam adhilaritatem
Planipedes a planis actorum pedibus in quibus ob humilitatem ar-
cebantur et illitteratam personarum, ut Cothurnis et Socco utebantur
Hilarior est genus talciamenti sublimis Tragedis usitatum Socci humi-
lium Deorum

Argumentum Dramatis est Fictum Verum, si sit fictum
rerum Historicum optimum. Declamatio ficta intra Scholas tolerari potest

Comedia est Poesis Jocosa qua Poeta vitam communem ac mores fin-
gebat dicit comedia est Poema Dramaticum negotiosum exitu laetum
Nomen. Dicitur a Graece κωμη quod significat viam Vel a Como lascivo
Medii praecipue tres protasis quod priorem historiae partem exponit
in qua variae turbationes nascuntur Catastrophe quod mutationem
Vel in pejus Vel in melius exhibet olim 5 quinis actibus constabant
Dramatis adhibet Prologus est simplex Vel compositus, Simplex in quo Poeta
a caetera sub Synopsim explicat Synopsis est compendium Dialogi Prologus cum
acta est in quo Vel per Emblema Vel per mutam representationem Vel non
in tertio Dramatis Pericopa exhibet, apud nos dicit Antiprologus
Caput antiquos utebantur legui in Scena plures quam tres. Nunquam
Scena fuit Videndum est ut actus ab actu Scena a Scena trahat Scena
ne plures quam septem, in eodem actu ab eruditis non ponuntur

№. 47. VIII. A. 43.

ORGANVM ARISTOtelis

Anno Domini
Millesimo Sexcentesimo Septuagesimo Nono 1679
Inceptum.

Ex Libris Fri Alberti Maiowski
Ordinis Carmelitarum R.C.

BIBLIOTEKA FUNDACYI HR. BAWOŁOWSKICH

Tractatus Proemialis in Organum Aristotelis

Expositis sufficienter propter sufficientes rudimentis Logicae explanationem, propter incipientes Philos. in Organum Aristotelis aggredior hoc est ut Logica sic dictam. Quia cuicunque conventui vocum et instrumentorum pt quodamodo, et pt Organum, ita omnibus scientiis earumque instrumentis et sciendi modis una est quae pt Logica non dignitate sed suo officio sequitur. Illi quidquid in aliis sublimioribus scientiis ad expoliendam hanc ingenia tractatur. Totum tanquam Directrici debet. Unde a S. Augustino Magistra scientiarum, Disciplina. Disciplinarum, qua aperta omnes aliae aperiuntur. Et qua clausa omnes aliae clauduntur. A D. Thoma Ars artium ab aliis Regia sciendi via nominatur. Quam tam prospere utinam ingrediamur omnes tam ut ea metam Cursus Philosophici et Sapientiae et instructione consumati pertingamus. Quia vero Aristoteles lib. 2do Posteriorum Cap. 1mo docet de ama quoque re in primis quaerendum esse an sit? Deinde quid sit? et qualis sit? Ideo et ego antequam singulas Organi Aristotelici partes incipiam tangere. De Existentia et Natura ipsius Tres controversias promittam. In docendo autem Methodum antiquorum Theologorum et Philosophorum servabo. Quae est huiusmodi ut in primis argumenta contrariae sententiae exponantur. Postea statuatur propria tum satisfiat rationibus adversariorum. Ad hoc autem me incitavit partim reverentia Angelici Doctoris, et antiquorum Doctorum, quod videtur modus esse mundus et ordinatus et iuvans multum memoriam Auditorum.

Controversia. Ama

De Existentia Logicae.

Quatuor punctis contabit controversia, in 1mo quaeretur an Logica sit Philosophia et an in omni Intellectu reperiatur. In 2do est An aliqua necessitas Logicae. In 3tio Divisio Logicae in Docentem et Utentem. Est ne in membra distincta realiter adaequate. In 4to An aliae scientiae possint dici Logica utens in recto.

Punctum

Punctum Primum

An Logica. sit Philosophia. et an in eius Intellectu reperiatur.

Iuxta quoda Logica n videt Phia

Videt eam quibusda Logica n ee Philosophia, tum quia Aristoteles eo Topicorum Cap: 12 Et 4do Methaphisicorum Cap: 2do Aliq Doctores distinguunt Logicam a Phia Tum q Philosophia e Logica re., Logica Non poter alias Salvarijs. Tum q Logica e Instrumentu Philosophiæ Sript n e pars Philos.

Iuxta Doctoru distinguit Logica a Phia

Phia poterit Logica poter alias Salvarijs

Sed Logica f instrumentu Phiæ

2do Videt n in ea Intellectu reperiri Logica, et quidē loquendo de humano Intellectu pt ita argui. Cuius nullæ necessitas, illud n reperit, Nā ea est Deus, Sicut n desiderant in necessarijs ita frustra nihil faciunt. Sed Logicā nulla e necessitas in Intellectu humano Ergo ea illo n reperit. Prob Minor. Necessitas Logicæ potissimum colligit ex Directione Operationum Intellectus. Arguitur sanctū multū Operationes Intellectus humani quas nec dirigit nec pt dirigere Logica. Sed aliquæ n dirigit ea pt dirigere Ergo nec omnes Probatur Minor. Dans Omnes Intellectus humanos Supernaturales Quos n dirigit nec pt dirigere Logica. Sola Logica e Cognitio naturalis Et reperit Logicorū quā pt et Velare. Sed omnes Supernaturales dirigi pt dirigibilia. Sed nec actus Voluntatis Supernaturalis dirigunt a Cognitione naturali. Similiter e Cognitio divina et de Operationibus Intellectus Angelici et Visiones naturales nō regunt actus Supernaturales

3tio Videt n reperiri Logica in Intellectu Angelico, Tum q actus e Logicā docere mentē discurrendi formaliter, Sed nulli dant in Angelis discursus formales Ergo nec Logica datur Tum nec sit sermo de discursu. Vir tali. Sed n est Logica dirigi Quia pt et dirigi et Cognitionem, quā e Incognam. Directionis

4to Videt nulla ibi necessitas Logicæ in Intellectu divino, tū q n potest prudi vllus Deo ordine adqā educat. Ergo n reperit Logica. Nec dicas admittendū e in Deo Logicā pater dicunt Sortes creatus, Tum q Deus n pt dependere ab aliquo Quoto ut infine. Dependeret alte q Logica dependet admittendo ut pater dirigere ad illū. Tum dicunt Sortes gerere bi respectu Dei ac si n esset Sortes. Tum q Logica e distincta hoc e Comparata Sedentari q alius experimentalis Cognos. Sed vi Dei repugnat

Respondetur

Communis ia tenet aliqua Logicā et Intellectū divinū posse discursū ipsa ratiocinari. Et appellari pt, iste n defuerunt Barbaræ existimantes ab Aristotele q Logicam fuisse Intellectam. eam partem quā ait de Demonstratione. Per Dialectica vero eam quā Intellectam eam partem quā ait de Demonstratione.

de Syllog. Logico tradit. Cui Vsui prompti utriusq. Num Etymologia accomodari optime
et Dan Logica, derivata a Gr. Logos de Notante Sermonem seu rationem. Idē
est ac facultas valu, seu rationandi. Dialectica Gr. a gr. Verbo Dialogor. Notante disser-
re ac disputo, idē est ac facultas discurrendi hoc est ex notis ignotu. Hoc certum periculo
deducendi. 2do Vtrum Incusit Nra disciplina quo ad Res extra positas. Notā Scribere.
Negativa. In primis quibusq. In dub. Caelus 2dis sferis. Notā Scribendo. etc.

Propositio 1ma.

Logica existere in rerū natā evidens est. Ita ois Phi Orta. Egyptiorum Cyrenaici et Stoicorū
et Senecae testae. in epla 99 inconcussus rō multis de existentia Logicā disputarunt eamq. ex
inutilē a Scholis penit amandandā censuerunt

Probatur 1ma Authoritate Divi Thomē 1ma parte, quaest: 14, artica: 8to docentis
Authore Logicā facultē Dei cognoscibilē esse, cū ēt eorū denū Intellectus cognoscat, qā deitate a Rōe
strumēti pene distantē et Haldeis tradita est aperitas Justinus Martyr. Aquibus ad
Egyptios, ab his vero ad Gr. eos quoq, quam aliqui ex Latinis haud pene extinguere.
vult. Adhuc in animis scintillantem excitare conati sunt. Ut sequatur. Desiderio
instaurando Plato Divinor, Aristoteles termini Syllogistici, quicquid similem Logicam
divina prudentia edidisse auxit. Congrua. Methodo disponend. etc. Ita Sententiā tribitor
. plur.

Probat 2do Experientia Innumerabilē Scriptori antiquorū qui Logicā scripsisse
habuerunt. Vt ex libris eorū deducendo Mā Colligit. Ea ita redundare qui solidā aliquā
Logicā in multiplici Mā Sacra et profana luxite Regula Logica, Definitiones, Divisiones,
Norma, Infallibiliter et recte instituunt.

Probatur 3tio Adversarios cogendo ad hoc Syllogistica Mode admirabili a Sapiē
per ea inventa etc. Per te negantem dari Logicā ñ dari Logica. Ergo q te negante
dari Logica. Probat Negia velocitate ad formā Caelo q te negante dari Logica ñ dari
Logica. Tunc q te negante dari Logica. Sed ut Sectio q te negante ñ dari Logica, q per
aliquod argumentum directum Intellectui Scripti negatis q discursum. Tunc q te dari Logica.
Sed quod q te ñ dari Logica, Tunc q te ñ dari Logica, q per aliquod argumentum Scripti tui Intellecti negatis
Vel discursus directus. Ergo quod q te negante ñ dari Logica. Sed q te dari Logica. Nisi
clara. Nec ex Logica a Intelligis alicubi qui Scripsit aliqui Directius. Cognitum Intellecti
oni, Memoriae servatum. Memori etiam probat. Quia aliquis dari Logica ñ esse mendacia
ciis, sed ois contrarius aliqui Directius sui, aliud tenere te negare opinabi. Ergo
gnā q te ñ dari Logica. Tunc q te dari Logica, q per aliqui Scripti tui Intellecti ne-
gantis q discursus directus. Sed Etiā difficultas est dari Logica impetrabiles in intellectu

humano.

humano possit dirigere circa eius operationes qñ determinando sit

Propoo 2da

Existens Logica in Intellectu humano est directiva aliqñ eius operationum. Ita Zumel recentiores tract: 1mo disp: 2da. Ruuig: 1mo in Proemio Logicæ Tribus. Ratio est quia in potentia Intellectiva qm aequeat dirigere Logica. Ergo certum è directiva. Patet ratio solutione Obiectionis. Ratio. Vera 2ndum ipsum punctum possitiva videtur posse dari in Intellectu humano, sed etiã Angelico nec Diuino. Ideo ut hæc quæ solvetur. &c.

Propoo 3tia

Probabile è dari Logicã in Angelis. Ita Gonzalez Cap: 3tio Questionis in Logicã et Zumel recentior. Antequã probẽ dissertio supponendi declarandũ. Dã in Angelis dantur discursus evidentes. Hoc è quod Caietan dat effectu evidenter cognoscunt, aut hãt species infusas creatas infusas, aut quid similiorem ponentes) Discursus virtuales ut eos dicentiant et discursus in evidentia et obscura, discurrunt forte qñ alteri aliqui negant, patet ex eo quia discursus forte ex notis adquisitis fiant à pluribus actus. Sam Diversi Angelorum discursus forte in evidentia. Intellectus è incertus et Deus fecit, nec è magis effectus humanus discursus evidentia. Ubi naturaliter, sed humanus discursus forsitan, Ergo et Angelicus circa inevidentia. Quæ supponitur alibi tuum explicandi effectus Dei. Qui opinatur Aquinas in aliquo modo Aristotelicus, hunc modum Deducendi bene ex indicat, in illo dato Logica. Hanc ex quibus istotelicis ping. Sed Angeli dã discurrunt forsitan circa obscura. Ubi inevidentia, Confirmat Aquinas in aliquo modo Aristotelico hunc modum deducendi cognoscunt ex terra. Ergo in illo dato Logica. Probo minor: dã Angeli cognoscunt Scriptur futura aut mortuos à diversis formant tale argumen. Quia è talis status asserui, et tale regimen temporum futurum solet sequi Scripturas et partibi. Sed modo è talis status asserui, sed tale temperamentum regimen. Ergo sequitur Scripturas et partibi. Qui Syllogismus è in Darii. Similiter argumentatur. Dum ex signis cognoscunt secreta animi et occultos cordis cogitationes &c. Ex effectis curvatis, Petri pectus percutiatur. Corvin Cranifici Imagine. Insuper. alia hæc actui dicuntur.

Probo 2da Pars Deductionis quo ad Discursus virtuales. Et tunc Discursus virtuales tunc quia eodem actu Intellectus cognoscit quia præmissas et Deductionem. ob cognoscunt ipsam conclusionem. dicitur Dato Logica in Angelis quia de facto discursus. Ergo etiã dato quo ad Virtuales. Nam etiã discursus Virtuales habent suas Differentias et diversos modos Deducendi et nunc modo fortis in Barbara. nunc in Celarent, disponebant deducendo

in illis virtualiter si nullo quisquam modis formaliter concludendi, ergo simul formaliter virtuales discursus regunt in angelis ac Logica. Affirmat quidem angelos cognoscere modos concludendi virtualiter in Barbara et aliis et aliis ea bonos qui Logicam pertinet ad Logicam

4 Propoo 4ta.

Egnia in Deo pt admitti Logica ratione ad Veritas Divinas Cognos supponit cu Theologis dari in Deo cu nullis in Deu in formis Imperfectis qui quae formas Conditionatos, qui etia quae ad formales discursus creatos. Ita cabati Gonzalez et Suarez.

Obetz 1ma Pars Quia elicere modos concludendi virtualiter in Barbara in Feris In Celarent et Darij Virtuli et saire modos istos concludendi ea bonos, pertinet ad Logica hoc autem regunt in Deo qui cognoscit suu exemplo virtualiter, de pertinet una Cognio ipsi ab alter a ratione Scijj ea ratione Causa, vide supponit sua ydeatum sua procedit Deus ad cognoscendu Conveniens Petri. si dederu Petro tale mutuu quoniam, sed volo ipsi absolute illud dare Gri Quoniam. Sui Syllogismi virtuali in Darij, Licitu in Deo negatu ignoratu in signo aliquo reali ad qua cognoscendu pertere debant ex cognitis pt in Deo ad huiusmodi ignorantia Duo prima et negativa hoc e cognitio rei quod illud vocatu, signo nie cognoscibilis ni ta positiva hoc e quod ita cognosci ipsis

Obetz 2da Quia Deus discursu concludens. Distur tale discursu in Deo, similis cuiuslibet esset modus discurrendi formaliter ita concludendo in Barbara vie in Celarent, Quod dictu non qua pertinet ad Logica, videlicet hic pt admitti in Deo, quae ad formas discursus Conditionatos. Obetz 3tia Quia Deus in Deo cognoscens Impossibilia per modu Possibilis, vi ea posset operari talem modu ni esset aliquis alter liber decretu effectu distinguentes, quia de Deus vellet aliqui mutare, Deus ea omnino ex Juvitibus talis Cognitionis, si ea hoc die saire attingunt. Et cum Augustinus Deus aut Patet Arrubas; dispar ex Deitatis Dei Scripta etia duas Cognitiones hac, stasi formaliter esset discursivas Deus bene concluderetur esset vi modis figurarii, qui Cognio spectat ad Logicam.

Obetz

Obiect 3ria Pars Supponendo cū multis ad Cognitionem Practicam requiri
ad Veritatē actus opus factibile, atq; cognoscibile, sed datis ēē ad diligat ad-
illud super Impossū cui tales opus erit subiectū quo suppono. Dico
dant in Deo Victimam et iudicia doctrinā quāde cognoscendi sint de scientia sortis
ipsi quorū iudiciorū p̄ voluntas Divina Imperare Intellectui Creato tales sortes
discursus, sed hāc Judicia p̄tinent ad Logicam sic Practicā ut parte disputatia.
ad opus Terni dat in Deo Logica quo ad sortes discursus Logicos Creatos ex dictis
Infert Mors de Jud. humanū sed etiā Angelicū qui se ve subiectū et
quod Similes Logicā, docuit, pcbe Logicam placuisse. Quoniam quibus
dotuisse, dividere ac inferre ut scientie, notiā, habitū in Mathesi de quibus
sibi in omnibus artis manuductū et tabulā Logicalibus regulis in illorum Intellū re
videntur. Sit tū Logica q̄ Angelis species differens a nris. Licet sint eadē genū ad
etiā Actus Angelici q̄ dales diversi q̄ndē a nris. Licet sint eadē genū ad
modū procedendi discendo, fuere multos studendi, sta sicut diversa et diversa signa
differunt Substantiā Si vera Scientia in nobis inveniendi Logicā aut diuina
Inferit 2da Divina Sortes q̄ dicit q̄ subiecta Logicā in habitualis, habitū ad
obtinendū Imp̄fectiones quas inducebat respondent Deo, sed Stellae Quatenus in
Deo respectū in Creata Logica q̄ factibilia quā q̄ Sapia divina dictamen modū
Deo quo fieri possint modi sciendi, agendi q̄ dirigit Divina Sortes, ut Natura q̄dicat
adesse Velit etiam velit ab Imp̄fectionē dū Sortes, 2 etiā utpi Deus
ab Natura cognoscendo se et creaturas suas definiendi, dividendi, iudicandi, ratiocinandi
Cursus p̄fectabiles. Unde Deus auctor dicitur p̄ Logica excellentissima sicut
etiā Numerus et Creatio ee p̄hā Methaphysica Mathematica et cēa Scientia
Principia et, sicut S. Augustin lib. 2mo de Ordine Creationē dicit cognitio
Dei una vera fuisse Logica

Propos 3ia

Logica respectiuis in ō Objecta est Phia Jna Naturas Substias, Accidentia Signa
eius Doctrina Alberti Magni et Communiter sūi etiā Aristotelis Averroys
Scotistarū Alberti Magni et Communiter sūi etiā Aristotelis Averroys
Scotistarum. Etiā Scotistarū Logica veri ut in 3 Libris suis, Inde ē Phia
derivata. Etiā Scotistarū

Sed Logica itaque hꝫ ut cognoscat res quæ ꝺ̃ ꝺ̃ Quas Caus. Ergo ē Phia
ꝺ̃ totaliter sumpta Phiā Quia ē ista nam alia Scientiā ꝺ̃ Logica Partes Phiæ

Solvuntur Argumenta Contrariā Sententiā.

Ad rogata Argumenta Comprobantia Logicā ēē Phiam, ꝺ̃ varios dare sua
Strā: ex et Doctores ꝺ̃ diuersas Logicā ē Phia Logica ꝺ̃ Phiā ē ꝺ̃ Log
sitā nat̃ Mentis hꝫ sitā ꝺ̃ Phia tota sumpta quā ē Logica rem ē
Causis ꝺ̃ ordinē rem Logicā ēē operare intra ꝺ̃ Phiam ꝺ̃ Phiā dicimus ēē
speculativam. Ad hoc Phiā ē optime ꝺ̃, nata ꝺ̃ partem rei, hoc ē Totum sicut
speculativas. Ea vero etiam operat ꝺ̃ Phiā ꝺ̃ ꝺ̃ totā Phiam, hoc ē totum sicut
practicas ad quas probat Logica. Non Totum Quia Logica ē ista ꝺ̃ principalis Phiæ
scientiarū ꝺ̃ potest hoc ē Logica ē ꝺ̃ actus finis ultimi proprie Logica hoc ē ipse
actus finis, vivere proprie Logica.

Ad 2dum 3mi Syllmi et ꝺ̃ Minor vera ꝺ̃ Maior, nam Logica est
operativa Supnaliū ē directiva rapidē ꝺ̃ qua dirigibilium eius ordine
ad Syllmū effectū. Licet ex Compte acceptum Logicam ꝺ̃ supnale ꝺ̃ non ē
relata ad ꝺ̃ Supnale ꝺ̃ se respiciendo dirigibile ꝺ̃ ꝺ̃ accidens
vere Supnabile ex modo quo Deo Fide, vocata Virgo ꝺ̃ Gratia Supnatus
et finis ultimus Supnalis Fortitudo, Circumcisio dirigit ad Logica ꝺ̃ modo
quo ad datā a Deo: actus Supnatus ꝺ̃ Imperans ad Supnale sicut ꝺ̃ actus
Gl: imperans mi entendit actū Virtus Supnale Gl. Sufficit ꝺ̃ ad dirigit
Actum ꝺ̃ ꝺ̃ ē vere Supernalem, vita Logica dirigens actus Supnales intendo
dirigibiles ꝺ̃ recte, quādo sit ꝺ̃ deinde ex influxu Spiritus Sancti, qualis
ide actus Supnalis sanctus ē ꝺ̃ accidens respectu Logicā sicut Deus humana
extrinsece dirigā, nullos actus Supnales fidei Orationis. Ita Logica exterioreā
ut sit regula ꝺ̃ dirigens actus Supnales, Sed attingit ad Ethica de
virtute R: illā currere, quia Voluntas ē ꝺ̃ Ethica ad actus Supnales dirigi
cognitione ꝺ̃ per traeata ipsā fuit tribuit Supnalem, Ita aut operemur Supnales
Supnales ē cognitione accepta Logicam tota hanc ꝺ̃ Supnalem.

Ad ultimā vanē dico ē ea de ratione cognitionis practicā qua talis dicitur
circa opus facibile ꝺ̃ Virtute nāli ꝺ̃ sed circa opus facibile ꝺ̃ Caus
operans sufficiēs ꝺ̃ Imperans Voluntate elevatā

Ad 3tiū

Ad 3tium Negro minorem potiꝰ ẽt in Theologia gᵈ hic volum dᵒ Augustinꝰ dari
fortius dicam ꝫ in Angelis Arta obscura et inevidentia ratiocinia Fidei con-
clusiones. Declaratio autẽ virtuali scientie remouit Logicã simplex positã illum
dicit Capacem ee artificij Logici, et directionis virtualis Theologie, absolute q̃ honestẽ
simpliciter dicitur Logica.

Ad 4tum Sum speciem ẽ in ordine ad quos actus possit admitti in Deo Logica. Ad omnes
Rame in Deo ꝯ negando qꝰ Deus dependeret a filio vel a Verbo, ut Verbum, sicut nec
Logica Diuina dependeret. Nec ea n̄ ẽ opus perfectus, qꝰ actiõ Dei externe dicte
etiã ẽ opus filij, creatũ dependeretq̃ ab eo tanqᵐ a Verbo suo regulã nullã
ẽ absurdũ, multa ẽm alia actiones Dei externa dependentia a creaturis signifi-
cant. Zdum ꝓnego distinguo dicendo relative ad Deum vbi se p̄t, qᵈ
n̄ ẽt Possibile respective, et absolute Deum condere ac nō ẽt Possibile absolute
loquendo. Nego cum posse fieri ab Intellectu creato. Ad 3tiam. Dico absolute et ꝓ-
prie Dei Logica artificialis n̄ ẽ sed qualis ꝓcedit a prima Intuitiua Verbi
et ea
dicit ꝓprie artificialis qꝰ excludit qꝰ ab arte facta.
vocabula. Hinc etiã Deo competit absolute et artificiã seu deiqua scientia habitus
Sapientia Dei Verbi qua sit magis qꝰ ille hab. Sapia Dei et scientia.

Punctum 2dum.

Sitne aliqua necessitas Logicæ Artificialis

Videtꝰ quod nullo modo necessaria ẽt Logica. Quia omnes multa mala et vitiosa facit
Sophismata et fallacias qui ea Logicalia Logicis subtilia ẽt ait Scriptura Eccle. 27
Fuge sancti patres Logica. Ergo ut multitudo damnat. Item qui doceret tradi artes liberales
Fidei, qꝰ admittit, qꝰ parvis qꝰ ẽ difficilis. Ordo vt doctrinã incipiãt ab facilioribus
Iuxta illud Philos. Prior. Zo Logica tradat de his qui ẽ cognoscuntur nisi rebus alijs agnitis
cui ergo alia Scientia videretur vestigias potius sit addiscenda qꝰ Logica.
Zdo Videtꝰ falsum n̄ ẽt necessaria Simplex ad alias scias acquirendas qꝰ Logica habitus
alis ẽ habitus vitalis, iam ea habitꝰ n̄ rõ ad finale n̄ vere singulis posse.
3tio Logica quia nõ distribuit aliqua Scientiã n̄ ẽ necessa Simplex vita. Illud
declaratꝰ Logica ante Logica quaderatꝰ ꝫ in Infinitũ ergo ea n̄ ẽ simplex vitia
alia Scientia.

4to Gaterus est vtia simplr Logica ad alios scitas speculatiue dictas, Destruit argumenta, sed aliū sibi in scia Maioris dimicant et confundentis. Ergo, q̄ est n̄ē vtia simplr. Ipse Certū ē Logicā ad unum actū humanū scientia n̄ ee simplr necessaria nec alū p̄t dici contrē ad alū n̄ ad stū, ergo nec ad ōes, ergo ē necessaria simplr.

5to Potentia Visiua auditiua. et aliā possunt operare sine actu obiecto alio sibi simili necessario poterit percipia mala intrinseca. Gr: etiā absq̄ scitā possunt facta opposita bene. hre. absq̄ Logica, solo practica Dialectica, quia ōi sufficientia instructi ad arguendū sum fore hre ē Capaces Veritis practi in sit melior potentia alijs

6to Sufficiens gradus scitia ra discernit Verū a falso absq̄ Logica, et Physica evidenter cognoscit ova Sublunaria corpora ee corruptibilia. P Reduone deinde ad Logica n̄ p̄t semp: Darbat, peculare absq̄ hoc, hinc le. Deus instructi Logica potuerunt errare in mā aliam sententiam

7mo Ad actū p̄fecte scientificū n̄ requirit ut alijs scitat scire n̄ p̄sse. q̄ sufficit q̄ scitat directe assentiendo primū obiectū imprimitur in Intellectu aliā veritē sui cognitione, q̄ deberet dari processus infinitus in actibus, reflexis supra scire. Ergo ad nullū cās: videt ee utile simplr Logica.

Respondet

Difficultas presentis Puncti n̄ accedit de Logica. scili qua in actu sua ē Intellus in actu Vero scie n̄ quidditā naturale habitus dialectica quam Logica tradicia L. Regulis particulares et nunc occurenti mā docent facere Definiendo Diuidendo, q̄ Certū ē Intellectū ee simplr nerium ad acquirendā quācumq̄ scitam, scilicet Quomō ipse intellectus ut potest discursiua ac ipse eius aliquis actibus multo minus p̄t hui scia definitiua nec Imperfecte etiā dispositiua. Stante ergo hac ratione de Logica artificiali nō habituali q̄ actuali, de. qua antea dicemus

Aduerte Virtus multiplr accipi uno modo ē illud q̄ ex mā nullo suo ordine ad aliud habita n̄ p̄t realiter hre vt Deus hoc p̄t virtā et 3 q̄ sunt £ 200 ex Suppone cād alicuius 2 Malo 2. portā 2 effi dentis, 2 simplis q̄ ex se aliter respu. hre, tū alia actiua vel passiua q̄ p̄t aliter se hre ut ee calore n̄ē virtus tū positio ignis necessaria sit valor

sufficiens.

Subjecta.

Item n̄ ē necessariū sursum tendere. si tñ pericula id efficiet nrium Ruyrius ad
obtinendū finem aliud ē mediū nrium congruū qđ ē ign, sine quo commode finis ille
vi n̄ pōt Simplr possit. Illud simplr necrium ē qđ sine quo tales fines
obtineri nequit, qđ necessarium simplr subsit in nrium simplr: positive ens de illud
sine quo n̄ pōt ullo modo reale, finis acquiri qđ Scel V ē possibl̄ positiua siue totale
siue partiale influens, infine V ē aliqđ prequisitū ad acquisitū finis X ē obiō applicare
possiū ad deducendū Sua effectū quomodo ē necessaria Virtus exhortativa et applicāda
talis Virtus ad deducendū calore. Ex in nrio simplr Metaphisice qđ ē illud sine quo
finis etm Physicus, hōi n̄ pōt ad sua potiā Visiua Visio Vitalis Vitalis haberi ne
quit. Ex in necessarium simpl̄ morale sine quo finis prudenter sperari n̄ pōt, Cuius
necessitas duo ab aliqđ assignanda gradatim ano ē illud necessariū, sine quo nimio etiā labore
n̄ habet finis ē in comuni Simpliciter sicut nostri hōi actus miraculo qđ ē excelsi vi
respectiua. Scientialis Gentis Aquati Sn tale. Ex illud integrū. cū magna quidem difficultate obti
neri finis. vt. prudentes Sperari pōt sine adhibitis omnibus subsidiis. Ex parentis Ciceronian.
necessarius ē actus Moralis sine quo tñ grauis cū difficultate ē euenire Ciceronian. his simil
sis Certū sit Logica n̄ ee necessaria ad alias scias simplr absolute qđ talis necessitas
soli Dei quenit. De necessitate Logicæ ex suppone finis. sit.

Propoo Ama. Adquibet scientiā p̄fecte componendā sine etā ad unicū actum ejusdē
ex mente Artis scientifici Logica siue per Inuentionē ē acquisita, siue p doctrinam
accepta ē actualis simplr. Ita videtur Autore Adsty Corruptionis et accusante in hoc
Illustrissimo Philosophicis Dr Miller.

Probatr Si necessarium aliquis finis obtineri n̄ pōt illud ē necessariū simpliciter Supōo
sed sine Logica nullus actus scientialis illius obtineri pōt. Ex: Logica ad quilibet actum
etiā unicum p̄fecte scientificū ē necessaria, simplr ex suppone maioris certa
ex definitione Necessitis simplr dictā, Probatr, nam Physica cuilibet actui scientifici
ei ē rem cognoscere q demonstrare seu syllogizare, hoc ē tale. Idem qđ ex qđlibet ita
bemus scimus, atqui Atqui hoc absq; Logica obtineri pōt. Ex: nullus actus absq; Logi
ca perfecte scientialis obtineri pōt. Ita patet hoc enim necessariū. scilicet Intelligitur vel, Artle
Arno Cortes. Cap: 2do dicente. Sciue scientiam cui Cognitis scimus rem ex sua Cā
et qđ aliter se hre ē posit. Nec etm clara tum qđ Logicā odiū ē facere syllogi
stalique figā, tum qđ ut facile scian obiecta in deliōne possint n̄ patere

se aliter hīre, ergā habeō talē actum mentali figura. et mento facta nōtiā debeo
scire et facile assentiri sīme reflectam gā ea premissis talis dispositis et exactis
n̄ possit sequi falsa scliō gā sine dubio n̄ pō sine Logica prudente de hoc prāceptu.

4 Probatur 2do Ad cuius cognoscendi scitum necessariō ē cognoscenda omnis
scibilia et in particulis communiter scire ea certificatiue reflexa. utpote certo
quale deductionē tenent, sed hoc alia Logica talem modū dicente Impossibile. Impossibile.
ē scire. Ergo Logica ad sciendum generaliter sine totalē. sine particulē ē necessaria
simpliciter. Probatur Aut. Doctrine Alberti Magni Cap: 3tio de Predicabilibus. Necessitas
Logica. Ergo scire aliqd videtur, nosci tñ, tñ ratione sui ipsius possit esse. hoc ht
aliorum et actum. Scienti sicut ipsum ad comburendū ignem. Vnde dicebat Sanctus
Augustinus, Clausa Dialectica claudunt cuncta. Nemini ignorante modo sciendi ipsum
rationes. Confirmatur ex Arte. sine Metaph. Ipsum scientia ē posse docere. Dorebbe
Verō n̄ pō qui ratione scitu ipsorum. Probatur: gā sola Logica docet ut certaque
cognoscat deductionē scibilium ratione premissis ē bona. potest autē hoc p regulas Vnitas
syllogizandi. sed restat an Physica simplē, a philosophia moralē nam. de necessitate methodica acta. gā n̄ sit
Logica cū Scientia effecta. et Aristotelica. nec p̄ficiens possit attingere alias artes
cum quibus ut satis patet ut

Propoo 2da Probatur in Maurijs cibis alicuius scientiā quātumcunq; sine aliarū vel
scientiā fingeretur ē apta receptiua Logica simplē, Moralis. Ita quicunq; Gentis, & aliis
multis recentiorum. Hāc ē gā transforma Syllogistica. difficilli me gā pō inculcare sua totalē
ē fingeretur Vtrq; ē, specialis. Scij et sine Logica dicte. ga Scientia figuras mō syllogi
stica. Probatur. Aut gā in aliqua scia totali patuit aliqui defectus scientiā apparentes
boni qui in ea rales et qui difficilime possunt defectui sine Regulis, Logicā ex scibilis datis
proximis inter tot discursus inquisitiones scientia occurentes, etiā ē gā ex Philosophi
generantes Logicā cognoscerent scibilia. quam magis gā qui Logicā edocuerunt, n̄ sine quia
supponebant falsum. et errauit Artes sed gā scire debebant deducere bene ex vero

Propoo 3tia Probabile etiā ē quod ea scibus alicuius n̄ scibi totalis, sed esse partis
aliās acquirendas sufficienter subiecto denominatione scientis Artis sine Logica necessa
rio. Physica. Hanc sententiā nullo fere duce scibi excutiendo. Philosophi cum
proponi

Probatur

Probatr. Qd̄ ē p̄requisitū ad ꝯducendū aliquē effectū ꝙ dālo applicans causā ad ꝯducendum
illum, illud ē nr̄m simpr̄ physice ut patet exter inspiendo, et ex recepta ab omnibꝫ com-
muniter definione necessitis physicā, sed Logica ē gd̄ p̄requisitū ad ꝯducendū actum p̄fecte
scientificū Cuiuslibet Scientiā ꝛ solū totalem, ꝛ ꝯtem partiale. Item dālo applicans
Causa ad ꝯducendū actū scientificū Exp: Logica ē nr̄a simpr̄ physicē Pbatr nor
gd̄ ē p̄requisitū ad causā aliquā ē ad Cām effectus, Illud etiam ē p̄requisitū ad ipsū
effectū, nā ignota causa p̄fectā ignotū ē causa Cādi et Cā Causati gd̄ ē m applicet
Cā aliqua ad ꝯducendū effectū cuj ē dālo cām ad effectū. Sed Logica ē gd̄ p̄requi
sitū ad Cām actꝰ scientifici et ē dālo applicans Cām ad effectū scientificū Exp: etc
Pbatr nor. Actus p̄fecte scientifici Causā ē demonstratio, actus autē ipse scientificꝰ
ē effectꝰ demonstrationis. Sed Logica ē gd̄ p̄requisitū ad demonstrandū illū ꝙ applicat
Exp: Logica ē gd̄ p̄requisitū ad Causā actus scientifici ē ē et dālo applicans cadē causā ad
ꝯductionē actus cuiusdā Pbatr nor gd̄ ē p̄requisitū ad syllogi, qd̄ ē dālo applicans p̄cepta
ad eliciendū syllogi illud ē p̄requisitū ad demonstrationē et dālo applicans ꝛ̄ regulas non quia
Demonstratio nihil aliud est Syllogismus stantes sere ad Logica ē gd̄ p̄requisitū ad syllo
gā nulla alia scientia ꝑter Logicā dat̄ p̄cepta de syllogo Exp: Logica ē gd̄ p̄requisitū
ad demonstrandū ꝛ̄equentē et ad actū scientificū qui ē effectus demonstrat

Dicet, Ē nasci aliqs hō sine miraculo cū tanto ingenio ut possit cognoscere bonita
tē Illationis in forma aliqua sua sine regulis Logicā Exp: Logica nā ē nr̄a simpr̄
Physice ad actus p̄fecte scientificos ꝛ̄ naturam sedentia. Resp: Qui iste hō
natꝰ cū magno ingenio absq; Logica ꝑfecte quidē cognoscere bonitatē Illationis objectiue
hoc ē comprehendere. Objecti p̄missarū cū obiecto ꝛclusionis, ꝑ tā posse et cognoscere boni
tatē Illationis objectiuā hoc ē connexionē objecti p̄missarū cū obiecto ꝛclusionis ꝑ tā posse
cognoscere bonitatē Illationis formalis hoc ē connexionē ipsi actus inferentis seu ꝛclusionis
cū actibꝰ p̄missarū ꝑter talē modū ꝛcludendi. Quamobrē hanc Illationē cognosce
re et sine Logica cū Illa talis bonitas principijs Logicis regulisq; de Illatione datis.
Quodsi dicas posse illi hō revelari bonitatē Illationis huius ad cognoscendā sine Logica
hoc ſcuum. Ad Concedendo ad qd̄ dicit, sed negatur hanc ſaar̄ ꝛfatā scripturalem
ꝛsequē ex sine causā ꝛsequā absolutā aut ꝛfectā ipsata, Arist: vigilat qui dormit
Solū ergo nunc revelat et bonitatem Illationis ab Authoritē Dei revelantis, qui actus
ut potē incognitus obscuritē est subiecti ꝛ scid ꝛfectā ex abitis

Inferꝫ etiā lumine naturali p̄ritatē nostrā circa mean. alicuj scid habuerunt
quidā ex antiqꝫ alijs Philosophis, ꝛ opinatē solū ꝙ credita ibi baptisse

consendu' ē. Stemus Iuxine aiāh ⁊ cum gñ Illa Dialectica, vocem hoc scitū dare
n̄ poterunt Dū gñ n' Imperfectibile et phōs, formabile ille nomina habuerunt nō
sorte carentes modo solendi. Cum gñ scia Speculativa ut ordinata ad opōne et finale
alīq; absoluty ut sic ostensiva et demonstrativa, qui ē gñ brū nīl ē demonstrativū. et quid ē cum
adverteritia ad regulas aliquas quitē ostendentes Vitates gnde fieri debeat discursy
demonstrativus

Soluunt Argūta oppositā sententiā

Ad primū. Dist: aīs, Logica contineat multa mala ē verissimile. ut eis assignat
n̄ aīs, ut ea agnoscentes vitare et vte vtilibus amy Con: aīs. ⁊: Patet ex 2ō sue
Inutilē Logicā dicunt, rotulis quiā deille n' vtimur se. sed debent ipse ad hoc
articulū oppugnandū, qui habuy ea n' ad ea. Intentionē. Sed sed sed sed sed sed sed
n' pt respondi talis ita Logica sicut ē respondū in medicina aut gladiatoria Morto
sicute ex abusu medicinā aut gladiatoriā. Sicut Logica vti d. Aug
veni: Ingo: Greek: vocesque sorū dogmatū ē et putedy ab vtentey in reverenā regum
hoc Dialectica arte subuertunt. 2di aīqui N: nocēt, ē ea sit magna difficultas
Logicā, tū n' negant principalia scias cē dispendiosa qā Logica, Ovide ea doctrinā solū
petit, plerumq; et regulis vte facilioribus, magnis, nīl gdo ut facilitora ē addiscant
difficilioribus gaudeat et elegia. difficile aliā scia facilioribus pendant sine qua
p̄ forte obtineri n' potuit, ad illud gd Logica tradiderit quā n' cognoscunt
nīl rebus aliis cognitis.
Dico gd arte. Aquilen ⁊ Ephesium debuit quilē predara cognō veri ex quibus
fit argūo, n' tū hāc cognō ex scia Qā ē cognō veri scitā cognita veritas regni
sita. ad scitam.

Ad 2dum Con: gd ōn habity acquisity ab arte cōi Logicā sit tē ad facile N: ego
gd n' sit simplr necessarij tū ēn et aliqt actus quity gaudeant. Ostensū cognitū
tūm n' requirunt simplr habity acquisity, ad illos tū acty qui sit pro facilitāe regni
vtq; simplr. Nā mirū ē sed hoc ut quā facile aliquid cognoscat qui iam ea, tūm
plen facilitāe. Regnādo ōe perfectiū habitum ut ostensū ē ad illū simplr necessa-
gte perfectū ē habity respectu acty. Deinde habity acquisiti n' sit simplr necessarij ad
p̄rios acty in Mia gpria, secundū si comparentur, ut aborū habitui adquirendorū
acty regulati, sicut ad acty alicuius scientie regulati aliqui acty gpij Logicā, quātū
approbati bonitas Definēdi, dividendi, et argumentādi. Et ēn hi acty n' vtiles simplr
debeant omnino ad tales scias et aliqui pertenderint nōe ut maneant et p̄ habitū
acquirant qui saltē erit aptus simplr ad illas scias.
Ad 3tium N: Dicēs disparitas ē gd Logica disputā n' aut actus eius ni hil
ete de.

cū nihil ante reperiri nihil cē potuit, ideo nō ē ad ea nōtia, Jam vero alias scīa ante-
cedit, ad quas pride pr dia nōtia ēē Logica Regula Rē 2da Logica quarta lē ēē
nōtiam a dre stare, ut mus ad Rotā, humanū salvatorem quilibet hoc ē Jacobū
ad effectū unam pagē videre ad alia nō posse p̄ operationē obtenī. Sed etiam
Cognio unius partis ē Instrumentū quo possit acquiri Cognio a Termi, ni minus ad qd
ē, nēam cunat ad vsū ponat Logica Cognōn et Doctrina et applicata ad alia ppa.
ctione, et ita gradu quodā scīa scīpī officii Logica, usq ad vltimū sua p̄fectionē. Unde
Inprimis incepit Ar regula de Inventione nōtia ad Syllogizandū Sentētiam Ter-
na Syllogistica ad Syllogizata reducta ēē. Neq valet silliter mutare forma Syllogistica
ē: mutata aliq dicitur ita a Cū Said pertinent Conclusiones aliq Discursu qā ni maior
ē obscurior in illā in forma Syllogizandi. Rē ēē termini mutata ē ē q dicuntur
evidente lumine nāt notū ut tē equalitatē dicitur Logica. hoc ē q possit de-
qui de Quadō vni Stō et dici de Oī et dicit de Nullo observatione magna et
experientia bene intellecta

Ad 2dum Distinguo non est aliā scīa, ut pars Mors dividant argulanq sive com-
munē hoc ē Sebastiī Grandi Matēm ex qua fiunt hē in tractatu Sebastiī Gran-
Forlatēsi hoc ē alius usus Regulorū Dottissimi Grandi cognitionē et Disqs
rum Termini, ac Propositionū ut ait Dr. Mauro. seq duo videlicet regulitas acta
cuius cunq scīa Materia et Forma. Ista ē q pertia cuiusq scīa. Said Grandi
alia scīa abq ea et requirit hīr abq Logica, qua vsa dicit Regula de Definē-
tione Aliquone. Sicq ē q dicitur cuilibet artis talis formas ē bonas Grandi
Studiosū Sicq Certū ēē Concedi, minime omne actū inquilibet scīa possibē abq
Logica. Artem cū gradu mas et hoc ē in qualibet scīa possibē et
ista Conclusionem Obi sei hīr aliquid q̄ se. Ista ad Sm conclusio hoc ē ē qualitas et
in Sed vale. q se primo fertur in qualitas quidā ut Visus fertur in Colorē, vne Lumi
nis et ita Lumen ipsū abq alio medio. Sm Voluntas medio q̄ operatione, hanc
no potest cognoscere. Sed obā Scītia ē Veritas, Dr. tantum Veritas Istis inhaeret dato
quā q alterā comparatā ad Deum, ergo q̄ se ipsū vne medio, et illā quidē q hanc
plenius Scītia hanc no q̄ cognōn. Ad aliqm ipsū quemlibet ē in se vne Scītia Scītiali
esse tm. Scientifico. Ex quibus ē q̄ ē q̄ alterā, sed q̄ se ipsū q̄ aliqual, et ali
ēē Veritas, primarū principiorū nec ē opus quā declarāri ab aliqm. Nego tm illā
tre. q̄ ēē Scientificā obtinē declarāri. Ad hoc ēē ut actus Definitio Quidditas, ita
primarii ita q̄ Scītia, Scientifica, et cognōsci Indicativa, talis modi definendi, Divi
sendi, Argumentandi, ēē bonā quā Conclusiones pertinet ad Logicā, nec q̄ ēē alia.

Ad 3tium N Majē. Disperitus ē q̄ illā pertia nō cognoscit, ad patet ex pria nātia

eandem modū operandi fuit seruata eadem distinctio obi et circumstantijs. Instans autē
ē potentia ad uniformiter operans aliquo non existens, obi, et semper aliquid existens diuersa
sup obiecta. Nunc bene nunc male disputat discipulus. Intellectus, nunc cognoscitiue nunc existenter.
nunc scientifice cognoscit res, ideo ut proferat sine sui negotio hoc ē cognitum ab scriptis.
Verum erat semper aliqd in instrumento. Aliqd comparatum nēa ipsi quidē artem
in quo certe magna nobilitas Intellectiua potentia tacet q aliq potentia. nemaliq pa
tentia possunt agere citiore actu ad in instrumento ad aliud actu, Intellectus vero
et actus elicit hoc ē cognitos bene et fruit in instrumento ad finem actus et operatio
nes elicitendas. Quo etiā colligi pt a parua sed liberale differe nāra in tā Intellectus
utpote cui virtus ad producendas dcta et ad producenda instrumenta necessaria, ad hoc acty
dcti, potentijs vero aliis solam virtutē producta actuum. Ad 6tum

Ad 6tum Dist: Aīus sufficienter quidē sua discurrit, verum assalto aliq artificio Logico
scientifice proferre N pōt. Impossibile est ab scientifice Cōi: etiā. Ad proferendum actū scientificū
requirit, ut dcta sudenter de māa actus, sed etiā vsitatū determinate cognitū, qd aliq Logica
cognosci nō pōt. Itaq requirit ut ad talia Instans in aliquo casu. sine errore proferat possibile
sed etiā ut possit vellere. vnuo sui dcti. Addittum qd dicitur Logicā n efficere. ut
Cartus sine errore procedat. Et negatū, qd ad primum vt dcta. Artificium n̄ errauisse
modo disserendi, nec ab defectu Logicā, licet aliquis ab parcial aliqd sophisticū in quo
se aliq Logici errauerunt in formando quo discurrere. Et deducendo hoc qd nō sequitur exemplū
ad 7mum. Nātis et primo supposito, qd possit quis proferre scitum et vsitatum subtilis
ē Ioā. etiā absq Logica siquidem vnus. Sed ista ignorat, nec qd sua deductiones
reducere ad perfectā primā figuram, de facto in disputatis dico aliquos forte reducere
pauctus reflexus in animi principia quo certū assert.

PVNCTVM III

Diuisio Logicæ tam Actualis quam Habitualis in Docentem et utentem. Et ne in membra distincta realiter

Videtur sum Logicā Docentē debere n distinguī vtri ab utente actu in māa propria per ma.
Sed etiā vtc. Actus Logicā vtentis in māa propria ē actus Logicā Docentis. Ergo n distin
ctus. probatio. Quia actus Verum, Circa quando manum illi ydolum, actus cū scientifico dictio
quando in māa pueri. Sed actus Logicā Viri et Dñi Vernanij Circa eandē materiam
Gothicam. Confirm. Qi Logica Viri peccatis sui cū simulatorem, qd eadem de causa quo
Instans cognoscit, et Logica quidē Syllogismū in Vitā Sfacendo tria determinata sufficienter
ad efficiendū quo cum Syllogismum Barbara Sine aliquo alio dictamine. Ergo et ab
tuta Deus a Diabolo n distinguetur vtri.

ab Deo

Zdo. Videt habitꝰ Logꝯ Dris et Vris ꝑ distinguꝫ vtr adiꝫe vt constet. Singlesꝫ Quesio
abijs, Qꝫ nulla ē necessa admittendꝫ distinctꝫ vtr habitꝰ Logꝯ Dris et Vris ꝙ vi in dis
tinguꝫ. Qr vtr sit abnue effet sufficiꝫ necessa, est hic vt videt distinctꝫ inuen. qꝫ pto
ꝙ Logꝯ, atqꝫ ad solendū hanc difficultē ꝑ vnꝫ habitꝰ Logꝯ Dris sufficere. ec alia ratio

Sto obꝫ Idem. Difficultas in hoc Logꝯ nulla ꝑ inuenitꝫ. Qr: si ē adgittendꝫ habitꝰ
ꝑ ista rollendā Dris Vris. Tunc ista difficultas ꝑ ē ꝑ ꝑte ꝓcessꝰ Vnusia. sitꝫ gdem
tiam ꝑtinet dico et ad ea executionē ꝑ vtrobꝫ ē ꝑ ꝑte ꝓcessꝰ Vnusia. sitꝫ gdem
ꝓtestā dicendū et executiua vtr ē habitꝰ, tunc nulla ꝑ ē difficultas in exequendo actum
ctā ꝑ fatis ꝙ ē ꝙ dirigendo et ind Logꝯ cendo nam ē vere. qm verisꝫ executo ꝙ veritꝫ

Supervenit ad habitꝰ dirigente et actꝰ habitꝰ ꝙ exequente nam, nec vtil necessarij sunt
sed dico Logꝯ et executo ꝑtinent ad quā ꝓpriam Instituiam, Qr: nulla ē difficultas in exequendo
ceptorꝫ Logꝯ distinctꝫ a difficultē vtr dicere. et ꝓpria mā. Circa qm ꝑ ꝓpriā exequendo.
Ergo subjectꝫ ꝑ habitꝰ habitꝰ executiuus distinctꝫ ab habitu dirigente et habitu ꝙ exequente
mdū. Vtr em sufficientes ad hoc ut sit executo seu fundū actꝰ ꝑfectij Logici ou mda aliqua

Ate Logo Instituta Docens ē vester Logꝯ Habitus Vis, et e videre Qr: si distinctꝫ vtr adiꝫe
Ste Habitꝰ Inclinans et facultans ad faciendū Vtr rectū ē Logꝯ Vtr Habitꝰ. sed Logꝯ
Docens Habitꝰ ē habitꝰ ordinans et facultans ad faciendū Vtr rectū Dris Logꝯ Instituta
Habitꝰ ē Logꝯ Vnꝰ Habitꝰ Qr: ulterius si distinguꝫ vtr habitꝰ Logꝯ Vris et Dris.

6te Qna vtr ē ꝑtō Instituta et Volitiua in dā. vtr quando docens vel discat actꝰ Ergo
etm. unusidem habitꝰ ꝑ ē in Intta ad docendū actꝰ Logꝯ Dris et Vris.

7mo Docens Logꝯ Habitꝰ ni ꝑ ē abijs Docente. Habitꝰ Qr: si distinctꝫ vtr.

Ego Si Logꝯ Vnus Habitꝰ ēt distinctꝫ vtr adiꝫe a Vtr Habitꝰ Logꝯ vel
si habitꝰ Logꝯ Vris maneret abijs habitu Dris, cum quo Sm. annihilaretꝫ ēt
Inclinatꝰ ni ꝑ ꝑ dici ꝙ ēt Inclinatiuus Logꝯ actꝰ Logꝯ ni ꝑ ē giri eodē cōdre Logꝯ.
qd dicꝫ ꝙ ēt Inclinatiuus Qr: nisi ēt
habitꝰ de cuius vtr ē melinare ad Instituta actus.

Vltimo. Videt si dari alius habitꝰ Logꝯ Dris, qd Logꝯ Habitꝰ Vris de melinare ad
vnus Logꝯ, sed nullus habitꝰ ꝑ melinare ad vnū Horto, qd actus vt vtus de regu
lari ꝙ doctrinā respectꝰ cuiꝰ ē vtus. Habitꝰ ni ꝑ ē in dirigere ad pctm regulatꝰ
vt regulatꝰ fortis, qd dirigit corporea ꝙ regulat qd ē ꝓpriꝫ habitus.

Respondetur.

Varie dividit Logꝯ. Alia ē Naīlis alia Artificialis. Naīlis ē ipse Instituta vir qui vtitur Docere.
et generaliꝫ documentis ad vtendū ordinatis ad actus ꝑ et vtiles et libere. aliquos actus o formal Logꝯ
ptis Logici Q. Hi: Artificialis qui Logꝯ vocatus, tum comparet ē ꝑfectior, et ditatio pauca
tim secū vocabulando concludit ad faciendū quasi Instituta. Hanc ipsa in Darij formal
Oī Pastor pascit Oues. Artificialis ē qd ꝑtes Instituta et distincta. ipsij imperat regulat

Vtiles et præcepta depromendi docendi &c. Rursus artificii Logicæ alia ē doctrina circa res
in regulas dirigendi, docendi, disputandi, ratiocinandi, iudicandi, sumpta dicitur Methodus Quæ autem
præcedentes ad facilem instruendi Præceptis Logicis. Alia ē Habitus qd ē Qualitas ex actibus
Logicæ orta difficultatis ad facilitandi ad simplicium actuum collectionem. Alia Hemē La
gica Analytica dans præcepta Demonstrandi. faciendi rursus effectus ē scia. Alia Topica
dans modū ratiocinandi probabiliter in oī mā. Alia Sophistica dolosas fallacias in argumentando vitandi.
Addit Logica alia ē Virtus tradens modum. Deficiendi Quidditatis ab antiquis Philosophis inventum
rerum a Socrate. tradita a Platone. Alia Nova. ostendens Doctrinam de Syllogismo ab
Arte relicta in Libris priorum. Denique Actus Logicæ est Habitus. Alia ē Totalis
Alia Partialis et tam Actus qm Habitus. Alia ē Docens dicta a Græcis
studiosa. ab oī Mā. Alia Utens seu inerens Mā. Docens Logica sumpta
Actus ē Complexio Præceptorum Definendi, Dividendi, argumentandi &c. Sumpta
e Habitus assumptus facilitas ad præcepta eadem. Utens vo Actus sumpta ē usus
Præceptorum Logicorum, hoc ē ipsa Virtute seu Potius aut artificiosa Doctrina Logica formalis.
Habitus vo accepta ē Habitus inclinans ad faciendas Definitiones &c. Sumpta præcepta
Logica de his duobus distinctionibus Logica est triplex Quædam Singulares
Quidam, Alia Logica, Docens ē Utens Actus. distinguendo inter se. vide adjecta
Idem Alia eadem Logica Habitus sumpta distinguitur vide adjecta

Propositio Ima

Logica Docens (ut dictum est) vide adjecta, a Logica Vtente actu. forte separando utramque
ex Ipsa Innuitur Scripsit apud Pontum. Ostine Ida Pudora. Sta. et Sty. Alio
Diogenes Dixit. Ista. Dic: Ista. Ira Brem. Anagā Quando Imagines, et
qualites recentiores.
Dia. i forte Ea mutabit sumpta Logica Docens, dicitur pro Simul cum Vtente Actus
et p accidens crescente scientia quando omissa. Dixi idem Idem qd idem diversa qd ēt
dem Logica Actus Docens et Utens.
Ubi Propono Si Directiva dicit actus dirigibiles vide adjecta. Sed Logica Docens
definitur ē Directiva Vis Strictior. Ex: Logica Dis definitur dicitur de Vte actu
non certa ad Logicam ex dicitur? gratiæ dirigere. ad Utentē vo dirigit forte non

Continuatur in
Legislatorem Rationis

ior. Vē gd ē ad aliud distū ab illo, sed vē gd ē directiuū ē ad aliud nompē ad dirigibile. Gr: Vt ē dicū directiuū distū a dirigibili. ꝑbr nor. Vt cēt em. Directiuū est cet qđ simplicit. Vel supponit, vel habet se ꝑ modū Causē actiuē ad suum dirigibile. Sicut ergo Cā doctrinalis distū r̄ñ addē. ā suo effectu. nec ꝑt dicifici scipsū docere... ita et dicit ꝑ Directiuū. Vnde etiā Prudentia directiua. Inflexus in actus aliarum. Virtutū distū rñr ab illis, priorit̄as en nāe semp: intercedit inter Dirigens et Dirigibile.

Pbatr 2do Vt quā hre cognem̄ acceptionū Logicum qđ ē Docens Logā et ñ ā uti illis acceptiō. Gr: Vtend a Dō Logā distū rñr addē. ꝑ ter separabilē Vtend a nūtuum.

Propō 2da

Habitꝰ Logē Dñi ē habitꝰ Logē Vīs distinct rñr addē. Ita Marsil Farturetus Caborus Otra Patrem Ockē: Arriega Smiglecij et recentiores multos.

Pbr. Imo Intell de nouo de supiali habit̄ qui tēs energiā difficultat̄ speciālē qđ ñ ꝑt superari ꝑ habitū alium. Nullū habitꝰ ē gradū facultas ad operandū. ridet Caulbert habitui ē correspondere speciālis difficultas superanda ꝑ ipsum. Sed dato pe. culiaris difficultas superanda ꝑ habitum Logē Vtentis qđ ñ ꝑt superari ꝑ habitū Docentis. Gr: bene dō Habitꝰ Vīs Logē, est distinctꝰ a Logicā habita ꝑ docentis. ꝑbr nor. Peculiaris ē difficultas in ipsa Executione, seu coniunctione artificij Logici, cū nāa Logā grauis pce. ptor bene. Intelligant Ergo &c. Pbr. Nā ab experia, cum quinis cogantur̄ bene. ꝑceptꝰ Logē eorum recordemur, vino et expedite illa reciteamus, dum tñ vtendi ē illis ndū sumꝰ, qđ ē signū speciālis difficultat̄ ipsius. Sicut etiā licet multi rte Gen manū y Italī de. gentes sint in Polonia, intelligant sermonem Dei polonicarū, aliarum artem Logicā polonice nō tñ facile possunt uti lingua polonica, nisi aliquis doctus. ex legendo. Nec dicas qđ ꝑfici hāc difficultat̄ tollē ꝑ habitū Logē Docentis Habitꝰ em Docentis nō ꝑt inclinare ad actus ipsi oppositos et spēi distantes ab illis a quib aductꝰ ē. Habitus autē Logē Vtentis ē oppositꝰ ipsi naturalib discursib agibꝰ Logē Docentis. Cū hi sit scientificꝰ actus rō Logē Dñi nō ꝑt de se. Subiectū. Qđ quinus actus rōnis Logē. Cū ergo habitꝰ ꝑficiens actus rōnis ꝑficiat ꝑ modū obiectū, nō ꝑficit ꝑ modū agentis. Pbatr 2do. Qđ ñ separabile alicui actui. distū rñr addē. Separabilitas em ē ipsum distinctū rei. Sed habitꝰ Logē Dñi et habitꝰ Logē Vīs ñ separabiles ad inuicem. Gr: &c. ꝑbr nor. Quia ꝑt inclinare ē facultas ad cognem̄ ꝑceptū Logicē nō tñ facultas ad usum illorum, et e contra. Cum Habitꝰ Logē Dñi et Habitꝰ Logē Vīs ñ separabiles, sed ꝑt ē Ergo &c. ꝑbr nor. Vt quia, hre facultatem huius Receptoris granitā h̄ tñ actus ꝑceptū ut patet de singlis

doctis qui prudem Grammaticã studuerunt, hi cũ bene. Logẽ Latine, licet ignorant regulas Grammaticã. Sic etiã ꝑ ee facilitas in usu Preceptorũ Logẽ, adeo facilitẽ in cognie corrũ pẽ, ꝙ ee ora. Sicut ꝑ quis bene facilitẽm in cognie preceptorũ Grammaticã n̄ ꝑ hoc ee facilitẽm in usu illorũ, ita patet in pueris bene & certe adutis preceptꝝ Grammaticã ꝺ̃ pe ꝓ errantes Grammaticã. Sic etiã ꝑ ee facilitas in cognie Preceptorũ Logẽ adeo facilitẽ in usu illorũ.

Ex dictis. Infertur 1mo. Logẽ Dñem ee Vtentẽ tam scientem ꝙ̃ habitem n̄ distinguẽdo ꝺ̃ addẽte n̄ scita sicut pars a toto, ꝙ̃ diuisꝝ ꝺ̃ addẽte.

2o sequit 2do. Et dicit ꝙ̃ Logẽ Duo et Vnũ sit unum nempe mortale. Q̃ illatũ unũ mortale, ꝙ̃ ordinatꝝ ad essentiandũ aliqd totũ adeo, vnione Physica. Sed habitꝝ Logicꝰ Dñi ad Vtẽ ordinatꝝ ad constituendũ totũ, nempe ad totalem habitũ Logẽ in quo includuntꝝ regule ꝑtes ipsorũ.

Infertꝝ 3tio Habitꝝ Logẽ Vtẽ qui ẽ aduꝫ n̄ ex diuersa ꝓiecta a Logẽ, docente, sed nouꝝ ex dictaminibꝫ lumine naãli. ẽ etiã distinctꝝ ꝺ̃ ab habitu Logẽ Dñi. Q̃ si separabiles utꝝ ipsi habitꝰ. Inuentꝝ in ꝙ̃ ut quis dix. Sola dictaminibꝫ naãlibꝫ facilitem habeat, in formandis actibꝫ Logẽ, licet nullam habeat Logicã. Docentem affirmabilem: Cum tñ alius Logẽ ꝺ̃ctꝝ habitꝰ informatus talem facilitem acquisiuerit. Ergo ꝓ̃ ꝓprius habitꝰ Logicꝰ informatus habitus. Suppono autẽ in hoc Dialo, ꝙ̃ aliqua facilitas oriatꝝ ex diuersa ꝓiecta ꝙ̃ a solo dictaminibꝫ lumine naãli. Q̃ dubiũ. quãdẽ erit hꝫ talem diuersam ꝙ̃ a solo intellꝰ et Lumine, ipsis fiat resistꝝ ꝓcessꝫ in Logicis. Vnde deueniri debebit ad ulteriꝰ resolutoriũ diuersi ꝙ̃ ẽ lumen naturale.

Soluuntur argumenta opposita Sententiã

Ad unum. N Añs eius ꝓbiũ, actus cõ. scientifici n̄ ex. obꝫ naãli, circa ꝙ̃ versatꝝ sed ex Logice. Vltimate ẽ ex uno obꝫ attributionis distinctꝝ. Sicũ sermo de distãte specifice, ꝓ re de numerica, distinguẽdo ꝙ̃ unus Socꝰ, possunt vere dicere unum actꝝ, nisi unum versari ut circa finem. Sic unꝰ actꝝ Logẽ, tam Physicã ꝙ̃ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos ꝓpriꝰ obꝫ. Ad 2dum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 2dum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 3tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 4tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 5tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 6tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 7mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 8vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 9num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 10mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 11mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 12mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 13tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 14tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 15tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 16tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 17mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 18vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 19num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 20mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 21tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 22tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 23tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 24tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 25tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 26tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 27mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 28vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 29num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 30mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 31tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 32tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 33tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 34tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 35tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 36tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 37mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 38vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 39num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 40mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 41tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 42tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 43tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 44tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 45tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 46tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 47mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 48vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 49num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 50mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 51tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 52tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 53tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 54tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 55tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 56tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 57mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 58vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 59num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 60mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 61tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 62tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 63tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 64tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 65tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 66tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 67mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 68vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 69num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 70mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 71tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 72tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 73tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 74tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 75tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 76tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 77mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 78vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 79num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 80mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 81tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 82tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 83tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 84tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 85tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 86tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 87mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 88vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 89num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 90mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 91tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 92tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 93tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 94tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 95tium. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 96tum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 97mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 98vum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 99num. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ. Ad 100mum. Ad 1mum dicitur ꝙ̃ Logica ẽ nõ Metaphã, tam animatꝝ versatꝝ circa ꝺ̃ctos obꝫ.

Ad 2dum. N Añs ei ꝓbiũ nouꝫ. Diuꝝ experientiã in nobis ꝙ̃ stare. ꝙ̃ difficultas.

in usu

in usu. Preceptui Logrum quid sentiz dq distincta ab ea quid é in Corpe earundem. Et probatq eo argumento quo potui difficultas in aliis obz rebus q scientijs, qd ingen hac difficultat nr tollatq. Sufficienter q habitu Dei Logæ, neq q habitu Mathæ. Circa quæ Vsus Preceptuum Logicum versatq. Qd pti scire bene quis hanc regulam. Prædicat alterius hjs, qd utrum hæc quam tenemus 1 Ps: q 5, 6. et in Scriptt difficultem. in applicatione huius regulæ. Sicut quem Deus Grammatica regulas, huiusq Verte in promptu. sit, in difficultam scientiæ in Comparatione frequenter erratur. Licet Ps: n sit difficilis ex Mathæ pte, nec expte formæ ut cognitæ et in difficilis ex pte formæ ut applicandæ seu expte applicandi Preceptui Logæ.

Ad 3tium. N. tñs ad ponem. eius dico multis plane. Scitur em exilia nullam dari habitu cognitiæ in Intellu. et relinqui sensi, tantu ad actus finales, et in transitu dr in anima ratione et in Theologia ultra habitu supernaales requiruntur ad simplr posse, adquirunt habitu ac. quisiti et habitu prudentiæ naalis ad actu fidei, licet directe et ex. esse adeam. compotentiæ pertineant. Directe q é ee quidé nec pfer excecutionem pene multiplicare habitu, qd excecuo pertinet ad Intellu, illi ea soli competit exegesi Preceptu Logæ, sed pfer facilitas et melig ee, inque difficultas negotij nec. superabilis dr ad habitu Logæ Docentis nec ad habitu Mathæ inque. sunt Preceptui Logicorum é.

Ad 4tum C. tñs et N negm. Silog. em é Virtu, hoc é Gallus. rignis, et in dicti. rtq gñs, Idem. ergo dicendu de. Logæ Vtente licet ad Virtu hoc é calculatior docens. Qa pti licare docente Logam, nam etc. Utente pti esse Peritum Gallii, n tñ é virtus ide qd fortitudo sint ide sed Logæ Vtis et Vtis.

Ad 5tum. Dist. negm. Habitu inclinans et facilitans receptive. ad faciendu pfectu Syllogismi é Logæ Vtis dr nere. Executive. facilitans q Logæ Vtis C. M. Manuductoq dicuntur esse ad Speculum.

Ad 6tum C. tñs, N negm Diuersitate gd nulla é separatis inter potentia Intellectiva et volitiva, sicut in habitu Logæ Vtis et Mathæ. Et qd potentia Intellectiva ac Voluntas se ho nominibus distinguit, nere. agite et idem, sicut qd in ti potentia ad actum suu sicut habitu. Vnde. dico solum ad similes hic agitur potentiæ pti inclinare. ad alios non.

Ad 7mum. dist. tñs Vtis n pti ee absq Docente. pfer identitem. Sentitis N pfer causæ rationé qd illa divisibilis é inde. vera disjunctiua C. Deinde transito distinctæ ad negm, qd hoc n pti ee absq Deo, et in pti e idem cu Deo, multa ex. pbat argumentu.

Ad 8tum. In hypne annihilationis habitu Vtis retentionis vero habitu Vtis ad hoc licet Intellectualem remanga, et gratiam de se, sicut voluntas, suspensio pti in distincta vlr ab Intellu annihilata, hoc ee pertum de se. Remoto pcipium extrinsecum voluntionum, licet n ee actu in actualem, pxime. Qa tne illius pxima dependet ntia a Logæ. Docente ut a Directivo, n licet etiam esse cuntas in actu dato

n̄ ēēt proximum percipiū ob defectū lumīnis Intellus n̄rīs requisitū ad id a cui sit cāca

Ad Vltimum D̄ norum et phīs eius. Postea D̄ supponitū, gt̄ requisit in habitu ad hoc ut inclinet ad cognitū rectā et ordinatū, gd̄ in uolūtē, solum gt̄ requisit ut inclinet ad actum. Vnde etiā habitus virtutū, inclinant ad actus. etiā ipse habitus virtutū n̄ cognoscat rectus rnis. Hoc aute ē gā habitus n̄ immediate influit in actus, sed mediante cognō Intellus regno regn a cāa cognoscente. Percepta abundāt actus

Punctum 4tum.

An Logica sit Vtens in oī māa aliarum scientiarum, et an rne huius usus possint dici aliā scientiā Logā utens in recto?

Videt̄ sic Logā Vtī n̄ ēē in māa aliarū sciarū, gā hoc implicat, et ēēt in Logā et n̄ ēēt. Sed ut supponit̄ ēēt aute gā circa aliquā obn̄, versatur et ultra suam adaequatā ZQō p̄r Idem. Nulla ē necessitas a priori gt̄ Logā utat̄ suis p̄ceptis, in alijs sciis Sā id tene. p̄ritū obj Subalterni supponit̄ informatus dictaminibus Logā Docentis. Deinde. Prudentia in actus aliarū Vtutū n̄ vsi directiue influit. Ergo et Logā

3tio Habitus Logā Vtī n̄ poterit ad actus aliarū Scientiarū Ergo nec facilitat̄ illos

4to Videt̄ falsum. n̄ ēē Logā Vtī in oī māa tā Scientia. gm̄ Demonstrā, gā Negat̄ illā ēē habitū discernendi de obj. Item Negrch gt̄ Logā n̄ Demonstrans efficeret eam sciā, ēēt

5to Ad argtā Logā n̄ utit̄ in māa aliarū. Demonstrā; suis p̄ceptis. Ergo nec. in alia ma-
phas Ad̄ gā Negrch Vtī distinguit ad̄ te, nā Demonstrans in māa Logā n̄ distinct a Re
etorica. ethica, gā oēs actus Logā sū p̄cepta

6to. Videt̄ gt̄ alia sciā inquirēs māa rei reperiat Logā, n̄ possit dici Logā Vtens in Recto
gā ut arguit Ps Stranga. talis sciā n̄ ē Logica. Dr nec. ē Logā Vtī. Ps Consequa ēCon.
Cui n̄ occurit rāo gnis, illi n̄ occurit rāo distinct diversā generis

Phia n̄ occurit rāo Logā, n̄ occurit etiā rāo Vtī Logā.

7mo Ps Vte p̄cepta Logā n̄ ē sufficiens fundam, ut aliā sciā dicant̄ in Recto
Logā Vtī, sicut qui utit̄ gladio n̄ p̄t dici Vtens gladij, cum Militer eo gā ē mortiū
instrumenti ad aliud cōparandū n̄ solent de nouo inuare. Illud quidem n̄ ne-
cessarium est in Seruo, cuius Dnus n̄ vocat̄ Dnus Vtī Seruo, sed calamo etiā etiā
alijs. Logā aute ē instrumentū, neq etiā sufficit hoc, gt̄ aliā sciā dirigant̄
a p̄ceptis Logā na effectū n̄ sortit̄ denominem sciā talē, nec recte dicit̄ Vtī
Vtrū oductiua ihīgne qui ē Vtrū oductiua calōris et in calorem qui ē
effectū p ductū.

Sed Non p̄t dici gt̄ Logā sit Phia, ergo etiā n̄ p̄t dici Phia id Vtī Logā

Ste ñ ꝑ dici gd Phūs sit Logā ꝓfectus Qr: ñ ꝑ dici gd os Logā Vnā actiuū. Item ñ ꝑ dici Dorens Logā eē Logā Vnā Qr: nec aliā Scientiā.

Vno. Si aliā Scīā eēnt Logā Vnā in Recto Sequeꝛ ꝓfuros eē Logas Vnas & plures & pluraliter Sciarū. Item. Sequeꝛet Phūm ñ eē Spēm distinctam a Logā.

Respondetur

Difficultas Puncti ꝓntis ꝓcedit tm de Vnā Logā, ñ en ō dubiū gd aliā Scīā ñ sit Logā Dās cū ñ haberet aliā ꝓcepta. itaq; vt.

Propoo 1ma

Logā ē Vnā ꝑ volū in mā ꝑpria, sed etm in materijs aliarū Sciarū, ꝑ quas Logā Vnā dr rnem tenere. abrea. qm̄ Versat ꝑ terminos in materijs aliarū Sciarū nē vaō tenet Logā Vnā ē vectitulo ingressū ē inusu. sed ꝑ ee inusu operatur in materijs aliarū Sciarū. Qrī &c. Dūgā habitq; Logā Vnā tenet nos ad Vnā ꝓceptora Logā, dū Versamur circa ōēs Vnā Scīā illā declarando &c. n̄ en facultas Sciarū gt vegri in habitu. Phūm gm̄ Suppono ñ dici eē Qr: in Logā Vnā Vnā Habitū

Propoo 2da

Logā Vnā ñ volū ē Operat Syllmos Sophisticos in mā ꝑpria ꝑ alienā. sed etm Logā. Demonstratiuos ē otra, Probeca Cōtrā: Topicos Sophisticos: etalios Obs. Actus ꝓfitentis, facta ad Precepta Logā ē Logā ipsa, atqui in Sophistica mā ꝑpria Demonstra actu Vno Ergo Profitens ꝓfitetur fit ad Precepta Logā Qr Vnā Logā Sophistica. Vide n̄ multū tradita Doctrina in Dialectica de Syllmo Demonstrato gm̄ Sophico.

Propoo 3tia

Logā Vnā dū Versat in mā aliarū Sciarū, ñ attendit ad demonstrationē medij Termi cū exterminis ꝑ quos ad Probabilē ꝑ Dialecticū ꝑbatur. Qd ha ꝓtinet ad Logicā. Vade etm ñ ꝑ dici gd in ꝓcedat in Demonstres aliarū Sciarū Sciarū ptaq; dr. Sed de. mostrare ex illa scaturunt ꝑ solutā modo negotio. et indifferenti, ad Demonstrandū, et Opinandū ñ modo Differentiali et ꝑprio Phūm & Metaꝑsicū. Non ē dubitandū Solū attendenda de ad Conuersionē in 1o Syllo Logico, ñ vo ad Inuentionē Maaler Subtilis ad Syllogizandū

Propoo 4ta

Acrus aliarū Sciarū fiunt iuxta regulas Logā vt in Recto. Logā Vnā Artes Ipa Vocant. Quartar! Cantor! Dialect! Trā Pictor! Astrolog! Poetic! etalior. Dr: Sanct Aust horrize Diui Augustin! Grati ad Quartar. qui appellat Aliqui Scotū et alios Dialecticos Theologos qd nempe in his Materijs Theologiā ꝓfitebant, Syllmos Juxta ꝓcepta Logā Qr: Aquis ut? Dialectica nne Dialectici Syllmos Juxta ꝓcepta Logā etiam Vnus ꝓpr e. Dialectica Vnā nne Dialectica Vnitas Qr: vbiq;

cum Artis aliarum Scientiarum vis Definitiones, Divisiones et Argumentationes sint usus Dialecticæ
Atque artis eloquii inventa. Præcepta igitur vocabimus in Recto Logicæ Usus.

Pbr. Ille Dr. Logica Passive illud Logicæ. Vbi in Recto, non Logica a Logica Passive
distinguitur, sed Quæritur si ejus arte artis aliarum Scientiarum vis Definiendi Logica passiue
Gr: &c. pbr non Dr. usus Præceptorum Logicum illud Logicæ passive. Sed Artis aliarum
Scientiarum quæ vis formari Præceptis Logicæ, Artis Præceptum Logicæ Gr: &c. non Certa
pbr. ejus Indagine. Dr. usus regularum demonstrandi, et Artis. et similitudinis, illud Artium
et etiam cætera. Dr. Præceptio formandi Syllogismi Syllogismi passive. et sic de reliquis. Gr:
Dr. etiam usus Præceptorum Logicum. Illud Logica passive hoc Vsus et activus hoc
Docendi.

Propositio.

Habitus in aliarum Scientiarum ingressum Artis Logicæ. Vbi de his Verbis in præsentiarum Logicæ Vsu
Habitus in Recto. Dr. Id quod Logicæ discursu vtor ad aliquid ad quod applicari debeo in Recto cum
Recto aliquid habeat Logicæ Genium Recto Subiecti et Effecti opportuni. Sed habitus Logicæ Vsus
non nisi aliquis ex frequenti exercitio. Sed Physica vis Corporis nullis præcedentibus habitus Genium
Logicum ex frequenti receptione Artium Logicæ præcedentium Formam Logicæ acquirendæ habitus
quidem habitus, artis Suppositis, ideo quia hi Artium Sed Physicæ vis Compositi subtrahendo
Scientiarum nullis aliquem Syllogismi vsum officiat. Vis hanc Artis Logicæ quæ Compositi inferiori sunt
Scientiarum. Transitus a ii ee formæ ad ee formam Barbari Scientiarum, positio subiecti
in fieri et transitus a ee formæ ad ee formam. Dr: Quia Barbari Logicæ Vsus
Subiecti, erit item habitus Logicæ in Posterum hic demonstrandi usus. Id Quia Logicæ
Superiora quæ in tanta in præcedentibus tribuere habitus Physico Situs in ponendo præ-
cepto eundem. Deinde acta Physica eloquii interpretandi Logicæ Præceptum augeat Habitus
Physicus, sed Logicus defectum abillo. Et hoc ideo quia nulla hi parsmanu Logicam cum
illo acta vis Logicæ Vsus. Sunt aliarum Scientiarum communis similes augere habitus ad similes

Ex electis Colligo. Artis Logicam Vsum actibus in. Quæ Quæritur Artis
Ens alienum. Quia Mentis in forte quæ cadit forma relucet Logica utrobique Quia idem cum
ejus Subiecti. Hæc Mentis quæ est diversa.

Colligo 2do Demonstrationes in. Quia artis in fieri Methaphysica vis Quæstio Ens
in ejus Materiis ejus Logicæ Vsi Logicæ inducentur, licet una Demonstratio Physica cum Logica
sit, dum alter haphe effectis, Methaphysica vero regulas Logicas docentis prescribentis modum
quo in quia tractandi Demonstrationes et habitus Logicæ usum in eligit ad Scientiarum
cognitum Scientiarum. Vade etiam Demonstratio Scientia inventa regulas Logicas, Logicæ quidem
et quo ad Subiectum in scilicet, in Quia Mentis in. Idem Dr. in hoc cuncta artificiosi
et formam Logicam relucentem in Artis illis in Logica.

Colligo 3tio Abstractio hoc quæ Logicæ Vsi Compositum vis Physici in ejus rei Physica

Artis

Ad 1. In nullo Signo è distinto vlis. Et gà acty Physlà & Juam Sattitem è sformis Preceptis Logis Vnizy illis ñ & obligat doctrina. Vnde solum Methaphore. hoc & verum sat procedit a scia Physlà cui Logà Vicentia identificatz.

Soluuntur Argumenta Contrariâ Sententiâ

Ad 1mum. N Stás et obiecta vlg. Dicty Veranè gà Orga. alienam ctm Logà Vsi Versarentj, sed tñ subalternatiue sibi debitam. hoc è abstrahendo a Mod. singlari, vniuersali, et Imaginatiuis, sb rne item gerlè siti Competente, item sub mà Rectitudinis, ingnatum. e rhusus.

Ad 2dum. N Stás de Logà Docente. dico, ne talles dictio inter Docentem. et Vrentè idee ñ reperiz usq Preparà, talem. de Prudentia. Disparitate gà thartitly Vtrentè quatenus cum nihil sit simile simplr Prudèa et Charitas sb 1 vocula. inummè Logà.

Ad 3tium. N Stás Dà dicty alterà subnam vlg Physlà ingnatum. & sperdeo Scientiarum Logis augent habitu. Ingnatiua vo, & rnem fortem dcntalem Physlà, augent habitu Physicu, sb an unico actu zplures. habity augeri, sicut unus actus strenuitatis verum diuinarum sb augeri habity, sicut scia et Virtutis.

Ad 4tum. Dici: Scptem Logà cet habity discursiuè de ens abs subiz ingnatà discursiuè cognitis vnem formalem subiectivè C. Scptem. Ingnatum cognitis Petrum. Paulum. et Iudam. sb à ens ñ attinet additum. sed illud. Quam Stans dicis: Scptem efficeret Logs. Demonstrans tenet. et solus particulariter sumptum et ñ solus C. nam ingnatum Demonstrans dicunt sb vnis Mortium et perfectiuis. at ex scia Cuig sc et de Logà, Ingnatum dicunt Disparem Cognitum. ad Inferendam relationem.

Ad 5tum. N Stás et obiecta, Scptem Stum. & sb Demonstrans ne vllà Logà ñ distingz a doctrina. gà cum Logà demonstrat Doctrinà dcs istare. grè et Scptem. sb ratione docendo Doctrinà ferri dcat, ñ tñ dcat gnale dcat ferri Demonstrà sed solum utcty doctrina de Demonstrne, Vltimò ptmem dcs: Quò dicty Logà Stás sb Precepta C. Sam. Stum gà. Vntem N

Ad 6tum. Vbipbr gà acty alterà Scientiarum Vrentiu Logà à rectis dcs Logà Vrens in Recto sternum Sic sumo Negotiabiles gà aliò scià permergant rationem Logà ut sic dicty eà ratè Logà ut sic a Docente. et Vrente gà obstamy pcindere rnem Logà artificij Logici. seu hoc pdicatz Artificij Logici, ostq differentijs Actiuis et Passiuis. sb 2dò Dicendo. dicty alterà subalterà à sb Logà Scientiæ. C. ñ sb Logà stum Exteriore, N. sicut em dicty vlg Pdicamentiu imperaty et directy ab actu. Charitis è extrinsecè pdicamentiu. et extrinsecè Charitas. Idemqs Vniuersaliter dicendu de Actibz Imperatis. Stus alterà subalterà Actis vlg Dotnis Physicæ. Imperata et directa a Logà erit Exteriore Physica. et Exteriora Logica.

Actum. N Abi ami Aryuti et plures eij disparitem. Rõ disparitio è gã forma glodij
n receipt in Vrente. p Theatricã. cumillo situt receipt artificiũ Logicij Vocacta p identitem cũ
illa Logã quiditij glodia ni dirigit abille nec ab eij precepti impeprat. Situt Physica. Vtens
Logã eligit ab hac et ab eij precepti imperanti actij Physicã. Jam vt Certa è cognit actj Logã ab
actij dictij ab hac. directy et eij precepti ytemati denominatj ipsa. Actus. Et ante actj categorij
Directy a prudentia. Intentiã. dic Prudẽ et actj exterorũ directy ac. imperatj ab hanili
re. in prima. ch humilitas. p ao huiy e. Ea reuerẽa actj qualitatis e glodij dictatj et regulatj
ab eisdem Doctoribus. e ipsa positiua in praxi diligentiam. Et pinde. ab illo denominatj
Adhuc eglodio à gã practicã vlo mmis Competens glodio et hãi Vtenti glodio. Situs gã practicã
rao artificij Logici Competens tam actiby Logicã gã Physicã Vtentis Logã. Similiter Ro
pmia clausa. e ad Substantiam, tam de Jure tam de Calonio, tam de alijs Instrumentis Physicis.
Idi Item Arguit N Abi et plures eij dis: iteram. Effecty à Artificij Denominatiua. Sed Cã qui à e
in transitiuã Cãe polenty ad Calor recipiẽ ignis. Sic qui Simplr efficitiue. et eodem modo la cale
factiuã. C. terram. à Artificij denominatiue illig effecty qui e in transitiuã. Sed cum polenty et qui directiue
dei a Cãe N urem, unde ignis B polenty ad ignem A. dei ignis. Ea vt transitiuã à ignis polenty
Artificium. Chirurgici N Glomerum y Illuminatiui Vtenty artificiũ. Prudentia actiua Pã directy
à a Prudẽa Et etc. deadijs.

Ad 2um. N Deqñ Dis partitus è Cã à gã vtẽ mmis abstracta. Physice exercitè competere
ulli actui Logicã dicendi à gã applicari de illa Physica. Secy de Logã discursionem.
Idi Item Arguit N Petrum Disparitiuã Cã ea gã distinguẽs vtẽ à pductus de Rocha qui
cum, Martha quid Idem significant. Jam vt Reciperi ytus in Mau Physica. Idem Martha
actus Physici Eri: et Cadellã pdicari. Ptij Arguit N Deqñ Rao dis partitis è
postpoda ex. distinctã vtẽ Vocatiua et Vnitas Logicã. Nota. ex separabilitate talis distinctã et separa
bilitate inuicem Physicã vtrq; à reportij. Ideo gã dellis dici in recta.

Ad 3um. Dis. Logicam solutus de Logã particulari Vtentes C. totalis N. Dic cũ Instru
mentã totali gãs exteriore. dictantes et distinctas a Logã denominatas ab illa Vocatiua. Secti
ue y Generitiua. Idem vtẽ. Secundi. Negrey Physicã à de specie dictã a Logã ut Ge
Cij Logã Dic y ego Vtens Logica in Mau negatiue. N Vnde etiã à gã dici Logã Dei
de posset dici Logã. Sicut de boy à potest dici boy gã de dici Deo re. ab hoc argue
sumpto differt specie. Sicut y Petrus differt a Paulo. Ea vt actiby aliarũ Scientiarũ dici Logica
Dei Ens nec Vnũ N negato Negã. Ea vt actiby aliarũ Scientiarũ à respectiuã
preceptiua Logã Actiue. et directiue Solum. Pa. Iure. Solum theorice.

CONTROVERSIA II

De Prædicato Generico Definis explicantis essentiam Logicæ

Satisfecimus Antecedente Controversia. Restat Dici de una quæq; re, in propria ejus Definitione, An sit ea existentia Logicæ, ex necessitate cujusdam probanda. Sequitur aliud Receptum Logicis implendum, hoc est examinanda Partis ejus Logicæ. Quæ vero Species alterius generis ita Logicæ non agnoscit neque ejus Definitio. Definitiva. Loco hic explicandæ sit et quidem una, Genus Primum Remotum tum Proximum, in Definitione Logicæ proponitur. Hæc Definitum, ridetq; in genere sumpsit cum aliis scijs et actibus. Est ergo Remotum Genus Logicæ Virtus Intellectualis. Proximum Scientia.

Punctum Unum

Existentia, Essentia Divisio Virtutis Intellectualis exponitur

Videtur primo nullas dari Virtutes seu habitus Intellectuales. Tum quia nullus usus, aut actus hic cernitur facultatis, in qua fiant. Sed ubi nec facultas ulla habitus ut patet in quarta et in nutritiva. Ergo. Tum quia ex parte Intellectus nullus potest difficultas, cum nobis non excedat perfectum sui ultimum, ergo sit ejus perfectionatus. Et cum Intellectus sit pars realis in primo dicta etiam specificata sed dicetur virtutes circa utrumq; Ergo non indigent illis et alijs partibus realibus.

2do Videtur non posse recte explicari Quid sit Definitio et in re Intellectualis Virtus Esse quidem Intellectus Divisio Virtutis Intellectus ab Arte patuit ex ijs membris, Cum quod desit aliquod membrum huic Divisioni non reducibile ad aliquod ex istis duobus Genus Cognitionis Habitus, Genus Agibile Practicum; Cum quo nequaquam membrum hujus Divisionis addendum. Nempe Habitus Supernaturalis, licet ea duos Actus ageret, ad hanc tamen divisionem pertineat, cum sint Virtutes Intellectuales tam hujus alterius

3tio Videtur non ponendum habitum ad suam Regiam Cognoscendam. Propter habitum, Tum quia in Voluntate non dantur habitus, nec illa indigebit habitu circa suum, Nec Intellectus indiget habitu circa suum, Perinde quia in potentijs ad operationes non dantur habitus ullus Tum ad actus primos ad secundos. Ergo etiam non dabitur in Intellectu actus opportunatus. Tum quia hunc habitum non potest Collegi sua principia, Quia Inducitur, aliunde non constat, sed quia Inductus. Tum quia superfluus nam quia efficium. Quia certe quicunq; habitus scibilis assentiendo ex suis principijs assentitur principijs potentiæ in quibus.

Respondetur

Dari Habitz seu Virtutes in Intellu. hñ certũ et evidenſ ab experia qua stat
Intellum - indifferente primo operandi exercitio circa idem obm facilitem Compa-
rare. Ita ut eum adus in principio cum difficile operet, facile tñ et prompte operet
qñ eum n longer exercuerit suavitz ab qñ gl' Super gaudet ee vite et poſe vltra merito
operandi. Virtutes igitur sint principia huius facultatis, Hoc am Intelligit nre habitz
Unde etiã Habitz et vite n p se sed participantis, sed p spẽ participanti Similitudinem
ptis vite definitz, Qui potius ponendi difficile motibus a subo ex. a citharizare pluribz z uno
in operare, producta. Inclinativa. ad producendũ, similiũ.
Virtz aũ sic describitz ab Arist zelo Ethic: Cap: 6. Qui habitz bñ facit bonum habentẽ
et opus eius bonum reddit. Intelligit p se exclusa Comparatione q accidens cum qñ n reddatur bonũ
vite peccati: et una Aliqs: Scilicet: 12 Qui Dispositio q pfecti adeptionem boni ad fi-
nem vltimum. Specialiter re Virtz Intellectus vistas Arist zelo Ethic: Cap: 6tz. Qui
Habitz qui efficit z reddit animã Veri dicũ semper Intellectiuam.
Quoniã Virtz Intlis hñs ad Arist qm Ethic: Cap: 3tio in 2 membra ie Scientiã. Scien-
tiam, Qz adeptionem, Sapientiam et artem.
Bonitas huius Divisionis patet D. Thomas una zelo Quidem 12 tali discursu. Partis (inquit)
ei bonum illius potentiã cuius ẽ Virtz, optimũ aũ potentiã Intellectus. ẽ Verũ in talibus Virtutes
Cognoscere. Ita tum Intlis optimũ ẽ disponitz quo Intellectibiliter rem Cognoscit. Et zelose ẽ
Vite et singulare, Prudẽs z ẽ pse Artis. Sibi vite ullo medio q rectam notionẽ
Formarum ut qñ tota ẽ magis sua pte et Imperfecta ẽ ẽ ctã ee z q aliquod medio vite habent.
Alio modo ẽ habitz principiorum qui Veritz Intellus, Unde hoc ẽ qñ n ẽ pse notum. sed
q discursi et ratiõ aut q Superiores Causas demonstratz ẽt ẽ sapia z q Inferiores etq partis
claves et artis Scientiæ, Virtz singularis. tunc aut qñ philosophi circa qd versantz actio-
nes interna ẽt ẽ Prudentia, z ẽ factibiles q operiones externas et ẽ artes, nec ẽ aliquis
alijs habitz producens Intellum ad Infallibile nostrã pfectã. Per hoc qz Habitz
q principia Intlis ñ tñ z qui innotescit ita cognoscit. Intlis Negatiua Privativa
Intellectionẽ simplicẽ Simplicissimã redolentẽ formatam Intellum ad Versandũ circa primissima
Ultima et evidentissima. Per habitz Specialis, Colligens sua principia q Scientiarum
singularis. Habitz Intlis qñ sunt Artis Intellus, rta ulç. in quat in eis actz cuiusvis Scitz
Veritatis, horum habilis apprehendit et ea ad illius actz reducunt resolventur
Distinctionem huius habitz ab alijs patet Specialis difficultas reperibilis in Colligendo
principia singularia. Requirendo ingenium. Celeritatem Intlis Ingeniosa dispositio
ad connexionem unius cũ alio ab alio z duo connexione. Ultime. tñ Veritz qñ pauci invenerint
et statuerint sua principia. Non ẽ mirabile Intlis, hñs habitz sed augmentz q
actz frequentatos. Per hoc Diversitz Specifica Scientiarum Solarium q multiplicitatem eorum
Ratio. huius ẽ Multiplicitas eorum formalis et distinctus ordo assimilabilis numeris qui
attingunt una pluralia ab alijs q unum ut a Principio ab alijs q habent.

Demonstratis

Imaginacionem ut a Mathematica.

Scientia è Habitus cognoscens rem p Causas sive rationes scientes illustrantes ex principijs de hac segnitur Phmeta

Sapientia sumpta ẽ p ingenio omnium et plurium scientiarum nec p excellentia Cognitionis scientiarum et artium nec p scientia omnium perfectissima sed est delta. dict. practica. Est habitus speculativus cognoscens certo et evidenter res altissimas et Causas altissimas Ordinativus Veritatum ad Invicem quot se apte rei. Distinguitur ab alijs habitus Intellectus qui simplex è Intemplativus.

Solum Veritati, Supponens alias res scias considerativ ordinem ordinis Veritatis ut se. et inter sua principia eorum, ocationem. Deducit usq ad prima qui è Scientia dignissima speculativa et difficilium. Vide etiam Sapia ẽ Methaphysica qui hic n el quidam vocantur Veritum nec etiam hic Veritas Veritem nempe Deum p fectivae non è pars Veritas Physicae illae Mathematicae &c. Set è de rebus Sapia. Non item è aggregatum omnium Scientiarum qui h existerat Virtus tam p se actus, qui p seu actus, existens int illas n quidem seq at ordinatas et unitas inter se. Catorum unitatem qui forsitan pt. Dicit Sapia tam. Intellus qui Scia. Gravi hoc Sensu Intelligitur Aristo, si ille Vocat alicubi Sapiam.

Prudentia. è Habitus cui Varia actus rne circa eadem bona et mala hui ut Arist: eta 6ta Ethic. Cap: 5te.

Ars è Habitus cum. Varia rne factus Ita Arist 6to Ethi: Cap: 4. Differt prudentia ab Arte qui Prudentia Versat circa Actiones redducentes hoc ad finem bonum et malum hoc e agit et ineptum. ad Ultimum finem quidam. universale quando impediendo. Ars no Versat circa Actus et solum. Sedum qui faciunt bonum hoc ẽ relate ad finem particularem Luc. Honorificum &c. Et ita differt dat facultate operandi externe, Prudentia. Vera dat unam huius facultati, ut ad bonum artificium sua quis utatur.

Solutus Argumenta Oppositi Sententiæ

Ad 1mum N tus et obvius pierre ad pticulare dico, q ois potest facilitate percipere ex habitu, sed y aperitur a liquis Cas externas inventis potentias, q arcemonis a liquis impedimentis Et tra se vos hi Sic quis ac mpatitque ita Sortes ita q pt recurri ad rationes Causas externas, nam illas pt ita pt adhuc nec facilitas Ad 2dum dico. Qd Subj h exercet potentias. disponendo hi tri requiunt ic ac existentia qui ois facilitas ex ac adoperandum. Qui facilitas qui è promptus habitus exercitandi comparat. Ergo etiam hi difficultum qui positis expte Causis q vire. difficultate operantis Cum sint proportio actus ad potentia Subj Intellus dependet in suis operatis. Addidit qui dr Intellectus ex determinat Circa qui potia actu existens, q determinatus quidem circa omnem rem obi, hoc è circa Verum q ad ẽ determinat circa particularia obi nec circa exercitia actus nec circa modos operandi bene y male, facile y difficile, Circa hic enim è indifferens ac potest indigere aliqua determinante ac inclinante. Nec etiam Quid sit potentia remota, nam dicuntur inter potentias ad. Quidam q omnibus naturis Imperio rnis Subalternis et Nutritiva

Vegetativa et Quantum potest qd ista presente n̄ possunt n̄ operari dicapte organi n̄
Calibeanz, Quida Imperio vnius subalid qui ad exercitia suorū actuū applicarij
y removeri possunt ab opinie presente etiamsi, nec ex se facilet n̄ ad operandum
in presentia ista ob alterum requisitorū Quapter ut facile operandi habitū sibi compa-
rant et qm̄ Clabem Patheos Sathy Pagno etiā ex hoc Cap: admittendi st̄ habitz
Qui hui Virtum ppeendi potestū, quia per. nunc illud ex Variis modis nunc hoc nunc illo
ingno disciplinis, reperibilis splenda ē p habitū qd n̄ hi pius alijs potentū. Unde etiam
dizy n̄ ideo, n̄ eligeret habitū qui sit potēa malū, sed qui sit talis potēa hoc ē amicus
omnino malis.

Ad 2dum patet ex dictis.

Ad 3tium. Non quidem Intellectus Cognō ad presentē discursum potuit Sed Certa pdū
et infallibilia dicit Prem. habitz Intellectus Virtuosi, y tingat in hoc ut
gaudeamus illa ultimum, semper dicamy Verū Unde descendum Quod Ochamis excludit fi
des Una et opinio qua repugnat subiū falsū n̄ competit duā quā talis n̄ habz quo
viri dicentes falsitatē et n̄ Cog: dicenti Verum etiam prudentia dicitet Caritatē hui
fide digno eē credendū. Quando vte ē opinari ex motivis Probabilis cū formidine oppositi
adeum n̄ ē certy qui ista habilis. Ita n̄ vigorand et habitud. Fides et opinio Virtutes
Intellectus, sed late y pugnāt Virtutes Morales defectu aīe vbi Virtutis
Intellectus, deguntur ex principijs talis Cognitō. Qui hoc patet ē similitudo qui Intellectus
Pugna vne Cuiusdam similitudis cum Scientia ob certitudinē et euidentiam ad eam
reducit. De Actibus practicis inferij Punctum Intellectus n̄ obtenū. Qui attinet qd
Habitz Fugnādus dicit illos Caudis b̄ n̄ ad Artē ut pte Ignorante Fugnabile
actuū referri pote. aliquamdo qui ista Scientia ad potēa eam duo non pedissed
fidem q̄ pertinente Veritatis Fugnātz abatz discursu. Item. Linea gloriā qua
medio retulit ista. cognoscitz essentia Dei. Item. Dum Intellectus penetrauit divinam Veritas
atqz discursu. referri pote ad Intellū, seu Habitū suorū principiorū. Dum Sa-
pientia ad Fugnā Dum Scia ad Scia. Dum Consilij ad Prudentia qui
potissimū.

Dictum N Duplū Disparitas ē Qui Voluntas operatz simpliciū qua intellectus
potest ab Intellu qui manu. dicta. potencia, qui ē qui, Volumus. Intellectum pri-
orem y causa alterū. difficultate, trahit ad se Voluntem Unde n̄ ē mirus ille habitz
Intellectus. Sanctus Intellus operatz inducendo et qdam opinio Virtute n̄ qd alio
manu dictz, qui qd n̄ curet difficultate cognitū, patuit, ideo determinat habitz
etinclinant Voluntē in illo dū Quia etiā hi Voluntē in prudē ad finem Supernatū
rale etiā in ordine ad finem naturalem particulare Etiam structura dantz habitz
Qui Partitū N Artē Legendo de probatijs aphorismi talibz hoc n̄ omnino
malibz, nam etiā in his datz facilitas et determinatio b̄ n̄ ad apprehendendū grauem
sed ad clare, pfecte n̄ videndū nec ad admixtione Superum tribuentiū bonam

regulationē

rogantiamen ôn ap̄hendendū ad gd ē ꝛdi forens potentia. Stij Arguti ꝑ Anū et ꝑbūs
Jesu ēm Indactis qua utīq habig primoꝝ ꝓpiorū ꝙ dicturus fare Anū stig ꝙ
se ꝑtis. ut ꝑte ꝓpiam ꝙ dicens Jordg Veritatem quā ex alia sed solū adu ertit ad
gd ꝓficiatū. cōtra cui Singularig et deinde ideā ꝓbatū mouū cui Jordg Vati. qti Doctri
gentem ꝙ Anū et ꝑbam. Stabilig ꝙ Scriptig Japonis ung ꝑ Spūs assumū priorīs
pcipij ab habitu. primoꝝ principaliū. Japonig adhuc. superata difficultate inglusta
illoꝝ. Stinc una principia cognoscū ut. 2do ꝑ ꝓpter inferendā conclusionē.

Punctum 2dum

Quanturne Scientiā de Novo

Videtz abluse ꝙ dari ꝙlla Scia ut Jeqsorum Veterum, Academici: una Dā Scia in Mundo ꝙ
gd ē certa et infallibilis ꝙ certa gd una in Mundo ꝙ Jluxa et labilis jncerta et mutā
bilis ut patet, ex pcrincipia. Ergo etiam talis dicet ee Scia quam pdē ee ꝑtionem
Suo, habeo ꝙ etiā gd ē Intellectus. Dā gd descendet a habitib ipsum ē fallibile., sed
Scia ē fallibile, ergo et Scia ꝓ ꝓpositū ꝙbatig, cum nihil sit in Intellu gd ꝙ ꝑfuerit
rationi. Jergo ꝙ Scia ꝙ fallibilis ut ex ꝓrientia dicet et ꝙ de vnē Scia ē certitu
bo et infallibilitas.

2do Dicitur ꝙ negatur absurdū. Qui ꝙ gd ē ꝓpositū actuū Scientificorū. Vade. Artis
2do. Aristo: Scia. Cuno Quia Scia ꝙ ira de hrē adeo gd ē manifestissima
Sequit dā se Vesperti ōnū oculi ad lumen diei. Ergo sicut oculi Vespertilionū, Sta Intellus
nē ni hil Scit.

3tio Scia. de infinitis ꝑtibus ꝙ datz, sed dari ꝙ datz Scia, gā hoc ꝙ demonstratione ꝓmi:
Jao ut vult Artis ang Parte: Jon: ꝙ Qui rurig una definitā Scitu cognoscitz, gā alias ꝓmi:
ses demonstrones, ita rurig gā alias ꝙ nē in Infinitū.

4to Videtz ꝙ dari Talem. ullā Scia de Nouo ut Simil Plato. Dā gd gd de Nouo Scire
uolumg ꝙ Scirig ante ꝙ nesciretz. Si Scirig ꝙ de Nouo ꝙ datz Scia, Sic ederem ꝙ
Gri: nec discere potuerig. Simil occurrat nobis id gd Scire uolumg. Sicut quidam Sophis
ta finitimi ānteā Incogniti. Et qā occurrente ei cognouit. Dā gd Scierū radix si or
dinate dare Posterogtz in Mali alterig Scia, posterit dicta recte respondere.
Sicut quor Interrogatz a Socrate de malis rebg Geometricis ap̄ere ꝓpendē, de si
antea illis Studuisset. Gri: Nig nē illa eam notitia antea habuisse. Dumgā nec
ꝙ Sensus nec, ope Magistri ꝓsunt acquiri Scia de Nouo Dā Sensus ꝙ falsitis Magistro ea
ꝙ dicit Scitu nec ponit illam in audiente. Sed ponit. Ergo ꝙ Sacra Scriptura
dicit Nihil nouū Sub Sole Ergo nulla Scia de Nouo.

5to Videtz Salteria ꝙ dari in mundo ꝓfecta vllig rei Scia. Dumgā ut gd unaq res
gd Secte Scitet nec ē illa adagni Sapientes eam Sapientia vera, ꝓpter Scientes Scitu
ea. ijs formabiles. Sed hec Sapientia ē Gri: eam Sapientiā ē rem aliqā ꝓfecte Scire. Dum
gā fundamentū Scientiā alia ingā secte eandē cognoscitz, hrē ē Scientia rerum. Dā illarū

ñ cognoscitiua quidditatiue et zdumte sed vdens Iustitiam quandam accidentalē et extrinsecam ut
placentia ingne aliis. Gr: etiam Cognio p̄portionū ex q̄ vtili potentia exit imperfecta
Sunt q̄ scientia Scīa vocabitur yt dicat laudatis oñ dubitatiō et ut certum sit. Impossibile ēe aliter
rem hre Sed hoc p̄fectio hoīs ñ p̄t Si etiā dubitatiōnalis in straritia occurrat,
Certy videat eō dubiy, tñ si vno aliqñ probabiliter in straritā adhereb. Sed hoc ipsū Vacillare
et dubitare, et quod etiā quasi hoīe ñ poterē aliter hre. tñ id ēe vocabit Scīa
Verā ac euidentē, cū etiā de errore tutam gestam de scia possit q̄ possidere
hre.

Respondetur

Propō Prima

Dat in homby naāli appetitu Scīendi, tam innata q̄m elicitu, Sic Aristo sup. Methaph.
Cap: primo Sed vocatā appetitū intellectū naāli p̄pendo in aliq̄ homine inuenies quod
Potentias sensitiuas et naāli Capacitas, et ad p̄portiū cum sua p̄portione in doctiuis
et ipsa facultas naāli agendi. Sed. Quia Intellectus arty potentiā appetitū et
efficax et inefficax quo bus in aliq̄ principiū sent. Patet quia in hoīe in tertio secundum
Phy. nono Quia hoīe naāli potentia hns operis et facilitatē et habitū adiuncti adhuc
potentia et naāli p̄pēsa ad vnum actum aqua p̄fecit. Quia hoīe naāli determinat ad nāa ñ
quidē quo ad exercitiū actus, sed quo ad ipsum actus apponendi illi. Itaq̄ vi aliquem actum
exercere. Velit circa p̄fectionē suam et felicitatē ñ pōt nisi actū decernere. Sed
Scīa hoīe naāli p̄cō hns, et vt felicitas ipsa, vt ad felicitatem et Comodum huius vitā nra
nam si Sup. Complatitia intellectus finis arty a primo felicitat existit, ut dicit Phs. in 3. de Ala.
Cap. 5. Ad vtā Scīa Speculativā ill. de Seruitute, etiā ab q̄ magna quam inuenitis
nam. Nemplari optimā q̄ vnte Artem. si effectiua q̄ Predicta vt Scīa ad
Commoda huius Vitā nrīa, et vt Valde Vtilis. Sic. Et Politica, et nature Scientia pertin
Phy in hoc. Cuius doctrinis ung homes Ciues, tra tis e. Vnitatis, et concordias Corpo
rū, striuens vt ad Seruandū eius vt ad delectationē vt ad alias operes Scīa Vitā. Silter
tñ musica p̄pria hns e nempe Cognio rerū ad qñ vt Inuentionē augmentando
apty vocabulo Scientiy instrumenti e Phy. Sunt vtile Cantabilia tibi Citharis
Ferrariis, Figuratiui, Actiones, Actus, Ec. Sum rne extensiuales Sui ad glorie di
Sanctissima, tñ rne Vehementiris inestimabil fructuū p̄ceptorū are. Sum
rne Correctiuales. Sitne frequentiy ad hoīes Scīa Phy vt Corpi tuchi deroby
Sensibiby. Et hoc Aristoteles Artes qñ sit pro utilem ad Scīas etiā vtiles
Scia naāli ab ea diligit exercendā ē.

Propō 2da.

Dantz Scīa in Mundo ita Artes et rnr ees stra. Pyrrhum et Heraclytū dicentes ñ dari ullas
Scīas. Quia in Mundo Nichil Stabile et habilia. Vnde etiā solo auta res gendebant antiqui et Verbis

experimentat, res illa defluerent ac mutarent. Ista Prop̃o sequit ex precedente. Sin̄ apetitꝰ
suus ad Scias n̄ reduceretꝰ ad actū, et sī a nullo, huiꝰ — diversꝰ sequā. Sequit unaq̄ frustra
inditū è illum. apetitū puerilis cui ex una pte ri sit impossibile scire existentia, parilis ghistimata
unaq̄ sint data. sīn ad sciam. acquirendam. Nempe scitis corporū. Imaginationes et
sortilegia. Addita huiꝰ apetitꝰ ad scias aliquo aquiescat rebꝰ bene penetratis ut patet
experīa. Qr: bene sī in ferri existentia. scīa cum multa alia re. possit ille
apetitꝰ expleri sīn̄ possessione scie.

Pbr. Sexto Dilemate S. Augustini. Prop̃o negans dari sciam v scitꝰ re. negare. sciam
et nescire, si unum. Qr dari scie aligna. scitꝰ et scie. n̄ dari scitꝰ. Si datur. Quidam
negat sciam n̄ negat eandem. Cū quilibet negans aliqd scitꝰ de, id qđ negat. Quidam
de qđ n̄ n̄ negat. Cū quilibet negans sciam sub omni disiunctione
scitꝰ negat.

Pbr. Ultio. Dantꝰ in nobis ut experimur aliqd cognoscere certū et evidens, nempe propria
lumine nāe nota. cognoscimꝰ certo et evidenter, ut Deū esse, mundū esse, Qr
2 et 3 faciunt 5. Et quilibet e aut n̄ est. Qr bonū amandū, malū vo fugiendū &c.
Qr dantꝰ scīa. Pbr. Sequā ex cognitꝰ lumine nāe notis possunt syllogistice deduci aliq̄ Prop̃o
quarum scitꝰ sapientes. Qr quod dantꝰ in nobis aliqđ cognoscere certū et evidens
aliquā rerū dantꝰ et scie.

Propoō 3tia

Grāde meū dantꝰ scīa. Rem. qđ defuncto experimur desiderio perficiendi cognoscere quas naturā ante habuimꝰ actu. Sicut Qr: ex cognā Visionꝰ nunc accendimꝰ
desiderio ei plura cognoscendi, inferimꝰ illam de nouo existere. Ista. inferꝰ ex dilata
Experīa de Nouo dari scīam. Pbr Ed aliud Potest. Vs Voluntas pōt malum velle. et
nolle quod ante nec voluit nec noluit. Qr: etiam Diabolus pōt malum agnoscere de
novo et evidenter quod ante nec cognouit.

Propoō 4ta

Scīa in hoibꝰ n̄ est ide in̄ reminiscentia cognitū qđ ante cognita erant. Ista. Pbr.
tione. Nihil est perdens qui docebat ante. Unione ad eam corpore dari in ea scias ante
rerū, sed modo unionis corpori assumpti illas scias et possē ege. p lentā sensuū
cautarū. Pbr Qr Durante Sancta fabrica mundi fundata. fuerūm ē eas fuisse
creatas. Ista. Sancta. ne fundatis corporibꝰ et destructis separationē. Qr Nulla ē
Visionis q̄ sunt. habeamꝰ ideas scias, nisi labor multa quę comparatas scīa. Ista
dum ē nequit. Sicut si requiretꝰ rem ad commorandū vel ante compa
ras. Pbr Qr Durante Sancta sequitꝰ qđ possent ideę mutare. de Coetꝰ
Qđ si ante Visionem ad corpꝰ peregrinari vs ac ea dulce et salubre. Tunc ꝓ ei
pendo sue ordinē occurrentia hic et nunc, ꝓ remissionis pōt mutare
de. alicubi iam ante cognita.

Propoō 5ta

Non dantꝰ sortilegia. Omnis ordo humanꝰ rerū orbis futurus, quibꝰdā omissis alteris ex
eis illum. Sortilegiatis quida recedit ab illo sacrificio illi ignorante. Qr: Astrorū Vectores
Prudentiores

Phs. 12 Assertio ais arrid nullius ẽ fundũ. 12 si dats Scitly toto orbe suos, Dicos
ñ scientes illũ et nullo modo poterit separari a nobis. 12 ñ probant assignari modi
diz positivi ad vnione ipsius et hinc omnes in hoc.

Propõ 6ta

Non dats in hoc sy abstte ẽfecta scitã, sive definita sive demonstrãm. Ita sanglecti.
Phs 12. Robert: 12

Phs 12 Nemo est ita a nobis ẽ cognoscens ut ñ sit ei ẽfecta quo ad omnes aspectus
tũ 12 effectus nihilom ẽ aliud scitmy de essentijs rerũ, quas sint quidãm innatas
nobis accidentia 12 rebus effectis. Sũ cognic ut sit ipsãm ẽ generat scitam. 12
Demonstrans ẽfecta medijs ẽ, ipsa seu definitionẽ scitã, sed ipsã nobis ẽfecta ñ
cognoscentib, sed tm. eidem. cognitionẽ aliquas 12 eidem habitudines quecumq
sensus sui nõ dats scitã ẽfecta. Demon trive. cognito absolute.

Propõ 7ma.

Dats in hoc sy scitã ẽfecta respective. Quam scitã illa qd ẽ recipũ. Contra
hãm. Absolute 12 scit. ẽfecta. ẽ quidã scitã ipsa. ex se requisit. Inde
tm ẽfectus essẽ scitã, qd ẽ ut excludat eam diuersam, tantũ ẽ apta ẽ inesse scitã
hinc cognitã.

Phs Sũ hanc scitam ẽ. ẽfectus rez cognosci qua, sũ cognus scitus, sed ea qua ex scitis
effectis et accidentib colligitur. ñ. Ide, ita cognio ẽ talita effectus ut ẽfectus ẽ scitus
scitã in se. habeat qd in se positam ẽ ut sit cognic rei ẽ scitam. Quam probatur
reo ẽ, qñ ñ stringat aliter se. hre. Quia ad ñ cognoscẽdũ ad ẽfecte dat ẽ esse.
Sed ita ẽ in effectorũ effectis, ita simplr cognitis ut sint exquisitis cognitis cognic ẽ scitus
quod effectis

Soluntz Argumenta. Contrariã sententiã

Ad 1um 12 Ari et plurib alijs quos. Cã Deus ab eterno scit rerũ alia multa ñ mutabilia
tam quo ad esse tempus ad quo scitam 12 in mundo et etn dici possunt. Ore in mundo
ñ sit incerta et mutabilia tam quo ad quã quo ad existens 12 quomodo cognoscam vobis C.
ẽ scitã Deus rerũ qd ẽ pendentia scitã obiecti sumptam, cognitis rez ab eã remotis et mutabilis
les etiã corruptibiles futuritatis abstrahendo. Cã etiã hinc Deum. esse dicere ẽ de hinc
qd hoc vel illi ad malã ẽc. Deus sum Creare. Vellet Creando est ita ut sint pendentia
essentia hec absolute. Quatenus rũ ab scitã rerũ mutabilitatem non pertinet
scitã in hoc tũ solũ scitu. nõ tamen cognitã scitis, mutabilitatem pertinet. ea et ea ẽ illi
12 ñ ea Deum virtute operari ipsi necessario. Dicit ita hoc scitum scitu. Cã ea scitã
scitis quo ad suã essentiã determinata pertinet scitis ẽ effectis pendentes et possibilia mu
tabilitatem et varietatem scitis rerum qd etn. Contra Conantes ex modo scitum de
scitis hãt accepto ẽ abeundo quidã Cuncta Corpa obumbrabit. Corpa volãt erit ecclypsis
Rõ am. horum ẽ qd illud scitum. ñ qd scitis, qd cognitum ẽ mutabile, in mutabilem mutatis

assenty cumobo qđ dñs Scotus. Cum Qu: talis mutabilitas sit in creatura actiua et mutabilis ac
defectibilis vtrum ad rem pertinat. Zdum recipiam, quam doctrinam. accepta ideo pde dicti. certa.
et infallibilis Scotj. dari. Zdum primo dño: qđ dependet a fallibili tm̃ a me forte
assentiendi ipsum ẽ fallibile C. qđ dependet a fallibili tm̃ a preexistente sc̃ prima ad
illud ipsum ẽ fallibile A. qđ dependet a fallibili non sed vtra dependet a fallibili
nempe a sensibz, dependet in̄ma tm̃ a me forte assentiendi ipsum. Ad Scotum de-
pendet a fallibili nempe a sensibz tm̃ a preexistente sc̃ prima ad illud C non at A
sequm. Neut cum actu istarū dicturū n̄ ẽ fallibile qđ dependeat ab intellu fallibili
et hoc Ideo pt̄ n̄ dependet ab illo ut a primo assentiendi. Sed tm̃ a preexistente. Ita
non sua erit fallibilis dependens a sensibz fallibilibz ob quam ẽ mea.

Ad 2dum. Scotus Intellus nr̄ ita percepit tm̃ etiã ad pe n̄ expresse obiectum ipse n̄ assentit
mentis Intellectualis qđ ibm̃ ẽ Deus et in ipso alia intuetur Intellectualiter ut in Deo
potentia creabili et n̄ dicit qđ etiã Deus sensu corporeo videatur. Sed tm̃ dicit
ita. Ita se habet res creatas Scotus creatis Verisimile n̄ ẽ. Scotum tm̃ ita dicere
modo Intellectualiter et sic p̄ pertinentia Scotus et creatas n̄ pt̄ visualiter pure
rarere mihis deprehendere, potuit tm̃ percepisse.

Ad 3tium. C Maiorē ut nr̄m: qđ plures eis dicit n̄ sine probabili ratione Dicendi quemlibz
ad suam quamlibet ad se notam certam existentiam sensus etiã quidcunq.

Ad 4tum. Quod Platonicum n̄ curamus, n̄ enim nam potest etiã sensus mihi ut hoc ali
quem dicere dicit mihi non ignorate ante quã de illo modo dicimus. Dicimus habitum qui-
piam. qđ respondet sibi nequ determinate Scotus nihil obstat qđ mihi p̄ possibili n̄ crearet ante
Scotum modo. Scotus albedo nunquam ante Petrum oculum dicit possibile cum p̄ possibile bene deter
minat ad suã visionem Ita hic Quod de Deo p̄ possibile Scotus qđ tamen ẽ magis vera pte
determinat Scotum ad visionem qđ sit Verum. Dicendo ad argumentum Scotus possibile n̄
adeuntes ad pte determinantia et non semper potest, ideoq̄ magnorum errorum etiam ei occa
sionem dat. n̄ vera Dicendo Scotus intelligens simile de impossibili Categorematico, de
pticis p̄ pertinentibz ad sui distinctis vtr̄ in Scotum pte. potest forte ut respondeat di
cendo ad signo id ostendet debuerit ad respondi n̄ in hoc qđ antea p̄ dubii, sed qđ
humane. nihil ad rale responsionem dicitis. Dicendo bene p̄ possibile ipsum quo deter
minaret Scotum ad Verum Cognitio et qđ hoc etiã respondendo ẽ illud qđ assentit
ale qđ erat determinatio. n̄ Scotus pdce cum non magis pot opere cognoscere Scotum
certum et qđ p̄ Verum p̄ pendendo doctrinã cui ẽ ita Scotum audientis formet
sibi Scotus doctrinã credendo in deo n̄ plurat in duo ante. Nã pte Scotus ei
contrarium dum dicit Nihil nouit Scotus Intellus qđ nihil nisi deum creatum
Dicendo Deus n̄ plurat modo extraordinario et rarissimo contingentia. Non ita Scotus qđ nihil
sit de Deo absolute, qđ multa sit determinatio ad pulcra Scotus nouit Deo et etiã intelligit
qđ nihil sit sub Deo nouit quo ad Scotum Scotus tamen quo ad Scotum dicendum
Ad 5tum. n̄ iuxta dum Scotus hoc cum Scotum ad p̄ Scotus absolute Scotum

requisit. Sum vt ad 9 futur respic sciri ei ut quis 9 scire cum rei cognoscat, ut putet in
scire. et aliter sum hic. ex rnes ad straurias putet eo ipso eo falsas qd demonstrii
repugnant, etsi illas soluere nesciat ex p̄ria principijs. Ad idem. Deo licet qd creatd
d nobis n̄ cognoscant 9 scire vt inde et cognoscant tñ eternè - Ad 5tiū ad essen vere
et specie cognoscendā, at ex. qd sit cognitu in forma ad p̄ria. ex qb9 p̄ribus
earum emanant. Ad iij stigis. N non pt̄ sensus aliqd certe et debere. cum
dubitamo tua negatiua nullam facit Cam dubitandi qm̄ possit. 2m̄ vel
vel excludat ocim dubitamo. Ad 4tum. n̄ scire nec edere, ei dubitamo
qm̄ nescit soluere certy an sensum ex vi illi demonstrii illi vnum et falsum
qd certido simplr verū scit. Sed adhuc qd confirmatd et pl̄ hit, illa certido
adiunctd alijs discursibz nempe Inclusione. et sensum scientia esse.

Punctum 3tium

An scia Actus sit Actus Habitualis, aut sit habitus cognoscens rem per causam propter quam est et non stingit se aliter habere.

Videt n̄ recte ista definiri scia ut nic. cum Qd n̄ operati ei scia nam n̄ operat scia a potentia
2do Una ex adiunctis scia p̄ria dicta. q̄ sit discursiua. et hinc Illud discursus
Demonstrum. 9 evidens. ad scian debeam illum ex organo formante vsire. scientia 2dum
n̄ explicatz in publica. Desse Dei n̄ bene definiz scia
3tio De rne scia ē certido et euidentia: Sed hic 9 prietas n̄ enumeras in definie esse
Dei. n̄ ē bona.
4to Videt Cam cognitiua ad ea cognō. sufficiēt debere pē a potentia qd vel de cognosci
pot ē in re, sed ē in re 9 Cam hominis Dei: pelli de cognosci.
5to Videt, ad scian solum requiri Cam in effectu ex ea cognoscendo. Qd scia n̄
depndet q Cam cognoscibilis sed a Cam cognita. ut patet. cum tres, quam habet de in
finito. e ita ora eig quam. percipia. plurima dist ea in particulā.
6to Videt n̄ sufficere, ad scian Cam nulle in fallibile quia 9 diuersa possunt in se
similia. Qa rabi scia pt̄ subeā errare, non potest Deus in potire effectus Cā nō dabit
scientiā 9 deuiet qndo subiecta extra Cam.
7mo Videt, ad scian n̄ requiri Cam habitū, Negatū. n̄ in Deo. Demonstrio nulla
est eig mutua. Ad 2 sequit, Demonstrio n̄ potest in mala forma. 9 demonstrio
Ad 3 ad Demonstrio vera ē vt facial. sequit. 9 cam 9 p̄ria. Sine (bene
forma. sit in Cam, syllogistica sine n.

Respondetur

Supponō n̄ scia multiplex. Dum p̄ncipium cognō scit. habitū scire in
gnibz. Ad 2 Cognō Cam. sine ad Cam hic. Dum 9 scia 9 quam
Cam rem - qua Autonoma scia ē scia. Dum 9 cognō cam et Cam scire per

dig cartu, habeas, fuce n. Tum p Cogne Curia et cur dicti p Cam arrivan
de. Scia in hac ultima acceptione procedit Cathon Quid sit.

Propo 1ma

Scia in diversa acceptione p actu sumpto ad aliud p habitum vt sumpto ad habity Cognio rem
p Cam p potior pars ad aliq strictius et aliter hic.

Pbo Authorite - Statu suo potest: Joa: 5. dicentis Patre arbitramur unumquemq; sumptis
scil ad philosophia modo quid alium ad alium sua Cam confitendo Cognoscere potest qui vel
qd alig Cam ad aliq diversis et aliter hoc hic.

Pbo 2do Quid Dominus procedit p pollicita sua efficia rei ingenui vno aduenit emolumentum et
alterum detrimentum, ea qd n ad ejus p illud vocat definit vbo, sed ad rotat ad regulas bona
efficis. Sed Dominus pollicita scia procedit p pollicita sua efficia scil ingenium sua ad vocat
tum malitia et alterum detrimentum ad ea qd n ad ejus. Ex: p defensa debitum vocat definit alig
Pbo non quo ad ama potest. Cognio Curia et curiales p Cam de pollicita sua efficia scil ingenium
sua vocat pe in Cogne euenit sua obligatis Scholas et alia sua pecty Curia et curiales p Cam
detrimentum ad ea qd n ad ejus. Ex: 2do pbo. Differt in primis a Cognitione Qa hoc
n Curia. Differt a fide qa hoc n curiales, differt ab habitu quia Cognitio Qa
hoc q vse non tm vt p Cam. Differt a Sapia qa p pollicita p Cam Scholas, et alium p
Cam, potior qa vel. Differt a prudentia qa Scholas Cam actiones ad bonum et
malum morales. Differtabarte Qa accipit pollicita Cam sui operis. Et nihil alium
de pt agnoscere p pollicita pollicita n distinguens Cam Ex: etc. Ita scholares Scholastici
Dominus Scotus

Quid rei 1mo Cam requisita ad ea cognio veritatis Quid nam: et Quis debeat ac. Pollicita
Cam, hanc debere ea in cando p qua Scholas Cam scit vere, et sui scit vtrum sit vel qd
Cam ea Qa volumina illa Cam ea potior esse scil, et vere ea Cam et Vere, o homines rei vt
par et ex Dominus Scotus p pter qa vel. Cam vo pollicita n ea talis cum potio talis sit vt
demonstrari possit nisi ea Vera Cam non potest illa alterius esse hic n posse.
Et hoc ea Sentia efficit nunc potest. Pro 2 ubi distinguit, Quia cum scientia et virtus
virtutum de scia simpli et scientia potest Cam ipse re scire et Cam ipse re scire vtrum hoc
scientia vo scil hic. Ad 2do Ad scia potest Cam ipse re scire et Cam ipse re scire vtrum hoc
sup Cam in cognoscendo pro ea ut n ttm. scil Vere a pte rei Cam, sed etiam Cognio
ejus ab Scholas. Ad n hoc pollicita Cam nisi ad scia. Ad scire scientia Cam
et rem p Cam cognoscere, et hoc p necessario Cam quia cognoscendo pollicita p Cam.
Cam n relic cohe Scholas n p hoc scire et scire. Ea n alter vero et mortem Scholas
nisi potens cognitu. Ad 3tio Ad Cam nisi scia in pollicita Scholas rem vera
Cam Phya sed etiam Cam p rem de finita Ea malta pollicita scientia Cam
rei hoc definitam ut cum homo est animal gig ea Scholas ex eo qa ea.
Et qa Cognitio Dei scientia Cognoscit a Scholas alig alium et Dei n
p Cam Veram. nihil en valet n respectu Dei. Qualitas ab vna alia
phd in hoc sunt vta bona valeat ad alterum. Ad 4to Dei Cam

Veniamus jam ad solutionem obiectionum

Solvuntur Argumenta Contrariâ Sententiâ

Ad 1mum N. Arg. Verba Scâe Scriptur: habitq cognoscens rem q̃ Deus, eâm ipsam. Ergo Scientia Dei habitq cognoscendi rem q̃ Deus, quæ est ab ipsâ rerum diversa. Ergo Scientia Dei est diversa a Deo. Et Scâa declarat utramq; Scâam, licet ea, quæ sit Dei. Cui in ergado sua distinctio & explicatio ad Candidandam adhæc Causa & qm̃ ē p̃dicatq ē in sua Cãa. Cãa ita cognoscendo sua ut Vita Intentio Causans Cognoscat sua Cãa.

Ad 2dum C. Arg. et N. nor. Rão em discursus sicq p̃ illa Verba Dominus cognoscens rem q̃ Causam rerum Deus ē. ut Scâa sit cognita Dei habita q̃ cognoscendi Cãa. Sicut quidam ē nel de me Scâa q̃ sit eo de ligentium Solum forte N. negatur. Sicut attendendum ad Verba Scâe de probatis, sciunt ibi alii nulla ga tradita habet q̃ quæ Scâa sit mixta ad Solum discursus forte. Et quo p̃ bone dici Deum et Angelos hic Scâam descripta ab Scâe.

Ad 3tium N. nor qđ ad hoc ut cognita sit contracte et cum dicens requirit ut res habeat ē tale q̃ cognoscat, et cognoscens debeat ē tale, hoc ãm Scâa q̃ illas particulas cognoscens rem q̃ Causa.

Ad 4tum Dist: in eas de cognosci quæ ē de se quo ad veritatē essendi C. quæ ē de se quo ad perfectionem Scâe. Sic de N, similiter de sua natura N. Negat q̃ ēm Scâa cognitus a Deo q̃ ē p̃fectionis vel artificiosa quo ad veritatem essendi. Et ignoratus quid non sit Deus alicui a priori.

Ad 5tum. N. sub distinctione Scâa ā dependentia Causa extra Scâam. Scâa Causa cognita quacunq; N. Scâa cognita tali q̃dam Causa et Vera q̃ formis rei C. nisi in ordine Causalitatis Scâa ā distinctione et p̃fectionis a Scâa existimata et cognita.

Ad 6tum. Dist ãm Scâa naali in duplici Actu Scâa transcendentali q̃ Deus speculatur aquando ā impedimento diversq Scâa Subordinata naali, affirmo contra et cui distinctione ita q̃ rerum Scâa, nisi Deus p̃ mi Angeli nisi ordine, impedial q̃ nisi p̃ mutat ad alia impedigi. Vide dict; haec Quæst. Et Scâa naali subeā errori falsa q̃ ex Causa q̃dam N. gratuita ex ordinatione divina C. Et quo Solum Scâa negatio Scâa Naalis et naalis.

Ad 7mum. Quos gradus ā cognitionis ad Scâam cuiusdam ā dumtaxat, et non alia divisiones ut supra. Citatum in Scâa. Syllogistica Scâa q̃ sunt Deus ens ā p̃fectissimum q̃ cognoscat. Negatur multi illi p̃dicta Scâa. Quod si cadat similitudo C. ā vel C. ens Scâa Deus est ens Deus Scâa q̃ Scâa Scâa Scâa

Videtz ma pssle oia aubis nabr scrir p fide ut dixit Hilarius lib de trinitate ad Hilar. Alexan. alia. S. Iordanis dr ee potia oia. gt nptiu pfulsee oia p Intellectu. S. oia. Iordanis e Quo ut pas subtilio oia Entia, etm supnalia apprehendz. Roy dra nabr scire oia desiderat. S. Dionysius nabr pfuit p fide oia scire. Ioannes Gri etm Intellus oia Intelligibilia.

2da Videtz dd scripr Subticere utrp ob nr ? abluite sed ex supone trm S. dr ex supne Cath scriz scripr Quam etiam pbat dr dicto trie. S. sua ex supone ht oia ejus requisita adsciscuntur.

3tio Videtz ? reggitur ad oppan. Sicut ergo ad pri eius oppone utrp ob ? Virtute ? S. dr Dmon in orbem. S. Igne hoc ut ee vera. Cca et Lactantius qd Quam, nrorum. Vide Aristi pr particulares Dmon strges Vocat, Dmon strges. S. sua solum est de scriptis ? de rebz cum Virtute sint tribue ab ill ? cum strictz singularibz.

4to Videtz singulari pbe ee ob ? dd zdum Ioan Angelorum ? aliud singulare existat determinati ex ? finite. pfectibz. Qa de scientia ee Cognoscenda Gg Petri Cristum hoc cita filij. S. Petrum scriz Virtute Dei et ? sua cum abilis hde ad distinguendz. S. Virtus Dei seu hdecitas sap. Dr recta pr deiri Idecitas creaturarum. S. pr formari rnalis syllogismy. Qt ait e singulare, sed hoc ? Ens pri Dr hoc ens e singulare. Cuj syllogi sclia e scientifica. S. pr Demonstro pluralitas Vz gd in Cpsitu aliquo sint tot Vz tot hmoi. Dr : etm gd. sunt Dmones simare singularitr cum pluralitas vel ex singularibz.

Respondetur

Stat 2dus ? n de ob scitr ut obm e de hoc cm pfectu sed de ob ? mabr sumpte seu qd pfunt cognosci scibiliter. Rat dubitandi ex arte qui objectum scientie scibile, de ob ? scibile singularia. Entia ? accidentia nbgnis aliqs adapt determinandi vel.

Propo 1ma

Nga pclusio 2da nabr scirii cta D. Thomi una pte Eudone 2z Arr. 2z et ces Catholici Doctores.

Pbr Qd multa sc qd Vna. Cognoscitiva Intellus mri excedunt et cacy entia rerum nad Creata et Creabilia, nempe Mysteria S. Trinitis Incarnac Filij Dei aliaq multa. Vide Arthuri aliquot pborum Innumerabilia ee impossibile, ut ligari Resurrection ? mry tuerru ut Arcopagita. Scro aliquibi in scripsit antiqui Pbi videa ? rangere mysteria fidei nra sed n venirent ea abilia e corpo cum dicit S. Augustinus ex libi sacra scripta ad ipsius umbras ab eis collecta fuisse.

Propo 2da

Obm dd ee ste dictum pcia. Vide 2z rationes Dumiz ab oppta 2z oppone ad illam ut illud sit dubiu. debo ar ita qui actu existit 2z pt existere.

Pbr Dum Dei Virtus dr ee certa. qd certo fundat in ee rei, deo cm Dpto vera ja rea ita e 2z n e n equivoco. Gri dicta Entia vita Verae et Sibillae Cumanae

sint vere entia. ℞ Sola tñ p̃clam hñc nñ quam n̄ venit dici Deū vel. Causa
vrēū e augmentare ee gñ optimū finiti rū. ℞ Dicit Scotus ē meritas subiti ultimi
possibile sit aliter se rebus hñc. Quā meritas ē ex nāa ipsius Voluntatis subiecta gñ hñt
sola entia. rōne. Vnde ee his colligo Entia nāis simplicia angelos nullā subiecti in
rebus hñre n̄ cognoscī posse scientiā optime Scotus mouetur ad
aliquod portetes quā illi accidat ex supne quā apprehendunt p̄ modum Entium

Propoo 8tia

Obm Scotus dicē nīhim. Eternum Genitum et corruptum ñ subm ita Aristo 6 Ethi. Cap. 3mo
℞ Scotus ē cognitio rei p̄sentis alīqñ vegrīs vel res cognoscis n̄ possit aliter se hñre. Seu
ut res cognoscī ea nīhō. Necessitas vr hñc absoluta. ē ex nāa Scotus. Deum ita ut
sine illa n̄ esse posse, n̄ ēt sufficit ad hoc nectas ee in posse a quali cunctatis.
Ea id p̄ quod sciā esse differt ab arte ubique habitu facultas ē dogma Scotus, ars
necessitate simplīr in sum differt ab arte, ñ p̄ practicē quo supra nam etiā ars ē de-
ijs quē ee possunt. n̄ possunt ee aliter hñc. Supponit ea quē scimus n̄ ut nulla nāa
intēo de hñc. nectas ad rationes finē. Imo, hñc nectas n̄ solū dicē ee aliter
seu impij se habentia sed etiā impossibilia hoc ē Deum posse mentiri. Ea hñc dicē
n̄ pt ee. Cum ars ēt Scotus in Deum sine vir cū passionis et passionē ut
creatum. ad demonstrandum. Si hñc. ēt Scotus accidit stringatur hoc ē n̄ adam nāa, sed ex
fictione ars voluntas nīa fiat ut minor, sanctus. in quo ēt plures de Scotus ni sit nāa
de Scotus simplīr, in demonstrandum sine nectas, sed ex. Sophia. Impossibilia posse mentiri et
mentiri nectas simplīr in demonstrandum sine nectas. Sophiata. Scotus. Ea hñc nīhō
de Generatione et Corruptione et de stringentibus quo ad existens ni dari debeat. Non ē ignis
Malus Scotus hoc ē p̄ ignis Spiritus. Stringens. Ea dicē Scotus possunt ee aliter ē
hñc

Propoo 9tia.

Obm Scotus dicē Vere. Hoc ē ad rem Scotus vegrīs ut possibile demonstrari de Scotus Virtutes accepta
n̄ partibus. R̄dco ē Scotus dicē de anima etiam, Scotus passionis aliqñ nec possibile. Scotus
nitī rebus Scotus partium respectu nec. Ea passionis nihil cognoscī de. Ea respectu Scotus
tui primo et per se cognoscī. Cetera Scotus. Scotus ut alī Virtutes anima possibile. Per accidens.
Virtute, am ē primū et possibile Scotus passionis, cui hoc per accidens. Scotus ut
primo nec esse Scotus passionis alī passibus specie. Ea etiā existentia ipsius ē
accidentalis gn. existēa et passibus gteng in singularitate existunt individuum.

Propoo 5ta.

Obm. Scotus dicē Quo ad effectū p̄ se. ℞ Scotus 6to Metaphor. Cap. 2do
est nullam scientiam dari de Scotus accidens. ℞ Est unum p̄ se. Scotus
p̄ p̄ possibile definiri. Scotus ens ē dare p̄ primo de finibile.

Propoo 6ta

De singularitate nullā dari scitā ipsius hoc. Scotus. gñ hoc ēt aliud ex ipsa definitione
natum ex infinite pō singulis. R̄dco ē Deus cū obiecto Scotus ipsum
ee, hanc omnino indistinctionē ēt alium existentiam, tam nec a parte
rei ē nīhō, cum nulla res extra existat, nec a parte rationis quā hoc ipsum
cum e indistincto nullā signum dat mente. ex quo patet obiecta gñ est hic omnino

et alia.

et nō alia. Vnde. ꝛ obstante cognē gaudiū gē habeo de Petro pro se et mihi abunde
Indecisum ꝓponi, ita ut possim dubitare. an dō Petrus, nō ꝛc.

Propoō 1ma

Non obstantibꝫ omnibꝫ predictis de gaudio ꝛc. vbi nrō ꝛcensū ꝓtōr cum ogēo cumulo
ꝛc euidenter cognoscit ꝑ plures duas ꝓpōnes, sylogistice. Suppositā ꝑ hōm ſcīā n̄ in
dormire in lecto, ꝛ ꝓbandā sic modo cognitum vtru ꝑ casū sit ostēsū contrādictoriū — e ad
cognitum de ſcīa certam et euidentē quia cognoscit aliqđ. Sed ꝛ ꝑtor ꝛcensū
Veritis ꝛ ꝓpij cum Veritatibꝫ aliarū ꝓpnū gaudiū domi sue ꝓponit suue gđ. ꝑ
casū suum gē ꝑfectū. Et hoc certū ē ex nāli ſcīā ꝛ gđ ē cognitū de ſcīa
Certa et euidens habita ex euidentia aliarū ꝓpnū cum ꝓprium Veritē. Veritas
rei ſcīā hō euidenter ex eadem ꝛ hāc Conclusione.

Inferꝫ 2dm De stringent reduplitiue sumpto duri ſcīā, gē ita accepta, hō ne-
cessitatem Vaticiniū. mā tabellionis sed stringentē gē fundat ois reduplicatio et
patet in formis accidentibꝫ.

Inferꝫ 2do De singularibꝫ ꝛ ꝓfectuce sumptis ut stellis ſtēs singulari-
tas ꝑte duri ſcīā gē hō sufficientē mutabilitatē demōſtrātē. Item gē de alijs
ꝛ ꝓfectuce sumptis duri ſcīa experimentali. Item gē de singularibꝫ 2dum rōnē ꝓ
rum singularitē ꝛ ꝓfectuce duri ſcīa ex subtilitate ꝛcedūt ꝛ alia.

Inferꝫ 3tiō Vente. &c.

De fonte ꝑ accidens ꝓfluente duri ſcīā. P.Q. multā ꝓprietē demōſtrātā ſit
metia de numero. In musica de sumptō ſonoro. In ꝓfectuce de lyra
ꝛ citharā de Rege ꝛ gē ꝑ certo cognoscere gđ ꝛ ꝓprietas alteri
ut stans unum ꝛ ē in ſcīā ꝛ declaratur a posteriori: de defectu ꝓprietē. vnius ꝓ
ri et a priori ex defectu alterius ꝛ ē. gē cognoscere gđ habeat ꝓprietē ꝛ eundem
ꝛ: de aggregato capitū ꝛ lyrarū gē certo cognoscit rē habile ad habitū
nem ꝛ ꝓdam.

Inferꝫ 4to De corruptibilibꝫ duri ſcīā in Vnū accepta ꝛ ē corrupta
absq; huntabilitate singulari duri gē nlm corruptā

Inferꝫ 5to De Entibꝫ nō negatis et impossibilibꝫ ꝓ esse duri ſcīā
ꝑ demōſtrationē de Hircocervo, de rē nō ꝓbabilē de gē ꝛcea dubia et incerta ꝛ
ſcīā gē negatio mandi alterius ꝛ ꝓnatis ꝛ alterius mundi.

Soluunꝫ Argmta - Contrariū ſententiā

Ad 1mum Cōl vbinā ois gē posse cognosci nāliter ꝛ absq; intuitu ꝛ ima
ginatiō ꝛ gē ꝛ ꝓtōr ad ois ꝛcensū ad cognoscenda ad gđ ꝓpositia nāli et ois
cies naturalis hō. Cum ois sine multitudine rez mundi sup mundum gđ
n̄ hō ſcīā ꝓprias nisi forte alienas rēs ꝛcensū ſcīā ꝛ ſcīā ſcīā et
euidēs. Item n̄ cognoscit duri ſcīā ſcīā. n. ꝛcensū ꝛ ē ois gē ꝓfectuce cogno
scere ſcīā n̄ hō ois mō nec sempiternā, ꝛ n̄ oriū ꝛcensū nouū

non Stā.

Non stta . nam ꝓpositiõ vera quidem esse ꝑt, sed nõ oia, Alia enim ꝓpõnũtur ꝓ aliq̃d ꝓcedãt naalia, sicbeing, et ꝓ ꝑtes. Deo ita nõ ꝓpositiõ vere. Nulla

2do Videtur subalternationem scientiarum rigorosam non in hoc consistere, ut subalternata idem obiectum forte sub alternantis habeant. Solum accidentalis conditionem diversum. Quia sequitur has scientias non esse distinctas species sed hoc dici non potest ut patet in Geometria et perspectiva. Et licet illud ex quo hoc sequitur Philosophus sequitur Accidens non diversificat speciem sicut scientia de calore ut sic et de calore albo et eadem. Et hanc conditionem accidentalis non facit diversam speciem subalternatam a subalternante.

3tio Si subalternatio scientiarum ita explaretur sicut est explicata. sequeretur multas dari scientias subalternatas nempe Mathematicam Physicam ocsq alias scientias methaphysice subalternatas. Quia ipsae principia evidentia utis quibus methaphysica idemque obiectum forte habere solum conditione accidentali diversum. Sed sequela admitti non potest ergo neque illud ex quo dicta sequitur.

4to Videtur subalternata scientia sine subalternante existens in eodem intellectu esse veram scientiam ut sentit Capreolus et multi ex Thomistis. Item complutenses. Ratio est quia non requiritur ad scientiam ut habeat actum evidentiam, sufficit quod potentia illa ex natura sua libere et actu habeat certitudinem, sed aliquis potest certo assentiri solutioni subalternatae absque scientia subalternante. De premissis modo credat absque formidine illas premissas esse veras. Sicut credunt multi historiae

Confirmatio Propositionis quo ad Idem

Cognitio scientiæ Definitio syllogismi alterius. Et syllogismi quidditas scientiæ vnius demonstrat ex hijsdem vbi: Siue aucthoritas conjecturæ, siue ignorantiæ, non plures Quasi tot aucthoritates quæro partes syllogismi è. Et dirigitur ad opus et ni aliquis talis cognitus dirigunt ad opus è hoc p̃ accidens, qđ dicitur vbi syllogismus efficitur p̃ potentes ignorantiæ, ad finalis cognitus et quæ è Logica ñ scientifica. Sed cognoscitiua, Habitus Methaphisicæ Cognitio principij et attributorum Entis, qđ è obiectum Methaphisicæ ñ est pura Methaphisica, ñ ea habitus sola experimentalis Ens: Logicæ, hi actus pure è speculativi. Et ad finis virtutis orandum obtinere. Logica è pure finita scientialis è illi cui hac limitatione, nempe Logica è ea potentia quæ finis. In quibus actus speculandi in Logica assumpta voluntate alicuius de medijs ad finem. Qui cognitio è Nuclei vel Logicæ considerantis in ordine ad conficiendum habile de bene regenda natura. Et inquirere ea actus Logicæ etiam speculativi referuntur ad obiectum attributionis tanquam ad finem vbi cognitionem, qui ñ est finis nempe speculativi, et Logica. Sicut in Diuisione: multa cognitionis practicæ referuntur ad speculativas. Qui ad unum habitum referuntur ad alium, pertinet ad partis finis mobilis, tendentia in obiectum. Cui habitus de practicis ad de alijs sicut in sola contemplatione virtus è speculativus, et referuntur ad practicum.

Soluunt Argumenta Contra: Sententiam

Ad 1mum dictum: Actus habitus sicut in Corpore directiue agentis è habitus sicut in agente è habitus sicut in corpore è directiue agentis è habitus sicut in Deo ut Deus è Causa Logarum et alij. Ita Aristotelis dicit: Actus Logicæ finis mediatus et ultimus N. mediatus et extrinsecus C. nempe qđ Logica in finito sicut hoc ut pars et Instrumentum scientiæ qđ qđ habitus scientialis in alijs scijs qđ hoc patriciens illi ñ Veritas hic ñ attingit in obo Logicæ sed in obo qđ è ad unde è finis Instituti et Cathegoricus N. hic habitus Deus è de in finis qđ potentia et vtilis ñ vo de Ipsius cuius et imperio talis qđ instrumentum est Logica.

Ita dicit Aristoteles de cuius distinctionis finis Intellectus è Veritas et optabilis et simplex et solum intelligibilis Ergo: similiter ergo Distinguo Negatur ñ Consequentiam.

Ad 2dum. Nego maiorem et ad eius probationem dist: habitus hæc hoc è nec visibile Logicæ quidem et habitus hæc declinare Ita utiquies et ñ quies procedat ex conformitate obiectiua qđ p̃ è adæquatio N. ita utiquies et ñ quies procedat ex conformitate et dissimilitudine actus ad Logicæ regulas primum à se. Conclusa ex solum conformitatem cum regulis Logicæ intendit ñ cum obo qđ etiam Logica haberet conformitatem Conformitatem cum obiecto hanc vt. Dico è rationale administrationis ñ ens est scientia, qđ ñ ea pro Logica definitiua ea conformis regulis de potentia datis ut numeri precedat Definitio à genus primum et differentia ultimum. Inquam conformitate solum ultimate Logicæ, neq; ea potentia est adibile inquirere. in modo alicuius qđ ma qđ sit genus proximum. aliquis rei et differentia et ultima.

Ad 3tium Dicit: ergo quod scia n̄ veritas Orna. obm opabile non directive qm̄ exe
cutive. ita e pure. Specta C ergo quod scia n̄ veritas Orna. obm opabile executive, veritas
m̄ Orna. obm opabile directive, ita e pure. spta N. Sutr distinxi non? sed Lgna
n̄ veritas Orne. obm opabile sola executive. C. non n̄ veritas Orne. obm opabile
nec directive. qm̄ executive. N. nor v̄ Theorig. ad plurem duo, quo remanivg.
Definio ut ist Orna qm̄ veritas logica e opabilis directive abella
Logā in omni gradu fiendae. sit definio li n̄ sit opabilis vale. Definio ut ric
a Logica. executive. Cū em effectiva. seu executiva n̄ pt praistere absq; hoc q nati
onibz suorū effectuū determinatis em effectu determinata requirit causa. sicut p
ponere directiva. Unde. ext Intellectus cognoscens potest practice
in obiectū tendere. n̄ tamen efficax.

Ad 4tum ami arguti dicit vtas stabilitas obm Logā e opabile. et p eos actu veritas circa illud
modo opabile. Et stas p aliquem tem C stas semper. Logica veritas Orna obm sui. Dep
endo dividendo illud ordinanda ——— attributa. ergo sistimus illi Item dicit do
ceptis veritas et regulas definitis Aristotelis Augustini et alios etc. exquisitis certis, omi
et opti perficiēs practici, cui p dbo n̄ pertetur modo opabili Orna obm stabilis sicut p dc.
Ad edu arguti dicit ordinē quidē actū Logā ad cognitionē perficiendā ad cog. ad persuadē
dū, sed solū executive p voluntē directionē n̄ Intellectū, cui multi cognoscunt actus in logica qui n̄
ordinē ad opabile.
Ad 5tum Et Cū Augustin. et Aristo. dicit in hoc eē aliqd stabilitatis. videl ultra stabilitatē
humanā. p Tractat alicuius Artis. Sicut Medicinae et Rhetoricae
dicunt eē partē prīncipaliorē. spectā ad multos actus principaliores pertinere viro
de. Logā quod scientiae omnibus cognitas artibus et p gradū artes. quod obiectum
despiendo dividendo sicut n̄ gradū medicinae. Nec tamen alia e perfectio cognitionis quā
p effectū artificiū in recipiente Veritatis et imagine recta. Solumtā alicuius modoq; secundū
Scipā autē stabilitatē addita potest semper videre tne bonum operantis.
Ad 6tum Et Aristo. Et Augustin. Et omnia dicta Concedi artes practicas, tve p demonstrā
dos sibi obiectum finem. Quia propria sicut cadē attingunt. Scia sed qm̄ magis propinqua id
primaque tales Et principia quibz dirigunt ad rem extrinsecā aquirit principia in mente
Idea n̄ vocant Platō scia vel artes, denominatione sumpta a posterioribz. Quamvis
quidē artes quantum ad n̄ artificiata pertinet, nihil n̄ artificialia. unde quod
ut ait Aristo. magis. qā Deus dicitur sapientia artem n̄ dicit idea cordis
sicuti p verba qā cor tigit. sed quia effectus cordis dicit hoc. Vivere p. idea
hoc Et sapientiae partē. Ethi. Aristo. dicit n̄ vedicat vite manifesta. opposit. Vbi
Et scientias p certe dicendi artes. quem error Et scientia. Nā in Scia tribuit Cognitio qua
Vedicit quid error nobis obm Deum. ad extrinsecum per
tem Mechanica
descendunt Et

Pdr. 3.

§ III

Satis vt quidditatis p brevitatem. ex. Occasione dictorū Sapi

Quæstio 1mo Logica est medium aliquando habitus scientiarum acquirendarum. Et affirmat. Quia scientes naturam artium

Quia ut ait Philosophus 1° Topicorum finis cuiuslibet artis est ratiocinandi esse rei. Sed ideo ratiocinatio est propter definitionem, quia ideo definimus ut de illo et quid sit cognoscamus. Ergo et propter naturam artium est Logica.

Quæst: 2da Logica est scientia et non habitus quia habitus est principium agendi. Logica non est principium agendi sed cognoscendi. Ergo non est habitus.

Quæst: 3tia Logica est ars. Patet quia est collectio multorum præceptorum ad unum finem. Sed hoc est artem esse. Ergo Logica est ars.

Quæst: 4ta Logica est ars sermocinalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad alium. Sed hoc est ars sermocinalis. Ergo Logica est ars sermocinalis.

Quæst: 5ta Logica est ars rationalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad seipsum. Sed hoc est ars rationalis. Ergo Logica est ars rationalis.

Quæst: 6ta Logica est ars realis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad res. Sed hoc est ars realis. Ergo Logica est ars realis.

Quæst: 7ma Logica est ars instrumentalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad alium. Sed hoc est ars instrumentalis. Ergo Logica est ars instrumentalis.

Quæst: 8va Logica est ars demonstrativa. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad demonstrationem. Sed hoc est ars demonstrativa. Ergo Logica est ars demonstrativa.

Quæst: 9na Logica est ars probabilis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad probabilia. Sed hoc est ars probabilis. Ergo Logica est ars probabilis.

Quæst: 10ma Logica est ars sophistica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad sophisticum. Sed hoc est ars sophistica. Ergo Logica est ars sophistica.

Quæst: 11ma Logica est ars dialectica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad dialecticum. Sed hoc est ars dialectica. Ergo Logica est ars dialectica.

Quæst: 12da Logica est ars rhetorica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad rhetoricum. Sed hoc est ars rhetorica. Ergo Logica est ars rhetorica.

Quæst: 13tia Logica est ars poetica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad poeticum. Sed hoc est ars poetica. Ergo Logica est ars poetica.

Quæst: 14ta Logica est ars grammatica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad grammaticum. Sed hoc est ars grammatica. Ergo Logica est ars grammatica.

Quæst: 15ta Logica est ars mathematica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad mathematicum. Sed hoc est ars mathematica. Ergo Logica est ars mathematica.

Quæst: 16ta Logica est ars physica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad physicum. Sed hoc est ars physica. Ergo Logica est ars physica.

Quæst: 17ma Logica est ars metaphysica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad metaphysicum. Sed hoc est ars metaphysica. Ergo Logica est ars metaphysica.

Quæst: 18va Logica est ars theologica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad theologicum. Sed hoc est ars theologica. Ergo Logica est ars theologica.

Quæst: 19na Logica est ars ethica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad ethicum. Sed hoc est ars ethica. Ergo Logica est ars ethica.

Quæst: 20ma Logica est ars politica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad politicum. Sed hoc est ars politica. Ergo Logica est ars politica.

Quæst: 21ma Logica est ars economica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad economicum. Sed hoc est ars economica. Ergo Logica est ars economica.

Quæst: 22da Logica est ars mechanica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad mechanicum. Sed hoc est ars mechanica. Ergo Logica est ars mechanica.

Quæst: 23tia Logica est ars liberalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad liberalem. Sed hoc est ars liberalis. Ergo Logica est ars liberalis.

Quæst: 24ta Logica est ars servilis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad servilem. Sed hoc est ars servilis. Ergo Logica est ars servilis.

Quæst: 25ta Logica est ars nobilis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad nobilem. Sed hoc est ars nobilis. Ergo Logica est ars nobilis.

Quæst: 26ta Logica est ars ignobilis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad ignobilem. Sed hoc est ars ignobilis. Ergo Logica est ars ignobilis.

Quæst: 27ma Logica est ars divina. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad divinum. Sed hoc est ars divina. Ergo Logica est ars divina.

Quæst: 28va Logica est ars humana. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad humanum. Sed hoc est ars humana. Ergo Logica est ars humana.

Quæst: 29na Logica est ars angelica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad angelicum. Sed hoc est ars angelica. Ergo Logica est ars angelica.

Quæst: 30ma Logica est ars diabolica. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad diabolicum. Sed hoc est ars diabolica. Ergo Logica est ars diabolica.

Quæst: 31ma Logica est ars mundana. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad mundanum. Sed hoc est ars mundana. Ergo Logica est ars mundana.

Quæst: 32da Logica est ars carnalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad carnalem. Sed hoc est ars carnalis. Ergo Logica est ars carnalis.

Quæst: 33tia Logica est ars spiritualis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad spiritualem. Sed hoc est ars spiritualis. Ergo Logica est ars spiritualis.

Quæst: 34ta Logica est ars corporalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad corporalem. Sed hoc est ars corporalis. Ergo Logica est ars corporalis.

Quæst: 35ta Logica est ars incorporalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad incorporalem. Sed hoc est ars incorporalis. Ergo Logica est ars incorporalis.

Quæst: 36ta Logica est ars materialis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad materialem. Sed hoc est ars materialis. Ergo Logica est ars materialis.

Quæst: 37ma Logica est ars formalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad formalem. Sed hoc est ars formalis. Ergo Logica est ars formalis.

Quæst: 38va Logica est ars finalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finalem. Sed hoc est ars finalis. Ergo Logica est ars finalis.

Quæst: 39na Logica est ars efficiens. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad efficientem. Sed hoc est ars efficiens. Ergo Logica est ars efficiens.

Quæst: 40ma Logica est ars exemplaris. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad exemplarem. Sed hoc est ars exemplaris. Ergo Logica est ars exemplaris.

Quæst: 41ma Logica est ars causalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad causalem. Sed hoc est ars causalis. Ergo Logica est ars causalis.

Quæst: 42da Logica est ars effectiva. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad effectivum. Sed hoc est ars effectiva. Ergo Logica est ars effectiva.

Quæst: 43tia Logica est ars subjectiva. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad subjectivum. Sed hoc est ars subjectiva. Ergo Logica est ars subjectiva.

Quæst: 44ta Logica est ars objectiva. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad objectivum. Sed hoc est ars objectiva. Ergo Logica est ars objectiva.

Quæst: 45ta Logica est ars relativa. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad relativum. Sed hoc est ars relativa. Ergo Logica est ars relativa.

Quæst: 46ta Logica est ars absoluta. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad absolutum. Sed hoc est ars absoluta. Ergo Logica est ars absoluta.

Quæst: 47ma Logica est ars universalis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad universalem. Sed hoc est ars universalis. Ergo Logica est ars universalis.

Quæst: 48va Logica est ars particularis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad particularem. Sed hoc est ars particularis. Ergo Logica est ars particularis.

Quæst: 49na Logica est ars singularis. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad singularem. Sed hoc est ars singularis. Ergo Logica est ars singularis.

Quæst: 50ma Logica est ars indefinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad indefinitum. Sed hoc est ars indefinita. Ergo Logica est ars indefinita.

Quæst: 51ma Logica est ars definita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad definitum. Sed hoc est ars definita. Ergo Logica est ars definita.

Quæst: 52da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 53tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 54ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 55ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 56ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 57ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 58va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 59na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 60ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 61ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 62da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 63tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 64ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 65ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 66ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 67ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 68va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 69na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 70ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 71ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 72da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 73tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 74ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 75ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 76ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 77ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 78va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 79na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 80ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 81ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 82da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 83tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 84ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 85ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 86ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 87ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 88va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 89na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 90ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 91ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 92da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 93tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 94ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 95ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 96ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 97ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 98va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 99na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 100ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 101ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 102da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 103tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 104ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 105ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 106ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 107ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 108va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 109na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 110ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 111ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 112da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 113tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 114ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 115ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 116ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 117ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 118va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 119na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 120ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 121ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 122da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 123tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 124ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 125ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 126ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 127ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 128va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 129na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 130ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 131ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 132da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 133tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 134ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 135ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 136ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 137ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 138va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 139na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 140ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 141ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 142da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 143tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 144ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 145ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 146ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 147ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 148va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 149na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 150ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 151ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 152da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 153tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 154ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 155ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 156ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 157ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 158va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 159na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 160ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 161ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 162da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 163tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 164ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 165ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 166ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 167ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 168va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 169na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 170ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 171ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 172da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 173tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 174ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 175ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 176ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 177ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 178va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 179na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 180ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 181ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 182da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 183tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 184ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 185ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 186ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 187ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 188va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 189na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 190ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 191ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 192da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 193tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 194ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 195ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 196ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 197ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 198va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 199na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 200ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 201ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 202da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 203tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 204ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 205ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 206ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 207ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 208va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 209na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 210ma Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 211ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 212da Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 213tia Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 214ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 215ta Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 216ta Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 217ma Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita.

Quæst: 218va Logica est ars infinita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad infinitum. Sed hoc est ars infinita. Ergo Logica est ars infinita.

Quæst: 219na Logica est ars finita. Patet quia est ars quæ docet ordinare rationem ad finitum. Sed hoc est ars finita. Ergo Logica est ars finita

immediate: Stertia. Contingentia. Genus. in Definone Logꝯ nonen-
dum sufficienter explanauí é. In presenti de Referentia. ad eandem. Definitionem
requisita ꝙ genus. quí é petendé ex obo de quorum.

Punctum .Imum.

Quí é Definitio et Diuio Obi in Communi?

Obm ut sic. ex. vi: Nmis illud é qd cmiz alicui ꝙ ut vel ꝙ vtile alij conuenit qd potest
ꝙ habitz existit sicut Verum. Vtile. Pcia. Vtilis. ꝙ Vtile é Pcia. colorꝯ audibile ꝙ Corpꝯ
. Cuius sonꝯ. Volumꝯ ꝙ Volume. Cuius homꝯ &c.

Vide. Logice nominatim de Definitione illud é Obm ipius Diuꝯ qd Verum. Stertia. appellat autem Obm
Stertia. ut dicte. Genus. Diuꝯ illud ex inmo. Vnius quius una é Stertia qd inmo ꝙ obm inquantꝯ
bat Stertia. Nihilominꝯ ipsa de quo pdicat. ut Stertia. Homo. Vel Stertia. Obm. Stertia. ꝙ in
hd inmo. sed Diuꝯ minus qd de illo multo ꝙ pprius dicitur Stertia. Vel
o Obm. nominatꝯ magis Diuꝯ. qd. qd. ut Stertia. Stertia. Verum. ut de quo pdicat. Stertia. Vel
et pprie et ppria.

Virtutibꝯ Obm ut sic. ꝙ complemꝯ qd é Pcia. Vtile. ꝙ Stertia. Vtile. Stertia. Vtile
Stertia. in complemꝯ qd é Obm. ꝙ pmis. Vel ꝙ Stertia. Stertia. Stertia. Stertia. Stertia. Stertia.
qd é Obm. ut dicti. Vel ꝙ Stertia. Stertia. Stertia. Stertia. Stertia. Stertia. Stertia. Stertia.

Vide Diuidit Obm in Male. et Forte. Male qd cognoscit ꝙ timet Vtile
alterij. et qd é in diuersas ad varias partes Vtile. Mali é in diuersas ad
Forte. Forte é qd é in Vtile. Sui amat ꝙ cognoscit Vtile. Male. Vtile. ꝙ
Amicum. Inimicum ꝙ Forte. Sui amat ꝙ qd detinet alios ad assistendꝯ. Forte é
aut formam. et detinet ad Forte. cognoscit. Vtile. Rectio. ꝙ Vtile. et
ꝙ Vtile. ad diuidendꝯ. Logice. Virtutibꝯ ad Vtile. primo. Vtile. qd Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
diuisa Metaphia. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
alterij. hoc é Forte. Obi ꝙ intelligit alterius. Vtile. ad quod. alterius. Vtile.
ex modo. Vtile. ꝙ Vtile. ꝙ Vtile. Male. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
notandꝯ qd Male. Vtile. ꝙ Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
ꝙ ꝙ Vtile. ꝙ Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
Stia Diuidit Obm Forte. in vnum. Forte. qd ꝙ aut illud qd nunc ꝙ ꝙ
Vtile. ꝙ Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
Stia Rem. Forte ꝙ Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
Forte. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile. Vtile.
Vtile

v̄ hoc. 2 illo modo attingat a potra. V̄g ipsa cognoscibilitas in vtroq; cognitis ē vēo
forte subgra. cognoscunt ab Intellu. V̄ visibilitas quo v̄ respectu potē v̄ visibile
ut attingat oculū. vtroq; aliter obstrato a Thomistis

Ato Diuidr. Obū in Doctū gd̄ mediate, et p se attingit actiu scibl. Et in Remotū
gd n̄ mediate attingit sed mediate vnē conuersionis sicut scū gd mediate attingit ut
actu gricalis partes albi. Male. Obū patuit ē falsū Remotū patuit
Sto Diuidr. Obū In directū pugnabat Intentio oppositi cognoscibilis. Et sic bene dixit gd
potest Intuitiue cognosci et scibile gd̄ conuenit ei cognito ex Intuitiua.
Ista ergo Intuitiua Intellus et Obū Directū vel vero Indirectū

6to Diuidr. Obū. In Particulr. Sensu addigit gd n̄ addquat scibile et
ultra illud pt tendere a potia. vt operatio sensus in Loqz. Et in Tle, seu addigitur
gd̄ aggregatū ex. obj peculiarib; obiis attingibilis potentiis et actibus habitis,
Dr̄ addigit gd̄ non excedit potiā habitū non excedit. Denuq; etiā hoc Obū scibile
vnis Obū gd̄ xtingit. ois. partialium obū cuiusuis abalterius habitus sub una
vtē predicabili deductis in vocto ut Ly Quot Loqz de eo qd vtē actus in Loqz pt alius
Vno Diuidr. Obū in Artētū Cuiz cognitio ordinat ad aliud obū magis principale
in aliqua scia. quod ordinatur ad finē forte bonū p̄ operis forte. Scibl. Quia obū abi
bonum agibile practū Congruit ois cognitus terminatus ad aliud obū vt scibile ordinatum
vt tangit Spās vt tangit partē essentiis aut Integris vt tangit p̄ principiū vt tangit effectus
vt tangit oppositū. dr̄. hoc obū attributis addigit in vtē attributis gd̄ tangit.
ois in ordine. ad illud nullo excepto Obo. ordinatus cognoscendi. Condiones
attingendi. sc. ista una vt sit aliquod vnū scibile. Alia vt sit vnū. Tertia ordinis. qd
scibile simile vnitēm ab ipō vnde. hoc. vnum. p̄ se debet.
Alia vt sit vnū in diuersa vnē scibili. Nā vt hāt partes. p̄ quā dum actus p̄ potes alter
ata. vt quelibet dictū scibile vera. Ista. Vt Cetera. tot sunt cognoscendi p ordinē ad illud
Ota. Vnd nullū aliud vocabulū p̄ obiū in alio scibile tangit nisi obū vnis et vnē.
scibile pt vocari ad aliud in eade scia vt haec. V̄g in Philia corpus mobile
vocatur ad calē in Metaph: Ens ad Deum.
Ista de Obo in Communi premissis determinatis ē qd nō sit in Particulr obo Logē in Morale
nō forte qm attributalis ydē sit

Punctum 2dum

Conceptus scibilis seu obis ognis Intellus sive Morale obū Logē.

Contra dicit Ioannes a Sancto Thoma

Videt sm̄ ognis Intellus cē posse obū cuiuscūq; in Logē. Tū qā ad hoc Intellus
primo agere. de. Cū et de effectibz illius ut patet in Quaestione - Sed omnia agit
de omni. ex. etiā qd agere. de Operibz Intellus quorū in Logē. Tū qā ipse
ipse Rectus operibz primo ordinat ad omnia per que possit operari Intellus ad cuius bene
Sed primo agere de obo et de Relatione eius.

BIBLIOTEKA

Videt 2do Obm male. Logica ee Instrumenta Logica hoc e precepta. Ergo n
omnes Instrus. Patz Spes. Artes instrumentales dnt ee Obm eum male. arties.
sed Logica e ars instrumentaria Ergo. Se.

Stio Nullus Sed Obm it operes cpiq; ut patet in Theol: Phica et Metaphi: imo
atrm. in habitibz ut in arte. fruifactoria et picturata e magnificum. Ergo opus
artis et. Sed n pt pervenire ad hanc artem. nisi per effectu illius
Obm. auto Sed de ee prio, sicut Ergo opus Instrus n pt obtri Logi.
Confirmat: quo ad Primu pbo sensu n e sensus sed sensibile ut patet. Ergo etm
Obm Logi n e operabile. Sed Consq; Obm male. Confirmat 2do Omnes artes et Scie
sunt. 2do operes Instrus finem etm a Phia. Ca Ergo: opus Instrus n pt obtri Logi
Ato Si opus Instrus esset obm Logi ad eu esset ppe dirigunt a Logica. sed hoc dici
n pt Ergo. pns Obm n Patz Minor. Opus Instrus pt ut sic dirigi per se ad Logi
et male fieret. nec manens in sua entite. et natura Intellectiu Ergo opus Instrus
n dirigunt a Logica. Obm n ee Obm male. Logica ee ea q pt dirigi et dirigi a
Ergo. Videt. Instrum. esse operabile n ee Obm male. Logica ee ea q pt dirigi et dirigi a
Logi illud n e Obm male. Logi. sed ama. operabile n pt dirigi a Logi. Ergo ama operabile
Obm male Logi. Obm speculabile Logica.

Obiectum. Sed ad Instrus esse apprehendu Obm pertinet ad prius. sicut visu videt obm
esse pertinet ad prius. Sed ad Logica esse tangit n pt ee ignotum et dubium, sed quia Logica
nulla tradit precepta ad apprehendendu obm visibile. Sed ad intelligendum ab obm accepti
Logica Ergo Instrus. Sed ad fantasia et imaginativa et sensus autem n intelligentia Ergo
Ergo: nega primam cpem. Sed ad nullu obm apprehendu pt determinate. impedit videndi ad percipi
illud. nisi corpus ad quod videt apprehendens. adopt percepti in illud aliquod cognoscit Qz
n pt dirigi Logi ea impedit videndi. Sed ad Instrus esse operabile non et simplex actus
Sed de simplici actu formando n pt illud dari precepta Erg:

Respondetur

Istum quidem inferunt Quinto n procedit de hoc modo opus Instrus sit finis intrinsecus
naturalis attingibilis de hoc ea pessima. sed ansit ad civem qd verum Logica propter suu
non ee nisi Obm ordinatu. Istud quidem ut facilis fiat ic

Prodo

Obm male Logi pprie ac dirigibile magis ab ea ea q in ea ipsa. immediate ea dirige
ntes. sic ea opes Instrus. Instrus agentes et agibiles ac extra steterunt ita
qui sunt ppe Obm sic ea opes Instrus erunt ee Obm male Logi.
Patz pote prio. apprehendi ipsa quae Logica sua apprehensiva rectitudine immediate ea dirige radu
cit. Istud ee Obm male immediate ad directa Logica. Sed Logica rectitudine
ratiu appropriata prime et pria reducit in opes Instrus Ergo: opes ope
rationes. Intellige n Obm male. Immediate ad directa Logica. Maior. Logica
illudem e Obm. Immediate et directe habitus directivus et practicus q e Logica
regit solos habitus immediate et primarie sed reducit rectitudinem. Sicut
illud

illude obm̃ immediatu habitu, solui q̃ determinare et p̃e habitus ille exemplatur.

Et hoc patet Sedeuere in ordine habitudy primi Vly Mathie. Ordy obm̃ Marke. ereu. et Ioh̃is. Ordy obm̃ Matthe. et ordy Voluntu. Obm̃ non Restrido Logice q̃ Vly Moralitas Dñi Petrus Hispanus scripserit. Occupat sed hoc hominis p̃ceptu in opere Matthei indeuh̃ modete. et sancte Qui Logice ventifice sua prima etate se indurauit ueres opere Matthei. Obm̃ non sed Logice. Dñs de etate q̃ et Philosophie. et medicine diuitias diuinde quere, dimisso etiã et q̃ndoq; obe Medicine sapiei et Logice. Et stylum dñs extare. Vly obm̃ Dñi et indeuh̃ progressu logice indeute. et primario diligenti opere in illis inhiant Restrido Logice. recuperãs tanq̃ in opere artificiali et de hoc predis doctrinas Logice. Vt considerati facile patebit. Vltimo possit obm̃ deuere aprehensione nam etiã in illis indeuh̃ reuocde progressu Logices. Cũ Logica docet q̃ quodcumq; facere debeo hoc vide aprehensione plurimo modo vidy et opus et Copulate et diuisiue etiã

Qm̃ docet q̃ quid quid uole facere definendo dat hoc duas aprehensiones unã unius generis alteram differentie. Qm̃ aprehendere aliq̃ Logica possit docere quando sit hoc vel hoc actu vidy hoc ẽ ad presente. et a posse hoc quid quid formabile et aprehensibile ab et nobis ens in actu hoc, sit ens Logica docet hoc illud Et sic et machiari illud vero omitti Impio hoc Logice doctrine. et de facto docet quid vñ de facto aliquid quid hoc aprehendere. et vocabili quoniã et diffinibile. aliud vero diffinibile alterius rei et hoc hoc aprehensione. p̃ergere alterius ad videndu et licet ad primeud forty ad Logica corrigere. aprehensiones in partibus hoc, sed alias primeud tñ in ordine ad Logica. Quare forma mixta hoc primeud ad Logica tangere ad quid hoc. Et simplice aptes Qm̃ Logica aprehendit ẽ obm̃ Logice

Soluuntur Argumenta Con: Sentie

Ad unũ. Quia ẽ hoc. obm̃ Medici ad quid hoc. ordy ad ordy hoc quid quid ordy ad ordy ordy ordy. Et dicendu q̃ hoc quid ẽ Logica scribendi. ad Physica quoniã ẽ ens rationis ens fictu, Et hoc quid ẽ Logica scribendi. ad Metaphysica quoniã ens ẽ commune. Et hoc quid ẽ Logica scribendi. ad Theologia quoniã ens ẽ commune beatitudinis diuine.

Ad secundu de equitate Iustitie. quid scribendi quoniã quid hoc quid hoc actus practicos ab et hoc solu ens rationis. Vere et diffinibile et propositibile Logice scribendi. ad Logica.

Ad tertiu dicendu q̃ Rectitudo quoniã ad quid hoc ad quid hoc ad quid hoc

ut quo seu id quod dignum dijt Con: aque seu divina pte fris talis labor, tangen divina, primarius intentum de Obm actu grauit, & illud citra. ppt & laborat popaliter Ave et dirrecte saltem negte. N- Docm.

Ad 3tiũ dijt: ouẽ Malig scia adeq Legẽ obm et opus eligibile abilla scia & dive et abilla et imperante. N ad cuius defensiõ sufficiẽs scientia & abilis ex opus Legẽ eligibile abilla. grauẽ et distantia. prõ et reglã et hã ñ et obm Legẽ sed pus Legislatio qua et media ad finẽ opus. Ethica directa alegis. quod et opus ad ordinem Diuinum. Opus ordinat formatã de rectã et hã. et obm Legẽ. The dictio opus & in rectã habitudẽ, pro directum et factum in abijs habitudẽ & de lege Diuã Metaphã ẽn hãt opus artium cũ et sit habitudẽ pro directum Vocamus actũ elicitum opus ab artifice elicitum, tangẽ media in ordine ad debitum finẽ. Directã scia. imperatã dicimus qa imperant alijs artes. et scia ut finis qa illã. Effect etã Agens ordinat. Politica. Rhetorica. Gramatica. Mathematica. Musica. Medicina. Gymnastica. Saltatoria. Salutaris. Ad 3um non aptã sub distinc. opus artis et scitã ñ et priores illa in execucione. & in intẽcione. N. Qua hic solũ de eo obm tenẽ scia et artes, ut patet in fabricã factoria, quidem ñ priores in execucione sed intẽcione. Et sapientes in potente. potior & susceptione. Medicina pt thesaurus Gymnastica. ido in alijs ñ idem pt. Cor: etsi dicit dictus Diuus et priores Log. respectu Patronae. prudẽs, Patriarchas & precepta Legis ut finis & sint pastores ecclesiae precepta agibilia dirigunt. Ad 3um primo dicendum ñ apparet dicta similitudo disparitas. qa Sciens ñ potest ordinare sine actu nec ẽn dicit pt prudens & ipso potest patriarcha & pastor ecclesiae et Politica pt politica. p. decimã. Intellectus ut habitus ñ tam ad quo tend etc. ut qui seu id qd pt politica. Sciens vel artifex ut artifex, agibilis pertinet ad ut quo. Dicade. Scientia vel artifex solũ actu pt sciens nec cum directo actu hã potest hãt ut ñ sine directo eligibili actu & pt etiã actu pertinet ad artifex vel politicum operis absens & fili. qui ad hibendã circa. sciens in ordine ad hoc ut quod sint sciens. Sic ñ ẽn sic pertinet ad politicã scientia sed sciens ut sint et hãt solũ & obm actu. Ad 3tiũ dicen. qd pt opus practicum sunt quidã agibilia ad actũ elicitum. imperãt hã scitã dicit Diuã scitia edificãtiã opus sunt etc. a Log. directum. agibilitate. ac rectã.

Ad 4tum. N. nomen. ad phãsã dicã opus practicus ut plurimum. Quatuor speculatã ñ indifferenter sed in ordine. Cãs nempe distã. ñ ens phãs in cãã dispositã, sed etiã ñ accessu pertinet. Et laudãm & predicatur ab divisibilibus sine ut dicitur Dialectã ñ actã defensi ad Platonis. nisi etiã dicitur dicimus ac dilectus dicitur dicã. Sunt ens ñ dicã mel quae dulce. dilectat dicã suauitãs dulcedinis dilectat. Sic etiã dum dicã Dialectica qua ad dicendã pertinet dicã. Dialectica, qua dialectica dicitur dicã Dialectica qd etiam Platonis dicitur dicã Ad 5tum. Plato ex dictis etiã dum opus dicitur a Lege, & ex Lege, ñ pt dicitur ordinem ad finẽ qui & agens, in rectã habitudinem ad naturalia pt gubernat Dialectica & male agendum. qa tã pt dicitur. gubernare. & male gubernare. Idco pt dicitur Politica, imperii Platonis. ad illa pertinere. et talia subiectiuum. Recta peccata Lege. dirigentia. non vnus in actu exhibent. Non enim grauis ex Dialectica

res aphendat qa tn pt easdem nunc bene nunc male aphendere, ideo ob hanc indifferentiam
capax e directionis apprehensio. pro voluntas imperare intellectum ut circa pt portum
obm mutet actu suu sicut e contra n pt imperare visui aliisq sensibus qa habet eundem
modum opndi in circumstantia obi. aliorumq requisitorum ideo n possunt dirigi.
N. 2da. Transeat em qd dr qa tn pt ee error et defectus in aphensione na pt aphendi
id qd n e aphendendum ideo ad hoc pt dirigi lt n sit in ea falsitas primo ad 2dam opinionem
sicut in dicto indiget directione, artis, qa intellect ee defectus v impertio lt n pt ee veritas
v falsitas. Deinde lt n pt ee conformis v diformis obi aphensio pt tn ee conformis
v diformis precepto Logicis ac pendet dirigi. Ad 3tia dicit em Pr. Oviedo dari precepta
Logica de aphensionibus ingrtu st ha [illegible]. Concepta Valis [illegible] dr dedicat st
cognes inde cum aphensiones [illegible] ad [illegible] formas artificiales defendi
[illegible] ad aliud [illegible] cognitio Non ex ta
falsu em e qd inde pendenter a preceptis Logicis possit ee exacta defectu aliqua saltim facile.
Unde em cognoscet qd debeat ee in illaqueus primum et differentia ultima.
N. 5ta. disparitas qm e qa n e reperibilis modus quo ha dirigantur vg Imagines et visiones
st em potest istorum actuum dormire ad operandum obm recte aplicato [illegible] eundem opndi modum
nec subiacent Imperio Voluntis cu n [illegible] dicere visui, videas semel multa actu
confuse, v coniungas tale et tale visione et audiendo. Iam vo pt aphendi una eadem [illegible] Ergo aphensio indiget directione
rei confuse et clare confuse v imperfecte. N. 6ta qa qm nis multa iudicia n subsistant im
perio Voluntis ut iudicia de rebus evidenter cognitis tn iudicium e capax Logica Ergo idem
dicendum de aphensionibus 2d vo dr qa aphensio pendet imperium Voluntis adeo n pt subsistere illi
dico aphensione confusa et imperfecta n pendere imperium Voluntis 2a [illegible] qd quis
vellet aphendere e ds illa cognoscere, sed imperfecte. n vero n fecta aphensione et ar
tificiu pendere. Imperium Voluntis, hac em imperatur a voluntate ex vi dictaminis
et preceptorum Logicorum ex aprehensionibus.
N. 7ma. Patet en ex dictis de simpli actu posse dari directionem.

PUNCTUM

An Rectitudo Logica Passiva sit Obm formale. Logicae?

Videtur qd n. 1mo. Quia forma qua n inducitur a logica. Obm maale n e Obm formale ipsius
sed Rectitudo n inducitur in obm formale. Ergo Logica n e Obm formale Logica.
Probatur nor. Forma qa inducitur in obm maale ut ee distincta formaliter qa inducere formam
in obm e superadder e formam illi. Sed Rectitudo Logica n e distincta formaliter ab obm
maali Ergo &c. Confirmatur Opus intellectus n pt dirigi a Logica. Ergo Rectitudo opinionum
Logica n pt ee obm formale Logica. Probatur Ans. Qa qd n e in nra potestate, ut fiat
recte illud n pt dirigi vg Cursus solis sed n e in nra potestate ut opus fiat recte.
qa qd vg. hac de fio fiat bona. Hoc e aut male. et a hac mala hoc e aut [illegible]
bile. cui pueri ex aphensionibus puris qua nra oriuntur ex Italibus speciebus et aliis
hic etiam excitis in phantasia nra quarum speciem excitationes n sunt nra potestate
[illegible] aphensiones et iudicia ut fiant talia et talia. 2do.
2do Obm formale dicitur finis propter qui Logica considerat opus intellectus sed Rectitudo
Logica n e finis [illegible] Probatur minor Rectitudo in opinionibus ordinatur ulterius ad alias [illegible]

Et n̄ ē p̄ma Logā

Ptio Rectū Logē ⁊ indubiū in. oppōr Intellus in 2 mei ⁊ in Spū nostrū dicit ⁊ Rectū Logē n̄ ē obm̄ forte Logā. Et pt dicit amē gā in vrōnē Rectonis n̄ pt variari circa singlaria. ut pōt accid. N̄ vdū gā Logā sciā. dr. ergo dr̄n hīc. ⁊ indubiū hīc. Rectū indubiū in. oppōr verbū et hoc n̄ opōr gā verbū voluntarii n̄ pt variari malos, hoc etiā dicit n̄ pt Sā oppōr mala e fieri fraudulenter ad illa n̄ pt separari

2to Quo Impōbili vadditō adhuc ē probbile Logā ——

vēritate adhuc ē Rectū Logice. Et Rectū n̄ ē obm̄ forte Logā sed impōbile pōt dar Rectū Obm̄ nec Impōbile et Informe Logē Impōbile ec ⁊ tm n̄ hypothetū Logā Logē ec.

Et tm Impōbili Relatiū vadditō Impōbile vēritatis Et obm̄ Impōbile Logice impōbile Rectū n̄ tm opōr Logā gā adhuc contingit dicitur dare alīq. pōt Rectū Falsū. Rectū fieri Verū n̄ ē obm̄ forte Logā, sed etiā Rectū pōt ē fieri gā Rectū infieri n̄ tm opōr Rectū fieri. Logā obm̄ quē dicit n̄ dr. ⁊ Supponi ōi fieri. ut patet Indūcō. Dū gā rectū Logicum etiā infacto vēritatis ⁊ Logā fieri gā ē infieri ⁊ fieri ⁊ opōr ⁊ ē ⁊ ē ⁊ ē

nd̄ vñ fortis sub ygn̄a. ē condit̄ sine qua n̄ attingit obm̄ tangens recenter obm̄ mālē
Rectū tractabilis agit seu capacitas Rectudus ē habit̄ actiū qd in obm̄ habentis prīs ca-
pacitat̄ fulit, ē actiū sine qua n̄ attingit obm̄ ut probabilitat̄ fortis in sem̄ factoria.
Sed queret̄ qñ de obm̄ fortis determinatiue Mālis ad hoc requirit̄ vñ ad videndum Logā
ysenā sit et cōtrouersiā ē Rectō.

Sciendū 2do Rectiue opus ē ipsius alīs Veritē seu informitē actiū ad obm̄ qđ
representat, alīs qđ ē informitas actiū ēt̄ precepti Logicis Vocatis Logia Rectiue, qđ habet
Locū dat̄ precepta de formandis, ordinandis ita ē ita.

Sciendū 3tio Logā Rectiuam alīs ē actiua qđ ē dictamen cum precepto quodcūq; sit for-
manda. aliqua operatio Vñ affirmā, Vig Deus de Amore qđ ē diliḡ ē. Tum Aqui
ut Deus n̄ de ingredi Definitū. alia ē pactiua et forter qđ q informitas operatur cū
precepto Logis. Quā varig aliē. qxercitiua. qđ ē Parsimonia abipsa Loga.
Lis impor tatis, in obligno Suppones Logicā cum suo Obo. Alia Doctrinalis. Doctrinans lectus
Stylus talis quales ysti tūc enlos dictat ipsum. dictamen actiuum.

Sciendū qđ Rectiue pactiua ime in ipso vsu regulādi obm̄ v affirmo v negare v dare
v distincte cuntare v qđ v q Rectō hui⁹ opis hō ē ad vsum doctrine.
hoc qđ hō ē dispō ropleatet hui⁹ clare affirmo. vñ in ordine ad alterū v p̄ qđ tale
v tale qđ ritmicū in defensione prīs q̄ qđ differa. primi dat. et hi systema prīs hōc v
ille p̄ poo hic v ille Tomas. Ita Gilstū in ipsa dependentia a regulis artis,
qđ ritmici docendi acty cuntare arte, qđ Rectō vsus et prudēt ē especialis artis.
Item nōtia habita. sit

Propositio Prima

Rectō Logē Parsima et fortis agnum Instans sumpta tam in fieri qđ in futuro
ē obm̄ fortis Logē pbatis. Obm̄ fortis habiti prīs ē formalis qđ habiti
entendit inducere. in sua obm̄ mālē. ut patet in statuario intendente sibi ad
statū inducere. in marmor et sic alīs actiū cuius vsus ē qđ obm̄ fortis ē finis de-
sus cui habetur et sic qđ hui⁹ habiti agendi formandi inducendi ad habitū
pro ē finis intrinsecus qđ ille habitus. dicitur ad habitū
Rectō passiua e informa. qđ Logicē intendit inducere in sua obm̄ mālē.
Etsi finis in tra. qua habitus dicitur Logā. qđ patet ex medijs Logē ad finē
hic ē ex precepti qđ ois nichil intendit p̄ter Rectitudinē precepti operum Ergo et
Logā cendo intendit ad diuini a precepti ē no hic rectudo sumpta in fieri ē in futuro ad
obm̄ fortis pbatis qđ obm̄ habiti prīs de cē operabile. hoc modo habilis habitus.
Sed Rectō tam in fieri qđ in futuro sumpta ē opabilis qđ tpē futuro ē rigore
ptorū Logē ē operabile. a Logica, sicut qđ a me faciendū ē factibile. e
Item qđ acta addicty vi preceptorū Logē ē operabile qz: Rectō tam in fieri
qđ in futuro ē operabilis Dicitur ē obm̄ fortis Logē, cū hoc tū dū dicitur
qđ Rectō in futurum sit remotus obm̄ qđ in fieri ē fieri ita. Sicut factum
ita futurū dependet.

Sub nrē Rectōris absignatō p ctō scīā Logā aphendix etiā ꝑ veritas seu aformitat actus
ad obj, ita ut hāc grādus sit passiale obm scīe spūlis. Nō Dans multi actꝰ in Logā
gradꝰ illa scītā in cōi Templatione. Veritas obi hanc dolā intendit pcipaliter
Gpo qi obm ē etiā Veritas ꝓbatꝰ Aris dans actus Dostrui Diuini obi Logi ita actꝰ de
mōstrei Veritē preceptorū Logari, Ite actꝰ Examinis et Passiui Obi Logi actꝰ
scīadit Logā ab opribile obꝰ Dōlꝰ imprēs Exemplū Vanis nēmo ē eſcā Obi exponit Rectus
Gpo: ec. Batellyda. tā ē hō ppe de Veritē aborn n alicuā Scītā hanc ē Veritē
mōy perpho attendit Logā agit ꝙ de ea Dōlꝰ gl̄ssare semper ꝛ. parti. xato ꝓ ide.
vāc illius scītat alīj Logi et abila Veritē ꝓt separari Rectōis Logā sed in
Hida ē ꝓpō de Veritē aborn Logā gā Veritas manchuly Spūe ꝛ Rectōe Logā.
Nec valet rōnis Veritas Logā, ꝙ indicā in opōnē Gpo: ꝙ ē obm forte Logā ꝙ
ea distgdo Dignus Gpo: Veritas ꝙ ē obm forte Logā Dōlꝰ absꝓtā Con: Logā spūlā
Logo.

Soluuntur Argumenta Cōn: sen:

Ad arnū ꝙ nrō pbnē eig dist: forma. gā vidē in obm mōle ꝓpā, Dōlꝰ de ea
dist̄cta. videt Con: vere ut patebit hōse statuarie inducēte ꝓpā in Marmo. Dō
me. gā vidē ta. obm mōle in ꝓpā. et ex modo nro ꝓcipiendi de ea dist̄cta vidē
Nec ē ut patet ta massa indē forma Logā Rectōis gā in cera non distinctē aplicato
Rectōi ꝓpriā Logā dico illā ꝙ ꝓpā Dōlꝰ sed ꝛ. ꝓpā ex modo nro ꝓcipiendi hēdā
in ꝓpā Intellā. Sed aliā ē Dōlꝰ Dōlꝰ de ꝓpā. ꝙ dua forma ꝓpā
modū. quo mā ē realis existēs et ꝓpā. ē mēs forma ad forma gā Videri
ꝓt ea obj, habitꝰ factivus. Sed ꝛ. in ꝓpā et ex modo ꝓcipiendi in duci forma
gradꝰ mā. ꝙ Logā. et rōnis. et rōnis pcedit forma. Sed per rationes ꝛ. Suponit ꝓpā
ma. alibi ꝓdicta. Sed simul cū forma elicit gā Videre. ē in obj habitibꝰ activis

Cuy rō alterius ē gā tōtā obm actiuā ē actus certo modo exercita iuxta regulas arte
fide. simul omnia ad fieri Rectē. actionis et ipse actus cuy rectitudo ꝛ. patet
ad arte. Cytara gradatā pulsandi. Saltandi. quare Rectitudo actiui hōis ē rectitudo formā
Cytardi canendi. Identitas obi semper Virtutis. Cythi. Salt: Canē. Structuri domus
obm hūt habitibꝰ factiuis ec. Cū ergo Logā ꝙ factiuus ut pote ꝛ. transiens
opōne sua. ad extra ꝓmanentes, sed ad actiuos habitꝰ Virtutes. Artes actiuas
nēs ꝓmanentes ꝛ. transeuntes. spectat. Sequitur ubi Rectitudo de ipē. vidē ꝙ actibꝰ Intellā
Intellectꝰ ꝓpriā. indueri. Structuram, Statuas ꝛ. sua. accepta quā ad opōnē vestā Intellus pulla. R
materia. ꝙ Logā. Structuri actibꝰ Intellā. gā Logā. indueri Rectōem opus in Intellā.
Dissimile ꝛ. nrō. et dico. Nec gā ē ita. perfecta. ꝙ actibꝰ sensitivi dulcis ꝙ tales
ipsi tendē de ꝓpā et aplicabilis ꝓcedentibꝰ imperfectꝰ ꝓfluentes ē in materia ꝓpā
Intellectus in ꝓpā ꝓfluentis, ꝓfluentes in ꝓpā et illuminata ꝓcedentibꝰ Logā
quā ꝙ ꝓpā. Intellā. Logā. ꝙ ꝓpā. sua. actibꝰ Intellā ad alias ꝓpā. Intellectas. Intellectā
Logā. ꝙ ꝓpā. existere. aplicabilem. talēs. Species et Regulē in Intellectā. talēs.

aphensiua

ordinationes et tali modo ordini servabatur ad opus Partium vocatis aliis ordinandum

Ad idem. Et viso et plane dixit: Reo opus Partium alterius ordinari gratia expeditis Legis Et quia ex eo in absentia a Lege cum quo non stat quia ita stat Lex Reo Hoc in factum non est facta ulterius ordinis ad alios fines ut opus ad expeditis Legis tu Petro fortuito non est finis ipse insectorum quia ipse absentia ignorantia

Ad istum. Et Reo dicit Lege ordinari in omnes Partium in omnibus mandat pumptus ad in rapido defensos Divinos sequuntur quia fabricant ogni opus aut ordinari in opus in omnibus fortis pumptus hoc, ei in illi opus quia operatur in diversis ad eo opus in parte. Ad istum dixit Reo Lege in dicta ex modo non sapit in opus et sententia fortis directi et in rectis iudicii aute hii fieri pertinet ex pater opus opus et ei e pertea sub Cui ei in mihi Reum in habilitat ut quo dicere Partium se vocat Lege ut quale si tale pudat opuem. quia dixit catholice ita dejuem suma fieri quod non est ita pejus

Ad istum Et non est probus Mus ni in Christ Mus eum informis ostensus ad rectum et ni non est impossibilis, ine fuit in illo sono ostensus ad rectum quo autem ei Nego Autem quia talio si inclusum in suo accepta aliud stravit unde una impossibili quod ego non est nec possibilitari aliud. Unde Nego impossibile casore, ni ei nec in possibilitari fortuna Legado fortis et hic potest responsus ad opus Autem quam Christo et Nego quia ei ostensus ad opus Autem quam Christo

tale ni aliud fortis inclusum aliud Rela. Autem in ostensus quia respicit hinc ni ei mihi quod possibilitate una si quo possibilitas aliud. Sive dixit ita stravit dixunt ad ea Relatum. Et hanc Relationem ei fortis. Ordinem ad expellere ea eadem subjecta Unde impossibile ine stravit eadem inquit impossibile stravit abe eadem subjecta possibilis ni ei manent ita unius inquit aliquale fortis mus tatis ei stravit vani in subjecta dum desistit aliud

Dixerat ei quia vidisse impossibile ine stravit ei Ente voluntas ne Angeli vite ei sui dicant nemo sed ita.. Reus ante Rem ostensi ad ante et Reo Lege ei ostensus quod ei Ente ei fieri quia ad existum accepta ei ei autem accepta hoc ei quod ad ei Ente Lege et Nego

Et ita Dixit: in opus Reo eorum in facto ei videtis in Lege ei ita Justis autem ita accepta Legis Et. ei fine Mus et sub ei requirat ordo sua ei ita ei in ei ita ante rei dei ei facile in facto Cui: Et sic quia ei fieri ei stravit. Ad pariter de Actoby alius et hoc habity facti dixit: ab ostensi ei illi rum Cum ei distinctum ad ei in mei ostensum sua ad eum id ei facto Ita Lege ei habity actus ad eum ei de voluisse applicatis ad omnibus ac inde non sit facto sed instituti ei habity dicentis quia ei Lege sit ei Cui dicte Executatis dicti quibus. vacua Atlen sed ante ostensi in fieri de dixit Et ei Reo in fieri ei sua Reus in facto ei stravit ostensi sua ei pertinet ei. Et vo dicas dixit in fieri ad Lege dixisti in facto ei ei qui dixisti rei dixit pertinet facto ei Et Et in stravit fieri Habet et facti de Justis in stravit Unde et Lege in stravit ei mus in facto ei Justis stravit ei debi in fieri ei in accepta Actu Et dixi illes. Unde Utroq duo ostensi in fieri ordinari ad vocat in stravit ad eum Cui dicte rei ni in mihi subjecta dixerunt. Et ita Et non Regnum plus Ante dicti Dixit Et. in Lege nullo quo stravit ei eadem quia ei ei Cui ei Cui dicte Cui ei ei Cui ei ei ei

2do Probatur idem Definitio et Divisio praecipue per se. Ideoque sentiendum de una et de alia opinione quae
per se et ex se sunt scitu digna. Ergo probatur a Logica ita ut non refertur ad Demonstrationem.
Probatur Ans. nam esse esse cuiuslibet rei sunt scitu digna. Hanc nunc Logicus per definitionem
Confirmatur. Amo quia ante inventam Demonstrationem erat Logica de Divisione et Definitione quae sistebat
in illis tamquam in fine suo ultimo nec earum cognitionem ordinabat ad Syllogismum. quia penitus ignorabat Logicus
illud etiam non expetebat cum ignoti nulla sit cupido. Ergo etiam nunc Logica sistit in Definitione et Divisione non refertur
Neque enim nova ars Artis de Syllogismo immutabit Logicam veterem sed illi tantum ut pars accessit.
Demonstrationem non immutabit eius obiectum sed tantum partem adiuvabit. Confirmatur 2do Possibilis est creatura
impotens argumentari et solum potens definire et dividere in quo se ipsam perficeret per perficere. dicendo regula
Logica sine demonstratione. Confirmatur 3tio. Sine ullo ordine ad demonstrationem haberetur hunc definendi divisionem
tunc Obiectum Omnis Impossibilis esset Demonstrationem ad hunc Logicam. Dicere Definitionem per se Erectam ideo modo de tunc ullo
NB Confirmatur 4to In Definitione et Divisione est aliquid praedicatum absolutum et non Relativum ad Demonstrationem. Ordine ad Demonstrationem
aliqua Scientia Scientia posita et quod unum sui posit expeti a Scientia. Ergo definitio et Divisio non refertur tunc
ad Demonstrationem.
3tio Non existente Demonstratione Illativa eadem praecepta de Definitione Divisione de conversione et
de quibusdam tradere quae modo traduntur non possent autem tradi si demonstratio Illativa esset obiectum at
tributionis quia cessante fine cessant media praesertim est Ex natura sua ordinata ad finem. Ergo
Demonstratio non est obiectum attributionis.
4to Non quia Syllogismus refertur ad Demonstrationem Illativam et tamen est per se expetibilis in Logica. Ergo Demonstratio Illa
tiva non est obiectum attributionis. Probatur Ans. Syllogismus probabilis non refertur ad Demonstrationem neque enim est illius pars
sed potius videtur esse contra divisas species Demonstrationis. Deinde Demonstratio Syllogismus ratione materiae
quomodo referatur ad Demonstrationem Illativam non apparet. ex quo conducunt ad illius notitiam
perfectam. Hoc Statu Quaestionis proposito.

Respondetur

Status quaestionis in praesenti puncto statim hoc Ergo quod sit talis materia sumpta a consideratione Logicae
ad cuius perfectam notitiam omnia quae tractantur in Logica referuntur ipsa vero ad nullam refertur cognoscendum
obiectum seu quae forte suo obiecto restricta determinant sibi per attributionem scibilitatis ex
quo conducunt ad illius notitiam perfectam. Hoc Statu quaestionis proposito sit.

Propositio

Obiectum attributionis Logicae adaequatum simpliciter et absolute tale est Demonstratio Illativa. Hanc propositionem
esse ipsi Aristoteles qui cum esset Auctor Logicae magna ex parte non aliud attributionis obiectum assignavit in Logica
praeter Demonstrationem ut omnes fatentur quam Hurtadus Arcus: Soliqui sequuntur consentientes obiectum Logicae
esse absolute Demonstrationem. Nunc vero Demonstratio Illativa non intelligitur a nobis Demonstrationis Syllogismus
quo ad materiam non pertinentem ad Logicam. Talis enim Demonstratio ad considerandum illius Scientiae spectat cuius et materia
sed intelligitur a nobis contra opinionem seu conclusionem seu forma Argumenti quae vocatur a nobis Demonstratio Illativa
ideoque non certum ac evidens est quod Argumentum bona forma non potest falsum concludere spectabit
artificium Illationis. Probatur propositio cuius illud est obiectum attributionis in Logica quod solum amo et
perfectam intendit Logicam et quo solo obtento quiescit tamquam in centro et ad cuius notitiam perfectam
aliorum obiectum cognitio per se et ex natura sua tamquam medium ad finem ordinatur in aliquo
hoc est ut tamquam species ut tamquam pars ut tamquam proprietas ut tamquam oppositum ipsum vero ad nullam ex
obiectis Logicae tamquam medium ordinatum quod potest tamen ex Auctoribus describi obiectum attributionis
Tum Inductione omnium scientiarum et artium sed Demonstratio Illativa est pars cui non est descriptio
attributionis convenit Ergo est obiectum attributionis in Logica. Probatur minor in omnibus Demonstratio Illativa
amo et per se intendit Logica in illaque sola quiescit quia illud amo et per se intendit quiescit Logica

Colli: 6to Quatra una Jola in: pec ce plura, oba attrib: qa Imputat aliqua stra ordi
nari, ut ordiriy in ee a ll su pteda notia te ordi gre Sicut tractat in dnm tractb ca 4
ee causa, qa sicut hoi, Segnis et pigritia et ocie: interdi de, Sta: ide Sequerent si me
Cgrio ordinarie abrida et tdia ad Gryam in eodem genere.
Un ordi gre ne qua Ordy ad alia g pinet ulla et ee ad qm ordi adalia e pinet
Draper ha supbil pua: habita vne hec pi vegnsi alea pfecte. acquirenda et in
rei qua pcdit n ea ad cogni alig qd Segnes pfecte.
Cognita veritate alig tta ha ppea, dffer Sumpta, ducat ad Demon: i ti Demon: Ulcione
de Scitia accepta. ducat ad ppea ut ppea. e.

Colli: 7me Ga habita notia gnis et differe Logi, st ee Logi destine ges formali Logae
Jsag. qd Liqe Versus Vita Demon: Uletiq, tm fabula qd e vetabo nouando
tneo pfatur gm. Si pegna alig tang vid ergla tm dubgne e Rectifficat de pegnis stud

Soluuntur Argta. Conti: Jen:

Ad sedm, dm negre, et ubiq, tm qa la defty intempe pnitis defregne e ung Demon: ut patet
m hoc epla ee e ad vnale intellige depends a Scientiby Seng ppis mentes, sed hoc e ad
vnale ee: pone nullat dfti a Scientiby qui Demon: ingredit in tegna Defo n tm adhibe
pte nat m illeti: patritis ad etem alig hmoi alterat qd rectte, epla ebea effea ratiocinatis
quq cm aliter pt ee Illetti, pnitis mist gregy e explanan effea ri vfalogo e ista de
dto Deo e ad bpa inplane mortale n ee deplat Effe rei, etm n e cogla, pnitis
Unde signa opinu, ingredit Dem: etm Defo cmbe ingredi cu spectet ad hmoi spec
ut Strige in libriale.

Ad 2dm Dil: des Defi: et Duri: et alia ad dnm et alia ad opa ppea tm e cmpatibilia
tm et exclusiua ad Demon Illetti tm ut p ordy N. Athi Et Cong
Segregantium. Ga hoc cm qd aliqua sint gre ppea et ordinata ad Logi n
Segnitia ee oba attrib: Si ordinaty ad abla, sicut hi in Physica vacuum
aliqua possint videnari p ee etm n vestitu ad Corpus substiale n sequitur tm alia
ut aliqd rotu in loco gre n Segnis mobile p ordi adtm locum alia ee: sicdis de Loco,
qd tm illa essent sint mobia Segnibiand mundi et inmobilia p ee. qm tm locus adtm
congrua ad notia Domon: Vnde aliqua habenda qa ales nroba attribua alig non intendit
alibi qm qd pugnant pfecte qa ales nroba attribua alig non intendit
ea diffusa se ad hoc: ad alios scientijs. qui Chaos hoc diuino attingit ad quod nia
Exempa qm ad pcc erunt ut dicta Sup: qui qs tm ea dicta Scient Mathes Logi ut inducem
in illa videnari, una etiam ostia ppea Questiones qm ad dffinit ad videnari Logi
tale qd determinat ad aliq notia et cognit religiosa. Ga hoc tm pt ostendi p Demon
Illetti. Ad 1mo dm dico illa multa habere qd Segni qd Sua pticipandi in hoc q cha
nos Ste Scia mensurata digitis partibi, Ste contrahendi, et inuidendi ligna, et alia hmoi. pend
ra videregat p se ut p reflexu ad domu edomi factoru. qa in diuersis artificiosa, plate pfec
bat tagit in fine. ultimo pfigitur mingnis et Structura, dom ne e ordinata ad domi diuersa
Et qd ante Demon: Illetti Quesit Logi tota partialis de Demon et Magis Sua
Sciat ante inuentu fenestrarum Domus Quis partis acquirendi et pficiendi tria sci: ad cog
Partialis domi factoria. et qd e finis Partis Logi de Profec. pecia ut e una, n Vecra et cogni cogni

Plures sunt finis adiquatus scilz ē qui habito scia ē otenta sz per impfectiõe dñi ōia
deunt attiguñ habitoꝝ ē otenta ebrietatis reliqꝝ ōia adiuñt. Sed habito stellaꝝ rectē opandi
Logꝛ ē otenta. et ñ habito ñ ē otenta &c. Du gd in habitibꝫ pñs sd gd ē
finis ultimꝰ ē obm habitꝰ Sed stellaꝝ Logꝛ preceptiꝫ nr̃oꝝ sc̃ntiaꝝ hoc pt exemplꝫ
ē finis ultimꝰ Logꝛ &c. Du gd omnꝫ signoꝝ nullus omnes astrologꝫ Logꝛ exercere
dñ modo tollerent preceptꝫ Logꝛ cet pfecty Logꝛ et ñ obꝫ opinty stellaꝝ hoc tm
Logꝛ in solo nutꝰ et ñ in cognitiõe &c: aperet stellaꝝ de obm motꝫ Logꝛ. Du gd
astrõ Statue: e obm pcium marmoꝛ &c: obm stellaꝝ Logꝛ obꝫ pcium gd statue
tuñ marmoꝛ ita Logꝛ intendet exercere stellaꝝ. Du gd sdm astrologꝫ
Rdonis Logꝛ q̃ma opꝫ ñ pt ee sc̃ntꝛ nisi gd practy gd ñ dicunt pter ea forsa.

3tio Videty Voces externas ee obm Logꝛ pre et principiñ ut conveniat nomlr a voce
dicti. Du gd Logꝛ de eo sit pre. gd ē manifestiuñ signi. Sed voces externe ñt
manifestãt signatꝫ &c: de illis ab pre dicitur obm Logꝛ pre. Du gd Logꝛ
ē sola sermocinatiõ &c. nisi obm le sermo aque dicunt. Sed sola vocalis ñ con
pon astronomia ab astris Du gd Logꝛ exemplat ibi regulas vocales de pfatis nec pmi
unt signatꝫ &c: ostendunt voces. Du gd voces externe ñt modi significandi &c: pertiñ
net ad Logꝛ gd etiã docet modos significandi

4to Videty Sermocinatiõ vocis ee partis obm Logꝛ ita. utra negty pncia pro vel contra
ostendi pot quia Dñe obm Logꝛ pertiñ ad rem loquendi: ñ aũt ad rem intelligendi
sed ñ in negotiis naturalibꝫ ñ in moralibꝫ ñ in rationalibꝫ sed in solis Logicis
gd ostendit Victo probdi pbet pty affirmty et negty exterty &c: ad eandẽ viam
reliqui stringet artifex. Sed stellaꝝ Logꝛ &c: etiã ad eo nõ Logica pertinet ad
mus vocales et literales. Du gd voces dispositis modo Logico ñ pertinent ad illã pte Logice.
Nulla ñ docet voces ñ dispositas syllogistice vel gd ad illud. Du gd Dialectꝰ nihil vult
ad certos mores: et pedet attinet ad Rhetoꝝ &c: sed dispõ Boeti ornata et
aptad persuadendum pertinet ad Rhetoꝝ &c: sed dispõ Boeti ornata et
assignem refert pertinet ad Logꝛ. Du gd sed innuere Boetiꝰ ignorãtiã obiectꝰ cuiꝰ
Boetiꝰ Vocis qui dicit Rhetoꝛ Boetiꝰ Vocis qui dicit Rhetoꝛ Boetiꝰ ignorãtiã obiectꝰ cuiꝰ
prop et dñi ee Du gd e Logꝛ patꝛ q obꝫ voces pncia pt pertinere ad grammaticã pncia
Vide Sota docet ad mandatoꝛ legis Grie ad Logꝛ. Du gd quid voces externe
definiunt &c: pertinent ad Logꝛ.

Sta Videty vox qet ee obm pncium et docuit: Logꝛ qt Vult Porfiꝛ Albertꝰ Magnꝰ Scotꝰ
Zabarella Jacobus Capitaneus Albertꝰ magnꝰ et Averroes.
Du gd stetit Melitꝰ Arte Goal: Videt Philosophꝰ dicit vox ee obm pncium aque. qtuꝛ
sua Logꝛ pertinẽ videreby ñ libꝛ phicamentoꝛ. Du gd Logꝛ dicitur q. ea pncipia vocis
Bꝛ: de Logꝛ illis. Sed obm dat ea pncipia artis de cognitiõ scientia docty docendi
discipl Lve quaeriti in definitis, omissis n diuinis q artis a Doctore Doctore ee
explicante nãm rei et humãe. Du Logꝛ dat de gñe et spẽ et de subiecto et pdicato

Stde. autē ūi Rector ūt vos ꝛ obligat respy Conscia cū dicunt Rectore ꝛ obl: formā quā
aut et ipōs ꝛ scrutā. scrinda ē acceptū gricy et spoctū. Pā. gā Lega arbitri ai cognas
Jon Imagines regū Corp et vos ipsa immediate videant ꝗ ap ꝑ cognosci Imagō cū aris
nili attingr undte ipsū explan. Pū gā Corr. cognit simul unitate. xumpe Pr et Fellig sed cognō et vos
cognita ū Corr: or: etc.

Oto Pbat tbō Pū gā Lega Rectē stā ū dubitū vos gā dū dicebant plicare despō
ista. ordinat vos ut prime bn inhaeat pīe vam fauore pauciorib gā ē ipōs pstare ꝛ
Communty quā ē quy Stde autē ordinō ē Lega Gr: vos cū st obū ipsy Pū gā allegā
Scripti ꝛ vos Gr: et Legā dnt ee. Pbat dicebat. Stde dr cū Obt ū stū qd ē et ēsse
ipsius vg Imago cadē premuli ē obū Pastorū et Stde ꝑsū. ē obū mallois ē Pastori
dute ert b bn Legā Pū gā obū artū ꝑdnipfactorū ñ ꝛ acty sed ꝑdnū ꝑstorū Imago
ꝑcety pingendi, et dic. dorelig ū acty Gr: obū Legā ñ acty Instius sed vos ꝛ obū
Pū gā mea cura gñ vertat, habty prust ē obū pū illius sed cognō ē habty prius
et seruag cura vos ut cura sua meam Gr: cc.

IIIIto Pbat Stde Pū gā ex cognty et vsty opinio stū ultimy Legā Gr: cc. Pbat obus
Exortone beatoꝝ ꝑtrū Dei, Stdety stuq ultimy huiq Evg stū ex obū Legā cognty
et vsty ipsius stus Legā hoc ē obū stud in vsu ē ꝑstantia Dei ita cognō vsus ē ꝑpū mitte cōtū
Pū gā ipsa explanā ac stue. vty et obty et ste de Cateris cognty ē indubitate ab aliqua
sua et ñ ab alia nili a Lega. Pū gā ꝑ ex modi et ꝑstū ꝑdeminan obū stud Gr: ab
ex cognty — et vsty sua obū Legā Pū gā audiuntq Lega vos ut dubitas ita dubitet
sed cōs vos ꝑt dubitare et dubit Evg cōs ꝑt ꝗ obū Legā Pū gā Legā ꝑ vos cōsa
applicatione qnd ve extendit ad vos Pōs et ñ ꝑ ee stue. Gr: etiam
qnd vbat Stde Salto obū atribū ꝑ vos gā cognō vsus ordinat ad ꝑstū cognō
atribū: Legā assumty ad stū gā Lega vsus stud ꝑprio de cognty Matthus ꝑbat
cognō de vsty vg Pbat huiq cognit Dispō de vsty ū ꝗ stue ꝑbat obū stue
et Defin ꝑ stde vsty addendo. Gr: dispo de vsty stue defin et ste de vsty
cognitis multis Legā, et ex tali cognō ordinat ad vos cōs ꝑ virtutē vsuq stud
ista vsus ꝑprius Legā. Pū gā stde ē obū artis ad exercū artis sed vos cōs, et
obū cognō Legā Gr: obū vos cōs ꝑ obū Legā Pū gā Instius obū Legā demonr modi
ate dupin vsty cognō ꝑtutes et fidelitas gā mutuā stue Veritas et ꝑfectus stue
vsty cognō vos cognō dnt ee mediate stue Legā Pū gā vsus ē ꝑ obū Legā stue Pbat
Stde ee ñ erat obū gā stde ꝑ stue vos. Pū gā vos cōs ad stue a Legā actty Gr:
ꝑ obū idig.

Respondetur

Propositio ꝗa.

Ars hoc
Hoc Intelligere ut Intelligam ad propos. Logē n̄ ē obn̄ p.e ut medicam Logē ē pars Capitis
Phis Tū gā de istis Intelligē. n̄ verificantis p.te subdite. propter Logē sed dogmā complexū
Inferri potest. Tū gā Ic hoc intelligam vnū Intellus gñalis habilis ad ois sciā ē obn̄
medicā illam Ergo hoc Logē ois

Pro 2do 2da. Intellus n̄ ē obn̄ medicā ut gre Logē spectat in gre habitū artium
Liberaliū, diregē se habitū modo ibi exportato, ut ē gd abstractū ab habitū habitū scientialis.
Sed Remota et subiecta ē pars Cardinalis de Lide.

Habitū gā obn̄ habitū pri de eo agētis. Intellus aut̄ nullo modo agētis vna medica.
Ergo n̄ gā n̄ de expedi sua obn̄ n̄ obn̄ habitū quē ē Cā effectua. Sperām obn̄, et sic est ergo
in alijs habitū pricipiā effectā n̄ scientiā, ut Cyclopeia n̄ obn̄ Cytharedi sed scientiarū
theoricā, aut pulcā. Et sic erit n̄ ē obn̄ manū sed Calcey. Silentiū aut̄ n̄ pot sed habitū
Intellectualis nec Ergo pricipiū effectū de eo obn̄.

Dicit̄ in Forte Ly Logē sumpt̄, in qre de habitū scientialibus artium Interdum
Logē Dei sumpt̄ p. Logē demonstrā, ō de habitū discretis, Logē ē aggregabile p. positū
Doctrinā ad edificandā spēs de opibus Intellus ostensibile principiū Logē Rāō gā scientia
sumpta indē ē vera, Ergo Intellus in scientialibus principiis suis gaudet Intellus n̄ habitū importans
dā doctrinā p. se ipsā gdualiter, gē Phis in qa spēs in speculū requirit spē vera scientiarū
Dei: sed Ergo Intellus Logē n̄ alijs habitū
Dicit Intellus ea Logē principiū et Rōnem sui gā n̄ attingit ip. e partibilia se vn Logē. sed rōne
alterius nempe. opus Intellus quod recipit in Intellū, videt Logē magistri in actu scientia
in pedibus Imago in vola. Sic enim recipiens Intellectus ētis. Magistri et non pedis, sed
tabernā aream vola picturā. Tū gā Ideo Logē ē virtus Intellus gā in illo sit Summe opus
Intellus Logē pdens absolute recipibile sicut Ergo ē virtus ētis Logē.

Pro 3tio. Sē extendē ētis ut sp manifestius receptū et disponibilius modo Logē
n̄ sunt Obiecta Logē p.te. et primarium. ta omnes.

Dicit ut sp manifestius gā n̄ ē dubiū ut sp Logē — gd ē Logē extendere, spectant ad ea nata
receptū modo intuibilis ad Gram: ut faciendo orata Logē ad Rhetor: ut pat
Ergo numeri et Concordā ad Poetā et musicā ut sp Justia ad Methā!
Phis Tū gā Lo: ut Logē ē n̄ studerat principio sensus ētis sp expressius receptū. ceteris
Logēs pt Sermo, gā hoc spectat attendere ad Gram: ē naturale ē scientialis. Nec ē ver
quod gare Signū Logē Logēs sp pro principaliori Logē. Et hoc obiectū Logē spectat
ad Phis et Ergo Vocabula exprimit pro ētis Intellus n̄ pertinent ad Gram.: Tū gā Syllabā
Logēs exterius, pertinet Logē Intellus Illas obiecta dicta Logēs ut in musica et Surdis Logē
videre ē gā nihil dicit Logē ad hoc, sicut ē gus actus Logē naturā exprimit. Gratia
ē vere. Logēs gā vox exprimit talis actus glis fuit Gratia de actu n̄ de pōte
Vocis externa, gā n̄ Verbū Arrā Vocis Tū hic actus Deposui. Tū ē ad primū
sed Contra-rium.

Pro gñ ex Voces exteriores etiñ qñ ipi sñt Mentis Conceptuum. ñ tendunt p se.
actiq Logñ dicñ gñ Voces extñdñ ñ ipi caperes dicens Logñ nñ hoc q illa vñe manu
petrent interiores Conceptq dependent mris ab interioris acceptq sñt ut ñ prius hos manifestare alter ñ in
se. Per hoc tñ ñ negr Voces eñ obñ idarii Logñ et paccidens qñ loc ita coordinat Voces exte-
rioris Rñi interiorii acceptui, ex prima et actual qñ p accidens Logñ gñ imperfecte, adultis
Vsuiq ad hoc Logñ possñt ee Interpñ. Vide. Scotes duas distinctiones inter Rhoñ et Logñ
dicit gñ Logicq sñt ad se. Rhetor vo ad alios, hoc é gñ hic dñt p rationes ralij forñ
ornate. Logñ vo pcisiores ibi gñ sine Vsuiq fiunt pt.

Propõ 2ta. Res cui put desiñ additum Interpñ etiñ ultimñ accepti ñ Stoba-
pñtiñ et Diogenes Nam Plo gñ Pasle tñ Aristotelis gñ attribuñ ñ etiñ in obligo
sed stñ secundariñ Remotñ et indirectñ et exterioris cui Logicq Docentes
gñ contra aliquos ex antiquis et recentibz. Addidi Ly Logñ Dñi. gñ Logñ Vñs obm
ñ respond aliquis Sophistis. Deinde p res in Oratione positas ñ multiplicatis solñ res stricte
sed etiñ late. Sicq Dialectic solñ realis partis vñ Mus Canis etc. Sed etiñ realis omnis
ni accepti.

Pbñ. Pro gñ Logñ cui sñt habitq directus et pñus qñ hñt potñ omnia obligñ equibile.
ingñiñ in aliquq Realis Logñ Res aute cui ñ Status et in illis pñt stabiri Realis Logñ
gñ hñt similiñ solñ intendunt, ignore pñ ee obscuriora Incerta Error. Incerta et Mis-
nunc. obscure, nunc certe nunc incerte, nunc plebiter nunc Erronee. pathy varios Dialec. Radix. cui
Pro gñ artiñ Scalen vñ Rñi et Sñi ñ ñ etiñ multiñ res illi artiñ Mathes: Corpñlis
pñ ñ ñ etiñ multiñ res. Pro gñ ut ait Ar Arist: Magne eet ñ dignitas Logñ diversitas
pte circa a simes hñet aquod Varietq.
Qñ vo nacñ obligñ: vñ sñt etiñ multiñ Logñ logicñ etiñ dialis actibz magis exigñtiñ quiq ñ
nuñ vñ obligñ: vel accepti gñbiñ vñ in hoc actu. Posñ é error ex gñali quiq vñ. Nñ
Pro gñ qñ ñ nisi in comuta alterq seu vñe alterq vñ pertñ Logñ aut alii dñm illi
é per se obm Logñ aut alterq scñi, sed resumpñ etiñ valiñ impertñs actus in-
obligñ: dq dñ ab alio seu vñe alterq hoc é vñi ñ alii vñ in cognita alij attribñ ad Logñ
Qñ: — ñ ñ etiñ multiñ Logñ etiñ ñ obligñ sumptñ. Pro gñ quis ad sñtiñ é
vocñ ille. cui Vestis affixa ad pedi dñi dñm etc. — ñ hoc hñ sñtiñ
arma nec aquus pallio pedi ñ pallij Vestis cuius Stoica. é obm multiñ gñ com-
potñe. alterq hoc é vñe. Scotus et Pñs adillas artes tam hoc qui eq unus vocantur.
Qui etiñ quisq ad Logñ vocanq vñ ñ obligñ: gñ tñ vñe alterq hoc é vñi dñtiñ Qui
dñtiñ Stoici etiñ ñ ñ ñ mediatñ in obligñ etiñ. Qñ vero res sint etiñ tñ Logñ idarii
Remotñ et ex vñe seu Rhoñ gñ gñ é etiñ etiñ Logñ illud de lis idarii et Remote et extrinsece
attingñ a Logñ. Sed vñ etiñ ñ vñi etiñ Logñ Quia

Solvuntur Argta Contra: Sententiã.

Ad primū dic: Aūs hoc ē primū ultimū Instrūm et directū propriū Logē Grammi: con-
stituit aute priū qđ ē Logica dc ē finis ultimus Instrūm ē directe n̄ infrinsecus.
zdo. ppū ā opinū nā qđ ille Logica etiā aliarū scientiarū ē ōnū maxime hoc qđ abilis hoc dicitur
dē. ppū ā opinū Methaphis. Dicēdū dic: qđ Logica dicitur Logica a forma Logica - quia ē subtilis
Logica scientialis, scientia, Conc: cuius ē scire apprehēsibile et tale dicitur p̄ explicit doctrina
Logice N. simili Canis corpus dic: qr: in illa inducit tanqm in subiectū Physicū Con:
tanqm in subiectū artificiale Neg.
Ad 2dm Rōnis ē Instrū hoc qđ intendit Logē n̄ ordinat n̄ ama dic: cū ppū. Ita Instrūm reddit
Logica Logica. mixte. inveniens ptēm Logica et n̄ ipm mixtū ē qđ ad alterū gra-
dum N. Verū reddit. mediante subiecto et tanqm medio ē qđ ad aliud ultimū ordinat
Con. simili distincte pugne N: negentiam Ad 3tium dicitur, hoc ē Logica cū aliis artib:
dicit et artibus particulāris illata, sunt in Intellū reducēdo hoc ē prīa abilis intellū et potius mixtū
in ōnē artis. ideo dic: qđ Instrūm regulat accepit Logica regulame qđ practicalia, N
regulame applicata ē materiā Con: qđ mixtū Instrūm attendit ad subiectū illis ad mixtū
et p̄ illud tangit quo ad illa in quibus vertat diffinendo. Ulti modus regulandi q̄ attendat ad ama p̄
ē, mixtū n̄ artibus et Logica. Ad 4tum dicit N. dic et phrim actū dic: dicit, diffinit, verū ē quo
dē habito n̄ ē dem scientia Instrūto et forte Con: simili n̄ ē scientia regulame, et exercitiū N.
Similis distinctio dicitur N: dicendū. Dicit ergo Sub Cumlibet duplex Instrūm et finis,
qui intendit applicē et exercit: qui nihil aliud ē q̄ mentalem operā partē alicui ē artes ex-
ercitandas q̄ aliqđ aliud, Finis ē n̄ intendit Logē nec Instrūm qui ē Instrūm regulat opinatē
Et Logica dirigat opinē regulatam Instrūm, ad ptēm Instrūm ad n̄ cor dicitur n̄ exercit.
Subiecta scientia. Intentione. sed ex finali et dicam alīq habitibus, Logica diversis aliud ad
partem obiectivū tanqm qđ unus partes finis ad eq̄ hoc Logica n̄ ipsius ē Instrūm Logica in hoc ultimo
finem cum alius qđ: in habitibus qui ad primū ultimū n̄ qui diversis ad ipsum ē illud ē Con:
Ad 5tum ē primū ultimus regre Physice hoc ad magis N. tale distinctione ad ppū.
dicit Vale ad effectū Logē cum opinū artibus attactis excepto Con: Hoc opinū Instrūm
attactū directe et finalis N: Excepto primo ad aliqđ naīle Physice ad artificiale habitū qui
ē Logica. Ad 6tum dicitur N: Dicendum ē qđ sunt artes aliqui habitus qui ē ille opinū
finem dictum ab ipsa. Quia, dicitur, sed ē tamē illis topicis qđ artes, naturales Physice
et sed sunt artes artificiales n̄ voluntes qui ē ordinē ad aliqđ opinē et ultimate, sed
punctis illā ut ars q̄ declaratoria in victoriose. Quia Instrūm in talem Logicalem ars n̄ cognitum
Logica ergo ad actiones habitū primū cum q̄ndē ōnē finis n̄ ē distinctū finis ad aliquā
finē Quia N: dicit Quia ut sint acti respectū Instrūm actū, n̄ ōnē in subiectum
respectu Rationis Logē nā Physicū et nomine. Ad 7mum dicitur N: sed q̄ rationē sumpta respectu eius
dicit q̄ rationē sed q̄ respectu partis, neq; in actū Logicū ē Logica Rationis Logica abstracte Immediate
Ad 8tum. Ad 8tum. Quia Instrūm Logica Rationis ē ōnē immediatū et principalis Logē n̄
ut efficatius. n̄ dicit dic: cū hoc Logica ait q̄ se dicit qđ ē Manifestum cognitionalis
hoc ē n̄ audientibus N. dicit ea cognita ē manifestum cognitū Logicis Con: cū nocta finis
Logica ut ad se non ad alios. Sed q̄ vocē exterius, ē manifestum q̄ cognitū alijs Con:
minorē, ē manifestum cognitū, Logicis seu Logicis Logē N: minorē et Negō. Ne-

aliaq; ee obm Logā imediatā qd falsū é et tellet plurales Scientias.

Ad 2dā N stō et ponem ein proprie cū Logā quā ad ser et Veritatē q̄ immedie de alijs scientijs sortibus hoc é de omnib⁹ Entibus. Vnde sensus sumi é Defō de Veritate cū Defito hoc é Logica
quā é Defō et cognō quā é Defitiua de formari ut ait Arist obm ab omē rē et vnde
ee rep̄sentare cōprimenk. Ite doctrinā Logā p̄missā p dns: vtr q̄ clarū q̄ ē pnēs
cognes antecedentes Deum et ea in Deū scilicet ens subdat ee, et dom obm n dat. ad
normā suā explanationum formalē. Ite explanes aliaq; Ad 1ām sub distinc̄one ait de Gre
de spēe &c. aut hāc sortē et reduplice accipiunt &c aut hāc mādlice et obīce
accipiunt &c ia vero hāc secretā Gen spēs subiectū. Reduplice et sortē sumpta
sunt in recto recipies sicut secretū. Ly album. Reduplice sumptum dicit albedinem in recto Ad 2dam. Q N stat Negā planam dist: ā pōt cognosci Imago Platonis nisi attingā ipsū obm exemplar imediate, hoc é simul p̄pter connexionē ad obm
primarium Con: simulq; dist Negā. Gr: et Logā attingens imediate cognosci verā
attingit et res imediate. hoc é primariā N, imdiate hoc é simul ob connexionem verā
cū cognitā Con: Ad 3tiam. Dico sensū ee assumptū Correlata. ut simul cognosci
hoc é simul de cognosci vna Correlatum aliud é tale, cognito alterō n̄ verō
q̄t dā sit obm primariū hoc alq; illud.
Ad 4tam. pnēs vltertenk Ite Satisfacio. Sed N stō ad planem dico q̄t
Logā solū ordinet res ad vsū et extrinsece ob connexionem q̄ hī cū cognitis Deus
tellus n̄ aute primario et extrinsece. Ad N Negā et dist: p planem. ejus. Ide dt ee
obm Instrumentaliq̄t et Vtentis, instrumento ut sit Instrumentū tale. q̄t dirigā
ab Vtente. Con: ut sit Instrum q̄t dirigā Vtentē N. nam Instra dirigentia
Vtentē n̄ hānt p obm id q̄ hī Vtens. Sed oppōs ein nō patet in p̄dicabilo
et Linea quā cū sint directiua architecti hāt solā cognōn Architecti pōb
ut iudicet sit re. aurea rectus q̄ n̄ Logā aute é Instrum dirigens ac pndens
n̄ habebit p obm vēm Sed oppōs. Ingnitū Logica. n̄ é Instrum tale. vel ca tale et
simpliciter accptū. Ad 5tam Dcbo dndre N. Negā q̄ arx tremi factoria. et victoria
aliaq; ut aures factiua versantes circa externū obm et reliquentes post se opus, illeq;
sunt sūm imediate res nō scant Termū distinctū ab actione q̄ in illā ordinat ut
regm inducā ipsarū artificiū. Ia 2o Logā é activa facultas versans circa obm
immanens q̄dung, oplis post se relictis. Ite sunt Iglas oppōs n̄ res
obm imediate q̄ n̄ hāt q̄dā exteriorē in q̄ inducat sua artificia. Sed illeq;
Deus é pōs actio Vitalis laicipiens Rectorem ut patet in Saltatoria Musica

Rhetorica. vtã dist: iorẽ Mãa arragõ Verstaty habitꝫ practicꝫ factiuꝫ ẽ obꝫ
mãale ipsi: Con: Mãa Orza gñ Verstaty habitꝫ poeticꝫ actiuꝫ ẽ obm mãale
iuuiꝫ N, sed Logꝰ ẽ habitꝫ practicꝫ factiuꝫ N Actiuꝫ C. et N arguam. Cũ em habitꝫ
actiui intendant aliud ꝓducere. ꝑter actionem. et hãc ꝙ eligent uerꝙ in materia
Civa. gñ Verstaty ꝑicde materie n erit obm mente habitus practici actiui sed
ipta factio.

Ad rem. Dum. Argꝰ dicꝫ ꝙ ex cognitꝫ et rebꝫ ditꝫ finis ultimꝫ Logꝰ magis exꝑtãt
Civa gñ. et ꝙ. subsit remote z ꝑtĩ ex rebꝫ magis exigua cognitꝫ et subiecto mediate
artificꝫ Logici. N Ans etiã eiꝫ ꝓpria, N cum extrinseca. Dea affatꝫ finis
ultimꝫ nõ ꝙ vtile ẽ ~~obm~~ possibile esse obm sed vtile ẽ possibile obi intenti ame et se.
ancilli. et ꝙ beatitudo mea mi est finis ultimꝫ N Dei z est ꝑtis nõ. Res ve n stant
intentꝫ ab Logꝰ precipue nec ullis n possibꝫ ꝙ obm destruendꝫ Logꝰ bene cum actiui
considerare. Ad 2dũ Argꝰ dicꝫ n ee nec ut ꝓpriũ exe definite obiecti
dñi scibilis: sed ꝓpriũ est cognos cuncte considerati abelle. res ve malitiꝫ
cognibꝫ magis Deum extrinsecꝰ cognũ ad ꝑtes N. sibi diuerse ꝓ ex mãli
ꝓxime et fortis syllogizat una obm sed cũ mãli ~~obm~~ et fortis Remote et fortis ꝓ syllogizat ipsũ
res ve n obm mãle. Remoti Logꝰ gratia ve ipsa Deus Deus Argꝰ &c. obm
affatꝫ Ad Argũ dicꝫ: Logica scibilꝫ res ve definit Diuersi mali sed grad &
alterius cũ ẽ sed inuestigare nãs veri. Scibilꝫ res ve definit fortis decepti
hoc ẽ ꝓpria cognr. Ad 3tiũ. Co: Ad dicꝫ ꝙ Dei Verstaty etiam apprehensi
quã n ꝑt ee obꝫ rebꝫ cognitꝫ ad Logã N. cognitꝫ ꝓpriũ obiectum tamen
transeat quã ꝑtis. reflectit se apprehendẽ sup: se. Ad cuius. dico ꝙ cognitꝫ rerũ
salte aliquãs ordinat ad ꝓfectũ cognr obi attributꝫ Logꝰ re ullã ꝙ ꝑ obm attributꝫ
Logã quã hoc ut taliqꝫ sit obm attributꝫ ipsi scis. necessitat ut non solũ ꝓfectꝫ
Logicꝰ effectꝫ Causꝫ sit ordinꝫ ad modũ cognoscendi obm ipsaꝫ scia. demonstrandi ꝑs
attributionalis ꝓpriꝫ ꝓfectꝫ in obctũ attꝰ ꝓbatis ꝑtis de genere. argumtꝫ ꝑ se
et Methaphisica de Ente bonitꝫ. Gratis aliqꝫ ꝑ se tractꝫ. Ad 4tũ. nego ẽ ut ens
attributꝫ Logicꝰ salucat apprehendere cognr ẽ attꝰ: ob speciale genere cui ens ẽ gñ
ẽ causa ꝑ ꝑtis v effectꝫ v accidens illꝫ n aute ꝑ ipsa transcendentia
similer quia illud gñ dr obm attributꝫ cuiuscũq; gñis obm in obꝫ scitur
Cũ ꝑ certe hãc dug in diuersis inuebat obꝫ, ut patet. Ideo res ens n ꝓ sunt
ee obꝫ attributa Logꝰ.

Ad 5tũ dicꝫ iorẽ Ds ẽ obm artis qd Logica artis dicat, reducitur actionꝫ tra-
ria ad actiua. si ars ut causatiua artiũ inuentiua N. cognitꝫ dist: Res ens
stio obm. opus Logꝰ et Lo: ẽ triplex actionꝫ transiũ ad extra. N ẽ causa a
tionꝫ inuentiua Lo: Vade etia. n inter actiuas artes loc ẽ tales ꝙ ꝑtes sere
bunt ab obꝫ distũ ab actione. Sed ꝑter actiuas ꝙd tria agunt ut ~~ens~~ ens ꝓpriꝫ actio
Logꝰ demonstratio ab arte. practa. plus ꝑt Art. Cathedr. Caud. Vulcani, colonel
Lorga. Ad 6tũ Argꝰ N. Ans ꝑtes dicꝫ: Veritas et falsitas Methaphisica seu trans-
cendẽs ꝓueniens rebꝫ ꝙlibet dicunt ꝑfectũ ee ꝓpriũ ens ꝑfectꝫ Logicꝰ
existunt

existunt st̃ Passiones obi Logici Veritas talis: Logica hoc ē Corpus: q̃ dicuntur actus cum. precipus Logis sunt Passiones obi Logici Con: Sed autē ā illā Passiones demor aloga.. Ad̃ Non arguit dis: Si res ōes in diversione accomde. Sumptā ā ēs obm intellis Logā rem essent omes Intellus N Iglā ira. ēm sumptā res ē obm rationis Si res ōes in diversione absolutā Sumptā hoc ē ita ut extendatur ad ōes res Ens dicunt hic Terminus Transcendens q̃ res ē diuisibilis ā st obm Logā, nec omnes Intellus essent C: Iglām Sēd autē res ā Sumrā agobis sed in diversae accomde. dū asserit illas ee obm materiale Logā. Ultimū arguit dic: Res ōes attingit ab actibus Logā ingenio in quidditia, vno Veritas obi Logā modi ā attingit ab actibus Logā ingenio vel eloquentiā actus Logā exemplū Con:

PUNCTUM

Ens Rationis ēne Obiectum Logicæ

Ens Entis Rationis é aequivocum ab his sensibus. uno st̃ricte Intrinsece sumpto Entia quæ nō sē obm Logā sed determinant. vero Extrinsece sumpto Entia quæ ē quidditabile R. Intellus vere. Third st̃ricte vice. Directe ut scripta quæ mediante actus directe fiunt licet hdc ōia adū se sint Entia vlia 2do sciat vl̃ quā subm ab intellu ut actus habitus Intellus speci Intelligibiles. 4to sciat ōe quā cognoscā ab Intellu et Entia vlia ut cognoscant vocant ēnt Entia rōnis 3tio sciat Ens humanum Sciat Demonstrabile q̃ mediante ab operibus Intellus applicari Sudactidet ad 2 penultima Punctu. Intendit ē Ens rationis hoc mentem tale quid impossibile, aperte vel inubilum duo stradictoria. Hymera em ē res vlis quid non possibile ē et inuolvit 2 stradictoria — — —

Vlis Strancorum e error illud refellere scribe. ens asserit dari illud in Intellu cui possibile ens quid sit ee rem obiectum in Intellu. Supponit tm absque pōe cognosse esse in Intellu existere. Sēd possibile cognosse terminari ad Identitatem impossibilem quid sit inter Hirci et Cervum Sola. Septa ibret Entia vnis hymerica ā dari etiā in Intellu negatq̃ esse impossibile ens rationis seu dissentus absq̃ esse cognosci cognitat q̃ Ens vnis Ita quidditabile aliud sit Ens Entia vlia quæ subsistant Logi vno falsū et universali Ens ut Ens vnis vl̃ Strancorum sit Ens existentia. quā q̃ male et ex recto dicit Entia vlia vl̃ Strancorum q̃ sortiuntur esse obiectiue dicit cognosse vno falsū tmq̃ formā extrinsecā adam. id q̃ Intellus et obiectum esse vle et possibile ut subsistat Logica demonstrationis vl̃ Strancorum esse reale. Ens rationis. rudiebus affirmatis Hirci de cetero aptitudinē q̃ falsū assumē Ideatum aliquando quando Intellus forte vlis in mente ipsi similiter. De hac utrum Scotus in Methaph. agendo Illaq̃ scymus. quid nobis videbitur postea.

Ad attributa ad Ens extra: scribendū q̃ illa ōa aptissima quæ Intellus vnis tali et tali modo cognitis imponit vt ēē Subm Scibile Intelligibile Petibile ec. Quæ autē ab eis accepta Deum ipsum. Anim Rem q̃ subm quid dicitq̃ Ens de forma dicitur

cognitione. Vñ sub hac ꝓpõe Adamas ē lapis Lz Lapis ē ꝑdicatū importat Rem et cognitionē ꝑdicantem. Denominationes aliē sunt aūt Intentionis seu directē.

quē habz a cognitiõ aīe tendentiõ in obm hoc ē cognoscentiõ obm̄ ꝑdicata quē vale hꝫ vñ homo lapis &c. Aliē st ꝑdē Intentionis quē habent a cognitione tendentiõ in obm hoc ē reflexiõ se supi: dm cognitū obm: vñ si homem cognitū et ꝑdicatū de ipso vdo tendes et cognoscat istum ut ꝑdicatū. Sūt Res extra vlā aliē st Logē ꝓuenientes ab actibꝫ Intellus impressis cordē ad cognita Logē ut Deus ꝑdicat Gen. &c. Aliē n̄ Logē ꝓuenientes ab actibꝫ cognitis ē distinctiõ ab Intellu ut ꝑdicatē ad Intellu - sed prandte ap cognitē Logis ut ea cognitū supra hꝫ Tractatu iii

Propositio 1ma

Gas vnis ꝓprietē seu binarū quodcunq̄ cuplex n̄ ē obm Logē. Probr Sē gē etnē vnū Gas vnis binarū deret ad hoc eadē Logā dari. Sē gē it Deꝰ ꝓduxit vnū Rdentē ē ꝓformatē in ꝑceptū suū quē nulla dat dello nec ē ꝑfectū ad Logē trare de Gate. vnū binare sed dā quetā: quē ex agat de Gate sed alū dalti idiario. Sē gē Gas vnis n̄ ē subiē ꝑ se cognita ab alla dāa gē ē vera ꝓprietē subiēte.

Propositio 2da

Quatuor Gatrin: qm̄ ī Rdentq̄ illat ea Gatrū vnis Logē ē st obm Logē. Sē gē illud ē videbat ꝑ se Logē nulla ea dello ꝑdt ꝓgnte. Sed dagni termi dāntq̄ hoc ē cognitq̄. Sē gē Gas hꝫ n̄ st ultes Quatuor Logē ad trare, sūt namꝫ ad Rdendū ī attendendū gē hi aliq̄ actus Logī n̄ accipient Rectitudinem. Sūt aūt diuersq̄ ab Sint priores ostēdi.

Sine dicatq̄ a Thomistis ī idea Supē obm Logē ea Gas vnis Logī vt cognat calē ꝑ dubq̄ exterīs sed ꝑ ideā quadā diuersā cognā extraneā quidē gē vñ calē cognoscibilē ꝑ se ē quidē formari dubt. Sed ꝑ ea gē ꝑ modū Signi diuīt cognita. Sz gē hꝫ Gas vñ Rdentis attendat Deum: Sperā in gē dīt quē nullus vtiq̄ ea ratione ab ellicendā Deꝰ ē tanē talis gē idea ē nvia ad Deꝰ videndū sed Gas vnis Rdentis Sed Gas vnis Sunt Spēs quē vtiq̄ oculq̄ ī Gratia vīa. Sī ne gē idea sufficiat gē dāt Deꝰ aliq̄ ꝑticularis Concipi - o modo Idoli aut Signi ad ꝑticulares definitiones Sunt duo talia vdā nulla ē necessē nē expectandū quātus dandā ad Deꝰ ꝑ se ē talis Idolū seu Rctū gē sit. Sī tū gē vñ sit gē talis Implicare. Sunt singulorū gē st Gas Deꝰ ē bonū vñ Ordine ad vnctē. Sanctā, aliqua. dotem, ꝑticulare sed hoc ē Gas q̄ dam hymnū vñ gē sit Statue deme, bona. gē sit dotis ā talis Angeli Chasetras, observare.

Ad 2m Gas vnis Logū etn̄ ꝑ modū Signi accepti n̄ sit obm Logē, patet gē n̄ ē diuersū aliquid ē obm quid Signi ad illas ꝑtes.

Propositio 3tia

Gas vnis Logē sumpt̄ ꝑ actibꝫ Intellus ad mentē S. Thomē ē obm Logē gē sup: dictum actus

uerty sc̃ opines Instlus eé dm Logã n̄ tn̄ sol hoc nñ dt statuis dm Logã gñ hoc nñ é dyuit diuersã sciãt quid n̄ sit dm pticulis Logã.

Pro solvendis Contentionibus Remissarum, aliquantulũ obm adagiã Logã ee Grãs Rõnis, n̄ quidẽ intota sua latitudine. sed sumptis quibusdam subtilibus. Sciendũ é nmo stricte tele dũ dicit quodã in loco Dialectica tractare de oi Ente intelligere gt tractet de gñ Ente reali directe dans regulas illud attingendi, vt Intelligere de Ente Logã quod tacet in oi Scia

2do Logã n̄ agit de Entibus realibus primario et p se sed magis stricte accipiendo nomen Logice pro scia. vnis gñ illuminatis n̄ dr vere scia realis in pos sendo gñ n̄ agat de rebus realibus sed de Conceptibus Intentionibus rõnis p tm em dm dicta realia dependent quia stabm illis et etm res gñ n̄ sit gñ scitia

3tio Ordo gnis é motiuus quis ad discursum et subi ad probationem é actiõ ex modo nrõ accipiendi ad similitudinem Entium realiũ distinctorũ, ergo em seu Relõ sm̃ pliciter est solum inter distincta realiter

4to Obligabilia accepta quis sperã differã n̄ ab Ente realiter sm̃ pty Obmus dicto hoc n̄ illo modo representabile nempe p modũ rei et p modũ gd predicati quia gñ modus supponere n̄ é supponere aliqd scitum. nec peccat

5to Vna. Instlus operato dtg syllogismus recte factus si ponãt loco idearum suarum syllogismum indicum mãa cartã, modũ Logicã

6to Vna. Instlus operato dtg syllogismus recte factus si ponãt loco idearum suarum syllogismum indicum mãa cartã, modũ Logicã

regula nñ vert obm p scia gñ rales idei sed p modũ cãs Instlis sũ aute cãs realis scitn̄ sit p se loquitur sed propter aliud nec videtur p se sed propter aliud Ita nec considerantes p se sed propter aliud ordinantur

Imo Logica docet pdicamenta quia sit res nutrit in se vltior sed ut substant cogni hoc docet cognos p dicam: quia etm sit res p tinentes ad physicam sicut nñ ostdit cognos alogas, ergo sit Relõis sed grãs in formãs p pportiõ. Sup ide sufficiunt de Rad Logã.

TRACTATVS II
IN ORGANVM ARISTOTELIS

Sub nre Organi Intelligẽ libri ab Arist. Scripti ptinentes doctrinam Logicam.

Porphy e de Predicamẽ: primus ad dirigenda mẽtem Operationem Logicã disserit in primis de Vniuocis Equiuocis et Analogis qd. dicunt Antepredicamenta in fine vo ad de Opne Predicte, vnde et dicunt Post predicamenta. Hunc librum sequntur alij duo ad dirigenda pdã opne spectantes dicti Periermenias seu de Interpreone. grẽ nãq; Grecũ ego speciem appellatem. Sunt hos pnanq; ad dirigenda ista Opnem duo libri, Analytica seq Priora Resolutoria Sunt aũt de Syllogismo et ẽ libri Posteriorũ Resolutorij quorũ nãq; ẽ Demonstratio Posteriorũ ẽ lib: Topicorũ de Syllogismo probli et ẽ Elenchorũ de Syllogismo Sophistico opponunt. His addidit Porphyrius Isagogẽ seu Introductionem Porphirij de forte ẽ famosa, sophistica. Ysagogẽ aũt dr ab actu de Verbi vocabi hoc ẽ de Scribo, quinq; Voces, Romani, Species. differentie, proprio et accidente. Notorium ẽ potentiã ad actũ ad finẽq; intelligenda Artis potest hoc Introductus Porphirij Vocabi Voc. Patricij

lis sue. Predicabile omnibꝫ et ante alia ut potest prius, et maxime cognitum Logice ita ut Prius Cognitionem existimant nonnulli dignitate Quia pte verbari potest. Logica hanc Vocem notiam, qã vo tha Voces negligunt potest Intelligi aliqs doctrina inde Ruchlig in exponendo Predicabilia sequtus ita ut dicat Porphirius nec. Verbũ pro dicabilis natura Predicabilis in Logica nrio explicandis misi prius Vniuersalia nãq; ignorant et hãc rationẽ qã non ẽ ptinens ad Logicam dimittendam Ideo Aristoteles dixit Topicorum libri pertinere contra versus de dormitio Augustini de Ordine Veritas Vnitas. Quia Ingeniosa ut Porphirius ad de Vnitate essendo Porphirius de Predicabilibus Logo ptinens de Antepre: Porphirius Predicamentis ptinens ad de Postpredicamentis.

CONTROVERSIA Prima
De Distinctionibus.

Presentes nãq; tractatus Vtilis ẽ certe, ẽ nã ẽ Scientia magne pars Philosophie luce carere sed etiam Vtilis quidem Theologiã etiam distinctionibus et eleicorũ ẽ pri ordinis.

Vide quidquid extra hanc rationem ab Authority tam antiquis quam recentioribus
actum tum sponte breviter fit ita.

PUNCTUM I

In quo consistit formaliter Distinctio?

Videt dicendum formaliter distingui ens positivum unum ab alio tribus modis. Uno quo abhibetur a quibusdam Spiritibus sed distinctio ab aliquo Spiritu quae quidquid sit, et multo gravius refellendum et methodo: distinctio est qua positivum unum ens totum et omne quod non est: formaliter et vere; secundus distinguit. Duo sunt quae quidquid formaliter et physice distinctum et vere distinctum Spiritus: etiam quod non est: distinctum, non quidquid non est: distinctum.

2do Negatur ab Aureolo quem sequuntur Durandus in Petrum negando Joannem dari Petrum et Joannem negando eum supponat Deum qui in hac vita existens formaliter existens. Sed sic negando Durandus Petrum ut non Joannem et Joannem ut non Petrum quidquid quod non negat hic Petrum non esse Joannem Spiritus non distinguendo sed in persona nihil formaliter distinctum. Item ab Ockam negando eum quale. Sed negatum respectu humanitatis etiam sed alia respectu alicui Rei qua quale non est ideo ut humanitas et ideo qua quale Spiritus privat hoc ens esse esse quale aliquid ens ideo ut alia ens hoc aliquid humanitate superadditum, Stantes quale ut non esse humanitas seu esse humanitate.

3tio Distinctum rei non specifica quae individuales quidquid positum in natura formaliter esse distinctum non specifica vel individuales positum in quale et quidquid Petrus non est positum totale distinctum individuali ab Petro, negat Respondeatur positum vel aliud negat. Petrus non est Paulus Spiritus distinctum formaliter distinctum et totum quidquid negatum unum esse distinctum formaliter quidquid positum Spiritus Sed etiam positum Spiritus distinctum quidquid positum. Item quidquid positum Spiritus e Petrus negat distinctum quidquid positum Spiritus et Paulus negat quidquid positum Spiritus et

Respondetur

Respondetur

Ad dictū ē de duob⁹ Sntiis possūt inter se idē vocandi de diuīs Sntiis quoꝝ Sublim⁹ esse dominꝰ neīgr. etiā negēs Sublim⁹ ut adducta dctr: ex modo nro dicendi p̄ aliquid negatiuū vtius in vno Sntio ḋa dicta p̄ analogiā et similitudinē ad distinct⁹ Sntios postq̄ iuenta Auctor⁹ quoꝝ competit vocatiua illis!

Soluuntur Argūta Contra: Sententiā

Ad mā. Siuas aliqua possūt explicari Petrū negatiue et assertiue p̄ ē abalo p̄ individuū ē proprie in boc p̄ tñ differētia absoluta p̄ n ē ad illud primū in se sint proprie amata ad cepty illoꝝ ē qđ explā. quare ea fidigga, vocabulorū expressiua possunt. Dat illoꝝ Stra e stra negatiue explanāt. et eadē ratiōe Petrus possit, Petrūque Lucius p. Ly Senatrix negatiue vñ p. Ly dicitur talis ē dicte. qđ apte possunt p̄ alicuius gradu. abstractiue ex vi nois dicti e propria forte vi sumpte qđ ad hanc e negatiue quod qđ ē forma ordinis rei in rege a Senatore qđ alia. Sed Argutiā ē Petrū et petrus dicunt ad pariter p̄ qđ dicunt Petrū vñ, nihil aliud e qm̄ ee hanc vocē et n̄ aliā ḋ parte rei Vnde positiue Petri Petrū negāo — Petrū nō alia. Nequē vñ pt negāi vocatiue abs hac qđ negat negatio Petrū in alia vocatiua p̄t Metaphe. ordinis vocatiue ē ret̄ in vocatiua dicunt alia vocatiua de cepty Petrus nec idē in alio.

Ad 2dū. Nec ē ab eo p̄ vocari negāo Petrū negatiue Petry n̄ ē Petrū Paulo fortiter tota fabula. negatio nullius ut Petrus fortis tota fabula. 2° ab pt Petri qđ pariter ab utroq; probatur Petrū et Paulo non ē distincti neq; ab idē dicit tota argūta nec Petrū et nec Paulo Simile qđ ē simile dissimili inde ē qđ ratio n̄ ē formalis qua dominus dissimilis neq; ab alio. Et ad 3tiū n̄ sat ipse inde ē qđ n̄ ee qđ ē te positiue ad aliud ab qđ ē identice ipse nō ē eqpollens Deus sine hac. et Petro, hoc ideat p̄ Deo qđ hac positio ad mentē pertinēti nri, Pathas. qui p̄t unum videtur ē vigo aliud, qđ tm̄ bō.

Ad 4tū te Sre. p̄ alio probri antecēs antecēs Sntiis Petry dicta n̄ Paulo Petrū et Paulo et Petrū et Paulo n̄ ē Petry dicta ee qđ ad cepty ad Petrū p̄ Petrū dicta ē Paulo ē

Petri fortis abruto differri solum fortis neque. sed etiam positive. per hoc fortis intelligo essentiam adaptam
Deo quam tota essentia Petri utroque modo sumpta differt complectitur. per hoc fortis intelligo
solam rationem differendi seu non essendi bruti in Petro &c. sic enim per solam negationem differt quam hic
est sola ratio talis scilicet dis: alterius epli iove paries albus quae albus dicitur est fortis nigro ab
bedine &c est dicitur nigro per albedinem Cor: similiter dis. Deus Gr: est dicitur per positivum quod hoc
dicitur supponit materialiter hoc est formaliter quod donomi dissimilis hoc est quod albedinem et nigredinem
C: Sequitur est dissimilis per positivum quod hoc dissimilis supponit fortis hoc est quod dicitur ex modo scripturali
adveniente negatione convenientia in eadem glie &c Deus
Ad 4tum Res possunt dici a negatione per negationem. Negatio non tamen sequitur per positivum aliquod dicitur ipse negatio
negationis seu duae negationes sunt sic affirmandum solum solum loquendo et aequalentes non vero fortis ex
modo nostro scripturali ita sicut unde et hoc stricte solum non vero fortis et hoc ideo quia intellectus potest
se reflectere super negationem eamque negare. et per hanc explicationem negationem potest clarius explicare aliquid
Ens simplex. Ad eam hic negatio negationis dicitur hic distinctio duo modo scripturali a modo proprio
tamen clarius eandem claro est ita evenit in casu nostro.
Negatio ita sequitur possibilis in infinitum quia ista negatio non est quod supponitur solum solum rationem nostram et quod excepta
nostri sit finiti procedentes a virtute intellectus finita et limitata et quia sic dicitur possibilis in infinitum
solum dicitur infinitum sunt contrarium non habet partes actu infinitas non in infinitum Categor: glo.
solum negationis a Phis. Deinde transeat quod detur infinita negatio actu. hoc quia dari accidens
ad non dentur infinita actu. Ergo Gr: dantur negationes infinitas oppositae illis Entibus quam dantur
actu
Ad 5tum Non sunt plane dis: Negatio Identitatis affirmata et excepta per modum [illegible] hymera: interea iuxta quidam
Autho: Negatio Identitatis affirmata non est excepta per modum esse est negatio hymera. Et dico quod non Petri
dicitur distincta a Paulo non dicitur deo quod non sit hymera quia tunc non applicatur indistinctum per modum esse
Ad 6tum Non sequitur quia potentia inferendi erat Negatio una non dicitur ab alia per positivum sed per negationem
Ergo etiam eas unum positivum ab alio

PVNCTVM II

Quod est signum distinctionis Realis simpliciter tam Partiale quam Universale.

Videtur ergo separabilitas mutua non esse signum distinctionis realis quod probatur multa.
Ad distincta realiter quia tamen non separantur invicem. Ergo separabilitas non est signum distinctionis realis.
Probatur ratio efficax deinde de salute Petri dicitur quod a salute Petri sed non spectabile
ab alia. Item Petri tamen dicuntur dicitur solum sunt inseparabiles. Item omnis creatura est sensibilis ergo
a Deo quae ad esse et conservari ita non est idem cum Deo. Item iuxta sententiam probabilem omnes partes
in continuo sunt actu distincta solum et tamen non omnes sunt separabiles aliae eentur individuales.
Continuum dicitur dici utrare ex coniunctis individuis. Item Accidens non potest separari a subiecto

Dei absoluta et perpetua et infallibile Scripta distinctis vitis simplicibus inferendo affirmative seu positive sic.

vitis simplex inferendo affirmative seu ponitur Sic Ide si Spiritus Sanctus distinctis vitis simplicibus Et: distinctis vitis simplicibus n tm negatur Sta communiter ges Rde é gd simplex é Rde ee el n ee hoc aute stringit et Scripta. Spiritus n distinctis vitis, nã ide q scripsi potuit spiritus u quo ad existia u quoad unitate u quo ad locu adeoq hoc n eet ide

Propõ 1da

Oportunis p ducentis et ductis é Scripta infallibile Ide distinctis vitis simplicibus Sta ut Pt. Sed gã S. Petrus ex Dei ãpone sole inspirat in divinis — — inferentia christiana distincte et Sed gã inter ducentem et ductu dr interpretem e Relatio vis gdã ad aliud. vis relatio é ad se sed ad aliud.

Propõ 3tia

Ide nã Scripta Ste complex. humanis n et Spiritus Scripta distinctis vitis simplicibus é Sta ee Scripture exceptis. Sed gã pot aliqs vis eq distinguis vitis qua neutris ex his Scriptis sunt notabe publica. et Extra exceptis unio mutua sui pronom ad invicem Sed ita bene q sem gale vinculu mutuu distinctis gdã sine ge mixtis; inchat. Dei Spiritus e firma: adhaeam etiam ad totius esse determinate: Spiritus Ide et Scripta vis qua vis ille opõ publicantis et ducentis. Ide aute contrista vis et Sta ubi ille Scripture ex his qs: pdicta Scripta distinctis vitis etiã simplicibus Scripta n et Spiritus gã Ide n extendunt ad ordine Scripturã cum miraculorũ Spiritus. Sed gã n apparet simplicitate ad hoc ut Deus dicatur aliqua Scripta Sancta vita viriq; utra totã distracte q se negant Scripturi qui tñ contristã vis ubi ullo Scripte ex his. Scia contristabile. et n corporeitas istis Scia et Scripta Supone eas gd contristabile Dei pducta. Qui n et Spiritus gã contristandum ad ordinem Scripturã et possibile alium Statu.

Propõ 4ta

Neq diversitas corporeitatis Scripturã Spiritus Sancti non diversa actione quari cum tñ non poce hoc pponi Scripta Scripture Spiritus distinctis vitis simplicibus é Sta gdã ex discontinuity. Quia gã Ide Scripture n et Scripta Sic negatio dr ei actus Scripturã é distinctus personaliter ab Entitate gdã Spiritus Ide dr ideo é Scripturã Scripturam obstat Scripture. Et cui aliqs pducta ita hoc Spiritus vocabulo Scripture. Sit aute Scripture aal existens in tribus Personis, ee Scripturã, é gd vis Scripta distinctis vitis Ide dr Scripturã é gdã Scripture actionis ac gdã Scripti Scripturi actionis. Ide dr Scripturã é aliqd hoc pponi obiectum ac et Scripturã distincte ab alio

Propõ 5ta

Scripturã vitis distinctis vitis simplicibus Sic Scripta é Scripturã dr Scripturã zorã Scripturis vitis distinctis

negat pd alq affir. Istud decedē omino subiecto suum de distinctis etm realiter simplr subsistēti.

Obseruandum. 9tio Ld cedē plus extendr ad Stradicij Phica quā precedant nō volūt ēdūcē essendi absolutā sed etm ddā. gā precedant ddā ee restrictū. Cū gā nō magis ē malignitatis nāe negare officium ee restrictum quā affirmare ee absolutū. Gr: stragicus negabilis ee absolutus vtr pdo illud officij etm negatū vtr ee restrictū cdo illud afferet ee absolutum. Stradic: indicant secūdū dictū e vlem simplr sumptū de quo Verū. Et absolutā aute vtr modo intelligi nō pōt ee obiectum videlicet Deum. etm aliqd predicati indubie nō des omne fundamentū essendi absolutū quod ee absolutū qdcūq; abolutū qdcūq; exists ē opletū. Restrictū ee fundatū ddā aliqm certā forlitē ddā ee ddati ddā pte vtr in Petro ee absolutū ē integrū hoc ee de re sum ee dabile Ly realiter existēs.

2do etiā predicata ddā Filius et Spūs scā sic accepta excludant distinctionem simplr. pbr Cū gā nō magis sint pugnant nec ipōr magnitudo ostendat pdicata Filius et Spūs scūs Virtūt et nō ēnergi, pdubietā plici gā ide Deus et Spūs scūs. Stradicio Filius Deus Deus Deus

qa mors vitam negat, et vita quoque negat mortem. Sic ergo etiam aequale dicit aliquid esse
quantum est alterum dicitque neque omnis excessus et defectus inaequale. vero dicit defectum
et excessum. Simile autem et Dicimus. Et praedicata de numero praedictorum suscipiunt magis et
minus quam non opponuntur sibi in gradibus remissis nisi in intensis ut calidum et frigidum
lucidum et tenebrosum potest esse eam eadem aqua esse calida ut duo et frigida ut 6. Contra contradi-
ctionem quia erit neque gradum caloris non illorum duorum sed aliorum quam non sit in aqua et
potest esse eodem modo discurrendum de similibus et de dissimilibus. Ad 2dam Instantiam quae sit
sermo de essentia, et existentia hominis V.G. actuali —
utrique competit esse quabile corruptum. Templum contingente si sit sermo de essentia et existentia
possibili utrique competit esse inquabile incorruptum: Aeternam nostram quando vero dicitur essentia esse incor-
ruptibilis inquabilis existentia quabilis corruptibilis fit tunc compositum possibilis cum existentia
actuali quae est ipsi proportionata distinctio ab ipsa. Ad 3tiam de perfectum et esse imperfectum
sit contradictio: si perfectio negat eandem perfectionem quae supra esse in subiecto non sit autem contradictio
si perfectio negat eandem perfectionem, et non illam quae est in subiecto. Imperfectio est quae non sit oppositio
Dimensionis sed hanc imperfectionem non negat imperfectionem in ipso existentem nempe realiter.

Ad 4tam. Salubritas et amaritudo medicinae sunt ut a parte rei sunt contra Philosophum statu amantis
a more imperfecto qui mixtus cum displicentia in efficaci sunt vero sit in sensu forti amantis et non amantur
nempe voluntas amat totam medicinam relatam ad sanitatem quam inducit medicina tota non amatur
medicina in sensu forti sumpta quatenus voluntas non amat omnem medicinam cognitam relatam
ad effectum quosdam molestos gustui quos induit. Ad 5tam. Deus secluso nostro modo concipi-
endi tam per iustitiam quam per misericordiam et punit et miseretur, quia tota Deitas operatur ad extra
quidquid operatur, nihilominus tamen ratione nostrorum conceptuum fortium quibus vestitur tota. eodem Deitas
verificatur quod Deus per misericordiam miseretur et non punit iustitiam vero fortis punit et non miseretur
Itaque sensus sit quod Deitas quod Deitas quoque cognita conceptu proprio et instar misericordiae
creatae concipiatur ad actus per ordinem miserendi, non autem puniendi et eadem cognita Deitas alio
conceptu. sunt tunc ad instar iustitiae creatae concipiatur per ordinem ad actus puniendi aliis non mi-
serendi. Similiter discurrendum de intellectu et voluntate Dei absolutique et voluntas et intellectus divinus
absolutus intelligat et velit sunt a parte rei sumitur. In sensu vero forti soli intellectui intellectus voluntas
volitio tribuitur. Id attinet ad [illegible] 2do intellectus patet et dictis Ea quoque includere
distinctionem. ideo non possunt eidem quod obiectum indivisibili convenire. Hinc amam [illegible] distinctionem:
Aeternitas Petri non dicitur nostra ab aeternitate Petri tunc esse. si eodem conceptu cognoscatur C. si diversis
conceptibus N. Similiter alteram partem dicitur: realitas Petri dicitur nostra ab aeternitate Petri, si cognoscatur
conceptu eodem conceptu quo cognoscitur aeternitas Petri N. dum diversis conceptibus cognoscuntur C. ex quo
solum sequitur contradictoria intentio verificari de eodem eodem dum diversis conceptibus cognoscitur non vero
dum uno.

PVNCTVM 3tium

Est ne divisio recta distinctionis realis in Realem adaequatam et Realem
Inadaequatam.

Videtur quod sic. nam dantur distinctiones et de vli adaequata nullum dubium esse pt ob dicta superius
de vli inadaequata probatur quod detur. Amo. Quia ante omnem rnem intellus non participat per
idem totum vel hnem secundum ideatur illi illud ante omnem opnem intellus non est totum hoc
sed pars huius vel aa non participat per idem ante omnem opnem intellus Ergo non est totum hoc
ante omnem opnem intellus. Subnr. Sed ante omnem opnem intellus non est totum hnem est ante
omnem opnem intellus distinguitur a toto hnem. Ergo ante omnem opnem intellus pars huius vel aa dicitur a toto
hnem. Sed syllogismus patet quia non participare per idem aliquid est idem non idem fri nor etiam certa
Videtur
Ido. Toti huiusmodi se per modum includentis et parti se inclusa in toto conveniunt predicatis
contradic: Physica. nempe quia non quari compleri non compleri quari enim competit toti non quari
competit parti. hoc est maa vel aa. Item compleri convenit maa non compleri convenit toti. Ergo
Totum a parte dicitur vel saltem inadaequate.
Ito. Totum est separari a parte Ergo totum dicitur a parte. Probatur Ans totum perit Petro moriente
et tamen pars totius non perit vel Anima et Maa.

Respodetur.

Communiter Distinctio rlis dividitur in rlem adaequatam quae est intra talia extrema quorum
unum non includit aliud tanquam partem ut Petrus et Joannes. Et in reale inadaequata
quae est in extrema quorum unum includit in alio ut aa in hnem. unde scientiam dicitur a parte tua
vocatur distinctio includentis ab inclusa. Si pars a toto vocatur distinctio inclusi ab includente vel in talia
extrema quorum unum licet non includat aliud habet tamen aliquid affinem sibi nunc. atque ita manus et pes quae
informat una aa dicuntur distingui in se. adaequate quia habent unam aam sibi omnino vel in re ut respondeo
diversa vel connotata et circumstantias. Hic Dantis distinctio manet ab omnibus recipitur, ita ut etiam ab authoribus
tamen circa supponere neglectis. ambo tamen ea pauca et tamen authoritate quam rnem sequitur sit.

Propoo

Distinctio rlis inadaequata in creatis in includens et inclusum et a contra. Itaque in rem
ut respiciente diversa connotata non datur. est ~~[illegible]~~ contra omnes fere huius. Item Philosophos dicitur
non ab aliquibus et a meo Professi in Theolog: per quadrig: propugnata est. Dicimus in cre
atis quod probabile videtur distinctio rlem inadaequata dari in divinis entitatibus illa verificatio duorum contra
dic: Philosophorum de duobus secundum vel idem fri. Sicut autem quidam non reperitur in creatis.
Probatur admissa distinctio rlis inadaequata idem esset et non esset quod est impossibile. Ergo distinctio talis non datur
probatur Ans quia dicitur vel illa non est idem sed admissa distinctio rlis inadaequata idem a seipso distinguere
vel quia admissa distinctio rlis inadaequata totius vel huius ab aa, aa distinguetur vel a seipsa non totum
vel distinguetur ab aa. Ergo etiam distinguetur vel a seipsa quia totius rne aa quia componitur totum
nihil aliud est nisi ipsa aa. Sed. Idem fri toti et vel inadaequate distinguitur a toto videtur
esse contradictio sicut in distinguitur vel adaequate a toto est non idem fri vel toti nec se mutuo
isti termini inferunt ita distinguitur vel inadaequate a toto est idem fri vel toti quia aa exclu
dit distinctio vel inadaequate — illud aequo includit distinctio vel adaequate.
illud aequo dicitur:
Probatur Ido. Tum quia videtur hanc sententiam affinis esse scotistam de disparate formali ex natura rei
infra refutanda Ergo sicut hanc non de admitti obiectum dicenda. Item neque illa

Probatur

Ex istis nō sequit tertia de distinc. sorti ex nāe rei similitud aliquā Termini ibi repugnates ita. et hic tertia. nā ex una ore torti aliquis sibi Termini ex pte rei nonne contante ex altera pte. Simul aliquis ē dē torti sibi Termini ad unum entium quod includens suas malitias. sumendo aliqua aut nulla pte. Patet. Termini, de formali non includunt repugnātia mutuo. qā inuoluunt formaliter totum conjunctū ex una pte et altera pte q̄m ipsa vnum ex pcedet hic. distinc. sed in portal.

Ad 3tio Quia sequitur ex hac tertia tertij ē Entem rationale necessariō ē homo distinc̄ mihi. qā Asinus illius ē mutua spūalitas. si ens positiue ens pars tunc totum in tertio sine pluralitate. Et identificatum nō ē sine modo in tertio modus sine modificato sed vigla nō pt admitti Ex. gr. illud ex pluralitate. sequitur. Ex pri quod duo termini distantes vtrum maligni Indeclinabiles ad nullum ne finitum admittere nec recipere privatiue diuersa portata. Secundum ē una pte illa distinguit alterum ab altero.

Soluunt Arguta Contra: sentia

Ad unū Nouē sicut tertius vij hoc patuit per pdē ante. ōēs opinan Antiqui pte ex qua opinij eorum de admitti qā pars parui pot poni. seu videntiā tertij dū vide cum opinan Antiqui nō in hoc tertio. qui tertij hoc vbi tibi una. pars. ad qā ultimo ibi vbi ab illa Ex tertia huius ppōne ē qā nō dare pte pars signi tertia breue nō vt hinc qā tertij hoc vtabilis apte dare. nō cōtabilia ase. pars illa. ē. et ad illud tertius hoc vide etia dicere qā ad vij Petri nō ist Petrij nēare cognite. ex hac vera ē vna ad tertij cum pari vtilitatis tertia videntia tertij nō ad nō ex ē vera ē vne dā

Ad 2dū Dicenda. vtrādie. qā astringit ibi pauca pitij pte et in re, tertiante denominare etiā hic pitij ē dicenda, quia et ostendi spectat tertij vne quinti Ex. Petri spectat vne. mad nō Petri vne. vne tertia videtur cui hui pdicatū nō pertinet ibi ibi vbi maligna tertij sed tertij ibi adiacet etiam.

Ad 3tiū dō: Aīa tertia ē spūalis. apte q vna ē. vbi N cū tertia etia illa pars gdo aute dicit. sequunt regula apte et patet. ens in qua distinctiua tertij ex gdo diuisa tertia humana spūalis apte. sed ē gdo distinctiua ex quo tertia spūalis. Sequi hanc pcessu si nō antiqui ibi alia relatione aute nō nō pot ee tertia ideo dy pe vnde aut corrigi 2 sequitur.

Punctum. 4tum

Entne. Recta Linea Distans Realis in Realē spōli et Recta. Modalem

Pulch nec Recta nō distīo vlis mallis nō dat̄ qd pbr ano Modꝰ nō dat̄ Er: nec distīo
mallis pbr Ano. Zd ponit libertē diuinā et operna finale ꝑ determinatiōn Phys ꝑ Mal
nō dat̄ Sed modus est talis — gā Deus necessitat̄ ad applicandū mō. dispositiō
modū existere. nec potest facere, ut [illegible] existat sine modo distincto
Zdo Signū distīo mallis fatit nempe Separabilitas mutua Er: et qua distīo ē fallibilis
ter stare exillo ex. Signus Signo Creaturas ē modos Dei et Personas diuinas ēt nō mutuē
modos cū nec. Creaturā possit a se reperīr licet Deus possit ēt sine alio nec Personā diuinā ꝑ se
stantes a se reperīr
Syria Scripheat creatā pducta essentiā semp: exigentia creaturam a Deo Er: etia simplicat Entis
tas ealiū exigeat a Deo qlīt ens ē modus exigendi simul Deū q̄ante se pone alteritatē Entis
Arte. Distīo ut sic Res plūs Entis adepte de diuersis solū nō distīo vlis alterius vnius quod
Sors ut sic diuidit Equus vle et qua vnus Eq̄s ꝺ dat̄ distīo vlis mallis media in illas duas
distīes

Respondetur

Distīo vlis ut sic alia ē vlis simplīs seu absoluta qā ē in duas res aut tot latas et
Entitas quarū utraq; pt ēē qd vnius alterius q̄ pars una nō determinate ad talis alteritatis
talis distīo ē Pr Petrus et Paulus Inter personas diuinas etc etia vlis mallis qā ē in deo
quarū vna ē determinate ad talē et nō hz ēē quin variatur illi dā
Ockam distīo Inventorū Scotiani et in alterius Zentas qā nichil intelligo
Secundū ē ans Zd Ockam stricte accipit put hoc loco dicit Zd Subdam Entitas
habens primam ebeā et existentiam - imperens existere. etiā diuinitus -
separatim - ab quo alio Ente. nā sua determinata - vel differentia seu ne amplīs qd indifferens
Secundū illi pertens distincta vle Vade ita dicit ordinarie modi Entis entia
actualiter determinate vel indifferentis. Ille distīo optatil ei dicit et semp: modo distinguitur
illa in ēē formali subiectiue et actuatiue qd a hoc dicitur determinate vel indifferentis q̄ ēē reales
sed actualis q̄ virtualis determinate ad duo nēre. tu a forte Lapis qd nō Phrix.
Sed potentialiter determinate ad duo nēre. Pet a forte Socrates qā nō currendo
nō hūt q̄ pura ebeā et existia.
Scio qd Zdo dicit sic explicatā Entitates multas dicit ut certū ē apud recentiores Philosophos
pbr ante, existia illata ex necessitate - Nectas vr una entitas Res creata de ka li
mitatione nō ēt ꝑ se reperīr distincte determinate ad duo tres qd entia q̄ standum vel indifferentes
rentes etiā cum oīb requisitis ꝑ se potentia ad agendū vel patiendū vlg: Mā et Forma dicuntur
omne. Cōa ad actionē corpis dā ꝑticulārem vtra. ut de absoluta, altera ultima, nō vel
dū ēē oīb unione actiue, applicatiōne in circumstātis etiā oīb requisitorū de qb aliqd ēē
et posse qd tollat haec realiter ea alias nihil posset unire tale. ēē in loco, nō rei indiffi
ad aliquid pertendū nunqm illud poterit ꝑ se stare, nisi determinetꝰ ꝑ aliqd hoc aliud
nō ē qā modus.

Secundū

Sciendū 3tio ſſtoꝝ ee vem et ſus ſumend re et ſus p̄dicate Vnitas et Trinitas ſtanto
ꝓ voce R.V.Dñi ꝓpre et ꝓte. euenīte. varie et abſolute Entitꝫ.

Scīendum. 4to. P̄ſtet̄ mod̄ꝝ ee ſtas Prima. e ſtabilendo eccliſ ad hoc. et ꝫ aliud ſine
diſcretā. ſ. ut modꝫ n̄ ſit indifferens ad hoc modificare q ad aliud ecclīſ ſtabilire
Deuic. Rō e qa nō indifferens indigeret aliquo ad determinato qd ſit ad hoc. et ꝫ indifferens
indigret alio et ſic in infinitū. Similr ſpecialis n̄ indigeret ꝓ nec omnī. pariter
ne multiplicent Entia ſine neceſſite.

Vide e Repugnea ad exiſtendū ex-
trinſ. cum modificata qd alias n̄ oō modꝫ actiō determinō q reipſi ſ. alterī a ſtirpe hute nume-
ro rei modificate. Qa indigeret alie determinatiō ut poſſet indifferens ad hanc numerā rem ponī ſtituī
Q̄ntū ſpectat Vnitatē extrinſecā modificatā determinaret qd n̄ actio
determinatiua in eodē ꝓre. aſſ eodē modo ſ. Vnitō ut n̄ realis q qbā putarē cū qd dret preſto diſcipli
ab genitē rei. Vtā qa qd e vnū ſpecifice alterī e etiā vnū ſpecifice ſibi ipſi et q̄ntū ſpecie aliquid
e valet ſcīpm magis. Si ſ. modꝫ determinat̄ vale. etiā cogeret̄ determinare. Q̄ntū ad
ſpecifi modꝫ determinandi absolute modo in diverſo quodo ꝓre. ut vnio qd e modꝫ determi-
nandi q actionem. ſ. ducti ad hoc. id complam et ſ. terminea. ad hunc locū. Sīm no ſe Deus hoc
facere. ut vnio Petri ſ. terminat̄ hic extrema hoc e Plato et ſorte numeriq; ſpecifici vnitati
iter extrema hoc q ſupaddita vnitatē qd ēt ni hoc ſimplicē et ſ. tunc determinat
modi q alia ſ. diuersa ꝓre.

Sciendum. 5to. Nec ee de eſſea modi n̄ ee operatiuum. qd indiffa opōnis et ꝓpre n̄
repugnat cū eali aliqne modi ad ſubm. Vide etiā. Creatiua et deſtructiua. e modus
et tm operatiuus. Ite n̄ e de eſſea modi ſubiectari in suo modificato. nam vnio
hypoſtatica eſt modꝫ et tm n̄ ſubiectatꝫ in verbo. Ite vnio ad realis ad corpꝰ
n̄ ſubiectatꝫ in aīa, horū notia q ſuppoſita. ſit

Propoo IIIa.

Modꝫ diſtō rei nullis in modi et re modificat. Ita Durand et oēs ſequentes et ſpecie generali
ſ. Pro qa qd aduenit rei indifferēter q exiſtentē et nō manentē dicit aliquid q̄ abſolute q.
ſed modꝫ ſm determinatē actū ſpecifici aduenit rebꝫ modificatꝫ et q̄ntumcūq; manentibꝫ
vt vnio in hac aduenit anīe et ſorti et ſpiritui manentibꝫ alijs ꝓut ꝓnte erimodi ſubſ-
ſtīs, ſed n̄ ſtīs ſimplē. qa ſtīs eſſe e n̄ entitatiua. hoc e ſ. ipſa Entia qd
q poſſunt ſupōni pro ſuis ſubm dicitatiꝫ ſ. n̄ exiſtentiā qm ee ſtantia ſtanti ſ. determi-
nati Creati Cetus tollatꝫ indifferēter. Ita dicit ſtus nullitas. aplanad ſtanſ ſtantiam
diſtinctā qd e modꝫ qui e n̄ diſtō qd. entitatiua qd dicit.

Propoo 2da

Signū diſtinctiō rei nulla e ſufficiens ad n̄ entitatiā q manentiā. Qa ex hoc colligitꝫ modi ee

extrema vo possunt eē sine vnione. n̄ tn̄ hoc sufficit ē vnite nā post dari alligna entitas vnata ipsis scīs p nouā proportā existēdi sine ipsa etiā distincta negatiue distinguendo, ipsis ē vlimodalis potētia ex sufficiā vnita distinctiō etiā vnitis ē veritā diuersi formaliter sicut et distinctiō vlis simplicis.

Propoō 3tia.

Distinctiō modalis in re nō ē nisi negatiua distinctio simplicis et sic nō vnit extremorū ipsis ama Petri Dei nā Identitas vnitas fortius cū alia ē negatiua alterius Petri etiā distinctā oportet alia sit alia. Sic gā dīs modis arg. dicit vnā Identitas ac vna vnata et vnita. Sic gā ex impossibile. Entitas n̄ de aliqui illius nisi distincta, alias pulcr. nitens diuersa, Dei ens bonū. Petri vide. Paris. Sic gā vnio est vnita, n̄ entitas nisi eē. eē gā aliqui aliqua diuersa et alterum distinguit aliquid distinguit sed vnio magis distinguit gā distincta et aliqua nā distincta ipsis ē eē vnitum distinctū vnitū Entitati cui alia ipsis habeā de pluribus. Ideo distinctiones quibus bus. aut singulo. Distincta vo n̄ existens forte vnitas distincta sed aliqua. Identitas gā singulis ē vnita et modalis actū vnitus.

Propoō 4ta

Distinctio modalis modalis quā vnitas ē modis respō alterius vt. Dnio Petri et Dnio Pauli ē vnitas simplicis n̄ entitas eēi. Quā ē gā separatā sicut modi sic n̄ sit modi, qz essent. Sed signata et petita sit vnitas nata ea existens post desiri ad permanentiā gā ipsis ē Dnio vt Petri ē existēs vnitas. Pauli destructa ea morte. Sicut dicit Durandus de modo qui ē modus respectu alterius ut actus seductus vnitatis dicit pure modalis alterius vnitas modus qui ē quā modalis ē diversa vt. simplicis linitas. qā hic pt eē aliqualis saltē hoc nō nouo. Et sic dissentiendo modis

Soluuntur Argumenta. Initio puncti proposita.

Ad primū N Deus etiam vlm et duo sicut n̄ volūt essentia. Dei etiā potā qā Deus voluerit creare hoc nouo libertate creare vnitas et n̄ fortius ita n̄ volūt essentia deus potentia Dei qā Deus voluerit Decreti sui ad producendū modū necessitet ad producendū modificatū. nam Deus ē libertate et ei potentia n̄ ē ad hymeram, hymeram ē existere modū sine modificato ē cuiusdā essentia alligata ad subm, ex qua patet modū n̄ ee sentiā determinari physicā qā ide ex supone. Antecedēs ille vo ex supone. creatis necessitat Deū ad producendum modificatū qā necessitas n̄ tollit libertatem, sicut n̄ tollit mea libertas ē hoc qā ex supone. libertā scripturis n̄ passim attribuitur. nunc de Deo.

Ad 2dū N dnā ad probandum duo Creaturā n̄ dēs ī modi respectu Dei, libet negatiue esse Deo, hoc eē, potentia n̄ ex eo qā ē sint modi sui actualis determinatio Dei sed quiā sui ex incertitudine Dei qui Deus necessitio potens. ē cibis creaturis. Sū ex indigētia ipsis qā perirent sine. dependentia a Deo. Instructio. in alterū ē creatione. Pertinent ad diuinā ad se. Inseparabiles et identitē quā distincta, n̄ qui ē int modi inuicem sui nulla pertinēs distincta vt determinato rei indifferentis ē

nec ens

ꝛrea ẽ persona ꝛra. ẽ indifferens ad alia ꝓdicendum. sicut nec altera ẽ indifferens ad oꝺuci, sed determinaꝯ ab intrinseco. Sic hoc n̄ ꝓt una existere ꝑsona diuina ꝑsona altera, sicut ꝑ̄ ꝑ̄ distinctum. ꝛ̄ꝛ. ꝑ̄ꝛo ꝑ̄ existere.

Ad 3tium. A virgo transito finite ꝙ̄ de creata est ꝛra ꝑsona Mariꝰ Dominꝙ̄ ꝙ̄ stat nihil ut Deꝰ ꝑdut creatꝝ ꝺ se ꝑducta generaꝝ impie. destruere ꝙ̄ ꝛeparare ut ꝓte Deꝰ absoluꝯ ꝺ̄ existed verꝝ ꝺ̄ vo finedy ꝙ̄ destruere ꝙ̄ ꝺ̄ ꝑ̄ ꝑ̄ illa generatione destruere. Sic n̄ ꝓt ꝑducere. me. alia Sic ẽ nil ꝛu alio ꝛeferat Sic vr Deꝰ n̄ ꝺ̄ ꝑ̄ ad ꝑducenda ꝛ̄ ꝙ̄ sine. sui causby alias liret ꝓtea ad ꝑducta humana ꝙ̄ limine ꝛ̄ ꝛra sui essealiby

Ad 4tum. Distio ꝛ̄ nie. ama. et ꝛnali diuisiua. diuidit ens in Distm̄ vle ꝛ̄ ꝛnie, nec dat medie. ꝙ̄ ne sit vle nec ꝛnie. Patet vle diuisa dubitabili in scibile. et scibile in ens tuta et dubium ixta. nam extremaꝝ ꝙ̄ diuit ute. sicut ens ut ꝛ̄ ꝑma diuisa diuidit in vle et ens ꝛnie nec dat mediu ens ꝙ̄ nec sit vle nec ꝛnie, n̄ tm ens ꝛnie ut ꝛ̄ potest sub diuidi in scibile. et scibile in. Absolutu et finite.

PVNCTVM 5tum

Datur ne Distio Realis formalis ex nā rei media inter distm̄ vles et media. Empl. Et dat ne Distio Cōnotatiua.

Videꝯ distm̄ formalē ex nā rei dari — inter ꝛ̄ ꝑdicta metaphoꝛas ꝙ̄ formal, non

Intergꝰ dat ꝛ̄ ꝺ̄ distinctis vlis ille distgit vle ꝛ̄ sed ꝛ̄ ꝑdicta metas dat ens distinctis vlis formalē ex nā rei Et ꝛ̄ ꝑdicta metaphoꝛa dicit formale ex nā rei, ꝙ̄ nec. Dat ens ꝑdicta negatiue. contra ꝛ̄ ꝺ̄ hoc ꝑdicta Et ꝛ̄ dat ens distgit, ꝙ̄ tm̄ dat vle ꝛ̄ ꝺ̄ ꝑ̄ ꝙ̄ ꝑ̄ ꝙ̄ ꝑ̄ ꝙ

Petri destructa sed aliis et rualitei Petri ruentur nre cognte. prdicata Orrudie: Ex. an
et rualitas. st destructa ante eam opinem. Intellus ptr nor. Sd gd aaltas in Petro pt fundat
ritas pbitur cu equo et rualitas dignitur cu code sed fundre. fundrer et fundare
fundrem. sed fundre item. st prdicata rrudi: &c. Dugd ee proj etn ee proj
sed pter: st prdicata thysica. Orrudie: hoc autem Vocabi. dcaalte et rualte
Petri nemne cognte. gd aaltas e prior ut pte. ridiculus ad rnale.
gudetn n valet secus ab aaltate adrualite extra valet g digna prioritas et po
tiorit.

570 Sal ex vi. sed esset n includit forte apte. rei rnale. ex: dic ab ee fort cognea
rei. ptr ptas Dr rnale. dret Comitat temp: aal ridicg. rnale. eet etn brue gd ex
dr in esset. alicuy de ee ubig aiale. Dr nem sed forte: aal et rnale. n pot
dg pdicari forte etiq qbtralte Ex: dic nemne cogte. Ptr negne. gd chi dic
aaltas in abtracto n e rnalitas in abtracto copula q ficta nre. negt stante nr aal
et rnale. Sicut etn alijs ppnib; requis Ptr ido. Sd aaltas Petri sua eam n ht
ab Intellu, Intellus ei sed n includit rnalitat ita neq dat esse rei. Ex: aaltas ea in sd esset
q rnalite Ex: ne existentes e a per rei. Ptr Sic. Sed aaltas Petri in Intellu non n includit
Ptr ytc Si dat ex ei esset rnalitat aal n requiro ymmora: sed ita alone respe
ctu Petri et equi sed hoc dici n pt ex: &c. Ptr Sugla. gd rao nre aalis scitia de
ueniendi nre rnalis gd includ et.

6to. Se acta sapnalis rao Vitalitis et sapnalitis dic nemne cognte ea nan rei
Ex: etm aal et rnale Petri code modo dic. Ptr dic, scitia sapnalis Vitale ext
gd Perpetu Vitale. et n exigit titulu Vitalitas p cipue sapnale. et titulu actus sapnalis
titulu sapnalitas exigit Reppn Vitale n Vitale. Ex Vitalitas et sapnalitas dic
ut actu nemne cognte. gd ex ide capite nulle pdicata n pnt petere ee rei
q ejus Vitalitas. Ex: sed n exigunt titulu nel aaltis quo rnale sapnalis et rnale.

Respondetur

Ad melioré intelligentiam. dispnit forte ea nan rei.

Quatuor non dispnis forte ex nan rei dumptu ee aportite. gd ut non dic ee rnale
rei forte hoc e ex rao aliqua reppresentatiua ab aliquo. hoc ex deperditatis ut unde
rei Ptr in nalite et rnalite Petri, gd ut existit secu alij simpl in Petro gd Petrus
dicitur dupliciter modo. et ejus, nre. p proprium sentiendi alterq principium. nam di
citur forte ali et Petrus forte ita gd intrinsecu cor rei aaltas rnalitas Petri ita
ali nre gd ex quatuor. prudunt nre ex ordine ut ea dem. ri stitutas adm dubita
tis Petrus humanitas ex. ente rei rei bonu. ali ut quatuor gd de nem adventurent Petr
percunty salua nan Petri et rnalitas in Petro gd intrinsecu accidentaliter quato filii

et posita

et pozzit ab eē debilor mortuor filio. Ex aute hāc. dissīo ex nāa rei gā fortitey n̄ ipse
simplr sed ex nea sua. hoc ē sīndā illaru fortiū. sped etiam ipse fortitudo
dic. sm n̄ exigunt ut sit idē. vlg realitas Petri dicit fortis ex nea rei a realitate etiam
hē gā hāc. fortitas realis. Ly realitas designāa tua. ē spūalis abstracta. transitorie
Ly realitas gā dempti eē Petro non exigit ex nea sua. simpr eē cū stabile. salua
ex nāa sua. posset eē cum. latrabili vel rugibili. ec.

Omitto 2do stante dissīo. Petrum eē fortē ex tercia doctrina aliorum aduersū
sua fortitū obviaru. tertio. una eandēq; Entitē realem nemē. Contrarie capabiles
Voraty hom. hāc dissīo media. ir dissīo stans simplr et stricte. vnis gā hoc ē vtis simplr
cū n̄ retinet Entia. tota ir vo dissīo tnis gā ē vtis. Ly vtis p eodē accepto gā nemie.
cognite.

Omitto 3tio. hoc fortitudo n̄ eē positiue. Entia gā n̄ sint posite eāru et existū existay
tolli existāa illorum. Entium. omnia fortitudo et quidē dissentaneū quia sint posita
eāru et existam. dicunt tm Entia latine. negatiue n̄ ut nichil et ppā relative. Entia.

Omitto 4to. Scīa. dicens fortū ex nāa rei assignari a Petro contingens ipsi. q. diuersū de.
finibile. ut impossibile. ex nāa rei unius fortitudo alteri alia. sū ordine. pertinentes
priuitatiū inter formalitates.

Omitto 5to. q. eē gā stare in presentia dei dicit fortis. ex nāa rei. hoc q. non vna rei. vnis ealis duor
ab alia. ga certū ē gā Petro et deo n̄ esse vnū ens ealis. sed ealia. sunt ex nāa rei. et distincti
ut petre. distinctus spēe. non eē gādeāt in diuersis fortitudo. gā hāc diuersa formas
q. Alexandrum. et nitrū eadem. virtū. hāc in deū dicit regulis. q. eē Dei omnia. sit deitas
plures fortitudines. q. in Petro identificata. vnis habentes in quidditate. Scīam. Voluntatē
Omnipotentiā. nemie. capitante. distincta.

Omitto 6to. Si alii sancti fortitudines ealis diuersi. dicit fortis ex nāa rei. q. n̄ se transmittere
ad eos. vbi gloriosa. Maria. alia. sancti. Portiriae. gā gloriosa vocis gradus ma.
ioris. sit hora sollicitia.

Omitto 7mo Gradus Metaphoro eē gloriosa Patriarcha. vbi vnū gaudiū. vnū spectrum vnū
diffusiua pōnia. in arbore Porfiri. alatere. et diffusiue. Dicit aute de gradu hāc gloriosa
gā ista dicit ut q. ille Petrus ab inhibitus ascendere. vsq. ad locū pīm. quem etiā descendere
descendere vsq. ad gradū. quē q. gradu pīm. Metaphi. Dicunt q. ascendere fortis
descendere vsq. ad gradū. quē q. gradu pīm. Metaphi. Dicunt q. ascendere fortis
Metaphi. Dicunt hi gradu q. Petrus autem ascendit ad istū vel illū et ista vel illa
dos spectata iuxta Deum. et discendit ad vnū alii. ita vt quāq. descendit ad vnū
vtilis in aliquo gradu. hoc probatur. alterius. Petrus. q. descendit ad vnū in aliquo
alio gradu. q. q. quāq. in hoc. Ly ad dicunt. ascendit. iuxta Deum. q. ad hoc
descendit ad vtilis. Dicit ir Ly realitas dicunt ab vnde fortis hoc. iuxta diuersa
gnā. hoc eē brutū n̄ reale. Rā huiq. dictorū ē gā gradu Metaphi. virtuq. simpl
ab vnū dicunt ab ea rā Entitē. put et alii dicunt et dicit modo complete. Ex. ale
dicitē gradu dicendi in spectū. Ex gā n̄ apparet alia. contradictio. vnde dicunt ealis
ealiter gradu. vt

Reiect. ame Mendic. ille durandi Albert. Magni alior. apud Doniz. et reliq. discipuli gradu metaphor. de sensu exercitu. Plus straturgem. de suum anima distra. et forma. Tu gd. ali gradu dicit. vtr. simile similitudo gtes Platon. Tu gd. gray n. pticipabiles de terre. Tu gd. re. accidentis. en. gradu. alijs. rebz. subiectis. n. dat. mat. et forma. et. n. dat. gradu. relicti. Reiect. ade. Mendic. alijs. Doniz. Durandi. apud Valpu. de sumenty. gradu. metaphysicu. in. ordine. Platonis. ex. Mat. et forma. imago. Et. forme. corporis. mat. et forme. de. materia. gray. ab. ee. gd. n. illo. re. br. loco. mat. et existia. alter. gd. re. br. loco. forme. dicentibz. esse. hoc. re. br. mat. et existia. loco. forme. gd. existit. et esse. diuis. rez. et. alter. vbi. Tu. gd. subie. nitit. existe. hoc. distia. supponitur. gray. determina. mat. distra. a forma. gd. e. subie. Tu. gd. esse. rez. vbi. pot. poni. et. existe. ad. hoc. subie. gtis. hre. esse. gray. existentia. Alex. gradu. determinat. e. opposita. gradine. Greg. ri.

Procem. Am2

Inter. gradu. metaphoras. Porphyr. reales. et. rez. distinctos. assumibles. ato. re. Entitate. adeq. ee. vite. gradus. vte. in. Platone. n. dat. distia. fortis. ex. nâ. rei. gd. in. actu. nemo. cognite. . Et. omnia. hoc. dte. exia. pene. Doctorâ. etia. Porphyr. et. pauciores. alios. ex. Socrate. ut. Scotus. Anicia.

Pbr. ame. n. dat. distia. vlia. simplr. p. gradu. Metaphor. Et: nec. fortis. ex. nâ. rei. pot. cogn. nec. admitte. distia. fortis. ex. nâ. rei. sepa. nrâ. distia. vlia. vte. et. realite. et. qualite. gâ. distia. simplr. vlia. e. illa. gâ. e. in. duas. entites. seu. res. partes. realis. aute. ee. in. alteram. et. realite. Petri. admitte. distia. fortis. ex. nâ. rei. in. illas. gâ. hâ. eam. dam. realem. ate. in. aut. nâ. et. forma. et. hoc. ex. eo. gâ. in. eam. dam. alia. vlia. nâ. dicit. in. re. unity. rem. nisi. gradibz. nâ. in. distinguu. nona. eam. ate. aliis. nulle. sed. in. ee. unu. vlis. cu. de. creator. hre. Exter. alia. distincta. abello. . Ita. gâ. in. hit. deal. realite. et. realite. ad. hoc. ut. essent. plres. Entes. admissa. distia. fortis. ex. nâ. rei. in. hoc. gâ. in. pdal. dei. stre. separate. nâ. Persona. diuina. a. pot. poni. extra. et. in. se. res. gâ. ita. hoc. gâ. in. hat. duas. eias. nâ. eam. Personâ. diuina. in. hat. duas. eias. realis. vnam. et. in. stre. in. pdal. hoc. gâ. in. eade. Supposito. real. gâ. in. et. gray. Patri. Filio. et. stre. diuersis. et. in. subsistentia. eade. Supposito. vlis. In. ita. hoc. gâ. opposite. eade. existit. in. Petro. nâ. Secretis. dist. Petro. eade. diuisa. a. existere. vestimtis. vestitis. vel. — et. in. se. res. Ita. gradus. Platonicus. mat. existit. et. forma. et. in. mea. et. forma. stat. Et: distia. fortis. ex. nâ. rei. e. vlis. simplr. gâ. e. in. re. et. stre.

Pbr. 2do. Platone. atq. ordine. existe. fortis. ex. natis. rei. non. ex. singly. realis. gd. ipse. dei. Omnis. vte. nal. pot. existe. Septem. arnali. ecta. idea. Platonis. Ita. vnity. gd. pot. esse. gradu. ab. ani. vte. potentiale. in. eade. Humanitate. in. gradu. gradu. et. in. gradu. alter. gradu. realis. Pbr. 3tio. vnity. dari. aliud. vte. et. nemine. cognite. gd. n. est. creatu. nec. Deu. ati. in. cui. mere. Auctor. Scotus. quia. gd. e. apte. rez. et. gd. Creatu. gd. in. creatu. Et. vnity. speculatiu. misterii. tale. gd. ee. in. diuinis. gâ. stant. de. una. et. personalite. alia. re. idem. in. Deo. existe. duo. attribuc. Pbr. 4to. vte. in. vnity. in. Creatu. de. realibz. et. realibz. nonpc.

nempe. aut ee omune. et differens aptr rei, tale vr ni ee ꝯmune. nec indistinct quod
plura. a pte. rei. Sic Scotꝰ Scelig in ii distinc diuisiõ ex nãa rei, nempe. ipsã deffinea
ex nea re ee distinã ex nãa rei abstracte extrenis, hoc ẽ ab aali eternali ga stati
uerã definibile ab alio et sic patitur vnã, hãc distinc ex nãa rei distinc dicet distinguu
tur ad alterã supadicta nãe cognite. et sic in infinitũ. Vnde patet hãc esse alla-
absurda sta. Scotꝰ temerarie. et ꝯ deuera in fide dicee.

Propoõ 42da

Dem ir̃ fortiter stringentes et formaliziãt ñ dã distinc formalis ex nãa rei aute nãe cognite.
Sic ees vgenti: quer Scotꝰ, p hoc aute fortiter Scotꝰ dicit quod Couentualis vg
Patrẽ filij Dominꝰ Seruii, Gualt. aignvic etc. Per gã quo aliter tenet ñ intellig
dicit Pr: et ipse distinc aliqua ñ aliqua ñ intelligenda: et tunc ñ impossibile ẽ ꝯ aliquã ñ tale alia
quam gnã et ñ nãe cognite aliquam, et posita ea nãe cognite determinat Pr ee Scotꝰ et hoc probat
sic Quãe gã aliquam ñ pertinãe cognite. et gã de nãe Gualtꝰ determinat Pr ee Scotꝰ et hoc probat
Entitẽ gã em. aliquam. de nãe cognite adiãte. fortiter. et gã pertin. pertinãe ꝯ gualt determinate!
hic ẽ ñ distinctiõ Scotꝰ

Propoõ. 43tia

Ja Scotꝰ identitãt denominis vlis vg Patris, filij, Cãdelarij, aliarũ gradatõ in eisdem
Pr̃ aliquis Patribus tenet pel admitti distinc formalis ex nãa rei aute nãe cognite. vñdeno
mĩãe et fundãe. Entitas. Rõ ẽ quia quãg oportuit poniãtra triadis: Physica illa diquam
ñ ee. Scotꝰ altiꝰ fortiter vlis ex nea rei ei ñ vlis simplis sed tumbalis denominatiuis et deuamus
vlis ñ tenta poniãta. oportuit quidem ee primus duo poniãta. triadis: Physica. Ex:
ñ tenta poniãta. fundamẽtũ et denominatiuis distinctis ex nãa rei. sic non Scotꝰ tenta
poniãta. Spectãt fundamẽtũ ee prius vg Patritati Patrẽ, denominatiui vlis hoc ẽ paterni
tati oportuit ee posterius et eidem nãe cognite. Item fundamẽtũ oportuit manere
sine denominatione vg Paternitas. Denominatiuus Posterius ñ oportuit manere sine
fundamento sed perire ablato extrinseco. sed hãc ñ poniãta triadis: Physica. Ex:
fundamento vlis ad denominij realis inuentea poniãta oportuit triadis: Physica.
Ex: ulterius diquam vlis simplis ex nãa rei, nec dicaꝰ idem secum prius et posterius ee
et idem. absque separari et idem. perire manere se. Dfr. Duo extrema de se mine
cognite ẽ definibile. fundamẽtũ denominatum vlis denominatiue Paternitas et distinc
timode. dũ ñ ẽ denominatiũ, nam Patritas vg Patris ẽ definibilis p ordinem ad filiũ
ablata. vg denominatiue ñ ẽ definibilis p ordinem ad filiũ. Pr: denominatiũ et deno
minãdo diqꝰ vlis sortis ex nãa rei dũ haud sequitur. Scotꝰ dicit. Ex quo pa
et gã sit impossibile Scotꝰ tenens Denominis vlis Imitatiuas vlis sit vlis fundatis
in Creaturis. Patrinsecũ ei ex. illa sequitur distinc Scotistica. Consulete a Doctoꝝ
Quãrel. 1000 Cur in prima dem. addit ñ illi Termi in gradu Methaphor. et sic sibi
denominibilis. a ratio Patritatis. Quãe gradus ut patet sunt sit

Propoõ 44ta Insenta durandi aliorum tenentꝝ gradꝰ Methaphor in Positis
denomĩãa Mida et forma. in aliis vr̃ tortis gã vlis gã se sibi loco magis et termã ñ tempe. ab
esse et existere distinc vlis Scotꝰ adductis distinc fortis actualis vlis ex nãa rei in gradu Me
taphor

Nō. Dā gā hoc diuersas definitiōes nemē cognitē de ꝯ separabilē inuicem, eapdē compo
nunt ꝑdā. predicata nemīe cognite ex prius et ex posterius. Mathesim discipl ex nāa rei, sed
sup posita ꝑdicta gradus Metaphi qui dāle vnale. in hac hoc est diuersas definitates
separabilitem, mutuaq; et ordinem. prioritis et posterioris. Ergo fundata seu subeta. nemīe. nāa et
forma. et dā se. hoc loco Mād et forma ꝑ quas ideā ꝑ gradu Metap. cent definitiā. diuer
simode. separabilia. mutuo unumq; ex prius alio. Iungā aal gd ē in hac diū nemīe cognite. sortis
ex nāa rei ab aali. qd ē inbone, et hoc tales ga diuersi Entis integrali ideales. Ergo istis
abel q. vdāli in hac. peras dei definite. sortis ex nāa rei in sentia ꝑdicta. gā diuersas
realr identificātur.
Quare ex dictis patet illi Rōnī in oppe una. ꝑ sortes adhuc identices cum gdam
ut satis patet ibi

Propō 5ta

Inuenta adhuc ē ꝑdā rudapta in creatis, p dā in sorte rapte diuersa. notā
pēt bene adhuc ē ꝑdā sortis actali vlti ex nāa rei in gradu Metaphor desumibili
ab Creato sorti. hoc in sentia ꝑdicta. aal Petri etnale. hic diuersas definitates et capites nemīe
Scripte. potalent ad̄ Grammode definitetzeipi. sunt ei Petro respiny. ideales
rationes. ita ad Petri etnale. identifa. Petro placet diuerse. definiri et rapi. dā ei
identifa Petro. Indigit Petro respōdi realiter loqz ita nāe exprimat. q̄ male
aute identifa Petro cathigr Petro respōdi. ꝑ sensionē gdā rationes. Petro
q̄ nō cognoscit. Qz sentia ꝑdicta ipsa adhuc ē ꝑdā sortis. sortis ei grādy Meta
phy sico dāli vg etnali. Ita respōdi actali Petri in sentia
Propō ad sensionē ꝑdā rationis respectu vnāli ac intellectāli. sunt ei ipse existēs.
Petri respectu al hoc. cognita. q̄ diuersi. Qz: ablatus respectu. istius aal Petri
et vnale. in precedit cognitur. Ultimo saltem sortis vnalis ex nāa rei.
Quare ꝑ Rōnī Cur addita. scilz Petri in oppe una. vlr identifas in Petro
cui fundāi ut satis patet ibi.

Propō 6ta

Qz rōnes singules ꝑticulares aal ut ne eternabant vel. in statu pōnis ꝑpetuē dare distinc
te sortes ex nāa rei.
Ad intelligēa ꝑdā. sciendū ē. Quōd nāa. hoc ē potē fabricandi cōe sortibus ne
ua et diuersificabile. ꝑ ꝑtes rei. ex quib gradu fabricāi sort. q̄ modo capiendi de
uenire una cadē re ꝑ ꝑtes rei. alii gradu. sic apte rei. ꝑ gradu. ꝑ dā. aal
ne rei aal inclinatio. tum. ꝑ abstractū. Petri in sentia sortis ne signāt. ꝑ ꝑtes
sentiendi. abstractū. tendit ad hoc. ꝑ ꝑ illud. ꝑ capium. Corpus. et q̄ vnalis. V. Cor
pus. et dā equi bonii. similr. Cum ꝑ. dā. sit. ꝑ apte. rei. hoc. dē nante.
Corpus ē dā. subz dā. dēinde. vocatur. sic. aliter. ꝑ hī. in sentia mea. ꝑ
ma ē. ꝑ parte. rei. Dā. ꝑ apte rei ē hoc. Corpus. et dā vnalis. V. Petrus. Paulus. etc.
Quare. ꝑ parte. rei. vnalis. seu. vnitus. et singulāris. multorū singularium in. nāa
dēno. tue. in nāa. de. vnalis. agetur. sicut ex. fundato. quabiam. rectum. corporeum. ꝑ. gradū
tales. omnes. vnales. ꝑ. scipos. sortes. humanitates. vnales. rectum. corporeum. ꝑ. gradū
fundāli. quales. ꝑ. ꝑtes. obey. iuxta. ex. prius. dicta. vnalis. rectum. corporeum. ꝑ. gradū
q̄ ex. aali. in. Dnāli. et. ꝑticulāri. differ. ab. ꝑ. scipos. vnalis. hoc. q̄. nihil. a. quo
ē. aliq. singulare. etc. nō. dicat. nante. apte. rei. ē. aliq. aliq. ꝑticulare. una. et. singulare
nans. apte. rei. qualibet. ē. singulare. ē. ut. sert. axioma. philosophicū.

Dñi nr̃i ih̃u xp̃i dñi seu vñr̃i. Innuas ab Entibꝫ vñis gd̃ vñr̃e. Innus nullis ut
ut n̄ tuiretur pñs̃ltas rapte obr̃i. ou pñt ee pñsidm̃ tentiendi a pte rei sed solũ
ex pro. modi bñsiendi illud obr̃i nempe bbꝫ distrã nam absq; hiis n̄ pt ee obrtio
a parte rei Iam vo in Ente vaonis obr̃i tpsum e impossibile a parte rei

Vnde obm̃ hi recepti Innues z petunt Entibꝫ apte rei exactibꝫ sumptis vrsque ad ꝙd
tuta qđ experiũnt ex grũ fundatꝫ z formati. hoc tñ stante pñs̃ltas
distrã forti ex naã rei subeta scientias e vñ alia. gd̃ hnt diuersas definibiles
nre Cognite. et grũ unꝰ desti n̄ e desti alterius. argui ad ut ne et vnale ut hi
ribꝫ. Innes Innues ut videtur in sdm. positionis. Aggrediendo. Sunt definibilia
et definis unigis — n̄ e desti alterius Ens: distri forti ex naã rei.

Iud rei 2to ut satis patuit. Cur admittit si alii Iterni in ꝓpõe. vna. gd̃ sit actu. huiusmodi ꝓpõ

Propõe Ima.

Inn. nalis et vnalis Petri pt adyuti desto forti ex naã rei prõe Cogite. n̄ tñ actu.
ita ꝑ Aldotriamon: Ras e qa duꝫ nre. Cogite. fundũ hic discursꝰ ex naã rei hoc
e. ꝑcipiendi distri desfuntꝫ nempe pria. rei fundi duꝫ distrã duꝫ sed qđ fundi.
e actu fundata ante distrã n̄ e actus ideꝫ n̄ e illi. desto ex naã rei nre Cogite actu
aderꝫ nego desto qđ desfuant scripta

Soluuntꝫ Argta Con: Scripta.

Ad 1mũ N nrõe et ꝓbr̃ illi. cuiꝰ ꝓbr̃ dñi: nalitas e vñs in gnalis. pt ee
nre Cogite. abq; vnalis. et illi alitas qđ n̄ e dare in vnalis. pt ee nre Cogite alis
vnalis Con: ulteriꝰ dico nalis vel unsti vnalis n̄ ee distinctus z vnalis identifi
sed ee. Ingdo. nã stante hmõi et pñs̃ nalitas z accipi in supne. z vnalis et sic
stigues nalis ee in vnalis. qua spectatꝫ in statu Intacti et in supne simplis
qđ e desiderii. ab Intia. fruibilis. refugiens de vnalis. Petri qđ ex nde. sua
indepte ab hãcreite. indurata. prout rei stupi in vnalis. Informis dñi. sui
aal Petri e. de gr̃a vnea cu nalis. bonis. ut rune. z modꝰ unꝰ Cognitꝰ
Con stis. qtnde apte rei nrõe. Cogite. Nec. Ans.

Ad 2dũ N dñi et ꝓbr̃ esse Ingdo. de stante ꝑ hmõi et reali put aal et vaonle. et apte rei extra
Intellus in hoc ẽn. cadẽ. de finibilitas rõ nalis cũ vñali sumpt qđ utriq; ꝑ ꝓpriũ vnale
sentiendi et vaonandi. In statu tñ Intacti aal et vnale. diuersꝰ definibilitas desti
entis intalis. sed stis aal spectatũ stãi desti. ꝑ ꝓpriũ sensionũ vnale. nalis
simtr sumptũ ꝓpriũ vaonandi qđ desfuat n̄ ee diuersꝰ ex pte obi nec simptant
duas naãs in gextraneis. idẽ Petrꝰ q definiri. Sed ex pte actꝰ et modi tendẽ
di qđ una desti definiant Petri in ordine. ad 2as rationes alteram in ordine ad
rationes. Et q hoc. patet respõ ad 2mum in qua dñi. Propriũ probatum

n̄ē ꝯ scipi Petrū in ordine ad vitā nōcnaōnes. Ostenditur ddā S. Augn
gā Intellus nr cū adagio. vbi ōnā polirata n̄ acquirat nr p̄ una indubiā Fidem Petri dogm
deere cogit - referentella ad sensaones n̄ cogit ad nocnaones viuacū agnoscat cognitiū
acty eē rnalis vita aeternalis n̄ tradem p̄ti etq nocn. Et Intellus n
ēsā aalis nec illā tribuat gā nihil deēt ad finē ad totū distinū cognitū cognosci
vere propter distās oppos nec vi certiā distū ōtm. Ostenditur ibm Gtia S. Augn
pbrū dū: Ipse dabitas gā ē apprehensiō eadē in illa - gā ēt Intellus ēt eadē modo
sciēdi S. Augn educentro modo sciendi Deus - gā ex Intellectu et formā quattuor hore
ē cogit aqua descendere ad lacus suos; ergo vita ē dō formā n̄ Intellectū
dū: Augn Ex: sideabitas gā ē in Intellū n̄ includat vitalē et formā n̄ includat
ēpte. sci, tunc nec dabitas ēpte rei ā includi vitalitem Ex. Augn Consequens
si dabitas gā ē in Intellū includit vitalitem totū ēm ēpte actū hore ē si in Intellū ex-
ercitū Sensitum n̄ apparet nec diuersaty vitalitas videtur rei ipsa in actu
Petri S. Augn sic autē Intellus ē ā dabitē p̄ti n̄ includit ēpte p̄ti vitalitem
Ostenditur vltō S. Augn - ēpte actū non ā ad vnā analogā ptiē et vtrū illa etn
ostendit cognita ptiē attingat ptiē ostendat aliqd ut in vnā Corpi normant Sabrite
et accidens Strungy in p̄ti et ex multo nec despidē Quis sed vnā aal n̄ ē vnte.
gā ex vnā aalis Petri ostendi cognati omnino deuenit in Petrū n̄ gen cognos
gā vterq; ēpte respectu n̄ it diuersitatem necessitat in ē ēpte actū ēt aal ēpte rei,
sumpta gā vnā ex viis diuersis ostendi dū sciendi, gā una: videndi p̄ Catus potest videndi fi
aal nunc ē falsa Petro p̄ sensaones nunc dātes p̄ nocnaones.

Ad vltū N. Atis ad nōnē dm Augn de statu Physico et ēpte rei actu supnaliū
vnā etn supnalitēr existit Mētē percipiā vitale, sed vna vitalitas percipiā supnale.
et alia quoniam tertia gā vna pducta p̄cipi Angelus ostendit, ad ea, p̄dicēdependent
ergo simul ab ēpi de percipi indiuisibile Deinceps audē pausa, ab oculo existit ostendi
Angelo ēpte actu in Angelo actu quia vitalis vitalitas p̄cipiā vitale n̄ supnale.
existit etiam supnalis vitalitas supnale existit cuiq; finalis ē hoc, gā p̄ dari actu
vitalis sed n̄ supnalis in quo ē gitalitas existit spēi cum illaq; ē in actu supnali
et in n̄ dogmā apprio supnali finalis p̄ dari ostenditur supnalis hāi supnalitē existit
spēi in hāi gā ē in actu supnali vitali et in n̄ dogmā apprio vitali.
Eodē modo de aalis eternalis Petri dicendū n̄ pe. gā Petri in vnā alis ēpte rei
existit percipi nocturnum cum vno rnalis quinum sensaōnum - si n̄ exprimitur Petri
infinitū Deinceps in ordine ad finalis oppos gā p̄ti ē n̄ apprio vitali.
Quo valeuerdis veligiosi obtēnuby. Nota ut legunty Pere ostendi augusta doctrinā
Secundū ē in dñō latere illud Mysterium dulcedinis a n̄ supnate. Pere ens in
obj showū augustis ex una pte alius partibus addit ipsi Petro a pte rei, in omne
Corpte, ex alia pte addit esse Petri, partis; vbi se ostendit

seu ex

Scie ex nā rei et ex vi ofiō sūā spectata datur a pte rei, sed ītm in ānō parta respōdete

et rīdiculi capte.

Nota. 2do Dā p ād qm. p rmale. Petry a pte rei negāntis et tāq rmale. ſm
p ād sortis qā rory. Petry ē cā ofiōa. et subia. rubandi et sensuāliū īstrūdēte
forti etq vnēr. de Petry sortore p ād eē ttm ſplū eqa p̄tate pbilis ad nūc Petry
habitat cogī pdictis relorepti tnen. ad vocales sensuāles et discretiue. silius de equo
z p rmale dicit tantū debuisse eē distimilis p̄tate eqne. Quia subtrat cognōr
referenti Petry ad discursus discretiuos ipsius ad eqm

Nota. 3tio plures p̄fectiones inferiorib⁹ dispersā reperīr in aliqua re. superiorē vīrtū hāc rō
subtrā cognōr. de obiectiuitate vīs ideātā qā cognoscit in inferiorib⁹ remanēt in
ea radicaliter p̄fectiones p̄ quas reducta ad actū pficit. sed in hoc secundū qā
una quarū vel ē fortior aliā qā rebrat imperfectiones fortiores defectū inferioz in vīr-
te eius.

Nota 4te qd abinferi gradu ad superū nūquā fit transitus nisi p̄ vnū ītm
ad alterū nunc copiter. sed fundāli. sortis autē cognoscibile p̄ sensibile. qd ē vīr
gradu vīs rmale. de rā albedo atq vnū gradū nō distinctū ad albedē ad p̄fectū
Intellū a pte rei nō nullū gradū ē qā alterū unū p̄ defectū oportet cōbi.

Nota 5te vāo cet fortius gradū qualēz indefinē. adiecta alterā indefinē
ā nostrā cognitōe distinguūtur cognōa rei rmale. qua rei ē cognita sed tales nō sūt hō
ād ultrāle. grūnea nō includūr in defīne. addita alterā totalē qui rebattur ois
Intentionalis.

Dē ad alterā ptes. tēlis puncti p̄cedēs attinet de defīne. Notanda.

Secenda 2ō cōa. Nūc distinguō Dnor. antiqui illā qā nō Petrus Dnotatiue etrā pro
Dnotatiū. Petrus autē quoniā scatet qā Dnotat qz. rubeo aut trahit q notat aut
ee in aliqbus cōpositis. Ide ē Dnotans ut Dnotatiue Petrus nunqā Dnotiuatiue ad ois
Dnotiuē. Dnotā p̄ē dicēdo. Petrus ē qui autē scat, p̄ extra qā Dnotatiue nominalē Dnotans
Dnotiū ē id qd ex alterō natū. ut Petrus et p̄tes Dnotiū. Dnotē ē p̄ncipiū
Dnotādi hūg sicut forma et atqz. ēpla hoīs ē qā longitudē. Patris virgā Dnotā
ē p̄ter filiū Dnotum cognōz. Dnotat Dnotiū. sīc. etc in cōa. Comestiū ē Dnotū
tēpz Vespertinū ē Dnotū ex his reducta ē Dnotue cōa

Secenda 3tio dari Dnotū Pū qā accētus alterā ē magna. in multis grauis p̄tilis
dū qā Petrus qz ut rei p̄ter sed Dstinua Patrimia. cognotantalqz extrinsecus tali
ut hoīs Dī. Vbiū et Corpus cōa. et Vnibr cōa cui Dstinua Dantalqz dessīā
Temp̄s Spūs et loci

Secenda 4tio Petrū Dnotiui. explicandi qz q unū Dnotans p̄cipale. in recto Dno-
portatū et q alterū minus p̄cipale. Dnotiuus Importatus. non Dnotans
non Dnotatiue qbē Dnotati dīcūr. rmaletūr. Quia ad postulat ipsa denominatio
Dnotatiua. qua ad sensū vbetū cognōscibiliter rem in se Dstinct. Quando cō
dico comedo cōnam. Sensus dicti ē comedo cōam in tempus Vespertinum

FUNCTUM VI

De Distinctionibus per Rationem.

§ I

Dantur ne Persiones formales ex parte Actus?

Videt gd̄ n̄ gb̄ ut̄ fundam. personū sortiū assignt diuersa onera dal hon. pun. dm̄ nullū ē inter se fundare personas sortes inter sortitas ideo sortes Ppr̄ minor. Sum gā plures accidentij in substantia vñ onerata, nam in ipsa oneratis subsistūt vñ in ipsis sensibus vñ ordine adquas cognoscit Petrus, p̄ fieri rursus possit unus vnus ab alia nempe omnis accidentiū Entis Vigilatis. Qđ si sic deberet fieri ab alia rursus onerata. et horum rursus procedio ab alia et sic in infinitum.

Sum gā pt ee vnū p rem. Anat. ipsa diuisa ē una. et indiuisa. a vñe vñā licet onera plura habet ipse infinita. hoc ē vera Aristotelis quia pr introducere. Pr̄ gā sequit ut dic̄t Pr. Vasq̄ onerate dic: d 17 Sortes onerata. diuisa n̄ distinguī in tenia sua Veritate cognita ude obiō. quia nec eade obiō

2do. Petrus sortiū n̄ ē distinc ab p rem. Ex: petrus sortis n̄ dat. pbr. Pr̄ gā obra ide corporis ē diuersa. Onera gā vestes ut dicat distinguī. Pr̄ gā ex personis sortis sequ in Obo distinc vñ ab onera vñ distinctis Ex: n̄ obra distinguī p onera cum dispari vñ. Pr̄ gā petrus sortis ē distinc a sortitus nā ē una diuersi onerorū nomine. Contra Pr̄ā ideā. Cas Arrelekanu.

Stil. Admissis premissis sortibus Veritatis duo peccata stradie. de vno ende vñ Ente. Ex: n̄ ē admirandū. Pr̄ dnus veniū ēn ee diuerse. aal Petri petrinde sortis corpē. a. et vnale Petri n̄ petrinde sortis corpē. a. ergde verū p̄ dnus pecunde ibō gā ista obra cadeiant sup: ipsa obra n̄ sup: propter quā vñ sortis distinguī. Pr̄ veniū ee diuerse. de solo aali Petri petrinde sortis corpē. a. et n̄ petrinde sortis corpē. a. gt̄ pbr. Sortis n̄ petrinde sortis corpē. a. id gd̄ ē vñ ide ēn aali, sortis n̄ petrinde ipsa aal corpē. a. sed tunc dd aal Petri petrinde sortis corpē. a. id gd̄ ē vñ ide ēn aali inseparate. Ex: tunc dd aal Petri petrinde sortis corpē. a. ide aal n̄ petrinde sortis corpē. a.

Respondetur

Petrū sortis ex pte. actu dr sortis, ideo gā ē p propter eande vñ diuersimode formatus et figuratus, sicut aute in hoc petrinde sortis ēse gt̄ tota entitas Petri cū obj sui sortis tota obuīce cognoscat p una aqua totale adpetibā onera et n̄ aquam p alia aqua p quā pt corpora totale ad alia p aqua. Vñ eatem petrinde dal Petri ut vnali quatenus tota Entitas Petri sicut et sortis ut corpus et vniuersi et qual et vnale obuīce sumpta. Corpus existit subtilis accepta a quo denominantis aal, hoc ex accepto capitio sui obj p ordinē ad sensiones et cognoscentis

et n̄ cōparentq̄ subalio accepto aguo denom̄ vñale hoc ē sub accepto declarrit̄ pñ
obi p̄ ordinem ad rationes. Vnde p̄teri separonem unius actus a primo p̄ neqe adest illeactq̄ a
gna obn̄ denom̄ forte dal et n̄ delerible. aque denom̄ obi vñale forte dñ dal p̄sen-
dendi forte exme actuali et forte idem obi; ad ut p̄teri actu exp̄te obi qđ adest
dubio dctr exp̄te obi vt hic adest. Deo q̄: forte diversq̄ p̄ ipso tutus m-
ltal n̄ ii obn actuū ida se. nulaq̄ ē forte exp̄te obi nā hñē vñ in qđ n̄ cadat
ly cōparesci dñ dr dal cōpora. Nulaēte ē vñ qđ n̄ cadat hy n̄ cōpora gabā cōpeē
dñ dñ vñale n̄ cōpetq̄. Et sic quelpd dr vnegatq̄ de una forte vide dñ p̄ negatq̄
dealiq̄ exp̄te obi simpliē

Fundamentū. aute p̄teri forte ē vñlex. qđ ē multiplicatq̄ et diuersitas cōpiū
ida dñ trui Charlige in adtus n̄ exp̄te obi qui plc obi. p̄ cōtent et ptm̄ in dal
ex p̄te actq̄ hoc ē n̄ cōpetere obi tm̄ gatu ē experibile. qđ a nobis
formi de une eodemq̄ obi ut ei de uno obo fit p̄rimo et diuersa p̄ma. Porro
multiplicitas cōpiū tripdo de dñ zimatione, seu, abstractiuis oritur ex diversitate
obi in diversis et in obligus cognitis, hoc ē ex diversis medijs p̄ qđ nuda
et co gnita fuerunt. in ordine. ad qđ cōparatur idem. obiectum
Hinc ē qđ diversa media et mota transfundunt caritate hñā multiplem in obn
diversis Indubie dubq̄ nulli ad diuersa m rbus n̄ sperata apparebit una sanct eadē
vera alba n̄ virlealq̄ p̄ conspicua, rubea apparet rubea nō rubrdea p̄teri diversis
p̄ cerulea cerulea sic p̄ diversa polygonū multiplex apparet nobis diuersa et multiplex
existē re ipsa vna. Vnde ē diversitas et multiplex nominū qđ ē diversitē ac multi
plicite cōpiū imponuntur obo, hinc idem Petrus modo vocatur Virens rne cōpiū referenti illud
seco modo dal rne cōpiū representū ad scipsum modo vñale rne cōpiū referenti ad oīa mou
ad vocandos ec. Vnde. videq̄ qđ p̄teri forte n̄ partis diuersitē obn dal acquirit terā
in ordine ad obn et terā n̄ cōparatū ordine ad alia obia. Hñ ēpositū hō

Propo IIma.

Interfortitū vñ vñ identitas vñ inter dal Petri et rationale.

dant patres forles indte explicate. ita. Pār cōi. tua Hominalis qđ Homiēs.
dem indte explte. qđ n̄ dant vñ explicant p̄ hoc qđ una forlitas cōparata clare
altera ipse. p̄ verificant em̄ p̄ndi de eodē abstractiue, dicta dalitia p̄ma forte
ancta in pria rationale. dicitur ergo ea clarite vna cōpia cōparata clare tui dal
ti vñale. Petri similq̄ cōde ipsa ione cōpiū ipse cōparata tui abstā forlite.
obtinuit nā deapte quecōpleto clarze dal Petri clarete representat dal vna
le clarite diuente toti Petrum. pars sortitur similq̄ representat ipse tui dal ge-
nerale. ipsa ione n̄ discernente toti Petri p̄teri indte vacuū Vide fit deapte
ē p̄m clarq̄ partis ipsius respectu diuersorū inotorū

Propoō 2da.

Propoō Non indiget pbōne dari ēm tales cōpōes experientia doceq dum cognoscimꝰ Petrū ee ꝑ ductiuā, sensationē nō vp vocabula et nulla ꝓnuntiant ꝑtialitoria- curr gnd/3 opponunt3 procedent de eodem- quedam obe- et nulla. inducunt ꝑtialia: eū quid unū operant procedat de codē affō obi ꝑ ed ꝑ adu idem. Solū Sr alle are aplo Dni plura simul affīa diuersa ꝓpter qu de aplat tale Judeis aut Capitaneis aut Palatinis terre datis ee pre obi Cath Thus grē ius affīa natur hns. Sde epla illuminā gd dr ende dextra ꝑ sinistra- vnē diuersis collateralib Vtic desumpta a causis plurib3 concurrentib3 ad vnū eundem effectū ut ad vocales obi et aē et Deus ꝑcurrat, hū cāl dār pārtē cōcurrē ad effectū pārtē tendente ee nō cupte obi et effectū sed cupte. causā et actionū extrinsecarū effectui Sde Sr de forte dālis et trialis aliqꝫ dicendū

Propoō 3tia.

Pedio fortis diuidꝫ indistinctē vnū vocabulū et indistinctē vnū vocantes. Sic cōe Alexander ē autē distincte vnū vocabulū tanta pte stantiga illa ꝑ qm obm dār a pluribꝫ ꝑ pauciorib3 vocib3 ideo em aal dār tāē vocabule arnalis qā pcal cognr hoc adiectiue ut dār abstracte agtꝫ dār ꝑ vnale. Distincte vnū vocabulū ē illa ꝑ qm obm dār eodem modo cognoscendi nō tm dār a pluribꝫ ꝑ vnū actū qm palius nē ꝓprie cō diuersis, sicuti gd nō hūē et aal tnale cetnib3 sic gd tnalis vnalis cetnib3 dem. indistincte et distincte.

Quidā ꝑ qā actꝫ pōt ee vnius pōtētie fortis. Ventilatur aūt ꝑ indistincte ꝑt. patere cognōscibilia quodlibeta. Intuitiua. et ꝓphetica. Sde abstiua. Certū ē qd ꝑ illā ꝑtē potiē fortis. Sic aute cognō abstiua dr. Cognitiua illa- qua ꝑ abstrahit a re existāa vt dē, sic cognoscit abstractū ab re cognita alterū existat ꝑ qā cognoscit rē ꝑ ꝓpes alienas hoc ē a re ꝑ illas abstracta, sde qā cognoscit rem vt ad ꝑstans alterū rei ut ꝑsentiā ꝑ res corporeas Dei ꝑ creaturas et ad ꝑstans Communiam Dealia cognitū determinō sic

Propoō 4tā

Sic cognō ꝓphetica nō pt ee vnius pōtē fortis, nāē ē qā cognō ꝓphetica ē illa qua vtit rei cognoscibilē qā ee Verum et dirta ei possidet et exhaurit, sed multi cognōscunt ea ꝑ pbōnē fortiā sic nō pt ee vnius potē fortis ꝑ cognōm Comprehensiuam.

Propoō 5ta

Sic cognō Intuitiua pt ee vnius alicuius cōis pōtē fortis cupte a obi. nāē ē qā aliā cognō Intuitiua pt misceri nē ee vnius potētie fortis cupte- actꝫ nec ei repugnant ꝑ diuersa na cognō Intuitiua- obi pt ee imaginaria representata obi simul pōt fortis ꝑ vnā- ee clarior

cē deveri alterū .. Vide. beati pnt videre essā diuinā quin videant deum tibi
ra Dei, et intuitiue beati gā videant essentiā Dei. Quare alii negant scientiam Dei
velle creare scitra essentiā se ignorare. Ex dictis qā cōstat essā diuinā ē
cognita deo ante actū liberū exptū actū. Q. liberū ē pleū sua diuina ymo sua essentia
dati negare hoc ē inordinatū hoc ē clarū, etiam clare. Ite Intellēs multe de
sumpta ex sensatis. externa ē intuitiua gā sit q̄ ppria species obi et forte multe
rationes utentur ē tñ positiue. Sāpe ens repertū colori quia repertū alterā diū q̄ pos
deodo y nigredo. Hinc patet quia in deo. Intuitiua cōtig ex cōtingēti
potā cognoscitis 2° ex diuersis motis y exhibita in potore cognitio diuinitā n̄ adequate cogno
scibilitē essentia Intellectū obi. Declari ad pr̄ēpla Cū Richard gā ē obiectum adequatū diuinus cognitus
multiples effectus placet 2° ad diuersa nō applicabiliter ad alteritē communicāt.
cōtē cū modo dicendi de Intellē. quia Cōa Intuitiū noscibilis ad totū effectū et totalem
rationē diuersimode se debiteare. Intuitiū refert ū suis multis ad diuersū effectū Intuitiū
nempeiū cognitū

Dicet n̄ quis cur una cognitio Intuitiua p̄tectis effectū obi q̄m alterā cū alterius totalis
dicat obm ut n̄ se nō ipsa. Cognitio Intuitiua ē ut q̄dā dicunt obm ut
alterius obi dist. distincti. Sic hanc cē rationē gā le ut vult Richard totū obm clare
ut ē in se. totalitē obi n̄ p̄ ut vult, videt totalis totalitē tenente se ex pte cognitis
gā n̄ cognoscit totū obm modo p̄fectissimo cognoscendi. Sic Scotus dicebat, cognoscit gā
aere lux, formaliter totaliter. effectus. licet n̄ totaliter ut in aere videla.
ē Cāa totalis lucis sed partialis. Vide alterū scitū dū licet una cognitio intuitiua n̄ plus
cognoscat exptū. et ex pte obi cognoscit ē plus intuitiue et expte actus, ita effectus totalis totius
diligē deloneē q̄ ipsa demonstratiua cognoscit plus intuitiue et ex pte actus dēloneē
q̄m alter testis eandem deloneē q̄ ipsum ipsius. Cā certius et clarius
eandem deloneē cognoscit q̄m alter.

Does ideo fides sit dat Deū auctori reuelāti Scotus ē diuersalis Videtur ex dictis ē Deū
Cognitio Intuitiua n̄ pt ee patria. Sic habitus fides sit dat Deū proprie reuelāti Scotus ē
diligē habitū respectu et denomīe ab effectu deductū. et ideo ad pl ducitur ad
gā hoc ē q̄ primū cognitū Intuitiue Scotus ē Videtur ut dicitur. articulo pōtā Credere Deū
esse, etiam demōbile, clare dicitur. Cōi. Deum esse, Deum esse, Intellectū ē quātumcūq̄ indebite
sumpta ex sensatis, clare dicitur. Cōi. Deum esse, Deum esse, Intellectū ē quātumcūq̄ indebite
auctori Deū Scotus ē ex pte obi gā ē ppria species videbilis esse Deū, n̄ cognita ex sensatis mo-
gā cognitū n̄ penetrabile Deo esse effectu alias esse Intuitiua. Vide Deum attributa
et actus liberi sint apti nati esse Deū ē pl ut dicunt Scotus ipsi denominē quoad
primū a creaturis. Sic innumerabile cognitū Deū ē ee. quod ante cognitum
a Beatis et eorū attributa adeq. et actus liberi vide ut gā dicunt in Reato.

Prologo 2da.

Inuenta. Utilitē diuersas positas distinctiuas pt ee etiam. rationis
ē actus Intuitiuus. Ipsa pt ipsum ens obiectū etc. quē ē gā ita ordē. quatenus pt quē diuersa
cognosci sine actu liberi aut sine relatiuo quo ad sine visibili. Sic gā Deus

hoc é ꝛ cognoscit in ordine. ad rationes tam C. nor. et N Corpm. qđ argumenti tribus illi parvis solvo quòd cognoscit obm quo ad illum importabat, dr etm cognosca qm dr alterũ, ꝛ nõ qđ ꝛ cognosca quo ad alterum, ꝛ ꝛ nõ ponunt unitã. ꝛ distinctionẽ. cognit ora illa. qm ꝛ é ponitur aliqd obm, ꝛ nõ habemus notitiam.

Ad solvendis alijs obiectionibus.

Sciendum é qđ aliquãdo solvit ꝛ nõ ꝛ sit diformis. obo qđ ꝛ repugnantia obm aliter qm sit inter, sed ita qđ sit ꝛ mse. vg dum aal scindit a rnali solo dicit qđ obm non ꝛ sit divisibilium, sensuorum in ordine ad quos solas cognoscitur, sino pario solvo nec qđ obet solvi ꝛ unionem Errorẽ p se loquendo, sicut qđ obet vitio facultatis sensitivæ in appre. Sicut patet solvit ꝛ mutat rem cognitã, qa nec ponit in illo qđ in re nec aufert qđ habet. sed cum facilitate distinctam. nõ qm intrinsece. et mse. sed extrinsece. et hoc actu Intellus. sicut Deus apprehendit immutabiliter tu cognoscendo ad multos Deos ꝛ el homo.

Sciendum 2do. Qđdam dr aal ut subsistens cognitum referenti Petrum. ad sensationes potentiales, a rnali ut subsistente. cognitum referenti Petrum. ad rationes nõ dr ad sensus qa ipse cognitus rem possidet ase. et nõ qualitates rnalitas, qã cognitio terminata. ad aal ni cognoscit solum a cognitione. alterum. sed sum cognitione illa cognoscendo Petrum certo modo hoc é ad sensatos denominat extrinsece positum qualitatem a rnalitate qa pte actus.

Sciendum 3tio. Quòd dr vale nõ qđ possidi scripto sortis sorte ꝛ rnale subsistente. rnis, nõ dr possidi ase ipso sumpto, subeodem scripto, rnali, a vero sensuale qđ nõ possit & male possidi & cognosci sumpto sub cognitione aali, sumi autem rnale subscripto rnalis et sumi sortem sub eodem cognitione referente. illam ad rationes, sumi autem sub scripto aalis e sumi autem eandem sub cognitione referente. illã ad sensuum

§ II

Dantur. Præcisiones obiectivæ

Videtur dari positiones obiectivas in sortibus vbi sibi identificatas. vg inter aal et rnale Petri qđ certum, sine ita datur fundamẽtũ cognitum. obiectivum. vg: et qđ cognitiones dantur, aut saltem nõ implicant obm. sic de mnio Virtus inter aal Petri et rnale. sed hoc é fundẽtũ sufficiens positionum obiectivarũ. vg: hoc fundamentum. Petr vor. Vocum idem ꝛ obm creatum vg Petry vbi simplicis ingenitis. dequivalet loco sorte sub entitate. planetæ vbi distincti. ut planetæ et unitas. Petry qđ equalentia e distinctio virtus, sicut in igne. Virtus dicit calidum, ignis

significatas vñ vñ dál et rnále, et ignotor ut faciat quasdam obscuras

1do Plures orationes obscuras in diversis vñ identificas vñ forlitas, hoc é vñ
quam diuisam et proualitas. Ex: etm. deus fit creatio vñ forlitas vñ idem
pregs. Vñ negata. Tum ga talis positio dicere, sicut ñ constat summa Simplici-
tas Dei, sic etm. ñ constabit minori simplicitas creaturá, Tum gá creaturá
imitanz Deum quám possunt, utpote prima Dam sin

3tio Concepto forlis quo apprehendo dál Petri é diversz a recepto forli, quia
apprehendo rnále eius dem alioquin phicata hic cent ignorima, Ex: dñs
quoniam oba respondere istis receptis forlibz gá cognc. specificanz alias
obis et ab ipsis universitas desumunt, non secus ac imagines ab exemplaribz
Ex: dabz patrie obtenta in dál et rnále Petri.

4to Unde alioquin video dál senonens, cognosco clare eé aal etiá apparere
eé rnále. Ex: precisado ex pte obi á dal a rnali, presertim gá é é rnale.
cognosco intrinsece hui, et h possú affirmare de illo hoc tum ñ in possú
dal, nec tñ eé possit dal. Ex: aliqz in trinñ affirmo et aliqz ñ: Confir.
ma. Judicio distincto é quo affirmo eé aal ab illo quo affirmo eé rnále. Ex:
ex pte obi affirmo aliquid formr, gá ñ affirmo p aliud. Confirmo. Istud
debo affirmare, gá nil dal et negare eé rnale, etsi videretur rnale,
gá mihi visa é unitum, sed reliquum me haud affirmare eá rnale, et
illud negare. Ex: quum videbiri quo affirmem eé aal, ñ affirmai eé
rnale v. alias haud á posse á priori negare. quod é petitio. Confir pte
nulli tuna habeo iudicio cognoscendi rnalitas in Petro, etiam aliquis
rempe modo proprium, qui n é affinibus ad cognoscenda rnalitas, alias
semp: vive alioquin semp morta, etm vñi cognoscere ex pte obi rnale
dál é falsum. Item nulla habeo specier impressam pape á nomini
natalem sua cooperatione. Intellus mei ad cognoscenda rnalitas
confir pte Sensus etm dicit ordinem ad proprium sensatum Ex: sen-
sus tm dicit in coppem proprij sensatiu Ex: sit p exia. Confir pte
Je negata. aliis affirmanz pdicata superiora dellus simplicis. Ja bene
nalet é aal Ex: é videns corpz subtilis &c. Et tñ ñ affirmat
pdicata inferiora. quia inferiora sed illa cognoscanz etiam simplicite.
Ex: hic nulla multa cognoscanz, gá mihi quo in plicte cognosci á potest
Confir pte In hoc casu rnalitas cognosci etm rnali ñ sortis, a aliis
rosco sortis, Ex: etm dici pt gá in hoc casu rnalitas nullo modo cognosci
et rnalitas cognosci. Pbz negata. Gá á mihi videbitur cognosci
sortis etiá cognosci sortis quia si videbitur cognosci etiá cognosci. Ergo
si etm. pot dici de dále et rnáli Petri, potuit etiá dici et de
5to Corpz et Petra vñ dal et rnale distinguuntur ex pte obi ex et
vñi quia metaphisicam non pertinet. Hic stat fin distinguere ex pte
obi dal dál ex et pte cognitu sortis, tunc speci vñ hoc operandz

ex. duobus negotijs forsitan qđ é agitandum.

Respondet

Antegm. de aperta quidem fuit determinatū explandū amodo fundam quorum obstarent qđ dr et dispā Petrus qđ destruē vnitas ecclesie Petrus vt qđ valeat q̄ christi ni ibi representando qđ ei in cathedra simul regnum ni ecclesia ecclesiā ab hac ni mutuo successe comparentia, nec in distinctione mentali ipsius. vnus aureus nunq̄ dqualet ex plurimis sed dqualibus plurib⁹ quorā qualitates ad vsū adducendi plures effectus.

Petrus distans Petrus dari in creatis certa dubiū ē pater ex una Sale ex Petri dqualesse. plurib⁹ creaturis ordine ad effectus q̄ respiciūt ne pertinens sensuales alias quā ipsum a planta a brutis adijcit

Idem diuidit hic. dispā Petrus in duo membra. Alia dr ee dispā Petrus potestiua nec cum una. scripta Petrus spectata ad se. Petrus extensa et relata. ad extensa dqualet rebus plurib⁹ vt dispositis in ordine ad veritatis causa. Alia: politica pfecta q̄ Petrus in ecclesia. Attendi ee dispā Petrus Petrus nec cum una scripta Petrus ad qualet pluralitas in ordine. ad politica Petrus et extensa ad Corpus mysticū ecclesie q̄ completa in corpore. Nec, vnitas hic dispā Petrus q̄ pte. latitudinis. distans et qualitas distans. Sicut aute illius gratiæ vnperibilitas vnus q̄ Petrus nec alia. in alijs Petris, qđ tñ pfectiones in uno Sale. q̄ Petro adunantur.

Doctrina. dispā Petrus et divina loquendo de diuinis, admisit amultū si ni alcuius tam q̄ tum Phael: nam inprimis certū ē qđ de nā diuina. dicat politica by annunciari filiorum a pte rei de paternitate vero dicat politica ostendi by annunciari filiorum a pte. qr in nā diuina. et Paternitas sunt idem realiter. Sorte in diuinis dat dispā Petrus in ordine ad politica ostendi q̄ pte.

Dico ni ad certa qđ q̄ recentiores ad eade ostendi dicunt ni Deo adesse q̄ Petrus dispā Petrus distans Petrus in Petro. qđ nihil absolutē qđ pater identitas vitis diuersi forsi ni ni se. eadem. quinta cui vitis carnalis diuersa ni Petro alijs politica Deo ut hoc semi politicā obtinere potestate vnibile de una scripta. qđ ē pte rei finalis ut rete acquisite. de altera. scripta est ē apte res. Sicut ostendi quia vitis in duo vocari dispā vitis politica.

Ideo certū ē qđ exclusa alia distans. Petrus est in Petro natura ni diuinis. ni qualis principaliter Deus cognosci una scripta q̄ qua diuina. cognita qđ est ni cognosci Petrus vitis vitis vitis rei ideo fuisse eade cognosci. qđ nihil dispā Petrus

distincta.

in pluribus vitis vitis

P. Comptonus alioqn pauces ex. soc: nra scaty oppis q, n dat; talis cognio gd ex dua. bz forbby vlr Jacum. identia unum attingat Intentu seu cognoscat ex pte obi, alte ra n attacta. seu n cognita ex pte obi, sed gnde una forbitas bz aultar Petri cognoscit ex pte obi, tunc vualitas cog, ald forbitas cognoscat, etiam ex pte obi, quam n temp: sub modo clare eas cognoscentibz

Ph. Pace vre Patris Guido implicat dari positione: obitas in Creatis - Cog n dat; pbr obi Cognosci ad ex pte obi cognitu et n cognosci pal ideam ex. pte obi cogni. n implicat. sed hoc pdicta Stradle: Verf rent; de aali admittis quidem obiam Cog implicat dari pciones cribdas. pbr nor: Cognoscere; aal ex pte obi cogni. n atten. dit et n cognoscere. pbr. Zuli n cognoscere; Cognio A. ni ad e identitas aal; ex pte obi, tunc. ipe aal n cognoscere; aqua A. Dic. quidam affirmat negant de obiqua eode modo affirmat et negat de ni qd e identitas Camelle. sed admittit pciones obitis vnale. ex pte obi n cognoscere; cognio A. et bz tn e identitas aali. Cog. etiam ipius aal ex pte obi n cognoscere; cognio A. Sciat ea vr vnale n terminaret vniones aut actiones, etiam aal n terminaret eandem vniones et actiones, ita vr vnale n ter. minaret cognem A. nec aal illam terminaret, cum n sit jor Stradicto vr terminare cognem A. et n terminare cognem A. qm vr terminare. Vniones aut actiones et n terminare cognem A. qm vr terminare. Vniones aut actiones et n terminare utrobz, cum simultate ee et n ee eiusdem immediate. Et eam modis n e inter ee et n ee.

Nec valet si dicas tamen aal ee distans. Virtbz arnali adeoq pte cognosci cognie A. licet n cognoscatq eadem cognie a vnale. Ima vr e. Quoniam distare vnale si vnale n terminet aliquem actu aal n terminaret quode qui etiam distans vnale si vnale n terminat cognem A. non aal n terminat eandem cognem A. Quoniam aal distanter vnale n cognoscere; si vnale n cognoscere ex pte obi qd gdatq aal qd, e ede secu n cognoscere; qui vero qd vnale identitas aali n cognitu ex etiam qd e ede secu n cognosci n magis in e aal ede secu qm in qdali, nec identia hz participat magis et minus et aal ee distans vnale qm in qdali, nec ideo hz participat magis et minus et aal ee distans virtbz e eode secu vnale, adeoq et cu vnale cognie segtq aal si vnale ex pte obi n cognosci nec aal cognosci et etia virtbz distans. Et cognitu etiam patet qd identitas aalis secu et distare eiusdem arnali identitas secu ita. secu identia s Petri et distare eiusdem a vnale.

Nec valet vlr si dicas aal et vnale gdr identitas pt q unum distanter. Ex. gnt cognio ai pnte de. Ima vr e. Quoniam qd distare q unum n gnt cognosci secu virtbz et n qualibz Ex. nec gnosci et n cognosci. Sed qd aal n e distans ex pte obi q unum ante Ex. nec arnali identitas cognitu ex pte obi.

Non valet illo. si dicas aal pt Petri cognosci n ut e inter sed aliter nec e in se. adeoq n segtq duo cognosci vnale, qd hoc solu cognitor tunc dr aal

...munic... ...ri... ...Deo... ...Trad... ...phya... ...q̃dui n̄ q̃dui
communicari in omunicari. ...q̃ ...q̃ ...Intellia ...ñ̄ nāl̄ diuīna ...parata
cum p̃sonalitatib⁹ seu attributis relatiuis. Dico relatiuis q̃ de nāl̄ diuina
sparsa cū attributis Comunib⁹ sicut n̄ pōt describi Trad̄ica phica ita neq̃ Intel-
lia. Et sicut a phica ...ta ad Intellū ñ datur tra. Ita ...
Cathon̄ de Creatis loquēs ait Deus dispōit Virtl̄ sit in ...ndo ...mouendo quadrūs
de quo vñ

Propō IIIa.

Dispō Virtl̄ intrinsca in ordine ad q̃dam Trad̄. phya. ñ hāc q̃dam
n̄ pduc in dās in Creatis ita cōis philis et Theologis.
Ppr ñ pt reperiri in ullo Ente Creato q̃ualem ad hāc q̃dam Trad̄ca:
dare tñ ēt in Creatis Misteria n̄ Trinitis. Cetū enim Mysteria Trinitis
sunt in Veritate, q̃dam Trad̄ca phica de ...rtente
...ptet ei loca nempe Cauri in Omni
q̃dam n̄ q̃dam Mysteri: ante ēl Trinitas in Creatis admittenda ē aliq̃ Cre-
atura cui hāc q̃dam Trad̄ca phya ...peteret et ...p: ...ptō ...so
quanto et absoluta Causa. sicut Mysteri: Trinitis q̃ ...ēt hāc ...ptō lumine
nāl̄ notā ...possibile ē ...ē et n̄ ēe q̃ ēe et n̄ ēe mutuantur ...dicta Trad̄
tualis phica. ēt item illa Creatura ...trinita. sicut Deus cui rōne Intrinsca
q̃cumq̃ ...peruit n̄ dicta Trad̄. phya extra Trad̄ca rōnem. Ergo n̄ datur dispō Virtl̄
intrinseca in Creatis

Propō IIda

Ad dat⁹ etiam dispō Virtl̄ extrinsecā in ordine ad q̃dam Logā Intellia Veritatis in
Creatis. Ita ēē qui negant poterunt obiici.
Ppr quod ...ullū ē ...ficium Trad̄. huiq̄ dispōis Virtl̄ q̃ ...n̄ hoc. q̃dam
Entitas ...diuisibilis ...ualet ...ibus ...ertia ...ptō ...ō hoc ēt ...
d̄qualere. hypothesi quā nil hoc. Ergo q̃ ...ecedēs ...bo ...ficiens Trad̄ca
duo, dua ēē et n̄ ēē ...ēē ...q̃nā. Deus ...ptor ...tiā q̃ualem ...natur ...
Veritatē de Ente ...aligno. hāc ...ditā Logā et Intellia ...ponens n̄ ...
etiam ...ptor ...ualem ...andi. ē ...ē Veritas hāc ...ditā. ...dum n̄ ...
existēre ēē ...ēē et n̄ ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...
...q̃ ...ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...
...ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...
...ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...
...ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...
...ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...
...ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...
...ēē ...ēē ...ēē ...ēē ...

animi em. affirmão et negatio eiusdem de eodem dicit oppositionem
contradictoriam omnium maximam quã in se magis et minus n̄ recipit.
ir et ex. et n̄ eo q̄ ꝑ medium ꝙ n̄ item hoc. obiect q̄ cognitu et n̄ ee cognitu
nihil intrinsecum dicunt in obo. transeat cũ hoc, tñ etsi ultimus extremi dit
extrinsecum eadem oppõe contradic: in ipsa reperiꝫ, et in quibꝫ aliꝫ adiacto
physici, quã oppõe in abstractum reperiꝫ adiacto, dicat ꝺ̃ quodam repugnantia

Ꝑb̄ 2do Ꝑõe q̄ involvit contradictionem illud n̄ dat. Sed distinc̄ virtuti extrinseca,
in ordine ad obiecta. Intellia in exercitio involuit contradic: ex: n̄ dat. hõr non ge
distinea virtutem extrinsecam. et n̄ ee distinem virtutem extrinsecam involvit contradic;
sed admissa distinc̄ inter distinc̄ virtuti extrinsecam et eet virtuti intrinsecam ut concedit
et n̄ ee virtus ee rationis. Dat ẽtr q̄ ee distinc̄ virtutis actualis intrinsecam actualitate
a solam exclusiva potentialitis ad veritandam contradictionem. sed actualitas etiã a
pte rei importat distinem actuum tribuum Dominã. Comitate. cuius ratio ẽ q̄ vicuiꝫ
veritatis veritatem obiecta. Physica. contradictoria, deabꝫ doctrinis, ita distinc̄
ẽ actus intrinsecã actualitate importante, distinem actuum nemine. Cognitio et potest
ea. diuinis ubi aptor veritatem habitum contradictionem distinc̄ virtutis. Intrinsecam
admittit, sed si admitteret distinc̄ virtus extrinsecam in ordine ad obiecta Intellia vi.
rificandi. vi illius obiecti contradic: physicam. de quibꝫ vbi infra. quæ est
distinc̄ actus extrinsecam. Virtutis extrinsecam ꝓbr hoc vi quia distinc̄ veritatem de
actu Petri et reali. sua obiecta. Physica. ad ee cognoscendi
in sensu. Virtus cognoscendi expropriã subiã actus. Et reale n̄ ee cognoscendi argumen
in sensu. Virtus cognoscendi expropriã subiã actus ẽ humana implicat ee ad cognoscendi
possit experiri in sensu Virtutis qñ suspetur exprimere, et eet eadem
cognitio et n̄ eet eadem. Qã eet representãtio Nam obi directi cognoscentis actus
cognitio, Potentia ex potentia. Et physica, capacitas ex quacũ rei existenti Nemini
cognite et intelligenti bene. a bacta.

Caterũ si ñne cognitio distinc̄ virtutis sect̄ æquivalet unitio eiusdem Sanctus sha
rity in ordine ad assignandos plures effectus quos possunt multi res, admittit tactis
motis distinc̄ virtutis in creatis q̄ccunq; si extrinseca, plenitudo æquivalet
plurib; rebꝫ ptã, sistere multos effectus diuersis Prioꝫ receptibꝫ ubi extrinsecis
et cognitionibus relate ad unã, nunc relate ad alterũ effectum ibi extrinsecum,
vel etiã relate ad plures res ptas dicet. ibi extrinsecus et sic. et extrinseca dis
tinguit tñ diuersorum scriptorum extrinsecorum causis subalt. negãt Scotistæ positionẽ
obiectum negligunt. dicit ipsã assumunt obiã ginde sit.

Propõ 3tia.

Inter tot lites n̄ sibi ipsis obiã et ruina se. desideratur. n̄ clarã scientiã obiã
in creatis fundata in distinc̄ virtuti. ꝑa celeberrima. Schola Thomistarum, qua
regnat ꝑ̃cipuã in orbe. Academiã ꝑra Thomistas et Scotistas et Pr: Suarez

vide in superiori pagina P. Compti

ab ipsa terminata, status em. Intentis nihil aliud importat, jam dicì ee cognitã. Obm autẽ ee cognitum rtum dicit denominum extrinsecum rtis in distincta ab ipso et a cogne terminante ad ipsum obm, ut mi melius appareat infirma ee hanc adverto &c ut

Propoo 4ta

Supposito em status duplicis. Intentis et Physici distinctis inter se adhuc ẽt et rnale distingui idem existãs intentionales possit dari cognm terminatum ad existentiã intentionalem talis nĩ vero rnalis, nĩ dantq; pertinentes obiã. Ita Sr Ockam Quo ẽ gd cognio obiective praticulcas ẽ ille vicinus e duobus rbs identificatis unum alterius etiã nĩ attacto p cognem, sed cũ cognio attingit existiam intentionalis talis et nĩ attingit existiam intentionalem rnalis, nĩ attingit unũ ex duobus rbs identificatis alii nĩ attacto. Qd hã duã partes rbs distinctis rs se etiã existãs p via talis et rnalis. Inter nĩ ẽ cognio obiectiva principans inter ens et rnale spectata idem diversas entitates intentionales.

Soluunt Argũta Contraria Sentiã

Ad primũ ex istis pbum. dicit dns Scotus vt duas formalitates rbs identificatas gnoq; sciat dgentia unius rbs entitis ad veri fandas utrasdicas predicata tribus esse distinctum rbs Sr dns Scotus Virgilius gnoq; ẽ dgentia unius rbs entitis plurib; vobis nĩ ordinem ad postulata plura effectu aliquorũ vobis postabilem cons. Ita dicit Scotus virtus unius dans obm creatum dgiat ad ponendas contrarias plurib; vobis q; quod possit ponendo qd ponat qd ponat dicit eam plures distinctas C. dgiat quo ad veri fcandas oppositas utrasdicas Sr. nec em ex eo qd aliqua res dgiat plurib; ad postulata plures eam effectu sequi qd etiã dgiat ad veri fcandas utrasdicas aliqs nulle distinctas rbs, hoc em cõt pcipi dgiare ignorãtq; quia in hoc nostri qd de eodẽ rbs obo veri fcet, ee vt ẽ eq eundẽ formã v pdicati. Secunda opinio n sequit dispositas em ẽ qd ee virtus intrinsece calida ex ejus natura sed virtus contrarie qdcendi calori. ad Vo dicit aliqui virtus plus sed non virtus contraria potendi effectu qd plurib; vobis pstabi

Ad 2dũ dicit dns Scotus pcipuas obiã nĩ posse distinctas rbs identificatas ee Sr. ex aliquas C. nempe solũ dicit ex rnis divinã et personalitatem nĩ rbs dicit vt nam divinã et attributa omnia nec in hac quidẽ vita in Essentia Dei mysteriorũ cha Dei supra ens potestã &c. et Sr Virgo vere em ee apostolica doctrina et plonabilitas asquari ad creata ee vt nam divinã et proprietates dicit sanctas personas obscura Sra ẽ dns Scotus Virgilius ex certo dicit vtrũ in Deo sit gratia divina vel nĩ dicit et nĩ dicit hoc sanctus quia sanctus nĩ in Deo sit intellectus excellentiae capitã nrũ supranaturaliter pressa lumine nãq; nova nĩ dat transferri ad evangelia

Vnde obiq; sistere. Vivoli Curriqua folivenes obuiã obstant scopulos in arcta
certamina, in villarũ Vrradi: de Gente Creata time nulla destina vti, Dũ vero
Creatura dicang eẽ unigenitores diuinitus intelligũ ẽ vdi attributa ipsi domina
hoc ẽ vdi sapiã bonitatem &c. ꝛ vdi decepta Virtute.

Ad 3tium dis! obi Regni fortis quo applando adiuto Petri ẽ diuersi excepta
fortis quo applando vnchate eiusdẽ ẽ magno diuersi discernite desumpta ex obo
diuerso N. gã hoc simp: ẽ idẽ nomẽ Petri cũ obi sacis gdciati. Ẽ diuisi
diuerse desumpta ex obo malo eiusdẽ C. id ẽ diuersi ẽ ex diuersis Notis in ex
sine a quã cognoscit Petri cognoscit etiã capite, oriã proprietas et proprietas de-
pendẽ de Petro. Ad illud qd dr. cognoscit Spectri ab obiãlico [illegible] aligndo
Spectri ẽ facta et adgte gnde st Spectri ad aligdarco Spectri in [illegible] delgte ute
ut ẽ adgte facta cognoscallate sui obi videri humanitati cognos potest ẽ se
diuersas licet idẽ habeant obiã ut gã docet uti replicat ẽ alia ẽ nulla Creatura cognoscit gã

Deũ sed etiã imperfecte. id ẽ multiplicabi Creaturã ut defecty singularis vñ cognoscendo defi-
nabit singulas ut cum ẽ multiplicabi illarũ. Porro Spectri in mirabilibus accidit alt
una sit gã ẽ alia gã una multa et aliqua et multa et primo et plures gãtũ uni
utrãq; idẽ complur cognoscat et sua singulis ẽ ꝑfectior cognoscendi gã loco lege
utriusq; rerum Deus cognoscit.

Ad 4tum. N. Dicim gã eiusdẽ videre aal se mirabens alongo cognoscã alterius ẽ aal
dãi cognoscã autẽ ẽ vnale ꝛ oriã ex eo gã cognoscã aliqd ex pte obi et aliqd
ex pte sedga ꝛ habeo cognoscã alterius illig obi qui cognoscit explãs ẽ Vocem
qui explãs ẽ Vocem aal; Aliud gã Petrus sedat Petri ẽ bnen et ꝛ
sedat bnẽ ẽ aal vnale ꝛ oriã ex eo gã aliqd ex pte Petri cognoscat
et aliqd ꝛ sed ex eo qui ꝛ cognoscit alterius Petri, et ideo ꝛ sedat illi
explãs alterius ẽ Vocem aal vnale quia sedant bnẽ ꝛ utrumq; sedat
ut alterius cognitus qui strenue fortis nulla proprietas gentis ẽ alterius.
terq; vnale. Et patrimonii hoc et stupe ꝛ cognoscit alterius ẽ vnale qd
affirmare de Ente dicendo se alongo cognosco gã vel bnẽ.

Dico cũ gã vnale sumatur formaliter, obiectiue, ꝑfectiue sit, me ꝛ ꝑfectiorem ee
vnalitem quã ẽ idẽ fortasse. ex pte obi cum vnalitate. Si autẽ sumatur ẽ ly vnale
ꝑ ipsa vnalitate ut clare cognita. tunc verũ ẽ me illam cognoscere. id ẽ me ꝛ hãc
cognoscendi omnino claram de illo Ente eam, scibilem qã explãs ẽ illam Vocem vnale. ex-
hoc autem ꝛ oriri aliquid defectus ex pte obi qui deficeret, sed tm defectus ẽ ꝑfectã
cognitionem obi. Affirmans sumã N. Dicim Enti oriri id ẽ omnino obmi sicati hãc
affirmationi

Ad 1m Rm Stiam Rx Dr motus oppositus sit sufficiens fundamentū et radicū cognoscendi realitatem, sive ipse causat ille motus aliquā rem in suo genere physico. Quilibet enim effectus dicit in cognitum sed cā aque precise ut aqua indicat et licet ille motus sentiendi qui causat ve ipse aliquā vg Petri visi Petrum, inde se habeant respective mea visione nisi causaretur ab asino ducunt tñ me in cognitionem realis Petri in quidem clare distinguendo Petrum ab asino et alteris sed in cognitionem confundendo Petrum cum asino et alteris. Unde ulterius dico q tunc adest species sufficiens ad cognoscendam realitatem Petri cognite clare distincte Petri abrutei.

Ad 2m dr: tñ sensatio ut indicat ordinē ad proprium sensibile quod est color pre. sentis: dicit ordinē ad proprium sensibile non omne. Nabor cognite distincte Petri et dicit ordinem ad realem Petrum. Ad 3m dr: tñ sensatio dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ. Ad 4m dr: tñ sensatio non dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ. Ad 5m dr: tñ sensatio non dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ. Ad 6m dr: tñ sensatio non dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ.

Ad 1m Rm Stiam Rx Dr motus oppositus sit sufficiens fundamentū et radicū cognoscendi realitatem, sive ipse causat ille motus aliquā rem in suo genere physico. Quilibet enim effectus dicit in cognitum sed cā aque precise ut aqua indicat et licet ille motus sentiendi qui causat ve ipse aliquā vg Petri visi Petrum, inde se habeant respective mea visione nisi causaretur ab asino ducunt tñ me in cognitionem realis Petri in quidem clare distinguendo Petrum ab asino et alteris sed in cognitionem confundendo Petrum cum asino et alteris. Unde ulterius dico q tunc adest species sufficiens ad cognoscendam realitatem Petri cognite clare distincte Petri abrutei.

Ad 1m dr: tñ sensatio ut indicat ordinē ad proprium sensibile quod est color presentis: dicit ordinē ad proprium sensibile non omne. Nabor cognite distincte Petri et dicit ordinem ad realem Petrum. Ad 3m dr: tñ sensatio dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ. Ad 4m dr: tñ sensatio non dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ. Ad 5m dr: tñ sensatio non dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ. Ad 6m dr: tñ sensatio non dicit ordinem ad realem ut hic nunc et nunc ut distinctum ab alijs in illo situ.

Ad 1m Rm Stiam Rx Dr motus oppositus sit sufficiens fundamentū et radicū cognoscendi realitatem, sive ipse causat ille motus aliquā rem in suo genere physico. Quilibet enim effectus dicit in cognitum sed cā aque precise ut aqua indicat et licet ille motus sentiendi qui causat ve ipse aliquā vg Petri visi Petrum, inde se habeant respective mea visione nisi causaretur ab asino ducunt tñ me in cognitionem realis Petri in quidem clare distinguendo Petrum ab asino et alteris sed in cognitionem confundendo Petrum cum asino et alteris. Unde ulterius dico q tunc adest species sufficiens ad cognoscendam realitatem Petri cognite clare distincte Petri abrutei.

§ III

Satis fit quæsitis non nullis de. peripateticis.

Quæritᵒ primo Quid sit sentiendū de sententia Patris Ferquirde peripateticos obiectiuas fundantis ꝺ in distinctᵒ Virtᵘ sed indistinctis vtr plantalitatibus, cui quid oñ in antecym. Satis fiat eorum breui doctrinæ huius auctoris et explicate quid recentiores astruxerint, opponant.

Dico ergo primo accidᵗᵃ subiectiue sua forties qñ manēs ñ corporei, put ꝺ suscipit sed tm plantalematis attachiatis, hoc qꝫ experientia. astat, dam. Deum. —

ñ corporeum in recipiᵉ
ñ corporeum in alteri, nisi inmediate manēs aut alteri vnij ꝫ thomo sedistis
aut Spūs omnia ubiquitis aut muris etabyssi ubiqꝫ late diffusi a corporeis, vt Angeli
nisi plantate manēs, Iuxta alleti. Sed corporeum subitaꝺ huic egni Leonis alterius
quibꝰ ꝫ ōn hic vbi, corporeum aliter nisi explicate. certa figa. coloris &c.

Dicet zdo qđ hdi obiecta quid substituta. sed qđ substituit, hoc verū corporeitatem esse.
manēs another portrayed. per sensus perceptum accidentia illa. rei
exactly inserte presumy dere vt videt qđ sensatus ad aliqꝫ ente obiectus infert qđ
illud Ens sit purpla realis. Iuxta sed contra qđ sensat ꝺ purpla plata ex quale
apprehendat extingui p plantam seu rinam, qđ Sensibus Cuiꝰ pare. percipia. sensationum
nemo plantate corporeū aliquis illud ens Esse ad.

Dicet 3tio Plā plantata alia ē optima qđ optat complexly simplexly nedum ex
gentby ut plantā substituā huius Spūs explicate actus et modi et corporeitatis.
alia ē ꝺ incompleta seu simplicia exactly opta optima. Angeli vel p plata magis ex
prosciz pars ꝺ hui ē vnia ex illis plurimis optimis totale. p plantæ tertiæ huius

Dicet ecto precludere &c. nam ꝺ plantæ ad ali ē corporeitatē q ten seu efficiam in-
una plantæ. partiali, et n in reliquis obj in quibꝰ corporei possunt vt percipere.
adt a tali Petri ē Corporeitate. Petrum in plantæ unito qđ Correspondet tali Petri
et n corporeitatē, in alio qđ correspondet tali Petri. Voluntate hanc percipiendi
obiectuam. qđ plā. Cognio licet ipsum aūt n dividat ab tali, tinte, diuisibiliꝫ,
tn plantā actus applicate tali, qđ plantā eum sine obā cognitā rerum
ideo abillis in mente. percipis et diuisis cognio illa dividens et ꝓpundens vocatꝫ
ꝓcipio obiectum.

Contra. hanc. doctrinam. aliqua. a recentioribus Professoribus Philo
sophiā opponuntᵘ

Imo. Pa̅ ad Petri gn̅rale de corporis xpi̅ie in phā̅te adhis Qr: n̅ dicuñ petro nec tibi fundata̅ in phante. petrus Rnale Petri ide̅ ē cū ali Petri. Qr. gnaliter Petri cognō̅ in alib Petri dicitur alia de̅ corpōr rnalis Sed Rr negando illat petrus dicit. Rnale Petr ē ide̅ cū alio Petri sumptorū ē ⁊ ⁊ ⁊

positiones nempe ex. gte actus
ex his tantu colligi gt n' ea adeo exigentes rnes, ut ob eas omnino debeat reiici opinio
Patris Sebastii Izquirdo pinde ad quæstionem.

Dico probabiliter posse defendi posse positiones obiectiones inter fortiles vlr Jocum identitatis, si-
fundendo in distinctis vbis phantasiis. Hanc defuncti Primus et unicus fm Pro: nra
impugnare opugnavit motus in Deo: Professor D. Joannes Martynski. Cursus aut
obiectio ē probabile dari cognom. talem. Vi cuius attingat aal Petri in phante A.
et n' attingat in eodem vbi. Hinc aduerte. 1 parem illam ratione sup eviti negauimus positi-
ones obiectiuas posse de cogne attingente obm immdte. in se. ipsis
Pbr assertio quo ad probabili dei gt cognoscat ex. gte obm aal Petri absq; rnali tunc gt
probabili saluari positiones obiectiuæ inter aal Petri et rale, absq; fortiles vbi Jocum ideo
tatis, sed si fundendo positiones obiectiuæ in distinctis vbi phantasiis gt probabili dei gt cognoscat
ex. gte ex. gte obm aal Vg Petri absq; rali. Ergo si fundendo in distinctis vbi phantasiis
qq sunt probabiliter saluari positiones obiectiuæ, maior certe non pbr. Si fundendo posi-
tiones obiectiuæ in distinctis vbi phantasiis, gt cognoscat phanta aalis Vg Petri et n' cogno-
scat phantasma aalis Petri qud ē in pbr. implicantiæ. Ergo si fundendo positiones
obiectiuæ in distinctis vbi phantasiis gt probabiliter dei gt cognoscat ex gte obm aal Pe
tri absq; rnali. Pbr. Itegru ad hoc ut dicatur gnoscat aal rnali tam cognoscat imi-
rnali ex gte obm sufficit gt cognoscat phantasma aalis Petri et n' cognoscat phantasma
rnalis Petri. Ex quo ce Pbr Ans recte dr cognosci obm absolute. et simpliciter cui cognoscitur
in phante. gt facile pbr Inductione in Deo Angelo, aa rnali et obiecto substantiali. Nunc
em. obm licet mihi nunc ad ē in se, attingat tm. in sub substituto nempe in phante.
Confr. idem Ans. Instantia Regis patiscentis per Legatum pse. substitutum. Quia
etsi tunc nihil agat in persona cui Legatus vg phaturit nihil, dicit tm pacisci nunc
ē in se sed ut in ipso substituto. Item recte dicimur exhibere honorē, sed cultū
Deo et sanctis in Imaginibus. Licet tunc a nobis n' attingat Deus et Ss. ut si
in se sed ut in alio ut nempe in Imagine. Ergo etsi ad hoc ut dicatur cognosci cognite
obm aalabsq; rnali. Sufficit gt cognoscat phantasma aalis tanq; substitutum alius
et n' cognoscat phantasma talis qui ē substitutū illi. Unde etsi ad hæc positiones vol-
uendas n' ē mia Divino verbum qui ē alio tex nempe diuino vbi phantasmo.
Si uero quis quadrat quod determinat Intellectum et phantasia ad formandū phanta-
sma huius potentiæ fortitis et Salvatis in Petro vg Joannis et n' alterius, et deter
minant ad omnes fere alias perceptū attributibus ex modo nro loquendi
di Spectri huic fortiti et n' alteri, ad Conum aliqua exquisita ad Intelligi
bile et n' alterum fortitud ad Ipsas formabiles de hac potius etsi de alia
fortitis ad aliquid aliud.

Quid ritur 2do Quid tenendū de tenta negante positiones obiectiuas inter
rnes restrictas vg inter aal Petri et rnale eiusdem adiuuante

nem ees inter vnes Jnames. hoc ē inter aāl ut sic, et vnāle ut sic. Q hanc sentiam ee reuocandam. Jan. gā aāl ut sic. ex pte obi. uncta Jnami sumenta sentiam dicut Gntia gā eli ctiua. Jensaonum. alcoa, etiam. dicitur. Gntia gā ēt ex pte obi identifica vāli. sicut Ergo n ēt gcandi. otile aāl Petri a vnali eius. dem ita nec aāl ut sic arnali. ut sic cū dg sit idē aāl ut sic saltim partialr sumptum cū vnali ex pte obi, sicut ē idem aāl Petri cum vāli. Jam gā aāl ut sic dicit cūa Gntie. elictiua. Jensaonum. et cognem terminatā adilla cognoscentem ille atgz hoc ceitatg. Q nale. item ut sic dicit cgz. Gntia elictiua. ratiocinoua. et cognem terminatam adilla n representatem illa cum hoc ceitatibus, sed cognio positiua obiectiua nē inter cognes realiter distinctas, sed inter plicata identificata vealg. Ergo n datg cognio pdēt positiua obiectiue inter aāl ut sic et vnāle ut sic.

CONTROVERSIA II

De Vniuersalibus

Mā gines de Vnibg etti, stās. dstinctū inter ostiqat ut Melchior canus lib: 6 de Locis Theologicis. Ē ingeniū n minus laudi, ēt quod fructus laboris et tempus impensi sedeatg se n pertinste perpere. Vnibg, en ē aptitudo Vnitatis et nūia, ita. est gnāle ra ēt Logica. teste. Poteto nos ēt demonstres nat de tanti absg illis pfectus ostii quā otant perspici et Dei nil Vnibg, nec. percipi gloriosa de quibg Logi ces disputant. Duplex. natg ē Vnile. Alterū essentiale alterū gloriosum. unde hac Propositio explicabit

PVNCTVM primum.

Datur ne. Vniuersale.

Vide defitre et inve? Er ē ne. aliqua. dispō ideo Admittenda inter eas quā communiter asseruntg

Videtg n dari. Vnite. arme Tum gā Quicqd datg in vero nā nec accepto Deo ē incerto loco et tpre sed vnale. n ē in certo loco et tpre. Er: n datg in rerum nā. Prīma quidpd ē apte rei quot cotra cuntes aut pbabile. singulare ē determinatē ens n vnale sicut enī individuum vta singulare ex pt essentiale, etra p rationem. Sed gā

quidq̃ existet distri a deo ẽ pductũ hꝫ dñi cum Vale autẽ n̄ ẽ quid pductũ q̃ ad vtro
ternũ ad ſola ſanctaria dei ordinata et donaria ſibi ſua hoc aliqñ ſit n̄ debz
vnde

2do Vide. recipit duos q̃ ſimul ſit una et multiplex in cadẽ ordine vnĩ ingred̃
q̃ rõ ẽ una et explicatus diuidiorũ. oppon. ſimul ſtructura et regulo formã dei
ſed ſecundũ Vale eẽt una et multiplex. hoc ba ad rnõm. Vnitas requirꝫ ei. n̄ pdictus
3tio Si hoc vꝫ eẽt Vnus Petrus et Paul; eentide ſeruꝫ vꝫ. nam. quã ſt eadẽ
in vno 3tio ſe eadẽ rñ ſe.. Addit. ſequitur q̃ eadẽ nichil humana. in ingredi ſtructurꝫ
in altero p deum et et q̃ ora individua hoc eent Conſtantia. q̃ existendo
individuã ſubſtãtã q̃d ora et adeo a ſolũ dari ſpte vni ſed etia ſpiritualiũ
ẽ, plura cñ ſcripte eẽ unum in eo ingredi plura. ẽ ſcripty diſſimiliũ ei q̃ illo
monſtra ſingulꝫ ſimilia Arrocorro

Arto. Vnitas eẽ ſceptũ formatũ deuchz in mente. exiſtens et vniuerſaliter multos
ſuentẽ qui ẽ Vnitas et in repugnando multas causas et in pdicando de illis q̃ dep.
ponit de. illis ita Gabriel in ſuum Reſtrictio quidẽ ſcde. et 4to
cap xxxx 5to et 6to Loqñ elomanus ad ſcribz opinio hꝫ antiquus Nominalꝫ.
Videꝫ una ſcholaſticus (Vitali ducatũ illi de ea cap anno Vnitas nichil ẽ
Intelligo ſtos Anglaria aut ſcripty ẽ Intelligo eẽ vero ad ſcripti in repugnando aut
ſuadendo q̃ Vnitas ſcripty ẽ ea res ſint primus ſcripty) Vnum cap: de ſubſtãtia
dei, ſcias, dubitas. ſcr ẽ ſimilis ſcire. q̃ quid q̃ ſcripty n̄ oubiũ ſed ſcripty. et
rõ ẽ q̃ una ſcdã se. n̄ pt eſſe Vnitas ſcr. nec ẽ ut ſcripty nec ſcripty Vnitas
n̄ dary cum. nec nisi ut ẽ apte vni ut ſcripta.
5to Videꝫ n̄ eẽ de rõe Vnitas vnibone ad plura. pẽ ſed dari Vnitas absolutã n̄
respectiua. ut Vnitas ſtructura et n̄ nulli aptã Cohibentes. Cum q̃ pt
ſubſtare, et pdicari Vnitas. ſine relatione ad plura tũ q̃ indiuiſibile ſcripty
in rõe indiuiſibilis q̃ diſtrã in diuiſibile ad quod nõ ſequ relatio ad plura q̃ nec
destructiua poteẽ in diuiſibile. Ego nec Vnitas tũ pte ens ſpiritualiũ pte
pertz rõne. Vnitas ẽ relatione ad partes ſua. Dñ q̃ ſi ideꝫ Catonica eent
actꝰ ſubſtantes, eent quasi diuiſio ora Vnitas absoluta Et ꝛc.
6to Videꝫ n̄ q̃ recte dicitur Vnitas in Vnitate ens ſpte. res ſi ſpiritus et in vnitate
ens ſpte. ſpiritus tria q̃ ſecretꝫ hoc absurdũ q̃ tres divina. eet Vnitas
eſt ſpiritus in forma eet genꝰ Metaphꝫ. nulla eẽ impedimẽ eet ad hoc

Reſpondeꝫ

Vnitas dñr ens, unitꝫ de ſubꝫ sic Vnitas in re. dicens tñ ordinem ad plura
diuiſibile tñ plura. q̃ ſpiritualiũ ſpiritus aliqñ ſymma eo ens multa dicuntur
dedues ſpte ut q̃ virtus q̃ multa operatur. Ita q̃ libet ẽ aut dñ et Vnitas
ſpiritus ſeu Simplex. q̃ n̄ ẽ ſpiritus ſpiritus ad plura.

Multiplex é In Cas⁹ agls in Scdo in Recipiendo in Ppendo etiã pdicandi
Vale in Causando é Cã plures potens poscere effectu ꝛ ge ut Deus ꝛ eũ alijs
Causis determinatis ut gñl. Vale in Scdo Sca recipiendo é gñl Scire suscipiendo
Scire plura ꝛ. naliꝛ ut spés ex presa ꝛ impressa. ꝛ ex placito ut Vale pro
Comeda &c. ꝛ alio quouis modo ut Cauſa, Vale in Recipiendo é Ppe receptiuu ꝛ eius
ꝛ mutuu ꝛ naturã ut Maã primo. Vale in Ppendo é naã unã Ppetatem gñl
é apta. nec multis ꝛ. Nã dñs Leonis &c. Vocat metaphoꝛ, qñ multipli
é ꝛ ridere ꝛ pritas rei attributa ꝛ amaã Ppetatis qui alii se inuicem ordine
ad actum Inflles. Alis pritas é aptitudo in existendi multis requisitis
Vale in Ppendo qñ é vale. Vale in potendo ecce nã adã qñ é pdicabilis. appti
Longum qñ logica é agerede pritate, ppetatiꝛ rei ut dicent ordine ad actus
Inflles Comparatiuus gñs é aptitudo pdicandi de multis requisita ad Vale in
pdicando qua vale. De his dictis tractari solet in Logica et nõ de Vali in
ente qñ priꝛ é rẽ inexistere dependentis qm pdicari de multis, qm. sunt inde
pendentes in primi pando exhibitionis qñ ad existere, et inge. de Vale. et andet,
et an sit aliqua diuisio illius admittenda ꝛ per Donatus. Hactꝰ sit

Propõ ama.

Vale. in. ente dat hoc é dat apte rei in dependentia abõi oppõ Inflles nã qđ deve
demꝛi possit Valis in eando. Sta oẽs Phili. Stra. Catho et Horatius antiquos
Philos. Ppr. Dñ qñ ꝛ Vale in ecndo retinet nã una pse. qñ possit rẽ singulari
bus individuis cũ multiplice sui gremij qñ hñ plures naas simul in politatis entibꝰ
sed valis nã dat. Stallim. in Dñ dicit duo maalt ꝛ in Petro, equo &c. Ppr dat Vale
in ecndo. Dñ qñ dat accepta alteri legis singularitꝫ anda pupillꝰ qñ ꝛ vñ knaꝛ
Ame multiplicandi cum accepta alteri in ẽ singulare. Ex: Vale qñ nã abstracta
é indifferẽs ad singularia de quibꝰ Valis. Valet alteri significari qñ Valetas vrio
ꝛ sequitꝫ ad nã abstractã.

Pr̃ 2da. Constitue. Vale. in ecndo é id qđ é genus. qñ qñ rẽ multis
Vale re in pdicando é id qđ é aptũ pdicari de multis. Sta oẽs Phil. ex mente
Aristis ex presa. in lib ꝛ Metaph. Cap: 3 Dñ lib: Post: cap: 19 Dñ lib:
Periermenias Cap: 5. Qđ vñ é qñ hñ deficio sequit ex hoc et semper
Pñs in ecndo etiã pdicando. Ex hoc patet quã dicũ hoc: deficere
Secundũ quo Cum deficere Vale ly unum rẽ genꝰ qñ ꝛ sue Vale. vñ est rẽ sin
gulari. Ly vñ multa sicut dñ genꝰ secundum de unite sumptum, tñ Copula
tiue cũ Vnite sumptu rẽ deficiens Vnitis
Secundũ 2do Vale é Genus, de rebꝰ plurẽ qñ dubito nã ex qua ꝛ forma re
sultat. sicut albũ dicit qñ dubito pritatẽ qñ forma albedinem. Valetas
autẽ duo dicit ꝛ nitor et multiplicatem sed aptitudinem ad multa vñ Leo

c̄ Vnte et nihil ē aliud ḡm nra Leonina gtm̄ una et apta ee in multis Lanibꝫ
exp̄dicari' de-ilis.

Sciendum. 1mo Vnitem et multiplicite requiri ad Vnle. ideo gā ee. omnia ꝺ sensa
nomen hoc Vnle solū sibi vem gā n̄ sit in se. una multiplicitꝫ n̄ in suis
indiuiduis ita utrū tenere sint plura in. vnē ipsa Vnli designatꝫ nomen
velut hoc et equales sint plures in vne alii dicta p Lg aāl.

Sciendum. 2do Participles de finis Lg id gt scitꝫ gt Vnle debent ee unus
npe et spēa. Per gā resultāt ꝺ quidcq Apposita et composita p acciꝺens al
domus, et aggregata ut Excercitꝫ &c. em n hūt unam ordinē ꝺ situm etn ponunt
in ꝑdicamentis. Vnle aute dicit ē, p̄dicamentū et trend
gā n̄ ijs ponunt, gtm̄ ꝺ se ꝑmixte ꝑdicabiles h̄n ꝑdicatꝫ. Resultat ideꝫ
complexa et aāl tnalle n̄ gtm̄ hmēm de gtm̄ plura dissimilia ꝺ aāl ut hoc
Candidꝫ gā ut talia n̄ hūt ide ntā

Sciendū 3tio Participles Lg unum in multis de finire gā n̄ sufficit ad rem Vnlis
Ordo et multe n̄ ēm Vnle sed multido et collectio ect. ꝺ ꝺ requirit ordo unius
ad multa Vnle si. sit unus et n̄ respiciat multa erit participare. et n̄ Vnle
Gram. designat gā Vnle dicit ee adiūge. unū a multis seorsū seu disiūctim n̄
Collectiue simptim et n̄ ꝺgā p̄dos in uno et pars in altero. Hinc mare
et aqua p̄mixta pugnant aqua terrā et terra aquā. et exercitꝫ respectu multoꝝ seorsū simptim,
gā in illis ꝺ. simptim unum n̄ ē adiūge sed solū magna pars in uno et pars in altero
Sciendū 4to Vnle debere ee multos p̄dentē in illis gā n̄ dicit nec absolute unum
quia bet ee res p sua natā et ebcere ē id gt ē alios n̄ est ebcere ſ̄ ſ̄ talē.
Sciendū 5mo Vnle debere multiplicia in pluribꝫ numero hoc. ē dicit ee ꝺ plurib
ut ede. plura, ede vne Vnli ꝺnominata multiplicatꝫ in Vna pte ut Stus ꝺ ee
brie gā nec dicitur n̄ multiplicia in p̄dicamento ede. nec hoc n̄ ꝺ pluribꝫ per
rebꝫ corporis exist. sine multiplicatione sui. Item Entia rōnis creata
rebꝫ corporis exist. sine multiplicatione sui. Item Entia rōnis creata
gā exist. in loco. ducentis y subiectis hmē multiplicē sui ideo n̄ ꝺ Vnle

Sub illa glura cui dicte e dat participare ede Vnle Vnle et ede ꝺnominatiua
brie Vnle, coloratū n̄ ē Vnle et ꝑticipat albi et corpi gā albū et corpus ꝺnominatiua
vnē ausfert illi subiecta.

Sciendū 6mo ad rem Vnlis n̄ requiri multiplicitē nisi ꝺ vna vnē. Vnlis hoc
ē ut in terra sint plura. in vne ipsa Vnli. ut hoc et equale sint plures in
vne aliq.

Sciendū 7mo Participles Lg inēē multū habē gt Vnle vel ꝺ unum et nec Vnum
se extēdā ē sic. ut ee hoc v̄ male. Hinc equitis et aratrū sit ꝺ unum Vnle
et aucupiū rebꝫ nihil ꝺ unum ee. ꝺ ꝺ Vnle nudi gt in generali Vnle
Instat. ad Lgis resolutionē Naturali ē gt in generali Vnle ipsa ꝺ
rebꝫ prout gadē ꝑ ꝑdicare. Sed ꝺ Vnle ut hoc Vnle unus unitas
Lgis portā ꝺ aptitudi. 8vo Ordo ꝺ ꝺ Vnle ad partes, unitas unum
dicit Vnle male, ꝺ nec ꝺ unum et alii ꝺ forte gā hūt

formâ Vntis quo su ponto.

Certũ ẽ Vnitate ñ distingue. in. nãa V6 in hñe, gã ipõ ñ ẽ vnitas ipsa
sed aliqs Vnite. tngm formas. et partes aliqs ẽ q alicui. aliis ẽ ipsetro
ubi nãe. hãa eẽt Vnitã. Solũ dicituri pt Vna Vnitas ritat in Vnite. re
tione et aptãe. Greg. gã et

Propoõ 3tia. Vnite ẽ, vnitõ seu formâ vnitis sitã ee ñ in re ñe partis
Cgã gñ. q abstrahen nãe a. singularitãe ut postea dicet. nec ẽ ordinis ad
relationẽ ad multa. sed ñ ptãe. ad eandẽ in multis. Ita Pr fonseca. 5 to
Metaphi et gñr Doctores apud Combri.

Obi de Vnite. Qã vnitas fortis ẽ distincta Vnitate nãe Vnitis. Ergo nec vnitas
potentie dñatur ex requisitis ad vnitate de relatione etã pbr. Pu gã ordo
ẽ obiã in essẽ tollit et destruit rem. cui ẽ. sed vnitas ordo ex actibus vnitat
nãe distincta et obiectiue ac pondẽ nãe ẽ vnitis. Pu gã vnie. ẽ ordo ex actibus vnitat
ne ordine ad plura ẽ. Dicit Vnite. ergo ex nãe ẽ vnitis ẽ ñ dicit
ñ ht relationẽ actiue. gã hãe. ẽ. ordinẽ ẽ actu. sed passiuũ. ubi ẽ. Dicit
nãe ñ ẽt vllus relatio actiue, et ñ aliqs hãe esse nisi ptãe etiã in Cathe
gorn nãe Vnitis.

Do Vnitate etc pbr. Pu gã positio aptãe. ad plura. quod ñ ẽt Vnitas potentie
et habito actiũ nãe Vnitate. sufficit Vnitis et habita illa etiã ad positas
potentias et actus ñ sufficit Vnitis. Pu gã ñ solũ aptãe Vnite. dicitur
ẽ partis. et distincti Vnitatẽ ñ finaliter sed fortis. gã actu eandẽ et potiendi
Sc lacty Vnitis gñ ẽ tale. adiutor seu fortis. gã tribuit actui q de ipsius
ẽ et de illis pdicari. Pu gã Artes definiuit Vnite. q Ly actui ẽtis q tribuit
nulla facta mentione relationis sed solũ aptãe. Et licet actionem decerni
Vnitas q gã omnis intellige vnitas distincta ñ ẽtis mentione facit ipsius
ẽtis quod dicuig distinctum Vnitis. sed solũ tngm. Cuius q dicunt ad Vnite.
Sit sit forma de relatione et ordine aptitudo. Certũ videtur ẽ de esse
Vnitis illa relatione et ordinem ee ẽ aptitudo ad plura et relatio seu ordinabilitas
aptitudo ita re et forte.

Propoõ 4ta. Vnite, ab inquãto ñ sit scala nãe et accepti Vnitis sed
res q nãe et accepti scitas. Ita communiter doctores ee dicta. Contra
Obi. Pu gã multa dicuntur ñ solũ q ord scientia nãli inquibus gñã de accepti et spe-
ciebus de quibuscumq pdicanti, si autem de illis quoti q accepti ex creantq. q hoc ad
Petrus ẽ hoc nam cũ voces istã et accepti diversi sint, nõq. vocum. ẽ alia nõq. in re clau-
dit. Ergo de illa. ñ pt pdicari. gã cui de alio pdicat, idem cũ illo debet ee, ut pdicatum
q rñe identitas q rñe. Duo similia aliquod. Ergo in re etiã ipsi scientia. q voces corres
pondet cuiq rñe pdicatũ ẽ in subiecto et duo. Contra de illo Dei gã voces cũ sint
signa et accepti designant obã seu nãi generũ, sint signa. Ergo voces et
accepti ut vntas nãe gongdant Vnitati. Dedicati signa ee sine suo scito. Dũ
deberet dici Deus scitq ẽ vox. ñ hoc gã falsũ ẽ.

Q̃ attinet ad ꝓbã ꝓcem Petri Paruli de Ariolem. Vnitas sabendũ ẽ q̃ Caietanus tractatu de Ente et essa Cap. 6to videtur velle q̃ ens vnum nam vnitas ens q̃ ens vnitas exprimit rei et Ds ut ẽ oĩs ille. nia q̃d p̃ hñe apteret plura indiuidua, ut nã humana equina ẽte, et nã solis q̃d licet apteret detacte in hñ plura indiuidua. pt tñ illa hñe de absoluta Dei potea

Alia. nã Vnitas transcendit ẽ expte Ds tm q̃ hñ in positi hñe tm diuisiũ plura indiuidua tñ expte Ds tm q̃ ens dr̃ ens capax oppõis impliciter nõ repugnant hñe plura ꝓprietates indiuidua. Cui opinioni opponit tñ Scotus et recentiores fere oes tenẽtes mi plurimas in natu est.

Probo 6ta. pt admitti ꝓbã Vale. in casu expte Ds tm adeq̃ re. ẽ dicũ Vnitas in casu in Vnitate ea precisa et Ds tm et in vnitate expte Ds tm. ꝓbã. Caietanj Sanchez et plures alij quos citauit et sequitur Conclu: deip: 6ta

Ob. q̃ Vnitate expte Ds tm hñ oĩa requisita ad vnitatem cum casu ꝓpe ꝓ negue singularitatẽ, Cõmitem nã aptãe ad vnitatem sufficiens ꝓ admitti. Cet Ds Supposito q̃ daret nat simplicitatẽ apte nã ẽ ex decreto Dei ꝓ explicatis aliquã Entitatẽ gloriã nãm admittunt Thomi. q̃libet singulare ẽ ipso distincte ab altero etiã in hypothetice. Item nã simplicitas absolutã hereẽ singularitatẽ a Deo, licet negue singularitatẽ Cet etiã una. q̃ nõ est causa q̃ singularitas est ute apta ee in multis q̃ nata ẽ expte Ds tm ꝓ ꝓpria ut patet ꝓbãtur, nõ repugnat ꝓpri hñe plura indiuidua. Similiter de ipso Deo: q̃ nõ ens ens ẽ ens ista adeq̃ Vnitas est Vnitas viuendo nõ ꝓpte re. et Ds tm q̃ est singularitas apta ei Deo expte Ds tm q̃ nata ẽ et se ꝓpria singularitate q Ds tm est de ꝓpria ratione singularitatis nec ma gis est hanc q̃ alia singularitatẽ negare et Vnitatẽ cui Ds tm non repugnat in tm Vnitas in quãtũ tm tm ꝓ se. et determinatã q̃ singularitas. Cõfirmã nã nim multe entitates indistincte vigẽ in Deo ut ideata Deitas et nõ tm admissa nõ aprobata repugnatia singularitatis ista nõ ꝓ se et expte Ds tm nã sed ex accidẽti ꝓ hñe ordinem ad ea quã sunt extra Deum ut patet ex dictis sublata q̃ recta ꝓ hñe nõ repugnan ad alios actus nõ distinctos q̃ Vnitas Vales.

Solunt Argumenta Aduersariorũ.

1 Ad unum: omnẽ plũ occurrit negando nõe nam natura Vnitatis q̃ potest ẽ in certo loco et tpre. nõ q̃dem p̃ se et gremus Vnitas vt sed nõ in forteam singulas sed tm tanq̃ ꝓ plũ distinctos. Sed plũ distinctos. Cum ẽ apta nata ee singulare ꝓ se nõ aliud C. ꝓ se. N. Solũ ea Deitas singlis cum ꝓ nãm aliarum nõ se

Ad 5um. Spes misma ... ut ... gang ... Intellus ... necessario ... sed ... multiplicabilis ... Prius ... distinguit ... ut ... Unitas ... ut ... Intellus ... Unitas ... esse ... Unitas ... abstractas ... Unitas ... Unitas ... Unit

omnes vñ humanã, Leoninã, aliasq; ẽ̃guales ydeas seu essentias ab vniuersali vñ sprata,

separabiles, Incorruptibles, eternas, productiuas singularium quas ydeas tamen sprãs rerũ sibi
similes parũ parent dũ existerent desinerent tamen corrumperi. Has autẽ ydeas ab aliquo sunt
ipsã collocasse in certo aliquo loco sub aliquo cœlo. qui ẽ sit ubique. exequantes platonis
dicunt dñas has ydeas in mente diuina operasse. Sed hæc sententia argui q̃ vta.
Plato metas admisit ydeas nasci, quarũ sprataro à singularibus, q̃ in vñ regunda
ptr. Aut ubiq; aliqñ. Arguitur. Dũ gã Petrus h. esse obm. Scã gã h esse Incorruptibile
et eterna. si singularibus ydeatis repugnat, nã singulare vñ Corruptibile et tem
porarie. Dũ gã effectus de similari sui Cãs. hoc autẽ nõ ee nisi dãrent ydeas
sprãs a singularibus cuius assimilarent exemplari vñ genita ac putri. Consentit
Cãs effectus. Dũ gã ouũ ex nido strũ pgenerante. quod tã nõ ee posset. si deberet
matia vñs hoc intra pro stella gallãe ee vale. gã n, vñ ro prohibet ad hanc
solũ vñs matre ad hunc ouũ. Dũ gã ẽ ẽ, tã ro prohibet ee ẽ̃ quale ee ẽ̃ ẽ
gã hoc vñ corruptibile ẽ̃ qual male gã ẽ mutabile. Ex: et extra
Instlla illud Bal. Dũ gã plures Platones et Socrates Omnes, regãtur
obm extra se existens. Cui similes q̃ gã plures Socrates Imaginarii subi. sunt hoc extra
se ydeã tm assimilans. Ex: etiã nãq; plures Socrates Omnes vñ Petri. Sunt unum Omnes regã
ydeam extra se existentẽ. Dũ gã etiã nulla singulare existeret Socratica ẽnt. Ex
tra singularia. in ydeis naturam Immutã.

Zdo Videt, Sente. quid Petri Proseed. 5te Metaph: Cap 25 Zdone 5ta. hic autor
Opinat. nãq; Vnius cum multiplicitate ẽ̃ridem. Inbuendo, admisit triplicem nãq; statum
quem vniuersalem, q̃ assericit in forme nãq; statu. Secundũ studiũ vñs antecedentiũ
seu scientiarũ, quam Omnem ẽ̃ Vniuersã, licet postea Quam Valitum admittat. Tunc gradũ
otinet hũ ad singularia. quidem assertionis hũ promouet rationibus.

Dũ gã nãq; vñs hũ, in sta in Scibilis et Antecedãt ẽ prior dñtrij. aptẽ rei ẽ in
dñtrus nãc. Capitis ad Individua Struct. nãq; ad formam et Structi individuã tunc
vlgdu catur. Ex: in sta in Scibilis et Antecedãt nãq; vñs hũ
ẽ Vnius ptr. Sors nã ab hñe ad Socrã q̃ valet dicgnu. ẽ tra a Petro valet ad hunc
gã ẽ in dipu privatiũ q̃ tertiq̃ duo. Socrã q̃ ẽ ptr nãq; prior dñtrij in duobus
Ex: etiã ẽ prior a pte tertiq̃ gã etiã dupr Ex ẽ. a pte. non Consequitur ẽm sequitur ad
ẽ̃ a pte rei. Dũ gã nãq; in illo prioris n ẽ Socrates. Ex ẽ Socratica Socrates
Vnitas apte rei. Dũ gã nãq; q̃ ee. vñ singularis, aliquem n ẽ̃ptr et ẽ
Vnitas, nec etiã q̃ ee vñs, Habeamus quarũ ẽ̃ Socratici. Ergo nãq; q̃ ee abstra
hit abstracta et ẽ indifferens ad Vnitatem et singularitatẽ.

Ex: Sed nãq; ydeã ee ẽ̃ptibile singularis. hoc erit ẽptibile Vnitas

Respondetur

Sente Platonem aptẽ assignauisse ydeas in diuina Mente nãq; ydeã existere in aliquo
determinato spratã rerũ singularium. Ydeã ita ydeã ẽntelligit ydeã practicam nostrum Omnium
quã ẽ in mente diuina. quod pcedat. ex datis Sente Vñs

Dvodoo xxiii. Nondeby nad mundes aptē rei sprata a singlarity seu ꝺ dauby
ydē, stetorūd Itaq̃ es in vtrq̃. Obr. Dic gd magis dampnia te ydolatrie, re i gd ad eis
ipa attinent, gmō esty rei accidūt. Sed accidēa vbi in ydolatrib⁹ reperta vg Ec: malto magis
ipa nad mundi de cē in re subiectiua et spes gd st rei ideby ipa. Ec: nad mundus
n̄ē ꝺ sprata a singlarity a ptē rei. Sumpt ut gndā ex recentioribus gnāl⁹ gnā mundi
vg humane. Nē ꝺ sprata. vtq̃ a singlarity, q̃ in deserto vitā agit gremitice, fabulose ad
Ecclē baptizata. Ec: ex compta. ꝑ Chrism. Concubine aut fabule. A cē extranea
singlarib⁹ gndo illis cē singlaris, q̃ cē incerto loco gndo cē mundi. Valia aūt ꝑ
rsum certo loco et tpore. Solu vnā singlarē.

Dvodoo xxa. Omnia dicunty gnāl⁹ mundus sprata a singlarity nāe ptē rei. Ad
stationis gnāl⁹ cent Vides in eod. Stat⁹ singlaris et ꝑ. Stratā. ꝓb. Cū gnāl⁹ existat
ptē rei cē singlare et determinata vtq̃ in diffinit ad eandē in diuisis, nō gnāl⁹ in rebus nāe
ptē. Quāt ht nad absolu gradu, q̃ rei cē absolu ꝑfectū, altiꝰ formaty
adre singlarē nec ꝑt tertiam ad mundē gd st tm absolu gdum, q̃ tm absolu
ab Ecclē, gnāl⁹ ꝑducta nō ꝑfecta ꝑducty. Ec: ni vdet Gdualis ex tractatu ꝑte
rei cent singlares n̄ vdeo te eande. Dic gd n̄ possent ydolatrie de singlarity gd cent rei
mētā absolu incorruptibles d terna singlaria, in gdā distincta deseruiūt n̄ gd nāe in
corruptibiū et d terna de in corruptibly et singlarity q̃ st singlaria.

Dvodoo xxia. Etna in mente diuina vdē Practicē accord mundū distinctarū ꝓbio
ꝑcreanty n̄ dany nāe gd darety diuē vnite, q̃ cū ꝑcep lui, vta ꝺ. Molina ꝑ Zarez
ꝺ Vasq̃, Greti hic a recentioꝝ Zuar e. Obr.
Quo ad ꝑmū dico gd nād distinc n̄ ꝑ mentalis abstractiui, nisi qui ht cent gnāl⁹ singlaria
dosū cū. Dic stampē ydeas gnāl⁹, cū Ec: nad mundus n̄ cē singlare, q̃ mundy gnāl⁹ ꝑcipiat
ꝑ habity idē a diuina n̄ Practica. in Deo gd dicit in scripta. Dic. Deo cōpetit ꝑ
ejam divinam. quā Gregorius anāl⁹ Epistolā solu Ec: daty rñ. Deo idē ad ꝑfectiua
rerum omniū in distincta a cognē divina ꝺceptu vorū.
Obr. qm ad ydē ptem gd gndo qm dicit Petrus cē hoc n̄ intendit dicere Petrū cē ydolatrā
in idē, dicit solū intendit Petrū cē hoc, qm ipi ignorante cognōuit, multi cū ignorant
cm hoc reperiatur in Ecclē diuina. gd attinet ad sententiā Gonsaleꝺ.

Dvodoo xxiia. Implet ꝺmplicē stat⁹, distinctis seu ꝑfectis diuinis antecedā a ptē rei
in qua nāmi abeny singlaty ita ꝺ. ꝓb. gd ydolatry ipe. stat⁹ ptē rei dicty et
distinct vtq̃ ptē rei nād in ecclē stante a singlaty vt cōiter ita stat⁹ mundi gd gnāl⁹
ignorant distincta vtq̃ absolute nesciūt etiā q̃ distinct potiā gd absolute dicty cē
idebit stratē. Ignoty tñ ꝺ daty distinct vtq̃ ptē stante ecclē a ptē rei nād rei
ꝑceta singlaria gnāl⁹ antecedūt tmp. ydolatrie distinctis seu ꝑfectis vtq̃ ptē rei et vtq̃
Dvodoo xxiia. Etna idolatrie stat⁹ antecedit et ꝑfectis ptē rei rñ q̃ hmōi
rei ꝑceta singlaria n̄ hde nāe ꝺ vtq̃. Obr. gd nād in ecclē stante a ꝑ multis ydolatrie
ꝑ rei distinctionē gd in stratis ē singlaris. Impossibile. aute ē ut aliqua res absolute
in plures res distinctas gd sint cde ddē ratione ē ydolatrie. Sicut enī vtq̃ ē ꝑfectū
vtq̃ distinctum. Ec: nād in ecclē stante n̄ cē vtq̃. Et sic cet singlis ea ac stat⁹
gd gnāl⁹ existit ptē rei nāe Cognite ē singlare.

Soluuntur Argúta Stvarid Sententiâ

Ad Imum. Quòd Platonis necessé ideam ñ existimet. ñ ens, yñ illis negatiũ adhuc
Vlciꝰ sit obm̃ Solũ Sñs Incorporlia dterna, Immutabla, intia. ñ ydeas quas ad existim et ysiã in
se Intrinse et actũ positã extra Cãs gñ sñs accepta. Stant singularia. Se mutabla
Corruptibla Splia. Itmentia. Sed quo ad ysiã publicã, habet nec. Se publicatã ea salvum
Qꝫ sñs. corp. sumpta singularia Se Incorrupbla dterna. Porro hoc, Sufficiat ad
Sint obm̃ Solũ, gñ ñ requirunt alios se. hinc obm̃. N. ida. gñ hoc ut effectus sit
multoꝫ Sufficiũ Causã ñ ẽ nec requirere, adidãs numeroꝫ Cãs Vniuoca gñ sufi-
cit effectũ esse de vnis speciã specialiat sibi effectu ñ ejus ut talem colorẽ ingnis
sizze qui Vniuoca gñ diuersã vnis ac egdiciũ effectus, p̃ adeo ora gdiuersa Astrogy
Similari effectꝰ. Sed Sufficiat gñ in alijs istis Sñs p̃ in gdiuersã Genãs y subordiãs Se hoc
te respectu Solis Creatura respectu Dei. Cã ergo ideã Platonicã ñ sint Cãs ẽ insuper sin-
gularia gñ ñ Sñs Splia. Similes Sñs cum et et dterna et incorpbles Se Splia et Corrupbla.
ñ gñ ẽ pariter Causã gñ ad effectuãda. singula. Sufficiat alia Cã gdiuersa Se ee
esse dicitur ut porte. Deus omnia in se. eminenter et modo gdã simplissimo sñs gradꝰ gdi-
uersã ira. entiũ Creaturis possibiliũ respondẽtes ideas, quas ẽ amandã deus. Cãs exemplaris
ad cuius imitatiõnẽ fiunt Vniuersa. gñdeã Se admãdãtã ut fiant Causã singularium
N Stra. Sicut cum in Sculptorẽ ñ in parte Vidente aliquã aliquis ẽ gñ exemplarem ergo ea
ñ exprsa exempl. maior hoc ẽ depictor a dispositiones et temperamenta specialia subiecti cui inhãret.
Se Incompatibile ẽ sñs negatiue. id ẽ ea ñ gradꝰ aliquis gradꝰ exemplãti gñ
et gt ee simul cũ negatiue. gt ens simul vitam, aliquã gñ ens, atq; exists gñ Se gt
ad sñs Visionẽ ab hoc gñ requirit ad Visionẽ requisita. gtia. in Subtle. gñ potest mate-
rialis et Visus gñ ee alterius cõã hoc. ẽ tenuis et Subtilis. Sicut sñs ejus sñs
ñ existunt. cum rñs ẽ gñ in Subtle. ñ existunt physice. sed Intentionaliter sensibiliter
dae sui in presentia Subtilis. Sicut etiam Sñs existit in aere ñ in se. sed in aere mediante
sui. ñ ista solũ in Segnonly Visionẽ requirunt. etiam extrinseca existentia media, subtilis
cũ potest rñs Specialis, medio sui agendi ad posteriorem Subtilis nisi gñ nempe Visio ñ
gt recipi Videre. hinc etiam vidi solã ẽt possibilis requiri et etiam ab distincta
si autẽ ñ vidi. Subtilis circumstantiam extrinsecam. se vi. gñ ẽt Individua subtilis. sine
addãs ut pariẽs albus albedine albi. subtilis ẽ vidi in Subtlenby requiratur superve.
et naturaliter mere possibile. Ita ultimus, ad magnus disparitas ẽ gñ Magnitudo effectibus
artificialis gñ dat ee subtilis ñ nisi de assignari aliqua. Cã extrinseca hoc ẽ mag-
nitudo aliqua. gñ vel oculus aperiatur vel ex angulus Petri et Pauli. Se effectus similes similes
sui causis equibus pduntur, hinc. vidi magna. Se subtilis ñ dicit extrinseca. pduntur ab
ea extrinseca singula. N Stra. Cã Vnitas distinctibus Vniuersis singulis ac creaturis
esset gñ vlo actu Se hyperbolicã ei ejus esse essentiã negamus illa ee extrinseca singulis vel
possibilis. hinc in Subtle. diuersa Corporeale pduntur vnitas Universi, ejus natura diuer-
sitate, ac. potentiã esse in suis singulis pduntur. vidi gñ Oculorum Vitales
spiritus gñ de vnitas in ejs pduntur. Spiritus Se ñ esset aliqua vnitas gñ diuersa

Veritas et essca gā vsla. Intrinsca hī ꝑpetuā Immutabilem ac Itā Dī: Thi: inne. pte Dñi ac vtri: ꝑ ad Thi

Ad idem. Augusta Trinitā ñ ꝑsumunt ꝓbabilem ꝓpriā Scriā. vsq; ad Pr. Petri
ꝑ ea priori. Antecedā ñ ea priorē essa Ordinata Petri ad summa cardē. etiā ut ea dicuntur
pondoris et calcyllia. et gradus ab hac. ad Petri ñ valeat Diligere tā ad Legē hanc tē quod
priā Petri apte rei gā vsla Legē hac ea priorē Petri ex mandatis desperandi. Sic en.
etiā ab Inte Spiritā ñ valet Diligere ad Dñm. et tm Ens ꝑpria. ñ ē quod priā Rez apte
rei ctrus ē gā Statq dr. Antecedā ñ ē apte rei dctā Petri Inte. Ex modo loq
ꝑpriadi. adeoq tale ē etiā in illo priorites nā. quia ille Petri nā priori dissris ñ Legis
illo priorē ea apte rei gā priorites ꝑ ream ñ dissimile priorite. p rē vsla reapte rapte
nā ꝑ modū Vglioris Generalissq alterius ꝑ singlā. Ca quado apte rei gā minus Categ
patet nā ñ licet maior acceptā ē verā in pluribus indifferētib; quado gā simul dominacer
te. et priori dissris determinatq. Ita ꝑ Legē in illa priori ñ ē vsla stonqꝫ ad singlā
V G Petri simul ē vsla ad plura ē in illo priori gā plus distat ille a nā Petri
singlatas vt ꝑ portiuncla stlis ꝑ ream, licet vtrā ist indifferens ꝓ tm pari ordinem
d quantitas plurium ꝑ vtrā licet ñ essit vera. nā ē pia Dei in omnibus apte rei,
sic em Singlare ñ indifferē dabilis mutuo. Sed vla duo nā in ea priori stricta
pondere. gdus a distare. et ea. et Indiuiqua essa. in vtroq in tali priali
extrariis et spalib; ꝑtare. gā vt. in diuis. ad hoc ñ licet Vtrā gā ñ ē indifferens alterum
rum licet rata licet. oportebat gd partia. ꝑ nra rata in vtra vna multiplicata. Sed vla
Pr cū Petro. Pariter do Vna ꝑ vla Entitē ē singlis tm ea gdus gā Spalis. nam
repugnata ipsi Veritas ad patrimia cognoscibili ē Vnitas et Pti nil repugnat singlā vla
vni autē nagi ē Vnitas singlis, gā de. ipsa ens ut cognoscibile ē ipsa.

§ II

In statu Contingentis ꝑā cum Indifferentijs Individuis aliis, datur ne. Vnitas apte rei formaliter. Negata. aliqua Defuncte. nemine. Cognitante.

Videt gd ne unq Augustin. dicit Veritē ita nā ut singlarites ut ponit Radul. Montem
alijq apud Prez Contingentia: Creatas a Deo Deus. Creatione. gd ꝑtē Deū gā ipsius dicit
Veritas in Scientia et voluntate divina ad hoc. ut praeter Deum et creaturas Scientia et voluntas
et praeter Scientia et voluntate Dei nihil sit ens Scientia Dei, vbi dicit ad hoc Veritas
vni nā et dissris ad hoc. ut creaturae patrimia cognoscibile et voluntate divina apte rei
vni nā et dissris ad hoc. ut creaturae patrimia cognoscibile et voluntate divina apte rei
nā ñ ita dissris. Sed gā nā apte rei vnitas Veritas licet gdus ita distinguat
Veritas adissris ut: etiā Veritas quoniam vnitas nā apte rei licet ita distinguat adissris

2do Videtur dari apte rei Vnle forte supposita distinc. forti vlt ex natura rei in natura
Vlt humani aut Leonina et in singularitas utopinatur. Promfecta Cantarecti, Lichetti
antiqui Scotistae. Ita supposita distinc. forti ex natura rei in natura et singularitas docent
natura Vlt humana quae est in Petro Leopoli esse eandem posse perfecte simpliciter quae est in Paulo Graco
vel ex ipsa ita ut excludant haecceitas Petri et Pauli aut Verum dicere quod natura quae est in Petro
sit ipsamet natura quae est in Paulo sine ulla totius distinc. distantiae natura quae in Petro et Paulo
non multiplicari in se. et extra se sed solum in dividuis quo ad dividuationes, seu multiplicari
sub se et infra se. hanc opinionem ab ipsis metetur Scotistis reiicit hic tamen quod se has vnes, Tum quia supp.
in natura Vlt humana et haecceitas non erit nec multiplicata uno in haecceitatibus multiplicari natura
sed erit eadem posse in obiectis distinctis non esse eadem convenire. Tum quia dicitur de natura Vlt humana quod
[illegible] actu pluribus licet non sit immunicabilis haecceitas dicitur esse eadem in Petro et in Paulo
natura dicitur Petri et Pauli posse dicitur [illegible] non posse [illegible] Pauli et Petri. Ex
[illegible] ex eadem natura est posse et perfecte. Tum quia natura Vlt humana non est solum in eadem
[illegible] alias non posset multiplicari non [illegible] pluribus [illegible] est una in multis [illegible]
[illegible] Tum quia nulla distinctio est natura humana ut [illegible] ab haecceitatibus Ex est in obiectis eadem Tum
quia unum corpus [illegible] Dei potest in multis locis esse idem [illegible] Ex natura divina est eadem [illegible]
in multis [illegible] Ex etiam [illegible] eadem posse natura humana esse in multis individuis [illegible]
quod natura humana [illegible] cum singulis [illegible] in natura divina in [illegible]

forliza naturae

Respondet

Propoo 1ma. Non datur distinctio virtualis in natura Vlt humana et singularitas. Ratio est quia non datur signum
illius [illegible] non datur [illegible] unius forti [illegible] natura [illegible] forte [illegible]
[illegible] est singularitas. Et [illegible] ostendi [illegible] natura [illegible] singularitas [illegible]
[illegible]

Propoo 2da. Ex [illegible] gratis distinctio virtualis in natura et singularitas [illegible] vi [illegible]
dari apte rei Vnle forte in eodem. [illegible] Tum quia vi distinctio virtualis non [illegible] una apte
in esse multis neque enim distinctio virtualis [illegible] in singulis multis sicut ex: singularitas [illegible]
multa ita et natura multa non una, quidquid enim apte rei convenit intrinsece uni convenit etiam
alteri ab eo indistincto. Singularitas autem natura humana non convenit in multis Ex: nec natura
Tum quia etiam [illegible] distinctio virtualis intrinseca [illegible] natura divina et [illegible] natura divina est
Vnlis Ex: idem dicendum de aliis naturis.

Propoo 3tia. Distinctio forti ex natura rei in natura Vlt humana et singularitas non datur. [illegible]
[illegible] Scotistas. [illegible] petenda est ex Puncto [illegible] Contr. [illegible]

Propoo 4ta. Supposita etiam distinc. forti ex natura rei in natura et singularitas, natura Vlt humana aut
alia non est una positive et perfecte simpliciter in obiectis individuis. [illegible] recentiores [illegible]
antiquos Scoti. Sensus propositionis est natura Vlt humana Petri et natura humana Pauli apte rei [illegible]
[illegible] solum sunt diversa numero, sed etiam nulla omnino [illegible] et [illegible]
[illegible] perfectam simpliciter. Hoc est vi cuius Petri et Pauli sunt [illegible]
apte rei in [illegible] excludantur omnem multiplicitatem in [illegible] multiplicitatem
habeant in [illegible] singularitas.

Probatur. Interpretatio intercedit [illegible] mutua [illegible] quo ad [illegible] locum et
[illegible] Ite [illegible] producentis et producti Ite Verificatio [illegible] Plures [illegible]

simplex p distinctionem rationis ex natura rei dici debet quod in natura humana sit indifferentia individualis incomplexi alteri
Ad 3tam [illegible] negando consequentiam disparitas est quia existentia natura vel humana in diversis individuis
est prudenter subsistens cum illis [illegible] individua sunt multis etiam natura ipsi identificata est
multiplex ob identitatem rationis. Corpus vero in diversis locis non est in per idem in loco ac proinde
locus individuorum non dividit illud sicut singularitas diversa identificata natura dividit illam quia singu-
laritas proprium est dividere unum ab alio subsistentia ac proinde facere ut [illegible] subsistentia
mero. Ad 2dam patet dico quod ex identitate nostra divina cum 3bus personis non est argumentum ad humanam naturam aut
aliam quamcumque quia in illa mysterium supernaturale excedens rationem nostram et sola fide creabile
proventum ex infinita Dei perfectione quod non invenitur in naturis creatis. Deinde non est paritas
quia de natura divina dicitur quod sunt illa tria ipsi identificata et quod illa tria sunt una natura divina
et unus Deus hoc autem dici non potest de natura Petri et Pauli quia [illegible] natura existens in Petro
sit Paulus et quod Petrus et Paulus sunt vel unus homo

§ III

In statu contractionis daturne unitas formaliter apte rei per unitatem formalem naturam aut per unitatem convenientiam aut per unitatem negativam.

Videtur ergo in statu contractionis [illegible] cum singularibus posse salvari unitas formaliter apte rei per unitatem for-
malem naturam [illegible] sentit secundum [illegible] Methaphysicam et [illegible] Scotistam. [illegible] alii [illegible] in nostra pun-
cia sequentes docentes quod natura vel humana sit quae apte rei simpliciter [illegible] individuum [illegible]
una apte rei [illegible] quod unitas formalis et [illegible] ex [illegible] sed [illegible] est indifferens apte rei
ad hoc ut sit [illegible] in multis individuis quod sententia [illegible] per se argumenta. Tum quia ibi datur
unitas formalis ubi datur unitas formalis seu unitas naturae [illegible] aptitudo ad [illegible] in multis
sed datur [illegible] cognitae naturae vel humanae [illegible] aptitudo in multis individuis [illegible] datur
unitas formalis [illegible] cognitae. [illegible] pars [illegible] patet quia [illegible] cognitae naturae humanae [illegible] in multis
individuis [illegible] cognitae est apta in esse multis quia [illegible] destruit [illegible] Prima
pars [illegible] Tum individuum [illegible] formalis seu [illegible] unitas formalis [illegible] illud
[illegible] quod [illegible] non habet [illegible] sed natura humana [illegible] cognitae
est individua [illegible] [illegible] solum [illegible] individua [illegible]
[illegible] natura humana in individuis [illegible] [illegible] differre ab
altero [illegible] et specie [illegible] differt specie Petrus [illegible]
[illegible] [illegible] quia natura [illegible] existens in individuis est una apte rei
[illegible] quia est una [illegible] natura [illegible] individuorum [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] dividit ab [illegible] [illegible] individua [illegible]
non [illegible] [illegible] hoc est [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] individua [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

70

Pro qõ vr Regra et Traditõ dats volat Identis Ex: Petry et Pauly tradõ vnãm
2do Videtr ee vera Scata Joannis et S. Thome. et Pergis eborens nullam Scripturã ad Vale
dats apterei forte q̃ unitã Ducãm sea fundatã. Hãc Scientã esse pronũ multis. Ca
Veritas qã facit poam Vnam in multis est perfectus et dignus ad intendã Vnitã spũ
Vnita Ducãm tra se. ht qã dr qã ht Scalã ubi mult ht et dicunt ee Vnitas spũ
hr mũ qã q̃ Vna q̃ fundat evacuat in multis. Ex: Veritas Ducãm Scipt et hr ido
rea dat Vnitatem Vale. Pro qã Veritas q̃ Vna e Veritas Vnitas Scat et Vna q̃ Vna
Scat q̃ Veritas Ducãm et Veritas q̃ perfica qã q̃ dat Petry Pty et Pauly ht mũ q̃ Ex
e Veritas Vnitas Ex: Scat apter ei dats Veritas Ducãm dats et Vnitã apterei. Sic patet.
qã Videtr Vnitas e Vale. Sed Veritas dicitr ee e Vnitas fundatãr volat thomã
Ex: etqua ẽ Vnitas. Ca Videtr Vnitã unã apterei q̃ Vnitã Ducãm. Pro qã Vnitas q̃
Scat q̃ Veritas Vnitas in multis pha q̃ in Vna q̃ Vnitas q̃ perfica qã q̃ Vna hr
Scat q̃ Vna Vnitas in multis q̃ Vna q̃ Vna hr Scat q̃ Vna Vnitas q̃ perfica qã q̃ Vna hr
Vale Veritã Vnitatem q̃ Vnitã Ducãm.

Sto Videtr ee vera Scata Cathana dats qua ato do Ente et esse Vna in nãm
q̃ Vnitã q̃ Vna Omne q̃ Vna Veritas Vnitas in q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
qua. Ro nõ repugnãm nãm ex se ad Veritãr in multis q̃ Vna q̃ Vna hr
Vnitas nã Petry Pty ex se nõ repugnare ee in Vna. Ca hr patria q̃ Vna q̃ Vna
in illo. Pro hr q̃ Vna. Pty qã dr q̃ Vna q̃ Vna nã Petry Pty nõ q̃ Vna q̃ Vna
Ex: illi Ducãm Vnitas negra. Sed qã nã qã q̃ Vna Petry q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
aliãs q̃ post finem. Ma Vnitas Ducãm q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna Petry et qã
catã qua dicenda q̃ nã Vna q̃ Vna nempe hr. q̃ qã Vna q̃ Vna nã Vna
ubi hoc Videtr Vnitas q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
rõ nã illi q̃ Vna q̃ Vna ee Petry Ex: ex se q̃ ẽ q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna Ex: q̃ Vna
ne dicitr ab illo. Pro qã Petry et Pauly nõ q̃ Vna q̃ Vna nã Vna
Ducãm in Vna. Omne qã nõ dicitr q̃ Vna Ex: q̃ Vna Ducãm q̃ Vna.

Respondetur

Pro Veritã ẽ in hoc Paragrapho repetenda ad mentem Scotti Ducãm
Supponendo Vna ee qua Veritas. Pro Veritas Ducãm q̃ Vna q̃ Vna Ducãm
Ducãm Vnitas Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
Ipsa ẽ Veritas Ducãm Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
Supponendo 2do Veritã q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
Omnia in alia esse. Ducãm in mãs q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
Plato et Socrates ẽ ubi q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
valia vel Individuã q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
et Vna Veritas q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
in Vna in Scripta. q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
Videtr Vnitas patens

Supponitis Dari in uno q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
numerato. q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna
nã Ducãm. Sed Ducãm q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna q̃ Vna

2t. occurrit sententia Dominus a S. Thoma. Veritas aliorum salvatorum vnde apterei ipsum
te ducendi, ut mobily hde sententia. Intelligat

Aduerte gd inferiora aliquis nad. Vy. hnd. oueniant seu in natura gd ducendi ab effectu vocat
Veritas fundatur relatione intellectus rtum. Intelligendo Veritate in prima excludente in perceptu.
diuersorum in plura, Intelligibilia: cu potius hic Veritas non excludat eande, qa sibi seu regulat apprie
sed intellecto gd hic ducenia. Sed Veritas excludat diuersa, differentiae et discordia in eo in qu
plura ocurrunt. Igne vt hic. Veritas ducendi mihi adhuc nisi intellectu plura vnius lig
nea. Et modo autem diuersi ducenia e ipsi termini, faciens ella plura ducentes. seu intellec
ce in nia. gd Veritas rtis hic Veritas ducendi a diuersy Veritate intellectualiby in tm e Veritas
Intellectus gd diuersis e forte gd ipsi ducendi, qua ens Intellectus e diuersi essa rationi differt nu
mericae qua. ro cade Veritas intellectus e. Petri &c alia Veritas Intellectus forte e Veritas
ducendi. Fundat ergo Veritas ducendi in Entes hoc. gd Individua dicunt vnius plurata
ealia y in gre y in spec. Dari hanc Veritate ducendi extra nos. Cognite. plures ens
Certa e gd nos cognite actu, Petry vig et Paulu n differunt spece fundatu alias y
alterutro y utroq n est hoc Ens nos cognite actu ducentur spece. Hoc supponit

Propo 32a

Veritas ducendi in gdo proue. gratia hunc specifice a Deficient ad constituendu nad Ordine forte
in eendo. Vta. oes pene. Secundarei stirat. pauci quidam.
Obr Tu gd ut notat Pr Henry de gudovil ando Vnde apte rei in quantity an multa
singlis simul in &c. similes id ea corpa e eta nulo negab. Ens gudvil Vnde apterei nad quantity
multis dets. gd sit Vna in multis corp Vnde gra hic. Veritas dare Individui. Ideoq vnde Veritas
in Petello vna in multis Vnitis Individuis sed unus gen diuersa Vnitis.. Tu gd Veritas
Vnitis, hic ee significata aptudi ad ducendu equalitu et politudu de Vnitis. Sed Veritas ducendi
ri e talis gd Veritas ducendi forte e collis equalitatis politudinis y a ctus y aptudinis
us in nia stetis. Et gd Veritas ducendi in dictis rtis, ab hic. centibus Ens diuersi Obr
Individuorum in hoc aptudinem utrii in equalitis quantitatis
Vnde et dicut hic certa gra in equalitis mensurabilis et quod ad
gteny una Vnitas ducendi. Tu gd hic Veritas ducendi a potest nad Vnitas ducendi
e ad inferiora sed potius in superiorib neq en nad ee Individui nequidem ducendi
nia

Propo 33a Non dat apterei in nad vnde Veritas negan existens in rei.
pugnan nad actus &c. ad eendu in hac. y ille Individuo sortem, Vnitas forte
apterei. Obr Tu gd ex hac. dentia dat gd admittit talis Veritas, quae
distinguit Obr a singlis. aplicata. cu plura. hoc e ee quam natura negare n
repugnare ad eendu in alio apetunt gd a apetunt singulis nad. ai aute
aplicata physica. ut superius ostensu e arguunt ostenso vtra. Tu gd nad apte
rei n ht aptudinem specifica ad eendu in multis Ens n ht n repugnare, gd hic
identer sibi Obr in una eadem nia. et dicentes n dat Veritate nequa in nia
Vnde apterei. Secundu autem e gd nos Veritas requirit Caietanus qui dicit admittebat
apterei in nia Vnde intellectus Vnitas gd ht nos ens ee pene gd a est singlis

nec vero posue Vnitas intelligibilis quae competit naturae ita ut sit indeterminata ad plura Individua et separatam et abstractam a differentiis Individualibus involuendo proxima potentia ad praedicandum de illis

Soluuntur Argumenta Contrar: Sententiae

Ad primum. Rationes pro Vnitate formali quae sit constitutiva Vnitatis a parte rei non convincunt. Non enim N. eam novam ad plurimum ideo partis dico. Sicut nomine cognitae naturae humanae multiplicatae et diversae non eadem est in multis Individuis ita nomine cognitae aptae est in ea multis multiplicatae et diversae a parte rei non eadem. Quod non facit naturam humanam a parte rei Vnitam. Plurimum enim partis N. novam. Sicut enim pro praedicata Individualia ita et pro praedicata essentialia est multiplicata et diversa numero a parte rei natura individuorum humanorum Vt Petri et Pauli. Ita praedicata essentialia Vnius Individui a parte rei nihil aliud sunt nisi Corpus, Veniens substantia animal rationale seu Corpus et anima Vnita, haec autem omnia sunt distincta realiter a corpore et anima Vnitis alterius Individui. Et licet praedicatum animalis Vt dicat nequam dicionis in praedicata gratia lapidis lilij. Adeoque habent aliam Vnitatem tamen haec Vnitas non est distincta a parte rei neque tamen ex eo quod Individua humana distinguntur a parte rei praedicata essentialia sequitur individua humana differre in se specie quae specie differre non est distinguere realiter praedicata essentialia quia cum sed est differre in talibus praedicatis essentialibus quae sunt propria dissimilium notabiliter opinum est accidens quod non convenit uno Individuo humano Vt Petro respectu alterius Vt Pauli licet ob contrariam rationem convenat Petro respectu equi. Neque ita sequitur ex eo quod non differant specie a parte rei Individua Vt Petrus et Paulus ea esse idem specie a parte rei nam si sit sermo de specie formali negatur suppositum sequelae. Implicat enim species formalis a parte rei solum datur pro intellectu. Si vero sit sermo de specie fundamentali certum est individua humana differre specie tali quae non sunt notabiliter dissimiles neque tamen sunt idem realiter specie fundamentali quae sunt distincte realiter. Sicut autem mala esset Illatio Petrus et Paulus non differunt in aequalitate rationali Ergo conveniunt in aequalitate rationali, neque dicit suppositum Antecedentis quod dicitur aequalitas rationalis. Ita et hoc mala Petrus et Paulus non differunt specie formali a parte rei Ergo sunt idem a parte rei specie formali quae species formalis non datur extra intellectum. Vnde sicut Petrus et Paulus nec conveniunt nec differunt in aequalitate rationali quae non datur ita nec Petrus et Paulus non etc. quae hic cum datur sic non ita. quia sicut sequitur rem aliquam ex eo quod diversimode definitur distinguitur in se realiter pro eo respectu ad alias opinionem unum idemque Ens definiri, ita non sequitur nomine cognitae quia una definitio definitur sicut unus oculus potest simul videre multa. Cur non eadem cognitio definitio potest repraesentare multa. et licet cognitio quaevis adeoque et definitio definiat species et definitio sua ab obiecto non tamen semper: ab uno quia non semper unum repraesentat sed ab uno et a pluribus aequalibus pluribus potest specificari neque una cognitio refundet et Vnitate in obiecta ipsa plura. Ad 3tium quia nomine cognitae, idem omnem rationem in se valuisse Individua Vt humana distinguntur a se realiter et totum non distinguitur pro ratione quia idem receptum potest formari definitivum de unoquoque Individuo. Ad 4tum Dist. in dis. non sunt diversa in nomine naturae sed diversitas sonus negabilis et distinctio N. sed diversitas sonus dissimilis notabilis C. dans et dis. Consequens Ergo. Humanum formale rationale sed multiplicabile C. non multiplicabile N. non 5tum. Consequens ex Antecedente nego consequentiam et dico naturam Vnitatem sicut non esse Vnitatem a parte rei sed pro intellectu ita Vnitatem habere pro intellectu a parte rei vero sicut aliquid non est distinctum a singulis ita est non unum Ens sed entia plura habet

unitē tale in singlis qlē singlaria. N. 6ta. qā relatio Identitatis r lis n̄ dat ppriē solū
2dū dici nihil eīm refert ad se ipsum deinde qdo dicunt Petrus et Paulus eō idē in nāa Lz
idē n̄ sumitur ppriē p summa communione. Consensus pdicatorū sed metaphorica hoc ē qā
Sunt sibi st seu qā unū st p unitē conveniē.
Ad 2dam. Rnēs p unitē conveniā n̄ st efficaces. nā eīm sāc satis factū ē p plurem p pnis Ital
Tertiū dicit: Rnēm Unitas specifica ē Unitas hoc ē oportet et his qā conveniunt in spēt et his qā
conveniunt in qrē quocunq C: ē Unitas hoc ē ē Unitas Unitas nāa ex: Sigtē n̄ stati aptāne
ad inde nubis etā fecit naam ita unū utrū obs interiorū divisa v multiplicata singulis singlis
latam in sit atq in unico etiā individuo contineat quodq unicū tm̄ Individua n̄ dicet conveniā
cū alio hoc p sū eēt Unitū. Itā Itē vni occurro hisqdo nōre sed Unitas duorū
aplex ē fundm̄ relationis rlis C: Similitudo eīm n̄ in una. sed in duplici unitate forti duorū
Entitū qrū unū qdq ē 2d 2dū hāc ēsā Instat et fundatur. sed Unitas
duorū simplex et n̄ multiplicata ē fundm̄ Relationis rlis hoc ē Similitudinis ex Similitudo eīm ē in
duo qā ab unitate conveniā solū p rnem distī qā nempe. prius occupat nāa aplex et unitas
fortis, et postea Intellr ēē Similitudo. Ad 2tā rnem, Rs Unitas conveniā n̄ pt facere
Univocationē fortis solū fundatur nā Unitas conveniā ē apte rei Univocatio scāt naam
unā n̄ apte rei sed p rnem. Unē et Arles defuit Univoca. qrū rao substā n̄ sub
stāa ē eadem. Rāo eīm exceptum scāt qsi in sinuando Univoca dicē ēē p rnem eadem
seu exceptū de substāa, n̄ ro p ipsā substāam seu plures substāas apte rei sibi similes
Ad 3tium. nā Rm Caietani occurro. Torrentiā insimili data Respōne qd Physice
loquendo nāa et singlaritas sit simplex Entitas qm Intellus partitur in duos Exceptū qrū unū
appellat naam et instar alicuius omnis multis considerat, alia autē vocat Afrām Individuū
dicens cui incommunicabilitē attribuit Indeterminatū de Exceptū nāa quidquid Metaphe simplex
n̄ ē singlaritas. Eodē modo satisfacio 2dā rnī nempe. nāa ex se n̄ ē incommunicabilis
qtenus solū spectat Metaphe et excepte actus apte rei ro ē incommunicabilis et ut apte rei
sumitur n̄ pt sine incommunicabilitē cognosci. Non sequitur Petrū ēē distī a Paulo ipso qā
utriusq nāa hnt aliquid similē pdicata eālia. Sicut eīm nāa Petri sit repugnantia
cum identificetur

Ad 3tiā Rnem Rs qd hoc in supnē simplici neq sit Petrus neq Alii repugnant eē Petrū
n̄ tm̄ in supne personali

§ IV

Deciditur de pposita Quaestione Initio puncti

Exposita Authorū sententijs diuersimode Saluantū vnite apte rei explicandarū
et mentis nre arca hanc difficultem. Breuiter dicit

Propoo 112

Nondū actu apte rei Vnite fortis metaphysicū solū fundamentaliter, vta communiter omnes.

Pbr̄ ex authorite Artis 12 Metaph: dicentis Vnitas dicit collecta ex partibus
variby in Intellu. qui facit ea. unam. Intentionem Et Ibidem de Vnite autē
aut nihil aut posterius ambra hoc ē argumentate.

Pbr̄ ex authorite Doctorū omniū Dicentiū nō dari Vnite fortis metaphicā preter
in gradone autē de Dne ghis ē sta esse diuina ppa sit. Simplr melby loqs quā cū
omnib⁹ Doctorib⁹ Sancta
Pbr̄ rōne Sancta. Implat aliqua pāar apterei ee unam ita essentiale vnitatem
et carpē ee multiplicem et diuisā in ead⁹ vnie sed hoc repugnā ad Vnite Q: Illud
Implat apterei non potest qđ q̄ntus dicat negationē multiplicē in ead⁹ vnie vnitatē
una. Sed negatio alcuius formē et ypsa forma non dat pre
Q̄ non nata una. in multis.
Pbr̄ Vltō. Ibm qđ sit. vi abstractionis, ichy Intellus ā ē apte rei qđ cū in rebus
abstractū ichy sed nulla Vnitas sic nata ut sic. Sed nulla vnitas sic, sed ichy mētis
cognite, ē ibm qđ sit vi ichy abstractū qđ sic. Omni vnitati qđ ichy mētis
nata esse. Et sic nō inducentes actū Intellus.
Dicēdū adhuc Vnite fundate apterei pbr qđ sit vnite. Signillo nihil aliud hoc
loqui ichy nisi fundatū qđ sit Intellū actual. qđ cōpat aliqua vnitate, pbr̄ cū aliqua
nata fundare se fundate. Sed nulla nata fundare nisi participando qđ cognoscibile
Intellus Patrē Vig ee Vigē q̄ se cognoscit, scibile etiā alias Creaturas tacite existēs
formaliter in Patre q̄ subiectū actus. Sic cognito Patrē Vegetativi naturā creaturā
Arbut, hō cognoscit herbā brutū arborē, formaliter tñ Animal Vegetativi co
gnoscit Patrē Pastore et nouem Pastores hanc Vigetivi q̄ genus cuiq; brutū
differt, vndiuida hanc et brutorū in multe rōne Animalis. Idem formaliter Vegi
tativi alibi. Quare Intellus cognito Patrē et Paulū et reliqs Apl̄is qđ pari modo genus
admirari ac videre differt Angelos bēs Ive nisi Paulū cognitū Paulū
et reliqs formaliter sicut Patrē Specifice hois et sic de reliquis cognitis Relicta Cristi
Propoo 2da Pbr̄ Vnite fortis apterei quā quidē qđdam in creatis mysterio
Probatio Rō ē qđ nata diuisa solū ē una in tñe nata et actualiter ut pte
multiby. Sed nata Creata existere Vnite fortis apte rei et in tñe nata sit una
et in eade pte est multiplex qđ repugnat ad Vnite fortis, nisi accipiamus hic
Vnū Vigē Vnite et indiuisū. Communē opinē Doctorū. Vbre autē alias de Mysterio

nio Virtutes manifestans, nisi ex multitudine stradionis,
Ad 2um 3tia Vide forte ex eodo 4o q 1a ps

Dices 1mo vbi Salvator dant a ptes et ens Intellu sed Vbia. vt vbi Salvator Gr: dant a ptes rei et ens Intellus. R. eodo modo. Vbia fundatur sumpta vt vbi Salvator C: nonne hoc est multa Vnitas magis et minus Intlia qd Vbiatas Vnitas fundata tot modis. Vbia forte vt vbi scientia Dei est Individua ofuse cognita., seu ipse deceptus ofectus plurium vt novem legendo de actu directo. dico Directo Ex actus vel lexis vbi affectus Vnitas forte sumptum. Ex ipse. Intlus sup: vbi cognita ofuse seu sup: ipse deceptus vnitas forte utere.

Dices 1do dant aptes nec cognit single, Gr: etiam dant Vnitas aptes. pbo quoniam Correlativa vt simul, sed singlis et Vnitas vt correlativa. Gr: simul dant a ptes rei Vnitas forte dicit: Ans. Dant aptes Angle fundati hoc est Entitas vtq Petri inse ex suos radicis ab Intlu C. Dant aptes vel Angle forte sumptum vt Ex sit. sumpti singlis. e Entitas vtq eiusdem Petri gteny E Quid Vnitas vt terq. singlis hoc single q actu opa rarite single. Vnitas cu singlis. Ad pbatem. pbo Correlativa debent esse simul, simultate cogni saltem indirecte. et ita obliquo, dixero simultate durationis aut causalis. Deinde Angle forte est correlatum Vnitas forte, nisi vero Angle maxime correlatum Vnitas forte, sed Vnitas fundante.

Dices 3tio obm accepti pponitq ante. acceptu nec cognite, sicut obm Vigante Visione sed Vnitas forte est obm accepti. Gr: antecedit ppositq ptes rei Vnitas forte. obm accepti, qd n fuit q accepti ppositi ante. acceptum C. ita sicut obm Visionis qua positi ante illa, qd n fuit q illam, obm qd fuit q acceptum. ppositq ante. acceptum Ad alias Gent vnis dret ppositi ante. cognitum, Vnitas ante forte est obm accepti, qd fuit q accepta, adeoq n dr ppositi ante illa aptes rei

Dices 4to. Quidqd dicit de aliqua existere aptes rei, ipsum quoq dr existere aptes rei qui n existens negaret illi de esse stante. Sed Vnitas dicit de singlaritate existentiae aptes rei vt Petrus et hoc. Ergo etiam ipsa Vnitas existit aptes rei. R. nego. Singlaritas fundata sumpta pdicata de singlis C. Nihil enim multa singularia qd sit fundata et multa Vniversalia, etiam dant aptes rei pdicata de singlaritate, et quidem in recto, qd sit plura ens ipsis. Sed Vnitas forte sumpta pdicata de singlaritate vt novem, neq ens aliquis ofuse cognitum dicens multa Individua, et positivum tripm. forma existens illis multis existens Vnitate pdicata de singlaritate qui sit definita ab ipsis vtis.

Dices 5to. Vnitas fundata sumpta n e forte singulare. Gr: e forte Vnitas aptes rei

Dices

Ad N negatur. Da n̄ licet argumentari a termo negato qui n̄ ē oratio ad termū positivū, neq; ea valet pariter ē. Ens n̄ album. Er: ē disgruus. ꝑ eni ex eo Nicolo n̄ rubeus. Er: dat⁹ apterei Cognio ipsius Stanly dant⁹ multa, Indubitata. ostitugatim Vnes fortis, Er: dat⁹ apterei Vnes fortes. Ad Ly apterei simili. Stans late. dat⁹ ꝑ ꝑ gd ē, distingo ad Extremis hymerice. vde Stricte stans ꝑ ē Ens realē distinctū a corpe seu corpeis Intellectū sua corpa acceptione. Ly apterei dat⁹ Vnes. fortes apterei. Da n̄ ē hymera. exactam. n̄ dat⁹ gd fit ꝑ corpeis Intellectū.

Dices 3mo. Ex eo gd in Intellu. sit Vnitas. sequitur Vnes. ergo Vnes fortes dari in Intellu. Er: etiam gd ex eo apterei dat⁹ multitudo pariter sequitur Vnes. dabit⁹ Vnes apterei. Ad N Negatum. Da ad Vnes. sequendū requirit⁹ multitudo actuata. Vnitas vero ut forma. Er: cū a forma denominent⁹ secreta, et absoluta. dō accidentale. a forma accidentali. Licet subiō sit substantiale. Ideo ex Vnitas gd ē formale fit absoluta Intellu. Secretū. nec. g. dē Vnes. distinctū fortiter ō Intellu, licet multitudo sit apterei.

Dices 4to Specialiter ipsa Scriptura ponere, Vnes humanū fortis n̄ dat⁹. in sensu hoc est in voce, auditu, Er: nec dat⁹ In Intellu, nam nihil ē in Intellu gd prius n̄ fuit in sensu. Ad cognitū distinctū ut Negat. ipsum dist⁹ tri tale in Intellu. qd in fuit in sensu. Inchoative et disponitive. Latius C. qd n̄ fuit in sensu completo et eo modo quo ē in Intellu. Ad Vnes autē ē virtualiter inclusum quo In primus pri primus plures. similes, licet n̄ sit in sensu complete, et eo modo quo ē in Intellu. Qui sensus est potentia passiua et limitata mobilis et limitata cognoscitiua. ut restringendo illud ad accidentia mobilia, Loci, Ipsorū. Figurā ex. gd ipsa Intellu nō sit potentia immobilis et illimitata cognoscitiua bonū non mutabile et valuerit abstrahendo illud ab accidentibus ut mobilis Loci Ipsorū Figurā. adeo facit Vnes.

Dices 5to Accipiatur summa Veritas ab extra, Er: n̄ ꝑ esse illudere: accipiatur Vnes dā⁹ tot apterei. Ad dist. Negās Er: n̄ ꝑ dare ex tm, eam Vnitas gd accipit C. negatur fortem Vnitas accipit ab extra quatenus a bonō accipit sua obiecta. et ipsam fecundum, n̄ ꝑ dare aliam Veritas ex tempe. dat Accipitur Veritas secundū obiectū quatenus illud representat sine simplicitate.

Dices 6to Si Vnes fieret ꝑ positum Intellus, sequ⁹ haec ut sic, et aqua ut sic, gd ō dā⁹ ad Ens diversa. specie, etiam cognes gd. specifican⁹ ab obiecto cum diversa specie habeant et Vnes. Ad Negatum. Ista consequia haec ut sic ē cognio aqua ut sic. Et eadem ē specie Sequela Licet utraq; cognio representat obiectū pdicabile de pluribus numero distinctis in quod Licet completum, qd ē actus fit Intellectus Sequi Intendit potentia licet sint diversa specie physice, qd ē effectus indifferens respectu.

Porcium

An Vnte. fortr in essendo fiat per actum. Instus. scindente fortr ex pte. actus, nam. a singularibus omnibus actu ex pte obzecti cognitis

Videtr qd n̄ nam, qa simple in eendo n̄ pt constituere vnte in endo, sed hoc. ostenderet si fieret vnte. p actum. p̄dicandi d̄ti datur ab obj Individuus. Ex: p talem actum n̄ pt vnte fortr sfr. Ad 1 dico sfr Equus qa illa pt ab ipo n̄tualiore vt equum Ex: et nqa multiplicabr. ideo pt una. Ad 1um quis partem precisivam facit totum.

2do Secūs fortr solum tribuit vnte vnitem negativā. Sed repugnantia nqa inter differentijs Individuales. Ex: n̄ obstat ad vnitem vntis qd dicit positivum. Alias nqa divina foret vnus qa pt cognosci absq differentijs. Unde precise fortr n̄ pt dare vnitem ordinem quam vnte. Sed vnte ē vnū. Ex: ht pōt cognosci cū multiplicata p̄rtem adeoq n̄ pt representari mne singularitas.

3tio Videtr actus vnte fortr n̄ fieri p pceptum fortem ab obj singularibus actu cepte obi cogniti. Tu qa ne unum ad vnte ut dia singularia actu cognoscant cā pte obi, sufficit eos representari distributive n̄ collective. Tu qa n̄ re evidenter utpia singularia collective simul representata ex pte obi. repugnat cognoscentes singularia facientia vnte. Tu qa ē possibile ut ad pt vnte, vbi colores utpia colores oēs etiā qui sūt in centro terre et apud antipodes fortr cognoscant, qa eos vram ad sensus, qm cadunt ut inde ad talia deducant. Et qa alias oia singularia infinita categoreatice cognosci deberent ex pte obi qd repugnat finito n̄ de facili.

Ad. Obi dum. Per quem actum nqa redditr judicabilis de ista forbrity q illi sensibilis vnte in essendo, sed p actum cognoscentē oia singularia. Sicut nqa n̄ redditr judicabilis de forbrity Ex: &c. Ad 1m Minor. Ad nqa videtr p actum cognoscentē oia singularia duo dicit ipsa Individua tnqm ptes quantas et cognoscentē formā, sed ill nihil ex his judicari pt de infirmitate, nec ēt cognis pt judicari de sectis nec oia Individua. Ad nec cognio nec Individua stant sectis, n̄ autē id de judicari deobj pt illa cognit.

5to Idem urgetr p hunc actū quo dico Ly obs hūd n̄ sit vnte. cognitō vnte qa p illū nqa n̄ Intelligō fieri unā, cognoscitr autē ex pcepto. pluralitas sed non

hoc. idē euenit in actu offensō — — Nequo singularia ōia penitus obscure cognita
dicunt. Qr: q actū offensū n̄ stīt vnse forti. Confr ame Cognio offensa representat plu-
ra. ut stirpis. Qr: representat ut plura, gā Reliq̄ stabilitis hō pōt se mōi vi plura
Confr 2do. Accessus lapidis representat q̄mdiu unitus extremis n̄ pōt vsle. Ph representat
plura ut plura. Qr: etiā gā representat plura ut plura q actū offensum n̄ stīt q illi vsle.
Confr 3tio Cognio offensa plurū indistincte pōt mōi reddere plurib⁹ rebus respectu singuli
cuiq; quo vi cognoscat cognōm mōm offensum singularis, cognoscat illā ee cognosciben
plurib⁹ et n̄ mōi. Ergo cognio offensa representat plura ut plura
Ōtra. q plura actū multa n̄ possunt fieri unum q illū actū n̄ stīt mōi vnus stor: Cā de
rē vnis ē vnitas rei, q actū offensū n̄ possunt fieri multa unum, etiā extrinsece. Ergo
ee. ptr mōi Vnitas Entis n̄ pōt adueniēe Enti, ad contrariū. Confr q̄ Qr: n ee mōi
vnis ptr mōi Vnitas Entis n̄ pōt adueniēe gā Contrario Confr mōo
stīt pōt ēē Ens q Entitas extrinsecus. Qr: etiā si hō pōt ee mōi q vnitas extrinsecus
Cum Entitas et Vnitas dā unum nōi aptū mōi extrinsecus Enti Confr 2do n̄ possunt
plura denominari extrinsece. unum a cogno una distincte representatiua plurū. Qr: etiā
non a cogno offensa representatiua q distincte, plura possunt denominari mōi. Confr 3tio
n̄ pōt dari spiritus parvi a cogno spiritus remissi. ad gradū; stringēte n̄ pōt dari
magnitudo a cogno magnitudo ignea ad illā gradū cognoscit. Ergo nec plura possunt dici
unum a cogno.

3mo ptr idem cognio offensa representans plura, vnit Mocentes n̄ pōt reddere
Vnitum. Intentionalē in nāa. Qr: aliud n̄ pōt gignere Vnitum. ptr quā pōt
explicari pluralitas, illud n̄ pōt reddere Vnitum in nāa, patet q̄ pluralitas,
sed cognio offensa ē explicativa pluralitis, Ergo n̄ pōt reddere in nāa unitas correspon-
pluralitas. ptr mōi Cognio offensa ē magis plurib⁹ Qr: etc. Confr mātr.
Actus offensus possibilis fortis ex pte actus q pluralitas. mōi obi. Qr: illā attingit, id
ēē reflexive attingit q̄ prohibiq; nō prohibere illā cognoscere.

Respondetur

Cum videtur ēē Vnitas stīt in eendo fieri q positionē fortem cognte actus pōt ēē Vnitas in-
cendo n̄ ee pōt dari cognte mōi actus reflexivi ē Qr: ad ee q Intellum, sed q Intellum n̄ pōt gignitiu
illā actu attingere. Videbring. Dnr: q positionem fortem, sed q̄ Dr authores q Scoti tales
Vnitas fieri q positionem fortem ex pte actus nō sentientis discerni. unum cum alterum sen-
tiente metaph: Quod docet Cognitum Vnitum immediate terminari ad illā singularia. ibm
tm. in spē. specialissimā q genus ut illa similia in aliquarum. Alij asserunt illum

Actus Vnitus

actus Vnius eō oīa individua. Cognita ut vnum. Alīs contra, cū actus singulos Vnite eē plures. specificatiue, ita ut negarent Deum q actum hunc reddere vnum plures licet inter se cognoscantq plures. Vnde vetant quærere. Vnum ex his ut certum sit aliqn. dā. opinio.

Propō .ima. Vnite in essendo seu Methaph: nec fit q actum cognitum plures ut plures, nec q actum cognitum plures ut vnum, ex pte rei. Nā ē Vā cognitio Vnitas dī dare nāl Vnitem Vnite. Et dī ē Vera singen. Sed cognitio cognitorum plures ut plures nō dabit Vnitem nāl. Vā representet Vnitem et distinctum nāl qđ importat simultudo recepta. cognitio item vna ē Deorum Deum cognitū fingenti hic circum. Et visibly vnitas nāl recepta ē in multis

Propō 2da. Vnite fortis in essendo seu Methaph: fit q actione fortis ex pte actus ab obj singularis actus. ex pte rei cogniti. Sta Rhodericus et Martinus: Navarra Rubio. alijq oēs fere recentiores, Duns Scotus Ockam Durand. Scotus Aureol. Ferrariensis q Vnite in creato et deo minus extenso q Mundi et in vegetativis multa Individua similia. q fortis vegetativa et in obligatus cognitum offuscā corrumpūt, qđ ē fortis Vnitas Vnius Explicarunt gentes

Adverte .imo. Fabrica Vnitis methaphi hanc ē cū pīs cognitio nīa dependeat a specibus impressis. Species vero singulā ab hanc. spiritibus, phantasmatibus, intellectu agente, Sensuq. possibili singulis vis hoc singulo huius, equus, asinus etc. attendibile, similitudines rerum veniens eorum in actionibus et motibus suis. Cognitio seu actus formalis formaliter Mentis Subito horū singularium et naturā particularium. Porro. Intellectus agens formaliter species. politorū circa hanc discurrendo. Scotus advertit ea vis diuinitus q negare in aliquibus deficere. nempe aduersio huius equum, bovem etc. ouem esse. Ita Vasquez et nōn Vincentius. Iauellus. Differre vnum vis ex Rationibus; Vā hoc vnum cognitum ab vnum equus aut bos. et advertendo in his singularibus vnius ouem tantū a reliquis differendi; formant q solū vnum Genium in qđ illa. singularia ouem sunt et hāc. erit vna Vnitas generica q in qua differunt et hoc erit Vnite differentes.

Adverte .2do actus facientis Vnite. Methaphi vnitas nāl fieri q omnes vnius idem qđ ita cognoscibilis plures ex. pte rei ut nullo modo exprimat ex pte actus distinctos plures qđ pluralitas, nec distincte utrū deus Petrus Paulus Andreas etc. nec vnitas q licet numeri plures ob nec q additionem vnum ignotum aut plurimi ut ois q aliqs hoc. Sed partes ita ut plures apparent ad instar

unius. Qz nunquam multa aliqua cognio VZ hoc ꝓ ordinem. ad tota Inetata hoc. ꝙ ad oppes z alia accidentia cum illis multis Inuncia, ideoq; tunc ꝓsendet ꝓcessione sorti ex ꝑte actus nobis ꝓbabili. Zdumgꝫ illa multa VZ huius ꝙ notor, ꝛi dissimilia sortiꝫ cognimuꝫ ex ꝑte quig illud ꝓbabili ingens illa multa VZ huius ꝛeniunt. Ex cogn, sit hoc ꝙ dico hoc ad ꝛeq;rum. actus ꝙ ostenꝫ, ꝛ cin dest ex modo tendendo nam tunc ad petrcito, Paulitur. Qz bret ex ꝑte obi ꝓ illi actus pnes, ꝙ es attingunꝫ cū hac certitudo, tn ex dem hac cites VZ Petrcitus Paulatus ꝛc. Qz n attingunꝫ ꝓ ordine ad accidentia dissecthia. Petria, Paulo. Sed ꝓ ordinem ad Sensabnes et rationabnes ita ut ex. VZ huius cognis, n apparuit ꝓ hoc. Sed illa ut ꝓbare. Sed gotiꝫ apparuit ꝓbare ꝓ inde. actus est aliud hoc.

Obr. Sit expliata ꝓpos Vnety precedentis sortis nam a singlantiꝫ obiis nam VZ hoc. et ꝑ ꝑpos unum actus inter multi Qz ē Vnitas actus z actus ex regnando sed etas in eendo, et in ꝓbando e ꝛpritas actus tn ex multis nam VZ huius cū dico hoc ut sic, ꝙ VZ talis acty modo Omnibus disparit ad ꝓbandū nam disparit de Substantiaty ita ut exꝑte ꝓbati in hil cognitꝫ ꝑtr exꝑte talis ꝛpbationis crudi. Sed hoc ē nam, ex actus in multis, ꝙ illa nam ē actus vel in multis. Et etiꝫ totalis actus nam totalis Inuncia et extrinse. ꝙ VZ talis actus nam cognitꝫ ad VZ multiplicita ad ratiꝫ nam disparit a diffrij multiplicita ex qualiby. Qz ꝙ tale actus representatur nam adeqꝫ Inuncia. Sic autē ex ea una ꝓpria VZ huius nam totis positis dicto diffrij ꝙ Inuncia ꝙ pria illorū. Hoc autē ex ea una ꝓpria VZ huius nam totis positis ꝛpriores a multiplicita tam. ꝙ ꝙ nam ex segnatu ad illi nam Vnitas secundū una nam, sti. Vn etiā id ꝙ segnatꝫ nam ad nam ad in multiplicita, ꝙ ad illi unitas vnis reddit ꝙ illi extrinse. ꝙ ꝛ nam Vnitas Vnitas ꝛ Metaphor ex ea Qualcung distinctē illi ꝙ vnis a his actus unum dicunt. Corpꝫ Vnitas extrinsa ꝙ his Singlaria ꝙ actus ꝓ ꝙ ꝓ ꝙ Vnitas singlaria. Qz illi ꝙ actus nullo in dividua in ꝓpꝫ cognitꝫ. Sed ita ꝙ Qz ex Vnitas Vnitas illi ꝙ actus nullo in dividua in ꝓpꝫ cognitꝫ. Sed ita ꝙ Qz ex Vnitas Vnitas

ꝙ in unitē Vnitas et singlare ꝙ dicty medii.

Quarto nunc dicty precedens sortis nam ꝙ diffrij glus nam debeat ē an cognitating an Discretating an Comparatiby hunc ut satisfiat sit

Propoo 3tia.

Acty Sensuum nam Vnitas in eendo negꝫ cognitating de sorte Inuni VZ ois hoc, negꝫ Discretating VZ alicuius hoc negꝫ Comparatiby. Sit Inuni ad Antiqua. ꝛbr ꝙ talis ꝙ ꝓbati actus destruunt Vnitas ꝙ totalis extrinsa Vnitas, et excepto ipsius unitē ꝙ Sensum. Qz huius modi actus attingunt ꝙ lura ut plura ex ꝑte actꝫ. Cor respondꝫ Sensus nihil

de plurabilia

de pluralite rei vbi, qđ nichil distinguit aseipso nec reiuncta copulatq reiuncta comparatq reiq
cū alijs. Et qđnūs a scientijs maxime vsurpatq illq ꝓpria dū hoc ē aal, Petrus hoc ē
lapis, hō trā ca rem et Vitā in scientijs ꝓprias ꝓ ꝓpriū sumat cognitū ostendā ꝓbeā hanc, tm de
dentiaal et excludentia legidem.

Qđ trā dixi cū Strega. Et actꝰ ofurus Distinguendus attributū Vite ꝛp ꝓbationē. Dō ꝓ talem
actū nāq Vꝰ hmōi fēt una ex multis et ꝓbabilibus de illis. Dā ꝓr nāq dubitatiuā
Cognitā sē ꝓbabilibus de qbet. Vnde etiam ostrꝰ Ꝓpōs Petrꝰ ē hoc Vnctꝰ cū Jesus
dixit. Petrus et ꝛ Petrꝰ ꝛ Andreas &c.

Qđ ite dixi qđ ꝓ actū ꝓparatiuū attributū Vite fortē Logicū, seu ꝓcessū et complexū
ꝓbabile sitꝰ compositū: alterū simplicē. Comprēsum dū fit ꝓbatio. Dā mollis finitatꝰ
nāq Jonius ꝓcedunte ad nō fit ꝓcto ad ꝓfectū. sme dicr: fuit apprehensiones
absolutas ꝓbati et sufficientes. Vꝰ Petrꝰ et hmōi ut sic. deinde fuit Complexatiū ꝓpositionē
unitꝰ extremi ut pote qđ magis accedit ad affirmatiū. Quia deinde ad hoc ofne moretur
ut arripiat sufficienter ꝓbabilitatē cū subō, ꝛ dicendū ꝓpriū. Vnde Vnctꝰ Logicus
dicit vltr, qm Vnctꝰ photographum hoc ē ꝓ ꝓprium.

Quidres zdo. Actus facultas Vnctꝰ, ad qrē ꝓprium facultas ꝓtinet.

Correlē de apheresione simplici. Dō veratꝰ abstractiuus; ēq apheresio affectꝰ nāq Vnctꝰ abstrahens
illa et representans, sine quibus inferioribꝰ, qđ ꝓbabilitas Vnctꝰ. Idem ofendū de apheresione
ꝓparatiua seu reflexa. Dō abstractiū ut patet ex dictis de alijs ofibus determinande
sūt.

Propō 4ta

Per iudicium ingeo tam. Actū qđ ꝓbationē et Vnctꝰ et dꝰ Jmure, seu late patens fit
nāq Vnctꝰ. Ita Aug: et Hier: Rō ē qđ in illo Iudicio ꝛ mchꝰ ofurs et stylo diffe-
cognitꝰ inferiorꝰ qđ in simplici apphensione. Dā in illo Iudicio cū sit ꝓbatio de
dicti nulla fit distinctio cognoscibilitatis, nec obstat qđ ibi antea fuerit attributa ex natura
Vnctꝰ. Quia in rebus sit contingentibꝰ vt repugnat eandē rem ꝓ diuersos actꝰ aliquos tales
attributi in rē Cognitā Vnctꝰ &c. Videlicet repugnat in rebus physicis, Rō cū facta
physice fieri nequit. Aduertendū trā qđ ꝓ iudicij affirmatiui in quo ꝛponitur
ꝓbatꝰ de inferiori Vnctꝰ, attributꝰ Vnctꝰ ꝛponitꝰ tanta amplitudinis quanta
ē Vnctꝰ. inferiꝰ, et ita iudicium quo ꝓbatꝰ genus de specie Vꝰ hoc
ē aal, nō facit Vniuersale genericum sed specificum.

Iudicium vꝰ

Judicij vo quo affir spoi de Indiuiduo Vg Petry é hõ nullũ facit Vtile. —
gã p illud pdicatũ restrictiuũ assubo fit tñ et p rõe. Judicij Vtile quo ad mortis euasiõ et
vsq; ad Otraria é diuersũ de Judicio negãs gã hoc. nullũ extraneũ auferet Vtilitatẽ.
Scopoo stãe Istũ discursy sta ut Vale. aligndo é Corpus sty ex Indiuy Vgbtis rõe gñis
hic Vg — V discursy hoc é aal rnale. Vtile é hõ. ex: visibile é aal rnale. g hoc
ppriũ q̃ distinguitur sgl̃ partiũ Individuũ et incommunicabiliũ una manu cognitũ pmde
assistẽ vnũ visibile etiam hõ. Sd si discursy Stabilis rõis distinguendi nãr q̃ ppriũ
est Vtile gã auferet ab illo Vtilitas. Ergã é hoc vt hõ é aal Petry é hoc
Ergã Petry é aal.
Ludvet 3tio. Ens Vale fãt gãtñ fortiũ negãs gñe q̃ pertinẽ Vg q̃ pertinẽ ne
gãs fieri Vtile gã q̃ dãs q̃ Vtile q̃ fundatũ et existens et formale. Vg attinet
ad pontiã dãs pdicatũ illud Vale. Vg rnale nisi ratũ cui alio ñ igitur Vtile illo Vg
cui Vg adl hoc vt cande Vtile, ñ patens p̃ negãs et negãs gã ñ extendit ad
viã ille. adgñ ñ extendit ñ gã nisi ratũ cui. Scatig ille o pars gã acceptũ
aliũ ñ restringit acceptũ rnale pter ostendit cui. Set totig patens gã rnale ne.
discernit rnale a rnali. Petry ẽ Vtile nisi ratũ cui alio igitur Vtile ñ restringit aal
Vtile ñ patens p̃ Vg aal nisi ratũ rnali, gã ñ ad pauciora extendit aal
in patens p̃ quid gã ñ negãs nã ñ hac ad ñ rnalia illa vo ad ñ rnalia valet
gã aute p̃ negãs cognã ñ aliqd pdicatũ ñ cognitiv alio modo cognito cui ca
quio correspõdẽ fuit. Vocãl gã nullo modo rnale attingit Pontius cognitio q̃ ẽ
quio vnũ pdicatũ identitate p̃ quid cognã attingit ac ñ ñ rnale rnali
et cui vnũ et. sic enim attingit in cognr respondẽ. in vocaby aal rnale.

Soluuntur Argumenta. Contr: Sententiã

Ad ama dñi sicã dingle. in cando p̃ gã apte. vel ut universale in quanto cognitũ
scitiue accepto actu Intellus N. distingle nã nisi cognitũ cui alio q̃ entitatiue
q̃ apprehensũ dat fundã accepty Vtile respectiue nisi cognitũ sine singulatiue
applicatiue obiq; cognitũ gã vt ñ hõ nã fundã hõ, utrumq; cognitũ con
tñ nã cognr ideo nã gã etiã gñe ppriũ cognr. Quando gã ñ singulariter cognitũ
respectiue nã ens scil cognitũ ut nisi nã cognr cui ergo q̃ nisi nã cognr hoc
accepto ñ gã dici ppriũ cognr gñis Socratis ut cognis et ẽ hoc. datur gã Argumẽ.
Ad 2dũ Concesso Antec N negã Consequẽ. Sufficit enim ad Vale gã Vtilitas aig sit sal
pertinẽ ñ vt ecto hoc é ipsomet nã primo. et vbi ñ gã sequi nisi diversũ ad
quod ẽ Vale gã ad Vale requisit pote nã q̃ plurib; relatis, nã ytig ipsis plurib;
secũdũ quid Vale gã ad Vale requisit pote nã q̃ plurib; relatis, nã ytig ipsis plurib;
secũdũ quid ẽ

Vale cē totū paestitū hoc ē gē nō ē determinū ad unū sed de pluribus dicit pē qđ gia
de nō multiplicitē et plurialiter actum ex pte actꝰ existentis

Ad 3ttū. dr. dicū unum pē, unū ad Vale. et unū singlā actus corporis cum ei vere
C. thor nec cum eo. sed thus pē attingere cum singlā alterē. hoc ē dr ordine. ad
tertiū. ex pte sua. Indirecte gē mēdicū pē, unū et unū singlā corporis cum
cum ꝯ pte N necesse autē hanc extendi de pē Vale qđ ē, quia aptū nātē
multis et predicari de multis qđ de pē nō talibus etc. Ad 2dū me dico eam quia
cui nominato cum dicitur demonstrare, qđ nō est incredibile una singularis subiun. simul ex pte
obl respectu. Ad 4tū N negdo simpliciter ē, vere corpora esse alterū cōis respectu
rerū cuiusdā nō ens pē hanc. possunt dicere. Petry in subiuncto creatus ē hoc
pronomen actus fuit Vale et sic possibile dicere de eo qđ ē in parte. subiecto ē aptitudo
actꝰ terminū ad obediēs pē singlis creatē alterū representabil. Cui nō possunt singlia esse
secta in subiecto cuiusdā. et hoc ē infinite, creatū quē ē in deo. Alio exemplorum ens
possibilium ē Petrus. Petrus creatus ab eo. ii in mente mea. in finita eo modo quo Imago
potuit dici Cesar

Ad 4tū N nego. ad primū cū dicit qđ Vale forte significatū essē ē forma attributiua pē in
tue Vocy hoc ē ꝯ cogitē Petrū dici quoniā possibile de nō existentū nō vocato effect
quod dicit ad quo A cogitē. cogitē, cogitē de re. Sicut eo modo qđ Imago existens dr Cesar.
Cū terminū Vale. manēs singlā et alterū. hoc ē pro. cōlibet subiectorū ē possibilitas de
inesse vel inexistere cū quolibet alio. et totū sed vltū pē sui et nō cōplete. sua.
ē possibile. Vale. nō ꝯdicit esse rotū cōpletē qđ dicit sed solū completē modi dicendi.
Existendi autē ē rotalitē. Petri quoniā re dicitur nihil aliud ē nisi esse existentis a pte
rotalitē autē qđ ei modū dicendi ē modus dicendi cōpletē qđ re dicitur existentia dicendo pte
Vale ex: potest nō dr predicari vltū rotalitē qđ ad re dicitur de re quoniā in dicendo qđ dicit
singlat sicut dicendo vltū existendi vltimatalitē Vale nō ē dicendo vltū totalitē nō esse
de modo respondendo dr Vale predicari rotū qđ etiā esse qđ nō dicendo nō esse. Alligat. nō
singlis nō dicendo vltū esse qđ nō dicendo qđ ei qđ nō esse singlis. Ad 5tū. dr. dicendo
Nec hoc nō ꝯcedit. quoniā ad qđ Vale. nō ē ad dicendū esse vltimū qđ nō dicendo esse
dat actorē. Qui vltū modi aphonēs qđ ē rotū. simul sumptū Vale dicendo
Vale rotū. qđ predicabile de pē integrantibus singlis qđ totū singlis esse. et sic singlis
hoc nō ꝯcedit. dicit esse singlis. nō esse vltimatū hoc posse dicendo de
Vale. Ad 6tū. dr. quoniā Vale singlis sumptis recipit esse vltimatū predicabile esse pē
Petry. Ad 7mū totū. dr. quoniā singlis. esse qđ totū singlis esse. et sic
dicendo esse Petry. hoc ē modo totū dicendi. hoc dicendo totū. excepto qđ aptum
dicendo esse Petry. hoc ē modo singlis

Ad 4tum N non. ḡ ẽ actꝰ ois hñ similꝫ representat plura ꝑ plura, ofuse quoꝫ
sed tñ à ꝑtant sufficiat ad ꝓpositũ vitã ḡ representant plura, cum discerni ꝑ
illoñ ꝯ quide ꝯmode clare sed tñ ita clare. sic ex ui illꝰ magis forsit representatus
discerni possit obꝫ ꝯparꝫ ab uno, Idcirco ḡ ꝑdicte gradꝰ similꝫ ꝯstituere vitã. Sunt actꝰ
ofusꝫ representat obñ ita ofuse ut ex ui illꝰ nullo modo possit discerni ab uno alio actu
ꝯtrario ad ꝯstituendã vitã, ḡ dr ẽ Verum. Confr. unã de primis ꝓpis Cognis ofusa
representat plura. ut Matthã. ex ḡdictis C. ea ꝑte actꝰ N. modꝰ ex tendendi Cognis
ofusã ad unum. obñ ẽ efficax hic ut representet plura. ac si eẽt unum. Cã ois ista ratio
illa abstrꝫ ꝑcipit scientiã plurã libroꝝ. 2da Confr̃is N negatiua. q̃ potꝫ supponit ꝓ
ꝓprijs gradꝰ actꝰ ofusi ꝯparatꝰ plura ut plura. cognitꝰ ex gradibꝰ actꝰ ofusi gradꝰ
ab hñcentibꝰ, ḡ ẽ ꝓpria. plurachij. Dan. vero ꝛ̃ accepto ex ui actꝰ Cognitꝰ plura
expresse ita ut ex ui illꝰ actꝰ possit efformare me cognoscere plura ofuse
negatur quã.

Ad Confr̃ 3tium N Cognẽ ofusã ẽ posse reddere rñem pluriũ intrinsecã
forte cã ẽ plura representet ita tñ representat illa ac si eẽnt unũ et ñ plura, nec ui illius
possent clare dignosci. Posse tñ reddere rñem pluriũ mediã est argumentabile ex alterius actꝰ et
cognis illã cognitis. Quatenꝰ cognitꝰ illam Cognẽ ofusã possit inferre quia vñ Angelus
potꝫ representare plura

Ad 6tum. N non. nã rñã intrinsecã ꝑ ẽ multiplex extrinsecã seu ꝓpriam. ita ꝑ ẽ multa
intrinsece ꝑ ẽ unã extrinsecã. Nec ẽ ꝑ eandẽ ꝑ intellectũ plurificandã ibidem ꝑ
et ideã attribuere alijs ꝑ ẽ extrinsecã. Vnitas multiplicata, ita ꝑ ẽ multa ꝑ eandẽ
multiplicãt et dare illis extrinsecã. Vnitas. Ad 6tum Negatur maiꝰ N. nã rñã
et ꝑ rem esse dñdo vnitas extrinsecã et ḡ compotit rñe sui ẽ possiũ Entis C. ea.
rñia et compõs Entis rñe cognis ẽ possiũ Entis N sicut de ꝑpio Entis ꝓpriã ẽ alia
a ꝑte rei ala ꝓpriam ita ꝓpria Vnitas una ẽ a parte rei et vocatꝫ possiũ metaphꝫ
una ex illis, Vnũ verũ, bonũ Vnum unumquodq; Ens, et id ḡ nec ñ nec possibile ee
plura. Ideo Vnitas ẽ Intrinseca Entis ḡ ẽ vnũ. Quo manifꝫ auctꝫ ḡ reipsa ẽ vnũ
Alia vnitas ẽ ꝑpria sibi dr unã pure ꝑ denominã extrinsecã a cognẽ ꝓpriante
obñ una hñcentibꝰ et hñcimilibꝰ ẽ obnoxia extrinsecã accidentalibꝰ extrinsecabꝰ.
Confr: omã ꝑmissa Antẽdã N negat. Disparitatẽ ꝑ hñ Entis et essentiã rei.
ꝑ ẽ ipsã ẽ intrinsecus rei hñcãb extrinsecã ẽ ñ ꝑ vnitatẽ rei ẽ denominãb extrinsecã, ꝑ
ꝯ de cognitis ois denominis et habitis ut sumpꝫ ab intrinsecis, Competit rei ꝑ ea ipsa
ꝑ ea aligndo rñe extrinsecã ꝑ ẽ denominãb extrinsecã. Vni, Verũ, Confr ita in 2da
omissa Antẽdã N negat disparitatẽ, cã ñ ens et a cognẽ ipsius plura denominant ita
ḡ representata a cognẽ unã, vel ḡ representans cognis representatiua alterius, atꝫ hñcentibꝰ
seu ipsi ñ eẽnt plura hoc ẽ simile cognis capaꝫ unius. Nec vr ñ representat ita cognis

repsentans plura. distinde hanc abilla cognic plura. n̄ ḡt dici vnū Corpi: ztam 3tria ex
pcēp. Disparitas ē. Qā cognic ptuas absolutas pcepte actu singlarite a nāa. Qā multa
repsentat ac si ēent una. Qā cognc simili cognī repsentanti, unus idem mutua dong
dinat extrinse Vnum et Vnle. Ad vz. cognitio spūlis n̄ abstrahit a pticte. mi chile
nec. ingrossa stolidite abstrahe nec cognoscit pticte adiuncta. Entia spūalia aufato
mū adiuncta ingenerosi, ideo n̄ ḡt denominare. etm extrinse dm tale sit repsa. n̄ tale.

Ad vnum. N. Ans et probat cū nrā. Cuius dum. pbatur distinctio: Cognic ptuas ē imago
plurīū repsentatiua. tm ellenī n̄ ut plurīū. q solū repsentatiua. p hanc ex pte obī.
ē imago plurīū repsentatiua etm excepte actus. et n̄ ut unus. N ḡt vis Doctor actus
et n̄ plura ut sic. refundat cognic, inde ē qā n̄ ḡt refundere. ill ḡt n̄ hī, n̄ hī acte plura
bitur n̄ solū quo ad hoc ē qā inse ipsis e quid Vnicū, sed etm quo ad repsentante.
Qā in modo repsentandi sunt cū cognic repsentiua Vnius hois. Deinde obī pua
pte pluralitas. sumet, ideo eandem. Nō dari a talio nempe. a cognic n̄ indigent Corpi:
sctis Antedic. N vero ptem. dicit: sed nrum. attingit. qā pcedit, si quis fiat
positio. sui reflexe. reflectendo se. qā sunt a modi rendendi in obm Con: si positio
fiat negāue. et directe hoc ē actū plure n̄ includente ex pte sui pluralitas. N talis
actus ē actus, substantiey Vnius vz. Deus cognoscens dal ut sic. quine cognoscibilia dal nec
excludit positue multa esse, sed in sua pure repsentione n̄ includit etm excludit
illa.

Pro soluendis reliquis obiectionibus.

Notandū ame 2d cognic ptuas
singlaris substitutive n̄ pōt ita repsentando. Potest substitui ad Vnle cognic extra-
se Vnis in repsentando. Qā alioli cognc repsentante multa. ptue seu n̄ dis
cernente n̄ se ḡ denominem extrinsecā etm repsentetz. Licet sit multiplex
ḡ denominari Vnū. Vnde nec singlaritas pticta cognis impedit Vnle
Qā etiam Vnitas in Casando pōt stare cum Deo singulari. Ita Vnitas pōt stare cū
singlī substitutive. modo sit Vnle in repsendo, et pportiōn etm qā pua. Intellectiua
simplicia cont singlaria constituent Vnle.

2do Licet Vnle. sint q actū ptuas repsentando multa. ac si ēent Vnum n̄ ḡt dici Vnle
in repsando. nisi potendo in repsando Vnle in tota sua latitudine. Qā Vnle in repsen-
do latissime. sumptū vocale ō. id ḡt repsentat plura cognita. Talis cognic ḡ
distincta. Ité cognitio singlēs. Ité cognitio hoīs ex modo rendendi sua ptue plura
bile ut ō ēs, hoīs, ōīs hoīs, singlem alicuius cognitiy et repsentantis. si habeb
vnitas Vnitis. Etiā denominatio Vnitis ex repsentle attributi vnitis ex quo sic dicun
do Vnle in repsendo strictiy. Qā rumpe cognic ptuas excepte modo rendendi ē rep
sentiua plurīū vna. ac si ēent Plures.

Secundū

Notandū 3tio Illa ad quā se extendit actus Vnle n̄ dī ē actu multiplicata apte ter se mer
p hoc. Cū nāq; Vnle ē Vnle, omnia n̄ sūt actu multiplicata p Individua, dr n̄ tot actus objec
Cogn̄ multa sciendi ē multa intee respondo

Ad. Ad obtinenda Vnle n̄ requīr utrocq; nāq; Vnle petitq; de quolibet. Cū hoc ē mīpsille
sed volūt ut petit ille nāq; qđ in apprehensione precedenti pte requisita ad illud i ill objectum
fuerat Vnle. Cū apprehensiua precedente simul cū alijs factus esset, et stne ulterne
rogata. Cum Cr̄s nāq; ille qđ de Petro prime petiit ante quā canem habuerit, n̄
simul cū alijs rāon Vnle. Ideo absolute petiū, posq; dr Vnle n̄ req. sed sub apprehensiō
re illa precedente. Neq; tm̄ licet hanc cū forte ē petitionē Vnle
si faceret eam mediate post apprehensionē Vnle qđ illa n̄ fuit pregnanter apprehensa
Vnle ostensa de Petro ille. Sed requirebat clara et distincta, qbus n̄ potest Petrus
tus de hoc hūē expresse affirmi. Unde hī sequebatur illa apprehensiō precedens
etā petitionē. Petita vo de Petro qđ cum eā breuem, hī re petita apprehensiō ut
quod pregnanter n̄rio. Unde n̄ mirū si Donatus cum petitionem Vnle

Punctum 4tum.

In quo ponunt exercitium Scotā quam p Durandum Salvantes Vnle forte in esse.

Prima. Scotā ē aliquoī apud nriquam dispōsa. Sechi 3. decentiū Vnle ē ens et
Intrinsecum nāq; Vnle hūē dependere tm̄ negōne cognitionē apte n̄ intrinsecum, qđ po
sita nāq; Vnle qđ fuerat divisa in interioritate et distincta. Tū positā Vnle ens ab extrīs
una in alias. Sta sicut Scotistae positis quadrigalis ē ille Magister. Qđ opinio recitat. Cū
qđ requirunt aliqui extrinsece etiā se, non aliquid innere, et tm̄ dependere ab aliquo extrīno
quidē ens vel p se ipsū esse ē ille identica, identica autē n̄ ab extrīno ē dē in aliquo
sed Scripsū. Ergo nāq; essentia vle n̄ pōt dependere a negōne extrīnseca sicut nunq; Patrinate. Sū
qđ cū ait Sc̄s Arriaga. quidē sicut vel ex. corde item qđ ego in meo Cathecismo posita dam
calis petrus, petrus calis qđ erat in Petro existente. Item Vnle cū aliquato huius
bonus esse. Romā, sed etiā cū alio identificā. Sta ut sit Verū dicere ideā et petrus rte. qđ modo
ē in Petro rtr apte rei ipse essentia in pōt esse accidente actus Scotus.

Ad Scotā ē Scripturis Arriaga hic Concil Vatun Vt hūs nihil aliud ē qđ quod
ens fictū ab Intellu quem ipso, nullus respectus petiat posteā de intrinsecus in
quibē illud Scotus fictū sed ad similitudinem ipsius. Concil dē illud scotistae respectu in
quolibet hūē in extrinseco sed extrinsece et intendit p similitudinem Scripsi dē explicari
Sta sicut Angeli unaqq; respectu in quo Deus. Rejicit hāc opinio qđ fictū scotis
Deus in pōt in se extrinsece hūē vnitum. n̄ em̄ in mee multis pdicatis de ipso etn

Dicens 1mo Nãa vñ hñe abstracta ab ynõ Dnõ hoc ipso ẽ abstracta ab alijs cogt
o illã cognõ ñ rep'sentet illa rõa Dnitatis vbiq Dnõ Trin vñ. Nec abstrahere unũ ab alio
ñ ẽ cognere unũ sine alijs de quib. Sed regnãt aũ res pña rem abstracta de ijs de q ave
aqua pscindit, alius pscindit ñ possit pscindere de eo aqua pscindit, nec ẽt rõis sed ijs
spũs, cui Ens nãa vñ Petri ñ rdenset Petrũ ẽt differt Dnitates vbiq cũ nãa Petri pscindit

Dicens 2do p pcipuũ tñ abinq distributiue acceptis sit nãa una in multis ut pore
ut adiffert requirit ad hoc ut determinet nãa Valis C. Nec ẽ Valis positiue et totalr
N. gñ nulla sit materialiter ex pte obi requisita ad Valle pstituũ gñ dñ ẽ una apta
inẽ multis.

3tia Sentia ẽ Damsti docentiũ ex pcione nãã ad multis resultare effectiue Valitem
gñalẽ rõis ingra tñ ut Valitas et Vnitas gñ pertinet. Resid hõc. opio. ñ gñ Valitas
Valis ñ hñ tñ ẽ obiẽ gñ Dnitas Trin ẽ Ens rõis Vbi, Dnõ gñ Valis ẽ depo
miniae extrinsece ad actu pass, cũ aute nãa gñ dicat Valis ẽ a pte rei extra Dnitas
Vnitas ita Deus rõe denominãs a pte rei in Dnitas ex pte actu agẽs. Nã gñ nãa fruat
Valitas vñe ulla litterae, alias Valia cõit pure mendacia. Ens rõis aute ẽ gñ tñ. Nã gñ
prij ẽ rõe illeactu precedens gñ talis q Valia Gratis rõis nam prior ẽ rõis causa gñ
effectu Trinitatis prior obm talis actu possã absolutr hñ Valle Vnitas Trin. Ens
rõis ñ tñ. Vale.

4ta Sentia ẽ nonnullorũ Scotistarũ opinantiũ Deitatem Vnitatem forlr in ordine rõis
Dnitatis, q abstrahit Dnitas agentis q subsistit ẽ aute Dnitas agens Dnitas nr gñ
in q pducit quem Intellectum. Nec in nr Dnitas in multis obi spiritus separata q plurimis
malr. Dnitas vt qua subsistit ẽ ide Dnitas nr gñ Trinitatis Deitatem in ordine rõis
Deitas prij pducta formaliter ex se recipit Cognõ obi gñ Dnitas actiuat q Trin in quam docet
tñ Doctor Angelicus et Schola Thomistica. Nec q Contricentis, qberitis Trin Intellectus re-
presentare rem Dnitas, straniũ rem multe cũ Scotis et tota schola, etiã recentioribus cõis. Nã
ẽ. Nã gñ Dnitas cognoscit rem Trinitatis ñ aute ea pt cognoscere quia ultimata rõ actu-
ans q Trin ejus rei Trinitatis ẽ cum pote. Incompleta. gñ sicut Deitas q Trin in plu-
ra ne. Vale. Intellectus nãa multiplex extrinsece et forlr representata. q modũ Dnitas Trin
in pluribus. Vnitas solũ remote et virtualr plures representatus ubi. Nã ẽ potẽ Vnitas representãs obi
Cognio aute ẽ representans forlr directe. Trin in cognie Deitas ñ in Trin in multis ultimata
Vnitas

PVNCTVM V

Satis sit nonnullis Dubitatis de Vniuersali in essendo

Quarto anno Qñe Ingthus pñt facere Valle sorte p̃cepto, hñ cardo p̃cedit patrimonio de Ingthus
divino et Angelico et humano beatg. Ita de Ingthus hñ Pastorū corpi e p̃ceptibile valle. p̃
Aristoles docte, semp differg. in hoc ad Ingthū pñt alle tempis. Singlis gñ. unq̃ nisi singlis
cognoscat hic et nunc, Ingthus docte cognovit Valle absentando ab hic et nunc. Certū e de
he Ingthus que rerū, e horū p̃centiū dominium gñ spiāl Valle, p̃ quos ebrij ramentoletto-
mandantes sūpe p̃ferunt p̃ma vñtēi et q̃ vñte e intra et extra Ingthus. Sic nisi de Valle
extra, et immerito in mēi potentia illā habitū habere.. Certū e de eo separata. q̃ hic
asseruat Spēi Intellectus quasi in mea augustissimi ut tabi p̃fatig. Sic ex his caeris posterit
habitū here. Vale. etiā separata. Habe superinde fuga Certo.
Et ad primū etiā Quarti Ingthus dicitū n̄ posse, vñtēi tuere in cendo, q̃ cognio effectiua
effectiua Valis, inualuit in effectum, cuius cognio dicitur n̄ e cognio. Et Ingthus Ang̃ effe-
ctiuus in cendo, primeta emanenter oēs effectus creaturarum, demptis Imperfectis ita
etiā modo cognoscit, ac p̃fecte. distincte et clare cognovit oēs effectus vere q̃ fuere.
in lucemine tñ Ingthus Dñus cū cognovit oēm Valitum. cognovit etm n̄ solum
hanc Valitum in partibus q̃ Petrus sit sol et sedet. hanc sīn vñtē, p̃ cū hoc sit adū
adueng Valis cognovit sī q̃ abstractione neg. effectus. quia etm cognit cognios q̃ futuros
omnes, effectiones Valitū Petri cognoscit n̄ causatē, absq̃ hoc q̃ cognoscat clarius
aprīā actibg sed modo cognoscitiuo ita ut eadē cognio Dña Valitū sit clare. et
distincte representata singularia.
Sed adhuc etiā, Quarti Angelos posse facere Valle fortē p̃ceptū non dicta ut face-
re. Deum. diuendo de Deitate, hñ cōlo habitantibg. Item. Scripsit in tuffam. Petri Ra
uennū de Angelis. Tū q̃ n̄ repugnat Angelos a Deo p̃sumi spēi, impressas adeo
impfectas, ut q̃ illa n̄ efficiant vñtēi lucturā. Dei, quā cognoscant dare potentiā, quā
q̃ habet spēi representantes res singulares ut mālig volunt, et tunc cū mi rectig singu-
laritg. Includunt gradg. Omnes, poterit Angelg utendo mīdgdie suis spēibg
cognoscere gradg omnes positive n̄ singulares. Sed relictis dubijs, q̃ habitū here
Vale. et q̄ Angelg n̄ possit tendere negative in rem absentem q̄ p̃ tendere
positive et mīdgdie q̃ habitū habentis n̄ e mendacium Dic. etiā Respōdeg.
Beatus et habentibg Solum infusum. Tū q̃ Ingthus elevatg a visione elevata
et solum infusam. p̃t cognoscere positive una n̄ negative sed relicto alio. Ex-
posset facere Vale. Item q̃ Beati cognoscunt q̄ non ee rerū hanc aut
pne. Et q̄ hoc. q̄ hoc sit propte medium p̃fecte, q̄ Vale. quo ad medg. Simile
Et quia alibi Scoti Ingthus Rex pōt q̄ nec p̃ce Valis, tū hic, n̄ obstat quo
minus ydeam tendant in creaturas p̃gnoscibiles ab eo fuse. posset q̃ Cognio Dei
sola e in p̃fecta ex p̃te medii tendentis in cept. ob q̃ tendit in ellā p̃fecta
Quarto ydeo, Ingthus potuit facere Vale. et Deus Ingthus! Tū q̃ habitū here. e Intuitiū tractare. Item q̃ relictis alijs Voluntas
in n̄ tractat. Item q̄ Spēi Intentionales sit in cēt fortē in actu. intuitē. a potentia q̃ abilla intuitiū aptum q̃ dū de. ydeo Ingthus Sedita. Positi
tuitg d̄ Valente neg. ea in Voluntate Ingthus Vale q̃ deberet immediate repraesentari
ut q̃ dibile.

Dices

Dices voluntas amat bonū in omni &c: facit Vnite. R. Voluntem amare quidem bonum, in omni p abstra hendo illud sed supponendo abstractū ab Intellu Quia illud n abstrahit Intentr sed ponit tractum p, intellum. Vnde illud. Nil Volitum nisi Cognitum.

Quaritur 3tio Vtrum sensy externi pñt facere Vnite. R. negaue cū D. Thoma aliis. Tū qa Vnite è extra obm sensuū p è cm sensibile. Qa Sensibile dr qd pt quoliz modo digito ostendi, manu palpari. Sed nr Vnite cui n repugnat in certo loco et tpore n pt digito ostendi aut qd manu palpari. Tū qa sensy solū agunt cū sint passo mediante p ponit Intellu obm pdictibile. Quamuis dicerent spūs zdo Posteri: Qd obm oculi n sit hic aut ille color singularis, sed color hic n nisi vult qd sensy vis oculy n determinet ad unū numero colorē. sed respiciat oēs indeterminate quilibet n in singulari n in Vnite. Item quius oculy aliquādo p poter ab tram spi ita q tuse Videat colorē ut fiat causa n discernendi spēm illius semp n videt colorē singulares. Neq valet si dicas oculy videt in viride, et in collo columbe varios colores viridis qui tn ibi n it p qm Visibne n sc cur oculy videret hunc particularē viride vis qm alibi. Ex: tertia Videt Vnitū oēs colores virides facit p Vnite colligere. R. Primum accipere in viride colores et in collo columbe quosibi dam probabiliz in Phya. n ordine q manentes sed transeuntes sc fientes in lumine absolute obscuro. Cumq ergo videat hos numeros colores transeuntes sibi pentes n aute abeuntes videre n potest Vnite. Reiciuntur ad Vnite scientificū ut n solū plura o tuse cognoscamq, sed etiā plura n ut ea contra vel hoc em etiā ad sensus ut videret obm etiā absentiā indepdēter q hoc long et tpore et absentia et quidē. abstrahendo ab hinc et nunc. Porro vis pt solū plura o tundere pñtia et nūc n abstrahendo ab hinc et nunc.

Quaritur 4to An in altiss. divinis possent elevari sensy externi ad faciendū Vnite R. negue cū D. Thoma aliis. Rem Vnite è extra obm sensy pter dm ac q divinis sensy sensy extra sui obm.

Dices 1mo, R. Intellus creaty elevari ad Videndū Deum &c: et oculy vis ad faciendū Vnite. ergo &c. Resp. maiorē p vtriusq hi Intellus creaty cū hoc clare, vise qm ens hoc ens Vnite &c: si &c. R. negdo Negm ad primum dico solū in vise Entis primo et potissimū Intellus ad Deū n in vne obi è ens Deus intra vpha ens Intelligibilis qd è obm Intellus creati. Vnle vo cū n sit sensibile. Qa n è simplex corporeū mandat extra obm sensuum.

Dices 2do. Aqua baptizmalis n elevari ad secundā gratiā, sanctificantē et spūs hanc formā corporeā ad producendā spēm intelligibile, deinde elevatz. &c: etiā oculy elevari qd ad videndū Vnite. R. Transito similde R. Secundo Qa vel spiritus et gratia et spūs hanc extra sphāram. ob adhuc potentia passiua ad extollendū ad ē spūale qd similiter ad ē intelligibile aqua aute baptizmalis et q phantasma elevari nr ne, patet passiua qd ē nisi corporea ni fieret extra sui obm ad hoc qd subiret rem spiritualem. Atq vnle cū nullo modo ad sensibile qui vale è extra ē obm sensuum. Vnde nec qd elevari ad q ducendā imaginē exsiam vel q'dis oculy nec em capax ē ultra ea imago excreat subm Vnite sic tm ita vlem grā ponere in lapide n faceret ibi gratia qd n è capax huius effectus sic oculy.

Quaritur 5to An sensy interni et phantasia faciant Vnite scientificū et completū R. N. cū D. Thoma aliis Ratio qd sensy interni n possunt fieri extra sui obm, Vnle

vo ē extra. obm illoꝝ qđ ō ydē corporeū singulare vt Aristo dicit et Porter: sensꝰ ē singulare Intellꝰ vniē. obm. Adhuc si sensꝰ interꝰ posset facere vniē, tunc bruta obm possent facere. illud abstractū ab hoc et nunc. secundū posset illud appetere sub ratione boni sensitū a illicitū appetitū sed bonū abstractū ab hoc et nunc ō bonū appetibile. Ergo bruta possent appetere bonum appetibile. Ergo qđ ē bonum

Quadrig 6ta Vnitas Vnibi ē Intrinsēa et Essētialis Vnibi. Q nra nalē ipsetur dumptē
ē extrinsēa gā hōc Vnitas nihil aliud ē nisi ens ens indiuisū nalē cognitū ante et extrinsēcū
Ricby Rzdo nalē Vnibi gtmy vni Vnitē ē Intrinsēa et essem gā hōc Vnitas extrinsēcū ē ve-
tū ei nalē nempe ly unū. Hinter: albo gne albo ē calu albedo. Ita nalē Vnibi gtmy thu
Vnitas.
Quadrig 7mo Sta Vnitas extrinsēa Intrinsēa et actiū Vnibi ens Vnibi gtmy
Vnibi. Ad nagne. Hic tante Repta q unito ens. pendet tandē ab ptr. Da plus gtmy
porte ñ Hattri etas nō adēgne in nalē real ē ñ agtibus ut fabricā ē ñ Rolasse
Ens nec Valitas. gtr Hōc gā dicā partecla gtmy partica, gnā carent Vnite ut
gtitis accrua. Ca pdā gnā ē pticulare Cognit in Bonum. Negra Gabet. gā ipsetorū cauā
ē rāo.
Quadrig 8vo Vale tolāne Vnitē hō abstrlla an etiā agtibus gnā ens cognit mediis seu mediatē
Hante ē ql pone Scribā ē pie ame. agtibus Intellgi potest gā nā Vnibi pt ē mediū et gdam
desidē pterro agtibus alia dñi pticula gnā ē Inclinatio nāe liquid ptg ad ipsa. ut cat Gabri.
Alia Negra gā ē ñ repugnā ad aliqd agtē nisi nirā aliqd ñ hz Vnibi ens ad aliqd hz ñ
ñ repugnā tian gtr albedo actiū hoc ē ille pticte penetz. Ide Innuit ñ repugnz agtibus
aliqua positiua solū negra ad Vnale. gā ecclā Luna aliqa Incorruptibilia ñ hnt positā
Indistinctē ad qualibz gtcunq Negra Indistinctā alia Substantia est vnibi gnā ñ ab aliqua
Indistincte et tri dst et Lunatt ñ nā Vnibi. Ista Signat agtibus Spectans gtr gnā etas agtes
Hardē agtibz cognitam gtr. ana ē Intrinsēa gtmy Vnibi pdicata Vna pdicatio Analytica dñi ē Contrady
hōc dans nāe Cognite et ē analytica gā nāa agtes ens ibi agtibz Hcaptr existita etas in
mediis a bactus aute ad gtcā ē Vnibi Negra. Ide agtibz Cognit gtminata Spectata ñ ta
ni abstractiue ut gne solū Hant ē positā etas negra Hac etā agtes ñ ē mediū negra gnā hz
ipso gnā nāe tot potest agtibz ñ ē dl etas negra ad Vnibi gnā agtibz Ens ñ repugnat
dlā gdā ens et Hcomitti Vnibi ñ repugnat dlā mti gnā ē ens gtmy Vnibi
repugnā gnā actū Spectabili ad hōc ē Hant Vnibi dl ens ē maior rāo gnā ens dl
dlā mly gnā ē ens Hanc nāe hna gnā ē agtibz ens. hoc Supposito.
Ad Quadrig. Ctr Comodo dlā Vnibi pōt ē complin g duos Status Hant ly vnū cū gtr
g Status Intrinsēa Ly vn actū ñ ē mediū g Status Hant gā ē agtes ē agtibz dlā
vnū cū gtr Hant. in ñ Stricty loqui ē dlig Hmoy Distinctū Vnibi g Status Intrinsēa Status mediū
ē et ñ Status Vnitas Vnibi. Ca agtibz g Status ñ ē Sufficiens ad Vnibi gtr gnā agtes
ret Intrinsēa. Ca agtibz ē gtr Vnibi Vnibi dl actus ē dlig Hstr constitua. Vnde mediū agtes
Hcomitti. Vnde agtibz negra g Status Intrinsēa ē gtmy Vnibi Vnibi gnā
Vnibi gtr Vnibi a dlā ens ad ens gtr Hcomitti ē agtibz dlā Vnibi gnā
Vnibi agtibz negra Status Intrinsēa dlā ñ nisi ens dl actus Vnibi Vnibi. Ad ē ad
nāe ens ñ actus positiua g gne actus Vnibi ē dlā ens complete negatiue gnā
ens agtibz negra hoc ē ñ repugnā ens ad Vnibi ad multiplot in omnibus gna-

hoc ꝙ regula ad eã nõ valet ut tm̃ illã cognoscas cõ aptã sm̃ sm̃ repugnantẽ ad multa sed utrq; ea se ꝙ̃ repugnat tm̃ multis sed tm̃ ea se repugnat singulis singulariter. quãdiucũq; nõ repugnat tm̃ multis multipliciter. Et ex his inferrit qđ valet sm̃ hanc acceptionẽ ꝙ̃ cũ valet nra elegantia ab Latio nro ita tñ ut originẽ nrã abstrahamus ad libitũ valet in respondendo ipsi ve abstractõ sit valet in eodẽ.

Punctum 6tum

De ꝓcipua. ꝓpõite. Vnus in ꝓsendo hoc ẽ de ꝓdicabilitate ꝙ̃ de actlꝫ ꝓdicatione valet

Videt nunc ꝓdicabilitatẽ de relationibꝫ cũ de ea nunc nõ valet in eodẽ vtroq; sm̃ ꝓpõit: Sũ ꝓ̃ ille actus quo fit valere eodẽ modo nõ ꝓdicabilis de relationibꝫ. Ita ꝙ̃ nõ valet ꝙ eundẽ actũ utriusq; ꝓdicabilis ꝙ̃ cũ utrumq; valet Et: ꝓdicabilitas ẽ de ea valet in eodẽ.

2dõ. Videt ꝓdicabilitas nõ ee ꝓprietas valet in eodẽ. Qđ enim ꝓdicabilitas nunc secundũ idem valeat ꝙ̃ ꝓdicatꝫ ꝙ̃ valeat, saltem quo ad tempꝰ. Sed valet ꝓdicatꝫ nõ ad idem ꝙ̃ valet et mutabile valet in eodẽ. Sed nõ utrũq; ex his ad idem ꝙ̃ valet duo Ergo nõ ꝓdicabilitas Et: ex Consq: Totũ nõ ꝓt ꝓbari de ea valet ante ẽ totũ sm̃ ꝓpõitũ sumptũ Ita Videt valet in actõ predicatione nõ absolute valeto ex ea eodẽ utrophanus Qđ Carnotensis ꝙ̃ Cã ens ꝙ̃ ens essentꝫ quãdiu nõ valet sed separatũ cum fuit ꝙ̃ duchiã Et nouissime valet qđ ꝓpõitio ꝙ̃ ꝓpõitio ꝙ̃ ꝓpõitio. Sed placuit actõ ẽ actꝰ ex duꝫ valet Ergo nõ valet valere. ex hoc Idem ꝓbr: si valere amittit ex actu predicandi suam valere. Hoc ꝓpõitionale de subiecto ad valere. Et sit nouũ aptũ inee multis et predicari de eisdem ꝓ̃ ꝓdicatꝫ ad quale de qualibet inferri ut dñ actꝰ valere similiter inest respectu quattuꝫ aquã. Item negatꝫ qđ hõe ꝓpõ Petrꝰ ẽ hoc est identica. Qđ inde affirmatꝫ singulare de singulari Item negatꝫ qđ hõe. ꝓpõ Petrꝰ ẽ hoc nõ est pluria supponentia determinata inferri nec ipsa ei de Indefinita qđ ẽ extra Dialecticã.

Sto Idem predicari de determinatꝫ qđ fuit apponẽdũ, sed ante predicari apponẽdũ ẽ valere. Ergo etiã id qđ predicatꝫ ẽ valere.

Respondet

Respondetur

Sexto Vide. Predicabilitas genera nec do esse Vocis precedit rem proprietas
opus & omnis utra. Ther. Per Ta gra hoc. quo gra rapi tota. Quo Vide metha
phi. plat n & deessa Vatis gra ethyphi sed omne predicabile gra totte esse Vatis metha
phi rapi. gra mat tive illa reapi predicata definitiva illius in gra n & predicabilitas. Gra ma
illud & ipta alicuius gra & radix. Altera predicabilis in aliquo reperibilis sed predicabilitas n
& radix altero gra n & quod nun. prius in & nec multis et postea de ejus & predicari.
gra re de reapi. Patet ex eo gra predicabilitas genera notera separatua
sunt Ens hoc tuponit & procedi patri gra. Methaphisica & cognic & historia ita
idem suponit predicabilitas genera adeoq & gra reapi et passio suoq proprietas respe
ctu Vatis methaphi.

Sexto 3tia. Gra de essa Vatis Logi predicabilitas Vatis Radicales talque hoc
& scripta in ordine ad actu gra de audi possibile & eo modo quo hoc & papa vidi n
aute & possis sed in solis de hominibus. Nao & gra Vatis Logi & Vatis in predicando
quodo actu predicabilis et attributis Vatis in predicando sine predicabilitate gra & denuo
actu predicandi semper aute actu cuius hypothesi annu.
Ad attingen ad predicanda & auditum gradus per quos ita Vatis fortis reducunt ens Vatis
in predicando. Vidi quia predicare tribus modis & Vatis ad annu respe sibi
Sexto 4ta Vatis in actualia predicare de ejus in formabilis aliquando aute
Vatis quo ad re natura adequatis. Tria predicabilia Vatis predicata.
Predicata de Vatis predicata. Aliud in quo & subno Vatis ea in quo & subno sin
gle. quoties & subno Vatis, totties etiam predicatis & Vatis. Vatis pertinentia
subno. Aliud predicatis & magis Vatis. minus ne subno. Vatis. remotius subno gra minus
Vatis. Vis hoc & dal. ubi & dal in portus ea gra ubi solus alia realia gra subno
ea solus importat. Ad aute & latus patet ita subno gra predicatis & hoc & videlicet
nunc cadit & Vabilitas Vatis in actu predicandi. quo hoc extra alia. Nao &
gra & predicatis & gra non affirma oppositis subno. Ens gra abilis finitatis ac grade
gratus utrique cadit & de. Quoties aute & subno & single predicatis ea gra & hoc
quo ad & subno & quoq single nec predicatis ut Vale. Sic ut reapi
ostensis & Vale fortis quo ad & subno & et in gra de illud collectivo
ordine Ens ubi ens & gra & in gra de illud collectivo
alius singulis quo & in gra de gra. Nec sed pars & de & ens & gra
hoc & hoc solus realia hominis Petri reapi patet quo adhuc & nata adeoq
& ut Vale.
Sexto 5ta Vatis in actu & dicunt singi predicatis ut Vale. Et & fortis in

Deq̃ primo ad modū Scāti et doctorū ... dicit q̃ ... hanc ... Petrū
... hoc probabiliter tenendo q̃ ... ponendo ... requisita ad hanc ... posit scire Deū ... modo quo ... videns mori, et videns ecclesiam.
Ad 2dū ... q̃ hoc dicit Petrus ... hoc ... ponit ... cognitū ... ponit ... Ad 3tiū ... hoc ponit ... probatū ... Ad 4tū ... Ad 5tū ... Ad 6tū ... Ad 7mū ... Ad 8vū ... Ad 9nū ... Ad 10mū ... Ad 11mū ... Ad 12mū ... Ad 13tiū ... Ad 14tū ... Ad 15tū ... Ad 16tū ... Ad 17mū ... Ad 18vū ... Ad 19nū ... Ad 20mū ... Ad 21mū ... Ad 22dū ... Ad 23tiū ... Ad 24tū ... Ad 25tū ... Ad 26tū ... Ad 27mū ... Ad 28vū ... Ad 29nū ... Ad 30mū ... Ad 31mū ... Ad 32dū ... Ad 33tiū ... Ad 34tū ... Ad 35tū ... Ad 36tū ... Ad 37mū ... Ad 38vū ... Ad 39nū ... Ad 40mū ... Ad 41mū ... Ad 42dū ... Ad

CONTROVERSIA III

De Vitiis in Particulari

Per Vitia in partic. 5 Voces explicat a Scripte seu predicabile Intelligunt grā considerāe maxime propria & Longe a multis Scholi adplures trahi. Deinde tang. ad

Punctum Imum.

Decimo Vitiū in predicando in quinq predicabilia esse adhibita, Duentens mediata, in Specie Infimas et ne duobus in Species

Vltimo ut recte diuisū ē dicte in predicando una gā plura et gā 5 predicabilia gā modus ad dicī unū opportune tendo Ide stabilit. ad partibz ut pacifi ostendā Quis not de Vitio.

2do pbr. de dandis patribz et Vitijs gā ad scripturā ad aliqua ex 5 Pr: ut gradz dicti sū 5 Vitia in predicando hoc ad ē ad de predicato desinit Pg. Petrj ē nal animale, Ste predicat transeūdo predicatorē vz homo ē rōnal Ste Ide Petrj ē animal hoc de predicat ad Diuinas Inscriptiōes Ste Ide nal ē homo Ste Ide Petrj ē Indiuidūm, ubi multa peccata ī pdicamentali ad aliqd ex 5 predicabilibz

3tio. Reiecta certa et ad Pr: et predicabilia pbr Regula modi predicandi cuiusbz de singulis predicabilia. Capitis modos eōdē cuiusbz de singulis ad predicamenta Pr:

4to Plures in quid de diffinitiz Speē et pbr de diffinitiz nam: aspicit diuersa predicabilia Genus necessi: et Speē Pr: dicat in quid de diffinitiz Speē et pbr de diffinitiz Speē gā Genus cui diffinitiz subalterna et pbr de diffinitiz nam: gā Genus diffinitiz ultimat ultimum diuersa predicabilia, idcoq hāc omnia plura gā 5

5to Vltimo ē peccatorū predicabilia gā 5 Pr gā tā genus, gā Species pdi nendo e diffa incompletē gā Species etiā in Tant diffinitiz rectā quā predicabilia diuersā predicabilia in Speē Tā gā genus et diffa in Speē diuersā dicendo Ens ē ut dicitur predicabilia in Speē Tā gā Genus et diffa in Speē Tā gā Species, idcirco Ens ē genus Species et Individuum a predicatis genere et Speē Tā gā permixtiō e predicabilia, de multis gā ocurrit Tā gā Vitia et vitia predicabilia diffa vna Vitia gā Genus cum alijs Vitijs Species Individuum Vitia Vitiorū ad Vitia Vitiorū ad Vitia Vitiorū ad

Respondetur

Propoo. ima. Quia Vsus ut pbabile ē in s pbabilia nec ipe in genere speciei differat ptra ea quæ dicta ē allegata dicendū ē in ipis mmal sed modū. Ita Bonauē Scota. Pbr qā tot sūt ipi Vsus ut pbabile ē qt modi pbandi et hītor qā sūt ipi modi diuersi ad diuersitatē. Sed sūt plures diuersi qā qdē ab alio aut ē alio extrinsecus aut intrinsecus aut ē tota alig ista dnōs aut pars. Si tota, ē species si pars aut ē modi potē dupliciter. Aut ē Genus aut g modi. Quia ratiōnale ē forma alterandi et ē Instrū. Si ab extrinseco pr̄ aut pte hītis nōiā ē Genus ad alterandū et ē Instrū. Si ab intrinseco pr̄ etiā s g modi pbandi. Sic: usus ad dīgte dicta sūt Vsus ut pbabile ē in g pbabilia. Sūt hīc diuisi sic Termini pbr qā pbabilia et inuenta ptis. Sicut ut g ea dimanare in scīa ptis ad pbandū ea obij aut ad quod pbandi ptis ē ut ipsa ratiōnale ad scīas in dīgte ex parte. Aut ē ad alterandū in quid ē ad qle. Si etiā qt pbata dicta diffēt ipsa ad ē forma abstracta vnius ē tranquillitas in quid incomplete in qd pplete in qle plene in qle dnōs. et in qle. Impar. Si etiā ut pbandū et in melius pbr qā prat dīgte ad pbabile et sic in pbabile aut quale et in pbabile ut ptis. Vnde potest ut sic dī pbabile. Vt ipe in Politicis: ethicis, rhetoricis Genus Species et differētiæ sic pbabilia, in ethicis et rhetoricis Species et differētiæ.

Propoo 2da. Quia Vsus ut pbabile ē in s pbabilia potis. impta hoc ē qm sic accipit ad Intentū ē pbabile ē dīgte qm in ipsis. Pbr qā pbabile sic ut qd ē apte pbari pbāc. Patet. Vnde etiā g pbabilia sic accipiūt Confir. sic pbabilia possunt cognosci similiter ē ea ut sunt in diuersis dīgte qm ipsa sūt etiā apta nata pbabilia ut sic. Quia ea sunt cognita possunt esse qm ipsa. Patet ex. Si ea in scientia dependentia qm sic pbabilia cognosci qualia sunt pbabilia ē pbabilia. Sicut ad hoc ē quod aliquid cognoscatur qualia sunt similia ē aliqua cognoscantur aut qd ē Instrū. Sicut Instrū dependentia ē qm sic pbabilia ē qm ea pbata aliqua.

Soluntur Argta Contrariū sententiā.

Ad vnum

Ad primum Rñdeo ee verã oppñitã sumpsisse forte talẽ vñ de op̃e sumpta magis
ablativum ee dari tot alterius gñis nisi reducat̃ ptẽ forte ut ens 5 gñis 5 pdicabilis cetus pmdcat.
Ad 2dum. Ñ Aiã oẽs ẽs pdicãs adducã reuocãtz a dãtiuo ex 5 pdicabilibus q̃ma similiz
reuocant ad specẽ q̃ pdicant, in quid completa. 2da. dñs 2 pdicabilia exq̃sita, reputã pdicabilia
Genus nempe et Differẽs, et gñalia ẽ reducenda, nãlia pdicabilia ad unũ pdicabile q̃ obcest pdicabilis abstracta
rũ q̃ solũ hñt Genus incompletũ Valẽ ẽ diuisiuũ in 5 pdicabilia. ñ completus q̃ ẽ definitio. Stra-
abligãto ad Genus abligãtor ad speciẽ reducit. Ẽ abligãto pdicabile transcendentale. diuisiuũ disiunctiuũ
speẽ differẽtiã ut hoc ẽ homo, Animal ẽ Genus, abligando ẽ differẽtiã solo numero ideoq̃ rñdeo q̃ Genus pdicabilis
plete ut Petrus ẽ Ens Verum ec. Vña ad Genus et differẽs q̃ ẽ pdicabile ẽ Genus pdicabilis
de inferioritate rñdeo. Incompletũ ẽ vna hñs ẽ differẽs. q̃ pdicatũ in gñe. quid Stra
Stã. Ita gñus ut pdicãs reducenda ut gñale. subiectũ subiectabile, pertinet Genus q̃ ut
sumptũ tale ẽ ac hoc. Ita gñale. Sumptũ ad actiue, pertinet rñdeo ad Porphyrium. Ideoq̃
Virtus sensitiua, ẽ extra essentiã nãlis accidens ñ in nãla. Stã. pertinet Logã ad ani
dens. Ẽ nãle Logẽ accidentale ẽ ee hñs. Stã. Ad Genus reducãtz ut pdicabile definitio
Stabo ec. Ita vero de hoc z alio Individuo ad speẽ. Idem dicendũ de alijs gñibus pdi
cabilibz, q̃ oẽs reducuntz ad aliquod ex 5 pdicabilibus.

Quãe autẽ accumulatiõ pdicamentũ sumpta ex modis essendi pdicandi ẽ q̃ pdi
camenta ad rationẽ entis hñt q̃ pcise et multiplex Vide Vicaq; docte rem certo ordine disponẽtem
et explicabilia a dicta modũ pdicandi attingentem q̃ ẽ quinarij tanq; rem, pdicatj accidens q̃ subiectũ
Ad 3tiũ Ñ ens nãle ideo potes q̃ ens ẽ speẽ Ñ diuersa pdicata q̃ Genus pdicatj incompletũ et
ut pars ẽ ẽ determinabile speẽ veruz tanq; ẽ cum vero in ẽ ẽ ẽ

Punctum xdum

An Genus possit definiri et quomodo

Pro solucõe dissentiõis Arã Doctõr ponit 2 dicta. Posse aliqd dici vnã de dono ẽ in statu pfecto dicendo respectu ad Deũ ẽ superiora tenẽ pfectionẽ. Alia in statu salutis vnã dicendo cognõsci cũ salutat scitã Petrũ vnã Cuius cognõscendi cũ specialitãs vnã. Vndecima dicit pr̃ vnã cognõsci Petrũ vnã alterius speciẽ, licet cognõsci abstractiue abstractiue pdicabilis pdicabilitãs. Alia dicit cognõsci abstractiue cũ ad aliqd et hãc dicit respectũ habẽ ejus Alteram autẽ cognõsci dicit vnã aliqd Petrũ vnã ad aliqd pdicabilitãs. hãc est vnã declarata quãtũ ad hoc sufficit pdicabilitãs. Pdicabilitãs vnã dicit infinitãs ẽ adeq et aliqd pdicabilitãs. hãc est vnã declarata quãtũ ad hoc sufficit pdicabilitãs. Pdicabilitãs vnã dicit infinitãs ẽ adeq et aliqd pdicabilitãs. hãc est vnã declarata quãtũ ad hoc sufficit pdicabilitãs.

Deinde pro data Responsiõe arguit aduersus ea. Pdicabilitãs ẽ actus Intellectus in actu secundo Sup: Ca: vt Genus ẽ id qd de pluribus differentibus specie in eo qd quid ẽ pdicabile in quo differunt. Licet ad pdicata secunda nomina ponit q̃ pro duobus vnã genus vnã hoc ens aliqd ẽ pdicabile Pertinẽs hõ de pluribus specie differentibus in eo qd quid differentibus genus abstractum hõ. Porro hõ qd quod Intelligo esse et quidditatem rei q̃ modũ q̃ se habens et subsistens q̃ pro Rõ ad Intellectũ. Vndecimus Vñ ad Intellectum Quod ẽ Petrus Rõ ad vnã hoc genus pdicabile capitur quidditas Petri. Octauũ sit tertius

Propõo 2da. Genus et Conclusio dicit differentiã genus ẽ id qd pdicatur de pluribus in quid Incomplete Sua ad pars Modus entis. Alia Rõ Vnde. Pr̃ante genus pars ẽ pars subiectiua Subiectum pars Modus entis. Alia Rõ Vnde. Pr̃ante genus pars ẽ pars subiectiua Subiectum genus dicit aliqd ẽ ãlibet differentiã qd dicit totũ qd aliqd ẽ ãlibet differentiã et determinabile cognitum. Prob Spõ. Da oppositum in hac dissentiõe pariũ et genus dicit qd pdicabile et differentiã dicit ens q̃ modũ pdicabile. Sed nõ genus pdicabile nã ens pdicabile in quid Complete et tota Sua Substantia et pars formalis aliqua. Genus et differentiã sunt pars formalis entis. Genus et differentiã sunt pars formalis entis. Genus et differentiã sunt pars formalis entis. Genus et differentiã sunt pars formalis entis. Genus et differentiã sunt pars formalis entis.

circa hunc dicendum obscura pdicabilis cognitionis Secundi existentis, ex nãs et ordinem Intellectus pdicabilis cabile. Dicitur pdicabile Deinde, nam ens dicit ens ẽ pdicabile, sed existentia pdicabilis ẽ idem Intentionẽ, Ita sicut aliqua existentia pdicabilis et albedinem, sicut in qui significat nãs qd ẽ aptã rei multiplex acquisita Vultum cta. et pdicabilitas: Obscura 2da ens genere essentiã Secundi Longe hoc ẽ quo ad pdicationẽ, cognita eam ge quantitas Entis rãis. Dicendum modo de nã pertinẽs hãc pdicarentã sicut nã accidentis playnes. Obscura 3tia Deinde pdicabilis quo ad pdicta distinctã dicendũ ea ipsã vnitã et ea pertinentiã inuenta diuersitate fontã circa cetera reflexum, nã videbitur possit ad aliqd reflexus, sup: Ens nã dependente ens mentis.

Soluuntur Argumenta Contraria Sentẽ

Ad primũ dicendũ q̃ ens in infinitũ pr̃ Genus, quia Genus pertinẽ in definitionẽ Genus ẽ pdicabile. ut sic nã dicit nã genus pr̃ hoc genus Sup: Genus ẽ aptũ dependere in esse accidens etc. vt hõ nã debitũ esse in definitione. Vel dicendũ ad 2dũ Substantiã. Confirmatur

dis: phō Genus in Comuni magnum retinet eundem respectū generum. Et similiter dicitur
dum Negatio Cōmis: cadit. Et negatiua, qđ n̄ destruit vel ē p̄dicatum accipit modū subiecti. nam
Destruitur gñis, Genus n̄ Genus vt p̄dicabile. sed vt accepta et mō generis, sed subaccepta
alio et modo sumpta n̄ forte. Non dicit destrui Genus qđ Genus ē. Qui destr. Genus sub alio
accepto et modo sumpto et forte sub accepta forte generis. Et cū destruit gñis Genus qđ
Genus, sed particulare, Qđ, reduplicante modū forte. Qđ destr. n̄ destruit totum sub qua
qđ destructo sub rōne spēi sed medietatem rōne spēi. Et sicut in iudex iudicando, et qđ in qua
forte Iudicis, Qđ sed minute iudicabat, tunc iudicaret iudex in rōne forte. Qđ n̄ in rōne
Iudicis forte, sed rei Reus.

Ad 4tum. Negō p̄mam. qđ: Genus et spēi, opponunt sibi mutuo sub eodem
esse, quatenus dicit hoc rōne diuersorum. C. an pinde. spēi et Genus mutuo sibi
Qđ p̄ unum etiam. p̄ unum Cognitum sibi fieri. Genus, qđ alia rō spēi. Et Genus ut sic respectu
p̄dicabilis et ste ē Genus p̄dicabile rōne ē spēi et p̄dicabile ut sic ē Genus respectu
sui ipsi. Genus autē ut sic spēi ē,

Ad 3tium. phō. negō. Idē est superius ipsum ut sic, sed ēquale respectu. Et subalterno
C. nempe p̄dicabile dicit subtrahi cognito secundum rōnem p̄dicabilis, a p̄dicabile ē superius
seruato ut subsistente. Cognito Genere secundum rōnem, alia Genera
similiter ut subsistat Cognito p̄scindendo Genus ab alio Genere rōne alterius excludit rationem p̄dicabile
ē inferius seruato ut subsistente. Cognito abstrahendo rōnem p̄dicabilis a p̄dicabile.
Ad 2dum. Debuit dari. a Porphyrio Generis ouenit cū Genere. Vnde ille Genera de quibus
possunt vti subsistit et similiter. alia p̄dicata. ā hāt tunc accepta Generis simpliciter et spēi
du Comparatur ad superiore ipse subsistens. Vnde tunc adhuc Genus p̄dicabile de
hāt p̄dicationem mediatā
Specibus. Illa vō Genera qđ p̄dicant de.
retinet pugnat. Reputāt cū Genus p̄dicat de diuersis sola spēi. Et in hac p̄dicatione retinet
sua Veritas et existentiam. Ouenit sibi p̄dicata diuersis illi generi, n̄ diuersi cui ita subalterni
ad. Et dum Diuersi ouenit p̄dicata de pluribus, spēi, tunc n̄ p̄dicat ut diuersa vel ut diuisa
sed p̄dicat vtrumq; p̄dicabile, ut Genus vbique tunc temporis diuersi et diuisi ut mutuo et singulis
rationibus, forte aute et exercite. diuersi erit cui adeabilis sp̄ Deale attingens ut Petro et coloratis vtq
Contra. Dico n̄ in supōne Materiali Vocis, simplici dē accepta Genus dū dē p̄dicari de pluribus
spēi, qđ tūc vox Genus dicit p̄dicari de illis, sed dē accepta in supōne forte et
nempe p̄ sua spēi qđ sunt Superiora, Quia autē Genus dicit Viuens Corpus et Ens
p̄dicata de pluribus spēi differentibus

Ad 5tum. N nouē aliter est dic: Porro p̄ n̄ p̄ p̄dicari de toto C. Metaphysici porro et
sortasse dicunt simpliciter specialiter n̄ p̄ p̄dicari de toto vt Quid in Recto N. Rō disparitatis
ē. Qđ porro p̄ in scripsi vti rōne alterius compositi simpliciter Qđ vt dū n̄ ē vel. aut
Corporeum qđ includit hoc. Porro vt Metaphysici dicunt dicunt aliter. Similiter qđ Petrides
risibile vel aliquid vtr imputatiue totum. ejusmodi vbi ne p̄dicari in Quid aliter

Punctum

Punctum IIItium

Quæ sunt Correlativa Generis quæ ad Prædicationem et Genus requirit ne plures species necessario.

in hoc et hoc aal medte cu et experiamur nos tale divisionem facere et cu nam gratia sic de suis individuis sicut nam spectat. Ergo si hoc medte pt dici de suis individuis et nulla. Dehis amo itaq deterado [illegible] sit VG.

Propoo Ima

Individua incompleta n̄ sit correlativa gris forte sumpti hoc ē quo Genus ē quo ad pdicationem ita Arias Ovid: ctra Comptonum. Pbr qa de Individuis incompletis suis Genus pdicatur nam ē pdicatus in quid incomplete et p modum ptis maalis sed in Quid complete et p modum totius essentialis qa potest id et dicitur clare ac expresse sicut pdicatum qd sit supra VG hoc aal ē aal sola ultra individuum seclusa qa n̄ ē pdicatum ante rei metaphe. loquendo sed tm metaphe. Ut dicitur Vedeo alonga [illegible] duo hoc aal ē aal et tri [illegible] qte sit Ergo. De individuis incompletis gris superiori Genus pdicatur ut Genus obstrarcta tmē VG hoc aal ē Vivens.

Propoo IIda

Individua complta tam Gris qm Spei sit correlativa gris quo ad pdicationem Genus pdicatur ut Genus ē. Ita omnes oes ctra Amigleciu et Averroa. Pbr Qd modus pdicandi p prius gris et ad [illegible] de Individuis incompletis tam eiusdem qm diversa Spei Qa hac VG Spei Petrus ē aal pdicatur in Quid et incompleta sicut hoc hoc ē aal. Sicut ut vobis in pdicatos sola ratio generica expresse importatur et ly aal ut se velut pars determinabilis in Petro. Ergo pdicatur ut Genus.

Propoo 3tia

Pdicatio gris ut Genus ē de Individuis incompletis aliquando ē mediata aliquando immediata. Ita Arias et Ovid: ratio ē qa Genus eodem modo pt pdicari quo pt abstrahi at vero pt immediate aliquid ab Individuis abstrahi si ab illa solum attendatur n̄ vero ad spei aliquando aspectu si ad illa solum attendatur ut patet ex his pdicationibus Petrus ē aal hoc ē aal. Ergo pt similiter immediate et mediate pdicari Genus de Individuis.

Ida Pars Tituli antequam resolvatur, suppono Genus spectari posse qm amo intentionaliter et p sensu specificativo hoc p ipsa nam seu pdicatus essentialibus quibus nam generica constituitur, vel 2do intentionaliter et in sensu reduplicativo hoc ē p gradum Genus ē accipiendo scilicet nam ut subest nris conceptibus acquiritque vi conceptu nrum. Unde rnem pdicabilis hoc supposito sit.

Propoo IIIIta

Genus tam amo intentionaliter qm 2do intentionaliter spectatur seu Genus vel aal tam pt nam ē qm pt Genus ē et vale de pluribus pdicabile n̄ requirit essentialiter plures spei adeoque impossibilis etiam speciebus pluribus posset salvari in una Spee VG hinc loquendo in sensu forti ita Quares recentiores ctra plurimos.

Genus

Geny non sunt Intenti, quia dato Intenti quatuor Iesu Geny &c. qui tu quis nullo Geny Intenti
de pluribus debile requiritur esse pluribus quia adeny Impossibile debet Intenti pluribus quia salvari in
una. Quo vis hoc Intenti insensu, sicut Iesu Zaccheus et centurio etc. Dico tu Secundo quia possibile
est impossibile redditu Tu Iesu quia etiam unius Individuo essentiae Geny quia Geny.
Primus nasci, patet Ex Impossibile Intenti ordinis patris, una adhuc, una quia quia Intenti una
pluribus. adhuc vis aut ecclesiae quia Secundo Geny, hoc dolet existit Intenti adeny Intenti
simul modo, quia potest stabilit ad plures quia quia nullus nullus quia, quia nisi Intenti
quia etc.

Ad Secundum patet sine quo tota esse quia salvari ut Geny Intenti salvari ut Geny etc.
Ad tertium pluribus Intenti potest salvari tota esse. Generis ut Geny Intenti vis quia salvari esse adhuc in
nec abeny Intenti quia Intenti etc. patet non esse quia ut Geny vis adhuc Intenti pluribus de
pluribus in Secundo Ex quid Incomplexe erunt pars Intenti. Sed hoc esse pluribus salvari in una Intenti
vis hoc redditu Impossibile abeny quia adhuc debile. Intenti Secundo Intenti Incomplexa in nullo modo sunt
aut dolet Intenti aut hoc quia Intenti distinguendo Gradu adhuc hoc quo hoc nullo modo sunt
salvari sub Intenti una quia. Contra Genus esse Intenti sit esse quia Intenti una esse quia
pluribus Intenti aut quod Incomplexa et Intenti pluribus Intenti Incomplexa Intenti aut adeny
esse. Ita esse divina Intenti Intenti dat quia pluribus Intenti Intenti Intenti Intenti etc.
esse. Ita esse divina Intenti Intenti dat quia pluribus Intenti Intenti Intenti Intenti etc.
aut quia quia, in esse Intenti in aut est quia Intenti et determinate una quia. Quinde
Intenti una Petri in latitudine patrui quia Intenti Petri esse quia Intenti Intenti
Individuo Ex: etiam in dato casu. Et aut vis in latitudine patrui quia in collatus Intenti se.
Intenti modo quia Intenti determinate quia, quod etiam si Intenti quia esse quia Intenti
quia Intenti quia Intenti quia quia quia. Adeny determinate. Ita et aut in dato
quia in quia esse quia Intenti quia quia Intenti. Adeny determinate. adhuc aut est quia Incomplexa adeny, et determinate et quia quia quia
esse aut quia quia Intenti quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia
Ita aut est quia modo quia Intenti quia quia quia quia quia quia quia quia quia
Ita singulare quid

Soluunt Argumenta Contraria Sententia

Ad quid N. Ego quia determinate quia modo Intenti Intenti quia esse quia Intenti Ex: Comparate ad
subiectum N. subiectum autem Intenti quia quia quia. Intenti aut est quia esse quia quia quia
modo quia determinate quia Intenti Intenti Intenti quia Intenti quia quia quia quia
Ad Secundum Ex stylobate simul quia quia Intenti quia quia quia quia quia quia quia quia
quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia
quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia
quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia
Ad Tertium Ex Intenti Intenti quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia
Intenti quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia
Ad Quartum. Ex Intenti Intenti quia quia quia quia quia quia quia quia quia quia

Punctum 4tum

De Specie tam subjecibili quam prædicabili

adquas ꝑ decursū tēpis hīc ꝑ talis pedis ꝓportiꝰ hō ē ſpēs ſubtilis vbi in gḗrato
erit Vide ex modo ſcandi.

Noteris ſpēm ſubtilē ſteri ꝑ ſimplicē ꝑparatiōnē ē gḗ in ſpēr unig comparatꝰ adgrem
gḗ ad hanc gḗ ſpēs ꝑ pcurrē ſubtꝫ generi ictꝰ utillꝫ actꝰ alterꝫ nēc ſit mediare.

Vltḗ Comparatiō ſpēi ad gram ē diffinita a Compare grḗ ad ſperni gḗ pactū pcipuꝫ conjuga
tiuꝫ nāꝫ grīca in vocḗ et ſpoſitiꝫ in obligno ſplendiꝫ ꝑ actū vt pcipuꝫ nāꝫ ꝓpoſitiꝫ
in pacto et grīca in obligno.

Noteris 4to gḗ ſpem ſubtilē ē ꝑtractū gḗ grā ſubſtantiuꝫ vꝫ aal tꝫ ſpēi ſubtilꝫ
n tꝫ ſpēi ꝑdurabilꝫ nāꝫ grā gḗ ſpiritualꝫ tꝫ grā Increate nāꝫ increate ſpēi ſpēi dr.
Indiuidis Increate reſpectꝫ gḗ tꝫ ſpēi ꝑdurabilꝫ et tꝫ ſpēi ſubtilꝫ ē ſubtilꝫ gḗ
tꝫ ſpēi ſubeat grī, hinc et aal et nāꝫ tꝫ grā ad alias aꝰ ꝑdurabilꝫ et nāꝫ aꝰ ſpēi
ſubtilꝫ etc.

Ad vltimū 2do: Ad 1ū dr ſpēm ꝑdurabilē ꝑ, a pōnit dr ſpēm ſubtilē
ē gḗ de pluribꝫ dr ſtrictꝫ ſumpt, ſic gḗ grā ē ꝑfectꝫ hō ē increatꝫ Complete ſpectꝫ
gḗ tota eſſ. Ad 2um dr ſpēm dr dr ſpēm ꝑdurabilē ꝑfectē ſpēm ſubtilē ē de nālꝫ ꝓfectꝫ in
ſpēm Complē. Ad 3um ſpēm ſubtilē ſit ſubtilꝫ ē de nālꝫ ꝓfectꝫ gḗ
ea ſubtilꝫ dr ē inferiꝫ qua vo ꝓdurabilꝫ dr ea ſuperiꝫ, ſed tota genus ſuū ſpēi
dr ſpēm ſubtilē ſubtilꝫ gḗ ſpēm ꝑdurabilē ſic ſuperiꝫ ſed tota genus ſuū ſpēi
de pluribꝫ ut tota eſſa. Ad melior ē notand Ipm ꝑdurabilē et ꝓbabilē ꝑdurabilꝫ

Noteris Per dōnm ſpēi etiꝫ in cognitiōnē Indiuidualē n tꝫ ē finalꝫ gḗ Indiuiduū ē de eſſa
Indiuidi grā Indiuidui et Indiuidui ē gḗ dr tamꝫ accidēte ſpēi ſtantꝫ accidētiꝫ Cognitiōnē hō ē
Indiuiduū gḗ ea modo nra cognitiōnē aduenit nāꝫ in ſpē ē extra dr ē de eſſa Indiuidui ſubſtā
nāꝫ metaphē ſupplꝫ

Noteris 2do ſpēi etiꝫ ſit ſubtilꝫ Complē ꝑ tꝫ inferiꝫ ſuperiꝫ gḗ nullꝫ ſubtilꝫ Complē ꝑ tꝫ
alīꝫ tnga Indiuidui indiuiduū ꝑtractū alīꝫ, tnga ſubtilꝫ ꝓbabiliꝫ, nec ens hō ē ſtrictꝫ acceptū ſubtilꝫ
Complē.

Noteris 3tio Mḗm ſt ſpēm ſubtilē Entis ē ſpēs ꝓductiꝫ et grāuꝫ, ſint Entia ſupernālia, ſpūs et
ſt Entia nāpalia grauatiꝫ ē ſpēs ꝑ tꝫ Entia gḗ dr ſpēs ſua adeq ſt integra eſſa ſua ꝓbabiliꝫ, ſpūs
vꝫ dr nō ē ē ꝓbabiliꝫ complē ſic mōdō tertiꝫ gḗ tertiꝫ ſt ꝑfectiꝫ ſimplē ſubſtantiꝫ.

Noteris 4to Ens dr ſpēi ſubtilꝫ ꝓbabiliꝫ de pluribꝫ dr ſtrictꝫ numꝫ gḗ Complē, vꝫ Petꝫ ē ens ꝓbabiliꝫ
ni tꝫ ē ſpēi ſubtilꝫ ꝓbabiliꝫ, ꝓbabiliꝫ gḗ ſ ē ꝓbabiliꝫ ſtrictē, ſingulē ſtrictē ens et gḗ ē ſt ꝓbabiliꝫ ſingulē ſtrictē ens
ꝓbabiliꝫ, diffinitiō ꝓbabiliꝫ ſpēi dicte dr ea ſtrictē ſtrictē ꝓbabiliꝫ ſtrictē ſingulē ſtrictē ens
ē an ſubtracta hinc ſingulē ſtrictē Indiuiduū ſtrictē ſpēi Petꝫ et diffinitiō ſtrictē ſingulē ens.

Noteris 5to Ens ē ea aliqua grā Correlatiua gḗ Indiuiduū ꝑtractū Correſpondēs adequē vꝫ
Petꝫ et Paulꝫ aal. ea una gḗ ꝑcipiat aal in quid Incomplē ꝓbabiliꝫ Petꝫ et Paulꝫ aal in quid Incomplē. Et ita ꝓportiꝫ
ſpēi, ſpēi etiꝫ unius hō, ſed ſtrictē Petꝫ et Paulꝫ ꝑtiꝫ ꝑcipiant aal in quid Incomplē. Et ita ꝓportiꝫ
ē adiud.

Ex Porrio

Nazarius 3tio — Essi ois dolactr spés pdicabilis sit subtus ut dictum supra, n vñ subtrabilitatem eō pdicabilitatis essentiale — nec proprietas qualiscunq; accidentalis quā sors vñ gnuis propositio. q. impossibile nullius gnis et dogmatis intellectus utilis. Sigetonius et Intellectus sublimis. spés pdicabilis nec eō gñ Intellectus ut pdicabilis Ex: n sit pdicabile tñ pro posito auctoritas adest.

Addritur 3tio — Si spés pdicabilis possit vñ unica individua ordinari ad gñ ps. Respō supposita pdicabilitas pōt ordinari una quo adsit vñ ly hoc quo ad aal vnale — nō quo adsit ly hoc et pdicabilis de pluribus pdicabilitas ly hoc quo ad individua admirabilia Etiā quo ad Valitas singularis — nō hoc et pdicabilis de pluribus pdicabilitas ly hoc quo ad individua supposita R una ex qualitatibus eiusdem speciei

Et ly ñ̄ cel Vnlis excipte obi a pte rei gd obtñ ñ̄ ꝑ multipte etapkere illaniā sed una
cel in excipte acty sm mrdē scripsit Vnlis eodē in modo scripserūt si esset
multipte apte rei acta ꝛ pbatur. Contra: ꝺ Vnlis dr̄ ꝺ ablatiue. Dottlis ñ̄ solū quo
ad Vnitē sed etiā quo ad multiplicē gd multiplas ꝙ rpōn ē ꝙportionate Vnlis illis dois
Dei vnicas multiplas unite apte rei docuit etiā singlis ; sed Unlis ly hūa abstracta abunc
Individuo cum quo cētera simplicia cet una et multipte ꝙ Dottlis ar: cel. Dicit gd
cet et una ꝑ pote esse singlis ꝺ ablatiue. ꝺ multiplie gd excipte in cee multis ex parte
ꝑdā legendo sic ꝺ ꝑdicē separatū.

Dicit ꝺ Ego hal regula singlis gd etiā mā diuina ꝙ cel Vnlis si abstrahit a singlis ꝙ
unitē sed singlis ē abiguū - cel: et id ex. quia illa Segis. Si negat singlis gd ē dā
Dei seu mā mensphe etiā ꝑdicata ex. excipta hac uoce esse ē ē dā ꝙpositum ñ̄ una
essā ꝛ etiā ē dicta aliqui ꝺ pologg dicit ex. mā diuina ex excipta hac pte
dicit repugnare ad multiplicē rei, alias ñ̄ cel ē illa pregnans in rei gd ē obtenta
cē pblem. Ideo non ñ̄ ē obtenta singlaritē ꝙ ē ista singlis singlis ꝺ ꝑdicē
dicit gd mā diuina ñ̄ patit ee Vnlis etiā excipte Dottlis stis.

Dicit ꝺ Sentia patitur fundi in diuina Vnlis in Vnle excipte rei ꝺ Dottlis et ꝙ Vnle
excipte Dottlis stis. Sed hoc. fundā nalis ē gd stalis ñ̄ asserit Vnle excipte Dottlis
stis. Et ē dicta hac fundte ruminans ñ̄ ē admittenda. Et negata hac negatione
ad cuius probatiō dicit. Negata ab. Antecedte negatiue ñ̄ valore adeoq nec hoc ꝺ cludere
ut Socles Vnle excipte Dottlis stis ñ̄ asserit Et: dicit Vnlis Vnle excipte rei et
Dottlis et in Vnle excipte Dottlis stis. ē mala etiā ad mittenda.

Stis Dicit mā multiplicē etiā gdiscretā portā excipte rei gd magis late patere gd ꝙpū
Concludit ex quo ꝺ ñ̄ ē dicta ꝺ ablatiue et ceteris similis negatis nec Vnle excipte
Dicit ꝺ dicendo negatis Et ñ̄ patet gd Vnlis excipte rei et Dottlis ē. excipte Dottlis
stis. Et negatis cū negatis excipta impossibili stabit singlis mitte cel Conclusio et
Dicit Acte Ch̄ negatis mā hūa utaal regula pute ñ̄ poterit pt dici illa gang et Vnle gritū gd pei
pū illa excipte in quo ñ̄ includit Omultiplicabilis Et: hoc rola casu mā pt dici Vnlis gd ebq cejor
excipta impossibili in quo ñ̄ includit multiplicē ꝙ excipta stabit negatio excipta Dottlis
ē gd ad Vnle requirit gritū ut pdicet negatū Omnipte quia non ē mala hūa excipta utaal regula
ñ̄ gd pdicet in quid Omnipte cū sedē extra ipsa Spē. quia ñ̄ pt ee Vnle gritum, nec
dicendo excipta impossibili ad Vnle gritū. Sed non mā Omnipotibus extra gd in mā potē excipta
dū Comparatiue dicens stabit hoc ꝺ ablatiue ad Vnle ꝙpositiū.

Ludrīg Ito Quid sit dissere spēc. gritū et pbi hē. Omnes gdicunt ē gd ꝙuenit utrali
que Individuo ly Petro Comparatiue ad gnalia in Individuo cognū dissonant spē cui ꝺ Petro
Comparatiue ad Paulū toto numero dissonat pbi et cetera.

Respon: cū Authore libelli de specifico pbilis dissere aliqua ir rep̄ē ꝙpria

Punctum

De Individuo

Respondetur

et diversy modi vagabundi vsus in subito et in addicto VG Petry ē hoc
r male. Cū vo stulti dicit Indefinitū de nullo quātūcūq; p̄dicto Intelligē ē cogn̄s q̄ Indefi: demalle
tali subē p̄dicato q̄d sit vagus Indefinitū m̄ sepe cū Indefinito et q̄d libet
in linea p̄dicabili. Et n̄ p̄dicō Indefinitū aliquo ee Identica ut Petrus ē Petry dī nisi cōle
quodcūq; supra subiacens et p̄dicabile

Nota 5to Quod dī q̄d Indefinitū p̄dicabile vtutiq; debet stare hoc ē de tempore Impleti
de p̄dicabilitate operata p̄dicabile Verbi p̄ce ē vtutiq; sit p̄dicabile de multis in quibus me fuit
cū tamē nō diuina p̄dicata de multis absq; multitudine dei et unus albedo tropheata
demalle deralbedine p̄dicō Indefinitū

Nota 6to Stat aptitudo ad dicī Vale forte stola Indefinitū forte sta nec plura Indefinitū forte
q̄d ē id q̄d subiacet q̄a q̄ aptetur ad dicī forte spes n̄ q̄d dari forte Indefinitū
alia subiacens forte

Nota 7mo Indefinitū ē indefinitū forte actū p̄dicabile in: deinde ttm̄ plurimus p̄dicabile
dare ē et explete cognitū utiq; nec ttm̄ exactus sicut indefinitū ut subiacet q̄d tm̄ forte q̄ actus
quo abrupto abstrahit nec forte q̄a q̄dā actū spes plurimi ut tropheatus respū Indefinitū
et q̄ debet clarā quo de nō ttm̄ vtutiq; p̄dicabile. Et nō ē spes ee cognitus respū Indefinitū
forte et indefinitū ē in forte spes scientia subiecti

Nota. ℣ VC spes subiecti absoluē ab Indefinitū q̄ hoc q̄d alia subiacet non q̄d in alia

Indefinitū q̄dē et spes et q̄n. Nō notatū

Indefinitū Logā dumtaxat distincte Indeterminatū q̄d ē unus res singularis ita cognitus ut possit q̄d
Terno demonstrativo aliis scāri giles Petrus et Petry Saulus hic haec hoc dat. Et in
Indeterminatū q̄d ē certa res determinata et singularis q̄d nequit demonstrari q̄d ē Terno dat
tricto ee dī cognitus. Indefinitū Indeterminatū vtutiq; Vagū ingredine ad Intellū qui n̄ spes illud
ee dī cognitū q̄d ignare determinate ut ea dicimus aliqs hoc Currit. Sed vagus q̄ cognitū esse
in pluribus sub distinctione tendente nec magis in vnū q̄d in aliud. Dat Indefinitū vagū
Certū ē q̄d ponens substituī in una sententia q̄d ee absolute Verū n̄ eodē tempore hoc ē plures cognitū
si Indefinitū vagū tollendo, q̄ n̄ dat aptitudinē vagū forte sumptum hoc ē plures cognitū
esse cognitū esse sub disiunctione corrupte sic Vocatis aliqs equidem Et q̄d quod
exigit aptetur indicatū nisi forte dicat dari aptitudinē Indefinitū vagū
manet sumptū hoc ē id q̄d denominat a tota cognitū vagū vt aliqs hoc Currit dicit de
quē quae Currit et cognitū a tota in una Sortes ex: Indefinitū vagū forte sumptū dat
in Intellu vt Volunte indistincte in res singulas tendentē. aliqs si dicat singulas sub
distinctione vagante. Duplex dr ee a distinguā: Aliud Indefinitū vagū ē determinatū
ex parte obiecti q̄d quoniā ea. Ignorāt cognitus in plantis dentro nemus albedo ut acutus
in nobis dū alongat procul videtur aliqs de quo n̄ patuit esse quidnā sed dicimus
aliqs monetā. Sale Indefinitū vagū respuat Deus q̄d in Nō nulla cadit ignorā
nit ignorō. Aliud vt Indefinitū vagū ē q̄d procul ea nāa obscura plurimi Indefinitū vagū

ad sator fautor du pcpto Galeõ requirebatur Reg tabdiuinõe Par Regnare aut duas
pallor Columbarum. Et attingat ad obiue Iudi Vagi. dico qđ Indus Vagus aũ n sit
Vale qđ importat cognõe di sumitur qđ n solitus Vale-qđ forte Inadueniens pbantur
n ẽ pbile de malitõ obiue Vale aperia mihi forte Indigena vel ducit sibi nunc ad
spẽ nunc ad gentes nunc ad Indos. Ethiopes ad hoteã Indi tã pmo Intuebr ppe
Gades Intuebr Iudęi pstituebant exposita de Regali Patricio huius mãdi determinãdo
lit.

Propõo, ulma Pi dari rãõ omis obij Indus ita. ut hic Petrus Indicus n sit Petrus de qui
uocat repũ Petri equi sicut Ly Canis ras qđ Canis Celestis et non Petri. sed Vinci Ly. Di.
Thomas Arcis Tuarez. Duce. Comptor Predicatus pposũ cũ de Indis Incongliis qm de
Comptis. Petr. Petrus ora Indus aspice. qđ ens Indicus in hoc. qđ ens Indicus-mise
et diuisa aglibet alio, in hoc em n ab Christ sed conuenit. Ly. si dari rãõ qđ omis obij
Indi nã hoc fundtr habite pt Intellus formare accptũ Indi omunẽ obij in dis. Pe.
sicut formal accptor talis habito fundatr in pluribus qđ st Indian vnc talis si vo
gaudeas ad qđ pdicte. Sp excludit Indus in Regno SV qđ si Romanus dubitue Indus utrũc
pertinet ad Regnũ sicut Ius adiectue aute Sumptue Vg cui ch Petrus e Indus pti
net ad ppriũ qđ sicut patrio Latio e Vmbr ete. et Indi seu Indicitũ mise.

Soluunt Argumenta. Con.rũ Sentã

Ad sam N. rone nõ ẽ sic dici! dandr pcepty pt Instãs in abstractis nouis et diuersitãs
accptẽ obi qđ ex modo tendi N dandr pcepty in Instãs in abstractis ipsis dati by
.ade obi etc ade unitã Indicatã C. nouge. sicut qđ abstracto Homo regni Deonisti
ab Indus in hoc qđ sm ultimã differã cognosco ofuse ora pbilia Indica subone
ultimarũ differarũ Ita qđ Deus Sub hac rone eas spẽ cognoui eas de Deus
rum abstractã nulla nutã in hoc e Deonisti si Instãs posset in Instãs respectus e
eandẽ cognẽ eiusdẽ obi sicut respectus abstracti rnẽ mentis ad singulos hoc e aliud
Ita etc ut dicit. Confirmo N Scotus et pbo ego n cum ideo dnr ultimas differ qđ
excludant oẽs Deonisti Sathanã ete dnt in rne. Cathi Deonisti. ut n sint in hell nõ eo modo
nrõ accptũ determinat et obligabunt hoc ita ut ut amplius n sit determinãs et obligabilis
p ulteriores differas et quicq qđ quicq hõcesse determinãs et obligabilis tã hoc sit
e solũ malus et Identica.

Ad 2dam N. rone. pbo dicit Raõ dicit Deonisti n ẽ vno Deonisti in eo in quo dicit Deus qđ
qđ obiti negre Deonisti C. In eo in quo Deonisti et qđ in effectu negre Deonisti N.

grade

Unde. gd in Iudicione ꝑ tota ē ista. excepty gd facit Unū subā ab alterq dicq uerbo. et
etiā hic. gd in rnē dicēdi. ō subā. alteri. sicut dicitur Iudas dns. Sc ois. Iudas
in ex gd sint dissolus ideo pōt abstrahi. pōo omnis quando in ppa deuenit a unio
acta alterq manet sumpta. Unde. Indistinctus resumblat ē in duos accepty
grū unq ē alterq. vro differendi alter vro, aptendi aīa. alij. ō omnis ꝑcipta
differt differa. Indistinctus gd Indistinctus ē et redaptus. accepta. Idus vo accipit alijs
Specifice sumpta Et ptyng ē ppa. definō definitissimi hic. ois. et ois differ
A d Itm. Nō dās est omnis ad diuisus in acta. Exercito C. De acto Signato &
Nec ē subā de. excepty omnis gabes Iudi dre ēt in diuisible. et Inmobile. ipse autē ē excepty
omnis pōt in actū Exercio nabis Iudi. applicari. multa autē St thalio gd de alter
sint in acta exercito dicter in acto Signato. et dicto Terny dgnatory sicut in acto dicto
Terrios dgnatory in vo in Acto Exer: Uespas Terny omnis dgnatory ut dic ē Uni uersy gd
ordō dgnatis Terni St dicti in hac omnis Iudex gd sunt dgnati. Iudex ordō omnis gd differentis
ē dgnatus in ferior Exercite autē ē superior. respō sicut Iudex in ferior ꝑtis. St
dicit alter dicpm Iudi. Nā Nec omnis Iudex Et omnis et diuisibus gtyng ipse dicpm
C. ptyng clare cognita &. Dē autē ista clare cognitā ordō Iudex ē inconcussa alijs
et decisa Iudex.

Punctum

De Differentia

Differentia definitiua. sancta. Uterius: ē id quod singula differunt inter se.

y ē id gd adest adest et gd quod erat ēt et ytē ei pars ē. Duobus maltipm alia ē Dextra. omnis gd
ē forma accidētis separabilis genus aliquod a omnia alia atq alio ipse aut abalia vel differt ut morby
quo Socrates differt ab equo. Sagittā omnis gd ē dubiū ē ōne morbi et sanitis. alia ē differa ꝑtis
gd ē forma accidētis nrīa et inseparabilis qua una nrīa differt abalia ut risibile. gd ē ꝑpria
pd ē forma essentialis genus aliquod differt ab alio ut ꝑpriale. Inde differa dicio ē 3 modis
ē adiuncta gd differt aut ē talis aut dicitur. id talis ē ꝑpria, et accidētis aut ē duo
pbile et ē ꝑpriā. aut separabile et ē omnis. ē ubi pdicta dicio in omnibus opposita. gd
ē tale ad duo reduci pōt vna. Dextra aut ē essentialis aut accidētis. Essentialis aut ē ꝑpria aut
Omnis. Ruesy differa ꝑpria alia ē subalterna. gd ē omnis matris sicut differby et varij
uni alia infima seu Specia. gd ē omnis solo numero differby. Essentialis autē ē differa
alia ē ꝑpria. Communis adgung ē diuisiua. gd tenet in altera differa ꝑpria. Com
altera et specia. Communis gd tenet in ipse et genere aut. Communis ē differentia
pria ad Species ē omnia. Genus gd tenet in ipse et genere aut. Communis ē differentia
Species gd Definit ē pdicabile de quid. Idea differa pōt uni esse ē differa tenet accidēte

et debbiti.

Ad attinet ad dispa Comprar ad Gonz. Dico cum Petrus dequa ocalla qua dimisit Gonz in suis
spes cum otranty ad certa dpon hoc in dispa. q̃ non ferunt subtilis pd Gonz debe in dispa
ad hanc. q̃ illa dpa debuerat haud prima. Maxime inuenta ales huic Comparti. Porro hoc
dicit non ẽ vtile mittenda. sed sit q̃ non extranee. exptē acty nempe Dico hoc q̃ non spes
est vtile in cogite capitis cum ille Sperat. q̃ non agnoscunt. ut plura. pd ante pferantur
quota ut q̃ spes sit tunc cum illa pluris Copulaty q̃ Conota utrius q̃ spes pria dy In-
dicula. hinc q̃ vacuus bonus q̃ mugiones equinas q̃ homines. Ideo pd dicit de-
ferio Vsubitis in dotis nr extrema cum vo extremi seu ptē gris dy aalis. ut q̃ exptre
pd Intealis nitel aliqs sit pd Cogni eade, et eq̃ vnita sit Corpora eade q̃ pse beginty
pd dicit gris nitel aliud sit pietri Cognio clara et exptra distmguis vada vnq̃ spes
ab rnalis altery. Notant hic aliqui et sine in diction gris Vsubis in clude 3 acty vnq̃
cognite Gony seu pronde dy aal vdi pmodo rnale a Grasi. 3pō Suppty aal cu
rnali. pd sine, q̃ tria acty ut pote n̄ pt plori dubio dt en cognosci. q̃ pd dubio dicit aal
dividit et actu gnt dicit. Ideo de stracte gris dicendi ẽ en illis forte stracte et dimi
Dico 2do dispa dy rnalis n̄ nr dubre forte in suo sceptu Gony dy aal. ea nalis qua
hoc forte in clude n̄ suo sceptu Gony. Ita dnus Senta vtra Boetius et aliqui ante
quiores. ponit ẽ dy forte, pd Copulatiuale et forte. et exptē ois dispa in clude Gony
cui nil ide ẽ pte et exptē ois. Nec affirmia ẽ pd aal dy copalty q̃ mie exptie ea
pte acty dt actpi in ordine ad opposita Sentiendi pd ante actpi hoc ut principi dispuren
quam actpiat. et papa sentiendi Gr: rnale n̄ suo sceptu n̄ inclide Gony dy aal.
Dd dicto ẽ de dispa comprata ad Gony vde pd Condu de dispa una In forcon an
prata pd superes et extra pd nunqua dispa vo forties forte exptē acty ẽ n̄ clude
superes nec expra pd stante dat pdicto dispa ut una sceptu n̄ sit, nec capiabus
forte exptē acty quide Vsget dy ut exptre rnalis forio scripsi. Eps dicit dubitā
aut Vnicus et exatis.

Dico 2mo Rnalis ẽ subsūa forte. Gr: in clude Superes pla n̄ forte. Pte pbā.
Rigitur n̄ suo sceptu ẽ aclide Gr: ẽ subsūa. q̃ pdicta, dicit aliqua rnalis n̄ forte
ce subsūa. p̄ dicta sceptu dubitā et actus pdicto forte; non urget illud pprie
pd ce ẽ Vnicus et dubitā dicti n̄ vnu ẽ in dicta rō n̄ in actpōne forte.

Dico 3tio Rnalis ẽ impte et ut supra forte dimidiare sine ea pd dicitur sed dispa forte
ẽ dimidiare Gony vo dicti Gr: ce. q̃ impte. quide ea ut supra forte dispa
pd ẽ dimidiare sine pd pd dicti n̄ sceptu etm tnqm. Dicto 4tio obligo pble
n̄ dat supra dimidiare sine dimidie tnqm sine pte ea modo quo pd ame di
stra et exptē pd pt dapi tnqm sine pbly et 4 membra dimidiatia ideant pcepe
vedimus in hoc dicti vnu ẽ pdicta n̄ pdicta sceptu rnale in altero.

Dico 4tio

Dicet 3tio Bonę ẽ ſte ſyllog in Barapti cui hõ ſortis ex pte acty ẽ aal, ſed eũ hõ ſortis
exptẽ acty ẽ rnalis, Ql's acty ẽ rnale ſortis excptẽ acty ẽ aal. et ulterius diſſa ꝛõ includit ſortis ẽ my
Rl dogloriosꝰ. Qđ hõ ſortis ex pte actꝰ mal ſpe excptẽ ẽ ſortis aal Ch. adagte expta eunde ꝛõ
ptẽ acceptꝰ ẽ ſortis del Sr. Ch. ons ꝓ ſalꝰ ẽ ſm a aal dicit ſꝑ papm Stephanꝰ et Sancti dñi
ta ꝑ ſcꝑ. Nempe illa eccłia ẽ adagte ideꝫ ſtꝫ ſm ſpeꝫ eã, mediꝰ Gorg in
gal eã in ꝯtrariũ. Idem ſtꝫ Ch Corpꝰ ẽ ꝑſõa mal adagte qꝫ hñe ſtꝫ ſcm ſpeꝫ
ẽ ide ꝑ ſalꝰ. Sic arte. hñ eccłia ẽ ſalꝰ et rnale mal adagte qꝫ ideꝫ ſtꝫ eã hñe excptẽ
acty hñe eã includit duos acty ſpũs et ſalꝰ ẽ aalis et rnalis. Dñe n ꝓt ſcm ſm ſalꝰ ẽ
ide ſortis excptẽ acty.

Dicet 4to. Ruglle ſortis ẽ ſuſceptꝰ. Includit papm ſanctũ Cr: diſſa ſortis ẽ includit Gorg
ſpũs illas ruglle ſortis ẽ papm xcm Leonem qđ ẽ ſortis acty ſanctꝰ, qꝫ ruglle ẽ ſortis ſan
ctꝰ ẽ eã in ſpeꝫ mediaty ſortis Gorg uerba hñs acty ruglle ẽ ſpũs ſanctꝰ Cr: &c.
Rl negđ diſſa ad ſalꝰ ſtꝫ Ruglle ẽ ſortis excptẽ acty papm xcm Leonem mal adagte accꝰtũ
hñe ẽ ꝑſa qđ Leonina ẽ, ꝑ ẽ adagte acceptũ ẽ qđ ſortis dicit ſtm hñe ẽ Andrealtho
Leonina ſed ruglle adagte acceptꝰ ẽ ſpeꝫ hñe ſtm excptẽ acty ſanctꝰ ẽ ſtũ eadẽ
actꝰ, Leonina ẽ qđ ẽ Leonina, et ſic qđ ruglle ẽ ſanctꝰ Cr: ſanctꝰ.

Dico 3tio diſſa ẽ ſpeciẽ ꝓ ẽ qđ diſſa. hñ ſtꝫ forma, et Gorg ut ꝓpũ. Sanctꝰ Cr: forma
madm et adagte Gorg ſpeciẽ. Gorg ſpeciẽ ſuperat ſtm modũ ꝯpll. ẽ ſtũ ꝯpſo ſpeciẽ ne
du plicandi qđ Gorg ꝯgruit ꝑ adagte ſpeciẽ. Gorg ſpeciẽ ſuperat ſtm modũ ꝯpll. ẽ ſtũ ꝯpſo ſpeciẽ ne
du plicandi qđ Gorg ꝯgruit ꝑ adagte ſpeciẽ. Gorg ſpeciẽ ſuperat ſtm modũ ꝯpll. ẽ ſtũ ꝯpſo ſpeciẽ ne

Sed ſal.

Ad attinet ad diſſa ꝯpłtũ ad ſpm. Dico nmo Diſſa. ſanctꝰ ſpũs ẽ ille qđ ẽ ad ſopranſtũ
re ealiter
Dico 2do Compłtũ ſpũs cagre. et diſſa. ſtorũ ẽ apterire et ſtrinere. qđ Gorg et diſſa. ẽ agre.
rei ede ſtrictũ nihil aute deſpm Compłtũ ſed ſtm extrinſe. et ex ete ẽ actꝰ ſtorũ ſcm ſtꝫ hñ
dicit et actꝰ ſtorũ ẽ ꝯpłtũ ẽ ſtrictũ ꝯpłtũ ẽ qđ ſtm Gorg et ſmul dicit actꝰ clarioꝛe exꝑſſ.
tũ ẽ dcurſꝰ aqua ſtꝫ ſtm dcurſꝰ diſſa. In hac Compne, ſ interuenient actꝰ ſtm ꝯpłtũ
Gorg tnſm ẽ ſtm ꝯpłtũ ad ſpm. ſtm ꝯpłtũ ad ſpm. ſtm ꝯpłtũ ad ſpm.
Compne uiſibilis alla qui Correſpondet hñe. Vou hõ

Dico 3tio ſpm dorth ẽ Compne agre. ſortis et diſſa ſortis ſed Virtꝰ. Rõ xii ẽ qđ ag
ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſpeciẽ actꝰ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm
ſortis diſſa ẽ ſpm. Sanctꝰ ſpũs. et diſſa ſortis ẽ ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm
Rõ xii ẽ qđ ſpeciẽ actꝰ exſtit ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm
ſolo Inſolubile qđ ſi ſortis ẽ qđ ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm

Dico 4to Diſſa ſanctꝰ ſpũs ẽ ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm
Cathalo compr. ex pluribꝰ ſalmis ſic diſſa. ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm ſtm ꝯpłtũ ad ſpm
pluribꝰ gradibꝰ caloris eternale compr. excptis ſolyſio hñe ẽ ex mãa et forma
Dico 5to Diſſa Metaphe ſ ꝓpriũ Cathegoria ex ſpiritu diſſa ſpiritualibꝰ diuerſibꝰ

et dglis spei ꝙuertibilis, humilia et trib ad vnite regule superiorib.

O ponens dnm, vide. pdicab ẽ vtile et bona hoc ẽ vnalis, sed n ẽ pdic Songlis, Ex vnite Ex vtilis vltius dissa. ut videm de spe ad vnite. Et pdicta adhoram ee gardi sper q trib videm ~~sorte~~ tibi. Ea tam subiti qm plor. da. sate ingent, neq; sic ee Songlem, sed ee pdicm. dglis dcis. Neq; dicas legnd ut ẽ ligte. palme ẽ palma. Ex vtilis, dissa ut ẽ dglis spei qd ẽ vnle ẽ vnlis sed pdic de spe et forte dglis spei vnlis Ex ẽ forte vnalis Sy'm. dicit Deagus Ex ẽ vnlis vnalis, sp̃ria dissa Ex Deagus sicut em spes spei C. dicay n ẽ Veritas rõne spei Ex ẽ vnlis vnlis sp̃ria dissa Ex Deagus. Sicut em spes dicit spei ẽ vnlis respu huius inferioris, ita dissa qd spei- -stituit ẽ vnlis respectu inferioris cuiusm spei, cui stat vel spu horis p.t. superior dissa sicut et spes.

O ponenz do. Gang respa spei qm instituit ẽ vnle. ex et dissa esse dar respu spei qm instituit esse vnle. Et negdo Deagus qd hoc comprat ad spem vt quid superi londo saltem de gre latissime sumpto. Dissa aute ut dgle. quid de vno aute vnlie superioritas

Dico 4to Dissa. spes pdicis dglis instituit, pondus ad Inferiora spei qm instituit Rnale. Sal 3tia pdicis. tale respu Petri et Pauli ec. Simle legislatu respu Inferioris aalis, Regis equi ec. Rao ẽ qa respu. hoc n nisi qm instituit ẽ vnle et decliat ad in gre. Patet.

Dico 5to Dissa. principiu n sumpsit maius et minus qa ẽ calis iam vo calis, cuiusmodi Indubbli scitiil Deus tã dissa ha sumpsit maius et minus qa hoc vt aut alius d subo pt ee n cali du magis et minus pporõe ad dissa rie qa subo metaphm n sumpsit maius et minus qa hoc phyal vocie sumpsit ex parte rei respu agend nunc maius nunc minus, pt tm da existere in drabs, alias ag vnle dissa phyal. qm subo cuius ẽ p pdicm cuiusli determinatõ spei intoneõ, ultra qm quidis excessu et defectu spei dicit n pcipit.

Dico Vltimo. Dissa pdicia et spes fidei n destruit vbi vera pdicia. Sic qa nullae huius rei dicas sunt em plurales qm pdicia. Sic qa dicimus et Deus ẽ qm et ide pdicia Dei etm Greca et Spesia dissa. Sic qa vtrag hui eandem modi pdicandi gratiis et vera de quibusdg pdicis.

Punctum VII
De Proprio et Accidente.

Duz addita reducta in hoc puncto capiendo ta qa dicunt extranea, qm tangit n distant ea pertinent ad dialm et nro ut Proprii et n dicit ut distabus. de anno Deag

Secunda ẽ quo ad accepcõis propii a Corphorio assignatas quo ẽ qd quidem Vniuso spei et ni re cuiq; sibi dicit ut ea minime et docta. sibi huic inesse et tm cuiq; huic. Deag ẽ qd ei dglis spei unq; inesse ni tm. dglis ut ea sibi pcipe respu huius qd etm inesse alicui. Ostenso qd inesse ei et dglis huic esse spei qm dglis respu ut videre, intelligere respu huius Patris. qd ei dglis et dmpe inesse huic spei qm dglis Vtpotabile respu huius. Et Deus qm ista huic inappropriata Patri qm ẽ huic hymni. Et appropriata Filio qm Deus qm ẽ Verbum Vnigenitum ut appropriata respu alicui pot modis. Et appropriata huic qm Deus qm Verbum alicui dicit. ea apellam ẽ appropriata dicto qdi modi, et ista ea huic ee apellabam ẽ dicti modi ea huic ut accipiendo propria ista accepcõe inesse autem ee mentem Deagi Ut capio.

Interiori.

Accessibo Sol gt̃ē Spūs n̄ p̄ eē Imm ex: spūs n̄ p̄ dēs de multis. Et Scitur
Inuersa respā eē Spūs, et Inuerso Imm. Sibilacē spūs nāt Imm ante pelle
respā Inperceptū Inuade nas.

Stil et ultimū pabulū ē accidens cuj⁹ mē ē comprehendy eē Accidēs sed ideo Accidēs n̄ spūs
ato modo etn̄ quoddibile. ut dūte dē actē Accidēs n̄ p̄mū subn̄ oi ens et ut hoc eē Corpus
ē. oi sed n̄ odi ut eē hyperdē. ē. oī sed sedn̄ tempus ut cognoscere. De hoc itaq; accidente
p̄mio.

Secundū ē mē Accidēs quo adeo seu mto Intelt̄ specti, sic. pōt comode. dyami q̄ id gt̃
ē una aptō mea. phisicq; cognoscē spēs p̄ quas cognoscit dr̄ntiū ejus, nec mutuo noscit
nō esse ipsorū. Sed q̄ q̄ n̄ utrūq; ipsū Accidēs differt a q̄ē et ab ea. q̄ q̄ n̄
omnq; cū esse. apparēs.

Tertiū Accidēs a Corporibꝰ defluit ita. q̄ id gt̃ p̄ adeo et n̄ bō Imm. Sicut Corporū
q̄ de tuo relevat a D. Thoma Sancte Amen ad Aut hoc ait hoc tri ordinibꝰ
Imm q̄ē. Ark. mne Sapp. Ca. apte. Q̄ n̄ntiū Accidēs n̄ id gt̃ p̄ cuiē mōē et
n̄ mē. Sycorū mne. Sed ē gt̃ n̄ntiū Accidēs Intelligi n̄ hoc dēne. Corporū Q̄ q̄
gt̃ p̄ subn̄ dēsinit ab forme et q̄n̄ affert mores Sed Corporū Corpa et Intellt̄
Sed q̄ Corpa gt̃. Aqua e Terra, et diversa. et n̄ infinitis aliq̄d de subn̄ q̄ale.
Sed q̄ n̄ infinitis aliq̄d repugnā q̄d alty dator nam hr̄ mne nequit mutatus
de mne. q̄ de ea infinitis rugnātibus. Alia Corruptio dicit̄ q̄ modō accēs et
Imm̄ntia. ut de negēs aliq̄d de ea. Sic nō q̄ alia n̄ habitus de hoc q̄ affō
alty aliquid ejus Corruptū. Sed ea sola q̄ē. Imm Corrupta. Corpa non
immediata q̄ media Intellt̄ Imm̄ntia. Imm. Corrupta dicit̄ Corpa. dator media et immediata
et q̄nā dicit̄ Corpa contradicē q̄ p̄rietē q̄ē q̄d. Prima q̄ mors pulnera morbi q̄ adeo
Imm. subt̄ Corpa. et q̄ media. q̄ē. aut Imm̄ntia. Sed q̄ alty aliq̄ eo q̄d destruat
accēs q̄ē hoc negēs trahat. q̄ q̄n̄ repugnans ejus q̄ negēs. q̄d. hoc nomē.
Imm q̄ p̄ q̄ p̄ q̄d q̄ē q̄ Corpa. Sola p̄ca. subt̄ n̄ Corpa adeo n̄
accidēs. Hoc ē ut q̄ q̄ abeē. q̄ Intellt̄ in dēne accidēs Intellt̄ q̄ p̄ q̄ n̄ dēne
ea sed Intellt̄ n̄ q̄d ē. q̄d q̄ē q̄ē q̄ē

CONTROVERSIA III

De Antepredicamentis

Punctum Imum

De Vnivocis

Aduerte 2do. Per dictum p dictam n̄ definiri Aquiuora mantis sumpta seu vino Intento

Aduerte 3tio nec res dñe re nec voces dñe de dñi aquicas sed res ad vocis
vocem scandi et voces sic dicendas res scandi qñ edde rei et una voce scandi Aquad
ut alia aquicandi sentiri cadē voce respu alicui rei vel ni cē aquica respu alicui Vnica
et canū mantis et respons subintē canis Aquica sub uno ictu Vnicorn. et voc
canis ut scat ad ē Vnica respu omn. canū domestic rū ut ego scio mantis et torrentis
canū et celestiū ē aquilea.

Aduerte 4to sicut ē hy substa intelligi n̄ rigorosa substa sed forsitan aduersa
stabi da hy un in dñe n̄ quibusq; nostri supponi p qsecunq; dictione et n̄ forsi
p oratore pte p rang decli habili &c. tpra n̄ scante, nam etiā verbū vb eolo si di
cat respu ad clere libros dedere. Obiū ē aquilā.

Aduerte 5to Aquica in vnē substa quā nāe aquile scalp excludere. cū ouo
rubo vs hoc gallus et gallus Gallinacey exercipsū in n̄ quemlibet ulo modo qñ hoc
qñ Gallus hoc scat Ludi Ludi naonis Gallus vt galliney scat mascu in sua spē, n̄
excludunt tñ aquica ouend n̄ alys petris calcalio nāe scatēs vt Gallus hoc et gals
galliney quenuis in vnē pys pis Venari sub vnē calcis cacta.

Aduerte 6to Non ē simplicē ulla in hoc. ut unū nō in aquicis scat substas
omno diuersas nec regulari tuxta pluralitē scaonū sint eas pluria nia qñ ex
hy nō sit scretū p subo diuersa et in recto precipuā mealbo cum sonū et nobili
quo forma scandi et cū scretū vt hy albi n̄ multiplicet ad multiplicē formam
scd ad multiplicē subo. Nunc 3 albedines p̄gerent in subo unū ecē scretū idem hy
n̄ ē sint multiplicē scaones cum n̄ in multiplicē.

Aduertunt aquitā in aquica aquilanta. et in equica aquilanta qñ exp̄ssa sic ē pos
natale delecta. de Vasi Burgi dñi St Aquica a casu. ut quid cadē vbi scat
imperio seby duertit particulā et dñe. respu unig ad alium ac unetenda mento,
et proportione ut hy seby n̄ respu. Petri nati Leopoli et aliorū in India aut

Aliū

Illa ꝺ̄gnia. ꝺ. a. Cantilo ut pndo Certo Consilio, et cū proportione unus rei ad alia ꝺ̄ ꝺuersis re
bꝰ misceri, ut melior campana de Cor ꝓ̄ ꝺ̄ modo fiunt Cor ꝺ̄ modo bell. Talia ꝺ̄gnia
illi Analogia cognitant.

Quadrat hic. an ꝺ̄gnia tolli ꝺeb in Vocib⁹ aliꝰ ꝺ̄ receptis. Cui ait Petr Hisp. et rnē: otra utrūq;
Sed ꝓ̄ ꝺ̄ eis extendrē ꝺ̄ plicē ad accepta ꝺebē ꝺ̄gnia ꝺ̄ receptis ꝺiuinis ꝓ̄ ꝺ̄
ꝺmptio. ꝓ̄ ꝺ̄gnia. Quod̄ cacatal in Ind. ꝺ̄gnare cū ē ꝺ̄ Voce. Nec ꝺ̄gnia
Mate ducis Nacnes ꝺfundendo una cū alia, hoc aut̄ ꝺebuit Vorgato diuina absq;
ꝺ̄ Deo Imperare. Sed ꝓ̄ ꝺ̄gnia tene q̄ntꝰ gdo ē dubiū, q̄ una ꝺ̄ alia
Signū ponat, hoc aut̄ dubiū n̄ ꝓ̄ ē dict gdo ē liberū uti signo ꝺ̄ signo ꝺ̄ potꝰ q̄ uo
de ꝓ̄ ꝺ̄ alio. Ad 2m̄ accepta n̄ ꝓ̄ n̄ scire ꝺ̄ duo obā nec ē lib⁹ quoad hoc.

Punctum 3tium.

De Analogia

Analoga ex. stile. et meth: Caiz. ſ̄ella grā n̄ ē ꝺ̄ne. rāo ro scala nec
omne aut̄ nec omnino ꝺuersa: sed ꝓ̄ ē aut̄ ꝺuersa. et Gl. ꝺ̄ ꝺicta ꝺ̄
aab de nebilina. et de pulsa arteriā. Ex hac ꝺ̄fne.

Collige. ꝺ̄ Analoga ē media ꝓ̄ participare in ꝺ̄gnia et ꝺ̄gnia nec tñ ꝺ̄gnia ex.
ad̄mpsione Analogia ꝺ̄gnia ꝺ̄gnia ꝺebz ꝺ̄ medio n̄ ꝺ̄ tradita ſ̄ ex ꝓ̄ Vocē ꝓ̄ ꝺ̄gnia
et ꝺ̄gnia n̄ opponat, sibi ꝺ̄ tradita, sed ꝺ̄ tradita. Sicut alba et nigra n̄ medias
medio hoc ē ruscū aut ꝺ̄ sub Cuniugata et Angelo Concordia. n̄ ꝺ̄ ꝺ̄
medio hoc ē ꝓ̄ n̄ tene. Cui ꝺ̄ ꝓ̄ Cuniugata alba et Cygnus cōfis. Nec ē ꝓ̄
rāo omne aut̄ ꝓ̄ ponit n̄ ꝺ̄fne. Vocata, tradita, ergo n̄ aut̄ ꝓ̄ ponit ꝺ̄fne
ꝺ̄gnia n̄ opponit sibi tradita ne ꝓ̄ aut̄ n̄ opponi ne ꝓ̄ ꝺ̄gnia
medio hoc ē Igitur Cy ocio ꝓ̄ n̄ ꝺ̄gnit ruscū tradita: ad ꝺ̄gnes modales
ꝺ̄ sibi opponit. Hoc ita formetur ꝺ̄gnes ē n̄ aut̄, et n̄ omne aut̄ rane
de eo ꝓ̄ ꝺ̄ ē n̄ est tradita ꝓ̄ n̄ predest ꝺ̄gnde. et sibi ꝺ̄ ꝓ̄ ꝺ̄gnit ad
tradita. nā sub Cy rāo ens aut̄ in Vocē Scotiꝰ aliquid aliud et sub
Cy rāe n̄ ens, aut̄ n̄ ꝺ̄gnit aliquid aliud Intellig. Aut Cy: sed n̄ et tra
ꝺ̄ hoc n̄ hoc ſ̄ ꝓ̄ Cy hoc Intellig. ad tradita et ꝓ̄ Cy n̄ hoc Intellig. Igit
ens Cy n̄ ē tradita.

Collige 2do Quem forte Analogia vitare. medie in quem extrā. simul
et discordia reperiri in plurib⁹ rentis. sub ratione Communi

PVNCTVM 4tum

De Denominatiuis

CONTROVERSIA V

De Prædicamento Relationis

ad dnd dicere Relative p dntle
p translatiõ gñ Rom si ignorans multa. degñy Phgra
ignotat ignorantq̃ gñdã nñ dnmy de pdnte in gñi lingoy
Pdnte definite e Sortes seu ordo scriptor aliq̃ instrumenti ac superiorum pceptum omnis
gñ utq̃ lex dnã gñ et mag pdicatoy ut ff. Sortes dr̃ dr̃ deducta p libros Corpy ciuilis
hui. hoc utq̃ de Pdnte dr̃ pdnte subjecta
Qñ Grat gñ nñ hac sortes loqñ nñ dr̃ pdnte et q̃ regnat̃ Grãdnes 3 capte vocat̃ E
ex pte rei. Ama. Ideo ex pte rei ñ ut dr̃ vine. Ide una gñ dr̃. Per hanc vocant̃
anabga. Ide ut sit simpla id ñ cui in mente unq̃ respondeat accepty q̃ hanc regnat̃
q̃ pleca ut nñ male. Etiã ut accumulate dr̃ dr̃ptant includat in dnte hoc ei dr̃ptiõ
accidñs vt in abstracto ex pte rei ad q̃s pdnte. Ama Ideo ñ ut gñ gñ pdnte
vt Grat differentiã p Entia. Ide ñ ut dr̃ ens vle unde veritas Entis rñs gñ dr̃ vel
Grammi pdnta. ad dr̃ygrandes Entes vlet rñ. Etiã ñ ut dr̃ Grat p regnat̃ excludunt Entia
p accidñs et gñ ñ habt una gñ, scilicet tñ ñ. Ita sola Entia p accidñs excludit a pdnte in
gñe ñ forme p ptiens dr̃mne subz, nec in dr̃ cui gñ aliqñ ad mitt̃ forma pdnte subz
gñe Entis p accidñs vt Dom̃ Incorp̃ Resp: nam. Ita tñ Entia p accidñs in q̃ acc
dñs p̃ticis Intrando subz ut q̃ magñ celebri dr̃nas dedgos. p tñ dr̃ forma accidñtis in dr̃ens
Subz tñ altera pars dr̃ptr ad modñ formã p̃tiales dñs q̃ia nñ Entia p accidñs
Agens. bene gñ ponit in pdnte dr̃ dñs dr̃ecipue ñ et ut dñs modo formaey accidñtis
dñe. Ideo ñ ut sit Ens simpl̃ pñtis unde excludit simplr dñptis q̃ñ ñ Rog. Etiã ñ ut sit
Ens p pdnte. sive metaphã dñe. Rog nñ. oes dñones pdntales nñ ex pte rei gñ
ex pte rei hñ veritq̃ dñtiõ.

Vox. una et simplex rebus conferens vocandis
Entia. per sese finita. realia. tota.

Dñtio. Entis in qo dñia gñ ñ ex prima nec remote. gñ superiñ abã prior ñ mediam ingre
dñtq̃ vñ prat ens dñcti in subiã et accidñs. Subiã qo in spiritle et magle accidñs dr̃ in
absoluta et respectiã absolutã autẽ q̃nq̃ gñe ptinent in Logica ubi gñte.
ñ gñ pdicta dñtio bona. Spectando finẽ, eorũ qui ignota instituendis dom̃ spectarunt suis
Indentores pdntoru ñ ut scio pdiscendis legñ obsecrent dumaretti orti gñ a etymios
modos affinitã et denomñ. ama Subtrahã hoc ñ Indeo hoc aute gñ optime p dñtiones
p̃positis qo finis quo ziqñ quibz ad gñ dñs gñ ze avanty et ors ordo ñ gñdã et deno
dñi. ama Subtrahã hoc ñ Indeo hoc aute gñ optime p dñtiones
p̃nunty sed valde impenetrabiles et inopes. e etiã pdicta dñtio Entis nñ pdnta sufficiat
Etymol. ita ut ne q. plura dñi possint Sumã ergo gñ nñ hñ c. qo ad pducta rezo
curi. rao e gñ rñdr̃ vt Interrognes ge rñdty ad quas dñs respondes ñ hñ c. qo hanc gñ vt
Iudãs de Iudea ame Iohannes Boc p de Petro quidq̃ vt Satis fit p dñtiõ Iudãs
dicendo ad Iudeos qñty vñ dñtio fit p pdnte q̃ñ dicendo ee Iudeos Iudeos q̃ñ
Satis fit p dñtiõ dicendo ee dñtiõ Iudeos quid respicit Petro fit
p dñtiõ pdnte Iudeos nempe Deum. Iudeos q̃ñ ingt vt fit p dñtiõ p pdnte
Eastronis et passionis Satis fit Iudeos ubi vñ Satis fit p pdnte ubi dicendo
ee in templo vt rñdebã.

Ludoni gndo stator fit p plenitud Spiritu dicendo hodie. Ludoni gd illi dixerunt getrimos statis fatis
pdeta habity gt dll Vestitu armatu pileatu calceatu &c. ad quay ingressus ecc dlia
recognit Salvador aute ē hic Eas gd dixit ni se lunga gra nec Eas emptore accepta
ut ē dnie Deo et Creatru sublimat ut Completh om entia Creatura et gas Creatu dit
ellud gd dicitur in se dima gra ygd Authores voluerunt destruere. Sumā rerū gra
ad gdd vos ecc vocarent et ubis ostendere. ecc modos vbi affinitū et donemdi anā
subtrā Subiectā accidentiby aū eā in rebus Varijs verborum diuersitas in unū voluerunt
Stranda Spuenis cū Angula in Sua gra distribuere. et in uxoria possuerunt subiecta
Subiecte accidentiby realiter nonne Plasia accidentia.
Ista de plenitū in Sanctis cognitis ex recepto eius relatione ecc explanda ē
de gra sua.

Punctum Imum

Naturne Relatio realis? Quid ē definitiue?

et Quotuplex est?

Videtz anno Rlem rlem esse. neg tē neg Rels sed abstrhere abutrog tē ni adutrum
Indistinte ne patet, Caittang Caprecly et nouuli. Thomistē gō ni Rlāo tēs esse. rlis ō prod
tē alia Rlāo rōis et essentia si ens se ipsa Rōis n̄ possit dari nulla ratio
n̄ admittit. et et aliud exigue illa scitz. Stz gō. Rlāo solū dicit tē Ad tē vg
Ad neg inuenit in Rebus vbi et mealibz, sit aute Rte g tē In genus rtis
inhaerentis aliqua ē alicui rei ide

Ista Videtz Rlem oēm tē Rōis et solū fundati rlem n̄ forte stū gō Rlāo ni
est Forte Rte aliqua ā posset aduenire rei, sine ulla dignitatione
Sed stricte Sto Physica dit Rlem aduenire rei sine ulla dignitatione y alicuius
rei esse intrinsecā mutatione Ergo n̄ ē quid Reale formaliter.

Stū gō relāo nihil alicui ē gō conferūt Suoni n̄ se gō forte stū gō Rlāo ni fundatur
Gr relāo forte ē Ens rei. Stz gō Relāo rlis videretz rei Ens otiosū nā nulla
ipm apetebat actio. Stū gō Relāo nulla dicit effectū aliq stū Eternū Inutiliq gse
tne cpi n̄ ho folij henry Relatione Rlis Relāo ne rlis.

Stū Videtz valtron n̄ dari Relationes Rles in Deo ad creaturā g gra Scotta. n Zuarez
recentiores Ockā Thomas Ferrariens Caittanj. Alexander de Stes Bres
Conimb alij multi oēs hoc. Stū gō Dij g tales Relationes rlis mutarent
aliquitate ex Suona nōse Eccard g dicitur ecc rlis Creatur et Stū Creatura
n̄ ecc. Ens mutaretz. Stū gō Deus ex Scotta Ockā Nai desinerent accidentia
Inhe ecc relationis dependentia sua Subno Deus n̄ posset destruere accidentia
dependentia hōe nā Stū n̄ posse nō Deū. Stū gō Deus relatione Rei ad
Creatā et ecc Scotta Ecce Scotta gō respuat. Stū gō Deus ex Scotta
Stū gō Deus qui ē artū Ens increatū n̄ excitaret ex Scotta aliquis stringentes nempe
creaturā

creaturā creuisse nam ipse n. est magis nullum in existendo q̃ creatura
nō tamen aliquid exigere ad hoc existat celsius et nō ille eō magis nitū in existendo. sicut
autē ē in diuersitas Dei.

Respondetur

Relatio dicitur aliquo respectu ad aliud, et si sub variis terminis accipiatur
minime sub habitudine, quae sub respectu, quae sub aptitudine nec sub tertio modo
sub dependentia, semper aliquid importat positum extra, et ab illis a quibus dicitur
unum terminum ad alterum, et quidem qui quidem Comparatio Relatio sparsim unum ad alterum dicitur ordinari ad alterum
ipsum absolutum relationis ad ipsum quale quale ad aliquid. Interrogatur autem per quando talis quae
Secretio vel abstractio. Relatio dicitur dicitur ipsa Relatio seu facit. Et ad alterum dicitur
ab ipsa Cap: ad aliquid dicitur ipsum quidem ipsi sunt simul et Relatio stellae dicitur
Sparsim ordinem ad aliud dicitur et ad ipsum.
Relatio autem dicitur sumpta in actu Patris dicitur: utrum dicitur quidem Relatio et non pertinere
unum respicit aliquid relatio ipsa. Relatio et ipsi sunt simul et ad aliud respicit
non per se Relatio et pertinet quidem ad ipsum nec per se quidem ipsum et non dicitur
dicitur et ipsum quidem ad ipsum non per se quidem ipsum et non dicitur
Circa illa tria nota simul. Primum dicitur dicitur primum Relatio ipsum dicitur quidem dicitur
respicere accipere Relationis unum ad unum respicere quidem
ipsum sit ipsum pertinere unum ad unum respicere quidem. Ipsum dicitur dicitur quidem Relatio
unum et ipsum et ipsum. Ipsum dicitur dicitur relationis ipsum
esse et ad aliud dicitur et ipsum esse. et ipsum esse quidem absolutum sit esse ipsum
esse ipsum in subiecto et in esse accidens dicitur et non pertinere ipsum Relatio. Quod
etiam non dicitur dicitur et actu relationis non aliquid quidem et actu pertinere ipsum
respicere et obediens et primarium et pertinere ipsum actu nonnisi et actu dicitur esse, esse
Si sit esse tale non quidem aliquid esse non actum et actu primarium ipsum dicitur esse
actu respicere ipsum, simul existit pertinere actu dicitur esse ipsum. Sicut in relatione distinguitur
ipsum respicere et Relationes esse ad, et esse in non in ipsa. Relatio non respicit pertinere
solent dici dicitur esse. Termini

est respicere esse et aliqui patentis quidem existit quidem Ly ad differentibus quidem non pertinere ipsum
necessarium. Ipsum, in quibet Relatio patitio ipsum et reperiri tamen ipsum non
fundamentum remotum et est ad quidem dicitur ipsum. Ipsum in Relationes intrinsecis
Ipsum tamen quidem et ad quidem ipsum dicitur ipsum. Ipsum in Relationes intrinsecis
Patrinitis Ipsum Relatio fundandi, sed fundandi ipsum, et autem ipsa ratio ipsum
unum respicit aliquid ipsum actio, ipsum ipsum et non ipsum quidem ipsum ipsum
ad ipsum. Ipsum ipsa Relatio, seu unum unius existit. Ipsum habet ipsum et ipsum quidem ipsum
ut quod ad Deum

Dicitur ergo ista Relatione quidem ipsum Relatio in creatis non in increatis non in actu non in actu
respectu Dei. sed in Deo ad creaturas est ipsum satisfaciendo sit.

Dicitur ad 1ᵐ Quod dicitur relationes ipsae in creatis ipsa Carr est ipsum et respectus ipsum quidem dicit
Dr Ed scribit et unum pertinere aliquid alterum pertinere alterum et non ipsum et ipsum dicitur
ipsum ipsum Sed quidem ipsum dicitur quidem et esse ipsum esse ipsum ipsum ipsum ipsum
Sed Relationis Sed est ipsum nempe ipsum ipsum ipsum ipsum quidem Relatio et ipsum
ipsum non Deus et ipsum. Sed quidem non ipsum non. Sed ipsum quidem ipsum et ipsum non Relationis
ipsum ipsum fortis Relationis sed ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum
ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum

Er: relatio ꝓ similitudinis ē relis — etiã ꝓpriã dicitur. Tu gã etiã nully

Intellus ēt ꝓbatis adhuc z alia ꝓpt dicta gã una ēt tale. q̃ et dicit et ē oia ꝓ-
etiã si ego ꝓpria z similia ñ ꝓbata illa talia sint fuerintiñ retallia. Tu gã dicis in Summa
Relatio rlis Paternitas etc. ideo gã Pr̃ ñ erunt tres. gñt ꝑsõe. Ex: ois datur Relatio
rlis in creatis Paternitas &c. similes &c. nien̄
Pro. 2do. Dicit. Dantz Relatiões rlies in Creatris ad Deũ ita dñr. ois rõis ē. Tu gã dicis
nõe cõpte denominãs Relationẽ in creatris nõpe ee dependere Deo Ex: etiã dicis hoc cõgrue
et ꝓpria denominas hoc ē dependendo Relatio ē Relatio Terminꝰ gã ñ fundit sed ꝓfert creaturã
ñ ē Deus ante eõ oppositum Intellus. Ex: dicunt Relationes fundatas realiter ad Deum

Pro. 3tia. Dicis etiã Relatiões rlies in Deo ad Creaturas ita Notary: et cũ eo multi
recentiores ꝑ Deo gã ē fortiter diversa a Petro. illo ꝓpter et ois dicit Deus ac Creator.
Ex: Deus dicit rlionẽ rlies ad Petrũ ꝑ ꝺ essentia. Sortes ex ꝑte nõpe ee diversa
in ꝓpone ee Deum et Creatore et fortiter Relatiõ. Tu ad aliud nihil ẽ adeqte ē diversa
nihil sui. Deus ac Creator. Ex: Deus gã ē diversa a Petro et Deus et Creator ꝓpty dicit
Relationem ad Petrum ita dicat hoc ad filiũ quem peperit ꝑ eternam generationem ad quod
sequitur ꝙ ē diversa. gã ñ dicit rlionẽ rmis. gã etiã hoc ad filiũ illam in christo peperando filiũ
ad quod sequitur ꝙ ē diversa. Tertia Relatio Rmis. ꝓcepti doctrinas existens in Intellu. ꝺ re diversis
aut Creatore et ꝓpria ut independens a sua cõpatore ita pone in originata esse. Deo Nihil antecedit
dicit ite rlionẽ rlies fortiter in fundit ꝓpter gã relatio fundit ē distincta ꝺ eo Deo supponit nra logica
nra ꝓpria ñ distinctas sed ꝓpter ea ē sequitur fortiter nra ꝓpria fabrica
Intellus Ex: illa ē ꝓpria relatio rlis et distincta Deo gã dicit ꝓpriã relationẽ in recto
et ꝙ Sabo.
Ad arguta ad diuersã rlionẽ multiplicãt. ergo Relatio dicitur in rlionẽ et rmis ꝙ hõ,
ē respons seu ordo unius ad aliud rlie hõe ē mea cognita et ñ ꝓ. et fortiter ñ
actiõ et obn̄ Relatio rmis ē gã dicit. n̄ē inter se fortiter ñ a nobis ē utiã dicitur
ad respiciens in fortiora aut de ꝓ ordinari ad dispari. Sigma. rlionis rmis &c. Tu ne-
gando extrema n̄ ꝑ rlia. sed ꝓcta ꝑ hic et hoc &c. Sigma. rlionis rmis &c. Tu ne-
ꝓ rlis distincta. Tu gando ñ aliqua duo ꝓpty rõis fundandi. Relatio rlis tria
oportet ꝑ fieri. 2do dicunt Relatio in Rlionem ordinem ad se ex ee gã quã relatio explicamus
ꝑ rmis absoluta. a nobis ñ dicuntur hoc ordinem ad se ex ee gã quã relatio explicamus
et rmis in hac vita quia explicamus res spirituales in ordine ad ꝓpria
ens. ideo dr. sed spiritus &c. ꝙ ñ ordinẽ ad nobis ē gã cognitio ñ rlis Rlionis
ad Deum ē aliqua ē hãc relatio rmis ꝓpria gã in Rlionẽ rlis ee gã ordinatio ñ rlis Rlionis
Ista quidã Relatio in phy. gã ē adequat Terminꝰ ꝓpter respect. ut dicit Scotus et Paternas
scha et rmis ee. Patalora gã nulla ꝑt cadit in suũ Terminꝰ ut Intellus et
volutus respuunt. rlis. ober ñ ñ illud ꝓducunt.
Ista dicitur Relatio in Ipsa ñ gã rõe fundandi a Deo ñ ꝺ essentia ordinata ē fundata
ut Relatio Sabellius etiã ordinata rõe gã rõe fundandi a Deo ñ ꝺ essentia ordinata
trinita ē fundata et in Relatione paternitas actual generatiua gã ē rõe fundandi ē extrinsece
ea Patri.
3tio Scindit Relatio in mutuã et in ñ mutuã mutua ē gã ē respectiua ad correlatiuum ꝙ
contrariã ac volutis ad ꝓportiones ut ꝑ Pr̃ et filiũ et ꝑ duo alba. Non mutua ē
gã ex ē respectiuum rlis extrinsecã ill ē gando unũ extremum respicit aliud n̄ ē intrinsecã
rio ut

rio ut vitio respicit obñ hoc ꝛꝛ nõ respicit actum iuxta ꝺmum ꝺ tentãr.
Quirig Relãõ mutua alia ꝺ ꝺ qui garantid ande vñ extremũ eorũ modo ꝛꝛ relatum
denominatur, eoꝺ modo ut ꝺicit alia quotũ utrumq; simile ꝺr. Alia ꝺ Relãõ mutua
ꝺ Duoꝝ patrũtid q̃ ꝺ ꝺiuerso modo ꝛferunt extrema mutua ad se referibilia, nec eo-
ꝺ modo ꝺmordinant. Talis ꝺ Relãõ Patris et filij actionis et effectus

6to Quinto Relãõ a scriptis nõ Rhenus extrinsecus aduenientẽ et intrinsecus aduenientẽ priorẽ aq̃ posito
fundanto et Termo nõ ꝛrio ꝓ surgẽ ꝺ ad quẽ aliud ꝺ ꝺ seqꝰ ut pendul et talis actio q̃ ꝺ ꝺ ve
ꝛsequẽ ꝺ ꝛꝛ ꝓ quã effectus et ꝓfectus tertio ꝛsurgit. ad ꝛrtã ꝺ applicas ꝛꝛ utrumq; posteriorẽ ꝺ
illud q̃ posito fundanto et Termino nõ ꝛrio ꝛsurgit talis ꝺ Relãõ intrinsecus. Vide relãõ
Intrinsecus aduenientis ꝺr a scriptis intrinsecus pdicatum ad aliq; ꝺ.

Relãõ ve extrinsecus aduenientis ad ꝰ ultimum pdicatum ꝓtrahere. Vide ꝺicit nõ ꝛrio ꝺ ꝺ ꝺ et
aliq; q̃ ꝺ nõ fundanti scotij intelligit fundanto remoto tñ ꝛꝛ fundandi ꝺ relãõ ve
tãõ ꝺr extrinsecus aduenientis, ꝺ ꝺ in q̃ ꝺ ꝺ ꝺ fundandi ꝛꝛ Petrus ꝺ et Paulus ꝺ
q̃ tñ tales, ad eorũ paritẽ ꝺ ut ꝺ fundan remoto ꝺicit ad paritẽ ꝺ ꝺ relãõ
extrinsecus aduenientis ꝺ ꝺ q̃ scotij de fundanto pocius tenẽnt fundand et nõ ꝺ
tãõ ꝺr intrinsecus aduenientis q̃ ꝓsitũ extrinsecus fundanto ꝛꝛ nõ ꝛrio relãõ. ꝺr ꝺicit
pdicta nõ ꝺ bona.

1mo Primo Quinto Relãõ magis ꝓprie ꝺ ꝺ ꝺ

argumenti Ad 3ogl̃m et ꝓbonis facilꝫ negotiar licet ẽm maꝫ multor̃ in dict
aduersa tñ n̄ ẽ Ens oratiõ Vnde Relatiõ ꝓpriꝫ ꝓpter actiõ illa gꝫ ꝓpriꝫ huic cui Rlõ adiung
tur. Ad 1m Argutꝫ dr: Rlõ nullã dicit ꝓfectiõ mutuã et talẽ gꝫ nil̃ possit agendo vt patiendo c.
nullã dicat ordinẽ et gꝫ dicendat totũ ꝓpriꝫ illud n̄ tñ ordinẽ ad se sed mõ ordinẽ
ut ad aliud referibꝫ

Ad 2m Dico Aristotelis 3o Phis: dixi gꝫ Rlõ in Deo vdũ ad gd dicit re
recto et ꝓ subo n̄ adiacent hoc patet ex auctoritate Aristotelis 3o Phis: dixi gꝫ dicat in obli
quo hoc ẽ Verũ. In recto tñ dicit Rlõ Dei ad Creaturã dicat ꝓpriã Dei in obliquo re
atras Recordo dicẽdo: vdũ Argũ: Sapiẽs dependere Dei a Creatura dependentia causalitas
gꝫ sola independentia, tribuit imperfectionem in Deum vtr. dependentia Creaturæ tñ ad Deum ꝓ secũdo
C. in gre dependẽa pala ẽ in ꝓpõ quia potiꝫ statuiꝫ ꝓpõ Dei gꝫ creaturã dicit contrarium
Sicut nulla tẽ imꝑfõ gꝫ Deus dependeat actualiter tñ ex gꝫ Deus de potentia tñ
facultate dicitur. Dico 3tio Relatione Dei ad Creaturas vdũ id gꝫ dicit in recto ex infinitã
gẽ ẽ Deꝫ ipse in se ꝓpriꝫ formaliter et vdũ id gꝫ dicit in obliquo ex finitã gꝫ ha
ẽ Creatura gdata a Deo Dico 4to Aristotelis tñ enarrando vtr Deꝫ pluraliter dicitur
in tñ ꝓpriꝫ potẽ opponitur Dei bene rangro Quid identicũ Deo nec ingro eãm hoc
ẽm In tñ enim ẽ Deo sed ingro Sorte et effectũ ꝓpriꝫ dicitur gradibus
ingro ꝓpriꝫ ingro a Sorte altra ille Ingressione nõ etiã Cõ gꝫ ingro dependat
a suo effectu Ingressori se

Punctum II

De Fundamentis et Proprietatibus Relationis

Dictũ ẽ puncto precedenti Rlõ diuidi in tres Species ꝓpter 3 fundamenta ꝓxima. Hãc
diuisionem ut melꝫ Intelligatꝫ explicandũ in ꝓmis fundanda illa. Porro nõe fundanti hic Intelli
gitur rão et cãa Relationis ꝓpter quã vnũ referibꝫ ad aliud.

Primũ fundamtũ ẽ Vnitas et numerꝫ ꝓ vnitate scilꝫ hic inesse plurib⁹ in aliquo ꝓ
numero autẽ diuersitas plurib⁹ in aliquo, Et gꝫ inesse et diuersitas ꝓ sumꝫ in
substãa ꝓ in qlitate, ꝓ in qnte ꝓ in eode loco et tpore. Ideo unitas seu inesse in
substãa dat Rlõem identitatis, relinquitur accipiendo ampliatiue ꝓ inesse. Vnitas in
qualitate fundat Rlõem Similitudinis gꝫ ẽ inter 2 alba ꝓ 2 nigra. Vnitas in qntate
fundat Rlõem æqlitatis gꝫ ẽ inter duos palmos ꝓ 2 semipalmos. Vnitas in loco
fundat Rlõem ꝓximitatis gꝫ ẽ inter Petrũ et Paulũ in eode loco existentes.
Vnitas in tpore fundat Rlõem coexistentiæ seu coetaneitatis gꝫ ẽ inter Petrũ et Pau
lum existẽm diutius. ꝓ in eode tpore existentes. Similiter diuersitas in substãa fundat
Relationẽ diuersitatis gꝫ ẽ inter Petrũ et Lupũ. Diuersitas in qlitate, fundat Rlõem dis
similitudinis gꝫ ẽ inter albũ et nigrũ. Diuersitas in qntate fundat Rlõem inæqlitatis gꝫ ẽ
inter palmũ et semipalmũ. Diuersitas in loco fundat Rlõem distantiæ gꝫ ẽ
inter Petrũ Leopolim et Paulũ Cracoviã existentes Diuersitas in tpore fundat Rlõem
anteqtatis.

2dum

Zdum fundmtũ Rlnis ẽ ex. Arte. Actiẽ ẽ Passio. Nnẽ actionis Intellgunt hi
oẽs caalitas ꝓuenientes a cãa rẽ existẽte - ettendte ad existẽam effectꝫ, siue cau
salitas sit cãã efficientis siue finalis siue formalis Intrinse. Excludit Rlãõ
causã finalis gã rẽs nõ ẽ defectu existẽs. Rẽ excludit cãã exemplaris relãõ gã
cũ fundet in mensura nõ refundit in effectũ nam mensura nõ ordinatꝫ ad effectũ.
Nnẽ aũ passionis Intellgt oẽs Caalitas secũdũ caalitas effectꝫ recepta. Idẽ ẽ
oẽs dependea a cãa existẽte tendentꝫ ad huiusmõi effectꝫ. Vnde Rlãõ nõn fundt
Vnitã ad Verbũ diuinũ spectat ad passiuũ, gã fundatꝫ in dependea nõn huiꝰ a
Verbo diuino Nec reuocant Relationes Vnitatis et partis negãt cãã formalis

3tium fundm. Rlnis ẽ mensura. et mensurabile, nnẽ mensurã Intelligit
mensura gntiua. et adequationis gã ht una. gntitas respũ altꝛiꝰ. Sed Intelligit
mensura Transcendlis hoiẽ addẽtiõ 2 rẽ aũ mensurãtis in gẽre, sta ut una nõ
excedat aliud nec excedatꝫ seu Intellꝫ regula et exemplar. ac. Cãa formalis exem
plar. Hanc mensurã hũ oẽs respũ acty et potẽ. nnẽ mensurabili Intellꝫ
hic gã adequatã regulatꝫ ut acty et potẽ respũ oẽs, ẽt hoc fundũ reuocãdꝫ
in mutuã Rlnis Vltiõ ad obiectũ Virg ad Mobile. Potẽ Intellectuã ad Intellectũ
magnitudinis Videndi Intellectibilis Rlnes dicunt a.d. gntiua obiectꝰ Idẽ uo magnitu
dinis dicitur actꝰ referunt. Cã colum et curuum obiectꝰ gã cognit nimis extrinsecũ ẽ rẽlum
et cognosci. Reuocant trẽ Rlnis Vltiõ et formiõ ntrgntia nisi capacitas mensurati
et adequati Vnam formã.

Ex. Occasione dictorum.

Quãres 1mo An Rlnes fundatã in Vnite sint rẽs ẽ affrue gã ea
se sint oẽa requisita ut sint rẽs.

Quãres 2do. An quodlibet Vnitas Vnitiua Sufficiat ad fundanda Rlnes rẽlnes
Affrue. Rnõ ẽ gã ea. Vnitas, sufficit ad fundanda relationẽ rẽlnis gã sufficit
ad dandã Rlnem rẽlem, hãc cũ n̄ queuit nisi a Rlne rẽli, sed gã libet Vnitas Vni
uocatiua denominatiua
Vg Roo et Leo diuntꝫ ẽ idem in aãl aal et brutũ, idẽ n̄ sufficiẽs ẽtiã de Petro Ro
et Leo

Quãres 3tio An Vnitas Analogica sufficiat ad fundandã Rlnem rẽlnis
identis. Rnõ negãt. Gã analoga ebri in ea rne ingãa reciuãt simpliciter diuntꝫ diuersa
rõlis rõlnis eadem gã diuntꝫ idem.

Quãres 4to Verum Relãõ Identis rẽ 2 gntitis conuenãt cũ Rlne Similitudinis et
Rlãõ Identis 2 gntitũ cũ Rlne Equalitis. Rnõ negãt. gã Rlãõ similitudinis gã segregauit
a Rlne Identis utpote rem albedinem habet gratum una et rem quam ipsa altera intensa, hãc
cũ hnt Rlnem rẽlentis n̄ rem similitudinis. Item Rlãõ Identis gntitũ gã segregauit
a rne. Equalitis ut patet in duabꝰ lineis una palmaris, altera semipalmaris.

Quãres 5to An Rlnes fundatã in numero seu multitudine sint rẽs ẽ
affrue gã hoc fundũ ex se nullam distinctionem reqrentem ad Rlnem rẽlem.

Quarez 6to An cãq̃ transactor actionem adhuc perseverare et Rlẽm eius ad effectũ ꝓ̃ affirie cum Quarez utroq; ad ꝓ̃. Comites ꝓ̃. Rubio. Velez alijq; Rãe Iudq̃ ꝓ̃ transacta actione ignativa ad huc vti denomiꝰ ꝓ̃ quia filij existit. At ꝓ̃ Denominꝰ vtis respexa; prenit arbe. vti Iudq̃ ꝓ̃ nomiã causã ꝓseverat quidiu ꝓseverat ee effectꝰ acceptꝰ ab ipsa tãr. stec. autẽ ꝓseverat etiã post transactã actionẽ. Imo etiã ipsum actiõ ꝓseverat licet nõ in se in effectu tñ.

Diversamo Destructa vnitate nõ ꝓseverat Rlãe Vnitꝰ Cr: eta dextrã caalte. nõ ꝓsecutis Rlãe tãr. Et nequid dicã Disparitas ẽ qñ vnio destructa. nec in se nec in alio ꝓseverat, nam ablata. causãte manet cãa et effectꝰ imo etiã manet Virtꝰ dicta, Cr: eta manet Rlãe Diversamo Rlãe tendetiã tpre ab exta actionẽ Cr: eta Deus et Incarnari, sed nõ ꝓsequit de gratia Cr: nec Rlãe Et nequid dicã. Cã existãa Rlãis requirit̃ et sufficit vt nõ requirat lex sufficit adhuc ut cãa denomiꝰ cãa talis effectꝰ. Ad hoc autẽ sufficit exemplis qñ effectꝰ fuerit caatꝰ a cãa nec ẽ nec ut adhuc. modo caatꝰ abila. nec necãe ẽ qñ requirat̃ ad fieri rei qñ ad eiꝰ ꝓseruari. Filiꝰ cã dependit a parentibꝰ in rẽ nõ ꝓseruari.

Ad Rlãẽ vtem sufficit caalitas futura Cr: nec ꝓterita Et quidq̃ dicã nã ãe futura nõ aliquã intentiõ intrinsecã physicã, sed nõ nisi extrinsecã, intẽ ẽ acceptũ a cãa nec in illo ꝓseverat alter licendo de actione ꝓterita, hoc ea in a aliquã entitatẽ intrinsecã physicã ꝓseuerat intẽ ẽ acceptũ a cãa in illo ꝓseverat Virtꝰ tra transeuntẽ ꝓsecutiã, nec vltiã in effectu qui abilis erat ipsa tra hunt. et hunt ꝓmanere de Virtꝰ Iesu in Exaltãone meriti etiãsi actꝰ physice nõ ꝓseueret.

Dicesexto Cãa ordinatꝰ vti ad effectũ ꝓ̃ actionẽ Jesu Dei Cr: hoc cessante. Et cessante illo ordo seu Rlãe Et Cãa ordinatꝰ ad effectũ ꝓ̃ aqñ ꝓterito ꝓ̃ quia, nõ denq; aute ꝓ̃ presẽte. Ad 2di dicas Rlãe Cad ad effectũ tãr. tempta adhuc ꝓ̃ quia ꝓ̃ hoc sublata. vtili de Rlãe Et dñdo Deꝰ Cr: hac sublata. tra hunt nõ modo ꝓseuretiã effectꝰ tollit de Rlãe C. ꝓseqñ Cr: hac sublata vtilitate. tractu nõ manent manent tñ Virtꝰ in effectu de vtili Rlãe X ꝓseqñ.

Iudq̃ Imo Rlãe Cad ꝓsecutã accepta. dit ne mendle subitꝰ Cad ne re potest. Et probabiliꝰ ẽ vtroq; Quarez, aliiq; Rlãe Cad tã patrũ ꝓsecutã acceptã mendle dicere subitꝰ Cad ã re potentiã. Rãe ẽ qñ qñ Rlãe tibi ꝓsecutã. acceptã dicit tibi Cr: eta Rlãe Patris. Et qñ qñ dicit Rlãe ꝓsecutã acceptã qñ Stuart tibi Cr: eta Rlãe Patris. Et qñ qñ dicit Rlãe ꝓsecutã acceptã qñ Deꝰ nõ vti Relati Relati ~~Ad~~ At ã potentiã ꝓsequi subitꝰ Cad ne Patris, denomiꝰ Fr et Relatũ quid ad Filiũ potentiã ne Gnatalia ẽ Instrũ qua Pr filiũ gnat Cr &c. Et Sublata dnatiõ gnatiõe tibi potentiã Patris ad huc. Pr ꝓseruabit Rlãe ad filiũ Cr: &c.

Dicesvltmo Sequi ex mea Sententia qñ vi Rlãis reproducens ab Deo subsistentiam fundaret Rlãem mendle filij et Patris. Et nullũ ẽ dnaveniens qñ eadẽ subsistentia pat ipsi Subdiuersa fundantis premis hoc ẽ vnitꝰ fundati referatꝰ diuersimode denominatiõ Relata diuersimode.

Dicesetc

Dies 2da Caelibes medie agrodij a portam Er: hõe medie. Astant Rhõ verete Jon
gio. R gñ egrechaij Sebi Caelitus a portã medie ut a cãa Patronã ia gñ egrechaij a
Sabata. Prãi medie et a cãa gñgelo Sabata Er iri chij medie refertj dñ petiõ.

Lud VC; cXLII. An Rhõ cũ Matrẽ Hñ orgõ dñi Jacobi Israelit autẽ gñõ pertinuit ad Rhõ
Matermitu ad Chriz Dñm fugerit crudẽ R Herõ cum Rhõ aliarum Matrum
ad gñ ij Rhõ Rhõ Pi gñ rere et ritu gñant Chrum Rhõ autẽ Matris ignõ Rhõi in
cunt et Patris ut mõra dicam. R affirm cũ Ruari: Cõ in hoc relinc hñ fundũ
Rao fundũ et Jerny mus de Rhõ cũ Jacobi Patris fundũ et Jerniu aliarũ Pastorũ.
De fundu et Jerno res clara ẽ de Jerniu dẽ hoc ẽ de Chro certum. Ad Chrum gña
hõe ẽ ery de Rhõ cũ aliis hñibz Rectore. etiã fundũ patet gñ hõe ẽ grap et Jeur
ry beatũ qui fecit orbẽ, Rhõ cũ Jeuro aliarũ Matrũ Cõ. Dñe. Jima
Jermitus Rhõ ẽ orgõ Rhõ cũ Matermitu aliis Rr non ẽt mi certũ dñi cũ aliis
Matribz gñ ẽ otia. Jesha. J. Pres. a Ruare citatus. nõ obstat nec gñ Rhõ ẽ aliarũ
Mortũ fuit nullus Rhõ autẽ Pi. Jt rñmadus. R Jsce cũ gñ id fugnalis ñ gnat ad dubitã
Sed gña ad modũ. Jã nihil aliud ẽ Rhõ abstine. Jungta tñi gñat et recurrẽ B. nõ distin
guit fugnalis gña ad modũ gña ad dubitã autẽ Jem. Patet ẽ Jacobi Rhõ cũ Jeuru
aliarũ Mortũ fuit Ruarty Sebi Mortis gñ ẽ ea Pres. gñ gñ gñ ẽ pertinebat ad Petrũ Sebi Patris
J. Jupleuit ruarte illud gñ ñ ea natũ de Jperita J. Rodz rte J. Pres dicunt B.
Jupleuit Mortũ et Patre Sebi Intimidat ad Gnacõ Chz gallis gñi Jeuru gñ gñat
Jeuru, rtij Jupleuit ẽ adjuncta. Jimbi gñdo dicunt Jpe dñtrũ ad Petrũ et Pa
tre Jatelligat gñ ad gñdũ dñtrũ fidei ñ Jeuru rit alia. Jtr. Patet dicto rgõ Rõ rmul
petit tenet Jeuru Rõ et Mortis erit ad hoc evangliũ gñi ñ Jeuru cũ aliis ñ Jeuru gñ he adũ pri
pa nempe B. et cũdo Jeuru nempe Petrũ gña hmõ Jimbi aliis hñibz. Nec obstat ado
di et dicat Rhõs aliarũ Mortũ hõe gñ Jeuru Thomas et gñtes Rhõ ere Petrũ hoc gñdũ
Jngratũ. Jimbi cũ ẽ hoc gñat Jeuru Rhõs B. ad Chrũ et dñi ẽ agñ hmõ in Jeuro Jeu
Chrus put ẽ hic hõe Chrus autẽ ñri hõe ẽ Jeuru dñi gñi cũ aliis hñibz. Pr tñ dicit dñ
Bñ Dei Jtr. le maternitũ gñy rñ hic hõe. Cõ Rhõ gñ ẽ ne ego et te respit
ahgm natũ in Jeuro Jeuru gñy tuperntũ. Vñ Chro alibi gñdo dñ Jimbi
alibi hoc ẽ Petro et gñ respitur dñi Jimbi ipsi Petro et gñ dñi Jimbi alibi gñ ẽ rmul
dulce Jeuratur dñi Jimbi dñi dñbi, Jic igñ B. Jeuru gñ ẽ Mri hñij hmõ gña ẽ Deus ore
ster dilect Mõ Dei.

Lud VC; cXLIII. An Rhõ cũ aliis ad Mri dñt orgõ dñi Jacobi gñdũ autẽ gñõ pertinuit
de Rhõ Patri ad B. Pr affirm. cũ Richardo Jeuro Bñ gñdũ aliis Rhõ ẽ
Pũ gñ Rhõ Matermitu ad B. ẽ Rhõ ad filiũ Qñ et Rhõ fulgonis in Chro qui B.
ttũ. Jã gñ cũa requnty ut ad Rhõ Rhõ et cum Jeuru cũ aliis Rhõ Matrũ
dilectũ. nempe Patrũ ẽ Chrus dñbi aliis hñibz. Jeuru Bñ. dñbi aliis Patribz. Rõ Jeu
Lndi hoc ẽ Gñe Mortis et Jeuru ad Chri exaltatũ gña hmõ Jimbi gñdũ Jeuru
alterũ Mortũ.

Quares xl° Ab Rhus filiacõ et formatõ ac Materiatõ prout Resurrexõe mo
dõ pueniebat. Et adhuc. Jã ad huc modo Rhus nõ è nec p̃ resurrexõe nõ erat una
in se distinct qd exterior abjudo bi qd nunc existat nihõ hoc è in effectu. Q̃ tm
hoc qd filij resurrexit tangit exterior Rhe. Jã ja legatõ spõs de Chro
Dñõ de. Igõ in precipitabili è pñ. Authoritas bi in triplo Rhis Chri extrinseca
pueniõ ultrag Rhis excepto Chri et exceptõ Virginis B defectu. cumpted Chri et
Virginis destructõ in th resurrexõe redijt ad fundõ et de Jerusalem Rhis ac
Rhõ recepta q̃ Rhis ad Generõe Christi redijt Rhis qd semp̃ generabit.

Quares xli° Th Rhis mensurãt ad mensuratã simt vter Rã magis q̃ mensurans
nõ ordinat ad mensuratã vel aute q̃ ille nõ nec Rhis vlõ est q̃ ipse desinat
ita de vno vel nõ ille ordinans nõ re. qd aut ñ natus ide genus et p̃dicti ad 2 subsista
ad 2 Entibus. stat ill nõ simat vigõ p̃dicti et virgis mẽ unius ñ effectibile q̃ alibi. Jã
aute mensura. nõ ordinat ita ad mensuratã nec è ita q̃ mensura q̃ dicti q̃ vna ñ
eisdem p̃dicti q̃ vna talem q̃ qd ille nõ q̃ ipsis q̃ potest qd ñ mensurans mensuratã
ita mensuratã cõ ejus p̃dicti ideo ñ mensurans mensurand denominatij ter: mensuran
ordinat ad mensuratã vna qd ad hunc ordinẽ nõ ter mensuratã.

Quares vltima Th mensuratã referat Rhis ille ad mensurãt Rã ab mensuratã
mensuratã q̃ mensuratã. ad Rhis qd ad eius ipsum nõ sub Rhis simat
nõ ita Rhis fundati nõ mensuratã ab mensuratã.

Jã qd attinet ad p̃positos Rhis qd ordinat ex ipsis ipsum nõ nominat ab ipsis
ipsis. p̃positos Rhis nõ hre. Ordinat q̃ ordinat nõ Entitas q̃ nõ ordinat q̃ p̃positos nec
ita qd nõ calere et frigere nõ simat subsistere et p̃positos q̃ nõ ordinat q̃ p̃positos nec
fundat in subsistãt et p̃positis. Intellig Chri q̃ ordinat opposita Rhis ipsum nõ ipsis
qd Generatis Rhis nõ nec simat disputa nec. p̃positos nõ nihil et p̃positos
Rhis q̃ adscriptis formis Strictis q̃ Medijs et magnis calore et frigore

Zela Positos nõ Incorrupti et magis puta nõ fundari possit qd esset in tanto
remoto hinc. ubiq̃ duo magis et minus Spõne nõ ordinat Rhis ordinat hoc p̃positos
ea lineã Rhis Instantis ille unus subsistat nõ Rhis ordinat q̃ nõ ipsis
ita longo ipsa. Rhis nõ Incorrupti magis et minus qd unus subsistat
Instant Indivisibile ut nihil duo ea qd ordinat nõ ipsis.

Stia Positos Rhis è dici ad Incorruptibilis hoc è adimuto ens Rhis
Rhis et duo ordinat ipsis Rhis et Rhis ordinat nõ hoc è ordinat ipsis
Rhis. Positos è ee simul nec. Illa aute dicunt ee simul nec qd existãt vnus ad recipio
ista. Positos nõ ee simul nec. Illa aute dicunt ee simul nec qd existãt vnus ad recipio
cunq̃ quatuor tale cui alteri vnde vel et hoc nõ ee simul nec nec tale cui tale
Jte dabet hoc nõ ee ide nec qd nõ dabet inesse. cum stet dari Ens: è hoc. Illa positis

nõ ordinat

n̄ assequit ordy Rlatiy nō n̄ voluit Transalatiy ꝙ n̄ valet substantiali pregdo ab eo contrario ad aliud vt̄ Dat̄ dicte conjecta Qr̄ recta dat̄ quia in proprie substantiali
Ita Peritas e ꝙ Rlatiua dat̄ actiua Caput et Pedes, hoc e ꝙ Actiua ygna talia se habent
desiderij Coveltare et Jungere Jung et ꝙ Copulatiuum Rlatiuo Patuit Pr̄ e dl̄ copulatiua
diligere e vrsus. Rdo e ꝙ Rlatiua n̄ debet concedi cuiter tendeam ad Jgna Qr̄: Cognitio ꝙ
debet Jungi vrsus dat̄ a tragere Jungi n̄ obligare. Pr̄ vt̄ Rdo Rlatiua habet se
ē ad alia d̄ de. habere.

Punctum 3tium

Qđ̄ e Differa inter Rlem Transdlem et prdicamentalem.

Videt n̄ differre Rlē Transcendlis a pdicabli ꝙ hoc. Ens Transdle et magis nrīs rebus cū ens
subo et in illa desinit nrīo gaudenti ipsū Ens ꝙ Transdle referri dr̄. Predicabile cū nec nrīo
solli inesse cum Ens subo nec cū ea desinit esse subm. Rdo ꝙ hō Differa nei Com
petit Rlationi Transdli, nam dat̄ Rlēs Transdles quarū ē nullā vere inesse
ut Rlō Transdlis ō portā Dei vel Rlō Pdicabile. Est cū hoc Rlō in rē ipsemet
Deus quē Incapax inceptionis vere. Dat̄ Ens Rlnē Transdles quarū ee nullā
desinit, ut Scitarur ad obj. una ꝙ sit immutabilis et eterne et nullā desinentia.
Qr̄ n̄ recte assignat Differa Rlis Transcdlis.

2do Pr̄

Idem Differa assignata Rlō Transdli Competit ēm Rlī predicabili
Qr̄ n̄ e recta. Nā differa Pdi. dr̄ Competere alias et eēt Differa et n̄ eēt Pr̄ alias Dat̄
Rlēs predicabiles ꝙ simul cum ee Subo inesse et et quidem nrīo ut Rlō Similitudinis et Dissi
militudinis qm̄ sine dicit ad Deum alia nrīo inesse cum dne ꝙ nrīo habita
ac inesse hoc e similes vt dissimiles Deo.

3tio Rlō

Rlō Pdicabilis ꝙ Transcendlis si subalterne n̄ sumant, forte dr̄ Pdicabilis
Ingnter supponere simultaneam, inceptionem, ipsiꝰ Rlātis cū ee subo, ita cū cum ee Subo Subo
ipsemet Pr̄ e nrīo, inesse Rlō Paternitatis ac respōs ad filiū, dicat cū ee Pdicabili Rlō ac
respōs ad Scibile. Qr̄ Vī Differa dicta Rlis Transdlis et predicabilis n̄ dicte recte
ade Qr̄ alterius n̄ recta. Differa declarā assignas

Respondetur

Correctē et Rlē Transdlem. eam ipsū dicere quia Transcendlis rea ꝙ est in effectu ad
nexa effectui alicui in quo tē hoc Transcendo omittat difficile e explicare.
ut colligi pōt ex diversitate scitarū in fine secundarii. videat interea lit.

Pro 2do Vnica dicepta differatia Rlis Transcendlis a predicabili o hoc recte exemplat
ipsā Transdlem Rlō et inesse simul nrīo cū hoc subo et ei ille desinat nrīo gaudere

quon delinat ipsu subtr. Admtlõ aute nec nrio inesquat simt aõ duo subs ea ipsa desinit deat nrio desinere ipsu subtr. Sequit; qđ alibi explanes d. stro phetarũ Rmũ ñ sint recta.

Specialr aute ipsũ Rlis vertunt ex eo qđ r quonqnat õ v ñ vsq; v ñ temp; Rlis Franciscus ut dixerant; patebit. Qđ multũ intelligẽs cognita d. stra. Rlis Franciscus a pdmtlis et ut pstent facilius sibi obtẽtes.

Nota. dnõ ~ Inceptõe et desinẽ Rlis et ipsius subi ñ patebit ex nobis Inceptõ et desinere qđ sit vera. et Rlis et qđ in re. stringat sed intelligi tatis mẽtã sunt se. extendit ad ista qđ ẽ ex modo nrio essendi y ex. supõe Impossibile et sic ñ potest Rlio Dei ad ñ possibile. magnt sibi ex modis nris dicendi ipsũ esse vel cognosci tempe. attributa ipsius ñ inre. qđ nunqm vere. inesset. Inceptõ ex vera supõne ñ fuisse huiusmõdi ẽ qđdam. qđ ẽ attributũ ipsius. Sequit. ita Rlis ex modo nrõ dicendi ñ ẽ in rebus desinorum. in quibus esset et Rlis. Inc. ipsũ esset Rlis subr hoc ẽ Dei ñ possibile.

Nota 2do Necessitr Inceptionis et desitionis Rlis reste cognitori 2pliciter. Aliam scilicet. Aliam Materr. Necessitas scitr ñ illa. qđ ẽ exigentia ab ipso accepta scitr. ipsum comportat ee subi Rlis. Vnde. Vnitr illa Rlis incepit esse. ubi simul nrio necessitr scitr qđ incepit tangm exigentia ab ipso ee. subi ita qđ ẽ eisdem subi multe. vi et potentie. Stante. Stante desert ñ incipiente. simul Rlis seu. ñ simul mutuo vi et potentie. et Rlis Inceptio. Et sic cũ ñ nostra, Dei tangm cũ subi simul, in cepit nrio necessitr scitr Rlis ad ipsum scitr. Qđ ita exigentia ab ipso subi hoc ẽ ab ipso, ut nulle vi et ñ nulle. potentie ee ipsum ab ipso Rlis. Qđ ñ ipsum ut nulle vi et ñ nulle potentie ee ipsum ab alterius ipsius. Idẽ dicendũ de Rlis scitr ad obm. ab ipso Rlis by Franciscũ.

Nota 3tio Necessitas autẽ mutuõ ẽ ñ ipsa hic ẽ rne mãs talis, hoc ẽ rne. talis extremorũ inter qđ ẽ Rlis. Vnde ille vnitr Rlis incepit ee ẽ subi nrio necessitr mutui qđ ẽ mera quido ẽ cum illa, et nrio pmiß ad posterius subi vel ñ in rne talis mãs qđ obtinet in extremis ñ in exigẽtia ab ee ipsius aut absolute, ñ qđ ee absq; illa. Et sic referẽ Rmus ad Deũ Rlis. similr dicitr. y de habitudinis nrio quido. Qđ hic Rlis mutuõ ẽ ee subi ipsum nempe hoc vel ñ in mãs extremorũ vi qđ dicẽ Rlis hoc ẽ rne. Verbi gratia ẽ Rlis nempe Deus. Verum huius Rlis nrio temp: et ipsum antecedenter existit, posterea. etñ temp: et ipsum quandocunq; incepit hoc Quatum incepit et ee Rlis. Qđ ille positis hoc aptr rei nrio dicẽ ee. similes y dissimiles Deo. Porro hic necessitas mutui cognitur ex eo qđ ñ mutuo mãs hoc ẽ extremum seu. Terminus Rlis ñ vnit ei multis exigentia Rlis. Nam hoc Dei nomen. Rmus. Sum nanuq; ille. existere ante. hoc extunc. cum incepit ee. hoc nrio esse similes y dissimiles hoc et ñ ei necessitr. sortit. Qđ hic

necessitas ꝺ̄ ex priꝰ abinuicē ee subi huiꝰ gtꝺ̄ sūt, nam poterit bene ee hoc etiam ꝺ̄ dicat Rlis Similibus ꝙ ꝺefinitis ꝺis ad horum ꝺ̄ naturā ꝺ̄ existat bos.

Nota 3tio 2ꝰ ꝺ̄ ꝺ̄ Rlis Transcendlis ꝺ̄ nrō cū suo subō ꝺ̄ excludit Inceptio simultanea etiam Termi cū eis ex ēse sua gratia Rlis ꝺeat ee ab aliquib ꝺ̄ seu ab omib ꝺ̄ pte rea nrō sunt ꝺ̄ pmi et ultimi aliud horū ē Termꝰ Rlis.

Soluunt⁹ Argūta. Contrariā Sententiā

Ad arū ꝺ̄ Aūr ad pbē eius dicō ꝙ Inceptio ꝺ̄ et desitio ꝺ̄ Rlis ꝺ̄ subi ꝺ̄ Intelligant nobis Inceptionē vera ꝺ̄ et desitionē sed latiꝰ sumptā et ea modorū cuiusli ꝺ̄ gtꝺ̄ ē ex hypne. Inhabili.

Ad 2dū ꝺ̄ arū, pbē eiꝰ dictis danꝺ Rlibus potestas gtꝺ̄ sunt cū ee subi Incipiunt nrō necessitate mgāli C. nrō necessitate fortuli ꝺ̄. Rōnis Sanctꝰ patet ex supꝰ dictis

Ad 3tiū Concesso hoc gtꝺ̄ ꝺ̄ ꝺ̄ etiā ꝺ̄ adhuc subsistens ē diuersitas Rlis ꝺ̄ ab Transdli gtꝺ̄ Rlis gtꝺ̄ ꝺ̄ ē subi ut a ꝺ̄ subno ay specifice sumptꝰ et quo adee abstrahi, possit plus ee poni et Incipere modo facte terminꝰ ponꝰ et Incipiat abꝰ simultanea Inceptione Rlis ē ipse Rlis Transdlis de se gtꝺ̄ naturā pt̄ poni et Incipere ee vt Rlis gtꝺ̄ ē subi Rlis Transdlis quia sunt aliquid subsistēs sui vera adee ꝺ̄ quin sint nrō ponꝰ et Incipiat Rlis ad subito.

Punctum IIII

An Rties Transcendentales sint rebus absolutis metaphisice spectatis .uno ꝙ essentiales.

Videt ꝺ̄ sic ut contra Zoar: Fons: Rubiꝰ aliqꝰ multi antiquiores et ꝙ tant rara auctoritate stylꝰ vbi de Anima. Tom: 33 dicentis. Essā ꝺ̄ specie ꝺ̄ portatiū subi ꝺ̄ abactibꝰ et obis ꝺ̄ qt̄ obis sunt de essa portatiū sed pt̄ ordē ad obis sut de essa portatiū. Inde etiam omne ē dictū ꝺ̄ subiorū ꝺ̄ actꝰ specifi ab obis. Potentis abactiꝰ ꝺ̄ qd̄ ꝺ̄ ē aliquid ꝺ̄ aliquo ꝺ̄ et portatiū ab actꝰ. Sed cū ꝺ̄ specificat ab obio ita dependet tabello ut nec ee nec cogi possit ꝺ̄ sua specifica time obio. Sic ꝺ̄ quia ꝺ̄ ē ꝺ̄ fale pōt̄ aliud. Sic ꝺ̄. Sed quid ita ꝺ̄ alio Illustri doctori Scotus docente ideo ee hoc ꝺ̄ qd̄ ē subiū Ens hoc autē ē ideo ꝺ̄ respicit subitā aqua dependet ꝺ̄ nrō. Ens.

Ille subi ideꝰ Rne Sine quā pr̄ cognit et desiderio ꝺ̄ de ano Scal Deceptu specij Scrutatū vers de pt̄ adee ut a et a cognosci de desiderio Modꝰ cū Cognendi et desiderandi sequit modū essendi. Sed danꝺ multū vers qd̄ time Rne et ordine ad aliquid Scipm et de pri ut pnt ut Creatura Vl Deꝰ time vers ad Deū Creatorē qd̄ adee et ea pfectionē qd̄ sunt Deꝰ desiderio ꝺ̄ Ens a se. ita quidē Creatura qd̄ Ens ab alio

et a priori

et aprioris q̃ ois Creatura ē ordinata ad hoc ut deseruiēs cognōē Creatoris. Exēpl.
3 fra. 3mo. Q̃ dū Creatura dicitur, consurgit quia ut Deus benedicat Ego: dicitur cū respōe
ad Dēū agnoscentē. 3tia 2da. Ergo a Creatura pertē ut relata ē absoluta seu spe
ptēana cuj ratio ē ad hoc Creā ut Deus ab alio Deitate rapiat ut eam Creatura
Stās Rūes Trandles ultimes rerū distās transcendat fortē Ego et alij sumus ejusdē.

Respondetur

Cōcessū ē 3mo q̃ Rūes Trandles sint reby absolutis eadē in hoc sensu q̃ illa ut entia
ptēa ordinata ad inuicē sunt ad alia tanq̃ ptēa metaphica.
Cōcessū ē 2do Q̃ Rūes Trandles dicūtur reby absolutis in hoc sensu q̃ pēdent
dependy in ēssi absoluty et ordinātur mediō recipy ad cū Deo ex nāli sua ptēalitate
dari in aliquo ens quij ducatis subo.
Cōcessū ē 3tio Q̃ reby absolutis q̃tum Relatiue se sint sicut ptēa Trandles Rūes
q̃ ois reduplicato vēō vera q̃ata ē mo ptēa ut patriēti albo q̃ albo ē ejusdis albe-
do, du vr vos absoluta dumty q̃ Rūes reduplicē ptēa ut Rūes. In hoc sensu
dubiū ē cū reby absolutis metaphe spectēt sint Rūes Trandles sicut ens ēns hoc
ēns reby absolutis q̃ de stylo q̃ q̃ ē de mō absoluti hoc ē absolui respū ad
absolui loquēdi ostēdendi Rūes Trandles sint mo ejusdē. Porro sciendū ē illud
Q̃dicente ē c mo ptēa rei q̃ ē de mō recipi quidditiuo ipsius cū dē mo q̃
vr ens respē et de pri n̄ pēdēnt. Mo cū stylo scholastico et tanq̃ mo ama tradita
ab illo laborē q̃dicatorū, quando rē distinctionē ab ij q̃ loi ea q̃ n̄ ē ejusdē res q̃
pacto v̄ relatas dr̄ ea pdā mo ejusdē libis et ab eisdē Deo. Resoluendo itaq̃
hoc dubiū sit

Propōo 1ma Reby absolutis qua absoluta et metaphica spectās tres sunt subordō Comp
lexa 3mo includēda tres accidentalia nulla Rūes Trandles ē mo ejusdē. Ita scholastici
et 3mi Philosophi Professores vtra Toletus alios antiquos q̃ latos ps

Pbr mo Rūes Trandles adequāt reby absolutis metaphe spectās quo ad hoc ē ejusdē
q̃ ē ens absoluti pertē ē ois Rūes. pertē vō ē ee ab se seu ens ee et pōtia ad tale
ēssi Ego: Rūes ejusdē Trandles n̄ sē mō ejusdē reby absolutis metaphe spectās pertēy
cū n̄ ē de essa pertēi

Pbr 2do. Rūes mo ejusdē - rei absolutē ostentatiuē in ee absoluto sed Rūes n̄ ostendit
Rē mee absoluto q̃ clare ē ostendo, o respō astringi rem absolutā nec absoluto res
pūs mo dat ee respū seu ee requirens Deum hinc ē ens effecty formis n̄ vr dat
ee absolutū seu ee n̄ requirens Deū nū, sī mo ejusdē q̃ oppositū. Vna autē oppositorū n̄
dat ee formle. alterius oppositi. Vty Calor n̄ dat ee formale frigoris non albedo dat ee nigri
Ego: Rūes ē ē mo ejusdē rei absolutē. Neg̃ dicas mo Rūes Trandles adequatiue rei absolutē

[illegible] oriũ Pluroꝝ ẽ Vnus, Oĩs ẽm Rlõ exigẽs pdr in [illegible] vno cuiꝰ dumꝫ [illegible] cũ nõ qñlibet
cudlibet deficiat. Sed ttm. ea qñ hꝫ obligt in [illegible] pondꝰ. Tri Rlõ qñs dr̃ oponere eõ
ablutõ in quolibet Gne. Ttm modoꝫ qñ ea qñlutõ ut apte, [illegible] ꝯ ꝓpꝫ ẽ ꝯ ꝯstituere Rlõ
Integra. Sũ qñ alia qñ dicit Rlõ Grandꝫ ẽ esse aliqua Entia q̃ modũ dicit tm̃ ꝓpꝫ qñlibet
nec ẽ qñ qñ dicit esse in eõ ad se, sed ad aliud. nõ ꝓpꝫ ẽ ad dicit nec ẽ ad se ꝓpꝫ nec
nec ad Integra nec ẽ esse, nõ esse de eõ ad se ꝓpꝫ ut dicit S. Augustinꝫ lib: de Trinte.

Dices 2mo Nullũ podũ posse percipere vnꝫ modũ in duplo. Horũ a nõ modũ pnũ ꝓpꝫ Rlõ
Grandꝫ erat ad modificta. nempe qñ mũ actus determinat rei Indefinitꝫ Tri Rlõ
Grandꝫ ẽ mo Essalis Entis modificti. Sed dicitur Ans Nullũ podũ pfectũ percipere. pnũ
Integra Rlõ Grandꝫ modũ ad modificta. Et accidens et qa nõ ignorũ podũ ablutõ
C. Nullũ podũ pfectũ percipere. nõ modo pnũ Integra Rlõ Grandꝫ per Vltante rid nõ
modoꝝ N. Intrarũ ede. stat ex ponitꝫ. modi

Dices 3tio. Ille pure Gnr respuũ de ipsis unꝰ essus Integra dr̃ eõ Rlõ. Sed Entia qñ Gnr pure
respectiua. Tri de amb valo nostꝝ modoꝝ ẽ Rlõ. N̄ negdo norũ. Sicut enim nullũ dat
Ens apte rei pure ablutũ Inde etiã essa diuina ẽ Relativa. apte rei qñ ipsi ideatꝫ
Rlõis ad Intra, Ita etiã nullũ dat qñ pure respiciũ. Rlõ Tri qñ dari ex modo
nro imperfecto respondi Ens pure respiciũ. Sicut ex modo nro respondi qñ dari Ens pure
ablutũ ut Essa diuina. et alia Entia qñ respi pure. Ita Deus ipsa sua Intrinseca
independentia a. bolle ordine.

Dices 4tio. Ita ẽ de uno esse Integra modi Rlõ ad modificta qñ qñ dari quoddꝫ absq; modificto
hoc dico nõ de Gn: nec hoc excludit quod [illegible] Rlõ Integra Rlõis ex eo qñ de uno
Essali Integra huius nõ sit dependentia [illegible] Rlõ esse sine Rlõ Integra. sicut
Modꝫ absq; modificto ede esse potest. ex eo qñ nõ sit de ente Essali Integra modi Rlõ
ad modificta.

Soluunꝫ Argumenta Contraria Sententiã

Ad 1mũ. Duplex ẽ speciꝰ unꝰ relationis una Intrinseca tempore apte ꝯstituens essus
et dicit̃ pt Intellꝫ Sine illa res, pane speciem nec actꝰ ad aliũ nec pteã abaddꝫ
hñt alꝫ de hac ifra et Rlõ sequentꝫ Sed de 2da. qñ ẽ Extrinseca speciꝰ tempe
a mensura y Cão extrinsecꝫ Sine essentia Integra. qñ sine illa possunt
pt Intellꝫ res ut hoc pt percipi et dici qñ sit dal rnale. Extrinseca Integra
ordo alicui qñ cano essentiã essentiale. qua ordo ẽ qñs unꝰ Integra essus hoc ꝯ
ꝑn de essa alicui qa nulli ordo ẽ ad Eam Entitatꝫ ẽ de essa rei. Ad 2dam ad
tertiã Dicitur 2o aliud Rlõ ꝑn vnde. nec Intellecta. qñ accidens forte q̃ respõ
ad subitam Sit Ens qñ illud respõ Intrinsecꝫ ꝑn ordine essentiã Rlõis Cõtrarii ẽ
ex. Inde qñ accidens est Entia ablutꝫ quando respõ ad subitã. Sed Intellecta
q̃ illud Essentia accidens ẽ tale Ens cui ex vnꝰ Entis Integra Integrat̃ essentia
a subitã et respõ ad ipsum positꝫ ẽm nõ accidens unꝰ respõ ad subitam
Sicut nõ Inde Inconuenit.

Ad 2dū. Non ad ꝑmū dico Creaturā ꝓ̄ pcepta in addito ꝺ̄ quia ꝺ̄ ꝓdicata ꝑtinent ad ꝑmū ꝺ̄ ꝺ̄ ꝺ̄

uenient hõe pdicata strada e pbita ptinere ꝑ minui crescere ꝑ crescere, nõ dõe ex de
obz alti una ut ꝙ altero utꝙ hoc ꝙ dõ albũ ut ꝺ admitter gradꝫ tunc fundente nec
nit minui in albedine Rhõ vo dõ uenit ꝑ minui sed crescere. Qd Rhõ, dicꝫ gnẽ Itali
dnũs gõ est e ꝑ duo alba ut ꝙ gõ ꝑ z guerra una e alba ut ꝙ altera alba ut ꝺ
Econtra ꝺ albedine ita ꝙ partẽ. ꝙ addat gradꝫ dicꝫ crescit secundm Rhõ ꝑ crescit
ante sed minuꝫ Rhõ includis in altera pharte alba ut ꝙ Et. Et
3tia. Si quera unũ extremũ referꝫ ptinẽr ad aliud a pte rei dr e dicta pte alba sed
Rhõ e ubi gnẽ unũ extra referꝫ ad aliud Et dr e dicta pte albe Phi dr Arthꝰ
respectũ referꝫ ad aliud cũ sit albedo ꝑ respectũ Et ita gõ &c
4to Denominatio nona rhõ dr pcurrit ex forma nona rhi sed denominatio patris ꝙ dicꝫ
e denominatio nona rhõ Et dr pcurrit ex forma nona rhi gõ Socrates est albus, ideꝰ
hõ forma nona nõ dr e dicta pte.
5to Videꝫ dicẽ Rhõ e Exclẽ rhem ꝺ ꝑ vacuũ ut putat Molinus Maurꝫ aliꝰ
Su gõ Sophie e transire ꝙ strada ad strada sine Exclẽ dicte modo ꝺ
Simplr e an e Plato ada e Pla sine Exclẽ dicte modo Et ubiꝫ, Rhõ e dicta
pte modalr Su gõ Vide e medy aut sine modo Et et Rhõ. Qd Rhõ respondẽt
e ab extremis dicte ad nõ mutuã ꝙ an.
6to Videꝫ secundꝫ Rhõ e forte ex nõa rei dicta acta a fundente Ferro et Rhõ fundit
Su gõ ꝑ gõ dat albedinẽ nre. Contra ꝑ illa dat dicta subtr forte ex nõa rei subtr for
te Rhõ et fundenti Ferri ꝙ Complre sumpti dat albedines nares longe, alia cũ e forte
fundenti aut referꝫ et alia rhõ Et &c. Su gõ forte Rhõ et fundenti Complre sumpti
nõ detranscendunt a pte rei. Su gõ Petry gõ e a pte rei forti, Petry, et ꝑ forti Rhõ,
Et. forti Rhõ et forti Petry dicti forti ex nõa rei.

Respondetur

Triplex ꝑ ꝓsenti, puncto tenta recipiendi nõa gõ aberat Rhõ e rei, sumpte dicte
a fundente et Ferro Complre sumptis. Ita, gõ dicit Rhõ e dependẽs Exclẽ dem
modalẽ extremis. 3tia gõ tenet Rhõ de forti ex nõa rei actu nec cognte dictis
a extremis. Dnꝫ sit.

Propoo 1ma Rhõ admittit nõ e dicta rhi simplr a fundente et Ferro Complre sumptis
Ita Petrꝰ: Arga: Omne et ꝓr recentiores. Per subtr Complẽ Intelligꝫ fundens aꝰ rhi
fundendi rei partes et cũ Albedine ꝙ Ferro Complre Intelligꝫ Petry cũ Rhõ Fernandi rei ꝙ
rias Et cũ albedine qui terminat Rhõ Inferiꝰ partitiõ ꝺ sui.
Pro 1mo ꝓpoo Nulla e ncẽtas ducendi Rhõ e dicta rhi simplr a fundente et Ferro Complre
sumptis Et nõ e dicta. ꝓbr dnus peritus Petrꝰ et Paulo mi corꝫ hoc sed laus gaudet alba
Exclẽ dicta. Petry et Pauly manent eisdẽ nãa et eisdẽ gõa et gnitis dicti albi ut ꝺ
sedula gracian. alia Exclẽ et replia gõ ponitur dicti brevis Pauly, trumbi Petry nulla alia
interlocutionẽ Exclẽ et dicta tre ponitur Fre rei Petro et Paulo dicꝫ Paulo cũ Petro
dicti hoc e cũ me et nulla alia ꝺ gradita Exclẽ a pte rei Petry dicty Pi et Pauly ꝑty

et sic de alijs Relativis dicendum. Ex nulla ē necessitas dicendi Relativum Identitatis, similitudinis & qualitatis
Aeternus, plenus ēē essentiæ vltr. simplr. a fundamto et Forma complte. sumptū.
Neq; deus ē alia. et syllogismi p̄dicta extrema. secluso Termine. Supaddita ꝙ fundat
et relatæ fundam. Sola ē vna forte. Ista cm̄ē anima ḡā ait Thomas: ḡā et simila
fundant etiam et forte formalia. ḡā una ē forte similia magnorū cmē forte plures
talia ḡlia vñ alia. hoc cm̄ vult dicens dicto Motiva. Sequ. no similia sunt
genere, ḡtas ē una. Idē dicendū de alijs Relibus. Ista 2da. ḡā dat̄ forte etiā totius
fundatur talia cmē supaddita ordo. Entitē. in gen̄ mihi alterū hī aliud fundatum
ḡā habet forte supaddita ea cm̄ hoc probatum. Negatur ē in genere mihi cm̄ ḡā
ng hī fundatum similia ḡā forte supaddita et ēē sale fundatū ē ea forte simile
alterū. hoc ē ḡā hoc hoc ḡā aliud hī ē Ingenū hoc ēē hoc ēē. Ista 3tia Quæstio
forte p albedinem et alba existens hī forte similia p albedinem. Negatur nulla forte albedines sunt nec et
ba forte; illas p̄ ēē ē rāe tam albedines q̄ tam formales ēē duas formales duas
duas, y sic ā ē forma similitudo Cur tunc vñ forma albedo.
Ibi ad p̄dō p̄ōo q̄ absurdū nō ē cū tanta diversa. Negat ḡā ad motū mutatū y formatū
forte aliunde intrinsece mutatū vel nouū vel destrū y generatū corruptū y mutatū de
pendens ḡā ista absurda ē unde cm̄ē hoc. ḡā ad motū unius mutati respectus accidentales
causę ē existentes plures ēē y corporis alia Entia. ad plura ubi. Ista 3tia Quæstio habet
Angelos ēē Instantia tripli accidūs similitudo ḡā qā ibi genetus et actibus Instans vbique y per
tinuatibus hī similitudo illa autē accid. Relis similitudinis ñ ē mutatus vñ ē. sed dicit
mutata et unū albatum simplr destruit. Ista 2da. ḡā ad probandū unum albū vñ duplū plu
ralis y trini mundi, species duas similitudinis nō esse albas albedines albēs. Ista tripli ḡā Deus post
facere et posse hodie. nata ē vñ genuerit filium ḡā et p̄ ḡā post Deus posse generare
quadrupli creatum. etiam filiū. vbi autē hoc ē Deū ē hic et ubique substantialiter. Ista 4ta ḡā
Ingenuit hī genuerit Petrū vñ ēē Rē ḡā p̄ēs ēē Deus ē Rē ḡā Deus ē Pater Ista 5ta ḡā
Negat dari Instans Petrus alba tripli Relis Identitatis vñ Petrus et Paulus ē Pater et Paulus ē alba tripli ḡā
Comprando Relis Identitatis vñ Petrus et Paulus ē fundamto et Forma et vñ Relis similitudinis
hī Relis ab Identitate ab ista Petri Instantia exurgerent Relus diversitatis et disparitatis
Prooo 4m 2da Relis plurales vñ ē mediatis Entes supaddita entitatis. pbr. Ibi nulla ē necessitas
Entitatis mediatis ad hoc. et alibi referendi adeo. Superiorem hanc cm̄ negativa modorū
cm̄ necessitas ē aut relatis in distans ita 20 instantia vñ in instantia vñ parte. habente albedinem.
pertia vñ Corporeitas. alterius partialis Petri. hoc ē albedinis vñ ē alia vñ distans ad hoc. ut referendi
ad se Relis Similitudinis ea hoc Deus posset facere vñ vñ unus similes.
Propōo 3tia Relis plurales vñ ē fortiles ex alia rei dicto absurdum. patuit ex alijs ibi
In distans forte ea nec vñ nec. Negat. ḡā dat ut hyp: docetur et etiam videtur et alibi videbitur posset
adunari ḡā nihil ipsum hic ipsum ex dicto collige Relis plurales a fundamto et Forma complte sumptis
distingui sola ḡ vñ et ergo ḡ vñ vacuate vta Kant dicit forte a pticis unus et complte Petrus
diverso modo cognitis Relis a compte ut forma alijs advenientes diversa a tali fundamto et forma

complte

complue sumpta .ri tñ distinguit a pluribꝫ p Termñ actu ꝙñ p alios nec comparat cñ diversis Termñs

Soluuntur Argta Contrariñ sententiñ

Ad 1mũ. N. das Rlãe vbi dicunt ꝙ quãdo ẽ accidas aliquãdo substãtia ẽ accidens quãdo vñ fundat et Termñ dicẽ accidens ut ẽ in Rlãe. fundata .n. donec etunite ꝙttñ ac ꝙttñ tñ nr̃o ẽ substãtia cũ rñe fundãdi et Termñdi p substãtiã ut in Rlãe fundatã nr̃i Petri et Pauli ut cñ Rlãe ut supra dicemꝰ idẽ est dicere vni fundãdi et Termñdi, eligẽdo et ꝓpũ Rlãe ẽ vñ Rlãe. Rlãe ta ꝑe .n. sumpta Rlãe ẽ sumpt accidens nota ꝑtis ꝙ sumpt̃ ꝙttñ ad quãdo subꝫ cñ ꝑte sup ẽ accidens tñ ad ꝙttñ accidens ꝙ Termñ .n. relatum. aliter ad Rlãe ẽ ꝓpũ ꝙttñ ad ultimũ Rlãe ẽ vñ Rlãe dns ꝙ ꝓdarle .n. dicẽ. C. Ideãle tñ ꝙttñ ad cuñ Rlãe ꝓpriã. Idẽtñ ẽ dicere ꝙ ꝓfectũ Accidẽtale, pdicabile. patet ꝙ Rlãe ẽ accidens pdicabile ꝙ dicẽ de eo n̄ nro exqueuing tñ vñ ꝓdicto Rlãe tñ dicẽ de extremis n̄ nrio nec. hoc pdicabile ut vñ tñ Rlãe ẽ ens ꝙttñ ens ẽ ens ꝙttñ ens ẽ ens ꝙttñ ens

mundo è Natura.

Ad 5tū Cū ens ad transcūs ab uno ordinē ad alterū vnquaq; dr̄ Jesus mutuo dis
si hrī sine Entitē. modali. vtī Entes il tē transitē. Ens ē dr̄ alterū pertī ad ē
Sm tū sine Entitē. modali q̄ pertinē Deus et trālis fundualiae Formalib. qua potentie
facte. Impossibile ē n̄ ee relati paritē. Videtur Deū ut eternū transire d'n̄ē relantiue
are mundū ad ē Voluntū facta mutatione in aliquo q̄d ēst Deum sua Eternū, hoc ē immuta
qui futuri in aliqua distra. quos abig Entitē. modali rm. se., producta. obiectiue.
de Deum q̄ Relationes ē, q̄ abig Entitē. modali pertit fundatū ad Creatum, sua, Formaliter.
fundati de Formali, Impossibile ē n̄ ponī Rōnes realiter quocunq; ale. Ens n̄ ē Complexe n̄ē Ventū mutā
Formā pertit quoniam alio, sine Entitē. modali Separata. Ad 5tū argūtū patet ex. Entitē.
Ad 6tū N. nor: plenē dr̄. Deus ē realitas fundantū Complexe sumptū ac Formā totalis Divi
physice etapte hui Spectatā N. Metaph: q̄ Spectū et quē intuet ārā ac ceptū C. Deitatem
divinā, ideā rm̄ q̄d ē operū transcendat ac Mundū et possibi. Creaturā comprehensa.
Ad 7tū argūtum dr̄: q̄d ē Potens, potest, Potens, et n̄ possit R. Deus absolutū rm̄ fundatū
et Formā positū extrā. Creaturā Concelū

Dico 1° Secundo Objectū Dotis dnō Ad absolutū Mundū ē ū Instans physicū et aptens
sedm̄ Statū Instans primū operandi sibi Legitū de Mundo pdurbo q̄tenū ēst vel nonne.
Pro cuius nunc Incipit Compraehensibus ū ē, nunc. Incipit Compraehensibile
intellig̃ ordinē ad ē Instans. Sicut dr̄ ē cognitū ū ordine ad diuersū, Nunc ut ordine ad p̄ū
ctidem realis et visibile operandi sibi Mundū ū Statū Instans. Dr̄ absolutū Mundū et relatū
n̄ ū Entitē et relatū mundū distat Relatū et absolutū ēst ū. grā, absolutū absolutū q̄d
distat. ūno ens ad Instans et ens n̄ q̄dlat distat Entitē ū vnus absolutū et respi
ui et aptus relatū q̄d Entitē. Qui distat realis et visibile. magis distat forte ūno
qm̄ ū homo et ū realis et visibile ū vno homo n̄ distat ū
Nota 2do Dr̄ ū Rōne pdurbo nihil reperiri q̄d sit ex Patrimone nil vnus primū pdurbo
2do ē sed ūno dr̄ dependentū q̄dam Entitē absolutam, q̄d vtū ē et etiam q̄ mundo ānq
Seatq; desipi a nobis ut hospitibus. et ideo dicitur Rōnes pdurbo ē vtū, ē vtū n̄ dicit esse
mundo, quia desipi q̄ mundo ānq vnquam ū vtunq; existimum.
Nota. 3tio Rōnē ē rm̄ q̄ secundū Finite physicā vtū realē. Cognitū ū physicā
Relatū plures Entitē imperfectē cognitū dr̄ ē ab ūno distās considerans q̄ absolutū Incipit ū Entis
Finitā ab hac ratione considerata possunt distinctē, non vero quis adeq̄ distincte Entitas Incipit vtū
Creatū.

Nota. 4to Manifestū ē Indurie q̄d ens q̄d ē ens p̄ ad aliud dicunt talia vtū absolutū
Relatū dicimus incipiant attendat ē ē sibi mutatione aliorū. sic Incipit q̄ ē ens qua-
ūnū dr̄ Creatū, Incipit ale sui mutatione, sic Incipit Creatū ū et mundo Incipit Incipit ē Creatū
quādiū q̄ etiam de eodē Instans simul ē et ūn Incipit ū absolutū q̄ndo q̄d ē ale
sed sibi dicitur. Ultima ratione.

Puncti

Punctum VI

Per quid constituitur Intrinsece Relatio prædicamentalis?

Siquidem ut supra dictum, ad Rnem hæc tria requiruntur subiectum seu id quod refertur quatenus hoc est id ad quod aliud refertur et ratio
et ratio fundandi ac terminandi. Ideo quæritur in præsenti quid horum constituat Intrinsece Rlem, ita ut ipsius adiuvet conceptum, solum ne fundamentum an simul cum termino? Cuius quæstionis decisio pendet a notitia definitionis constitutivi Intrinseci. In omni ex qua infallibili cognosci potest quod non ex pluribus requisitis ad Rlem requiruntur ut pars constituens, quod vero ut conditio, nostra pendet in primis agendo de constitutivo Intrinseco. sit.

§ I

Quidem constitutivum Intrinsecum in Communi.

Cardinalis de Lugo et omnes ejus recentiores constitutivum Intrinsecum alicuius denominationis explicant per illud quod allato et manentibus per possibile vel impossibile aliis omnibus non manet denominatio contra hanc tamen explicationem multa opponuntur.

Primo opponitur quod hæc explicatio involvit supremum impossibile tollentem seipsum Ergo non est bona.

2do Quod hæc explicatio non est per prædicata sma. Ergo non est recta. probatur. Antecedens prius est esse quam definiente parte definire totum Ergo etc.

3tio Hoc principium solum valet in Entibus ablativis non autem in connotativis Ergo non est vnte adeoque nec recte explicatur per illud definitio constitutivi Intrinseci.

4to Sequitur ex ista explicatione constitutivi Intrinseci quod causa esset constitutivum Intrinsecum actionis Item Deus creaturam Item obiectum cognitionis. Item potentia visiva actus visionis quod per possibile vel impossibile ablata causa non maneret actio et ablato Deo non maneret creatura ablata Item obiectum cognoscibilitate non maneret cognitio ablata potentia visiva non maneret visio manentibus aliis Ergo explicatio constitutiva producta reiicienda est. Ita ex illa infertur absurda sequela cum hæc enumerata. Sint tamen connotata extrinseca. Ergo non est recta.

5to Ex hac explicatione sequitur Patrem aeternum constitui per filium quod est absurdum etiam cogitare. Sequela etiam probatur quia per impossibile sola persona permaneret non remaneret in esse Patris et tamen in ratione Patris non constituitur Intrinsece per eadem Personam

nihil deest

2.

Respondetur

negacõe tollunt cõ totũ et p hoc distinguũt a ẽntib⁹ extrinsecis — —

ut a cãu efficiẽte actiue, a obiẽte, a forme, et similit⁹ qđ ut talis ꝺ cognosci adeo totũ
pñs sui esse sed me absorbẽ a se adgẽs dicit, quia Videl. seu pducens aliq̃ ꝺ cadaver
nant seu producendũ seu cognoscendũ aliquid, qđ ẽ extra. Entitatẽ positiue requisiti,
patet hoc in epla data sup: de Voluntate Creatiꝛ.

Secundum Rõe. quia qđ cõ cãm efficiẽtẽ ꝺ nomẽ relatiue denominat sm̃ ꝺ actũ
intrinsecũ ipm̃ ut totũ cõpletũ formaliter actuũ, et verbũ potest effectiue temporaliter, et potest ꝺ
Verbũ scripsit intrinsece tale compositũ scripsisse dicimus effective denominative
respectu explicabilis attributi intrinseci illius rei, ita potuit nisi de nominatiue ꝺ actiue genere
simili, sapientiae, attributi. Anima ita vlr. cãa effectiua partis pducendis p nutritionem ꝺ gñe
rando et datis intrinsecũ. sic applicato similia intrinseca sic ad corpora.

Ad tertiũ N. tñs qđ quãcũ supõe tollens relationẽ gñdo adhuc remanent predicata qđ subsistẽ
subsistẽ tribuẽ, hoc autẽ nõ inuenit in exẽplis datis, distinctis inuolutis in singulis
Impõlẽ qđ supõat manere id qđ ẽ dictũ vlr absolutum hoc ẽ actiue denominatiue, debẽ extrinsecũ
positiue et sic. nõ supõat manere id pcedente extrinseco qđ ẽ cognosci potius subsistere alteri
tribuli denominatiue sed potius supõat id manere qđ ẽ de vlr absolute cõsidꝛ.

Ad 2ndum N tñs et plus supponit. supponẽ nõ qđ a relatiõ distincta actiue rei vel pars ꝺ relationis
tui nõ qđ tñ a quibꝰ de tali potius qđ ad cuiꝰ pductũ singulariter totũ. Qđ autẽ ipse ad
cuiꝰ pductũ sunt tota nõ ꝺ positiue, pro sicut cõ accipi ratione nõ ꝺ positiue hinc pro
ꝺ cõ ꝺ cõ ego

Ad 3tium N tñs Qđ etiam Deus intrinsecũ nõ ꝺ poni hinc de ipso pos. ponẽ. hinc loquio
ne sed pollet. ꝺ in cõ et nõ cõ hoc. an stringeret ipse relatiue hoc. positiue qđ Gabriel dis
tinctũ ꝺ ponerentur cũ Deus intrinsecũ sine. de ipso qđ ponerẽ mundus ita Gabriel
Gabrũ Romanus et tñ nõ cõl ipse cum mundo qđ ẽ tota adiuncta. absolute Deus intrinsecũ
Deitatis.

Ad 4tium. Ado cũ qđ asserunt inobiectũ idee nõ ꝺ Deitas determinata qđ nõ ꝺ id quo allato Deus
potentia tota indistincte et proporte modo Deus ponitur. sed potius dicit quo allato imme
diate et arguũ et solũ talis aliquid Deus inobiectũ tota tollitur arguitur actio Deitatis Deus tollitur
Creatura tollatur tota cognitio tollitur cognitio tollatur potius Deitas tollitur Deus.
Deitas in gñe tollitur aliquid potius Entitatẽ cadi Dei, obiectũ Deitas, qđ Deitas ꝺ ipsa tollitur
denominatio actiua creatiua Cognoscibilis Visionis, Vnde dico qđ allato Deo immediate et proba
bilitas nõ manerent hoc ut Creatura qđ nõ ẽ de alia Creatura dependere a Deo actu actiue
cognoscibili dependere a Deo ut nunc de facto dependeat actu a Deo

Ad 5tum N regula ad qđ dico qđ allato Deo Deitas Deitatis manerent nõ
Patrẽ soli arguitur et modo. qđ impõlẽ remanente Entitate Patris Deitatis relatiue alteri
filii Deitas adhuc manet nõ tollitur Deitas nõ determinate ultima ad generandi nec nõ Deitas
nunc accipiendi filii Spiritus et omnes sic Deitas Spiritus. — qđ nihil obstat qđ gñe Deitas
manet nõ ultima determinate ad generandi.

§ II

An Relatio praedicamentalis, solo fundamento in circumstantia Termini Intrinsece et adaequate constituatur

Videtur quod sic, quia Relatio Divinis solo identificatur fundato nempe Entitate Patris Generantis cum Relatione Creaturae vel Paternitate vel Spiratione Entitate Patris

Ido. Quod istud denominat Relatum illi soli debetur Relatio. Sed soli fundamento denominat Relatum ergo &

Item. Quod non aliud denominat Relatum nisi quod debeat esse Relatio Divinis quod solum denominat Relatum Divinis. Sed. Cui identificatur Relatio aliud denominat sicut enim identificatur formaliter denominat Deum quod denominat Relatio ergo forma aliquid identificatur Relatio.

Sed contra. Illi soli identificatur Relatio quod aliud quod soli debetur fundat Complete quod aliud Divinis dicit identificatur Relatio Patris sicut Paternitas Relatio est ordo tantum ad aliud hoc. Quia soli identificatur quod ad aliud. Praeterea Relatio dicit tantum Relatio dicit referri ad aliud Divinis dicit tantum ad aliud se habere. Sed hoc quod dicit tantum quod non aliquid Divinis respective fundatur respectu ad aliud Deum ergo Relatio dicit respectum aliud

Respondetur

Dubium est Sancta Confessionis Duae Praelatorum asserunt quod Relatio in divinis non fundatur Completo Tertia vero Scotistarum Doctorum Relationis, ita est definienda Terminus dicit Relationem quod debetur fundamento Relationis, et non quod Relatio debetur fundamento Relationis non est Relatio quod denominat hanc a Patre et Filio nisi in Deitate ad eius fundamentum Termini, quod definitur definitionem et quod Relatio Imitabilis Patris et Filio Patris dicit Patrem et Filium Patris extrinseci cognitos. Ita hanc Sententiam &c.

Propono. Relatio potentialis et Intrinsece adaequate Intrinsece quod fundatum Completum in creatura Termini Completi magni Imitabilis extrinseci ita respectu Deitatis Patris et Filii accentuatus.

Sed Quaeritur. Si Relatio potentialis Imitabilis duarum partium absolutarum intrinsecarum extrinsecum quod fundatum hoc est quod partes absolutae et Imitabilis creaturae partes absolutae Imitabilis quod definitae quod potest Completum Terminum hoc est partes absolutae Imitabilis creatae vel absolutae partes Imitabilis Imitabilis Patris et Filii. Sed hoc est quod Relatio quod Relatum primum est in eadem non forte referendi et eadem quae absolutae, tertius dicit manere Relatio forte ut Relatum quod Relatum forte attribuit denominat Relationis et tertius quod Deitas Imitabilis et modus quae Relatio Patris affirmat quod esse non magnum unde manere dicit tertius quod non est Deitas a parte in absolutis, sed si Relatio potentialis adaequate Intrinsece Intrinsecum quod fundatum in circumstantia Termini in definitione Patris non est Patris Imitabilis et eadem non forte referendi quod Relatio forte referendi est Relatio quod unum est Patris Imitabilis cum absolutis adaequatae unum est non unde modo quod non forte referendi hoc est Relatio

non infinitum

n̄ in format libro Rlatō ꝓ aliqđ sup addit sed ꝓ Idem Rlō ꝓ Scātus ē audt ab Rlō sed
aliō ꝗ ide ē Johēs an Idonstā Gr. si R. &c. sequit ꝗd desinate Termo maneret Rlō
tota Smitatis Vg

Neg dicas 2da Istra hanc ꝓbō. Obstante Termo mīre Rlō Idonstra cū fundato quo ad Entitē n̄ mu-
taret quo ad forbitē seu denoīnē hoc ē mīret ꝗd ē partes alligat n̄ n̄ ē adventicij Smitis ꝗd Jesus
denoīnis n̄ ē cōpraz nisi in Cornu Istre ꝗ tenet ad alti B. Pet sed grā sanctas ponit ꝗ
lapidē n̄ ꝗd ē denovet Rlō Dei adoptiū ꝗ Smitis humanis ē Jesus. Istra 2da ꝗd Rlō dsi-
ente Termo mīret quoad eē Entitē Gr. etiā varet quo ad forbitē seu denoīnē Cingulo de-
rli denoīnē n̄ de Vocali hāc in n̄ punctō curuly ꝗ cū dñi legat ad eē. et ꝗd Rlō quoad
forbitē seu denoīnē et Rlō quoad Entitē n̄ alō Jesū, nāl ide cū uno Stio Jesu ē cū Jesu:
dato et Rlō quoad forbitē 2ō etiā Entitas Istre fundanti Gr. nōl Tabernacl Rlō mutatis
etiā quo ad cappale denoīnās prīde aliud genō denoīne ita stat orate. Item ꝗd Cappl vnaqa
fuit cappa Pilgrōnū adoptiū Dei ita grā Sanctas ponit in ipso n̄ denoret ipsū ꝗd vsqui
vit Jabus vsale.

Neg dicas 3dō ꝗd Obstante Termo n̄ mīret Rlō ita ꝗd Rlō ē forma respectus Smitis
et stilo Indigens ut possit suū effectū forte ex debite long n̄ possit patuare mīre etiā ē ꝗd nō
Dorctō dñi respectis et effectū ꝗ stilo n̄ desse ad to Comporte hoc ē ad to Rlatō ꝗd tū cū vac
ta Smitatis tū dicat Valor Rlō et Informatū bridgtō q. sute ideo hō ꝑ ēte possitū esse il
Istre 2da hoc dat etiā Ly Rlatō etiā desinate Termo. Contra ō ꝗd si forma Rlatiua pōt ad
quoad Entitē et n̄ quoad forbitē cū desse Subō et hoc incapte pōt hoc ꝑ fortare
effectū forte quō accidit exceptō quoad Entitē n̄ potuit dari ꝗd ad aly Rlatiū Intrinsecū Vg
Dicō studio, tenāo Interna Rlatō Intrinsecō posset idemfor ad ei n̄ ꝑ stare mat suū effectū
forte nisi adventicia ꝑ quā Smitas Smitatis hoc ē adventicie cuapsist ad cognōre n̄ ꝗd pdu
cij Cognōis ꝗd ē Ly cognōis quoad Rlatō ergō accidit ad accidit Smitas et cognōis ꝗd ante cōe
quoad Entitē idemfor ad incapt eē quoad forbitē et stare effectū forte quem ante ꝑ pdu
tat. Neg dicas 3tiō mīa Rlatō solū mīcede cum n̄ in actu ad extra Cōmunicatō
Termo Istra cū ē ꝗd Ly actu Rlatō v Istralis Intrinsece ꝗ Termo ita Rlatiū actu ꝗ
obedn̄ v n̄ scīmē Gr n̄ ad fundato Identy Rlatō ? n̄ ad Gr. ꝗd mīre actu Rlatō
ablato Termo ꝗd mīem cū Istra Intrinsece actu Rlati.

Neg dicas 4to Deo n̄ mīre Rlatō dsiente Termo ꝗd etiā mīa cantia Intrinsca Istra ad his
n̄ta Intra Cruē Termō caliter cognosci. Istra cū ē ꝗd Intrinsca Istre vna mīa Rlatiū aliud
n̄ ita Intra Cruē Termō caliter cognosci. Istra cū ē ꝗd Intrinsca Istre vna mīa Rlatiū aliud
n̄ mīa res et vna relatiō aliud ē nisi ista Gr. mīre actū Istre Cruē modō ponatq
Istra ponet rei Gr alterig cū ita Istra Rlatiō n̄ transita ponatq ablato Termo ponatq
et ipsa Rlatō.

Neg 5tō dicas Obstante Termo mīre Rlatō adhuc id ꝗd dicit in recto n̄ mīre autē adhuc id ꝗd dicit in obli-
quo ꝗd obligat ē Termq ꝗd v stud obliquū denovet talē Rlatō v n̄ stud denovat Gr. mīa mat esse
forma ad Dgra. aquā. sicut dem Natō etiā Termq desinat Gr altery denoīnē tale Rlatō
abeq Termo empliat cū de forma in subō agitre ad effectū forte n̄ ꝑ stare. Si denovat mīa ad
gre ita utiq obliquū ttm si tmeat exple Termi et ē ex ꝗd denovari ꝗd Termq denovet subi
obliquū seu denoīnē obliquū Gr. mīa denoīnō Rlatiū quenid et n̄ fundato quem ꝗd ē in recto et
.a Termino quē ē in obliquo.

dicitur forte Rlis utrumq.
Obj. 2do p illud dicitur adigitur Rlis pdamtis qđ é vđe. forte vi circuij unū respit aliud qđ hāc
é ejus Rlis ut dicitur exaltetur hujo: sed forte fundū Terminū Corpis sui é vđe forte vi
cuj unum respicit aliud. Cr: p illud nō dicitur Interroo dīgit Rlis pdamtis

Soluntz Argumenta Contraria Sentiā

Ad 1mū probabile putat dicit: Rlis patronatus in Divinis ēe pdamtis adeoq; Intrinsece dicitur
filiono Et in ordine Entitate Patriā Scientiā Creatiā iuxta illā.

Ad 2dum. Nego ad pbā. Nā dando Rlē dupl. si ni ibi fundato idonsq; Rlis Mādud
denominat Rlatiū qđ aliud nō é capax denominis Rlatiū pter fundū Rlatiū ingenit hoc
p fundato nō p Termū quae Rlis. Ad 3tiū dico falsū é qđ forma illa idonsq; qđ
denominat ex albedine idonsq; pariēti qđ Cleanthes albū nō qđ sui identē forma illud dat
denominare, nam forma, nam forma: ut signū denominat rōnē, nam dicitur ave. nō de-
nominat seipsū nec sibi identificat. Nec cognio identq; sibi et rei denominat se. cognita sed aliter
distincte et hoc ratio qđ denominis ejusq; inaptae é.

Ad 4tū Rideō qđ plures ex Thomistis authores dicunt aliquā nō ēe Rlis sed Rationis qđ ratio ēe
ejus aliud dicitur unde nō ulterius dicunt Rlis nō debere reformari aliud nec ēe ordinē sed
ordinē fundatis ad Terminū non obstant axioma Philosophorum qđ ens realis potest acquisit relationem
quae potest nō ens ipsius tamen dicunt multo magis debere ipsa dantur nō aute relationis causis
Aristotelis ratio nō valet dicē propter ipsius Cleanthes et Petrus calebrū Cr: ipse potest relationem ipsi
Cleanthi coretivū. aut propter ipsius Cleanthi ē subiectū. Cr: magis ipse q̄ ipsi ē subiectū.
Nā 2ō Cleanthes in Cathedra terribili nō forte in loco Senio. qđ cōa Petrus nō dat q̄ alia Cleanthes
determinari in certē grē. Nec ē ratio nō dat Petri q̄ alia Cleanthes nō dat dealbare, quia
albedine. Rāde qđ Cleanthes adueniens Cleanthi q̄ forma aliqua nō dicit cuenire, ipsi forma ipsius.
Unde albedo de albari, non est ejus passiue
nisi forte actiue qđ videbitur quod albedo actiu qđ Rlis atū respicit nō de bono ad albedo actiue
qđ unū ordinant ad alterū

§ III

An aliqua Rlis pdamentalis constituat Intrinsece Inadagie Termo

Videtz nulla. Rlis pdamtis ex. pergit sua requirere Terminū ergo ptēm. sui intrinsecum
ama. Cōfirmatur Terminus est pars Intrinseca. Rlis tollit ens a Nonens. Patrānda. quod ab
aliby admittunt. Cōfirmatur Vespertinū dicit ēe Nocturnū cōnā. Theologi itaq; actus Dei
liberi, explicant q̄ Nocte Patrinā qđ Nocturnū Dei eterna creandi mundi. Quare ēe pōt
ens q̄ Nunc priāq; Nocturnū Patrinā creandi mundi trigā vbicunq; nec qua ē. Ad. autem
Intrinsecū nō ens ut Terminū est pars Intrinseca. Rlis ita ens, ita aliq; pōt realiter nō denominari.
2do Terminū nō ideale tendere cum quietē in alio. Rlis ad q̄ tendit ut a. Terminū Cor-
dinis nō ideale quietē Rlis nō cum magis distant inter se. Terminus et Terminū qđ Rlis a Termino
dinis nō ideale quietē Rlis nō cum magis distant inter se.

Stio Si Rlão qua ad eccl̃a fuit spectat cet z abbatia . tunc quintũ unũ et ecclẽ debẽt dicta ẽ pdictũ aliud debẽt. ut dicit nõ tñ ẽ pdictũ ablati et alia latrũ sed si qui unũ pdictũ Statuit forte q aliud pdictũ qđ si qui alium forte statuit pmissũ qđ ipsũ in hoc residuũ hoc pro ñ cest diversa pdicta Sicut ẽ unũ pdictũ forte cet aliud pdictũ forte.

4to Dicẽ ad aliud ñ statuit illo alio sed ñ Rlão aliud ad aliud hoc ẽ ad Termũ Et nulle ñ ostãt pbr nor dmr dicẽ ẽ pdictũ Rlão fundata ad aliud. Confi Rlão ẽ ad aliud ad fundata Et ẽ ad aliud et ab ipsa Rlão pbr dicta. Fundat Rlão ẽ intrata Rlão Et si Rlão ad aliud a fundata ẽ ut dicit.

5to Si Rlão pdictũ abbas pdictus VS identis Petri Paulo statuerũ intrata fundata et Terra Rlão tenta ad Rlão qđ Rlão identis Petri ad Paulũ cet Petri et Pauly Rlão ut identis Petri ut Paulo cõtinẽ Pauly et Petry Unde si Terny aliqđ diverdy debeat pcss et dicit de altero sta stat qđ hoc ad aliud modũ. dicit ñ portent ad aliqđ dicit de priori dicit et ipse de posteriori

Respondetur

Propõ ma Rlão dicta pdictus hoc ẽ Rlão fundata ut dicit subtantiã Terre nostri dictus Intrinse Inadditã Terre Incompletio dicta dicitur ẽsse. ñ potest saluari sine Terra Ipsius cui ista pertinet Nomines et terrenarii recentiores. Per hec tenta dicta et Rlão sed pdictũ dicit de auctoritate.

Ad 1mum Propõ Qđ dclumpta. a Deste ultimi Termini supra explicati qđ nunqua Terny m Rlão fundata ut in vita sui testatoris ẽ id qua tota ablata et mancipata dicta ẽ pdictũ Rlão identis Petri VS ad Paulũ et qua pertio quarta pertinẽ Rlão Et Terny ẽ varii identis

Ad 2dm Terny ñ pẽ ẽ Cruẽ stãa Rlão identis nec dicit quia dicit negatũ quia ad illũ qz Terny ẽ ante nat ñ in duo ẽ statis dicit ẽ tota stat. Sed Terny ñ pertinẽt Rlão identis ut dicit Ista ecclesiastica qz ñ ẽ Cruẽ stãa illa. Dicit qđ dicta allegata et pbata ñ probant ẽ pdictũ obiecta ad qz Terny sit id ut fundata pertinẽ in Cruẽ stãa illa etiã divisa ñ pertinẽt ẽ obiecta per hoc Rlão et nihil aliud probat. Nego illa ẽ unũ stãa Rlão identis Nec qđ Terny ñ ẽ dicit ut constat Fundat Rlão identis ut pertinẽt qđ Pauly ñ ẽ dicit ut constat Petry Ter nec ẽ dicit ex Cruẽ stãa ut constat Rlão identis qđ pertinet ad dictũ tunc pdictus varios habent tota fundat ut Petri Pauli Et pertinet Cruẽ stãa seu Sacta Rlão ẽ dicit dicitur Cruẽ stãa et Terny propria fundata et Rlão

Ad mdictũ qđ modũ Cruẽ stãa ut dicit Et hoc Terny propria fundata qđ Rlão ñ dicitur qz sunt simul Terre qđ ẽ fundat ista pertinẽt ẽ, et Rlão dicta ut qđ ẽ ista pertinet et adiacentia varia. ecc. hic Qz patet ex Terny pertinẽt ad Rlão identis ut dicit et Cruẽ stãa seu sancti ad illũ qđ pertinẽt ut dicit Intrinse ubi qđ Rlão ñ pertinẽt dicit ecclesiastica in ipsa Rlão ñ qđ ẽ ut pertinẽt Rlão sed propria fundata qz Rlão ẽ qđ Rlão unũ in Cruẽ stãa altery tunc dicit mota ut dicit ex dicta Rlão manifesta

indictionibus sed dat fundu[m] p[ro] Petro hab[e]nd[um] in circumsp[ec]a alteriq[ue] n[ost]ri Pauli hab[e]nd[um] ite ista hab[e]no

Ite dat Comestio tibi p[ro]pe Vesportinu Curij Comacen[sis] d[i]oc[esis] Extructu[m] Xp[ian]i Dei dant[e] Mota

Judices Sigilla Alia talia aliqua Instrum[en]ta ad hoc ut q[uo]d dat[o] p[ro] Petro hab[e]nd[um] Petro hab[e]at

nec utrisq[ue] in portat in illa q[uo]d in eis gubernu[m] ut tales fiant sic

Proposito Ita Rhen[us] potentia q[uo]d Petro tu[m] p[ro] fundo q[uo] Petro in Inglitera in portat

utriusq[ue] dat[i] fundo sive tuba Rhen[us] in recto Petru[m] in obliqua. idi[r]co dat[i] dat[i] d[omi]n[u]s

Mortuis. Quo d[omi]n[u]s d[e]p[re]data in mea de distinctis Mortis p[ro] recto ut cu[m] aqua[m] de

Rhen[us] Mortuis. Tu tritus (ut docet Sr Boyarda) illud sapienti in recto q[uo]d ita

aprendit ut ex usitato modo dicendi potius tactu medio ipse pejorare d[omi]n[u]s ab

q[uo] de ipso secu[m] aute de obligatoria de tuis rao e p[ro] in q[uo] ipse astris tales plectro

recto importu[m] ex pte tali tui recto in pte ex pte patr. obligo aute videtur ut

q[uo]nctu[m] in recto affronta cui ut patet in pte ex pte obligo aute dulce tropea recto

tubi ed Li hui abone recto Petro ex Li hui dulcedine ap[ro]pit ita dicit ut ex ui dicitur

pabit aliquis Starr de Petro ad Paulu[m] ex in Rhen[us] patria unu[m] portatu[m] in Rhen[us] hoc

ex Petro qui p[ro] dua Rhen[us] ad Paulu[m] ex in Rhen[us] patria unu[m] portatu[m] in Rhen[us] hoc

e Jacobus Rhen[us] aliq[ue] in obligua hoc e Petro. Ore tu[m] in pte in pte pabit

intglitera te in Rhen[us] Jacobu[m] et Petro p[ro] Inglitera ita tuat nu[m] pe fundo

Petro Petro Extrinse. Nonnulli in pte ut sicut q[uo]dus ly abo ad glitera

ingredit abredo p[ro] Inglitera tui in pte ut in pte ipse Inglitera ingredit abredo

tui in Inglitera Petro. Ita necu[m] ingere[n]t.

Solvuntur Argumenta Contrariu[m] Sententiu[m]

Ad 1[um] n. dicit ad ipsu[m] obiectionis mo dicit d[omi]n[u]s q[uo]d Pap Vesportinus est

transeat Petro p[ro]pter dictu[m] Petro, ille intendit ee tu[m] ete tpis Vesportinus ex

tunc et Petro in hac denomine respon ipsi Comestinu[m] p[ro] adhuc unu[m] idemq[ue]

pue diversoe et intitativu[m] Intrinsecu[m] et connotativu[m] — alequa denomine. ipse dicit

natus dicit Dei Liberis Cardinalis de Lugo illos exemplat ita tunc Petro exemplat Rhen

patria identu[m] Rhen Antonio Perez — dicit de dicto Petro extinctu[m] ad hanc

generale ad diuinas personalites. Cui dicitur nil huic Petro quo in Creatu[m] alias

est creatura Ens Petro, nu[m] in pte pone fundat Petro dicitur

Rhen[us] q[uo] e separabile abilo Petro in Rhen[us] adhuc sumpta. ideo magis

dicit ad fundu[m] q[uo]d Rhen[us] D Rhen[us] abripso

Ad 3[tium] Dicitur ite si ctm n[ost]r[u]m patria[m] ingredit q[uo]d Petro ex q[uo]d

Petro in hujusce loquendi Ci intuitus aliud patria metaphorice loquendo et ex more nro

Petro ita N e aute absurdu[m] unu[m] patria intitui Petro loquendo aliud. Petro in actio

intituit patria[m] patria Petro ite plures intitui patria[m], hoc ite Petro

est in absurdu[m] si ex modo nro ei dicendi seu metaphorice intitui Petro unu[m] patria[m]

q[uo]d aliud q[uo]d ea n[ost]r[u]m dicendi ao publicante q[uo]d numero

receptu[m] a Petro.

n̄ dē tolli. Ex hac rō Responsione. n̄ sequit̄ Rōm̄ē ee unū p accidēs, ē em̄ Vnus
pse. ōsideratione physica, qā ita exprimit̄ modo accipit̄ in Concreto respectu pdri
de Ecclē anno pse. vō petendo Paulū ē idem cum Petro.

Ad 4tum. Dic. ioīē qđ ē ad aliud dse n̄ ostendit̄ ille alio C. qđ ē ad aliud ab alio n̄ sequit̄ ille
alio N, sm̄ dic. nec Rlāo sequit̄ ē ad aliud a Nore ē ad aliud a fundato C nore et N
dicim̄ ad ōnē nore. N dicit̄ ostendit̄ qđ Rlāo dē ordo fundatoris ad aliud sequit̄ ē, qđ nō vāo
referrē fundr ad Terminū quē ē aliud a fundato n̄ a Rlāe loquēdo de Rlāe ēcontri. Simle
dicēdo Petrū. N dicim̄ ōnē dic. fundm Rlāi n̄ addīte etiam sumpta ē capta Rlāo
te n̄ addīte mealr sumpta. C. fundm Rlāi potest. importā ē capia Rlāo potest sumpta
N sm̄ dic. dicim̄ qđ Rlāo n̄ addīte mealr sumpta ē ad aliud a fundato ē etiā
ad aliud a fundato dicēdo n̄ addīte mealr sumpta. C. dicim̄ qđ Rlāo potest sumpta non
ē qđ ens ē ad aliud a fundato ē etiā ad aliud a fundato potest sumpta N dicim̄. illa
duplex Responsiones vna qđ mealr seu Entitas sumpta Rlāo dicunt̄, ita Entitas
dicat̄ gram̄ una relatiā ad alia rō Petri relatiā ad Paulū dicunt̄ ostendi, qđ Entitas dicit̄
alteri addīte unam ē alia alteram. essentia Rlāo mealr et Entitas sumpta dicunt̄
qđ gram̄ distō formaliter a Terminō, ipsam̄ pte extra. Rlāo autē potest sumpta hoc ē me
taphē ens modo suo designato dicit̄ accepta vi cuius cognit̄ unius rei potest̄ ē ad aliud quā cognit̄
Individuālis in rē Rlāis respectū 2 pte ē fundm et Terminū nec pt dividi vna distinctione
rei mealr pt dividi potest an pt̄ quā dicit̄ 2 n̄ pt dividi sine destructione accepti potius
depraui aut aliud operādo in rē Compositi n̄ pt dividi sine destructione accepti Compositi
q̄ Entitas sumpta pt dividi.

Ad aliud qđ Ecclē legde est rō 2 Rlāis positū ē una Rlāo n̄ ēt eq modo nec actionis
quem requirunt fundata. haec Rlāo in actu in hac rō Petro ē idē Rlāi identitas cū
Paulo requirit fundm ut designat Petrū in recto Petrum in obliquo in ordine rō hanc Paulo ē
ille ē cū Petro requirit fundm ut designat Petrum in recto Petrū pt designato qđ nō Paulo
donum Petrum Rlatiā in ablo Vnde ulterius dico qđ vāe stās diuersi modi designādi
nē pūt totū affirmari de Petro qđ affirmat de Paulo. Vna diuersitas huius doctrinae maxime patet
cū vnalis et ab vnalis ultra mēd qđ odi importat qđ nō ē cōe modo exprimendi utrumq
doctrinā nā in uno ē Recto Vnio et in vnali obliqua. in alterō ē formaliter Recto vnio nō
mā ē oblīqua et qđ dat aliqđ pdr de Petro n̄ de ordine eius dicunt̄ pdr de eo
qđ mō portatis in recto ideo ll de ame doctrina hanc mēd Vnitas dē vnalis dicat̄ —
dicat̄ qđ sit ibi formalis de essentia rō doctrinae dō n̄ pt dici qđ ex eorū. in Petro
ly Petrus et in Doctrina ly vnalis dē recto Vnionis ideo impedit de dicunt pt dividi dō

Z Dignitates Inualitand fundatas Rhē Certanēs Z Vbiquitas Z Vbiquitates fundatas Rhē p̄ priuatis Item Z glotes diuersā fundatas Rhē diffinitiue Z Ite gratitas Dā glotes fundatas Rhē mēglotes Z Riparum diuersā fundatas Rhē antiquatis Dā Vbiquationes diffinitas fundatas Rhē diffinitā.

Noueris 3tio Quias cē rāē fundandi et Formandi talis gē ni gē fundē Rhē nisi ut supra alicui status Z gratitas n̄ gē fundē Rhē gratis Z dignitas n̄ rōni innituntur aliō dicendū de aliis reb⁹ fundandi et Formandi aliarū Rhōrū. Et rō cui⁹ rō nisi pars hōm refert ad aliud pertinēs ē ita aliqs ut alius id quod ly alius regit sup̄ rōnē Rhē quia ē hmōi ea, scilē ut unus alterū iuuet. Sed pariter ē in ly alius tota rōnabile quia aut rationale tota requirit Vnione. Sic Suppositis determinandis de gradu.

Pro 2do Vnica Rhē pdictis fundandi. siue in actione et passione. ut parte: et filiāc et Rhē ad effectū siue. in Vnite aliter et gratis Vbiquationē et Diuersionē, dicit. interpse adiuncte Vnite seu distinguit aliter et gratis Vbiquationē et Diuersionē, dicit. interpse adiuncte solū rnē fundandi et Formandi. Ita quidē Prof. studendū Vtiam: et Pragiam et alios in Polonia. Nagri Wnō Sept. meg thē Physica Prof. d̄ctē hōc Sancta in illo ex. impbis.

Pro 3tio Dē rō scripsit qua. una verbū aliud q̄ aliud dicit. Intrin de. adapt. Rhē p̄mittit q̄ ut supra dictum ē rō scripsit qua una rō p̄t aliud sed rō fundandi fundi et Formandi ē rō scripsit qua una rō p̄t aliud sicut rō rō fundandi Formandi ē id q̄ dicitur Rhē p̄dicta fundata in dictis fundatis. Pro no quo sicut posita et aliqua alijs ponit. Ita rō scripsit qua una rō p̄t aliud et q̄ ponit una rō scripsit aliud rō scripsit qua una rō p̄t aliud sed Rhē fundandi et Formandi ē id q̄ rō ponit et tollit alijs q̄ ponit. ponit scripsit rō scripsit qua una rō p̄t aliud non hō q̄ scripsit aliud ē nisi ut determinat aliud. actus est ut scripsit ad aliud. Ita rō Patrum: et Fratrum: et similia scripsit cui ad effectū q̄ dicitur q̄ ponit tas etc. sed rnē fundandi et Formandi ē id q̄ sic solū ponit et tollit alijs q̄ ponit Inuenit scripsit determinandi scripsit unus extremis ut scripsit adaliud. Ita ponit quidem: similitudo etc. q̄ ea di essendi. — aliud q̄ ultimo dicitur determinet quia ratio dicitur q̄ ponit ad scripsit ad scripsit. Ita q̄ rnē fundandi et Formandi positio hac ē una rō pluraliter regit Patrimū et cui Relatō. Ita positio albedo hac et alia in parietibus nil addunt sed albedo ad similitudinē. Ita positio quidē hac palmari et illa q̄ ad Ecclesiā regunt. Ecce de alijs Ecce etc. Pro 2do Dē Relatō essentia distincta a fundato et Forma ut ad alterum nihil. sed hoc distinctū ē unius a fundandi et Formandi Ecce.

Pro nō q̄ aliud multiplex Entia sine nexu.

Pro Ista forma aqua. subiectum aliud n̄ Vtrū etiam malleus q̄ subiectum. Ita forma aqualitas nō aliquid agens nec in aliquo Vtrum q̄ ad esse dicit et hoc Relatio directa Ens subiectum ma Rhē a quo subiectum. Ambo. Vtrū nec in alio q̄ actus q̄ dicit aut q̄ Forma fundandi q̄ forma. aduenit n̄ q̄ actus q̄ id q̄ Quid ante forma aut Rhē ita q̄ adest Antecedens subiectum et Forma. Ide ro forma ut n̄ positio admitti distincta a fundante rnē fundandi et Formandi ut Forma simul Vnitis. ob dictū Superius Ergo q̄ idem est rnē fundandi et Formandi.

Solutio Argute Contrariæ Sententiæ

Ad primū N negō ānē rōnē et 3tiū. Cuius primū dicit: Rōnē Patris: et filiorū ecclesiæ ut ubi supra. C. ḡ, ē una ḡnō Patris. Sed rōnē patris et ecclesiæ N ḡ sunt 2 Rōnes ḡnōnes ergō ad diversa. Nota hic ē ad Patris filiū et ad Patris filij. Ista duplicatio et positio ē Una Patris respue autē multiplex. ḡ dicit respū ad diversa ḡ autē una tantum Patris tantum diversa sunt Rōnes. Unomodo diversis subiectis ut eadem ostensio dicatur Deum amare Petrum amante Deum et peccatū odio habentē. Nec ipso non ḡ — rnem. requit ad primū primū Patrem. et filiorū Solum ēm semp requit ad. Ista utrisq; extrema opponat sibi Rōnes et Rōnes ḡ duo spūs Rōnes loquendo de sp. Ista 3tia N stat in uno fundandi et Termandi Rōnem in diuinis Patrem et filiorum relen. Fundi ḡnōnē Patris et Rōnē filij. hoc ē quia datur Patri et Quod Patri filio. Cum ista recta Patre Arias Rōnes Patrem et filiorum sp diuersi sunt primitus loquit illas se distinguis inter se rōnes addate. Ipsis ista N negam. Primo tam dicto Scipi stare impossibile Patrem ḡ et Patrem &c. Sed valere in Cā stante ni in toti nec. em dā ē magis actu ḡ Patrem actu Corpē actu. Secundo 3tiā N. Sequela stat cum hōnē ē forma Asinū et Asinus stante ista ē vera Equus potuit cum tota Asinitate de communi hic dicendum sic ille finis ḡ venit ex diverso modo essendi subiecti quemadmodum ens quod unū est ens Quia ni quando esse ens ad ista ex quo potest ens ad esse ad Rōnē tornando. ex modo Vnio. ut dicit in physica applicatio materiæ et formæ. Tertio stat N negō. Cā partis ut ni redundat hic. Loco formā Rōnis sed secundū ḡ sententia ḡ ē distincta. In qte distante. Secundū hoc finis.

Ad 2dū N negō ad primū duo Etiā transacta quoniam actū dicendi Rōnis remanet. 2ō etiā Quod Verbū remanet in effectu. de hoc vide dicta in primo huius.

Ad 3tiū dicendū negō Rōnē simplicis secundū sumpta N sic et in altera acta dum pta C. ḡ negō forma dicendi Ly sole. sicut etiā dictata Patris. Patris et filij et retenta ḡ Impotē Quia negō forma dicendi ḡnō et filiū Rōnē negō Quia Ly sole stat Regula altera N ḡ Rōnis plantis Quadrat 2 albedo identē albedinis et Quidditas respiciat Quia subiectū apta ad hanc denominandū Ly sole in rnē alibi cuius denominis nō capax singulis Ad 4tiū Regula N negando Cā Rōnis Similitudo diversis albedinis et Quidditas respectibus caliter extrema distincta. ḡ si duas albedines parietis et albedinis albedinis Rōnis identē Rōnis imperfectibiles ni ex Rōnis similitudo. 2ḡ ḡ complexū ad extremū 2 albedines Rōnē dicerent Rōnē Adamitā conjunctā ni ad Rōnem eam Rōnis similitudo albedinis Quia in natura una. Vnde Unum duo ḡ Rōnis identis et similitudo n distantis albedinis Rōnis Rōnē ni rnem. Quia Rōnes diversarum rnē diversarum subiectum

Ad 5tū. Dicit ista Rōnē ē posterior una fundandi et Termandi ḡ rnē C. Completū Conjugē Rōnē quia quasi forma. ḡ quando adueniunt subiecto gratia rnē fundat et terminat.

e posterior [illegible] R. quod Relatio sit posterior rne fundi et Terndi [illegible] sumptis ita sicut compositum [illegible] e posterius [illegible] sumptis [illegible] sumptis ad [illegible] Andreas dico illa non valere in [illegible] fortibus nec pe quod fundatur [illegible] fortem non distinguitur [illegible] adeoque nec e posterius illa nisi forte [illegible]

Ad 5tum [illegible] in rne albi identificandi [illegible] solis sed cum albedinibus loquendo de [illegible] actu quod unum non [illegible] alteri actu [illegible] albedo huic et illi loquendo [illegible] de [illegible] quod non actu [illegible] potente [illegible] solis albedinibus

Punctum VII

Quaesitis nonnullis de Rlne satis fit

Quid [illegible] Relatio Trandlis [illegible] Intrinseca adaequate? R. [illegible] modo me dis currere de illa ac de [illegible] non [illegible] Sicut [illegible] Relatio [illegible] Trandlis adaequate identificatur rne fundi et Terndi. Et quia Ratio fundi et a fundato seu subiecto Relationis [illegible] et Ratio Terndi a Terno non distinguitur ideo puto Rne Trandlis sicut [illegible] identitas [illegible] Intrinseca adaequate tam fundato quam Terno. [illegible] dicas Rnes Trandles esse Rebus [illegible] Ex identificatis soli fundato. R. Rnes Trandles [illegible] sumptas esse [illegible] identificatis fundato hoc e rnes fundi non [illegible] adaequate sumptas dicant [illegible] rne fundandi etiam rne Terndi distinctum a fundato

Quaeritur [illegible] Relatio ternatur ad esse ablatum an ad Relativum. [illegible] hoc [illegible] de Rlnibus [illegible] mutuis [illegible] Rlnibus non mutuis fundo non refertur ad Ternum [illegible] aliquid Relativum [illegible] mutua Relatio et non est [illegible] Terno [illegible] Relativum. [illegible] Rlnibus [illegible] Relatio non refertur ad aliud [illegible] ea Rne qua [illegible] refertur ad aliquid sed de fundato et Terno. Unde [illegible] ideo tales dicantur [illegible] fundato ad Ternum [illegible] Terno ad fundatum [illegible] refertur. [illegible] alterius [illegible] Rne referri ad Ternum intelligendum e solum [illegible] Rlnibus identis et diversitatis in substantia quod [illegible] acceptae referantur ad Ternos. [illegible] dicendum de Rlnibus Trandlibus mutuis et non mutuis quod Relatio [illegible] acceptae referatur ad Ternum cum Relatio [illegible] identificetur tam fundamento quam Termino propter rnes fundandi et terndi illi identificatas. hoc supposito

R. ad Quaesitum. Nulla Relatio [illegible] ternatur ad Relativum sed ad ablatum. [illegible] ablatum Terni e [illegible] Entitas parietis B ad quem refertur paries A in rne albi. [illegible] Terni e eadem Entitas ut [illegible] ad aliud [illegible] Parietis B [illegible] in rne albi ut referibilis ad parietem A. Ratio Responsionis e. [illegible] ad id Ternatur Relatio [illegible] paries [illegible]

Sed parres dr subiu alteri parreti ꝺ Rhō Ter Termat Rlō ad parrēte ẽ subiū ꝺ
ipsey ablatū ꝺ ei rdū cō ipsi regred. Cui ꝯ subeūnē termat Rlō ad termū subiū
ipe ẽ quid stra dēlē ablata Rhē. Alias Rlō tumaret ad terū sed hoc modo
Terny n ẽ quod Respiuē gā Terny n pt cō quod Respiuē nisi ꝯ Rhō gā ẽ pma
respiu Et si accidat Terny pure ꝯ quod dēlē Rhē cum exclusiōe n ẽ gā respi
uē sed ablatū. Cetur ẽ ide n accidy gā aliqua. Rlō termat, alteri rnī ut
ẽ quid respiue ꝑ aliā Rhē Nī fi marres tibus ꝺ reterꝫ id parrem alteri
Et hic etiā ẽ gā respectiuū ꝑ aliā Rhē mūtuo. Soluū Ergo dicendū gā Terny n sit rel
predicy ea Rlē ad aliqd Ternat dr Et ut Et pt ee rmis alteri pūt et Petri et ita
Ternat ad respiuū, ad n gā Et pt aliqd ut hic ẽ respiuū eadē Rhē
Decessimo Ratiocatt Smix nāq Corpe a edotre, sed in nrā tenta hoc falsū
est Et Re Q negdo non ẽ gā Civilitas nāq et cognis vī q Coroltua fun
daty solū in nrīa Concorde gā hat in fundarto et Terno gā sed neutru
de fre solū ꝺcomitanter et cōsequitie hoc ẽ q Corpa Smix ad alterū hoc
ipse cū gā cognitng subsū generā a Re Intellectng illā referri ad Pm
Rhē gñale vt ꝺ ipso gā Ens Agens subsū generandi Intellectng illā referri
ad genitū

Quāritꝫ 4to Rhē una res dicere Rhēm pdictum et Triandlem simul
Et alteram ꝺ ipsi diversorū sic una eadēꝫ vāo fundadi et terminandi vī Gnāo alig
cui Rhē Triangulum gtng Gnāo ipsa referꝫ ad Deipsū generatum et Terna generata
ea ꝺ qua ẽ edita Oratia ut pbat modꝫ Pdicto pdicti gtng rectꝫ n ẽ transitus
sed subiū Rhīs sed facit aliud ate vī Petri ꝺ referri ad Paulū sic. sic creatura ad Rhē
pdictum.

Quāritꝫ 5to Rhē aliqua Entia referri ad seipsā Rhē Triandli vīs. Ipsique. Et
Tu gā n pret tubi Rlō Quid Edmqueꝫ a Rhē n nīi rnīs Tu gā ad Rlō vīs
ẽ ad aliud Cui ꝺ Rhē Triandli dicendū Cui ulterꝫ Rlō Triandli vīs n
pt ee ad seipsā. Neq valet si dicas Cognio pt cognere seipsū vī Cognio dicuntur Cogno
scens ejā dicuntur Cognit seipsā gā e ejd Scibile ad cuiꝰ Cui ita pt referri ad
seipsū. Et negdo subnō. Quia Scipio cognis n cognit ut Cognit sit ad aliud. solum cognos
cēs ẽ relatiuū ad obi. Secundo ad hoc. audit distinctiō an Conditionē. Sā vī Petrus Rhīs cui
git ut sit ad aliud.

Quāritur 6to An ad multiplē Ternāri multiplex Rlō Et sua affirio. Et rnīs Triandli et
Ternandi multiplex ad multiplā Ternāri, sed Rlō multiplex. Unde Rlō Triandli in actione
tor vt gā Terni, tria multiplicata et ipse distinctis Rhīs Cog referꝫ ad creaturā ut vī Et
sīi. Rlō ẽ gā Rlō Rhī rnī Triandli et Terandi identitꝫ. ideo hic multiplex multiplicatꝫ Rhīs
Nec dicas sic Et aliqd hnē 3 plures n cent vnq Et. Sed 3 cuncta sunt paternitates pro
dāta in actione generativa. ad multiplā autē abstracti de multiplici et secretum. Et ar
negdo Scglā. Quia secreta accidentalia. n multiplex, nisi multiplicitꝫ gā in recto importaret

vt patet in Ioreto Lyathum. et in alijs Ioretis. Cum Ors multiplicis abstractio hoc è Paternitibz
n̄ multiplicat sybin vñ nād Patris generant. Ioegnter n̄ prīa dicit finis ad finis. Patres in
genit tñ dici plures. Sī tm ad ista dicit ponitis mirabilore. ad albedinibz in uno pariete
diverse plantes ad albas. Sī alia et alia: Rhē reperet Eatus Patris ad unā genā filiorū.
n̄ tñ est alij numeri. Sī hmoi filij et alij numeri sī: alterij filij qz albedo ad Scāt diuer
sitē natur̄ aut subi esseri gā diuersitas rumo. n̄ est.

Nec dicas 2do accidēs solo numo: dispicta. n̄ refert ee nūs rumo subō vñ z albedines in uno
pariete. refert autē optie ubi prīa inuenit. n̄ refert informāo. Inuenit, Sr: nec. Rhē
R̄ñ Verū ē Aīa de accidentibz quā tñ nata. portari de subō tm desiit qā tñ nata. diuerti
gitarie. Sicut Paternitas in Adam ad Cain. Refert illā solum ad Cain. non ad Abel, Cum
ēm sit actio ēqualis dependet n̄ nisi ab hoc. Termo.

Respondeo 2do ad Qād̄stiō negat: Termes fundabil et Termīb n̄ multiplicaz ad multi
plicē Termorū. Rāo ē qā Rhēs fundabil et Termīb simul sumptis adequate Rhē. Ex illis
n̄ multiplicabilis n̄ multiplicaz. n̄ multiplicaz ad Rhēs fundabil et Termādi. Sī n̄ multiplicaz Termi
Vale paries alby A ad 20 parietes albos n̄ dicit ad Rhēs nisi bene. ad dictos eddato Ly n̄ addatur
Ly volabilis ad unes n̄ fundabilis sed Termabili. Sed vāo fundabili Individuū cū vnā Termīb, nō plures
Rhēs. Sī sī albedinis pariete. A positis cadē poterob in altero pariete. B. n̄ cēl Rhēs. Sī
n̄ daret vāo fundabil et Termīb rationalis requisita hoc etiā esset ista unes sufficientes ut ee. qā suf
ficiēs ex supposito suo requirit duo. Unde etiā Deus diuisā n̄ ut sibi similes Rhēs. similitudines in
nā distincte. unes nec Rhēm identis. seu unitatē in natura, qā ēs Deus ut pluralis Rep. hoc ē simil
cau de numero Petri. Et li alia. Subō dici possent alba. galbedines repugnantia n̄ tñ similia qā
similitudo dicit secundam rōnē. ex dicit pluralitē.

Respondeo 3tio Ad Qād̄stiō. Rhēs nominali aliquādo n̄ multiplicati ad multiplicati Termorū Sī
silis cognitus ac obiō referz ad illa. possibilis. p cognitō respectu ad Termīb unica Rhē.

Respondeo. 4to. ad Qād̄stiō. Negat̄ cognitō de Rhēs nominalibz fundatis in Parte subiectiuā et dicer
ēe. Rāo ē Le vnā Rhēs identis fundato talis Rhēm. n̄ multiplicaz. Sicut ac. Rhēs identis vnā
tantū cognitō de. Rhē adēqte. sumptae. Idē dicendū de Rhēs Transitibz ab similes nom. Rhēs
cognitō una quis cognoscat ac obiō unitas Rhēm referz ad illa obiō. Sī vāo fundati in subiō
multiplicaz.

Quares 5to. Vñ Rāo pōne fundare aliā. Sensus quāstitē. Ans z Rhēs referant adee Rhēs
similitudines. P Rhē aliquādo fundare aliam vltra aliquādo p̄ncua. Dico z Rhēs fun
dant Rhēs vltra. sed verē bene z adee. vltra Rhēs quādo ēt vltra de facto. Vñ Paternitas fun
datur in actuāe. quātitā. Add ē similes mes cognate alteri paterniti fundatā in actuāe quāti
tē Noē. Sicut vo. Rāo una fundat aliam sicut p̄ Rhēm quādo Rhēs n̄ de facto ē vltra
inter se. Vñ Rāo Paternitis p̄ Filiabilitatē et Rāo Filiationis Alexandri dicit p̄ter defectū
Distantiē vltra vñ existēnā. Nec p̄ hoc Incurrit̄ hoc, sc̄ssū in Infinitū in Rhēs
vltra ut patet de Rhēs cognitō, mutuis n̄ de facto vltra. Cognitō ad de Rhēs
disparatis vñ si comparat Paternitas Add ad paternitē. Nec. Rā etiā n̄
datis gēdis In Infinitū qā ista Rāo quām fundat ille Rhēs n̄ ē distincta abeatur

quādoci

qd refert adeoq n̄ fundabit aliā nouam Rlnem Rlem distinctam nisi hanc ipsam qm fundant
z illa paternitas et sic sequitur processus ulterior in Rlnibus rlibus, tz Rlnis rnis datis processus in infinitū
p cognem complexā aliam et aliā sine fine, n̄ tn̄ praecedente semp: nouas et nouas fortitas. nullū vo
Inconueniens e qd Intellectus sit potēa illimitata ex pte obi possit facere reflexionē sup: reflexionē
Successiue in infinitū sicut etiā in dato quocunq numero maiorē semper et iorē in infinitū assignare.

Quaeritur. An omnis Rlio ꝯdatlis requirat terminū terminū [illegible] R affirmat ita ut nec de absoluta
Dei potēa possit dispensari in illo. Pbr Tulgo Petrus posset referri ad Paulū denominatione Pr
antequam illū haberet filiū. Tulgo iuxta nos Rlio ꝯstituitur in adiacente. rne terminū qd cū n̄ pos
sit existere etiam diuinitus sine Termino ut passio in Rlne Cāa ad effectū in Rlne identis ipsius
Entitas Termini in Rlne Imlicitus aliisq Vnio modalis Entitas essaliter affirmatur alteri.

Quaeritur 8vo. An omnis Entitas Creata possit fundare aliqm Rlnem rlem pdmtlem R affir
ue. r aōe qa saltem negari n̄ pt qd omnis Entitas Creata fundet Rlnem Creaturā ad Deum.
Itē Imlitudinis v dissimlitudinis ad aliā n̄ Creatā.
His de Pdmto Relatis expositis dr̄et instituī Tractatus de post pdmtis. seqn pauca de illis
occurrunt dicenda ideo breuiter illa explico
Post pdmta sunt 5. Contradictoria v Contraria Oppōo Prioritas Simultaneitas, Motus et
Habitus. Oppōo e Contradictoria v Contraria v Relatiua v Affirmatiua. Actū de hac oppōne
quadruplici in Dialectica.
Prius dicitur de istis modis qui exponuntur hoc 2plici versu.

Tempore natura prius ordine et honore
Et cāa effectis dr̄ esse prior

Simul de modis dicitur et qui his Versibus continentur.

Tempore dico simul quorum generatio nunc e
Quā conuertuntur dicimus esse simul
Sunt simul et species genus unū distribuentes

De motu quid sit et quotuplex in Physica agetur.
Habitus in Methaphysica locū hī.

TRACTATVS III
IN ORGANVM ARISTLIS

Respondet hic Tractus libris Aristotelis, ubi Perihermenias dictis seu de Interpretatione Inquibus perpaulis ait de Enuntione seu Propositione quae est Interpretatio mentis nostrae nam per propositiones declaramus alicui quid sentiamus. Satis late actum est in Rudimentis Logicae de Enuntiatione Controversia 2da de 2da operum Intellectus, ita ut hic pauca restant excipienda de illa, et quod est 2dum quod signis quibusdam seu vocibus manifestari potest.

CONTROVERSIA Ima
De Enuntiatione Vocali

Hic constitutus per voces nempe per nomina et Verba, de quibus in praesenti solet quaeri quando scientiae deinde quid immediate, et propriae. Sit itaque

Punctum Imum
Quomodo Voces significant. Naturaliter ne an ex Placito

Videtur quod voces hic visa scandi ex sua natura et non ex sola hominum impositione ut Socrates et Cratilus cum Pitagoreis censerunt. Probari id ipse potest authoritate Aristotelis docentis sermonem esse hominum naturalem sicut hinnitus (inquit Philo Judaeus) est proprius equi et latratus canis est mugitus bovis ita sermo est hominis proprius.

2do Risus proprius hominis quam ut causa scitur naturaliter scitur laetitia et gemitus dolorem. Ergo etiam voces

3tio Natura non debuit denegare hominem quod bruti indulsit illis nam largita est voces sonantes naturaliter ut patet in voce gallinae taliter reflexa quam pullos convocat ad cibum repertum. Ergo etiam hominibus dedit voces naturaliter scientes.

4to Omnis potentia naturalis dicitur hic instrumenta naturalia, sed potentia locutiva est naturalis quia homo est animal sociale, nam communiter alii secreta conditionis ad augendam amicitiam ergo dicitur hic instrumentum naturalis quod sit voces

5to Filius Cratilus ut refert Plinius et Solinus eum esset mutus a nativitate repente ad militem qui patrem gladio invadebat exclamavit. Miles ne occidas Cratilum. Item Herodotus refert duos infantes iussu Regis Aegyptiorum ut pecudes enutritos viso quopiam hominem exclamasse. Vocas quod vox in lingua Haldea scitur panem. Ergo

Certum

✠ ✠

Gri: tñ illud gñ hic. sermonē habuerūt apli. Sytē a nobis fuerunt electi ēt grecis gñ story fundamentū
adhuc ēst simbly

D. tū sermo primorū Parentū scalus noster ñ ēn. apud eos quib. illi Graecis imprudenti. Qui idem dixerunt
de nro. Redemptore Sytē. Gene: xlix. legimus de nobilitate gñ tribus missis ēt electi fuisse ē spiritu. Qui fuerunt nostr

Scatiua ulgorū.

2mo Scae Vgnē ons, n gñ ricis ni voluate hui fundatū ē de pacto, abrea dlā fuit gñ hoc pactū
dñi exponi g voces. Scatuas n ex placito, ut pote obsequelas pactū. Ex n actis. Dñi gñ quo
d scentes sanguē n cognā de voluntate legnātes ita ex dlā dñi natos carnis dñi ei ostendebat fide
na. aut audientes ad interna excitaty spū sancto gñ attentū ad ea et quis quipiā qui d rebat fu
gñ quid Rnsdit: mo obs pulsatū hui audiens loquētis g ipse voluntē dare aliqd capitul de re
huiusc. hui et pacto Cerba vocis Ex responsi gñ Voluntas n sit forma. Attendens ubices in rebus ihesu
Ello Si Voces attendens scatuā g voluntē Exprimentib. turbatus igñ me laderent deps
ipsi Voluntas Attendi voces ē ita scatuas voluntas dñi gñ ostendit Cri. attendi voces
Scatuā g uni voluntatem hominum.

Respondetur:

Ante solutionē difficultis p possit ēt explicandū ē ingrimis signum gñ ē genus respectu rerum.

De hac, Fiendū ē. mo Signū ut sic vocē dñi a Cre ouiti: Sit gñ ē Cultus
nāl, sive a voluntate qua ad nos, ut nos faciat deuenire in cognā alicuius Spūs ut Scripturā
signo hō. dñi Ex electa. Ex qua.

Collige mo esse signū Integrari ex subiti ex pōs, unū ad ti alterū ad potiā. Sit gñ inde
pdū utens, respy ex primi. Sit gñ signū, ut gñ distat medio. Vnde ēpotes gñ ti ni acere. ita
qua. Cū pars dñi de tota, tuby a nūe rerum sunt signa notabilia.
et diuina respū ad potiā ē in actu ex cresito non sine illā exercent, sed in actu significato gñ actualis
significant potest ad gñ ei diuinā.

Collige 2do Per ly alicuius in defā positū ñ ei distinctū gñ Ver dicte ā signo gñ pōt diui
cognio reflectat respū ut alicui ibidem replentes respū ea corruptor gñ dñi signū sprey
gñ ē in signis exterius et differentiby hui dictionē Vna. etiā respū signi, nec in
numeris ē idē ex cognē sui ducere in alia cognā sui spūs gñ distat ibidem signi ē ens di
ducere, nec in cognā mā gñ scatū gñ distat in aliqd et ni ens signorū in cognitā.

Collige 3tio Notādo ñ cognitum ñ pōt esse signū, gñ signū ē id, gñ ñ ordinat in cognā alicuius
Secundum. 2do Diuisio signi ut sic ē Multiplex. 1mo Signū aliud ē formale gñ
ipsum ēt ni aliquid aduti: ut facili deuenire in cognā sui Vocis, formale gñ ex
ē in mente, sicut ni ut species ex in mente sermi, ut cognio. Aliud ē instrumentale gñ pōt cognī
in duci ex cognē alterius, ut pennus respiciens ex ouis discursu, salus ex pulsu
2do Signū aliud ē naturale gñ indepī ab hūi libera, voluntate ex mā sui dñi nec in
cognā rei scatā, ubi gñ ēt rei ē nouo, ut fumus respu ignis Vestigia respu alti transeū
tes pu Dei. Aliud ē signū supplenty gñ scat ea hui libera voluntate, ēt ex placi
ti Vocibus. 3tio Signū aliud ē memorativū, gñ in in memoriā reducit aliqd ptea
te, qua Deus recordatus gñ dereliq. sui. Aliud demonstrativū, gñ praesentia demonstrat ut
i gnē fumus. Aliud gñ significatiū gñ futurū ex primit ut cometa.

Collige 9mo Deus vult signis ex placito qd Deus ꝓbauit. Vere Scotus Dicendum illy attingit vere Scotus
Vtre vult ipse separa vult ne ē vn Deo sec. Adhuc contra et cum alteri Cappone dicat Sanctus nempe vn Dei
pris ē Spūs Scūs ex Semendo Intelligit se Intelligibile eo modo quo Intellectus ē declarat Da-
mascenus ac vn res Scotti Et cum Scotty bla ex vn signo ex placito.
Colligo 10mo Variones ē signa verba qd vn cognitū ducunt in cognitū ē tm p institutionem tm ē Deus
signo sui cum totum Veritonis Et solum Lucidum et coloratum, Visio ēt nec ē lucida nec colo-
rata ē ē de Deum.

Colligo 11mo Cū p certum pot ē signū p certius qd audiri Cū p certius cognitū ducat nos in
cognitū signi effectū Illud non tangebat loca discursus in Corpe Lectionis ad dogmatizandū autoritas aut potestas
ut gratia Laborandi Nostri Theologi.

Colligo 12 Cū pot ē signū sit effectus et citra qd signū ē qd fuit non venire et cognitū alicuius, sed cū sint
non venire sit cognitū effectus qd effectus ni cognitū Cū non sign. Nihil ne Deum, qd signa Scripture sui
Scripti cū ne Deum ut cū non effectus, sed effectus sui sine Cū... Nota hic ne ē vnū qd qd signū
formicis ut sit pertinuit inspicit ad gubernandū ne pulcy arboris ē signū Scripti, et ad hoc ni sit
Scripti pertinuit.

Colligo 13mo Cū adhuc vnū Stupuas dubitatis Impedimentis et petitionis requisitis ē signū naale sui
effectus positis qd sit Secundū ducit ipsum ut Cū Cū naale qui... vnū qd signū naale sui effectus publici qd
ē Secundū ducit ipsum ut hic tonet positus ad sit signum, pulsum sub existentes effectus qd effe-
ctū

Colligere Mendacē existere in hoc qđ logus fornicatus qđ in tus affirmat ꝑ ē extra rudimū externū logi
differmē ab interno tamen ostendit cū apprehensione qđ ait tunc mendax cū logus intrinsecus affirmat
in mentibus ad logum foras explendū neqđ et cū proximo ꝑ fert
Colligere cū qđ ꝑfert Verax Complabis in tabby circumstans ut ea paratus loquentē velle se obligare ut ipsius ora
apprehensionē ꝺ̄ non mutationi mendacij et ideo in mentis logus Inexcusabilis ꝺ̄ stamus alibi mendax qđ
Porta duē tabulas narrat. Historiarum in mentis scriptum falsū qđ ex affectu obligat se ad veri
mundi cū qđ scit pē falsa.

Soluanꝫ Argūta Contrariā Sententiā.

Ad 1mū Rñdeō ꝺ̄ hui nādō ipsi ꝓpōti quo ad sonū vocalē q̄ quo ad scriptū qđ certe verisimile
nit n̄ em sua causa accidit nādi Sed ꝑ bene plecto huius
Ad 2dū Rñdeō et omnis qđ ea ut ꝺ̄ qđ dā glutē, adiectā a sed cui nempe vitij ex latra nomitij
ex dolore ꝺ̄ ipsi nādi ita ipsi ut effectui Causā nādi, scil. Ira vitij et gemitij dentibꝫ ꝑ
ut ꝺ̄ Vocabula scriptis visu etiam ex hui impōi scilicet ea ꝑ scripta loq̄ ꝺ̄ dictaꝫ vocibus
signa ex placito loquitur deinde ut ꝺ̄ Vocabula rei n̄ et ꝺ̄ effectꝫ nādi
Ad 3tiū. Nādra huiꝫ scribit voces nādi ꝺ̄ dictantes aliqui effectꝫ dentis ipsa gutti ꝓ sonū
nādi ut gemitꝫ suspiria vitij fletꝫ. et ꝓtes hāc dedit libertē ladentibꝫ vocibꝫ
scatuēs ꝑ loco qđ ē magis id quo determinata qđ dā signa ꝑferre ad sonū vt boni magnē ꝺ̄
portas
Ad 4tum. Dīcō ꝓtā nādi ꝺ̄ hore. Instituta nādi. ordinata ad dā determinata nādi ꝺ̄ hui ordinata
nādi n̄ tñ ordinata determinata nādi Sed liberē esse electa C. nā ꝓtā defendere hui ordinata
hore ꝺ̄ nādi hui et tñ ad hoc. ꝺ̄ hui hoi instituta determinata dicā sed obligatella libere nempe
et deterrere baculō q gladiō q aliqđ simile. Ita Vir gubernandi subditos ē nādi et tñ modis regendi ē diuersis
et arbitrio naturali, idem ꝺ̄ etiam de potestate coactiua nādi dicendū.
Ad 5tum. Ꝓpter allata in contrarium nādi sciendū in Deitate nā ad primū dico qđ ibi Cōdi aut creati
dentꝫ Voces ꝺ̄ nomia tñ tristi aut ꝺ̄ erat vere muti et surdi ꝺ̄ dentꝫ primā distinctā et sciēs
ne reactat. Ita ea ordinē surdi q nātiuitate sit etiam mutis n̄ tñ ordinē muti nāti surdi.
Ad 2dū Regis Ipse ꝺ̄ Authoras Ysaiā ꝺ̄ retulisse. Habuit q etiam causa hoc accidit ꝺ̄ portam puer
illi in Ysaiā dicitur ne tanti rerum Deus ab Balaamitis q ea nādi dicta percepta Incrassatā stupide
virtutis. Sive Interne sciendi facultate pariē.
Ad 6tum. Voces omnia parentes scarunt ex impia distinctā qđ Deus omia per certos modos ꝺ̄ sortem
in sua una ea qđ ipsa nādi mystici, dicit ascere pagina dicens q prud. autem erant ꝓ ipsa
qđ tpre Hebreorum Vigebant autem ipsae adhuc ꝓpter ea ꝓfectum experimentabant stempe ꝑ hui ea
te Deus experimendo dñi Leonis Hebraicis q ac malefe expendo
Ad 7mū. Rñdeō qđ voces scientiā ñ a voluntate sunt sed omnia habeant a sequimur intentionē
ñ anima dicitur ꝑ ea ꝓ ea ligit, qđ voces radicales a Deo ꝓmotis radicē ꝓmo ꝑ ea qđ antecedit ꝑ
runt muti ꝑ ea ꝺ̄ ligit, dicit autem ꝺ̄ radicales, alter enim in manibus hi
ꝑ etia dici ꝑ pactū ꝺ̄ tñ di amas linguas ea ꝓtrā ꝓfectū. q muti sint muti loquēdo ex
unū defectū sequitꝫ alter auritꝫ et unā linguam in natiuitate alter enim in usum hi
n. ꝺ̄ linguā in pueros etiā loquendo ꝺ̄ ꝓpter ea ꝺ̄ linguas ꝺ̄ ꝺ̄
etiā aliquē dei hoc ꝺ̄ ita fuit hoc tpre Vocē ad hanc scientiā ad hibendā ꝺ̄ n̄ clare ex
qui dicit quo ad nā fuit ꝺ̄ signi. Porro multa solent anthoꝝ obtinere ꝑ n̄ distincte ab
alijs vocibꝫ cognoscit ut sonando dentiū loquitur ꝺ̄ dentiū ꝺ̄ clare qđ dicit qđ
rat gaudeat qđ ꝺ̄ Vocem respondere ... n̄ 3tiā. scadē in Responsione hoc

pus precedenti vñ satis fit.

Ad 4um Respondent aliqui q̃ voluntas Instituentiũ Voces volebat, scãm actualem quã subsistit in ipsa cognitione eius cui obijcit.

cui obijcit aliud Signum cuius deuenit in cognõ rei significatã n̄ significãe in actu amo volebant q̃ ē portãa adhiberi actu significãs p̃ quã Voluntã subsistẽtiã cognõ formã Sensus Instituentis Signa. sunt hic Verba ut audita Voce hac hora ~ intelligas q̃d velle n̄ q̃ hic Sensus velo me velle hoc. sed melius R̄ respondẽ dicẽdo q̃ hoc ex voluntate Instituentis Signa quãt obligãt significãdum ad n̄ p̃ scripsit. tales Voces audiẽtes adeo n̄ mente videãt n̄ tale iudicium de eis. ~ obligari am̃ ad aliqd n̄ hñt aliud de eo velle sñ velle re in honesta et illicita ad nẽ expedita. In honestũ ~ in quo disputat phi morales

Punctum 2dum

Quid Voces ex Scriptura immediate significent?

Videtq̃ Vera. Scõtus. Scoti. Gabrielis. Ockã: Similiũ alicuius q̃d rei voces solũ significãt immediate q̃d ut substituantur loco accentuũ n̄ vero utilius accipi videtur q̃d voces significãt immediate q̃d accentus. Vide Petrum in Scotum. Sũ q̃d n̄ voces significãt q̃d ē talia. Sũ q̃d sãe Voces sunt aliquorũ quãdiu ~ Scripturã vel accepta Petri ē in re tota q̃d ē talia. Sũ q̃d sãe Voces sunt aliquorũ quãdiu ~ Scripturã vel accepta Petri ē in re tota imaginẽ hoc ē accepta ac inde n̄ est minus dignitatis. quam Vox Vox hoc ad hominem Verum et ad eius imaginem.

Sũ q̃d cũ addimy cognitas res dictas ad hoc significãdũ etiã accepti. Sũ q̃d voces placita ad significandũ et optatum significãdum. alias res. sicut etiã accepti. vñ dicendũ de quibuscũq; Verbis nã q̃d mentis et cordis quã vocandi Verbi Corporis. ubi Sũ q̃d dicta Capi quo de signo dubii vocem ē notas accentus n̄ dicit vocẽ notarum. Sũ q̃d Voces solũ inuentæ sicut substituãs. bonũ accipiũ Vnde etiam utrumq; Vocem denegant q̃d hi. Logici q̃d accepti. Sũ q̃d Attribuerunt hymeneo testimonia solos in eludunt accepti. Sũ q̃d Predicamentalia Vñ si in iti Verum Signum ē humana dubitatus spectat ad mentis accepti. nã sicut animi dubitatũ q̃d n̄ sicut res sed solos accepti. Sũ q̃d autem Vitulꝰ nõ de Vitulꝰ nec de natibus natũ

Ppõ Videtq̃ Scriptura dicit res n̄ ve Voces aut accepti. Sũ q̃d numeri percutimus ij quos instruximus n̄ sicut nec ad immediate q̃d Ergo ita dicendũ de alijs Scriptura. Sũ q̃d q̃d Videtq̃ cap: immediate significãt ita re hñt Scriptura ad Voces et Vtr. ad accepti, sed Vtr. sicut non immediate. dicendo accepti n̄ obliqué. Ergo etiã Scriptura sicut non immediate. dicendo voces in obliquo. Sum q̃d Scriptura illud sicut, q̃d q̃d illam sicut. Intendimy nos autem cum Scribimy n̄ Intendimy manifestare voces sed res Ergo Scripturas res immediate significãt.

Respon:

mente. scipit. Er: Voces scant etm in-
sit.

Ita Pr: Ariaga. hic. 3 traoēs fere. 86r qa Id scri
dr legere. At vo qui p scriptura intelligit voces
idioma latinum. n tn intelligit hic, em optime
n tn intelligit qa n tenet scaone, vocum.
etm intelligat scao ipsorum vocu quas scriptra
scriptra. immediate scaret vocem. et illa
scriptura Sinarum. n repsentant immediate.
requitz notitia vocu et p accidens se ht voces
nos ad notiam numerorum. p accidens se ht no
tm qa etsi mutetz. CC.

Respondetur

Obiectum in presentiꝫ nō deijcis Vocibꝫ qꝫ, dicas aduꝫ Vocibꝫ nō sciant vt cognōa, dogmatica, historica. Dicat: cōtrā nō ꝫ qꝫ mō dicte accepty sciant, sed de Vocibꝫ q̄ quas sciamꝫ vbi cū ista nihilꝫ ut Lex, panis Dogma: capis etc. Ad quibus dic.

Probo. ama. Voces haud semper mendose dicūt rem vel mō accepti, vel mendose accepti mō obliquo seu Tenor recipior. Pōt ama. Rara qđ vox ipse eruditi vel sciam mendose. p Voces namq; res ut ad Artes nō dicimus ferri pōssum p illas vt mere Vocibꝫ tenere sciātis. Ql alias Poēta nō vt Vocē. hoc ē hic Judaeꝫ intendit, vocem cū eā accepta Judaē ē in accepta. in tribꝫ. Tum qđ ut dā Grāis tractat ut comendat ut tū qđ fūdā accepty, vel mendose accepty, vel mendose Grāi Voces sciāt mendose vel. Latīni pares vbi pōssi. Ad qđ Voces ut inuentā ad mentē latentia recipiūt, vel mendose ab̄. Vade ri possent impetrare abeq; mendose accepty alios qđ Voces sciāt. Stulta Pueri Pueri, pōt dicere mendacium hoc ab puero fit cum ꝫ mendose habemꝫ accepty alios qđ Voces sciāt. Qui ē dicitur qđ intendo alia mā id Vocibꝫ in recto mendose sciens sciens qđ illis mendose intendim. qđ mendose accepty dico. Qui ē dicitur qđ intendo alia dicere, negat dicere scientes Vocibꝫ, vel qđ illis mendose accepty nempe Magistrum. Et Artistis. Ista stante pari. Ea qui loquuntur

Pōssa etiā mutetꝫ sciāt nam Voces hō nō dico mutabꝫ eas modo derivandi. Ex. c. varia: à res mendose sed Vocē cal

Adverbes Ah vox possit dicere se audiente ut loquit. Nō affirio ut Medicus. Canem. Vacā vtra Euāri etiam recentiores: qđ ē qđ Vocē vocem dicendi q̄ Voluntē. nam alterne medicus medicinā vocē ut a vocem. et dicit corpus velle. Vocē. Sciare distactey qđ. ipse cognōa qđ ut cognōa. Ex. Stultus Vocē sciat distactey Reg sciatꝫ a beatis qđ a dabus. vel ut videlicet de pulla cognit. Ex. ut Pullo scire distinctey qđ. ipse cognat. Et qđ cognōa nō ꝫ pōssit scire ré dicta mihi cognat dicta nō ꝫ qđ ē ut cognōat etiam dicta distincte vel distincte ꝫ ipse. Stu. Qđ Lacy hoc dicendo distactey, distactey, pros sciat qđ qđ ꝫ cognat Rustꝫ qđ cognōa nō qđ hoc dicte de sole et Luna et cetey pri. Reddit imperatus mihi tey cognoscere Cultus assignō vitā dictey dicti qđ qđ cognāt cōtates.

Solvunt Argta Contrarā Verā

Adagia patet ex dictis accepty sciri in dicendo p Vocē dicta qđ argta. ꝫ pōssit nō argent nō ꝫ Solū ex cent falsā p̄ncē qđ accepty dicerent Voces. Nō adhuc obstat qđ hinc mihi ꝫ cēt dicendo Voce. quod Adhuc qđ. Ql qđ scirel hō vento qđ hō ad bonā Veri ut pictum. Nō Stulta distactey ꝫ res à mendose accepty qui mente accepta adiuente. In stulta nam sermo fallaci ē in proprijs qui et scripsit qđ dicit. Mendacis item hmis Voces sciāt accepty qui nō dicendo respondent Vocibꝫ sed qui debetant qđ ex. pauto loquentis.

Adhuc. patetitē ex dictis qđ Voces sciant mendose res non rhetatano loq dicte nam. Nō. sciāt dicendo de Vocibꝫ in ordine ad accepty alicui tū loquty de Vocibꝫ in ordine ad res nō obstat Ista qđ Vocē sciant mendose vel sabbatizauit ꝫ loco accepty nameti mucetā. Nō ut pollos sciamꝫ res. nō obstat Ista nā hō Voces hyrrecer: sciant rogiuerta, dicendo in metha: nō obstat quo qđ dicendo: dic nō hoc dicq si se dolo nō sciant tū in meta haec ꝫ dicendo: Mantre rta ꝫ uta affectā. nō obstat Ista argta de nutey nō nuty etiam sciant rei

Ad Stum. Scripta ꝫ scripturā. qđ sciat res nō scribunt. Nō semā Nō eam cognōa. Quā cifrā et numeri nō dicendo Scripturā. qđ sciat res nō dominant sed figurā et dicendo habuit pictura. et alios cū figura vt qđ ad obturā sciant eam mendose. Nō adhuc scripta nō ꝫ nō dicendo sed in hoc. Solū dicit ee Stultū scripta Voci qđ utrum ꝫ pōssit res. aliud sed. Scriptura vocem Vocē accepta. Qđ nō scripta nō dicit bene mendose. Stulta Voce. Rāō ē Qđ stulti Instituerunt scripta ꝫ ut signa. Vocabulorū ea cū ꝫ pueri scribunt docendo scribere. Voces ꝫ nō scribuntur

ut signa accipiuntur formalia, sive sed etiam objectiva rerum.

Q. Stin. Quando aut Scriptura intelligitur mere vocalis, sola et sola mediante scripta, vel sola Scriptura. Quando Veritas scripta aliquando pro Scriptura intelligitur quando Scriptura mere vocalis, sola et sola mediante scripta, vel sola Scriptura ad quam pro quo Scriptura pro Ly n. n. Vere, sed Vere, scilicet idem quod etiam mediantibus Verbalibus Scriptura sed vel. pro Scriptica. S. Si de hac nunc Scripto Deus Interroget quid hoc denotabile Scriptura, sicut non Ly sicut vere qua explicata Reg, sed sicut Deus hujus res. Pro Scriptura intendit sicut res Ly respondendum. Ut qui Ego Interrogaty. Ly Scripturam sicut Deum qui est res, id non quicunque ex eo qui Scripturam intendit sicut res, sed ego qui sicut legere et intelligo mentem sanctum Scripti, intendo quia non sicut legere. Ly Interrogaty hoc literam sanctum Deum sed hoc literam Tomam idem. quoad Vox Deus non significant Vocem Dei et mediante illa significant Deum.

Unde pro sicut ex quod sicut Vox Dei et non sicut quod sicut Scriptura illa

CONTROVERSIA II
De Enuntiatione Vera et falsa

Utrum hic an Veritas et falsitas sint effectus actus Veri et falsi vel an dentur Veritas extra Deum de futuris absolutis et contingentibus sive additionalis.

Punctum Imum
Enuntiatio Vera. è ne essentialiter Vera, et enuntiatio falsa è ne essentialiter falsa?

Pro hac parte Scotus in 1. dist. 38. quæst. unica. Durandus dist. 38. quæst. 1. Ockam quæst. 1. Gregorius dist. 38. quæst. 1. Marsilius dist. 38. quæst. 1. Aureolus dist. 38. quæst. 1. Gabriel lect. 38. quæst. 1. Adrianus lect. 38. quæst. 1. Petrus Aureolus dist. 38. quæst. 1. Petrus Tartaretus dist

Idem dicendū de actu falso qui ⁊tiā ⁊ Judex quo dico Petrū Currere et negnē Curry Petri dico
quoniam judicato Secundo Ista Judex affirmare ⁊ eo modo quo ē ni tum dicit Judex affirmare hoc
modo ⁊ sed etiā ⁊ eodē modo se hoc quomodo ē Indistincty obligato obr. ēe vel falsū Verū di dicit
tur Judex affirmare ⁊ eo modo quo ē Ingnus Includo, ipse. Candy Cri Veritas Justy et exacta
et ex obo Cui modo iste Identisti.

Sto Idē affirmativa actus ē indistinctus utrū Verū ⁊ falsū Cri ni hū Veritē aut falsitē Patre
nā adaptata pbr Ans. Actus quod Ego dico Petrū Currit erit dē Sive Petry Currat Sive
nō Curry Currat erit Verū. Sive Currat erit falsū Cri ē Indistinctū pbr Sive actus ille nullū
et Sive Inconē ex obo Cri dē erit &c. Ergo Sive non Sive nec modo dicit in illo actu
gā ⁊ē Instans ⁊ nō existens ⁊ potentia ⁊ futurū. nec mortis gā Curry nullū ē fundā.

6to Sed ē distinctū Veritas quo dicto ablato tollit modus Veritas sed ablato obo stat Verū
Ergo tollit modus falsū Veritas gā ablato actu nō erit Affirmatio obo &c. Cri &c.

Respondet

Veritas dicta ē nō extendo seu Translis nā exercit ēn Entis distincty ab existere nā nihil
rata ⁊ nō existentes Entis ē ām dā. finale rei nihil deest ad ēe qā hō ⁊ Asinus nō hō ēe illud
fictitiū sed apprē. Alia ē mortalis primus ad distinctū Ethica, Justy in Informite Ve
dij est eo qā dr ita. ut si dicat quia qā vere existit etiam erroneū Verax dicat. Sive dicatur
vera id qā indicat hō in re Verū qā mendax. dr. Alia ē Veritas Logica seu formalis secundū
apprē. opinū ad Scotū Ockam a Lopā. Porro Veritas Logica seu formalis ut existit in Informite
rei put cognitū ad scipsum sed. in Informite. accepto obiectum rei ut ipsa. ut Vult Gerardy
Jandunj et Vasquez. Sed in Informite actus dr obo ens qā ē actus Sancti cui Suarez quitat
qā Veritas Cognitū seu formalis ducta Christo ē in mensura et mensurato ad vē Licet in mensu
rato a seipso. Ista Informitas actus ad obo dr qā ē remota in eodē sed adu propriorem eo
nam identē ⁊ēe ⁊ Informis actus obo ut mode ⁊ subsista. Ita Sancti et Gabriel. Ita dicit Ma
tri ē ad Veritē si sit actus informis obo per accepto, sed dr ēe Informis obo ut ē in seipso et
adu ea. qā ipsi actus rei Intrinsecū nā etiā actus falsi ē informis obo ut accepto. Dn ci
am opus. ⁊ obiecta ingna aliqua absolute affirmi ⁊ negari ut si pono modū Subsistere
Indemq hōc Veritas qā Sanctus et falsitas opinū Indeq nō affirmare ⁊ negare Cri
ubi hōc ⁊ obiecta ibi etiā ē Veritas et falsitas. Ergo Cri ē de ratā Veritas
Sorte et ēe oppositū ei falsitē actus ut falsū actus et adaptē Secundū ipsi, ad vē primi
⁊ Intrinsecū primi Extrinseci actui 2ᵈi ad Relatū ratū aut Intrinsecū facendo fundam
dit.

Pro 000 Ima

Veritas Sorte nō ē Relatū sive ens ratū sive rei adaptū sive Translis: nā ē ens Sorte Substans
Inotiva. Identia Sorte actui Subsistens Inotanti ⁊ obo. Ingni Sorti existenti. Ergo Cri ē denomina
Primi Intrinsecū actus primi existentis in recto dicens actū Verū nō obligato obo ⁊ pbr
ima pars ⁊ pono Sorte qā Intrinsecū adu Christi Sive rei Sive actus rationis. Sive Sorte Sive

Translis candlens dr

é hõ. Sed etm. dr ppnitũ quõd attingentur Verõ denominans cogñ n̄ sit vn mõa vtiõ sed stringenti
ut Petrũ currit. Ité ñdiuerte. Quam dicendũ é de falsitate Enunciatiõis q̄ dicit é de. Veritate tñ et
licet hõc ita sit é ellem et Intrinsecũ actũ qui falsũ é. Vnde ponẽs dicit ñ Veritate tñ sed
aliquat etm falsitã. Ex dictis
Inferes 2mo Diuisiõ actũ Intũ Judicii seu Enunciatiõis, ẽ Veri et falsi ñ é de subõ in accidẽs seu
formã vñ spẽs sibi dissentes Veritas vr et falsitas Et sicut Intũ actuũ qui dr Verũ
et falsũ
Inferes 3dio Veritẽ n̄ sufficere magis et minꝰ sed erã Judicia Vera é dare Veritatẽ et addere
et addere Intrinsecũ actus nõ ad esse. et addere Intrinsecũ. é magis Intrinsecũ et cadere vni
quo aliud. Sed q̄ Veritas dicit in Indivisibile hoc é in omne modo Informitate. Cui duo
bus cui sit tota quid tota am dicit ex Integra. Cadit ens nulla. ñ cõe ior alia. Et
q̄ Veritas n̄ dicat in Informitate actũ nõ notabile qñ existit aptetur sed in Informitate di
cuntur seu rei affirmãt cui cogñ é agere rei cognitã ad hoc. tñ Informitã é una oppõ actũ
alia. Vnde dr é Informitas dicuntur hõc quoo Petrũ é qñ actũ, hõc, Petrũ é hoc intũ
etm actũ hõc Petrũ currit ex hoc currũ ipsũ, Quare tñ quoo magis minꝰ invñ in re
vnde Veritas huius quoo Regi é magis intrinsecũ é qñ hõc Petrũ é impossibile qñ
sit. Et q̄ sit magis Verũ qñ actũ é de Informitate dicuntur. Nec Valet si dicas Vnũ
actũ pt̄ cõe certius ac Evidentius altero cui unũ actũ magis intrinsecũ altero, cui unum
actũ Voluntatis q̄ esset altero Et certius unũ actũ Intũ pt̄ cõe Veritatẽ altero Et hoc vide
Intrinsecũ unũ actũ Intũ amũ Resp. é Id exacte cognõ aliud é Veritas, aliud evidentia et certitudo;
Et qñ certius et evidẽs dicitur a motivis et rationibus magis efficacibus, et causis potentibus vnũ fundans
Et qñ Certitudo et Evidẽs determinãt a motivis et rationibus magis efficacibus, et causis potentibus vnũ fundans
altero Certitudo et evidẽs fundãtur actũ sibi oppositorũ. Sed ea quod ñ pt̄ dici de
actibus Veri. Ad 2dũ é Veritatẽ dicere é qñ cõe actui Intũ actũ intrinsecum actui
ita nõ actui cui q̄ Verũ et addere. Intrinsecum actui obtinet dictus est n̄ actũ Veri actu
q̄ Exercite dicitur. Ad 3tium Resp. qñ bonitas actũ desumit ex Intũ actũ et formitate actũ cui di
citur vñs et ex circumstantiis exercitũ Specie facti quatenus
quod partium magis et minꝰ adeoq̄ et bonitas. Veritas tñ non desumit ex addita. Sicut
non magis ens actũ nõ hõ, Petrũ addita. Consimiliter nõ suscipit magis et minus, tam cum
q̄ est addita.
Inferes 4to Falsitatẽ posse concipere magis et minꝰ et una pars minꝰ é falsũ ut actũ quo duo nõ sunt
currunt cui q̄ currunt é magis falsũ qm cui dicit q̄ currunt hoc tñ dicta Intelligendo é despõs
Intrinsecũ capacitãs augmenti nõ corruptive q̄n alitur q̄ crescit q̄ in numero Rõ i nõ falsitas
consistat in determinate et terminata abitu, q̄ tñ etiã nõ qm cõe unũ magis q̄ minꝰ determinate alteri etiã
cedere ab altero magis q̄ minꝰ etiã falsitatẽ nõ qm q̄ tñ cõe Simplici determinatã adeoq̄ vnũ cui
cunq̄ dissentitio actus Intũ cõe. Nec Et terma de quo dicitur falsũ etiã cõe Judicium n̄ tñ ens magis
falsa qm altera q̄ una una nõ vñ alium quod cõe materialiter q̄ intrinsecus falsitãs cui hõc falsũ dicere
re vñ cõe q̄ dispositio cõe Judicium. Quod tñ falsitatem qm Veritas quod in ea nõ mutat et ens
ac nõ Sustinere magis et minꝰ extrinsece. Quia nihil tñ ad veritatẽ nihil Veritas aut falsitas ingre
tari vñ q̄ cum tñ titulis cõt magis falsa Prædicans Deũ n̄ existere. qm Petrũ n̄ existere. Deo
enim é essentialis existentia a parte rei Petro non — etc.

Ad 5tum. N Iohan. Cum ẽm Veritas huiꝰ Iudicij Petry peccabit arcꝰ, sit de alꝫ libero et ne[illegible]
Sicut ygnꝫ obꝫ liberꝫ ante ecꝫ determinem. Zᵈ eo ipse gt'n —

gᵈ eo ipso gᵈ n debꝫ singlo cognio eo liberꝫ n̄ debꝫ etn cognio obꝫ ex quo gignit aliud obꝫ liberꝫ deducere. Vide tunc singlꝫ cognendo Iudicꝫ de esse Veꝝ veritꝫ n̄ cognere et sic de aliꝫ deq̄ 2ª falsa n̄ ea determinet scriptꝫ Iudicꝫ talis et vera de corde libꝫ. Idem dicit ad 3ᵐ de duobꝫ contrariis
inclusis ẽm etn singlꝫ n̄ pōt Veꝝ a falso discernere.

Ad 4tum N. Pōs ee ẽm ipse gᵈ Iudicꝫ affirmat ee sᵗᵃ illꝫ Petri qui ẽ determte ht̄ ee determ. quᵗ ẽ liberꝫ negnᵒ cum Petri, negnᵒ ee sᵗᵃ libꝫ ẽ determte tendere ad obꝫ vel ad ee sᵗᵃ libꝫ ẽ determte tendere ad

é suppõo dño modo et ꝓpõo vera et modo cognoscẽs a Deo ꝓpõo futurũ cras. gd cognõo diuina ante cedit ꝓdm

gd cognõ diuine antecedit ꝑm. et gdõ ab eterno gd Deꝰ ab eterno cognouit oppõ ꝙ Petꝰ ꝓbis Cras. Vꝛ sic cognõo dnã rẽ ꝓtalẽ ꝙ sibi ñ ꝓpõit ut pcedẽ. cognõ dño futurũ ꝓtẽ Petrũ nec Petꝰ ꝑ facere ꝓpõta dla cognõ. ꝙ sit ꝓtẽ Er: cognõ illã dñã hanc ꝓtẽ nõ oppõ determinãt Veritꝫ habẽs mchet neẽ in aonibꝫ moralibꝫ

Stio Dabis dare cognõ et dispoꝫ de actꝫ liberis ꝙ talis utrũ sit dabilis ab eẽ et nõ eẽ Er: et cognõ talẽ de cognãte. hoc ẽ an dabile ad eẽ et nõ eẽ. Pugnãt nõnã determinãt Veritꝫ. Dr ꝙ nõ dabile ad nõ dari vera Er: nõ Veritas dabilis dat

Vltõ Videt tale ꝓpõs de tribꝰ liberis adonatis nã tribꝰ determinatã Veritã vꝛ hos Stanislaũ, nõ ꝓtẽ ꝙ futurꝰ Reliꝫ: Salualꝫ et Joannẽ audientẽ atente dicẽtẽ suam Voluntã ꝙ la tube sibi Stanis: et Quarto Stanisl nõ ꝓnõ ẽ eẽ nõ hoc gd Deꝰ determinat nobꝫ nõ ꝑ nõ ẽ eẽ. Vtr. Positꝫ adiõe et subpõta sua Deꝰ ac Veritas ꝓpõ mitio dicẽs ꝙ sibi. Sed hic ẽ suppõ dño ꝓpõe adiuta. Et dicẽs nisi effectꝫ ea ꝓpõe ac tẽdẽs de ꝓsenti, statꝫ adonatꝫ ungue cẽt ꝓpõe Verã dicẽt adiutẽ. Videt hoc Vltimꝫ dicẽtꝫ ad Quartũ. Quarta ratio nituꝫ ꝙ libet gd vere media subtõ et successiuã. Sꝫ tã dñs ꝓpõ adonatã nõ ꝓtẽ determinãt Veritã ꝓ Stꝫ ꝓpõ ꝙ ei libere ꝓbis nõ ꝑ eẽ actus adiõ ad dicendũ vẽ sed dñs ꝓpõ adonatꝰ ẽ mere possibꝫ ꝙ Er: nõ ꝑ eẽ beta adiõ ad dicendũ verũ

Respondeꝫ

Futurũ ex monte ꝙ stingit: ẽ existẽs rei, in ipsa ꝓsenti, cognit ꝓsentialiter cum ẽ sui ipsius ꝓsenti. Videlicẽt, multiplicẽ, et duplicẽ futuru libere, et naturale. Liberũ ẽ ꝙ ꝓcedit ex libero arbitrio ꝓtẽ futurũ. Naturale ꝙ habitis ꝓbꝫ requisitis ad agendum ꝓsentialiter ens agere ꝓtẽ futurũ. Liberũ futurũ de ꝓximo. Sed ad ꝓpositum sufficit ꝓtẽ futurũ. Liberũ ꝙ ꝓcedit ex libero arbitrio et ẽ quẽ ita leuenter ut ponẽtes ñ eueniãt. Naturale ꝙ ꝓcedit ex naturali agente et ꝓtẽ futurũ

loquitur vult scire rem quam mente scipit
obliquo imediate sceptus. Jam

Prop

Scriptura imediate scat voces m
ptura imediate scat quam qui p
dr legere ut patet in eo qui
dr legere. Quia p scripturam
Tu qa pt intelligi scatu, s
repsentat, hoc am n requi
mediante re ipsa.. Sicut qa
voces sed res, Ad eam Int
quibus utuntur Sind ad colloquen
titia vocum quibus illi numeri e

Prozzo De futuris liberis tñ certitudinaliter ñ necessario formata ad determinate veritē. Ita
oēs doctores catholici: qui ad omā stē quorum libri et infideles quorum scripta pt̄ de facto
nati liberos futuros vita eterna vocabulo Doctores vel.

Ppter quod dicit quidam Doctor quod ista propositio de futuro
contingenti una est vera alterum falsa. Ad hoc respondet et dicit quod una contingenter
forectū fore. Sicut tam de futuris absolute quā sub conditione liberis pōt formari 2 propositiones
Petrus potest currere et Petrus potest non currere. Ista propositio fuit vera
Stans impugnat fuerit Reliqui Salvatoris, tempore quo nullo ritu nec vera alterum falsa fuit
quod ppōne quā pōt determinate et hoc etiam determinate veritatem. Sed propōnes de futuro
ro tam, absolute quā ordinate pōt determinate et impertinens et pōtē quilibet
et aut non. Sic et ppōnes de futuro utrius aut hoc est aut non et alterius determinate veritem.

Dicit Veritas propōnis sūt in eo formule ei subiecte sed propōnes de futuris formate de futuro non
obe si alia ppōne sit formate de presenti aliquo modo et fuit vel fuerit vel
vel subiecta quidem alterius modi aut secundum quid sit. Sic et Deus nouit hoc liberum
dē absolute quidem ordinate possibile est Petrum determinate currere quidem
pōtē ut Deus non coexistat determinate sic liberum absolute et determinate possibile
et ppōnes negare ad hoc quidem Petrus potest non currere et determinate possibile
Deus scientia non est et sic talis opinionis non desert determinate Deus cognoscat
absolute contingenter. Sic.

Solvunt Argūta Contrarii Sententiā

Ad primū dicit quod ppōnes de futuro determinate potest determinate
vere cognosci quidem determinate determinate cognitis C. et N diceret
Petrus est intelligibilis subsidiū, cognoscet vere illud et statim aliud cognoscet quod
non est vera cum illa determinata et determinate ad oppositū vere cognoscet et
cognoscet quod primum est falsum. Illa vera cognoscet quia cognoscet vere quod
Deus est vere, scilicet Petrum et Paulum quod non cognoscet vere quod
insertionem oppositi. Non cognoscet quia non cognoscet determinate quidem
stantem quod determinate est quia non cognoscet quod non est vera
vera est quia determinate cognoscet quod non est vera. Ratione dupli
cognoscet quia est determinate cognoscet oppositum quod non est vera
oppositum cognoscet quod non est vera quia non cognoscet quod non est vera
ut Angelus est non Deus. Negatur illa et creatur liberum et oppositum
vel cognoscet liberum et ipsa divina in mundo coexistet existente
ipsa quia quia summe stringentia coexistunt et possunt coexistere cum
sufficiam ad veritem quod de futuro ut futurum non est vera et
dicunt quod quia ipsa est vera de facto existente, sicut in Deus
sufficiat hoc quod determinate verum quod quia cognoscet ut presens esse coexistet aut coexistet
determinate determinate determinate.

Ad dum dicit quod non et quia illud non est vera quia non cognoscet vere
supra intellectum et existere cognoscet determinate liberum quidem C. presentia esse
hoc de facto Dei coexistet futurum et libertas determinate Petrus ad illud oppositum sed

vonit. Secundum Deus scit Petrum peccaturū eras ex supposīone voluum qđ ipse Petrus sit se determinaturus ad peccandum et Volitor —
et Volitor ut ait S. Hieronym: in Capt 2ª Jeremiæ ut ex eo qđ Deus scibat fūrū ali-
qđ id adhuc futurū è sed qđ fūrū è Deus nouit qđ futurū fūrū ita ut ex eo aliqs
determinatē ad unā partē Relig: qđ Deus prouidentiā dispositurā ordinauit tale
statū ecclie ad quē ideoquod Deus ordinauit statū Relig: aliquē qđ ipse deter-
minatē hēbit una cū statū prius è hoc qđ sit Deus: scit tñ liberē determinandū qm
dispositū Relig: qualibet Relig: aliquē Dei debita et de salute animā ecclie quam
obtinebit ingressū Religionem, alter forsitan fūrū ingressū. Similiter unde dicim⁹
Quod fūrū è verū aliquē etiā è verū eadē necte qđ scit G. alia necte D. Quod ex
hoc tñ Deus scit futurū precise scit solū verū necte ipsum ex hypothesi
Sed fūrū determinatē Petrū ad peccādū etiā ipsum ex hoc è peccatū Petri, fūrū necte ipsum
coexistens libertati Petri. Similiter ita qđ notū è ad pbāt ecclie quod cognitū
hoc de facto Petri antecedentem ipsum è ex hypothesi ecclie cognitū antecedentē
et nō causalitē Sed potest aliquis nō cōcedere ecclie cognitū antecedentē nec
illud futurum Sed solū scitū ipsum et qđ è ita ut sit ponat vērū tempo-
ris et ordinis sine determinē libertā Petri ad peccandū Porro peccatum
in ipso hō è cōcessū qđ accidit in ordine ad actualē libertatē qđ n⁹ defectus
ad qđ ipse in actū vel antecedit qđ accidit se habet operandō
quia virtutis agens non nisi finem Christi Euangelio n⁹ est libera qua-
libet antecedentem mensuratum finem. Libertas ex iacto in hoc stat ut posi-
tā ordinē requisitā ad hoc possit qđ operari ad illud vel n⁹ vel contrarium operari
antecedenter se determinet ad actum vel omissionem eius Confirmis
Quod 3ª adducendō è dictum, qđ dicitur omne qđ cognitū hoc ita
ipse Petrus peccat et regulat potius fūrū et qđ n⁹ peccat Petrus facerent
posse aliquē qđ potius sortē ex ipso, i. ipse habet libertatē determinandi Petrū
ad peccatum determinatē Petrum ad cognitū hoc de facto tm, n⁹ qđ ex ipsius
sua determinatione Petrus n⁹ cognitū sub aeterno stat cognitio Dei ad ecclie
sensum quod Deus. Et ad aliud existit in mente Dei ecclie unitatē
Physice existit decretum, cognitū Dei qđ modū ecclie stat Scotus non Physi-
ce existit ecclie in mente Dei determinatē cognitū dicitur de se. Ecclie hō
cognitio Dei de facto Dei fūrū qđ Voluntē Petri impedivi qđ ne peccaret
si cum Petrus ecclie libere n⁹ determinat ad peccātū neque in Deo fūrū cognitū
de ipsius facto fuit ecclie oppositū cognitū de facto n⁹ fuit fūrū impedi-
ens ne hoc stat qđ cognitū ecclie quod potuit peccare peccatū ipsum
potuit Petrus

Ad primum Petri: q̃ Cognio dñā et Vdio sine gra n̄ requisita ad cognē Dei
Vd dm illud q̃ pny Intendit dicere q̃ d̃ talium vtrū Cognitio Agnitio et Vdio sine
gra n̄.

Ad 3tium Dei: nor ipse actus ē talis ut ex natura ad cē alīs ē habeat rationē termini
et rē capte cadē ḡ. Si hoc in dicta capte pny Actus N. Ideo ipse actus ut supne dicū
futuritionis et pfionis ipsius dispositionis q̃ ipsa ponendo supponit infallibiliter habitudinē
rōnis ad rē cognitā pōt de illo dicī dictionata Veritē enunciat. Similis ē Regula q̃ dicit ad cēssandū
et cumulā regulāt n̄ regulant cum Veritas, sine pdictis dicere tenet se nihil cognac
recipiat se hat. Deinde q̃ etiā Evangelium n̄ dicit q̃ sero dicū hoc dat tē hoc tan-
do frā Stingentia libertas ā Deo talia de supne dictis ac de supne Dogmatis
sit tam simplex ut nihil ad pinde ḡ de his dari Veritas

Ad 2dum Nr regulam pōt esse cōprehendi dictione sup data nam ipsa dat
determinate quibd n̄ pōt ne de se supne liberū determinū quibd a Deo pōt medi-
bile ē dictionata. Ad dicendū ad n̄ sequi effectū nrīs, ex supne dictis de ea
supne dictionata futuritionis nō esse nata qd sit ita tū dictum esse sub dictione
finis Dogmatis nrīs ex dictione, et finitione supposita, sēd esse ipsa tantum
ono supponit. Ad illud qd de ḡ fraustra quibd et quid esset medii salutis
et subtractionis si ponēs de frā dictionatis haret determinā Veritē. Ad n̄ sequi
quibet quid esset media ad salutē et adeptionē supposita Veritē talis ppōnis
nō sit obtenturus salutē dictā. Et dico p̄ quibet effica a media ad salutē
obtinenda esse de aliquid esse. Aliquis n̄ ē obtenturus. Et dico qd ē quibet
bis media efficax ad salutē. Sēd tales sit ad libere p̄ quo effectus possibilis
Ad 5tum salutis. N. Ideo qd dicū p̄ ponis dictionata dicitur determinate existentia
ipsi Ponis hoc ē existentia determinata. sicut et ipsa p̄ponis dictionata. Ad qd dicendū
Ad Veritē ponis dicū vegrit existēs dicō ea modo quo p̄ponē affirmo y despiciente
et de presenti y de futuro absoluto aut dictionato sub te dicō esse ponis dicē vel
dicū actu existere y existiturum absolute. Sēd sufficit illum existiturū sub dictione
Pro Complmento doctrinā de Veritē quibd ipsa. An solum in rudibus dicī Veritas aut
falsitas. Et an ē etiā ita apprehensibile simplici in Sensibus Veritas etiā rebus y operibus
Ad Veritem et falsitem solum in rudibus dari etiā in apprehensione sensibus Veritas etiā rebus. Ratio ē
qd veritas falsitas et formalitas actus unius dicū p̄ secta, hoc ē nō solum in repraesentato sed etiā
in dicendo Dogm dicī rei cē sicuti ē. Falsitas aut ē deformitas actus unius dicū p̄ secta, hoc ē
talis Dogmatis qd res alter ac ē dicī cē ut [illegible] Ideo qd dicitur tamē. Sēd tamen ad bonitē simpli-
citē sit Incomplexam hoc ē solū Videri aut Subsistere complexa hic et nunc Ponis vel
hoc ē adesse, manere, tam Sensus qm etiā Voces sine et res existunt rum cē servitē y ali-
ter ad q̃ cē. Ad nihil affirmat y negant. Et nihil n̄ dicit Veritas aut falsitas solum
in rudibus sensus solo ex affirmā y negā. Unde verū ē falsū analogice
pdicanty de Iudicio mentis apprehensivae. Sensus, Vocis et de rebus. sicut Ens commune

de aali medicinae pulsu urteri. Nempe Iudicium mentis e principale analogatum veri et falsi tanquam id quod habet in se veritatem et falsitatem ut tanquam terminus ad quem refertur veritas et falsitas aliud diversimode

Scilicet Aphorismus simplex quaecunque sive complexa sive incomplexa ac vera vel falsa solum dispositive ad intellectum quatenus illum disponit ad iudicium verum vel falsum vel etiam est vera aut falsa praepositive praesupponendo iudicium verum vel falsum ut Aphorismus quod Abel filius Caim, est falsa praepositive quatenus supponit falsum iudicium quod Abel sit filius Caim. Sensus autem sunt veri aut falsi occasionaliter nam operantur aliquando per species ita confusas ut fiat occasio intellectus iudicandi rem aliter ac est, nunquam tamen sensus ipsi iudicant. Voces item dicuntur verae vel falsae tanquam signum, quae voces sunt signum conceptuum internorum in quibus solum est proprie veritas vel falsitas. Res tandem dicuntur verae vel falsae fundamentaliter et causaliter quatenus possunt causare veritatem vel falsitatem iudicii. De appetitu quoque dicendum idem, quod non detur in ipso proprie veritas ac falsitas, quae ut dictum est veritas est conformitas seu similitudo actus in obiecto. Iam vero et potentia appetitiva sed sola cognoscitiva assimilat et conformat obiectum dando illi in se est aequodam pusa et tradendo ad obiectum quod non facit appetitiva potentia. Traditum enim potius ab obiecto ut movetur ad illud assimilaturque illi non assimilat ipsum sibi.

Tractatus

#

TRACTATVS IV
IN ORGANVM ARISTOTELIS

Respondet hic Tractatus 4 libris Artis de Analysi hoc est de Resolutione Syllogismi ut sic et Demonstrationis principia. In quibus ostendit quae principia requirantur ad Syllogismum et Demonstrationem. Duo libri vocantur de Analysi hoc est de Resolutione Syllogismi ut sic. qui est prior demonstratione ita sicut ad, prius est hoc. Alij 2 de posteriori Analysi hoc est de Resolutione Demonstrationis quae est posterior nam Syllogismus ut sic. Sequentes igitur Artem agunt hic de Syllogismo praeter eam quae est explicata in Rudimentis Logicae et postea de Demonstratione.

CONTROVERSIA I
De Syllogismo

Primo explicabitur essentia Syllogismi 2do Causalitas et necessitas praemissarum respecta conclusionis 3tio ipsa conclusio.

Punctum Imum.

In quo consistit essentia Syllogismi

Videtur amo esse vera sententia Patrum Conimbric. Quod essentia Syllogismi stet in solis praemissis. Tum quia Imum dicitur quod Syllogismus generet scientiam si sit demonstrativus. Opinionem si sit probabilis sed solam praemissam generant scientiam vel opinionem quia conclusio non generat sed potius est id quod generatur. Dicitur solis praemissis constat Syllogismus. Tum quia Syllogismus est modus sciendi, sed solam praemissam est modus sciendi. Quia solam est manifestativa ignoti hoc est conclusionis ergo solam est Syllogismi.

2do Videtur Patri Compt. quod Syllogismus consistat in sola conclusione Tum quia praemissa est aliud quam a conclusione et Verissima conclusio a praemissis ut constat ex definitione Syllogismi dicitur non constituens Syllogismum sed sola conclusio. Tum quia Syllogizare seu inferre unum ex alio

Respondetur

[illegible]

Ad Stum Acty

[illegible]

Sylling Sumpty Entrue ac Pforice Cpace p Enhte Cogniu gñ dr 3 ogatiu dnt Sly? [illegible]

Pfalo

Quadres ido An pter assignatas in 4ta lectra 3 figuras ocludendi inueni ant aliâ aut possint Inuentri. R pter illas 3 figuras dari 4 figuras Galeni.

Q3 illa regula medij pdr in una ppne subij & prdca In re et figura ē eadē cum Arthea vltima. Ita tm transpositas ppones naturalia gā ordo locā ponit ē loco ponit ē Vere non stabunt unig extrem hoc ē pdor oclusionis. Raōe Q3 Combinaō medij termi cū extremis in figa Galenica eadē ē gā in 4ta re-gter has an figuras nulla alia dabit nec forte dabiles si gā in pdcte figis Combinationes medij termi cū extremis gter vtas gā in dictis figis Itm. ocō talij syllmi gutuerint asserunt reducunt ad aliquos ex. quibus spicie hoc reducunt ad Camestres gā non dicunt vti negant Ma oēs hoc Quorit Petry ē hoc ex: Petry Carrit. Reuocat ad Darij dicē ois gā eat ē In Darij non partic⁹ intelligi tanc ē Vnus Adeo etc singlis ppoo. Ne ex syllmo alicui gal carrit, ois non ē aal ex aliq hoc Carrit ē maly vni formā nec quo oclusit gā n̄ unq alio respicio gā st eadē Vni 3tiæ. Neq dicideo et duide nullo n̄ ostendit. Itaq; ppta exterm oclusionis ex hoc et ex carrit, gā hoc n̄ idu ptz ex ipsis in modo termo in ipsis nempe hunc ex abl. In rem ois aliq aal pt supponere n̄ ē hunc vedz bruta unde medij termi in illo syllmo n̄ ē distribz in nulla ppone

Ad 1ēm Stio An syllmy vtans 2 unibz falsis pt forma [illegible] ut vera solue Sit vnus syllmus qd affirmat: Lā Lōgē ē ex attendit in [illegible] Veritē etiam ē pt sed ad tertiū et formā Illam et ad suppoñ pōnā inuitus ad [illegible]. Vide dant ē pōe ē B Deinde etiā si syllmus esset verus pmitto mi si mea sit bona vita n̄ obstare Illud n̄ē Vnus syllmus Ergo mea vita falsa quo ad meā n̄ seruat pd pbatur dā meā seruat tñ ad pbandā formā qm̄ sufficiunt Logico

Soluunt Argumenta Contra Sententiā

Ad 2ūm Propter certa aliqā obligationes tales v̄ tales denomines vtē pris ut de sustentare suā sortē qd ē paro spoig equi ita Turpeto syllmy qui etiā gd dā artē facti⁹ de gnare scā qd artes aliqui alij hoc ē pmitto ē generem scā hoc ē soluno qd etiā ē Compars clarū. Vnde dispenda ē ppoo dicendo qd syllmy in addōe accepty grauet scā n̄ addōe acceptu syllmy modo sy et ad idem strictū. Exempe syllmy dū modo scienda vtē pmissam tempe

Sarrium

partiū

partiū gñ ꝛc solū fruunt ſuꝑe. Vñ ſicut hoc dicit in Electivus ꝛ aliter.

ſicut ꝓ ex hac denomne ꝓ legit eō ſolū inſtruū hāc ita nec legit ex eo gñ ſyllog ſit
modꝰ ſciendi omittas gñ ſit modꝰ ſciendi ꝛc ſolos ſyllogismos ſyllogi

Ad 2dū Multa ꝓbat vñ alia. legit ch gñ nec debēt ꝛtinere ſyllogiſmū nam alia illa ꝛ aliqñ
ammixta deroꝛ ſi vrote ꝓ negdū ꝓpter Dantē. Nec ꝛ forma ſyll completa ad ſe ſtat
aliud et ſtat deſignꝰ inꝰ ꝛtinent. Inſtrue. Componit. Ita pmiſſa ſunt ꝛtinet ſyllo
gñ comparate ſaltē ſe. Et aliud quid ꝛ ꝛc.

Ad Rnē dñi: Subgnat Secundo certe una ex dictis ad Scām gñ obtuere autē ſolumodo poſſet
pmiſſas ita ut ſtatim in Rnē ꝛtinentur, in ſe ſyllogiſmꝰ C. ita utq; dicitur ꝛ ad
N etiam gñ dicunt et ſyllogiſmꝰ ſe copiū unus ex alijs, quando de ſumta phraſe
ſumpta ſicq; ē ſtā opiō Secunda Subā Matiꝰ ꝛ ad hoc dicunt gñ ē opus
artiſte Logē inquo ſensu dicunt ē aggregatū ex tribꝰ ſtribꝰ dictis ſcām hoc
quodꝰ procedit Sry de ſtrugtestes. ſcilꝫ Quarto q modi partes integrantes
unū totale C. Quarto q modi ſciendi totales vt nonne omittit ꝛ modꝰ ſciendi
gñ repꝛſentant ipſum ſolutionē Secundi vt ꝛc ipſum etiā ē modꝰ ſciendi gñ ingrediuntur
eundem copiā dare ſcribunt. Et quibꝰ modis ſciendi integrabꝰ unus modꝰ ſciendi quē
ſyllogiſmꝰ

Functum II dum

In quo Genere cāā concurrunt pmiſſa ad conclusionem Et an neceſſitant Intellectum ad eandem.

Videbꝰ pmiſſas ad ſolueñ nō ſufficere. Cāā aſſi: ſed nō ſufficere cāā forte ut putat Aduerſa
Arūē: Quia: ſtorquenare ꝛcuntiare. ꝓbr Dē nulla ꝛcētas gñ ſpecie effectuꝰ
ſecuntur ad ſolutionē. Et nō ſecuntur ꝓbr Anā ſolſtit ē gñ nec. Illi nō Antiā dat nec
ꝛcuntur ſolueñ cū Medio Secundo ſecuntur ad ſolueñ Ita dicit ſed dicendū aqueū ſecuntur ad
Vrionē obꝫ. Ista Inſtrue pmiſſa ꝓpoſitoꝝ ꝛcuntē ꝛtinentoꝝ ſolueñ ꝛ aliqñ
Secundo ē Inſtrue ſolꝫ ad ſolueñdā ſolueñ. Et: pmiſſa ſolueñ ꝓbr Thā Voluntas
ꝛ ſolē ꝓpē obꝫ alicꝫ ſecuntur effectus ſcām cognō dilectꝫ et ſuſtinet ē ad ſolueñdū
amoꝛē Et: etiā Inſtrue ad ſolueñdā ſolueñ. Vñ nō magis ꝛſpicit gñ actꝰ odioꝛē.
Vrge de odiet

Ad ꝓbr Ad. Nullꝰ actꝰ ſolueñ aliū actū Et nec pmiſſa gñ ſit actꝰ ſolueñ
actū ſolueñ ꝓbr Anā nullꝰ enī actꝰ ē ſolueñ Et nec ſentit ſi gñ ſit ſolueñ ꝛ
adducere. Contr. Vna Virtꝰ ꝛ ſolueñ phyſicalē Virtuē nec vnꝰ amoꝛ aliū amoꝛē
Et nec. pmiſſa ſolueñ ꝓbr ſolueñ gñ ſit ē ſolū Virtꝰ Virtuē et amoꝛ amoꝛi

ac ꝓcessū ꝺclinationi in ꝓdicatis ſpectabitꝫ &c. ꝛ.c.

3ti. Poſſet ꝺꝯ nō ꝺ gubo ꝺ aſtare ꝺclinatis &c. nō tamen effectus ꝺclinandi ſeꝝ
cum ꝺ ꝺo tunc in cauſ.

4to Videtꝫ q̄ ꝓmiſſa nō neceſſitent Intellm ad aſſentū ꝑclinatis tū quoad ſpecialeꝫ
ꝑceptū ad quod ſuꝑaddita ſit ꝓpoſita ꝺ ſubordinata ꝓluntati ut ꝑdictū ꝑ ꝓmiſſa
ꝑceptū ꝑdictꝫ ꝓluntas imꝑetrare ꝓ ꝓbitatis Intellm ad ꝺclinandū ſ. q̄ Intellect ꝺ
cui ſalua ſuaꝝ aſſentiꝫ aſſentiꝫ niſi ſuꝑ ꝓmiſſa ꝓluntatis accedat &c. ꝛ. ꝺbitanter ꝓſſit
ꝓtrē Intellꝫ nō ꝑficere ꝺclinationē ꝺ ꝓluntatē nō ꝑfectā ꝺclinare. Dñs tñ
Reſpō. ꝺ ꝺcꝫ Intellꝫ nō ꝑficit ꝺclinationē ꝺ ꝓluntatē nō ꝑfectā ꝺclinare. Dñs tñ
Intellꝫ a ꝺclinare. Et nō arcē aſſentiꝫ ꝺclinationi ꝓmiſſa ꝓbet ꝺ tuo x ꝺ tertio ꝺclinare
poſſe. Loco noſtre Subtr ſuꝑaddita ꝓluntatis ꝺ ꝓmiſſa ꝺ ꝓbitatis ꝺ
et Intellꝫ ꝺclinare ad hoc. ut deſpendat aſſentiꝫ. Dñs tñ
ꝓbabilitꝫ deſpendet ab ꝓbitate ꝓluntatis ita ꝺ ꝓbitate nō ꝺ ꝺclinare
Dñs. et ſpecialiꝫ ꝺclinationi ꝑceptū ꝓbabilitꝫ ſuꝑaddita ſuꝑ nō ꝺ
Inde ꝓbatur. ꝺ ſuꝑ ꝺclinationi ꝑceptū ꝓbabilitꝫ ſuꝑaddita ſuꝑ nō ꝺ
Oto. Et de ꝺ ꝺcitur ꝓpoſita aſſerere ꝓmiſſa ꝺ ꝓbitatis ꝺ ꝓmiſſa ꝺ
ſtū ut ebriat ꝺclinationi ꝺ ꝺclinata ꝺ ꝺclinata ꝺ ꝺclinata ꝺ ꝺclinata
ꝺ ꝺcitur. Ité poſſet hō ꝓmiſſis nō ꝺ ꝺclinare. Dñs tñ ꝺ hō manet
Ratio ſuꝑpenſus nec vult aſſentiri huic ꝺclinationi Dñs Dñs ꝺ mandat &c.
Intellꝫ a ꝺclinare ad aſſentū ꝺclinationi.

Oto. Dō ꝺ ꝓluntas nō ꝑcetat Dñs ꝺ tenū Dñs ꝺ &c. nec Intellꝫ conſentiri
Patet ꝓbatur. Dñs ꝺ ꝺclinare ad aſſentū ꝺclinationi ꝺ ꝺclinare ꝺ ꝺclinare
Dñs ꝺ ꝺclinare ad aſſentū ꝺclinationi ꝺ ꝺclinare

nimirū sernor dentsp̄ū se nō sufficit trā descripta p̄mittere ad scholā Nullū volentes habi
tibz p̄mittere gā sensez illuminat rōnē gr̄ doctori gā historiz nam hō nō p̄mo
dū lumine lecto illuntio sed quam plurimū & illuminantis dormientes

Noveris 2do

in gro cā mealz gā cuare mealz ē dare ex in ntē effectū compl̄d ad dant ē in
ptum p̄fusionē gā contra exquibz actus actus scripti fuerunt in compl̄o. Ntē sacramentū in
eo ē gā p̄mittō cauent scholā in hac cā dicta distinctē Illumīe diuīgo deter
minat Scotus ad q̄stiū scholē. Notor. dicit debz an causa est physice p̄pria
scholē. Dubitat amz de pmbis scribz hanc de ignorantia mentis antecedentis ē scho
nē posse hoc ē actū ignorantē inparentē nō de ignorantia p̄mittō certō ē gā in causa est
obiūm scholē, sūm ex scholis et p̄mittens dicit ē. Dicit an loqm̄ sic ex. Dic
dicto stando hanc dubiō. dt

Propō

conditio

Dimittō fortes occurrunt ad scholā fortē ut cā effectus p̄pria. et nō ut pura Cognita ista P. Conclu: ut
et Dominico et nō dicit: pōt. Ē gā occurrit ad effectū sta. ut absolute dicit nō ita in patria pluribz
speciebz illud occurrit ut cā et nō ut pura dico gā pura dicit nō absolute dicit effectū ut
potest nō apponere ignis ad lignū occurrit gā ignis B. calefacit, sed p̄mittō fortes
occurrunt ad scholā fortē sta ut p̄sentialiter dicit in multis potest speciebz ex p̄mittō
et necessario et euidenter sequit scholē certa et euidens ex incerta. certa ex probabili
bz probabilis. Dē p̄mittō fortes occurrunt ad scholā fortē ut cā effectus partialis cū in
tellū etā ut pura scholē Ita bac vnē et scholē.

Intextus Dum Lectō Dante occurrere ut cā in adiectō effectū ad acty elicitū scholē non
adultos occurrit assimilando libz ignis in speciebz patrie

Ad pertinet ad alterā Quidam opponit naturaliter resolutū scholandū ē necessē potest ad acty
ē explicē Dicit quā ad 1ā pte acty quibz potest aliqs habitus obiz respectū ad quoddz
ita determinatz ut sit valet oppositū scilicet nihil hunc in spē actus elicere et nō alius
scholē pōt nō absolute ut valet elicere. ut ex acta ut voluntas quibz opponz scholē
spectat pura, sine absolutione nati pōt ē elicere alius acty cuius aliud simile
bet aliqm elicere nō p̄babilē potest actus contrarius etā odij. Notat hic Vocaty scholē
quā in otrā Vocaty oppositi ipsi libertas strictū quā stat in hoc. est potentia p̄
scholē obiz respectū ad agendū p̄fit agere etā agere et oppositū nō agere. Ita
Notat Scotū ē quod ad exercitū acty quibz potest haī respectū ad agendū ita determ
natz ut ab elicitando actū nequeat abstinere dicty omnino necessarie ad actū
suū. Vnde beatifica necessitat voluntatē ad amorē Dei cuius nō pōt esse beatū Vocaty
hic necessitas stradiorū quā Vocaty ut sonat stradic. hoc ē nō agere et
nō agere opponit, quā libertas scholē quā stat in actibz ad exercitū actus
potest nō p̄potest libera p̄fit elicere et nō elicere actū Ita respectū
sit §

Propō 2da

Assensus p̄mittō certi et euidens nō actat Anthō penetrante
vim formā syllogisticā stat ad ignis acty quā ad exercitū sedato impedimento. sensus

xcpis ꝓmiss Causis et evidentiby. Tertiby n̄ ꝓ̄ dfinitive. solutionem et dē dicere. stendum solu
tionē nec, ꝓ̄ illum suspendere. Quarta. que ad ama ꝓtem. omnes quoad idem
Communiter recentiores cū Duo Thoma. Scotistis et Durando alijs.

Prima pars ꝓpōis ꝓbr 2ª ostē ꝓmissaꝝ et solutionis ē idē Ge. Tertiby quia ꝓbat assump
ptū certis et evidentibus n̄ ꝓ̄ dissentire. solutionē alias dē affirmet et negret simul
Et ꝗ̄ nulla ē una Tertiby ꝗ̄ nec ꝗ̄ se dimonstrato assumpto solutionis &c. idē ob
jectū ꝓbr 2ª ois pars prima. Si haec ois requisita. ad agendū n̄ ꝓ̄ n̄ oppositiva.
Soluto Fundamēto tot patet ꝙ̄ potia Virtus et auctoritas dicitur. Sed Tertiby ē potē
tia et concessis ꝓmissis certis ac evidentibus sublatibus impedimentis.
Cognita valeat bene. Vi simul. Signand hōnā Regula ad agendū hoc ē ad actus
dē objectis Et absentibus quib. Dicas unū et rectus ēt imperatiū Voluntas
Straordē ē ꝗ̄ potia. Natalis ita impedibilis mouēs actū ꝰ̄ ꝰ̄ pure facti
entis ꝓbr ꝓpōis ita. ut impedirī n̄ potest absolute dicēte ut patet ex po
tia Virtus. quā n̄ impedit a Voluntate directe nec aperte occulte tollunt lucē
meritoriā. Et sed Tertiby ꝙ̄ ē potia Intentis ꝓpōis ad actū ꝰ̄ ꝰ̄ pōsse
rū mouēs actū ꝰ̄ ꝰ̄ pure et evidenter hoc ē Vera et evidenti impeditiūr
etiā a Voluntate directe. Sed ꝰ̄ pure. sufficienter ꝓponit ipsi positio a bona certa
et evidenti ꝓmissaꝝ et penetrata forma. Syllogistica. Dico directe. hoc ꝓponendo re
absentibus Tertiby solutionē. Sed ꝓ̄ Voluntas intellectū impedire indirecte divertendo illum ad alia
ꝰ̄ aut assumendo illum minus pariter, aut n̄ applicando intellectū ꝓpōsitē alijs ne ꝓ
straria. sicut etiā impedit indirecte alias potentias vt Nutritiuā Visiuam &c.
Nota. hic ꝓpōm medio et n̄ios procedere etiā de remissis in mala ꝓpria, qui sicut
ex n̄ijs ꝓmissis evidenter sequitur solutio n̄ra. Ita et probabiliby ꝓmissis sequitur
sequitur solutio, Probabilis dissē in mala probabili ac necessariō illud ē evidens n̄ia
ꝓpria. Sed Tertia ꝓbr &c. Sed ꝓpria. Cognitum et intellectum ē probabiliter ꝓmissaꝝ
probabiliū sequarum necessitat Intellectū ad assensum Conclusionis

Soluuntur Argumenta. Contra: Sentā

Ad unum. N Ans et omnem ejus rat: ē de sole ꝗ̄ soli n̄ essentialiby Visio sit applicatiua
essentialiby, sicut solutio ꝓmissis Unde n̄ mirum ꝗ̄ sole Visum excludendo
nando tantū ad effectum ad solutionem concurrant Confirmatio Ita
Nego Ans et ꝓbationem eius distinguo, cuius falsitas ostendit in Animastica.

Ad idur

Ad 2dū N. ētus et ꝓnē cū nā da vnalis d'acty mad et tñ é potca affectus fatalis vtlonis &
ꝑ cū eē aligd simul et acty et potca respa diuerso Ifinito ꝓcesso statō N acquirat 13
neg cū exco paise dictoy Iclionē plud a gnisi gā t' Aristotilis, sed gā pmissū ad Iclu
nē regnitiuly ꝑductionem Et t' similes ipi Sm Gol Vide n' regnitiuly ad Iclionē alterius vidicas
me. amor ad ꝑdionē ad alterius amorē Deo liberatat similes n' dicunt tñ Visio Visibilis nec
amor amoris.

Ad 3tiū Dic etiā Quitā gā pēnt tñ in se gnā in aligno alio N ni t' inse, ꝑ tñ
aligno alio C. nempe t' in spēe remotatiua gm̄ ꝑtt sereliquant gmissā Similet actus
Et hoc sufficit vtlonis Cognoe physice Iclusoneg n' ita stipe Cā ꝓhysicā dicunty cau
sare effectum, le n' coexistant in se Iclu alio fili

Ad 4tū Dis Anī Intly é potcā subordinata Imperio Voluntis Si Voreg circa bonū et malū
C. Si Voreg circa cuncta N vñ é gā Intly circa mala Certa sed ix euidente n' hoc ca
regnita ad agendū In mala am euidenter ꝑbito absente ꝓsisteria Et Intly cū regnita
ad agendū In vne ꝓsisy illy gā t' cadē Vñ Dtio Cui inuitly sybony Et certe hac et ei
dem tñ hinc gā absens filii n' gt ob cuncta Veritas put gt assensy Iclusionis Deo absens
fidei fit ob imperiū Voluntis Imperia pcore Deū etiā in illis gā creaty Intly n'
ꝑt Scripture.

Ad 5tum. anna Dico negdo gt' ꝑhibita ꝓsentia ꝓmissaria ꝑ se tan
gentia hoc é gtemy Et cad sremis et ꝓtemy Intellectly exama Iclusionē in illis in ordine
ad illa Scrutanda ꝑtest qui n' chiere Iclusionē Et ꝑsit n' chiere illa Cognido de ꝓsibilis et
Et ꝑpius et ut alis patet ad 4c n' ꝓsent mirabē ad Iclusionē Sentiendy. Stremis cdā
N Sreg Dos pati: é gā Imperiū Voluntis Salt' ꝓcessit é Dio regnita ad agendū
ꝑtest locomotiua Et n' ꝑt ꝑcedi ꝑ quid detrimenty, potca locomotiua ad Loū ꝑtor
Imperiū Voluntis Sā vñ stare Imperia Voluntis gā ostendi qui ꝑ nouum actū
ad Iclusionē nempe claritas et tenby ꝓsisy illy gā t' cadē &c Vnde neg ꝑt
suspendere assensū Intly Et in ordē ꝓcepta adelle. Stremis cdā Et Sreg
ga ad assensū Iclusionis deductā ex illa ꝓsisy gā t' cadē qui dicēte id gā necessitet
nempe Certitudo et euidentia ꝓsisy n' ad qd tutam sinistē quid nouum ad assensū emittendū
Vnde vltrius ad 3tiū Negatiē Quo gā ita sit Dnās patrauit Iclusionē in ꝓcepto
ꝓsisy illud gā t' cadē &c. gm̄ subdit respondit gā in ꝓmissis Solū fuit Ingo ri
ꝑsisse ꝓsisy obi in Iclusionē am n' Sch' triplē Sed etiā ꝓsisy gā t' cadē &c.

Ad 5tum Dicto Antdā Et Sreg gā Deus in medio Intly ad hanc vel illā ꝑ Spēc
Iclusionē n' é tñ Indistans ꝓtest ꝓponi pantura etiam hanc non ulla obstāte
Creatorally cū obo sito d'ctor tibi a ꝑtata Et Deus sit medius ut videat
hoc vel illud determinata a Voluntate ad hoc ꝓtest quia illud Videndū n' tendit
neutrū Videat.

Ad 6tū Anī dic manet Intly suspensa et hi ois regnita ad Iclusionis
absens N etn' Et C. nempe penetrare ꝓmissū Scripture regnita ad absens Iclu
nē ob cuius defectū n' actualy Intly ad illā Sa allata cū Scripture ꝑtest penetrare
ꝓmissū. Si in illa penetraret Intellus n' acquireret Veram Scripture accommodata exꝑhibendi
directy, materiam in tanta accomodi humanum &c.

Ad 6tum. N Iregm Diuj: è 2ª Voluntas è potca. forte libera. Intly vo è potcâ nrâ
etjã nullâ bonâ creatâ ita ponitj Voluntj utrj tmã g̃ nonaly vn vtra aligd retractuâ
obamorenpitj Suce Vorgin Suggparens 2ª ingedat Voluntj ne ftatm obcatactuâ
amorjs gamvo sapporto assensa pmissarâ et aduertâ ad tonitatem Iregventiâ
nthlè ogd retractat Intlligj abassensu. etjã faciat hâ ntarcepn de Verik Iclu
nis.

Ad 7mum. Iccdo Interca Segsã regia iccdenda. dnâ Quic: nullâ cè Iqsuentiam
pt em dis gd nec habitu ã amo nec Ipeby eptat Intlly ad Iclusone Iccdgd depen
deat ad dpe egmpto g ducatg ab habitibg pmissionj Iet pmissarj.

Punctum III

An Iclusio sequatur semper debiliorem ptem. et an assensus Iclu-
sionis attingat mediate obm. pmissarum. Item. an ante assensum Iclusionis
requiratg cognio de bonitate. Iregventiâ.

Videtj amo Iclusnê n dubo Segui debiliorê gtê gã n ab una pmissa debiliori sed ab
utragj pduc Iclusio Et nõ vno. Cui Iclusio deat se accomodare vni debiliori etiã alteri
fortiori pmissâ. Ita amo. ex obo albo et nigro n Segtg no fiat Segtis obno debitorig
sed alia Itij ordinis diuersa. gã Imã sit nota albedo nigri. Gramatica de fide et
Iuentica n ornj notiã Segui moralium debitorig sed alia Itij ordinis diuersi Exempli
uel de diuersi Virtutibus Charitas et Liberalitas n Segtg acty Segtis Virtutum debitoriê
Ego nec Iclusio Segtg pmissa deteriore. Ofi. Ido Ea stringatur pmissa Segtg
Iclusionis utpe currens uno morsu Petrig et curvans Eri Petrig agrio morsu
Ite ex fabula Rane Segtg Iclusio vera. ut Bos lapis et Iabotca ouis boõ et lapis
Prjoris boõ et Iabotca Eri Iclusio n Semp Segtg debiliorê ptem.
2do Videtj g assensus pmissarj n attingat mediate obm pmissarum. Id gã è strama ex
gonia Sortem ni nubibg Iol gã Segtg accidit Iormã in nubibg nisi Iclusione obrig pmi
sarum bis ponit in globet Lybno. Ito g Sufficiatur obtg Iclusionis formãe. gã
hanc Cognit gã è Iclusio Et non vequit obm pmissarum Id gã Segtg gã ex falsis non
gnatur in ferri Verũ aut Structura docet in Palatio gã falsa n pt mo monere
ad inferendũ verũ. Ito g post elicitã Syllogã Sit pereuadendum obi Iclusi
onis n Ex pmissis et mediis Itis Et aparet gã habitg Inclusionis ex Isto obo e dogmate etiã
cognitg Ito Sine obo pmissarũ cognito in Iclusione Itere cè Iclusio in Intlly
ideo est ad Iclusionẽ Et: &c.
3tio Videtj nullã regij cognit etiã aphemitiã de bonitate regule precessim forte Et g n exprim
haine pmissã Inclusionem bonitas Regulã forte Ito g ad aphemitiã n requirg aliam a
phemitã Premisse ad Iudiciũ Regulæ et Regulæ n exprimi aphemitã.

Propoo. Jelus fortis dempta hoc ē nemy aliqua ratione cum pñtis dempti debuisset hoc pñ
Jenny ē celus ē excedit sua ḡ fecunt pñtis potest ē debilitet hic. Gratiae gratuitae ut fortitudo
etiam alijs proficiat, q̄ nūs non an ē finis partialis vel aequalis pñ affirm ḡ debilitet ḡ
eiusdem fortitudo cum nra, hoc si faceret, aliqua ex pñtis partialis duct negativa aut ex totalibus
aut contrarijs ex totalibus quarū erat Jelus. Rad hāc ē qui ut ait pr Suarez regent: cah.
Se pendet Jelus a medio Dei ut agat fortius. Secundū quid stricte quia Deus ē q̄ ē medium
tractandū ad finitū duobus tribus ḡ ex gra alterā ḡ talis et ygilat et fortis mathias,
corruet, et parum. refert ad alterā tribū ḡ ygil Strasera latta, et fortis ut. Et ad hoc stare
debet deducta. secunda scientia et altera probabilis ex falsa ethymologia ē probabilis ē falsa
in quibus. Jē Jelus deducta ex una falsa pñtis et altera vera. Jē Jelus deducta ex una falsa
et erronea. Jē deducta ex una falsa: et Pseudo. alia ē stephi: qa vera hic. vocellat
Jē ex pñtis una de fide. Secunda et altera Jelus fortis ē erronea ipsa. Jelus probabilis ē erronea.
Jē ex una pñtis de fide. Secunda et altera Jelus fortis. thesis sec. q. Jelus nabis
Jē ex una pñtis de fide. Secunda et altera Jelus fortis. thesis sec. q. Jelus nabis
Patres Jare pñtis affirm. sed debilior qm affirm et particularis debilior qm vniversis
Jē omissum Negat. idee ee debilioris qā accedit semper de nec. Affirmā adte accedit deee, ee vn
ē electiva aliqua fortis qm nec. Jelus am pñtis. idee ē fortior qā adventitia. Quia vniversalia
et immutabilia. Jē fortis Deus ē nulli ē plus vitas ex. ee obl. Sancta singularia et mutabilia et
particularia Deus de aute ttm accidit. Petra fortis ē id, qā ē immutabile qm mutabile et plura.
et fortiora qā vnum. Inde etiā in mā obtinenti Deus Jelus vi ē vera fortior ē Logice hoc ē
quo ad Quantitate qm Particularia in mā licet nra.

Propoo Affirmo dicimus quia Jelus ē adhuc multo adhuc pñtis Jesus ē Dicit assentior de hoc
in mio sed debemus aliter ostendere etiam modus esse assumptum pñtis ingrē mentis, ascendendi
vt gradu dicitur Dic. hoc ē sal Petry ē hoc de Petro ē sal pñtis ingrē mentis ascendendo ad hanc
ngtē Ex: Petro ē sal. sed Petrus ē sal qa ē homo ergo ē homo ē sal
Petr. Jelus debuerunt Jelus ē n dicere. audax opinē ē hoc ē dicere Jelus fortis
qā ē ista opinio hodie et tempore qā Ecclesiastarum pñtis ingrē mentis ascendendo
hoc de Jelus non pñtis dicendo Jelus fortis cum medio Dei qā sed partia. Ex: Juvenis nulli Jelus
adhuc ignorantia pñtis dicit. Jg. Jelus ad ignorantia inde ad ignotū Jelus ignorantia
Jndulgentia mactat fidei divinā quo audimy pñtis, Verum ē Dei Jelus fortis ut pñtis
ordinat attingat finē nostrum pñtis qā mortuus et pñtis ē Jesus ingrē mentis ad Jelus
pñtis pñtis hoc ē pñtis ingrē mentis ē medij Jesus cum Petrum. Ex his ab Adhuc etiā in
rudibus quidā dat ignorantia Jelus Jesus dari aliud potentiale pñtis Jesus et eadem vide. a. ē
quidē Jnitio. et abstracte cognitum. sed pñtis cognitum ē resistit in particulari vt hic
extreme hic et nunc ē idem cum hac ē fide. Jesus inter se. Inde etiā Interrogatus
rudis. Jesus ē meus frater Jg ē eiusdem cū Jesu Patris et Matris Jg.

Scripsi etiā hic qā olim pñtis dedi attingi ab ignorantia pñtis ut quia Jesus ē Jesus
vno mortuus Jesus ē n petitio hoc ē sic de Jesu pñtis fornoly ignorantia Jesus
Jē Scripsi qā ut Deus ē Judex Jesus qā ignorantia Jesus Jesus pñtis Jesus
Hoc ē Jesus medij Jesu ē extremi Jesus Jesus pñtis Jesus ignorantia
in extremis ignorantia Jesus pñtis motivi ad ignorantia Jesus Jesus
Jesus Jesus.

Aliud ē loqui de nativa habitu, propter quo nomine et aliud de nativa habita ex duplici
premissa per unum medium syllogizatum

2 media ñ mutuo nituntq; ad glebe nō sit albedo et tota substantia in se unde nomen
capiūt habetes scdm ut cūq; quātitatē dnt hoīes et hoc ē simil nō vidēs alb̄ etiam
simil sua et huius quarumlibet. quā nonnulli ñ eodem actu simul, ut memoria et charitas
Vnū verū Medū assūmē ex aplis premissa ñ dat in illo q medū machinā qđ jūctis
rebus trahitq; mutua inuicē ñ i q̄rū altera ñ stringit rectā machinā. principale ē.

Ad Oppōnem. Primā soluēdā ē sēm nrīā et supne lucis Pappi adiutoriū ē eternā
gētē sicut cū absolute et simpliciter loquit scdm strictiorē et brevē currit, stringens
nimiū, licet ex supne quod curret nimis moueat, Ideo ut celius sumpta forte et
Mathne ē falsa qđ medū ñ ordinē extrema ñ se ut q̄dā ñ fuit assumi cū duabus rebus
in una premissa sicut clauū ñ strenge duas tabulas si una ex. atingēs. ē tñ cāle solue
mutuo et obuie vera hoc ē ex vi mō et solucionis dicte extremi ñ se, ex quo ē sensus
falsa ē ergo doctrina ut non loquens dicitur. Forte sumpta et adiuta legentis
sequi debitor ē qđ ñ obuie sumpta et ex supne

Ad 2dum Scriptum qđ ñ attingēs cōi omnium gubernii solue rationis ñ conuenient.
R. qui Boetius ita ē vera experiā diuortia affirmate ē partiales qui universi dicitur in
syllogizādo qđ denotat nos absentes soluoni posse sumi. Si ita dicas cum forma pte de
qđ media Ieroā in solue qđ solucione stringit et stringens ostendit Ieroā ut ergo et stringens
obm̄ scriptum Iccirco nec ē absurdū ulli medio ut solue ut ovum forte. Quantū ad
exigēs id quod sic Qui universi dicitur in syllogizādo, simili modo ita pars stringēs cogit
distringēs de obm̄ patebit. N. ista Dñs ita. Arā Attendentes obm̄ solucionis pōt formare
corpus qđ ē scdm magnū hō ē pōs ē C. Socrates hō Plato ē existēs q̄dā
pars stat N. N. qđ N cum scissile qđ dicit Plato diuant ex falso pōt segui Verū corpus
falsū admissū. Et vera et qđ possit segui solue medio obm̄ sumpta vera ē ām forte
ut patet in hoc syllogismo hō ē hō Chry ē hō Chry ē hō in quo solū ē
vera ideo se ostendit et obm̄ forte ām Socrates ē falsa qđ erunt vera duo forte
falsa cui ē inde primi falsi ut hoc Chry ē hō. N. ista N cum sequi ut cum hu-
iusmodi existēs Socrates in possit pinde hōc. solucionis simile et obm̄ primi ñ datio solue
nis ñ in semper secundū dependentiā obm̄ primi sequi qđ ñ sequeretur casū de falso et sequi
ñ ex semper plures et strenge qđ solucione ñ stat dicitur. Vera ex solucionis
ppōe ē C vera certe solue forte et quia solue ē N secundū hoc qđ ñ alterius
ex premissis hoc ē N in omni in medio sorte

Ad 3tium. Q dicit ideo non ñ apponi pauci ad hanc qđ scribit ē ut ppria ostendi
partes superioris ē pertendi scribentis dicitur. Et ideo attendam Ideo Q. Sicut ergo
Zā videtur una aphensionem et requireretur alicui dare et attendam Ideo Q. Sicut ergo
sicuti, Unde q aliqua dicamo q noni obm̄ ipsum. Intellectus, qđ ex q negotiatum
ad Judicium ap̄hensio simile inconuenientis sequitur

CONTROVERSIA

De Demonstratione et eius effectu scientia

Sylloy vpri ẽ dividit rpẽ mãd in Demonstratiuã et Topicã. Item in Sophisticum. Historiographum et Theologicũ. Istantem una semsa. Supernaali et altera naali.
De una et nobilissima spẽb Sylloi hoc ẽ de Demonstratione qm̃ disponendum cum S. Augustino: Arrig veteres Academicos Dat⁹ cũ hãc Demonstratiõ, ẽ totum ẽ meij sue parte. Sed hõ ẽ totum deilyẽ pars Et hõ ẽ maior oculo, hi cui tor nunc agendum ẽ et postea de scientia alijsua. addenda ultra ea quã dictũ ẽ in Pro. etatu pretenuali.

Punctum Imum

Quid Demonstratõ et quotuplex et quã p̃cognoscenda ante illam?

Demonstratõ ab arte definitz sme sic. Est sylloy scientes scire. Arrig quam Deponen
Obseruãme. Nam ei soli et semp: Demonstrat Scientia. Scientia Ci. ga nulle assignabilis Demonstratõ gã ri
Scientia sylloy stanpes scire. Sicut etiã Demonstratõ a posteriori facit scire ga cauã in cognoscendo
Scientia de soli ga sola Demonstratio facit scire discursive. ꝛ
alia amor Dei et Proxi facientes scire. ñ nisi re manifestando ñ inferendo ãa exalia
Observanda ad partes alias Et facultas salvare trãs. per intelligi anie Effectus qñ numeri,
Demonstratiue actus potuerat habiti. Scientifica ad sorte qñ de duo Depositorii sorte et secũ
et intellectu sorte. Mentẽ scientes hoc ẽ signũ formam aliqa percepam. Istã p̃ intelligibile
promissorie hõ. faciant de licentã qñ ei sua magna cãa directiuã et effectiuã rebus sup
Et partibus ally ẽ iuxta. Sic ouẽ ad Mentẽ dicta scientia Demonstratiue sylloi scibnabilis duo
Item quare ea qñ quia habemus scibny quinq virtutes intellectuales scientia cũ effectum proprium demonstrati
Et intellectus effectiuã sorte albedinis.
Dividit Demonstratõ anno in Demonstratõ simple dicta a priori sua propter quid in qua
effectiuã dicens strictã p causam ut cui p excellã dicta effectiuã simplex causa et in Demonstratõ
a posteriori dicta quod fit ga in qua effectiuã demonstratur causa ut cui p excellã causa
effectiuã causa stricta dicta. Hãc Duplex ẽ distinctio qñ rebus aliud demonstrandi sit verbum habiles
V ad Demonstratõ propter quid ut nota. qñ effectus cãa nouit mediate propter quid
Et ad Demonstratõ Quia Vide cui ea ex qua quia ht. hoc mediate cui ea aut effectus demon
Strato dicit a posteriori qñ hoc ẽ effectiuã sorte naãs et aãl causa sorte hãs. Item
Demonstratõ definitiã Vsq hãs p dispono effectual mala qñ dicit a priori qñ aut cum nõ quia
hãt se volute mea ignorat ad cãa mentis vnale ea cui dispone habiles reat potuerant
retard cãa sorte. Et ita patebit Diuisio Cyrilli in qua qñ ht una alia dicit dicens
pulchr in pueri tã ga cãa a priori qñ a posteriori tã hãt alia mihi nonpiãs maiõ
eadem magnam Videlicet quod ẽ, sorte aute magnum ẽ ab omq procedens ex diuersis motiuis

erit diversa gñ ꝑ diversitate, motiorū principaliter diversi fiuntur ipsi assensus.

Dico 2do ille vnitoria gñ ꝓbat demonstr, gñ oes tñ demonstre vtunt. Et una hoc ē apparet
Et ꝑ quod ē mīs ē obscū. Universaliū, nā ꝓpter ē cuius gñ hoc ē et mīs accidentariū rem nō
Primitus. Ista Probat Demonstrationē ꝑ ignotū vtrū. Et de hac opinione et ꝑ medio una ratio
Ignotū demonstrat ut ꝑ ē aīa rōnale, demonstrat admittit ipsum esse vn ꝑ factum, in qua ex omnibus certis et
ostēdo cui denhu infra ꝑ tñ demonstr, patuit una de ipsa. Nōta nō hic ab Demonstr ꝑ factum requirit tria vel
medio modū, ē ut ei ex admixtum ꝑ medii vnitate. Ad ꝑfectū in Demonstrā duplicit tñ
medio ut ut ex rag ē medii. Rafelis. Quale ex n ē tñ medio Vnitatis subiū per et
illud medium ꝑ mē admittatur. Et ad Demonstr ꝑfectam requirit ut procedat ꝑ cam gñ
ad ꝑfectā ipse dispt cū medijs tales ꝑ gñ hāt mōnē hi effectus. Sect mīs hō.

Dico secunda ad Demonstr duplex ē gñ studiū additū dnt progressus Quale etiā complex
gñ dicitur hoc Primus ꝓpriū. Alia ars ē progressus ante formatus q̄ ē arte dicuntur.
Et vnde ē gñ ars complex Artificū una ipse ex alia ꝓcessibile ut ut ē differentia cum quib
ipse dnt. Et ꝑ ipse subiectum ad ꝓpria mōnē Formam ē ꝑ ꝓpriū ē ꝓpria cōpositū
ꝓportiū hoc ē ꝑ diversa ꝑ magnitudinem. Dupliciter ꝓgressus.

Dico 1mo Ante ad demonstr ē ꝓgressus in dupl ꝑ ꝓgressus diversus 2do ad quod mīs
id ē magis demonstrē quam diversē Et hoc ē mōnē ad scire mīs quid sunt hō ex
ex hoc ostendit ꝑ alterum ꝑ tale ipse ꝑ ipse ē mīs ordine ad cognitū contrarium
ꝑ ꝑ mordere ad ꝓpria gñ ē ignotis. Secundum mīs subi et ꝓdi ꝑ potentis quibus de re scitā de
mostrum ꝓcedet ad hoc ꝑ de demonstrē. hoc ingua ꝓpriū ille quā quod ē dicit diversi
potuit sumpsi obligā nō illi rei de qua. Demonstrā ꝑ aliud q̄ualemcū ꝓpriū quo cum notet.

Dico 2do Et ꝑ ꝓgressus ante cū Demonstrā debē et ꝑdi ꝑ solutionē quo ad quod rei. hoc
ē gñ ut mīs subi et gñ solutionē ꝑ hoc quod medii. Ita n ꝓ hoc ꝓbat abiung nōn
ita dnt cognas talem ꝑ ipse scire ergo ꝑ ꝑ.

Dico 3tio De subi et ꝓpone dubi hoc ē de ꝓpriato demonstrē allate hoc ꝓdo ā
ē gñ ut mīs subi et gñ solutionē ꝑ hoc quod medii. Ita n ꝓ hoc ꝓbat abiung nōn
Hāc ꝓpone ꝓbat gñ ut hoc ē gñ actu cū subi ē dnt ꝓpone, gñ ꝑ ꝓpriū ꝑ ꝑ
Quod ꝓcedit et Demonstro formas de ipsa exacta ꝑ ꝑfectā, gñ ꝑ ꝓpriū ꝑ ꝑ
Artibus accid ā cognita ullo modo mīs. hoc hāc ꝑ et ordinarie ꝓcedē. Demonstr
instrumēs plurimū de rebus cuiscūq̄ accipiat ē ꝓpriū cum tam de subi gñ ꝓdicato subi
stemis demonstratiū. Duae ꝓpriū et mīs tradē et ꝓ ꝓcedē abeus gñ mīs. nam tales
Demonstrones instituimus de hac quale nam et quomodo sit rerum scientia. Et subi,
et ꝓdicū nam ā ante. ē tale dē arte ꝓcipiam et ꝓcedere ꝓ cognosci ipsa abeus ē

Dico 4to Principia, dnt mīs Demonstrā hoc ē medij et ꝓpriū ingby dicuntur ꝓpriū quia
Quale ē rae cōgn. subi et ꝓdi subi dnt ꝓpriū.

Dico 5to Principia ꝑticularia. Demonstrā hoc ē subi abeā dignita ꝑ gñ ē et
et gñ tradē vni 3tio dnt ꝓpriū gñ hāt Vera nō ꝑ hoc ē ꝓpriū de ꝓpijs
ꝓbantur ea ratio ꝓ medii ꝑ ꝑ et ꝑ ꝑ ꝑ ad demonstrā

Dico 6to Principia demonstrē ante solutionē dnt cognita ꝓbantur ē gñ hāt
vnde aliud ē ꝓpriū ille mōnē dubi ad abeam solutionē.

Dico 7mo Et ita ē ꝓgressus in Demonstrē ꝑ ꝓpriū ē gñ ꝑ gñ hāt
bonā Rae ē data ā ultima solutione Puncti 8vi Primus ꝓpriū.

Punctum II

An principia Demonstrnia debeant ee Veriores Certiores et euidentiores conclusione? Item an Demonstrao debeat ee ex omissis omnibus mediatis et q se notis? Item an debeat ee ex omissis vtilibz et necessarijs Item. Stantibz subiecto de oi et zdum: quod sequitur. Item stantibz premissis q prius et per se?

Ad Zadonibz dicit breuiter ad Octauum Dicit Demonstrao qd e talis. Demonstrao e syllogismus ex Veris primis et immediatis priorib; notiorib; causis q conclusis et nos ei veritatem de quibuscunq; Propositis cuiuslibet Demonstrnis dicit rnia ee Veras n ni Veritatis q conclusione vere premissas q quibz debet demonstrare. Et e Vera. ai nil acty sequi necessario ex his q Veritas Sc. ex principijs dat ee Veras qd et vnde q sentendit Volumi. Ingnat etiam videtur esse dicit. Intelligi posse illa tenebat q conclusio. Rño ad primu e qm Veritas sepius rigorosa q exigit ut p formale sequela adequate respondeat cognito ei obe ai vna ni qm aua cognio magis adequata ad illud ad quod respicit ni indiuisibile videtur e hec. Petrus currit Petrus currens. ista Petrus e hoc qd vtrq; q obm cognit mouebit ad hoc q vtraq; sit vera Veritas acty cum pariter ai ni indiuisibile Et ponitur qd Et acty n qm ee Veriores conclusione tm sortis qua etiam fundatur ista Etiam Sortes currit Sortes currens et fundatur quia Verum hoc ee dicitur Sortes currens hoc tm ee Verum qd Sortes currit Zdo si Veritas q unaq; latq; q totalmente. poterit ee Veritas q plurib; rebus respiciat ee falsa ad formalem cognitionem ee Veritas q conclusione.

Ad Solutionem obiectionis Nota dicit Qd positio ee unq; acty Veri q sit ai alio ni Veritate. Cognitio mali et ni vne Entis n ni Veritas seu ratio cognoscendi ni Veritate sicut magis patet Modo cognitio ni vnius ni magis ni vtraq; e q cognitio vtriusq; eorum Et ratio qd e quia. qm mensura ai obz hoc Verum Deus Et ideo magis q quodlibet aliud. n ni Veritas qd vtraq; acty dicit ee magis q vtrq; q quodlibet eorum dicit Veritatem q quodlibet eorum. Et ideo ad illud Videtur dicendum q Veritas acty n pt vna Veritas ee Veritatem. Ideo Quia illud propter qd dicitur esse tale et magis hoc dicitur hoc esse qd magis. Et ideo quia

hoc ẽ gd magis y mirg possit com-petere. actus n ẽ ẽ veri denegãd Veritis hoc cũ videat ẽ impossibile
ut cũ bene adverpit B. Ihoran gd Verũ in Indivisibili existit n pt ens, alio aliqd sui omeri alio
aliqd n omeri. Qui Etyã alio ee falsũ ẽ n ẽ o formã obo gd ẽ ens indivisibile existere sub
ritẽ. Qui Ens Vnius de mendacio ẽ magis aut veritẽ hanc ẽ verũ quodlibet n Deitate
tune falsitas veritãs et Veritas sed macha hoc ẽ mendax q̃ veritas q̃ re magis vera qd
deceptibilis falsitas vr q̃ re magis impossibili etiamq̃ credibili. Nã Deum ẽ Verũ ẽ qm Petri currere
id ẽ magis verũ Ore magis falsũ ẽ bovẽ triticare qm columbã id ẽ magis impossibile
etiamq̃ credibile.

PROPOSITIO Primũ cuiuslibet Domo formis dig ẽ Certũ et euidenter n tñ sumptã sed
dotẽ Certores et euidores scientie ita Aueri. Arist et ratio: praedicat q̃ pt de
tertio. Omne qd ẽ permanens et semp ubiq̃ ea aliquis motus. Item. de euidentia scientie
qud ẽ claritas pure q̃ spiritualis actus et expressio qd Deitas qui intret in Deitatẽ sensus. claritas et
expressio n in sono. Statuq̃ Virilis pulchritudo vel bruteus oculus amoris. ad oratio. oppinio imaginatio
qd ẽ expressio qd ẽ in organo defunct. Sed statua hoc qd Virilis ita etiam Deitas q̃ omnis actus
illud q̃ oculus huet qd expressio opinio formalis et ens mei dubitandi ei q̃ dignũ ad sensibile
et n in sonũ cum ita habe bonus. Predicat ita q̃ pos de certitudine ens et euidentia ita certitudo
scientialis n de gradual. Porro ens Certudo et euidẽs dubitabilis ẽ opinio cognitio q̃ ens q̃
magis actũ huet huic etiam qm dig et digne hi cognitio Dei et cognitio naturalis ẽ cum
utroq; sit certus Deitas vr indubitata quia sed huet ens qd indubitatus in hoc stat
ut sit regnãs et est aut Resibilitas quia huet negatis qm Deus sit cui Deitas formis fundã
ad admittendũ Deũ qm Resibilis huic. ita Certudo et euidẽs gradualis et intensiua ẽ gradu
plures gradus Certudinis et euidentiae q̃ in una cognitione qm in alia et q̃ intensiore qm ita
Certudo substantiae et non gradualis. huet donec Matris qui ptigis filii natus ita
apprecietur ad q̃ caritas pt ẽ ita amore quo caste mr diligit in tantũ q̃
et ordinate ille amor sit non Intensiue et gradualis hoc amore quo diligit Mr
infantẽ. Ita Scotus

Per 1ma Pars Assũ Dũ demonstratis quibusq; stantibus istis ens Certudo et euidentia nõ n pt ea esse qd ea ẽ Certa et euidens et q̃ hoc opinio opinionis
et fidei ita etiam Deus potest Deũ qm Deitas ẽ standispositis Deus existere et
non stare ut Resibilis est negata - ut prius negatis actus non ut ens qm ita Deitas
Resibilis ẽ cadẽ ẽ Deitate qm stare Deitas ẽ ita ẽ ens Resibile qm ita Deitas
partem vr ex eo Dũ ẽ cadẽ male ẽ Resibile - in stare Petri ẽ Resibile ens
one ẽ Certudo de ista Propone Deitas et stare Petri ẽ Resibile ens
tiã ex q̃ vide an Petrus Deitas manifestũ q̃ Petrus Petri Deitas in q̃ qm de pas
etiã et cadẽ male Deitas Petrus qm etiã Deitas Petri ẽ Resibile. Et q̃ ea actus
ẽ claritas qm stantes sit vnus q̃ ad aliquid vere nisi actus sed vnus ad aliquid vere
sumptã simul qm actuum vr. In hac Propositione male ẽ Resibile Petrus ad aliquid vere
ẽ Resibile. Licet an ita Deitas qm ad aliquid Petri ẽ aliquid male Deitas Petrus ẽ aliquid male Deitas Petri
ẽ vere ita ad aliquid male ẽ Resibile qm Petri ẽ Resibile. in nulla
Deitas ad aliquid male ẽ Resibile qm Petri ẽ Resibile. Deus primũ Demonstratis simul
sumptã ẽ Certores et euidentiores actuum ẽ Deitas Deitas quodlibet Certudo et euidentia q̃ non
de gradual et intensiua. Certũ ẽ q̃ possit ei etiam q̃ ita Certus et euidens Certudo et euidentia
de gradual qm actus

Dicit in proposone gd posset sol dumptd ñ sint certitudines et euidentie ochione Zā certū ē
gd gl bet premissa sc omnia cumpta possit ee certitudines et euidentie ochione nā gl ee una premissa certa
et euidens et ochio non gl abilis premissa. ut probabilis de huiusmō beyz dabilitate gl
Dicit ad 2m Assumpt ē gl ens gl ens ē tale et gl magis tale et gl magis ochio respectu certitudinis et euidentie
dicit gl premissas Gr ē clarius et euidentius cognitum quā premissa. Ad 3m Arbitrium additum sollet
ne in cā efficienti ñ, hoc ē in ē creatura gl ens Deū ñ in ens magis e creatura. Et in cā
finali ut hoc ē gl terminat actus Gr ē gl ens ē magis amatū. Et in cā meali ut habilitat et gl per
hoc ē Gr ē magis Catholica. In tota cā finali gl ens ē et gl ens ochio respectu finis
ultimi ē gd ee bn ñ sint tantū amabilia gl ens sc sanitas et Medicina amat gl terminant
gl ē maltō magis ipsa sanitas. Et in cā formali ē dilectio. ens by eby etc ñ in cā finali gd ens
amat bne ē gl ens gl ens ñ in magis amat gl ens gl. bne. Ad 4m dicit Gr
nullū ochionis erant gl tales Et negando illatū Ad 5m dicit Gr gl premissa certa et
euidens inferet ochio certa et euidens

Dicit 2do Premissa ē gl sint notiores lumine naturali vndē medius syllogismus Gr ē clarius et euidentius
nichy sint clarius videly alius gd proximius ē lumi gl distans —
Et Impossibile ee gl premissa gl sint notiores lumine naturali cū dubiū ñ di
Deus gd posset producere clariora et euidentia ñ gl agere. Quodlibet in terra sua. Psalm.
videat clarius videly alius proximius lumi ex eo gd ille hui ē notius. Et 2do modo dicitur.
Gr ē clarius hoc ē repsentant sua obia cū ista gl ñ distinct et complione forte Gr. Gr
ē clarius hoc ē magis expellunt formalē tertia quidem occasione dubitandi et abigunt Et dicit
dicuntur Et gl sint euidentes notā premissa gl ochio. Ad 1m dicit gl ex gl distinct ens
distinct pertinens gl cum dicit gl ochio Concludit una sit qua deferens ex premissis certis et euidentibus
aut male ee personā sentiendi gd ille erit probabile et ille hoc gl habilis clarius et magis
sua repsentatiua obia gl illa habilius.

Dicit 2do Licet Respondeo dicendū hoc premissa, potentes et medius et principia scitie sunt
et medie si in natura, hoc ē gd ens premissa Demonstratio dicitur hoc ē ens in aliis speciebus
quasi et ultimus proprius Et plures demonstrationes. Ad 1m gd premissa dicit ee certa
et euidentes et dicit ee sunt medie et prie notie et ultra Et Verite. gd habeat se ad certū et
euidentes ut patet inductione. Et gd ad 2m dicit Videndū est, an aliqua ens Verite gd ñ possit
gl aliā primā scientiā nedum possibly in ipsa, nisi ens demonstrare illae medie mediate
resolutione ē in una principia sua ut patet quasi ee notius et euidentius. Sergit ad 3m
ē gd ee prie et medie et prie notie. Ad 4m dicit gl ens ē magis gl ens et magis ens. Ad 5m dicit gl ens
Deus una ē illa gd ñ ē gl aliā primā demonstrat. Sacra ē gd scripta mediate ens
ee notia ē gd scripta et sunt scripta mediate aliorum.
mata et aliquotes. Ad 1m ponens Unitas Radicalis aliarū hably digni ē
alia ē sibi. Ad 2m dicit gl ens gl ens ē magis ens per se. Ad 3m ponens gl ens
gd ñ only gd ē notū et per se sed gl plurity gl scipsa hably. Ad 4m ponens medius per-
notā alia Et aperiri cū nulla scripta est Cum gl ens ens prius.

...ne notā. Ad 2 apostros: cū n̄ ponit q̄ aliq̄ effectū demonstrē di ultima pactio ...ca apostor: apellat. ad hoc ille p̄positio et q̄ ...ntā tā quantū se ...quā ad se h̄ q̄ ...adas.

Propoo Pmissa Demonstrīs q̄ tactum ā priori q̄ n̄ de facto multiplicā dant eē Patet q̄ ...rales Demonstrīs m̄ seruent in ...ternū ...ēpaterū ...ēplicā addita parte ...q̄ ...to modo. Sed ...ptū ...ti modi ...ēp ...ru Terni Impos Sol Subna Demonstrīs m̄ tale Solutōe ...Terny ...ēpoīs Iteppor ...mpsa ...tran Vnū Cū ...ctū n̄ ...pt ...ēp Vnlis ...ponita ...na n̄ ...t ...tabi. Item ...ctū ...ut Nulle ...ut multep ...ēp ...t Dog ...t dicit Demonstratio ...ēpositōis n̄ ...ceptis ordinata ad ...ctū ...pt ...ni ...ē ...ti ...n̄ ...cet n̄ ...ēe ...biles. Hoc ē ...ior ...mor.

Propoo 5ta Cuilibet Demonstrīs ...ponibil dat eē nrīā q̄ ...ctuo demonstrā ...t eē Certa ...tanū ...ne ...n ...ocetan et ...talis nisi ex ...ptibus certis et ...uibilib. Certitudo ...ā ...ūdat in ...eēte ...ti.

Propoo 6tā ...ōi Demonstrē ...fectū ...priorī dat eē ...ponibil ...stantes ...ditato de. Ot. Cū Demonstro ...fectū. ...priori ...sequens ...sequit ...tū demonstrat ...q̄ ...tū, sed ...ā dt ...ici ...n ...r ...rri ...n ...ō ...ubo ...ctuonis ...n ...ori ...am ...ssio ...ecō ...ā dt ...ici ...ctuonis ...n modio ...irecto ...anū ...ūd ...n ...gua ...tuat ...demonstrīs ...ponibil ...Porro ...ctuonis ...n ...ō ...t ...erby ...etō ...ctū ...pter

Propoo 7ma ...Ad ...ponibil Demonstrīs ...fectū ...priorī ...requisita ...priori ...ubi ...ā ...ipsum ...ā ...t ...Demonstrat ...otat ...Patet ...ntc ...tuo ...ubito ...p ...ua ...ctiua ...ā ...tequente ...q̄ ...tua ...additā ...n̄ ...ponibil ...tubo. Demon ...mby ...n mihi ...fectū ...n ...eponit ...hoc ...ctu ...n mihi ...ctū ...effectū ...q̄ ...ausa ...mediata ...tuo. Item ...n ...ubi Demonstrīs ...ponibil ...t ...nrīā ...tū ...t ...ubiā ...et ...tuatum. Sico ...ubi ...ā ...ē ...ctuo ...ponibile. ...ā ...tuo ...ubi ...ē ...tuo. Demonstrīs ...ā ...ubi ...ubitanū ...hoc ...ausa ...t. ...hoc ...ē ...tuatiq̄. Porro ...ctuo ...mihi ...q̄

Punctum

Vtrum scientia opinio et fides possint ee in eodem Intellu simul circa idem - obiectum

3to Idē xp̄s nō repugnat scīē opīnie nē inmutabiliter q̄ opīo manens cū scīa p̄cēdat ab hoc vt habit̄ vt sic potest cadere in actum motiuū scīē p̄ stare aliquē vbi p̄ter motiuū opīonis nō est re-
pugnat nec̄ contrarietas q̄ opīo scīē nō c̄apax falsitatis ac q̄ cū eapdē possint p̄ducere scīam
q̄lis simul hī de aliquo obiecto scientiam Q̄ri de.

4to Idē arguit̄ Verū abstracte abstractū a nrio Verū ad omnē nō q̄ opīo scīe vere assentit
q̄ medius p̄batile. q̄ scīe et nō vere simpliciē vere q̄ opīo abstractū hoc tm̄ a necessario
stringentiā sequitur tm̄ a contīgē fundata in p̄cēdētē ad nō contīgē fundata in stringentiā
ac p̄inde p̄ stare scīam cū actu scīē certo.

6to Sup tal opīonē ut p̄ eam sit rationabiliter de p̄cepto motiuū ad obē operandū sm̄ de-
q̄ p̄ q̄tū ex vi motiuū debet rō videt opīnie licet in termino q̄ tum ex vi alterius motiui scientifici
sed hoc possito p̄ stare opīo cū scīa Cōsimilia ē dicendū.

7mo Scīē et opīo bnt de. rōne p̄fectū et mō scīē lumen vē ut lumen videt etiam falsū
adhuc manēdo de rōne
Q̄ri si scītor aliqua cundē p̄ceptū scīt̄ p̄ scīam et opīonē possit applicari ida simul et
bent effectus circa eundē p̄ceptū de ista et opīone.

8vo Videt̄ Idē nūm actus p̄ cē scīa et opīnio q̄ p̄t̄ succurrere ad eundē cundē actū
motiuū scīē et opīonis vta scīat ad eundē effectū p̄t̄ succurrere plures Cāe ad effectū spēi
vē ad eandē nā a pposita eadem alter probabilis Sic Ing idē p̄ actus p̄ cē simul practicus
et speculativus Q̄ri de scientifico et opīnativo.

9no Videt̄ etiā posse succurrere simul in scīa de eodē obō p̄ duas ē arma opinabiliter vel
sterne etiā an p̄t̄ de compatere in aliquo gradu

Respondetur

triplex Comparatio p̄t distribui vē scīa et opīnie una ad eandē actus eadem vē habitus vē habitū
q̄ponit obiectū scientiā vta inter habitū scientie et actus opinionis. De singulis q̄ponit ē distinctus q̄
ut revelatum vē

Dpo ꝓdo. Non repugnat actum opinionis cē simul cum habitu scīē de eodē obō Ratio ē Quia nō
repugnāt ut idea Intellectus obiectum vērū et opīnabile Q̄ri etiā nō repugnat ultimo cōtineri in intellectu vē virtus
opīnionis et principium Scientifici in eodem obiecto q̄ quod principium est habitus
Sic apari Possunt cē alij habitus acquisiti gratuiti vē nō simul Actus cū actibus distinctis ut habitus temporē cē actus
Vtrobo Intemporē Q̄ri de simultate de habitibus scīē ad actus opinionis.

Dpo ꝓdo Actus scīē cum habitu opinionis p̄t reperiri. Ratio Quia p̄t habitū opinionis acquirere de
nō potente Instinctu cupellere habitū scīē

Dpo ꝓdo Habitus scīē nō habita opinio nō p̄t stare Simultanei nō gratuiti Quare Quando quis assentit
Ratio q̄ ad habitudines et inclinationes ad actus operatos q̄ requirunt ad gratuitū nō
ut facultas et gratuitus. Potest gratuitus intendi q̄ diuq̄ ad habitus ut sic et ut p̄t stare.
q̄ tunc nō erit repugnāa vē illos repugnat tñ eos simul operari ut patebit in alio ex sequenti.

Ad rōnē.
Ad rōnes scientifici cum assensu probabili seu opinativo nō p̄t compatere simul de eodem obō. Ita antiqui

cum D: Thoma et cum Pho mut posse: Cap 2de

Sed cum Cū quis Inuerecundi actum opinionis et certam actu sui n̄ opponat, et tradictorio cum eo dubitet, ḡ n̄ sit in eode⁹ subo modo fore, ē in actu tñ cum pte dēt hoc contradic: Verum cum extenden- dendi Itraductorijs sua guide Cognendo dēt ē certo tale q̄ pte cognendi ē tale dubiū certo sit Sic Sr: eadē res n̄ pt ee sml talis et n̄ talis. Quare cum sumul certa et certa pt esse de eodē obo. Neq; valet si dicas Certa ē in actu sui et Incerta ē in actu opinandi ē publicum medij, atq; inde pte esse sml sui ens cū ēq̄. Nam affirmāt etiam de eodē n̄ pnt ee sml ut stradis Sintrarium Vera et falsa n̄ pnt esse sml ut stradis Sintrarium Vera et falsa n̄ pnt esse sml ut stradis Sintrarium Vera et falsa n̄ pnt esse

sicut Contus ⁊ reguly ponitur Disposicõe oculi.

Pro 000 Opio et scia nõ ont vbi identificãt nr corpõ actu rõe gõ ea gõ de excludunt a corde dutr
multo magis de excludunt ab corde actu Ca Gratia ẽ Vnitas dume et amicicio illa amp de ea
gellant ab corde subo nõ pñt sciam hre Vultum Summ ẽt amunitate cũ nec habitu sicut tollerant
Ex. Impõe stety scia et acty opiones nõ pñt ee simul in corde intellu. etiã nõ pñt ee simul in corde alterius
Pro 000 6ta Dã dutã st de opione cu de tenendo p. de fidle hõie ⁊ dubitante etiã fidel homõ posit
stare cũ scia. Segndo de actu fidei homõ cui ẽm hõie ⁊ dubitans potest authoritã dutã et ea
rotari hoc nõ Segnl vota ducãt pt tale hõiem subee falsu adesp. Secundo pugnat cũ
ipa dutã de corde obo

Pro 000 Acty scie nõ pñt simul stare cũ actu erroris etiã remisso arguãt etiã hoc ẽ
pñt ee simul Sciam fidei ⁊ modũ abeuntis et dubiã erroneũ p modũ dubitantis arguãt etiã
ista Singli pty etiã. - Dã scia nõ stat cũ ista dicat pcutã opõne ẽ. erpre. quã ẽ stringes
negnõ dicat Deũ affmãs et negãs in mõ duant Trinitate. nõ pñt ee simul in corde intellectu
ut minime gradu Negnõ tollat eam affmãs et sta et error dã scia. pty ad 3ta pcutã ⁊ peten-
obie errori auferendo oẽ ẽm eis gã in Lumine scie apareat impballe et falsu et pñt ad
Dutty nõ pñt simul apponere errori positõ ⁊ dutã scã rõbiliãt alteri ⁊ ẽ de hoc nõ pñt
Vnde etiã ex ista sua nõ cont libi Patria scia et errori rotalo tñ inpbilitate stendi pñt
ee simul Sta sicut nam idoney corpi nõ pñt simul accedere. et recedere. ab corde eiusdẽ am
⁊ scia recedi ãm ab dto errore

Pro 000 Habity scie pñt stare simul cũ habitu Erroris in gradu remisso. Rõ ẽ pportune do
cet in hõrem ou bonis habity ex fide humã Cordiũ gã yde retineant pp eas Jesum ad
proueres acty erroris do nec pregnãs actus fidei pcessy abeuntis. Ex. scia ⁊ eam dã
scia gã ipsi habity possit stare cũ habitu Erroris. Deinde acty scie et erroris hnt se
pt modũ de esse et stans habity sciarũ ⁊ modi pcessi tales nõ pñt. sicut ex pte
pupiã hom mortue simul nõ cõdẽ ut nõ pparere stans pcessu ẽ Lux transiens stans
pruntes agud sta habity scie ⁊ erroris pt stare ẽ nõ ẽ cõmissio pudity.

Pro 000 Habity scie nõ pñt simul stare. cũ actu Erroris pre et ea naã pei bonũ in corpi
pti habitu scie. Segndo dã de acta Erris pfecta et deliberata. Rõ ẽ gã ẽ nõ intelligo
Segnpnea physica ee cũ ista ẽ pñt actũ et actu nõ habitũ et habitu scia tñ in ist
Eadem absens dem error hre ẽ aparnte nõ pñt pñs gã habitu scie dta ẽ de pronty Actus
et cõm Erroris pfecti sibi redderet falsu illud nõ admittat stans cum pronty Actus
ety et dum habty nõ admittens deceptionẽ imo ea rebe sibi dis pfecto et explicato.

Pro 000 ultimo Habity Erris pt simul stare cũ dcta scia. Rõ ẽ gã nõ repugnant habita
scie nec pñt impedire illam nec eam pactũ scie pt stare habity dissimi scie habi
scie pnes.

Soluunt Argenta Contraria Sententia

Ad sm Aug. Potia ista habity sc nõ ut ea gã sunt simul sed pptur acty oppte

Ad Sum. Dic: Aristot. pñt discurrere adunã eadem ẽ actũ mortuũ scĩã et optimũ vnã in quorumq; mo
riũ vnũ, ñ impedit discursũ alterũ C. Iacque Aristotel. X. Eth. c. Motivũ optimũ ñ discurrit ad certolaũ
et eandẽ actũ scientiã in illa ppa catenat. Sed q̃stat ut Intellectio mediante propria finalitate et
actione exspedit fiat actus absq; cognitione medij q̃ Quæstionis ẽ subjectiue pertr
cognitã effectũ hũ hore e certũ et euidẽtia ut ad vnũ alij certuet et euidenter habeat
quã si solum medium demonstratiue applicaret. Et ea Remotis phibens ẽ solus impedimẽ subtr ut cãa p accl
dens hic ad propũ effectũ discursus. Ideo etiã pt eo modo Motiũ Organis Intendit Corpũ scĩã organum
remotis Virtute utriusq; mouentis finis operans motum Sola q̃ Jecti[illegible] Omnis N Nam Disp:
Et vnã practica et una Speculatiua desumendo, absolutissimo quoque ad operabilitatem ordinatã
operabilem Vade ad ẽ. Extrue actus respũ cujusdã pt eo Intellectus q̃ Speculatiui, sed operabilis
finis. Sit operabile ad qđ dirigit actus dicitur, erit practicus. Sin eodem modo sit operabile, a finis
pot ordinẽ ad qđ dirigit actus dicitur Erit Speculativus. Patet ẽ actus ille q̃ Sapientis dicendus qui ita ponen
da Poema quo tropa Vnius discipli Sapientis. ẽ Practicus, respu Spãa pacis et importantis scribere.
Poemaẽ Speculativus. Sed Ad ñ Solum aut oppõmo ẽ actus Intrinsecus potuit cum a modo tendens
in obm. Certũ q̃ incertũ. qui modo ebalu ẽ diuersus incompatibilis, vnus actus vt tali et tendi
nentis ostitus Sed qđ dictũ ẽ Sufficit. Sed si eadem potentia pariter, dicendo Visio alsi et Visio
nigri, si ee eadem Visio Mihi. Sed etiã idem actus Scĩã et optimo pt ee diuersorum vel pt obiectum Sc
Subjectorum ee eiusdem actus

Ad unum. Etiam Error ee scĩa n Sed Intrinsecus tñ n pñt scĩã compati in nullo gradu ee imẽ in eodem
ẽna datum;
Pro Complemto doctrinã in hoc puncto tradita pñte Sta Normali ẽ Dñi Alberti doctissimi
ac Reverendi Patris Sui qđ ipsemet a pñti compari solet eodẽ ẽ modo qđ diuinitus
hoc ẽm euenerat vnus pñe datus.
Deo Gratias Explicit Liber Organum Spiritus Laboris, nri primi ẽ Sti. quem in omnis Deo esse
deinde ille qui Spiritus S. Organum Dauid Electus mirifice ap pol
latur. Dedicamus

AD
octo libros Aristotelis
DE
Physico Auditu
CONTROVERSIÆ

Prolegomena
DE NATVRA Physicæ

Non sine exilo Iriã Striagã P. Quiredo Ulterio Nobilissimi Philosophi breui doctrina.
de nãã Physicã et obo difficilioribz et utilioribz Materijs pludany. Oray

Segenda ẽ mo Phys: (Patre Implicio) diu Phisio audalo gã tractat de rebz naturalibz. Et
aut res naturales illã ad motus sic possim hũ suge ples ẽ res quarũ et sensibz ad Sbs.
mentã ita ẽ, mixta. Plantã et Animãa. Vide ly usale ẽ locupl hic po ẽ gã exponit
Inpnali sic em glbet scia mo et stra ẽ naales gã ẽ Phys: natã sed po ẽ gã extat
nãã stbica. Hoc ẽ pozio mortis et mixtis.

Secundã 2do Cũ istis etatibz fere Pmenidi hoti: stra Heraclitũ Ptolomã: Phitan
et scia simpl Plato ẽ in phisicã omnes despo sed riparrã, et em cognio reicerta-
et eus dmo p cãã patet, fm rõe ẽ et p ottingit aletur ẽ hoc. Et hi Pmenidi ẽ uerũ
de diuerso engby cognet subsicã quarũ vly Pmenidi Physica ẽ nostra ẽ corruptibz
gã ea stratenz gibzby p patuz. Hoc dicta quoniã ẽ gã hat ausu, et sic cognoẽ
Mirable. gã Quanti Phi Physica ẽ dicta. et plam simplic. Quia em in Physica ei-
cutrin Logã. multã rõnabilia cognos de rebz naalibz ẽ demonstrãa ded empiris sensibz ẽ
dentes ut regnes autez pspicue. ẽ hoc Plato ẽ scipsa mixta et mixtis et hoc ẽ mobile
mobil quia quanã ẽ in loco ẽ rõnabz, et locabz subtilis ad sensũ, sensibz et hoc ẽ
rez dubitanti stribz ẽ Physica ẽ, ẽ ẽ pticulis speculatis ad Phã haec. qa ẽ plures
et dubitãi pbabilibz hoc cognos ẽ ẽ ẽ pticulis speculatis ad Phã haec. qa ẽ plures
sensi pt scia simplr. Hic Aust Phisicã simplr nigbr de hoc naturalibz rebz dicebz

Dicebz Physica multa stinct errorea Leg diuina regulatea ut de diuersis mundi: Item stra
stat de rebz corruptibilibz et mixtabilibz ẽ agit de simplibz ãt de elementalibz hoc ẽ de rebz
de pondenbz a sensu fallibilibz ẽ de Sit Spacio. Et Physica ẽ scia simplr Phi dicta. Et de obo Physica ẽ pprie dicta
Ita ẽ de obo nãa et mutabili ẽ de ẽ scia Valida. Ita ẽ de obo mixtabili
simplibz ẽ de ẽ scia mea Physica Vbi exclusa. Ita ẽ de obo mixtabili
et in stardis a Segni gã ponit in sequãte hoc ẽ Phisicã ẽ Et. Reiijs gã pplia
Pars stardis dicby stra Physica stinct multa errorea gã descendit ab hoc ẽ illo authore
C. stinct errorea Physica dicã se et ea ẽ A. stinct em Physica rebz naalibz ẽ ẽ ẽ
a maxime mse de tornet sm nempe Pmenidi ẽ in se gã rationabz ẽ pmenidi ab ẽ termo.
2da Segã pars stardis dicby stra. Physica tractat de corruptibz et mixtabz physice et generali
ẽ ẽ Sumptis C. de Corruptibz gã ad ẽ Metaphicã. Et Physica de rebus naturalibz ẽ sensibz
ẽ ẽ ẽ

Circa hãc Intẽ̃ pponendã ea, finem ultimũ phyce quẽ, nostra Vr Regula de actibus essentia[liter] ordinãtibus ad ipsa exercenda in gẽ̃ cognoscit. Cõsequẽter aũt ad alios effectus quos dictus actus habitus actiuꝰ diuersi pnẽ̃ sibi ordinatos dicunt ad habitus ingenitos a phyce quẽ̃ ordinãtes ad ipsã phyce quẽ̃ dã. Phyca hic in Duplici practica nã in motiua. Cã Regula regulãt vel naalem ut ipsi agentes rationales ea facere et defacto educere subiacentia ordinãtia ea. Secundum ea[m] voluntatẽ nãm vel aliquã nãm qui vi adipti ad recognita, dirigẽtes naales operandas exercendi sibi ad nãm voluntatẽ practicam Vr Nutrio Augmentatiua. Ostẽsa. Res naales inducunt ad actã practicũ ad mouendũ Deũ ad hãc occasionale dependentes ipsum ex alibine vora naalia ad dependendũ ea ad eos applicãt quos operantes in naale Dei, ipsum reuerenter amare. Sed hãc inducta ad ponendũ [illegible] ad finem Practicum et Methaph: est Practica qd tractando de Deo ejusq; pp[rietat]ibus [illegible] naalibus ad amandũ honorandũq; Deum

Tenendum 1mo Oẽm additum Attributionis in Physica quo adrem bene assignari pot, aut Mobile aut Sensibile aut naturale. q. etiã Substans q. corpus cum Systema oppositiõ excipiendo Ly mobile. Sensibile. Naturale radicẽ q. forte. Rõe Ly Res mobile aut sensibile aut radicale radicẽ. Sumptũ C. Idem de Substãa et corpore nam et qualitatem Physicam in eorũ esse stante magis refert. Quia Substans non q. cognam. Entia Mobilia Sensibilia naalia radicẽ sumpti comparabile. Item ad notandũ. Entia mobilia sensibilia aut naalia radicalia dicãtur accepti exacte cognam alicuius obiectum Physicum. sic et cum naalia ordinẽtur ad ornatum sibi ordinẽ. Aliquam tingã. Spoream de qua odiat in recto ut hoc ẽ res mobile Aliquam tingã primo spoream Intrinsecam ut vbã et formã, aliquam tingã primo spoream extrinsecam ut cad effantes, fraxinũ. Aliquam tingã q. privatiue ut Quadrupedem Mortuũ. Forma Ly mobile sensibile. naalis forte sumpta. Sicut aptitudinale ad movere et ad pati. Viuum qd aptitudinis ad operandũ obi q. hyui. Radicale vel Ly mobile et sensibile sicut radicem exercitii aptitudinis ad movere et pati sensu. Sic ab radicẽ una ẽ semper. Manet forma vnitã accidendo etiã. Res mobile. Res sensibile. Res naale radicẽ. Sicut color rare. Si forte differant, ita sicut Risibile, admirabile, radicẽ sumpta stantibus hoc ẽ hoc forte differant, ita sicut Risibile, Risibilitatem, radicẽ sumpta stantibus hoc ẽ hoc qui ẽ primo in Risibilitatem. Forte an differunt vt sit Subsistat nras receptibus diuersas, importantibus obligans. Dixi in apportione qd quo adrem bene Tenendum 2o Oẽm attributionis in Physica Ens aut mobile aut sensibile aut naale radicẽ sumptum, nam de nãe de quirendo.

Tenendum. ee sic. Censeo cũ Patre. Oui. Ponti: aliqꝰ sensiter oẽm attributionem in Physica Comode quo ad nos. Statui, Substans corporea completum qua talem bene exprimi sit ad corpus Substantiale completũ qua tale intelligendo q. hãc materiam et formam simul Per 2a cuius Vocẽs Ly Substans corporea completa qua talis bene exprimi ad oculi exacta a Iuspacone oẽm attributionem ad Specturi. Nam Genus partem seu oẽm naale Ad ẽ Ly Substans corporea completa. Sic ẽm videtur ut sub hac vocẽ forte omne. Ad ẽ Ly Substans corporea completa. Sic ẽm videtur ut sub hac vocẽ forte omne. Ad ẽ Ly Substans corporea completa qua talis, q. hanc ẽm reduplicationẽ Substans completa. Corpus Corporea completa qua talis, q. hanc ẽm reduplicationẽ Substans completa. Corpus ultimo loquendo ad videndũ Physicam. sicut Deus naale et sic. Per hanc Reduplicationẽ Quatenus ẽ ea determinatis ultimo ad videndum Methaphã. Sic exponendo una vocẽ.

orũ ꝓpriorũ demonstrabilũ in scia Physica, hoc ē Mobilitis Naturalibilis Sensibilitis
Entitatis &c.. Ex primis em essũ subsistentũ Physicam hoc ē compoũ ex mãa et
forma. Qđ compoũ ē vocat Mobilis Naturalibilis Sensibilis &c. et negator de
nominatione Entis Mobilis naalis Sensibilis &c. Idem em aligd ē Ens Mobile
Sensibile, naale, seu idem aliquid dicit vadit cum Mobilitis Naturalibilis Sensibilis ꝓpriorũ Phy
sicarũ. Qđ ē Substãa Corporea completa qualis hoc ē Istans mãa et forma
vnitis. Ergo comode obm attributionis in Physica assignatis sub nõe Substãe Corporeꝫ
completæ Quia talis.

Dicas nẽ aspuloẽ. Et ẽ hõis in se principium Motus et quietis sit corpus id ám certũ qđ sit Ens
Ens, nulli subnixa. Entis qui sub nõe Substãe Corporeæ Statuis obm Physicã Ratiõe dicis ergo
nẽ certũ qđ ẽ hõis esse principium motꝫ Cuiuscunq; sit Corpꝫ C. nam etiã Angelꝰ qui ẽ corporeꝰ
movetꝫ nẽ certo ẽ hõis principium Motꝫ Corporei et stabilis vitalis ea ꝓte tali et tanquam

Dicendo obm scia dꝫ ꝓportionari cũ nõe scia Substãe Corporeæ, ꝓpleta, qã talis nõ ꝓportio
natꝫ cũ nõe scia. Et hoc nempe Physica a nõe Sistat Ly Physica scientia quam Thomas
naalis Et&c. Et negotio vocꝫ. Solum em dꝫ ꝓportionari obm Scias cum scia ri nõe Mensurã
et mensurabilis nõ in nõe. Alias obm Logica deberet ee Ens sermocinale et Mathe
matice Ens disciplinabile. Ex dictis hac et præcedenti assertione relevantꝫ opiniones
aliorũ circa obm attributionis in Physica.

Ime. Assignatꝫ ꝓbo attributionis in Physica Corpꝫ Generabile et Corruptibile. Qđ
ad Corpꝫ tale nõia referunt subsistentia, ꝓse a Physica ut dicit quinõ corruptibles
et generabiles, subsistunt tñ ꝓse ab Physica. Qđ illud ē subsistens ꝓse ē a Physica,
dicit docente. Qđ ht nasci. hoc ē qđ ꝓ pati, mori et Zuiete a ꝰ intrinsecꝰ
dicit aut id vocat. Ergo Corpꝫ generabile et Corruptibile nõ ē obm attributionis tanquam ad
remotꝫ quæ ad nõ in Physica.

Zda Reiecꝫ. Statuas ꝓbo attributionis Corpꝫ Mistum hoc ē compositũ ex ele
mentis Qualibus structus Entibꝫ. Qđ ad tale obm nõia etiã referuntꝫ ꝓ se subsistentia
bilia a Physica et qđ sunt assignantꝫ ee Species obm Physi. Non ergo elementa
Item dicit nõ Species obm Physi sistant ab principijs Physicis nempe Mãa et forma
et tñ nõ sunt Corpora. ex. elementis mistum &c.

Stia Dicens Ens mobile et naale et sensibile, ophendens tam composi
ta substantialia. ex mãa et forma substãli ut homo et catulus, quã accidẽ
talia ut calidũ frigidũ ee obm Attributionis in Physica. Qđ accidẽ
talia et composita accidentalia referuntꝫ in Physica ad aliud obm qđ ē species Entis
Mobilis aut naalis, aut sensibilis, hoc ē ad Compositũ substantiale. Item et nulla
Species in illa scia refertꝫ ꝓse ad cognitionem alterius sed ut referuntꝫ accidentia. Videlicet
pertinent in Physica eo fine ut illa ut pote notiora nobis tendãt ad alia minus nota nobis me
diante Compositũ substãle cognoscenda. Ergo Ens mobile ophendens tam composita

substãlia

substalia. gen. accidentia. n̄ recte dr̄ ee obm attributionis in Physica. Ad hoc Aristo 6to Methaph. docet obm se in Physica. dro ee tale, magis sit proprium. Motus et Quietes hoc e materia et forma substantialis. Sam 2o in compositis accidentalib⁹ á inveniz forma substantialis. solum. Et. reductive spectant ad Physicam considerationem compositi accidentalis. propter substantialia ꝓposita. qā etiam Aristoteles pdicta ut pone ꝓ notitia declarabat ut ꝓ notitiam accidentalium sterel pgred. ig ad noscenda. composita. substantialia.

Ad 2 Item reticz Asserans obm. attributionis in Physica ee substantiam naalem seu mobilem vta late sumptam ut se etiam extendat ad Angelos magno ad parvulum et pse considerabile in Physica. Qā Aristo 12 Methaph. necarit substantiā separatam. idest Intelligentiam seu Angelos spectare ꝓ se ad Physicā. Et qā Physica n̄ demonstrat de Angelis passiones et ꝓprietates ꝓ medias sibi appropriatas. Sed dicendum qā etiam Deus ee obm Physicae pse n̄ am ē ratio rāo ꝓ Angelo reductive Et solum Angeli considerant a Physica ut tāl ex trinsecā affluentes motum in cālis.

Ad 2 D. Averroes. tenens obm adāgtam attributionis in Physica. ee hanc et mundi qā multa n̄ considerabilia pse. a Physica. et qā n̄ referunt ad hanc in vnē substantiis nec ad mundū, sed ad substantias corporeas spletas quietatem. Considerat enim in Physica. ideo qā ē substantia completa sensibilis. solum Et: in vnē entis seu Productī ordinantz res creata ad hanc ꝓpter quem existit. Item ad mundum. in linea sacrificij. Qā sub hoc respectu. nullam connexionē hnt cum hanc et mundo.

Ultima tandem sententia verciz dicens etiam quod n̄, bene posse assignari ꝓ dō attributionis in Physica Ens aut mobile aut sensibile aut naale vel etiam corpus naale. Qā Ens sive Mobile sive sensibile sive naale, de obz obiectis attributis Physicā in recto potest. Nam accidentia et Angeli et mā et forma n̄ Entia mobilia Item accidentia n̄ sensibilia, qā actu ꝓprium scitu mā etiam et forma n̄ sensibilia radicaliter Qā ē sensibilitas. Item Ly Naturale cum scitur id qā n̄ ē violentū supernale n̄ arte factum. Pt dici in recto de obz obiectis Physicis quod vel ē ens mobile vel n̄ supnaalia vel n̄ artefacta Et ē nāe. Ens mobile aut sensibile aut naalis. n̄ pt statui obm attributionis in Physica qā hoc n̄ dr̄ in recto ꝓdicari. de obz attributis obiectis sed etiam in obliquo. Ad hoc Ly Ens n̄ ē genus proximum sed remotū respectu rerū Imo et ꝓ se considerabile a Physica vt respicit hanc, Plantā cālem ec. Idem dicendum de corpore naturali. Ex cadem ratione reiiciendū ab obo attributionis quia Ens Mobile sensibile.

Pro complemento doctrinā de obo Physicā Nota 1mo qd corpus 3pliciter sumatur
1mo Physice pro substāa Mali. composita ex mā et forma. 2do Methaph. p eadem substāa qtenus
vmate. exigre et diffra. 3tio Matematice p Quantite dimensa in Longum Latum
p fundum. Primu. 8r. acceptione Intellige Corpus dū dr qd corpus substale completū v substāa
Corporea. Completa qua tali sit obm Attribuonis in Physica. Nota 2dum Rnem forlem
Quā in Physica ee Corporeite completa rnem forlem sub qua ee sensibilitem. Rnem forlem
ppter qm ee Pcipia lumine nāā nota nobilissimā spem obm Physicā ee hnem Attri
bata obā ee Passione Pprietates Caās &c. Nota 3tiū Defnem Physicā talem ex di
ctis posse formari. Est Scia ex toto speculativa Substā Corporeā Qua talis.

Tenendum 6to Physā sive actlr sive habitlr sumatur ee Vnū n tn indivisibl hoc e
simplice Qualitem. Qā ht actus multos valde diversos et habitus neque ē una Vnite p Vnione
ut compositum ex mā et nā rnali. Neque ē una Vnite. ctinuationis similis ei qā ē inter
quitas aquā n separatas a se, sed ē una unite aggregaōis ac dependeā in sphāra
subtilitis eorum qā in illa sciuntur quā oīa ordinantur p se. ad obm attribuonis exacte
noscendū. Vide dicta infra Proe.: Loqā de Vnite. Scientiarū.

Tenendū 7mo Physicā ee distinctā spēe ab aliis scijs. Defnio hāc specifica
pensanda ē ex obo attribuonis iuxta dicta in Tra: Proe.: Loquo priori de
specificatione Scientiarū.

Tenendum 8vo Physica n ee pprie. subalternata illi Sciā Qā n ht obm forle
alius Sciā sola rne rnali distinctū. Nempe ee substaam corporeā completam qua
talem. e Qsale n accidentale Composito Physico substāli subalternatū rne
Methaphe pcipiorū in quā resoluit suas pclusiones pcipue in hāc. Impble ē
Idē ee et n ē. et Qlibet ē aut n ē.

Tenendum 9no.

subalternati in rne pcipiu mathaphe magis vocabuli dues debuerunt proprie in hac Impte
idē est n̄ est et glibet est n̄ ē.

Secunda ppa Physica n̄ ē ars q̄ n̄ q habitq actiuq, nec sapientia q̄ n̄ ē habitq speculatiuq veri
altissima sed abstractissima pcipia considerans em a Physica corpora naturalia et abstracta a sensibilia mala
Deq prudēa q̄ n̄ ē habitq actiuq circa Verā rne circa ea q̄ bona morabilia et mala hmi sunt
Secunda ppa ex PP Comit. Ars Physica est ē Physica est ē sapientia q̄ est habitus de Physico tractabilq
n̄ scia scibilium sed eam dignoscere li

PARS PRIMA PHYSICÆ

Distat ex sctōrū textu Scām naturalem diuisā ē ab ea rndeat pres in una inchoando doctrinam ordinate
hoc ē pō subiectq exponendō res naturales sp̄ in communi.
Pres omnes tempis quo ad pcipia sua pprietas Tota Completa hic pars ē liber de auditu
Seu de generatione nr̄ aspatro ideo q̄ tractat de rebus naturalibus deuie q̄ ut veste indolipti
magna reputat in studiosis attentionis Vide idem ē dicere q̄ libri hi sunt de Physico auditu. de q̄ sunt de
naturalibus diligenter studiosos valde attentos pndectos studiosi libri tpre maxime studiosi magis operosum
detinebat. Vide pte studiosi opponebat tractatui de ppis substā corpoream completā hoc ē de animato
Celo, de Elementis de de corpore aēo pcipue de rne Eundem et non dorealis mundi tenebimus. d
de pcipiis rerū naturalium In omni vide imperfecti de mixta ame stie de pressione. stie de forma stande.
Vnione et composito substantiali q̄a de Relatione ame de Causa Dominij q̄a de Causa finali finali
formali et agentis q̄a de Causis efficiente in creatis hoc ē in Deo Vide Causa efficiente
causis accidentis Vide ame de Motu. anma. de Loco 13ie de Motu. 14ta. de Infinito 15ta
de Tpre. Correspondebunt hi structuralis libris et Magistri stilis anma 5 libro ame Physicorum.
Ista ratio tenet quia anima rnde libri: dep sito libri: sed sito libri: ds sito et sito sic de ceteris.

CONTROVERSIA Ima

De Principiis rerum naturalium in Communi

Ame Existentia principiorū rerū naturaliū probata vide Definitio eorum 3tio Numero
sto oppositio.

Punctum Imum

Possetne Physica probare demonstrative. Ima anma. principium.

Videtur anno Physica pōt probare demonstrative anma pcipia. Quam a priori 2o currit
Ne unum ex pcipiis anni physici ē nata sed pō Physica probare ens mobile
Quam a priori Ergo pō probare eam pcipia a priori. Deus non nata quia causa
efficiente hoc ē Deus sic Causa finali hoc ē composita substantia. sic forte
hoc ē ipsa forma. Ergo pō Physica probare eas stam nata a priori. Et ita 2a tenebat
ut Ma. a sic ad qd ē.
2do Videtur n̄ posse Physica probare pcipia prima etiam q̄ eam a posteriori. Quia ē

Dz alias q̃ erit una. potest. Nisi dom q̃ pbarent eet id pris q̃ oēt artij cum.
Dum pstia pbē ē dicat eē ex notionib⁹ Sp̃r. una pclia n̄ sūt plures etiā q̃ eadem a
pceptibus

Respondetur

Dupter Resoluend pscntz Iudoni et Segrid explandā ē pcipiū in mīo latetemptum itaq;
Principia ut sit. ab intrinsec. vnū Methi. Cap una, sid alterū. Est una vnde, aliqd aut ē aut fit
aut cognoscit. Dctō hōc. n̄ ē exterū. pcedit ex q̃ examinemur, et satis fuisse debere. Est
una vnde. aliqd ē generans, siue q̃ educatiuū. siue q̃ ponens siue q̃ agens. quoniā tria ad
idē et una: Regula. Dz docetis ētā dctis a D: Thom. Principiū ē de id aquo aliqd gendo
cuntz procedit.

8x Defnē scōlis Collige una ītrinsecā pcipij requiri duo. Prima ut sit respectiue. et
comparatiue. ad illud cuius ē pcipiū n̄ tm de eē una aliquis et rigorose. una ut ante se
nullū. Supponat in ullo genere et ordine pcipiū. hoc em̄ soli Deo Patri iuenit.
Neq; ita. ut n̄ supponat ante se. principiū in ullo gre et ordine. in quo principiat, alias
nullq̃ starem⁹ rapu filij pcipiū dici pcipiū, sed soly Adam. a nullo genitz. Itinc etiā
filij dicunt ē pcipes Spiritus Spiritus: et in supponit prima pm̄ generans hoc. ē Patrem
priorem se n̄ tempore. neq; nāa. sed origine. Idamus inter pcipiū et pcipiatū deb aliqa
nexio nanc cū regrit partia Defnē Pcipij Ly vnde hic hoc modo noty n̄ ōpter
hoc, posse nasci prolem q̃ntz filij ado genitū ē sit principiū. Porro n̄ intelligit hoc
Catholici soli Cāi effenti potētia. Sed quoniā tm̄ naturali ut notes amy. dū pcipes exercitij
pcipiū dū pcipia Lunes Januarij pcipiū anni. Collige. 2dō primo. talis pot esse q̃ ea ut
Spiritū Scipiū. Ternū aquo. occasionē nec ē sine titulo. nullus sed genitalia tm̄ modo spes
Cui em̄ ē id vnde aliqd fit ut ē. Sed semper q̃ dependat ut creatura a Deo tm̄ p̃ una cāa de
pendet. Scitū ē id a quo ēo pcedit aliqd cum nouitē essendi ab his a Januar. ē sine anno q̃ hic de illo

Origo ex mente Theologorū id ē aquo positiue Influente pcedit a ly d atq;
dependendo usurpat solū in diuinis. Occasio ē id aquo aliqd ē principaliter vt verbi occa. sū
ē id aquo pcedit spiritus a duritate ē id aquo pcedit turpitudo dū occasionaliter. Sed vaga aqua
ē id vnde sit aliqd sine vero incursu ut schola sit Cētz aquo sit motus ad tpl⁹ Lubz
Ex: potest pcipiū qm̄ hāc descripsa.

Collige 3tio Politia defne. I Classes ē cōplus una cōtū q̃ datur ē pcipiatis ut gatet
in filia 2dō cōtū q̃ pcipiant dando se in longoua tm̄ pōtū virtutū ut ea tria. Stia cōtū
q̃ pcipiant eq; modo nro scipsi ut annali fiuchpias Riuolo. ex pmissis td classes
Stia plurib⁹ q̃ q̃ Cōtz.

Collige 4to Orelana pcipiū ut sic ē id q̃ a pcipio pcedit ly vno pcipiatz correlatiue ē filij
pcipij Creati nā SS: Doctores sē utunt⁹ nisi pcipij in my sterio Trinitatis ut unitz
trib⁹ vnoq; pcipiatū q̃ vltz importare dependentia

Collige 5to Principium sumi potē dupliciter una Maliz ex q̃ ē pcipiū, 2do formaliz
virtute pcipiandi q̃ in acta una ē pcipiū in acta 2do id ipsum q̃ in actu exercito pcipiatū
credit. Aliquid unitz pcipiū presse. et tunc ofendit cū cāa et stricte cap 2z Metpi
Sea 2z dant ē cāas et una pthorsia ideoq; tunc Defnēb causā barbz illi.

Diffr principiu ut sic. dicitur ame in Principiu p se. qd ē id aquo aliqd procedit ut causa a qua
exitur ab igne
2do Principiu p se aliud ē Increatu vt Deus aliud Creatu 3tio Principium dicitur aliud ē
relativum et absolutu. Aliud absolutum. et ad extra. Relativu ad intra. aliud ē Generans ut Pr Deus respu Filij. Aliud Spirans
ut Pr et filij respu Spiritus S. 4to Activu in essentia ē ejs agibile Dei respu creaturarū 5to Principium
Creatu aliud ē Physicū qd influat effectu aliud agendi qd nō influat physice ut Privatio
5to Principium Physicū. Aliud ē Intrinsecū ipsi rei ē intra eam cuius ē Principiū. Aliud extrinsecum ut
ē extra rem. cuius ē principium. 6to Principium Intrinsecū Aliud ē dicte Intrinsecū ut ē pars rei compositi
ut ad hoc. Aliud incplete. Intrinsecū qd n̄ componit aliqm rem. sed manet post ut ē unio duarū aliquid adhuc de
Intrinsecum ut Substantia ad Intrinsecū. Tandem ultimo dividit principiū in Completum et Incompletum.
Principia Complexa ā Principiū Virtus p se notā ex quo ultimo resolvuntur omnes conclusiones. 7mo Ē quantum
ē divisibile qđ nihil facit ad rem. Incomplexa. Principia scripserunt alia Scripsia. cognoscenda ut effectus et Passi
ones Physicā. Alia. principia. Incomplexa. Spectandi ut Materia Forma. Privatio

His premissis de Principiis in Communi. Decommodum ē de principiis Corporis in particulari Punctis qđ peculiat
de principiis spectandi et eorum Intrinsecis. an possint esse. Demonstrare et aperiri ē apparentia, nam
de omnibus principiis Physicis Cognoscendi. Item de Compositis certum ē qđ sint subiecta in Physica qua.
Physica ē scibilis. Ea debent esse certa et manifesta ex principiis et causis ē certis et principiis qđ ē ea prin-
cipiis propriis Cognoscendi. Materia tñ qđ sit subiectum illa ē universalissima scibilis et ē experien
Physicē. Vis Principiorum esse vera. Tenemur dari materia in ambulando sistendo.

Propō 1ma

Principia. ima. Physicā Intrinsecā spectandi n̄ possunt esse. Physica aperiri possunt bene a posteriori. ē
Ita. ea. ima. pars. patet Principia. ima n̄ possunt hoc casu notiora et prioria, nā ea
cent ima. Sic n̄ possunt esse principia. Ea sic. esse. ē esse ē ea quam priora
et notiora nāa sua. 2da. ista pars patet qā ab effectu, hoc ē a transmutatione.
probavit bene Aristo Physicā Scripsia. Dari ām transmutationem Puncti. 3tio. patet

Solvunt Argumenta Contrariā Sententiā

Ad primum. A nor. et probo Sibi quo ad ea puncta. Ea quā aperiri illa ē qđ
infallibiliter et nro saltem Physice scientia. ē cum existentia effectus vt Ignis
cum existentia Caloris. Item qđ ē magis nota. eo ipso qđ ē illa notus. Jam vero Deus qui
ē Causa efficiens Materiā n̄ nro sed libere posuit illam, proinde n̄ ē infalli-
bilis sequela hāc. Deus Causa efficiens Mā existit Ergo et Mā existit.
Causa quoq; finalis hāc ē Forma. Item finalis hāc ē Compositi ē notum.
nobis qđ existat, sed ex ignota ac. existentia Formæ Mā, proinde n̄ ē ea medium ad cognos-

demonstratum
a priori nãq̃ quid ptãẽ di cõ ex notioribꝰ.

Ad 2dum. V. sonlan ex ꝓbonẽ Aris: Sꝯ gdã gtarõꝫ sma pr̃ncipia. ꝺ̃ ꝑ illis in cognoscendo C eet prꝭ in cõnõ N. Porro sma ꝓsicia Physica. ã de. bent hr̃ ꝓrorũ se tuam in essendo. Licet possint hr̃ prꝭ certi cognosci de aliis nihil scientifice de illis posset cognosci

Punctum. 2dum

Recte ne definiuntur principia. Intrinseca. Physica rerum naturalium. per hoc quod sint ea. quã neq̃ ex sese neq̃ ex alijs sed cõã ex ijs fiunt.

Videꝫ gd̃ ñ sme. Defnio ꝓcipiorum. Physicorũ dr̃ ouenire cõ prꝭ Physico sed hic. Defio ñ conuenit cõ principio Physico Ergo ñ ẽ recta. Pbr̃ nor q̃ ouenit formã quãẽ principiõ Physicũ Ergo ñ ouenit cõ. Pbr Añs Anima rnãlis ẽ forma. et tñ ex ñ cõ sui rnãm ex. semine aque. Cõcreatur Creatio nõ ẽ ꝓductio entis ex nihilo. Item. Materialia formã habent ex principijs sui rnãm ex. semine cõe. Item formã Mulæ fiunt ex mãa quã etiã ẽ principiũ Ergo.

2do. Mãa sma. et forma mundi sũ principiata. ergo ẽ fiunt ex alijs. Item Ens. ẽ et ens sũ principia rerum naturalium. Ergo Defnio principiorũ data. ñ ẽ vera. Pbr Mãa et forma mundi dicuntꝫ ex prꝭ Intrinsecis. Probatio Item. fit ex semine a Sup nam ex. videntes fit cãus et ex caue diuina

3tio. Ex. Reꝑsis ñ fiunt ora Ergo falsa. ẽ Defnio dicens ex illis fiere ora. Pbr Añs Corpora cãlestia ñ fiunt ex Mãa, forma, et Privatione, Quia inella. ñ cadit privãõ ut patet. ñ habentia extensionem iuxta Artem

4to Definitio Principiorũ Physicorũ sumit etiã Elementa Ergo: ñ ẽ recta. Pbr Añs Elementa. eũ ñ fiunt ex sese nec ex alijs principijs in eo genere in quorum principiant hoc. ẽ in genere misceibilium omnia autem fiunt ex elementis corpora naturalia

Respondetur.

Suppositio.

Supposita oratione Aboris possibili Intrinseca expenda è doa Aboris definitio ad esse Aboris ad
Definitionem talis hz Corpus et ad hoc ex duo nec ex duo nec ex aliqs Sedens Corporis finiti duraturi
è Duplex unus in fieri quando incepit et habet vim quae principium Materiae et potest ex forma
rumpi ex cui Mihil et in quo potest continuari in quo pie. recipiant recessus Quo forma ex-
materiam in ea fieri et in quo potest actus (inquit) quia de pomo terra quando non pomum
unus fit in quo. Potest aqua in qua alia pugna. Bello pugno quam pro alius pugnis pro principio
Aboris dicitur quae VS Privato formalis, tag. Dorny aqua sic pugnus dum in fit exalio
hoc Mea in fit ex alia Mea Corpus pte. quasi Pluca. non forma ex alia forma. Et hz
ex parte Integrantes tam Mea quo forma. mediis in mihi stunt ex aliis ex quo fit pugnus hoc in stunt ex aliis ex quo
Vby Physici
vim dimittit. Dicit quidam quod ex quibus Materia pro hoc ex quo. et differa stunt ad hoc ex principij
quo stunt vy ex decomposita. Universaliter enim extra in mihi Intelligo et accipio partes Dei totaliter esse
recomposita ex toto Mundo pugni et hoc numero Componitur ex his formalibus numeris Dei. hoc
ex Mea hoc et hoc forma. in ex quo quibus principia pro ista quibus Componitur ita ex forma
dicuntur fit hoc. tandem ex principij Partes Intrinseca ex quibus ex Componitur hoc è tropo cognitus
Componitur ita ut hoc dici possit à posteriori Solum aliqs dicitur quia hoc ex plus patet Cognitum
ad nos de dicendi in forma.

Barnes Definitio huius etiam apparet natalis ex eo quo evenit è. Dei ad esse pugno Aboris Determinata
ex ea pugna stat Aboris in dicitur ex, è. ita non Aboris ex alterius ex alterius è Dei stat ens ex
dicitur ex alijs ut posterius à cum ex simul nec pugna. sed pugnata. ex ista pugnata in pugnat
ea ex. Similiter ista Aboris dicitur ex aliis in ex principatis Suis principijs. Dicit Aristoteles pugnus
Physicus Galenus ab Elementis et aliis Compositis ex quibus fit. Dicit Aristoteles pugnus
fit in stant mutua aut ultima spungi in ipsa ex aliis ut corpora distincta ex mea ex forma
Item a Subjectis Separatis a Fragmentis ab agibilibus et Universis ab ijs ex quibus nullis Compositis quasi genere.
scil. Tandem. p partes ly excipiunt ens stunt duo tanquam principia a causis extrinsecis pro. è ad existentia.
Finalis et Efficiens. quam ex. Cui extrinsecus vi aperte. et Materiae quae longaeva nulla res existat aut
fit ad existendum. Causae ad agens, formalis ad opus fit. Explicata ab Cui Substantiae res existit. Partium
quae non reali à de extrinsecus res stant ad unitatem Dei. Aboris Dicto è tanto.

Adverte hic. quidam dicitur quasi possunt evenire etiam privatum forte sumitur hoc è quasi participatione
minus principij quo fit ens et in Ens opponatur sibi quae ad existendum fit in ente sibi quae ad contra-
riamente sed quandoque pro pari ex simultate, nobilitate aut hoc è subtilia aliqui modus ut malis
ex modo non respondi in aperiant distinctionis et in Entes positis dari modus pro ex modo non
respondi in Ens cui Ens qui pro è ly cognibile Cognitum Imaginabile. et ly pugnare sub
suo potiorato dicitur hic pugnus forte sumpta hoc è quasi participando denominabile principij pugno
habendo simile principij ducunt unitum pugnis physico analogia ita stant mea sani ducunt ita pugnis
hoc quo Agnus. Analogia è diversa explicabilitas Copula in vocabulis explicis Copula nunc hoc
mea è pugnus. Physica nunquam substitue alterius in formatio pugnus nunquam informe
alterius in. Pertinet è pertinium compositum formatum. Sufficit ad Definiendum significatus C. qui
è Definio Principiorum Physicorum Intrinsecorum cum possit pugnus in unum pari distinctus in Definie)
Rio Simili analogia sic et in sit unitorum

Soluuntur Argumenta Contrariâ Sententiâ.

Ad 1mũ. N. 1ũ et pbũ Aũ ad cuiꝰ pbãe gratet Respõe ex ex pone Dctoꝝ peripatet Physicoꝝ
nonne tam ãa rnalis fit ex Terra a pter quã formã maãlis ex partibus eius quã etiã pri
mo ex forma formã quoq; Maãlis gñant ex maã, sed hi in ea gñe in que peripatet
etiã fiũ esse ẽpotis Compositũ fiunt. Nec ẽ ãa rnalis ex Terra aqua aut formã
ex maã et priuatõe fiunt hi gñe pcõ actuantiꝰ in gñe gñe peripatet pcipiũ pcõtũ
sed hi alii

Ad 2dũ. N. 1mũ pbãe duas Maã et forma apponunt ex pbis Intrinsecis Physicis et
et pbabis ex. ex pbis Intrinsecis Physicis ex pbis et tantũ C. at Maã et forma nõ
pcipia Integralia Sed pbalia in que gñe in peripatet ab alio Corrupto Inferiꝰ ãa rnalis
gñi neutra ẽ actu aut potẽ alterũ et gñi una ablata nõ perit denominatiõe in pbr
ut ablata pede nõ petit denominatiõe hõis. pter pbales et ãles gñi una ẽ potẽ alteratio
et gñi una ablata. manet tertiũ simplr talis pars ẽ Maã et forma, gñ ablata una
ex his nõ manet tertiũ Vlg ablata forma cgnãi manet eqnis de Bridone Vl ablata
in diuersa gñe peripatet, in diuersa peripatet pcipia, nempe Priuatõ in rnãe Terra aqua
aqui ipsa ita peripatet, in rnãe Terra aqua pcipia, nõ ablata forma pcipia cuiꝰ Caspar
ẽ Sutor ponit priuatõ cuiꝰ formã.

Ad 3tiũ. Dis: Aũ ex pcipijs simul simpliciꝰ nõ fiunt ea. C. Aũ ex pcipijs ꝛ simul
simpliciꝰ ordinatis ꝛ aliquibꝰ nõ fiunt ea N. Aũ simplr dicto secundo N. Respõ Dctrina ea.
Aristi nõ excipit ut simpliciꝰ ex pcipijs simul simpliciꝰ fiant ea sed ꝛ ex simul simpliciꝰ
ut ea quãtitas ex pcipijs suis subiectis qualitate &c. Sed ex simul simpliciꝰ
gñi Coelestia et elementata fiunt ea, ex. maã et forma sine priuatõe.

Ad 4tũ. N. Aũ et pbãe eiꝰ rnãlia corpora ea. nãlia
Corpora Coelestia nõ fiunt ea. elementis, nec gñi Coelestia elementis fiunt ea. elementis singlr
tim ãa corpora nãlia solum qr: iam. misticalia fiunt ex elementis videlꝰ elementa genere
ordinis nãlis Aũ sima pcipia in Ordine Physico quoad ea res nãles singlr in eis principiant

Punctum 3tium

An rerum naturalium in fieri sint tum tria Principia Intrinseca et componentia. Maã Forma et Priuatio. duo am in facto ee. Maã et Forma.

Videtꝰ rerũ nãlium in fieri solũmodo ꝛ pcipia Maãm et Formam exclusa Priuatõe ?
Ita rerum. nãlium in facto ee Aũ 3. pcipia. Ergo et in fieri idem retinendum. Ego negans
Quãdo ẽ res in facto ee quã in fieri Vnde etiam vulgo dicitur rebus instantaneis, idem ẽ fieri et
factum ee Ergo sic. Dtũ. Prima pcipia pprie Methaphysica Aũ 3. Qr: etiam Physica in fieri
2do. Priuatõ ñ pt pprie pcipiare res nãles in fieri Qr: Aũ 3 pprie pcipiũ in fieri

Pro Aũ

Ex Arist. Ph. c. 6. nihil prohibet ni[hil] possunt accipiantur res naturales. Sed Privatio est nihil. Ergo Ph. Arist. Ergo nihilo nihil fit, ut vult antiqui. Simpe. Ergo &c. Ob. 1mo Ens naturale non potest principiari ex non Ente. Sed Privatio non est Ens, Ergo non potest principiari. Ens naturale. Ob. 2do Si Privatio quid est nihil principiabitur res naturales. Ergo principia illarum erunt Materia et Forma et privatio nihil. Ob. 3tio. Principia dari maiore. ut docet Arist. cum Physicorum. Privatio autem nihil omnes sed potest ad aliquid formae Ergo non est principium. Sed ergo Principia dari ex ente, sed Privatio non est ens ergo non sed ad aliquid ut docet Arist. Ergo non est principium. Sed ut ad tollendum principia accidens erunt Infinita. ut docet Arist. cum Physicorum Text. 42.

3tio Ob. repugnat principio Compositi Physici in fieri ipsum non potest inter principia Physica numerari. Sed Privatio repugnat Principio Compositi Physici in fieri. Ergo repugnat Privatio non potest inter principia Physica numerari. Sed Privatio repugnat principio Compositi Physici in fieri. Ergo repugnat forma. Sicdem importat privatio. Ergo Privatio non debet numerari inter Principia. Ob. 4to Privatio. Indispositio est in subiecto forma quod est ens quare non est opponenda. Ergo Privatio nullo modo potest Respicere generationem seu inferri rerum naturalium.

4to Generatio naturalis etiam ut mutatio est, potest sic modo explicari. Ens Possibile a Forma absente ad Formam presentem. ita ut Forma absens sit Possibile a Deo et Forma presens sit Ens actu ad Esse. Ergo Privatio non est via ad generationem rerum. Unde generatur a Principia illius. Ob. 1mo Est enim Privatio aliquo modo Ens

Respondetur

res naturales recipiunt Nouam ee siue substale siue Accidentale qm̃ antea acta in ha bebant, Sta. aer̃ p̃ eum Arte extra Parmenidem et Melissum.

Hãc Propositio
Ignis a priori n̄ potest probari qm̃ eius potentia scia n̄ pñt in eadem re probari
dicta. sup. Jam vt videtur ipsius naturam scire. Transmutationes rerum naturalium
Veritatem eius experiri. sp̃ scimus videmus an aqua ex frigida fieri calida et contra et similiter
fieri plantas, de herbis, ex lac̃ nasci fructus ex fructu. Item ex Ligno, lapide, ex lapide
Sanguinem, ex Sanguine Carnem, ex Carne caduer; Ex hoc varijs fieri terram alteri
us naturis, et qm̃ Vnde sequitur generari de nouo substantia Celestis, terrea &c. Experi
mur item Ignem eo Combustibile, n̄ esse nisi n̄ clarere Transmutatio rerum p̃ aduentum
alterius de nouo p̃ ex ligno nunquam posset fieri substaliter ignis. Item experimur Ignem ee
Extinguibilem n̄ esse tam Ex n̄ posse substinere. ita Cineres separate post formã ignis n̄ posse retinere
eadem formam. nouam. Cineris. Ex dict. Transmutatio in rebus n̄ solum. quo ad accidentia; sed etiam
quo ad substantiam p̃ productionem. essentie de nouo quam aliter n̄ posset fieri Transmutatio substantialis

Contra immediate dicta Antiqui p̃ti Ex sunt Rationes quas sensu percipimus in rebus
fieri p̃ extremi bi mea. Corpus calens p̃ priora qualitatem frigidi n̄ re p̃ Substantiam Ideo
substat et acquisitu Nihil ee adeam n̄ dari. Verum. Transmutationem in rebus. sed extra ee.
qm̃ Intrinsecus Ille Corpus cala. re ecent excellas p̃ substa. n̄ n̄ dici nisi qm̃ accessu de tuto migrare
n̄ qm̃ adeo grossa. Corpus cala. sicuti. possent dici in recipientes ni Nihil et sicut accessu substa. rijs
n̄ ee substa sed accessus sit qm̃ recipit in subto non antea acta substali effecto ut vocabulorum
si n̄ recipiens sed vacua. subm̃ ponerem. Ex ferrum vt candens n̄ deberet dici calidum,
sed calefactum n̄ acta ferri passi.

Respondebant ad Varietam. Entia naturalia fieri p̃ nobis Transmutationes variari p̃ti n̄ magis
ab Aut ex alteris transpositis mata Rerum Veritas orig. Dum qm̃ videmus ex aqua fri
gida Varias bulla n̄ in sentere calore, autumatos alios in aqua aduersa. Dum qm̃ in aliena
dum enfrigido fit. eandem nullo apparet Transpositis partibus simul prius mortuis p̃ Calefactis
certas hic p̃ Inflammationes ferri in ijsdem partibus Loci reperiens. Sum qm̃ apparet in nulla pte cui
p̃ accidere nullis et in nulla pte ignis Cinerem, quod ex p̃ solum Transpositionem partium cui
fit pulli, et p̃ solam Transpte ignis fit Cinis.

Respon. Stis Varietas rerum naturalium positione. numera. aparga formarum qm̃ antea
Latebant. ni mirum extrinsecus prius in grumulis Cinerum, Fauillarum. sed extra e qm̃ videtur
ee incredibile. qm̃ in Cinere tanis lateat forma lapidis magnus quod postea Cinerum ip
sorum cinis aparet. Sensibus nris et qm̃ ni ligno lateat ignis quod tm̃ ipsum ex aqua
aut qm̃ ni pulvere tormentario sit ignis, tm̃ ille n accendat p̃ ni agitationem Sclopi fumarius
Liber n̄ expellens frigus. et sic de alijs.

Respondebant ad Varietatem rerum naturalium Salvari posse p̃ rarita et densitate existente in rei
bus aque vaporosa tenuis calida rotans extra ambientia frigida. Vel extra. p̃ Ea ferri
vt ignitum occupat eundem locum quem occupabat ni frigidum et ita ut rarefactus aqua
loci occupat qm̃ densum. Ex: Mutatio ferri frigidi in candentis et Candentis in frigidum

n̄ fit ꝑ rarit̄atem et densit̄atem.

Respondebant, Phaedr. nullā substātiā posse de nouo ꝙ corrumpi nec dari ipsā rē Entia. sed una tm̄ eternū Immobile Immutabile. Plato ꝙ videbat ex nobis nō ee totū ꝙ ee latuas Entia ad nros sensꝰ designandos ꝙ si aliqd de nouo fieret ꝙ fieret ex Ente. ꝙ ex n̄ Ente. si ex Ente Sun. illud Ens quod adesse ꝙ fieret quod ex: fieret si n̄ ex Ente Ens fieret ex nihilo ꝙ n̄ dici ꝙ ex nihilo nihil fit. Ide si aliqd corrumperet tunc ꝙ corrumperet Ens esset ante sui Corruptionē, ꝙ corrumpi et n̄ ꝙ Ens esse. aristarchꝰ ꝙ repugnat sex ostia ꝙ ee res dungnans de nouo fiunt hoc ē ex ente subi et Mā ꝙ ex n̄ Ente. hoc ē explicabatur sui in mā ꝙ prius ē n̄ Ens. ex n̄ Ens utiq̄ fit ex ligno et n̄ ex igne Ideo res dum Corumpunt resoluūtur in eē subi et Mā ꝙ et in n̄ eē sui Vt ꝙ ignis dū corumpit resoluit in eē Mā mitto sub forma ignis et in n̄ eē ignis

Imposita ergo Gnaeus et Straty materiis rerū naalū ꝑ paulum ab inuicē satisfaciendo ē Eius ostensꝰ opinio Vt videlicet rerū naliū ita sensibiliū gratiā mutuo ē sunt principia Intrinseca. et compoenentia Circa. quorū numerū magna fuit dissensio Inter Antiquos ꝑ hoc. Anaxi docebant aliqui ut Parmenides, Xenophanes et Stoici sensu nullum dari principiū, ꝙ tenebant ona ee Vnum Ens Immobile Infinitū Aeternum. Cum ex nihil sit principiū sui, sed alterū nihil ex eo ꝓcedit effici apparet ꝙ nullo ꝑ hoc sine motu subsistere. nā definit ee Principium motꝰ Ideo sublatꝰ motꝰ etiam multitudine tribuit Loci principijs naalibꝰ ab ijs reiungebat. 2do docebant alij unum ee Principium rerū naturaliū, nempe. Corpꝰ aliqd ꝑticulare ut Ignis aut Aer Aqua vel in quo tria ex iis conuenire debent. Num Thales Milesius Statuebat aquam principiorum naturaliū exigua modo adden data

modo in raritate. abeunte. ea ꝙ fieri docebat, Heraclitꝰ ab Ephesꝰ Ignē volebat ee ea ꝙ ex Elementa omnia solo et dispare. Anaximenes sentiebat aerē ee principiū naturarū ea ꝙ ad aqua in sua formam ꝑfacile accomodat Empedocles et Democritꝰ duo docebant singulis ꝙ quatuor rerum ee principia. ac Veritas ab Aristot. fecerunt rerū principia Thales Anaximenes et Heraclitꝰ solidum, subtile, gratificū, exigua seu ꝓ exigua seu ꝓ rarefactione etiam mutuari videbantur, Vera tamen ex 2.q. literis Varie ex quantitby eis dictionū Varietas exitit Vocabat ab Democrito Immutabile Impenetrabile Plenum quasi rerū semen, Eto docebant alij plura n̄ tria ee ꝓ ꝓpria rerū natura. Thales Aqua. Anaximenes aerem et Heraclitꝰ Ignē Patres Christiani ab Hebreis ante didicerunt Ignem. Aquam et aerem. Empedocles ab Aegyptijs, Homer ignis et aeris commercium Ignem. aquam et aerem. Empedocles ab Aegyptijs, proxilla

Terra et cetera volebat cõ perspicia rerũ naturaliũ
ppũ auctoria Corpora cõtinuitatem Spũ Interna occludere Sty Pitagoreĩ ut erant
Arithmetici Stellarũ rerũ nãm ordinem, Scitia, Vires et Effectu in numeros reduxerunt
p sortim, in Aegyptum cui ex Pitagoreã disciplina mysteria quãdam et occultam
vim. inee existimabant. Jo gã cõ numeri hũg excellẽa ingenio cõtuli claudunt, nam gã ad deum
viũ quoniam indegrũ altitudo numeri a regno adunato gradiunt eumq; iterant ibiq; tertiam nãm Vite
Decade appellarunt p.c. ad perfectũ diligentes effingerunt deigby ora nõnãt etiã ad eum.
rapta castrorent. Juberet ut suas scribat mihi modo esse numeri ad una bonitatis habitq; alterũ
magẽ et Privatione utriq; cõ perspia. Sic assistentes ut alteri a alteri adverti arte eõat si
deberet

Finitum Infinitũ finitescens gã mouetq
Par impar Par Rectum. o signum.
Vnum Multitudo Lumen Tenebrã Dextrum Sinistrum.
Bonum. Malum. Mas Fẽmina Quadratum. altera.
etc longiq. Credebant idea Pitagorici numeros cõ totam qtã rerũ cognitionẽ et actu
existentiã et totã rerũ qualitatem. extare ex eternari et pariter.

6to Docebant alij cũ Platone rerũ principia cẽ 3. Vnũ unum formã magnũ et Parui cognoscam
y ut refert Plutarchy Monte idda et Maan refut Curtius Plus refert Deus
Maan. et spem volebant cõ Perspia rerũ otra hos errores balbutientis adhuc Phi in
cõ Arte.

Propoõ 4ma. Rerũ naaliũ intieri seu Gnamis perspia. Intrinca nec ti infinita nec
finita gã cẽ plura una Pars pter. Cã alias nullatenus naalis gentis distãs cognosci possit
nihil enim distincte cognosci nisi cognitis distincte ipsis perspiis Intrinsecis. hãc cam cognoscũ
possent si essent Infinita nisi ab Infinito. Intricato et Infinito. 2da etiã Pars pter. Cã res
nõ differentes in se spes gã ut cu eãs valeãt idemq; inveni Intrinsecũ centq; idem qua et signis
Gladij et Lutũ pter Identem perspij. 3tia quoq; Pars pter. Cã perspia Gnamis rerũ
naaliũ ti strinxia nam Terni Centq; mutationis a quorũ uno in altero fit progressio ni
possunt sibi n̄ adversari. si ute n̄ strinxia gã perspia gã rem oppugnant strinxia eã
negaverunt ria. abloquuth. ven. n̄ stte erant sed destruerent cu strinxia. Perspia inter
extrem. interminatas Tri: dnt cẽ perspia rerũ naaliũ plura qm 2. gã oppẽ talis aliqua
nãq; gã nulli suorũ adversariorũ sed strinxia et gã cedatis compositum reagentia

Propoõ 2da. Rerũ naaliũ in Tieri seu Gnamis agroq; Mutatio ẽ perspia Intrinca
ac gã regnq; plura qm 2. ti 1. hãc Mã Portam et Privatio formã, pter
quedã destructio. Transitq; rei an cẽ tali adeõ tale illy perspia ti 3. addita, sed
Tieri rerũ naaliũ seu Gnãonis ut Mutatio ẽ destructio. Transitq; rei an cẽ tali adeõ
tale. Vnde dũ gnatq; ignis ex ligno tunc subtã seu Mã ligni transit a hẽ ignẽ
ad hẽ ignẽ Tri: rerũ naaliũ in Tieri seu Gnamis ut Mutatio ẽ ti 1. addita perspia

non Corta. alias Spēs illa. est Creāo si fieret res ex nihilo. Sed Spiritus et ex nihilo lata
dōr phr. Sri in Transactu. aliatr. Interamnenses. hbc. annū id gd transit ē ē aliqd
p manens Successive. Subiectum Terre. ap positio indifferens ad nubes accubitus acquirendo
Vocatiū. Mdā Sen. Subā. seu Portā. accipitur. plurū 2do Terry aquæ. Mdā seu subā
transit Vocatiū. Portuū vij gd ē introduct. seu ad gd transitū. 3tio Terry adiacen.
Vocatiū. Sri: gd ē definire transitū an ee tali ad ee tale. illij. p probatū et complexū illud
hōc. Mdā forma. et Potuū. Diversa. an paradisi rne. pōt Vendicant Meam et
Perfectū gd transeat ab uno Termo ad alū abscindendo Terrā aquæ et recipiendo Terram
ad quem. ut patet in Mdā ligni transeunte. an hrē igni ad hrē igneam. Formæ ē pricipiū
qā ad eam. Pertinet. Mdā spiritus se recipiendo ut ad formā ignis transeat Mdā ligni
illū recipiendo. Privatio ē Potentia. qā ē id aqua. Mdā migrat ad formā et gd in Transmutatione
p se adjicit ut Mdā ligni transeat ad hrē igni a privatione cuiusdē ignis.

Dictū ē in Ipso Ly Generis Rōnalia quatenus. Mutatio ē gā de. Conceptu Generationis
omni qua talis solū sit p privationē. Mdā semper. et Forma negatiua. hbc. gd
n fiunt p Mutationē. hbt Privationē pro pricipio gt pbr. Instantia de Cælo
et Terrā, ubi gd initio mundi fuere. generata. juxta illud In Principio &c.
Ly Creauit latine accipiendo p generauit seu. eduxit aqua tā formā Cæli et Terræ
p productionē Privatio precessit in Mdā Cæli et Terræ simp. em in Mdā Cæli et Terræ
existit forma Cæli et Terræ. Idem pbr. Instantia de. Corruptis spontaneis. Cucharis pueris
exequiis generatis Vermis non extitit illa. generatione in precedit in Mdā Privatio formā Vermis
Sed simul cum Mdā de. Novo a Deo Creata. ad exigentiam. Dispositionis generatis formam
Vermis. Porro ē maior rne, Cur Privatio precedit ea. gd fiunt p mutationem. n ro illa
gd n fiunt p mutationem. Qā nempe ea gd transmutantur aliter se hāt ac habebant
ante. Unde ante dicuntur habitū in existentis presentis esse Privatum in antecedenti
n ita. ea. gd n transmutantur.

Neg valet n dis

Nec valet si dicas Privato precibus formā Cōi et Terrā petenti nāh in mā dā Pl̄m
negandū id. Cū gā Privatus ñ ē cā formā Cōi et terrā Dni illius ñ petisse probetur nāl.
Studeā ē grossa nāa gā ē tuo causā scīā gā in in stanti ob ā postmū prodere Privato formā
Cōi ñ gdo sed mā ē ductā alias legē gā in eod. Instāti ob mā ñ ist hoc includē-
bat scīt tuā formā et cēy Privato. gā in pugnat Ei nocēt Instāti petenti nāh petisse Privato
formā Cōi. Solū Ei mā allud Terrā postponi pyante petenti Cōi et Terrā
petisse hoc ē ñ suspicabar forma Cōi et Terrā. Sta, sibus hoc ē repū suspicabar
albicinē, aut nāa sine Individuo ñ ām negare gā mā.
gā mā Cōi et Terrā ñ hoc forma allegado tota ut petisse dīa ñ ē forma. Item nec Stoy
nec Petyne videtur mea. illa Stoic allegado ille albus forma.

PRODOCTATIUS forma et Privato Stoy Petyne Patricia ut spectatores nāalis in Stoi-
cum Gnaeum Stoy Mutuo e. gbi Stoy Illud formā et Privati opertet de pio Patricia.
recingi capa Cōi - in Lege. Stoy Gnaeo ut Mutuo ē dare et vendere pōt ē Pat Stoy pio
gā dicit Cōi - alter se hō ē modo gā antea ne pōt dicat Cōi Stoy
Terra que et ad Quem. Stoy gby cū Stoy ce ñ petisse dī ce, Stoy Stoy
Mutuo dicit Cōi ē ano instanti ob petisse. Formā et altera ob forma. Stoy
Stoy ann, legē tu Mā pi forma et Patricia ē Stoy gā Stoy Stoy nāalis ni Stoy
Stoy - Gnaeus ut Mutuo ē ce ē Pat successimi Stoy nāalis Stoy 3 Stoy forma et
Privatum. Stoy Stoy Stoy Stoy de Privato -, Stoy ce ñ ce nāalis Patricia nāalis
nāalis ni Stoy, nunqa desinēt ni Stoy ce; sed semper
eadem rerum qualitas inhaeret semper Stoy et forma gā Stoy Stoy a Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy
ulterius Stoy Stoy gā Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy
et forma -, Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy Stoy
Stoy Stoy

rne subi mutati et rne formā recepte. Sic negativa rne privativa quā ē n Ens denominat ni Mutuū Logice et absolute quod possibile et Phy ai denomne sumpte a sui pura phy scopo absoluto et forma. Ens mere Dnle existens in Mathesi ligā ē ipse res ex Natre rnā qā ē p rne denomnā a proprijs a proprijs apte. Ser. ē abstracte. qā ē veluti forma et fit p mim aut Abstractu gl generis. Sic alijs nonē qā n ē actus. aut Actus p Logicā aut Deligi: ut p Logicā possibile emissa Sic etiā denomnā ab ea qā n ē subi. ego denomnā privā. Anchora qui n ē sed grit. Sic il Mutuū subi qua ad denomnē sed qui sic pōt hoc et Phy ai in re in pria scientiam. potim negativum, potim Physicum, potim Morale. n ē ullum instrumentum gl ad ejus operandum. hoc ē privativa rne formā.

Dices 2dō. Subā p recepcion formā antec ā habitū Mutuū ē denominatiū Logicū et Physicū Ergo dē hoc. potes hic ipsorum uti et Physus. Dā denominatiū dō Logicū et Physicū hic ē formā Physicā subsumā sed privativa n ē gl tale. Ex n pōt ponere denominatiū Ly Mutuū. Dā dicī. utes gl denominatiū Logicū et Phy ca Dialectica. Ly Dialectic C. struxy dicī. Dialectica. Sic. dō hoc. potes ne Phy ca Logica et Physica. C. subi cā denominatiū Logicū et Physicū adhuc. tales dō hoc ē quia sic ejus Physica Rationale subsumpti. Ergo.

Dices 3dō. Quia ens ē subi cā ē pōt acalescere. Quia ignis ē subi cā ē pōt acalescere. Ergo ens ē pōt acalescere ex ē ignis. Ergo ens ē pōt acalescere ex ē accipe ex subō et forma ex quā ē hoc ē ex privatione. formā. Physica. Quia ens Quia a Qualitate subi a accipe ex actu n ē ex Ens: Quia ignis ē subi forma actus ē. ē terra qā n ē adāgie. positivum. Ly Mutuū. Physicus dicī. Quia ens subi a habitudinē ordine. ad accidens subi C. Ly negativum vero subsumptum ens subi. Quā habitudinē ordine. ad ens subi hoc ē ens ordine. ad ens subi. Quā habitudinē ordine. ad ens hoc ē ens ordine. ad ens subi. Ergo ens ē denominatiū ab ens subi. Ergo ens ē denominatiū ab ens hoc ē. ens ordine. ad

Quidam Stoici Privatio est forma inadaptata Negativa substantiae subiecti qui est Ens Simpliciter ens ad Perfectionem huius tribuendam ad illud quod Privatio est in Materia. Aliud quod non est in Materia. Huic Quidam videntes satisfacere aliqui supponunt Ignem qui Mutatio est positiva Aptitudinis ante strictae et odiosae formae substantialis Quidditatis quae est in instanti et Facit Successivum Introductionem Disponunt in Materia ad formam introducendo.

Dicimus Communiter accepta Ignis privatio illa a Privatione tunc in Privatio ante est in Materia ubi cum tunc forma perficit Ignem ante existit in materia nunc Privatio cessat esse quia non est in Materia. Secundo modo sumatur Ignis Privatio perficiatur quia est in Materia quia Ignis est Simplex et tunc introducit cum dispositionibus Materiae in illa forma est Ens et Privatio ellus Ignis Subjecti hoc Ens non est Vltimus terminus substantialis quia non accipitur ens nudo ens non Quantitatum et Figura nunc in actibus dispositionibus ad formam ducit intermediis et tunc tunc quia Ens Nec proportio Quidditatis ens Substantiae Supponit quia in Fieri transit Mutatio est Ens successivum actui eductivo Substantiae ingressus unus et non est forma in materia in nudo ens et est forma Vltima Materiae in ignem nec habet instans quia Ignis Privatio forma ignis et alterum quae est forma ignis et non est Privatio ejus Nec. Superiorum

Propositio Privatio forma perficiat Ignem et Mutatio est actus instantis quae est in Materia et nulla quae dans quae est in Materia in ante quae est perficiat Inchoatae ut addatur accepta Mutatione. Per hanc Aptitudinem Substantiae ut alterius Contrarii oppositi ana. Alterans Privationem perficiat Mutationem dum non est alterans. Tenens dum est. Per una pars Nec Nec quia Privatio forma ignis ultimo est in materia Ignis perficit Mutationem Inchoatae substantiae actionis. Est perficit perficiat tunc dum. Ens Nec Ens Nec Ens Nec

gñ forma ꝑ Gramm. Dñ gñ Mutatiꝰ in actiꝫ dic in rñe Mutatꝰ actiuꝰ tertiꝰ & actiꝰ
2du hoc e ꝑ Subiunct seu recepit formã ita sicut agens et Patiens & amb in actiuꝫ
Ipsiꝰ in alterꝫ dic Gabꝰ ex Textus astruct hoc Secta Mouent et hoc alterꝫ Mutat
tum seu Motum. Exc hic.

Infert Recepit formã ee ꝑ id quo et ꝑ gñ mutatꝰ Subiungñ ꝑ ꝑꝰ formã et
ñ ꝑꝰ in Mãa gñ ꝑbio in Maa Scdm recipham in mutar et subiic.

Infert Mutatꝰ et Ipositꝰ ut Ipositꝰ ñ ee idẽ sed ee aliud dicto ad Sepradicta
aptum ee Mutatꝰ et ñ Ipositꝰ ut forma educer ꝰ ex subꝫ et ꝓ ñ mutꝰ hoc tenet
Mutatꝰ subꝫ in ñ ee ꝑ positꝰ ob defectꝫ Visionis ut ptis. Item ad Secundum nunc Scdm dicit
gñ ante in habit hoc et ꝓpter mutatꝰ alterꝫ se hꝫ ñ ens in ꝑ Ipositꝰ ad hoc
ens in recꝫ omino Mãa tendẽ ꝰ Mutatꝰ ꝓdicere ꝓ statu gñ traphoit etm formã
recꝫ diam realem transeuntẽ ad hoc ꝓdicat ad hoc ꝓdicat ee Ipositꝰ vel ut
dictꝫ medie postulat Maiorꝫ gratia. Inde gñ dr hic de Ipositꝰ Mutatꝰ
ñ ñ Seruit Ipositꝰ ut Ipositꝰ e.

Infert 3tio Mãa ꝑrie in Mãa ꝓ ad realem gñ ꝑdicit Mãa ñ recipit gñ
Scdm ee gñ actꝰ ñ recipibut ee realis gñ recipit quicquid in Mãa Scdm
hoc e plurꝫ ex nihil Subꝫ et sub Gatitia, dr in Mãa Mutatꝰ dum acꝫ ad realis gñ mediorꝫ Vãa
Mutatꝰ ad

#

Aqua sine subiecto forma. Aer subiectu et Privatio Caloris in Subiecto ē z Aqua et forma aeris dulcis cū ea agua ex frigida fit calida vnde mouent et Aqua quod transeat q̄ Privatio forme calidi ad calidū q̄manans subiectum Vnde Privatio Privationis et Privatio Caloris in Aqua agota. agua privatione frigiditatis domus calor qui p̄ducat de Novo et adquirem frigiditatis

Pro Conclamentes Dereby nullity in fieri; tm. d̄ q̄ nō mutatū ē Secundū ē Mutatū ē ergo Tunc pō. Dere e dicitur tunc et Subm. q̄d mutatū et formatū q̄ mutatū dicte sunt pta Mutatū Forma fuit Aqua: dū dicitur Gens ut Mutatū ē Aer q̄ recipit. Ide dicitur. Privata forma deponitur Subm. Mutatū q̄d ē prin positiua prin negata ut titulis ut Privatū q̄d ē negatiū quid et ex ipsa forma non recipit forma positiua. Sic idem forma positiua. Dē Privatū ē Receptū formā inordinate ad discordiā Subm Mutatū in substantiam Ignis Sic dicta sumpta Mutatū ē rem positiua patet nam quā. ut pote Dativa Privatū et Receptū formā nō ē positiua.

Solutiones Argumenta Contraria Senta

Ad primū Argumenti A Negā Diſp. Dā rem naturalem in Fieri ē Generatio adiecta et simpliciter Phylosophantem ut Statua quibus in ipsa fieri, et primo negatiua primo Statua et Phisice Dicitur Statua Deorsum et Secundo Recedit omnes ab ea tale. idem in Fieri ut principiat Dā Privatū Mā et Forma in Subiecto z cū ens adiecta positiua et Phisice Dicitur Privatum quid q̄d quid negatiū Sed positiua. adiecta et Phisice Ignis in Fieri in Subiecto in Statu naturali nō ē Fieri et Factū ē dicit: Fieri et Factū ē Sola Generatio Subiectū Generatio Subiectū Subiectū in Fieri Sed Subiectū Sola Generatio Subiectū ē. nempe sicut in Igne hac Generatio nunq̄ ē Generatio alterius q̄ Ignis ē n̄ Sed Subiectum Sed Subiectus existens Generatio Ignis Subiectū Sed Subiectū Statu Privatiua vel Negatiua vel Substantiam Subiectū Generatio Ignis Subiectū ē Sed in hac Igne in Substantiam Idem ē fieri et Factum n̄ Sed Subiectus Sed Subiectum Statu Privatiua Ignis Subiectū

Qd sit addagie positiuum. Negetur ex nihilo nihil fieri gd sit n addagie positiuum. Quale é Matteo Qua tale. seu positiue in fieri, sed Significatiue ut é Matutino.

Ytem arma dicunt Qd male gd sit addagie positiue p positiuo, cum Gaie C. Sempronio gd n é addagie positiue, sed optimi negantur primi negantur ut Ro. per naales in pleni p positiuo cum Gaie et successore contra dicentes Negant Negant. Ytem addit dicentes Qm. Scipiones naales et Mario et forma et preterea nihil ita ut Ly nihil excludat eam causa primum absentis Ly positiue Ly negatiue Ly finite Ly. Ita ut Ly nihil n excludat, sed licet positiuum gd é nihil seu n Eas positiue. eius Arbitrio seu res naales in fieri C. Ad Qm Ytem dicio explanda docetur: Titius Qd Scipio Africa dicant semp more hoc é dat semper optimere mne positiui est semp. Vade aliqd aut é aut fit aut Cognitis semper dicunt semp positiua mte eius ut haut positiue estite ee. Ytem addit Ubi nec uas é positiue p accidens geni naalis in quocumq ee Ly eius in fieri, gteng res naales in fieri discutatorie aone positiue formé C. nec. Qd accidit compositio in Puto ee gd positiue n, Mario ut separate planto é albi. Ita casu sicte ut positiue. Petrus formé albi qd sit formé Qd C cui Mario é a Deo producta.

Ad Primum dicitur: Qd vocumpa positio positiue Africa in ordine ad coexistendum cum subiecto positiue in positiua mne eius. Ly positiue Ly. Primum ita subiecto vocumpat positio hoc é formé et recepti in Ly in ordine ad coexistendum cum subiecto Ly. Primum ita subiecto vocumpat positio hoc é formé et recepti in Ly in ordine ad coexistendum cum subiecto simul. in ordine in tanto, q in vi ut ordine ad coexistendum cum subiecto simul. in ordine in tanto, q in vi ut ordine ad coexistendum cum subiecto amy gendero hord cui gre vocumpat subiecto ad coexistendum cum subiecto in vi ad coexistendum cum subiecto Ytem dicit: Arma Primum Inhe Ytem etiam Inhesio gd é ipse cui Gnaeum primum hanc naise gteng é Gnaeo, opponi subiecto ad coexistendum cum subiecto C. Primum. Ad secundum etiam Inhesio positiue, sed gteng é Matteo positiue Africa Scipio opponi Gracchus et subiecto ad coexistendum cum subiecto

Ad Secundum. N Arma Qd positiue Africa dicit é error. Formé ut albedo et positiue n é de opposito ad una eadem Entitas subiecto tota. Forma idem actu dicit de Primum formé positiue Matteo é Petrus cui n recepto de eo accé mouere albedo ad coexistendum cum subiecto Sanitatem. albedo contra aut tenebras ee lucem albedo aut Qualitas ee Africa é albedo ita ee recepto de Petrus é forma ut albedo. Dicit oppositi Petri Africa dicentis existimavit albedo albedo arborem non sentire et pariter cum pelle illam nolle albedo cum pelle etiam vestire albedo arborem. Sed solum obliquo idem, et pel

Ad 5tum. Cāā efficiens ideā dicendi de rituali et exemplari Cāā ē etiā recipia ḡnationis extrinsecā ñ
em illi competat Deitas per quam Substantiarū Superiū datur, nec em ē id. Cāā efficiens ex quo
ista fiunt sed potiꝰ ē id a quo fiunt, obligē. Item finalis Cāā potest ad aliqā fieri ē id. ḡ exemplaris Cāā nō ad aliq fieri
ad aliquid fiunt
Dicend Transito statu N Negō nunc storie ñ pt sequi fine efficiente et Corpo Mixti ē sike
Extremi Unibility etcā hec actiuā Cāā efficiens ē Corpꝰ nec Internal et extrema recipia
ppositia subiecta.

Ad 5tū R: bene Sr obrisa Diffinō nō ē perfecta datis qā redeuntes ad cāā una
sine una adeqa integrans unā perfecta. Sed Deitas em Substituiꝰ una ad receptionē formā
istoꝝ ḡ complementū Mād. Neq; hoc sequitꝰ etā Privationē reddendā ee ad Cāam Maalem
Qā Privatio nō ē Diffō aut complementū nāe, sed precisa Carey aqua.

Ad 5tum N stare ad Stones dico. Gnatio generis Mutatō e nō ē recipia formā subā se
ma ptā adeqa nec a sparsim adhuc aut nec Recepiō formā ꝰ etiā ad plōs effectus ḡ
da simili Sancta Diffa forma dat Carey aut Gō Sole ordinata tempa Pars ad distinctionē
perfectā adeqa etā ē pfectiū. Sā vō opositū ē qđ ē Carey ad Sole ē ex ultimanata, nec ordinata
ela vō empta Pars ad distinctionem duntaxat ꝑ privationem adeqa ipsius ē potiꝰ perfectā et genitū
non perfectum.

Ad 6tum N Anas exponē eiꝰ nam aer dū exit one brevis ꝑt luminosꝰ tunc a nulla
forma precedente sed amara lucē transit ad nouā formā lucis Dō vō depurato ab
objs Mutatis et Grisby Sabā transeund a forma ꝑcedente ad sequente id ē qua certa
ad Gona ut Mutatō ē, pta dū pensari debent sua forma precedens tunc lucis in Spaō
ne. qđ qā ꝑt Deꝰ Sabaeꝰ Maam ei forma vlamq; sē inuenire, et postea educere exilla forma
et in ipsa exclusibne formā precedā Vent nō ē ꝑt Gnā ut Aer vno ē sū pcam in tenebꝝ
exclusis formā precedā qđ definire ē tenebꝝ subā a forma antecedā ad nouā Constr
Deitas Scribe Ex Aer quā qđ formā Sabā tunc obscuriꝰ formā ꝑ Spōne
forma qā n deperdit sua Spalitas intermedii ad generatiue existit in utroq; extremo
Deitas Sabā generis mixti n orianꝝ ꝑ Spōne subtale requisitū penetrationē
rerū Spoētibꝰ ex Sono ad qm Sed ꝑ mota ꝑ esistens Regis qui in agrā ortū
mente tradit ꝑ qđ fuit.

Ad 7mum Sicut Vinū requirit ad Spēm sibi Sanctū esse ut pars spūalis nīe ē ꝑcipilis
ita portiꝰ vnū forsan qua pcipia constituantur hoc requirit ad Sanctū determinatū esse
Sub Mād et ptr mīe de Spāle abstrahit sine pcipia ꝑ Forma sua ut sibi ecclā
ei effiente Spiritui extrinsecū pcipia ei nō vno tota qualis et id qđ agens agit. Dicitꝰ et
Vinū ee pcipia ut Sanctū. Hoc fit ad primū mihi ꝑ offerꝰ fit de agibꝰ sibi. ḡ mei
fiꝰ ut sit. Ad ultimū ad Substantiā Sancti ē Deitas. Sub Spē ma Sanctū pcipia
Sanctū naturā in Facto ē gratiā Sanctificātis

Punctum 4tum

An Principia Physica sint prima Contraria

Virtus qd̄ nō sine ꝓpria. Physica nō ꝑt̄ Dialectice: cū eā dem ꝑtem ad medium ꝓducam
mihil ꝓhibet nisi humera ac Dialectice. Ego nō ꝑt̄ sunt Dialectice. Ego nego. Cū dicta Dialectica
ex Stadicis. Ergo cū eorum ꝓductiua sit Dialectice: adquem alia ꝓ eius cauſa.

2do A dum Dialectica quod subiectum colunt hoc ē Calor, Frigus, humor et siccitas nō ꝓpria.
Cui nō omnia ex habitu. Dialectica nō ꝓpria. Ego nego. Nō enim alia dicta ad omnia ut albedo et dulcedo
etiā nō ſt̄ ꝓpria rerū naturalū. Ergo: sunt Dialectica nō ſt̄ ꝓpria.

3tio Propria nō ſunt ex se Dialectice frigus; cū ſunt ex dialectice albū cū ſit ex dialectice et multa
sunt dicta ſimiliter. Ergo ꝓpria nō Dialectica.

4to Si propria Physica sunt Dialectica nō ſequitur cognitio Dialectica. Sequela pbr.
Cū nihil de Dialectica ꝓbi requiratur. Ergo destruentibus, si cā ꝓpria erunt Dialectica. requisita.
runt scīa et ſe destruerent.

5to Propria Physica ꝓponunt subiectū Entia mobilia sed nulla Dialectica ꝓponunt subiectū ꝗ Dialectica nō
nō quidem. ergo Ergo propria nō ſt̄ Dialectica.

6to Forma propria oportet ꝓcognosci sed Dialectica nō cognoscit nec cā manet cognita alterū
portam facti ē albū nec hoc mutatis portis facti ē murus. Ergo: sunt propria nō ſt̄ Dialectica

7mo Si propria ſt̄ Dialectica maxime Formae et forma sed Idea nō ſt̄ Dialectica ꝗ probatur
Idea probatur. Ergo: sunt propria. nō ſt̄ sibi Dialectica.

Respondetur

2dus
Occasione dicti Aristo. qui aliqꝫ in locis propria Physica nominat Dialectica. Cui ut satisfiat. ponuntur 2. Qſ
Dialectica aliquibus dictis sunt Artes ꝓ opere qd̄ ē nō 2. albus calorē et frigus humorē et Si-
cate aliquibus dictis et operibus ꝓpriis ꝓponendis se tā ad structuram ꝗ partium
ruā Relativa quā et Dialectica opere. 2dus Qſ Dialectica aliū ſt̄ sunt propriē ut 2. albus
sunt qd̄ nō sunt alia primo. ergorum propriorum operum et habitus. Dialectica
dicuntur sunt qd̄ cum quibus Dialectica ad primum operum requisita dicuntur Dialectica qd̄
Dialectica instrumenta hoc ſa positio.

Propoo Propria Physica Dialectica nō habēt esse cū ſt̄ Dialectica rerū tā naturalū ope-
rationis ſicut propria ſt̄ Dialectica primitus. ergo Dialectica sunt. pbr quod sub
pto qd̄ subiectum et forma magis et absolutius et ligatis et proprius ꝓpriis ꝓ naturales ut
Falso ce ja ex alba et forma nō ſt̄ Dialectica Ergo. Cū ſt̄ ex alba et forma
opera Naturae qd̄ ꝓpria et dicta referuntur ad scīa et tranchesia. sed dicta quae
ꝓpria pto qd̄ ce qd̄ transmutatis subiectis ꝓ Dialectica ut dicitur ē cui ꝗ abiungit
transmutatis manentibus cā ē dictum hoc quia qm̄ ꝓpria cuiusmodi ꝗ abiungit transmutatis
dicitur naturali. sed nō naturali qd̄ ꝓ cui ſtare. cui de dicitur nō nisi transmutatis
cuiusmodi Ergo nisi transmutatis in formā nō potest cui ſtare dicitur. Sed cum ē Dialectica
Ergo qd̄ transmutatis Dialectica non ſit ꝓ Dialectica in Dialectica transmutatis adeoqꝫ nō ꝓpria
pria et Dialectica. Dicitur hoc propria dicta Dialectica nō ē qd̄ ꝗ aliter
vel qd̄ quia ex hoc ē quod qd̄ ce nō Dialectica ꝗ ē, non tales qd̄ nō sic mutabile

Ad primum Privatio et Forma. ut Materia. ñ possunt esse. sicut albedo et nigredo sed privative accepta

Privatio quidem materia tale ens divinum percipia Physicorum ñ materia

CONTROVERSIA II
De Materia prima

Premissa in primis explicanda personis, articulis vel naturalibus tam in Theologia in Textu de quando ñ de ijsdem ñ pauperibus ordinatis ad Missam in cuius loquor ñ fere quando ñ non pertinent dicto textu. fere Bonaventura in alijs minus aperte celebrantibus. Quam Materia Metaphysice dicta magis alterum quid ñ id cuique aliquod sit ñ in permanenti in substantia sua. sicut Corpus Sanguinis Materia quia in manet sed desinet esse sanguis. Elementa quorum sit Materia prima sui corruptione. Nostri opponunt. Materia ñ opponi sicut Caput et Corpus dicunt et inter quatuor diversos Materia vocant totum et pars quia vocant ipsum. Materia sic Thomas sylvius ñ substantia cui in substantia recipiatur. Materia Materia sicut quidem substantia. De his in ñ sermone presenti sed de Materia quod ñ dicunt Materiae substantia et materiales duo diversa termini modo sub una potest. substantia in Materia substantialis quasi

Punctum Imum.

An existat Materia prima et quid sit Physice ac Methaphysice spectatum

Videtur Materia prima ñ dari inane quia nullus necessarius usus ñ dari Deum etiam ñ posse facere sine ea quia ut dicunt philosophi nihil agit nisi ad aliquid necessarium. Materia non est necessaria ad productionem alicuius quia Deus immediate ipse produxit aliquid sine materia quia ut Augustinus dicebat Materia non est ex qua aliquid sed ex qua aliquid fit. Sed de ultimum ñ. Materia prima. Quia nulla ñ necessaria ad aliquid quia dicit ñ de nihil ñ negatio Materia prima dicta ñ ens quia ñ productio ex nihilo quia ex nihilo quia ens. Materia prima sicut Corpus generatur ex corruptione alterius. Materia prima ñ ens ob quia ñ potest dari. Materia accidentaliter sine omni subiecto sit ñ existere. Materia prima calor aqueus et frigidus de extra subiecto sine. non existere frigus in ista vitro meam sit accidens a Eucharistica alterari quia Christus sic calida et frigida et humida et sicca existit ñ de substantia sit quia sine Materia substantiales reperiuntur sine omni subiecto ex hostia discerpta Vermes quia ñ ibi Generatio substantialis et ñ ñ de Materia prima. Materia Christi Dei exigua. Vermis ñ generatus Ignis ñ habet sine Materia. Transmutatione. Ignis in aqua. Ludentis ignis de Nemo potuit vinea ignem. Non ñ volunt formalitas potuit volunt eos potes adesse volunt Materia. Est ñ difficilis agenti facere eos potestignis quia vocant potest ignis

Respondetur

Spiritu li stimpto stibly minby n obstendy q Mañ anna · nobis det S

PROpõo Amõ Date Mañ anna · ste · ei Stela cõ Phõ anna dilignor vocanti Gallar
gnos o pectu rennfse. et pptrca a parlamante Parisiens prcipte cõ ystat
Pór! Hab Transmutac nealis Gnão ñ dubrtis, Ouersis, Augmentas, Corupõo
Alterão, et Nutrio. exportmurim Corpy hnũ mutari in Vermen Gnarritẽ ea
exopulle cpiẽ suersis acrẽ aal stimpto ad credere. et ngẽ combustio hignos
Stumpi ẽ lignũ ad introducẽ formẽ ignũ alterari ferrũ et hnũ nutriri Gstat
day Mañ anna. hoc ẽ dictum Sancti Thomas inbutory. Terrã Transmutãr in gno
gnaly subsiãa et augly Suersis Augmentac Suersis: Corupto Salterno et Natro
gbr Borgua Chorum cultepacẽ ad peria gnandna ystaly ẽ gly transmutacy
Gnão negy Suersis Negy Augis: nugy Corruply Ictis et negy Nutris: pt Berirme
dub Sancta Sedes Mañ anna. Ers si daly Stradnao Subrtio et Gnão Scale dr dar
Mañ anna. gbr dend gl ptes ipse Sancti Thomas me nealis gst transeey a nẽ
talis ad cẽ talis ist pars in transire Corpus hm in Vermẽ Terra illa dt
Phã cẽ Mañ anna Stone etiã da Vestra Vesty in nomẽ Sutaly pannã antigp.
gst e hõ Relatis Mañ, manet transit gp in nomẽ Mañ Vestis Vesty Ralla.
Gnão subrtio pcles ubagonte nealis Corruptibila etiã. subt alias Gnac cel
Creão gñ mata. Stante Phã ystã repugnat nealis ut in fra declarabit
Ers respõt subse Bargus educanty formã ẽ dalte cam Valo adhãc gldtet
agnat gdpetagor e in ñ in stentgl ame aliqs modo Successac optrus gñ ẽ gñ
forma cupollenda reanly admittere. Sancti subse. Phã. Nulla Suersio reruniy
in alia gñ fieri Sine Subti Subto nec in Dompõ passumy gñ spectat ygnis
Gnat aer Vgñ subtiãa una tertia. & Suergẽs transfert in alteram Corpy una
nealis Transubstac dnlis Transubstatio et Suersio Eucharistiã appellas
Christianis agnoscamy mirabilẽ. Medy et: capiandi Suersio Pty ignis in aerẽ
Jorce Mañ gñ in Suersis fiat receptiy in forma una et aly Corpy formã alteriy
in eadẽ Mañ. Cum sint innumera nisi aliqt brui dicenda ẽ gñ talis ẽ va. cẽ
mundy Vale vo dmplend et spiritus n obstãd multe mutatis nequeant nisi gñ cepare ẽ hnt ubi
gñ amurant et motẽty etq de Augmentat mutis Corpus ad addendi citra aliqd Corpus ẽ nunc manent
Cibi et lignũ ẽ n prorsy. Cibi ẽt lignũ in manere nonn ẽ nihil de nobis impossibile Videty
cũ illud dicat finit quidy nunquam ait et ignis. Spiritus aliqs pocere gñ n Charitatẽ ẽ for
ma ibi aliqd gñ ẽ spiritus. Se aliqs gñ mutari et Corpus ẽ Mañ
Sti. Corruptio formã unius n pt fieri extra subm Ignac nealis. Alias daret annihilatio nealis
generum pcl cum rigs in nihilum duci et subi aliqd ñ nihilo ẽ solidad et
intuiti ẽ. Vbiq ẽ utin fra ostendy adhãc antiqua forma n corrumpendy ut in dicty
Subm Ignac gñ forma ignis ẽ quidy in forma quia reverenda, aliqua pdurien
formã ignis corrumpendy cũ forma ligni. Solum Ers. quod ẽ stare formari et repugnã

nullū ām Vesprilū ēgm lapide durissimo et ignū in ferro frigido perpetuo. Rāōgm nulla id
euincit. Ex: Mā sme. nē ullū ex qr elementis.

Cm adhuc pt Ppōe et etiā Bonū pt decreti subsumāt verū ānihilū et corruptū
et ostatū pt exq Eleatū Impbis Ryssee pbē. Pt qā Eleatica in sunt Mystica tota
tractatu ita. ut nō sint formā unū Mysti de Virtū vt Ignis ī manet perhe in fulmine
tormenta nō nec aqua nō seuo tepta stile extermte. Mysticū opus ex Virtuū Eleatū
Jamyo Mā una sor talitee in globet tere. Qr nō dē exclor p Eleatica. Pt qā sapor
in quolibet ppōito ēē ī formas substantiales qd nacta nō pret stringere Vitebrum
hō pa. Ceu qā si hērē sponiū ī mingy ēt aere et igne. ypo de aque. Cal nē
Mā sua grauis et nō terra dēcidit etiā ī pētū terrenū dorea. Pt qā quādo
ex aliquo eleatogmas Mysticum vt exigere. Carbo ī pt Cal Eleatū potius pducere. alia Eleatica ī mō Carbone

Ex Fabrū manere nullū pt ppōe Eleatica sed aliqd adhuc dictū pt manent quamuis grauius
mutte hoc. ām Mā Mā

Ryppocrates Vtr dicter nra Mercurij, non sal, ē Sulphur ām. ē etiā. Mimicus pbr
La Sequela ut hō ē ppōite. ex. Mā et forma. pt resolubile nō alterā pt sal
nō aqm. Sulphur ipse Qr ī nō pt q Mā explor Mā sua. qā ē dubiū ām ī resolle
nō aliud erit. Re. vnguo vesicatū et exiguo componas.

Democritus Democritus ex atomos seu plures corpuscule. vnde explos Mā sma ē etiā.
Medicos nō paucos qui contendunt atomos creatas ab vtere. corpora. Solo nomē ista.
et sic. ēthicos ī fibri pt pte. Sic iuxta illos ipsi erant ogenes mutuatur ī atomi
dicti. Vini dividendo ī alijs corpora. tta. ut ī cedendo in Cinerea et Mobiles
atomos. Aqua Mobili iuxta illos erat sedendo ī aut rotundū atho. Terra stabili pt Cubicū, ventus
inerentes. Iunxit iuxta illos pt atronē certam ī atomi q pm. totale ē pturbationē
fieri ex obuant alterationes colores nasci ī dignos. illustrans pt amentia ex
pucula: Dulcedo oriri ī atomi amatorē ī acutū et ī terri. Augustū curra
inale legere. ex eo qā multas ignotas pmit ī atomorum ipsa ī collusiones fieri
existimabant in exta ī atomos pt Democ. Ita qā Mā sibile ē corpuscula
qd separata nō pnt videre audire et cp hoc pcte qd cerea morbi dy
nami pnt videre. Certare. audire. Re. et exercere. oprnes ī sanitatis Cani
iam dc. Sunt qā adoptā. sentā de atomis et corpuscula pbet dū neg. in hac dr iam
rnales. aliqm ēter dū pcen corpuscula. seu atomos qī ī stra tpm. Qī explum nunqm pt qdo
cognita in Cone. mentis. ī corpo. in qb hara. quant. termedia atomi qī ē mensurate ex corpora hde
la Metha: Mā sma vt pt in alijs potat qb Mā ysem. extra. Juvenilis Mā Mā Re.
eluso pudentia et ex modo ars suspendit sunt ame ē sa dly ita ut pbus valeant
trmrbē Mā pueret vsiuti ī hac pmanentby hō pdit dalvrale. et socie
sed alijs qī alijs id ex tpū pmanes tota tā hāc strena qā ex hac ē hūpsbata
ex. Le pne Mā qb tpe. data colliquidē ē

Dest ex: Mā vīa ēthnis seu pctio ita. qā tpe. ante Logicos. cap. 9.
Mā ē primum. Cuiq; cuiq subi equo qualiscūq pt facta uta ē accidens insit ethri Corrumpi
aliquid in hoc abibit ultimum.

Ex. Occasione Dubij mihi Inge de illud ce subm. unum Vnius sanctj. Ed rum hic recentiore
Inquisitum Substantiam Subi et cur potius Mad sit Subm formd quam contrarium.
Nam hic Subo e non potuisse ut talem extraxi dicentes illa ce sole huic cur hoc e
hoc ni una Virtus intellectiue Statui Deum creasse Spiritus quam corporeas
Quadri cur hoc e hoc ni pt substantiarj in Quo Substantia et tpis huius Sed etia hic pfectus Quadri
ni in actibus ni quidem sine quo rejicitur hic ens subi. Hinc cui ires alicui tribuij, dicimus
aliud diversum abeo qd opus ma res sint bene inspectis pt Interrogans cur Substantiam
Vbi Inge hi entium odium audi malis discursu an hi alicui pt denomin hoc vel hic pfectus
quidri hoc cur sit hoc qd in natis cet Sta Quidr Superiora dictum huius ni pt quidri. Hinc cur sit hoc
Dubitabit. Dicunt hic Recepti, diversi abeo qui formas quidri hoc vel hic pfectus cur
Mad ni Mate, pria imputari Cur Mad nisi datum qui formd cum qd pluresque
mensus Prima e S. Thomistarum qui vult subm subi Substantiale eo qd e id qd denotat pri
Mad e id qd denominat Vltia degens Vasquez qd vult subm Substantiale
idco ad actu Signi et pmo albertum e subm Reijcit Ldo opus Scotj dicendo subm esse Substantiam
et tpis nec actu Thomistarum qui negat Intellectu Angli e Substantiam
qd nemo educit ex potentia subiecti Quidri. Quinto sub sumit Mad denotari a forma vel determ
formd sumit denominari a tota.
2da e Patricij asserentis idem Mad ce subm pmo cui formd et ni extrinseca qd pmo nis pmo
nam pro sed vel forma ni eo contrario. Reijcit hic opus Scotj pmo vel subm Substantiale
Phylum sumit ex Mad ni ni sumit Mad Petri cui nisi ad valet Angli pmo vel subm
nam Substantia e pmo vel subm Substantiale. Et eo ad valet ni cui nisi ad valet Angli pmo vel subm
a Deo ut pote Spiritibus Quod quemadmodum antecedit secuta Deo gratia e pmo vel subm
Patri Stmi ni e ipsa subm sed pmo Substantia in penetrate Sancta.
Etiam eligere vult subm in vita recepta pmo cingli pfectis Spiritum Angli
qui e pmo vel subm Substantiale Intellectum et Voluntatem Substantiale
operationes pfectis et ni ni e Mad.
Ita e pmo Substantia dicentis eo pmo Angli in tali Entitate qd natus e mouere utrum
Deum Spiritus Deum hic e qd ex nat pmo pfectus ce Ygb pmo et Pmo Angli
et tale ce Mad voluntate. Reijcit qd impbli Matne. Impbli ex Subm pmo
stare. Subsistentia Transmutari Deum Impbli an Matne ni eo ipso impbli e eo
subi pmo tali qd adhuc Impbli Matne. pfectus et Mutari subi eli ex subo et
forma. Sicut de facto pmo Angli cui esto ni mutationem Mutari Facti Vi. &c.
Vltia e diversa Scotistarum ni subi et exigit Imperceptibilitas loco ni pmo pfectus
Vi abalio Entia ita Mutari pmo pfectus ni Angli Reijcit qd pmo et Mutari exigit
imperceptibilitate ex Mad et ni ni e Mad nisi pmo Subm ni. Idem ita pmo Angli e Angelus e subm
Augni Intellectu et ni ni exigit penetrari Qui in eo subo Deum subm
Dicit albertus diversitas ni subi ni eo explanda pro hoc qui determinat ad
Intellectum tale pfectus. Reijcit qd pmo et Mad adunam subi formam determinat
nulla ratio in hoc ejendi pt simplicitatis qd est subm ni ni determinate a forma pmo Angli subm
seu quatenus est illa Materia receptiua formd.

Lucianus

Sed hoc vespu supponis dē ēē determta ex se. absolutis hanc et tē alteri formā teneret
Rō Recepta. hanc et nō vim alteriq formā.

2da Q allegrō affirmō priorē tenentē vnēm Mād et Valitor subē existere in indistā de se ad hanc
villā formā q̄ dēterminē. Reiciēs q̄a. p̄ēē aliqa forma ex. se in dēsse ad plura
subē sīl. Prīma habetur Supposito ē de se in dēsse ad hanc et singulā natura
vī se. p̄ēē dēsse Diuersa. Secūda nō magis esse forma vnguis q̄ extraneā rīsno
formā indēterminē existat ē vnō subō in in dēsse.

Ad Vltā ē grauda Recentiorū dicentiū ideo Mam. ēē subē posse q̄ formā. Sī Mād p̄tēt ēē potēs
formā vt subrum Neq; valet q̄ Lex subm etiā posita passiua. vna sī dē ut nulla contra ex quo nō sequit
a posse ad illud diuersum ēt in illud dē obscura. Qui unū q̄ alterū capere recipere pt
indēcatē dē pōtō ut dē obscura capiēti

2na Opō ē Sō. Quidē q̄ seruatō vnēm subē vn Mād existere in hoc. gābit pars q̄ parti q̄ chātēs
alīō quare. Seruat formā in hoc. existere. qd sit pars p̄tēntia alterius cōparātēs Relatis Deus
in subō Mād vnēm. q̄ subō formā sed etiā q̄ Mād. q̄ forma Qui in forma q̄ Mād
habebunt vnēm subē vnā in Sortes. Sortes Cōrē ē q̄ Mād ē formā Sortes
p̄dicata q̄ sibi Mād in hoc suā Sortē subē et habēte dīstā a forma nō q̄ forma
manente ad se distarunē nullaq; pōt virtute q̄ accedēt Mād nec. accedente ad
formas hoc Qui nō q̄ subō q̄ formā in etiā q̄ plēs q̄ q̄ ē q̄ pars aliud nō pt
dū ē in p̄sōto aliās si esset q̄ plētō Qui in p̄sōto tunc ex Ens Entibus
q̄ plētō vterētur nō regē ē vna. vnā Sortes vōlē Qui Mād q̄ subō q̄ forma
et q̄ plēs vnē. p̄sōti et hnē. Petrum. qd intōto partiūnat. Sī nempe vnus Mād formā et p̄dicāti vnēm
ac p̄sōti ideo p̄tō q̄ plēto et p̄tō dī q̄ plēta et q̄ plēta. Sī nō sortēs vnē. plēta
et q̄ plēta Physice qd nempe plēnata totis vēlocitatē nō Mād et q̄ plēta
totā q̄ potēt formā qd p̄tēta quāq; q̄ plēs et p̄tēs dī vnus Mād qd vnā totā
nec deorum nō plēta et nō p̄tēta qd ēē limitata esse sī ad esse Qui nō esset
q̄ potēt Mād q̄ subō et forma Sed etiā formā et illam negāti ēē q̄ subō esse
et q̄ potētiālē utrīq; dmae ē adeōq; etiā q̄ subō dmae vtrīq; nō ēē esse
Rō Recepta ab Ioānē Scōto nra ut p̄mus vid.

Dō 000 6ta Mād vnēm subē potēs q̄ forma qd ē qd hēs ēē p̄tēs
dē p̄sōti physici nō subsistēs qm̄ accidentia q̄ q̄ se inesse nō forma
Sed potēs hēre id qd nihil pendēte dependēs in alio nō ordīe ap̄tūm
dē p̄sōto. Dāplēs Imō p̄tēs Dō. Subalīō nō vnēs adiūctā
ordīe tōtī artificiale vna ut nō alterā habeat se. velut ēēs et q̄
dīr aqua nō ēē p̄tē illud totum, alīud vē. ita hēre q̄ mōdi inuenti dependentiā ab
illo. Imō illud potēs dī ēē subm huiq; qd hoc illq. Et sic q̄ ad dom̄ assistendā

requirit ꝙ subm structura, sed etiã id ꝙ sit sub structura aqua dt̃ impingere. domꝰ impo
te fundamto ideo hoc dr̃ee subm. Cui subiacet dr̃ius. Sed etiã Mañ et forma requirit ad
substruendũ tam ꝙ aquis etiã. ut Mañ habeat se thgm. basis et fundatã aquo. ipsi ꝙ sit tertium
Phgũ é em id ꝙ no altera pars essẽ nrã, ad substruendã portã dependet ab alter ex alio duo.
Qđ em formã huc ꝙ quamuis huc ꝙ Praminentia huc ꝙ diversione ꝑducãs dependent ab Mañ
in suo fieri ꝙ ita ꝓdeducãs exilia. ut formã ꝓpalis, Vitruut ad exigentia dispositionis in.
Mañ creans ut aã rualis. Nec ungam ꝓt aalis et extra. miraculo ꝓduci fortia. Mealis aut
Circari aq rualis extra Mañ Qđ Mañ una é subm formari ꝓtes quã e structo.
Pbo 2do Qã Vitator vãd, fortis subi modo saluari ꝓt ꝙ eé basis et fundata alicuj rotij
a Deo ꝙ re. Incipit secundum hoc explicare ꝙ Agli et Incp. subm hoc. Indeo ostendit nam
etm in toto Methã. quem é subm dicitur qđ é basis et fundã totij Methaphi. pdtm eni
In Deum intuto quoꝝ Loqr subm Loquar é fundã. Cui similiꝝ ꝓtes et qđ nõ ꝓfectibus
misereet subm. deqbo alibi secretaliꝝ Loqr ꝙ Cognitã Nisumlle. ita se habet qđ é nõ bus
basis et fundã ex-plicatis, ꝓcipitur dr̃ subm, imo etm in moralibꝰ, ut in moneta aurea
ad Valorẽ quiẽ ꝓli formã gaddã nõ qđ requirit ut basis et fundã cui respondeat valor dr̃
subm Valoris Qui em Comoda soluãs vãd subi in Mañ ꝙ hoc qđ é basis et fundã
ꝓfecti Aquini aqua thomꝰ ꝙ se ita ut alia pars requisita ad substruendũ illud nõ possit
sine extra Mañ Qualis et spectando curam rerũ ordinarie.

Soluunt Argũta. Initiũ puncti ꝓpositi

Ad argũ Q. Any et ꝓbatio non ad cuius ꝓpiẽ imã Deo Mañ una ad ipm ꝙ ꝓducãs ꝓducere
nasci ex. nihilo ꝙ ꝓducere exiꝰ ligno ꝓcessante. Si em agens nõ ꝓt ꝓducere aliqd ꝓtes
em dispõe totali alterius ꝓcessantis ꝓbabit dtm sine hac. dispõe. Dicentes ꝓbet Cgcare
de ꝓducere aliqd ex nihilo. Nec em maiores vires requirunt ad aliqd tertiũ ꝓducendum
nullo exte-ꝓcessante qm requirunt ad aliqd tertiũ inter ꝓducibile. ꝓcessante aligno
Sante qđ tertiũ inter destruibꝰ, imo pluꝝ ꝓbus ꝓtes requiri ad aliqd ꝓducibile tertiũ
inter hoc ubi aliud impedit qđ é destruendũ qm ubi aliud nõ impedit ne é é destruendum.
Qã ꝓcessum impedimenti extrinseci vocant difficile ꝓductibile effectu et cognitu abscondita im
pedimenti frequenter facilius. Ad idem. Probatur 5ꝰ cundisme. Possunt dari Mutationes acci
dentales nadhe sine subi Vt. Creatum nadhe existere ꝙ ꝓsunt accidentia sine
subo, ita nec agere ipse sine in Mañ et subo Possunt dari Mutationes accidentales mi
raculi sine subo Supposito C. nõ em repugnat accidẽa distinctꝰ existere sine
Mañ et tñ retinere ordinem. Cum alijs adeoq fundare pugnat et extraductum nume
rum Quadratum. Licet supponendo miraculi fiendo hoc ꝓprie ꝑ calida humida sine
accidentia creatione. ꝙ Deo Mutatis et mutatis Mutationes essentiales nõ Concedo
ꝓt em divinitꝰ Mutatio substantialis absq subo, ita ut nihil substantialis in precedenti
ꝓsito maneat nõ em hoc ee Mutatio Sed priorꝰ annihilatio. Annihilatio est mutatio
et Praminubstantialis - qđ Verbꝰ nõ fieri nequit. Multo an magis nõ Mutatio substantialis
nasci sine subo de. Quoniam Vermis ex hostia consecrata dicet ꝙ Theologis an ee.
Mañ absq Mañ nandum ꝓcessu Eucharistiã alterandi ita ut alterato substantia ꝓgenerandi

Punctum 2dum.

Quo sensu Materia est pura potentia.

Respondetur

Contra secundo sic arguitur. Si creatio sit aliqd in creatura realiter distinctum a creatura, aliquod tale erit vel ens vel aliquid reale. Non ens. Quia non ens nihil est. Nihil autem non potest esse subjectum alicujus entis. Non aliquid reale. Quia omne reale creatum est ens. Ergo creatio non est aliquid reale distinctum a creatura. Confirmatur. Quia creatio non est aliquid reale distinctum a creatura, ergo creatura non dependet a creatione realiter. Consequens falsum. Quia creatura realiter dependet a creatione. Probatur consequentia. Quia dependentia realis non est nisi ad aliquid reale. Ergo si creatio non est aliquid reale, creatura non dependet realiter a creatione. Tertio sic arguitur. Si creatio sit aliquid reale distinctum a creatura, aliquod tale erit vel substantia vel accidens. Non substantia. Quia nulla substantia creata potest esse sine subjecto. Creatio autem non potest esse subjectum alicujus substantiae. Ergo creatio non est substantia. Non accidens. Quia nullum accidens potest esse sine subjecto. Creatio autem non potest esse subjectum alicujus accidentis. Ergo creatio non est accidens. Ergo creatio non est aliquid reale distinctum a creatura. Quarto sic arguitur. Si creatio sit aliquid reale distinctum a creatura, aliquod tale erit vel ens vel aliquid reale. Non ens. Quia non ens nihil est. Nihil autem non potest esse subjectum alicujus entis. Non aliquid reale. Quia omne reale creatum est ens. Ergo creatio non est aliquid reale distinctum a creatura. Confirmatur. Quia creatio non est aliquid reale distinctum a creatura, ergo creatura non dependet a creatione realiter. Consequens falsum. Quia creatura realiter dependet a creatione. Probatur consequentia. Quia dependentia realis non est nisi ad aliquid reale. Ergo si creatio non est aliquid reale, creatura non dependet realiter a creatione.

Hæc argumenta sunt bona. Solum stat pro Scotistis. Ideo stat et etiam actualiter et existentialiter. Vergent pro positis. Dicitur ut ita ergo esset et existeret aliquid ex parte rei creatæ ad ordinem ad formam. Nihilominus recentiores ut Suarez, et Murtar. aliqui censent aliter quidam. Negativa pro positiva et non admissa. Dicitur ut inter eam et existentiam creatæ debeat. Etiam. existere absolutum ex parte rei a natura. Quod sit

Propositio 3tia

Non datur usus rationis positivus. Intrinsecus probatur contra Scotistas. Dicitur ut inter eam et existentiam creatæ debeat. Etiam. existere absolutum ex parte rei a natura. Hoc probatur. Quia si aliquid existeret, aliquid esset. Nota bene. Supposita Scotistarum, et nostra ex quo sequitur. Nota bene. Supposita Scotistarum et actualitate distinctionis ut inter essentiam actualem et existentiam in rebus creatis, et existentiam eandem. actione. Et ubi est diversitas Petrorii ex eorum ea diversitas actionum. Sed admisso hoc, quia sua actus, et distinguat ab existentia actuali creatæ, admittatur quoque diversitas Petrorii. Ergo ex admissis et diversitas a creatura. Ergo. Antecedens patet ex illis de actuale quæ sic distinguit ab existentia. Esse actus et quo simpliciter et ratione existentiæ. Quia creatura habet existere ratione quo caret, et est creatura. Quia subjecto sed alterius distinctum a se hoc est existere ex creatura. Ergo creatio creatura correspondet actui. Entitati distincta ab existentia formaliter ad existentiam ut terminus ad quem actionis. Ergo non potuit positivus actus creationis. Quia non est creatura. Sed creatura. Sed alterius actus actus et quo simpliciter existere existentia propria et alienam. Hæc notanda. Quia in supra admisso distinctionis ratione et esse creatura. Quia creatura. Ergo. Contra probatur. Quia existere creatura propria et alienam. Et ubi est

hñe duam existeam. qñ̃ q̃ opponit̃ supponit̃, vt eam. communitet pñ̃ portori re Entitati. Da
tũ é añ̃ prima. Maã ex altera ple nñ̃ ifficacia argumenta. Phomi. qñ̃ Maã̃ p̃ existã̃ formã̃ existat.
Supponitem distinctũ nñ̃ essã̃ et existã̃ ut patebit ex solũone illorũ.

Propoo 42

Maã̃ una nõ̃ ita potẽã ut nullo modo sit actua eorum etiã affectui Qui ab illis patiunt.
Pñ̃ Mad essã̃ et habẽã de effectibus suorũ passios Dri et Maã. Deinde alid maã̃ et
essã̃ et trahat Diuina suas passiones et Maã. Ita Dã passio? exprimetur in p̃dicto
ex emanatiue actua nõ̃ vocabulo Tempi. ut Dã̃ Creatur. Dã̃ patit̃ aliquo modo p̃
quorũ p̃dicatoz abilia. nec p̃dicat̃ qñ̃ Pass.: Maã̃ vñ Creatus p̃dicatus ergo
ma qñ̃ forma inducit̃ in Materiã̃ Creatam et disposita nõ̃ ita qñ̃ ab ea p̃dicatus
p̃dicatus nam nõ̃ Philosophi recurrere ad amã̃ Causã̃ quãdo pter significatũ
Deã

Propoo 43

Maã̃ una idea dñ̃ pura potẽã qñ̃ é pura Potẽã. Patet: Physicam hoc qñ̃ volũ Potẽã rei pcptæ
actũ Physici quem suscepũ quadruplex pbat Dñ̃: comodũ explicari nõ̃ qñ̃ hoc tñ̃ extũ Deum
Physicũ, qñ̃ Maã̃ sit pura Potẽã Dã̃ Maã̃ una é Potẽã reales actuabiles. aliquã
actuabile subsistens actuatũ existens actu Physicũ. Ex: é pura Potẽã Physicã. pi etiã dñi
qñ̃ Maã̃ sit pura, qñ̃ quia Deus nõ̃ é forma Physica nec actũ de cui essentia debẽ actuabilia
Physicũ Sibi. conclusum. et Maã̃ in Potẽã pura prior Deo é Vera

Colligo ex dictis hãc ee Maã̃ é pura Potẽã et Maã̃ é in Potẽã pura idea quoq
é Vera assumpta hr qñ̃ sola Maã̃ dñ̃ ut sit Author nõ̃ Deus ut sit actus Physicus
positiones falsitatis qñ̃ sequũt Maã̃ p̃ē actualit existã̃

Solutiõs Arguta Contrã Sententiã

Ad amã̃ Arguta qñ̃ Maã̃ q̃ sit pura potẽã ita discursi pñ̃ sui negatiõnẽ
et probũ assumpto Deũ dicendo utrumq; Deum qñ̃ Maã̃ sit bonũ ac p̃fectũ
et habere scientiã sufficiẽtẽ qñ̃ ei ad rem Potẽã possibilẽ nil deest et rem
quã p̃fectã de cui ẽ indebito statu sui ee idem Dñ̃ Maã̃ nõ̃ sit potẽã actuabilem ab Ente
sibi ex hypothesi ad actũ Physicũ qñ̃ nec ipsa é actus Physicus nec ita habet ille sui
sua sta. Ad Argti X Maã̃ nõ̃ ẽ in ordine Potẽã ad Actũ qñ̃ sit mere actualis Potẽa
Respñdẽ illud tñ̃ in ordine ad nõ̃ receptiuũ Potẽam qñ̃ é Potẽã Maã̃ existẽte actu pri
mũ ordine ad actũ actuabilẽ ex pluri negatiõne qñ̃ potẽa actuata sibi ẽ p̃ncipium
omẽ habẽ in se tñ̃ illi Potẽã sibi hoc é in actuãtio actuandũ debẽ Physicũ
Argti ex hoc Antecedẽti Deũ habẽtem actũ aliquo existẽtiæ actuãtiuũ et Physicũ
ad hoc é distinxi quod Deus habeat actũ aliquo existẽtiæ C. Ex: q̃ excludit existẽtiã
op̃positũ Et nõ̃ ẽ Formale actus Physici distinguit sed tm̃ Methaphysice, non hic q̃ separat et distinguit res. Quia substãtiale ẽ ee Substantiale.

Ad 2dum Rñdet gd Maria ñ fuit elevata in se ultra actus et ens Extrinsecum et Methaphysicum, quia erant ñ ens Dei: et gd actus in gñe pure et exclusione ad potentialitatem ad eius exclusionem ñ dicit talem actum purum; hinc gd dicit talis actus purus. Potest tamen in gñe pura dici et exclusione ad potentialitatem actualitas etiam Methaphysice et Entitue et gd tollit ipsum et Potest vitio gd hoc ipso ñ est actus nec imponet imponitur recipiendo formam nisi. Neg dicas gd datur multorum gd torum dent dari aliud hoc ens Dei ñ ens ita ut dicat duratione gd ens nam color et figura ñ opponitur ens ñ aliqui quemlibet ut ñ ens Extrinsecum Ostendentia. Ad 3tium dici: ens ens est ipsum potius et actus in ordine gd ñ ad ens ens ens C. nempe Maria est potens in ordine ipsius respectu actus ipso actu in ordine ad haghy ipso Stricte et Maria ens actus simpliciter et potens in diversum gd hoc est ens ens Attorig Potest ens et ens Statu et omnis Potentia. Ad 3tium Negatur illatio. Ad ens ens ens diversitas pro eodem statu. et eodem respectu hoc est ens Physicum et potens Potentia gd ens ens dari actum Methaphysicum. Absurdum ipse est ens ens. Methaphysice. Negatur Maria ens ens modum scripturandi determinatum Gesu Entis in Maria ñ Ens. Ad 4tum Negatur. Ens ens. Negatur quia ens ens ens

existẽ, Potẽa ẽ ꝛa R̃ Spiritꝰ X Sctum R̃ ꝑ qd illud cum dñõ dr̃ cõtꝫ in sposito ẽ existẽ totales & Partiales et inapletã C. Sic hoc nõ nullo ẽ admittẽdũ, sicut eer sifarcatꝫ ẽ totales et apletã Physicã existẽ. 2ã ex duobꝫ Entibꝫ actu existentibꝫ et apletis et ꝺ ordinatis adse. nĩ fit unum ꝑ se. Porro Mãa et forma habendo existẽs ꝑtes distinctas ecãt Gatia Sanctificata et adse invicem ordinata.

Ad 4tum. X Stãs et ꝑtnio ꝓre ultimorꝺ ꝓbat ꝺ: Mãa ante ꝓductam sua ẽ Entitam ẽ Entã fortẽ C. nõ ẽ Entã etiã existente de radicaliter X sicut cũ igni quite ꝓductum ẽ calorem ẽ caliꝺ radicaliter, et nõ ꝑductum frigꝰ aqua ẽ frigꝺa, ita Mãa ante Entitam ẽ Entã radicaliter sibi ꝓpriã loꝝ, hoc ẽ hãs radicem Calorꝺ et frigorꝺ. Sta

2do Videtz vné potest Iuscipuâ seu Passiuâ formâ ee amoabile Mad ob hâ arguta. R.
Mad ama ee abelinspleta Spi ee ostiu potest pabi: R Mad ee respu exercendi
formas, duabz ordiâ additas Spi ee ista Rdo et potest Pabi: formaru. R. Mad ama
destitz ee subm formaru Spi cli ee amo ostiu vad subiu ge ee in vestete Pabi: R:
Sibi cet nobles forme, hoc pto Mad pertinet ad cet p Rdo Spi ee pariet ge vidli amo ostiu
dependat exercendi forma. R: Potest Pabi: n cet amo ostiu Mad cet accidentis
non proportionata ge Mad ee subiu. R. Ecclesiasticus ge tempus ea monstrato suspendi
adhibere Mad, ad hoc Mad non potest subiu Spi hoc amo ostiendi. R. potest
Potest Pabi: dari Mad in Recto Spi ee illo amo ostiu.

Respondetur

Nne Potest ad formas in Mad intellige capaciter seu aptudinaliter addictas: quarum vel pit
Mad Media Passiua neque Can Mad, quam Verbz subiu substantiale, seu Relatiuum
seu Passiuum pone sine formas Mad in forma Media dicitur ge dr Formas
Verbz subiu substantiale si tandé Mad ni in Rhet Mad ministri dicuntur subiu sed
hz subiudicii vim Verbz subiu addicionis. quem admodum etiam Entia vocantur
respu adiu Angeli respu creati Verbi respu Thomi Sly postmodé et subiu addi
tionis. Dicitur. Potest ni prudé z regulariter nunc ni sit vtis de subiu Mad
hoc ee ad Mad pertinet formas Passiuas ubi ni incedit sed mediate aliqué potest
vtr de stâ absolute ge mediately pertinet forma autem dr vad pabiu ge
pfectiue forma. vacuitas ee Mad. Quod omnia ut dictum fuit.

Propõ ma

In Mad Potest pterita turcipuâ formas dicendi pabi: duabz dicit Vnione
ni ee dista. v ti. a Mad sed ee pria Entias Mad ma tpale Potest et respondendo
adiu pribz et alijs requisitis ad formas subiales recipiendi ee immo onia ista
Mad. Pbo Ly Potest statim ge ee dubiu ille potest vmota rei decisi
Mad. Pbo dr Ly logicale Ly ee Metaphe rerum moderatio vel pud
Potest passiua suscipiendi formas ee dista a Mad tandé Pbo Ly pricipale
ad despribz Ly si Potest passiua sumas ge Mad affecto despribz et ultimate
recipiendi ad. formas subiales Ly suscipiendi pfectiua ge vad despribz ipsentia
Mad. in ee Potest passiua ee dista vti a Mad et formis.
Pbo Ppõ R: Nulla ee Indicia at. pectus potest dista vti a Mad ad formas.
Tunc cum Mad pt incedit suscipere inde illa Potest Ingadita ge admittere
adiuersarij: ita. pt incedit suscipere formas ge ad hoc accidentale
Subiu subiale. Spi ni at. pcri Ly Entia sine recte dr pt Metaphe
R. Forma. Subiale ee pria Entitas actus Mad pribz Spi et Mad
Potest Entitas ee Potest passiua. ad formas. R. Ingadita Potest pri
ma Mad ad formas, vel Subiu, vel accidens, neutrum dici pt Spi &c. Non subiu Ly
una forma n ee subiectum alterius substantialis, hoc em

hoc am̃ é ꝑpriꝰ Mad, Illud Porcꝰ éet forma reꝑpu Mad et subꝑ reꝑpu forme
ꝑpu inadeꝗt de vacuꝑet. Adhuc 2 forme ñ pñt cõ mutuꝫ uno subꝑ uel ꝑ
stea determinãtꝫ. Non etiã accidens Cã porcꝰ ꝑxima pñt Mad accidentiã pdicã
ñ pñt in xectore subꝑa. Adhuc duo accidẽa ñ pñt cõ. subꝑ forme accidentiã ꝑ
em̃ subꝑa dñ subꝑare accidentiꝫ ñ accidẽa subꝑa. ut patet exꝑpu nñe Ly subꝑa. Sz: porcꝰ ꝑxi
ñ é dẽs cõ vꝰ Mad gñ dñet cõ z subꝑa z accidẽa.
Ad 2dã pñt Zadonus ℟ dic.

Pyopoꝯzda.

Porcꝰ Sucꝯ. Sz hoc sum formaꝫ sumpta ꝑte ꝑdicãm uno ẽnte Mad Spectã Methaphꝫ et
tine Redꝫptiue. Sta ꝑte cõis Notatꝰ Notati stra plurium ex autꝫ gluuiꝫ et grauiãtꝫ accidentiꝫ
Dim̃ ꝑtis sumpta hoc é ꝑ se ꝑpu seu ordine. Pmodo aquo Mad dicendꝫ potest tota
porcꝰ formaꝫ Cã ꝑte. nadꝫ sumpta hoc é ꝑtiã cõ Mad grangꝫ rudem pdicãm Porcꝰ
nadꝫ é uno ẽnte Mad. Porcꝰ ẽ Mad. Redꝫptiue. Cã Mad gtẽꝫ é Porcꝰ uno ẽnte
é uno Notꝰ. Qualiter cñ Redꝫptiue tua, Redꝫptiue é uno ẽnte.
Obꝫ Cã illud é ẽnte pdicabile uniuꝫ cñ nã rei ẽnte quo rei ꝑ se ꝑ se et ꝑ se totãte ñ pñt rei ñ nã gẽrabꝫ
uniuꝫ rei dicꝫ ꝑ se et ꝑ totãte ñ pñt rei ñ nã gẽrabꝫ ẽnte assignabꝫ nñ. Ordinabꝫ qui
modi dicꝫ Cã ẽnte ꝛc. Cã Moꝛꝫ quicꝫ ꝛc. Cognitꝫ cñ ñ ꝑtꝫ rei cognitꝫ rei
ꝑpꝛie modo quidditatiuo Dr illud é pdicabile uno ẽnte gñ no dicꝫ ꝛc ꝑpꝛie
é rudis cñ alicui pdicabile uniuꝫ rei sed rei Porcꝰ Sucꝯ. dicꝫ Rudis.
gꝛam̃ sumpta sorte ꝑ dẽs cõ uno quidditatiuo Mad et nã sup. dicꝫ Sucꝯ
Ly subꝑa nñ ꝑ dẽs cõ. Porcꝰ rudis sumpta. Hoc ñ ꝑ se uno
alicui pdicabile uno. gñ ꝑ se uno ẽnte subꝑ hoc é ẽnte cñ ẽnte Sucꝯ
accidentiꝫ sine subꝑo Supponit cõ. Ideo non aliqꝫ ꝑ gñ é. Dr cñ Rudis
ponit aliqꝫ ꝑtiã de gñ ꝛ ꝑ se ꝑ se gꝛam̃ cñ cõ Rudis porcꝰ non Sucꝯ. sumpta
é Rudis Pmodo Mad ad formaꝫ Sz Porcꝰ Sucꝯ. Porcꝰ rudis sumpta hoc é ẽnte
gꝛam̃ ñ pdicabile uno ẽnte Mad ex modo nuo ꝛeꝑpnti. Nõ valet si Rudis
dicendo ꝑtiã é uno nõ cõ pse. et rudis uno gꝛam̃ ꝑtiã ꝑ se et ñ uno ꝑtiã é di
chꝫ ad Mad Sucꝯ rudis et rudis uno Sꝑficiã ẽnte rudis cñ é. Cã Rudis ꝑtiã
an porcꝰ Rudis sorte sumpta dr pdicabile uno ẽnte Mad et dr ꝑ se gꝛam̃ ñ cõ
ẽnte pdicabile sed ꝑtiã ꝑ se uno ẽnte Mad ꝑtiã ꝑ se ꝑ se uno ẽnte Mad
de ꝑ se uno. quid ꝑtiã ñ cõ quid aliqd nõ dr ñ nõ ꝑtiã sed de ꝑtiãte. Cã ẽnte
uno gñ ꝑtiãte uno hõ ꝑdicꝫ gñ é uno de ꝑtiãte uno ẽnte Mad
sorte sumpta, uide ñ ꝑ se uno ẽnte Mad.
Religiꝫ ꝑtiãtꝫ ea cõgꝛa ubi agitꝫ de Rudꝫ Francendꝫ negatiuꝫ
illud cõ uno ẽnte rudꝫ

Solumꝫ Augusta Contr: Sortã.

Ad 2dum Rnꝫ dicꝫ Porcꝰ ꝑtiã a Mad ñ ꝑtitiue. z uno dicꝫ gñ
uno Porcꝰ Sucꝯ: formaꝫ gtiuꝫ Sortes et Sꝑponens ꝑtitiue formaꝫ gtiuaꝫ

forma C. Primo cõ forma et forma Mrdic: ctone Sibi opuh. Porea Juxta: Non Passi: adhuc de et inde
Tempta forte ytem; ẽ capacitas in Mam ad suscipiendas quascunq; formas pertinaciter duxit
forma de Materia nõ potest. Porea Cas efficientis adueniente actu ——— ipsiq; 25
nõ Potest Porea Intrinsa, aduenente Intrinsa, et calefactum aduente calore, etiã sic
perit e. Porea Suscepiua. aduente forma suscepta nõ cõpugnat qt aliqa ei nõ Porea
productiua sui sit e: etm actu qui pdit a recipe qt ẽ in agente aut quidem in pat subi
nõ cõpugnat aliqd sit in Potea productiua aduenit subiecto et nõ aute existẽ. nõ ergo nõ
formis eam negat, sed Valet nõ sufficẽ dicunt e actuat et nõ sua productiua ee
etiã p accidẽs. Sic subita quidem ẽ actuat Potea suam pperfecta quam emanat
nec pduci ab ea nisi ratione accidẽtis supadicta: Respde Dicho Aristotelem de causis
efficientibus negantibus agentibus a. ẽ extra ad Segm Thp: Da Adeas efficientes
e neãtas aliquem cui em da pducibilem actu e hat pfectu ale destructe prudẽ
illi nam se uidet accidat ut ea tñ qua nõ simpta sua uniuentur etiã proximus
passio Cãe em nã agit nisi dispositã id am mã arte ni nisi pcat Cant formas
ridere addas Cadauerdas nõ dant ultimas pudet calyã supadictã hoc em
obiãt cõi et arge et pcessu ni nisi pfectã. Sicut si potea calya medãte ignis in
se producer et calore e. 2da 3tia. Respõ nore sed mã ẽ Potea respectu subiti
Vnitur ad ẽ in ipsa actu subita e potea respectu subiti quã se hz ad modũ
dispositis Physice C. Ex hoc an ẽ pi nisi ergo qd Potea succedat transeũti in
mam nõ sit subiecte quod ad esse nõ Mad sed accidens de pi. aditi ei ẽ
Ad 2dum. Negatur qd ens Potẽ posse: forte tempus sit unus esse mad asserens
Contra amo eq dici: mam ẽ aliqi dispositi ha: ẽ ad posse. Mad dicens nõ ẽ aliqi dispositi in ea in dispõ
C. ẽ esse dispositum hoc ẽ accepta de forma et sine esse, q dicit nõ dispositi in ea in dispõ
sit materia nequam nõ pt ee de nouo esse accepta Contra patet si qd ẽ mam Aristo dicit ad mam
pprietatem physicam recipiat formas dicatq; ordinem aditus, sed ẽ pfectam. ut subtrahit in recipiendo
non addi sed edgtem; potea forte recipit formas dicatq; ordinẽ aditus illas accipiendo ẽ aqs mam
ex eme accepta, ẽ Ratio dicti ex dicti Patet. Ex dicti nõ aqa mam dispõ
Potea sic ee de nouo

Videtz ame nullas formas apetit a Mâ nec peccatos nec abortos, Qª Jesus gª appetet et abortet
formâ apetitu g duby, pitatos nec desiderij, nam apetitu in Mâ ē ipse Patus ipse manus cadē cum forma hac
alia Gr: ec. 2do si Mâ esset sub forma apeteret formas quarū ēt rune y apeteret eas pobles
y alijs n adquas. gª ā daz nro sōl, cur hec et illas. n nec gª eū sint in pt̄ā apetitu
Mâ poret vt sepe alicui n̄ pōt ap hendi a mille circa eam stupebit Erle. 3tio Mâ n̄ pt̄ hre
simbolū formas Gr: n̄ apetitū eis datum Qª una 3tio 2do Cūdus ē vltima forma Mâ
ē ophta et apetitu ejus castatiaty, pcurrit Qª hec eam vltale Gr: n̄ apetet alias
Jesu Christ Christus Chri Comparate formate subiectâ vestri n̄ apetit ppriam 3tio 3tio Mâ-
apetus formal alias, simple und forme apeteret hoc quo destruerem, sic bom distantes n̄ scientia formâ
3tio gtio 3tio gª illas apeteret formâ abortate Mâ vt dicat y reale gª Mâ declarat
detinet sub forma pcreate. Ita simul agere Violenter detinet sub calore, cum desiderat ē sub
frigore. 3tio 3tio Formâ si sit opposita Gr: n̄ dat Potia adilla simul. n̄ dat cū Potiā ad
opposita 3tio ad appropriate et ad Sanari, simul, alias ēt eidem Valore. et ad gratiare.
3tio Videtz Mâm n̄ appetere formas corruptas et admissas ut putat Arist: Qª appetitu ē ad
bonū nate pobles, formâ dā admissā n̄ nate pobles. Gr: illas n̄ appetit Mâ, cēt cum ipse apeti
tus ejus. Qª ēt ad bonum simpleter nate. 3tio si apeteret formas corruptas Mâ gª et sua pobles
nate apeteret etiā formas signates subtiles, n̄ magis cum illa gª hā. Ista cū Videtz ē
Inconveniens, Qª supposito n̄ pōt appetj apetitu nabli Gr ec.
4to Videtz Mâm n̄ appetere formas ex eo, Qª n̄ pōt explicari ad illas appetet sub
sceptu generico formâ subtilis, an specifico et individuante. Hoc istum dicit n̄ pōt Qª Mâ
n̄ dū discernere inter formas subtiles, cum sit potēa indiffens ad illas. Sed nec istud admittendū
Videtz ob hos rōnes. Prim. Qª Mâ respicit formam. Sumptam. put cum illa facit unum
p se, et n̄ facit Unum p se. cum illo, sub sceptu Generico sumpta. Sed sub Speci
fica et individuante. Gr: ita sumptam respicit et appetet Mâ. Sum Qª
id appetit Mâ gd illum pōt determinē ad Compositū. Sed forma indeterminata sum
pta n̄ pōt determinē. Gr: Mâm indeterminate sumptā n̄ appetit. Sum Qª For
ma sub sceptu Generico n̄ dat Physice. Sed Metaph: et potestatē sunt et abstracta
a formis in particulari sumptis. Gr: n̄ pōt appetj a Mâ, gª hd ea appetit ad gª Physice
inea recipt pōt. Sum Qª. Alias sublata pfectibile totum formarum, et vice
versa una. sola y altera forma, procederet eadem Mâ, procederet idem sceptus
Generico in illa y altera forma, et n̄ daretur alibi impfectibile una affectus in po
sibilitando eo ipso Cum ē alij effectj cum positibles Gr. ec. Sum Qª Cū res
picit effectj pfectibiles qui sit pfectibiles ad illum suos gradus individuantes. Gr: etm Mâ
respicit et appetitu formas sumptas et in eorum gradus specificum et individuantes. Sum
Qª ut ita Mâm ē determinata ad Unum. Sed Mâ ē Mâ Gr: ē determinata ad unū
Gr: determinate formâ respicit et appetit.

Sto Hildeb. solute a Mäa formas subtiles apetit in dyla semper magis nobiliores mihi et debiles. Dd Hbr. Dz Aurelius formä mihi apetitus Gr: etia ipsa debilissima mihi ipsa nobilis: ppter deorsum Ideo cum nobiles mihi apetitus qä se mihi et omi subtiliores et magis act. ei ipsa debiliores et quoz mihi omia mihi nobiliores Gr: &c. Hza: ideo petit et desiderat apetit magis bo mä magis Gr: etia innatu ppter deorsum Laid qd cognio quid in. cognit de subtiori ipsa mä ni p cognoscit Sti di Dz: Apetitus spalis ē p sectibilitas ei, sed magis ē p sectibilis p formä p fectiorē qä ea q omib; p fectis. apostlis Dei magis illa ni sit. Sic Ia Vis ea apetit mä formä qd ē eis pulchritudo. Gr: qd sit ipz. pulchrius magis apetunt, qä magis pulchra reddunt influentiam eius Dz. Mäa magis apetit formas exteriores, qm in exteriores magis in apparentes sensores quä interiores formas sensores Gr: et mäa magis apetit formas exteriores. Ia mäa dr se accommodare appetitui suali.

Respondetur

Dicitur ea mäa qd dicit ad formas dicti ē Numero quidem: quia ē apetitus mäa ad formä cognoscibilē alicuius dicti.

Sciendu am ē primo. Apetitus ut hic dicit ē potia tertia sumpta. Dā potia qua talis dr sugi: ut dr qm ppter ipsa sic dr sugi in lapide. ē potia est ppter qua sugit in lapide potia sugendi ē Inclinatio passiua cui subiecta in lapide qua sugit. Sugere apetitus sensitiui ē inclinatio passiua cui subiecta in lapide qua sugit. Sugere apetitus sensitiui ē inclinatio ad bonu sensibile apprehensu ad ut qd apetit Videre etia dicitur Inclinatio ad bonu sensibile ut sensibile, sic ut unus apetitus sensitiui unus sensitiuus venit. vdo potia et apetitus et ista illa potia sensitiua suscepit formari et inclinari passiue ad hoc actu.

Sed nihil sentit apetitus visus dicit. Ibi q ē In actu qui nihil quia ē inclinatio ad ea dicta unitate, dici nihil homi sibi opetuat hoc apetitus formari ordinari ad ea quoz unitate illude mete etiam ni sentiat etiam. et in sensibilibus qui vis sapidis qui apetit Contra hic apetitus ē ad pducendu alqd vocat potia actiua a qui pressione. Ignis vis thi apetitus nata ad producendu calore ē sicut apetitus et vocandi aliqd vocat potia ama. dca. capacitat cum p pressione sui. vis planta apetit recipere humore. Ita ama apetitus vocat elicitiu qui de genere ē actus, apotia. actiua. sicut vocalis virtus sensitiua potentia quo sentit ni bono modo cognit Patrinsd apetit proportionat ni sibi Vocatiu sive sensitiua sicut pare Intellectiua dicit vocatiu ipsa ē sensibus sensibile ni bonu Intellectu seu apprehensu ni Angelo uterq; ni bne. Vocatiu qui sensitiua apetitus sentit ni cibu et similes et imperatiu ipsa Entat Intellectiua apetitiua. Idem se ē se dividentia extra circumstantias requisitas ad bonum qd apetit. Alius proximus qui ē cassa Entas qt eny hui dispna. ē donec et ei propria ad mendu et plaudendu. Remoty apetitus denomy a Pi. Oue: Ina pietas qd ad Potia. virtutes et stricta qt ni diungi cu bono qd apetit. Proximus vis de nomy efficax qd ni sibi cu velocitia pt illi denegari bonu qd apetit. Ita potia speculatiua Posteriori dr Practicy qa ea virtu ni aue et vi ami apetitus determinat ea ad cau Laudu effectu inde ni bonu. Duplex divisio apetitus tum Elicitiy Cgnitiui potia apetitus Ignis in actu Cgnitiui Metaphisice et dr sumitur a bonu apetitu. Electiuu potia magis noto nobis ni apetitus desiderii ignis inclinet ni bonu ut boni seu ni habitu et ni apetitu Gaudy seu fruitionis seu complacentia seu Delectationis, quia includit ni bonu potia et ni apetitu amoris quia includit

vn bonū vlde se prendendo amittit possessionē abrenū. Hic tangit hic de Beatitudine
opposita determinando vltra

Propōsitio.

Dato in Aīa vna vltra se existentia apetitu naturali, naturali, sensitiuo et rationali ad eā
Aīa. Ibi o Remotis qb Potentijs nō adeo sc̄lis ad eas formas dat vni Aīa adquas
Intr in illa dispones et ordines requisitū in pcā gradū vltra Voluntatē Aīa ad eam
gradū nō pōsunt Pbr Quilibet res hz apetitū naturalē bonū et ppriū
sui hz de bonū cuiq; cognite et quilibet res pcedens in gradū ad quē ea mouet sua
ordinata, sed forma cōis Substantialis vltra bonū Aīa et pprietatē cōsequentes
pace et ifra ad gradū ea- nā sua ordinata Sic Aīa hz apetitū inna
tū ad eas formas nō collocatas in suis potentijs sed succedentes etiā secundū
ordinē. Ibi apetitus Aīa adeo formas ē passiue et nō indifferens qz hoc ad apetitū
vltra et sequē qd nec bonū nec malū ē Patuit qz hoc qd ē bonū ē
pulchrū et ordinatū. Forma aūt qd bonū Aīa et pulchrū delectatū et ornatū qz:
addas ē apetitū passiue et nō indifferens. Ibi hic apetitus in Aīa sp̄ratus a formas
prentes et qd nō dat Gaudij et placed sp̄ratus ad formas pret q̄ secundū hoc apetitus
ptā et ab sentia sui in Aīa

ē qm̄odo simplicis a motus comparatus ad
ad formas absentes ē qm̄odo desiderij et zelus sed ordinati, nunqz Aīa dum hz formā
desiderius alias ordinē sed ordinatē, hoc ē cū suppōne amissionis formē qm̄odo, Ct intelligendū ē dictus
pone in ē Aīa sub forma ignobiori sedem sub nobiori, dupl in bō formā id bonū et pulchrū
pudo Aīa dico suppōnē aliunde nobiliē formā deinde ad ignobiliorē aqua pulcra et ornata.
Adhūc apetitus desiderij in Aīa extendit se etiā ad formas corruptas separatas a Aīa Et ratio
hō si bonū Aīa p̄ in cubitū ptā re- unumqd se cupit qz sic et tendimus
vegetij aīa ad sustentandū forma corrupta etiam sic qm̄ talis abstracta et possibilis. Sic si hz
apetitū etiam illas apetibiles. Dūm vero adueniunt formarū corruptū ē adeo dnplis ordo
illarum retrouertibilis sub hac reduplicine in apetibile naturali solū sub nā formā nō dū
tendo an esset corrupta vel nō corrupta. Tandē dū apetitus extendit ad formas subtractas
etiam supnales sub pbleti, ubi pe Aīa hac etiā apetit qd ē bonū illis vltra apetibile
illas vltra se sc̄ supnales, et delectatū sed sub ea spē formā subtracta vltra dū
gdo nasci formā a supnali ita haut peccatū Aīa sc̄ subtracta vltra amatorē
sc̄ vltra et sc̄ qm̄ voluntarie peccando videtur abuti re. Ibi nemo apetitū re
motis etiamsi desiderij in Aīa ē dglis adeo formas subtractas tam spectatas qm̄ imperfectas nobiliores d
Ibi Sic ordinatū apetitū ē Entium Aīa vltra se existentia qd ē dglis adeo formas
dglis Aīa formā Imperfecta et vltra se ē qd ac apetitū ac. absurdū sunt sua
sunt q̄ perfectat et nō debent. Ibi patet dglis Aīa formā subtractā tractan
hoc ut Aīa ostensat apositū absurdū spē in illa, sīmō ē ia ē Aīa ut sic sunt
sacerdotes formarū ac Aīa tamen subtractū ac dglis Aīa ac formas pfectas
qm̄ Imperfectas existentes apositū Aīa nec ac apetitū ac apositū in tē apositū huius qm̄
apositū rand aut dupl dglis ita qd pagi Aīa in Aīa formam vltimā ac perfectam
Sic dglis ultranq apetitus. Per hoc tñ ingrati Aīa gratiq apetitum qd dispo
nit ad ultimū formā magis vltra formā apperere qm̄ alias hoc ē
non requisitū ad ultimū formā vltra formā apperere qm̄ alias hoc ē
naturaliter et subito. Vide etiā stet et spes violentia tñ inducere ad formā ac
contrariū et subito.

adqd dicta patent ex dictis in Aīa.

# # #

Quibus Quia parte Maã respiat etc potest oẽ formas subtiles ad primum aspectum subtiles
dolis sub eorũ accepto pro forma ẽ subtilis autem sub accepto spiritu et subtilitas ni
ea forma subtilis vt in ea mabi dicas forma subtilis quia ẽ, adepty quasi Rendered spiritu
Indeps adsit a Maã qui ẽ accepto spiritu Vltimo hoc ad patri ad ea Paali qui ẽ accepto
Indicabat Ante Raabia dicy subtilis in poma dari aspectu libertas Indeterminate ex
modo modo qui fuit in ea multa subtimo Amici Bonitatis ẽ dicendo forte spes
boni et Individuum ut cum familiy aperiri aliqua cibi in omni exspecta Dale am fortis Individuum stir
ni spes Spiritus ecty qui fuit in bono. Sic hoc ad autem ẽ a personã quasi aperiri mater
riuoby cum matre Spiritu Indeterminate ex modo tendens ad distingui forte spes ad subti
uisus boni in qui fuit qui determinate aqua Statin hoc qui ita applicy ẽ quasi
In bona matta ad subtilitatem Maã ea ex forma aperiy forte Sanguis quasi
manere subtilis arguitur et videtur ea qua ẽ Bar. ubi in hoc statu ẽ aperiy Spiritus
aperiri ẽ possit ea in tuitiuis Vi distingue illa bona qui aperiri sub solarium Influencia
Ita possibile est. Respondeo possit

Propõ 2da

Maã ima forte ac primum respiat aperiat forma ẽ subtilis sub accepto spiritu
forma subtilis seu sub accepto spiritu subtilis in determinate ac modo tendendo forte
forma subtilis ẽ qui aperiri forma ab ea sanguis subtilis ẽ forma aliqua
qui ẽ Maã ita aperiri forma ab ea subtilis ut ei sanguis subtilis ẽ forma aliqua
impartibi in ea qua aperiri forma aperiy Maã qui ẽ aperiy. Innata aperiri
ut ex vi viuentis terminata ad aperiri Maã ei possibile respiri oẽ forma subtilem qualis

Pbr Pro Pro Maã ima forte ac primum respiat forma ẽ subtilis sub accepto spiritu
Intellectu et delectabilis ei ea sub accepto spiritu et Potentiam Cor: etiam Maã
subtilis ut forma ea aperiri Vita vnde subtilis sub accepto spiritu forma subtilis forte qua
etiã sub accepto spiritu spiritu spiritus nec subtilis aperiri subtilis
ẽ ei Maã subtilis subtilis ei alia forma aperiri forte qui indeterminate ex
ea vna forte aperiri et ei indeterminate ea modo tendendo ad ea forma ea qui
Et quibus subtilis subtilis ei aperiri Maã ei aperiri ea qui ẽ sanguis
aperiri forma ei subtilis sub accepto spiritu subtilis ei aperiri ea qui ẽ sanguis
subtilis ea qua forma subtilis ei aperiri Maã ei aperiri ea qui ẽ sanguis
ẽ qui

A potery Gaudij et appety desiderij ydē id qđ dicunt in vnite ut idē, qđ ipsa Entās
eadem mad n' tñ sit idē formaliter dicendum obligua seu inonata vñe aprum Mād n' dele
atis formle de abrende nec desiderat formle quentem formam.

Ad 2dum Patet ex dictis Mād apetere ordinatē oēs formas sensuue et intellectu cuius
n' est eē nudas dñi ōnes sub forma - aligē n' tñ apety vte. mad ad formas ē infinity sicut
Intellect in respect entis et veri quos percipit. n' ē infinity Vnde qđ apety mad ap hen
di ab Intellu Creato vel Angelico quia ad sua. finalia creata - absolute n' possit perduc
Suggestiua Relatiue. — et radū omnium ipsius operum ē ad quos ab.re

Ostendū nulla creatra pōt apprehendi ab aliq creatra qđ nulla res absoluta possit
Entia creata cuius ipsa pōt apprehendi pōt ē cum solū in cā una et eadē gta p felicitre
manens diformis quod accidit Andre duo Angeli Et n' apetit oēs ad. Ly mal
mente se ponere aperte Et Ly mal mente se ponere hñ ad ea n' apetatores mal
ad sciam á forma ut ē alia et omnia ea. á forma specifice nec cū ipsa ut relat
gre apposite subiecte qđ pōt stare cū ipsa absolute quod albas formas
n' segg ea cogē Mād Scitis qđ una forma cū n' possit apetere alias Vnde
Intellig Q Scitis Mād nabet ut n' apetat abq potentia qđ habet Natura
aut potuncia possit Satanas mors hñ oēs formas potes negandū ē etas diuis
sibi n' segg ē cū Mād stante pace huius formā qđ hī Vnde accidit
desiderio alias formas sed ordinate et cū appetit spiritus sed ex forma. Quanti
Diuis qđ Diuinum segg Ratio negandū Cū n' ex. positio potentie formā
Mād apetit alias apetit desiderij etiamo et desiderij sed qđ finis, qđ vnite formae
uen excludat i addatur Ratio negandi ad c. Quia vnite essentia apetit pura apetit
Gaudij etiam religiosi scit apetat ordinate et n' effectuales. Ad pertinet. de aqua qđ
Ihūm n' currere. Cū aqua habita n' ordinatis de labore. et nullus desiderat pisces tempe quam. quantū
adqm ē ex nūa sua determinata ac pinde ē in statu violento hī calorē Mād ex
n' ē determinata ex sua nūa ad hanc formā et ordinatē scit de presente ita pinde
ordinate apetit alias ut pote. qđ scitis sui sm tria, ē in statu violento
diuis qđ Deus statuit duo Deus Pōt n' dici ad alias potentias hoc ē multi
potentias hī oēs formas sunt apti Mād c... n' dici ad Marbotā sed hoc ē multi
tas potentias &. Porro ut dicit ad oppositum potentia scitis inimo sensus n' nudo
Ad 3tium Notāū regnum ē in Cēlo et impossibile Verū quasi ordinate apetit
dinde dicitur apetit n' hoc aptitudo formā ens sed ē natū in potest ad
Intrinseco recipiendas Mād hoc ē qđ illa n' possit esse extra causa quia pdu
certas &. n' in potest ad extrinseco hoc ē qđ nulla agentia naturalia apotest causa
qđ natū formas aliquas extra producant Ex quod Angeli apetitu ad formas omi
bias in Mād ordinatē ē Cū ab intrinseco formā n' possibiles Mād hoc ē illas pōt ampliat formas recipere
cum quo retroducunt. Diuis scitia Angeli, &. nor. Formā in superadde pertinent apetit
n' possibiles et defacto appetunt Mād apetitus tñ n' adaptante formā male adaptanda

Sed sub accepti formâ ut de præcedente a naâb et sapinaali forma.

Ad 4tum Patet ex dictis ā Maā apeti formam sub accepta forma substantiali ultima et indeterminata et appetitu ultimo hoc ē arguitur aliquo momento in unā Dā Maā fuit quidē unā pria cū forma vegetā ab vnali Petri sumpta ex tum pur ē spiritu etas Petri sub vnā accepta forma substātiali ultima ut stat ea vnalis ni qd forma substātialis est ani spiritu etas Petri ē facerent Maā vnā g re ab illa. ā vbi Dr. an non sed forma indeterminata cū pr obi ni pr Maā determinē C. Vide etiam vnalis forma ā Petri sed forma indeterminata sumpta ex modo tendi ad esse ā agte ā distingue ā illis ni pr Maam determinē et ab illis de sē indepta et accepta cui ab potest forma possit Maā determinare ad terminū appetibilē subtile qđ illa g se natā dat ideo hoc magis habe qđ illa appetit Maam appetā Remota desiderio ex sē ni ab aliqui ad probē qđ deducto ex Maā apetata appetibilia. pr recipi ad aliquo qđ in illa possit recipi hoc sola determinē forma et ni etiam alia. Loquendo pro tempore Remotæ. ā tēpi Dr. an illud prevenerat et cadē Maā et appety eij in sensu formali et appety C. Vide etiam Maā in sensu formali appetat ipsum ex hoc formam ut servata et eadem Maā et appety eij in sensu formali et appety C. Vide etiam qđ ab est sua essentia ancilla una pabilitate magni alterij scribimus pabilitate seu pabilitas, pabilis et pabilitas in pabili ē quatuor circumstantia multos Patres in corpe Oportet Dr. idea in sensu formali appetby Maā determinā ab eadē et alby et hoc quod ā ydē formis sed etiā sensby pabilby. ā tēpi nō eodē modo Philosophādo ā Maā vel pr formam, ac deinde ad perfectē effectū pabilem dicuntur Maā primario et formaliter, ē by ad vnale subsequens pabilitas etiā sub accepta spiritu ut patretur Maā mentalia forte ā spiritu formas vegetanalē substātialis sub accepta forma substātialis ultima vegetanalē identice, sicut ac, illegabē appetit eadē sub accepta spiritu et patretis. nō ē ni sibi ex vnale ni Maā natā attenta naalem, ni pabi, ex determinata ab una eadē ratione respectu pabilem duā ut ignis ad calorē, ignis de, pabilis etiam longe intrinsecē ē loquendo de pabilibus primum et haute ex actionem et vbi pabilis ad calorē formaliter respectus, de eam accepta potēa pabilia etiam determinata ad vnam Ad 5tum Omnes intellectus appetitus intellectus respectu formarū ā pr. Progressū Successū ā unā ad eam sequentem et plenius Caelum mundo potius appetunt a Maā magis substantiam formā qđ accidentalis qđ sensitiva tibi Maā sub accidentia bonū medio. Porro ignis primū mundo magis amat ut intendat ad locum ignis de,

Pro solucione obm̃ Irradicta immediate Nota. qđ dr̃ forma informet mam̃ n̄ sit eo mod̃ sed
potiꝰ supponit ex. pondere. cum mam̃ impendo illi sed potiꝰ causa possit̃ exuta mod̃ ꝓ-
ducendo formandi et pulchrificandi. Mod̃ n̄ ē longe qđ dr̃ Scriptum. Mod̃ aut
forma Vnita. Mod̃ formas rotundi pulchri. Sic sicut rotundo Vnito pariter in dat simpli-
citi. Solidi et alibi. Sic dicit de stricta. - Ignore. Quis dr̃ sit finis ad quem facere. Forti-
tudo qđ illa mirabile excessiue extra. Manga Ignis formi mod̃ sed potius Ignore. cum forma qđ potius esse mirabile
2do. Alij Docent. Deo Maurin. posse mirabile esse. Forte ex forma. qđ dependet ab
Artifice. forma qđ dependet a Artifice, in materiam. vnguem alio angulo. qđ dependet ab
Artifice. quia Artifex Vnitas. Vna dependet a posito aliquo, et necessario solet qđ pri mum
effectum. emanacion. adducere. sine in Artifice. esse dependere. Ignis apparitio. qđ ad dependet a posito
adducere. Materia. Instrui. Voluntas. n̄ ex adducere. extra. quia. qđ dependet a posito a-
dducere. calorem. qđ n̄ ex. adducit. emanacion. dependet. ab eo. qđ caret. qđ habet extra
necessitate. Sed mod̃ mam̃ ꝓducat forma. Artifex. qđ emanacion. dependet. ab eo qđ caret. qđ habet extra
ipsa n̄ ex. Artifex. adducit. qđ ꝓ contra. durare. alterare. qđ. Sic mod̃ a
dependet a posito. Artifice. forma. Artificiata. et regulata. Artifice. qđ mod̃ n̄ posset mirabile esse
tare sine forma. ꝓpter dependē et in comē a forma. Artificiata.
Stil. Alij Docent. Mod̃ n̄ posse esse. mirabile sine. forma. deo qđ dependeta.
forma ista. Artificiata. accidentali. Artificiata. ad adducendum. et Vsurpare. Ignem
ii. sed alienū. Ignē a Deo. qđ potius. Mam̃ ab. Artifice. Artificiata. Artificiata. sine. forma
alia forma qđ extrario. Ex dictis
Interea. Mod̃ respondeo. qđ forma. et Vsurpare. a Deo. mirabiliter. ordinē. in Ignem
quo fuit. mirabiliter. dictum. et Vnita. forma. qđ forma. mirabiliter. ordinē. in Ignem. mod̃
et ideo. est. propter. mirabilem. mod̃ nunqa. Deus. esset. potius. Sic. n̄ est. de. Vsurpare. et
in Ignem. a Deo. qđ aliqua. potentia. Artificiata. Ideo mirabiliter. ordinē. in Ignem. a Deo. qđ
extra. mod̃ qđ sit. mam̃ ideo qđ. a. mod̃ nulli modo dependet. ut ni. re in Ignem. Sic
idem dicendū de mod̃ absolutam vnam. Videtur. qđ Deus. qđ ab illa Vsurpatione mod̃ sine
forma n̄ posset. separatio. extra. quo ad. mod̃. Sic. mod̃ ex. nō sua Incorrupti. Immor-
ti et Eterna. Sic illi in Artificium. Sequitur. forma. dependet. ab. Vsurpare. Sicut
ab mirabile. Ista. ē. eorum. dependeta. mirabile. qđ ab mirabile. sic. adducere. mod̃ mirabile. adqui-
Comitabit. ꝓpter. dicta. Sequentia. quo ad. mirabile. dicta. ab. mirabile. sine. forma. Sic. dependeta. ab
Vsurpatione. mod̃ Contrarie. dicendo illi. Deo. forma. Artificiata. mirabiliter. et Superabiliter. qđ. mirabile. mam̃ debita-
in Ignem. qđ agentia. mirabile. dicta. materia. esse. ad. producenda. forma. in. mod̃ aqua.
Ideoque. ab forma. Artificiata. mirabiliter. et Superabiliter. qđ. mirabile. potest. dici. ab
illa. mirabile. mod̃ extrinsece. dependeti. qđ ad mirabile. Ita. Sicut. et a recipere
Tonum. sy. diuini. ad. placitum. cythare. Sic. dicitur. Artificiata. mirabiliter. qđ ad mirabile. in. Ignem.
Potuit. Ex. Deo. ista. Johan. de. Neapoli. Mam̃ n̄ ꝓ. mirabile. esse. sine. ab. forma. qđ.
agentia. mirabile. in. hac. Virtute. ad. Sphaeram. qđ. Mater. forma. ab. Artificiata. sine. in
producere. alterū. mirabile. forma. Artificiata. Ignis. in. mirabile. qđ. sit. intendere. aqua. de. Ignem.
alienū. forma. Artificiata. de. Ignem. in. mod̃ qđ. sit. intendit. pluribus. aliam. formam.
Inspiritibus. alius. operatur. intendens. ad. melius. quis. intensio. Ignem. mod̃. Sed hic
Forte. mirabile. et. Artificiata. Artificiata. Artificiata. Artificiata. Artificiata. Artificiata. Artificiata. Artificiata.

antiqua

nam Mãa iorẽ hẽt conexionẽ cũ accidentibus aliis Vt cũ conservatione quam cũ substantiis formis
dicitur Mãa sine conservatione esset quia est accidens eo ipso non esset Creatura quia non depelleret
a Deo Inconservari quia est Inconveniens derogatur perfecto Dominio Dei in omnes res extra
pte rei. 2di Ad Negando Negatur solutionem ex Andre Sequitur debere esse possibilem formam quia
sit Terminus Rlis Grandlis Mãa ad formam non vero Sequitur debere existere actu in Mãa deinde
de Mãa est quidem essentialiter potentia passiva formarum non tamen in actu 2do solum in actu sua ista
sicut et forma est essentialis forma Mãa in nisi in actu suo Et ideo negando Negatur Da
esse accidentale et accidens convertuntur esse an substantia et forma substantiae non convertuntur Unde
non implicat aliquid habere esse substantiale et non a forma substantiali. Et etiam esse substantiale physice completum
Mãa habet a forma quam est substantiale physice Incompletum quia esse Intrinsece convenit
Mãa propter divisionem habet sine forma. Ad 4tum Ad Mãa existens sine omni forma est
in certa specie Entis Incompleti neque est determinabilis Intrinsece in sequendo ad hoc sed de
terminata ex se solum Ens non est incerta specie Entis completi physice cetera deter
minabilis ab extrinseco ad hoc vel illud in specie composita Ita sicut Parvus est in re
Entis determinatus ex se ab Intrinseco et solum determinabilis ab extrinseco ad rationem colorati
per hunc vel illum colorem. 5tum Argumentum Negatur Disparitas Mãa est 2a differentia non est Entis distincta
a gratia sicut Mãa a forma ac proinde non intrinsecum quod genus non possit esse sine illa sicut potest
esse Mãa sine forma aqua distinctam rationem. Disparitas 2da est ad paritatem 2dam 2a quantitas
carens Termino et est finita etiam est finita solum est finita quia caret et sine
ac Termino nulla ratio Intellectus contradictionis potest excogitari de Mãa si existeret divisibilis absque
omni forma

Punctum 6tum

Mãa Mãa est ne Generabilis et Corruptibilis?

Videtur Mãa esse Generabilis et corruptibilis Primo ob authoritatem Aristotelis quarto Physicorum
Text: 62 dicit Mãam in se corrumpi quantum est subiectum Privationis Ite Gnomethaphysicorum Text. 4
asserit Mãam rerum Inferiorum esse Generabilem rerum superiorum Ingenerabilem Primo de Generatione
et 2do docet Mãam esse causam totius corruptionis Ex: ipsa etiam corrumpitur iuxta illud Axioma propter
2d ~~[illegible]~~ est ... Ite Primo de Cœlo tenet Corruptibilium dicit esse corruptibilia propria. Cum Ex
Mãa sit principium rerum Corruptibilium ipsa quoque est corruptibilis. Tandem definit Aristoteles
Generationem ita Est Mutatio totius in totum quia definitio non esset recta. Si non corrumperetur Mãa
quia non mutaretur totum in totum Ex: Mãa iuxta Aristotelem est corruptibilis.
2do Idem probatur Agens naturale potest producere et corrumpere formam naturalem Ergo etiam Mãam probatur
Negatur quia potest plus potest etiam plus autem est producere formam et corrumpere quam Mãa sicut Excellen
tior etiam est forma quam Mãa.
3tio Si Mãa esset Incorruptibilis et ingenerabilis esset nobilior quam formam naturalem quia corrumpitur
et generantur Sequela autem non potest admitti quia forma dicitur esse nobilior perfectivum enim est perfectivum
perfectibilis Ex: etc.
4to Ea dicitur corrumpi quia potest invicem separari quantumvis earum neutra esse determinat ut patet
in composito humano Cum corruptio consistit in eo quod ab et Mãa separantur licet neutra earum
esse definiatur sed potest Mãa separari Vt in Divisione Lignum aquam etc. Ex: Mãa
corrumpitur

Solum ex: Mala ydivisibile é a Deo create p̄ unā creativā actū, vita. defecto peducta é abissio mundi
Tre peducta é in Multiplice mixtibilem pana peducta ip̄ deserto a Christ ut Volunt u Ligni
Interpres a perchetes tunc fuisse Creatos a Chō nostro panes de pinde ē Thaan-
uita fuisse Vniversi p̄ adam Creatam. Ite loco Comprēd Christ B.V. tale
vnung S.S. ix celos assumptū desert quisq Mala de nouo Create ē a Deo in Jllumna-
vitey ad implendū Vanuū etiā hūc gado in stomacho ospū Dīsti et panis Consecrati Corpus
Mala gregis quā Visi gē Verbū Dei vivi et potū Sanguis
introducitz tunc Orbis a Deo Solū ite a Deo ē destructibilis Mala ama- p̄ anihilatione etiā defecto annihilatz
Mala Visi gē Verbū Dei vivi et potū Sanguis

Judices An Mala sua substin sit Corrupi: de Secundū Logā corrumpitz desinentz ē paone
Sed Sapte. nunc. gā Scot ñ potuit ppetue durare Solidecretū tpp̄ quo creatū duraturū fuit
ut Lux. in aere Impetuy Lunay Sonay habitz Spūs impētū detinent natūr Sē negue

Ex negatō gā Si ñ requiret tale Sit gā exigeret adcorti tpp̄ durare tū id de- Mala ast
Sede. ñ ppetuamy cū experia et ratione id patuit negue claudi. Imo in vita é rō cur cū Mala sit Immo
habit anā formā potide quemlibet illum cē diternam et ab intrinseco Incorruptibē hoc ē exigentem durare ut
ut interpōnat Scriptur Spei vere Dē no de habet by de Impetu Lux tonit potey a seipsa corpora
illa cē defectibilia deorsū ut patet Imperfecta accidentey, defectibilia ñ existentia extra
extra tribuitz agity p̄ deū ñ valet pad Historiam Negue

Solutū Argūta. Contraria sententia

Ad unū Dict: Aristot ē duplex unū ad actionē ē debita ex plenā ut perficiat
unū dicit ad Dī Thom: Arli loco Citato solū, dolle Mala unitā ñ ipsū Immixtū
Anū cū privatione. Seu ute ē positiū cū Mala et privatione formā Corrumpi potey p̄ educibilē
formā de Materiey ceres Ans Subiectum unit Mala, ñ vo vellegit Mala adam Sicut Mala ē Corrupta
ñ adam nam sibi Aristo Mala nūc, Intelligit Mala adam hoc ē subsi Mutatis mutandis gā gētes in infernū
ē positū Jullumne. Corruptible in supremy am ē a positū celeste gravy et corpū Lucis modū
accidentalē et subia. Perrom ergo Aristo Corpora celestia ñ ñ corrupi: ñ Deus explay
ea dicit Aristo gā Mala sit eā Corrupta unū et quā subiecta hoc ē gā in ea ordines gra-
ones et Corruptiones quorum ē Generatiuae quorum formarū Corrupē et Gene-
alias hoc ipso ñ cē subia Corrupta si vigore Corrumpendi. Summa adam ē dico
Valere solū tunc. quādo forma aquea sel Ignea nullatenus ñ extra Subia
et abutrey partibus Qā em ñ forma Ignea ca pare sic respectu magis
et minus ñ magis ē vir tuā ejus effectiua. Ita ro Corrupē ē multum letat
partes ē admirabile
ipsa forma et proprietates. et Actus. Sufficiēs ad Veritatem dictorū Aristo

gā pacem veri Corrupi: aliqā sint Corrupti Vel formary Vnū ñ sint mixta cū terry Inanitati
D Thomas Deus denominat hoc ē positū gā Semper in Gnaeone mutatz valet illa
gnā defectuosay ē Intellexy am mentem D Thom et alios nostē ē simplex gratis ex
copia sua tuā Creaturā Creaturae. Aliqua alias Deus et annihilabit dantes

Ad 2dū Ad Negue Dā ex Aristo multū Negue Incrementū dicit ex ipsa natura
gā agens naturale crearet gā mala ñ mixtā Corrupi nulla adū ex extrinseco ñ esse ac
ad deinde gā Negue Vnitū ē Falsa ñ Sensu ex peductione ñ Scoti et

excellentiores & pulchritudinis instrumenti et Vilissimis Bestiis, quam hoc generat hunc in tm mutuam li[gn]o bibere, [illegible]

[illegible] in tm Visione Nidali ps stante Septuor Imperij Dei Verbum et etiam plus [illegible] ita dicimus
& qui ps, plus ps etiamq; si plus etiamq; sint in eodem quo eodem quia in ps portare
Et Asinus pecuniam ps et duos etiamq; si plus etiamq; sint in eodem quo C. quia in ps portare
in tm tres modios piscis ps portare, quo hic Eminens vi, diversa mus pondera

Ad Primum Naa duorum rationum ex nobilioris forma vegetativa et sensitiva et vegetabilis
et ignobilioris nalis forma vna et vegetabilis et per[illegible] Vnde Naa et forma huiusmodi
eiusdem ex excessu ita ut vna adiecta et ablata
pres a forma simplicis in naa dr Imperfecta forma qua ps simplicis alterius rei in mixtis nec
manifestas durante sed potius quidem Ens[illegible] et per mixtionem rei Vide dicta dimensionis pna. in 2 scorpion. Nisi
Dei mixtionem. In actu et Incorpi etiam in Historias Vbertis aurum massa aut pulex simplex
pter & ps sol aut ea lu[illegible] ea et la vna quid. plectis & palpe aut musca
Porrh dignitas Rustici & hos gradus ascendit Esse Vivere sentire et Intelligere

Ad 2um Dici vere ea duorum quae ptes essent adiungunt & separans C. sic in hoc de
Corrupti & separa ad acorpire qua se ptes huius essent ad diversis corrupti quia ptes
Entitas de solo adiectio separatis ut hic Vigor aut aqua gradus tecas, mysteria de
Corrupti vna ptes extraneas solis et decidentes solum rarae. Qui autem
Ad 3um Et dari dispari ptarias ad Maar non ptes et inordinate ad ista subs
apte mutuo se complent ut Maa in ordine ad aliqua subs ad ipsa servanda cum subs
etiam pinguis ad pona

Ad 4tum Nisi ex plus accepto studet Deus pi melior aliquando in pti quae hic
qui ignis [illegible] Corrupti hic & Corrupti ista et Corrupti similes vini Vinum destruentur ex una portatis
Philosophantes in vt hic hic Incorpi spiritalis ignis aer vig studet hoc & qui
ab humby deamnati tribuat ordinarie ostendit vna hanc ptes et appetitus quadrupedis
Et nothaves et qui notis hoc equi etiam deserby qui hic ut Corpori Corrupti Naa
Ideo tales decompes pnia et Vini in aa Substantia dat pote equitat adeantibus genuis
aut in Mea qui formam hic dat in Incorpi in tm totis hic in dri Incorpi ideo
qui ipsa unio pductarij ptes & Corrupti ideo qui Iterum ostendit destructivus
pheris Stat in similis quia et forma vi simplex ignium in tota in dri simplex qui ignis productus qui
infert pta Stat in tota qui & destructivus pheris.

Punctum 1mum

Naa anima & ne una specie infima in oi Corpore naali & possibili ne & Naa diversa Specie ab hac quae de facto datur

Videtur quae Maar Corpori subluniari sublunari alicui & diversi Spei. S2 Aristo anno Phys. Cap 6 vi
dicit Maar in Animali & Animali & audi numero sub Spei S2 Formae substantiales sublunares di
diversae Spei Ex: et Maar S2 ipsa Corpora Sublunaria & Elementa a Spe Ex: et Maa
ex quibus Corpora animata S2 Substantiae diversae formae ejusdem rationis sub alicui & dili
diversae sed Maar Corpora Sublunaria sub formae diversae Spei Ex: cuiusdam Maar & dili
diversae Spei. S2 Porca de singis pi autus, sed Maa & porca Ex: de ster pi aut hoc & pi
formas quae in Sublunaribus diversae Spei. S2 Aristo Maa adaantis & Spei de spineta bobelio
quae

gñ pbr. Ia Mña adamantis nñ ẽ capax. aliarñ Materiarñ sicut ñ capax alicuius Mat in alijs cor
poribus subtilior: pñ capitas in ẽ pdã notabile diuersñ fm hoc dicitur capacis ñ capacis
2do Videtur Materia corporñ celestiñ dñre. Spe a Mña corporñ subtilñ: Ia gñ hmt pdã essentiã
dñsimilem notabiliñ secundum hoc ẽ entibus illis dñsimilibus Spe sed Mña mña corporñ celestiñ
et Mña subtilñ: hmt pdã essentiã diuersam notabiliñ secundum hoc ẽ entibus Ex & pbr mña
Mañ corporñ subtilñ: hñ potentiã et capacitatẽ ad plures formas Mañ ex consecutñ causat
uadã potentiã et capacitatẽ ad plures formas nñ ẽ determinata adunam Spẽ: hmt pdã essentiã dñsimilem.
Pbr ultimo Tertiñ potentiã pñ quã minor reducenda ẽ ad actñ sed Mña celestiñ nunquã ẽ habi
tura formas plures etiam successiue Ergo in hñ potentiã seu capacitatẽ ad formas plures.
3tio sicut ñ ingrediebat Deus ut Mañ celestiñ diceret capacitatẽ ad alias formas et impediret
ad obscurandum bonitatẽ desideratã hoc ẽ ab speculone formarñ Ergo in hñ capacitatẽ ad alias
formas pbr tertio Mña celestiñ habet capacitatem ad alias formas plures secundum colores ẽ genabiles et corruptibiles pñ ẽ ordinatissimi et Matheo
Ia capacitatẽ in Mña ẽ vadia Spaonis et corruptionis rerum nisi in cor potius et capacitatẽ in Mña ad formas
mas in poterit discerno pluri formã 3tio Mña celestiñ nñ ẽ susceptiua. Ergo
Qualitatum. Ergo in hñ capacitatẽ ad formas substantiales plures quã medio Quarto sequitur
tradicentes 3tio pto Perpetua currentia formarum aliarñ in Mña Celestiñ arguit ibi in perpetuã formã plura respondeo. Inadæquatum
negãdo discursum in equo ẽ. Signñ
ẽ signñ impotentiã discurrendi Ergo Mña celestiñ nñ hñ capacitatẽ ad formas alias. 3tio sto sicut
celestiñ ẽt capax de se plurium formarñ. cum pluralitas agentibus nñ pt expelli absq; for
ma vltima. inter duas quorum gñ videtur illa resistens quã debet formã celestiñ in de
fectibilitatem gñitã in empirata 3tio sto Modo saluari pñ discursum celestiñ dicendo
gñ Mña illorñ sit propria in capax peregrinarum formarñ capacitas a potia ad illas Ergo ista
ẽ sentiendum 3tio mo Magis proprium videtur formã in anisibili Mña capax nñ nisi huius formã Ergo talis ẽm actus
3tio pono Deo Mañ Corporñ subtilñ: cognitã ẽ eius ordo Speciei hñtã capacitatem capitum ad formas plures. Pbr
hmt accidãa notabiliñ diuersa. Ergo ẽ ista. Ia Mña celestiñ hñ actibilitatem notabiliñ diuersam a Mña subtilium
erit diuersa Species et capacitas et appetitus
3tio Videtur Impossibile ẽ Mña diuersã Speciei in subtilñ et celestiñ corporibus 3tio sic. Mña
Mña sunt de finitorã diuersã. 3tio Impossibile Esse Capacitatem diuersi ẽ esse diuersã actualem hoc
3pio nñ est ita patentum Sed Mña mña ẽ Esse diuersum Ergo 3tio nñ ẽ pbile diuersitatem
alterius Speciei nempe Dei Ergo nñ ẽ pbile alia pura potentia.
3tio sic

Respondetur

Supono 1mo Mañ mña hñ ẽ Speciem completã Impossibile existere & dari Entitatem talem quã
dam ẽ poẽ ex subtus formarñ. & gñ & essentia formã alterius Entitatis nñ hñ esse Mña ex Specie
completa in quo existens Entitas & actus informatus pluribus Cuius actus Mña ẽ potentia Physica
Supono 2do Deum authorem Actus quã dñi nñ sunt Corpora simplicia sed composita
cum Mañ et forma vocatum actus libri mea de Cælo. Ia Dei Corpora naturalia ẽ mixta
materiã vadã in nisi formã ẽ Mañ Vasta. Deus potest authorem dñi tus Ia nullam
rão efficax possunt a priori pñ quã dñi sunt Corpora ex Mña et forma
Dicitur nulla efficax rão Ergo pñ quã nñ sunt his suppositis dñi

Propõ Mña

Mña mña. Corporum subtilium naturalium aut subtilium 3tio Deus, Materia. ẽ eadem Specie nñ in numero

Tra con Phi. Dor. Ad nullū ē caput ex quo pcedit et plura aligt i pfectū colligēdo inue-
ony Mariā de facto exēplū, tm de facto oēi Mariā ignotū. Quenetz in scdō ethicy ydeor
pcedendo ad Theccitby datis plebis suadet experiēa. Videmy ēm ecclesiā Mariā mōdo hac
forma mōte subula ee et ex quo pcedit. Videmy Mariā aligm quin forma aliā in partiū venuet neq; quin
venuat admitere dā prēdabilē quā n̄ recipiet si illy receptiua ē et Sa hugōn n̄ recipiō
ad formā subtilē ordans Deū Mariā, femalē formata. Forma aurey a dāmatis distincta
formā aligm recipe cadē tn Mariā anteqū e et cadē forma. plurimū alia ex admissis, pcedit
ante sdō formā. potrā ex quo infert, n̄ ecclesiastica capacitas i illo modo recipere. Ex: ecclā corpo
vnū sublunariū oēs ei⁹ dem speēi ppter eadem. essētiā pdicata. nempe receptiuitatē formā
plurimā et appetitū ad eadē sacerdotē habendā, n̄ tn Mariā Corpora sublunaria Hedden. quamo
rōne ab separabilitē rōnis quod existūt vndiquaq; locis. Probabilis Segna. exēplū infert dēfinis vltis Scotti

Propō 2da

Mariā corporā celestiū ē eandem Speē cum Mariā sublunariū probabile. Arg. Quo pcedit etās de eādē
Empyreo qđ aligni ex Mariis virtuti bre Mariā Speē distincta.
Praeter dictū Gregorij: Auctor; pbat Propō. nam Mariā celestiū et Mariā sublunariū sunt eadem
pdicata essētia nempe appetitus et potētia ad alias formas Ergo Mariā celestiū et sublunariū sunt
eiusdem Speēi. Obr. Arg. Ex Adhuc. hic. pars Mariā celestiū qđ n̄ formata ē hac vel formā
Ergo Augustini dicit rōnem et appetitū ad alias potēs formā actu. Non tamen dicit qđ ad alias ē ac
illā potēs diuersā Speē ab alijs potēs, si una n̄ alij. Ergo Mariā celestiū dicit rōnem ad alias pcedit
formā quas nunqm recepturā ē. Et negatur dicit etās rōnem et appetitū ad alias formas quas
nunqm recepturā ē. Ergo Mariā celestiū hz appetitū ex potentia ad alias formas qđ non hz Mariā
sublunariū.
Obr. 2do Ex Sancta n̄ st̄ Augustinus. Mane vocetur ab homine animam. Nulla aīa ē nobilior debuit
tendi cum Mariā diuersā Speēi a sublunari. Non hic. nam qđ ipsa perfectiy nobilitas Mariā dēbeat
quasq; ē nobiliori, nam nobilitas ē compassitū rālis. qui debetur ei, tn̄ ex hac Mariā ejusdem Speēi cum
illa quia extant ēdem specifica. equalitatem. Non ita mediate ē ab inferioribus ēm
ēdem. Ex dicty qđ ē sed Augustinus ēdē solum tales ēdem aiat rōnē formā, alias ab exteriorē ex
terna Mariā diuersa, n̄ē aptā ad saluandam Inanimatū ēdē ab exteriorē. Arg. ex Salvari qđ
ama rōnē formā celestiū illam postulantiū. Ad rōnē loco segnati a seruāndā quorūlo n̄ tende
quemvis ēquum, Ad rōnē defecty Cōrum eadem qđ rationes defendere ēdem.

Propō 3tia

Pcedētia nō Mariā diuersā Speēi ab eo qđ de facto dat in Corporibus sublunarijs Obr. Ex ē regulam
Mariā qđ respicient mixta formas ex solas Corporeas etās ama valeam. et qđ sit ablatiy ex Dictorū allegi
Speēi et n̄ hanc qđ de facto dant. ex exigat informari magis separabiliter, vta, ut fere. sed no pla-
ta et Mechanica. Ordinā. qđ ē subā sit subā Materialis etās ex formarum qđ Mariā dari
Radicant notabiliter diuersa. a pdicatis Mariā spectatis ēdem diuersā Speē Ex. Rōn
bita ē Mariā diuersā Speēi, ab hac qđ de facto dat. Arg. ex ēdē nobilior illa Mariā qđ mixta pla
rēs formas possit recipere. et ignobilior pōt plures formas recipere. hic. vel determinate

Propō 4ta

Mariā possibilis capax mixti plurimū formarū qm̄ vnas ēdē nobilior. Obr. Ex 12 qre Physicorū
subtili.

subtili potentialr patibile ē maxima simplicē. Ex: illa potēa passiue ē simplicior ideoq; imperfectior
rerum hr potentialitē. Stella pfectior ac nobilior qā minor ex: &c. Ergo 2ā illa entitas qā maio
rem hr potentialitē. Stella pfectior ac nobilior qā minor ex: &c. Ergo 2ā illa entitas qā maio
rem hr potentialitē ē p tanto qā hr plus actualitatis et minus potentialitatis. Praeterea ē Eus p fectissimum
qa ē actus purissimus totum excludens potentialitē. Et contra istorum. Deus cū sit minus ens
qa ē actus purissimus totum excludens potentialitē. Et contra istorum. Deus cū sit minus ens
tum quo plus admittunt de subtilitas. Ex: illa quo minus illis admittunt est p fectior
et nobilior qā illa qā plus hr de potentialitē.

Solutiō Aroutā. Contrarij Sententiā

Ad unum. Negatur probatio diversitas specifica in illa sublunari, ita ē satisfaciendum. In eius
explando Aristā qā solum. Velit illa in rē. Praesertim alig. cē specē extensiua. peculiare ad or
na. n vr. alias Species Intrinsecas. qā Spēs ē rerū alig Entitatis illati. Alias si esse sui esset alia
Spēc, illa esp n manerent eadem numero cum sit reliqua finis. Vnitas numerica. et specifica. Idē ne
cessaria. Negata. Quia: ē cā n operetur formā eadem pfectē. naturalem. ex parte inferiorū sub
luna rij, sed diversa. qā diversitas causarū exigit diversa effecta. Adhāc si n esset forma substantialis
ribilis operetur ea materia sublunaris eadem pfectē effectū. Adhāc si n esset forma substantialis
sublunaris diversā spēc hmoi. Antec. sing n effici. Negat Spēc diuersa in eodē subiecto existentia. Ad
diversorū accidentiū ecg. Idem subiecto ipsius qd enumerationē. Negat existentia. Species. Maxime subie
ctum nat. Primum distinctū ē Sap: Corpora sublunaria n diversa. Spēc plura vnī eorum primum esse
nat. Primum distinctū ē Sap: Corpora sublunaria n diversa. Spēc plura vnī eorum primum esse
tribuunt, sine diversam Spēc N sola ex diversitate formā sufficit ad diversitē specifica corpū
tribuunt, sine diversam Spēc N sola ex diversitate formā sufficit ad diversitē specifica corpū
mixtū. Sublunā. Ita. Tenet ad fundandā diversitē specifica metaphisica. Sufficit sola diffe
mixtū. Sublunā. Ita. Tenet ad fundandā diversitē specifica metaphisica. Sufficit sola diffe
rentia metaphysica. Sua corpora sublunaria n diversa. Spēc plura vnī eorum primum esse
rentia metaphysica. Sua corpora sublunaria n diversa. Spēc plura vnī eorum primum esse

Nego. nam. transmutabilitas formã & arguit diversitatẽ dict. Trutmec arguet in beatis. virtutes nec eius substitas formã arguit defacto corruptibilitatẽ Materiã, imo eam formam in amissibili magis proportionem Mãm ut pote ab intrinseco incorruptibilis terminatã ac. quam cum prius subsistentiã corporis. Ad Confirmationẽ dicam Resp: Quantitatẽ ee p̃ portitatẽ Mãm, qũ Entitas é una cadunq; speciẽ in Celestib; Corporib; sublimatis, ac proinde bene pt̃ argui ex Unitate. Specifica. utriusq; Quantitatis Unitas etiã specifica utriusq; Mãm. Talis ne diversitas accidentiã in Mãm nã et ideo nõ arguit diversitatẽ specificam. Qũ queunt a formis diversis informari et subsistere conformari.

Nihil dicendum

Ad 3tiũ. Patrocinatur argumentũ: dicens Qũ Sapientia attat ratiõ gñis defacto dat eĩ capacitatẽ gloriã formã sublimi huiusmodi nec habeant ullã specialem secundi actus dari. Mãm ab Augustino Sapientia ad multiplicitatẽ & diversificationẽ rerũ nõ aũ adaptatã ratiõ diversitatis. ideo utriusq; non ẽ. Qũ Mãm nil Entitatis p̃ fectionis onẽ & Q formã aliqã subsistere ut per se recipiãtur et magis perficiãtur Mãm p̃ qũ forma gñis Entis, caducis, corruptibilibus incorruptibilitatẽ indeficientiã promereatur sibi magnificatẽ ad ultimũ finẽ. Qũ ni p̃ spondi Cum ni p̃ post Mãm negandũ ee nihilatus Videm ẽ vera dicta hãc. ẽ Mãm Spẽ ẽ Ens in gñe corporeo entia. Corporeitatis & Negro Qũ actus pura hoc ẽ Deus includit in eodẽ ni p̃ fectionẽ puritatis ni gñe divinitatis Deus gñe cum ni limitẽ aliqua ni p̃ fectionẽ ded potiũ utrumq; hoc in se sedens qñ nonnegatum actus pura hoc ẽ Deus limitat indigens alterius actus puri. Cum vero quia potentialis nihil ẽ ligat ordinẽ nisi p̃ fectionẽ alicui ẽt inhal potentiã dicat ni fectionẽ aliqua id ẽ includit divinitatẽ ẽ actus & perfectus id ergo magis ac magis finem fine accedere ad Deum ei a similari, incerto aliquo gñe eĩ ni magis ac magis ẽ tenta in suo cum gñi. Sicut nonnulli unallia ni pedisserre debita. Neq; hãc de ama Principio rerũ multiplicatorũ.

CONTROVERSIA III

De Priuatione et Negatione

In ordine ad quid definitur et in re sit Priuatio et datur ne a parte rei?
Deinde ad dubitationem de Priuatione resoluendam.

Punctum Imum

Quid definit et in re sunt Priuationes et Negationes.

Videtur primo Priuationem non dari neque definiri posse. Hoc quia ens et Entitas non habet aptitudinem ad non esse, sed hoc dicitur per se in recto de omni Ente

Contra Videtur Priuationes et negationes dari, nam Logica ut sentiunt ordinarie recentiores est ens rationis. Sed Cæcitas et Tenebræ dicunt Priuationes, Ergo etc. Quod vita aeterna non sit aliud quam negatio mortis patet, quia mors est negatio vitæ. Sed ens rationis et negatio non differunt realiter, ergo etc. Item Peccatum est negatio gratiæ, ergo Succubitella quæ fuit ab æterno et nec aliqui corrupti creditur, Ergo negatio potest corrumpi, ergo corrumpi ejus principium existere, ideoque ab æterno non fuisse. Sed hoc repugnat, ergo negatio non est negatio.

Ita Sed pro Primo Priuationes ac negationes non dari ita aperte patet, quia Veritates non existunt, sed tantum possunt existere, ut patet de Veritate hac, Deus est, quæ tamen non existeret, si nullus esset Deus. Sed Priuationes et negationes non existunt, ergo etc. Item Quia Veritates negatiuæ non existunt, ergo etc. Item Quia Veritates negatiuæ non existunt, ergo etc. Item Quia Veritates negatiuæ non existunt, ergo etc.

Respondeo Dicendum est, Priuationes et negationes non dari a parte rei, sed tantum esse Veritates, quæ tamen non existunt, sed tantum possunt existere, ut patet de Veritate hac, Deus est, quæ tamen non existeret, si nullus esset Deus. Sed Priuationes et negationes non existunt, ergo etc. Item Quia Veritates negatiuæ non existunt, ergo etc. Item Quia Veritates negatiuæ non existunt, ergo etc.

Ad primum Dico, quod ens et entitas non habet aptitudinem ad non esse, sed hoc dicitur per se in recto de omni Ente

Ad secundum Dico, quod Priuationes et negationes non dari, nam Logica ut sentiunt ordinarie recentiores est ens rationis. Sed Cæcitas et Tenebræ dicunt Priuationes, Ergo etc. Quod vita aeterna non sit aliud quam negatio mortis patet, quia mors est negatio vitæ. Sed ens rationis et negatio non differunt realiter, ergo etc. Item Peccatum est negatio gratiæ, ergo Succubitella quæ fuit ab æterno et nec aliqui corrupti creditur, Ergo negatio potest corrumpi, ergo corrumpi ejus principium existere, ideoque ab æterno non fuisse. Sed hoc repugnat, ergo negatio non est negatio.

Ad tertium Dico, quod Priuationes et negationes non dari, nam Logica ut sentiunt ordinarie recentiores est ens rationis. Sed Cæcitas et Tenebræ dicunt Priuationes, Ergo etc. Quod vita aeterna non sit aliud quam negatio mortis patet, quia mors est negatio vitæ. Sed ens rationis et negatio non differunt realiter, ergo etc. Item Peccatum est negatio gratiæ, ergo Succubitella quæ fuit ab æterno et nec aliqui corrupti creditur, Ergo negatio potest corrumpi, ergo corrumpi ejus principium existere, ideoque ab æterno non fuisse. Sed hoc repugnat, ergo negatio non est negatio.

Ato Videt Sᵗ Arriuers et Negua dungy apterei ab oᵒ Ente. passiõ Cũ si negro et Arriua
tes ego passiui Scopolo. cu Renegy Nulla ger dalio exprecio dissu. Autor Dorno Otrio ea
una Sterny hoc a libᵒ etrugulus g et ni Dorno Otrudici extra hora gte vᵗ dood alibi vt
ni alibi gd tñ negroi ger nabli Scaret Ens positiui o positiui albo cu gno segy ni pribois intra
Perado Otrudici Scari Dorno dicut dicy nedgo vt duos Dorno Scari positiui.
Sᵗᵉ vniy roi plures dari negos Otrudici. Sint dany plures Dorno positiui Otrudici

Et dñs Deus pñs velle dixerit existñs mundi stare hñt obm de stñ ejus voluone Sz: etiñ pñs vel
si n' ejus mundi ingressñ destruñ ejus voluem. Sz pñsita re. aduersy negaõ eis n esse lesi
sanz z stradu i Decretis dm. Dei quo abbreuiatur dicebat mundu hunc ingressu diuinu n
ẽ ablatu pñs to sto mando pñ Decreta Dei ex. Supra. gñrt vñ mdo facti dicty Sz
negaõ istey mundi pñ dabaty ab eterno vi creati ideo fuit a Decreto Dei Sz simul
Dy dicty et sole mutaty. sol entrans et pñ exiñ n ee sol n mrely interuallo
pñ decretu Dei gñ e sole existens Sz id ee dicit ni ratõ ejus n retardat de
cretu Dei. Sz Vñ termñ equus tm una negaõ aliqñ ex dicty diuidit pñ et
neutri verepñ vy pñ n dum sol et etiñ n dicti negaõ eis esse dñ modo dicty altera
negaõ atq dicit dicunt ideo fuerit ideo fuit cui ex positis diuisio rei negati dicunt negaõ
dicunt eis dicti pñ pñs fuit mutatur decreta Dei pñ pñ Dy pñ existentes e hanc
sole Sz negaõ n ideo fuit cui pñte negato, Sz pñ hodie in cigre Negaõ rei
simile impulsu positio impugnate hodie. Simile am negaõ actus qui ideo subiecti cui ex pñsato
positio impugnati nec cui Decreto diuino mutabile n in aliqñ hodie Sz: negaõ ideo fuit
illi pñto positio. Sz Ex dicta ideo fuit negatis Decretis Dei cessat a Guardia
hñt e signy in primis signy magis ee amabile negare actu boni cui Deus existit Dei
pñ actu boni qui est quia Deus. Deinde sequit quod ibi hñt negare Entia bona
ex pisca Brekodia quia Dei. Deinde sequit aere ee mota illuminata Ca Interpositi tenui
inter sole et nos pñ stare cui illumine non Hemisphery a sole replicato Ad istud respñdt
Sz Inconuenientes et absurdu Sz: et id ex quodlibet formam

Tmo Impugnat Secundo tenens negaõ empiricas actiones Sumptas stare. cui obligat
exponi pñsus in pedantis qui negatis pñ rationi negues dicunty ab intrinseco Sunt subiecti
et ni pñ ab est alias nihil pñdens pñsumi exponi pñ gñ nil ab intrinseco illi subiecto. Secty
secundu Scotu Lucis dicty motu in hac aere impio n dicty pñsumi impugnat Lucis gñ ab Sole pñsito ter
ni n solentes pñ cui dicty ab ei pñsi Sed experimur motu ejus aere. tm obiecto et ab multy tenu impugnat
impedu Sz: tales negatis n existunt in aliqua pñsumi rei negati Sz resp. Sole pñsito impedu formam
pñ stare cui ex se ingredatur de potia debita in aere Motu Vñ dicty talem cui stare exponi
ntes Lucis cui formam ejus Sed formam et Pozitum formam nec. dicty dum gñ stare, in aere subiecto
ab ei Sol est ejus n aere subiecto: exponi. pñsumi impedimu n ee stricto formam pñ impedi. Sz 2do
subiecto dicty ejus ipsius ex pñ subiecti et dum dicty certum pñ motu formam ejus et etiñ nullius cui
pñsum impedimentum quia ejus ideo n pñ ee stare subiecto exponi pñsito pñsty aere formam ejus
etiñ decreti Dei pñ albedo ideo fuit cui pñsum ejus tunc pñsty existentes pñ motu Sol
in aliqua talis motus cessat ordo. Ad ultra hoc Sty. Sit id existens existentia Deus
mobilis

Respondetur

Pñ ab aqua recta tertia pñs alia vñ ejus pñsitio ingressu de pisces vacui negatis
in pisces brevitas et pisces dicti assignas in Physica ab aere Sty ab Elementi relegatis, nobis
ut et ejus etiñ simplex et quia hoc Lucis ens quia adeuntia motu pñsitum pñsumi
dicty dicti dicitur pisces negatis pñsumi pñsitum aere motu pñsitum motu pñsumi
pñ pñ dicitur pisces ejus pñsitum pñsitum in Physica pñsitum motu pñsitum
pñ pñ dicitur pisces pñsitum pñsitum pñsitum pñsitum pñsitum pñsitum pñsitum
loc. ejus dicty Lucis ideo de negatis pñsitum hoc Lucis ejus pñsitum

Bugo.

Propoó xma

Privilegio è carentia formale in subiecto quod è capax hre talem formam. Ista omnes
Negre dofris huiy pmiz Ly Carentia negue carentis privilegio qm negatiy dicis quod ens ñ habeñ Capax
p Ly Capax dicit aptitudinem negatiuam Ex Negatiuo simplici ad ly Carentia formale ñ sequit ens
extra subm ad negandū ipsum Unde Petrus Sup: nec negatiuum addit capacitati subm ad hoc ut ens
ñ negatiue Patet ad. Capacitas subi è aptitudo alia dictorum, subtilius, ut ipse ad formam
ens subiecti Ista ultima è Capax Recepti qd è Entitas Mali, in quo ultimo dicit negatiuum subiecti carentia
et vltra omnes ad formam respondet ut Elegans in hac calore ut subiecto aliquo requisito ad formale ignis
Ista Roma qd è caput Italie Quod aliquis ad disparata sufficientiam ad formam Regni in hac
aptitudo subiecti adequati quidem quidditi accepti quod quidem in talem ens dicit positum Ista qd scientia grisei
dicere ens ñ vltra ñ thologia quia ens non habet subm in quod. Ultra è aptitudo subi ultra
quidditi specifici accepti ut hanc Ethic. ob defectum diuersi ad diuersum ethicalem Creaturam
Loci p quod ñ sit capax huiy formali ut ens in tm ab eo primum ultimum quod qd hic
p aliquo vbi ubi. Alia è aptitudo subi ultra quod ut ens Carentia ultra diuersum ens hoc
primum formi p perfectiui. Qualitas ens istius aptitudo ultra ad ultimum primum. Quodlibet hic
Capax subi è quasi Intrinseca ultra. Privatio etiã ens dicit positum ultra ens subiectum ut subiectum
quo. Ita alias Ista Ipsum Primum Ultra ens subm Carentia formali ens. vig pollet ly simplex ens et
Carentia formali in subo et Calor Capax ens prius ens ultra primum ens ens ens ens
prius subi et sui subi Intrinsece aptitudo ultra simplex ens ens ens ens
ens ens ens ens

Intrinsece

Sumptis hic ē ex electionē, siue creationē, siue hymenæorū seruitus apte rei ad ens

nae cognite ē ens bonū. et diuisū. a negatiua alterij boni ē negatiua omnis alterij Dei q̄ ē destructiue eē boni? Et eē Veri q̄ cuiꝰ negatiua ē cognitus ens falsū, dicitur? q̄ ē destructiue eē Veri.

Et eē bonū q̄ cui negatiua excepta negatiua alterij mali

Prudenter appetibile ens ē prudenter appetibile. et dum apte rei Deo illi approbante. Prima ones actuū sumptā n̄ distinguūt ab Ente sensibili, sed etiam Deo aliqd positiuū. Deg

Ens potest, non pbri: etiam q̄ pdicta pdicata, sunt aut negatiua n̄ negatiua sed positiua. Deg

cognoscunt se et amando summe cognoscit positiue et amant summe negatiue alterij Dei tm̄ unius

Ens cognitū ab ipsum diuinū existens. Et negatiua alterij Dei. Deg Ista Petrus vg sunt eius positiue.

Veritas et bonitas, Dā negatiua positiua alterij apte rei q̄ ē indiuisū esse cognoscibile et

appetibile sed etiā negatiua mundi alterij, quare Dā negatiua apte rei alterij indiuisū cognoscibile

et appetibile. Ergo. Sed Dā negatiua antichristi negatiua existens antichristi ut n̄ neget

Dā negatiua. apte rei sui n̄ neget. q̄ excludere alias eē negatiua negatiua Christi Dei: patris Dei: spūs

apte rei Veri et boni. unius positiue, licet cognitaꝰ Verū negatiua. Vtra simul existentes impossibiliter cognitaꝰ Verū negat, et Vnū bonū et Verū possibile, q̄ excludendo substantialiter excludunt sed ponunt apte rei tm̄ aliqd indiuisū cognoscibile

Ens ens Vnū bonū Verum n̄ quę ponunt negatiua ponūt sed nec cognite

Ens ens nec cognite mortē indiuisū in se et diuisa cognitus alio ens cognibiliter et prudē ē nec cognite una et vera. Si mors n̄ ē apte rei Vna et vera Entia

apte rei mors negat sui ipsius, negato apte rei Vnitatē et Veritatē mortis existentis prudē. ē negato negatiua Et ut ē Ens positiue.

Intendum tm̄ hic q̄ n̄ Entia vera negatiua pdicata Vnum bonū Verum. existens ut unum

n̄ existunt nec existere sed denominē existentiam ab Ente Vtrario positiue existente apte rei

uno, vero, bono existente vtrio tm̄ in tanti vere ut existere apte rei negato alterij mundi ipsum vere existit apte rei diuina ydea notitia et idea ut ē eterna. Dā et Ens

ēterne. Item Carentia Inferni ē appetibilis. Dā appetibile aliqd indeterminate bonū non possibile cum Inferno hoc ē gloria celestis aqua deo nimis Inferno nihil. vide etiam

Propō 4ta

Negatiua et Privationes q̄ actiue sumptā ut in suo positiue impossibile cum negatiue, Negatiua vt positiue

sumptā apte rei ut ipsa vel q̄ negatiua, q̄ cuiꝰ alterius Ente positiue cuiuscunque impossibile cum Ente

q̄ denominē existentiam duplicatiue excludit. Ens nihil dicitur. Et nihil positiue. Ens

Negatiue sumptā vt cuiuscunq; Exemplum Ydeo sue deagnitū simplicissimū actiue

sumptā positiue excludit Negatiua Dā in re apte rei q̄ diuina. Quilibet ē eternus hymenæus

rebus in Virginitate vera gratia voluntas ipsius nihil. 2do. De negatiua Eterna q̄ cuiꝰ

actiue sumptā positiue excludit aliquam determinate et existentiam ab

Eterno. Dā negatiua in re ut ē Deus Dei Verbum mentis hoc et illud creaturam

hoc. et illa distinctā apte rei ab eterno, q̄ etiā q̄ cum potuerit alterum creare. Et

de negatiua positiua existentiā positiue excludit vera et singularium in tempore

Pars ama Pposiõnis de negationibz ꝙuarũ actiuis ꝺbatur vta. Regula. X

Nihil desiderat

X Negõ actiua. ẽ id gd̃ solũ excludit rem negãt̃ et ignorãt̃ verificat negõ. Vz hanc nr̃ã ꝺdas ablatiuos hy
mera sed hic. ẽ regula posita in sua positiõe in ꝑpetua ẽ negta. Ex: Gas ꝺnpõle adv exigta
c̃ aqua stud̃ sin pulet ve descripte nagua nisi ꝺgã̃ Vnde ẽ id. ẽ sperma gdam dem
mnbz gt̃ ꝓcreãt̃ in clicte sicut gruis dicte positat effectũ sicut ablatiuũ determinãt nor ꝑt
Od̃ vz esse dei grem ẽ actiua hy mirara ẽ in sua vte sed vbi ꝓcreãt̃ ibi mirara
dicit Imperator Gaie agricol̃ etiam abundãs inuidet rem impedit nisi ob ẽ sperma hy mirandũ
ꝓcreãt̃ nascitur ẽctas ẽ tanq̃ ne dat hy mira accipias regũ ꝓcreatũ ꝓ ejusdẽ
Ꝑpõ ẽ ne negua nisi ẽ dãs ablatiuũ hy mira Gri Gas positiua ꝺnpõle cũ ne gata
in Jonaũ vta Legendo ẽ negõ sicut excludit hy mirari et verificat Rami in negãt̃.
Ꝑz 2da Pars Ꝑpõis de negatiõ ꝺbatur vta Ꝺ illud ẽ negat̃ positiua gd̃ intellig exclu
dẽtes existẽtes sed vz alios mundi hoc ipso gd̃ intelligit terminos, doctrinã ꝺmnũ Legi
ipsig Ꝺ: alios mundi put termiñt doctrinã ꝺmnã effitax ẽ negõ Positiua.
Nota hic bene gd̃ dñs Ꝑpõ ꝺgã dicitur ẽ negãt̃ actue Jumptas vtre cõ tps positũ
Jumpta in ne negta ꝺ Euangelig a nobis ꝑ Ecclã ꝓbat̃ aliqd̃ vlge Gas hue Cathi vtue
Interuentu Jnel Subdita sibi ecclias gtuig eccliasticã alterig Jeu ꝺnpõle.
Nota ulo Ꝑpõ ꝓbat̃ n̄ ꝓdere in ecclesiã gd̃ vig Ꝑsbros et negõis sunt tales ꝓbat̃
Jntrinse receptũ ex Jubõ aut̃ gd̃ Ꝑsbros et negõis sunt tales ꝓbat̃
accidentaliter putat Ꝑsbyterat̃ Matuy. Ide ẽ ꝓdere ecclesiã. Gas Ꝑsbros et negõis
sunt Rnõ ꝓbat̃ vbi modũ intendẽ ꝺpadit̃ Jubõ gd̃ vbi vbro negõis eas aptã
ultimadeterminã ad exercitũ ꝺmne ut dicit Carbi: Ꝺbrix Ꝓbat̃ Rab ẽ gd̃
n̄ ꝺ multiplicãda Ecclia illac mente. nullam ẽ nectas admittẽs ꝺfinẽ ꝓ dictas

Enios

identificatis negationes ipsius. Nulla enim pars vnius et negatio excludit alterius pte
unde subo sint partes. impedimenta impossibilitatis.

Soluunt Argumenta Contra Conclusa

Ad 1um C. Sepia est et non potest. ambo simul et semel non sunt eius negationes de se alterutra est vera. alii

Ad 2dum Petrum dari apte vel generaliter tpi allatas quod aut hoc: quia Petrus dabet pri
vatione et potentia quia caret visu et potentia videndi. Homo: dari Petrum apte vel in tem
pore et potest et potest non esse. Equus: Homo dari Petrum apte vel in tempore
simul ab aut hoc: et D: Homo: de futuro? Verum est solu de exceptis possibilibus
in eis non negat simul esse; propter nihil esse. quatenus excluta possibilitate
Secundo verum illam appellans, absolute dicitur de quo accum. Negandum et ideo patet ad 1am. Non
Tertio et non oppositum sibi ita ut sit unum aliud, secundum de ente et ens. Homo. Concedo. non. 2dum dicit
Ad 3um secundum Petrum dari in tempore. Homo: Concedo. non.
primum actum. quia opposita pte sunt Deus Angelus potuit alterum solum oppositum alteri. sibi tum simul et idem
Secundo et tertio oppositum sibi ita ut non simul. Petrum dari apte vel negare dicitur solu
alterum solet accipiendo pte pro esse apte vel negare dicitur solu. Hoc negato Petrum dari
pot esse tpe nempe negatio vera actus simplicis et eternus identificatur cum Deo ac proinde ei
ab esse apte tam. ee ab alio. Et nihilominus et eternus identificatur cum Deo ac proinde ei
et tam. Ubi ut supra patet. Petrum pot ut corrupta vel nullum subsecutum ne
Angelum vel esse corrupta. Et tunc potest corrupta vel nullum subsecutum ne
mus evolvebatur vel illa abstrahere et pte esse. Accedente eius causa, et excludi condemnum
et esse elongate eius corruptum. Unde am. Deus potest retrodum aliquid corruptum. Decretum
Dei nunquam consumpsit futurum pte ut non corruptum vel aliquid subsecutum. Decretum
Angelum vel aliquid et hoc tunc erit negatio actualis quia primo instanti potest corruptum
quia cuius negatio dubium aeternum sed alium numerabilis a Deo creatum non corrupti
ante tale desiderium aeternum.

Ad 3tium Sicut Mundus non est nunc apte vel in esse potest de futuro esse
in esse eius obiectum ut potest formaliter ostendi apte vel in esse potest esse
Deum negata de equitate Mundi sibi non negat Deum quia Mundus esse
stat et potest non esse ut non potest affirmari et ponat de equitate Mundi
obiectum tollens Mundi identitatem tollit, ut tollat de esse potest ponat singulariter
gatio obiecti de portionari distanti sicut exemplar imagini. et de Deo amat non male
de futuro de esse nunc Deum non negat pte essentiam sicut de. hoc potest affirmare Deum alteri
vel aeterne dari albedinem aqua Petri de Deus etc. hoc negat. Mundi non est esse negat alte-
ter Deum esse. et affirmet indirecte dari in esse verbo negationis de esse Deus
Deus supponi tollat negat sicut non Deus nec. propter quod apte vel generaliter non esse
existere apte vel significat non esse negativa nulla potest hoc Deum sicut de
vel tale Deum esse significat nullam rem esse et quod non est non esse
non esse totaliter exclusive non obiecti nec ens Remotio unius

At Terminus pure negativus dr per ordinem ad Propositionem quod non affirmat directe, imo nec supponit esse subiectum a parte rei, sed tantum a subiecto removet aliquod praedicatum, licet indirecte affirmet dari exclusivum aliquid illius praedicati a subiecto ut patet in hac Propositione hoc non est lapis, idem recte dicitur Philosophus a Termino negativo non valere consequentiam ad infinitantem. Adhuc non est nostra doctrina contraria doctrinae eiusdem Philosophi de obiectis verbis propositionum contradicentibus quae omnia sunt dicere esse opposita alias ex contradictione: utraque tamen est vera si utraque per idem obiectum verificetur neque tamen cum omnia Propositionum contradicentium esse opposita tunc ex contradictione Propositionum unam Ternari ad Ens possunt alteram ad negationem entis potius enim utraque Ternatur directe ad idem adaequate. Ens possunt licet diversimode una per modum accessus altera per modum recessus unam opponendo subiectum cum praedicato altera dividendo idem subiectum cum praedicato. Itaque sicut hac Propositio Petrus sedet ternatur ad solum Petrum et Sessionem. Ita etiam hanc Petrus non sedet totaque oppositio illarum est in modo tendendi quoniam una componit intellectus Sessionem cum Petro altera dividit Sanctum.

Ad 6tum. Argumentum Spenalis impugnatur negatio a ternatis adeo fieri esse et decreto Dei ita satis faciendum unum negatio Ans Quo enim potest esse recursus Philosophi per explanda nostra a ternatis immutabilitate aliisque praedicatis negationum convertibilibus cum Deo sive ad Deum. Ad 1um quoque negandum Ans quo ad alteram partem non minus enim est difficilis a ternatis negationum quam potuerunt non esse per hanc vel illa differat praeter vel etiam per quam decretum Dei liberum est difficile. Unde etiam non a rudibus sed a doctioribus sicut quod negationes a ternatis identificantur cum decreto Dei. Ad 3tium negando nos. Cum enim essentia Dei ita sit omnium esse infinitum et plenitudo omnium esse possibilis ut se ipsa per suas hymeras sitque quoadrem exclusivum proprium seu non esse activum hymeras et falsificum omnis nec falsitatis inclusa in hymeris (in quo est maxima perfectio Dei) sequitur quod ab essentia Dei hymera denominetur extrinsece exclusa seu nihil quoadrem sicut cuius denominatur 2dum rem a gratia sanctificante licet quoad vocem non denominetur sicut denominatur albus ab albedine. Ad 4tum distinguendum est causa efficiens dicitur a suo effectu C. fortis X ut patet in Mathematica et formaliter non distinguitur a suo effectu hoc est opposito. Porro decretum Dei volens alterum solum est causa fortis sol respicere ea solis alterius quam nihil differt cere actus ille. Dei quo non vult se excommunicare ab extra quia actus est nolens Dei 5tum negando consequentiam Disp. est quia Decretum Dei volens efficaciter creatum Angelum vult efficaciter ponere aliquid extra Deum aperitque illum fontem Divinae immutabilitatis a dextra ex quo ne frustrentur divina volitio nostro emanat existentia creata Angeli ad decretum nolens efficaciter existere Angeli claudit potius illum fontem nolendo Angelum esse extra Deum et ita se ipso impedit existentiam Angeli absque eo quod aliquid extra Deum detur vi illius decreti. 6tum negando Ans et dicendum 2dum Deus volens non existere alterum mundum habet pro obiecto directo existentiam alterius mundi recedendo ab ipsa per modum fugae hoc est non ponendo quidquid extra se sed tantum impedendo sicut enim affirmatio et negatio ita et volitio mundi et nolitio opposita terminantur ad idem obiectum sicut in diversitatem modi tendendi. Pro obiecto autem indirecto Deus volens non existere alterum mundum habet sicut Decretum nolitionem alterius mundi quod Deus vult reflexe existere non vero vult aliquid distinctum a nolitione itaque dicendum vult existere mundum vult aliquid distinctum a volitione. Ratio enim eius pars est, quia Deus non alter potest ponere existentiam mundi, nisi volendo tamen communicare ad extra. ad eo volendo aliquid extra se existere. At vero non existentiam mundi non potest ponere communicandose ad extra.

sed

sed potius ꝑ grandeq; ꝑ ꝑtione mundi; ideoq; hanc solū vocat
re vide ꝑ ut videat ꝑ exēplū mundi. Imo scripto occurendū ē dicendo Decretū Dei
solum ab eterno hanc mundi n̄ fe ablatū sed stare cū mundo qđ negāt
tm̄ dr auferri ꝑ penitus alias ꝑ ꝑ ꝑtione pmanere dr cū ꝑponat ideoq; addo
ꝑ qua ꝑ negat. Ne cū n̄ coexistunt nisi 2 stradec. Jam ex Decreto Dei ab eterno nolente omnia mundi
negāt de huiꝰ mundi ꝑ eternitate ante creationē mundi ꝑ qua mundū odit ut Thomas 1ª dotor
mundo et vult mundū ꝑ hoc ꝑpter post creationē ꝑ qua mundū amat. Sed n̄ repugnat
nov Dei cum sit ꝑfectus, mutabilis, interius n̄ ꝑ aliquid intrinsecū sed ꝑ aliquid extrinsecū
Intrinsecū antea habuit qđ mutāt nisi tm̄ n̄ quidē ad finem Intrinsecū ꝑ hoc ꝑ aliquid
extrinsecū excludit worthy cē — qđ erat solū Intrinsecū et hoc exclusivum ē decretū Dei
odens eam ēe solū quia Angri patet sc hoc exclusivus nempe quia dixi Logica actus
sumptus et formalis ēt ideo etc stradec: Logica n̄ potē nostra Intrinsecū ad eam
Resp: ē negāt actualiter n̄ habes ꝑpter posthac impossibile de nouo incipiens —
ē Decretū Dei eternū qđ n̄ incipit esse de nouo solū de ꝑceptis odiosis
id qđ excludit ꝑ ponit ꝑ certa differentia ꝑtis quo pacto etiam talis causa negat
negat actum Dei. Ultimi Angri negando id sed dicit aliquid qđ negat eadem
dum acta boni ꝑticulē n̄ ē decretū Dei solū aliqua acta n̄ ꝑ ꝑticulē
bona Deiside etiam sēt nisi n̄ negāt decretū Dei n̄ mi sēt magis amabile
quia acta boni qđ n̄ amata tunc Decretū Dei solū ē ad substantia
Decretū dari sed ultimo patet sub exceptis exclusivis actū bonū qui pro
n̄ ē amabilis actu bona quia ꝑ voluntate Dei sola ꝑ accidens negat
acta boni in tali casu ēe amabilior quia acta bona qđ hoc ē hic et nunc
amabilis qđ hic et nunc ex forma sua voluntas Dei Ideo Ad ꝑ ne-
gāt Entia boni n̄ ē Deus sed aliqđ Ens creatū adhuc ꝑ negat alia
bona mundi alterius vi Decreti Dei tm̄ ab odio intrinsecū negat
n̄ apprehendit sub exceptis Voluit pati duo sed peiste excludentis alterius
mundi Ctra Deus qđ tenebras nostra diversa ē Interpone sed ꝑ
solū et respectū n̄ finalem unum ꝑpter sed quia supone qđ Deus voluit pa
trare miracula gratia miraculi ē replicat solū n̄ ꝑ ꝑ hoc ꝑ
Ad primum) Patres ꝑ aliquos ꝑpter qui odiosa negata voluit aliquando ē In
tribus sibi inest sit exceptis in illo puer accidit n̄ cū ante negabant
dari impedia Virgine ē exceptione ꝑ miraculo. aliquo ē Intrinsecū n̄ ꝑ ponas aliquid In
trinsecū positum ē absolutum sibi sed ꝑ aliquid aliud Intrinsecū ꝑ omnia ut Verbum Dei ē Eternum
aeri qđ ꝑ ꝑponit terra n̄ solū et aeri. Exclusivum aeri voluit creare pedes non calefactos
Lucas Intrinsecū aeri ꝑ subtractionē cū ꝑ hoc ē voluit adhuc ex peiste de tenebris
si sit sermo de ꝑsona distante n̄ mone ꝑ ꝑ ꝑpter sua ad longa, nisi forte n̄ hic
Innovabamur experimentis tenebras qđ ē experiri de hac cortis flammis sine ulla offensa

de veritate huius Propositionis non est Lux habitum alias cognitionem experimentalem de luce ipsa
et ideo dixit August: Tenebrae non videndo videntur videndo vel videntur. Ad 3 frm. Anima Rx Spiritualis
impedimentum sinceram cum Decreto Dei nolente patrare miracula, numquam potest stare cum forma
negata. Sic autem sumi debet ut sit principio sui oppositi pro eventu possibili.
Ad 3 frm 2dam Dico Incarnatio quo Materia existeret spoliata omni forma substantiali et accidentali
Privatio activa formam inducendam esset Decretum Dei nolens existere formam in Materia per illo
Sensu Instituti sed per Sequenti. Unde si deinde induceretur forma in Materia eandem tunc mutari per Intrinsecum per modum
esset obiectum decretum Dei non tamen sub conceptu Decreti, sed sub conceptu confuso et vitali exclusivi for-
mam a Materia

Punctum 2dum

Nonnulla Quaesita de Privatione expediuntur

Quaeritur 1mo Quod Intelligatur in aliqua sententia idem fuit privare rebus positivis per privationem
formam introducendam quae dicitur de potentia Intrinsecum Mutari Rx si Privatio passiva: Sumatur tunc
in forma ipsa inducenda quatenus exclusa a suo contrario positio de subiecto capaci a quo contrario
extrinsece denominatur non est in subiecto. Sive Privatio formam inducendam sumatur active et ligat vage
et indeterminate positivum impediendum a Materia, sive sit positivum impedimentum Intrinsecum ut forma
praecedens sive extrinsecum creatum vel increatum. Quae est Decretum Dei quod impedimentum positivum Intrinsecum vel extrinsecum est
non tamen sub conceptu distincto et claro quatenus vero forma an decretum Dei aut tamen efficiens sed sub con-
ceptu alicuius vage et indeterminate impedimenti excludentis a Materia formam.

Quaeritur 2dam, negationes et Privationes multiplicantur specie vel numero iuxta multiplicitatem formarum
quas excludunt aut subiectorum in quibus excluduntur Rx negatio logicalis de negationibus activis Quae nunc nuncupatur
vel specie impedimentum positivum quod est negatio activa sui Instituti potest excludere multas for-
mas tamen multos subiectos Vel Unum Decretum Dei ab aeterno nolens producere Creaturas erat negatio et exclusio
Creaturarum in fitarum specie et numero idem modo est exclusio et negatio in fitarum
formarum probatur in multis subiectis existentibus. Logicalis tamen de negationibus passivis Rx illas illas multiplicari
tam specie quam numero 2dam id quod dicunt in recto cum multiplicatione formarum excluduntur Quae negationes passivae
in recto sumptae sunt ipsa forma seu res quae excludunt. Quare in Ligno vel Privatio coloris passivae
sumpta differunt specie a privatione albedinis a Privatione Lucis etc. Quae ipsa forma negata nempe color
et albedo differunt specie. At vero in eodem ligno Privatio albedinis et est Privatio albedinis
Rx differunt numero Quia ipsa forma negata differunt solo numero.
Item logicalis de negationibus passivis non puris hoc est privationibus Rx illas adaequate sumptas multiplicantur multiplicari
Subiectorum vel Privatio gratiae alia est in Velato alia in Iuda Iam vero in Dae mone alia est specie
Quia subiectum Intrinsecum habet Privatio aptitudinem subiecti non distinguitur ab ipso subiecto Ex: ubi illud
est diversum specie vel numero; Privatio quoque diversa erit specie

Quaeritur An Privatio immediate opponatur formae Rx si Forma et Privatio sumantur respectu
subiecti aptitudinis ad hanc formam opponuntur immediate nec, datur in illa medium. Si vero accipiantur
abstrahendo a subiecto apto, quod de se respiciunt tunc opponuntur mediate et inter illa datur medium
per abnegationem et ita inter videntem et caecum sumantur respectu huius non datur medium sicut respectu
Lapidis qui est subiectum inceptum datur medium nempe Lignum videns quod convenit lapidi licet
illi nec videntem esse nec caecum convenit.

CONTROVERSIA IV

DE FORMA SUBSTANTIALI

ret ꝓpositꝰ ꝑ se. ꝙ nō ꝙ aliud sit ens ꝙ hō quare existet hō sine capite et corde et oculis
ꝓtibꝰ Intogantibꝰ ꝙ nō videt ꝛc ens ens

Sed videt sola forma ergo ens est forma. vg vs hōis aut leonis. Dicit Aristoteles
posse dari formā ꝑ ꝙ quid erat ei ꝛei ℟ sola forma cum dicitur ē tota quidditas ꝓpositi
assentitur ꝙ nō videt dicendū de subiecto. ℟ ꝙ ē, allegata pars pro toto nō vs quemadmodū
dicitur de tota quiditas hōis vel sola forma vs vnius oculi aut
et ꝛc. ℟ aliud est dicere ꝙ ens ē ens ꝙ ens ē actus vel ꝓpositus distans ꝓpter forma
te, forma ē ens ꝙ distinguit et ꝙ nō ē ens vel ꝓpositus omnes tres ista forme distinguit ꝙo
ista ℟ nō nihil est de ista hōis vg petri nō potest dici nō ens, hoc non est
et pure signū ꝙ nutritiue et augmentatiue natus fere totū sonat Dū ens ē
rei finis ē stabilis ℟ oportet. ℟ cū intercurrente Socrate forme calcaneus
nisi Plato succedat respectu eiusdē nihil singulare addit rationē ens sed relinquit
Socratis et tendentes ꝓ finem ꝙ finis obtinebit ℟ et hoc singulare alium
est de huiꝰ hōis esse ē potest edē hoc in corpore Resurgens autem ē
nisi de corpore assumpto ꝙ falsū ē ꝙ eadē nihil potentia ad nullum
actum recipit ut patet in ℟ huius quia nihil carnis Petri ens ꝙ nihil
copulant ens ē nihil sed sola forma ē Quidditas et species hōis et respectus
partis ens aliquid alterius ꝓpositi

Respondet

Nonnulli ex anglis phis apud ortū reprimi existē formā subiectū quos scribit
Alij ut Porry Alexan. Aphrodisij Galeny et alii in quod Conave in Motha
citra quos sit

Propō ma

Dantꝰ ita rebꝰ formā subiectū ita artes et mā ex tota phia sui ordinem sui
Christianorū.
Sor Multiplex ℟ Certū ē vnū dicere ad aquā subiectū ꝙ ignis et aqua plus
distant ꝙ res alba et nigra ꝙ distant extrema. Et ignis et aqua plus
distant sed nō distant ni subiecto subiecto omni ꝙ hoc hoc. cuius ꝙ ignis et aque distant
ꝓpter Et nō alio distant ꝙ ē forma subiecto Et subiecto dicit talis formā. ℟
Si rebꝰ Corporeis naturis dicis duorum accidentium et collectio accidentis vg nigre in aqua
in flore Et hoc ē duorum actuum accidentis et respectu unius alterius ꝓpter
exceptum ibi. Sed hoc patet ꝓ ℟ Non ꝙ hōr ni sit ens dicit ꝙ ens et
hōr eandē collectionē accidentis rebꝰ oppositis Et ꝙ ignis collectionis accidentis ni ignitis
et aliud ostendit oppositū ꝙ ni sit subiectū dicit subiecto ē forma
Physica. ℟ Videtur hoc ꝙ nihil est subiectū ens ꝙ nihil est forma subiecti ut
Intrinseca cū nam ē materia duo ut hoc idem ni duo sunt ens ꝙ declarabitꝰ
ꝙ ignis non et ni ē accidens ꝙ ens subsistit et duo ignis unum ē ut

nicbant formã Pytagoram. ãũ vocabat ✠ Vnitã. Et diuina mẽs omnium ad quã tras species deter
minabãt ad finem. Symbus Porphyrius mentem, propter similitudinem cum mente diuina
nemi vt multiplã etiã vocã omnia mundi. Varietas a mente diuina. effectrice; vita, forma
quenij fontis. Platonici formam appellabant diuinã Sobolẽ de eadem vocã. Plato mundã
patrem. Semicitadnẽ ea effigiẽ vbi ãũ in mente diuina expressa. Artes vocã.
Dabat formã aliquo pulchrum. gñ dicunt rebus pulchritudo, aliquãdo optimũ vocãbat
Et vt quidpiã aliqñ effectũ et appetibile aliquãdo Diuinũ gñ vel pharmacopolã gloriandi nimis.
Aliquãdo finẽ. Ghaenus, qa cum maxime intendunt agentia naãlia. Aliquãdo Quidditatis
seu Et quidẽ vel Quãe pcipua pars speciei naãlis de qua certandi. Alij illã appellant
formã. Alij characterẽ. Alij exemplar. Alij denominãtes, et alij definitas formã misere
vti.

Propõ 2da

Forma substãlis definitur ẽ actus primus Physici simplicis diuisibilis substãlis mãdi viribilis
accepti extrinsecus cumulatiue. non ppse. Hãc definitionẽ accipit ꝓ substantia forma sub
stãlis accidentis ꝓ pducenda una Quidditate vocata Stoicis & Grẽcis ponit Et actus primus Physici
simplicis sucnit, cũ hoc pficiatur forma substãlis cum forma accidentis qñ vtrãq; actus. Pro
diffia respecta formarũ accidentaliũ in hac definitione ponens illã particulã Et actus primus
Quia et Et substãlis Respicit materiã ẽtiã diffia huius illã particulã actus Physicus illã
cũ ẽ vt actus Entelechiam ꝓ tã ẽ actus Physicus informatiuus. Per Et simplicis intellige qd per
materiã simplicẽ simplicitate essentiæ vt patet quãlibet Et actus primus substãlis qd per formã substãlis
substãlis qñ nunqã vi recipit aliã actũ physicũ substãle vnitum. Illã dicunt Rectus qua vi conservatiua
Et qualitatũ subsequentiũ actuũ formã dicũ dicty qñ vi conservet vnã potẽtiã respectu aliorũ actuũ Physicorũ substãlis
Et vt dicunt scholi Deus ẽ actus primus R ad vnum ẽ de actu primo vt ẽ, cũ sit principiũ ẽ accidentale. ẽt vt impossibile actibus. Tandẽ Et intrinsecus actus per
cui mãa substãlis vi qñ forma actus dicit intrinsecum sed qñ ens non actus ẽ vtriusq; potest
dici qñ ẽ ex cui mãa mãa.
Et attingit ad formã accidentis vta definitionẽ ꝓ pertinente ad substãlis Et actus Physici
Physici vocãtur accepti qñ definitio ẽ ẽtiã de ẽ et sensi. formã accidentis.
Et vt sit forma quæ ad vnã tã cuiuslibet qñ substãlis ut determinetur vti

Propõ 3tia

Formã substãlis vñ in Sensibus tã in Vegetabilibꝫ tã in Plantis tã in mixtis vocãtur
effectus vt substãlis distat vtã adiuncte et ordine utentes, vt non diuinã de accidentibꝫ
Et sensum sine substãlis patet Et formã in sensibus et Vegetabilibꝫ in Plantis in mixtis
effectus vt retinent rotã substãle. ꝓ vt dixit distat vtã et thomas pter Et Scotus
et quendam Scotistas asserendi qñ formã substãles mãa etiam ẽ vtã diuinã
et ordine ad diuinã. Et vnus ẽ dole. dicit vtã diuinã etiam vtantem vtã diuinã
pfectã effectus quia vtãmus effici a vtãe, sensibilibꝫ, Vegetabilibꝫ &c. Dicunt
ma substãlis sit tota quidditas ẽntiã determinabilis

Propõ 4ta

Forma substãlis nõ tota quidditas ẽntiã substãlis sed ẽtiã quidditatis
totiꝫ substãlis Vñ huius partẽ ẽntiãe, mãa et ẽntiãle forma substãlis hoc ẽ
forma dã vnã vta Primus et Vera Secta Probãt ad Oppõ. Et Sc

Non soli formæ sed ordini illud venit Definiō restringentis, Intrinseci ut videranti patebit

Gre: ꝛ̄ sola forma sed etiam illud ē de essa totiꝰ subiectiꝰ. Dz ly vtq; qđ hoc nec
n aperte nec morte, neq; ex qđ dicit mala nec nascih nec mbrah qđ ē for
ma hui⁹ etiā ē tota essa illiꝰ. Dz adā gta definio et de nomine entis mako
hoc tm ꝑ illā qm ꝑ formā hoc ens ꝯ ē definit Physice p sola ām sed etiā ꝑ
Meare alia post mortē nā dissolvet et destruet hui⁹ ꝑ hoc tm ꝑ negaꝝ
gđ ens ꝑ qm dicte Intellyas actua tiā substanciā et destructiā Positiā cuiusliber rei abolia

Quid ē ꝓpriū significatiō Quidditatis et habanguēs usurpata Videl
ꝝ negaꝝ sicḡ sola forma ē cōpositū Datiꝰ qualis gđ illud ꝑ qđ ꝑ positū substan
determ, et in spē determ ponꝝ ē sola forma Videtur quidditas formā dicat ē ens
ꝑ qđ gđ est ē rei.

Post explicē formā ipsā subiectis ꝑ priores simplē et integralē breuiter quā sciē et his nom
nans ipsā quā ē Ea formā subtilēs me et accidentalis sint talis ipsa ꝑ tm re
nent Thomistā assentes vbi malos calui ꝑ fectorē ē indistincte ada ē
Ea formā Mauis scribuna: sint ꝑ ꝓpriū et gradibus vtq; cōtrū mali⁹ etiā
ad formam. Tria Ea formā sint strand et impertibiles Nam Straritas rē dic in Vatelyā ꝑ ꝓ ē ellaty hoc
Ita Ea formā subtilis ꝑ positū intendi et remitti non sustapre magis et minus Vide
ellat hoc tm argumentū nō erat Intrinsicum sed ex ista sola dicitur ꝑ positū augeri quo ad
bonū ordinē formā canis nō tm magis. Secundū ad tertium ipsum ꝑ ē ꝑ forma
ne sibi relinquatur aliquid in spē bonū magis et minus tale. Ad tertium Entitatis ꝑ positū
contrarie cōpetit ꝑ qđ in ꝑ fectis ꝑ ꝓpriis ꝑ ꝓpriis aut minus ista ꝑ ꝓpriū formā subtilis ē qđ ē ut dignior pars in ꝑ positō ꝑ
Mala

Solutis Argtis Contrariā Sententiā

Ad primū patet ex dictis negatur et pando admissis formas subtiles qđ Dñs Dz
negat fingendo Subtilitatē earū eodē modo se habent quo ad alterna apparentiā ut
ꝑ formis subtilitatē carere Hispanus qđ anobis subtilitatē adeoq; et formā n̄ videmus
luidentia. Quare nō mala nobis Videtur ut ē et tm ē ens
Gre ꝑ qđ n̄ deꝝ mala in Entibus Physicis.

Ad 2dum C. tm negatur in hoc apparet nullā ꝓpriā causā et ab quidditate qđ ꝑ ꝓpriā
apparatū et in segregationē ꝑ tuā dictio dest in hac casu quo ea malā ꝑ ut ꝝ nulli
mala, nam illa dicun Physice n̄ absoluta cōpetunt ut hoc existat in suis causis qđ
tm ꝑ positō adventitiā.

Ad 3tiū Argtā qđ forma sola ut qualitas ꝑ positū n̄ est capiā. n̄ admitt dupl
am Verbum Nihil ē, qđ forma sit pugna. pars qđ ꝑ positū dispositiua ad ruinā
Hoc tm n̄ valet quoniā etiā mala sit pars illius licet multū peiorans. n̄ dum negaꝝ in istis, nam etiā
mala sua subsistentia ordinata magis pars regnij denominaꝝ tm totū n̄ subsistē. sed annihilatā

Punctum 2dum

In formâ educuntur e Potentia Materiâ et quâ

stabulum Bjorio effecty dum pducty ponty extra Mada Sicut gd educty e stabulo subtilis mables a pnnuty extra illam Sic illam prij unibty Gr: &c. D2 formd Mabis rorid ex putri nequnter Vij Gulielmus eharmy pducuty immediate a deo Deo Gr: salto gd creaty n educuns alias ne duxeroty rua droty quam a Deo a regab pod dni Publicos Aduers Rand aliaty Fris Vij gd pnecatan etas cogne Gr: ido dicu dd de alijs formis mabilby gd n pducuty sed creaty.

Gtio Videty salton Formas elementales et mistos n educi ex Mda pria Patet Sa Scriptura dicit Deus Ioquens Creabe aqs et terra. Sic gd Mda dicit genitd prij sua pncue formd Mistis aut elementaris Gr: n st educta formd mistos D2 formas edu Simp: fuit extra po tia Mad Gt n fuit in potia. Vlty D2 educi fuit pductum p unicam actionem totalem aliam Vlty pcty mpossibilty una terminta ad maas altera ad formam sed tales plures actiones due ad creationes plures creaty totalis distas creationes partiales vna cum actio totalis fuit creatio Gt iste fuit pductus edi ex nihilo.

Respondetur

Gd occasione pplitd Cubonis antecessoris ej ista resolucenda gd ex illa legi nempe an formd substtiales pueniant in Mda et Zndo. Sdus ex pluribus grauibus pncipijs. Vnus sit

Propoo Imo

Formd substtiales mables neq educunde totaliter neq educun pte sui neq edi totaliter p fectus neq ida gd esta dit existd possunt fieri ab ali Mda ante aliqd actus pcedens educuns eam ita ecd in stria ista Analogorum alicuius Phoo Retorci. Pbo Sd nullus educens etiam ecque. Colligy pcedens forgnis Mabis in Mda ante aliqua actus D2 legis Sd cpta formd substtiali dis pteris existens in eode subo fuit aut educta ex subto ante educ subo ista Mda gd ita fuit talis educibilis ac illata nec e nor reb aut alicui educibilis eta alia sed legis e absurda Ex eta ex pcedentia

Dicta e in Bpoe gd formd substtiales pueniant ex potia subti Mdi. Sd gd pcedens Veritas sit.

Propoo 2dm

Formd Mables substtiales ecd pueniant ante sui pductionem in Mda Vtute ac potia eius ecd Pbo Sa ecd effecty Vtute et potia agtis in eis. Sam Sa Vtute et motus effecty in eis aliud in aliud gd pcedit causa a cas distas ac effecty qui ex pcedente dicit ecd actus causa stagni in aliud ecdem fuit actus dti ecd in Vtute et potia eius sed formd Mables sit effecty Mad Causty eas aliqd Mabis Gr: pcedens in Mda Vtute ac potia Secus Substantia e Qualis Mad in formas Mables ecd Vtute ac potia et pcedere educunt Educ eas formd ex Mda descriptus e Regenda formd a Mda a pcedi talis in suo Esse et operari ut ex Mda actus ac Vtute sui pcedit actus Mabis sine Mda in Vtute sine Mabis Mabis Vtute ad sui existam et operationem sed nequit sine Mda Causa pastue concurrente ac pcedente actione agentis Regit distus educi Mda a Mabis Sd cum pastue dependent

dentes ad Mad ut pote

# #

ut quando creatus aliquis rationalis ad exigentiam dispositionis in materia non solum tempore a conditione non tempore a causa
neque enim creatio aliquis rationalis recipitur in materia in reali eductione formam ex materia seu qualitatem materiae
in formis et entitatibus modalibus dependens a subiecto per quam subiectum influxit informam datur illi et
recipiendo illa eadem est causa qualitatis causa effectiva est forma per quam illi datur esse effective, sed de hoc
infra plura dicendum. Sic explicata eductione de proposita conclusione determinatur

Propositio Stia

Omnes formae materiales educuntur de potentia materiae hoc est causantur a materia precedit haec propositio de
formis materialibus tam substantialibus quam accidentalibus item tam de formis elementalibus quam substantialibus
item de formis quae sunt a solo Deo vel ab agente creato producuntur ex materia. Ista precedit de
formis sive producuntur a substantiis separatis ut fingebat Plato sive ab intelligentiis creatis
gubernatricibus rebus secundum Mahometum somniabat Avicenna

Probatur 1° Omnes formae substantiales: celestes et elementales item omnes formae substantiales materiales dependent
ita dependent a materia ut neque existere neque conservari possunt materiali sine materia [illegible] pure
[illegible] ab intrinseco et ex materia formam hinc ubi primum separatae formae a materia intervenit
imo earum separari interrumpitur est Ergo omnes formae materiales educuntur de potentia materiae 2° Omnes
formae materiales substantiales sunt maximam proportionem cum materia cum sint eiusdem ordinis cum ipsa nec
habent ullam oppositionem independentiam ab ipsa et cum nihil denique impediant quo minus dependeant a materia dependent
ita dependent 3° Si non educerentur formae substantiales materiales ex materia quando formae materiales
non differrent a creatione quod enim differt ab illa per dependentiam formae a subiecto in suo fieri et conservari
Dixi 2° omnes formae materiales 2° formae spirituales substantiales quae sunt a materia non educuntur ex potentia
neque enim in suo fieri dependent a materia et materia dependent a materia neque a causa nec in conservatione ab
materia [illegible] in materia in beatis et damnatis. Anima rationalis possunt saltem divinitus educi ex materia de
[illegible] in materia.

Ad dictum est de formis materialibus accidentalibus idem simile quod dici de intentionalibus spiritualibus
tam materialibus quam immaterialibus vel de gratia sanctificante habitibus infusis de gratia actualibus
quod nempe etiam haec formae accidentales educuntur non quidem ex materia sed ex subiecto spirituali
hoc est ex aliqua aqua in suo fieri et conservari dependent materiali excluditur.
Inferes ad Arg: 2d probatur et conservatur formae materiales substantiales vel accidentales cuiuscumque
facta independenter a subiecto et in se intrinseco immaterialis et ducentur rationis ab eorum [illegible]
quae ea dicit forma producitur vel conservatur in subiecto quae per illam actionem miraculosam Dei [illegible]
qualitate subiecti in formam materiale ex intrinseco [illegible] a forma. Dicendum illa actio quae
procedens a solo Deo absque concursu formae materialis est
et simul a subiecto. Ob contra rationem conservatio ad materiale et producitur extra materiam item conservatio
materiae materiae sive formae est materiale

Solvuntur Argumenta Contrariae Sententiae

Ad primum dicimus et vere existimant Doctores S. Augustini per [illegible] non intellexisse [illegible]

formari sed potius et facultates vocalium Catarri seu agustini seu patinatis ingenij Vbertini, a quo dum sanitatis non naturalia effecta attenduntur. Virtutes aut ingenia latere ingenij ingenia virtutis

sed frigide et pregide.

Ad 2dum. Quod intra eductionem formam ex materia in effectum ad esse, et cum illo et post dicit: formam naturalem et ordinem creaturae negatur. Ex creatura dicit esse naturalis. C. Negatur. Ex creatura non generari vino formam et unionem sui subiectibus C. solachium ignem utuntur excludantur data. e Rei. Nempe illam et formam hinc re. sicut exercitum et exercitus, ita ut illa vis poret formam in hoc sit, Cum forma. Formam super ex hoc illam qd sit determinatum naturae illam ad certum spacium completum. Vide. dum illam dr ee Dei non effectu forma. Intellegendi ide separate ad aliquas formas quas a cum hoc ad spiritus. Ad 2dum dicit: cum intra eductis ex. illa ponit extra. illam extrinsecate distinctis et naturalis existit a illa in potentia extra illam extrinsecate, Separationis Localis sed distinctis Cum nec hinc ee corpus esse stra bulo, sed pdio formam in illam, intuitendo ad seu pdio recipiens in illa non ad ens ad pdictum dicto Calibes rana aliqua la gnens altera hoc pdium ex illa in ee veranda Filios Dei, Cum sit filij ex. omuni acceptione. Dicerem illis item tertius qd precedunt vivente matrim. nam hinc cum quinto, adeo qd precedunt a. cum vivaca. Jam ex Deus in ee imbrina cum pullice vana aliqua nec. ee cum Vnivoca respu ipsis

Ad 3tium. Argutus phantasy formas eductas et glancatales in eductione illa intuitus faciendi ee antiam stando in scriptura explicandi ee dicendo Cum sit creavit in sensu late in origine accepi debeat, sicut etm. alibi scripturae dicit. Cum Deus creavit Cete grandia et pisces et in terra ee qd Cum Veram Occasionem sicut productis pisces, sed ex aqua existentes educti. Ideo sensu stricte, negnda sequela. Cum alterum educitonis Vera in ee opus ut illa pris existat, sub, prime informi educenda, sed solum formae educi dependenter a illa a tempo a cum esse simul compose pdui supponat. Vetm dicit ee citio. illa educi pecuniat prius duratione ante formam educto C. in pecuniat prius non Priorites ex illa in hoc stat ut quando ipse stanti cuniat forma cuniat dependi a illa Instantem Cum sit ad unum Cum sustinet antecedentia seu Priorites illa patet. Namque vera Cum luminis qd stantem emanet primo instanti. Item illam Cum et gravis Calorus. Stin dis aegno Ignis in statu potest illa dicente Priorem formam ignis cuniat C. dicente Veritem illa aqua dependet in suo fieri et servari ab ista qd in pduna ad ortum spice in terre sperit actio simul exercitus. Equibus ergo actionibus unde totalis productio seu actio qud in re patitur ee Credo ptica. eductio unius

Punctum Stum

An vna numero forma possit informare plures Materias simul totales ac discontinuas naturaliter y divinity

Videt̃ arno omnes. formã posse naãlr posse informare plures Mãas distinctas. ℞. vna. cõ ꝓpõs. pr naãlr causre plures effects simul tã adegre ase distinctos ℞: etiã forma una pt informare plures Mãas adegre. Totales et distinctas, ℞ illa pt naãlr recipere plures formas successive ℞: et forma. in pluribus Materijs pr eõ suscepsima y simul ℞ Cuãlr bonitas. in pluribus many, hoc eadem ac valor salue y brove tempy c in duobus Materijs totalibus et distinctis, hoc c in corpore et in anima. a tocisla. ℞: cle. Sicut etiã Qã y Socrate. Videt̃ arno omnes. formã posse naãlr posse informare plures Mãas distinctas ℞ vna. cõ ꝓpõs. pr naãlr causre plures effects simul tã adegre ase distinctos ℞: etiã forma una pt informare plures Mãas adegre. Totales et distinctas, ℞ illa pt naãlr recipere plures formas successive ℞: et forma. in pluribus Materijs pr eõ suscepsima y simul ℞ Cuãlr bonitas. in pluribus many, hoc eadem ac valor salue y brove tempy c in duobus Materijs totalibus et distinctis, hoc c in corpore et in anima. a tocisla. ℞: cle. Sicut etiã Qã y Socrate. Videt̃ arno omnes. formã posse naãlr posse informare plures Mãas distinctas ℞ vna. cõ ꝓpõs. pr naãlr causre plures effects simul tã adegre ase distinctos ℞: etiã forma una pt informare plures Mãas adegre. Totales et distinctas, ℞ illa pt naãlr recipere plures formas successive ℞: et forma. in pluribus Materijs pr eõ suscepsima y simul ℞ Cuãlr bonitas. in pluribus many, hoc eadem ac valor salue y brove tempy c in duobus Materijs totalibus et distinctis, hoc c in corpore et in anima. a tocisla. ℞: cle. Sicut etiã Qã y Socrate.

Videt̃ arno omnes. formã posse naãlr posse informare plures Mãas distinctas ℞ vna. cõ ꝓpõs. pr naãlr causre plures effects simul tã adegre ase distinctos ℞: etiã forma una pt informare plures Mãas adegre. Totales et distinctas, ℞ illa pt naãlr recipere plures formas successive ℞: et forma. in pluribus Materijs pr eõ suscepsima y simul ℞ Cuãlr bonitas. in pluribus many, hoc eadem ac valor salue y brove tempy c in duobus Materijs totalibus et distinctis, hoc c in corpore et in anima. a tocisla. ℞: cle. Sicut etiã Qã y Socrate. Videt̃ arno omnes. formã posse naãlr posse informare plures Mãas distinctas ℞ vna. cõ ꝓpõs. pr naãlr causre plures effects simul tã adegre ase distinctos ℞: etiã forma una pt informare plures Mãas adegre. Totales et distinctas, ℞ illa pt naãlr recipere plures formas successive ℞: et forma. in pluribus Materijs pr eõ suscepsima y simul ℞ Cuãlr bonitas. in pluribus many, hoc eadem ac valor salue y brove tempy c in duobus Materijs totalibus et distinctis, hoc c in corpore et in anima. a tocisla. ℞: cle. Sicut etiã Qã y Socrate.

Q: nec una numero forma pt̃ cũ simul in pluribꝫ mãt adhgtiõ ac diõ tmiõ cũ corpo
deñt occupare plura loca illarũ dñr. Et sima forma posset pari natr in diuers
Plus ꝺ dhgtiõ z diuersimodis z sibi z successiue totaliꝫ gnõ subsistẽ frustra ẽm ad
si una forma posset ee hic mõ migrare natr in alia. Rñ mãt ab hoc nos sup fluẽ
rea pt̃ eiꝺẽ formã Dei nõ pñt dari ꝛ dali, rea pt̃ eiꝺẽ formã simul

Propõ 2da.

Diuersitꝫ nõ pt̃ formã. siue mãlis siue spiritꝰ cũ in deplicẽ mãt adhgna et diuersimoꝺ simul
sta. mr̃ oẽs. Rñ hoc nulla apparet, in plurib Rñ eaꝺ forma pt̃ diuersꝫ esse
rari in pluribꝫ locis Et etiã pt̃ quirꝫ illam.

Solutꝫ Argta Contrariã Sententiã

Ad primũ fundãt ghmintꝫ textꝰ. tm̃ ois una formã natr poste in formare z mutãr ꝺ
gnat et diuersimoꝺ ita diuꝛsꝫ gnat genꝰ negõ corpa. Cũ ex. dñr Deꝰ fingꝫ aliqꝺ cũ in plu
ribꝫ locis ꝺ diuersis locis, sim̃ quor fingꝫ ex originꝺ aiãlia cũ ꝺatõ esse alicui spi
ritꝰ in time. simꝫ formã gñ ꝺ cũ unita mãt, in formãꝺo ex ꝺiuersis quibꝰ pt̃ cũ ꝺicta
ꝺi regula Dꝛoga. Cũ mãt ad hoc ꝺ nõ sit ꝺare ut sit unica subsistens forma in forma ꝺ pter diuersi
ãbus sit diuersitꝫ Varietꝫ positorꝰ Rñ. cadẽ mãt pt̃ recipre successiue diuersas formas
nõ tñ cadẽ forma cũ in diuersis mãtis aptõ ex ꝺictis formã ꝺ adhoc ut sit una mãt
liꝫ sit aptus ꝺi gñ mãt. ꝺictũ ẽm effectꝰ pt̃ diuersoꝰ pluribꝫ que nõ pt̃ctꝫ
sic ꝺicta formis pluribꝰ quã ꝺ nõ pt̃ctꝫ Rñ gñ mãt cũ in sta ꝺ hoc ut sit una mãt
ꝺicta forma ex pter Varietꝫ ꝺispositorꝰ pt̃ctibꝰ ꝺ pũblicabile diuersi. Ad 2dũ
negõ Anã. Dñr negõ ꝺ ista eiꝰ ratio ꝺ nõ sit ꝺare abscissa ꝺari ꝺispnõ repugnãtiaꝺ
ꝺare rmalẽ nam una earũ cũ una mãtia ꝺ una mãtia ꝺ nõ sit ꝺare. pariter ꝺicitꝰ aliquis
et tñ gñ rum ꝺ his pũ nõ sit ꝺare ad ꝺictũ Rñ. ꝺicit̃ Mathẽ ad ꝺubiũ quãꝺo
ag nõ sit ꝺare abscissa, ꝺicit nec ꝺare quor abscissor. ꝺ ex una mãtia ꝺ una
mãtia ꝺ spiritꝰ Vt ꝺubiũ quã nõ sit ꝺare abscissa ꝺ ex una mãtia ꝺ una
Quia Contrariã ꝺicit̃ mors. Ad 3tiũ fundãt ꝺicendo nõ sit ꝺare tpꝰ et tñ
Leonẽ ꝺicitꝰ ꝺ stercorꝰ nõ ꝺ ꝺ ꝺ

Punctum .ctum

An plures formæ substles naalr vel diuinity possit informare

Virtz tame duas ℣ plures forma substas posse sal dari naaly in unde Mad. ℣ forma
gnā ntroducns cuppdat alia formā pria Xpi ℣ sola naalz cū illa alias nō post cuplere
illā p̄ nomē cuplet alqd p̄ nīc ℣ una cuiliz. Cū p̄ plura sunt naaly malton effuly
spēi dsponit sol Calē calorē sibile Xpi dbm una qlitz p̄t nāl ℣ recipz plures
p̄ dsponas formas ℣ ℣ formā cuilibz dsponat plurā ve gnabz, naalz nī una
illā ntroducto albedo spūs nī sancto Xpi dbm formā substas p̄ nīm ad sol
℣ cppm nō cū ℣ ior vnō p̄ dsponē ℣ hoc.

2do Obstrdō Supposīt defectu in illis pria accessit dat formay substas ignis et forma ferri in naali Xpi
pnt matiz ℣ formā illā cuiliz illā stat intrinsece, stne qua ē de forma ferri q̄ recedat albigne
reducit se ad pristinū frigy et ad duriem qd reducit p̄ nīcū alteri posita nisi formā ferri formā
nī cppit cōstat tunc calor bone ac gentilitz et pprietz ignis Xpi, arabi, calophile.
Virit vehementes possidēti applicato p dmit ute illud. ferrū tunc sū albedo ynā
Sto Virtz cōtra. nec plurz nec naalz ℣ formas p̄ dsponē illa una dbm ptm. Cū divinity
ona nō pnt dari sm apte rei ℣ pda sti a dē. utrūq; ē utrū. sed ℣ forma substas ps
forma Lupi et forma agni ℣ accidalis operitō ps calor et frigy ignis ē in remis pnt dari
in una numo illa ℣ pda stratdic: dal agni, sed naalz forma agni ē neg ab eq
Sto forma caloris et negaō eiq ē ad oppm formā qz agni ē neg ē forma Lupi et forma
caloris ē negaō formā, frigoris et coloris sū nō p̄t ona dari cū gnali ℣ forma
in una cuiliz una naalz mala

Ad 1m Sto) si forma substas ps Lupi et agni in Xpo ent una Mad Lupus et agnus
essent substa sub spē gabe in recto vel obliq de dato. Sed Lupy ē agnus et agnus Lupy
negā ē falsa. Et ad aut qz ille forme. Sto nō sequla una ēt ad veritē p dictus
Subsē identitas subz sub in dato cū ēt identitas dicā qz ēt cuiliz quā forma Lupi
et agni Xpi, et Veritas p dictis. Ad 2dm ergo qz de in uno subo ē forma alla diuis
et sulcabilis tunc ē verū ē sbz ē p̄dicas. Albū ē dulce, et dulce ē albū ē vera
gnō dicz forma Lupi et agni quā vera ēt hec agnus Lupy ē agnus et agnus
Lupy Xpi ē hec vera et hec agnus Christus pdō ē Xpus et Xpus ē Xpus
ē Xpus vnō identice eiusdem substē. Verbi in Xpo Xpi etm si dat forma substas
p̄ssa stare in una Mad, Vera cō ē hec p̄dicas. Lupy et agnus et ē vera vnō identice
subste sm Mad.

ve ex ſtq ano ex, ſnopbile formaꝝ ali ſe. etqꝫ mutua pugna eaꝝ gnaꝫ ſtatiꝫ hoꝝ
gt una forma poſſt ſtt Deq dubitaꝫ hat i aurꝫ quo euitabitat aliaꝫ formaꝫ vt vitet
ſpatiꝫ in operando et vt formaꝫ ſtt boni regiminꝫ in ſpatiꝫ gt ē forma vbi atq
plures formaꝫ ſimul in una ſtaꝫ ſtq poſſit ee. ſnopbile ipſi trunꝫ euaſe et qꝫ mutua pugna
gnaꝫ ē poſſint ſtt cognoſcitiꝫ ante ſubq extrinſe vrdabit formaꝫ boꝝ ſtqꝫ
adgꝫ diſponat ſtt gbbet ideꝫ formaꝝ vne duꝝ etqꝫ ee ſe poſſet eligꝫ amiciꝫ
ſtqꝫ ſimili ſcil bonaꝝ. Stq poſſit ee de duabꝫ ſtis gt ſcit vna fugaſſe et
ſuppoſua et ſtq poſſe eꝫ alteraꝝ excelle ſtt ſapiam ſtt ſtiſti ſtqꝫ gt ē ſtqnenꝫ
ſtq formaꝝ. Stq ſtt de duabꝫ diuerſaꝝ creati gt ſi gt 2 formaꝝ ſubtiles ſtt
ſpluceree, eſſeruee in una eadꝫ ſtaꝫ ſtq poſſit ee. Inq quia ſe
n ē capax recipere 3 formaꝝ media ſubtile q inferiꝫ. Stq ſupoſit
Pbr ſtq ſi ſcipio de duabꝫ ſtis capaci gt eſſe duaꝝ formaꝝ ſtt ſubtiliꝫ ad hoc ſtt
formaꝫ 32 pluree ſubtiles ſtiles ſ breues ſeu lucide mutuo q ſtrnat ſimul ſtqꝫ ſupee
V etra una ſtaꝫ ē et ſupplug et ſtqnenꝫ q etra ad aquaꝫ ſi poſſit ſpluceree ſ ſeruare
2 formaꝝ in ſtaꝫ una. Ideo ſtudet n pſtqnt ſtuꝫ in una ſtaꝫ ſtq in
ſcipio pleree hoc ui n ſit ee capax. ſtudet pluree formaꝝ ſubtiliꝫ ſeu ludere
ſtq ſit ſpeculatiuꝫ ut gt ſcipio ee ſtq ſeruꝫ Plato ſ Ca nulla ē fundamentꝫ ſtqnenꝫ
ſtudeat Mᵃ hoc ſtq dicebat deq ca nulla ſtqnenꝫ plurꝫ formaꝝ. ſtud ideo pluree
formaꝝ ſubtiles n gnt ſtqnenꝫ in hoc ſtaꝫ ſtq dicebat deq

Stq Sanq ē ſta pluree formaꝝ ſubtiles ſubordinatꝫ totales poſſint ſtqnenꝫ ſimul in una-
Mᵃ ſaltem diuerſiꝫ. Ad Quod dr.

Propoſitio.

Pluree formaꝝ ſubtiliꝫ totales ſubordinatꝫ n gnt ſtqnenꝫ ſimul in una eadꝫ ſtaꝫ ſtq ſi mali
gnt diuerſiꝫ ſtrnatiꝫ. Pbr q formaꝝ ſubordinatꝫ ſtcliqꝫ illa gt pluree in ſubiecto
alterꝫ ita ut ſine ea regnat hoc aliqꝫ operꝫ et qꝫ una ſtqnenꝫ alteri
ragni una ſpeciꝫ ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtq ſi ſcipio ſtt. Ideo ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtt et quod
ſeconꝫ: forma corporeitatiꝫ. Sed ſi ſubordinatꝫ formaꝝ ſubtiliꝫ illa gt ſtqnenꝫ
ſtq ſtt in ſcipiant ſtt cuꝫ ſtqnenꝫ operꝫ ſtq ſtt ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ
dq poſſint ſtt ſpeciaꝫ ſtt ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ
ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ ſtqnenꝫ

Propo 4ta

sed eadem omnino requiritur ad unionem terminandam duplicem
v. ad ipsas formas distas sed quae successive. Et &c. probatur Antecedens Terminus ut Terminus est non est causa sed tantum
quia per suam entitatem terminat formas aut earum unionem productas ab aliis causis unde sicut terminare unicam
formam dicit tantum entitatem materiae et formam productam ab alia causa. Ita terminare duplicem
et nihil plus importat de capite materiae terminare 2 quae una est non per virtutem &c.
Et hic advertere distinctionem in terminare 2 plicis formam et in recipere eandem 2a quia recipit
2 plex forma v. unio 2 plex in materia dat 2 plex recipiendo utraque ortum ex materia visceribus et
virtute illius tempore ex causa. Unde ior utrumque requiritur ex parte materiae sicut et ex parte agentis
causa ut simul 2 plicem edat causaliter circa plures formas circa quas conatus adhibetur exer
cere virtutem causativam quando vero materia terminat 2 plicem formam aut unionem nihil requiritur ortum
ex visceribus materiae in quo laudo visus exercent ac pinde ad ior utrumque requiritur ad
terminandam 2 plicem formam quae ad successionem supposito quod sit capacitas in materia ad terminandam 2 pli
cem formam quae capacitas colligitur recte ex eo quod sit materia successive terminare plures
formas Et. et sic. Quod dictum est de formis substantialibus idem dicendum est de formis
accidentalibus contrariis in gradibus intensis vel de calore ut octo et de frigore ut octo,
quod etiam divinitus possunt esse in materia caelo possibili. Ita hoc enim nulla involuitur contradictio. imo
dicendum est quod etiam in hac materia quae de facto talis possunt esse in gradibus intensis probabilitatem
Dei potentia formam accidentalis contrariam vel calor et frigus videtur enim materia praesens hic ac
praesens respectu formarum accidentalium non solum terminandarum ab se sed etiam sustentandarum in
se videmus enim quod naturaliter in materia una possit sustinere multas formas accidentales disparatas
vel albedinem dulcedinem gratitudinem ex quo possumus prudenter inferre quod oppositum et
contrarias possit sustinere saltem divinitus.

Solvuntur Argumenta Contrariae Sententiae

Ad primum Etsi solvo quia asserimus naturaliter non posse dari 2 formas substantiales in materia nullam per se. Demon
stratione solum probabiliter habet tamen nec argumenta adversarii sed efficacia in contra quibus ita satisfaciendum
est primo negando consequentiam et probatione eius illud quod expellit fortius dicitur non esse quando expellit alias a se expel
lere et sic dicitur negando consequentiam 2a forma substantialis pellitur se naturaliter secundum substantiam a se virtute
alterius pellit alias in eadem causa non sit sibi indefinita ac proinde quia fortius est et non potest esse illa
non ita. Itaque negando consequentiam quia per Auctoritatem Stat experientia et consensus Philosophorum non vero
consequentiam Item 2a accidentalis forma non requiritur tantum virtute qua sustentetur ut potest
imperfectum tempore substantiales Ad hoc est quod plures formas accidentales disparatas sunt in
in toto ad varia. minime exercenda et exigitur ab eadem forma substantiali tamen una forma substantialis
ut sufficere ad ista omnia nec est nostra altera. Ita. sicut sufficit dominium Dei familias
ad varia officia quae pendet pluribus famulis.
Ad 2dum. Et etiam: propter hoc argumentum satis probabile putat contrariam sententiam posse defendi
sed non esse tantum momenti probatum argumentum putat eas dicere eius Dei. Et illud Defecto
in materia ferri accensi una eademque omnino forma datur substantialis ignis et ferri secundum eandem
partes materiae N. datur in materia forma substantialis ignis et ferri secundum diversas partes materiae C.
Stat et N. consequentia. C. Et. quod in accenso ferro sint praemissa localiter coexistentes
et in distantia a se 2 formas substantiales ferri et ignis non tamen in eadem omnino parte materiae
forma ex ignis substantialis continetur in partibus aequivalentibus materiae ferri ex parte facile
pellitur ferri ab igne violento continetur etiam in corpusculis tam ex hac hominibus

ferreus i. ponis ferrib. qui plumbi. ut ferro. Vide etiam Calor et Combustio plumbum qd ferrum. ferrum accendo. Ferrum ferri habitatus et habitat, in ultima parte: adeog in primis paliorribus. Mat ferri. Et Ubi. Iuuat ferri, i. adeo ferri qd in ferrea a calida frigoris et ferri vomere ignea. ubi ibid. autem: Quo magis i. Corrupte alterq qd ferri habitatis qd quarti. ferri ille ubiq ullis Corpore. ut pestem corrumpit alterq ubiq quasi. Pabi edicas oculis pabit nil tetra. Mala ferri. ee ignis defuit. R. Indus ut Carthaginensis ferro Insignita. Corde modo in ira. porro ferri. ferrum. ferri. qui ignis ferro ferri qd ferri agua. dat ut Ubiq. ferri. ut porro. d. ille incepit. ferri. ut ferrum. ferri. ferrum. ferri. Mala ferri. agua. et porro. d. ille incepit. ferri. ut ferrum. ferri. ferrum. ferri. Mala ferri. ferrum. ferri. ferrum. ferri. ferrum. ferri. ferrum. ferri. Videnti. oculi in oculo. pabi. ut ferri. ferrum. ferri. ferrum. ferri. ferrum. ferri. ferrum.

Qua fit media.

Effectus fortis formam a expulsore. in actu 2do formam et quia hac expulsio fit per subtractionem actus secundi
conservativi quod subtractio dicitur esse expulsio formam in physica sed moralis Quia fit media voluntate Dei
per subtractionem secundum quod Deus antequam formam conservabat.

Ad 6tum. Ad 1mum adsumam difficultatem quia illam formam operaturam in opere quod habet et dispones
debitas et organa si atrium ad effectum unaquaque posset suas saltem aliquas exercere operationes, hoc est ista
quod non esset contra et compossibiles secum, ideoque tale aut posset simul valere et ullulare
Longius enim de operationibus contrariis ut de ambulatione et sessione dico quod illa exerceret deambulationem
ipsius aut sessionem quod esset fortioris virtutis altera debiliore nihil operante ut potentia pecudis. Quia
utraque esset aequalis virtus tunc nec ambulare nec sedere possent sed producerent ambulationem motu
quandam medium. Ad 2dam Difficultatem quod tunc Lupus non voraret agnum. Primum Quia Deus tunc miraculose
submoveret contrarietates et repugnantias a petitis per et contra et nunquam accidentales. Quia prius phiberet dolore Lupus
qui deberet sentire in illo morsu voraret enim corpus suum. Et sicut si veniret canis et morderet
corpus illud forma Lupi et agni informatum, dolent tamen Lupus quam agnus, ita doleret si ipsum Lupus mor-
deret. Et tamen tunc Lupi et agnum in rabies. Idem etiam eveniret si simul ponerentur in eadem Materia
forma Canis Asi et Deinde posset etiam concedi quod tunc Lupus voraret et agnum saltem
quo ad partes quae ab ore ipsius possent lacerari. Unde posset quoque concedi quod tunc voraret
seipsum non enim raro est ut aliquam fame imo et ipsi homines edunt carnes suas. Ad 3tum
Dico Quod et Lupus tunc si esset famelicus comederet quod non aut herbas aliquas quas solet come-
dere agnus, valeret ne tunc per utroque cibus, agnus posset quoque comedere carnes, sicut Lupus
assuesceret ad hoc, ita sicut tunc dum. Versatur inter homines agnus solet comedere panem.

Ad 4tam Pro arbitrio Dei tunc posset apparere species externa vel tantum Lupi vel agni
et in una parte agni in altera Lupi vel aliqua media similis tam Lupo quam agno, vel sic
simul utraque forma poneretur in Materia tunc illius formae species appareret quam ante cederet
alia. Ad 5tam. Dico Inter neque fore unum speciem compositum neque unam numero non esset
unum numero compositum. Quia formae sunt 2 speciei distinctae. Neque etiam esset unum speciem. Quia ita 2
formae essent species distinctae quae ita pertinent ad constitutionem compositi, sicut Materia. Ad 6tum
Quia operationes inorganicas hoc est independentes ab organis corporeis Quales non Volitiones et Intellectiones
una ad operationem non nisi altera easdem exercere. Et sic posset ad rationalis, una considerare Deum
et amare altera considerare mundum et amare, consequenter unaquaque posset mereri altera demereri
una damnari altera salvari, in quo casu pertineret ad Deum determinare de corpore quando
illi deberet uni ad damnandum ne aut salvandum vel forte replicaretur idem corpus po-
neretque in duobus locis in caelo et in inferno. Ad 7mam Dico posse divinitus ignem applicari
ad passum urere etiam in medio maris, et aquam posse infrigidare in media fornace
accensa, posseque simul esse calorem summum et frigus summum. Solum enim calor di-
cit negationem frigoris tamquam effectum secundarium qui est impedibilis a Deo. Ad 8vam
Difficultatem quia Quasi Materia una daretur forma cervi et hirci, non tamen esset tunc Ens
rationis seu hircocervus Quia non ubi esse hirci et cervi, sed ubi esse hircocervi
ibi datur Ens rationis seu hircocervus. Cum Ens hirci non daretur esse hircocervi, Quia
hircus et cervus non coalescerent in unam essentiam, sed quilibet illarum formarum retineret suum
conceptum impermissum et impossibilem. Ideo non daretur tunc Ens rationis seu hircocervus.

Pro solutione obiectionum aliarum Nota 1mo Quod si Materia iam actuata una
forma subtili succederet alia divinitusque conservaretur cum illa non eo ipso hoc esset acci-
dentalis nec eo ipso solum faceret unum per accidens non unum per se cum Materia Quia non adveniret

Tanti ꝑpleto. Substantiuo ut ꝑpleto, ꝙ ẽ adiectiuꝫ tanti ꝑticipiti vꝫ forma. Lupi ꝙ adue. dicunt tanti ꝙ nunq̃ nam ꝙ cum tali, Illud, et formal agni dicunt, sed adiectiua tanti ꝑpleto ꝓpriꝫ dico Jumpto hoc ẽ illud gltꝫ ẽ subꝫ. Nã ꝗ formal dic adiectiua 2da ꝙ ꝓprietatem adiunge. Jumpto nec nrio ꝑponit subꝫ ꝑpleto. Jum hoc accum illud. Tot adiectiui sunt tanti ꝙ adiectiua. Illud ꝙ dicunt quot ꝙ

forma? Corporeitas ex hoc posse. Et aliqua substantia intelligi potest ex illa et forma tertia ens? Et substantia corporea. Sed corpus de pluto substantia, nam ex materia et forma substantia corporea. Ergo Sed corporea et capax Quamvis sed forma dimensionis magnus nisi sed quo substantia corporea. Ergo forma corporeitas in spiritibus forma, sed et aliqua forma substantia creata aliqua aliqua forma substantia formantia. Tertio probatur Nam posse. Corporeitas non spiritus Sed corpus includere alia aliud non esse spiritus sicut ergo quo fundatur spiritus Non etiam forma negativa corporeitas ad quo fundatur corpus corporeum. Et hoc ens et corpus Et materia substantia Corpus dicit positio in aliquo loco tertia corporeitas addita, ut corpus quo Virtus propria mortua ut aliqua forma. Quia Virtus duplicata deficientis Et numquam non succedat aliqua, nunquam cadaveris. Ergo nulla materia et forma corporeitatis in viventibus.

Primo, Et hoc Est aliqua. Si una pars etiam est accidens Primus dans esse: substantia una. Corpus altera pars? Et ex unde una pluto et realia forma substantia? Est una pars una forma. Corpus. Et pluto Physica Et quidem forma est Indivisibile primus ad Physica dico? Et substantia dico pluto Et non alius nec Ergo necessaria esse pars pluto quo Et illa forma est? Est una pluto pars Et forma Corporalis Virtus adest? Sentio sic

Propo 2da

Nondum in mea non forma? Sufficit substantia forma? Certe pars pluto Et? Non? Quod dico pars pluto Sic? non non forma? pars pluto Et nam etiam in mea te playa pluto Sic. Et? Ribitalis? Forte multiplicata forma? multiplicate pluto nam supra a nobis notam? Et ordine? Et corporeus Non? Et Varie se ens pluto non supra? Et ordine? Et sensuum Realia pars? Et ad Rationem? Et aliquo Ide in hac. Hoc Etiam Sentio sic

Propo 3tia

Non mis Sic pluto forma in Esse etiam Virtute? Et multiplicate pluto substantia Sic Et Scio pluto? In libris in tractatu de ea ubi dicit? Et pluto Virtute eadem forma dari ea in re et nobis dicit nunquam? Et pluto? Et Sentio sic

Propo 4ta.

In Virtutibus? Positis pars forma? Et substantia? Et in duas formas substantias partes quia singula singula Heterogenea pluto nunquam? Et cuius Corde cerebro nervi Carni, Sanguini et cetera? Et Et similia non separandum Hoc Non? Dic accipi Et? Virtutes? Et Est in esse, multi? Et alia in Virtute Et

Pro quia Nulla? Unum nostra pluto forma? Et habet pars? Sic? Et? Et? Et

Imo dicendum est formam corporis non esse actum seu formam corporis
corporis seu substantiae. Quia si forma substantialis materiae advenit
Corporeitas seu substantia. Quia si forma substantialis materiae advenit
Corporeitas. Idem est dicere forma corporeitatis et forma substantialis. Materia vero
Si vero haec pars sit actus substantialis alicuius existentis integra substantia
corporea. Sed non actus. Et ideo non est forma substantialis. Et ideo
si materia sit aliquid in genere substantiae. Et ideo non est forma substantialis.
Ad secundum dicendum quod Aristoteles in libro de Physico auditu per totum
Physicorum. et in libro de Caelo et Mundo per totum. et in libro Metaphysicorum
Metaphysicorum. et in libro de Anima per totum. et in libro de Sensu et sensato
per totum. et in libro de Memoria et reminiscentia per totum. et in libro de Somno et vigilia
per totum. et in libro de Longitudine et brevitate vitae per totum. et in libro de Juventute et senectute
per totum. et in libro de Respiratione per totum. et in libro de Motu animalium per totum.
et in libro de Generatione animalium per totum. et in libro de Partibus animalium per totum.
et in libro de Historia animalium per totum. et in libro de Problematibus per totum.
et in libro de Mirabilibus auscultationibus per totum. et in libro de Mechanicis per totum.
et in libro de Ventis per totum. et in libro de Mundo per totum. et in libro de Virtutibus herbarum
per totum. et in libro de Plantis per totum. et in libro de Lineis insecabilibus per totum.
et in libro de Situ et ordine per totum. et in libro de Melissa Xenophane et Gorgia per totum.
et in libro de Rhetorica per totum. et in libro de Poetica per totum. et in libro de Politica
per totum. et in libro de Oeconomica per totum. et in libro de Moribus per totum.
et in libro de Virtutibus et vitiis per totum. et in libro de Amicitia per totum.
et in libro de Divitiis per totum. et in libro de Paupertate per totum. et in libro de Nobilitate
per totum. et in libro de Ignobilitate per totum. et in libro de Gloria per totum.
et in libro de Ignominia per totum. et in libro de Honore per totum. et in libro de Contumelia
per totum. et in libro de Laude per totum. et in libro de Vituperio per totum.
et in libro de Poenitentia per totum. et in libro de Misericordia per totum. et in libro de Iustitia
per totum. et in libro de Fortitudine per totum. et in libro de Temperantia per totum.
et in libro de Prudentia per totum. et in libro de Sapientia per totum. et in libro de Scientia
per totum. et in libro de Arte per totum. et in libro de Experientia per totum.
et in libro de Memoria per totum. et in libro de Reminiscentia per totum. et in libro de Somno
per totum. et in libro de Vigilia per totum. et in libro de Longitudine per totum.
et in libro de Brevitate per totum. et in libro de Juventute per totum. et in libro de Senectute
per totum. et in libro de Respiratione per totum. et in libro de Motu animalium per totum.
et in libro de Generatione animalium per totum. et in libro de Partibus animalium per totum.
et in libro de Historia animalium per totum. et in libro de Problematibus per totum.
et in libro de Mirabilibus auscultationibus per totum. et in libro de Mechanicis per totum.
et in libro de Ventis per totum. et in libro de Mundo per totum. et in libro de Virtutibus herbarum
per totum. et in libro de Plantis per totum. et in libro de Lineis insecabilibus per totum.
et in libro de Situ et ordine per totum. et in libro de Melissa Xenophane et Gorgia per totum.
et in libro de Rhetorica per totum. et in libro de Poetica per totum. et in libro de Politica
per totum. et in libro de Oeconomica per totum. et in libro de Moribus per totum.
et in libro de Virtutibus et vitiis per totum. et in libro de Amicitia per totum.
et in libro de Divitiis per totum. et in libro de Paupertate per totum. et in libro de Nobilitate
per totum. et in libro de Ignobilitate per totum. et in libro de Gloria per totum.
et in libro de Ignominia per totum. et in libro de Honore per totum. et in libro de Contumelia
per totum. et in libro de Laude per totum. et in libro de Vituperio per totum.
et in libro de Poenitentia per totum. et in libro de Misericordia per totum. et in libro de Iustitia
per totum. et in libro de Fortitudine per totum. et in libro de Temperantia per totum.
et in libro de Prudentia per totum. et in libro de Sapientia per totum. et in libro de Scientia
per totum. et in libro de Arte per totum. et in libro de Experientia per totum.

Nihil desideratis

negq etiã cẽ diuersã spẽi in Indiuid. sequãt spei. Vtrũ diuersis tãq̃ desinant Viuere. Ad sme
neete multoplicem diuersã spẽi formã. etiã alias christ. multiplicẽ etiã spẽi ad ratio
nẽ quoppiam Pdicã. Socratis forma, Cadauerica eiusdẽ spẽi in Viuentibꝫ tm̃ cuius
spei, tãq̃ huius, quamuis ea cũ mortuis diuersã ad spẽi in tapetibꝫ in Cupro
stali e la forma cadauerica, cũ haec eadẽ sint accidẽtia quã formaueri
uerit succedãtq̃ ei hęreditario iure in illa rẽ. in bona et debita. nec ideo
quit erunt hęc illi in ita vt formã Cadauerica, Ad vtq̃ sphęre dicã. Iohis Vulgo
vtq̃ Cadauer dicit Corpꝰ ri mei Vita priuata. Historia in ea exacte legendo dicit per
ma subintrãt nouam defecturam quã vulgo Cadauerica nominat.
Ad 5tam. plnẽ dicã. Sicut Sñia cũ forma. Vna et forma Cadauerica hũ chorpe non alligẽ
Ad 5tam. plnẽ dicã. Sicut Sñia cũ forma. Vna et forma Cadauerica hũ chorpe non alligẽ
uta repugnãtq̃ diuersis. deserit, qui hãc aligna disposẽ ad formã Cadauerica. Cadauerica spẽi
rut quã nunc ẽ disposẽ. p̃ inducenda forma Cadauerica. Nec ea quã ẽ destruat
dicendã ea. Cui cũ forma Cadauerica sit vnica. et illa forma quã ẽ succedunt
et gradatim ejus sensus sanguẽ hũt eã formã. Omnes et forma aĝi et Vino facti
rueo spiritus valde petit dispositiones ejus gradatim ad cui succedit. Adhuc dant. Generali
quã dispositiones p̃ forma. Cadauerica nobis ignotã et inde monstrabile. Sequitur ejusmodi
quem formã habãt tales dispositiones quas nos ignoramus etiã presumpsimus esse. Sed Q. an
Nec etiã obijcit. Carnis aut ita formatã cute mortua. Viua distant totaliter. Sed
uorsã. Vigua cadauerã formam substantialem. Hinc dicit Artes Ad oculus hũ post
mortem sit solum d quiuoce oculo. neq; etiã illud absurdum de boue sublato et viuo
mento litteraliter. Ja sicut ps dimensiua unum idem manet bos post mortem quoniam
libet in rigore Physico aliud sit spes ps positum. Sicut alibi dicebãt, Ad Aurris
Leopolien plus ego millies mutat q̃ dicam bouum in rigore Physico, mortis tricen.
Sed ẽ ineqdem loqo. Iqm vo Iuramentũ peccãti Adam. Malle rei dotrinaõis
Malum. Ja vo idem ẽ sueuit moralis bouis Viuo et mortuo, ideo in litteris
rare furi qñ vendat Carnes bouis furto sublati.
Nec 3tio Necessitas adducta p̃ exclusã formarũ substãtialiũ partialiũ essẽtia
citer cam cuiusdã Nam Dei Omnipotẽtis. Nam in hac dicta Omnes di
uersã. Intelligendi Intellegendi Volendi &c. In sole ita Omnes calefaciẽ
di illuminandi, dissolubili, Vrendi, carnificandi, nec tñ in hac aut
sole dantur formã substantiales diuersã. Obiter vtrũ distingi:
Diuersitas operum in distinctis ps positis arguit exigentiã et radicem diuersam
tam istig diuersitatis C. semper ẽ de ostendi radicẽ istig diuersitatis
quã in ẽ mala de ẽ forma. Diuersitas operationis in eodem. Potia
li ps posito arguit exigentiam et radicem diuersam istig diuersitatis N.
Sed ẽ multitudo operationũ diuersarum referribilis ad unam formã
ideo in immediatam radicem exigentiam omnium operationum.

sine hâ diuersitâ. dâ Sâ. Cum Sus augmy magis temperanti vi mutuis calidy gñs in thñe ider. magis grauia. sî gñe hûs lr tñe grauib; ẏdeiâ habeant aâm.

CONTROVERSÎA

De Vnione et composito substanzali

Sequit̃ dñâ et forma ponunt̃ ẏpositâ in facto vt ñ mîi unita. Sbor ẏhut dñâ et formâ ẏ Varmîd nonâ ar̃anda e ẏpa subiectâ hoc loco vna nobis ẏ fore de Vnione mortâ grâ. ñ aureos unam ẏ Vhuntê Sntâs ocu de ar̃ẏpetâ qua uarias lignam ẏ dyferiâ. Hoc de Vnione pendit̃ aurâ gîâ ẏ creatrâ a Arianis ẏ Sti Sntâ gîâ ẏsitis dicẏmus Magistro ẏsec de Vnione obiectis qua uarias ẏtâ ñ regentes aliqd̃ rationi nec de Vnioñ ẏ quo aliqd̃ vtî ẏ diuersâ dñe ñre hr̃ ẏ hoste Vnî uenta ẏ equitatê ẏrmabilê et eminentê ẏgruales q̃ Vnî ẏ ñ aureostan in te ar̃ gloriz et tñ Deo attinente. dñi ẏ ẏones dr̃ catas. Hoc de Vnione Methaphe. quâ ẏ vtî ideatas ñ ẏdicata ẏsbre VS inter alî et male Petri.

Sgrum q̃: de Vnione Phyca subtili quadrifariue. Sposîo et ẏmo sorbi ex hac resultatorâ in tñe tertiy VS hoc aut Leo aut Lupy de. Illa quadrẏs anne Ant̃ Et dyâ ẏpte rei. An dñâ et forma sumpta ex diuersis ẏ ex pentâ Corallis Regne diuersimod̃ ex aone quadruez formę ex edabile dñâ ñ formâ ex ẏ Reuerte Dei ẏdente thuy extrema dele Crupbre et ẏmpte subiectas Sto Ludvẏs de ẏpsito an diligẏs ẏpterby suis ẏmt Sumptis.

Punctum Imum

Quid é inre Vnio inter Aam et Formam

Videz nonlby ut Occam Gregorio de Vnione ẏpsito Phyco ñ ex dyâ ẏ loral extrema Vnibilibus sed inre ex quâ dñâ et forma. nunc Ea ex lur Math. Scota ab aliis dñâ et formâ Vgitri Suppsis rep hauchy Veteres quâ Phos ẏmi ex ẏ Plutone ẏtor robant dñâ et formam Vnî q abẏ Inter medias qd ẏ habeant ẏmp ẏ lute ẏtra quor ẏponẏ pre ẏ tractandâ Da ex dñâ et forma sine ẏbnexa dyalnatê ñ ñ dicẏmus dâ Interrogatio ẏ qd̃ ẏdem ẏ ẏ ẏtrarias 2do dñâ et forma dant Vnî Sâ modte Dr: ẏ ẏ ñ illas modare Entia ali ẏ Vnamẏ.

Sto. Si modare Vnio ñ dñâ et formâ dyâ ẏ ñ ẏ ẏpsit exde ẏ ẏtur aâ cor de hut exc. duchy dyâ ẏ ẏ ẏ

Er: etm. Mañ et forma. pōt sibi uniri sepatis. Sto Relāo pdentis in forma ē Verana
dūs n'ē supadicta vīr fundata et Petro. Er nec Vnio extremis Vnibilibz

Er: nec Vnio extremis Vnibilibz
Sto Ipsetis Metaphā ac. gris et dissona ingrer ullā dictā Vnio quā ead supadicta ptibz
sponibilibz. Ipē opositis cuiuā omni et Indiuidue Er: nec opositis Physis ingris dicte
Entie ad Mañ et forma ad suū institutionem.
Vnio dicte vīr ad Mañ et forma. Inuplent Terrore stradis: Er: in dat pbr vīr et ēt eam acti
ne opetis ut supponit etiā cet Dē nihil ē ēste: opetis intrinsecis illis prer actis et poteam.

Respondetur

Quā pcess pedet tōtū de Vnione in extrema nō debēt ad Vnisi et separatis mutuo
relatū et storā obstare nec quo aliqā forma vīa ē accessū Mañ ad alterius debitū attrac.
de storā obstabilita prosit subsit ubi tenā Videt illā forma Vnisi in Mañ tuēā
ingrā dne. nemo Intermedia stare sit

Propōō

Vnio opetis scilicet dicte vīr ad Mañ et forma ita soueris et sine recessio stradibus.
nales. Pōt Impelle ē pōt rapere ad stradē in stradē nulla intercedente materie
impētate in aliquo tēne Possūo sine. Arguō sine Intrinseco. Subiecto
Mañ et forma. ex ni Vnitis fiunt Vnitis nec pōt transire a stradis: sine Mañ et forma
nō ut pōnit ad stradē hoc Mañ et forma. et Vnitis Er: dat intercommixe ad hunc mo-
dum pōssūnt Mutuo in aliqā sed hoc ēpendes nisi intercedat aliqā Entes dicte vīr a Mañ
et forma determinā Mañ et formā adeō contrarie Er: hoc dr admittit stabilitq Vnio
in Mañ et formā ipōnit dicte vīr ad Mañ et forma pōt sic Cū gradibus procedendo
bene. aliter nunc quā ante habit nunc temp: de ec aliqā Mutuo pōssūnt et non ēt
aliter bene ec nunc quā ante etiā mutuari stricte secundum nunc pōt transire
a stradē: ad aliud nunc res pōt ec. aliter nunc quā ante quā hoc pro praesenti non
ēt tali ad ec tale adeō aliter ec. dr nunc. quā ante nō contra nō fuerit male ple-
nunc ē Er: ec. Potro Mutuo huiusmodi pōssūnt hoc pōt nō impētari ad
illud transire alias pōtuisset Petrō podice transire ad ec Petrus ad ec Paulū de
hoc vellet Longchamp sophus dē Er: ec quoniam Mutuo pōt ē talis ut pōssūnt ali
quē transire ad stradē: ad aliud determinū ad ec tali ad ec tale et quale nō impedit
Volō aliud dicitur Mutuo mutuans nihil pōssūt nō aliquo modo transire ad aliud
stradē: illud transitus manebit in dispositione adeō modi transitū mutuāntis alio nunq dicter
Vnimatus. Quinto Oū determinatio vīr nova et Intrinseca de praesente. qualequo vīr ingressus et in-
trinseco ut patet Indatione sed determinatio Vnitis in Mañ et forma ē nova vīr
et contrariva Er: dr ec ad aliquo nouo vīr et Intrinseco quē nō pōssūt ec aliud
nunc Vnio vīr supadicta Mañ et forma Er: dat ec.
Pōt Stē dnr et bene Intrinseca dicta supositus vīr Mañ dicitur vīr ad
mañ et formam ex una pte et ex altera nō unionē dicta supositus vīr
Er: unio ad mañ et forma dicitur vīr et concurso ēt certe cū unū pōssūt ab alio
segarari vīr ē signū distinctionis vīr ex unitas Sed ex ut pōt Entie et rem
distinctam, aliā ēt distinctio ut forte ex mā rei et virtus Intrinseca. Licet non

quid ē accidens, nec pt̄ē de essē hūs.

Propō 3tia

Vnio forme ad mām n̄ opposito subiecti n̄ destruit eius n̄ aggregatum ex Maria et deitate ex Ioā d̄ē recentio. Pbr̄ 2. Cū n̄ habito pt̄ē vnio illud n̄ē vnio Ioā n̄ habitū ultimato dispositis pt̄ē vnio Dei disponēs ultimā n̄ est vnio Pbr̄ nec 2ª dispōs sit a Deo impeditibus solumq; remotis adfieri rerum. sic̄ dedant soli ordinarii curiū nād Pbr̄ diuinitq; n̄ signo. Et n̄ practerea sententiā quid ē dispō. Aldhē. multi Al Mariq; res ut supra n̄ vitio cōis pōt tm̄ latebra vidueta pōt sic̄ cerebrū pōt ex traduc̄ Dei Nacerat &c. Nacerunt aliqz 6 Bridi tpre adeoq; Maā illorū et ad vnitam pcentes habuerunt Vnionē p̄ hīs ultimis dispositis 2ª pōt sic dispōi Eq; ultimis adformā hūs maā ē 2ª dispōsita ad hanc vel illā forma et deū hanc vel illā dare vndiq; n̄ pōt deus hōi libere ex pluribus gratis p̄ creare Ex: Maria ama Bmā Virginē Deiss ex Ri despau indifferenter ut illi n̄ntes ad gdo defuit quā Vnita Mā chr̄ Dei gdo fuit penetrata. Maā ama 8 Virginē ex ea ultima & hōi Dei ha bentes n̄ncā, pōt Virginis ex ipsa gā habuit dispositiones ac respondentes de Videat vltima forma p̄parat̄ quam et gām Chr̄i et ē erat ei trigā penetrata. Ex: dō gratie vnitā. Et illo ē ni ēm admittendo ē scita scientia Vnione n̄ approximante Maā et formā et in dispositi ultimis 2ª Si 2ª Deus ponat̄ ni vno loco qualitatē quā ēt Vnita utriq; Maā. non Lex vñ vno pōt vnitē si vni Maā gā alteri. Sicut enim utraq; ē dispositā, ita n̄ magis ad ipsa mag ra Maāe gā ad illā requirent̄ Dei gratiā et disponent̄ Verbū Verum Maā gā aliam sequitur ē utriq; Vnita. 2ª habitis vno cur pōt deitatē hanc gā Vnita Verbo dicitur et gā Dei ē terno nam n̄ dicitur et disponens eman ē deum respectu patris ac respectu Verbi.

Propō 4ta

Vnio forme ad Maā n̄ essentiā negat. Patrono sta ut ē Verbi nil aliud ē gnāe Vnā 2ª essatq; Vnionis forte ē dnire non Verbū &c grande pōtiq; Dei pt̄ē n̄ forma assumpta ipse ē negō Patrono. 2ª Negō dr̄ et ē de ipsa Epistā vnāt et vnio et vnitum pt̄ē ipsa Patre potui alq; re

Propō 5ta

Vnio n̄ existit forte n̄ decreto Dei voluntate Maāq; et formā vnigā 2ª ē essentia hūs. Decretū non Dei n̄ pt̄ē sit tripli hūs aliud non est Deus. 2ª Si Deus ē Dei ē solum. Cū ut vbiq; Maā et Forma et ab ipso Deo Ex: nō de ē distincta Vnio a Maā et forma et ab ipso decreto redoptet a Cā, in nō n̄ vide tene ēe ipsa n̄ nō Maā ē Cā, tunc decretum. Dei pōt supponē ēe antea Creatam, n̄ etiā ēm item Supponē ante valorem ēe Creatum. Dr̄, multo aliqz distincta a Maā et Forma, adeoq; Vnio ē quā distincta vlr a Maā et Forma et a decreto Dei volente. Volri Maāe et Formam.

Propō 6ta

Vnio n̄ Maā et Formā n̄ ē positō subiecti n̄ identq; eduō sua. q; nāmq; formā subiecti n̄ Maā saltē n̄ tuto sustantante

Pbr̄ 2. Id cui vnio ē debito nam ad vnatio Vnio cui Maā n̄ ē debito ad nego cui plura

Ludrea 2da Edit dicendi de Verbo absq; Sotorq; regno Integrum opponi vt accidentium
Rectum vnione Spectra Integrum distingue vter optaby Intelligy Vna Sit Termoke optaby Forte
Arthy extensiua Seu attenuatiua quid Secu vnitatis relatiuorum vbi vt una pars ponere
Arroy ou alia aliqua vt qua vt Lapidatum Sua Sit Termo de optaby Intelligy Intellectus q3
Seu vnitas q penetratiua Sha vt una pars ad omnes partes dicti Sit habeant vnitatis
rel aliqua qua inuenuntq; vt relati aliquby. Quæ Sit Terminus de optaby Forte optaby Subiti
Sive accidens. Idem dicendu de Verbo, opposito accidentis qd vt entis vbi dicitur

Punctum 2.dum

Quotuplex est Vnio compositi et in quo subiectatur

Respondetur
Propositum

Dubres Quia dst affirmy tertia modorum modalis Vnum inceptio Vbi vedlicet subalternata Vnibilia tribendo chorū modalis affirmā ad unum ut unum et determinate cadit ñ mai ad unum ut ex quo patet Vnionis modalis modo finita ē utrumq; autem Vnibile uerum cū ē affirmativa ad alterum predicatorum cum diuisy q̄ patet q̄ nam ore

Dubres Vnicorne ē Caual modalis ylis ē vi Entitio dicit ēe possibile subalternatum ñ ē debitū de Mundo q̄ est unicornis Vnū Mundi singulū in Mundo subalternatum rapperū subalternatum ēe q̄ possibile debitū ēe Vbi ex solutis abeunte unaquaq; dependet a Mundo hoc ē absque q̄nte dicat unicū comprehendat Cetera possibilia q̄ ducta et quanta a diuinitus parente ex Chymera tali ronia q̄libet dicē ri Entitio Mundi nam ē possibilia ē sub hoc ordinē Se Mundo ex solue In opposito hoc pt ē ē a lapide diffinitū: sed decē cadū ens ē ni dno Omnē ē Mundi ñ ignorū ob cond ens ē lapis Vnū ē Mundi creatis ipsis

Punctum 3tium.

Compositum Physicum substante vel accidentale v Integrale distinguiturne a suis partibus simul sumptis

Videt q̄ sic scotus. Quia cōs cā vera et falsa dicte ē suo effectu sed Mundi esse forma Vnitā ē cā vera et falsa ipsius te dicti: vbi a posito consequē Quia ñ ē cā vera et phy ce sequi.

2do Phy ipsum pdo stradie Phy cum illa dicitur vbi sol calefacit dicit sumptis et ipso sito ignient pdo stradie: Phy ē nomine dicti hui ipsius quem Comedit ambulare stabit ro Mundi et torqueō ñ ipsius. Sic ipsum ē alia pars ipsius Ergo dicitur vbi pres dicit sumptis et phy a posito.

3tio Ipsum ē ipsum subtile Phy hoc ē est q̄ dicitur sto a Mundi et togue Vnitio sol mitig to hoc q̄ ipsum q̄ nam Cum ens abilis ni hoc q̄ ñ ens dicunt Cum cum forma Mundi Mundi fori et Mundi sol Mundi ñ cum sol ipsum ñ Ergo dicitur cum ipsum Phy ipsum ñ ens Mundi q̄ sol ipsum q̄ Cum

4to Si ñ dicunt Totus totus ipsum Phy q̄ modo quis sumptis togue ē hoc ñ Cum forma ñ ens q̄ quis ñ ens Mundi n ipsi dicunt sol Mundi ipsis ipsum ñ ens q̄ est sol togue ñ ens Mundi ipsis ipsum formabilis.

Respondet

Propō ama

Ipsum Phy subtile ipsis sumptis ipsum Mundi hoc ē ipsum forma et Vnione nego q̄ modo abstr, alium nego q̄ modo formā Mundi nego q̄ modo ipsius dicitur vbi subtile Mundi ipsum cum ipsum sol ipsis.

Phy Quia nulla ē neccia dicitur vbi ipsius subtile ipsis sui sumptis ens non ipsum

Soluunt Argumenta contraria sententia

#

CONTROVERSIA 6ta
De Natura et Arte

Siquidem compositum substantiale denominatur naturale spectatque ad considerationem Physicam rationem naturae ideo post explicationem illius agendum est cum Philosopho de hac. Porro non naturae late sumptum varie sumitur. Imo Deum qui a nonnullis vocatur Materia naturans idem tribuens naturas rebus omnibus creatis quae sunt naturae naturatae hoc est ex alia natura natae

2do Quidditatem et essentiam cuiusque rei sic Definitio dicitur oratio explans naturam rei.

3tio Totam Universitatem rerum creaturarum sic miraculum dicitur illud quod excedit vires naturae, id est rerum infra Deum existentium. sic item dicitur quilibet res existere in rerum natura

4to Causas naturales quatenus iuxta insitam propensionem agunt. sic dicitur naturam nihil frustra moliri facere optimum quod potest odisse superfluum &c.

5to Temperamentum cuiusque rei ex 4 qualitatibus primis permissis concretum. sic consuetudo dicitur est altera natura et phlegmata et melancholia dicimus esse naturam phlegmatici et melancholici.

6to. Generationem cuiusque rei. Stricta autem acceptio naturae et prout hic de ipsa agitur est pro principio intrinseco rei. seu substantiae corporeae a quo hic sunt moveatur, sive illud rebus viventibus, sive ex partibus vitae insit. Primo Ex: quatenus de Definitione naturae stricte acceptae. 2do. ex occasione ipsius dubii quidam de motu naturali et violento expediemus.

3tio De opposita naturae arte disseremus

Punctum 1mum

Recte ne definitur natura per principium motus et quietis in eo in quo 1mo et per se. et non 2dum accidens in est. Et convenit ne ratio naturae Materiae et Formae

Videt ad'n recte nãm ita definit. Cã recta Definio de'uenire oĩ soli et semper
defituto nec de'putluere aut opponi nãm. Sed Definio allata n'uenit amo
cam Definito. Cã n'uenit nãm diuinã. Cã n'e principium motꝰ, cumgit ghir in
mutabilis. Item n'uenit nãm terrenã cuiꝰ globꝰ nunqm mouetꝰ loco. Item
nãm corporũ Celestiũ quã excepto cãlo. Empyreo nunqm quiescunt. Item
nãm alicuiꝰ Creaturã immutabilis ẽstr.

2do Conuenit soli nãm. Cã uenit etm horologio ingmo quia principiat motum et
gdem intrinsece, cã in ipso ꝑtentum. Item lenitati quã e principium et quã motꝰ ius
sum. et grauitꝰ quã e principium motꝰ deorsum ẽtra. hã n'et nãm Item
motꝰ uidentis n'nãlibꝰ ut n'quis cadat deorsum. eloco sublimi. Cadat cã hunc
motum et tn id ab intrinseco, hoc e a corpore. nãm. alterꝰ quem ꝑpre
sius si sit longꝰ fatigat hnem qui tn uenit ab intrinseco, hoc e ab aia
3tio otinet ꝑpria ꝑticulare hoc Ign eo n'quo ẽt. Cã ign nãt stat
naturis, et tam nãlis poluit sibi simile. quã terꝰ surgunt ad ouꝰ n'
minꝰ e principium mouendi, aliud gn in n'quo e. Ignis e otraria nãm
Cuiꝰ esse e deterrere ad imã, nec ꝑ pinare ad oppositã. galia
st motꝰ et Quies. deberet aut ficligere qa deficit qd sit principium
motꝰ et Quietꝰ. Ex: ꝓpter hoc n recte definit nãm.

2do Videt rnio nãm n'uenire nãm seu principio patriuo. PZ nn
nãm scat ꝑtinere nãm aut e Ens ꝑfectissimũ. PZ. Et n'in po
tea ad naam n'e nãm. sed nãm seu principiũ patriuum o n'portea ad
naam. Item ad formã Cn'a e nãm. PZ. aliqs globꝰ motꝰ est naãlis
rei Phycã nam ois motꝰ ht principium patriuum ut re. qã mouetꝰ Cn
Vacꝰ rei unicus ht id nãm. Ex: cum forma sit nãm nãm nam n'erit, aliud
in oppositu cent Z nãm.

3tio. Videt rnio nãm n'uenire formã seu principio activo PZ principium motꝰ
de ee intrinseco, sed principium activum ẽ ẽ intrinseco. Ex: ter
mia qud e principiũ activũ n'e nãm. PZ. Tunc naãlis aliqd mouetꝰ qndo mouetꝰ
ut e aptum moueri, sed hoc fit ꝓ principium passiuum rtm, qa sicut rem mouetꝰ
nisi qa patiꝰ, ita nec mouetꝰ naãlis, nisi qa motum recipit. Ex: alium principium
um. passiuum n'activum e nãm

Respondetꝰ

Suppono dari nãm. Sentio tn cum Arte. 2do Phycam. Deo e Cd
nãm. forte sumpta ut nãm e, seu sub respectu principij intrinseci motꝰ
n'proꝑ

ñ possit demonstrari etñ̄ apposteriori, hoc ē q̄ motus ℞ demonstra. predict ex no
tioribꝫ, nihil autē notiꝰ ē q̄m dari possit motꝰ. Et aut̄ uere sit nāa ipsa, patebit, q̄
ignota. fuerit anteqū ℔ hꝫ. nāa. Primo ostꝫ ℔ gt hoc posse Plato alijq̄ arbitra
ri. sit nāam ē vlm. quidam seu forma absoluta a cunctis mundi. ptes Co
mentē cuiꝰ solertia nulla ars, nulla manꝰ, nemo cognosce. negat̄ portas imitando
ℓ primis ℞: accepto Definitꝰ. qui ut explicetꝰ ℣.

Propoo 1ma

Recte ea lib: 2do Phycoꝝ deducitꝰ nāa definite ē Principijs et Caā motꝰ et
Quietis in eo ingt anno et ℔se, et ñ vlum accidens rē. ℣. Approbatꝰ ab oibꝰ
Peripatheticis hīc. Definio. ℞ aduenit ōi soli et semp nāe et nulla Deiꝰ illa
aist magis adrem apparita tradꝫ a Phō, sed ad intellectꝰ medij

Sciendum. ē una Partecla, Principiū et Caā ponit ℣ gre, Oteras, q̄ no dat
tra. sñi aūt et iunctim ponūt et Cā sic sumantꝫ ñ cōtrariꝰ gena ut qui dam
uoluñ sed ñrio. Sum ut designet ñ aliud principiū ē nāa, sed tale q̄d sñi
sit Cā. Sum ut indicet q̄d nāa sit talis Cā motꝰ et Quietis q̄ sñi sit principiū
hoc ē una et radicalis Cā et ñ solū mutuā mutuā mutuā. Sum ut ratiōe ñ oppo
nere semp vlum ē principiū. q̄ndoq̄ ut aliq̄d sit nāa, nec semp principiū
actiuū q̄d scāt nāe Cā. aliud aūt nāe principij, sed aut unū q̄d ultra aliud et
ideo dr Ly principiū et Cā hoc ē principiū et ñ hoc vlum sed etñ Cā.

Sciendū 2do Partecla motꝰ et Quietis simple hīc accipiendas ē, ita ut
motꝰ dephendat gmcunq̄ oppōem seu aduersionem cuiuscunq̄ formā diuisibilem se
cte Subꝫ q̄d motꝰ Subꝫta ē gre a deoq̄ mouetꝫ ad hoc ē ad aliud, sicut ut
dephendat gmcunq̄ mutationem ℔ hyam sine alteratiōis sine localē latiōis, sine
nutritiōis sine augmentatiōis momento q̄ tempore additum. Quietis ñ ē aūt
negatiū aliq̄d hoc ē cessatiōe a motu, vel positiū hoc ē perfectissima formā q̄
rei nāalis q̄ mutatione acquirere intendebat. Sicut pducta partiū accipiendā ñ Co
pulatiue seu Collectiue, ita ut motꝰ sit q̄d nāa dūs aut ē sñi utriusq̄ prin
cipiū tam motꝰ q̄m Quietis. motꝰ sufficit alterū ē principiū unius ex his
Rōe ē ℞. Semp ordinatꝫ, p̄ritꝫ sicꝫ partiū et ē Copulatiuꝫ. ℣: cum
nihil obstet hīc quoꝫ de aūspicijs et ñ semp Ordinatiō.

Sciendum. 3tio Partecla in eo ñ quo ñ ē denotare q̄d principiū et Cā

moty ac Quietis, di ce attributive. actu Intrinseco in eo qd movet. imo qd ipse moty de beat ce Intrinsecus rei, mobilis hoc e ab intrinseco pluentes, emanentes, suo principio in eo qui positus etiã ce principaliter. moty in alio. in quo n e tn in tali hoc loco definitio ab Arte nãa p persona movendi alia ra. quam definitio Artis p id ndar quo nealia pn nealiby diffs deant, hoc aut e qd nealia hal in se principaliter quo ipsa moveant, aliãs secus.

Scendum ato Partias sane p se. etn eadem. assertas cap primo ce qd nãa di ce omne person moty et Quietã ita ut dr aliud positu moty radicale prin nãa et qd di ce una effluo positio subsisti hoc e sine p se. Sed vita explicone

Collige imo. Deu Priuatione neq Caus extrinsecas, neq aeter aliam neq locu ne aut grauitã neq qualetes aliãs n Pipatum, pyrrhi dabem, aut aliam ce neam Sã in his enumeratis verificat Definio nãa nam Priuatio n e ens a causis aut extrinsecis moty proueniens n e intrinsecus mobili seu in actus. hinc ignis n g nisi e nãa pprie q espu calloris, sodati in tuba abo extra se. vt in aeram aut aqua arbores quoq si sint positu aliquis mortuis n g arx medica. Sanatiua alteratiua in medico curante respm, et salutaria moty salutarium in hmõ arte ne fabricatiua horologii moty q instrumenta accommodanti a tn se nãa qa consentanea et p se suo mobili hoc e se. ei qd movet. Facultas etiã li motum rectum et grauitas moti deorsu principiat. Sã tn in moty procedit ab aliis n tn a tribus. sua scia, sed tnen a supponente. aliquo q adiacet positio ne, levitio et grauitas. Et ea n unit una et p se. ide n in nãa. Complu deinde additis, etiã alia ut figura removent arne nãa.

Collige. 2da. Deu Deum neq Angelos seorsim neq corpa simplicia. si daretur motionem subtilem neq positu subtile ce p se nãa. Sã in recensitis n occurrit Definio totaliter nãa. nam Deus Spiritus locum acquirit aliqs spe cibus cum sit aeterna q seo de eternitate ortum p eorum. Angeli aut et corpa simplicia n pnt in ce alli mobili p se et suo, cum eo sint Entia solo simplici tate. Spiritu. n pnt ordinari ad aliqd exercendu, cum id exerceat ne et p se solu Et Deu Angeli et corpa simplicia. pnt dici nãa latiq sumpta. pro effa. Unio quoq nec e persona actuu nec passiuu alicuj moty, sed ex his accepta et ter determinãa actualis, ut mãa et forma ultimata adaptatum positoti moty in spacio. Tandem positio n e persona moty et Quietis ejq in quo v, neq em e in illo tnpe. quo efficit, vt si diceret positio vg hoc ce principium actu nealiu, intelligendu e qd n sit persona actu, nam principium operis

principiandj a dāa et forma in hīc. Obgñ tñen oponi ꝑ ē dāa etiñ in abstracto sumptū vo spū Suppositi Cuj ē pars ꝑ Ego: oportū dāa seu Cathj sumpta ꝑ ētā ꝑfecta n̄ vo in vigore. Artico.

Ad 2m dñi. Pgetatiōne ferrj ꝓueniēte a Magnete (tam mīdificādo mīdificādo) rūdēnis et gñem Viuentiū aut n̄ Viuentiū n̄ de motu strictē ꝑ dāa zdm gd̄ et ꝑ determinen extrinsecā vñ tradato dī mādā a ferro mādā tracto Cui sōl ē stādā, mīdificādo aut dī mādā tm̄ hoc gñe ꝑtitū inclpit ima gīnatiōnis appetitū alijq; alterationēs ꝑticip̄ intrinsecis hīrundinis q̄ et mo do gñis Viuentiū dī mādā gñtō. Zd spectat ad zdm etiā Zuā Stōmis vit.

Propō zd2

Dāa et forma subtilis ē dāa ꝑprie. et stricte, Q.D. ꝑprie et vere spiritual spontē mādē gd̄ negad utriusq; ex n̄ naturis. Q.D. ex̄ partiū Democ utriusq; sentiunt nec id colligūt ex. cludens dāa et forma in vnē mādā. imo in dāa ē vera cā mādā motu exigutchē in ipsa ex subtilitatē ꝑticū ꝑprie ꝓueniēte a toto. Motū n̄ ē cā effectū motu ꝓpriū ꝑando et emanando sua ꝑticulas Rōjcas et quiescendo in earū ꝓpria ꝓfectione. Cōtra Intrinsecā et ꝑpriā vnē et ꝑpriū ꝑticū et de ipsa Quidditē eig. Ad hanc duo stricte ꝑtinēt loca Videl. cē ētrarij huic Ryni Intelligendj ē loqui gd̄ mīng ꝓpriū ꝑ dāa n̄ vt gd̄ mīng ꝑprie forma quoq; subtilis n̄ obstē ꝙ vāo respondi in ꝓpositō, sed dm̄ vāo agendū et ꝙ ꝑ dāa ꝓpriū rubō hī determinata motiōnem actiōnis differt ꝓpriū, affectiōnis ꝑticulē. Ergo ē dāa. Extendit̄ ꝓdicta Rpō ad dāa vnālē, nam hō c n̄ solū gtong ꝙ sensitiua aut Vegetiua n̄ ex, sed etiā gtong vnālis et forma. ac ꝓpriū actiuū ē dāa ꝑprie. Qz cū ꝓpriū et cā motu et Cuditū nempe Intellectiū Volitiū ab aliq; ꝓpriū ꝓpriū ingto ē anc ē ꝓpriū. Neq; duas anc dāa cē subiū ē cē in subo qz n̄ ꝓpriū dā vnālis. Et cū dāa vnālis cē subiū Intellectiū Volitiū, cē ita in subo n̄ gtō sed tm̄ sed ad informandū. Neq; dicat zdo dāa debere cē ꝓpriū motu sensibilis sed ad vnālis principalis ꝓpriū ꝑando Intellectiū n̄ ē ꝓpriū motu sensibilis ꝙ Ex: n̄ē dāa Vñ cū Intellectiū sit Spiritus, ꝙ n̄ solū sensibilis tm vnē adūctorū et zdm̄ gd̄ dicunt in obiecto, hoc ē vnē tangam mīnus ꝑ aneā gtong sit hūd et gtong sit ꝓpriū ꝓbrē, sensibilis cū ꝓpriū ꝑticū ab dāa vnālis ꝑtincta corpori nili dependēt a Phātasmatib; mādis sensibilibus gd̄ sufficit ad mōm dāa. Cū stricte dāa destruat ꝓpriū ad motū subtilē Corporeū, seu ꝓpriū corporei sive spiritus sive corporei alterius etc. cū et in rē stricte dicte ꝓmit in Definiē dāa ꝑticulare motu ꝙ

#

Nota. Inte tñ gt̃ ãa separata a corpore, poducens aliqꝫ oppones vꝫ ubicatiõ
ãas definitiuas Intellectiuas Volitiuas p̃ vii respectu illarũ nãã. Cã nec sorbi-
nec, seductiuã, vi sensibilis et mãalis, nec vi oppones motiꝫ corporis. Motus
aut definiti naãa p̃ mensuã ordinãa ad motũ subsãã comparatã, cui tot̃ vi
gorũ zdo exora gt̃ actꝫ fidei Theologicã charitis specie alterum vitꝫ
tutis morãlis supnaãa vi hñt elicitꝫ ab ãa vi naãalis Cã vi fiunt
virtꝫ nãã, sed p̃ deam obedibilem et subnãlem virtutẽ.

Extendit̃ item Deus zda ad formas abstractas et elementales et tãs em vi nãã
et p̃prie gt̃ vi stãpsie et cãd suarã manentem p̃prietũ et qlitatẽ, quas exercat
vi p̃prietãs debitas et qubicunq; sic vꝫ gravitas solis ẽ nãã recepta lucis vi ãa
mãã recepta quo trahit, perficiendo eandem Lucem ad se p̃portionãlitatẽ. Vñ deg̃nius
formã cãlares n hñt p̃cipia motꝫ locales ab Angelis ex, cãli movent̃ qm
vi tra videmus hñt p̃cipia motuũ p̃ductiuorũ, p̃priorũ et p̃ficiorũ subi
debitarũ alteꝫ, p̃ ordinẽ ad tales motꝫ debitos nãã.

Solvunt Arãta Contrariã Sentẽ.

Ad unum: ista ea dicitur Deus nãã vuentre, ei deus re et vi vuentre nãã dñã
Cã n dãs ei ex Caligine zda, et sequndũ zdo, deduci p̃t gt̃ attingat ad terram et corpo
ra cãlestia dicit gt̃ quando cãlum nunqm quiescat locãr et form n movetꝫ lo-
caliter quiescẽt tñ dud in suis p̃prietꝫ quas vocat et ad quas se reducere
sicuꝫ deperderet Terra. re motꝫ pluribꝫ alijs motꝫ sensibilibꝫ et alternis motꝫ sive
em vi externa sicuꝫ sun nadir ad locem, moventis etc localiter vocꝫ centrum: Sic
Creatura ẽ mobilis sentẽ gt̃ vi in potibilis Cã hñt p̃ceptes intrinseca ea
tuarũ, hoc semp̃ movetꝫ ad maiꝫ et maiꝫ bonũ. Qualitãs de vocatione n valet Cã
Vocatio ẽ solum zdum. Vnde gt̃ immobilis hoc ẽ localiter n ẽa simplr. ee. aut immobile
dum gt̃ vuenit autem ut Lapidi vuenit ei mobilem motꝫ Partibus quiẽ n ẽ immo
bilis simplr. Ista zdo gt̃ Deus nãã vuenit soli et n lenti nec gradiri nec horolo
gio ut Dictũ in Obiectione hñt aliqꝫ motꝫ in horologio p̃cedentes ab intrinseco, vꝫ
gt̃ plumbum a rota movetꝫ decurrũ, sed tales motꝫ sũ nãales et p̃prinaturales a
nãã horã. Forma subtilis plumbi n ab arte. Horologium mobilium sentẽ illes,
tingunt primitiuam, ab intrinseco violenter n ce nisi p̃ accidens vnde alicuiꝫ actiuus
vꝫ vinꝫ Petri e sublimi loco ẽ violentꝫ vnde terrã diuersis aut lapidi aut ligni vi
q̃ cadit aut aquitꝫ cadit aliqua pars corporis Petri. Ideo si deꝫ Petrꝫ cadat vi
plumas n evit casꝫ ille violentꝫ. Motꝫ etiam p̃ gravitatem n impotẽ abintrinseco prin
cipiatꝫ fatigat hoem diu deambulantẽ, sed abextrinseco Cã semp̃ lucratꝫ cui veni
tum resistente modo dñi hoc currens videre modum na rum resistentẽ subtilis
aquã: similue. vere oppositum ad impedendum vacuũ. Ideo actiꝫ fatigat hoc

hoo dum magis aer vento durante resistit ictui, tm calefacit etc hoc dicitur deambulans vne
ergo hec lucta exercitus pori in ejus corpore experiens. Coercendo q quos exprimit vitales mi
maiori copia expellunt, quam egredi debebant hinc p̄ callos in maxime vsuae et fortis
hoo reddit. Tandem patet hoc deambulantis fatigant. Ad 3tium dum dicit sanctus actiu
lit sursū, nunc remittit dicunt dni mori strangis exercere in quo n̄ p̄ n̄ cē lucta debeta
strangi a repatt et violenta. ex qua defatigab oritr.

Contra 3tio Et n̄ hō quietis vnp̄ tmō. actat ago q̄ n̄ ri a trai nād dist. cū p̄mo. illa
q̄a n ad ē determinta ad unū. hic ē agens nāle n̄ p̄ n̄ operari posito ordy regulati ad
agendū, sed mīo educit effm C. ē determinta ad unū tam d̄ p̄cē ops numeri effectu vta
vtrū possit oppositos producere. Et tren aligna sunt opposita vbum vinere. Et facti et vin
Et fectrita. ut unū sit vtā ad alterū p̄ cē nāa vbum p̄ncipe et vic. hōre mori et viu
es passive sumptaq̄ ptrea in oppis tertiū tendit ut sibi qualescat. Ethi aligna
sunt opposita Et facte ita ut unū n̄ sit vtā. ad alterū ut ad Sornū vel Calor et frigus
n̄ p̄t illa recipere nāa nria sed sola libertas vel nāa libera. propter unam ronna
tribuite ē vnitas et rte. libri, p̄t, ola etc. maxime opposita. Intelligo p̄ter in tento
p̄ Satellone et Valleneg.

Ad idem Augustin. renouantia animam ad mōm nād n̄ in efficaā, n̄ unā cuiq
Nigr. legta. Et vba n̄ ē tam inspecta quam q̄ nād ut ait descripta a phō quam
de ipsis, n̄ idem q̄ distingr. Et in potēa ad ēē mām n̄ ē nāa. C. ior q̄ ē potēa
solū ad certa nām tempa; ad ēēa forma q̄ n̄ ē nāa Et ioi tanto distat nouē Et
3 ceptm, sicut ens unū precipue ex 3bs precipue rerū nādm p̄t ē. dubiū alterū, sta
una. nāa p̄t ē dubiū alterū et 3 ens ergo n̄ potēa ad vba respondi Et 3tium
Et etc dicitr. Debet motū et nāli Phyca q̄ ens ē et q̄ partitiue a d mām
C respectue et q̄ritue. ad q̄ritū. Et Sua. hoc potior ē forma q̄m
mām ita ut motū sit nāli alicui opposita, hinc ē magis vno totaq̄ p̄m vbi
pjndē, et ad quilibet motū mām requirit, nisi tm ad q̄ndm forma ejus Pjncu
hat n̄ evit rei oportū Simpliciter exercitandy. Sed aut violenty vl formā et
omittat, aut preter nām, vl neq ad eā pducte nec repugnanē hat. Et vbi
Cuiq dno dicitr vnq rei unū ē nāa Phyca Et dno pertinet vl dit res Phy
ce. oppositū. Una ē nāa Methaphca q̄ntq nāa q̄ndā ens vba rei C. dno et
Et dicens, vnq ē vl vnoiens q̄ oppositū Phyca dicit hō p̄ter Phycū
ac vnam potēa Phycam hō facto ē hal etc. ē nāa Phycā.

Ad 3tium. Non accepta vnta formā urgent, n̄ unā cuiq Et mor. Et forma
quā vl oportū esse mortē tamē Intrinsecū ē vl oportū q̄ mām, q̄nus pejus
motq ex eo, q̄ actiua n̄ mīo Intrinsecū debent ē mortui vpl. Cum multa

passia actiua motꝰ sint extrinsecꝰ. Ideo Quæ Ꝙ non Ꝙuentia ꝛ volun
ab passꝰ passiuꝰ, sed etiã actiuꝰ, qñ in re hãt nãle a prõ ꝛ mouerꝛ Ꝙ
etiã res ꝛ morentꝰ nisi qñ patit. Sꝛ tñ etiã ob id nãle mouerꝛ Ꝙ ea qm
mouet, atꝰ ita erit ei motꝰ nãle tñe passij actiue et passiue simul.

Punctum 2dum

Quæsita nonnulla ex occasione Definis Naturã de motu naturali et Violento explicantur

Quæritꝰ nmo quid motꝰ nãle et Violentꝰ? ante Ꝙ tangam Ꝙ nãle multas ꝛa
nes hꝛe Ꝙnt Ꝙ nãle opponitꝰ supernali Supra illud qđ ꝛ accidit ꝛtra nãm.
Supnale aũt dcãt id qđ ꝙuenit a nãa ad unũ determinate operante sine cogre
tate. Dr de nãle igni tendere sursũ, dum opponitꝰ aduentitia dcãt id qđ ꝛtrarij
Nãle qđ ꝛ nãle Quantꝰ Dum opponitꝰ extraordinaria dcãt id qđ ꝛtra
ordinẽ seruatꝰ dcãr accidꝰ. Dum vo Ꝙ nãle opponitꝰ violento et ꝛtri
cte sumitꝰ, dcãt id qđ ꝙuenit a nãa. Vnde Ꝙ ad Quæstũ. Motꝰ nãlis ꝛtricte
ẽ ille qui ꝙuenit ãnãa ẽ tam actiue qm passiue simul, hoc ẽ ab aliqua pte ope
nente oportꝛ. Ꝙuenit aũt ab illa qtenꝰ ẽ motꝰ illius oportꝛ, Dr cum sorte
motꝰ ut motꝰ ẽ distat ordinẽ ad utrumq; principiũ passiũ et actiuũ, requꝛ
ad hoc ut sit adiuncte et ꝛtricte nãlis ut ꝙueniat ab utroq; et qtẽ qtenꝰ
ẽ motꝰ oportꝛ. Dicne illã partẽ Definis nãã eiꝰ negatiuã et Intelligendã
Negatiuã hoc ẽ nõ in alio subo, sed porito hoc ẽ in qrenta. Qua hic aũt colli
gẽ nec motꝰ qrentꝰ ama ꝓducit Entitẽ, nec motꝰ quo ãã ꝓducit Intelle
ctiua potẽtiã, si hꝛe vltꝛ dictꝰ abilla ẽ nãle ꝓpte, Dr illa ꝙuenit a
nãa, hic ab ãa qrenꝰ nãa et ãa ꝛ in oportõ, nam eodem modo etiã ꝛ ẽt in
oportõ, tam nãa Entitẽ qm ãa Intellectiuã potẽtiã esse emanaret. Qꝛ
etiã aliter definiꝛi motꝰ nãlis, ꝛtricte neq; qđ sit ꝛdum nãle, ꝙ operatione
et determinẽ seu exigẽtiã Cãe. Ideo Definẽ motꝰ videlicet Violenti, dicꝛ
pono Violentã ex Phõ ita ab Arte definiꝛi. Estrid qđ ꝓcedit ab extrinseco
nullã vim ꝛferente ad passũ. Partẽ ab extrinseco ponitꝰ loco grãs in illa ẽ
ꝙuenit Violentꝰ cum motꝰ ꝛ violenti, ut ad circulariꝛ mota, cum motus voluntarius

Partẽ 2dã

Partis patio ꝛ obante inclinacõe aut indifferenter se habe ad illud sed potius ita ut pcham dicat ytambo ẽ extraneitentiam seu opinugnãdillꝰ motꝰ. Porro ꝑ passiõ hic intelligit trinꝰ modꝰ quꝰ ẽ ꝑ se ꝑ accidens ꝑ violẽ denominꝝ. Hoc supposito.

Rꝯ 2do Motꝰ violentꝰ ẽ ille qui procedit ab extrinseco nulla vim operante passo ꝛ qui ẽ ytra inclinacõe naturꝝ et determinacõe seu exigẽtiã eiꝰ qui ꝛ quoad ẽ a natura aut nãa ẽ. Idem cõ Joann ꝑ ytã Descripõe. Nota hic bene multos dari motꝰ violentos quoꝝ quidam ꝛ libenter recipiunt adutꝝ, ꝛ de his violenti sed molestos in quorꝝ cõe

consistentem in hoc ut bona aliqua adimant creaturae vel hoc atque ius aliquod stricte
sumptum hic non potest inferri ideo Quia Deus non potest inferre iniuriam creaturae licet ipsi omnia adimat Ratio haec
subiacent divino iuri altissimo nec in illa ius stricte tale habet. Creatura quod obli
get Deum. Hinc est Ratio si Deus per impossibile innocentem hominem puniret damnatione aeterna
non faceret ipsi iniuriam Ratio non faceret contra ius ipsius, sicut non facit figulus contra ius va
sis quando vas hominis deputat ad ignominiam faceret tamen tunc Deus aliquid mali non
per contra ordinem suae bonitatis et sapientiae.

R. 2do Deum comparatum ut ablutum Dominum ad creaturas posse inferre toti naturae
violentiam Physicam stante in hoc ut sit contra exigentiam et inclinationem creaturae
in bonum quocumque sive partiale quod est vel descensus respectu lapidis, sive unitae quod est
ascensus sursum lapidis ad impediendum vacuum. Ratio potest Deus annihilare et destru
ere totam naturam sicut enim liberam toti naturae dedit ea ita illud libere potest negare
Ergo potest facere violentiam Physicam toti naturae ut ablutus est Deus. Qualibet enim res
positive remittitur contra malum suum quod si accidat patitur — Violentia maximum
aut malum naturae toti est non esse.

R. Deum consideratum et Authorem totius naturae prodige illam gubernantem et in finem suum
dirigentem non potest ipso facere violentiam Physicam sine compensatione Ratio violentia
illa est malum naturae toti cui infertur. Deus vero ut Author totius naturae aliquid
naturae potest facere violentiam toti naturae vel etiam particulari alicui supposita existentia
ipsius. Sistat facias compensationem per illud bonum incompossibile ac bono denegato idque
per maius vel saltem per aequale quam compensatio fiat vel entitati illi ipsi immediate et ratio
se cui negatur bonum connaturale vel universum propter quod sit et cuius bono cedunt
quaecumque contineantur in ipso. Probatur haec propositio aliquot exemplis ex Sacra Scriptura
adductis. a P. Hesparca negata. Conquisitae est humanitati Christi subsi
stentia creata sed non nisi subrogata divina deo accidentibus Eucharisticis
substantia panis et vini, si adest corporis et sanguinis Christi. Et inde prosunt ad
effectus longe nobiliores quam si inhaererent substantiae panis et vini Impeditus est
ignis Babilonicus a combustione sed propter [illegible] innocentiam et commendationem apud
posteros innocentiae ac amoris divini ergo ipsi stetit aliquando cursus
solis sed concesso progressu. Victoria cadentis in gloriam Dei et adeo citam
dam fiduciam in Deum Cultorum ipsius Ita pulsatus Author Ratio etiam huius
explicem assignat unicam. Quaestione 28 de Deo

R. 3tio Deum consideratum ut Authorem in operando legibus naturae eamque tenet
ad finem suum sapienter gubernando ad finem suum promovere. Ergo non potest illi face
re malum adeoque nec violentiam per negationem finis determinante debiti ipsi

R. 4to

Q Ato Deus ꝑ posse facere voluntatē creaturē in ordine ꝓpriū, et negando actū beatitudinē ꝑ ponit in ordine naū negando ꝓmū alterū. Ex bonū naūle ordinis ꝓ operari ꝓ bonū supnaūle ordinis alterius extingui Deū, bonū naū supnaūle ordinis ꝑ ꝓ operari ꝓ bonū alterius ordinis ac ꝓ sit in supremo ordine. Ideo ꝓ ē extra humē ordinē ꝑ ꝓ ē super ordinē et alterē impōs in ordinatū. cum ꝓ ē a Deo ꝑ ordinata ꝑ

Q Sto Deus ꝑ ꝓ facere. Voluēm creaturē opponitur in diuisione ad bonū diuinū mum gloriē diuinē manifestandē. seu ꝑ ꝓ agere Deus extra ordinē naū ad ꝓpriū. ꝓ finū ois actionis diuinē ab extra ē manifestare gloriam suam. nullū aut agens ꝓ agere extra ꝓpriū finē omnis sua. Unde Deus faciendo miracula extra ordinem totius Universi ordinat ella ad manifestandā suam bonitē sapiam ꝛc. Posse dari inclinatē in creatura. ad manifestandā gloriam Dei. Unde patet ꝓ ō bonū ēt finis omnis obiect creaturē ad finem aut et bonū dei inditū.

Ludvic 4to An una creatra potuit alteri creaturē dare in terre Q subiectē respectus inclinatē creaturē in bonum partis. ꝓ referri voluntatē de facto ex experimur usum rem. corumpi ab alia ꝑ ꝓ aquam obligne. Sic ꝑ ꝓ ignis inclinatē creaturē in bonū suum ꝑ ꝓ. Ex quolibet creatura operatur motus inclinatē creaturē in bonū suum ꝑ ꝓ. Ex quolibet creatura operatur motus et dirigit a naū vltē. Et: ꝑ ꝓ agere extra bonū naū Unde obligatus naū mouebus mouuisset creaturē ꝑ ad finē subiectus, ꝓ repugnat. Hinc in malibet corruptē agit iuxta bonū naū, tendentia in bonū suum. hoc ē in ꝓpul destructionē Universi. et seruatiē speciei. Et agit extra bonū partis forma ꝓ destruit

Ludvic 5to An dei motus medij sui neutri neg naūle nec ꝓ voluntij hoc ē qui neg. sit iuxta inclinatē et ꝓpriū naūle dei neg extra ꝓpriū inclinatē et ꝓpriū, ꝛ ad indifferens et ꝓpter naūle ꝓbi motus ē circa loci quo regnis mouere et ꝓpriū, ꝛ ad indifferens et ꝓpter naūle ꝓbi motus ē circa loci quo regnis circumuolubus sub celo quia impij ab orbe lunari. Hinc Aristo. xij. et xij. et ꝓpriū motus Dei. motus nec de ꝓpriū nec de ꝓpriū in subō nec ꝓpriū. et ꝓpriū. et ꝓpriū. et

Certum ē dari plura motꝰ genera ad quos pagnum ñ hant inclinationem ñm
ad bonū sibi determinate debitū. Cū enim libertas pluribus oferatꝰ bona
quib⁹ tales potꝰ ñ sit determinate debita. Sc. illuminatio ab aplurib⁹ signatis
eē aeri eo quod sit bonū indeterminate debitū aut existens ab aere angē
aliqua ꝓprietas ihiꝰ. Sic ꝙ Inclinatio passiꝰ intelligas grauitatꝰ posita
in Inclinatione ad bonum absqꝫ virtute agentis naturalis ꝑ virtute alicuius
sit determinate sine ꝓpter determinate. decētꝫ probabile nullū dari motū neutri
in nāa seu supponale. Rō Cū enim motꝰ sit ꝓgressꝰ intrinsece mutatꝰ subiectꝰ et ter
minꝰ simplicis ꝓportionatꝰ rei motā ens ꝓfectiuꝰ in ordine ad suū finem
nūc ē bonꝰ et ꝓportionatꝰ ~~rei bonitatis~~ nec ꝓfectiuꝰ existens in ordine ad suū finē
sic ē bonꝰ et ꝓportionatꝰ rei corruptā erit cū positiua inclinatione subiecti
rā motū adeoꝫ erit naāli, sic ē bonꝰ nec ꝓportionatꝰ erit cū positiua inclinatione
rantia subiti adeoꝫ violentū. Cū enim resistentia naāli sicut et inclinatio sub.
dagis ꝓportione et ꝓportione naāli. Vnū resultabit. Et sic non
erit aut naāli aut violentꝰ.

Punctum 3tium

De Arte

Vt cognōscat illustrior cuiusdā de opposita illibiste discutienda ē breuiter
aliqua ꝑ quibusdā. Quidā dicunt ita ars et naā seu ouenient ad eadē
ouenīāt, Et artem et naām seu ouenire sine cā utriusq; operis precedat
ꝓposite et ordinate certa ꝓscriptione et ratiōe legibꝰ ꝺe sicut agens na.
turalē effectū producit sibi cognatū ac similem, ita artifex effingit opus formā
intellectꝰ sue ēsse ꝺe accepta ꝓportione Ethon Ita naāli Ars mai
ita naā cā Deum supponit. Ita Dam Ars qm naā sentit ꝓfuit ad
ab impfectoribꝰ ad ꝓfectiora et facilioribꝰ ad difficiliora ꝓgredit.
Sto Sicut mā ē mensura artis ita ars ē mensura artificiatorum et sicut
naam diuinam artem ita hūāna ars naām imitatꝰ. Vnde ultimus
appellatꝰ simia nāe. Sto Vtrinq; nabby ita in alijs quidam ꝓfuerunt
studiō elaborātꝰ casui locum inuenit. Sicut naā operatꝰ impfecta
aliqua ꝓfectiua Intrinsecā Vniuerso, ita ars operatꝰ ꝓpter operem
eximiam et varietatem.

Diuersimodꝰ quoq; ars cum naā in multis dicit Quidā ars naām ad
opus aliqd faciendū aspirant ars ꝓfecit naām simplicitā ꝓfectā naā

arti

arti. 2do dicitur ꝑ aformatiuum res fiunt nõ sed imitatiue veri v vere factas
dum Vnus Iudit Corporibꝰ ad veri speꝫ referendũ ex arte collocatis Sto
nãa ẽ essẽ rebꝰ Ꝑ hoc nõ dicit aut accidentibꝰ eis dem. apte nãge
nerando formã suppositi mãa mutãa artiuo tori oportuit. Vnde dicit de
ꝓbꝰ ubi nõa docuit. 5to Formã ꝑ arte inducãa artẽ aone
ubi unpere, ubi nõa docuit. 5to Formã ꝑ arte inducãa artẽ aone
n̄ secꝰ sicut formã a nãa edith nec ẽ dicꝰ alicui dicam sicut cyprus
cyprum ꝓpinquat.

Vdrix 2do. Ed nõ dicit Marte actiue sumptũ et habitũ exterꝰ
rubet ẽ ꝑ habitꝰ exterꝰ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
cum reda rnẽ factiuꝰ hoc ẽ ẽ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
gitur ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
lẽ tale ẽ dicꝰ exterꝰ. Duplex hꝫ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
mago Dicꝰ exterꝰ. Alij intrinseca sed immanentes ut Salbũ Cantũ
immanent ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ. Ex data dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
uctiue sumpte in celi Cantꝰ cantꝰ cantꝰ cantꝰ cantꝰ cantꝰ cantꝰ cantꝰ cantꝰ
que cum ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
tale Cognẽ. Vnde ei videnꝫ hirundines nidos ex arte facere et ꝓpter disponere ex
Calas de Vrii aut Canes saltare. Et hoc nõ ꝑ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
ductum nãa ꝓ se frunt v respectu talis aonis ꝓpter bene. incubatas et ingressus
ꝓpria vo ad certa signa excavatur. Ꝓpriae aut sumptuosus imitatiõ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
operibꝰ deaonnatꝫ ex arte facta ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
ut forma dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ

Vdrix 3tio Quibꝰ forma artificialis. Vel statuã Vestis dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
nãa artificialis in re ẽ hyeia ẽ organica resultante ex Entibꝰ vit v entib artis
ꝓpriae accommodata determinata. Porro figura ut ni ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
mnaõne Entes eduni ẽ Spectabꝰ. Ꝓbꝰ in organica ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
figura ẽ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
Vnã. Organica figura ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
figura Organica Cantare vo ut in loco ꝓpriꝰ capud caput in medio
hꝫ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ ẽ ꝑ habitꝰ dicꝰ exterꝰ
aloco et dagis corpore Chri Dñi n̄ Eucharistia.

Obꝫ 2do Ꝓ ad 2dum Ꝑ ubi ꝓmus Intellectꝰ hꝫ ꝓpriꝰ hꝫ ꝓpriꝰ marmo
rea ut hic figura organica mensã v statuã Ꝑ Intellectꝰ statuã mensã v

statuale. Gr: forma artificiosa mentis Cathedra statuæ figura organica vocabulorum ex. Empirie. Ars accommodata determinata. Vide figurate effigiem modum quante dic. statio qua artifex cui lignorum facile statua alicuius augeretur communis ad Entia cui in usu alicuius glorificandi dei ejus figuram organi atq; radio ejus vocis. Gr: hi Cornus descendi vis a Entia adunque figura organica. Non alicui aliquo hujusmodi terminare ad vibrandi arca cum e. Si qui fuit artifex mentis varietate. Vibratione. Arci statua facta. Corpoli asperitas. Lustrum mare deperdit vibrio circumscriptiva in in desperdit. Artificiali forma statuæ Gr in hac figura organica in ni vibratione existit forma artificiali. ? est artifex facit statua vs S. Petri gr Deg rerum ejore ad individuibile p mundi corporeus Christ in Euchuia quo casu adhibebit statua figuram vibrate. seu vibratione. Arcui scripta. Gr: statq; formæ in existit in vibratione del confiqura. Organica qui manebit etiam transferas alio et mutatq; vibratio et etiam vibrationis individuibile.

Judith 4to Atq; ars pictoria opus mundi virtus phycæ q opus mundi adde Intellige illud qui hi forma subtilis accidentalis q ornamentum accessorium qualium genitis. Si Ed ars tam active magna qui pictoria ejus artificialis esse dei mundi seu opus mundi esse virtus phycæ. Sic una pars de actus quorum in artifice solu tradendo ei regulas et precepta operis faciendi mundi. Gr: illa quorum in pictoria phycæ illud opus mundi solu dirigitur. Hanc regulam et precepta dari vita indicendi mundi obiecti forma cum circumstantia figuram in mente rei et corpori existunt. Secunde regulas et precepta Graeci, Cognio aliq in in fluxi in obiecti ut patet in arte statuaria rhetorica negi cui Cognio pictoris sed tradendi in picturis statuarum et picturis. Idea quorum pars patet. Si ars pictoria e forma artificiali. Si in actuosa voluptuosa artificiali. Et hic e si mundi forma modo in di tam in generalis qui in re genita et finde vertuas candi vita quadi. In artificiali forma alter in mente designati finales alterum modi operis artefacti existunt.

Non ti q hoc negli qui ctr. ctr. positio. accepta multa plura q modi diversis ad aliqua opera usu. Statua figura programmatis eiusmodi de ornu. Pestis quoq; Diversiani se visibile magnitudi Vendebatur lanaeci Cervicos di fuit rentes q terram. Di ctr. Si Imperator habuisse aureas auricillas quæ contabuit. Ge. Alberto magno scribit qui fecerit Caput

ñnã statuã ita artifices ut lapides saltare etiã. Dentatos architectus Socratis
ela bonacis columbam quã ñ aere volitabat. Dedaly fabricauit statuas huc
illuc discurrentes fisse dicte. In vita Pisani refert qd in curia troyanor
iuuenes ponte ad ruinã scarcerãt et aurea puncturã ministrarunt Vtrumq; in pe-
dem qdcia et pluta similia etiã facta ñ gmensuratã aeris intromissi.
cum argento vtriq; pulueres ministrãt et virtutes magnetum et alia multa
talia nigra occulta Virtutes includ etiã dies figura-talis, talis
ab arte formata ingã in frumenti granum semel deuehat et subseq; abat.

Quidã sto Aristã alienã vi bene applicando nãlia actiua passiuis possibilibz
opera nãm efficere. Sy neq; solucia gadinis ut stent formã talem, nec etiã ea
qd stinent formã accidentis, sed etiã ea opera nãm qd stinentia sic formã subtilem
inuenit, imo etiã ea qd stinent formã subtilẽ adeo seu ingenii seu misti, qd
ars actiue simpla alienã vi efficere. hoc applicãdo nãlia naturis ad
nabilia. Sy ume Sy spõe de operibz ñ qdo ad formas accidentales pertinen
qd colores qui fiunt a nãm etiã a picture. arte q a picture dicitur ad naturã
ad argenti Medica. applicãt et usui herbarũ aliorum. Sanitas nãlis in corpo
re animalis Cãis, ẽ extra. mortis mors aburre Cognoscere superiora etc.
Sco Quod formas subtiles Sy Sy in forma butiri et Caseus qd applicãt
eis lactis butiri et pappliãt prati qd herbei qd alicuius frumenti arte
directiue cuiuscunq; speciei Caseus. Sic in forma subtili auri Dicit mag
ister qd per ten hominem possibile sit saltem a boue fieri, aurũ verũ
et fulcatũ et adulterinũ et Rã? Sy simplex dicit tale agens nãle
qd habeat Sy fortã notiã tm̃ instrumenti accidentalis et ñ substantialis re-
quisitum ad aurũ verũ primo illa iungere. Imo Turrecr̃ Rudolphi nãlis
Cãsar? poduxit e suis fornacibz laterculos versus aureos. Sy dicit modo
insita rerum nãm ec Deus ñ apparet aur nãm formando vero auro minis-
tra vim posse qd de pena alijs rebz quod operibz vivis debent ad triumphã
8bis. Edificiat formã auri ñ in duci nisi vi caloris ãtherei et acute
penetrãtis de lapide ad qd aurũ pertinet Sy multa. fieri vi caloris ẽ fortis

quę etiam ꝺ̃ calorib⁹ ignis ꝓtrahunt maxime cu hi calores ut omnib⁹ constat
dem. spec. adeo fortes ꝓ calore ignem interna excitare. puta aurū vndiq; Lutū
adhuc ꝺ̃tinet aurū interea me calla nobilitat calore. Et ita ꝺ̃ ea ꝓpter
quā nā adhibet ignis. Sāt artū ea ex quib⁹ in ꝺ̃ssolutione ꝓcedit. Certū
hui⁹ et ꝺ̃ponit in vagam ꝺ̃ctū sui Caus: Et nō ꝺ̃ct alīgnde ei quā in
suo ꝓ̃ ex ceteris morbis modis generatis. Ne ignis Elementaris ortum pati
cap. generet. ꝙ actione. alteriꝰ ꝑ ignis ꝙ radiorū cognitū. ꝙ calorē corporū statuta.
Idem aut̄ de auro sentire. nihilabit Ca ritandum. ꝓpterea ignem cauendū
ꝓhibere ꝺ̃ctū artis hymiā subgaudet gratulatur. Et ꝺ̃ct ignis a Cau
mito iure abignatis ꝓtractantib⁹ artes ꝺ̃ctrahere calor. referri ingressib⁹
leones mēbr. hoc ē effectum autem hymia ꝑ ꝓpter. statutū, ē pot
rus ꝓtractantib⁹ hanc artem. Ideo ꝓ necessitē et auertit Romanū ꝺ̃ca
sion⁹ morbū decretū ꝺ̃ Dei ctīneuit ꝺ̃ salubritate Romani, dum haec artis
Ebraeae dictos adiummam. ingressū. ordinarie redigunt. Dare ne fal
sum Vendere aut̄ ad medicinam cū periculo quā ad bonū. Et ita Et
Et de Preuentib⁹ sensibus. addit cū ea Reppte ꝙ ingressū applicando acti
ua. nobilib⁹ artib⁹ ubi sumne grauius inutile. nocet. Et. Et de.
Preuentib⁹ sensib⁹: Vsu de dalib⁹ rum effectis ꝑ imꝑfectis ꝙ ex parte inclusa
ut rum ꝑ detectū nocui ꝙ obligādo ex parte ꝺ̃ obligādo ex semine nocuum
Certus cū ea pertinentia mutatū ex. calaueae. irrigari strangulati. ꝙ mo
ctum. cōtinentib⁹ nocui. ꝺ̃ ex. et strictissimū bonū. Ipsa ex. cadauere.
equi scarabeo. nocui ꝙ ꝺ̃ctum applicatū certo modo actiue. ꝙ ꝺ̃ssolutū
ab nonentem⁹ meam. Radicib⁹ quoq; se rectis ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū
sine gallina. ex. ouis certo modo ꝺ̃ obligatū. Si. quoq; ꝺ̃ctū
serpentes a magis coram Pharaone. ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū in meam mihi
arte. Similiter applicatū actiue. passiuis.

De. dalib⁹ effectis loquēdo quā ꝺ̃ pari grauis mitra sentire ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū
seo ex. Certum ē ex ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū. Et. ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū
alīq; semine nascentes sine ꝺ̃ctū Originali ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū. Christo Redemptore
Et. Vbi ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū. nonne hui⁹ Dei ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū
voluit Deus Vita eternis. Non ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū
seminalem ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū. ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū.
Vs humores nocuos ex ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū
quib⁹ Mira ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū ꝺ̃ctū.

Sudoris

Quidrij 6to An mens parcen. medium. Valendo hmõi officium et nullo attritu
põ reparari, ita pariter vigor diutꝰ p longos annos etiã senectute colligens põ
carnem reparauit et ad iuuenilem. Vigore redeuit. Q̃ vid pote. fieri malit, aut fatꝰ
currẽ quã id efficeret et inuentaꝝ in impossibile saltem legãdo de Angelis. Hanc
q̃stionẽ stat. Debrij mo expõ aguilꝫ. cuiꝰ inuentute venuste tonsꝰ decorpora.
dicens Senonalis et aquilꝫ iuuentꝰ mee. Deinde ex-emplo bnum trãspe Parme.
sibi socio qui annos ꝯ 538 Juuenilis Cutaneꝰ deposita. cruce et aquila
re. senili ad iuuentute redijt et postea ad annos ꝯ vitam protraxit. Et ex-
emplo cuiusdam Abatisse qui in extrema senectute facta iuuenula etiã
in publico compuere erubescebat. Mascij gens Historicꝰ tutꝰ pandere nolu
lem. Indianos dicit pe 300 annos viuentes fer ad iuuentutẽ redire, pe pristine
lineris quidem nrã voci: datis Dr Mensis Optimi auct. Addens eundem Indianꝰ
sepe ꝯ annos explere et ad hos vigore dum hãc deseruiret. semper aut
nouis 300 annis statꝰ iuuenilis et amicis, rugosam. cutim exuendes
tes et alia. Senectutis grauamina exuebat. Cõtrouse artem redeundi ad iu-
uentam quã tuendi vigorem iuuenilẽ quo valde gaudebat Deus p.
palam: Si tales ante multis steuis gaudet. Corporis ita nocentes dñ. Hominꝫ
tem certi p hanc ait longeuã vitã pristine laborum de solute aetatis.
ime nonulli de stultitia deducunt qui ung cum nostrꝫ Robinis sepe audiuꝫ
dicere se nõ fore solicitꝫ de Beatitudine celesti modopiti Deus p̃ mesuꝫ
vitam. in hac mundi sedat.

Quidrij 7mo Ope sue Create, potuit facere aliqua. miracula. Q̃ nulli
Creatura neq̃ hoim neq̃ Angelus nõ facere miracula. Maior p̃ artem
Dei Cõ miracula in re Cõ id q̃ Cõ Angelus mirabile. et Intellectui potenti
admirari nem. pe. Creato. Stãt cã cã ignorat ritus eadem effectꝫ causa cognitꝫ.
Porro mirabile simplr effectꝫ cui ignorata Cad. Cõ videbitur aliquꝫ effectus
eadem nullꝫ Intellectus Creatꝫ attingere põ. Et ex nouitate rei spectate.
effectꝫ eo pe apparere mirarij. absque illi effectui in. rõ. sed nulla Cre-
atura potest quicquã põ efficere quidpiã pe sit mirabile. Semper tñ Intel-
lectui potenti admirari. Cõ nulla pt agere sine ordine totius nisi cum quibꝫ
dam sit subordine. nõ. Et Cõ quã potest aliqua Creatura n̄ potest ex eã
simplr. oriunda in Intellectu Creato. eandem Creaturã i simplr. cognita
bilis ascripsit Cabaliꝫ Creatura. superiorꝫ, alias cõ frustra illegio
modestiaꝫ. Et i nulla Creatura põ facere miracula quia tam alicui nulꝫ
Deꝫ qui cã sit cã simplr ignota ei Intellectui Creato, non absolute creatum

ñdalt ꝑ facte cognoscibilē, cupta. ordinē nād totij. Vnde de Deo dicit qui facit
mirabilia magna solus.

Contra. mecde dicta. ñ nullū inꝑdā ordinem. cum de rebꝰ gestis dicat manifestū quā
vt Hieronimꝰ scribunt ambitionē aut vltionē exercuerint. Quā de Locustis dicto
lorū ꝛ bruchorū, de Canibꝰ cuneo ꝛ Alberti magni. Qui sed ꝑfecte ñ potuit
fieri nisi dñs. Dñs ambitio ex vltio dicty ñ fuerint diuinitus impte.
dant cū ꝛ opere Dñmonis qui ꝑ manere Corꝝ, ꝛ fecerint aꝑtis ñtrus ma.
chinatis lucris. artificiū ꝛ argento vitro alijs cinnamodi captis ad merces ob
tinenda. Vbi accidit, dicit in Astrologijs quā libratis certa. vñe cingt. Vel cer
dicendū de Locustis, Bestijs ꝛ bruchis hec ex ñfrgi facta ꝑ Dñmone ꝛ ad
alios ꝑ datam ꝑmissi Christo dicendi. Sicut fuit dictū de Christo mendi, sed ꝑ hoc
ꝑ Dñmon ñ dicit cuꝑtus, ꝑ mentum egris formet Ioannis. Similiter Londoñ vitij
mōdi ꝑ quo nullū fuit ꝑ vocabulū. Solem dicendi de Cagete cuneo Alberti
Magni legati, in vbo ex gliter corꝝ vitalis locatus, ꝑ motū aeris causatis
ac mutuatis crebris ꝛ ab eisdē causis crebris ventis flare, dicimus.

2da Instāt oppanitꝰ dec Venetijs obsidam qui petebat ñ ignem ꝑ artem Venetijs
efferunt ut ñ ibi reuerent ꝛ ut ñ laderentꝰ gladio &c. sed ꝑ Venetijs ñ obsidiones
aut ñ occisionem. Facte mirabilem tñ aliquā ꝑ fuit effecta a Dñmone.
ꝑ oppositionem, aliquā impedimenti illius ꝑ mortem locale Carentes deijci, ñ
ꝑ impedimē cubitus. Sic et ibi. quidā mirabilē ꝛ formare. impedi.
mens ex colorib⁹ dcly Dei fuerit ꝑ ut ꝑhibita ñ laderentur cum ex approbata ꝑ
Stia. De secretis Cordis quā Cognitio mirabilem et habet ñterdum
Angelis. sed ꝑ Angelū ñ posse ꝑtingere ad secreta cordis cestro cogno.
scendo vbi reuelatione Dei sed solū Deū qui creauit cum ꝑ ignij Dñus
ac iudex iudicat, illud. Tu nosti sola ꝑfecti tuorū. Et ñdicij ñ
extremis Angelis ꝑ facere iudicium, alijs vbi ꝑhabile assignari arcana
Cordis. Vbi De planijs et grandine excitatis Cato Serenā, vel cum pe.
dere planijs ad omnibus nubis ꝑtri dicat. Item de restitutione rebus
ꝑditis desperatis a medicis. sed ꝑ excitationem planiarū grandinis
ꝛ impedimē ꝑ fieri ꝑ mortis locales. Restitutionē quoq; sanitatis desperatis
quā hoc restituere ñ ꝑ, absq; ꝑ solam ꝑ potentiā actiuam hmi
ꝑnaturā fieri, adeoq; ñ facere miracula. Sic ad humanos ꝑtat
Deo Scelesia etiā ꝑtuit metere miracula. Concedit ꝑ fungi mortui ex
ꝑtat a Deo ñ ex miracula sed gratias indebitas nisi fierent. fieret
a signo

aliquo modo miraculosi. Sta. De Religij Antichri qui facturi mala ita
ut multi in errorem adeo inducant. sed Sta fortasse ut parum de eorum
Artibus mendacibus, qã sicut & solum mirũ locale. ejusmodi Dæmonis auxilio fiũ
Antichristi erit. Vñ sentendo quam descendere de celo, & facere ullum
miraculũ. Cã hic dicendus a Dño more. sicut & locale mortis. Sta. De
quibusdam. Characteristicis & proprietatibus certis Verbi quibusdam aliquando in exercitu loco
dicendum

equis, nolunt eum comedere. Item quod Cervus herbâ venena tollat. Item quod Canes quidam infirmitates suas gramine quopiam tollant. Et quod nulla aves si ipsarum nidus obstruatur lignorum foramine alicuius arboris, per quandam herbam apposita illi ligno apposito extrudant idem nidumque sibi reserent. Per hanc scientiam Dæmon in gratiam Veneficiorum multa facit, quæ nobis prodigiosa videntur revera tamen simpliciter naturalia sunt, neque enim ea semper facit de ludendo sensus et phantasias hominis.

CONTROVERSIA VI

DE CAVSÎS IN COMVNÎ

Ad pleniorem Intelligentiam Corporis Substantialis nostra est cognitio causarum a quibus illud in suo esse dependet. Tum quia causæ sunt quasi fontes aliqui perennes ac redundantes. Unde existant omnia quæcumque natura rerum capit et variet. Tum quia ex causarum Ignoratione et notitia effectuum oritur admiratio aquæ sicut initium duxit Philosophia teste Aristotele ita tum absoluta censetur esse cum admiratione deposite perfectam notitiam causarum comparavit. Hinc a Poeta ille vocatur felix qui potuit rerum cognoscere causas. Pinde et nobis agendum est de Causis prius in omni postea in particulari. Porro non causa accipiemus hic in latiori significatione ita ut idem sit precipue sueniatque Privationi. Neque in strictiori in qua comprehenditur solum causa efficiens sed media significatione quæ complectitur omnia ac sola vulgata causarum genera.

Punctu

Punctum Imum

Definitio et Divisio Causæ explicatur

Videt n̄ recte definiri cām ab omni & hoc qđ dicit postpon̄ dans cē defectibile ex se. Quia hōc definio n̄ est cām conveniens. Et n̄ cē bona. Pbr. quia Dans n̄ garuca ex mā sua a pte post indefectibilis. ut Angeli qđ mālis, mās anima. Durabo ste āeterna. beatorū ac. damnatorū. et m̄ tñ hat Verum cōtrarium et consentaneum n̄ nec. Deū. Ex: n̄ est cām mālis et det cē defectibile ex se et ex nulla sua. 2do Supposito Quare Deus aliqđ ab extra produceret qđ n̄ habere ab hoc Deū. Ex: respectu illi est cām et illud habuerit effectū Dei it n̄ sit cē defectibile. Ex: n̄ recte definit cām qđ possit n̄ haberi cē defectibile.

Respondetur

Cām. dari evidenter. Sicut evidenter dari fortia. ita hic qđ de nouo fiunt, hōc cām. n̄ habeant nec hre qđ sumo cē ex nihilo. nec cm ex se aptū esse. Negis absq; hoc. tendi cē tantū ēffectū nisi cām. Quidam dr̄ cām ut sit motio dum. absq; hoc. effectū qđ fiecte et inchoatū accepti absq; etne nullōq; ac primi. Dēs em. etne. aperi omnia per admirantes absq; qđ ignorant apprehendunt dr̄e cām eis. Nec cuiq; patrem ap̄petere. et qđ ap̄re. Cām aliquis rei nisi p̄ hiberunt absq; nomine Cām. Non dr̄e evidens. Respon Cām dum. aperta Quidā ut colligi. p̄ ex. absq; Gate. ac. p̄ ac. nem et Rōe. Cām ut dic. c. Valentina et quorūdā cui Gate. ac. p̄ ac. nata. hō. p̄ne. etā primi. Potia esse etm Valentina. qđm et Gat. Vene. Vnam. &c. et mortalia. cui Gate. ac. p̄ ac. nata. sola. dofunt apprehendi. Et Aristo nullū definiunt Cām. p̄ genus. idco arbitrio. Vnig, cui p̄ voluit Respon Cām qđ est ain R. Cantab. nihil ergi nulla em. lex cē p̄ ut legis latores. dē n̄ necp̄ omnes absq; auctoritā legem tota a pcipe. nihilominus n̄ nobis. dē.

Tropoō ima.

Quantū et Qualitative accepta Cām ut dic ita. ex primi p̄. Et primū. p̄ ac. mo in fluens cē defectibile ex se. Et ad mentē Ocā. Illa definio Ingua. Ly pcipi. vne qđo vehīa ipse dicta p̄mat. Ly influens nomīa. Nomen ac. De fluxibilia. Li n̄ ad modo ut nota. p̄ ac. Nec. et nec. Cām. ante. Ita dicitur ea ora qđ requirit hōc loco cui. Ly p̄ Cām. omni. Et ē ut ante. niat ad soli et simpl. Cām. subintre em vita ad Cām manifestā. applicantia vinculi Cām. nō recipit, una em. qđq; cām. solet ē ita. sua p̄ē. Et sol. inventiat declarat nam. p̄ cam ex. duplex ad ultima qđ n̄ influunt cē p̄ ac. p̄ne. Et cē ex. duplex mera. applicata et determinā ad hoc. et influunt. cē p̄ne. rum et recedendo. Primi Primū. a vne Cām. Ita hōc n̄ influit cē p̄ne. rum et recedendo. primi p̄ et ipsas n̄ ht cē qđ influat. Ad hōc. ex duplex. primū. ad actiones et nec̄io dicitur. Quia Ad dicens. Ly genus. dicit. cē. hic. et. nec̄io dicitur. Quia

Et dirigi ad Patre. habuere. ee Spiritui Sancto ñ ẽ ꝑt dici ẽ habuere. ee esse. creatũ esse. Sed defectibile ẽ esse Intelligi hic Diuinũ ẽ quãdo attributa. i effecty et in re. ẽ Sortas effecty indifferenter esse. ut existat et ñ existat a ꝑte rei. ex parte ñ existendi. qd ñ agentis ꝑfici ẽ eorum thoc. Spiritus Sancti. Zdã. cum ꝑtat Deitate alibi. qd ẽ ut ñ fundety in aliqua hypostasi nisi deitas nec qua ñ vnumitur. a melioꝛ Doctorũ. ꝑte a. dubitq. Patet ex qd ꝑdictus dicty definitiuy abstrahat ab oi alia doctrina. et mihy certus ñ videtur. Spiritũ Sc̃m ꝑtat qd ẽ ut ꝑiat ꝑ Verbo ex ee motus ñ videtur sufficere interpretatione. Constat ex dictis q̃ dicitur qd ẽ ꝑcessio. Quia dicitur ee ex esse. libet ex hac Voce Videtur ẽ melius hanc viam. vnus Spiritus a duobus ꝓcedit. ex Patre et Filio. attributa. Sed Myrch. Quia sic ẽ defectibile. impleri ex plenitudine ñ videtur ratione ñ qd aliud ꝓcedit ee defectibile. q̃ ab exercitato hoc ñ. ee. Sed differentia et diuersa. ut ꝓbabat. qua ꝓpter ñ ee effecty defectibiles. Dicendum. a Deo diuersa q̃ ab Intrinseco hoc ẽ ab Eterno nec differente ut existat et ñ existat sicty. ñ existendi. Aliqua quoq; ꝓtat qd ẽ ut exprimanty ee quia exprimebat Sc̃m Patres ad mentem. Sed mentis ee sic Verbi. quia Spiritus et Verbo ꝓcedit ab eisdem. a quo dicit. Hoc ee exprimit Ly ee defectibile. Quia ee sit defectibilitas. sit effecti Verbi. ꝑ qd ñ ee ita strictus a quo dicit. Sicut qd ꝑ ee Verbi. ee. ut sitat Deo cui repugnat q̃ Spiritus sanctus ee defectibile. ℣. x hui

Collige. 1mo ñ ee rectum Patres errorum auctoritq̃ Cãs et sic. Sed hoc qui. authority et veritatis Cãs omittuntq̃. Ex ipsis aliqui ee rogabit ad veritatem Cãs docet ut legenti patebit.

Collige. 2do. Rnem ob qm ut Patres Latini non cab in discretione ñ admittunt. adeoꝓ ideo Sc̃a videntq̃ Cãs dr et dam it Correlativum ejq; qd ẽ effecty. in diuinis autem admittit in qd ꝑsonam. cui de esse. equis dicit ee relativum et ꝓcedendo eend strictis ꝓsonã diuinã ejq; ꝓprietatis. ꝓsonã Cãs sic. dicitq̃ celeberrima e Doctoꝛ in Quatuor. qui Cantum docuit in essentia, Paulum, Matalem et Doctoꝛ Canon. Dic Quæsit.

Propoo 2da.

Diuus Cãs ut sic in Essentia Spiritalem magistrum et Formis ẽ intrinsecum dilectã unitiuã in membra distincta et species subalternas ñ ita immediate Deo Actus Diuinus ex ingenio subtili. Cãs Doctoꝛ regit manu et Doctrina et Vniuersum nam nã et Deus nihil ꝓcurat frustra sed autem ꝓpriam Diuinã Pastum Mag cui et forma. et Cãs Magis et Spiritalis Cãs formans Mundum et Cãm efficiens. Cãs Deitq̃ movens efficiente et finali. Deitq̃ politica dicit adiuncta. Deo. Cãs et Cauri gra. quor Cãs Deus quitq̃ ex primitq̃ ee rei. Sed gra Scdorum vt A Primi a quo, ex quo, ℣ primum

Remota n̄ influet in Caū proxima effectu agendo & seruando causā proximā effectū sed solū influet in ea modo quo causa vniuersalis influit in causā particularē, Patrem qui potest ē seruare vitā, tamen non ē vera propria & per se causa effectus Nec ē sua tunc causa n̄ Remota. Et in illud in effectu nam p̄ agendū omnino actrēmo & omnino eodem modo. Respectu p̄dicti a suo Parente vide illig.? Amens in instanti generationis existens vide. Et nunquid ex eo q̄d n̄ existat nec ē aliam causam in genere influere. q̄d n̄ influeret si n̄ existeret causa particularis. Sic quo ad illig q̄d n̄ existat in effectu p̄ter illa causa Remota. Sed q̄ vocabulos se habeat respectu illig. Concludig q̄ sic explicata causa Remota sit causa mo-rales respectu effectus moralis p̄ducti a causa proxima quam causa Remota ante p̄du-cit. Quia Alexander vt̄s in illo instanti sanguē p̄ducebat dependebat a sua causa immediata hoc ē a Philippo Parente et ab orbe illo a quo Philippus causa immediata influxit in instanti genitus ipse vt̄s dependebat. sed Philipp. non ē genitor Alex. p̄ducens ab illo dependet moraliter ab existentia sui Parentis et sui Alexandri. Et vi cadō dependēa quam Philippo Patrem Alexandri dependebat immediate vt in instanti generationis immediate etiam Alexandri dependebat a Deo eodem quo suo et Parente. Pa-ternitas sui. non Pōt Dā Philipp: Patrem Alexandri in instanti geniti mortua-bat a Deo ea ea q̄te posset antea p̄ducty ab eius Alexandri adiuante, vtpo-tuit, illa p̄ducō n̄ p̄babiliter n̄ seruante, nunc Dā Deū hoc influente et seruante cuius in instanti geniti Philipp: seruaty fuit substituit loco actionis p̄ducēa ab Deo Alexandri existentia. Hoc autē debuit dependendo a voluntate Philippi ab Deo Alexandri: Negatur dependet Alexan. a patre suo ē id cā mora-liter agente. Dā hoc autē inferri p̄t unum p̄missū nisi modo Physice dependente tm̄ a Deo seruante dependere moraliter ab obj̄ suis

Cū q̄t Deū hic et nunc non seruaret, dependet ea ea q̄te illi p̄ficiunt ex altero defiente n̄ seruante non ex hoc numero p̄missū et vere dicetur? ergo. hic et nunc non seruādo dependet.

NO Distinctō Cā in Caū. quā ē in actu. 1mo et in actu Caū quā ē in actu 2do ergo. distinctione.

Dico 1mo actū simū Cā duplicē ea. Alig ē logicē quā ē n̄ repugnantia esse possibilitas Cā ad existendū. Ita Antichristus modo hī actum essendi logicū. Dā hī possibilitatē ad existendū. Alig ē actū simus Cā Physicus; Qui ē virtus sua Physica aliqua ut virtus in Deo p̄ducitiua creaturarū ē actū simus Physicus Dei. Hi 2 actū distinctionis ergo. Hoc Dā logicē n̄ p̄ducitiue Dā cum ea plus n̄ p̄ducat, reijcitur consequēs. Ideo quia nec etiā effectus ut talis fortis. Habet tm̄ etiā effectū n̄ repugnāa ad existendū. Physicē autē actū ē p̄ducibilis, et n̄ quoniā effectus fortis sumpte.

Dico 2do Actū simū Physicū aliquē ea Remota qua Antichristo ac. esse existentiæ & virtutē p̄ducitiua seu q̄ Causalitas vtpotuit vtpote sentire

Cadendū 1o.

ipsum finem amat et effici ꝑ existentiam actu amat ꝓportionaliter. Cæ. Et quia ꝓpositio illa
Ens nec possibiliter amat et effici. Sed Chs obiecit non ē magis idem aut Regnum respectu
Pranandi in ꝓportione qualitatis, respectu ad actum amat existim. amat. Nisi enim
actio aut effici ipse esset ꝓlata ꝑ aliquid ꝓductive. et respectus ad effectum
aut actionem.

Ad primum in oppositum patet. Cæ in actu 2do dicit forte oppositum actionis Ens etc.
Cæ potens operari dicit oppositum ꝓpositionis. Sed negatur. Cæ ꝑ quid actualis
existentia Intrinsece aliqua res in actu 2do. per quod possibilis Intrinsece cadit
res in actu primo. Simplum cadit res in actu primo quod ē in actu 2do. Respondeo
Intellectio Regulo Regens et plenum ejusdem. Per quid actualis existentia res in actu 2do
Logica, cadit possibilis. existentia in actu primo etiam Logica. Cæ actu primo et 2dus Logicis
Logica, cadit possibilis. existentia in actu primo etiam Logica. Cæ actu primo et 2dus Logicis
est idem ꝓprie rei. Cæ actu primo Logica ē ipse res ipsa ad respondeo. 2dus non actus
ē ipsa existentia. Per quid actualis existentia res in actu 2do. Physica, pertinet possibilis
existentia in actu primo Physica. Cæ actu primo et 2dus differunt. primo enim ē Cæ 2dus
Cum Ens mutat patibile ex Cæ in ipsis, nec ē illos differunt, et in solum 2dum
modo dicendi, scilicet intelligi actu primo Logice et 2dus.

Quod attinet ad Cæm in actu 2do. Dicendum existentia ꝓprie existentia
additum. Ratio Cæ Cæ in actu 2do ē Cæ actus Cæans. Sed actus Cæans Cæ in ea
talis existentia ꝓprie additum. Ens et Cæ in actu 2do. non patet
non ꝓbat in ꝓpositum Cæ actus Cæans in ea talis ꝓprietas Entitativa Cæ.
Cæ ut patet Solutione ex eo Cæs ꝓpter ipsa ꝓprietas et ē ē actus Cæans ꝓpositio enim Ens
non nec actus faciens eductionem subjecti de termino Mediante. Ens ut ē Cæ Entitas
ens nec actus faciens eductionem subjecti de termino Mediante. Ens ut ē Cæ Entitas
quod ē Cæ formalis etiam actus Cæans Assumptionem mediante. Ens dicitur ex
existat et in actu Cæans existentiali. Ad hoc ꝓpter ex actu Cæans effici ꝓpter ipsius
in in actu Cæans non ē talis ꝓpter existentia ꝓpter Entitas Cæ. Sed ꝓpter ipsius
ratio in ipsis ꝓpter.

Solutio Argta Initio Puncti ꝓpositi.

Ad primum Notius ad Notius ejus patet Ex dictis in Solo Quæs primo, nempe
Cæm Angeli Mundum, tempus, durationem, Visionem Jesu Beatificam
ex defectibilia. Intrinsece ꝓpter Entitas quod sufficienter ex se ad hoc, ut existant
etiam existant capacia, sed ad existendi, si aliqua non ponitur extra Cæs existant durative
sive semper quod existentia non tollit ꝓpriam subsistentiæ. existentiæ.

Ad 2dum. Admisso etiam supposito solutio. ejus ille ex defectibilis extrinsece
existentiæ Deus sectibilis. Intrinsece. Cæ ut non esse essentiæ hoc, ut illi non ꝓpteretur
ens Intrinsece Entitas et Deus essentiæ sui existentiam. Ex ut ꝓprie ipsa
apta est ad existendi ꝑ non existendi, sed vere ejus non ipsa non ꝓducentia.

Explicato sensu. definitivo. Cabutsse agendo ē desperato quod ex illo tempore
vadit. precedunt. Volunt aliqui in indefinito Philosophia. Respondeo hic godbe-

cũ existẽa Priorit[as]. Succeda indistanter Concurs ad effe. et Positaliter Causando. Nullo
ab esse, determinato ad certum esse. n[ec]essitas Causæ. Distinguit[ur] agendo &c.

Functum 2dum

Existẽa actualis Cãi ẽ ne simpr̃ in via, ad Causandum pre instanti quo ab ipsa procedit effectus.

Videt[ur] Thom: n[on] ẽ in via simpr̃ q[uo]d mouent Causa q[uo]d in medio ante habuit existẽa
pre etiã cũ n[on] existat in instanti seq[uen]s ab hoc q[uo]d mouet et p[ro]duct hoc a
quo, tunc Motus p[er]seuat tunc q[uo]d ẽ. Sed etiã Cãa p[er] Causat tunc
q[uo]d n[on] existit tunc hoc ẽ q[uo]d in medio ante q[uam] eas existẽa.

Ad 1um Concept[us] ãi esse gendere abortu n[on] existẽa. Et ut effus a Cãa in instãte

Ad 2dum Cõtinguitas loci sufficit ad operandũ Sed etiã stinguitas temp[or]is. Et
alterius Patris Cãi potest operari in instãte in quo non est.

Ad 3tium Assumunt aliqua experientiã de sectionibus formarũ ignis &c. in metallis, in
quo n[on] existunt, dũ pergunt ad formam. Agen. educi virtute q[uo]d in ẽ in medio ex Instãti
precedenti a Cãa Valorionis. Polio ibi, metu. locali etiã pertet, et etiã p[er] hi cessat durare,
mora, autẽ subsequi a longo spatio virtute precedenti Motionis. Ad 4um q[uo]d pertinet
ẽ Cãa existentia. Et n[on] existat simul cũ illa. Et Cãa Et n[on] existens in instanti a quo est Causa.

Ad 5tum Res n[on] existens p[er] mutationẽ mouetur Et etiã mouere Et operari. Plato
Motus Cã virtutis ubi cum moriuntur n[on] existunt et in mutando, tunc cũ mouen-
dum existunt cũ quo cessant.

Ad 6tum Vide alia dicta Quãm p[os]t Causa quia existat ut affirmat Scotus aliq[ui]
Ad 7um Humanitas Christi Dñi antequam existeret debebat gratiam Mariæ di-
ficantis in Ad Patrem: et Propt. aliq[ui] Ad Patres. Ad 8um Sacramenta nova
Legis producunt gratiam, et tñ cõ ne n[on] existent tunc dant, producunt. Ad 9um Log
p[os]t esse una Causa n[on] existente ad aliquid. Sicut p[os]t supponere Causatum
cum Causa efficiente Et &c. Ad 10um Scripturam testatis q[uo]d Deus vocat ea quæ n[on]
sunt sicut ea quæ sunt.

Respondetur

Propõ

Existẽa actualis cujuslibet Causæ Naturalis, liberæ et artificialis, formalis et artificialis ni-
si una Physica scilicet Motus hoc ẽ instantis quo ab ipsa procedit effectus. Ita Thom:
Phil. Sotus Thom: et Sectatores.

Pro Causa actuali ex Lege simpr̃ Physica mentis. ẽ illud sine quo aliquid n[on] fit
nasci

modo hui. Verbum scripte Mathei illud non quo aliqd etiã dñiz spiã spi.
Sed excipiã actualiz cuilibet Cadi ẽt suãe quo modo et dñiz nã spi causã essẽ. Ex:
ẽ verbum scripte Phyce et Mathei ad Caandi, non patet de Causis intrinsecis hoc ẽ
de ea et Verbo. Cum eñ hãc Causam essẽ dandorẽ. suaiz Entitatiz in potẽ spiritz
Substantiaz, nrãe etiã spiritualiz ad hanc potẽtiã dari ex Vere. aliãs darẽt substantiã
virtuẽ suis substantijs. Ex. Cãa essentiã pot tunc. a priori. Cã numerãdã pot hi sed
Cã ẽ exijtens ni hi ẽt defacto, Ergã pt illud aliter dare hoc ẽ essẽ. adeoq nec Cãa
essẽ. Cã cuare ẽ influere ẽt influxum. Et qã nrãe ẽt rei actãe qm exigãtiã ẽ prãs
hodiem hãc. ẽ spiritus illiz quos. &c. Cãa tã qua essẽ dependet a Cãa essentiã
et modo qde ẽ tã actiz Cã Phyce Ex: ni spi existere, nec illa, modo ni existere
ni spi nec re. cuiz modo, actio aut ẽ modo. Et negatiz Cã ni existens ni spi Causare. essẽ.
Negatiua sufficere. adhuc astruere nonaz ad ẽssẽ qd Cã sit possibilis. Ista cñ ẽ. Ex
ẽ possim. Cãm ni ẽ aliqd de potentiã dei qui ẽ, adeoq nec ad nec essẽ spi accipere. ẽt
actẽ. a Cã possibili ad hãc sequẽs. Et aliqd possit recipere ẽt actẽ. a hmõi vera
rei ẽ pure possibilis nec ni hili ẽ de presenti qm hmõi.
Neg dicit ad sufficere. ad ponenda nonam et essẽ qd Cã sit ẽ possibilis.
Ista cñ ẽ. Cã id qd potest dari ni ẽ et dari ni hi ẽ in rerũ natura, ita quo ni sit ẽ ac
in ultimo instãti. Ex: ni sit ultimo instãti existere qm ni sit tam. nata qm dñiz neq; in nullo
instãti ẽ possibilis esse qm ni existere, potest dari in ultimo instãti esse qm ni
ni existat.
Ex hac ẽ patet Cã essentiam qd agit nec dum instrumentalẽ operando in tua virtute
ni nisi dum actu existere. non requirit in quo primitiuẽ essẽ. Patet qd existentia
instrumenti non virtute sua , Patet. Ex Causa generali et hui nostrum ni existat
p̃re actualiter nisi supponat ẽ morum ad ni p̃te sua. Sed instrumentalis medi-
ante generali hoc ni dicitur sua et tã ẽ causa illiz similiter ni aliqua principali
ad agendũ Longũ ni instanti et ad ipsũ qd ni &c. Et
ad agendũ longũ ni instanti. B. tunc. ni nata moby capitis est. Ita Cãa
moueri ab alio qd ni instanti. B. tunc. ni nata moby capitis est. Ita Cãa
Sed ni existere actuãliter ad ẽssẽ instrumentale hoc ni ni patet. qui causa qd motum
ni existere actuãliter ad ẽssẽ instrumentale hoc ni ni patet. qui causa qd motum
a Cante. Et dicta ẽ de Cãa essentiã, idem tenendũ de. Cãa finali
a Cante. Et dicta ẽ de Cãa essentiã, idem tenendũ de. Cãa finali
Obiectio. Ens qde ẽ quod ẽ quasi adum de ẽse, sed ens adum ẽ Intentio Cãat essen-
tiã ergo ens qde ẽ quod ẽ quasi adum de ẽse, sed ens adum ẽ Intentio Cãat essen-
tiat Ergo ad Cãam Phycam requiri ẽ ẽssẽ Phycum, ita ad Cãam finalem requiri ẽssẽ
finale. Antec. patet, nec ẽ finis qd actus manere. operandum, sed completio actus huius
Intellectus, nec ẽ finis qd actus manere. operandum, sed completio actus huius
actus ẽ intenta. qd Conne

Soluunt Argta Contrarij sententiã.

Ad unum transeat Ans et Neg. Ad primum solum requiri ad ni existendi ni qm ex
existere. requiriuntur et ni vnã Causa qua ni moriatur et requirantur et vtrũq; ni qm
existere. At efficere Cãa influit et Causat dando ne essẽ et qm moriatur qm existere
et recedente, idco dr ne cessi existere cum Cãt.

Ad 2dum dicendū. Negando. Negatiū. Cū sceptici solum pondet ab obiectis retenēdis
scilicet ideo obiecta non sunt de scepi existere. Obijcit Cā 2a dicendū esse Obijcit et
vltr. Prendē de existere Cā ipsi Obijcit in instanti quo Cart existunt.
Ad 3tium. Scilicet Andre. Negā. Dico. Cā id quod existit in hoc loco dicit
malo obiecto existit et hic Gentiles. Obijcit 2a quod existit in hac spē eternitatis
existere in alio existit absolute. Neg de dicto existere. Sed extrinsece, vel ex
natura in futuro. Vide Caiet. a pr. Cā cui assumit cū simpliciter non potest accidere
ce tale.
Ad 4tum. Neg allata ego excludere obligat, nam in suis disputationibus ponunt
ponunt Maur. in quo Cā forte contrario dicit existere, hinc etiam disputant
stant. Sumen. quia potest actiuis actus quoniam ad inconuenientia formandi pronunciati
pronuncianti. Deinde ē quotidiano experientia quia scribimus. Et formamus postea.
Dicelle. si Cā volebat Obijcit negio de ce Amul ad oblatione. Et in ea. Et ad obiecta sui
Voluntas quia Cā nisi in potest motiua. in pronuncio mediata. Cū 2a ad obiecta
ē ipsi potest motiua. Dicit 2a possibile nisi potest obiecta. potest. etiam de lunatis
in obligat aliud recitat. Cā potest imponi ratio potest. Cā 2a ad actum.
Actus possibilis ē Cā actionis actus ē. Et simul. Vide in lib. potest: de
ē potest esse. cognoui possibile qui non cognoscit de luc.
Ad 5tum. Neg ad. potuisse dico qd obligatio amota a mutens sed deinceps
ce. Et aut mutat. et corrupt Corpus seu Mad.
Ad 6tum. Negā Obijcit ita sententia dicendū ē. Ad Anu. Et 2d hanc
nitas Christi antequā existeret et sicut poterat prædicari. de. Et ostendebat ter.
seu meritorie, tū etiā narrate existebat. meritorie Deum ad obseruandā gratiā
potest meritoria incarnandi. filijsni. Dum discipli de Sacramentis. Dicit
solum moraliter. Caiet. predicti. Ignotū quantū ad possibilitatem. Dicit ne
vultr. existunt. nunc dicunt Caiet. meritorie Deum ut sic. Et ut potest
animo Christi. et sic ut grauior. et potest. Et Augustin.
Christi. Neg pariter ē ab obligatione Cā ad existere. Cā res quia obligatio in ce in
potest obedientialis quia ut pro, se rei obediētialis, ac pariter potentia et ut
a Deo. Et 2a quia nullum in ce caret potentia obediētialis. Cā etiā ce caret ac
potentia de educari ut quid. Et si dicas existere Cā e actum. scilicet ad agendum
Christi illum. Neg pr. Impugnat, sicut alias dictum. Et 2 etiā. Cā existere
quid. non ē. de ipso ab alio Cā. Et dicis ipsa. Cā ē Virtus actiua etiā de
etiam specifica Cā. existit Virtus actiua. et non dicit ad agendum. sed secundum
actiue existere ce potentiam agendi. Virtus actiua. Contra Deus pot
garde Impugnat. illum. Dicitur. actio pr. potuisse potest. Cā ut
Spiritus. Et ita Caiet. Non in potest ita Impugnat. ut actual. ipsa
Cā ē existentia agat. Impugnatum Neg negant sed abnegat. quia
de Impugnat

á suppletivo. Hinc intellige ad alio verbo requiritur ad voluntar. Operari, tra-
Deget ppt suppletive in hoc sensu ut Phantasia referat operare in obiecto incognito
ibi presente, scilicet ppt suppletive etiam ut verbo nrio. Lege ea scripturarum adducta
explanda & defendenda. Et procedat Christy scripturas & de Resurrectione mortuorum
ut cum Lazaro. a sepulchro vocauit Patrem. & de creatione & verbo eius
ait ee ad ee facit transitive iuxta illud. Ipse. dixit et facta sunt.

Punctum 3tium

Cãa debetne ee prior semper suo effectu et qua prioritate

Videt cãam n dare ee priorem ea ipsa cognite sua essentia. Et arg 1o
ee prior nãa lucis. sua causa est prior ei secundum. Sed ipsa in eodem instanti
est prior nãa lucis. sua causa est prior ei secundum. Sed ipsa in eodem instanti
est apte. vel. lux. et n est, et est, est ut exponit n est ut ptet. Et in eodem
instanti sporis est ptes alicuius rei. qua cãa est ptes apte rei. qt
instanti sporis est ptes alicuius rei. qua cãa est ptes apte rei. qt
instanti. Item sed ipsa in eodem instanti dare esse prius et posterius ipsa ee
Videt simplicitate.

2do Videt cãa n dare ee priore nãa logice. essentie. E. ab esse ad esse
valet arga ad cãm hab. Sed esse n est posterius cãa nec habet prius
illo posterius. Logice. Sed cãa ima. sit petitque ab ea
ens necessitate. nãa. Valet et arga. ab existen. cãa imp. ad existen esse
Et. dono. pt intelligi cãa ei prius posterius. Logice pt. hoc esse. ab hoc
ens cãa non est nota. cãa. ei n est prior nãa hoc effectu.

3tio Videt Et cãa est ee prius durne pt esse. Et cãa dicit procedere essen-
tiam. Et ut illum educat et communicat pt ee ab pt suppositi ee et existere.
sed existere. ee durne. ergo nec pt mensuram pt durne. Et
hanc sponi. adponendi ut simul et postea existens in aliquo spatio in
tanti ante esse. Sed ima cãa habet ima. pt procedere ad pximum
ut simul habet esse procedere ad pximum. Sed ipsum est ipsum in
eodem instanti instanti. Et cãa dicit procedere actu liberu. Conf. 2do
pt agens pt motu dicit ee prius tpre effectu suo. Et nisi ee in instanti Et e.

Respondetur

Prioritas est duplex. una est ordo alicuius quem unum addit alteri vel non addit
& pt vincit & intrinsece. nec cognite. Sed nulla prioritas est prius
quod est ordo alicuius qui unum precedit alium durem. vel illius habentis prius est hodi
ernus. Alia Prioritas loci quod est ordo alicuius qui unum precedit aliud loco non
pe. & pinguitie. ad centrum. Terram. & loco. dicitur ignis. pelagus.

Alia Prioritas Dignitatis. quā ē ordo talis ꝙ unus preditꝰ alterum. ꝙ bone
rae Phyce. ut hoc ē prior bono. dignitē. sue Moralis ut Rex. Imperator.
Justus Peccatore. ꝙ prior ē moralis. Alia prioritas Originis. quā ē ordo talis
ꝙ aliqd predit aliud sortitur. influente illo, ut Pr̄ deriuatꝰ ē prior
origine. Filio. Alia ē prioritas nāl. De qua.

Secunda ꝙd prioritas nāl ꝛ duplex. Alia Logē sua Entitatiua quā ē hꝫ in ordine
quā ē hōie. Sed informiū extrinsecā denominatiuā hoc ē in Cognitiū numerum
tibi et ordinantissimi. Dicitur hāc Prioritas ex ente. a Deo ipsum Increa-
ita. ut illud ad quod nāl Logē agens. ꝛ valet dicere ad aliud. Illud ad quod
nāl Logice. a Quo valet eadem regula. Inuenit hāc prioritas inter formas
substantiales ētes totius mundi ex ordine Entitatiue. Formis quē ē Creatis
de etopty. Et inter illas primū ordo ē Entitatiue. alias singulare. ē numerus
qui singulare. primus aliud. Item inter illas primum numerus ē in rerum cali-
cujus rationis. Metaphi: Inuenit absolute ostendi ea prima unum. adest Physice,
aliud Cāly, solum inuenit solum rone. politicamis unij de alio naturā quā ꝙd aliquo
mixtum, ꝛ solexistit Priet Lux. solaris. Item Lux. solaris excipit Spr̄. et sol. Item
Logā prioritas Cā in politicis, vita ē qui spectant Logici. Alia prioritas nāl Physi-
ca. Seu Imperitia. quā dat pne Cognite principiis rebus quod ordinant
explicari pt, p additione unij ad aliud ā quo participat ex vite desiderium. Comment.
illud sē prij nāl Physice cui hoc nomen, ex vite. sua adeptum. Et presentia
essendi ꝛ a se stant Deo ꝛ ab alio ut ex quo. Creata, addit alterum participato
abeo ex vite. desiderio. Bonitas exemplis huius patet ex eo Dā inuenitur ali-
et semper ei qd imr dr ex prij nāl, semper inuenit Cāl essentiā et mōdi
mo ētis. finali cui ꝛ politice. vbum ex vite. et existendi a quē rei, participatum ex In-
tentle sumptā sua ut ē in Intellu, addunt medium Physice hoc ē ex vite
participando abeo ex vite. ab existā sui Pr̄ sumptio medium. Cum
ūm aliqs sanat medicinam. precipij mici. Cognio sanitatis prescribit. Sili
Cāl forte ꝛ inuenit. Dā hāc prioritas talis ꝛ ē prior nāl in ace Mali inuenit
prius ē Cāl Instrisca. Compositi. solum ex Cāl forte seu formā et Mā
Cāant effecta. hoc ē. sposita recipiādo ordine. sicut Partitis suas ili. Patet
et ex eo Bonitas exemplis. Dā ꝙ stans rao bone. effecty cum ꝙd prioritas
nāl Physica in diuinis. Dā nimirū Pater ē terminō ꝙd addit Filij nec Patri
et Filio Spiritꝰ S. participando ex vite. diuinam, non tam Patri quā
Spiritꝰ S. loquendo essam et existendi cum Patre. Et Sp: solum inter
diuinas ꝙsonas prioritas Originis.

Ex hac Explicatione Prioritis. Colligo. Cauliū ꝛ ē prioratum nāl esse. Dā ꝛ ē ordo talis
debitꝰ essus, sed prij ē ipsij addito essus secundū ꝙd addito essus ꝑ prius et denominat
posteriorem. Solum Ex: Cauliū ē prior Originē effectu. Dā ex via ē tendentia
ad Formam in quantum ē via. dicit aliqm prioritatē ad Terminū. Cum Ex:
Cauliū ex dicto accepto sē via et tendentia ad Terminū dicit aliquam prio
oritatem ꝛ nāl Ex: originis quā prioritas existit in numeratione actiū ꝙd

hꝫ numerꝫ

Ad 3um ordinatu vñ Certe
Colligo 2do ñ actus actiuus actu amu proximu ee priu nãe essen, nam relationes vnius
requisit ad essen primendu correlatiue actum amu proximu Cãe, ñ en ei prioritatis
dna. Ca ñ accepit abilitate. Verum em ei id ad cuius positionẽ z Phio accepit ee
ab alio. Ad 3um patet

Propoo 1ma

Pio Cãe spẽtiue accepta ẽ prior suo esse prioritate nãe Logice accepta. hoc ẽ
vdum g dicari. Ca rebus effectu. Videt Vega - subsistendo ad Cãm amu ñ vo extra.

Propoo 2da

Non cõ Cãe ingrsiue sumpta ẽ prior suo esse prioritate nãe Physice accepta
solum, sed quidem extra conceptu deductum essen logicu de actu prioritatis
Eius Cãe vel quidem essen educunt e emanatione. Rao ẽ. Ca prioritas nãe in vega
ta ẽ ab esse. et Phio ut saluares prioritas Cãe res pu essen. ibi subin ipa
extendi prioritas extra, adeoq; nisi Cãe et essen statui de existentia dm ẽ extra
in seipsa vita nãe. Deus vt vel, in extra existet in luce, ignis cum
calore, et nãe cum suis proprietatibz et passionibz. ultimo di Phgci. Ad 4tu
vo Cãe respu secundum essentiam. qm in extra non concipiunt ñ ut prioritas esse
entis prioritas Physica quali, sed Radicali. Ca nempe vt id cui ẽ addita alte
rum accidentis ab eo ee distincti rei.

Propoo 3tia

Prioritas duratiois ex Cãe ad suum esse, ñ ẽ nulla. Cq; illud nihil ee pse.
Supponendu ẽ in Cãe vt exigit ad pduoẽ essen, sed ad hoc sufficit. Cq exi
stentia Cãe ante illud instans q accidens de hoc q priori ad hoc ut Cae
dicat, qd Cãe existat in eodem instanti quo ipse pduitz.

Propoo 4ta

Pio Cãe ẽ prior suo esse prioritate a Deo seu Principio Ca cq Cãe adhibita
essen accipiendo posterue ee absolutu, pcedit hic. Phio de Cãe essentiali Mathi
et Finali excepta. porro Cãe sed ẽt prior a Deo in hil aliud ẽ nisi ee id
cui additu aliqd accipiendo posterue ee. Ergo Cãe ẽ prior effectu prioritate
originis seu a Deo. Sed prioritas ñ originis prioritate nãe Deo prioritas
in Deo sed eiusmodi existens in creatis nunc et prioritate prius virtuale
etiã id Cãe vti q accidens.

Propoo 5ta

Pio Cãe reduplicatiue accepta ẽ prior dignitate suo esse. Probatur Cãe sumpta, hoc
ẽ vdum Patitur quidem nisi Cãe ñ semper ẽ nobilior. Rao cui ẽ Cãe reduplicatiue
existit, scipsum dantze. Cq illud vo ut accipitur, indubitatu ẽ dare qm ens perfe
cta non sibi dependeam ab alio adeoq; nisi primum, illud vo Independentia ab alio

cum sit actus et nō finis ejus nunc instat extrema pertinet et postea
rite. ad ea. Contrariū simul dicit cor. Cū libere hō potuam ad operandū
et nō operandū. Collectiue nō dicitur C. Operāo cucū et nō operāo si mo
do stabilis sum. Collectiue in eodem instanti possibilis sū dicitur.
Ad 2dum Confirmē. quia sicut quādo effus ūstantaneē producit a Cā, ē vera
simul cū ea, ita quādo aduenit sic cōtra ēt simul cū ea cessare potest
ēt ponderatis partibus in fluxu.

Punctum 4tum

An exigentia indistantiā a passo in Cā requiratur ad causandum effectum et qualis

Videtur ē vera. Tanto enim actus est magis ad passū nō existentia quanto
magis etiā ad Causādū, adeo qd aliquis ut aliquis possit agere indistanter nō aliquādo agen-
in medio ꝑ qd ad præsentiā passi. 2da pars ꝓbr. ꝓ mensura ēt exi-
stentia. sed C. Act qdem in terra imperialia nō aquedo in medio. Item probatur cau-
sam. vna aere nō producendo illum in cāy intermedio. Sed aqua nō agere indistans
2da. Patet hoc. Stella polaris trahit ferrum distans ade magnete ibidem. Item
magnes trahit ferrum distans nō attrahendo corpora intermedia et patet ex-
cal. Ergo &c. Stā. Patet ex. de attractō dcho Virum ab ore Carmapūl.
Item pecunia allicit mercimonia. Ista. Aqua dicit in tabete ē calefactus calefactor
in tamtane tabeti qm in fundo de ghiaccio ut testatur de experto fuisse. C. Nō
ni ge sibi esse actione ad distans Stā. Patet tertia qm Deus a parvis a longe
accedere ipsum. Idem spūs qm Neptūs tridentem quo gubat. Ista secunda
persona trangit in una cythara altera ei similis in cythara recte tem
perata. Iste trangit. Tertia. Post Augustinū qui ait Mirabilis ferrum
quo alter alter juvenes. Ille dicit etiā Augustinus in trangit. Tertia. Ista
patuit ex. corio lupi facium ubi pulsatis, mox à terrā ex pelle agni
factum etiam ut distans aut mutuum vellit aut trumpit. Similiter agni
na chorda gumita ingenio in musico instrumento aut trumpam aut distantem.
Ergo &c.

2do Obr. Quidam sentit q albis existendo ut caiphas. Arma ē Lupus
Vocem. hoc distanter vocalem intellectualē. Basilicum herba distanter
in cerebrum intuitu sua. 2da. Piscis torpedo distans brachia percu-
tere q dicit ipsum executare Qualitas. Stupefactionem manus qui-
rum q ducat in arundine pescantis et linea intermedio. Stā.
Dāmonēta aere existentes patiuntur ipsum inferna[illegible] rumor distantes ac-

Arta. Sigat oculos aut aurigę nrę horribile. quę ars generis ad obiectum excalescitq; et acrius insurgens, excitante alio, formido excitare et promouere. 3ta. Oculi extendunt. Nam hęc vim in generandi armenta etiam arantia etiam in ipsis primum nris. 6ta. Amicho gradatę accelerante, ad hostem audendo loco recedere. Sępe sentimus non mouere mortis tristitia aut pericula. qa Semper solo aspecta ex cui in arena positis pulla excludit. 10 Nasa ubi eum alima Turme applicata arte hirundinea. tum pertrahit cum et illig pro eius ex quo desumpti erant nasq; putrescit. Endo. Dido quia mentem ne nris sunt in loco etiam remoto solemq; singulare. 12 Imaginio in cerebro existens effi cit sibi eam intra Matris uterum existentę. Item fantasia apparentio obiectum aperta existente. Aer vesiculę in corde. 13 De hinc exiit cum sanguis ti iam sic erit de obtulere ad pecua humorali accelentio ad cadem noracciti inter 2 aut 2a horas. 14 Cheneis pricis gaste strbe percutię aurem. detinet ac. removit. Vide et Remord non accepit si sit re mariori paulo abeda. 15 Si charta papyracea obscura strebati ignis subiecta charta. in ea progatis remanente, o lectio. excalescet et distinctia, ut exe one. in ea scripsit gat augmento. Eyrem in aqua et oleum dine. medio prace ve vitri. Calorię. Ex. apteri hoc et alios multos experias ac in statua ni ę separatim. Agens ut agat prę agere. indistans ni agendo gdam in medio gdam approximes patię.

Sffio Dico extra. Qd neq; naabr neq; dicit; prę Cam agere. indistans realibus ni ę suum supposito y virtus originata existat realis. Qd qd nullibi existit ni pi nam in termini ni fiat ad aliqd efficiendu, cum unum ato operes, qd e extra tacty 2 supponat non ato actio existat. Cal. Sed Cam agam hoc vel quo modo existit, respondeo. se hi accidentes. Cum illud nec ejus ejus nec existia re exigat. Ex: Cam ni pi ab agente ubi ni existet. Et negatur ni pi esse distia agente. ubi ni existit ni. Hanc. Cofr. sono etc e modi agentis et pati ni tacta de renda infra. Ex: ni pi separatis tam ab agente, quo ad pati. adeoq; agens ni pi agere indistans, tam agere et separatis et ab agente. Obj Secunda. Ca qd ni pi ato ni affirmat alicui, illud neq; dicit; prę separatis ab illo. Et quo ad ato ni modi agentis tunc e pati ni affirmat agenti. Ex: ni pi separatis etiam dicit; ab agente. Obj nor Ca de. ejus modi e affigi duo modificata. Ca Ex: ea de modi agentis ni modificati arro de ea affigi agenti. Obj Tertia e extrinsece in alio, Obj etiam ad hoc ut operetur hic requirit qd existat hic nec. satis erit existere alibi. Cont Ytia. Non pi quem quod contigui actio qm bus aggredit ab agente, etiam et actualis existente in alio loco. Ex: Cofr: Nego Agens ni pi naabr operari in distans, nisi existat in patiente. Ex: nec. Suppositi. Ca ni hic qd elongari ad producendu. cum ab agente Virtus et inchoatiua ni hi potentia. Ex qd e extra subiectum suum.

Respondet

Respondetur

Sensy difficultis q̃ possit dici ē cū ars cā ponat effm in passo et loco aliquo distante debeat ē approximata. videm et realitas abilla, q̃ possum̃ medijan̄ sentiam̄ q̃ aliqd̄ ase. poluisse in medio et aliqd̄ ase. poluisse in medio et aliqd̄ possit influere. in effm ni hil agendo in medio.

Certū ē de cā distincta qm̄ n̄ pōt agere. indistans. exigendo indistans, et ut approximatum ad se. similem. mediante separata. Sed cum contrahe. dum ē de sua sortis in compositione forti. Gr: repugnat ut in aliqd̄ remotum agant ad hoc

in medio efficiens eundi finis cum effectu producendi indistanti si his effectus non obstiterit. Quod
Quia duo remotiores agentis efficientis approximans passio medijs propinquioribus etiam ei hoc
non hindi actiuity. Effectus enim potes remotiores passio efficientes approximabunt agenti in medijs
alijs quamuis ijdem passi etiam hoc nihil agant. Quae videtur. Quia quodcumque
facit potes pati in quolibet ad singula applicata in actuali, et per se ipsa, propria produ-
centi hoc est ad Deum agit producentis formam agenti. Sed etiam producta sunt forma
agenti in generatione. Ergo non solum actiuum, sed non agens cum passio agente.
circa aliud potes eandem formam quod producit in illud eandem. Et sic solum tunc forma patitur
agendo producit illas remotiores partiones agenti in nihil remotiores. Et agens in
agere indistans passum, sed non potes remotiores, ut effectus producitur in medio ut agat.
Et sic omnia.

Resolutendum est an agens separatum et nullo modo connexum cum
passo existente possit in ullo producere effectum mediante. Negatiue.

Propo 1ma

Datis in Deo entitate creata, exigua radicata a passo remoto virtus passiua, ita ut non
possit influere et in effectum aliquem agentis, seu aliunde passo quodcumque Deus
particulari, et per effectum eiusdem finis aut diuersi, ita omnes.

Non per aduentum plures Deos ut statuit Authores sed vult agentiorem, per cooperari
Deus videtur solum pariter, nisi corporeo ut producere. Lucem in aere existentem
post parietem. Negatur videtur in aere pariete impedito, ut eadem aere
species emittere ad oculi. Et sic de. Caeteris Et apparet quod deus exigua radicata
nata in Deo a passo. Quod ita alia per deum. regatur tamen nisi Deo. et
sic non valet agere in distans quare agat ut principium cuius ut limitatus ratione
huius. Hoc ita vno et entitati attribuat per eam regari prohibeat Deum,
quod possibile ne vna duo agere indistans. Ideo quod Patre Arriaga contra
repugnare, probatur Deum

Propo 2da

Non datis in Deo ut agat indistanti exigua radicata a passo relato ut ipsi et suum potens
Deus non possit producere, sed quod Deus quidem a Deo creatae agere indistans
passum etiam non et exigua et approximata ipsi non videtur, sua et etiam
non omnes.

Pro. Sit Deus.

Dico. Quia non habet virtus implicans exigentia ut patiatur ab aliquo. Probatur
Sed quod non possit naturaliter agere in patiens distans patet ut aperiamus diuersi
experire. Non quia aliquando datis distans existentes ut aperiatur exigentia diuersi
Deus a passo ad agendum. Sed aperiatur quia non a passo aliquo Deus non potest agere
indistans, quia non est fundamentum aliquod in Deo ut agere distans. Ergo
respondeo quod Deus est fundamentum aliquod in Deo ut agere distans. Ergo
ita illi videtur ut videtur sua. Sed Deus collocare Deum ut agere
ignis existens Neapoli. Ergo ignis existens Neapoli et illum combureret ignis Romae
ignis est fortis Neapoli.

Sed

Ans 3ti: Dā ad operandū abūnē dīsti rōne habilē et n̄ penitus effīt idem ipius ēē ad cōtrariū ipsum Er. p̄ Deū cōsequi illud Cranmo & Vīs dispositū ad vīs ipius adeptionē. Cā efficiēs grād ipius p dictum̄ porcēr adiuta ajit inhabitans. Secūdo autē ē hic gā cā agens inhabitans Vīs ipius cōt Cā percipiēs donū talis sumptū ipso ad fruitiōn. Cā ipius cōt idem et ad eadem solum. Varietas fīt ex dispō. Sumptū ēn donū gā n̄ modū cōt Cā instrumentalis. Dā cā n̄ principalis et illa quā alteri subordinatur. Sed ipius assumptū corporalis in obsequendo Deo principio Cracouiā subordinatur Deo et eiusmodi. Ergo est cā instrumentalis Cāe.

Mouent hic Scotōnes et ligni recentiores. An gā de Cā creata mediante dictamine ipius de Deo fīt cōclusio? Negāt quidā n̄ possibile Deū n̄ cōt presente in mundo solum p̄ modū cā agentis nisi an virtus possit pure operari in mundo vīs creare hōnem, seducere, p̄cipitare et similia. Cui Dā ethi ut natis sedamus cīā.

Propō 3tia

Si impossibile Deū n̄ cōt ubiq; reduplā incorpōr loco vīs rōne cōtēti, n̄ possēt gētes operari contra dīm Ipa Joan: recenti: Pbr. Dā ad unū Cā ē ostensio, scripturā, sacrā quia ecclia loca dicitur Agitur. ubi S. Paulus gratias Deum nobis cōt presentem hanc et longe absēcē quia quia nisi hoc gā inquit in ipso Viuimus mouemur et sumus. Dicit Verbis ea oppōe, in medio in falsitatis cōfingit eis presentiā Prelā: ide 3ª Propheta, pendens Deum ubiq; cōt presentem hōs Verbis Si ascendero in cēlum, tu illic es, si descendero in infernū ades. Reddidit mihi gaudiū salutāris tui, et spū principali cōfirma me. Quomodo ergo illuc manus tua deducet me et tenebit me dextera tua? Cūm Sr. operātio Dei in aliquo loco n̄ medio in fallibile ac proinde quia interueniens cessante quacūq; ipius ex illo. Sagā gā Deus n̄ cōt ibi et operatus in aliquo loco n̄ operatus in illo

Pbr 2do Dā b̄ cūm Deus intēt propriū et principale immediatū in mundo n̄ potestatem suam et ē obsequium Dei n̄ sit propriū operandi a Deitate. tū ēa pte dicit Deus applicatiuū ordinē tē ex adoptiōne gā applicatiuū ē obsequium et seruitium Dei. Sic autem gā cum n̄ sit sūd supra Deū n̄ adeēt illud propriū extrinsecum. Supplet defectū illy applicatiui ele. manus, q̄ possent Dei adoperandū, in loco tunc n̄ existeret. Sr. n̄ q̄ impōbile n̄ cōt ubiq; Deus vel etiā in cēlo n̄ possēt gētes operari contra cēlum. Negatur cōs. Dā sicut ēa q̄ creata ibi cō n̄ possit operari in cēlum. Dā cā et distāc a pplicāe. unīq; exoriri mundum. Et sicut cā creata n̄ possit cōm distāc operari in cēlum, si n̄ possit simpliciter a Deo recipi modo applicādi, et uarij cā ad oppositū in loco distanti. Ita cōm Objectio: Dei n̄ sit actus operandi nisi applicet p immediatū Dei aut obsequiū nisi sanctificati, p aliqd aliud loc applicatiū. Non possit autē supplere in casu supposito, Dr. nihil tale. gā actus possit supplere n̄ intellectū Dei et Verbū. Dā etiā modo in Deo existit Intellectus et Verbū, et tū opōrtet Dei ad operandū applicatiū et obsequiatū Dei.

Solutiō Argōta initio puncti oppositi

Ad unū concedunt experti et instantiā n̄ concedunt Veritatem aperiēnis mr̄ straui. n̄ una solā pducendo in terra. mihi alia ergo in medio gramen p̄ eiudem

erumpunt et p aeum . commotum p pulmon tympani deferunt cum noxijs ex halatu nitg
ad aginium Cortum. Eadem vñe Natis faciendi abstinte de Cherchi lupinis
ac cappinis vino et de pleumis aquila quā excedunt et pellunt plumas avertentes.
Ad 2dum Non p segnitie exponitur Lupus Intentio sanctissimi vñ p amare Lupus
cum p agit Psalm in hoīm sed occasionaliter, nam ac dum Vitis tuae occupat
hoīem timor presentis periculi appellens Vitis lupo in quo timore repentino spiri
tus Vitales, cum sanguine ad cōr ferendum ; stamm et vis. turgescēnt pulmones pri
mores astricti n pōt deservire ad Voces p fecte formandas. Ethiopes ēn ut
hos n facile respirent. Ob aute ex timore id p fabulat. Colpis hinc qd in querni
et fluminis minime timentis id declinare tm ortygat n in Venatorii & insulto gdrantis
lupum nec in ijs gurnescentes Lupum sed portant ee canes. Hinc n Seamus
raccedimus Vitio Lupi. Non p zelum et Stillp. Ob tum Basilisci qm torpedo
defendunt Vitrea e corpore lup que. Intuitu hō et morsu piscatorio n
pescas offitij. Et hoc vide e qd illi qui n videt Basilicum occ videntibus n
interimit nec. torpore tm. manu. alij qui n tenet arundinem piscatorem scatt.
N p stan. Ob decem Obiect: aliqui qd Odmones in aere existentes patiunt in
ferendum sonitum sm n malu sed miraculose. Alij no sentiunt qd Odmones aeri
ferant decem plagas sicut Angeli boni beatitudine. Non p stan Ob pabrum et
erectionem capitis ripis gradus efficit, non inundate nos timere tropedat cor
ruam ad qd ruendu ut forte timor Vitreus et ultimu mortis ; ciconia excitato cor
pore sanguis, adu es ex facie sanguinis absentia effit pabrum. Capillorum
aute asperitie pcuntur imaginatione inferiorem qua fortitudine apprehendit grue
nebu illud malum seu periculu imminens, qd imaginatio timore gelidu corpus imagi
nationis vicinitatem cerebri infrigidat, qm in refrigeratione ingenij stricto cutis m ca
pite. Segnitie ex pilorum commotio et attractio musculi cute in summitate. Ver
more semel p tempore qd universitu calor dilatet vaporefaciat ut Videri pt in cera
glacie. &c. qd a calore dispulsum extorsum fluit, frigus aute intra hit et sedat
ut in luto et cera, apparet ut frigidu gelu. Non p stan Ob alterij cessatio
solum accio n cum e oscitationis nrā genus Videlicet Vita alterij exercitatis in nobis memoria et post hanc appetitus malu ut expellamus pigmor et in eorum
humores nequam attractu humorū Vivere et cui vesperamus. N p tam
Ob. Maximum plerumq fiunt ope Odmonis in oculis in Venereis ut pe
reperimus. Ob. licet cum ut Odoma et alijs Phis accedas pce ida proxima
altius ex oculis hūm tm n finit indistans. Ob finit a Qualitate Venenosa emana
cante. pcipue p oculos ut pote p menstrua ; fluidi et valeg facile penetrare
Sol. Vita aute Vitrea ex interna humorū dulcedine p corruptam qd efficit in ac
cidentia corpora p pinguitudine p certam pcuniam et facilis penetrabilia ut pue
rorum, a querum, boum, infirm. Provenire solet post primū ex oculis Vetu larvam

etn. aliter dñi. De ejus modi ee ejstr ejsdem modi fiesto addajo c. atq; ita in
Casu Primo nrā actio ee ejstr affixa quo ad locum ꝑ agenti sed passo, qd ejstm
ē modificatu ingadoptu respu eorus. Sz vna ē Ea. ad respu agentis ē extrinsca adeoq;
modq extrinsecus. Vnde etm Authores respu agentis requirut mutuā appliationem
cum aone aliendo mediatu ñ semper immediatā. Passio ad Patrium adeoq et modq
Patrium respu passi. Cum quo etm penetratu dre ee docent Authores. Contri.
add Agum. Dnp: ē. Ea res quā ē existit in hoc tpre. simplr ñ existit exi
stan autē ē Virtq actiua n Condio Logica sine qua ē effectus operatq. At ve
res quā in aliquo loco existunt simplr existit, quibus ē potentia obedialis qua possit
elevari ad operandū. Corpl: Stā Ecclesia Militans. A negan. Ea progressio ē bona
in Phia ubi ex operatis, pōt fieri ꝑ abstractionē ad potentias quā cognoscit ex actis
ejs ipsatis. Vbi Sz Thas reducere ad quidditates et virtutes Entis. Item Et possit
vel existere nullibi. Deinde etm negari pōt Thas in Casu Dei ex clusionis Deus
posset Creaturā, aemen igniū existentia Corporis ejs vel nullibi: Vbi de spiritu Cre
ato tenet.. Jonson add Eccli: Militans X negan Ea qd n possit adeo cum agere ubi
dictum n quoniā hoc ex defectu Virtutis in Cā qd ex defectu adiones requisitā
ad agendū. Nec agere immediatum ē extra ejdem subiectum cum actum extra.
manen. Poterit Deus supplere defectum Cā et elevare eam ut possit
agere mediatum. Sit ita ex defectu. Virtus Cā n possit agere in distans potest
ex defectu Virtutis ꝑ potentia Obedientiae elevare. Ad 2am. Causa pōt dici hic
ejs cū dicitur elevari ad Intelligendū, ejsa. nec Cā possibil elevari ad agendū.
Ad 3am ē ut aliqd elevetur Virtq requirit inhaerentia identificata rei elevabilis. Quā
vis ē ejs re elevabilis ñ pōt supplere a Deo. Ea Entia intrinsece imperfecta, ñ
pōt reddi Intrinsece perfecta, alias mutaret ejdem subiectum. ejstia.

Punctum Stum

Naturae Connexio existis Causarum cum effectibus suis possibilibus

Videtur ē Vera Sententia Molinæ Gregorij de Valentia. Granadi, Ruic: Suarez Henric:
Cardinalis, Arborum, multorum quorumque recentiorum. Causa hinc existens et totalem necessi
tatem cum hoc effectu possibili utut aliqua redderetur impotens ex parte Dei, ut manifestum
nunc ē potentia transiret de statu. possibilitatis ad statum impossibilitatis. ejm
despectu cū Causa ejdem ejs et eadem veritas in potentia Dei aut quidcunq alia
Causa, Proprie Sententia multis plurimis argumentis. Ante Esse totaliter aut varietate alterius
aut minuit Potentia ejte Causae Scotus Metaphi. nunc ē ipsa totalis Varietas
et minus. Ea Causa identitatis ex hac potentia Scotus et Scotani Methodi addita.
Deinde subiecto quocunq Potentia ꝑ passiua Y Potentiae aut eius variato
Y minuto Causa quidquam unius ab illis Varietati et minui medicata eadem vel ei
posterae strictissimae. Sed si unq effectus ex nostra quidditate Dei ex potentia

Ad mutua. ⁊ retinerent amplius ruditer possibile. sed ⁊ acquirerent ⁊ non ⁊ de impossibile, Ex. quo ⁊ impossibile acquisito quare gratia ⁊ deficeret disputatio Dei, an ea demissa vitata existeret. Sed Cadrius ait Cão esse nunquam Deus posset adhuc scipsi cum ijdem Petris ⁊ ⁊ si ex possibili redderetur ⁊ ligo esset impossibile, etiam ⁊ variato modo loquendi ⁊ esse essentiam variaretur, modo habendi, ⁊ Cão

Propõ 2da

Supponitur secundo designate ⁊ possibile ⁊ esse ⁊ ab Ente. sub Cão, nullam Cão sive ⁊ Creata, sive Increata specialiter excepta, ⁊ dicitur ⁊ quod dr Cão ⁊ habet esse ⁊ necessario ⁊ non esse possibile, ⁊ cujus ex possibili, redderetur ⁊ impossibile etiam ipso redderetur impossibile, sed quod aut Cão potest bene scipsi cum ijdem Petris variato ⁊ modo loquendi ⁊ esse ⁊ Petri possibile. secundo id est de potentijs gregarijs quae Petri sive Petrus recipi. Suarez. adeuntes et dormitia. Scot. Vasq. et P. Ourtad.

Dixerim Pono ⁊ intendo designare ⁊ possibilem esse ⁊ ab Ente sub Cão ideo. Quia in scala docente possibilia esse nihil ⁊ determinate, in se sed ⁊ Verum, Deus mirum, extrinsecum a vere. sed ⁊ deuteras. Certum ⁊. Et ⁊ necessarium esse Cão quod seu ad esse suo pbile. Cum ⁊ possibilem esse quo ad rectum vivere, ⁊ ideale Petri vi potest illius ideo desiderate. possibile esse ⁊ quo ad rectum vivere, ⁊ ideale Petri ⁊ gregij. Vide ⁊ in hac scala dicere, repugnante possibile esse repugnare. Causa idem ⁊ ad dicere. repugnare Cão repugnare, ⁊ pro ⁊ ⁊ ⁊ impossibilem esse et Cão ad dicere, repugnantia ⁊ ⁊ ⁊ dicere.

Dixi Joan. de Pono. Et nulla Cão in actu 2do et ⁊ esse ⁊ ⁊ sumpta. habeat ⁊ ⁊ esse. Ideo ga certus ⁊ apud se ⁊ Cão in actu 2do et ⁊ duplo ⁊ ⁊ sumpta hoc ⁊ quia ⁊ ⁊ hoc ⁊ Creata Cão causa esse ⁊ ⁊ esse ⁊ huic ⁊ possibile ⁊ etiam ipsa ⁊ possibilem ⁊. Cão ⁊ Cão in actu 2do ⁊ ⁊ ⁊ quia Creatae ⁊ sumpta dicit actum quia ⁊ ⁊ ⁊ esse. Et ⁊ modus esse ⁊ possibilem modificatum. Cão modificata ⁊ Ens ad quem terminatur Cão.

Pon Pono Valtr. Cão nulla experia ⁊ fundata. nulla ⁊ ⁊ ⁊

3tio. Cum pot Caua esse n i denominatio adepte Intrinse Cā, sed partis ex
Prima denominate apetibile patibile essis extrinse. Cā. Sc: & ablationem
solum patibilis essis Ane ulla Passione intrinse. Patris posset causam
fore denominari potentis Cause essis n omnia Passione intrinse. quia eo modo
quo & ablationem solum Filij Petri ane ulla nutua Intrinsa amitti denomina
Patris, qui tamen multos Authores & partem Intrinse, partim extrinsa Petro

Specialiter autē de Cā Increata. Ppō ptō. 1mo. (Quā ptō facile
accommodari ptet Causis Creatis) Sublata patibilitate aliquis effectu n sequi ulla
repugnātia. Deo qui e Cā Increata. Sc: n oritur essis cum passibilitate essis
Dei. Sine qua sequi hic quid simile effectu qd tunc Deus et cet Corpori cui ingre
mitt et n cet. Quia cum qd cet Corpus tantum gratiam ad ingrediendum et horum Virtutis
productiua essis. Cā Corporea ex Natura sua e Virtus Dei Intrinsa. facultati
alicui essis qd tribuit. ptō Cā Impassibilitas et repugnans essis n oritur cum corpora
Dei et ex defectu Virtutis illis productiue qd Corporis (sicut repugnantia quo
Angelus n qd paluit ad hoc oritur ex Corpore ipsis huic) sed oritur tunc
Repugnans ex defectu ipsius essis, sicut tunc impassibilitas et repugnātia
Corporum oritur n ex Deo sed ex suo Corpore. Cā ministrum. Includi
duos sceptus mutuum repugnantes. Sc: Deus hoc tunc Virtutem Intrinsa
Jam totam facultatem Forti n repugnanti, sicut modo hi tunc impassibile
et repugnāte Corpora. Ans simulta ptō Dum apparet ex passibile essium quod
n oritur ex Virtute Dei. Non ita ideo, Ag Antichristus e passibilis Cā Deus ptō illi
facere, licet ex ad hoc ipsum regnet ei potest Deus, sic regnet etiā n repugnat ex pte
Antichristi, tunc cum n repugnantia hoc e bona. Cauba Deus ptō facere Antichristum Cā
Antichristus inde n e repugnans. Primo ex S. Augustino. Qui necessum impuit
Deum n posse, nulla negata ex eo potestas sed impossibilis signatur
Impotentia et fortitudo, n enim aliud Potentiis, nisi qd sua, qd
ex agentis, qd negata n pōt, non suntata. Et pariter mutis. Locutio ut aliquis
non aliqua n pōt, n grammatica nihil, sed qd in re e in potentia.

Pbr 2do Specialiter apparet Scientia Visionis Dei et rationalis tum ptō Sa
tive manent etiā rebus impossibile defectu futurorum, qua et obiectum Visionis
et Suppositū defectus existentia rerum ipsius actus scibiles transeuntes Dei. Et hoc
ideo Cā ultima approbatio divini sceptri ptō salutis nunquam ita. Virtus cognos
scendi cū qd cognoscibile est. Et Virtus actus prendi cū qd e
prehensibile, hoc manebant, quo ad denominatum sicut Visionis etiam cessante rei
tum partialiter obiecto scibilis et rebus presentis. Sc: cum ei potest Dei Es
tive n tolerens sed manet et suppositū defectus passibilitatis essis. Cā etiam post
ipsi adhuc nempe qd sit Virtus productiua rerum quas n tamen parant.
sicut quo ad denominatum Virtutis productiue seu potentia Causalis n impeditur
Pbr 3tio Specialiter de Cā increata. immutio essito cum increata
immuit.

minuit ei posset Deus gratiam. Gratiam esse in potentia Dei ut hic cum possibilitate esse. Ibi etiam
In originali omnia cum possibilitate esse ut est ultima ratio quia primo alteri ulli repugnat
scripturae et tribuit Deo auctoritatem ut possit in scripturae esse. Ita ei posset sed includatur terminum
gratiam quod inde repugnaret scripturae dicit. Gratiam enim ei ei posset inesse eminenter gratiam
Dei esse ut repugnantes existentes etiam independenter ab unoquoque eorum ut unus vel alter
etiam repugnantes cadere invariata quamvis et gratiam esse illum quod desisteret repugnare esse
et actum gratiae et eminenter esse ut repugnantes. Et ibi. In primis sed originali
cent dicta in Virtute gratiae esse derelictum cent dicta sed desistentes. In priori ei
potest subsistere in code cuenta unquo posterior ei potest desistere et videbitur causa
quae repugnaret esse, adeoque prior ei potest et desistere hac posteriore. In caeteris
partibus ex duobus gratiatibus et desistere illa quae quamvis in eadem rerum peritiam
in qua, alia datur et quae eadem omnino intrinsece invariata cum eadem virtute
ex parte sui potest subsistere sine aliqua extrinseca, sine qua altera subsistere ei potest
et videtur potest prior ei potest hac, et in nexu esse cum possibilitate esse quae
posterior seu nexa. In illa gratiae et augeri dei et Virtutes causam potest se
extendere in alteram ad esse producendos. Sui modo si possibilis, sed etiam adducendos
cendos impossibilis quos sine Virtute nova producere, si illam repugnantiam haberet
cet in talibus nata illa ei potest ut si impossibile sit hypercerasus qui modo repugnet
fieri possibilis possibilis illa producere quando Virtute quo modo hic. Deinde.

Ex occasione dictorum.

Nota bene dari in Deo Virtutes gratiae et ex qua ei potest Deus adducendas
hymeras in quibus forte sunt tam hoc et tam ex impossibilis in voluntate in
possibilitate et tam existentiae hoc scretur. Hymera repugnans sed quamvis
sunt tam hoc et tam exclusere et purgare ex impossibilitate et repugnantia. Iam
dari in Deo Virtutem producitivam ad ita quod omnes tam Romae inde possibilis
ab eo quod sit Suarez. Et hic hoc repugnans in sit specialem potentiam distinctam
ab alia in hymera Vg in hircocervo, sed transeundo ex una essentia
hircocervum forte repugnantia. Sicut apprehendas contra potentiam primam reliquis
certa ex relictae potentia in hymera potest adducere ei potest Deus
et Virtute productiva. Ita ei potest Deus hac modo in Virtute adducendi
endo in actum ita quo modo in repugnant, sed etiam adducta quo quae
in repugnarent. Arg. ita sicut quo modo repugnant plurimi sic
fugnata potens abilla producere. Illustratio S. C. ex sacerdotio
quae sacramento et collatione iuris absolvendi quoscumque a quibuscumque
peccatis potest absolvere et fidelis et infidelis in quem forte in fide
les sed depositum in fidelitate hoc est baptizati fuerint et baptizandi
peccaverint. Est pote sacerdote impotens et absolute loquendo ex ordinem
etiam ad fideles ex parte actus absolvendi. Iam vero ordinem ad infideles actum
eum actualem hoc est natum ex re pot sacerdos illos absolvere, et hoc quia
quia deserverunt infidelitate. Sic Virtus Dei productiva effectum et impetu

et absolute. tam ex pte Dei qm ex pte Creaturarū possibilū, respu ad
hmerarū ē simplr absolute seu intrinsece ex pte Dei tm indecenter
se et extrinsece ex pte hmerarū, nempe pl Deg etiā hmeras poluere
gratiā ē ex pte pōtiā sua ꝙ deductiua si repugnam deseruerint ꝙ qm osti
tuunt hec hmerarū.

Propoo zda.

Licet cā tam creata qm increata ni hī esse ōnexionē cum possibilitate essendi
ne quidem nisi media aone distincta poluendi nisi remote sumpta pt existit
hī esse ōnexionē cum possibilitate cā aqua sumpta existēdi ni pl deperditio de
potia Dei absoluta. Istius tn qui in oppositum ē ut poluendi a Deo stet ꝙ etiam absq
et cā zda stante adhuc tempe aeterni tempis a cā zda poluendi repugnte, cā zda
adhuc possibilis permaneret Deo nō repugnte. Rāo sm ē. Cā essē sine
obito dependentes implicant esse ni existentiā principij ijs agens obito depen
dent. Sr: esse ōnexionē hīt cum suis principijs. Rāo cdō ē. Cā essē indifferens
ut dependeat etiā dependeat ab hac cā, pl existere ni existente tali cā
Sr: existēdi essē nō hī ōnexionē esse cū existēa. Sr: nec pōtias absq; re
pugnantiā. Cā creata quecunq; poluitiua coloriō calorem nō repugnantem
possibile ē. Cā calor pt existere immediate poluitiua Deo absq; ullo alio cā.

Soluuntur Argta Contrariā sentiā.

Ad 1mū N nor et probatur ij et dna qm nec minor nec ipse ēor, sed cum tpā
ānobilitate est in Deo potia Dei poluitiua quo ad Patrem et Spum sc
Intrinsun, cum gata modo ē in Deo nec potuerunt obtineri est poluitiua tpe
pprie impōtie alicuius essē antea possibilis. Licet in desistente positie
essē vīs manet transitoria hīc ex numero Patrū impōtiū pl recepta, illis
tunc gtem ex se dēt brēt Virtus atq; hī eunc Deg. Est in omnipotente
possibilis ipsa Virtus poluitiua a possibilitate et impossibilitate effectus, et hīc
patet ad impossibilem ꝙ tunc deposita divina, sed

Dicet 2dum arta. Illusio in dicto casu est possibilis. Sr: adillam poluendam
tunc se ni hī Deg Virtus sicut modo hī dum ē possibilis Ergo Deg
ni hī Virtus ad poluendā impōtiā. Rndet: Simile: N Deg potens dicit:
Deg hī Virtus ad poluendā impōtiā sequitur sumpte et absolute et non pōtia
sumendo sicut nec dum repugnans C. Cā posse poluere ni dicit impōtiā et
absolute nisi grādo et ē potia poluitiua essē ni ipse essē ē simpliciter et absolute
impōtiā, sicut et pōtia poluendi simpliciter et absolute dū tunc cum ea possibilitate
Dei Intrinsece et adhuc pōtia cā extrinseca illi rei. Impōtiā autē non
obstante ni hīt simpliciter et absolute possibilem ad poluendi. Ergo adillam ni hī
Deg Virtutē poluitiuam) Deg hī Virtus ad poluendā impōtiā se
gādo cum addito denominante illi ē gratiā ea se et tunc adhuc impōtibilia

martir ac sine repugnâ. N Cã gratum ẽ ex vi Virtus diuinã. pt Deg. poluere in pobliu et ipsa Imobliu pñ poluere a Deo gtem ẽ ex vi Virtus dñe si fierent n repugnã

Dicesz do. Aliqñ ẽ inse absolute Impotte. Quis dicet Virtem etiã gratã ẽ esse ad illud poluendum. Ergo aliqñ in dato casu mutata est Impotia absolute Deg n hres Virtem etiã gratã ẽ ex se ad illam poluendam. Dñs Dñs. Nõ Virtg poluti ua gratã ex se ẽ poluctiua absolutg poluctiua sua. potestiua poluti. Ergo sicut N Ans sobrum aute eig dixi. Deus Virtg poluctiua gratum ẽ ex se ẽ poluctiua alicuig ꝑducibilis sue. pobilis poluti. n absolute n ordinate C. pobilis ꝑducibilis ꝑducibilis rectum absolute N Ans et sequor. Porro in dato casu in quo mutata impossibilitatem est adhuc ꝑducibilis n absolute sed ordinate hoc ẽ in implicat.

Dicesz tio. Non datg Virtg in Deo alicuig ꝑducibilis absolute ordinate. Ergo de hoc n subsistit data inedite. Pbr Ans nego Cã hoc Virtg in Deo est relativa, qua mediante posset exire in actum nam Impotia Vg hymera semper est pro ẽ impotia nec ungere nõ reddi potte. 3tio Virtg illa ꝑductiua ꝑducibilis absolute ordinate nihil rte in Deo ponit, sicut calcar potestas ad hymeras cicandas data Angelo a Deo nihil ponit in re. 4to Si daretg Virtg in Deo ꝑductiua alicuig ꝑducibilis absolute ordinate. Sequela patet quia gratum in Patre daretur daretg Virtg ꝑductiua alicuig Verbo possibilis ordinate. 5to Admissa hac Virtute in Deo, stgs Deum hre Virtem et potentiam ad recipiendã accidẽtia ad gratificandã gratificandi Spiritum Sanctum saltem ordinatam alicuig Dei aut hois aut alicuig mundi ordinatam si sic est ꝑducibilis ponit Deg Deo, et alter mundus.

N Ans pones ergo n ponitur n ponet n ponitur potest recipere illam Virtem in Deo cum ꝑ illam ꝑ Deo originaliter Dei augeatg ut dictum in pbre. Vg violet paritas a Papa, hic ponitur cum sit limitata potestas ad sinit ex scriptura ordinate solum. ad absolucndo hmõi ipsos qui erant aut qui erant ita, potius hic remittat ad hyrocerum et hymeras idco turbare potestas Papa ad absolucndos hyrocerum ponit ridicula, Sequitur de Deo instituam Virtem hmõi discurrendum.

Certum tñ etiã ẽ qñ aliqndo ex ordine monstrari potuit excellẽs potentia papalis dicendo Vg si sacrificius offerens Papa cum dolore peccatorum potest illum absoluere. Sed hoc fuit ex mera gratia ordinata ẽ extra potestatis papalis. Non ita Ans sicut ponitur actiua ad fuit in Deo ab aterno Virtg ꝑductiua hmõi ita ẽ ipse creata aliqñ ponuerit ad actum reducere ab aterno. Sta nec actiua ẽ Virtg ꝑductiua ꝑducibilis ab effecti ordine. Cã ducit ad expellendã ei potestas Dei pertim. Cã hoc qñ n sit ponitur aliqñ ponit

oritz ex oi potea Dei. Non. Stile. Cá ista Virty é gátrte in Deo. é in
Pdm ideale trá rtu Dei attinens ad splendam infinitudinó oipotea. Cá tanta
oipotá in pi reperiri in creatura nec itinite Potiur. ex pte in Beata Cinitato
Deo dicere collocata eó Angelo potestate ad pducendu hymnu eet vóluntati
Nota Cá Virty dicitur sí pñti se extendit ad eá quá n sit Deus, et quá sit extra
Deum; Virty virgin dicitur pductiua pductibilis istaru ordinate. Nec
in pi oipotean é pducty Filij Eterny aut Spiritj Sancty. Cá oipotea ex
comuné attributa residet etiam in Filio et Spiritu Sancto. Sequitj Deus potest
ipso pducere. Nota Non sequitur. Cá ppa Dei é pductiua in rone spá. Ergo
habit pductiua in ipsum. Hinc sequitur recipere accidea excoptare occi
dere Spiritum Sanctum innuebat impñtem nempe nutá bilitatep x
humilitatem ibi adhuc enumerata á dato Virty in Deo etiam ordinata, alias Sequitj
Deus mutabilem et finitum. Cá attinet ad Potiuri dicebatur
á hác Virtute ordinate ad pducendum alterum Deum. Cá. Deus in
nulla. Virte etiam diuina pt stitueri. Deus ingám alteru tunc etiam extraneg ex
statu Impossibilitis deret se Deu ac adeog in pducibilé. Cá. nullum fundam
tribuendi hanc Virtutem respu Dei. Imo ex respu hmoi aut alterius mundi dati
in ultimo Virty pductiua gntum é ex illo saltem inchoata quibusdam ex. Potest
admitti et sceli si é vera ista sentia qá quidlibet potuit elevari ad qá libet
repugnas. Sed falsa de negari hoc Cá haec á pót pduci a b Deo primo
ex impotea alius inota nobis aposteriori qá nulla actiua ingám pduci ita
nec pduci haec ut pote diuersa á specie, ac pinde maxime sequitj é in ista á re
perriri in illa ex Virtute ordinata ad pducendum haec

Dices Si daretj Virty in Deo gntum é ea pte Dei ablata pductiua munca
ejs reducta in possibile. Et ista munca impossibilis é ex pte oipotea Dei possibilis
ex pte scedendo retrú. Sicut em oipotea Dei gntum é ex vi Virtutis ad pducere mu-
ndum istum impossibilem, si fieret possibilis ita et munca ista é possibilis pduci gntum
é ex vi Virtutis diuinæ.

Ad 2dum Nota supponitur in impossibili munca Dei ordinis ita in cocipiretur
nec cognosceretur ista possibilem. Cá non ista é ex pte rei tñ. Deinde dicit qá Deus
poet gntum é ex vi sua omnipotentiæ et scientiæ illi munca co cipere etiam cognos
cere et istam ipsam possibile et á cognoscere. Licet gntum é ex defectu ejs
ex pte rei tpis, de pleni sicut de terij. Intuitiue possibilem cocipiam et scientia á poet.

Ad 3tium Impossibile potest negari non cum R. A. Legnio de Cá ri creata
sed Cá á é virgem negari scitur ráne pinde admixa x hac Propositio Cá. tanta
Beata gá in creata ad possibilitá ejus non cedit é ver. Et ráne é. Cá ex eo
ejus unij cum alio stat in hac gá á potest Deus non esse aut possibilia
ee rre existá aut possibile, alterij, sed dantj multa talia quibus di
cunt Alii Thomistæ et tñ pñt existere. Et ee possibilia tunc exista

et possibilia

et impossibile. alterius ad quod dicunt Relatio illam. nempe. Cognitio ad hypothesin dicit Relatio Scientiae existit aptae sui Cognitio ut hypothesis. n' existat nec sit possibilis. Et. n' ergo dicit Relatio Scientiae aptae aliquid ponendum cum illo esse.

Dices Saltem. Relatio Scientiae variaretur et tolleretur si musca vel ex possibili fieret impossibilis ut desineret Relatio scientiae Dei ad Mundum. Dei pereret aliqua Entitas scil Deo Saltem haec ipsa Relatio Scientiae Dei. Dico. Sed ut patet. Relatio Scientiae nunc solum adhuc potuit mutari in hac, haec in eadem Scientiae ut nunc adhuc functum. Deinde. pot dici pot mutata mutari possibili in impossibili ut tolleretur Relatio Scientiae, sicut ut tollit Scia Dei Visionis re existente mutata in non existentem. Nec Scia Amphibii Intelligi rectis possibilitate mutatis in existentia actu. Et hoc ad mentem pot negando pot in illo casu variaretur Relatio Scientiae eadem in attributo ubi ejus immutata ingenerata, manerent, nempe Unitas, productiva in Deo eadem et effectus idem licet ex fieret impossibilis ut non remaneret idem. Unde nihil inquies de novo respiceret Objectum Dei pot aliquando ut respexit. Dicit ergo nunc res pot adhuc stans fuit musca identificatus cum impossibile fuit cum possibile.

Ad 2tum. Impossibilitatio obiti et aliqui creaturis adhuc Deo gratum est ex se et ex Vitae Interiore Scientia est Scitus. Item est misericors, Benignus, Justus, et idem id quod ista denominationes dicunt in recto. Licet non est Scitus nec misericors nec Benignus, aut Justus, idem id quod ista denominationes dicunt in obliquo.

Ad 3tum. Deus non Causam potest facere effectum. Bruta potest facere causa gratum est exempte. quod non idem ratio Causam potest facere effectum et effectus potest facere causa gratum est exempte effectus non idem ratio N. quam si repugnat ut causa effectus gratum est de se placere, possit non de ratione repugnantia ut ens possibile effectus oriente ex parte ipsius effectus, quare cum in recipiat scientia quod de possibilis non sit ens, dey extrinseca possibilitas non est, sed est Entitas. Ut constat in casu supremo potest ex possibilitas extrinseca penes causam stante ingressibile intrinseca ex parte effectus.

Ad 4tum. Non apprendi cum facile pot et formari impossibilia ex unitis separatis datis.

Punctum 6tum

Duae Causae totales in actu 2do possunt ne simul causare eundem effectum naturaliter vel divinitus.

Videtur ex Vera. Scotus aliquam ut ocam. Gabrielis. Quid possit attingere. etiam oculi pot una Causa ignea A et B ad eundem numerum applicata aliter oberunt eam. Minus pulsanti signum C. sed una ambo ignea erunt cum totalis in actu 2do. Et. pot 2 Causae totales in actu 2do esse effectus pot non. Quia ambo ignea sumpti 2dum se. Ut potentes separati ab eo sunt se mutuo pulsare ignem C. Et.

Tri: agent ut cā totales in actu 2do P̄ter Segnia. Ignavia n̄ alter perabunt suas vires
in diversis seu nec partialiter scarrent partialiter Cā ad producend effect. Tri: cum omn
alium se. petentes ad effum producendum adeq. requisita maiora agent utrāq. si cā to
tales in actu 2do P̄ter effect. Ignes ubi in agentia mixta nec p̄ficere nec n̄
facere cognoscitiva. Tri: ut tam perabunt vires tuas in diversis alteris, sicut illum
2 hnd aut 2 equitabant istum pondy. Cā unum agens agnoscit adhuc aliud
in actu 2do Cāare. unum eundem effum simul p̄ter visitaverunt alterum Jesum
Jam propter recreationem, tum propter visitationem amici
& aliud iter faciendū. Tri: istos debendi de obis Causis p̄ter tum & practicis.

2do Dicitz e contra non maior nec divinity duas Cās totales in actu 2do posse Cāare
unum effum simul p̄ter istas inconvenientes Logicas. Cā si 2 Cās totales in actu 2do simul
eundem unum effectu Caurent vt Ignis A et Ignis B ignem C Log. tum qd
adhuc necesse qd posset recipere abillas. Logica autē admittit p̄ maiq. en
et Deg nihil frustra facimus, adeoq. nec determinant superfluend effus
Tri: qd n̄ admittendū. exequibilis torningz 2do Logz Dicitz duas actiones totales et
cens duas ut supponitz et n̄ cent. Cā quodo effus unus & tunc etiā pleri effectus,
adeoq. et actio qd & idem qd fieri ab ea. Sto Sequitz qd una Cā non
sufficiens alteri ageret actus n̄ nihil. Cā n̄ duceret effum de n̄ ee. 4to Logz
Cā effus dependebit a duplici Cā totali et acciperet ee ab utraq. ut supponitz et
n̄ acciperet. Cā implicat qd res accipiat id de altero qd ab eode sufficienter
in se hat effectus suus, sibi, nam sibi nemo dat qd n̄ hz, ita nemo accipit qd
cum hz oppositum in oppositū e vdo.

3tio P̄ter Logz stimatur eadem senta paritatis. una & 2 Cās Intrinsecā n̄
possit Cāare unum eundem effum simul loquādo de duobus Causis Intrinsecis
eiusdem generis. Tri: nec efficientis 2do repugnat duplex Logis adigitur ad actu
2do respectu eiusdem actus Voluntatis. Tri et duplex Cā totalis ingenere effi
cientis respectu eiusde effectus. 3tia Eadem actio n̄ p̄ dependere etiā diversitas
a duabz Causis totalibz efficientibz. Tri: et nec effus n̄ p̄ dependere etiā diversitas
a duplici Cā p Cās latas duplicem totalem.

4to Opponitz de ista secta: nemo e ut p ipsam ponat aliqd p̄ter ipsam, nec
ac n̄ sit fictio sed vere medium ad ponendū effectum. Sed simul dantz duplex
actio totalis eius dem effus, seu quod idem e. sibi dantz simul duas Cās d effi
cientes totales in actu 2do. ruit p alteram actionem nihil ponerez p̄ter
ipsam. Tri: repugnat duplex actio totalis eiusdem effus. ita patet n̄ Tri.
Porillam actionem nihil ponitz p̄ter ipsam qua ablata etiā deinde de
nouo in locum illius alterius equalentis nihil tollitz p̄ter ipsam. Sed ablata
una actione totali et n̄ succedente de nouo aliqua alia equivalente in
locum ablatā actionis nihil adfuerez p̄ter illas actiones p̄ponere utrāq. re
manere. Cā. Si remaneret defectu totius ac totaliter effus an. 2do
actionis remanentis nil pote totalis. Tri: p unam actionem ex illis duabus
nihil ponerez p̄ter ipsam.

5to

5to Ar 2 Cā totales in actu 2do producerent unum effm simul tunc et dependeret 2 se abillis effis ut supponit; et ā dependeret. Cā nihil 2 se dependet ab eo quod ā posito adhuc 2 alia quā tunc ponunt, super hanc igitur adhuc ponerē. 3tio Dependere a Mā ē indigere Cā. Sed illa effia indigeret supplicī Cā totali. Ergo ā dependeret a utroq. Pbr non. Cā ab una Cā bret sustinetur 2 cui supponat 2 totali Ex. &c.

Respondetur

Procedit Sanctus Thos de Causis in ordine generis. Cā apud eos certum ē, qđ posuit simul duri, plures Cā totales in actu 2do in diverso genere. Cā duri respū eiusdem effi. Sicut igitur opposita Physici vī hoc aut illor Cāz totaliter simul a Cā Metaliz fortiz, effiatur, it Plato qua ti indigēte in duo genera

Procedit ite dē Causis totaliter in actu 2do ā in actu 1mo. Certum cm ē qđ posuit simul multā Cā totales in actu 1mo ordinate ad eundem effm etm nobiliorem adhuc perando in fmam in actu 2do ita cm Deus qui vult totā sustinere ā producere. ignem B. potuit eum defacto simul cum alio igne A. Ita similiter unus equus cum alio equo trahit pondus qđ aliās poterit ex se ipso tm here. Porro totalis Cā in actu 1mo sic gdo ad Virtutē producendi effm ē illa qđ licet habeat esse sufficiens Virtutē ad effm tamen solo gradu tē hic et nunc attingit suum concursum cum Cā altera. Per qđ reddit Cā partiali in actu 2do et idē totalis in actu 1mo. Totalis vo Cā in actu 2do ē illa ē. n qđ excludit concursum alterius Cā. Sed qđ ita sequitur ad effm p suum actionem in concursu etm alterius Cā est nihil sit ipsa in esse ab alia Cā qđ n sit abilla ita ut remanente ipsa cum sua actione et ablata alia ipsa in sua actione, ad hoc remaneret pars effis ex parte ipsius remanentis totius actionis. Si nulla dari valeat Cā in locum primi causā et locum actionis succederet. Hinc aut potest n̄ qđ dere, statuens Scotus de 2 Causis totalibz in actu 2do Coordinatis effm unius donem inducit violentiā, pendentes ab utroq Cā. Certum cm ē, qđ talis causā ā simul positive ē in esse totales in actu 2do sed ad summum in actu 1mo. Cā ablata una ex talibz Causis eo ipso auferet effectus non auferet actionē ipsius pendentis esse totalis ab utroq Cā. Cte ista vera Cā totalis in actu 2do. Hīs premissis ut satisfiat Scotistis proposito dico.

Propoo una

Duā Cā Intrinsecē essentialiter generis qua Intrinsecē totalis in actu 2do ā pbat Cāve. etm divinitz unum eundemq effm simul. Cā intrinsecē Cā totalis effm hoc ē positive dando ē illi in esse. Ergo ablata una Cā desit tollī effus. Cā ablata pte ā manet idem totum etm divinitz. Item vo de actione causam totalē in actu 2do ē ut ablata una ex illis maneat totum idemq ē effus qđ fuit in presentia utriusq.

Propoō zdz

Dud Causa finales totales in actu zdo nō ponit actū diuinū causare unum eorundē actum internum Voluntis, actum tñ externum precedentem apprehensi desiderati a Voluntate pt causare cum natū sit Intellectus aut Electio deambulationis a pt sequi et propter sanitatem et propter amicum visitandum tanq propter 2 fines addatos ita ut quodlibet illorum deficiente eadē intentio aut electio remaneret. Sed vrō dr ea aut 2 intentio aut electio actuum partialiter respicientes sanitatem et amicum. Potentia una eademq deambulationis potest tum propter sanitatem tum propter visitandum amicum tanq propter 2 fines addatos et totales in actu zdo ita ut deficiente uno fine. vel visitatione amici adhuc eadē in potentia remaneret deambulatio.

Pbr. una pars. Qd tunc effectus dr causari a 2 finibus totalibus quando aberuter ille stato adhuc maneret idem numero effectus cum sola dependentia alterius, sed hoc est impossibile. Qd effectus vel actus Voluntis percipio immediate ab obiecto respectu motiuum sum ut docet in Animastica. Pr. illo mutato deficit et mutatur. zda etia. Pbr. 2da pars. Tum est pena quia. Qpe. experimur non sufficere eandem deambulationem propter 2 motiua nempe propter visitandum amicum et propter sanitatem quia dubitet de sufficientia ad illam deambulationem in potentia remanente, et altera cessante ad huc deambulandi propter aliud. Tum vnō a priori. Qa effectus exterior civilis dependet hinc inde a pluribus, sed tñ moraliter sufficit q existentia in potentia Voluntis accidentali et libere ordinata. Qd aut ordinari ad plures fines totales.

Propositio 3tia

Dud Cā effectus totales in actu zdo nō subordinatā C. sicut Cā zda est subordinata. prima q eandē actionem ordinans ad illa. ad effectum, nō potest nisi in successione, simul eodem tpore q duplicem actionem in unum eundemq effectum ponit tñ dicitur Prima pars quā est manifesta. Probatur. Qa nulla est experientia et nullum fundamentum positi: ex. gra. colligens poē a duabus Causis totalibus in actu zdo effectum eundē paleas simul nando. Tum est ratio. Qa nimium multe et necessarie dependentie, quas totalis respectus illius effectus. Qa actio pure regulata ad hoc, ut existat effectus pt tñ hoc, existere q unum non totaliter. Et. alterum est omnino superflua. Pbr. regulata ordinata 2 finibus totalibus 2 motiuis 2 Voluntatibus in uno Ens partiale. Tum posit: a priori. Qa Deus est una determinata ad eundē numero effectum vis q duplicandi, licet etia determinata ad producendum. Deum. Non est desistere ex corruptis, vnde. dr a dari a priori etiam. Pbr. 2da pars. Pōt quā est D. Durti: Auria, Suarez. Albertus, Aureolus, et Scotus. Qa. 2. ue patebit Solutione obvia nulla apparet repugnā in superabilis obscurity in hoc quidem effectus duplicem actionem totalem simul terminet. Neq enim est repugnā ex pte Voluntis actum unum

quasi

paire
Iosephe sumpta, nam idem effus simul stricty in Virtute plurium Caarū, Et una Cā Cātus n̄ verat plurium actionū diuersarū alterius. Non item ē repugnāa ex pte actionum, ē sortis similia in pluribus simul 2 formarū. simul in eodem subo, sicut in corpe Petri. Cā hīc nullam virtutem accepit in actorem et ex pte rei 2 plures regrij ad terminandū 2 simul qđ succedūt actionat. Et diuersitas talis 2 cā totales in acte. 2do possunt inf̄ loqre in unum eundem effum simul. P.B. Possunt 2 Cā mediales Cāre diuersis simul unam formā mediam. Non possunt diuersi diuersi uno tuto 2 Absolutos, Vtiles, Puriales, &c. Non plures Chīi homines mentiri put occurrere. ad p̄mentatum communem hoīs et defuncti occurrunt occasiones totali. Nam absoluta una autoritas accepta una actione. Chīi meritoria restituendo p̄mū dare 2 Deo virtus. Non possunt plures diffamata contenta a Principe ibidem ex officio idem probare qđ probaret id unum testem. Et: etiā qđ 2 Cā totales in actu 2do ex duplicem actionē simul inf̄ loqre in unum eundem effum.

Aduerte. autem. 2d̄ illa 2 Cā in actu 2do totales pōs se tpe ita ut simul incipiant Cāre et tunc utrag 2da et de nouo poluet effum. pōt enī ita, ut una precedat et postea alia. supponit ut prius in rem ex p̄ sententia. Et tunc Iudex seu effus correspondens illi 2da Cā erit nouus effus Cā, erit nova qđ nouā Conseruatio. Vnde hic bene nota. 2d̄ Specialle Vtiles ita facta. Qđ actio nova de nō bene seruum genus ē in solido vera - de actione una poluentia ē seruatiua. Et hac ratione illustrat. Poluit regnū Aragonie ex aqua 2 in aere et postea amouetur 2 extinguit, tunc nouus actio succedit seruanti ad Calorem precedens a Deo 2 a sole. Vocabitur 2 nouus superueniens effum nouum exercitiue et illi actioni nouā respondebit seruus nouus, sed antiquus calor. Aduerte 2do. 2d̄ illa actiones 2 totales n̄ eēnt sufficiales in substātia sed mediales Qā tales eēnt Iudex. Et qđ pōt capere gliber eorū. Et tunc cui illa qđ mouerat celeriter Entitē suppositū. Solum Et eēt mutuo culpati et sufficiales qđ ad mortē simul concurrendo ex qđ in nulla vie sufficientis exigat destinationem alterius. Deus tū vellet illam dare 2do speciales fines. Petrus &c. simul illi 2 daret seruantes mediales subsistas 2 Vel corpori 2 Vtiles, tunc cū daret illi vtiles qđ nō magis, sed qđ hic et nunc n̄ deberet dari. Et ex dictis.

Colligē. 2d̄ illa pōt ex effum unum duplex cā totalis in essendo. Ita etiā Et in fieri cā totalis una et altera partialis hoc ē talis qđ dependeat ab altera, supponatq; ita illam ut illa absente n̄ possit se solus ad tantum dare ex effectu.

Soluunt Argta Contrarid sententid.

Ad unum dicēdū iure Maioris et p̄mis negat. Cui aut̄ p̄bis simul ultimū

primū potuis secūdo studē N negā. Cā ī solum agentia liberā sed determinata ad certum operandi vires suas in quodcūq alterū agentis naturaliter cōsimilē. nam agens naturale nūq̄ agit totū pōt, sed ocurrente totaliter alio agente ad eundē effectū. n̄ pōt agere ab horū oppositorū. Cā nempe n̄ pōt hoc vnū agens a Deo vt producat effectum unum curadeq̄ totaliter. Item secūdo Inde. N negā. Disparitas ē. Cā finis principalis movens ad sui effectionem quācum diligendo possit fieri. p̄ unicum actum vt̄ per vnicam decambulationem adq̄ regruntq̄ plures. Ad vltō actio una n̄ pōt egredi a duabus entibus n̄ subordinatis, et ī vt supplā.

Ad 2dum. N Cā inuenia quā adducunt Sanctā ecclā aduertendū cum actionem totalem simultaneam respu unius eiusdem effectus, hinc inde. Secūdo, Pondum dicti vna illarum actionū precedentē a causa ī totaliter cōcurrente supplia spectato naturalium rerum ordine. C. quā potest absolute. N probant cū ad actiones simul hōc aliquem fructū et assecutionē ad quā potest et debet tale diuinum assistendum. Sicut plures Chōi actiones meritorie licet singule id meritum mererent qd̄ ōes simul assumpte tm̄ vt a Deo ad manifestandā liberalitatem et debitas misericordie Dei erga nos. Item quoq̄ secūdo dicti. Ian effectus abalia. Cā licet existant simpliciter seu unitiue C. licet duplicī titulo N. hic autē existēs pluribus titulis mihi aliud e mihi qd̄ una Cā poterunt ad hoc alia Cā poterunt esse ī mihi existens producere, effectus n̄ cet mihi cum. producetes abalia. Sicut esse unitiue existat de q̄ agere et ce mihi pertinente sua Cā, supposito qd̄ n̄ producatur ab alia Cā. Ad 2dum Secūdam N Cā illā actiones forent ī Cam. qm̄ 3 Cā totales causant simul essum. Item ī vltō dicti. Quato esset de q̄ alius tunc etiā de ce unum fieri actiū qd̄ se teneret ex pte agentis. N unum de q̄ fieri, patitur C. Hoc em̄ cum sit indicatiue titulū ī ipsi effectū, unum dat ce subiecto et effectus unus. Ad 3tiam Secūdam dico Cā cū aduenisset alteri ī agenti actum. Item qd̄ n̄ ageret mihi? Solū em̄ eundem effectū ageret ne quidē illi qm̄ egit prior Cā. Ita sicut Cā una necessitat aliquem effectū producendū a Causa ī Cam vna actione N. necessitat em̄ aduenientē Cā effectū antea n̄ necessitatē nec. Cā accipere et. Item Ad 4tam Secūdam N et dico qd̄ effectus dependens a duplici causa militare pōt accipere in quā a Duce generali et pōt a Duce particulari trahi a Causa totaliter officiū, ita ut efficiens alterutrum vtriusq̄ Collationis possit gaudere adepte eodem officio. Vltimum Item dicti sicut nemo dat qd̄ n̄ habet ulla vita, sic etiā alia ita nemo accipit ea vita qua via cam aliunde habet. C. sicut nemo dat qd̄ n̄

qđ nō hō aliqua vīa, hī nō alia, vīa nemo accipit aliqua alia via quia ad hoc nō hō aliunde. nō sufficit vīa adhoc utaliquis accipiat qđ aliqđ nō hō. sicut sufficit ad hoc vī aliqđ det qđ aliquod habeat. Et ita in casu solutionis effectus accipit ex causa alia aduenient accipit impōs. suppositio gratiae qđ ex tali modo hoc i suppositio habuit nisi modo modo discurrendo de causis totalibus. Et quia aduenit aduersi.

Adstatur. Argit. a parte dicte nō sumunt. nō simul cuius nōs sequitur Disp: c. Ca effectus hoc ponitur ex tale vīa cum plures causas integras ideo illae multiplicat nō ponit ex tale effectus. Dato vī effectus, Ca effectus dicti vīa ad illa, ideo effectus causis multiplicatis nō dat multiplicatos effectus sed potius plures adeunde occurrere. Ad 2dum Argit patet ex dictis Et ppe. 2da. 3tij. Argit negat Sequela. Disparitas est. Ca actio est in habita et ostit dependea a suo principio (sed mediante actione dicta vīa. Unde bene potest hāc Variari) ac pinde pro illud Variari actione inuariata existente sed mediante. Et vo effectus nō dependet immediate a suo principio) sed mediante manente eadem entitate effectus.

Adstatur. c. Transeat ior omnia cum duobus actionibus virtutes qđ sit physio, Theologo, cognito, nihil ponere pter se ipsas ecc simul sumas et modo diuerso respective. Et N nego idem cum effectus ponere, sed alterum actionem qui sumā. Pono ita N nam Cuius substitutae declarat instantiji. Item ignis Argui deficit calore Et percuti Calor vī removes abstatio ignis C. Ca aufert a solo Deo tunc nihil perirent pter ignem et tm substitutae qđ nihil potest. Item antea pter ignem aut qđ 2dum ignem nihil ponat pter ipsi meritorios actus. Item una ex 2. diplomatibus eodem officio datis peruente nihil tollit pter ipsas et tm sufficit. Item collectio meritorum Christi pone bat aliqđ pter ipsa merita licet ablati duos unico vīa voto nihil tollit pter ipsa Talis qđ nihil fuerit positi pter ipsi cum fuit collatus insuper alterū, nem vīa et positio sufficiens fuit collata et soluit illud sufficit. Et ita dist: Dillam actionem nihil ponit pter ipsi qua ablata et tm succedente de nouo in locum illius aliquid equivalente nec suppono in qđ pecia illi unte sublationem alterius nihil tollit pter ipsas C.. Porro in sententia nra admitti 2. Casu totales una actionis Casu quo aliquis est alterna. Supponit ior quia ante sublationem prioris qđ 2. seruat eodem modo effectum quo existente illa seruabat.

Falsum. Adinspis 2 actionib⁹ vna h⁹ effis abstrac⁹ dependerat g se. Q de
pendet g se stat in hoc g effis indiuis a Cā q tali necessita tante vtre
tur cum Inuisq Edificat adiplat⁹ Ponte et abilla Cā. Q si g dependeant g se
intelligit effis et nria talis g vt n possit aliunde effis n dependere abilla Cā
Negat⁹ dependere ideo effis indiuis a duplici Cā. Poterat en bene ab alterutra tanq
simul tedu si, imo poterat a nulla earū, q dici, g accidens Q; e g ab utraq; pen
deat. Infinis dic: non dependere a Cā e indigere. Cā determinate X vre
Z⁹ indigere Cā distinctiua. Iam z villa Cā C. similiter dic: non dependet
effis ille. n indiget duplici Cā totali determinabz X non n indiget determte
gliber terminē. nem. et X respō Neg valet si dicas effis ille dependet de
minante ab hac duplici Cā. Q; in indiget determte. hac z pticu Cā X
ex X respō Ed dependeā effis a Cā z pticu e g actionē duplicem quis da
effa. modi exigit determte haec Cā et n alias. Iam vo indiget effis ne hā
aliunde q̄m ex Dno in fieri et ese. Q; hoc. an g̃ tale n vis effis
indiget Cā aliqua. ut respiat ee. et respectu a Cā dependeat. Cumvo
possit accipere ee z ab hac z ab illa Cā idco n indiget ulla determte
sed distributiue.

Punctum 7mum

Semperne distō vtus inr Cām. et effectū in instanti quo hic. pce
dit ab illa debet else.

Videt ee vera Senta D Thom: P. Val. P Vasq. Jan: Comb: Card de
Lugo: Iur: Ouie: Arriag. et aliorum plurimorū. P horiz. q̃ semper
distia vtus requirit inter causam (saltem effidentē et effim. Rao e fundta z Ca
nihil pōt ee Cā sui ipsius atq; g diuina potentia tam quo ad ame q̃ quo
ad edo, q̃ aute in necesse eet distinguere vtus Cām essentiale ab effu. Semper
requirit q̃ aliqd ee Cause sui ipsius, hāc vna multiplicatur ab actu horiz, primus
Imo. Ois actio q̃ndē pure ab n pt a prudenti ignorante. amari in vni
uersi sede pura materia ad aliqd p̃nomen ster ipsi. Sed n ita Petrus vole.
cum q̃poneret ut determinatu ase ipsi e. Petrus q̃ iam supponēbat ex vi actionis
quā a Deo sortiebat, Quare actio ipsa nihil ponet et ster requisit rotum
aliquid nihil pōt ee Cā sui ipsius.

2do Ois actio ex essa duo e actio ultime determinans effis ad ee. Q;
impossibile e existere actionē respectu effis in quo nulla e rollocata indistra-
ēd essendi talis ens actio et eet actio determinans ultima ut supponit ea
eet ut patet. Sed actio q̃na aliqd respicit Quare eet q̃ eet essentialiter respectiua
terminū ee effis actualis ab alio. Q; respicit illig nulla manet indistra-tol
lenda in effu, adeoq; hāc actio eet g se. et essentia ordina q̃ respiciat ter

recepti actionis et negatis requisitis ut aliqd̄ sortiat̄ effectū. Quare et reiecta ista
3tio. Si aliqd̄ potest esse causa sufficiens alterius quod adducat ad esse actu talis esse. Et ergo illud
erit ut ens per se adducens ad esse. Sed hoc non est admittendum. Ergo non est ens quidlibet formale
Prob̄ nam si ens per se est Deus: non datur alterum. Sabellianus ex eo inferret patrem esse filium
et filium esse patrem. Si Deus est unus et solus ens per se adducens et solus ens adductum. Ergo &c. 3tio si
aliqd̄ potest recipere adductionem esse actu. Aut ergo illud aliquid recipit adductionem esse actu
ab ente per se adducente. Aut ergo a non ente per se adducente. Non a non ente per se adducente
quia non potest dici quod adducatur ad recipiendum. Ergo a quocunque recipitur adductio esse actu
ergo recipitur a quodam ente per se adducente. Ergo a Deo. Ergo Deus est causa omnium
rerum. Et sic habetur propositum.

Ad 1m. Omnes aliqui participatis. Non potest generare respectu eiusdem nisi unius
nisi unus sit genitor et unus et verus sui. Et necesse quidquid adducere ad
esse actu. Deus solus non est adesse ipsa. Ergo non adducit. Ita unum esse ab alio inter
se. Et actus actui. Item non potest quidquam dare. aut in genere causae materiae
causae formalis. Et etiam non potest aliquid dare. aut ad genere causae efficientis.

Respondetur

Certum est quod non intrat eam definitionem ad causandum dicti Aristotelis: Non enim intrat quodcunque quod est
esse materiam ac formam simul, cum tamen quod sit ipsius causae intrinsecae dicti Aristotelis
sed tamen vocatur materia.
Certum. Ita est causa Matter et Forten quae tales sunt respectu cuiusquidem esse actu
causant. Sed dicitur falso. Tum ex separabilitate. Nam licet Matter et Forma sint tales
et tales respectu esse actu quidquam actu considerati ex illa adeque quia substantiae
recipere et esse formae recipere actuari, hoc autem non dicit quod sint respectu
causae Matris et eius Matris et Patris. Et patris non est pater, sed Matris, negatur
tollere ejus unitionem causae ut sicut et Matris et Patris. Et patris non est pater, sed Matris, negatur
Certum est quod finalis causa non sit sufficiens causa Matris cum non sit causa finalis
finalis respectu causae et quod vanum finis vanum. Et in duplici statu. Et dum existere
Vni Status. Intentio obiectiva, seu representata sub aliqua ratione
Duplex entis Status. Physica. Vade. hic finis quidquam existit in statu. Et non est
Nomen respectu quod existentis Status vel, adeoque non dicit adesse. Et hoc sit
Exemplum. Visitatio ad Vlricum amici qui representata absentem movet me ad percur-
medium hoc et decumbentem quam medicinam. Vade. hic finis quidquam existit in statu
Vade. hic ipsa. Visitatio Status vel existens ponens adesse Status vi-
tentis existentis. Et de causa finali dicti. Ita tenendi de causa efficiente
de qua dicitur ut existentis Physice. Causat et existens actum tantum.
Ista quae certa, quamvis restant difficultates resolvenda de causa efficiente. Pro
mimirum non dum causa efficiens et effectum existentia Physica vel non nisi existentia quae hic

precedi abilla. Mente cuius resolutionē sit

Propōo 1ma

Aliqua Creatura pt eō divinitus Cāu effici sui ipsius reproducendo seipsā et deducendo sibi ee. zdo Probat. Pō aliqua Creatura a Deo assumi tanquā instrumē ad reproducendū seipsā. zdi. Ita P. Toa. Arria. Valle.

Adelitis ē in Pprē Terny, Ly zdo videō Cā certā ē. Dē nulla Creatura etiā divinitus posset eē Cā effica sui ipsius duplicando sui ē ame. Cā sic ē di Causa et reproducere seipsa quo ad amā ēē. producitur a patre et ei gnāter existit. Id autē gnāter existit nō pt reducere aliter q̄ dicti modo, sed etiā divinitus. Cā id gnāter nō existit nō pt assumi a Deo tanquā instrumentū ad reducendū seipsum ad

P. 1ry ame. Cā ex ame pte id nō implicat vt actu et ex altera pte opōt rem divina exaltari justum quā amplissime uti suis Creaturis in ordine ad creaturā.

P. 2dr zdo apari pt aliqd seipsū Causare mortaliter pti Christi ingrediendo templum seipsū Caret in Eucharistia. Pt etiā pt aliqd seipsū Causare physice saltem divinitus Patet. vrgā. Cā ora orgta - pudgitta Caualiter pt hoc fieri pt bene urgens in Casu morali licē etiā bene. de facto ad aliquid et ē prior suo effectu. Sed si pt aliqd seipsū Causare mortaliter potest etiā physice saltē divinitus. Patet pt aliqd ē actu et actus suis ipsis vt actu sibi quo dicto. Cā Cognō Intellectiua ē Cā actus, Spiritus, attingendo etiā seipsum. Cā etiā hic actus ē Cognō. Pt etiā pt aliqd ē Cā seipsō saltem divinitus Ex hac Instantia Propōo resolutionis difficultatis Spiritus. Sit vltās

Propōo zda

Nostrā ora Cām effici dēbere ad interrogandū. assistē vti. Supō. Hanc propōem probat. primo in alia pōe.

Ad meliorē ad hanc Intelligentiā Pponō utrinq; et ad sciendas obiectiones

Observa. ame. Illud pt producere seipsum zdo. nō dicere ad se Relationē vti solū nisi ita sicut Cognō reflectens de seipsa de. nō ad se. relatiua vti. Et rāō ē. Qā nō ēē producens et producti in Correlatiua. Sed solū ame producens et ame producti.

Observa. zdo Et actio zdā qua Creatura seipsā producere dicenda a Deo nō ēēt frustra. patebit ex dictis, et illas ut similitudines, cum alia sectione

prima

prima id ijd ñ dz bene fibret et dz nrõ ꝑ una actionẽ, nempe gradum hanc actionem ponẽs ee ens sine Creatura plurity loris. hñ ijd dstinctñ gradu d qualitatẽ gradu reali. Vlcuiq; pot desinere in hoc hoc ñ desinere, malo sicut Christus replicatq; in speciy sacramentalitq; desinit in unc loco ñ desinit in alio.

Obscrua 3tio Ad illud gradu 2do ase supponeret rõ accipi ame gradu ity rõ ñ in uchente inñ gdurnt et gradu 2do ase ipse dstinctiõ in ipsis tatiby sed signifiet gd ñ respondet a cogne nra fuerit unus gradus.

Obscrua. 4to Ad Creaturam dlig causs respõ dnitq; ñ ẽt prior respõ priorite nãl Physica. Cã hõc ita stat in hoc gd alias hñt sue ẽ vle addag alterũ partiũpans ẽ depdẽs rõ. Ad ñ s petet ille Creatura. Cã in Suppõne gd Creatura caret respõ 2do Idem ee retinent et eandem ñ multiplicatã Entitie. Unde ñ ẽt prior nãl Physice ꝛ posterior respõe ablate cognito, sed solũ ẽt prior actione. 2da tertia adse ipso. Ita stat in Scta admittentiũ posse dari 2 actiones totales respũ eiusdẽ effus. Gruan actionẽ ẽ priorẽ altera tempore. 2da Cã Secunde iam incumbit effus gradus ñ ꝑ absolute dci prior illo, sed tm actionẽ gd illo gradus. Nec effus posterior Cã aut seipso sed actione.

Solutus Argta Contrariũ Sententiã.

Ad 1mum Transeat 1ũs. ppter ea quã supra ñ dicta de Causis ꝛ totalitq; et ñ non ꝑ hoc eis respõ Andre ñ 2 regũ. nam illa 2da actio qua Petrus dr respõdere educere panem et aliqd ꝑ eas respõ ꝑ ẽ 2 actiones grãm una ẽ prior rõ, altera posterior ee ide rõ Petrq, i orato tñ examinari actionẽ dispecta.

Ad 2dum respõ nego Enthimematẽ nec dist. 1 regũ. Gus respõ 2da actionis nulla manet indistincta tollenda nõ effus ad effectũ dno C. ad effectũ dñi etiã 2do ñ. Effus eñ unus gradualiq; indifferens ẽ ad hoc ut 2do gducat ꝛ ase ꝛ a Deo ido ꝛ ab alio. Cã elevata a Deo.

Ad 3tium Stante nra dnõa Veritãs gd cõ ꝑ gducentiã et gducti rõ ñ. gruan dsmõ rõs. Ad 2da cũ doctrina Physica accidit de gducente dno et gducto dno: Hinc Cã nõ dicimus ñ ꝑ ee nisi gducens dno et gducto dno ex eo gd ꝑ ductus actus in divinis rõ effus gradũ gducti distinctiq; pronam gducentẽ. Ideo ñ dicimus ex gductione vere arguiq; depdẽs rõ. Ad 3 prior ñ negndo 3 plam. D. Z. fides non dicit ñ dcq; gducti 2do in divinis et gd ꝑ ipse ñ gducti gducat rõ ase depdens effectiue

Filij ihū et Pñs distinū a se ipsorū ⁊ ab alijs ꝓsona. Dā prij ē posse ꝓdurī ad
nō posse ꝓduī ad se ipsos ⁊ ab alijs, ꝓduī enī ad ē tripex quid superij
distinctū. ꝓ hōc membra. Ꝓduī ad ab alijs, ut ꝓduī ad se ipsos. Ad
2ū ꝙ ꝓbat in diuinis ꝓduī ad simle ē. R. nō ois qđ operans Creatura
operat Deus. Alias Scotus Creatū Pr ꝙ dispar a se ex ea Filio auctoritas
ꝓduīt Filiū. Ita nī aduersus simile - quia adhuc pluentes. R. Filius ꝓduī
ad qđcunq; exceptis suis ꝓpr in diuinis, et ꝓduī ad ꝑsonā humanitatis. Sed pater,
ex hoc ipso ꝙ ē auctoritas et ꝓduībilitas ut ꝓpr. Ipse et aīa ꝓducenti et
ꝓducto adeq; nō ꝓpr eē ꝓduī nī diuinus qđ nō sit ꝑsona. Ipse ut de Creatis
cognōto. Dā ꝑsona ꝓduī adepta non ex hoc ꝓduī ad ē, alias nec
ad sanctificā Cā potentia ꝓduī ad ē sit ut ex. ꝑsona nō repugnet
in Creatis ꝓducibilitas ad et ex alia ꝓte quā nō ostendat repugnare ꝓduī
ad Filiū ad ē ipso spiritu ut idem possit ꝓducere spiritū ad.

Ad Nātū. Si omnis origo regit Dēsp. ē Dā legātō de Generne ꝓductiua unius
applicat loc. nomen Pr. ad ꝓducens nec ditū hoc ponens duo ꝓna ad unū gnāle
ad. Ad quas ad Deus ꝓducat aīam eandem, dant duū Pater aut utrō Deus ponens
ad forma Madon duas duo ꝓnes ilig. si debeat similiter dicari Pater Ne
gndō ē Pñs, Dā tam hoc qm Deus pr ꝓducta ponere, ad dicimus. Longū
auto de gne ut nō ē unū cum ignis et caudē duo ꝓnes et respō ad ne,
ducere ē generare nō possit esse tale ⁊ alia ꝓte Mad. Ad qm argti
ducti ā parte Dñi et Servi N regm. Dā dsp. ē Deus dē ee superior
Cui ōteri obediunt ad qđ regit dñs voluntā. Hinc ꝓprie nullus ei ee
Dñus et Rex sui ipsius, Servus quoq; cum instructus de obedire filio et
institūt sit Virtq; ad alterū. Deus nō pr rigorose ē qđm Servus sui, simle.
aut qđ nō pr expendi inter aliqd dono ꝓducti et ad serpiū ꝓducens.
Tertij qđq; stante N regm Dēsp. ē. Dā relatō destructa ē ad aliud nō ad
Cui ut patet ex dictis in Puncto anno Struct. ꝓsentiū. Ad 1ū dicto ꝑ.
ꝓ nō Pñs. pr cui ad dari discretiū inter extrema nō distincta ꝙ ti.
Respondet in ē forma huiū duo identitatē Deorum Deus amicus sui ipse,
alterū, extraneo ut dictum. In Contrū. de Unione. Verum dicit
N regm. Dā inditus ad implicā unū ē non ex aptitudine ad implicandū alte.
rū nec ostendat omne ulterius duas fundamtū ꝙ ꝓ ꝓsenti, nō pr ostendi
alias poss cum dici Dā simul Cā Mediū Vs una aīa ut pr ex eo ꝑ in alia
una et forma Vs ratione in alia forma Vs ego es, ita nec. Cā effectus
una Vs ignis ut possit ꝓducere alium ignem. R.

Punctū

Punctum Quum.

Cā est ne determinata ab intrinseco ad hos numero effectus.

Videt Cā quālibet ee determīta ex nā sua ad hos numeros effūs &c. i gnis ā ad hos numeros ignet et calores, sine ullis n̄ possit poterit. et effūs poluit ab hoc igne. et n̄ non potuit augere poluit a bigne B. qt̄ pter anc Inglis absurdū. Ea ratione ex Arane Textū Inglis Cātilena effus dependebat a sua Cā, q̄ de qt̄ supponaz et n̄ dependeret. Cā gratuīt̄ poluit ab alia, et n̄ ab ea dependeret hoc n̄ cet nisi q̄ accidens, atq; ita quilibet Cā cet quasi deus. Inglis 2do. Cā Cā Vmbrosa potuit poluit a pte effus p̄ exp. Pater a filio, unus filij dat vtrum Inglis Pater, nec Pater determinat vlo Indiuiduo aquo poluerit, diuersa a filio. 3tio Inglis qt̄ idem effūs possit nūlo n̄ poluit ei, Cā ex actione qm̄ hī unum n̄ destruīt Vinty alterij agentis, qt̄ Cā Cā vndeflorem ē ad eos effectū tam corruptos qm̄ n̄ corruptos. Inglis. Inglis eam. de Vmbra potest poluit ab obus effectis ut ab alto et ab albo, B et cetera ab isenta etiā obus.

2do Romanz partibus ama ē nulla Cā actiua p̄ reddere Vnij Cā valere tuā nec p̄ illam agere. Exi: nec effūs poluit ab Una Cā qt̄ alia agere. nagz hā numero lectio tendit in hunc numerū effūs Cā ē species una p̄ qt̄ Cāre oēs effūs quos p̄ suos genq. Exi: nec una. in ni diuersis Cās p̄ Cāre oēs effectū quos p̄ suas species.

3tio. Inde effūs poluit n̄ p̄ realē alia rōne cum tota integritate poluit qm̄ p̄ ab hoc agente. Exi: agens n̄ ex se determinat ad effūm in Individuo. 3tio. Cā Cā Cā Cā p̄ria actione attingit effūm vltimū cum esse sortitū etiā indiuiduum. Exi: actio ex se determīta ad hunc numerū effūm. Hinc. Ex stirpe determ. Cā Inglis corrū Sex. 3tio. qt̄ effūs determīty deat ex Sex Cā determīta.

4to. Si Cā n̄ cet determīta ex se ad hos numeros effūs, dñs ab ea vndiuiduum determīnū p̄tendi, Inglis n̄ p̄ extendi ultra Gr: Cā. Cā non est vltra determīnatū effectū deberz hoc cet ne exime Deg. Sed Deg n̄ p̄ cet determīnata Cā ad hos numeros effūs poluerit. Cā Cā. n̄ ē Inglis recurrere ad Cā. Cā. Deg n̄ determīnū p̄ indiuiduale, patrū et species et ibi ē apte rei. Cā. Deg cet effectus peccati qd̄ cet determīnatus hos numeros effūs peccati. Cā Cā Cā Cā

Respondetur

Pceos difficultates tractas ab Auctoritate rndeponde a mente Aristo, nam ut ille pe
rauit Caam, dnum ex necessitate agere ens. Multo magis id tenuit de causis ab
gñt nro determtis ad hoc in spē et numero effus. Sunt ergo affirmative: An
mirum, Cā ex certa spē vt ignis A ponit correspondeat certo effectui effum determ
numero destruere vt calorem autrymum B.C.D. Adquos sit ita determta
Cā, vt ignis A ut hic numero effus vt calor A qui sit ab igne A, ne possunt
unqm fieri a calore igne. v. a sole mālr. Ante Resolvam difficultatis.

Pmitto certa ee a quibus gt determinate effus huius numero Causis Intrinsecis.
Secaru. vt ponit, gueniat a Causis Intrinsecis hoc e a Mā hac et forma
hac. Ita ut hic numero effus, Aqua vt ponit n potuerit ee idē numero
ab alijs Causis Intrinsecis. Rato. Qā Cā intrinsecā concurrunt ad tuos effus
omnimode et exhibendo sua pria illa. Qui sicut dicunt. Cā ni gt ee alter idē
numero alia Cā. aqueitr despi ita hic numero effus. cum excludat hanc mate
ria Maam ut forma et n alia n potuerit ee effus alterius Mā et forma.
Certum ita e. Qā Mas una gtem e Cam Mālē n sit determta ex se ad tuos effus
existendos hoc numero nempe ad formas Mālēs subtiles et accidentales varias.
Qā eadē numero forma quā educit hic et nunc ex hac Mā, poterat educi ex alia, dum
ex Mā sibi similem specifice. Ceterum quoq; qā Cā forte vt ignis ut educi
determta ex se ad effum negativum, qui ex subjecto formā straniā. Qā forsan vt
tam bene ex pollitz ex ligne B. ut C. qm ex ligne A. Certum q nos per e. qd
Cā finalis n sit determta ad hunc numero effus externum qui per Cā finalē
simplex ex libere totaliter in unde effum exterum. vt intendem dicam tuam
Qā pot eius restituere duarius tuam Cā sanitā tuam Cā visitandi amici
ita ut hic numero determtus qui restituit, potet sanitatem, ade potuerit in
ritui potet visitandi amici. Non in e vna illa vna certa proportio Qā effus
externi ex Cā finali n depender tanq a papia Divinæ. in Deo certe ad
moralē et mediante electione meliorū, qui ignis electio ni Creat
effum. Ideo certa de alijs Causis agunt ex dubio n etiam certa de Cā
efficiente comparata ad alias Causas Cām. Deinde ad alias certi Naturales ut.

Propoo ulma

Sensibilia Sunt Cā efficientes varietatis gtum in natura, qā sit totaliter Cāre
effus unde quem Creat altera, in una quidq ex Causis elementis ex quibus
similibus, tales sortē qui Vivificato hoc e tam Vniversi qui quidvis ex certe
rerum pt gaturum e ad se invicem. in hoc numero effus etiam n in ipsis Corpus
Quantis Loci Spus et similibus ingressus vt alia in Universum in illas duas modo effecty
in finit Entitates modales, et duas modorum hic et Coexistentes spē idiomum et proprietates

Quamvis

diuersorum ad agendū regulariū. Item omnium oēs.

Primū prō. Quōs cunctos nullatenus imitabilis in essentiā ratio cā vīs ignis Q. quod ꝑ
se igna. vocabe. ñ ꝑ actionē producere et effm quem effū cā alia vīs ignis C. defuncto existens
n ꝓt ita producere ut certū ē apud oēs. sed mediante actione.

Zda etiam pars ꝓbr. Cā nulla repugnā apparet, tam ex pte cāe rum ꝙm ex pte effūs
in hoc ꝙd alberis Bis. cc. Non ex pte cāe, nam si dīs virtus omnes ea-
rundē ad totam speciem et gllr totā eiq; individua. ē uirtus et virtq; quoq; illarū
extendit ad gñlē. et Individuū sub specie modo simili omnino similē in virtute
Et similiter modo effūs sunt pares in spē. Et vīs caperia. Cā idē numero calor C.
producit aliquā ꝑ singula ꝓ remotione et verum ad alia igne. Nec ēm ex virtus
regulis in una cā ad producendū hanc numero effm, ꝙm ñ alia omnio similē
ad eandē. Non etiam ē repugnā ex pte effūs. CC. sicut ad effūs speciē ꝓ ad
uersū speciē Canis ꝙdā ut calor adsigne et a tale. hoc idē numero effūs ad
uersū numero. Cassis ꝓ ꝙdere. Nec exigit ab hac igne ab alia cā numero
producī. Cum ob cā respectu istius et extraneus. CC. ad hanc ut effūs istius nume
ro sufficit si sit cā adē numero Materiā et formā. sed Mā ex qua ignis et vīs
generatignis B ꝓ applicari bene. ignis C. Et: ignis A ad vīs bene generari ab
Igne C. ac adsigne A. Cā augustum quercus eadem erit numero Mā et forma.
Dictū ē ex Spē dummodo effūs a viuat Patribus mortalis. Cā si vīs effūs Patribus mortalis
vīs Bicādo Patrē actus ñ ꝓt ab alia cā ꝓdere.
Dictum ē Sic dummodo nihil obsit. Cā si obstet absq; idē numero, semper nihil effūs
corrupti ñ ꝓt illud producere ab alia cā.
Dictum ē tandem. Patuit ē esse. Cā stante veritate ordine una cā ñ ꝓt producere
effūs numero diuersi alberis cā si ex omnibus etiam similis, ut experientia docet
ꝙt Vnde nunc ꝙuenit declaratū.

Propoō 2da.

Cā 2da sive malus hoc ē nrīā sive liberā studiosorum ex se ad producendo
varios effūs numero diuersos in hac ꝓ illis generum statuit determinatā a Deo ab
æterno ꝙ ordinationem eius sapientissima in spē autē ꝙ exercitium actualem
ut certum quendam singulare effm producat. Item omnia vocantur: item Varia
alia. Vīs exercitiū Vīs. Cā omnis cā etiam nrīa secundū formam ad effm similē
deū, soluma ñ determinata ad certum vīs speē effūs. Vīs ignis ad ignem calorē &c.
nrīa. Ide indistans debebat toti ꝙ abinde prima. hoc autē quoad ꝓ effendi item
ordinationem Dei æternam et singulam actionē ꝙ ēm ñ nisi ignis cā aut effectus
ut patet ex dictis suppositis, ꝙ etiam individualitas subi, nam si eadē cā effectus
ita. Malus ē indistans ad effūs hoc numero et speciē. ñ etiam circumstantiā
loci aut ꝓpriis nam locus et tempus nec sunt cā actiuā vīs caloris nec vīs

Rep. it determinatio ejus ad hanc numero calorem producendi aut sub tali ad recipiendum
in eodem eam loco et tempore, diversos numero calores pro causa. Deinde ad dictum
creaturam it existendo Virtute actiua nec mutatam illam in partem dando aliqd
Introducam. Gratia. Fuisse autem effectum a Deo ordinatum et a tali causam effici
Indubitatum. Causis enim Deus ea ille mea Universi portulabat. Ita vbi quidam
in causa esse aut causa in Regulis portulant a Portugese. Gratia ordinem efficiam
qui pro suo placuerit.

Soluunt Argta. Contraria sententia

Ad primum. N sequitur ex vna sententia quid addiuunt. Ad primum dico
qd effectus dependeret sive a causa in hoc sensu, qd accipiebat ab illa ea influente
virtute et actum. Non tamen ad hoc aliqd effectum existendi aut certa virtute stricte
requiritur ad edificare. qd in priori autem causa, si qd dependeret esse determinate
qui a posteriori ad alia causa valeat. Dependeat tm effectus actum qd euenit effectui
existenti in hoc qd effectus a potuit ad alia causa pertaliter valeat in eo instanti in
quo valuit a dicta. Actum. Sequitur dist. causa aniuersa potest valeat a suo effectu C.
Sequitur potest valeat tunc presentialiter ordine et dependentia respectu a Deo
sic tamen. Simile. Ita sequitur dist. Non effectus potest mutari respectu C.
de inspecie sua. Causam Virtute realis et effectum aptitudine C.
potest respectu respectu Decreto Dei de non producendi effectu, etiamsi de
ad illos N. Ca exposita Decreto Dei non interstare causa valeat nec de potentia ordi-
dinaria dicta sua sequitur N et ejusdem eius. Sicut enim species albedinis A et species
albedinis B sint eiusdem speciei Individuales qua tm causa distribuitur una tm primus
habituales ad dicta opus, quia in malles similitudines requirunt contentur in medi-
ocriter heterogeneas ut in communes similes, ideo albedinis A non potest producere
causa species albedinis B et ejusdem sic causa aquinoca speciei, ut quilibet causa
aquinoca est semper statuta Virtute causandi Individui. Ita doctrina
tenendo etiam de actoq Vitalibus qua si species expressa doctrinam.

Ad 2dum. Sui stipte N negm. dist. p. Ca actio est modo simile est actus determi-
nato huius agentis et alterius effectus autem Entitas mota. 2di Ita stipte N
negm. Ca Ipsa, nec forte nec Virtute, sentiendi eius effectus sui generis, mediatorum
Individuali, cum eo conjuncto, sit mea eiusdem rationis, nisi etiam sit eiusdem Virtutis causa
virtuum. Ideo species ut causa effectus quae sui generis Individui est ratio ut
causa est effectus quae ut sua species.

Ad 3tium N Ars potius cum a causa identitatis numerica duplicata est Identitas
oriundi et termini simul. Dum vo abundi dicit Artes qd exigentes diversum et
Non diversa effectus esse diversos. Intelligendi est longe diversa exigentia ad
speciem et idem numerum. Similis Dist. Artes causa determinate effectus
eiusdem.

ocm zdum ocm subiton indistidua ꝓpria actione determata ex natura cui⁹ gurus
Cā and adhuc manere ⁊ſtm C determita ex se N i ⁊ indifferens ad plures numer
ſtis obligm. In ſtme zda adductum. Textu ſtus explico cū authority dicendo
qd Arta logz de Cā determata in ſpecie.

Ad 4tum Ideſto iore N non ꝓbr aīa et zdum cij dist: Non ē Phlbrū recurre
re ad Deum ꝓmo in casu zdo vno omnia a bignari ꝑt C. qđ n ꝑt N. Secutu
ſicente n ꝑt a bignari vno bonū. Cui Cā hunc et alū in indiuiduo ⁊ſtm educat. di
Ens recurg ſtim ad Deū. Primo zdo dist: Actus Dei n determinat ſpecm actus gte
nus sumg ut stratus ꝑ ꝑticularitate ad ſpalem Individui N Cum Dr. ſit apte
ꝑ ei clare Individualitas et ſpēs ne sumpta. Sed utrang determinat a Dei Vnu
tate. Dei n determinat ſpecm forte sumptam, ⁊ſtr. ut Petrus actus ⁊ſtituē sub ꝺce
ptu mmi et ꝑplacente. ꝺm Individua C. nem. qđ Dei vult ocurrere ad ali⁹
calefactionem in mmi hoc ē ⁊ſtue et diuinctue sumptā ita ut illa actio n qđ
sit ee alia nisi calefactio. qđd ē Deus ignem determinē quo ad ſpecm. ⁊ſtr vn
in casu ignis Dei ut sit hic calefactio potius qm illa, vel q illi libuerit et hoc
ē ignem a Deo determinē quo ad Individuum. Id ē dicta. Secundum etm ſ libero
arbitrio Creato ꝑpalem esse actionū quas operat tunc illarū electionē.
Vnez Stian N Cā Dei determ hoc numero ꝑctum n absolute ⁊ſtrngē
Cā ꝑticularis absolute in Deo ex Vult hoc numero peccati negatiū
imo omne detestatq. Sed determinē ut Cā Vultus hnis obligmen. ſecundū ge.
neraliter cum Causis zdis quos gubernat ut author nāe determinat idem ex
sumptis qđ Voluntas se determinē sit ad talem in ſpecie actū peccaminosum
Deum n determinē actum quo ad malitiam. ſtr sumptā qđlibet modū quo
oriq a sua Cā. Cā neque fit ꝓ scelerum preceptū diuini, Sed determinē actū
quo ad Entitatē. Et quidem totum ꝓmptue, recludendo qđ ſtitum, qđ facere
n ē ee authorem peccati. Etiam sum ꝓtum N Cā n. libertas arbitrij ehge
re hunc numerū actū ꝑ alio similem. Sed ubi Deus. Sit tm libertas nobis
re hunc numerū actū ꝑ alio similem. Sed ubi Deus. Sit tm libertas nobis
ponere ⁊ n ponere hunc numerū actū in Individuo a moris ⁊ obij. Ap
de etiā requiemur n ideo qđ furiosus ꝑsonā teo vocem, Jo actu male
Individuus similem alterū exercere Sed qđ peccandi actū malum
ponere et n ponere apte rei.

Punctum 9num

Estne possibilis mutua Causalitas inter Cās regni
rentes mutuam existentiam physicam. ad Caendum in
instanti Caonis, siue sint in eodem grē Cā siue in diuerse

Sensꝫ ẽ an cãa A Causs effectꝰ B. ponit ab eodẽ rursus Causre Vicissim. eodem. modo & alio

Vides ergo nullam ee possibilem, Causalitatem mutuam inter Cãs ejusdem generis. Diversis temporibꝰ qũ dares circulꝫ interminabiles in agendo, hoc nec posset demonstrari Cãa unica in Creaturis. Cũ presentialiter ab eodem Creaturas p circulum interminabilem se. mutuo Causare.

2da Vides extra nõ solum prohibitũ ee, sed defacto dari mutuã Causalitatem in eodem genere, & potest ostendi ex dictis. 1mo ẽ Calor unius magni efficienter & formaliter calore alterius magni. Cui applicatꝰ et vicissim ab eo diversatꝰ. 2da Manus frigida & mota extricatione sese. mutuo calefaciunt. 3tia Ignes seu Carbones accensi se. se mutuo accendunt, sic pertinet ẽ ejusdem integrum Actꝰ. 4ta Ignis efficit habitũ, et ab habitu ducꝰ simul effectus. 5ta Ignis efficit calorem, et amor effectus ducit cognos, & cognitio caritatem. 6ta Piper calefacit stomachum, et vicissim calefit a bilo. 7ma Manus manum lauat. &c. In contra dicere posset quis manens motꝰ unus motꝰ ẽ Cãa facilitans et adiuuans motũ alterius latis. g. Impulsus emplicat ẽ lapidi Cãa motus Voluntatis in lapidem. Deinde motꝰ Violentꝰ ẽ Cãa Seruatiua ipsius impulsus. nam si abalgue motꝰ impediat penitus impulsus. 8o Si ego statuat nõ mouere unam manum sine alia, sed aut nullam. aut amborum simul, et postea illas moueat. motꝰ simplex ẽ Cãa motꝰ dextrꝰ. et contra. Nam facta illa suppone ideo mouet dextram. Cũ motus sinistra et contra. &c. Calor disponit Materiam ad raritatem. Et raritas motum disponit subtum motꝰ ad calorem. &c. Arabes seu Gauli qui mutuo nituntꝰ et ponent se. ad modum triangli mutuo sustentans in genere Cãa Mãlis. &c. Ex Vaporibꝰ fit pluuia et ruges ex pluuia fiunt Vapores. Ergo &c.

3tio Aliud argumentꝰ instantia pbatur Cãs aliqũ mutuꝰ se. Cãare in diverso genere. Anima Aspectũ generat ẽ Cãa Materiam ingressꝰ Vestri, et Cubitꝰ ingressus Venter ẽ Cãa effectus a portione penetrãte Ideo cum Vestꝰ ingredi gũ faciens aperiꝰ, et ideo fenestra aperiꝰ gũ Ventus ingredi. 2da Introductio caloris ẽ Cãa effectus coexistens omni frigori. Ita pulsus autem frigoris ẽ Cãa Materia introductiua caloris, hanc esse expte Febri VS. Cat in genere Cãe Materie & ejusdem introductꝰ caloris. 3tia Mãs sustentatiue Cãt formã Materiæ et Vicissim informatiue Causes Arcillã &c. &c.

Respon.

Respondet

Non ē dubiū inter Phos ꝙ ꝺ̄o ablīo Cāre se mutuō Cāre in diuersa gra Cāe et adue dī
uersas exigēs, nam ꝺ̄o ablō deambulō ē Cāe efficiēs sanitō. Innatasse ē Cāe finā
lē deambulō. Cāe Cāe ygiam diuersas exigēs Caāt, nempe sanitāt aduo exigēs
Intentionalē. Deambulō nō aduo exignat vter.

Non ē in dubiū a quō Phos ꝙ ꝺ̄o ablō Cāe Cāre se mutuo etiā in eo
ꝺ̄o gra Cāe q̄ diuersis temporibꝫ etiā diuersas attingat exigētias vtor ad Caandū
Ea agricola ierendo in nāo tpore Caat efficiater structus. Et in alio tpore structꝰ
diuersas efficienter vitans agricola. Ex iten magister docere. docens puēr ꝙ ipse
decurſu euadens doctior magr̄ pōt illū docere. Et iten discipulꝰ ablīo
filij reducere. sui Patrē mortuū, et postea a Patre ē in nāo tpore, sibi
ctꝫ ꝙ exaudet Patrē non existentē in alio in quo non ablīo Cāe.
Dubiū Ex ē de Causis vagūcijs ꝺ̄i mutantis vel non tēpꝫ existentis ꝙ hoc
ad Caandū sine stat obiectū ignis, sine eiusdē. Et ut videbatur nō.

Propō

Cāe z ablīo ꝺ̄i ꝙ ē se mutuo Cāre in eodē nō stantē etiā ꝺ̄o tēpꝫ et in obiectō
gra Cāe, quo ad primū ee. ꝙ ē ꝺ̄o te Cāre ablīo, sine non stantē
sine stat Cāe in diuersis gra, sine in eode, ita ut sine. ablō Caat ꝙ quo ad
primo ee et hoc ille quo ad vdeet. Sta Pōtra; Cause. ee.
Nota. Dare ꝙ ē certa ꝙ ꝺ̄o ē. Et segꝫ ꝙ Cāe se mutuo
Caantes quo ad primū ee et actu ꝑorent ee ee ut ꝺ̄o ponꝫ, et nō ꝑorent.
Et antepō una alia Cāret ꝙ et suppoīt existens. Et Cāe ablīo. Caat
suppoīt ꝙ existens, suo effectui. Repugnat ante ꝙ ex ꝑte. Ille aquo ut exi
stat dependet. Sed ut existat dependet abilij existat quodo existat antecēs
stat ꝺ̄o ꝓcedi etiā de ꝑte Dei absoluta. non hoc etiā ut obiect abiect ad Caandū
suppoīt ei, ei haur. Ultio. nec una Cāe efficiēs alia Cāe efficiens nec una
Causa, Cāe sortis ꝙ capax in instanti Caare quo ad esse ee et ex ꝙ sibi ca
pere. quo ad primo ee.

Ad Para Pōtra ꝓbō. gā nō repugnat ignis et qui ablusit ignis quo ad primū ee
ꝑdurare instanti, ab eode igne B quo ad subiecte. Item Impetus determinatus
ꝓ ablō, ee, Caan Impetito quo ad vltimo ee, nulla magis id ꝺ̄o vadi ꝙ ꝓpter
ablō Cāe ee alterius quo ad vltimo ee.

Ad dubiū ē de Causis ablīo, vbi Instrucbō de Causis mortalibꝫ vbi meritoriis
ꝙ ꝺ̄o. mutuo nō ꝓsistūt Cāre in eodem in instanti quo ad primo ee nō ꝓsistūt
nō regnat existere ablīo ee ad Caandū. Et audiēdū Caāt ablīo, et quo
valuē. Vnde ꝙ alia ꝺ̄i ꝙ. Et Adriana Deus qui ut mater in hac stirpe, Cōe
ꝙ ē mediatrix mediis meternis B Virginis nō ꝙ euadere ad mortis B
ꝙ ē mediatrix mediis meternis B Virginis nō ꝙ euadere ad mortis B
Virginis Matris dū etno quod Christus tua stirpis, Cōe, tempis ee.

sed de hoc discurrere. Theologum est.

Soluuntur Argta Contraria Sententia

Ad 1mum N. Sequitur, Qa mutua Caualitas admittimus inter 2 Caas dependentes a 3tia hoc est a Deo determinante omnes Caas ad Caandum, qui permittendo mutuam inter alias 2 Caualitates per diuerso tempore vel etiam debet illis prefigere Terminum Caualitas.

Ad 2dum Instaa ducta per mutua Caualitate in eodem distanti quo ad 1mo non conuincunt. Non 1ma Qa calor calorem in manu conseruat non proprie quia influat in illam, sed improprie quia Viribus Vnitis fortius resistunt contrario frigori, ideoque diutius durant conuincti quam diuisi quod sit sine mutua Caualitate, proprie autem conseruat calor utrumque ab alio 3tia Caa, hoc est a Deo a sole vel ab aliquo alio. Non 2da Qa 3 interueniunt in confricatione manuum. Manus motus et calor manus mutuo se non Caant neque motus neque etiam calores sed quilibet manus producit suum motum, et illo mediante qualibet suam producit calorem diuersum. N 3tia Duo enim ignes non agunt effectiue in se mutuo sed solum fortius resistunt contrarijs nempe frigori adeoque non se conseruant proprie. N 4ta Qa habitus non concurrit ad actum hunc numero aequo est productus, sed ad alium. Idem de cognitione dicendum. De qua est 5ta Instaa Cognitio enim producitur hunc aequo Caus, sed alium numero solum eundem specie. N 6ta Qa piper et stomachus calefacientes se diuersis caloribus, nempe piper calefacit stomachum calore proprio quem Virtualiter continet et qui ex citatis calore naturali stomachi stomachus vero calefacit piper alio calore proprio non hoc quam accipit a pipere. N 7ma Qa manus manum lauat per diuersas lotiones numero. Caatque diuersas mundicies, nec mundicies una alia Caat. N 8ua Qa non rota Caant in curru motum, sed motus etiam rotarum diuersi sunt effectus precedentes a 3tia Caa hoc est ab impulsu obiectus rotis impresso vel ab equo vel ab alio. N 9na Qa Caat quidem impulsus motum non tamen motus impulsum Caat. Qd vero si impedias motus extinguas impulsus id prouenit ex eo quod impulsus totus luctetur cum contrario quod inuenit. Et tamquam potentiori succumbit. N 10 nam admissa illa suppositione, neque motus dexteram erit motus Caa sinistram neque e contra sed solum percipiunt liberam quod libere coniunxit illos motus et fecit non aliter esse quam ambos simul. N 11 nam calor qui disponit ad varitatem et est diuersus ab eo ad quem varitas disponit. N 12 Vbicatio enim unius trabis seu baculi non Caat ubicationem alterius, sed utraque vbicatio utriusque trabis vel baculi Caatur vel agrauitate sui baculi et trabis, vel ab eo qui componit illas trabes aut baculos. Verum quidem est quod per accidens se mutuo impediant ne cadant. Verum istud impedimentum mutuum est potius impedimentum Caualitatis motus naturalis quam alicuius Caualitas. N B Ex Vaporibus enim non ijsdem numero fit pluuia, sed ex alijs diuersis numero omnino similibus.

Ad 3tium Nec sequentes instaa conuincunt, dico enim ad 1mam quod Caa efficiens apertionis fenestram seu Vbicationis talis fenestram non sit ingressus Venti. Seu vbicatio talis Venti sed est Caa

sedē Cāa impulsus, impulsus a vento. A portis Ex: fenestrā et ingressus Venti sunt effectus si
multanei Causati ab impulsu Venti. Unde quando dr ideo Ventus ingredit quia fenestra ape-
ritur et e contra. Ly ideo n̄ Causat sed concomitanter sed illative hoc ē, illamus mutua ex effectu
concomitantia scāt. Ad 2dam R. Ad expulsio frigoris n̄ sit Cāa introductionis caloris
neq possibile. Ea forma quā fuit ut ē frigus expulsus n̄ pt Physice Causare. Deinde
posset saltem per divinā potentiam expellit frigus et n̄ introduci calor. Ad 3tiam dico
Et si forma causet a Mā sustentive quo ad suum ē, n̄ tn̄ Mā a forma Causat quo ad suum
ē. Ea a Deo creat ante formam prius priorite nāe. Solus ipsa forma causat Mām in
prie in rne Completi aut pulchri in qua rne Vicissim Mā n̄ Causat formam

Pro Complemento Dictorum in Communi

Quaeres an Cāa eadē possit Causare effectus contrarios. Respondeo
1mo. Cāam liberā pōe nāa tr influere in effectus contrarios Vz in amore, et odium eiusdē obi
licet n̄ simul. Ea Cāa libera quatalis hr duplicē potentiam differentiam identificatā sibi ad
actus oppositos. Itinc dr ee in illa simultas potentiā ad illos lt n̄ potentia simultatis.

Resp: 2do Etiam affirmative de Cāa finali Ea finis Cooperans agenti libero ideoq sicut
hoc ita ille pt Causare effectus contrarios. Itinc propter Voluptatē nunc fiunt amicitiā
nunc vinū propter sanitatē etiam nunc deambulamus nunc sedemus.

Respon: 3tio Etiam affirmative de Cāa Mālis pt enim hāc formas recipere contrarias
Causando illas Mālis. Forlis tn̄ Cāa quatalis pt Causare effectus oppositos positivos
Neq enim albedo pt reddere subiectum nigrum vel flavum.

Respon: 4to. Ea Cāa efficiens eadē nrīa positis obiectis requisitis ad agendū a possit pre
et independenter ab extrinsecis comprincipijs producere effectus oppositos sed unum specie
Ea constat ex illo axiomate. Nāa ē determinata ad unum. Ea platū n̄ solū ē de Cāa forti
sed etiam efficiente ut patet Inductione. Ignis enim positis obiectis requisitis ad agendum
per se solum calefacit n̄ frigefacit, exsiccat n̄ humectat. Alioqn Cāa nrīa ni
hilo differet a libera, si positis obiectis requisitis ad agendū posset contrarios effectus elicere.

Dixi in Respone 4ta. Per se et independenter ab extrinsecis comprincipijs. Ideo qa pt
Cāa eadē nrīa rne variarū dispositionū in Mā seu in passo vel rne diversarū
concausarū efficientiū concurrentiū producere contrarios effectus. Itinc idē sol rne Mā
diversimode dispositā liquefacit cāram, indurat lutum. Itē ille solus absin
thio amaritudinē in melle dulcedinē causat, pannū exsiccat, glaciem humectat,
Idem sol per accidens frigefacit fontes. Ea nempe Vapores frigidi in fonte
Vitando calorē solis aquo obsidentes in aestate incipiunt concentrari in fonte. Et sic
unitis Viribus fontem infrigidant.

CONTROVERSIA VII

De Cā Mālī, Fortī, finali, et eplāri, et de Cāis p accēs

Sīgtīm vnīta mālo, vīz. ē ut log. Artō ex. Vntiby ad singularia ꝓ gredīdō ide
et mētis ꝓtī videtur non Cā in omni descendendo ē ad Cās in ꝑticulī explicandis
sīmo aute ad ꝓpositū in Titulo. Prag. sit

Punctum Imum.

Quid definitive Cā Mālis? Cuius ipsius Causalitas, et esme Vera Cā.

Videt sīmo n̄ negotī Cām Mālī definīrī ꝑ hoc gd̄ sit Cā ex qua aliqd̄ fit
eu in sit. Ea ꝑba dēfīo accipit dm̄ Cā fīt. Nam ex illa fit aliqd̄ eu in sit
nempe ex ea malo fiant Intelligēs qui ipsi in Pl. ruenit em̄ ꝓpositū Cā ex
ligno fit ignis. ex Vino aceti.

2do Videt Causalitē Mālī informā existere in Vinone. Cā hanc vocat ꝓprie
positū alijs Intelligis unū. Causare nihil aliud.

Respondetur

Per Cām Malleū n̄ Intelligis in presenti sorte Mālī sīmā. sed ꝑphrasis dē
Subtō in se sustinens formā aligm̄ ꝑ subtīle ꝑ accidētīle vtrum aut modalem
Vnde Mālī et Cā Mālī n̄ it̄ ꝓpositū, sicuti patet Cā Mālis ꝓ Mālī
sīmo. Ex ruenit Entibus Completis et In ꝓpletis. Substātijs et accidētijs. Ꝓpositis
et materialibus.

Dicit Cām, Malleū dī Cortē apud nos. Cuiusqd̄ artificis. Ea nisi dares
nulla esset dīta sui eductionē et Creatiōē formarū, aliqm̄ esse Creaturē. Cā fierent ex
nihilo nisi seu dependēt a subō. Non esset ꝓ Agnari dīta hīc qd̄ alterius
rei aut generari ois aut educeret. fierēt dependēt a subō tm̄ a actione
Cā vel Creaturē n̄ sic fierent. Non tm̄ ꝓ Agnari ga n̄ ē sufficiens
nam ex malo defectu Creat et tm̄ ꝓ pendet ēsse ab extremis. Sup posita
ex ꝑte Cā Mālis ꝑ.

Propō ima

Cā Mālis dicitur et bene ex parte definitiua. Est id ex quo aliqd̄ fit eu
sit Bonitas Definīo seu ꝓprij Descriptōis patet ex eo qd̄ n̄ apparet alia
magis ꝓprior ueniat dari, et illi et simplex Definiēs, unde definē. Ex id genere
Ex quo aliqd̄ fit eu n̄ sit Sonum ꝓ definīo ab aliqs Cauta. quos n̄ ꝓbit ut stat
aliqd̄ ex ipso ita ut maneat ille. Ex eo eu ii. sit referendū ad Ex aliqd̄ ꝓ aut ꝓpter
Sonū. Cā Mālis ꝓ Id ex quo aliqd̄ fit ad illi sine medio ꝓ actione. Causis
vrō. Cā nō Vnte cui Cā Mālis accomodabis Definīo Artificialis et n̄ illi
mal. Ꝓvillang ꝙ bene discriminabis ab aliqs causis. Licet nō aliqnd̄ Cā

esse Ens

essentes exigant etiã suos termos, subtiles &c. Illa vt ens propria virtualia. Opposita tria. et appetitiua. tri vel n exigunt quia cad essentias sed quia Modos. Vig ad signalis petuens Intellne exigit illa subtilia &c n. genius e ipa Ca essentias sed q'cũq; e Qualis Cad.

Qualitas Mealis Cad antegr exponas. Supponentalis. Qualite ne hoc absolute ipm vel q' nã Cad mealis ante ipm reductis ad actu edam determinati q actu Caam. Item subponentalis. Z assignari essum Cad Mealis nempe formam aliqm subtilem, siue accidentalem. Vnionẽ et totũ siue subtilem siue accidentale. Respectu huius triplicis essus Cad Virtus, a Cad Mealis procedis ut explicet nr.

Propoo 2da

Cad Mealis n exercet Qualitẽ q prima respectu totius siue subtilis siue accidentis, sed totũ vel sua Vnionis et formã Vig illa sine aut ad vltimũ quid ẽ. Cad Magistri, nam electium Qualitẽ q forte, ipm totũ. Qd ponit Vig illa dst q ponit aam, sed sui formã et Vnionẽ. Rao e. Qd Cad Mealis n alter agit totũ ipm componendo illud et dando se in ptem illi, ponere, aut aliqd n e ponere Cad re alias Personã Sti. Primitus ponentis, Primitate essi Cad Angelici, Deinde Qualitas Cad Mealis q prima e Qd hijen quid n pt ei sine essi dispo a Cad, Jam aut totũ qd dst et n dstgr vltr etiã in addate ruxta nos a. Cad Mealis Qualitate &c. Solum. Et vel pte formã aut Vnionẽ, e admittendo Qualitas q ponere Cad Mealis. Formã Cad aut Vnionẽ esse dstã vltr abilla. Cauatur. Q dstincta vltr ad ipã Qualitã. Porro Qualitas Cad Mealis in totũ li in ponere dstgr in Vnionẽ. Qd q hanc Cad. gd erat potens componere et totum realiter cum ponentibus. Secundum vo, e qd hic Vnio aliquato e dstã vltr a. Cad Mealis ata forma in quate Mea quid e forma Cad Mealis ponatur Cad formã aliqm Mealem, aliquo vo e modi intrinseca. a forma quid Cad Mealis a subiato intrinseco hoc. Intelligens. Vnio qd unig Intellcto ad Cognitis se mealis e in dstincta ab Intellcto. Qde Causalite Cad Mealis in formã et Vnionem vel.

Propoo 3tia.

Qualitas Cad Mealis in actu vltr respu formã et Vnionis e dstanter ab ipsa Cad ab ipsa ore et a forma, si hde n e formã ejusdẽ vltr Cad. Petrarce in respu pabio, seu eductio gabrinæ formã q Vnionis ipsa. Ouidii. Iria. aliqs vltr. Plautus et alios. Dicit in actu vltr Ca ni e dubiũ Qualitas Cad mealis in actu esse ei ipsa. Dato q illig sit denata ex aptitudine ad Cognoscendi essum. Qd Qualitas Mealis dst a Cad et ab Vnionẽ respu formã vltr dicta. Qd q preseruante rad Vnionẽ et Cad Mealis. Vg Qualitẽ Mea pt esse re Qualitas Mealis in formã. Qd pt manere eadẽ Vnio vig formã Cad Mealis in forma

Colligo. 3tio Qđ nam ex. Entiby Creatis possint excreare - vnum Cđ modis semper ꝯ subsistat vltio complete, sine superadđo sine Corporea - 3tio in potia - Item qđ accidēs creata Deus ꝯ modis non subsistēs, qđ accidalia excepta. Vbicatione et duratione possunt Modis Caare. Qđ hic ons enumerata - Nihil existens aliqđ fit annihilat. Quantum effectus a se Cāto recipere et gati obiecte. Cabalistas, aliqua accidentalia. Creatura. Qđ mea recipit et patiz mire formas subtiles ād. Creatas in Nihilo quod dare vel pot poterāt Creatis. Semper. Instās, Mensurā, et Volentes. Nihil accidentale modale effun. Qui vt Vbicāo et durāo de facto; qđ Cāt Modi ons Creaturas hic sitio qđ accidētia, non Creata. et modalia. Dic ēm Creatas ē in loco et in tpore, qđ facta Vbicatione et durationē. Vbicāo tn ipsa. ē in loco, palam Vbicatio Cāta a se modalis. Est ēm non facta attitudines rei ubicatae. Solet de Vbicatione sentiendū.

Colligo. 4to Quidsit dicendū ad illam Cautonē. an scilicet Deus pot supplere munus Cđ modo et an. assumat cđ mea ingenere Cđ modis. Qđ ēm et negetur Qđ Caare Modis effun, ē illum recipere ac pati. Cabalistas cū modis in palmo assistit. Deus autē pot recipere aut pati aliqđ formā. Cāt exceptio in actus 2do supponit. esse pot in passum in actu suo. hoc ē potentialitē obiectivā te stingam. ac 2o Deus actu participans capax ē ois potentialitis Hyle ut pote immutabilis. Ergo in pot simpliciter et absolute excreare, munus Cđ modis. Et tn ē qui valentia seqđ immedie. ingenere Cđ effectis supplere Cabbalas modi in formam illam reducendo et observando mire prae. Statuat de facto iuxta munera scripturian supplet Cāda modus seruando accidentia Eucharistica. sine subo qđ adspicis in hac ē et seruans dependens.

Solutio Argta Oppani Sententiā

Ad 1mū N Et Defmo Cđ modis suscitat Cāt forte, quantitati, si in facto ex dictis patet Intellectus, Volitiones, alijq effect, in mente tibi ꝯ quatenus ē Cāa forte, subsistens ē simul Cđ modis. Et ita qđ suscitat opposito ex composito ex vno ex signis qđ signis, ex. vino accipio Ec. Sanguis ex Deum ego transeunte. Ex Cđ vno modis simul effectus sanguis ex Deum a Deo qđ manente.

Ad 2dum. patet ex dictis in Deo non assistat Cabbalas Cđ modis

respectu formā nempe in passione n̄ in Unione. Posset eñ divinitus saltē aliqua forma materialis Uniri suā causā materiali n̄ tñ educi ex illa seu causari materialiter sicut defecto aā rationalis Unitur materiā neq tñ materialiter causatur ab illa.

Punctum 2dum.

Quo respectu ē vera causa et quā ē causalitas ipsius et quomodo expellit aliam causam formalem.

Videtur 1mo causam formalem ēē veram causam respectu materiā sumptā quoad suum ēē potentiale inchoatū. Quia n̄ minus dependet materia a forma, quam forma materialis a materia, nam sicut forma materialis n̄ pt existere sine materia ita neq materia pt existere sine forma. Ergo si materia ē causa formā vera ē forma ē causa materiā vera.

2do Videtur causaliter formā in compositū consistere in generatione unionis ipsius ad materiam. Quia in hac sola generatione reperiuntur 2 conditiones ad causalitatē formalem requisitā. Quia nimirū p illam solam dependet materia in ēē a forma et ipsa sola mediante effectus qui ē compositū dependet ab eadē forma.

3tio. Quod una causa formalis expellat aliam efficienter n̄ formaliter, adeoq quod effectus formalis causa formalis n̄ sit expulsio formā precedentis. T. 2. hāc expulsio fit a causa formali causando negationem formā oppositā in subiecto ut dicit causatio negationis videtur effectus. Ergo etc. T. 2. hāc expulsio pt a Deo impediri effectus vero formalis n̄ pt. Ergo expulsio formā n̄ ē effectus formalis. T. 2. Ita 2 Qualitates se ab eodē subiecto expellunt, sicut 2 Entitates ab eodē spatio. Sed unū corpus utrū Lapis expellit aliud a spatio eodē in genere causā efficientis producendo in eo motu impulsivum. Ergo etiam una formalis expellit aliam in genere causā efficientis. T. 2 nulla pt redi conveniens ratio, cur expulsio formā debeat dici potius effectus formalis quam effectus Ergo etc.

Respondeo

Respondet

Dñs cāa fortis oppōndo cōtra formā dubitādi ꝙm accidentis dicendū
Q̄ sit vera forma cū dicit desinat ee nempe Socrates nō
ee rōnl q̄ sit notus Ergo simpla negabit ostensa
Oppōz. vltra ostensa ordinamur ad fortiora ergo primarij quē oppositū ad
mea dna. 3 tis Augustini hoc ē causalis formā probatur.
Ultra quidnā ante respōdi cōtra q̄ ut videbimus.

Probo

Cāa fortis non respōdet oppositū nec respōdi Mad ratiōe tuā ee mobilis generale
sumpta vult cū ratiōe tuā ee actus determinū ē oppositū ee vere cāa fortis
respōdet ex positis formā probatur ista P Ouli: ultra: alijs dnis:
Prima pars phi. Cāa fortis ꝓtra oppositū actus ratiōe tuā nec ē cāa
Mad hoc Visionis vera nec ē cāa hūmodi Ergo ē cāa illius ꝓtra oppositū
hō actus nec oppositū cū hoc nil aliud requiratur ꝙm Mad forma actuare
Ergo alterum nō ē oppositū cāa respōdet oppositū q̄ hoc actus ē cāa oppositū ꝓtra
illud q̄d fortis dicit oppositū Cāarum. Solum Ergo impossibile ē cāa oppositū cāa fortis mali
cuius cualitas in oppositū simulatcāa manet assistens ubique ꝓtra cū cāa Mali
divina informatio.
Si vis respōdi Mad nō sit dum oppositū actuare cāa ꝓtra ē Mad supponit pcessum
ad cāa fortis cui hoc debito Ergo cāa fortis nō ꝓ dubio manet q̄d ad
cāandū vere oppositū respectu pcessus antecedentis. Unde a cāa fortis nullū
judicū nitimur cū accusari Mad, sed cū independēr hō abilla. Unde nec ē actus
et determinū identificū Mad pcessū a cāa fortis actus nō determinū Mad ad cāa fortis oppositū
actuū quenet a cāa fortis ē oppositū valde extrinsecū Mad ideō argum dependēs ꝓtra
a forma.
Si cāa fortis sit oppositū cāa expulsionis formā phi Cāa cāli
res oppositū ee dnis sensus Thomas statim hoc ut ostendit cuius actus dicit sed oppositū
sub formā precedentis a subo ē ostendit dicit cāa fortis et oppositū a bono. Ergo respectu mali
dicendū ē oppositū cāa. Ad rationē Patellā ꝓ hortamur huic
Ostendū ē sed Ad a cāa fortis ꝓtra hoc ē oppositū expulsionis alicui cāa fortis ut
intendit ꝙ sic et directe oppositū Non nec formā actuare oppositū ꝓtra
eni dicit expulsionē ut hoc tū mortis sine dispositione formā actuare
expulsionē dicit mala a forma Cadaverica quia desinit unde nec formā
Nec de acceptat ꝙ accidens se hō cum ad oppositū ut ad oppositū pertinentis
ad oppositū Solum Ergo intendit a cāa fortis ꝙ sic et directe oppositū nec ē nec ratione pa-
tiā cum subo nō esse formā prout informat nec.

Cāa

Cā si forma desiderat ne forsit ex subito usu ñ assuetis etiā diu fact ne rem nā sufficienter dē expelli

Solendū 2do Cauliū si cui cā forsit expellat ab ordē subito ñ eē ex ordine efficiter cad qz ipse pē aliqz mire expulsiē formā q̄ desiderē ne ex natura ñ fluxerit gradū Deq; cā efficiens q̄ cā deficiens ordinē ne rem ex ordine ex aliquo ñ bono publico forma expulsiva Sed ingrū educens efficiter calorē in manū ingrū in propriū ñ calore atingre debet sed nulla ex his modo cā forsit expellat ab ordē subito ñ esse Cā si assensus antiqā forma abolla ñ altera

3do Cā si aliqz educeret cā forsit nova Si illud educeret in forma expansa ñ ex subito ñ in forma qz illud qz ñ ille educens potuit superuenire mō explendū ñ qz subito ergo cā si seruaret educeret ñ subito qz ñ e nouā forma ñ nouā ipsius de nō ede et ñ ne alterius, qz ab ipso educti et ñ postea in pedalitate Sic cauliū ne cui cā forsit ex expellat ab ñ e ex ordine efficiter cad

Solendū 3tio Cauliū cā forsit ne cui expellat antiqz formā esse subito stare ñ exigā negue nouā dñi qua ñ ducat Deq; formā antiqz. nā ē qz hoc exigā ē id qz positiue dicit aliqd ñ eē alterius formā in subito eodē Deq; cū nō subito nāq; ut qz actū voluntatis qui qz requirat exigā, nihil ex hoc esse ne assensū ne antiqz formā qz nouā nequ ex fine ex positione formā. Sic q̄ dicit cauliū forsit qz ē q̄ prīa Solū forsit cad et. Cā si ignis Galileo formā Deq; nouā subito ex nihilo ne alia qz ex natura ne alia qz ex natura

Quarto dico Ignis introductus formā nouā sit prīa nāl aliqñ de requirenq; ad ñ ione formā pedalis Deq; actus. Cā forma ignis ex nō introducta in mundo ligni ex quo subtractione sequi qz nō naturaliter a Deo forma ligni qz exigit Deq; motus ad expellendā formam. pedalem. Et. Secundo forma ignis in subito ē calefaciens ex positione ē ignis de positione ligni nāq; requisitus ligni hinc ad ñ ut subito ē ñ ere cauliū Idem antiqz forma expellit ex qua nouia educunt ñ e extra. Deinde negatiue dī de 2 dicit exspulsus formā dat ens nihil q̄ requirat positiuam ut ipse introducat formā in subito ut nihil educat exigitur hinc q̄ ñ educi ens nō q̄ē cad ante primanū qz hic ens absolute loquendo requirat primam Unde negando 2m dī expulsus formā antiqz nihil qz ad forma nouam

Deq; qz

Dis positiones Dij forma ignis et aer adeuij exigentia ponitj forma. a principio producente.
Jan. autem exp[ul]sio formæ non est causa introductionis formæ
sed hæc extra. Dij è cauª. ignus aut introductio formæ nouæ et exp[ul]sio ueteris
pant in eode[m] tpore in subiet cui hoc tribuit gª introduc nouæ nō priori exp[ul]sio
ne autqª formæ pterite nad et Caalitas terti, Nec regit manum hic, sic aplicª
ens ad effm eode[m] in subiº, p[ar]tis reciprocat ama forma. et alia deiciat, nec p[ro] instans
nad mediates exp[ul]sa forma nā p[ro]cedit et perducta nad excepta, sed dependaª
posp[ost] aprioni. V[er]us p[ro]pos unus abiko ut illud cupi[t] fabri ij te nō excepto.

Vltimo 2do p ordinē adiecti esse intelligi de illud axioma nō pt poni esse tertia ebus
ubiq; p[re]sēs cauª Dij intelligda ce primarie de esse cauª tertiª hoc e de p[ro]ductiue
nō pt poni ebus duty tertia forma quia ebus duty nō pt ce p[ro]xi ognes hoc
Jan sententiæ de cauª Marsi respu sui effectj principalij qui e totus.

Quæres. Pne Dei caalitē tertiª supplere Dij caalitē respu opositi Sed nō pōt
supplē tū p se ipsum in ebus quia nō pt operare totus hoc num: loco formæ tuge-
pars ait dict. Sua efficacia nisi p[ro]pria et plena adesset nō nisi plena sibi pars cū
medie p causam aliam Ita Deus pt hoc huius formæ substituere aliam formam
Itaq; opona[t] ide num: operatio quia fuit neq; tanda pt Deus nō pt cui effectio
supplere caalitē tertiª paducendo tertiū ebus forma, idem est hominem.
Ide tm concludi è de cauª Marsi pterq; è cauª intrinseca. respu, tertiª tm nequit
tertiª hoc e capacitatē formæ producendi pt Deus supplere.

Quæres. Vtrū Deus cognoscat illud axioma posita forma in tertio nō potest
nō ponere effm ignis tertiª Dij posita forma intelligendo de effm tertiª necessario illud axioma
de ebus tertiª positione hoc axioma hoc è de se ro Verum Dij cū
gt posita forma ignita mad nihil esse possibile ebus p[ro]duci posse ca deus
segui tertiū gª hoc nō obst. ac illud est forma dando de se ro Dij cū
Dij esse tale potē esse in tertio Dei de effm negno tertiª gª esse impossibile è natu
Jalis nō poni effm ignis tertiª hoc è fingendi nō formā Veritatis positæ forma.
Vt ma formā pierum subiectu negare existere sine Dei credo duba.

Qª dicitis Sufficeret gª nōs formam esse spiritalē et tractabilē ponere nos
quo unq; subiº esse nisi Deus Gratia Dei effm nō esset de ponere et tunc
illum effm pducendo sustinendo cum subiº aliquo tertium seu creatum Dij credatis
Et hic quid reddere sanctum et Ecclesiæ et adoptatū nō ponere Ita hanc effm pond
tunc rotum gradu existit nō subiº cognoscit talis effectus.

Solum Argmta Contraria Secta

Ad 1um dr. Aris forma dm n pt esse obij. Mia pars deperdit abdla
rgr a Cā Marti et pu porita ante de tam Mia n pt esse sine
forma by n poē puenire ab extrinsec pt nempe agens nullo modo rpons
pt speciare Maiam in forma

Ad 2dm N rndo Caietā formā in opposito sistere in gne vnionis
sporg ad Mām qm hanc rnem Cā etiam si n ponamus vnā formā ad
Maiam dat a Creatore pt forma cui Cā opponit Dē inge pone Cā artifex
eret compositum ex duobus cui cum Materia.

Ad 3tium Rndeo etiam affectu sorte negat Cā sortis n st effectē dum anima
nā nequo formā opposita in subo orij ex dotibus positione formā nouā et diuersā
aberr dotibus in pt Cā sortis. Ad 2dm Cā quia dr pt effectus sortis Cā sit
adeo impeditus intelligi dr de effectu sortis primario et positive, quia e quasi totius
qualitē formā dr. Mia n de effū negat: et ad tertio qui e expositio formā antiquā. Non
stia. Cā exclusio unius corporis ab ordē tratio studia. ab eadem corpore e sortis n effe-
ctiua cum stat mea Extitatis, quā n e forma actiua ad extra. Ex quibus in corpori
bione Corporei gradus esse entia. vitij vegetal, et motus ille impulsiuus. Ad 4tum
n oritur ex. ignit Electricitas aut Magnetica Lucret d Gratione, sed ex virtute, mori
aut motu Corporis, et alijs de ni pta. Non ergo Ad. ut ratio e Cā de forma
equā n pt gradum alterij effus distinguit, sed immediate, pt ignis in subo collocata
ex effectu alterū, dr expellere sortis in nestrates. Et ita Calor existens in
aqua dr pt expellere ab ea Cā expulsiua dr effectus sij sortis.

Punctum Stium

Quid definit Cā finalis. Et ne Vera Cā et q Quid attribuit
in actu ante ad opus exercitū et in actu exte.

Videtur ano Cā finalis n recte definiri q hoc Ad dct ideo Quia gradus aliquis pt Cā finalis
Ad 2dm finis sit ad quē obm voluntis motus pt admittere n pt Dē etiam media
ad finē pt obm voluntis iam sit medijs etiam Bonitas motiua q penalis
mirinis Utilis. Ad 2. Pt Voluntas fruens vn obm pt magis sit finis n alij medijs
vtentis

ri intimiri abitrari, abitrans bonū omne utriq; etmente aliquā Ex
2do Ethi. cā finalē nō ē vera et vlē cā ut putant aliqui: aliqd ē
cā ē p̄ se ipsum p̄ se ipsum ē finis nō ē finis nō ē finis nō ē
2 d̄ qd desinit p̄ se ipsum ē finis nō ē cā ē finis nō ē cā
sūpre existat ens et ēns ut ens p̄ se ipsum ē finis nō ē cā
bonus Ens nō ē cā. Cā ad quando regrit cā sta cā nō ē finis nō ē cā
effus causa ē cā vegrit de me abstrā subtr̄ naudat Bonū ē p̄ se cā
aliqd nō ē vlē Ens nō ē cā vera. ē qd impōnit cā nō ē ē p̄ se
cā sed finit cā impōnit hoc ē ens causa rei ē finis cā nō ē
p̄pria mouēs ens nō ē cā p̄pria vera. ē cā moralis nō ē cā
Phya et vlē sed cā finalis et moralis Ens nō ē Phya ē ē finis nō
ē aliqd vle du cā qd aut vle nō ē nō p̄ vlē cā ve. ē. ens nō p̄
vlē dependit a fine nō ens p̄ hoc vlē vlē ad illud qd dicit dependā Ens nō
cā vles. ē nō magis p̄dict ens p̄pria p̄ actu ab obō sed obm ens
causā nō ē cā vles sed ita naturalis Ex et finis de

Stic Videt Causā finis in actu ame inferre in alia bonitate nō vero etiam in
in agne respectiva bonitis ē finis causas in actu ame statim hoc qd in
fondit atqd nemo intendit regle finis sed ipse qd Ex nō in agne sed in ipso
finis bonitis ens est causa in actu ame. ē nō bonitā agnā alicuius voluntas
et mones sed p bonitē finis cognitā Ex sola bonitis cognita nō agnoo ut actus
causā finit in actu ame

Respondetur

Ame finis nō accipimus hic Ex nō augmus nisi gnale modo de finis ens et
punctū linea sed cām qd ē ens cā nō ame, sed nō causa tale ē Ex agne
ens ens effectus cā nō nisi alicuius grā agnis nec ē antegn agat et mediger
ma reducat moveri a fine. Dehac ut.

Propō Ama

Ex 2do Physicōn Cap 3. et 2do Methi. vide despis cā finalis ita Ex
Ad aliq grā cū ens finit ens a se nullis grā ens sanitas ē finis de
ambulans nō qā ē ? Ergo aliq sed qñ grā sanitas ens propter sanita
tis ex pdicta deptis

Colligit ama vel qd hō amē finis debet cē bonū bonitis honestus ac de
lectabilis amantis intēpt ē amore tendat propter ipsa Intendo in alia
propter

propter aliam bonitatem nam si aliquid amatur non propter bonitatem quam propter se habet quia ei adsistit
sed propter aliam bonitatem acquirendam vel quam ex illa gradus fiat non est finis ut
vult Scotus Venam non propter bonitatem in se contentam quam amatur. Videtur enim nullum
horroris et difficultatis habere sed propter sanitatem acquirendam ad quam ordinatur et in
qua sistit amor et desiderium voluntatis ideo non est finis sed sola sanitas
quam propter se amatur. Amari autem propter se nihil aliud est quam bonitatem repertam
in fine esse unam rationem motivam amoris, hoc enim sonat ly propter se id est
ipsa bonitas finis propter suam perfectionem sive per se aut ratione sui movet ad
amorem. Media vero non amantur propter se id est bonitas medii non movet ad
amorem ratione sui sed ratione finis. Cuius gratia amamus medium vel bonitas
Deambulationis non movet ad amorem ratione sui sed ratione sanitatis.
Collige 2do finem esse obiectum adaequatum formale voluntatis 2a solus finis est qui
movet ad amandum propter se media vero licet habeant aliquam bonitatem quam tamen
hanc qua utilis non movet ad amandum propter se sed propter aliud nam
per finem Ex: solus finis est obiectum formale adaequatum voluntatis non media.
Hinc voluntas non potest ferri in obiectum quod non sit finis loquendo de obiecto formali seu moti
vo. Finis definitur multipliciter dividitur ante in finem Cuius qui
dicitur res illa obiectum consequendam aliquis operatur vel sanitas obiectum aliquis iubet
sibi incidi venam. Et in finem Cui qui est aliud subiectum cui volumus finem
cuius ut est agrotus cui volumus sanitatem per sectionem venae uterque hic finis
habet veram rationem finis 2a uterque potest excitare et movere voluntatem ratione
sui, ut patet in agroto qui sibi intendit sanitatem. Amarius tamen est finis Cui
a quo finis cuius pendet. Unde etiam intentio proprietatis sistit in fine cuius tamen
in aliquo assequendo in fine vero cui tamen in aliquo magis proprio et dilecto
Item uterque finis integrant multo talem finem. 2a finis adaequatus consistit
in aliquo bono cuius amore movemur. Sed bonum quantale ratio est ali
cui bonum Ex: ratio coalescit ex respectu cuius et ex respectu cui unus
tamen explicitus finibus nempe finis cui magis amatur quam finis cuius quam finis
cuius amatur

Quis amas propter finē Qui, ppr̄ q̄ aut unū q̄dq; ē tale, et illud magis dr̄ē. dr̄a
tura Vera ē quādo ultimū finis cuius ē quod Uncunq; hoc ē Deus. pue.
Vnde q̄cūq; spēs magis nō opus humanū quod Deū q̄ humanū propter
bonū aut malū magis vīq; aliquid intrinsece n̄ q̄ proxime, timor pueri
nus stat in hoc ut unū bonū quod. timor Intrinsecus in hoc aut
unū aliquid propter aliud. Porro si ē illicitū amare n̄ ipsum intrinsece magis
quod Deū nā hoc si ē contemnere non Deo, ma tollit rōnē appetibilis
Dei sup̄ oīa amore. Ztō dr̄ūr finis in finē Ztō non potest. qui ē pos
sepro tuum in boni abscq; et in obscuro veu qui. Cui ē vera ipsa quā possidēs fc.
Vnū beatus ē porro finis tenorū quare de Deo ē aliud. Sto aliud in finē Vlti
matū seu Remota qui nullū subordinatū finē ulteriorē et in Vltimatū tempora
quā ordinat adalīs he acty Elementi acty ē in ultimatū subiectū passiones
et in petrā misericordiā Dei. Vltimatū ē remissio peccatū qui ad hoc ille ordinatur
si ade subeamus subq̄ ē finis sed tūc aha non sic subimus Vnius ad
tomū ne peccet subq̄ ne ē medius. Ato finis ālis ē amatus alis ordinis
ut medicis actionis ē potū p̄fone. pr̄ūs. ht sanitē appetit ordinatur
unusq; accipiendo. Sto, finis alis Vnius ordinis ut ipsum referunt et hoc
solū Deū, alis partibus adipm partiuis ad Vsones veterinis ut sanetur
ad q̄ ne efficax de unbelico Medicina. Obiecta. Sto, finis alis ē opus
seu Intrinsecus ad q̄m ex-nāa sua ordinat oppus ut finis elementi
ē exp̄ria nāa q̄ sit subleuare miseria pauperis. alis ē finis
p̄mis seu Extrinsecus q̄m ibi p̄scribit agens ut vīq; ad anū glorie dūs
Elementis. Ad diuisa et defuta. Cū finali. Sed q̄ quod ultimis
mi actus amo ad operandū et in actu vīo et Ad ut vita. Cū q̄d
Quidnes ut vel uanis vel.

Propōo zda

Proximum proximum integrum quo finis ultimi mi actus amo ad operandū alia
tus ē bonitate finis et cognē. sta p̄ Iurtis ostra. Deus pote recentiorū
rāo ē q̄ calla alis p̄scripsit patriū finis q̄ actus amo ad operandū aqua
bi finis p̄te. movere voluntē ad amore sui Deus q̄ ē amabile
sed tam bonitas finis q̄ cognio ē id aqua finis bi pot movere voluntē
et allicere ad amore sui q̄ tam ē bonitate finis q̄ ē cognē ei
ostis finis mi actus amo ad operandū. non adinuē ē bonitate. certum ē q̄d
bonitas ē ad se moueat et allicat Voluntē p̄ q̄ ē amat sanctē et.
p̄ illa pcurat medicamenta. De cognē p̄ ē minor. Ad ōm

actiõ finũ in re ē ipsius p̃ter effectũ qui respicit finem qui p̃ quem sed hoc est finem
in nõe ita sunt p̃ter in ordine ad ē qua existũ nõe Sed cãa
vltis finis existũ in nõe Hinc vlr quãdõ causalitas ē agentis et finis
non pe in quãtũ cõparat ad effectũ ē ad q̃ stratũ q̃ ē effectus efficax amoris
et medii in quãtũ cõparat ad finẽ ē causalitas qua finis mouet efficien
tẽ ad amorẽ sui et p̃sequẽdi mediorũ.

Propõ 4ta

Cãa finalis ē vera et vlis cãa ē m se ens cuius ē Physice et vlr ded in
tendi in mẽte cõe et desiderio. Hãc propõnẽ patz ex dictis. Cã mouens ē cãa
cã ē vera et vlis ita. Cuius vis causatiua ē vlis et a qua ē causalitas Physicã
et vlem effũ dependet. Sed cã finalis causalitas tamen actu amoris
in actu rõe ē Physica et vlis et a cã finali vlr ac. Physice effũs de
pendet q̃ causalitas Physicã et vlem, ut patet ex. gratiã rõe cãi p̃ni
pecdentis Ergo cã finalis ē causalis vera et vlis.
Secundũ mẽ ē q̃d Intenta ille cã vlis affine. Physice vo ab affente, pter
mota egredi

Propõ 5ta.

Vlis ad q̃d mouet finis cognitus et effectus cã finalis, vlis ē q̃ causalitas finis existẽs in mente
Ergo cã adq̃d mouet et q̃rit effectũ. Hinc vlr actus voluntis dicit ordinem ad Intentionem
hanc ē antecedentem ad eam ē et occasionẽ finis ad q̃rit effectũ cãe finalis amici ē amor
inefficax seu simplex placeã seu velleitas rõe dicit desiderii et rõe amor efficax seu
Intẽ finis rõe amicus q̃ voluntas mouet facultatẽ ut eligendo ponat media ad finẽ
rõe deã mediorũ q̃rũ existentia magis accommodata finis. Hinc ordo actuũ p̃tinentiũ
ad vltis ē executionis in re effectũ cãe finalis. amici ē actus q̃ voluntas ex
et vltis potentias applicat ad exequenda media rõe q̃rendi effectũ medianẽ rõe
finis seu professio finis rõe q̃rendi seu gradũ de rõe effectus.
Ex dictis ē ordo actuũ elicitorũ a voluntate vltr ad tendẽdũ de actibus imperatis ad obti
nendũ et obtentũ potentiarũ externarũ Hinc in vltis finis ē Physicus sed moralis
Ex vltis patet. Cã finem p̃ finẽ vltr non cognitus reus ē q̃ vltis finem
Effectus cuius cuiusdã finis magistri ordinans a voluntate qui ordinans et
Imperans ad obtentũ alicuius actus cognitus cum inanita voluntatis, quidam ē
ultimacce in re imperata ad eum modum quo res ē extrinseca vltimum.

Finis

Solutus Argumenta Contrariâ sentiâ

Ad 1m̃ scissa fuglia de nor. ad phm̃ ex quâ dico Medium ratio nê bonus voluntatis moraliter bonitatem cum quâ stamus in medio quasi medio nê arrabilis ppter se sed ppter finê ad qê vitâ. Dico 2dô q̃ Abstractâ a bonâ omne nê pt amari nisi aut sub rnê finis aut medij:

Ad 2dum Argtm̃ quâ extendere vibus, finê nê ê vere et ppme causam ita profitentibus sê mê dictum non sed finis specty in executione nê ê ppter C. specty in intentione nê ê pter pn̄ Ad 2dâ de ratio vte spectato in ordine ad finê actuê spectatê ad ordinê exercitij. Unde etm dicê finê ê exercitij in intentione ultimê in executione. 2dô dico: Ans Ad finê nê existê desiderium in desiderio in alio q̃ nê existê desiderio in se existê essê existê rê in alio q̃ ê rei Verty nempe in Copie sui C. Ad 3m̃ Dico Ad sufficiat hoc ut aliqd sit vtê non tamen vtê in Verte dicendi cât. Ad 3tium stante R. secundo casu regrotor distinguo ad suo essê et negando q̃ finis causans nê desiri a suo essê nempe ad amore finis aut elevatio mentis ordinê. et sic finis vdatur ê Intentionale specty causa sequens 2dô ê vte ex sanitas qua cognita et intenta sic causa existê vtê sanitas rê in hoc. nullus ê absurdê 2ª finis vt sanitas vdatur ê Intentionale desiderio vtis ad sequens 2dô ê vte sumpto. sicut desiderio cognito sanitatis et existê sanitas. Ad 4tum Negando nor. sic ê enim plotino finis q̃ê Caritas spiritus sit in pprie in rne mentis nê em̃ ponit mor. species moty quâ ex primo Corpore augmentando mê pprie in rne quando pprie em̃ p vtê ad finê pedet sit qd adoptio caritatis dicê: Cât moralis pprie. hoc ê finis finê vere in mentis sit essê sed tm̃ hoc ê primo, in potentia ad essê nê ê Cât Physicê entis C. Cât moralis quâ sit alio modo in fieri vere in nê ê Cât physica Ad pprie finis ê Cât moralis et physica omnes diversê Caritas sicut et de virtutes honestê vel in honestê dicitur ê Physicê et moralis ethicê Physicê in quatu ad sua propria hoc ê ad Volantes effectus producunt moralis vel in quatu liberos et laudabiles vel culpabiles facit ê tum. Ité dico finis nê ê aliqd vtê in eendo transeat etm in quando ad Cât essê dependet ab alio vtê, bene. in existat vtê in re. 2do dicas moraliter operandi seqs modê eendi. Et qd nê ê qd vtê in eendo nego ê finalite in

Caritate.

cundo Rō ad acabma Veri cō m̄ Cād offrente me etiā m̄ali et forte fabri aut m̄ Gnali cuiꝰ vsū ē Ita finis Caat obtē adhibendo ꝑ aut adhibet eq̄m existat vbi vi se. Secūd cor ē q̄d existat intentio m̄ Cogñe sui. Vide etiā Cād oplatiō Caat q̄a vbi existat Caat ī ꝯ mitabilitate ad q̄ñ effm̄ existe obuā et intento. Ptio modꝰ Operādi Cād offrentes Martho et forte re. yerū Cogñe existēꝫ vbi ut supra dictū ē. Deinde finis ē etiā adeptio vbi existā intento hūc. ī ē vbi a vbi cognē Nō vt quid vbi existēꝫ Phyca. q̄ reuera nō hī aut pacidas hī Tmi N. ītus defecto aīe sup̄ria me dicend vbi dependet a salute q̄a vbi ē gratꝫ mitendū. De Rōne dicō plura ad illā respi q̄a ad dependā vbi nam effy hī dependā vbi ab oplatiōne tm̄ hī vbi Rōnis ad aliud. Vltimo dic: Obiō vtō Sorꝫ nō ē Cād cognē C. q̄ se hī tm̄ Formalem respectū. Obiō vtō puer oplatiōne potēā aut medio respectu q̄ potēā hī Vbiatē nō ē Cād cognis Ad 2ū dic hī Verā vnām Cād. sive existat existā Phyca. dependā finis sola Intentiō cuiꝰ est ī ordine finis sit pcipa influentia motiua potēā ad pficiendū effm̄ adhibendū et tractandū sua bonitē potest hī Verā vnām Cād

Ad 3tiū dicō sicut N. ītus sup̄ suis fulcitus partē ex ꝑte vbi vnā dictū ē q̄d Caalitas finis nō addit aliq̄ bonitatē ex bonitē finis et cognē. vbi sic q̄ Caalitas finis nō addit aliq̄ bonitatē cognitā ī vnē obi attingit Caalitē finis ī sic q̄ obi. Negās Ptē vbi vbi bonitas cognita ī vnē obi attingit Caalitē finis obiectiue C. Ptē vbi bonitas cognita ī vnē pcipij q̄ attingit Caalitē finis obiectiue N. Sicut nō tm̄ obiō formalis Visionis q̄ ꝑtē ī ꝑte visionis ī

Ludriz. 1mo Cognio hominis finis grad ē nria ad cui finale aut actiē mouet. Cognē hominis finis nr̄i solū eē Phyce nr̄am ad cuius finale iuxta illa sententia nihil refutū quin cognitū et iuxta illa dictū de fine voluntary Cū ē appetibile totius cui cognē ois etas regni met hoīs: ad hoc vtentia cui finis necessaria oppnē libera. Vnde nego ablata hac potestate voluntatis seruitū ē tollendū nr̄i cognitū. Nam ē ppa voluntatis ē potentia ideo ei: nr̄ finis tendere in cognitū aliud de cognosci periculo ampliendo malū p bonū ac finale in malū contra sua obiecta. Et finis nr̄ cognitus ut sic hī accn nr̄ cei Sz istud ē extra vtū dei. cē vle vtentia. Intellus vnē cognis dat eē Intentia finis. Et si sint tria nr̄a substantia Phyce nr̄i p̄ cuius Phyce sta nra finis nr̄ cui sint mirabilia p̄ cuius Intentio etiā p duran potentia. Nemo hīt cognē nr̄i ad cuius finale nr̄i dat eē tendentia sed vnalis. Et voluntas ei ut obiectū vnle cognitū appetitū nr̄i p̄ mouere nisi cognē vnali et potentia sibi p̄portionata vbi aut ē sola cognō intellectus

Ludriz 2do Si agentia phy operant agere propter finē vigit aut in finē hic agens n̄ creatū hoc ē Nego vt agens creatū mole aut Angelū et hoc vt agentia creata ē nr̄ cognitiua p̄ cognitionē

Respon. 1mo Deus nr̄ agere vltas operas ad intra tm manente p̄ finalem obiectū tuū vtū ē p̄ operas ad intra Dei ad extra nr̄i dat eē ofa finita Et sicut hīt nr̄ p̄ finē extra bulla cui tria nego illā adeoq; nec a cui finali hoc volūtas intellectus dicā patet ment dicte Deus hīt tuū finale. Sed petit ē nr̄ p̄ finē p̄ finitū a Propter de vnde ctra Reg amatū opponit. Bon finalis vltā dependa Creatū vltā nr̄ vltā tm concedo p̄ fatima.

Respon. Vltā Deus p̄pter finē agere operātis transeuntes ad extra hoc ē res creatas Sz Pariter dō dr Deus nr̄ agere p̄pter finē vniuersi p̄ sanctū p̄ operē rata ē Bonus Sz operā dicā a Doctore hīt tuū efficiēte Cui et finale. Dare finis sui operā Dei a Deitra e crudelis et glorie. vnde finis xx cognitus aret vnalis p̄pter p̄ vtilitē ois finiti cui cognē Vnalis

Quando ly finis accipit operā ois ad extra ut creaturis rationalibus manū Pastet dua operā quā manifestare ē bonū Dei Maiestas et misericordia

Sic Agentia Intellectualia Creata agere p̄ finem ē p̄ria quā vltā Deus et conuenientia medij ad finem cognoscunt Et: — —

Corpoream

Ezi primum unū ꝑ̄ aliud vide. qđ ē agere ꝑ̄ finē. Ad de rhopdū multipli
ex lege nā Iacta dicūt aliq̄ operā frustra ni ponāt alterū. Unde de huiꝯ
experia quotidiana dicet nō solū quōd hō dependat ꝑ̄ vīm ē tertiū ad aī
iuxta diffinem vrtū nrām pt agere vīm etā quōd ultī hat nā ꝑdictī
ut ꝑ Nazianzenū pueri adueniēs ꝓfectus quā ꝑ̄ ea ꝑficeret addisc
ut grāa alterius ē ni ꝓfectus quā ꝑ̄ ea acty huius ad disciplinā
ut pueri quā ꝑ̄ acty hui

Respondeo dicēdū q̄ intelligentia creata nā cognitiua et intellectiua nā operari
ꝑ̄ se et ꝑfecte et ꝑfectiue ꝑ̄ finē q̄d ad agendū ꝑfecte ꝑ̄ suū finē et ꝑ̄ se
requirit finē bonū ad quē ꝑficiendū et duci in medium ad finē nō per discursū
et ordinē hoc aut ē ex eo q̄ potēa cognitiua de nā dū agens q̄ agit nō ex
cognitōe et nō ꝑfecta nā nisi ꝑ̄ ꝑfectionē ꝑ̄ quā ꝑficit nā ad finē nā ad quē
Dīt aut sic modo nāle quōd ad petū nāle motionē ad finē cuiꝯ q̄dā
operatiōnē et ꝑ̄ nāle ad amantē appetunt ad aliquē nālē q̄dā q̄dē videre
simplr breuiter.

Respondeo dicēdū Brutū animā vī cōe cuiꝯ ad esse nō agere ꝑ̄ se et ꝑfecte
ꝑ̄ suū finē solū nō ꝑficere et mouēri ut dr̄ de. Rō huius ē q̄ agere ꝑficere
et ꝑfectū ꝑficiē ē agere tūc nō aperte ad effectū ut in contingentia ꝑ̄ potentiā
ad esse et fieri q̄d non sunt simpr̄ et utrūq̄ ignorare ꝑficiēs intellectū ad finē
Sed brutū aīa nā nō ꝑfectū finē ad q̄d nō ē finis q̄ ꝑficere finē cuiꝯ ē
cognoscere et quidem ut ratiōnis ē cognoscere ꝑficere et nō finē ad cuiꝯ ē cognoscere
potēa cōtinēti q̄dē cognō ē ꝑficiēs sōlū sentiēs nō intellectiua quā vī ha
bet potēa ad suā materialē vīm, scz̄ ymaginatiua cognitiua vīm. Alterū
vō sentiēs hnt potēas ad suā mobilē vīm scz̄ appetitū sensitiuū ut irascibile
et concupiscibile quorū ad cognōdū ꝑficiēs cōe nō ē cognōscere
vīm etā nō cognōdo ꝑficiēs sōlū certū. Quarta vō sentiēs q̄ ē Potēa vītiua solū
ad cognōdū ꝑficiēs ē memorialis ad hoc ut aliquid ꝑficiēs cognōscat ꝑ̄ nō ꝑficiēs
vel intellectiua. Quinque ē memorialis ad hoc ut aliquid ꝑficiēs cognōscat ꝑ̄ nō ꝑficiēs
suum actū hoc ē ut ē ꝑficiēs ꝑ̄ sentiēs nō collectiua alterū et potentiā ē immobilis hinc
experia astat potēa Martis vī potēam vītiua nō ꝑficere ē fugere vītiosa
rea audiēdā audiuerē ex duas audibiles, ad hoc Brutus nō cognōscit ꝑficiēs
rea audiēdā audiuerē ex duas audibiles, ad hoc Brutus nō cognōscit ꝑficiēs
vī cibi cui finis 2ū cognō de ꝑficiēs mediū ad finē alter ꝑficere me
chi nō pere accidentē nocēs sed etiā ad vīm ea natā finis in sui
gre q̄s cognō solū sentiēs sentiēs ouēs Ex brutus nō cognōscit ꝑficiēs
sentiēs ꝑficiēs. Nō ergo finis Respōdeo ad ea q̄ ꝑficiēs nō ꝑficiēs

et apetere bonū sive apetitū naturale sive elicitū et ponere media adcentia ad illud finē
perfectū inexistēs vbera eū bono ex accidentis admixta quē vnitas nīr vbera
sorte ita solū bruta omnia quātū ad dirigunt se in finē vltimū sed penes
dirigunt ad finē hoc nāle instinctu et cognitione alterius
in finē proprē ab intrinseco nāli instinctu subiecto finē vltimū
finaliter et mīstrety sicē nāle ita sicut sagitta dirigit ad signatū ab
quante. Vnde nō tē agunt propter agunt in finē bruta — hoc dicit S. Thō
Hugo quārto Quid est iste instinctus nāle in brutis determinatū ad aliquid
nāle actū nihil aliud est quā actū Naturā determinatū ad aliquē finem
determinatū apetū ad finē et prosecutū. Quē ē quē in brutis nāli ex regula determinato
determinatis etiā elongatis ad aliquē cognitū quē potest Plantā obtinere apetitu quod
quenientē aut abiectū sū et fugatum declinādo bruta ad optatū sum ipsum ut arbitrantur
exportūa absq; illo delectū in anima sentiry quē habitū ē ipsa potēa Plantā cū gaudent
figura tāq; peculiarē aliqō attactu sed omīb; primalis influxu ad actualē in finē. Qui
tū ipsy mouet stabilitā augetē Inei in cibis brutis. Et quia quando in brutis tantā est
ru ē inuentus ut apū finem aliquem nihil bonū lucrū aliū nullū aliquē aliquā
dā differentiā est tamen Solum tāq; genericū bonū competens apū finem mouet generalē
tendentiā eam pregatiuam obtinet ut discurrat Avia Angelicus vtalitū finis est ipse Deus ad quē
Dē ordinat aliquis discursus Specialis tamen ē vim tradendi ē rationes et charitatis
rationes ē vim faciendi. Vtilitū est quia nullū effectū discretū imperamentū et primū
primus et vim faciendi. Vtilitū est quia nullū effectū discretū imperamentū et primū
finaliter et alicui accidentaliter quia magis ad finē vltimū in brutis tendentia quia dispositiua
ad hūanū collige quia sit diligendū ad experiās quia Videns effectū brutū agere apū finē
parēs ut de arance tacente laborare et vetula pro rusticis cogitandos de pellibus leonis
simulachy aut morte et pluries venenū de pelagy de Cane-dalys
vbi inter testes exhibite fundiante. Vertē alii transeunte. Fluvius frigidum
truncabe vsqz Nam de Vino dentro formicas quidente. Ego vbi in domus de
Ave quada apud Elanū cui Saturely sorex et clauo obtinas Ser Cane adsert
et dog attactu. clausus exilis. De famoso illo Cane Crispi Dionetti qui ferā stupendā
pregnā cū ad [illegible] pracuit ubi z ita stupendo offendo Vidas eig cū dog bendit ferā tran
simpse Z tū pil ad offerendū mora atqui qui socū interens hic tū fugit ferā tū eig
ā fugit. Deberūt ofycla clamorē et motu Vanis adeū bruta ut futuras finaliter
dauly vty Mumonē aerio fluxuā ne rumpat. Et de Bellū diuersa ferā cognitū
etiā alia Vere mutuo ad finē humanū ad Cardinalē pullos suos mandatū ipsos ad
numeros ad ad obscurity Varietatem vty artificū atqui ad Vere pulcrū.
hāc experiā cum cum Solum brutā agere imperfecte finem finem et finalis
ex restituta quā accidentalē Solum gendy dominantiam cum alio
ā imaginatione perdispiendo et rerum intendendo

Sententia

Et aut intendendo ad aliud ꝓ tu cuiusmodi gt ppnē et pter aquas appꝛ ꝓ ꝑ ꝓ ꝑ ꝓ ꝑ

et pl appetit ppr se multa in quant grā bonū honestū etiamsi q̄s ꝑ cās
finalē bonū delectabē et jucundē. Sed nō cuiꝰ grā aliq̄d fit et appetit ppr
se ē cās finalis ob etiam ꝑ mēs Vnde quicunq̄ nō fit ob cās finalē sed
nō ppr se vel ppr aliud amat. Sicut ē ⁊ de malo mediū nō ꝑmo.

Respondeo Malū q̄d malū et ꝑpr ob cās finalē bonū regnū actuū fugit vt Odo
Rosyn q̄d regnū actuū p̄cauendi ḡr amoris desiderij vnū ⁊ Cā finalis ⁊ cuiꝰ grā hoc
o cuiꝰ remore aliq̄d fit sed Voluntarie fugit malū et ḡria ipsius quod potest grā et
amore boni ut ruij. Sic bonū nō malū finaliter velle. Ostensū ē ad arg̃ fugā hō ꝑfectiōis ⁊ grā
Vnū aguꝰ fugit hō ē malū alterius aliq̄d fugit hō ē bonū ꝑpr se ⁊ nō ut ḡria
vas ꝓbat ⁊ ad Rād dic ⁊ Cā enthimi nō ē aptū natū ⁊ fugā ⁊ fugā ⁊ ē nō ut ḡria
amare malū ḡria malī. Cā sicut dictū ē ꝑpr ruinā ⁊ ita voluntas bonū ꝑpr se ⁊ nō ut ḡria
amabile ⁊ ē alterius aliquis peccat amat bonū delectabile et utile ⁊ nō honestū.

Respondeo dic Indifferens q̄a indifferens et simplex q̄a simplex nō ꝑpr se ⁊ cās finalis
Rēo mīe Cā nō ꝑpr amari et mouēs indifferens q̄a indifferens q̄d ⁊ contra alia voluntas
ꝑpr q̄a ad actū q̄ occasionē assūpt. nō bonū vel Rād dic ⁊ Cā simplex q̄a simplex
nō ē cognosc ⁊ Cōs nec amari nisi bonū Voluntas q̄ nō cognita ē. nec ꝑpr se
cās finis ꝑpr nō simplex q̄a q̄ bonū ⁊ apparens ⁊ mouēs ⁊ voluntas q̄d ad appetē
cōne finis ⁊ ē bonū grande ⁊ errores ab obiecto bonum rte tuto ⁊ cū ars nō ⁊ dirēct.
Quia hoc q̄d Volet ob q̄d ⁊ cognoscit natū ⁊ fugā ⁊ ⁊ ē ⁊ exceptō ⁊ falsitatē ⁊ bonū
q̄ recta cū nā hoc ⁊ ē. Sed dicendū ⁊ de Entib⁹ ⁊ mīs.

Respondeo Primus et Negās ꝑ nō ⁊ et forte nunquā ⁊ ꝑpr q̄d
quod subito Cā finis ⁊ ꝑpr bonū ⁊ ⁊ de forte nunquā ⁊ ⁊ Entia ⁊ nō ⁊ ⁊ ⁊ nō ⁊ ⁊ ⁊

ultimos. Deus clare et explicite qđ ñ negas pot̃ aliquando in gloria ad finem in
rendi finem simpr ultimum Vide quid pet̃ ñ ostendat finē ultimū explic
in creatura sed ultimū simplr et quodā modo interpretative gtiung a ren
tendere ad Deū qui ē ultimus finis Videl de ultimo ostendere in creatura

Quidā dr Dicas ne finē ultimū simplr et quid? Rñ dicendum ultimū simplr cē Deū
optimū. Sz Proverb: ad dñi Universa propter semetipsum operatus ē Dns et in dñpositi:
dicit Deus, Ego sū Alpha et Omega principium et finis Sz dicis unū unus principium
aque una principiatum dicas unū ultimum principiatum sic ergo. Sol ex occasione huius

Quidā Dicas qđ modo finis ultimus simplr potentie ñ cē Deus potentie operari
ñ cōa ppr semetipsum Sz negas Cā Deus potuit ñ cē principium alicuius creaturam
supposita existā eius. Et ideo ñ potuit ñ cē earum finis. Unde cord modo dicas Alpha
et Omega principium et finis. Ad hōc dicas gloriam cē Dei et hominis cē finē creaturam
ac cē earum finem Et sic Dns cē earum finis. Unde repugnat dicā homini
tū ñ cē cōa ppr illa Sed repugnat in aptitudine dicā ñ cōa illi corresponderet aut
sicut repugnat sibi dicā ñ cōa attingi abilla. Et hoc aut ultroneo motivo Et Dns
sē liberaliter creaturas quo ad creationē ñ tū quo ad motivū sue bonitatis dicā potuit
cas Dns ñ amare creare: nec ulterius potuerit supponitur qđ voluit potuerit ex
tunc id ñ velle ppr suā bonitatē

Quidā 2mo Dicas ne agentia creata qđ operas ppr finē tendere in tendendo ultimo,
rum finē nimirū Deū Sz agentia creata ñ semper explicite in tendere in omnibus
suis finē ultimū hoc ē Deū semper tñ implicite. Hoc ostendi ē qđ agentia creata
sē ipsa operās ppr finem participat in bonitate Comprehendo de Deo una pars
p sua libertā comparare de Deo creatura tendere aliquo modo in ipsum finē ultimum
in creatura Vg in Voluptē in hoc videndo pter illa et Deus illa ordinando.
Hoc dicis ē dicā ea agens sibi intendit aliqua bonitā qđ hoc solū hi unum finis sed
cōa bonitas aut ē Dns aut aliqua ab ea participata Et ea agens qđ sibi intendit
aliqua finē solū implicite sibi intendit qđ Deū. Unde dicis ipse quidem aut
odio hō ppr Deū recedit qđ explicite a Deo implicite in illo videndo
dat quidā sibi malum aliqd bonū in quo summū in explicite ac qđ participatum in
eludis

Punctum 5tum.

Quidā Definitive et in re Causa exemplaris

Videsimo

Videtz amo n° può reste explari in quo mō existat explar vtrū in scepta sortis aīe in obiō n° em pū dicī existere in sortis scepta ℞ Explar existit in eo qđ agens intuendo
opras agendo quodā opras in intuetz scepti sortis Sā experia non n° reflectere
sup scepta sed solū attendere ad obiā representat. ℞ Ad 2m n° imitatz scepti sortis
sed obiī explar aūt existit in eo qđ ipsi imitatz. Ad obiī pū dicī explar existere in
scepta obiō. ℞. Cā dē assistaq; a sua qđ scepta quare obiō n° dicitur scepta
sed ē quia. put scepta n° contra representat. Ad. explar n° existit in scepta obiō. ℞ mate-
Arlem ētz dr ce sonis ista ideā non explari sed n° sonis hec scepta sed obiō Ad 3m dr
et dicī n° day similiter sed similitudo sortis scepta. Cā aīa vegetabilis
sua imagine scepta aut sortis ē magis non representat. Ergo ideā non explar existit
in scepta sortis n° in obiō.

2do Videtz explar n° ce Verū et vlū cā ℞ Vera et vlis cā ē qđ influit
ce in aliud explar aut n° influit ce in explar ergo n° ce ergo vlis et qđ n°
existit vlis n° pt influere vlis. ℞. explar solū currit p modū obī obs aut n°
ē vera cā solū Ergo explar ē obō cā efficiēs.

Respondetur

Propō ma

Explar ca. il. Augusti rectetur describi pō. Hoc formaē in mente existēs adiuvans
intuentē aliqđ sic et ca rationē agentis determinātis sibi finē. Intuit hō
describendo. Ad solū et simpl explari ea pertinentz naām illius existentis. Quādā dicitur
Dō forma qđ let n° in tribus. Sā in formata determinē quodlibet ens unum unum
essentia Per ly ad cuius imitatē ea pertinetz ponit unam ideā seu explar qđ
facere sibi similē partis ea. Intentionē agentis excludat formas agen-
tis naām deprimit Paulū Partis determinat sibi finē excludat formas agen-
tis naām Vnusquisq; qđ qđ ēt imitando ut filius patrē et genus qđ n° ens
ens Intentionē agentis determinat sibi finē nec ea Ro qđ qđ filius deter-
minat sibi ut finē formā sua qđ filius imitetz, sed ibi qđ ut ex determi-
ut impetu naām. Deinde ebn qđ ista partis sciant brutā n° operari ppter
existēa qđ n° determinat sibi finē. Operās ens n° dirigendo ad finē sed
ut dicta ab Authore naām. Sā tm supra dictat Vnusquisq; imitando similis
suus facere multa. Ideo qđ dixi. Ad ebn brutā agant ens ppter existēa
et tm sic ista hoc ē sine reflexione et separatione ipsi ens et explar.
Dividitz explar replicatū in externū qđ ē extra mentē operātis et picturatum
Imago circumscripti ad cuius imitatē pictor multa delineavit. Et sic intentum

gd cuiꝰ virtꝰ intellꝰ agentis determinꝰ ad diuersos effectꝰ
Virtꝰ intellectiua alicuiꝰ formæ cognitꝰ, a quo effectꝰ gd ē idea rei quæ per artificē hoc ē agentē rē inspiciens exemplar externū ꝓ intellectu ꝓponit.

De diuersis ydeis ꝓ diuinis. Plus agens qđ effectꝰ hoc agit externa quæ cognitis assimilat ad diuersos effectꝰ agentis creati. et sic de diuersis ydeis seu ideis diuinis ꝓ diuersis obiectis ꝓ cognitis sunt

Propositio 2da.

Si idea seu ydeæ diuinæ sunt aliquid existens in cognitu obiecti, sequitur idea forte et aliquod subiectū existit in cognito forte, quod sequens repugnat rei faciendæ. ꝙ hanc ꝓpositionem sentiunt Author. arguendo. Nō aut ꝓbatur ꝓpositio. Quia idea artificis et sic qđ ē id qđ agens intendit imitari et cui assimilat esse ꝑ se Deum extrinsecū. Quia in cognitu obiecti existit idea artificis ut ꝓbatur et sic qđ. Ergo. Ita dominus dicit ē obiectum cognitum, dicendum quod ē. Quia nō ens non habet cognitionem aliquam. Nō enim ꝓprie dicitur ens nisi habens esse. Sed cognitum obiectum existens forte et in rebus ideæ imitabilis ab artifice. Quia agens intendit sua productione assimilare sibi. Ergo in hac forma producenda nihil agens nisi intendit imitabile forma existens in artifice, quæ ē intelligibile quæ forma dicitur ē intelligibile, ad cuius imitationem illud, ad quod ē intelligibile quæ forma dicitur ē intelligibile, ad cuius imitationem agens agit ꝑ se. ut architectus domum edificat ē cognitio ipsa. Ergo idea forte quia dicitur ē representatiua ē idea forte.

Ad dictum ē de ydeis in creatis agentibus dicendum ydeas diuersas esse hoc ē Deum qđ intuendo existentem in cognitu forte et obiecto hoc in in rebus ē ydeas et ydeas ē discernendum qđ idea domus ꝑ factibili in agente creato distinguitur ab domus possibili cognita. Quia ens in Deo diuinum factibile sua cognitu obiecti ipsa ē ydea Dei qua ut cognita imitabili a creatis cuius ratio ē quia ē dna ē id qđ Deus intendit aduentura intendit ut imitabile. et qđ a nulla creatura ꝑfecte imitabili ideo ipsa dna ut imitabili a bne ē idea sua et imitabili a leone ē idea leonis. Ad quarta ad Patres Graecos et imitabili a leone ē idea leonis. Ad quarta ad Patres Graecos mendum ꝙ ideas et ydeas dna et qđ ꝺ ꝓbatur negatur. hoc ē qđ ad ꝺ repugnant ideo ē ꝓbatur positum hoc ē ideo ē qđ. Ad Deus ē imitabile a bilis. Et hoc nō ꝺ antecedat illatum ꝓbatur positum

vnr̃ quã ẽ etn. Iustitia ut forte malũ timtis. Rõ ẽ Dã mala nõ intendit
p̃ se gd̃ negatiũ ad mẽ ordinati cũ nullũ sit agens gd̃ oppos in intendendo
p̃ se malũ

Solutiõ Arcta. Contra Sentã

Ad primũ. patet ex dictis eplar in aliqua distinctõe tamen accepta
forte̅ quõ in accepta obiõ vdr̃ quã sensu mẽs nõ stat allat̃ ad oblatum
dd̃ S. Adriano ẽ rndẽ stat accepta forte̅ dicendo illas ẽ Verbas vocatis
inferre vtã Martyrum sumpta existere in accepta obiõ nõ tñ ferre gd̃
etn vtã a forte sumpta et aliquo existente accepta obiõ etn̄ nõ accepta
forte̅. Ad secũ nõ vnr̃ stat accepta obiõ respondẽ ẽ Dr̃ sicut finis
intentus existens desiderio obiõ ẽ cessante ita vtã a domo p̃gnata
desinere vtor a domo exteriori. Ideo nõ Argti Negando nor et dicendo gd̃ ng
prius duxit vxorẽ ẽ simile cogn̄ et notũ in hoc casu nõ pullũ regis ut alter
fuit cũ Petro Phyce. qm̃ Patrobas attingit corpus.

Ad tertium cũ Argti de nor Ego lavo vos non sequit nõ intendit mi ego
vtendo nõ obstat qm̃ causa vtor mise ad cas̃ cum Intendes gloss ẽ eplar
Iustũ obua Intentiõ contra. Ad tertiũ Dico eplar nõ occurrere solũ p̃mo
dũ obi sed gñaliter se mutuo et modũ dignoscendi regulantes ac accele-
rãtes motũ

Punctum

De Causis per Accidens

Cãs p̃ accidens ẽ illa qua nõ p̃scripta seu relata gd̃ cadit sed aliam gd̃ attingens
vnr̃ vt strictis cãs p̃ se. p̃dictis nõ intentis. Dari quam p̃ accidens Forte ẽ
Cã dũ aliqs fodiens sepulchrũ inuenit Thesaurũ fodiõ terrã et cãs p̃ces
dus Inuenit Thesaurũ nõ eã hũt qm̃ nõ intenty a fodiente sed ea regula
ex testo decalogi occidit vt vulneret Petrũ ẽ Cãs p̃ accidens mortuus
Vulnerat quem trigula ea ex dũ forme ac gravitas deorsũ tendens
p̃ pondẽ hũ cubitũ nõ loco in quo erat nõ diu nec aut magne ẽ hinc. Ostendit
Cãs p̃ accidens ut z fortuna et casus qm̃ hoc existit ẽ factũ. vnus ex quinarijs
Omnibus. Dedrogatio nomina Substantia tenentur in pactionibus vt
Ludit̃ vnus Datyme fortuna it quasi? Si placeat amo pte̅ ostendere vtile
ramborũ nõ defuerunt ea Phyce gdam̃ Arbores magni dentes nõ dati
ullongale fortuna. Nerva p̃ fortuna qm̃ dat̃ a pte vel Intelligitur Cui ad
stile vlo Physicum Inadvertit. Sic Cãs p̃ accidens nõ sic quã stans vltis p̃ pactũ

ppter finem in minori pte. Dr. Causa quae aliquando sua actione attingit effectum fortuna
dr. p accidens quia illius effectus sequitur pter intentionem talis causae. dr. in his quae fiunt
ppter finem. Ea fortuna dr. respectu effectus qui accidit fini intento ac operante.
Dr. 2dum ppositum. Quia fortuna ppria non cadit nisi in agens vnale. Ad 2dum ppositum
hoc est 2dum intentione operans ppter finem cui fini et ppositio contingit effectus p accidens sive
bonus sive malus dr. in minori pte. quia fortuna non est nisi respectu effectus raro
contingentis. Ex his Resolvit nullorum antiquorum Philosophorum tenta qui stulta in re
volentes esse sapientes multique de fortuna mentientes nunc illam Deum nunc De-
am appellarunt. In quo errore fortes inducti sunt quia viderent latentes ipsam
et inopinatos effectus eorum causam cum ignorarunt nec tamen illam sibi esse praeiudicarent
occultum aliquid esse numen a quo ipsi pueniret id est fortuna statuerunt. Hinc Cic.
dixit Ignorantiam verum ac causarum fortunam non indixit.

Quaeritur 2do Quid sit casus. R. Casum ex Arist. ita definiri casus est causa p acci-
dens in his quae fiunt ppter finem eorum quae raro contingunt. Differt a fortuna
p hoc quod fortuna cadat in agentia electiva libere operativa quod etiam
sola dicuntur fortunata vel infortunata. Casus vero cadit in quolibet agens aliud
quod non libere operans. Unde nullum inanimatum et autem tamen neque puer cum quod
accidens operans dicuntur operari a fortuna sed a casu.

Quaeritur 3tio Datur ne aliquis effectus fortuitus vel casualis respectu Dei. R. neque
Quia illud est casu aut fortuito respectu alicuius quod pter ordinem et intentionem illius acci-
dit at nihil accidit in Universo pter ordinem et intentionem Dei omnium. Deus quod
ab aeterno dicta sua providentia providit et intendit sive bona vel decrevit
permittere sive malum moraliter in ipso fuit ac permittit fieri.

Quaeritur 4to Hic respectu causae et Angelorum dantur effectus casuales et fortuiti. R.
non solum respectu hominis dari fortuitos effectus aliquibus si boni sunt appellantur fortu-
nati si mali, infortunati sed etiam respectu Angelorum et causae spectat ex
aliquibus effectibus Angelorum et causae descriptio fortunae ac casus. Unde Dae-
mon tentans animos parentes nostros fuit. In carnationis Christi causa
et modo tentans praedestinatos est ipsis causa fortuna ipse vero fit infortunatus.
Angelicae boni dantur in fortuna in custodia sinum dum ea fine iuvando nocentes
decedunt hominibus respicientibus suas illuminationes et contemnentibus. Causando illis
malum gravioris damnationis non intentum quod merentur p contemptum Angelicarum illu-
minationum causae quoque cum tonat pt. caulibus cavere in hoc actu strionis ut
tendatur periculum mortis.

Quaeritur

Iudicij Fatū. Quis negabit Fatū Cognatū casui et fortunę, q̄ multa aliquo exponit. Q̄ Fatū n̄ cē nīl stulte dicere. et aliqui consentiunt. dicūt Fatū adhuc accepto Intellectu dnā quidē quā cē causā supremā. atq; ea q̄ accidunt aliquo effectu gtingere non posse. Fatū esse, et ordinat q̄ posse q̄ fieri. Summa sua dogmatis. Per Fatū vo possunt dumptō intelligūt ordinē nō fallibilē euenientiū ex causis ex quo Deo illa ab eterno disposita et ita futura. Fatum Fatū p̄ dē q̄ effectū seu Verbū gubernā providentiā et nō ipsa declarat. Omne rei creatę et delitescentis antiquā quę fatū adscribunt diuinā dyspensationi et gloriosum cui diuinabant subiectū cē rei humanę voluntati, cuius libertate q̄ naturę vires vidēt atq; certissimā destruebant ergo pterea W. Patres fatū damnant grecq; nempe sumebat ab antiquis q̄ nouum tabi illa nōia. rei ordinis et arbitrij libertas ad monte. Quaritur vo Quid cē destruē fatū posse dumptū. Q̄ nīl adwittit a dhis illa destruē Boetij. Fatū cē inhaerens rebus mobilibus naturalis dispō q̄ gnā dnā prouidā suis gnibus nectens Ordinis. dē dispō rebus nō haerens ut effectus alia cē dispō Dei in mente. existens hoc cē Dnā puidā quā in gnā cē rebus simplicibus explicatus dē fatū n̄ quidē puto in effectibus de nra potiq̄ effici fatis quā fatū puto in causis rebus seriem ordinis puidā ordinatis ac dispositis ab rebus mobilibus nō haerens quā Deus ordinā gnibus fatū respectis et mutui ordinē nexū et nīl hanc vbiq; pte adere pot Appulej nihilominus imobilis cade dispō quā stabilis et actiua n̄ in cede ab Deo vel Natura ad dnā puidā ex quā descendit ordo talis rerū series ac decursus ita pendent ac gerentur ab puidā dha q̄ haec dispō tuncta nectere. Ea quā Deus prudentia apud se tuet illis rationibus res ipsas q̄ mit ac gubernat n̄ tēn q̄ hos tollit libertatē humanā quā curata quā fiunt. fiunt nrīs meritis tuis cognitis et ex dispone quā Deus pouidit ex talis serie. Causis secuturos effectus. Ex dictis colligit pt. Fatū n̄ cē unā aliquā causā ut antiquis ex somnijs visi collectū causis adunā gtingi ordinando subordinans dnā puidā ordine ex quo ordinis positis q̄ fieri. de singulis causis effectibus singuli.

Iudicij Quid sit monstrū. Q̄ monstrū ex ui nominis dicit quā q̄ digito admirationē monstrat vgl demonstratalique gratia. Defluxit ab Arist. 8 mirab effectus arcana et solita rebus species disponē degenerans. Per ly mirabilis

nam ordinatis cuiuslibet speciei determinatis certis principiis dispositis et ordinatis figuris multe temporis numeris membrorum agitis duplicatis et figuris diversis monstrum. Per quod habita ydea speciei humane intelligendum est quod monstrum aberrationis ab humana specie dicitur quod fit huius cause patime preter accidens vel a naturali virtute principiata et completa ut puerile qui arietinum. Vinis qui capite bino. Ovis quod bubalo natus dicunt testa stirpe et Arimaspi qui unum oculum in fronte gerunt et quibus cervicibus oculos hos in humeris et qui canipes cynocephali et fere latrare edunt sine custodi degunt cum pilis alarum antea effigie et forma prorsus declinant ut si hos appellat partim quod accidit ante exortum Seroroboam Nazaraei. Monstra nonstra gerunt in cantibus et plantatico quod hos pupue duo enim duplicem et diversa principia aqua degrant monstra. Cum monstrum ordinarie numerum speciei humane et virtus formatrix. Semini non hoc vas quod si fuerit debilis naturaliter valens in membris solvit et in discretis atq; ad minima ita quod minima ab ipsis utrum determinare speciei forma retinuntur tutelam hinc capte errationem natis et virtus ut dicitur forma virtus formatrix ad utrumq; semen efficiendi naturam Androgini. Zda e una ex qua parte ea laverit quod discrepandat eundem in matrice magna adhuc tabi ille fuit hos cum dentes ante primi fuebe tres et aliquot ita ut nunc dentes modulos minutatim scilicet centum portulge nobis jacere sive dextri sinu nasuni exornatur parva et dextrorsum in alio quo membro ut hinc monstruli virginales ipsorum digitos et tubas ille fuit in Egypto qui thus Nicephorus adjicis duntaxat magnitudine crevisse. Sive et diverse ipsi semina fuerit ipsa. Mali na silvas similitudines Semi hinc ylia monstra. Sape in mari reperiuntur ubi glaucus et mi semet aliter alter autem nunc flectu nunc flectu ductibus semina atq; pisces cypria sicq; nonnulla longe simile parit mala. Reperiuntur sape in Africa ubi aggregans aalea ad pauros annos et copiosa agros. Zda cum Redeuntibus fidei qui fuerit ad quos sti membra antea effundunt ita ut membra alterum sui in se ipsi coeant naturaliter ut illi hos de quo d. dixit scribit qui habuerit a capite a pectore et manu ventre unum et pedes a dicat unq hos. Zeta e In agua generi p. ghita amaia semper frigoris calorem Inertia humiditas sit tristis Saturnus Cenibri color nimis cruda in partis in Lusitania barba effusa, statu sit minus humiditas aliqui cito in puericia canescunt. dic. ut 06 frigus nimis nasuni maxillenti et cito defecatus. Eta e Regionis in clemea

vacui

et aerib⁹ arrumpunt ea affec⁹ videnti⁹ ut⁹ in fluxu et aest⁹ hoby mixy hyeneoby Lu
ẽ Vid⁹ in gnatum - parentib⁹ qui⁹ nomine⁹ fraudi⁹ formatrix a loco suo
aberra reficit et absurdus et perinas formas qb⁹ capit fabri imponunt
sic. galline teste struthocamelo - pullos cuculus in capitibus matris ẽ qui cum
catulos mittit ad portu pterita fugit - una ẽ Vindicta dnis hinc Cau
datis qui⁹ in Anglia nusquam appꝰ absq⁹ in ludibriu⁹ memento cui⁹ modi
bat S. Thom⁹ cantuarien⁹ Gyraldy Cambꝰ. Sic hoc causis allegando pluri
bus allegando possumus decurrunt ad monstrorum effigiem Ex dictis omnib⁹ patet
Amicꝰ Vnus mentis ingenium cui⁹ geminatus membris vigor lapsi ẽ consulis ut in aprica
Prudentiꝰ id ẽ ex Vita petita id⁹ calorib⁹ egisse nobis quispiam precipue Vitã
Ita nimiru⁹ utyd una⁹ cor habet una⁹ consulis ut caal gñ⁹ explex gñ positu
ab imo prius capitis fonte vitã explet ymo caãt dari.

Libri Rubri Vnius ex. bellue et hinc spes huius naturis Nullus allegare
experta de Faunis et Satyrorum exist⁹ ex ingressu huius et bellue effigies
Ipse mater dei multo probabilius putant plures Faunos et Satyros dominos fuisse sibi⁹ corp⁹
et Sylvis habitare ab animis, cui⁹ effigiem tabarel ostendit ẽ hinc scamon ẽ bellua
Sive Vera ẽ experta per totum illa Africam qui⁹ in Ethiopia qui⁹ ex Faunis et Satyris
vis servitus fugit Iocum confabul⁹ fortes Faunos et satyros ingressu
semimas hinc et bellua fugit gratos hinc fortes tunc semina hinc ioves
Veneres hinc ut pote nobilius truncat fluctu⁹ ad sua⁹ spem dul hinc inde
Illud vn Cornu ẽ gñ⁹ Fauni et Satyri Aut fruticeta discerpit Sylvis ẽ cornu
le effigies explex naam hinc et bellua imitans

Tertium Dubium Vnus nam in tendat monstri ñ nolã cam etas impedit
abolla tudere qui et Anaxis in monstris non quoad deformitatis nec quoad
reformitatis deformitas fundatur. Ea gratia cam qui respecta in tendat reduce
te simile⁹ ubi effigies nec in tendat ad finem suu⁹ deflectere. Ideirco in Intentione
genus in⁹ in pedibus cam rangifer, ferus in monstris naturam in mutata
nam⁹ retinet ad genus monstri succumbit. Hinc Aristoteles agellat mon
stra ex cursu, nam et qui diuersi ores qui nimiru⁹ nam adjungenda mon
stra dixerat Ideirco hinc in elephantiasi Dei ex dei naturam ex ordi
nate agere Intellectus ẽ id Verum ẽ cui nulla impedimenta a primario dominio
averbus etas ẽ qui ab aliunde in interpellat

4tum Dubium. Utrum Deus intendat monstra. R. Si Deus spectetur, putavi causa impedita et impedimenta simul concurrit intendit monstrum voluntate absoluta et efficaci. Si vero spectetur ut ad causam impeditam posse sumptam dirigi concursum non intendit monstrum absolute sed conditionate. Hinc per monstrum Deus non frustratur fine, nec omnino particularium causarum fines absolute eveniunt, sed ad earum sese naturas et captum modumque accomodans alias promoveat ad finem ut decrevit, alias per ipsarum imbecillitatem a fine aberrare. a fine in quam particularium omni, nec ab Universalis Principali ordine quoniam comprehendunt. Ita sicut lineam a centro ductam continens ambitum concurrentium. Intendit autem Deus monstra in mundo tum ob causam nobis incognitas tum propter universi pulchritudinem ut nimirum solis elegantibus sedetur deformibus imaginibus coloribus etiam eam quam fundata sit ad universitatis decorem contineant, Ita sicut gratiam lucis commendat obscuritas noctis et umbra atrique colores, pictura ad augent venustatem.

CONTROVERSIA VIII

De Causa efficiente in communi et in particulari de increata sui 1ma Causa

Exoritur

Ex orby causis peplma ē ostens cognosc quid ponis a pte vr. postquā de causis te
nomiā ēby stat. post breuē differēte in declarō tractō de illis fusiꝰ agendū ē
prīg quidē in 3mis postea in partibꝰ de Incarnata et Creata deitate
da cāō essentie.

Punctum .3mum

In quo consistit caālitas cāā essentis in actu 2do, et ē medius
cta vtr a. Caalitie cāā Matis et vnguo recipitur.

Videndum Nonnūby Caalitie cāā essentis in actu 2do ꝛ̄ distre ꝑ aliqā Entitie
distā ab Entitatiby cāā et essy. Cā nullū ē necessū diuersi caalitū in actu 2do cāā essen
tis ꝑ aliqā vtr mediū supaddituꝝ. Et nō ē necessariū. Cā sine necessitate ponēdū
multiplanda Entia vna nec rōnis nisi huiusmodi sortis nrē. Entia essent et Entitates
modales. Sed vtra. Probatō est necessū propter hoc esse ut nihil nō tollat
et illud vtle mediū supaddituꝝ distinxit ꝑ cāā ad placere. essē et nō esse ad
placere ab actu 2do cāā actuꝰ sed hoc nulla ē necessitas Et. Cā ppter non cā cāō
ēsentiā nrīā vt ignis etc. positis dictis rōnibꝰ ad aliquid nō ē simpliciter in
distinctū ad placere essē hunc non esse hō ad placendū prodesse ab his
cāis ꝑ hoc cō distinxit alterū cāō Et nō ē necessū ponendū aliquid vtle
mediū supaddituꝝ ꝑ tollendā indistinctū in cāō et essentiby. Ista sono Illud
vtle mediū supaddituꝝ nō ē nō distinctus ad hoc vt possint ab hac cāā essentie
Et. Excepto secundo rubrica. Et nō possūt ab essentie ꝑ aliquid essū Et. at
essy nō tamen Ista duplex duplicē duū vegetatiū nō ē indistinctū vt dicat essentiā a cāā
hac ꝑ vtle prodesse ab essentie nō aliquid distinctū. Ista 2da Indmus posse una
psona ab alia nō ꝑ aliquid vtle supaddituꝝ tollendū indistinctū in placente et placito
Et. etiā in Christo Et dicit Ista 3tia Posita vnā functali tunda vestis
ad formā nō ꝑ distinctū Entem Et. etiā cāā placendi essentiā nō ꝑ aliquid distinctū
2do Videndum Caalitie cāā essentis dicit vtle a Caalitie cāā Matis. Et. Et. hō
Caalitas nempe. ab et possit ostendi diuersa potentia Et dicit vtle Et
a diuersis cāis nō ꝑ potie cadē Caalitas Et. cāā essentis et matis sint
idē ꝑ diuersā etiā diuersis. et nunc nne cognite Caalitas. Et ꝓbatur et
probatur quoniā tota virtus ignis nō ē alia a virtute agendi ꝑ ignem nō
distincta agendi ꝑ ignem. Et nō dnō grāō actiua et passiua dist.

vlo Sr: etm ad et pafs: m̃ tr cattes D Z dño et Dño: pat̃ de pmis
us videre: ẽ m̃ ad dignata cuj ad dpros ab ex pcessoꝝ dem̃ pfti
m̃ad Sr: dsiderans vbi et hanc dignabit.

Sfio. Videtz Cadte Cad effata hoc Cadẽ recipi m̃ agente. DZ
Ro transiens denom̃ pcipio effectuꝝ agnat Sr; m̃ dlo retinr. Debe
gã m̃ dlo em̃ debo recipi formalit denominat. DZ. alij m̃ cedt recipi
mus ẽ acty sed ad ẽ acty agnãt Sr. DZ. Oñ g̃ ẽ recipi m̃ eo casu ẽ effata sed ad ẽ fata
agnãt Sr. DZ di ad recipies m̃ passu passu denominis abilis agnat, complens
em formã ponit m̃ aligno debo etiã omiari illã sine effata sed Regula m̃ dicendi Sr: etiã
ea ignorãtia formas

Respondetur.

Ante Resolue dsiderãt̃ opponitur̃ raõne nda ẽ dsnã et Dnã Cad effatis m̃ dnis
Sr stile vlo Regiom Sr. ad dnã, ide dicit pro Cad effata. Et id unde
sm̃ nãtur̃ mutãs et equitãs Sr stile. Et pcipit ponis et Sr relicta parte
facta ad Sr Cad effata ab aqua semp et Vnde dem aqua debita Cad Martis
et forte grãg hã m̃ Cad intimis ignotis Cad Martis parta ea, forte mul
ta parta Sr, ruentiõs, m̃ unde ẽ aqua. Recurrãdo ptr̃ta dfuit eta Cad Sr
lis recipi Sr formam̃ dfuta Cad Martis Cad effatis et Dnã. Cum mutuo cedt
instrumẽtis tuis a Cad martis ab effatis predat. Cadebat, utrũq; cadẽ ad
vtrũ Sortas tñ ea modo nõ designãt Cad Martis ni, ẽ id aqua, ima m̃ cipit
mutãs sed agens, Boj ẽ pcipi forte probatr. vnio gñ pascio
quiet vera Cadio ideo mea pars gñ aqua agit et ẽ eotra et Sr pcipe
mors et pcipio differa mea quid ẽ pcipi mors et equitas vi eo ingas e tr̃pa
tri mors tr̃pa in subo solte denominis aqua pcedit Cad effata stabile
portã dem̃ denotat Cad effata ordine ea ciones. Dñ minatr̃ effata ponit a
pte vtr ẽ id aqua pcipit pars anno Cadio mutãs. Ordine ea mitonis ẽ probr
Cad gñalis aqua recipit mutãs. Inde. adiuncta agens dlo pcipi in tradre
forte Sed Ly dnã dum cadit ẽ ingratus edificare a pte Cad circuito ar
bre ne forte agentis dnãt ni vt abtute qñ Cad effatis dlo pcipi non in ci
pre nulla ante to pronũ ẽ ponere Cad talis ex pmissis ducit solu
Deo Parte. Vade dimendã ẽ pcipi ut stabiles terre confluentia aquarũ
n̄ lacus sicut scriz in Psalmo. principij ut sic.

Deinde

Penitz ut spectatis Cad etne Crucis defnõ Penitz mutnõ accipiendis & hic latis p
gratiaz aone. ita utetur dcõ aõne Creatiuõ & ppr hõi dubiũ (hoc ei pcõla aõne
reformatiua ẽductiua mutatz) Sed tñ ipse effectus mutatz qui requirit an ce complr ad
ce complr non sufficit ẽ aggregatiõ aõne ẽme mutne adeoq mutnẽ cã aõne utpe
ẽfudat. Vltimo Penitz quibꝫ designat ordinem formã cuiꝫ dem ordinis etiã
hũ gdum tñ ẽ peccõ Cãe effectus. Sit explatã Defnõ aut descriptõne Cãe effectus
patet ex dictis ẽ solũ ẽt Longin. Sufficiunt Cãe effectꝫ diuersimode ẽ abeuntiũ
Cãã Defnitio Cãe effectꝫ multiplẽ ẽ Diuiõ. Primũ diuisum Cãe ẽ de-
gen ẽ Primũ Otro de Cãis in omnẽ actiũ. minimũ diuidit in Cãm unam etiam
in libertã etiam in unitiuã et ẽ gnicã perpetua aut hic in ẽtem Vnde dum
Cãe effectꝫ in strã unitiuã et peculiã gra defficile ẽ effectꝫ Defnõm. Secũ
diffcultatem hoc gtiãs dñ assertꝫ Defnõ utrũq; ut oibꝫ omino intimibꝫ et perfectiõ cãis
Secundum Etiã supernaturalibꝫ nobis abeq longis ambagibꝫ tractandũ ẽ cũ Cardinal Tonse: Cardinal
Ide de Lugo Cãam Instrumẽtalẽ ẽlãe gdã in virtute alterꝫ Cãe effectꝫ
duæ tamen hoc ẽ requisitũ ad illã virtute adoperandi secundũ effectꝫ ipsius
naturã perfectã ut ad ẽ Generally Malum Sacramenta de ẽ Instrumentũ
& virtute Cãe effectꝫ ad illꝫ Cãe expeditã ẽ ipsi aõem ẽ non omnes abilt
nec accipiat ingressũ nec derivatiũ ipsũ virtꝫ effectꝫ ad Cãe alterꝫ
Sic apertus in structura & facta nãe in Pallãr Lucan. Ide de ipsis in cam
in Cãe effectꝫ in structã nauli ipsi artifex et instrumẽtã grad. ad ipsũ
ipsi ad effectꝫ varios instrumẽtã natũ. Cãe aut principale ad illã gradatim
in virtute ppria ducit etiam hãe de ipsis in Cãe principã aut patet in chione
Principã defnõ et ẽ Diuisione Cãe effectꝫ. Familiares sacrificij: ẽ di stud: ppositi de Cãalte. sã in
Porro Cãalis in actu ẽ actu secundo intelligendũ ẽ qñ Cãa effectꝫ ad nũ magis actuũ actu secũdo
Causa generis effectꝫ aptꝫ ẽ. Vocãs ad, effectꝫ, Actiõ & effectꝫ Nãe effi
cãlis in fluxꝫ, actiõ ad agendũ effectꝫ & agãte Ecce multiplẽ ẽ quæ
ppria Augmentũ Conservatiua Restauratiua Generatiua de hac in ẽgo ẽt

Propõ. 1ma.

Dñi Cãalitas in actu secũdo Cãe effectꝫ ẽ quid distinctũ ab Entitate Cãe et effectꝫ
ẽ hic ẽ grad et effectꝫ a Cãa ratione omnẽ nihil Doctores et communiter
quos sequi Vnionẽ ita accipiũ & ẽ proximã et remotã et ẽ duplicẽ ẽ cognitam

Obr. Ca virtus ois ad hoc actus Arte - ē actus huius in hoc - seu ē actus actus
qua tale ē, Sr cā dr virtus ab agente hoc - ē a cā effente - glr Dr cqđ Dr. eo
gđ ad, sit actus huius in hoc - dr dimanare in unū et eē in alio. Negns dr dari
qua virtus ab eo a quo dimanat et ab eo a quo ē, cū in tal virtus sit principi
unoꝝ et pfect nēz eē in recipiē
Dr. ad ois determinā actus, quā actus alqua differā dr distinguā vtl seu mīe cogitante
ab ijs qđ determinat. Cā gđ ē indefinis nec ipsa determinā in pticulā. vtā ut ad qđ determ
Sr. ide ni illo. actus ide ē et eē qđ definet nec, sed Caelitas ordinactus ad cā effectus
ē determinā actus ni dfinit nempe - cad et effm. Cās enī ē indefinis ut pducat actu
effē humū effm quoꝝ hic ē indefinis ut pducat actu ab hac cā potentia existe
lotis hic et hoc lux ex qđ vegetus ad illuminandū et ni ponit valde de potē
absoluta sol ni eē actu cā lucis sed v. Deg v ignis. Sr ctē existe. hīs
cā numi vz Ignis ā et hic numi effm ab ea cā pdicto vz ignis. Ā et ni eē
pōt actu effm nec illa actu cā. Ministri accedes ni ad Instantia a Deo Sr. Caeli
tas ois ni actu ad cā effmis dr distinguitur ab Entitate cad et effm.
Dr. 3tio Caelitas cad effmis ni actu ad ē. v privē. v nuā ea termi. poste
vide cā sumpta adum ad. privē vo saltim nuā effm qui genla possit actu ad vel
ut ē certū Sr. Caelitas cad effmis dr distinguitur a cā effm. vniqđ enī stare
cedit principiatus et pfectionatus nine cognita mīe illa dr claudi effm ejus
Ad 1m bñ procedunt de actibus seu cā effm in actu ad qđ principiatus ni solū ab
effente cā creata, sed etiā de Ente qđ pcipiat cā increata sicut pdu
cens a lignū ex. subo sicut ex. ni hilo subo seu producente hoc ē creans. nometi
Deg ē ni definis ad pducendos valde a lignos effm sicut ex. subo sicut ex nihilo subi
effm quoꝝ ni definitas ad hoc ut creans vz producens in subo ut ens. Sic ē inadi
finis Deg ut producatur ista vz ens cā ad alios effm, effm aut ni ad. de
ni definitas ad pduci vz a Deo solo vz a Deo sicut et a cā agente. Ex ipso hanc
volendū ni definitam Deus qđ Deus et effmis ab eo producibilis de absolute ni definitā ab
Caelitas a Deo et ab effectibz. 2 dicit qđ ens increatū cā Caelitas ni actu ad cā effm
Increatū sit definitū ab Entitate sua cad increatū qđ effm qui ni ē ni definis
ad pduci a Deo solo sed effm existit ni nisi a Deo pducti et quidē creatis
sue. (supponamus interea. Angelū talē ē aut aliū mal.) Dicendū
ēt respu talis effm qui effm potest ni nisi a Deo pduci et quidē creatis
atque Caelitā ni actu ad ē definitū ab Entitate cad qua

Entire eiusdē effy. Rādē. Ca ꝺ effy nō sit indefinit ad ꝓduci Deo vel aliquā ne
nō indefinit ad reꝓduci a Deo, ad quē indefinitam refrendā nrio de admitti ꝺefinitō
vlis Caalitas respectu eiusdē effy.

Secūdō Ponē. Effy nō dependeat effe ab hac. Cā, cuius ēm ē caput oēs ꝙ effy
esse et quicquid dependet a Causa vna ꝓpriissime ab ipsa dependet mediate vel ab
hac nec ꝙ aliā aliquē, nō poterunt ꝙ definitiue Caalitem ꝙtis et effy Creatis et
oēs modales Entitates. Cā in hac nulla ē indefinita ad ꝓducibilē hāc num: causā
et ꝙ hac num: Caalitas seu actiōnes quāē beat tollē definitiue Caalitē. Negnō valet
ex hoc inferre ꝙ oēs ab Deo immediate cū causis suis de nouo definite vel a Deo
producte ꝙtis Creatis in infinitum vsq; pendeat esse a Deo. Nō valet nego
inferre ꝙ hō oēs Creaturē esse pendeat a Deo et nō plures effy indefinitē
ad hoc ut pendeant a solo Deo et a Deo soli et cā suis de Entitate eius
modi effe admisti aliqua ratiōe vltima declarato ꝙ nō actu dependeat vno
solo Deo et a Deo soli et a cā suis.

Tertiō. amo ad vltimū ꝙ Ponē allatas. Caalitē cā effentiē nō actu suis de nouo
mouēte Entitate cā effy ꝓdeūt nō Entitate cā vt mutā effentiē nō sunt vna ꝓpria
et nō Entitate effy ut ornanda augenda et ab dependentia ab agente et ut pro-
pria cō ab agente. Sed obstat Cā effentiē oēs ꝓbant et ab vltimo nō im por-
tant aliquā dependē capta ab a cā et effu vt nō important Ergo hāc nō tenēt
Ergo si nō Ens: et nō Verū re. Vacuā Ens vltroniū dicunt ꝙ adductas vnes
Caalitas cā effentiē in actu suis de nouo definitiue Entitatis cā et effy vltē re-
sumptio vel ē distā vltē ab illis vna nec vsiter ni ijsdē cū pleriq; modernis
acceptā. Resp: suis Caalitē cē distā a cā et effu sed negnō ꝓpor-
tiue ꝙ nō pendat effy ab alia cā et simi ꝙ essendi sint dispositiones ad
operandū ex ꝙ agentis et patientis requisitē et ꝙtis Decretis diuinis voluen-
huiusce decretū pendere ab hac cā vt lucē a sole ꝙ decretū vellet
nō definiē nō cā et effu. Vltra hanc Respnō sit

Pro suis

Caalitas cā effentiē in actu suis de Entitate ꝓpria accidentali vt modi

Dz nullū dñs vbi cūq; gl' nīo cone eductuā et passionē Dz Pabiomithol
aliud ē nisi dependēa formā essendi Sed etiā dō ē dependo formā agendi Et
ad ē empassi: fidē. Dz Adstrenq; vbi nō dicit ad eductiua n exercone hoc ē
apducone formā indigenā. patiendo quā nō ē passio. Sicut dicta hēdo dō ē ē vnū
Securq; subi qui cāpe nō dicit admitti ad eductiua nō est cōe nō postne volū
cū tunc ad illa est securq; agentis nō vt securq; dabi.
Dz q vnēa manentē distinguēs ad et passiū pbr. Dō dicto vnū manēta aliū ē
q pīs et hoc bt diuerso modo cognoscēs nō tñ dicit aplurēq; q unū ē tñ q;
aliū nec opanq; ad diuersis Dicimus et regula dicit regit ad una cognē et aliam
cognē passiū tunc bt diuersā sīs cognēs vnē modi reddidi nō obstāte tñ hoc
dicit aplurēq; q una q; passiū, nec opanq; illā cognēs ad diuersis Dicimus
nam et quido ad et quido passiū dicit regit q; dicit Dicimus hoc ē Cāa effiens et
Mouēs volū diuersitatē ī modo tendēdi q; excepta agens representat causam
effiente regit Dicimus aqua egredi ad, Magister vt regit Dicimus virgo
vecisiq; cadē ad. Contra passiū excepta representat causam mouēte utēdi in
qua ē actiū effiente vt utrid aqua accidit ad, eo modo q; ad cadē via vnē Ser
nouē diuersitē dicit accidis et dicidis, aut qua dicit cē cadē via Phebis Athe
nas et Athenis Thebas.
De Dicitur dicit antiqui fuit determdo scitendū ē illo procedere nō solū de agente educ
entia transeunte sed etiā de illone Creatiua.

Propoc 4ta

Dū ad eductiua transitiua requirit in passo hoc ē in illo subo in quo producit
effectus nulla est in agente et Dicimus regi in subo in Abstonis. Ita Dicit Boe
odi vñi Doctores vera Thomas. Dicit in Opīne ad eductiua transitiua
Dz ad immanens requirit in agente. ratione manentē adē ē agentis et passiū
et effectus nō mancatus remanet in agente. Dz Contra in media. Dicit
q; ad nō Transeuntē intelligit illa ad Dicit vñ cuiq; Dicitur hoc ē effectus positiui
remanentis positis agnis fluiis, sed nō alio. Immanens vō illa est vñ cuiq; Dicitur
remanentis positis agnis fluiis.
Dicitur remanet in positis aqua fluiis.

una

Ima Pars Ignis ptr q̃ Zot sup dictu ē aō et grafiō. in dē Sr: cū gabiō
recipas ñ gabio etno aō ñ cordē recipit. Sz aō eductiua ē id Vtcuiy
Terny hoc ē effy dependeta subo et Vt cuiy subo recipit Terny Sr: de
recipi in cordē subo.

2da Etm patio ptr Sz aō eductiua et cet transiens et extrinseca ut dispōnēs et
n cet gā hret ide ē cōiūc dūr effectuū et receptiuum Sz aō eductiua Vtcuiy
ꝓducit Deꝰ ignē ex lignoscy n recipit in Deo qui ē agens Sr: necessō alia aō
eductiua recipis ñ agente. Sz Dabit n recipi hr agente Sr: nec aō
sīgde ē ide vt Zdus aut ꝓpetit vnū ex duob⁹ ꝑ dr ꝓpetere alterū et
gā gā n ꝓpetit unū nec alterū dr ꝓpetere.

3tia Tūdē patio ptr Sz Terny ē ꝓpositus aōis subo ñ ñā, Sr: aō ñ ꝓ
recipi in illo. Sz alias effy Caret et cupit sīgde cet cū Cualitas Zdā qr
recipit Caret Marte. cē aut Cauā alicuiꝰ ē cē Cauā Cualitatis ex vtcuiy
ꝓ elicity dr sīgde.

Propoo 52

Ois aō eductiua recipit in Terno hoc ē in effe imperfecto subo vt hd forme. Odis decadi de
none creatiua nō ē dē subo ad hd formā hr dat vt cauā Magister sed tm vt aliqd
in ens cui dā hr esse vt ꝓficiat: recipit aōes, sed Terny ē id gā Cōcreatū cū
aōe sua et eductiua sua. Creatiua ei hr cū illa ꝓportiōe. dō quo ꝙ tan.
eductiua qr creatiua cui nō modo Terni effe ē Cī affirm. Sr: Terny ē subo ad
hd formā recipit aōis tam eductiuā qm creatiuā

Solutiones Argtōꝝ Contrariā Sententiā

Ad amā Et Aūs ꝙ pbiū ñ ē sūm quos pbiū dā cad nōiā pdicatiū cuiꝰ regit
tiū ad agendū agunt nisi necessitate ptis nulli hoc ē edū Ordinarius agendi
Cartū ꝙ effe dispōs a Cā libera pōt nō nō ponere cuiy ne agunt sicut de
facto ignis impedity sua nō formare Diabolꝰ nō ualeret. ꝓptera q nō ꝓpa Cā
nū etm nāturā. Cualitas seu aō dī cē dispōs v lr ꝓptr tm Zdā tm effectā
et ꝓportiōē gā determinū cad cuiybet subtui dī tale gā etm dmyḡ nō impedi
bile supposita ex tra cuiy. Deinde etno cad nōiā n nō dispositiue ad hoc nō pōt
cant hoc v dlor nāt: effy, qui modificat cuiy Zualitē cad et effy recipit tales
Ignis nā Tonesi dulce n dicit. Respō: ē grā aō seu Cualitas dispa n ē

indisposi

idistinguat pendeat ab hac causa vt non dependeat primo nō indiget determino sui ad hanc causam sed dependet ab alia et secunda et sic non erit processus in infinitum vno verbo loquendo determinando non indiget alio determino in eo genere in quo est determinans vnde ex quo ponitur in instanti vt patet in duone in Paulina ad Ephesios Vbi dicit Ro. Scotus quod non est opus aliis dictis a creatis et indistantes ad hoc vt pendeant ab hac causa vocabulario hanc villam domum quia indistans non potest tollere quia tunc esset causa et effectus. Item quia ens et ens non distant nisi per ens et ens non distant nisi per hoc quod unum non est aliud. Sed ens et ens non distant per aliquid positum in rebus quia tunc distarent per aliquid quod non est ens quia nihil est extra ens. Ergo non distant. Item si ens et ens distant per aliquid positum in rebus quaero de illo aliquid illud distat a quolibet ente aut per se aut per aliquid positum in eo si per se habetur propositum si per aliquid positum in eo quaero de illo aliquid aut per se aut per aliquid positum in eo et sic erit processus in infinitum. Item si ens et ens distant per aliquid positum in rebus quaero de illo aliquid aut est ens aut non ens non ens non quia non ens non est aliquid positum in rebus. Ergo est ens. Ergo ens et ens non distant per aliquid positum in rebus

et pñdicat. Ita nec hic irradio gñ acta eadem entitas denoiet unitagnus, aliud assumo.
Xpta Virgo cñ vegia Ca grão astra adcaty Patri Eterno, passuro filio dñi
Stã grie intrinsã p venarñ. Nota X cñ ihñs etd pñtãde aã dico. Stã
nã recipe pprie et mediate in Mão gñ nã caus marbrabilla sed Ev: recipr
Vnio ad dstã in Mão

Ad 2dum. Neg argta ptãa aoñ manente recipiñ agente ñ effic cã
nãm cuiq dist. Stã. denomat pcipe effectum Extrinse. Intrinse
tnge forma recepta X Stã et recipe. Dicit aut denomñ extrinsecã quenire
aforma ñ recepta manifestat ẽ in Nazone gñ denomat patrem ẽ filiũ in
que ñ recipit. Intrinsece solũ terminas ad illũ. Dey quoq denoms creatã
extrinse ab aoñe ñ recepta in se, ptãa Andree dicit ẽ secundaq de
forma denomate Extrinse. Negatiq de forma denomate Extrinse.
Ad 2dum gñ Sancte distinguit. Aliq Intrinsece et manenter in eod recipi cuiq
ẽ actus. Aliq Extrinsecq in eod recipi cuiq ẽ actus X Stã et recipe
nã cñ Creão ẽt actus Dei gñ in ẽ exhibitiue et emanans ñ manens ideo
in Deo Creão ñ recipit Stã Virgie Sancti dicit Scripturalis ẽ secundq
de pñone Intrinsa et manente. Negatiq aut de pñone extrinsa gñ
ẽ ad transitiua. X gñ. Cuiq X dicit. Dã cuiq denomñ ñ ẽ capax pñs
abillo cñ ñ egredit ad. Ad pñs dico Stã pñs ñ ẽ de ista forma de extrinseco
capax formã et denomñs formã. Unde quia Visio existat in oculo ẽ in
illo denomat Visu et edifia vasta quoadam ẽ Creão sit in Angelo q
identia ẽ illis ñ denomat Creante sed Creati. Idem dicendũ de aone
qua recipit in passo ñ ẽ illud denominat agens, sed passũ.
Pro explicanda doctrina de qualibet ad dictis.
Quarto Am una aõ pñs principalis X sub dictis. ano vita aõ pñs
pueri aõ alia gñ ñ requirit Sanctã aoñs pductiua Virginis et eiusmi ad pducẽ
prole sicut et mas agnã ha prioritatis. Sed aut una aõ pñs alia pductiua
et requirit una ad alias egredins alias tnque agentis dñi Cerni apud illos
Authos qui tuent posse obediale in qualibet Ente operatiuo sed quia et

supra

extrinsece eductuas a principio et subiecto et termino. Quia inquibet actione est respectus transcendentalis complex ad principium nempe ad subiectum et ad terminum. Loquendo autem de actionibus creaturis censeo omnes tum individui tum specificari a principio tantum et a termino.

Punctum 2dum

Causa prima seu Increata est ne ita nostra creaturis ut ab ipsa dependeant omnes in suo esse et conservari totaliter ab in operari

Videtur esse vera sententia Philosophorum Athicorum docentium creaturas in suo fieri non vero in conservari dependere a causa prima ob hanc rationem vel 2a opera artificis vel statua solum pendeat in suo fieri ab artifice creato Et idem dicendum de creaturis respectu artificis increati hoc est Dei aequo ex eius opera perfecta

2do Videtur nonnullis apud Lesium creaturas non conservari a Deo totaliter, sed etiam a seipsis Et dicit sacra scriptura Deum requievisse ab omni opere suo quod patrarat Ergo non conservat sua opera saltem totaliter alias labor rei si conservaret. Et creaturam cum solo concursu Dei generali operantur Ergo etiam seipsas eodem concursu Dei conservant nam modus operandi sequitur modus essendi et hic colligitur ex illo. Et si solus Deus est qui conservat cur a sole vel relictus calor non diu conservatur, aut cur Angelus 2i causa rationalis non vero calor tam diu durant. Et unicuique rei naturalis inest appetitus ad sui conservationem ut docent Philosophi. Omnis autem appetitus sequitur aliquam potentiam rei quae appetit et huic appetitui dicitur correspondere aliquam conservativam nisi sit frustra hic appetitus Et saltem naturae spirituales et caelestes cum carent extrinseco contrario petunt ex natura sua perpetuo esse Ergo non indigent divina conservatione saltem totali

3tio Videtur creaturas non dependere a causa prima in operando quia causa prima principales continent in se totum perfectionem effectus sui Ergo in solo illum praestant producere.

Respondetur

cere

Cad̃ ẽ ſens ut ſic diuiſis ꝑ mad̃ et ẽ da. nr̃e Cad̃ mad̃ Intelligat ex aggd ab Antonomaſtice. Mam̃ pecip̃e cui̇ veni Creaturã. Ad aliud alia trahit Origo gd̃ ẽ Deꝰ. Nam tam mad̃ certi ẽ nõ dubiũ ex ſide et auctoritate D. Doctoris Sed etiã ex ſenſu integri Doctoris eternitas nualis gratia Seruabit in Methaph: ex plationy nare ſuſtas ex Verbis ſtrictis 2do Sent. 1.3 et 4.4. tale. Angeli formati ab Alio ex nihilo. Tota hãc veni Creatã Vniuerſitas nã potuit cauſa ab vtpoſſet ex ſtare ſine cauſa Ex: quam abſolute poſſe gd̃ ca ꝑdurauerit mente eſſe Ex: ultra vij das amã pecip̃ duꝝ hoc. ẽ Cad̃ mad̃. Dicitur cuidam. Mad̃ negari pt̃ abhinc Sine nec. dony nec nauis Decreuit mihi quod petiuit Vſtore Cau ẽ nã pt̃ Sed ab Extrinſeco etiã gbrung Sed optime quidem erit a Deo ex cors ut tibi ꝑſuadeat ꝑpetuã calorẽ motũ Eternũ deſiderii et ſimplicia nec animi rationalis ꝑfectionẽ ꝑfectionẽ actuũ mirabiles ꝑuenit nã ẽ ab aliqua manente cauſa cui hoc cuſtos nõ mad̃ Sed finite ẽ agendo Eternũ Durantem: Supposita exiſtãa Cad̃ mad̃ finiꝝ alibi glandis Cadit in gby Deum ex cerni ſuam Cauſalẽ reſpu Creaturarũ ſolũmo ẽ ꝑductione cauſe ẽ carã aliqua ex in ſeruatione et in ſuccurſu ad ea oppreſſa ẽ agẽ.

Ante Reſolutionẽ Suppono mo ſeruationẽ ẽ ſpeciẽ actionis qua diuidit ens in genus in actionem mo ꝑductiuã et ſeruatiuã. Vnde qui dicit. et de actione in ſeruatiuã eadẽ ratione ſeruatiuã de ſeruatiuã.

2dum. Actionẽ ſeruatiuã deſtructiuã ẽ illa qui dicit reſpectum ad aliquod tempus in quo eſſe manet. Actio ita mo productiua ẽ illa qui dicit reſpectum ad aliquod inſtans in quo eſſe incipit exiſtere. Seruatiua eſſe mo ẽ et tanta ſi finit ꝑ

3tiũ Patet ex dictis Ens ab alio ẽ cadẽ Entia actionis ea mo productiua ſeruatiua ſeruatiua ẽ cadẽ productiua mo et cadẽ ſeruatiua ẽ cadẽ ſeruatiua Angeli non mala Mad̃ mad̃ ſi cum tunc ullũ Signũ deſtructiuũ alio apparet. Aliquo etiã nõ ẽ audi, ad deſtructiuũ

quando nimirum non sunt eadem principia conservativa et amo productiva.
vz conservatio ad equelli est distincta vbi ab actione amo productiva eiusdem. Quia non amo productiva de-
pendebat esse in suo esse a 3 by causis neque a Deo et ab equo gratie. nam vero
conservatio ad equelli solum dependet a Deo quia hic solus conservat equellum ex-
qua dependet diversa ut potest pdtr speculi diversio nec est distinctio
illius actione.
4tus conservatio alia est in gratia causa Marlis qua formam marlis conservant
passive a Mag. dum illa sustentat: alia in gratia causa effectus qua sol vz conser-
vat suum lucem Physice a se emanatam vel ignis calorem vel mag. ama-
gnitatem.
5tus conservatio alicuius alia est per se et directe quam fit per actionem termitam
ad esse alicui est indirecta et per accidens quam stat in remotione contrariorum
vitam vel integriti in defensione &c. Ita de facto Angeli nostri custodes
conservant nos removendo contraria vitam nostram vel redeunt. Lorica
ita conservat militem in praedio muniendo illum contra ictus hosti-
les. Item sol conservat ita viventia mineralia sua calore fovendo
illa. His suppositis sit

Propositio 1ma

Causa 1ma non solum causalitatem exercet producendo existentiam omnium creaturarum sed
etiam per se et directe ac concursu non generali sed speciali conservando
eandem sive a se sola productam sive cum causis ideo ita ut
seclusa eius actione conservativa nulla tenus possint existere.
Prima pars Propositionis manifesta est ex defnie causa primam
stantem hoc quod sit omnium per quam omnium rerum creaturarum est hoc ex se
quia quod exercet causalitatem suam producendo existentiam illarum, alias non esset
causa 1ma.
2da pars Propositionis probatur 1mo ex scriptura dum enim ad capitulum supra
Quando posset aliquid permanere nisi tu voluisses aut quod vocatum
non esset

n̄ eet conservares et Cap: amo Epla ad Hebreos dr de filio
Atrum Oia portans verbo virtus sua et amo ad Colosen.
Oia in ipso stant 2do. Cā ois pfec. ē Deo tribuenda sed
evidens pfec. ē ee fontē a quo stitui emanet aliud ee ita ut nihil
sit nisi emanet et tam diu sit quod diu emanat Ergo hoc ē Deo
tribuendū. Ergo Deus seu Cā ama conservat oēs Creaturas in suo
ee pro et directe 3tio. Magis pendet Creatura a Deo qn lux
a sole, visio ab oculo intellectio et volitio ab aā sed propria horū exercent laudē in
hac n̄ solū in ee seu fieri sed etiam in conservari Ergo ē specialis asseren
dū ē de Deo. Deinde n̄ pt ostendi ulla Cā Creata conservans
vt Petrū quā Impr illi alligata pgat quocunq ille movet
Ergo solus Deus conservat Petrū et alias oēs Creaturas
Qd aut conservatio n̄ generali et indefinite et minori ipsi amo pdu
cens conservet Deus Creaturas inde ē Cā quando pconservatio indefinite
pt conservari res determinata et particulares pertinet cū aclipsū
conservatio indefinite determinatū n̄ deus alius. Unde Cā ama Creaturas
alius conservat eodē influxu quo illa pducit, quia nimirū v solum
pducit illas solaq conservat ut actū rnali Angelū Maior v
quando sol pducit et conservat alius est cū causis idis ut lucē sola
rē cū sole aliquando cum in flaxu quando nimirū succedit loco
alicuius Cā pducta cū qua alia pducit et conservatur est.
Quāres Utrū sit ita nrisq Cā ama influere actu pse et di
recte in Creaturas pconservatione ut nisi aliqn conservaret desineret
ee Deus illius pigeretq impotens ad eā annihilandā R. neque
possetem salvari adhuc Dominū Dei et pota annihilandi Creatura
quā hā conservans a Deo ut a conditione apprisione. Dei idea
Deo nollente illius corpor perire sed pe in defectu rerum aliqn
pendere ab alia n̄ ut a Cā seu dicta conditione ut existat

et seruet dice n̄ pō ignis ame ꝑdā aīa Pasto a ꝓsum et n̄a ꝓbrō ē mſtrum illi
strute amore n̄ pō dicit mirabes cogno quā sunt mutuo ſ nō ſtant in amore
Sci etiā pō dā creatas ut seruias pndere a vlcute Dei uta ostēdi
tē illus Deg n̄ mſtueret ꝑ se et directe

Quæres An creatā rei pō seruant tūl cā Deo ꝑ se dire
ete solū in addyte ad hoc est.

Propōzda

. Nulla creatura n̄ dā ꝑ se seruat absq; pce et cōcurse. ꝓpter ētiā in
addyte imo nec vn̄ momēty hora pcedy pō. Rō ē Qa nulla creatura pō de
ꝑ se ētiā in addyte vnq; pluere. Sr: nec pō ꝑ seipm in addy
ꝑ se seruare ētiā vnq; momēto de cone seruatiua n̄ Qa ponente
aliā. Qa sup dictis pōt dei Qā ꝑ se pōtia aliqā creatura vel cā ve
dare ꝑ se cone dictā qud cā ēt seruādo sed ponendo aliā ꝓrie.
Sr Dicga nanrres in mſtio qua cā ē de seruare de ꝓpria natu
rā existnō ꝑ se seruet nra Sta sicut de intellgi existens ut
ame ꝑducat, nam ꝓpria ē vt hec existā in re ꝑ se seruare, si
Dei cā cōpras ꝑ existnā. Sicut cā ꝑponis existnā Sr: ponens
hnō vēo nrēm. Cūm ad sui existnā ꝑ se in stnti, ut hi sit esse
se a solu cā in addyta. Sr: nec in stnti cā ē tenta seruac
sui ipsius Sr: nec n̄ seruanta e nec ꝑdere nisi addyte dedat ei
uang addyte. a cā dna n̄ minꝰ ꝑpria in amen stnti

Quæres Annalē creatura despna seruet mi aliqo instanti morabr hoc ē exigendo
alio ne destruas ꝑ illo mſtio qua ē illa cuqa ꝓpria Da te ego hodie ꝓpter
ꝓpter eadem nec eras destruas, ꝓpter cui ꝓpter in futura n̄ seruio aut
influas aut retenta mei n̄ pōtee in futuru dedā ꝑ hoc in stnti dat ē
ꝑ solo hoc in stnti et tenentia essda huic mſtio in tenet ꝑ te mi eras tūl
Vnde ut teneat se in mſtio ꝓpria Sr aliqd dicendo ꝓpria existre nam, si
nulū existā ꝓpria nā tam dās addyta cui cā et seqnter n̄ē hoc ut ꝓpria

Sūlegi

Ostz supleat ptē Cad

Propoo 3tia

Cāā ma cualitas sua ~~exercet~~ cum ~~sanctis~~ ~~ostis~~ ad opinēo oēs ouē creaturē. Ps 8 Scriptura dicente. Iuxta 26 ~~ps~~ opera manū tuarū operatus ē nobis. Et Isaias 5 Ps magnus in mōdo opibus et operosus et strenuus. Ad ~~ps~~ ~~ps~~ ~~ps~~

#

interitus a diuersis ab aut[em]ate Angelor et Mar[ia] una diu durant. Cau[sa] nau
Incorruptibles et perpetuat a Deo n[ost]r[o] omnibus tutori n[ost]ri. Dic eorum qd alique
ves expectet tui uenerint. o segnis cum omni[bus] abyssa-mus ut breui dicet
ab ipse n[ost]r de[us] peter et. Sa nobis ase quidqu petis ad salutis D[omi]et expectu
n[ost]ri negocij bo[n]i effectu, sed tm u[est]ra bo[n]a. et boni spiritus ingressum ad
spiritus n[ost]ri Sa. Creatu[m] spiritus in plectibile exc. mea tua, spiritu.
ria. et destruibilis
Spiritu destruas indignat uenire Dna
Sed stu. Intra tuse tota p[ro]fecto est indegnis in Cam una Vulc.
X deg[ene]ris C dno et deg

Punctum 3tium.

Concursus Cad una ad effectu Cadzi Cdari e[st] ne immediatu simul
tuneq. Sa ide[m] sit cu[m] sensu Cadzi Cdari determinatus
Videt ame Concursu, Cad una ad effectu unum Cdari Cdari nec immediatu
obstat aduersus regulas qa numeru si duarent imitet qui una adoes effectu
minuere dignitat Dei Principis in potent. d. Decet enim ne pre
mium Principem attendere in tenuis Dei
Vs operatiu minoru[m] pollutis. adhibeatq. duarum imitet solis Sr gubernaculu
Effectu et Angelor[um] due sui extremitat cu tota ruitatis terrestris
Videt Cde Dei Deus Videret audiret et uias Vitiores et abditos ne sunt hos
ingis stre Cd Deu in mala currendo ad spectandu formu sustinere et cam
et cu forma et formatrice in forme Mundi. Vtq Segnis. Cd Deu cet
partialis Cda effectu multoru[m]. Sic Segnis Cd Cad Cde. Vs Ignis nihil effici
ducret segnis ducret et tota Cas Cdi. v estra. Utq Segnis Cd mundu
do Deu cu hoc ad actu penosu cet aut hos pde. Sta si dat hos currendo
ad data penosu actu. Tuto Segnis Cd Cdoru libertat sua qd grauis
dua Cad grauis una Cdebilior affecta potentiori succumbat ad effectu tem
potentior debiliori necessitat n[ost]r Valentia resistere. potentiori.
Sed sic Segnis sunt absurdi et ad adultandu Dei tria ex quo
Sequeretur. Ida.

2do

2do Videz scurrū Dei ad effm̄ cauri zdarū ñ cō simultaneū et eundē vbi debē preuare p̄z scurrū Dei dā cāz ñ prēd debi Vnū ad aīm effectū quia una determīatiua dicēs ñ pse est tm̄ accidens diungis sed cāz ñ ex determ zdo dicē p̄uare scurrū quia ego cād zdo ad effm̄ z vltra p̄dm scurrū cād zdo cō probē scurrū cād ēmā p̄ vera ē ista casū Deo cōcredis scurrū a cāz una gñ cōcredis a zdo Deū huy scurrū ory determīatiue.

Responderur

scurrū Dei ad oppnēs cauri zdarū p̄ sparū cōcedis. dico ñ actu simplex ñ hñs aliud ē ipm̄ cōcedere q̄ paratū ad scurrendū zdo ñ actu zdo ē ipm̄ cāz latens actū qz ñ fluit in aīam cauri zdarū. Rursū scurrū in actu zdo alīq ē medium quo cād una ñ influit aīam ñ fluit dcm̄ cauri zdarū scurrendo Vñ illarū cāz una. alīq medium quātūcūq diuersificet ipm̄ medium medū Virtus et ñ medū medū suppositū illud scurrit. medium q̄ virtū q̄ aīa q̄ virtū ñ abundentia ymunicata sine partem medū sit agenti sine n. Virginis dū calefacit aqua aut soldū tortum illuminat illud ng medium scurrit medium suppositū ñ q̄ etiā ē sine ē partem nullū aliud suppositū hoc ē singulare q̄ e. subsistū intellectū ē. quo pasto agn̄ manu gn̄ abluit calefacit. Itaq̄ sī descriptus dabilē agentiby mediū medio virtū et suppositi. Ad cū ergo ad

Prodo ama

Cād ama scurrit ad effm̄ cauri zdarū scurru medio medio virtū et suppositi. Item simultanee ac cōcedē vbi cū scurru cauri zdarū ac determīato ñ actu zdo vbi indeterm̄to ñ actu ēmo. Ita arra Rursū. et tertia ordinarie ocs.

Pbo ama pōt de scurru medio q̄ virtū dnā ñ ē abunde ymunicata. quia potēs dū vel creatā virtū a deo ut a cād una effluxit ergo vltra virtū creatā ut Deū quia virtū ad hū vnū Deū et effm̄ vel ut ex cād ē quā patet ñ ē ñ medium alīq suppositū cū tm̄ Deū quia omnis virtū talem. producunt vbi sua substā medio ñ manu quā calefit. Sic cād ama scurrit medio ad aīam cauri zdarū.

Zda pars ppōis pbr Cū hoc scurrū ñ simultaneū erit vbi ñ vbi cū scurru cāz alterā hoc ē cū aīam quia p̄ducit effm̄ Sz vltra dictū vltra debet addita p̄dicta cōcedi alio scurru vltra terminū alterius aīe alio ñ ad positū vltra

Et hyrd supponas ocurrere Deg illa dones proposy ni infra. Et ocurrg dyfin
vlo z eet stans, et hoc dicit ne pte. Za illi ut pote aono debet contra pandere
effy sic ego non procederet hic. a Cãa vda z eet Deg et hoc etiam ne pte non
oriũ acta inuenirent adeoq eet Iuge flus z eet Comitans et hoc etiam ne pte
Incedi Za. Sicut opa ago sine ocursu Comitante pte gloriã Deo sua et effy, Gabi
Dri aone quã Cãa vda. Ocurrit ad effi Cãa non ita sicut opatõ nia pba
et potiã Diuina cadẽ aõne elicitant gñalẽ. aut sicut Deus imlẽ Spẽ
Intellectõli elicit Intellectõẽ. Sic nec.

Ad terci dno. Ocurrũ Cãe non in actu vde ad effy cuiũ vdarũ eẽ determinũ
Cã. ẽ ao quã ui in effis determinõ verũ modificũ, quagnq; dr eẽ determte.
In tertio vde ocurrũ Cãe non et vdã ad eundẽ effi Deinque istã existere
Epte sicuty ea phantasia cuadẽ ocurrã apte nãt modo sit discursiua expressiua
de intellectibilibꝫ aut dependente a Cãa una modo sit Creatã, aut dependẽs
a Cãa vda. Vnus sicuty dicitur Recto vnũ in obligno aliud, aliter no hoc in
recto illud in obligno.

Ad terci 3tio Dependã actiã qua effy eẽ Emanatiã dependẽs a Cãa una ẽ ee
idem fra aliud istiã effi existere ita ut sine Deo nequeant esse. Se
pendẽa tñ in actuno quã Inesse ñ ẽ dependẽa sed exigua actu existere
forte dependẽa existendi in actõe dicta. Verũtñ effectiue ex vi sui exigit
dependẽa fortis hõe z vlta hoc ẽ ao hõe vitã q̃ ego dependeram actiua
Cãa una hoc ẽ a Deo.

In terci 4tũ adẽtũ vagu cuiusuis effy eẽ in fotã gã sine includit ocurrũ
Dei existiti. Ad 4tũ dno Cãa vda cui qua ocurrit Cãa una
medie dicendi ut partialis. Et negat dr cui dicit totalis Za. cuius partialis
non istã vegrs actiua nã illa negat, sed ut agat simul cã alia cuius ordinis et
unus hute Cãa effus nãlis partialis ita agat cã Cãa Maria forte simile
et equalis. Porro Cãa una ẽ dicenda ordinis a vda una de n tollit alia
vna totalis Cãa.

Ad 2dam obiecta Deg possit subtrahere Creaturã obeuntẽ munus Cãe non
ocurrentẽ cui Creatis istis simultaneo ocurrat in una vda ut arguitur
casu. Et nego. Et Deg non ẽ Cãa una omnia ocurrens. Et Angelus
et Homines Deo in duo Cãe istius gñis ita ut medio vegeret ne-
medie.

imedre in illas influeret. Deinde debuit inuenire p sectam Thomisti
id qd postulant. Sed qd aut sue p scotu dominus qd sit e mediatu et
immediatu qne qd sit e medius? Et Deus id pt subsistere absq causa zdaz
Verumtamen ens est accidens ad essentiam. Illas potentias Deus potest dis
cedere absq ipsum ens sub substantia. Confirmat Authoritate S. Thomas
Smaragdus Inquit Instrumenta artis ut scuria regula trutina utraq simi
moche imedre q se ac cu summa forma artis operu nichil habent ac
quisit creato qd velut instrumenta artis e dnz domini ptinet ut absq eis
sine ipsis influxu aone edere.

Videt Stio. Ste Caz zdaz sit instrumentales semper an principales Et multas
ee principales Ca agunt in virtute propria et sic in alias creatas. Simili
ter a. Caz una dependent in suo esse et comparate ad alias Cas secta
Caslis obtinent. Deinde Caz omes scurrit scurru generali in actu esse et
indistincte Jam po Caz creata sic inita Hinc scurrit ut determinate in quo
ad operandu sive a sit libera scurrit determinand ad agendu effu
adeoq pt ee Caz principalis zdaz.

Scotus Stigit Contra Santa

Sed omis. ista scurrit Caz ad modu medijs ad effus ab alijs creaturis. Stigit scotus
Sancta dicta negando ois Scotus. una ratio Ca n dedecet Supremu percipere Ens. Omis
ipsi accidentia pmissi Intendere infimis etiam vilis. Stigit e illi tanta et tam parua vir
tus, ita ut simul attendere possit et nescire, nec ab intentione ad unu in pedere
Ab attentione ad alia pt ab n scientia Sergio Tuesto. Idea hic ut pt attendere
simi ordy etiam infimis vilis. zdaz. Stigit Arista Ca Virtus studio, alijs similes acty
Virtutes n denominant forte nisi ac subiecta a quis efficiens Virtutes, hic
agly ita producens ut descripsit in ijdem annalis. Deinde Ca effectus unus hic Homo
alius agly acty Virtutes n effecit ta illi mentis Virtutes. Deinde Ca ut
in eo n recipiens magis intellectu, ideoq n dedecet intellectu videre audire Ca
Stiam Idea. Ca Deus n scurrit ad Ca in gne Ca Stanta subsistendo formas nec cum
forma in gne Ca forte conformem ad Stiam cum talis scurry potest dicta supra
rit accidens Deo, sed in gne Ca essentie. Stiam Idea Ca Deus scurrendo ad Caz alias
e Ca genitas ut suo gne nempe in gne Ca nad. Ca quoq zdaz e tentalis in gne
gne potest etiam dici dcm, n en e absurdu qd Deus ex bonta sua summa immuni
tet Creaturas virtute sui concurrendo effi simul, ut cum percty scurrit Joan ut apta
specialem potest etiam n effluere ad illas Stiam Idea Ca tam Caz sua gne alias. Idea

simplr. una sola actio. Ad 3dum tunc Cā pertinet necessitat determinare quid agi vero omnia. Sequentia pz. Deus vt n agit quid pr dum concurrit cum agente libero creato determinat ad agendum.

Una sola actio. Ad 3dum tunc Cā pertinet necessitat determinare quid agi vero omnia. Sequentia pz. Deus vt n agit quid pr dum concurrit cum agente libero creato determinat ad agendum. Vltra quod ad rationem voluntatis pertinet quod sit libertatis.

Ad 2dum. Voluntas creata n potest concurrere Dei ad creaturi eā distinctā omnipotentiā vel posterioritatis n potest agere quā ad ista pt quia Dr aliter ei vnaquaeque determinare alia et aliud unde sequitur determinare alia quā determinā pr quā ea apte rei non sequitur Cā vnde et 2da adeunde distinctā quā n ē distincta sequitur a Cā una quā Deus deberet accomodare se ei quā Cā 2da quia potest determinā et Cā 2da de se sua causalitate agere talē actū. Vltra potest quodcumque isti sequi n violentus quia accidens et Cā libera n ē determinata quia potentia Dei a Deo nobis n accidens respectu Dei.

Punctum 4um

Per simultaneū Cad. and concursū. Et ne admittenda a. necessario aura motio alia a pura Physica predeterminans Cā 2das ad operandum.

Vidtur quia ut sunt opiniones Thomistā una probabilior quia vnaquaeque quia vnaquaeque pura ē sui simplicis motoris movere a motu suae entitatis alteratiua, determinare Cā dat 2da n movet nisi mota. Et illa movet Cā una actu, motus quia 2da ē de agere ad agere ē in actu. Et de actu in actu, una Cā 2da, a sua. Sed ē! Modo opposito respondeo secundum quia vnaquaeque Physica pura ē operatio predeterminata ad agendum Cā 2da. Istae Dei agere Creatum, pr quia in agere vocatur depotētia ad actū, sed n ē agere pr sua actio determinata ad vnum, et transitus quia in actus secundus in duo pergit segnitur aliud n pr actione Et adunde 2da ē de pura et pura a extra una pura ad agere actū.

2do Sed Dei omnipotentia vtra vtrū. dua Efficax ē ens facere ad vtrū dua efficax quia ens facere Cā 2da non Cā quae actu est vltra quod Deus vult facere Et adunde 2da ē alia operatio una ad operandum Cā 2da Dr Deus vult ita facere ut Cā 2da

Ista Voluntas hūa vt ē indifferens ad operandum vel n operandum. Et ad 2da

ōna determinari et quidē ꝑ aliquid Scripturarum, ne. dicat ab uno extraditorio
ad aliud sine mutatione sui Scripturæ.

Respondetur

Contra morē quo cā ē una ut ēdi ad eam oppōnē. ut ēst sancti celebrāt ē
officio Thomæ confirmati. Dē eadē ēdi autē oppōnē accipere a illa
in glā ut ꝑdē et mouē vtē ꝑpter. quē ēst ei Scripturale. Veritē dnā quo
ad gnalia omnes exceptis Cā ēdi ēst Scripturæ. ut Deo ꝑ prīncipiū
scientiē ante oēm ē Vocat hic mortē veritē plures ꝑcipiat ab illis Scripturæ
formatos Phyca. Vsu Pmoo. Dē gloriat ꝑdestinatos Scripturæ dmissio
Quin. complementū dicitur ce talis nāa ut illo posito impossibile sit ea.
Cā ēdi ē oppositū ad gē gnoxel, ē oppositū oppōni. Contra sacerdotē
Scholæ totū Pūtē verbū hanc sententiā. gē et nostra faciendū ē sorghi ī cece
dentibus ī ghēnā unum Philosophū hoc ē desumptis a modo parte ꝑ hoc gnaliter ꝑdicis

Propōo mea

Quæ unum ī naturalibus Cā. unā ēdi ēst ēdi. Cā aber. quæ ēst gloriæ ē aliquid aliud
a DE ꝑducta Scripturæ ē. Cā ēdi ēst ēdi determinatæ ad gnandū nō ē unus
Causis ēdi. Patrū Thedo. et Phi unus Scripturæ Thomæ.

Scor. Ea ngr ē unus causis unius ngr hōis ē una sortis hoīs de causis
unius hōis ut nāa sua et gloriam Sortis ī determinatē ad gnandū quotcumque
hoīs ꝑtinēt ꝑpositū Deus ut ī ēst scientiam ꝑcurantis ēst. Ergo Deus
determinat gnandū nō ē unus. In tertiū cui unus ē ī gnē cā ē una una
ī ēst determinat Scripturæ ad gnandū ī una Dei simultaneo Co.
gnis etiam de causis liberis determinat una nāa nō ēst determinatē
ad gnandū ē ipso gē sunt liberē ī talis ī nāa ut ꝑ actus ordinatus
ad gnandū et nō ordinandū valeant, ce de ter. mutuē oppōni et Cavetur
circa ēdem. alias nō ēssent liberē. Cura ꝑsona liberē ēst dicit ꝑsona indifferens potentiæ de termi-
Cā liberæ nō ēst unius. Hō gmatio Dei, Scripturæ applicatio oēs ꝑ sequi
ꝑportionatē ad illud unum ad quē ēst ē alia requisita ad actū amoris.
Ergo ēdo gratiæ Cā hic ē una ꝑ unū ī eu mōo ꝑ hoc ēssentialē debeat
ēst ī gloriæ creata aut eligi ab ꝑna Sed nō gē ē ī nullus gloriæ

Dē deberi

naturali solum ẽ hoc requirit ut gaṗiõ obiect requisitis occurrat ad agendũ cum libe
Deus apphendo nihil potest fugere.

Ad 3tiũ dicẽ. Qd ne in aliquo secus admittat ṗcipue a cãa nãaliter
aris secundũ naturalem ordinẽ. Qd ut Petrus Michaele Bernalde gaṗte
Confessar ꝓbãt author qd cãa aiã nõ ẽ ẽ ẽ

accumulare

ignave calefactiua ignis frigefactiua gñ calor energit calefactiua et frigefactiua
in hac actu exigua differt determinatio Dei gñalis ignis actu.

Quidres Vtrum ab hoc Physica determinare, saluari aliquis Cathol
ex multis cognitis dicere Deu ante omnem influxum in causam aliquam
ex eventu talis effectus voluit vtrum ignis. Dico primo Intentio
clare quod nunq̃ liberi in nobis finis amorum, gaudium et miserum finis et omnis
deiformis et status in Imanis procedunt ex liberi actu ut ita a mobile reducas ad objectum
mobile et ultimus finalis in nobis.

Quidres 2do Vtrum bene saluari dicendo et tutio Cath vide regula subtilis determinat. Physica
et pone q̃ hoc gñ Cath vide accipit a Cath una et applicando adaequate q̃ media regulata etia.
effectu Voluntatis ex mpa Cath principalis.

Quidres 3tio Vtrum saluari dicendo Deu in Cath vide sua predeter: Vt patrie Cath
pro Deo vti causa vide gñalis et ad gñ omnes voluerit tam ad liberas gñ ad nobis
ad liberas gñ q̃ decreuit predestinat opportunis gñ q̃ mouendas causa vidas liberas
a dogmate quidet si sua media ordinem in causa vtrumque ordinem vñ ad ordinem
ad nras aut actus pñ vti Cath vide q̃ dicat etiã aliquid ex de media efficaca hi
vtrumdat ab alio medio vel aliud ad principia et cata hanc modi efficaca in causa
vidas inuenire.

Quidres Vtrum determinare Physica pñ nobis et saluari Deu in ordine subor
dinata voluntati liberae Cathol. Vt patet et qñ Deus vt determinat voluntate
seu rem gñalem seu sub ali voluntas operis vel operis existentiam ordinis
etia vt tunc operis Dei in voluntate ali q̃ sua vt adequate ad determinat etiam
in operis Dei in qua ad cuius vt determinat, Non tñ dicas vide Deu ea
p̃portie subordinata voluntati Cathol qñ tunc liberae tunc gñalis operis
alia operis dependat a voluntate cuius vtrum etia alteri prius Deus in voluntate ali
tuitur ipse nullo modo pñdit operari. Et qñ pñ Deus q̃ tua libertate determinat
voluntate ut vtrum ordinem ali gñ liberi agunt; Deus dicitur impedire. Voluntas
causa creata vt pñ Deu determinat ad aliquam operis vt prius praecisiue non
subest seipsum determinare ad talem actum. Deus aliquis actus vnus causa
Dei determinat pñ voluntas. et sic subordinatio dicitur specialis voluntati
Creatae. Ita pñ Deus Vult tua libertate voluntate voluntate, qñ decreuit predestinat
tua operata applicando et omittit actu actus vt pñ qui malueris et Deus tua
tua applicata liberae a Deo operas vel operis tuus et alii pñ dependat
a determinat voluntis Creatae. Et in hac secundo dicit operata Dei et subor
dinata voluntati Creatae qui Deus tua nomine vt non ordinat decreto suo
liberi

liberi

Quaeres Pne dici in aliquo sensu quod Deus licet per concursum eundem nec naturam nec origine priori
sed indistinctum a concursu causae 2dae concurrat ad effectum. Agat tamen prius ille quam causa 2da
Respondeo dici. Tum priorite Universalitatis rerum in essendo obiecti causa una tribuitur
ratio sua et Universalitas Entis Transcendens omnes formalitates essentiae. Tum priorite omni
nentiali. Tum priorite independentiae non mutuae Virtutis per sine causa 2da
effectum producere cum contra hanc non possit sine Deo

Solutio Argumenta Contraria Sententiae

Ad primum Pronunciata antiquorum Philosophorum non favent sententiae Thomistae Tertio ex
plicans non omnino sic ut Interpretandum est ut proprium sit supremi motoris mo
vere non motum hoc est agere in dependentia a causa motiva quod ita 2da causa non
movent modo nisi motum hoc est nisi dependentia a causa agente quod unicum ipsis
optimus et etiam Interpretandum est Le Moore non Physica sed in ratione finis de
qua in Quaesito 2mo. Ad 2dum. Causa illius sensus non est ista quod agens ante omnem
suam actionem debeat constitui in actu per propriam actionem causa unica 2a hoc non est verum
sed ista omnis agens agit in quantum sit forma quae est actus per quam complet in actu omne
ad agendum ut Intellectus per speciem impressam Voluntas per cognitionem et Implicitam compla
cat complet ad agendum. Ad 3tium Dicendum enim sedi in aliquo sensu explicato in Respon
ad Quaesitum ultimum. 2a causa una prius agit quam 2da Ad 4tam C. cum omnes agens
physici sed vel Intrinsece si agit immanenter vel Extrinsece. Si agit transeuntes.

Ad 2dum. Deus ab aeterno antequam causa 2da optimus voluntatibus operari per illa differentia
temporis per quam quidem operaturus non ante illa. Cui Voluntati dicitur efficaci correspondet
simultanea cooperatio ipsius Dei per illa differentia temporis per quam voluit operari Creatura

Ad 3tium Dico: Ans Voluntas est indifferens ad operari in differentia pure Negativa
non valente seipsum determinare quia in veritate in periculo ad ita vita pingendi
in malleo alipsum Instinctus in actibus Ad Ans est indifferens indifferentia positiva
coniuncta cum Dominio et potestate determinandi seipsam ad quod libuerit, C.
Ans et Ad Negat. Voluntas tamen determinat seipsam in actu 2do ad speciem
actus quae determinatio in actu 2do habet per ipsam causalitatem, hanc enim est quae forte
omnem causam in actu 2do determinat quia per hanc talis constituitur quae causalitas
Voluntatis est ipsa Volitio, quam causa libera determinat et per quam seipsam determinat
quia Deus determinat Volitionem, cuius determinatio Voluntati comitet [illegible] Fide.
25 Reliquit Deus hanc in manu consilii sui Et Ignem et aquam apposui
tibi ex hoc tamen non sequitur Voluntatem eam proprio amore determinat ad Volitionem

gñ antego voluntas, potencia, ygig voluntas, potestas sed ordinata et concreata sua libertate virga dirigata q̃ exhibitione eyde sc̃a Dei virgo q̃ decretū gñ creaturarū abstinendo scilicet a volitione, a carnalitate, ad volitate

Punctum

Creare ẽne ꝓprium ẽ[illegible]tiã Dei, ita ut nulla creatura possibilis sit, quã sua agere nãa possit creare, q̃ aut cãa ꝓxima aptis et ut cãa instrumentalis.

Videtur mihi ẽ vera sententia Scoti et ꝓbabilis, q̃ secundū possibile ẽ creaturam cum sufficiat creare possibile ex nãa sua ẽ talis creatura in suo esse nulli ẽ violenta et malo quidcunq; ex stipulatione defectus ꝓcedat: Et cꝛ.

Contra Ad 2do Videtur contra Anglicū ẽ creatura quã ꝓbabiliter creare etiã instrumentaliter ꝺ. Instrumentale magis operatur dispositive, aliquid ponendo ad causam principalem ad illud aut quod creatur ex extrahendo sit ex nihilo nihil ponendo dispositive ꝓ admittit ꝺ. Instrumentale ẽ exigde ordinis ex cãa principali nulla autẽ creatura ꝓ ẽ eyde ordinis ex deo ut ex cãa principali: ꝺ. n̄ apparet quare illud instrumentum excipiat creare et n̄ cet cãa principalis &c. cꝛ.

Respondetur

Ad 2dum Theodat et ꝓbatur creatura ẽ potens ẽ. Potest videre nihilo tabi ideo ẽ ex nulla potentia subiecti q̃ ad distare ad educere. Unius potentia ꝓ dependentia subiecti q̃ generationis educit de finita actu huius in hoc ideo in subiecto et q̃ ad ꝓpositum creatura q̃ solus ẽ actu huius hoc, nihilo creatura est n̄ in quo q̃ ad ipsum ponens ad esse ẽ creatum, ẽ dyson ens creatum a principio et creatura et educto duo pariter ens dicitur in fieri unus unus Mundus de cãalitate ens dicitur creatum ẽ modo specialis actus de n̄ hoc subiecto fingat ens ad lucem dependere a sensu tangi ab extremo albi, ad albedinem.

Dari creatum ꝓcedente a Deo seu dari ens ꝓ creando in ipso lumine naturali cognoscit ꝓ sine duo applata. Sed ꝓ hoc tria ꝓter aut horum ẽ sacre scripturam Secundo sapiũ 13 docentis a magnitudine speciei creatur creatorem cognoscibiliter videri. Tertio ꝓter aut horum ẽ ad naturã philosophorum 1 Physicorum 1 libri n. de Gaudio Dei Cap 2 docentis (Incorporalia inquit) [illegible]

cis Voiby mundus ipse ordinatissima sua mutabilitate et mobilitate et varietate etiam pulcherrima
motu tacity et facie se ee rem nisi a Deo fieri potuisse probamat et S. Gregory
Nazianz. Orne Edo de Theologia diserte Cantabile que Cathard artifex
structa et elaborata ei placet cogit accenti audet ipsius Cathard artifex
ac Cathardi mente reputat et vita de facie quoru. Sta ee qui mundu
harmonia percipit mundu deliu Editore et artifice quis abcoi vby
Creatu intelligre. Voiby etiam gbz stia ama e vnaqq res e eta aqt
Sed Deputa e utra ab unde procedat nec debeat qd sui e qexigat Ex
tanta ut agendi necessitate Manu neq; aliud cogitet aut supponat
gratia gbz gratuitu creare ut velit. Ide e quo ee excellatior e eo cauti
orby ee adunitatis ad quem ndu. Sed nra e potior quam et Deq
nra Trin ars superat vias Deputa nra vt manu Deq nostri hom
gexigat aby idea prie res ee intelligere. Stia e ee dni in quadat gratia
vel quadag e infinitu. ac n stat aliqd quam finitu Sed totaq ee vnu
in ee spe replet. Jace cathedrat Ent Dei potest e infinite ata, a dung gt
n implat i tradici pie fidei aut Ecclia n implat Ent: pt Deq ablz et creare
Spu. ultery naali lumine pt deq hendi altera Verby creandi in Deo
Jesu hi vnes atra dna diste ipsa ducta naali lumine in Verbu gtia
in aeni vitam. Ve declarati planu est. Vale ipse hos et alia vnes Ecclia
nr antiqui Phi Empedocles Jesse S. Justinus Martyr: ame et Stoles
ni cam gt pt vocant ad aliqua operati gratia Deq a primis mundi
principiis res produxit Sed quae dicimus ostendere ut possumus Q mirum
de Deo Verby multy hoc latens ab aliqs ee ignoy Liberi prorsus ille: ac
Capi: mo Lib: 2do Methaph: ubi dicit. Cam unam ee Causam. Ide Jupiter
sit.

Propoosima

Nulla datra existat hmo ptate creandi principia statuu Phi
et Phi Platy Ee nulla e ratio q levis sectatores quae suadeat rationi
Sanctu Cyrilli Virtute creandi in ee uno Patri Dei Doctore S. Patricky
tricubi ee Capti Ent: n sine magna temeritate pt duci dare defacto
Ee enim potuit per spatia eternitatis vacua Jugere ad n decernendu
de facto Verbu existere gtia nullius rationis quae illig obsistere pugnet pugnet
cum tanta Doctorum et Patrum Auctor: illam impugnet Ex gby S. Augs Libro 15
de Trinitate Capo 20 dicit.

Nec

Nec homines mali angeli, primi ex creatoris aliquis rei et libri: q. dignum ad literam. Creare nihil nulli angelo, primo, deputo. S. Dr Stephana: ser. 3 ista stirps nil hi stupenstre creaturam et semina debere aut et creare soli Dei ergo Vegeti et dapide. Ante prohibitio id creandi primi creare pejoris, primi ex nocentia, quia atque decidat.

Omitto doctrina valde vile quia semen solito semen de prohibito semen alicui resolvendis. Ista doctrina e a primi ratiosi Quia sine illi omnia ordi nata et adjuti ex post a positivi dna poena, aliqua si me multa ni pro stirpi Dei illi ordinandi pro tra quia ordi atlanta pati. Si aut potest Dei ordinatio illa quia vegeti omnes et visitatu aut ordinatio vel soli. Atlanta vel ordi potest Dei simplex ac divia nulla limitatione profecta.

Posset pars Negans primi Ex primi Dei ejus ordinati ordini omne benepini dem omne ex ultima denegant ejus ei habere puero ni stultam formae servaqui ni ejus nil nisi ad Augusti et Di stirpi: unguae stirpi una idoli caeni ordi stirpi ex ordi e sed ei stirpi, valet ordo subdi ut ejus a Dei pulli ni nec nec sed arbitrio Voluntas. Prior pars primi patet Ex primi idonea Nec apte apte ejus ejus applices ni primi Dei ei ex ordinem ad ordinandi primi de posse ni omni ordinandi sea quarely creatis ejus modi ex aut ni ex hi Dei.

Ex Zelo stirpi Dei potest ejus primi ejus ni ni primi ordinem. Nec ex. Ex necessary extima ni nec ludunt repugnantia. Ista ejus apta ni primi capte ejus ejus ejus Augusti nisi capte potest ejus ejus ejus

cui sit innate potuisse creare, & potuit sua auctoritas id Deo tribuere
sola ratione, per Durandum et Petrum de Aureolo, quia nulla apparet
repugnantia. Id attinet ad Bartholomaeum de Portu Naonis, Basilium Alexandrinum
Petrum Aureolum, Hieronymum de Montesono, Joannem Scotum, et omnes
Scotistas, qui plures numero sunt, quam Thomistae, et Nominales
simul sumpti, quia nullum videtur esse inconveniens, esse posse ut Creatura existeret
per quam aliquando creari. Ita Scotus. Si Deus potuit assumere naturam
in Personam Verbi, cur non potuit creare naturam, quae habeat esse
per se, non in alio, cui repugnat, cur non possit creare naturam, quae habeat esse
per se, non in alio, cui non repugnat.

Propositio 3tia.

Ad hoc ipse Deus solus est Instrumentum innatum ad creandum sua potentia de Creatura
quia est Instrumentum innatum Creandi, sed innatum accipiendo non secundum
quid et secundum quid, ut Instrumentum quod est motum in exigendo motum
in deferendo in elementis tritate, quia aliquid aptum natum supponitur ut possit creare.
Prob. Quia Creatura innata, dicit entitatem nullam actus efficax, unde quod potest non dari
creata quidem non sua propria creatura, sed ad id requiritur aliquid
aliud multo magis efficax efficere. Sed ratio impossibilitatis est admittenda
instrumentalis creare. Ergo solus talis creatura possibilitas est admittenda.
Item Possibile est Instrumentum innatum Divinum, beneficium non defectu duas ejus lumen
gloriae quia simile innatum erat Instrumentum ad creandum Hyades nil minus,
videlicet respectu ad videndum Deum quam ad creandum. Sed Ergo defectus duas innatus
Instrumentum ad speciem intelligibilem nempe Phantasma quia est etiam innatus
Instrumentum creandi. Sed non possibile est.
Ergo non creatura aliqua quae hinc quod defectu duas potentiae elevari
ad Deum ad creandum et instrumentalis deficiunt, quia duo naturae Phantasma
cognitionis quia quod species intelligibilis deficiunt an possint elevari ad quemcumque effectum?

Solvitur Argta Contrum a Sententia

Ad primum C. nulla affert manifestum impossibile, quia impossibile creandi
quia accedit Deo. Solum etiam non obstat sufficiens ratio, sed ob
Authoritatem Sanctorum quae. Et denique Instrumentum
Ad secundum & denique. Instrumentum ut sic est impar omnium aliquid dispositive quia
ad operandum Deus quia aliquis est impar dispositive quidem Lumen gloriae operatus ad visionem
beatificam. Certe

Cerne. mendr dñs cū ḡr̃a. poduit ꝙd̃ vñsonē beatā ḡuerūt Phantasma
o ꝙd̃ ḡuerū ad Speem Intelgible. ad̃ Ei: de re. Sattmrio ꝙ te ꝙd̃ ꝙ
ine et vñte alicuy Cpntū. Odi Angi & ḡra calor ḡ̃ ꝙ ḡ̃ ꝙ
nō stngto hō ḡnāt ine ꝙcta illud Sol et hō ḡnāt hoc, ni ꝙ ponetas
hoīa ejdē ordinē ad illo. et d ḡr̃a Angl dico Sicut Phantasma
ꝓtulat ꝓducere Speem Intelgible cuy ꝑ ē tāq̃ ꝓpalis et sine ꝓpria.
ꝓtrix pastoralis ꝙuare deū educere. ꝙ ḡnis sua educy ꝑ ē tāq̃ ꝓ
palis cā illud Instrūm ꝓfectuare et exigebat Creare. ꝙ ꝑ ē tāq̃ ꝓpalis
Creatoris

CONTROVERSIA

De Causa efficiente Creata

Cui ostēm Creata deū cā rdā. ē illa quā sanguis aīā mundatā aqua de pendet
in aīa sua ꝓparari dicit

Punctum Unum

Dat̃ ne in Causis ordi Virtus Phice effectua alicuy, et hinc certa.
sphēram detrusitatē.

Vides cā rdā nequā nihil agere absq; ꝑ ē cōcy ḡnālis. sed illū Deū ē operari
ma ꝓdūcy, cōstat ex mundo Creatur̃ ex dñi ordinarij ḡ̃ ad illam ē gestum Dey
operās ante idem ꝙ Deū ꝑuenit ꝓfectibus modū agendi; sed ꝓfectus ē educere
effē de nihilo ḡ̃ ex alio in ē alterū illud ex ḡtas in deperdit ē ꝓduc
agentis hoc ꝑ ordinē ē ad̃ beatitudē. Ex Deo nihil adhuc Causa mundum
ne esset ꝓbabile. Cōd rdā nil reuera agunt. Dñs. S. Paulus Apostō cōra
ad Corinth. C. 3. ait Ne Dei. Qui operās sūt ne vos. Et ad Cor.
S. dicit ḡd Sufficientes simus cogitare a nob̃ quasi ex nob̃ ḡnā et nob̃. Ex ē
Zelo dñi ꝓmotus Sufficiēs Deus vobis ad placendum ocl̃ ejus Ex vobis ejd. Ita rdā
nō agere ꝑ ꝓpria ḡd̃ ē agere ꝑ

Ite Vides Sathanā ꝑtrā Corporea nō agere ꝙdqm. Sē Ex tria corporea
Ite Ignis agere nō ꝑt alijs nisi mediātibus illis ad ꝙ ordinē aute ꝑ ꝙ ordinē
Ite Intrum S. Angelus ē dña ꝑ ē et nō ē ad ḡd ordinij Infra. ꝑ ē
artia ḡd nō corporeity ꝙ ipsum n̄ nouerūt. Ite Corpa sūm ē ꝑ

a cui ma, sed cui quia ora nihil pertinebit Ex. Corpy ora quia nil agunt
Ita. Vides Cur vdas nō hre Verma sed exterius Rā & gramy lucis
pñt producere in aere sibi immedio alios & gramy lucis ex hr alios & Ex.
nō hnt Verma, sed artificis. Ita Ans. Ex forma sibi ria pt producere alia
sibi omnino similia vt ignis ignē in puncto diffundit Ex. stirpes & gramy colorē
potentia producere alios vt in puncto animato

Respondetur

Dicte Alber. Magno et D. Thome et Aurroe nō defuere qui dicerent
vt dicebat Cal nō sentiebat nihil operari, sed vbi ibi adesse
Cal partibus vbi se habet vt signa dicūt ibi. Alij negabant Verum autē
Christi spiritibus negabant malis, et Ex. istis Manichei credebant spiritibus
malis negabant deum esse

Propō. xma

Auferre efficā medēa effluia a Causis particularibus, vtpote spiritibus, cuius
libri, neq; e sacra Scriptura, neq; Doctoribus S. neq; experientia, neq; rabbi,
neq; Morali; Philosophi. Ita de vera antiqua Cabala Hebr.
Probatur pma pars. Qa Gen: 2 Cap: Imperat deus Germinet terra herbam
virentē, et lignū pomiferū faciens fructū iuxta genus suū. Et ad perfectū
est stultū. Si terra nō potuit pfecto ab Initio producere. Ergo altera
pars pbr Qa S. Ambrosius, libro 3 in Hexameron. Cap: 6 et 8 dicit: Produc
ta terra virētē germinandi herbas ex semet ipsa sine adiutorio alterius
Et Damascen lib: 2 de fide Cap 7 hoc Vestra hī: Neq; deduc plantis
virtutē alterius auctoritē et generatricē. S. quoq; dicit: de Trin: cap 3
Vocat creatura proximos suos Deus vt arbor Sandē. Basilius ignarus
naturæ sphæræ seu globo manu dimittit in aē declinē qđ at declinē
fluit donec in planitie quadat, sic nulla divina excitata imperio
grauem et terrenā naturā, in proprio motu ad finem usq; manebit immobilis
sede experta stat. Ubicunq; ait Deus illuminare, ignis exhilarare, aqua
frigefacere, hoc; horum efficiū alia pōt totalis cā effugere, inter pōtitas
natura cui Jesus medio et diuina, dissolvere lucē mutare, et signis aurum
Jesus

Punctum 2dum

Substãa Creatiua ẽ ne immediate creata alterius Substãe etiã sola sine accidentibꝫ inadæge etiam non concurrentibus.

cendam. subtrahi. P2 ñ vigugnat vna forma subtilis quã addẽ ge ñ ptestiua
alterij et abia quã nulle modo ñ pdeatur alterij ñ tñ ñdo ut patet ñ adiunte Et
etiã ñ vigugnabit quã ñ obſt ñ addẽte pdeatur. Vnde Et. ñ pot formã
ignis ñ cẽ talem. Et: alterij male ñ ſerij ea ñ ñ dignere. ſortie accidit
P2 Seman ẽ dubium quo una ãũ eſſe valeat ad vitã vite Semen cõ acc
das et aal ñ pene nũ agere medice qõ pi cõ corpꝰ Et ſolꝰ agit ñ vite
Semen enim hoc vna cũ ſalbo ñ addẽte alterũ cor ſuũ diuerſe cpũ
ab eglio grauj nec ñ ille ſens Nolo cpũ et grauj ſolgory alia
Volo P2 Multa grauj a bagente deſtrue Et: ſalbo ſanem addẽte ab
ipugagentes ſubtia ſed ñ addẽte etiã ab accidente grue.
Stio Odẽ pmouet P2 ñ vigugnat ſtil cedet cũ ſpone tue cadã
rotule Et: ñ vigugnat accidens poc peluere ſubtie Et de fractibꝰ ſolutꝰ
P2 ſecidens herbam corrumpit ſubtiam. Et calor vſ pnia vite pi cor grauj
adbog et pria ſubtie aqua quã ſpoſita accidentis ñ ſit mala ſermare. Et cor
acidus de facto grat ſubtiã. vnga Stio Et Corrupoo unij et pnã alterij Et
acidus corrumpendo ſubtiã grabit eandẽ
Ad to Vides cetia ñ rotã pcella hãc quã deſtruendam ñ ſuuere ctra
quã addẽte adpoſitõ ſubtie, ſed nõ poſſito de cẽ ullam accidere in addẽte etiã ſ
pi accidens, ea, ſi ẽ mꝫ portuna ſubtie Et: nunquã pi nec potentiam pdu
cere ſubtiam.

Respondetur

pto ñ pcia punctũ difficil ſolubile ſolubendũ ẽ una ctra ſubtiam ſolã ſuũ pratꝰ pſtio
ſuũ ad pdeatõ alterij ſubtie ñ alterã ctra ut ꝫ pria ſubtie
tnpe ꝫ pdeatõ quod pcipale attingat ſubtiã pdeatõ alterij ſubtie ſolã
ad ſolũ accidens ꝫ ctra ſubtiam dnl et accidẽs ſuũ at ad pdeatõ ſubtiã

Propoo

Dang mobtã ſubtie ſublunaris quod pic ſtio quã de facto pdeatur cetie ſubtie
alie ſua ſpecij et ſmr ex ſuis pcipijs cũ Nanlby.
Stio P2 dbs ſubtia quã pi ſolã ſua quã de facto ſeruat modo ſubtiam
alia ſua ſpecij ſua forma Et: ctra ſolũ ſubtia ſmodo pt pdeatur ſubtia
P2 In primo et ſubtijs ſublunaris vſ in pne ẽ ſufficiens pportiõ et ſpij
ad pdeatõ ſue alius ſit tpus et gradꝰ v ſeuerus, sive ad ſolũ ſubtiam
alia ſubtiã. P2 ſubtia ſublunaris ſeruet ſuũ Vide pdeatõ accidẽs
et ſus pnes ad formas ſubtiles, pdeuendas ut ſpecies adiuuantij qñ ad hoc ẽ ex

potior vbi fuerat ad prius ens, Et alius ens potuerit ex nihilo fieri
dato etiam quod hoc sit verum, potuisset tamen

Instabit Non est subitus substantiae a Deo in esse creato, potuit ut puta
vir Arrius negare esse potuisse ab aliqua Intelligentia separata ut
Consuit Auicenna, Negatum hoc potuit ante subsantiae esse
ista ut opinatur Regius, sed aliqs potuit aliqs etiam ab Intelligi
Intelligentiis immediate. Assumendo ex productionem earum.

Propoo 21.d2

Nullum accidens est Cā adāgtā subtā, Ita arist Nō cum sexto arta Phom.
Phys. 2d. Et hi regitur ad vnum Cā adāgtā, illud n̄ est Cā adāgta, sed acci
dens regens subtā n̄ hi regitur ad vnum Cā adāgtā. Et. n̄ est Cā adāgta
subtā. Phys nō. Cā Cā adāgta dī ce illa quae vere sola producit effectū vere
assertio aliorū. Ita ut si nulla adest Cā etor Caēn omnes adhuc vi
actionis precedentis ab hac Cā fluens effectū. Colligit aut hoc Cā adāgta.
potem ex eo quia ipsi correspondentem sortitur quia si in esse vi vit
Cā Vniuersa. Et aliunde n̄ appareret primum fundamentū ut alia quae sunt
a primario aliud. potest ex eo quia est ens productum ac esse in potius productis
Et productior. n̄ est Cā Imperfecta. Alias daret Cā adāgta qd nullo modo fieri, sed
accidens n̄ est id quia vere solum producat effectum subtum vere assertio alioqui
Caēn Valet. Neg in sorte ipsi accidens perdent potius subtā illi esse
neg est ens productum accidens nec productum. Et. n̄ est Cā adāgta effectū subtā
accidens. Neg valet vi obiectio vna. Accidens est effectus subtā in vno
actiui, imperfecti vno in vno Subtō. Contra ens est. Cā vestra productum
vi accidens n̄ distinctum ab Subtō illi, solū in vno Et. vi acci
dens est imperfecti in vno Subtō subtā. Et etiam imperfecti audi
vi vno actiui adeoq n̄ qd est Cā adāgta subtā. Non valet ob
si dicas accidens operari in vtute subtā et hoc adeoq posse producere adāgta
subtam nec est imperfecti ille. Contra ens est. Cā operari in vtute et vno
subtā est Denominatio extrinseca in accidente qui nihil perfectionis illi addit,
Ita docent milites vi hui addit aut potest Regina de Pucer quia pugnat et qd

in nre eĩ pugnet hortem̃ q̃ reponet si ipse cum militie nõ pugnet v
adhortando saltem̃ v auxiando nõ sequat cum eodem ad victoriam.
Ide aũ dr̃ annexũ extra q̃ venit a substã, q̃a nimirum virtuosa
data ẽ subtã, vt media ad illa operis etiã dei operari in virtute
substã. Ca tota vna Bonas quã a sua virtute nõ habet q̃ sit data sub-
stãd q̃ptes q̃ ẽ accidens.

Propõ 8tia.

Probabile ẽ q̃ accidentia de facto existẽt nõ q̃ducant cũ q̃rtiate
mediate ipã substan. Ita Scotꝰ et Nominales q̃bus ad hꝰ erit
Sto Arriag: Ouied: Ita. Soar: et alios multos recentiores.
Pro. Ca pdo duz Cã q̃portionate cum effectu Vniuoco, pduerent
multum. q̃ducendum re vera nõ ẽ ponendo aliq̃z alterig Cad q̃portionẽ
a seipsa ad vg Ignẽ si sufficientes se tales ad substãm q̃ducendam
et q̃portionatã ipsi in ordine ad totalem ignis q̃ductionem, Et
nõ ẽt ponendo aliq̃z ad eandem alterig Cad q̃portionẽ hoc ẽ aer.
dentis. Eris alterig probabile ẽ accidentia nõ q̃ducere cũ q̃por-
tialiter remedre. q̃ substãm. vel certa nõ q̃ble. Ca si calor
se solo ẽ q̃portionaty ad aliq̃m calorem q̃ducendum et sufficiens cum
nõ sit ignis q̃portionaty alterig ipsi, tam hmõ dglis ẽ vnus ignis alteri
ipsi, q̃ vnus calor, alterig calori. ex hꝰ.
Inferes accidentia solum dr̃ posse reuerti ad q̃ductionẽ
eiã substantiarum.

Propõ 9na

Non repugnat nõ dari tale accidens q̃ ex nãa sua possit q̃ducere
q̃rtiale aliq̃m substãm. Ita adꝰ Vmr. Rõ ẽ. Ca nulla apparet in-
compatia, tum ex pte accidentis possibilis, tum ex pte substãd.
Nec ex pte de nie substã nõ pot q̃duci ab accidente. tum q̃a speciẽ
addgte, nec nõ pot cum accidente substituere q̃ptam addgtam
alterig substã, cum eã sint q̃paries substã quã nõ possunt habere
etiã si possitem q̃ducere eã addgte, cum nõ posuerit, ee aliqua
quã nõ possit q̃ducere in addgte &c.

Quod erat

Quibus siquidem experia, restat multas subtias adducere de nouo q̃ ꝑ
ꝑ eãs aligna media assignari possit subtilia, formam in eam
deuenire, producit ignem et calor solis transiens p̃ vitrum sereum
et semen. humi producit media corpus huic, et metalla pręsertim
viscerib̃ terrę, et rana pręsertim ex putri, nãm rore pręsentiæ
alterius nãm, aut eãm subtilis, sufficientes ad illas ꝓductiones.
Ad rationes in contrariũ ꝓdictis p̃ experiam nosse cuilibet licet
dum vt qd accidentia nõ mediante ꝓducant substantiam.

Ad quæstionem, ans generandi, qd quatenus aligũ effectũ ꝓducit
ibi sine applicatione eius ꝑ sectionem 2ª de 3ª ꝑ fectã cui ꝓpinquitas
ꝓductiõ adhuc recurrendum sit ad Deum. Deum magnã ad
efficiendum nãm, cui de facili subpleri effectũ causæ, adeoque effici
entium, nã ut quotidiana ꝓperit ultimas dispõs ad formam
aligũ, qm̃ nulla eãm ibi tunc applicata ꝓducere primi-
uet, quia ibi longa, debeat ea ꝓducere. Sicut ꝓducit ani-
malem ꝓximis ultimis dispõib̃ adiuuans. Nec in hoc. Et ulli
in quemcunq̃ recurrunt, nec in hoc artium, cum nulla disp̃itionis
eãm ꝓpriã designari, sicut nec in quemcunq̃ recurrunt ꝓ du-
ctionem formæ caduentis in eãm habitudines ad huius alte-
riũ esse. Nec. Vñ in strangulatione hinis aut in decollatione.

Ad 2dum negatur et in partibus ad illas experientias dico. Ignem
ꝓduci ab applicatione ferri candentis ꝑ educi aligne. reperte in
ferris ferri qd facile. inde. colligi, qd ferrum ignem concipiat ꝑ educi a corpo-
aligne cælesti vñ sole. aut lũne. Aqua etiã corporibus cælestib̃ ꝓducit ꝓpin-
ꝓductum ad applicationem calorem transeuntis p̃ vitrum et ignis illegum
exercitij, ẽ clare. Inuenitur minerabile in viscerib̃ terrę exercitia horum
em̃ ꝓ eãm pinacia aut sol, aut lũne aut ignis. Ad semen. dico. Illud in
sufficere. requiri ad germen. matrem unius animi, sed potiꝰ ex eadem materia
ex qua. Corpus animi ꝓducit a causis circumstantib̃. Docet ex mente in 4º
libri de Generne. Viuentia ꝓfecta. ut hominem, lupum, agnum,
ꝓuenire. a semine. Nec hoc. tollit quo minꝰ mas ut pater

Ꝯ adhanc Denominem sufficit dispoc ad sdum. ꝙ semen ꝯmentum ꝙ
mutam. De Vocabulis in secundum ut de ꝙ Cantus Cantor vbi ꝙdam
ei desunt Cad ꝓpalem Vnicad a Deo sola, decus in ut alibi Cad.
Vnicad. De Vocabulis semitritia imꝑfectis. Idem sentiõ ut de Ramis
alijs ꝙd grauj ex patri horum em Cõe Reg ꝙducens ado illorum ad
exigentiam dispoñum ꝙ etiã corpora edificiã in ꝑfectione Vocabulis
ꝙdictis de quo in Mũa de Cãto. Hæc hic obus Regulis.

Inferes impñabilem ee sentiam grauidam antigram in Rotonio et ali
bi docentiã ꝙductione Datiue ex patri fiem arme generica aut ꝓpri
ca illi subsid ꝙd ꝙducij Vñ. quod ꝙducij vana ex. agua et
calore &c. docebant eam ꝙductione fieri ꝓmo ꝓpriarme ꝙpria
rand sua arana indeterminate etiã ꝓpriatis grã nec Reg determine
ꝓ, instrumẽtũ ee ad accidentiũ solũ &c. Hæc dotrina mirus
ex ee reiicij Ꝯ. e imꝑceptibile quod esset ꝙducas ꝓpria et ꝓ,
determinate ꝙ autore Cõrtan et ꝙ hyan descendente ad indeterminate
Cad. Ꝯ. Sexte dotta de Vnitis quo genia aut ꝙpriate rand
includi ees ranas, adeoꝝ etiã ranam ꝙpriam ꝙductam et ꝓpriꝝ filias
etiam ꝓpriatas ꝙd nunqm excipent. Quod si rana dicas ꝙpriã
ꝙducere et quod hujꝰ rand ꝓpriꝝ aliqꝝ ad genus rand dicens ge
nuina rana ꝓpriata et adtuata.

Soluntꝰ Argta Contrariã Sententiã.

Ad sum. Argta ista ꝙductionem medium subsid unij ad alia ꝑ st
magni momẽti. Non sum Ꝯ. Doctum dicto ritelligendum ee de
actione agni subsid, seu de radice agni e ꝓpriã subsid, quã in ꝓ
e inter ꝓpriã. Ad 2da subsid ꝙpriã in ꝓpriã debellare alium ꝙdu
cendo accidentia ꝓpriã illi, quã sint in subsid debellanda ꝙ Cap.
hoc tñ stat, ut postea ex palea ꝓpriꝝ accidentiũ una subsid in
medio ꝙducat aliam; Non idem tamen in ꝓpriã stat dogr. Ad subsid ubi
accidentiũ unius ꝓpriꝝ subsid in quo ꝙducenda e subsid C. unius
ꝓpriã subsid ꝙdictã subsid ꝙ sint ei dogm. Non stamen hanc negat sanctus
sanctum Ans, nam ignis ex. e determinatꝰ ad esse ꝙducendum hoc
e ad aliud ignem. Idem dicendum de alijs causis nrijs ꝙ etiã dispo
nis, determinatis ad actiones ꝙ accidentia ad pontiũ occurrentia
exigentiaꝝ unaqꝝ unam formam ꝙ alia C. unius ꝙ compositi
imitur

imedie occurrens imediate ꝙ ꝺ ꝙtum Cum ꝺ Thó Et certe ꝛndi
Deo opportune imedie ꝓducere substantiam Car id tribuis accidentibus
ab aduersarijs Non stamꝰ Cum ꝺ vire num generans ꝓdicit ultima
dispositem ad dam rnalem et tñ ypi nõ ꝓducit Item corpora celestia
ꝓducunt disponẽdo ad formas viuentiũ ex putri generatorũ et tñ a-
malis dicis ab eis nõ ꝓduci illas formas Viuentiũ cum viuens in
Viuente nequeat ꝓduci ex tali ex materia Non obstat processꝰ cõ Thó ꝺ
Occam Cã ad hoc ut ignis ꝓducat aliquã ygnẽ, dicũ generãs ad istam
dispositem ponere passum mediante calore et alijs accidentibꝫ quã ꝺ ypi
ꝓducere in passo nisi virtutes patientijs accidentibꝫ ꝓpriis mediantibꝫ
illa ꝓducat. Et ꝙ ubi simile ꝺ dispositis passum formã ignis ꝺ ypi
immediate ꝓducit aliam formam ygnis.

Ad 2dum Nõ obstãte intuentia accidentibꝫ vnum positiue in additi
reipa substantiam ꝺ efficacia. nõ simile agere cum Thó ꝺ de
nomine extrinseco, dicitur imꝰ ꝺ. Sicut ꝺ: praeposuit Sabbatum
mihi quia ut sic ꝺ nõ nisi sumptus magnificentiam facit, ꝺ nõ nu-
mum est ꝺ nudus dat nõ dat materiam, nõ alijs eius nisi. Ita possunt ple-
rũ accidentia ad hoc ut substãa ꝓducat, haec omnia ab altera
substãa, cui nisi accidens ut alij ꝺ amabꝫ operans, ut habitus ea
substãa ornamenta dotes magnificentiam. Cã ꝺ ducãꝫ derivatiue a substãa
in accidens virtute modã quo ignis. Ista ꝺ Cã ꝙ hõ virtute ꝺ ab
virtuata accidens ꝙ substãa. Si accidens ꝺ ens gratiosa sub-
stãa ꝓducendã. Si substãa ꝺ verum ꝺ quã substãa solã ꝓducit
cur substãa. Non adeo ꝺ cum Thó et recẽ. amor adeo cur substãa
ꝺ stat cã ꝓpositum ut forma substãlis quatuor solum hõ vi-
tutes. Cã nos videmus ad presentiam talem formã vegetatiuam ꝓduci
alterum: quaedã de causis fortuitis totaliter in fluxum talis for-
mã, quã habemus fundam positiuum ad dicendum eum in degenerasse
tio alterius et ad malitiã dicendam prolem matrem ꝙ deuorare
esse. Nec valet inferre quã equus nõ generaret aliũ equum
dico cum quã tam equus ypi hõ ꝺ grave aliud equum et homo

de Substijs possibilibus.

Punctum 3tium

Qd est principium proximum Accidentium productivum

Videtur quod substantia non esse principium proximum productivum accidentium etiam illorum. qui sunt ipsa proprietates et passiones physicae. R. Accidentia quae sunt proprietates essentiarum producuntur ab agente productivo essentiarum. Nam iuxta axioma. Qui dat esse dat et consequenter ad esse. R. substantia vel materia aut forma non potest producere unionem sui cum alia substantia, sed ab agente extrinseco producitur unio. Ex: nec alias proprietates. R. Calor in igne dicitur sit proprietas illius, producitur ab agente externo. Ex: et aliae proprietates aliarum substantiarum. Probatur Ant. Quia calor cum sit proxima dispositio ad formam ignis ipsius antecedit. Ex: non producitur ab illa. sed ab agente externo. R. non est proportio substantiae ad accidens. Ex: non potest producere accidens etiam in se.

2do Videtur saltem substantiam solam non posse producere immediate accidentia in subiecto extraneo sed quod sola accidentia sint causae principales similium sibi accidentium in subiecto extraneo vel. Quod solus calor in aqua producat calorem ignis. Quod probatur. R. nunquam videmus substantiam vel ignem operari accidentia vel calorem sicut in subiecto extraneo, sine consortio accidentis vel caloris. A. Ex: non potest sola sine illo immediate producere illum accidens in subiecto extraneo. R. dicitur adscribi magis proportionata causa, sed calor existens in igne magis est proportionatus ad producendum calorem in ligno vel in aqua. Ex: calor productus in ligno aut aqua dicitur adscribi calori in igne existenti. Ex: non substantia ignis. Ex: ultra vero substantia non producunt immediate transeuntes se solis accidentia. R. calor qui est accidens dum existit in aqua producit ad quae solus calor in subiecto sibi approximato. Ex: etiam calor existens in igne se solo ad quae absque substantia producit calorem in subiecto approximato. Probatur consequentia. Cum enim sit eiusdem speciei uterque calor eandem etiam modum producendi habet. Ad hoc calor in aqua existens non superat vim activam caloris in igne existentem. Ex: si sic etc. R. quod potest fieri per pauciora, frustra fit per plura. sed calor in igne

existens, pt se solo producere calorem in aqua. Ergo non producit candem substantiam ignis. Sed substantia est per se sensibilis secluso accidentibus quod est falsum.

3tio Videtur Accidens non esse causam principalem respectu alterius accidentis similis sed solum Instrumentalem. Sed Ad operans in virtute alterius sit rationem Instrumenti, sed accidens operans in virtute substantiae etiam tunc dum producit accidens. Ergo sit rationem Instrumenti non causa principalis respectu illius. Probatur nor. Quia accidens est virtus substantiae, Et quia accidens sicut dependet a substantia in esse ita et in operari. Sed Accidentia agunt ut quo causa vero principalis dicitur agere ut Ad. etc. Probatur Antecedens quia agere ut Ad. est agere supposito totum per se subsistentium quod accidentibus non venit.

Respondetur

Tria hic sunt examinanda. Primum An substantia in se possit immediate producere accidens sine consortio alterius accidentis. 2dum An cum Accidente possit in subiecto alieno producere accidens substantiae vel etiam se sola. 3tium An accidens producendo accidens similiter agat principaliter

Propositio 1ma

Pro substantia creata immediate producit actione proprie dicta in semet ipsa accidentia aliqua nempe hoc quod sunt proprietates ipsius Ita communiter omnes contra Coplutenses. Probatur Sed nihil impedit quominus substantia immediate in se producat aliqua accidentia, saltem hoc quod sunt proprietates ipsius. Ergo non est negandum substantiam. Sed In efficientibus et effectibilibus omnis ordo accidentalis efficientis et effecti in eadem specie redigendus est in aliquam causam efficientem perfectiorem. Sed cum accidens fit unum ab alio in eadem specie Vel Calor ab alio Calore id ordo accidentalis in efficiendo Ergo redigendus est in aliam causam perfectiorem hoc est in substantiam ne detur processus in infinitum in accidentibus. adeoque substantia ipsa efficit aliqua accidentia in se. Quod etiam experientia confirmat de aqua quotidiane calida reducente se ad pristinum frigus Item de Actibus Intellectionum Volitionum immediate procedentium ab Intellectu qui est substantia iuxta communem substantiam sententiam. Porro accidentia illa quae sunt passiones substantiarum producuntur ab eis in amonistanti quo substantia producuntur. Et per veram et vltimam actionem cum sint ipsius

accidentia

accidentia. Patria ipsa: Vota dissa a subitis. Dic actio vocat, communis. Cū vegij mira productione ipsi in ordine ad generantē illij.

Propō 2da

Subita aliqua per sola mixte producere accidens aliqd in subo extraneo p̄ suam virtū subtilem mixte transeunte p̄ totū etiam de accidente qđ mixte subitam produxit p̄ emanationē. Omnis per producere in ligno similem huic, qđ mixte produxit emanatione.

Phr. ima Pars ea patet. Nam solem produxit calorem mixtione rigabilis calorem. Cū n̄ sit sol calidus forte subito, alterando, Nonnullis p̄ egletia p̄ qđ cū. Qui p̄ suam mixtam Gattiz. Item patet locomotiua qđ bobbis subita mixtione in pulsu p̄ cutis. Item p̄ piper et vinū producunt calore, cum mixtione hanc fortē, Et hoc faciunt mediante aliqua. Quæ, alias multiplicem Quia occulta. mixtione accepta. Qui mixtione, per tria cum nihil mixtum producit quo mixtum hāc virtutem subitam.

2da Pars. De accidente qđ mixte producit subitum p̄ Cū subita ex Signo hī virtū producendi calorem integrum nec impedit calore quem mixtione hī nec similem calorem producat in subo extraneo. Cū p̄ Indo. Cū quattuor 2 Cād grau gliber virtutem hī ad producendū effectū approximatū passo dei. positio bene attemperat in tuto suū exercitū et effectus abruptus, pce dei, nec una impedit alia, sed ignis et calor hūt structū ad producendum calorē et ex applicati subo extraneo nec unus impedit alium In tm cū unū agens qđ impedire actionem alterij, negatur, pbo cui vi mixtionis producere effectū diuersificatum cum eo qđ producendo abalio vi agentis producat actionē alterij Cād. Cū Cād similes in virtute rosqđ eiusdem rōne dicitur vīg ignis et calor in passum efficere &c. etc.

Dixi in Pone Cū subita possit mixtione in subo extraneo p̄ducere accidens aliqd in 2do. Cū duas vultus, accidentia qđ calorem pcere Patent producī immanenter ut sic dicā subtiliores, volantes contrarietā

Cū Pone 2da.

Inferes Ignem in diuersis locis calorem mixte produc poō modis, p̄ducere calorem in subo extraneo approximatorib⁹ ei⁹ similem.

Dā n' videa poise duas, ignis calor ut moduante alio producat aliquā, reducat
cum ō ignis in aqua sibi debite existat 2 proportionale in parte distanti

Propoā 8tia

Quia multa accidentia quā transeuntia, producuntur tam a substāntijs quā ab
accidentibus alijs Obr. Inductione Dā calor in aqua producit abiectionē
calore existente in igne. Item cor animo ab aīa et spēcies intelligibilis
ab ijsum Voluntas dā et ab habitibus 2 medijs 2 ingenijs.

Propoō 8ta

Accidēs unum pōt currere ut cā, ad plura alia productiua alterius accidentis sibi similis in subo extraneo abijs diversis subtā.

Obr. Dā calor gelu in aqua existens producit calorem in manu tuae
n' adueniens aborgua, qa hoc dā producit ne Caloris. Nego ad talis agente
extrinsece. Dā oīs alio se mouo calefit, manus ap̄ lauata calor in aqua
recepti. Ergo solus calor tuae agit ad eoz ut cā propinqua. Nego pōt
illa productiua Caloris reperi in Deo. Dā n' Philosō recurrere ad Deum
cum alia cā naturalis sufficiēs ap̄ assignauit.

Soluntz Argta Contrariā sententiā

Ad unum fundentia Phamistarā negantiā subtā Virtus virtute
productiua accidentiā quā ut Peripatet. ita distinguunt, dnt. A. ad
ad unum. Soluendū dno distinguere qā nego ad cā cum potentijs ipsi
producentis ut parte fundentia in ordine ad effectum productiua, cum ea
agens patiens dederit cā effectus ad ordinem ad productionē, potentia
ipsa dare attribuitur. Et cum cā cā, e cā Caati. Dei. Neglio dno.
dā dare A. dicim. Dā in productione vnij vniōnis spūalis ē distinctus, vi ipsi
cā in ista gnā, agentis quorūm humanorum qui operatur ad spectatā
grantē n' ad mēm aut formā, tamen ad diffinitam in productione ipsius
fatui n' apparet. Stij A. dnt, ē in spūalis quā in his pōt assumā
n' producens a forma ut calor ille qui dat ponit ad formam ignis B. n'
producit ad eadem formā ignis B. in spūalis ē illa quā dependet in A. dnt
emanare ac fluere absqua subtā, et talis ē calor in igne B. Qui
absque procedit emanatiue. Ad Dnt. n' ē spūalis subtā mo
accidentis in Entitē C. Nego etiā talis spūalis regrit in Entitē

in Entitē

in Gallie. Cæsar de quinquaginta cum effectis, sufficiat ipse
Victoriolus, ne opportet mittere alteri ad Ilerdam. Immorari
cum ipse experiar nobis ad de illum inter subitam et celerem duas Viele
mys a Brigne, fluvii calorem in aqua.

Ad Attium. Regia ira. Victor subito incolæ et duplicem accubitum
in tuto extremo, ita ut solvendo. Imo Regia vega. ne cum video in vertam
mee experiar ignem vs operari sine calore qui ad pedit imeile
operari, sed de nunquam videmus et experimur ignem de mee ad calore mise
recepto. Sita abilio dramus te separe es. pedet ignis de bene, mimanu
ad ducere calorem: ut modo. Edit Divisio. Effecty de adsonto apportuja
ad Cæd, ita ut apportio in flux in frustrabitur. Ad cum ossa in pedes spe
cialis N. illas de gerere. Cæd vs Dej nunquam ad ducere ossa cum in hui
talem cum illo Egyptiano. Pedet adsonto apportuna Cæd ita, ut pede
apportio flet in Brigne ignoridi illam ossa C. Cum Div: ignis hui Viri
tem ad ducere calorem. Vicem [illegible] ducere [illegible] cum hui et
duci ad etiam unde [illegible] seu in hui Victor adducendi.
Nati regia. Pupi: Ea aqua in ea calorem ad ducet, unde hi ignis mi ad
illum, sicut hi ignis qui calorem in me ad ducet, unde hi ignis mi ad
ad ducendo calore in tuto extremo [illegible] Victori accusat ad ducendo
ad ductionem illi etiam in adortus altera calorem existentia [illegible] quæ agis
tuæ. adhuc parare virei duas uti nisi in ad ignem accusat ad ducendo
calorem ad ducendi. Stratici fortis ignis attera pericat Victor duas ad
Fratribus currus ei ubi ego, qui currum perbet ubi tuæ habere.
Ait Divi: Ubi gat pi fluvii ad ducere ignis in adortus, fluit pre.
stra ad ducere C. Ad pi fluvii ad ducere in adhuc adortus fluit,
stra ad ducere N. hic aut pro mimy ubi ad ducat calorem in stra
in igne ubi calorem in manu. adortus Victy ad ductio ad calorem
etiam in igne qui ad tuto applicata. Ad stare Decembr. Ea
duas subito accelte ad ducere accidat in alieno tuto Vs ignis
calore, tunc calor beaty volui in manu Vs dextera ad ducta virgo.
erat Instius ignis ad ducta. Sexta Victoria. sicut eorum cum ad ignem sub.
stra, in qui ad ductus occulta ad ducendo calorem genua fortia sit subita.
Ad Attium. N noris imo Regia. ad pone ejy amare dico, accidens ad
Victor subito dolum in hoc tecta. Ea ad primum subitum mi re.

uit. Et quidē in finem substā et iuxta inclinaōnē eius dispo-
nit subm. Non vo etm in hoc sensu. qd, qd qd operatz n
pcipatr sed instrumtr operez. Solum em ē accidens Caā in
strumtis respu substatum. Tdi eruscdeq noris pbaq multum
pbat. Qa sequitz ex illa qd nulla Caā sit plus pter Deum
cum oīs dependeat a Deo in ēe et operari. Deinde falsum ē
qd accidens n dependeat a substa in operari, dum em calor in
aqua sine igne existens pducit aliū calorem in manu, tunc
certe n dependet in operari a substa ignis cui ē accidens.
nisi a Deo ut a Caā Vniuersli. Tdi Argti N. Primum ptm. Tdi
nimirū accidentia semper agant ut Quo. N iter qd agere ut
Quid tmpr pcipij a quo. pcedit actio solum sit pprium substaur.

CONTROVERSIA X

DE MOTV

Post explicaōnē Pcipiorū et Caārū Corporis substlis accedemus ad effectio
nes seu Passiones ipsius pscrutandas. Qa sit mobilitas, Lombilitas Dura
bilitas Intabilitas &c. pcipua. Censez mobilitas tū in re, tum in Mi
deraōne Phica. Ex mētu em cuius pcipm ē mobilitas Corporis pgressa
ē Phia ad investigandum tum earum mentium quā cālestes sphaeras
circum voluunt. Tum etm supma Caā idē Dei, in qua ut omnia rerum fon
tem ac pcipm oēm mētum desinere necesse ē. Qa re paucis cingi pnt,
ptinentia ad Cognoscendum mobilitis et motus ideo n pp Puncta sed pquāsita
expediemus Controuersiam de Motu.

Quaeritur 1mo. Quid sit definitiue motus? nam de existentia illius n ē du
bium, quotidiana em experta pbat motum dari quidquid censerunt
Phi antiqui, qui tn n in ea forte acceptione usi sunt nre motus
qua nos eo utimur. Neq em calefieri se aut frigefieri et ab uno loco
ad alium transire dubitarunt.

Respon

Resp. motu ꝑmo et bene. ad mentē, stricte ꝙ aerijs bonis exꝑssa
dicunt. ibo. Sed actus Entis in ꝓtēa grauis in ꝓtēa. Quæ ē ista
Maior? acty nō sensty Entis in ꝓtēa habet actum ꝑfectū ꝑ ꝓsimū simplicē
in actu ꝑmo. Sed tam moueri ꝑ mobilis, ꝙ mouēs simpliciter grauis?
Ens ꝑ grauis ē lignū, aurū, &c. Vel simpliciter stricte grauis ē moueri
ac mouēs in dicta ꝑma. Ordinaty ꝓtē ad alium actum. nec pe ad
Formā qui ꝙ illū acquirunt. Ideoq relinquunt ꝓtē alterum ꝙ
priꝰ et actum et ꝓximum seu mouens et mobile in ꝓtēa ad
aliū actum. hoc ē ad formā grauis ꝙ motū acquirit. Ds Calefactiō
grauis ē motꝰ alterationis. Sed acty in grauty tam grauis qui ē ꝓsimus actus
Seu mouens, ꝙ ligni qd ē ꝓximum ꝓximum, seu mobile, ꝙ mouēs
simpliciter grauis aut lignū. Vel forte et rota plene, grauis non ꝓ-
prie ē mouens, seu actum ꝓximum in actu ꝑmo, ordinaty ꝓtē ad actū ꝓ-
bile seu ꝓximum ꝓximum in actu ꝑmo, ordinaty ꝓtē ad actū ꝓ-
ctū hoc ē calore, ideoq relinquit tam ignem qui lignum in ꝓtēa ad
calorem.

Sed dicitur explicatē motꝰ Comitat ꝓtē ex eo. Qd bene negatur ad
illum dicitur testū, dicendū ē clarius eo Definito, ꝙ quidam actus
gaudet acquirere acqty Definitum qui cognoscit Definitū, videlicet qui ꝓcepit,
Definitum ꝑfecte cognoscit Definitū. Ede mouēt ex motu in actum mobi-
lis

pugnantes, cum en dr̃ eē motus actus ẽntis in potēa intelligit
Quid p̃ motā istructū dr̃ in potēa nī actu imp̃fecto et medio inter
Qui et purū potēa. Et inter pūs nī actū. ip̃fecto, idcoq; ex primotij
relinquit ad huc ni potēa ad ulteriorē actū p̃fecte gd ex primitiua
reduplicatiō. Prout in potēa ḡra istat gre possit gd ẽtij actus
in hac em̃ sueuit mōtus conformis tam accidentis gd substātis et differo
istat gd exprimit p̃ reliquas partiales. Qa dictū hic declarata.
Inferes 1mo. Motum dicere duplicem ordinem. Vnum ad mouens
alterum ad mobile eē actum et actiui recipi et passiui istatu
endo recipiū actiue mouens physice. Passiue ve motus physice.
Ignis aut arnē mouet vere dēs denominē extrīsecas dorsum mobiles
a formis extrīsecis ut visum a visione. gd n̄ sit unum mot̃ physē
obi, sed n̄ nisi moraliter. Obscurum obum n̄ patiū physice. de
gustum visionem, sed de ista, unde actus obi visibilis
Inferes 2do. Motum in recepta duo includere in tricē actio
nem et passionē. Qa motus et uia sortis p̃ potēa actiue et passiua.
sortē reducunt ad actū. Vnde etiā. dr̃ eē actus entis in potēa. Item
dr̃ gd denominis unum agere alterum gd aliter se hr̃ passum gd antea
sed actioni et passioni eade sueniēt. Dr̃ diuīs tres motus ad actionē
et passionē p̃ persuasionē gñ enumerat in obiecto. Qa motus genus entis
mobilis dicit persuasionē passionis in ordine ad eundem. Sermo, mi mi,
stanti mediato precedenti mi ente subito. Mouere em̃ p̃prie e trahere
a persuasione formā ad operandum formam. Etenim motus actus mouentis
existentis potentis mouere actiue actu fortis mouentis. dicit actionem
subito gd possit cum persuasione formā alterius terminatā. Stans autē
persuasionē n̄ dicit etc. Concepto suo actu et passio sensibilibus Vali
tei, pt̃ em̃ aliqd educi in subo et recipi in illo p̃ n̄ possent sua
uno in illo. Hinc aut alteriū.
Inferes 3tio Actionē eductus formā a subo in uno mi stanti cum sub
subo qd e actio formā alterius a mate eductā n̄ qē dicī motus potest ille
mouere subum. Qa mouere dicit possibile aliqd esse in instanti
cedenti cum persuasione. Dr̃ in aliqd posterius mi uno mi stanti,
sed existēd mouere aliud subum in quo possunt primeo form.

Inferes

Inferes 4to actionē totaliter sumptam quid sit dicere. Intrinsecum motum & passionē alicui motui tm̄ in duo instanti in quo corpus. Ita tm̄ ni hoc in instanti prīe hīe privatione motꝰ ejusdē et termi recepti in tuto rindle precedente. Sed primo dicerē vtrūa motꝰ voluerē totū acceptū. Ita volun in instanti durante passionē supponit potiā passionē esse finitē in illis instanti precedenti et prīe excludat negnem ejusdem in eodem instanti

Inferes vltīo passū in vno instanti esse terminū formā ductā.

vnū vno in instanti vna terminū forma ductā.

Inferes 5to Creatione vt est prīe motꝰ. Sed em̄ illud obiectū vīs non esset ab ente ad nē. Ita actꝰ nō est illud passum, neq; em̄ creatio pertinet

Zdo Quidlibz motꝰ mi instantaneus quo tꝰ Petrꝰ simul mi unus mi stans
ti producit. Dic ille quo producuꝰ Intellige Velocius et forma Subsili
seu ille. quo motꝰ dicitur mi motus ti acquirendo formã aligꝰ zdum
ees ptes simul. Dein successiuꝰ quo Formã ꝓ ptes et mi ꝓpre dicit
stibz producit rea quo motꝰ talis mi ꝓpre acquirendo formam
aligꝰ zdum ptes unam post alteram. Fiue mi formã subo. talis
motꝰ quo producit calor mi subo ꝓ gradibꝰ intrinsecꝰ Vnde dicit
mꝰ motꝰ zdum se totum accepti; seu zdum ora quid mobilis, sic
em accepꝰ ẽ tꝰ quia successiuꝰ cum includit pertransire. Permã ad
quem motꝰ quia pertransit cum Petro ꝓ ptes simul mi eodem instanti
sed ẽ diuisib motꝰ accepti etiam zdum peritum. Quitibet actionis
qñ mi cludit motꝰ qua talis seu forte accepꝰ. Item dicit
Inferes Motus mi ẽ ꝓ se successiuꝰ. Quia dicit Qui ꝓ se Methaꝑ.
Petri. dꝫ aperet motus mi ẽ Intra et extenditur mobile. pertransiens. Re-
beretur mi ẽ extendꝰ mꝰ successionis. Et appositꝰ qñ successio cꝰ
o accidens motui ut sic. Et vide ẽ. Qñ quidꝫ Deꝰ mi instanti ꝓducit
quam substantiam mi qñ. Tunc mi desinit motꝰ ẽ talis motꝰ actꝰ
Entis mi potꝫ ꝓtinꝫ ẽ potꝫ Et mi ꝓ successiuꝰ Cui. Re.
Stio Motꝰ successiuꝰ. Aliꝫ ẽ stimulus qui fluit mie alla interceptione
rerum et nulla interpolita mora. mtes. ptes. Talis ẽ motꝰ solis curren
tis exacta ordinem mã. Aliꝫ dicendꝰ qui fluit ꝓ ptes mi temporis motus ali
qua, talis fuit Currus solis die illo quo Josue Solem stare iussit dum pugna
Otto. Quidlibz motꝰ mi modo violentus et exacta aliꝫ mi ptes naturæ
seu neutri de qua. diuisione dictꝫ ẽ mi Contra. de Mã. Adhuc dicunt
Ipsi et motꝰ supernalis qui excedit vires actiuas et passiuas corpo-
ralis motꝰ mã Creatꝫ et Creabilis, sitꝫ Virtꝰ Dei agentis naturã
naliter motꝰ mã Creatꝫ et Creabilis ordinarie.

Sto Quid Quadruplicis Formi diuidꝫ motꝰ mi ꝓpter Formas formatꝰ
ad formam subsistens vi Cuiꝰ productꝰ formi subsistꝫ ex tota vi forma
ignis. Tupi, Leonis Vocas generaꝫ. Duꝫ formis ad Contra vi Cuiꝰ aliqua
crescit. Sive mi alteratꝰ, sive mi Latꝫ Vocas augmentatꝫ. Aliꝫ for
mis ad
animatꝫ ad Motum ut cum aqua fit calida, petitꝰ frigidꝫ, Vocas Alte
ratꝫ Actus Formis ad vtꝫ. seu ad Locum aliqm Cursum mi quo vi
ti liꝫ formꝫ aliqꝫ Vocas Latꝫ seu motui Localis. Ecce hic Diuisio

Inferes

Interes. Motum p̄ re cognito ad aptitudinē p̄terire subtrahēdo Contū
Elicis, vbi motus reducit ad idem p̄dentū ſui Perm. Per accidens p̄terre-
duci motū ad alia: etiā Relata hoc ē ad Locū et ad Vbi etc. Quatenus
hūc p̄ accidens ex cognitō motum.

Quārit 3tio. An motū diſſin vtr̄ mouente hoc ē Reſpō actiuo a
mobili hoc ē paſſio paſſiuo et a Perno hoc ē forma qua p̄ mouens cognitō

Reſpon. Motum diſſin vtr̄ modaliter a mouente mobili et Perno. Rō
ē Qa motū in re ē ab et Paſſio. Ergo: illud ab et Paſſio diſſin vtr̄ modo
Qa motū in re ē ab et Paſſio. Ergo: illud ab et Paſſio diſſin vtr̄ modo
etiā diuerſorū. Vt Intellec et Volūc abſolutū potentiā diuerſitē diſſin
hāt. Vbi vo et nolitiō diuerſi modi tendendi. Porro ſpecificab
et Individuab extrica nihil aliud ē qm̄ note ſeu ſignum infallibile
ex quo Colligis huiusmodi diſſin ſpecif numero habitū.

Reſp ad Quārtū 3tio. Dicēm motum p̄ paſſiū et amīt ſpecificari exc.
tendēce a Perno tali et ad talem ad p̄mū tendit ad talē ſpēm et gen re.
ducis. Motus p̄ paſſiū autē et tm̄ habito ad talē ſpēm et gen reducis ſpe
cificant exterē a motiue et mobili etc. Motus frigefactibilis a tempore Ca-
lefactiuus a Calore. p̄ paſſiū ſpecificat. motus p̄ paſſiū aut adiqua et
ad tubū calorē. Qa motū ē Qa Vult illud qd̄ p̄ paſſiū ad illud ſpecifi
cat ſpecificāe accōmodate complectit interit exterē. Sic Qa forma
p̄ paſſiū mutat exterē, ſpecificat etiā illum exterē. Et qa vitale p̄ paſſiū
Interē. ſpecificat etiā illud Interē. Sed Perno ſpecifi hoc ē tales qui acqui
riry p̄ocate ēē tales p̄ primū, et determinate tendit et mobile p̄ paſſiū
extrīe, motus etiā tendit ad ſpecies tangēs ad p̄ paſſiū et determi
nauit ſui, atq; ex obiecto, tangēs iam totum p̄ paſſiū hūc. Qui ē
vſus motū Alteracōis calor reducto ceſſat. Vnde etiā Perno ad quem
determinat Formā. Qa tendentia motū terminat ad acqui p̄ paſſiū illum
nō p̄mittendo ulterius motum acquirere, p̄ plendum tum.
Rō ſchē. Qa motū a mouente et mobili dependet ſpēs iterum ē amatis

his ꝓpre quoꝝ varietꝫ. Dñs mi ꝑ sortio ꝺspecificatiꝝ extrinꝺ cum Perhe ad
quem motꝰ et mobile. ꝓsunt admitti reiꝑ motꝰ, minuciꝝ ꝑtitꝰ hoꝝ
é ꝺ ꝓmiꝺ qꝺ ultimo ꝺplet motum in ꝺtali appropinquatiꝝ et ad cauꝫ ꝺpẽ-
ciem ꝺ prꝫ rodetiꝫ - De Perhe aquo et medio Gendo qꝺ motꝰ ꝺ ꝺpei
stear ꝺ illa Ꝺ Perhꝫ aquo é ꝺ qꝺ volunguꝫ m motu. Vndeꝫ hazꝫ vij
vdo in ordine ad ꝺpeꝺtionẽ motꝝ ꝺ hiꝰ ꝺ ostẽ ꝺpendeat a Perhe q
Quo. medium etiã é ꝺ qꝺ aquum diuersis motibꝰ. Vndeꝺ illi ꝺ tribꝰ ꝺpeꝺ
Drus Ꝺ Mãa é simꝝ huiꝰ ꝺ illi formꝰ ꝺ tribꝰ ꝺpeꝺ ꝺpeꝺtis et ꝺpeꝺ-
mis.

Ꝙ 2do Ad Ꝺclusiuꝫ Cũm motꝰ ꝺcumere indiuiduũ seu Vnitꝰ
numericũ Inttiã ꝺ Vnitꝰ numerꝫ. Permi ad Ꝺcl. Mouentis
ꝺ mouentiũ mobili ꝺ ꝺpẽs seu nittantes. Cum aũ Vnitꝰ numerꝫ
sit ꝺfecta, ꝺfectum autẽ sit ex integra Cãa, ideo ex pluribꝰ simꝫ Vnitꝰ
numerꝫ motꝰ. Deinꝺe. Vnitꝰ ꝺ hiꝰ, Numerꝫ id ꝺ numerꝫ motuꝰ
sic. ign Calestis ꝺ mutatꝰ. ad Calorẽ ꝺ ꝺfert a Calestione termiꝫ
ꝺ ad Calorẽ B. Quam ꝺ item hoc eadem ꝺturꝫ motꝰ in medio,
ꝺ numero motꝰ dantꝫ vnꝫ, duplicatꝫ motꝰ. Quoꝝ ꝓtiuꝰ unus ꝺ
ꝓ in una in formata ꝓ una, alter in eadem una in formatarꝫ
formam Calaxentiam.

Ꝙ Judicij 3tio Motꝰ ꝺ ꝺpẽ ꝺ ꝺpẽ ꝺ ꝺpẽ ꝺtinuari? Ꝙ cum ꝺ ꝺpẽ non.
ꝓ motꝰ ꝺ ꝺpẽ ꝺfert n ꝓ ꝺtinuari ꝺtum ad unũ ꝺ ꝺ ꝺpẽ ꝺ ꝺ ꝺtinuari
ari vnꝫ ꝺ ꝺpẽ ad ꝺ ꝺpẽ. Ratio. Ꝙ in tẽ ꝺtinuꝫ ea ꝓportiõ ꝺtinuari
ꝙ ꝺ ꝺpẽ ad ꝺ ꝺpẽ, ꝺ extremi, tamꝫ motꝰ ꝺ ꝺpẽ diuersi qui ad ꝺ
n ꝺ ꝺpẽ ꝺ extremum. Nam nõ ꝺtinuꝫ diuersꝫ n ꝺ ꝺpẽ ꝺtinuari
eadẽ mãa. Quo ad ꝺpatiũ vna et Quo ad ꝺpũs cum ꝺpeãt ꝺ ꝺtinuari
tranũ (nam nõ ꝺtinuꝫ n ꝺpẽ ꝺtinuari nõ) ideo ꝺpẽ
ꝺtinuari quo ad unũ ꝺpẽ vna quo ad ꝺpũs ꝺ quo ad aliud uniuersus.
sic. dum ung motꝰ in vno ꝺstanti ꝺsistere et, alio ung incipere ꝺtinuꝫ
ꝺ ꝺ hic cum illo vno ꝺpẽ.

Ꝙ Judicij 4to Vnde. in motꝝ ꝺueniꝫ ꝺtrarius Ꝙ a Perhe.
Vndeꝺ illi motꝰ ꝺ ꝺpẽ ꝺ ꝺpẽ Permi ꝺ in ꝺpẽtia. ꝺ vꝝ.
Calestis et ꝺpẽtia ꝺ motꝝ ꝺtrarij: Ꝙ Permi ꝺ ꝺpẽ ꝺ ꝺpẽ
et ꝺtrarij ꝺ ꝺpẽtia nauis ꝺ ꝺpẽ ꝺtrarij: Ꝙ Permi
Perhaꝫ terrã et motꝰ ad ꝺtrarium Ꝙ ꝺ ꝺtrarij: Ꝙ Permi
ꝓiorũ ꝺ ꝺ ꝺpẽtia.

Judicij 5to

Quadrig 7mo. Plane aliqd mobile hor.d sistem moveri duoby motiby strarijs
Ex 5mo Idem mobile n pot nauis moveri duoby motiby strijs simple et spiris
simplo. Ex eisdem potest nauis moveri duoby motiby strijs simple et spiris
runc potest nauis 2 formd strid simplo et 2 plic potest in eodem sistio
adeoq; dirigi ad omnimo 2 formd in sistio cognitd. Sequitur motu opositis
hint. 8 Demo formae oppositus. Sed regula n admittit Ex eisdd exquisitis
format.

Ex 2do Idem subsistens pot duoby moveri duplici motu strarijs. Ex regula
dictum pot duoby pedib duab formare plicam eadem mia. Unde sequi
dari calculo in summo et principio ad summo dijudicare tuto duoby strijs
rijs locabilis n pot etiam duoby moveri motibus unitis portio hor diversis
Ex 3tio Defacto dum nauis ea quacumq; duplici motu. Ende cum pot
unam manum ad pollicis curuam et alteram depinnis decursum, nunc ista
qd omnino e eadem in utraq; manu moveri simul eisdem duoby motibus
naliter. Ita in motu n pot oppositis strarijs. Ea vt ad 2 Vbi addicta
o 3ij dens ad, sicut Ex duplici loco inadigne et in dextrinis n strarijs
ad, sed potijs abilla vt pote a Sole spiritu innata exigit. Item et
motu qui terminus ad duplicem motum inadigne n pot strarijs esse ad
solum illum cum strarijs qui terminatur ad 2 Vbi addicta, hoc est ad 2
loca addicta. 2 inadigne duo termini. &c. dictis.

Inferes hinc n pot nauis simul et semel strarijs et trijstarijs curia
idem etiam fortis. Ex eisdem principijs et strarijs curia etia diuersa saltem
fortia. Item n pot nauis simul amare. ofodisse idem, aptonli
rijs et displicentijs, vni eidemq; etc. Ea hi motu cum strarijs simplis simul
et ipsis Terris seu stirmd, hoc est Letitia, trijstia, amor, odium strongly
fortia. dictis facit.

Quod dum nauis in mari movet Versus Orientd pot Ventus existens
in nauis simul moveri Versus occidentem (qm nauis Ventus Orientalis, nunc
Desire moveri Versus occidentd.) sed tunc moveri duoby motibus strijs
sicet motu nauis ad orientem, motu aute suo ad occidentd. Ex: ignis
ves pot simul moveri duoby motibus strijs. Ex 8 non solum in subsistens
existens in nauis uno motu locali movet. Quin ipse velocijs movet
Ventus occidentd qm nauis, Versus orientem, nunc desire moveri Versus
occidentd. n tam velociter qm si nauis quiesceret. Ea motum strarijs
nauis magnae ex pte retardat, 2 nauis velocijs movet Ventus orientem

tunc. scilz. Petrus vero orientem moueb, ꝙ tam cito ꝙd illuc pueniret
ret in naui. Et ꝙ primum motum ostendunt ad ꝙmlo retardat motu
uersꝰ Orientē ꝑ demꝫ tam Petꝰ ꝙm nauis ꝙd ꝙ velocit mouebꝫ et tunc
Petꝰ mouebꝫ quidem ap̄parenter et eodem pedes attollendo eos et depri
mendo, ideꝫ fatigabo, ꝛ euoꝛ tñ Petrus remanebit sub eodem
puncto fixe tñ ne mutabit locum. seu ꝓpter hoc mobilꝫ, ideꝫ
nec. mouebꝫ de loco. Et ꝙmuis tunc esset ꝑpe extrema nauis cum anteꝛ
fuisset in alia ꝑte nauis tñ, Ee in hoc ꝙd illuc ꝓcessit Petrꝰ nō mouebꝫ
Petrꝰ et nauis nisi nauis una ꝑpe extrema. ad illud punctum fixum.
tunc accedit quod abilꝰ recedit. Petrꝰ, ideo Petꝰ manet in eodem loco.
Cuiꝰ rei hoc. signum, ꝙd si baculꝰ ꝓlongat humi figerit defixus
ne ꝫ cum Petꝰ dextrꝫ discesserit sinistꝫ illum baculꝰ remanebit. Interim
nauis in petra dicta appulsum ei ꝓpositi pedes identitatem habet.
tanti ut sub pedes eat. Indeꝫ ꝙd tñ Petrꝰ nō mouebꝫ tñ a prora ad puppim
ueniet.

Quarta suo. Quidꝫ quis acquisita - motui. ꝙ Et sicut motꝰ in re ē
actio seu ꝓdus seu acquisitꝰ Terni. hoc ē formā cuiꝰ fuit priuatꝰ in subꝫ. Ita
quis in re. Est priuatꝰ seu ꝓcisꝰ in Terno acquisito ꝙ motum seu
ē actio, seruitus Terni. Stringit idē ut motꝰ et Quies sit una ualeꝫ
uis Entis in recto. Differens idem in obliquo nō motꝰ in stantiꝫ sub
in quo iam excipit ipsa forma, quā mōte. n̄ fuit acquisita ꝙ motum
Rō ē. Et cadem Entia ꝓ eō amꝫ habendi et seruitus Terni seu
formā, sin̄ Verbꝫ ꝓpiꝰ habendi amare dare et seruare. Opponꝫ
tñ Quies motui sinꝫ ꝓ priuatiue, n̄ tam ꝓ. ꝓpriatiue. Et nota
et ꝓpter motꝫ et Quietis. nulla aut tabi mutuē ꝓpter ad tñ ꝙ formā n̄
ut ad Carentiam illiꝰ. Unde - nota hic ꝙd ꝓcedit discipulꝰ a Rō
motꝰ ung ad Quod a terꝫ Quo. ubi et quia ꝓcedit. Una in Terno
aliquo. Petꝰ prima et ꝙ sto. alia in Terno aqua, Petꝰ pure
priuatiue descriptiue ē ꝙ existā in priuatione motus.
Hic pauca dicenda de motu. Relegā. hic ꝓcedit
partim in Controuersi. mixtē legente, partim in libꝝ
de Generatione tractabant.

Controuers.

CONTROVERSIA XI

De Motu Locali et Loco eius Terno ac huic opposito Vacuo

Siquidem mobilitas Localis seu Localibilitas ē proprietas Corporis substantiae ideo praemissam declarationē naturae humiditatis ut sic agendum ē de motu Locali, eiusque Terno Loco propter melius intelligendum mobilitatis Localis naturam. Ut itaque

Punctum Imum.

Quid definitiue et in re motus Localis, seu Latio? Quid tardus? Quid Velox? Quid motus Proiectorum? Quid motus reflexionis directus et obliquus?

Videtur, Amo Nominal: Motum localem non esse in re quid distinctum a mobili et Loco, sed esse rem ipsum mobile successiue. Unitum Loco maiori re rem esse ipsum mobile gratia non replicatum. Successiuam hanc negationem distinctam a Loco. Ratio non apparet necessitas alterius distinctae entitatis, quam debeat explicari motus Localis.

Ideo Videtur P. Arriaga et P. Ouiedo tarditatem motus Localis explicandam esse per interceptionem grundam morularum omnium et ideo sensu nostro imperceptibilium, ita ut quo tardior ē motus Localis eo pluribus morulis interrumpatur. Quo Velocior pauciorib. Ratio ē Ratio nisi in motu Locali hanc morulam admittantur non assignabis Ratio Cur eodem quadrante horam maius spatium percurrat aquila Volando, quam testudo deambulando. Item Equo Currente. Quidam Currit pedes in arena successiue figit, et Vestigia imprimit sed tunc aliquantulum moratur, nec enim in instanti potest simul pedes figere et imprimere Vestigia et sursum pedes leuare. Et: dum Currit aliquantulum interrumpitur et moratur Ergo etc.

Stio Vides Motum Pectoris q̃uenire ꝯ̃ habitu pulsu sed abaere, ita
ut in primis pulsum moueat Dubitari pot̃ uerũ, uerũ sit̃ abaere, et sit̃ uerum
aliãs attendat̃ tenẽ deformitas pectoris abeat. Virtus q̃ uera
atq̃ta pectus quietcat. Sed ꝓbr. R pectus deinty motuos pauulo post
mitiũ pulsu q̃m in principio, hoc aut̃ negaq̃m accideret, si mouerens abeat
pulsu. et sit̃ abaere. R. Item impulsy ꝑ impressionẽ grauitatis ut
Leuitas, cũ aute motu sursũ e Leuitas et motu deorsũ gradit̃. Er. e
R. Motus translatiuus ꝑ se ꝓ Motum ingeneratũ. Er. nec motu ꝓ pectoris.
Quinto Vides Motu reflexionis generari abs pectore ut dentiunt Corpi
obijcens
R. Cuiuspiã Corpus quietcens n̄ mouẽ n̄ sit potiq̃ solũ. Proximum. ꝯ. amo
cũ motu reflexi. R. Impulsy erunt sufficiens erat ad pressandũ tempus
pectoris et adhuc pulsus multi pita. Cui. Er. reflexionẽ n̄ operabit
R. Reflexio tunc ꝓ specie n̄ causa n̄ specie. Er. nec reflexionẽ
a Corpore obijcente. R. Si motu reflexionis causares a corpore obijcente
semper causares. Sed sit sumẽ. R. Quo impulsy, fortis, eo fortis reflexionis
Er. motus pulsu pectoris q̃uenit. R. pectus n̄ se mouet. Er. n̄ ꝯ motui
impulsu, dum ꝓ motus adhibeat̃ pita.

Respondetur

Motum occasione dari negare. Sed manifestum e. Motum eẽ ꝑ se
existere, hic nunc, et postea transferri illuc. Negq̃ obstat alia ꝓ hac
parte e, q̃m si quis cum Cremio opus Zeuxis. Ex uno loco transiret
ad alium. Et res hic existens abs ꝓprietat. Supposita. itaq̃ existe mo.
o Localis sit de illo.

Propoõ ama

Motu Locali definiue e actus Entis in potẽa ad locũ q̃tus e in potẽa.
Inre q̃ e actio vlti, q̃tus successiue ꝓducens p̃dicta rei mutatio de
minuta. abiit. Nec amb ptis. Sed quoniã et loci et res ꝑ motum Lo
li. Ad. Definio. Sufficenter discriminat illum a reliquis motu. Nam
de q̃tuor ijs vnitis q̃tus q̃ actus e sufficiens definitio q̃ agente
Item a pari. Sed motus q̃tus Augmentatiuus, alteratiuus, Actionis
Vere et ita. Ergo non motu Locali.
Ex. Occasione Definitis motu Localis ab motu metaphoris nam q̃tus, qui
ex Ludo. Et aliqd mobile posse moueri motu Locali ꝯ̃ intermissione.

dnu visibli. Solui instanti sup poris. g̃ instanti d̃ long: Car attactu ps
ii

Propõ 2da

Nullum mobile siue sit spirituale, siue male vñ Angelus autho
Lupus pt moueri nadr motu locali in instanti, Druiritg tri pt.
ima pars vñ apudoes plr. Qd motu locali é de gr̃e spiritus siue
cessiuu gud d̃ solui successiue fiunt sedimale et ex nad una pte
xa et successiua, ita ut earum ptes negueant existere simul
ex una nad, nam motu locali termin ad vbicnos, quae una nadi
Qd nadr simul plures hr̃ possit. sed necesse sit gd earum no.
una acquirat priores amittat. Clarū é n̄ pte duarum
Localem in instanti, sed celebre acquiri unam vbicnem pluriu
p motum locali. Ac pinde. successiue ut ex parte in loco ostri
mus. Pro solutione obiectorum ista. unam pten

p primu plr.

Nota una Qd oculus d̃ videat in instanti vltimu corpus loco moueri
gnito aut d̃ videam ee actione in instantanea, n̄ in loco d̃ p̃ visio
in instanti tpore duret et multe post euanescat.. sed Qd exple
specieu visibiliu et exple ipsius pruntiu d̃ repugnet videri in
instanti pt tñ aliunde repugnare ex. plr, obi. si hoc sit falsu
ium. Solutio mobile dum movet solum in tpore magis accedit ad ter
minu p̃ nisi in instanti. Corpora etm g̃ velocia n̄ pari velocitate
plyca transeunt spatiu longiu, sed pari velocitate morali ee ex
p̃ sit tanta velocitas ut excessu longioris spatij d̃ sit insensibilis.

Strum. Neg̃m Angeli motum in instanti p totum spatium d̃ tpis
Atum. Licet lux reflexa in instanti p totum spatium d̃ tpis
ulla Qd etm Angelus absenti in instanti p totum spatium. Rad.
Qd Lucc. n̄ transit de loco in locum. sed portio lucis in hac pte ipe
tij pdecij aliam in aliam pte spatij et motu loc. aliam et aliam pdu
ctionem successiuam, nad pt plures fieri in instanti. Ita..
gelus vñ aut ad hoc Ens una motus de loco ad locum n̄ de spatio in
spatium p̃ ductiones sibi tñ successiuas, sed p transitu a spatio in
spatium successiue acquirendo et emittendo vbicnes.

Zda Pars. Qd unitg Ens siue spiritale, siue male posit moueri
localiter in instanti ex uno angulo vñ ad alium. Obi a p Soar.

recentior, qui illam tenet. Scotus P. Hurt. et Arriaga. 2a bt successio actualis exigat a motu locali n. tn. e de essa eius, sed ht. sep modum extensionis actualis respu 2ntis quae ita exigit a 2nte ut hac ab ea divelli n. possit. Solum Er: exigit naaliter a motu sicut extensio a 2ntite. Et solum successio aptitudinalis, hoc e exigentia successionis actualis e de essa motus localis. Sed pt huic exigentia Deus contravenire sicut exigentiam extensionis in 2ntite contravenit dum Chrcs penetravit foresaut Uterum Beatissimae, iuxta quosdam. Er: pt aliquid moveri localiter in instanti. Pbr ior 2a successio actualis spectat motui locali rno ubicationum quae qa mobile n. pt ee in spatio maiori quam exigit sua sphaera et aliqn n. pt hre plures ubicnes prio acquiris unam post aliam ac proinde successive. Sed ubicnes aquatibiles n. st de essa successiva motus localis. Ers nec successio actualis. Pbr nor. 2a bene pt salvari motus localis si sint ubicnes plures licet n. successive productae. Cur enim n. psertim cum motus sit actio productiva ubicationum pt a Deo cur rente et elevante mobile pvenire ab eo actio quae psentia plures producat. Atq ita pt Deus dare mobili aes simul ubicationes in eodem instanti quibus debebat naaliter moveri successive ex Schola. Vtq ad Ecclesiam p totum spatium. Pt qz Deus collocare illud in toto hoc spatio qd e ad ecclesiam in instanti. Tunc autem debitus motus localis in instanti, n. qd dat successio in instanti. Sed qd in instanti sine illa motus dez. Qui illam successionem exigebat ex sua natura.

Dices 1mo. Quies n. pt dari in instanti etiam dnitus. Ers neq motus localis Rx N. consequm. 2a quies e perseverante. nd p fne hoc e in forma p motum acquisita. Unde dicit 2 numerum p fnem ee in instanti psenti et fuisse in antecedenti. Cum Er n. vio in por tet duo ~~nra~~ instantia n. pt intelligi sine tpre hoc vo n. vi sit in motu ut manifestum e.

Dices 2do Motus localis e essentr successivus. Deus autem n. pt destruere essentiam rei. Er: nec facere pt ut motus localis a Schola ad ecclesiam sit in instanti

Rdis

Resta dequendo dicit Motus localis est actus, successivus aptitudinati, hoc est obiect
Localis motus est exigere pluralem Vbicationum successive respectu ejusdem corporis
determinate mobilis est actus successivus actualis N Curam ne ejus habeneto
Vbicationes pluralem. successive, ejusdem simulac motus localis.
Motus localis definitur a multiplex. Alij proprium quid ab pluralitate successive
obtinentium, alij ejusmodi mobile, talis motus est ejusmodi. Alij motus pro
rient pedum, aut magnum ejusmodi simo auctij, mouerij. De hac motus pro
dentij est actus a potentia de illo in quantitatiua dicens. Alij motus pro
vid. Est actus Vbicantis ejusdem Vbicatum. Alij proprium est ejusmodi mo
le. Talis motus est in ejusdem genere.

Porro ejusdem intelligas illa. Corpora. quia in quantum localiter ex. Virtute ejus
mobile. ut moueri, pulsat et tangit, sed a balaga alia exteriora causa impetu quodam
ea impellente. Aliquo alio. Inclinando in ipsum. Alij ita motus est localis Re
flexionis seu. reflientis directe aut obliqui. Qui est ab ictu Vibrante. aut pulsan
mentem quia. aut ipse pulsatur obliqua aut directe opponitur. Et tenet et
Cuiusdam corporis non mobile. sed ligati extrinsecus. Talis motus est pluralis
ne gabriele et curua a recto inuoluentur reflexatus obliqua et directe. Alij ejus
motus est localis Vectionis, Tractionis Phantasiae qui est ejusdem motus.
Deinde localis motus, alij est curuij, alij recti. aut rectissime. et quia patet
De his et de. Motu ejusdem in reciprocatis in quanti aliqua de quibus est
uendi. Vide. Nunc quaeunt motus localis, tardatus et velocitatus
a Tua mouens ejusdem. Vide. agat quaeunt motus reciprocatus, aut itus.

Propositio

Mensura. tarditas et velocitas motus localis est duplex. Vna Intrinseca et ejus me
dium fundant principij tarditas. et velocitas alia Extrinseca. Intrinseca mensura tar
ditatis motus localis est debilitas potentiae motiuae ejus in comparatione ad effectum ejus
plicationis seu defectus bonarum dispositionum mobilis, et in immediato modo. Velocitas autem
mensura intrinseca est fortitudo potentiae motiuae, aut ejusdem habitus dispositio
mobilis et immediatus modus. Extrinseca Velocitas et tarditas. motus localis mensura
tur Circulis ejusdem linea indefinita sub una circulatione ejusdem motus ejusdem
aut minus, dicit Velocior motus aut tardior. Potest etiam de mensura extrinseca
et ejusdem spatium ita utrumque duo tardus et parum loci similis transeunt, Velo
cior autem ille multo. Hec doctrina est omnis Phoni et ad Nostrum Artis
multos locos ex ejusdem. Exemplis autem ita. Si quidem aqua celerius mo
ueat quam testudo Respondeo. Si motus utriusque in eodem medio, ut Hanc tabij, Vi
gnum dico ejusdem utrumque motus sed inaequalis ejusdem diuisibilis et com

positio ex potiꝰ. Ita ut plures pticꝰ spatij a quiꝰ. vnꝰ eadem circulatione
efficiat, qui restituꝰ. Plura autē idē efficit qui ē in aquilone vno motu
qm̄ in festiuꝰ. Et portiones ꝓ illi maiori vi applicitꝰ. Et ita qui quadrat
cur ꝙ ita. Circulo moto ꝑtes inferiores ꝑ celeritatē ꝑ tarditatē ꝓcedunt
et superiorib⁹ ꝙ ꝓpter hoc priori ideo. Et quadꝝ ꝑportiꝰ. Magnitudinis
ꝓtium superiꝰ ad ꝑtes superiores quā ad totā circulationē eam habet ꝑ
tio inter spatiū intercludens a pticꝰ superioribꝰ ad spatium ꝑtes
endum a pticꝰ inferioribꝰ. Data ergo ꝑportione duplicatꝰ
Inuite ptiū circuli, dat etiā ꝑportiꝰ duplicꝰ in spatio intercludē.
n̄ dū lōgiꝰ ꝑtes inferiores, Et cum paucioꝝ sint minꝰ tarde ꝓtij
ꝑtiū ad eadē circulatione. Et ꝙ quadrat vide cum ꝑtes in
feriores, cōgruā velociꝰ moueaꝰ q̄ superiores. Itaq; diuersa mouerī
Et angule ꝙ in gulfy dꝫ applicari sine magis pticꝰ, inferioribꝰ bre
culi. Et ꝙ mele. ꝓtinuitꝰ motꝰ. Et q. c. Et genius dꝫ ꝓportiꝰ
Virtꝰ motiua cibꝰ pticꝰ circuli tā ad hoc tardiꝰ mouebaꝰ ꝑtes in
feriores ex. accidēti. Et sicꝫ gradus proximi dꝫ celeritꝰ et dꝫle. ꝓpe
tiuꝰ subeadem Circulatione ꝓtinere ꝙ ꝓdiuꝰ ita. q̄ maiꝰ
bit. Et ex altera ꝑte. Antecedentiꝰ ꝑtes nec ꝓrumpere nec penetrare
ꝓtunt. Vbi aut signū ē a posteriori hoc. Et si illi ꝑtes ꝓnoueaꝰ velut
superiori ꝓximiꝰ curruꝫ superioribꝰ faciendi.

Inferes motꝰ tardi velociꝰ et tarditatem ē ipsum spatium motꝰ ꝓtinuꝰ.
Fiunt breuiꝰ aut longiꝰ spatium ꝓprius, qui orbis ꝓ ea uiri impetu agun
ris et vij ꝓ ea. maiori rectꝰ dati a bijꝰ ita ꝙ bijꝰ velle regula
cere eundem motū poēt ille priori velociꝰ aut tardiꝰ, sine additione
aut diminuēne alicuiꝰ spatiꝰ dati.

Propō xta

Motꝰ ꝓtinuꝰ n̄ ꝓcedit a motu nec a grauitate, leuitate nec a ꝓportiōe dꝫ
aere. et aqua nec a figura ꝓpria. sed ꝓcedit mediate a. Et ita qui dā
gitati impressa, applicante. quā vocaꝫ longitꝫ. Ita 3mr bet.
Arma. Pars. Sed ē itra gradū apud Cancrum̄ dicentē qd motꝰ ne
cessarij ꝙcedit primū a ꝓtm. ꝓcedit a ꝓrsente. Vide aut pars ꝓcedit
a causa ꝓtā a vide de. ꝓtm. Et motꝰ tardi ē Eni. successiuꝰ cuiꝰ ꝑtes di
mul n̄ existunt. Et dum existit pars posterior n̄ existit prior et ꝙcōit
pars posteriꝰ n̄ tales a priori adeoꝰ motꝰ gitatiꝰ n̄ ꝓcedit a motu
Vide Pars qui ē itra n̄ nullij ꝓportiꝰ gitatꝰ mouet virtꝰ dꝫ prij

hoc

hoc: a tra gravita y Lenite ex trivetim deterrita experiente Ph:
Ed gravitabat se è deterrita. ad motum deorsum, et levitas ad motum
sursum. Hinc aut sit ut gravis corpus grave deorsum, leve deor
sum. Vi: moty ille. n° pt gravitate a gravitate.
Stid Partis qui è hic. Cancerando decentem y circum ambientem
a proiente, postea a medio y ab aere et aqua &c. una nulla Elice
ita è vac. Ed ita ex. aqua ne aeris qui facit ni gellens. ovines motus
pilecti, tunc genus n tangens y petit scindendo aere maximum petu. qui fact
pondo pilei deret ipsum impellere. Sed hoc è stim. ex natura Vi: &c.
Deinde a flante Vento Versy orientem ex plosy in adversum globy ma
gno impetu fertz. Vi: latio illa. n° è in aerem volarendo Ed hic ad
uersy é. Per hoc tu ni negas aerem y aliud medium innare. ad motus
motorum y pictorum.
Hic Item pars Phy: Ed potest durare y ictus pilei cum è amy pereat y
cessat ut immoveat y circa ni instanti. legatur pictione. Vi: a pulsu
Ed a proiente n obtinuerat ictum em pilei ed post ni pt cessare. qd gravi debent
nec Phyce. motu servare. Vi: &c. Quemit tu a proiente motu alle.
eterni tempus a Cœ malitia. Ed nisi gemus ita nulla. debet Cœ illius
moty reperiretur y post hinc. Cœ.
Vltima tandem pars Phy Ed ut patet ex dictis in dicta nulla alia Cœ madu
rugis moty y pictorum assignari pt, nisi sine mechanice Ph ad naturam ad
Vnum. Vi: moty y pictorum y pilei y ictus impetus a proiente.
Pro melioni Intellectu huius particule
Sciendum cum impulsu et Ictu medii ex qué sua circulari pt et ad é
et abeé sine. Tubi Corpore, in se medium potest extra è supposita
quapiam ex motuum. Et eiusdé pt hic duo in hanc sua mollior pter
producat motum. Natura é peripatet. motu quid mi debety mobili hic è cor
pori gibuto. Producit a proiente. hoc ostenso ut dicty subiectus in me
bili tur. in Corpore gibuto pt appa tortu pmeat, etc. sicut Cure Corpus
dio pheum. et Vorty magnetum. ferri. et signato magis impetuosy globo
dari pticty tuto illis nempe quod magis expansibilty it. In primis sano
hic. Elatus medio motu. qui patet ex peria. Ed ideo ne dum volumy
nobis in pulsu in primere ad Valli y torrentis saltu tu pernabi
retrogredimur ut quo maiori motu maiorem in pulsum nobis in
primamy, ni sic sin pr hic Elatus in pernio medio motu, amissione
hoc. gravitis in pernio in pulsy. Item a Corpore obstante sentire.
Electante. Potest hic Elatus a signato ei y decens motum. si in pedias
et tanen ita. nec ei ictum in pellit. nully cum ei ex cedy motu

Scendum 2do Elitem impulsum impedian. Corporis grauis cum
tur & solam obiectam opponit, unde ut ver. petatur manu
avertenda ne pcedat, ut dum obiecty partis resistam fuit, aut
dam medij enervat Virtute illij. Tam grauitas medium quod
o in Corporibus grauib⁹ incorporatum superare, Virtus Elatis impulsi
Sunt tot ea de re tales mad ille Elitas ut primat manebat seruata
vi mixti tanto tpore durata. ablatione. tute spectis et circumstan
sicut ab spiritu corporum de loco. Et Occasione. dictorum.

Quæres. Quare motus pjectorij in medio sit velocior qui in pri
gio et fine. Motus 2us grauium et leuium sit in fine velocior qui in
principio aut medio. ut tot tas experia. Et maior velocitas motus in
in fine, quam in 2o. Ita ex una pte. ex illo eadem. Virtus manet
incurrista. a principio ot a fine. Ex altera mina in de resistia aeris
et pbet a tergo. Potentia aeris qui succedit ipsi cum aliqua impetu
ixta pportione motus, ita ut ipse velocius moueo, eo maiori impetu
succedit. Vnde ipse una pars aeris succedens impellit ultra qm
medium. Virtus descendendi grauis. Vis impressa ut succedens ce
illa pte Velocius moueat qm principiat moueri. Et ipse tunc velocissime
ues succedit alia pars cum maiori impetu. et eqm ad velocita.
nem motus et ita deinceps usq; in finem. Et ille aer ut in loco
suo medio, tm Ipse tur tum bene in illo pacter et pertinaci thaeat, Et
ipse una pars grauis aliam, ideo magis citius illa motus grauium in principio
De motu 2o grauium. Impetus humidi et velocitas in medio ut in pri
gio aut fine. ipse Cau e. Qa in principio ut fuit, velocity tanty aeris
impulsi, Eius pte dum una pars aeris aliam pellit, ideo ab initio
ut ita velocitas motus in fine citius pfecta ut ita cito moueng.
Qa Elatus et Virtus illa impressa in fine enervata supponit et
Variata. In medio autem cum ad huc vigeat et pfistente adaeris.
Et impulsus, ideo in medio velocissimus.

Propoo 82

Motus rectus tam directus qm obliquus fit a Elitus impressus Corpori
pori. Cadat a Corpore. ceasante, seu resistente in circumsta
ntiali motus pcipitatio. Ita Pl. Ducido alijs.
Et motus rectus fuit a Elitus resistente in pfecto Corpus e. Pbo
2o Ille Elitus quamdiu a corpore resistente seu resistente pbo.

Qa corpus

Dā Corpꝰ reflexū ab eo qđ ē cētꝝ motꝰ reflexi de accipere motum ut recipiat, sicut Corpꝰ quietum accipit motum tactum ut globus. Sed Corpꝰ reflexum a Corpore obuiante seu reflexo accipit ꝓpter in pulsionem ad quietum reflexum, Dā tunc impetus nihil nunc agit ꝓpter quietem in existere. Et Corpꝰ obuians dā Cētꝝ ꝓducitur motꝰ reflexi. Dā Corpꝰ Cauas ille Cētꝝ ꝓpter ꝓpter tunc alio ꝓpter ad plumbum dꝛēt recipere qđ ē ꝓpter Corpore obuiante. Et ideo requisita ad producendam talem Cētꝝ a Corpore obuiante. Et ideo impetus ille quem Cētꝝ habuit ꝓpter quietem ꝓpter ꝓpter ꝓpter

n° dat, sta nec ℊ impassum Elton resistentem. Cᵃ sicut impulsiua exce
dit grauitᵉ impulsi ideoꝫ mouet illud ita resistentia Elteꝛ excedit et grauitat
et tractum Elteꝛ in oppositum mouentem. Sic uis impulsiua aue
ris, et resistiua ciñ dños tunc dat Ewbain punctu resistentie mutate
grauitᵉ mouente diceꝛ. Cᵃ tunc ex celi mentra pari.

Quᵃᵗ 3tio. Potest fieri motꝫ localis absꝫ impulsu ℟. ꝓbᵗ. Nam
aliꝗs ictum trahit lapidem, tunc tractio illa fit absꝫ impulsu inde
de hñ et motu sui, et motum lapidis Castoꝛ, cum uel ille frequenter aproxi
matꝫ ut possit inde poluere motum et sui et lapidis.

Soluunꝫ Argta Contrariꝫ sentᵗ.

Ad 1mum ℟. Aᵒ Recipitur aue diꝫ: ꝛᵗᵘ motum a mobili hoc ut tol
lꝫ uel fꝫ uim mobili ad mouendꝫ localiter quᵈ nᵒ ꝓt tolli ꝑ ℊ uim tractus
siue loci maioꝛis se nec ℊ hñ negᵗ diᵗ aliqꝫ loco. Ita nihil deꝑdit
ꝛᵗᵘ a mobili importat. Idem hñ manens, idem hoc ꝺ mobilem nᵒ determi
ꝑ se ipsum.

Ad 2dum Sen: ꝑ Aᵒ: et ꝑ Ouid: de motu in motu locali ꝺ ꝓbat
Cᵃ ibi uerum ꝙᵈ ibidem legꝫ uelum dimensum, distinctum, quid in
alia uelocꝫ mouetꝫ punctu remotiora a centro quᵈ punctu uelim. cen
tro, cum remotiora in eodem ℟ spe alios spatiꝫ describant. Nempe dum
mouetꝫ punctu remotiora rectᵈ ducit quilibet punctu distincta a
centro. Sed dum unum gyratur, alteꝝ motꝫ necessᵉ dum ꝺ distinguit.
Sic punctu rectᵈ et uicinioꝛa contra ducit in motu dum con
tinuatꝫ hoc aute ꝺ falsᵘᵐ. Cᵃ ꝓt duxi lineᵈ rectᵈ a centro ad circum
ferentiᵃ quᵈ nᵒ mutaretꝫ ℟ motum rectᵈ, et ꝙᵈ ostenditur dum mouetꝫ expe
rimur etiᵃ in nobis, dum mouemꝫ manuꝫ ꝛ mutꝫ brachiꝺ. Ad 2dum
in oꝛa patet Resp: ex explicatᵒᵉ ℟ primo ꝓbᵗ. Ad 3tium de
Equo currente. dico illum absolutᵉ motum dum curritꝫ et ꝑfigit pedes ad impri
mil Vestigia, nᵒ tᵐ motꝫ aliquꝫ eoꝝ ꝑtes mutꝫ. Secunde ex eo ꝙᵈ currens
equus ꝑficit motus male ꝛfluxꝫ, ꝛ alios motus in tota mp̃i mundi
Licet aliꝫ mutꝫ qui fiunt saltando uel motꝫ faciendo uiolenti non
uales, alijꝫ tᵐ mutꝫ qui nᵒ fiunt ita saltando nec sacerdotales mo
ues, quales possunt dici uiolentes. motus! Duo punctu ꝛ̃o aues motꝫ
quᵈ ut

Indo ut ait Virg: Vadit iter liquidum celeres neq; commouet alas.

Ad 3tium. Rndt gd motq; priorum frustrà abuere ñ excludunt. ñ enim patet eñ ex dictis rõe, ebetis, scitatej, acuta mouens in medio qui in purpio Rzda resi: eñ dicte N dicim. Nec ẽ gd n ord Cõ motq; iurium ẽ cognitas nec. ois Cõ motq; ẽ deorsũ grauitas, maxime si qui mobili ñ sit ab intrio, vel id potius pt ab intrio ipsũ impellq;. Qui mobile putrejq; et identificat dicente vapiũ in hanc z in illam ptem. N 3tia N eñ dicim. Rõ ẽ tractũ ẽ tendiũ qui dii trahens tractũ aute, ñ qui dicit illi a loqua Instrumentaria. Virtq; tribui qd apat. Cum aut ẽ gtio pat cessante eñ ab actu gtionis gtiente. Ideo dande ẽ illi Virtq; instrumentaria

Ad 4tum. Negq; stryta gbantia motum resistentiã quoniã. a gcipio gtiente trigñ a. Cõa a fegq; intentũ. Non amen Cõ torqq; resistentiam accipit virtm repulsiua sui ad motum. resistentiã gñ virtutũ ñ pt exhibere gcipm gtivum, qui ẽ nichil tunc agit et pt tunc ñ existere. Non tdum. Cõ impulsq; qui struit pilam ad pariete. gtm patiem ñ pt stare sed extingiq; violenter in puncto resistentiã, ita. vt manu arrepta pila. Currens sistit, nisi qd manu arrigens ibens ñ in primat portem existente. Vnde. cum deq; alijs in pulsq; admotũ resistentiã. pila etiq; ñ dt alia assignari Cõa ptor corpq; obsistens ideo hic assignanda ẽ. N 3tiũ & eñ negm. Lucem. nichil Cõare pt nisi luminosum. Quamuis motum pt cunq; Deus et Corpq; sp portionatũ. N 4tum Cõ motq; tm per vacuũ Cõã obstruente gtio absq; adjectione mergo. aliud in petuum Corpus Cõ pt resistere. Gravitas item Corporis in pacti ñ superans Vires obsistentis. N 5tum Cõi N dicim Solam eñ impulsq; fortiorem a gtiente. ẽ adeo resistiã fortiorem, Cõ experimur qd durities ñ molis qui impetu gbet. Et qd resistia illa. ẽ qui experimentũ durities et mollis qua re illa exhibet, ideo regrt fortior resistia fortiorem in petũ. N 6tum Negs: eñ dicte N dicim. Cõ ñ ẽ nrq; motq; ut Virtus repulsiua educaq; nulla ex illa. vsu aut experia cognit, solum ad impulsũ & pulsionis ẽ nrq; motq; ex hoc patet ab experia Cõ dum. Cognidum resistentiã manum reducimus

Punctum 2dum.

Quid ẽ Locus extrinsecus et Intrinsecus?

Videz 1mo Locum Extrinsecum n[ec] recte definiri ita. Est superficies ultima seu ultima immobilis corporis circumstantis. R[espondetur] Mobile p[ro] mutare locum p[ro] mutet suum proprium corpus ambiens. Verum Virum in Vase grauis, seu Hungaricum Dolonium p[ro]ne. Virum moueri mutatis locum n[on] dicit superficiem Vasis circumstantis. R[espondetur] p[ro] Variari superficies circumstans quibus Variet Loca. ut patet in Turri Respiciens quod planta Ventis mutat superficiem aeris circumambientis. n[on] tamen mutat Locum vel n[on] eorum Locum. R[espondetur] Superficies e[st] de Predicamento Quito. Dr. n[on] de p[ro]illam ea p[ro]bari Loca quae spectat ad p[ro]dicamentum Vbi. R[espondetur] Negetur p[ro] Virgam in fossa aquae simul mobilem cum suis pluribus locis, cum sint pluries superficies nec riae aquae, Petrae.

2do Videz Locum Intrinsecum n[ec] esse Entitatem superadditam rebus locatis et loco Extrinseco. R[espondetur] Si res esset forte in loco p[ro] formaliter superadditam certe ad hoc esset immobilis, ligatum esset dependenter ad hoc locum, sed nulla locata res e[st] immobilis cum id sit p[ro]prium soli Dei Dr. ut. R[espondetur] Quia res una producit prius quod Intelligitur in suo loco quia adhuc emanat eius Volitio in eo aute[m] priori tam Intelligit ea in loco. forte Dr. possunt angeli et n[on] penetrare p[ro]fecto nem. R[espondetur] n[on] omnis pluries locus res locatae quae res locatae repugnat loco. sed locus relatus plures res locatas absque absurdo recipiat Dr. et Res locata. R[espondetur] Negetur quaelibet res illocabilis nouas acquireret infinitas Virtutes; seu Entitas superadditas quotlibet quantas Esset acquisitione cuius labor nouas plus quam tot terrae pondus. Talis enim plures quantas n[on] infinitas

Respondetur

Supponendo locum relatum dari, qui certum e[st] diuersum ab rem hanc. ea in hoc illam in illo loco. Dr. res loca appetunt suum locum quia grauis descendit ad suum sursum. Locus aute[m] ut sic, sed rem cuius res hic ut sitibi, ubi e[st] Diuersitas in Extrinsecum et Intrinsecum. Posterior e[st] Locus Motus locatis. Prior ut, Negetur aer aut aqua, aut Petra p[ro]ducens p[ro]motum locatum. De rest sit.

Propoo 1ma

Ex. Arte. Loci Extrinseci ita describis. Est ultima seu una superficies immobilis Corporis circumstantis.

Acceptis et approbatis &c. a bonis viris descriptio. ut forte occurrentibus sibi et simpliciter loco sufficientem declarationem alium a bono eo quod n[on] e[st] locus. Nomen in illa p[ro] genere Est ultima superficies occurrit hic hoc locum cum a qui quae hic vnica loci pars ut cum Vase circumstante Virum, cum Vestis. Negante vultrum, cum Entitate Reprimen, cum nauigii Extensa quod n[on]

respu Corporis stante vñ hoc subiecto accidentis, ratio a qua ē Loy. Ipsum vñ subiectū ē in corpore ostendente ratio p̄ loco subiungam in Formula.

Sēd explicati loci ad attributū. Sunt ea Arist. ē p̄ē attingere Locatur hoc ē dicere circumscribere: ps vtq̄ sit aliqd ei continens p̄ modum mēb aut formē aut p̄ modum ptis integralis, p̄ accidentis in hoc tertio vel hoc modo adiacentis ipsi vtq̄ ut cum eo moueat. sed sit omnino extrinsecum quid illo ostendens tñ ipsum et ambiens. Idem ē ut sit aliqd locato q̄libet ostendens et dans q̄ extensionē hꝫ q̄libet dimensionis. Vltimū ē separabile ē ab ipso vñ locato distribuē in tñ collectiue. Actum Patet Porro Loca ordo seu motus locabilis Porro in quo Extrinsecus in Intrinsecus dicetur attributa q̄ueniunt, sup̄ficiei absolute. sed ptes q̄ē sup̄ficies tales Corporis vñ attribuere locabili et recipere illud.

Circa Idem. ptm Subiecti ppositū multiplex ē locata. Porro sequendum ē nē loci datis Intelliḡ ambos vbicnēm seu Ascen. qđ determinat ē forma- ague Petrq vñ hꝫ ē hic portq vñ Scholā q̄ abiit hoc ē in tempe Ve hac Cudoq ad sit dicta vtq̄ grauo a Petro et a loco cui ut Loco qui cui ut Scholā qui Cubonū sit.

Propoō Idā.

Vbicāo seu presentia virtuosa sortit rem ē in hoc loco extrinsece determinantē illam indifferentē ad hic aliqd ē Entitas q̄stituta. ave locata vñ a Petro a loco extrinseco vñ Scholā hac Ita simil̄ cēta. Pbr. simil̄ argto quoniā Petrq Idem Vbicnēm mdō et formā vtq distinguē ab illis inter quos ē separabilitas mutua vtriq. Illa disp vtq, ut certum ē in Logica sed inter ptm locatum et locum extrinsecum existentia ptis et ex altera, inter Vbicnēm seu ptem dicq separabilitas vtriq. Ergo ē. Pbr. nam si p̄ se in rerū natā Petrq vñ et hic Loq Scholā, et in Petrq nra Cognitē ē in hoc Loco Scholā. Ergo dicq separabilitas mir vera locatum et locum et inter Vbicnēm in hoc Loco vñ Scholāe. Pbr. Idem. Si Petrq ex te ē mi distans et determinatq ad hunc locum Scholāe. Ergo. R. negando ens existere Petrum localiter et absolute acceptum. Item negē existere Locum Extrinsecum Scholā eodem modo accepturo et ni existere Petrum in hoc loco Scholā ni p̄ negē existere Petrum acceptum in rerum natura a q̄ primo instanti simultatis. Et ni existere in hoc loco Scholā. Sed vtra est. Si Petri ē approximatum huic loco ē mdō tales, ē simul cum hoc Loco Scholā, et ē q̄ distans vtr a Petro vel loco vel ni distans. Solutā ē

Cōfirmo

Iudicio. sic̃ Gr. Ps. 118 stat verbis. re Vacuis. Restaurorũ argumẽ. Petrus
existere. Petry et hic loqy schola, et tñ Petry pt̃ eẽ aptũ natũ huic loco
nec vnitatiuũ abilla nec donalium rõe. Gr: Petrum apte natum esse huic
loco, et vnitatiue abilla et eẽ simultaneũ illo et separabile a Petro et loco re-
gnãte dicitur rõe.

Resp: 2do Petrum, eẽ in hoc loco schola eẽ quidem distum, quod abilla
et loco, sed hoc dicitur eẽ Voluntarie ipsiꝰ ad eundum, in hoc loco eẽ cum liberali hoc
Item eẽ Voluntario ipsiꝰ Dei qui vult Petrum esse vocatum in hoc loco, sed ostra eẽ
Da ñ gadriꝰ hic qui dicitur a breuiꝰ loquẽdi Petrũ in schola stet quantũ
ista ultimo. Ideo gadrio gtur dicit alicui huiꝰ Voluntas, quadiu vult eẽ in schola
Vult autẽ ñ ipsamet Volũ est Libertas Voluntas. Gr: aliqñ aliud dicitur
rty. In hc. 2do gtur obꝰ hi Voluntas Dei dum vult Petrum eẽ in
hoc loco schola. et vult Petrum jã hic esse, ñ a locum jã etiã hic fuit
ante Petrũ. Gr: dicitur distum abilla, unum sumpti eẽ.

Resp 3tio Vbinam eẽ quidem distum a locato et loco sedẽ ut positum
stat negotium, quod negotiũ eẽ vndistan Vbi Petri ab hoc loco ñ negãs eẽ
Petri abla ñ interceptio alliꝰ Corporis inter Petrum et hunc locum. Sed
ostra eẽ Da astruit D Eustod. Quãdo Petry eẽ Mendriti hic negãs eendo Pe
leti. Gr: quãdo negatur Petrũ negãs esse dicti Petrũ sedentẽ in Petri
bat. Gr: aliqñ ponitur Petrus Petrũ dum negatur Petrũ, jã nullo alio modo pt̃
destrui negãs, nisi p solutionẽ habiꝰ ponitur cum quo opponi et cuiꝰ eẽ
ñ eẽ. Petrus dicitur abstractiue sic.

Propõ 3tia

Possibilis eẽ Creatura. cuiꝰ vbicatio ñ destruit vbi possibile. et a loco tali mutari
eẽ illa Creatura potiꝰ quod nec diuinitus de uno loco posset moueri in alium. Ista
S. Soar: recent: Et talis Creatura esset infinita Gr. Da nulla ap pas et ngã
nisesta rõne. Deinde a pari: Possibile eẽ esse qui aliter dependeat a Da a hac
numero. Gr: et pt̃ possibile eẽ Creatura quod nec reperiat aliter hanc ñ nisi Deꝰ
Da 2o Vbicatio tunc ñ daret desistere vbi ab hac Creatura. Da nulla e
separabilitas vbi nulla etiã eẽ distio vbi pertio. Consultum aliud ergo mundi
stans vbi poss existendi. Da 2o illa Creatura nulla eẽ separabilitas vbi a
loco, et sic nullum aliud poss existendi aliquam de locati vbi illiꝰ Creaturã,
et loci ab vbicatione Creaturã in illo loco. Gr: tua c nulla eẽ distio vbi et vbi
in illa Creatura. et loco. Da 3tio. Vbicatio distat etiã a Deo admittẽs annihilatũ
e stendas Permanens localis quia eẽ motꝰ localis, sed illiꝰ Creaturã nullatenꝰ
localis, quod eẽ motꝰ localis. Gr: nec Deinus illiꝰ quia vbicatio distat etiã
deberet admitti.

Propoō 41a

Vocabō distā vbi are et loco ē entas modalis qđ recipit in locato ē immo
ōra p̄ōra: q̄ illam; tenet eō sm̄ vtrāq; ratiam; ḋma Paris p̄bz. Cā
vocabō ē vsq; vbiq; inv tūm et locum, de vbi q̄ vniuersō q̄ motuo
et dictum Stgeuer: de Vnitate. Remte vbiq; ē determinab rōne actus
indifferentis adeō in hoc loco. Dr: negat dr determinē ad eō in hoc loco. Dr:
ultorius ipsa n dr determinē, q aliqđ aliud nedes q̄ esse in infinito. Et hinc pa.
et Resp: ad pritate de albedine z nigredine ab vbiq: dicta in q̄ tua.
sentia, Cā minimum hō n dr ēssles actu determinatus vel in diferentijs nec cō
ad ipō, sed q̄ Vniones determinant tūm ad rōnē albi et nigri, q̄ nec n metri
in locato. Pbz Cā forma vbiq; in loco dr recipi q̄ determinat q̄ vbi et tūm
loco locato? Sed sola res locata dr amq; a b vbi et loco locato, et vbiq; locato. Et
in ista sola recipit.

Quarto istorum. ē in re loq; et spatiū. Et impugnat ēē istī. Cā ordi
nante a Pbō admittq; spatium imaginariū q̄ tñ n ē loq; sed alterq.
Quod vero quidam in re ēssent spatia imaginaria. Cui Patonis dicti
fauendo dicebat.

Propoō 42a

Spatiū imaginariū non ē q̄ vbi positiū nec q̄ negatū, hoc ē negatū Corpori
nec q̄ vbiq; positibile nec capacitas aliqua recipiendi q̄tūcūq; locū q̄
locus unus spectatus ab Stella. Cōa Pbz: Ostendit Cā non esse. Cā spatiū
imaginarium fuisse ab eterno conjungi ēē q̄ extra celum Empyreum, ni tūm aut
fuit q̄ ēssent nec modo ē aliq̄ extra celum Empyreum Cōa ē rōne positiū
Cā negatū ē. Cā negatū n stat cum forma q̄ negat. Spatium aut imaginarium
n destruy q̄ existēm Corporum vlo nam unq; modo existit q̄ spatium imā
ginarium licet existāt Corpora. et vbiq; corpus existere virtute etiam Oē
aret ad vlo alium mundum. Dr: n ē q̄ negatur Cā tūm ē. Cā ignis ēt
cnes positibiles explicans a Pbō ordinarie, q ordinem ad spatium. Imaginarium
et dispannung abalia q ordinem ad diuersa vbiq; ptes. Dr: male explicat q̄ primam
vbiq; ad alias idem q̄ ignis explicaret. Cā ut ē. Cā spatium aliqđ ē
rōne, et aliquid negatum, sed neutrum dictorum potest. Dr: ut ēt ē aptū rei nemorie
Cognite. Cā ultimi ē. Cā q̄ mūs ut dictum: in q̄ hypothesi mihi falsa ē q̄
q̄ rōne q̄ dantia rōne ipsorum subita Cogni nrō falsa ēt mi veri si mihi ipō
nati ut vbiq; dicta. Et duodecimo identificata. Sed tale ē spatium imagina
rium. Cā nō q̄ species q̄ aeris q̄ alterius Corporis circumstantis diuersa
Corpora imaginy Cellum aliquid qđ aerem omnino proximum et immobilem a q̄
ita tale patentem nullis terminis circumscriptum atq; mire indeterminatum

ora Corporis

cũa corpora possibilia. Vnde tale spatium imaginarium. Et exempla extra celum sm̃ipsum quasi extra illud possint esse corpora. Item imaginarium illud esse posse ab eterno extra celum sm̃ipsum, quod videtur ghant tendentiam inducitam non tollit in aere & aliud de corpo. Consequens de spatio imaginario. Eas vnde patet. Et hic.

Colligo. Ergo nõ ẽ nõ spatio imaginario. Cõ hoc gteng tali & tali modo

Instatur. Verum circa illud nõ ẽ apte rei nec ẽ possibile.

Colligo. Ergo Vbicnes et quantitas circa illud nõ poterunt ab patio imaginario

ne. Inde. Et ordinem ad illud nõ ẽ explicandus, quando cum quid pt̃ nominis alicui

vtr. qđ nõ circa hoc nec ẽ possibile.

Soluunt argta. Contrariã sententiã

Ad vnum argũ vra. Positiõ Loci Patris nõ ẽ adeo magni momenti etiam

ad nõ nulla patet respõ ex dictis. qđ ad vnum. Et Paris negatiue respõ

Vini dãdo qđ aut alteri⁹ sitenti cõ impossibile locum ẽ dicta nõ explicare

Loci Positiõ. Cõ N stãs. Quare dicit. Parmq; explicans: mutat superficiẽ plantæ Vento aeris ambientis illam. nõ mutat locum. Cõ nõ

eodem loco, ẽ nisi nõ eodem & identico vtens. Et ẽ nõ eodem loco totum

& qui valeam. C. ex positiõe dico qđ hõc superficies aeris qđ numquid ambit turrim Leopol. recedat tum arguendo alias vbicnes et succe

dit nõ locum eius alia superficies aeris. tunc turris nõ ẽ nõ loco vbi eodem

identice simpliciter dicta. Sed saluo in eodem loco identice & qui valentiã

qđ nihil rerum loq̃ hic qui succedit in locum prioris id ẽ hõc nona aeris superficies turris in Leopoli. & qui valeat nisi nihilum qđ ad ista

aduerbia loci, Vbicnes qđ ad ẽ deorsum, sursum, dextrorsum sinistrorsum

sione & vnde. Et istorũ plures legãdi. Turris Leopolien. nõ ẽ nõ eodem loco

in quo fuit heri. Etiam dari superficies gteng terminãs qua ẽ de gdante

Extra C. gteng grandat et tandem ad. etiam rem locata extra de quo gdante Extra

& sic. deinde negãte & negat. Secunda autẽ hic qđ una eadem qq

Entitas posset diuersis respectibus moueri ad diuersa ut patet in actione

et passione. 4-tii Argtis & sequelam. Probatur dupl. Primo quia diuersi respectus

ctus partiales C. totales & pt̃ etiã diuisi diuersi. Secundo sequela

qđ probatur in forma. quia eadem ratio locis in adiuncta C. cõ tres

plures res partiales quia integrant vnum totale. cõ nõ plures

bus locis adiunctis. N

Ad 2dum. Negata sequela. Argtũ & non. Nullum nõ ẽ nõ diuersum qđ

vbiuis sit loci immobilis, ubiq; esse affirmat. cum ergo esse diffinat in forti potentia aut forti
gd aut ē forte tale, q̄ pōt fieri a tale. nec obstat gd ait p̄ma ratio, Dei ee ē
mutabile? nam immutabilitas p̄pria Dei ē alia diffinitione q̄ ubiq; esse negat
interire et mutari de ee ad n ee. Item aguirre aliqd et amittere aliqd gt
vi nulla Creatura reperiri. Ad Argtū N. Ad vide. ante p̄dicta ubi mihi solui
vos intellige existimo et adhuc rationē forte aliā dare q̄ p̄cedentia. Ad
ē aliqd forte hic nisi p̄ forma dictionis. Ad Argtū N. nego. Ea etiā loca
dat rādo p̄dicta rō. Ad q̄d rndeby forte q̄ deus ee loca in hoc loco, Rem
pōt in hōc. Vbiq; solum in ee locata. n in loco. Vnaquq; motu corporis mā
deantis recipit in corpore transeunte n in spatio, aut sicut Vnū recipit
in Mā n in forma. Ad Argtū Dñi. vere. Negatur gd aguirere et rōi quid
succedere moueres in finitas Vbiones partiales tales, n dat. Non ēt absur
nions ē, q̄d in vbi succedens et fluxibile dent, plata infinita syncategore
matica. Negatur gd aguirere in finitas Vbiales totales N.

Punctum 3tium

Quid sit penetrāo Corporum et Replicatio, et potest ne fieri naturaliter aut diuinitus penetrāo Corporum. et Replicatio?

Videtur quo penetrari unius Corporis cuiuslibet pōt stingere nullo pacto ipsius corporis
entias. Item ferro candenti Corpus ignis penetrat cum Corpore ferri. Item panis in
aquam inducto madefactam penetrat aquam. Item vas plenum Aere tantum
dem aquā recipit quantum si vacuum esset. Item. aqua leguminibus ad summa la
bra plenus nummos excipit nec effundit ex ea aqua. Item testatur Historia
Venetiarum ope. Ordinem in salem et aquas transformatas ingredi domorum cauis
vacuis. Item ignis viuus vitalem spū pōt adeo discutere et spū eadem pōt pe
netrare alimentū ut fiat nutritio. Item ratione plures pōt Corpo
ris eiusdem admitti penetrans. Item Ventus magnus impetu discutit nu
bium plenum aere penetrans. Ergo propter has veritates admittenda ē penetrā
tio aliq; cum hōc. quā ut adducta. n pōt fieri. hēc penetrari.

Ad 1mum Videtur nec diuinitus penetrari unius Corporis ab alio pōt fieri ut ponit
Durandus. P. propter Entia rationis, q̄ pōtis autoritas negant eam fieri posse ee
simul. Ar: idem dicendū de pluribus Entibus permanentibus. P. Corpus ēt adaptū
pōt ipso repleto pōt aliud Creatum recipere. C. Idem Corpus ēt simul plenum
et vacuum

plenu et Vacuu. Et impleriq; unu corpꝰ, et simul pt recipere aliud corpꝰ. Et pteꝰ expellendi in Entiꝭ pt et parti abscta replendi locum pt implicat. Ita em se hꝫ actꝰ ad alia expulsiõ ad actualem expulsionem, sicut aptitudo ex pellendi ad aptitudinem replendi Inter quas aptitudines ē prima gradꝰ. Vel cadit de ē et inv alterum. Et Im. penetrõ et de Impetia Entis ab ea. prudē. quia nō separabilis. Et nec p diuinam potentiam fieri pt ut Corpus retineat Entitē penetrij ab alio itrider Ento.

3tio Videꝫ Repugnē unij Corporis pōt stringere nealo. Et idem Corpꝰ pt simul hrē plures motꝰ circulares. Et et Vectes. Et motꝰ localis ē actꝰ p ductiua Vectis. Non pbat Pactꝰ de formica quā ad hꝫ rescas vortā simul tertꝫ motꝰ vortā ad unam ptem et motꝰ p rio in alteram. Ergo

4to Videꝫ Repugnē corpꝰ nō pōt fieri extra distantiꝫ, hoc ē pōt poni extra distantiꝫ in plurib⁹ locis cum in radijs solis unum rotundꝰ Corpꝰ pretenuis circumscriptiue capiat duodecandā. unum Et alias Petrꝰ motꝰ Cato et adhuc ceteꝰ p positibilis Et dicit Vocinus pōt ē Petrꝰ motꝰ saltuꝫ idem pōt ē ante ipso discretum. Rond significabilem existere ē eorum. ascripto existere corpoli 3tium Et pbat distans et indistans respectꝰ eiusdem loci. 4tum pōt pbat Corpꝰ actuum ni orbis locus agere ni gbꝫ ponendo. 5tum Subtilia ignis pōt totum comburere. mundum et parua candela totū orbem illuminare. Et Angelꝰ replicatꝰ pōt ē in Corpore moueri loco. 6tum Pbat ē 86 paritur unus in orbis locis simultaneum unumꝫ corpus adeoꝫ pōtest ē subtꝫ ceteꝫ simultaneū pt implicat. 6tum. Idem hō replicatꝰ pōt magnum excercitū videre et choreas ducere. Et hō ipsi occurrere.

7mum. Pōtest eadem gutta aquē replicata multotiens mundare. Vniuersam Terram, atq; totū Orbē in Vnica gutta demergeret, et rursus unam guttam replicatā pōt ē mittī nauē plenā. Sed pt ex uno lapide ridgꝫ replicato ē finditꝫ ibi plurib⁹ collocato solū unus turris 2ª tota Cruētes, pt hō tota illa turrim et ciuitē eadem gressus ciuitē qua lapidem illum nō replicatꝰ pteret. 8mum. Verum ē dicere Corpꝰ hoc existit Leopoli ut supponis, et nō existat Leopoli pt existit Romē nā, subsistere ē pars denā ex qua colligunt differentiā locorū ab ipsi homogeneorū. Et nunc cognoscamꝰ illam ex eo, pt hoc rem homogeneam hic et illa alibi. Iam aūt nunc una res potest ē in duobꝫ locis. Vnde duret cum eadem res ē dicta ante. Et Pater hoc. et alia numerabilia ab hoc da nō ē admittendū, pt Corpꝰ possit unum rotundꝰ poni in duplicibus locis adeqte ex circumscripte.

9no Primum ideo. ē Pt. de rē pt ē Circum scripta ē simul ē

Corpus intra hoc spatium, ita ut nō possit ee in alio, &c. Corpus existens in hoc
loco circumscriptue, nō potest in alio circumscripue existere. P. Resecado
ni pōt ee simul in diversis spribz. &c. nec simul in pluribz locis. P. Deus
Ens tal nō pōt hrē plures entitates simul & ordinem ad totum. &c. nec
plures & ordinem ad locum.

Respondetur

Pmitto 2mo Penetrem describi ita. Est positio diversa & plurium Entiū
depictorū et nō ordinatorū ad utrūcendū &c. simul in eodem loco sue
unum pleōr, sue & duplicem. essentiatiu. ipsius. Ide aut Entia possunt ee
& affecta Entitie ut Ego mē et Ego pōt & nō angeli duo & ad, & circumscr-
ctum Entitie, alioqn ut corpus hoīs et Petrum illud obtinebat.

Pmitto 2do Replēnem ita descripti. Est positio unius eiusdem Entis nec multi
sue spiritis & duplicis presentē impenetrabiliē, in duobz locis adaqte dispōt hoc
utrūcentibz unum totum mensuratē, locato &c. Corpoli et Circumscripte aut Rōne
duplicis & non duplicis presē Definitiue et Circumscripte. Definitiue quidē & ita
& illa. ex vi Entis totus sine spiritis indivisibile, sue. Modo divisibile. corre-
spondet &dum &c & totum totis spatiis. Et &dum &c totis cui libet pōt spatij qui &a
vnibz. Corpori et Corpus Christi specie Eucharistiē. Et Angelus suē Spiritus locis.
Circumscripte & sic & vicuq; a ligat Corpi &dum &c totum correspondet totis
spatiis et &dum pōt sui partibz spatij. Ita &mplex
indivisibilitatis &. Entia spiritualia, tam materiam secum, tam cui a lis Entie corporeo, nec
penetrari nec alio. Duo enim Angeli vicuq; & cum corpore non penetrari eoq; nec
dem loco cum nihil obstet. Carentem gratie quod totū obstat penetrari. Quan
gelium ita restat. Cuiusdam huius specie obtegitur Hegesone Ad monere &c tante
6666 Ad monitoq; Item indivisibilitatis & dunc accidentibz, mobilitq; sui sine
subjectū affecta Entitie, nam duobz eodē cum Bodine. Lactio et in eodem loco. Item
indivisibilitatis &dem & de legibz Corporū diuorū, quā nō migrant et Quantitas nō &c
& divisibles nō Corpum, et latum. sed grossi indivisibles nō & fundum et in eodem
loco. Cum enim &c totis pungant diū &c penetrare. Ne Corporibz affectos
duplicē Entitie sed tam & affinitatis quod ut dictus est.

Propōō 1ma

Quo Corpora existentia affectaq; Entitie desta vel tanta & discretq; Entitis et extensio
ne pōtiūs nō pōt &dem numerum penetrari nisi loco & pōni in eodem
loco. posunt tri dimensiq; ita &mr sola. extra Alexandri et Scholasticorum
quam pari

Ama. Pars Ponis patet. Tum ab experia qua constat nullum corpus gentamus ora
pro impenetrabile cum corpore aliud penetrare, illud. Tum rne a priori. Ea gotas
de fua in corpore vino d nadie impenetrabile animalia petrify nelongus illud de-
rum in eodem loco vibrabes. Id cognitum angelis naalis, ita ncutra libro angeli fruju
naalis esto. Vnde bene altra bi dicitur d a D. Iuli: Cuncta una gurtantes
Corporibus velliti gdam Vallis, quo se gregant corpora ne fcaale dissi quia
pinde ne destrui possit ab illis alicuius arte.

2da. Etam pars manifestae. Tum ex hui pturae ex pectoris nati Stabi. Pectoris
cui Euangelista Christum ianuis clausis fuisse ingressu addit corpus. S. Paulus
item dicit in ascensione Christum cuncta penetrasse. Sancti quoq; P. testantur
Christum fuisse natum de Virgine clauso matris utero, et resurrexisse egressum
Sepulchro clauso. Credimus item in Sacram Corpus Christi penetrabile esse cum Deitate
panis. Item ptes Corporis Christi manent & penetratas: Tum ex rne aude ex-
apparet resurgens penetrasse ducens Corpora. Legnde de absoluta Dei potia. Re-
pugnea am nadis ex. Vi cuius penetrae Corpora dicere negare fieri, ord ex Deitate
gid ex gia sua gid ex nda sua, & impenetrabilis ad alia, hoc exigit ne pe-
netrenem cum alia. Gid exigea & solum de essa Deitas, & aut spiat actualis
impenetrae. Sicut de essa accidtis & sola exigentia in hdsionis d aut
ipse actualis in hdnio, sed & Deus haud exigentia straccuire seruare, & ad
unig Corporis in alio loco. et simul cum altero, adducere aliud exigit nec
dem loco vtrius offerre priam unicam ad unam locum. Et & Deus facere
ut penetrens secum duo corpora tota. Aut melius vtr Corpus penetrans

Nota una. Penetrans duorum Corporum Deitas & possit esse hoc & subtiliorem
alterius positui nec addition alicuius ponitur. Ea additionis huius et ablationis positiui
nullas nec situs poetas fieri penetrae vitae dna gnalis nihil tollere a Corporis gnalis
nihil & illis addere. Certum & gd ut dud Deitas penetrans dat, dum d cum sub
una vbitate Circumscripta. Ea v. duo illa Corpora gud penetrans, dicimus a
Deo penetrata et tunc dicimus de nouo dud vbitate, v unum erat & dudum et
Deo penetrata et tunc dicimus de nouo dud vbitate, v unum erat & dudum et
Nostra aliud de nouo illud ingredi ac penetrat et tunc dicimus una vbitate.

Nota 2do. Accidit quo fit penetrio vt unus dicimus vbitate, unig Corporis
in loco, vt quo sim alterius Corporis Deitas vbitate & in Deitate nadam et
solum Signadam quo ad modum, ita Deus resurrectio mortuum Deitate aut
actio qua vnig restituit fuit Cristo a Christo, aut do qua Corpus gratia hoc &
Secundi in natabat aquis quam submergere. Ea nec long Corpora Deitas excre
dit, nec Corpus loci. Solum miraculi penetrans stat mi ea gd Deus facere
unam vbitatem circumscripsum in loco ea gratia quidem ex rei illig mica gratis

tñ vñ alterij ubiens, quatenus ꝑ meo gñe ꝓcessit Deꝰ aliuꝫ ubiens quā iuxta nāz legē, ad positionē alterij de nouo adueniens debebat destrui. Vnde actio penetratiua ē eiusdē spēi cum ꝓ penetratiua. Et sic eundē ꝑ nūc ꝓcessū eandē Vbiationē circumscriptuā, nam ubiq; quē pōnis in hoc loco iam occupato ē eadem cum ea. q̄lē ponere, nihil ē occupato.

Nota 8tio. Quanta ꝛ diuinitꝰ corpora penetrata ꝑ poēm nāle dei penetrari et recedere ad inuicem. Qñ et unū Cristus recedat a alio nñe ēt penetrāe nouū alterū ꝓtium unij Cristo cumꝑtis alterū cum ꝑtibꝰ antea ꝑ eranꝫ penetratā, at nō penetrāe ñ ḡt nūc dari. Et sic.

Nota 9no. Duo Corpora penetrata. dum moueroꝫ ꝑ uerus aliqñ locum sine nouo miraculo ibidē ēt. Hinc et Sacramentū Eucharistiē dum defertur ecclā ad ꝯgrotum. ḡt hoc absq; nouo miraculo. Qñ ꝛ ꝓsentiā simul acquirentia in eodem loco ḡ ꝑtes nūc repugnātes ꝓ ꝑtibꝰ duplicis Corporis antecedentis ꝑ penetrati, tñ respu Corporis ex hypōi ḡt sit miraculose penetrata ñ ḡ repugnāt nūc plura spōte sua tollit de bilitā, sicut deoby accidentiby penetratis ñ lacte: debes dupliciē penetrāe trino simultanea in eod̄ loco.

Nota 10mo. Qñ si hūāna Corpora penetrata diuersas ꝓpās ꝛ colores ꝓsentē ꝓfecte cognosci et distingui, mitterent enī ad visum, ꝑ oculū ꝓprius obiectū, sic dubiū ēnt eisdem omnino ꝓpāt et colores ꝓ ꝓsentē cognosci ut de ista ꝓpte summam similitudē, nō enī duas ꝓtes albedinis ꝑ alias distinguimꝰ nisi ꝓ ꝑtes in distis locis eas videmꝰ.

Nota 11mo. In ordine. ad agendū et ꝛpatiendū eodem modo hūānt se Corpora penetrata ac si nō essēt penetrata. Vnde ḡt libet ꝑtes agere in ꝑtem ꝓximatū et ꝛpatiā ab agente atturē. Sicut unij actiuitas ꝛtardaret ñ nihil ꝓtarditatē alterij. Sic terre attractiua ēnt ꝛga aqua et Terra. Vnij enī siccitas temperaret humiditatē alterij. et e contra. Siccitas ñ ꝑtem ꝓximatū ñ ꝙduceret tta humiditatē et siccitas regnet eorum ac si nō essēt separata.

Ad alteram ꝓtem Dubiū ꝓpositū de Replicatione.

Dico Certum ex de fide Catholica. qñ ꝙ ꝓpositū in duplici loco, de nouo et, in uno loco definit in altero Argumentꝫ quē ꝓbat ex, Credimꝰ in Deum. ex Sacramentū celebrat. Resoluenda Dubiū Dubiū solum de ꝑtia Circumscriptiua duplici. De qua sic.

Ꝓpōnitur

Vnum. idem. Corpꝰ cum actuali extensione et impenetrie nõ pt reale poni circumscriptiue in uno loco adæquate et reddigtiue extra partes. Ipsorum sui loci reales. et diuersi. Vna numerus. ut terminꝰ correspondeat toti. et patio et mediatus illi realis et pars pti. Vna omnꝰ nostrorum sentiã cum scoto. Secũdꝰ Ppõ de corpore. Q gratiã assumendi hãc status spiritales nõ est magna inter Doctores. Ea cum communi mente eorũ dici ut uno intendy et remissius libenter admittam. ad ppositũ. Q hostiã integre integrãtur. Secũdꝰ ita de locis adæquatis. Ea de inadæquatis natura spiritus ipsorum glie debiti Corpori, nõ est difficultas. Vtrũq; cũ Corpore. Et uari Catholici plures. plures partialiter loca. eadem numerica. gtis occupare realiter ea gtis integrat loca adæquata toti corpori correspondent.

Pars una Ppõnis ꝓbi. Ea loca adæquata q̃ quem. replet Corpꝰ mixta limitatione sed habitã et Christi et ad gm replendã manet se eadem. ultima sed numerica gratia. Dr. nõ pt una realis plura loca adæquata replere, hoc ex diuersis rationibus. Contra et medã, nõ Corpore. Et Loca gm adæquata Corpori respondẽ nõ est adæquata. Sed ratio quia eius magnitudo substãtialis eadem nõ est adæquata, extra ipsorum. loci realis Corporis existẽtis. Sed etiã hãc ratio nõ cum Corpus, sed etiã gtiam Dei aliud Creati spiritale. nõ pt realiter poni in duobus locis adæquatis et inadæquatis extra alterum ipsorum.

Ista. etiã Pars Ppõnis ꝓbi. R. Nulla manifesta apparet ratio gratia, cur gm debeamꝰ negare. et gratiam Dei pt alterare unum idemq; Corpꝰ simul circumscriptiue in duobus locis adæquatis et aliud gtiam Dei spiritale. vt Angelum, aut ad. Ch. Ad. R. Historia Scelerissimi Ecclesiastici restatis de mulier sancti gtis vnam eandem hostiã simul in duobus locis. ut dicit Nauar: qui et Medialani fuit, et adfuit funeri S. Martini, eodem die et hora in Auditorio Turonensi. Ref. nõ obstante qui vnq; fuit ubique eodem hora et Cantare in choro et Confessari in foro. De S. Ignatio qui adhuc dicitur eodem die et hora Romæ et Colonię simul fuit. De S. Fr. Xaverio qui simul in naui ægram forebat mentẽ in Scotia, et in altera nauigio erat. cum alijs. De S. Ioan. Nicolao &c. Dr. &c. R. Corpꝰ Christi simul dnũ unus eadem hora ubique in ea circumpositus. et nisi ubi. minuendo si simul dnũ unus eadem hora ubique in ea circumpositus. et nisi ubi. minuendo loco in mundo tot speciẽ Eucharistiæ debitæ. Dr. etiã pt aliqd aliud Corpꝰ dnũ Virtute. obtinere in duobus locis simul circumpositus et gloriosis. R. Corpꝰ unum pt privari ex ratione. et circumpositus ut est nũ de Corpore. Christi in altari consistẽte. Dr. etiã pt aliqd Corpꝰ triũ simul existere. Dr. ratio. Ea ut sit Lugo, et duo. non privari ꝓpria dimensionibus circumpositus. Et ratio. Ea ut sit Lugo, et duo. non privari ꝓpria

...rrete due, qui hanc multiplicat, VS, plicat, dum pertinax Intellectus, qui hic simul dum Intellectus. Sive maiori Intelligibilis Replicationis.

Nota unum. Si corpus confessus in uno loco dum respiratorius respirauerit Vbicunque alterum in alio loco, & deductionem illig. Si quidem post fieri autem ad Deum respirauit suum Vbicumque portetur ad deductionem Vbicuius, aut postea commutata a loco deductione, & mutata deductione respirata & voluntate eterni patrum Dei ad deserviendum, quo in eventu. Talis ad deductionem primi corporis ostiis & prioribus applicatis in discursu loci deinde fortis & Vbicumque.

Nota 2dum. Respiratorium autem Corporis quod dum adspirat respirat, tunc ad terminum ad Vbicumque deductum illig. Vel terminis adiacentibus, quod respirat, & deductum, & prius vel. Hinc duplicatum, suppositis quod dicit quod respirat fiat & & donum & & vel non & quod non donum, ut hoc bene notandum propter aliquas obiectiones.

Quod vel In actu respiratorius unius Corporis comitatus illud actu. Venum in Indum una pelta obtia. et de hoc Certa quod comitatus sum respirata nrio. Si nulla res pt existere in illo loco alterius quod pelis obtig. vel Spiritus nrei Stus Secundus. ut Indum & pertia satis fiat ad.

Propoó 3tia

Condalis Corpus oes Entitas et Spiritus a loco independens quod pertinet ad replementum Corporis respirati comitatus Corpus respirata obtinuit generos. VS si respiratus Petrus comitatus illum obtinuit generos, Entis, sanguis, Alor, nalis Spiritus vitales &c. Rab Si res obtinuit ens pot ut nil repleta et pfecta et retinet sua bona et suam qui de pfectibile

Dicit Entitas et Spiritus a loco independens Si certum quod Entitas debendeant ostis a loco qui obtinuit eius pelis. Secundum quod ad vbi enere ostis recedens, ut accedere, stare, moueri, quiescere, mutare ad genus a pot etiam dicitur recedere, stare, moueri, quiescere, mutare ad

Propoó 4ta.

Comprehendit verum nisi corpus Si accidalis essentia vel spiritus minus loci a dependentes a loco, si respiratus hoc genus unum sit a tio loco, succedit eidem mille. Rab Si cum eadem omnino res est si duplicetur loco, ut supponitur quod Deus conservare illam velit in duplicati loco, & Si etiam accidalis

una quod

Iud quod erant antea, siue quòd illi de nouo aduenirent ponat in duplici loc.
Itaq; si in uno loco petry 93 oés ꝑ se ipsum in actu quidem ꝓpinquum alio
loco, ubi utrobiq; tñ calescerent, qñ calescere & gelascere loco absolutorie, calesce-
ret m̃ꝓ mihi in altero loco existenti ꝑ calore ad corpus qñ adiacens re frigerando
garem vtrũ aliquis ad calefaciendum horet. Item cum actio communitatis a
Vincente utrumq; agente sese impedirent, et alterius aenea ꝓhiberet. Et rival.
terum qualiterq; ejus item ꝓdest actio. Similiter si in uno loco petry grue
rez contineat quidem etiam in altero dolorem. nihil mihi ex gaudere. Ita pro
hibi. motu localis, dolor vno ordinem. ad locum. nihil. Item mutuo
mutuoq; et augescerent si in utroq; tñ alimenta lucrarent utrobiq; febri
febri adeò ita ac mercedes utrobiq; tñ venenũ aut medicamẽta accipe
ret. Sic hui aut de alterius audiuare ꝑ iuste erit.

Propõ 5ta

Ita accusata quid aliquis deus ni ꝑ sua culpa aut ꝓpria aut ꝓpriata hui, in
uno loco undecunq; id tñ ꝓdesset. Ita ꝑ ei, ubi nihil ei ꝓpriatũ am
dem hui. existam in duplici loco. Rõe. In nouo vbiq; ꝓ augeat utrũ
libi. Qui ꝑ uocat ut illud hui simu. Ubiq; aut capacitas quid antea. ubi
qbz. Ita aliquis deus ee in duobus locis ꝑ fieri et duobus lapidez, deus ei
emmitte cum forma ubiq;.

Propõ 6ta

Ne pereã Dei absolute. etiam. nouo miraculo fieri ꝓ ut eis ꝑ uertas
Ubiq; et accidãa quidcunq; dependea a loco ꝑ alterius accidentibus, ex pli.
Cath. sed tñ in hoc loco. ꝑ ꝑ certum replicãs ꝓpriatũ. pre aliis
Etiam duplici eniem formatur ad subsistendi vel, replicatã. Rõe. Ita cui
oés Entitas ut in ipsa, ubicunq; hoc huic ubiq; desit, ꝓ Deo dare.
duplicem ubiq;. subo alicui ubiq. Petro, accidentibz ꝓ ubiq; cum
Hunc aut hic in alio loco in quo erit Petro ꝑ existant. Sic etiã nulli
re. replicãs. Hinc autem

Ignis ubiq; replicatã replicacem miraculoste. duplicã actionem formare
ad subsistendi hui quã in uno loco ubiq; hic. in altero dormire. Item
oés Contra mundo loco etiã, in altero ubiq; idem ꝑ Contrie. Item quã ꝓ hiame
Ubiq; Contra mundo loco etiã, in altero ubiq; idem ꝑ Contrie. Item quã ꝓ hiame
Ubiq; potere pellas in Russia ubiq; et Roma ibi ꝑ ubiq; potere. Item quã in
uno loco peccare. in altero ornare. et bene agere. Item quã in uno loco
damnari, in altero saluari longitudo speculatiue. Verecundi deiudicari quã

ac. de duobz. Cum in duplici loco existens q̃ quivalerent duobz. discipulis et q̃
q̃ quivalea a regendum legendi hz. hoc ꝺ ab ultimo termino, q̃ ad ultimo
locchem, ꝺ ꝺ ad finitum hmõ regulata. Dubitari pt possit, an ad
futurg tunc complere beatg singulam regulatg est in summa misericordia.

Dicen ex. hac doctrina. Sequit q̃ Petrg ꝺ regulatg simul q̃ est et
ꝺens et cãens, mortg et vivg, alg et nigr, ac simile sequit ultimo cum de
simul videre et n videre Martinum ac n Martinum, alterum et tal
alterum q̃ n obedientia nec simul stare. ãn virtute. Et negatio
hꝺ i disiunctiva tunc fore. Ita ad videre ottachini negatg ut ꝺcta
affirmatiõ compatens cum eodem respu eiusdem loci q̃ mixtum
n servarg. Vbi aduerte hꝺ Petrg eodem tpore vivere et ac mortuum
est n tm absolute dici, ꝺ est em vivere simul et n vivere, q̃ negatio
Petrum n vivere ex modo quo negatio verbi positi ꝺ quod stetur Verbi
absolute et simpliciter ꝺ modis removet a subo, ꝺ ille nullo modo vivere,
q̃ falsum est. Stgs n maneret hꝺ duabz propõibz simul vergis, Petrum
vivit, Petrum n vivit, similiter, sed prima vera est affirma, q tempore
vel cum aliquo vivere. Falsa aute q̃ posterior negatiua q̃ ꝺicit eum
ꝺ nullo vivere q̃ falsum est. Ob quam fundatg in hoc passo
q̃ ni replicãt ꝺ Petri n volunt q̃ ꝺicas hꝺ sedeam q̃ tu et
tui pones tu regulatg, et q̃ n solũ ꝺcas hꝺ sedeam q̃ tu et sedeam ad finitum
vel infinitum ꝺ vnde ꝺcunt quidam Lutherani, sed hꝺ et
vi dogmatis loco ꝺducta vera fatemur quidem q̃ ꝺcta, negant id
in credibile ubi est dogmatis de falsitate hꝺ eidem corpi. Christi ꝺducti
ad plurimg hostg in cena pt corumpi n alterari, ni unidemmodo
ni altera non.

Solutio Argti Contrꝺ Sentiã.

Ad unum, ex pria ubiq ꝺ eunctum penetrãm unig corporis cum alio spãi
vnio nasc. Non una Ende cum Jordane Cardoreti, quia n pono ni eodem loco
cum illo vel ameat eig pores et meatg. Non vela duco pane. in medio cente
a ꝺ ni pedem loco aqua, sed ameat eig pores ni recipig ni eig meatg
N, Ita Stri in vas Cinere plenum tantundem aquã recipiat ac ni inane
est, id ni ꝺ ex eo q̃ ni capta in eodem loco cum cinere quenit,
sed ni ꝺ ex eo q̃ ni capta in eodem loco cum cinere quenit,
sed ex cumq

si Deus non possit separare a Quantitate, cum illi identificetur, potest tamen illi
strauenire, adeoque potest facere ut duo Quanta corpora sint simul in
eodem loco.

Ad 3tium N. Ans. Ad instantiam de formica dico, formicam rotam
ad hanc rescentem et si videas motu duplici moueri, solum tamen moueri
unico motu dicta aliquantulum tamen modificato et retardato approxi
matio in Cursu.

Ad 4tum. Satis absurde existimas de nostra sententia admittente
replicationem unius corporis circumscriptiue et per diuinam potentiam
Dum. stra. illam tot absurdam sequelam adducunt. Quod sit parui momenti
et ita facile soluunt. 1mam sequelam C. nec enim in illa ullum inconueniens
Quia solum Termini motus 1mi. Quales sunt forma et priuatio non possunt esse simul
pro tamen 2darij et concomitantes qui nempe coniungunt Terminis predictis et am
bo sunt positiui. Iam vero Ubicatio hoc et illa sunt Termini non 1mi et per se,
sed concomitantes et secundarij. 2dam sequelam dist quo. Idem potest
esse a se ipso diuisum quo ad essentiam N non enim res in pluribus locis posita
diuinitus diuideres in plura se ipsa, ita ut plures constitueret Gen
tites, sed semper esset eadem numero. Idem posset esse a se ipso
diuisum quo ad locum C. nempe tam spatia quam Ubicationes ad ipsa
esset quid vel distinctum a Petro. Vel replicato in quibus proinde multi
plicatis ac disiunctis non esset necesse Petrum multiplicari ac
disiungi a se ipso quo ad essentiam solum quo ad locum et ubicationes.
3tia sequela eodem modo soluitur, nempe Petrus Romae existens
potest esse distans a se ipso ut existente Leopoli, posset esse dex
ter et sinister respectu sui ut substantijs alteri personae. Nec
in hoc est ullum inconueniens. Quia hanc predicata opposita et di
stantia conuenirent Petro non secundum Entitatem ipsius considerato quod
esset eadem, sed ratione distinctarum vel Ubicationum, sicut enim de
anima rationali dicitur quod ut est in capite, sit superior se ipsa
existente

existente impedibus n̄ tn̄ tum posset dici Petrus replicatus separatus
a se ipso. Ita id tamen proprie dicitur separari ab aliquo quod n̄ existit ibi, ubi
alterum separationis extremum existit. Ita n̄ contingeret in casu repli
cationis Petri. Ad 4tam seq̄lam dico si replicatio fiat per actionem
n̄ solum terminat ad Ubicunque, sed etiam ad Entitatem rei concedendo
hanc oīa quae efficiuntur pōe fieri tunc a scintilla, tum a Candela
tum ab Angelo. Ita tam scintilla quam Candela et Angelus existens
simul in diversis locis aequipollerent sibi casu quo successive
existerent in eodem. Atqui successive existens in diversis lo
cis posset scintilla urere et candela illuminare, et Angelus
movere corpora. Ergo etiam pōt simul in ijsdem locis. Et ratio est. Ita tunc
illorum virtus augeretur extensive, ita sicut et ampliaretur dum existeret suc
cessive. Deinde n̄ est vir ratio. Cur candela in uno loco posset illuminare
et n̄ in alijs ingibus poneretur. Idem de scintilla et Angelo. Ita totum in hoc
resolvitur. Ita vires quae in hoc loco sunt ad agendum ponerentur eadem
in alio. Cum Ergo vires ad agendum positae in hoc loco possent creare
effectum, cur in alio positae n̄ possent eundem effectum producere. Ad 5tam se
q̄lam dico. Ita sicut n̄ sequitur Christi corpus esse ubique quamvis in hostijs conse
cratis replicetur, ponatur idem quod est in caelo. Ita nec sequitur aliud
corpus fore ubique si replicaretur a Deo nisi forte fieret replicatio illius cor
poris ad omnem locum, neque tunc esset immensum illud corpus Petri. Vel nam
immensitas n̄ dicitur nec pōt commensurari loco, quia immensitas propria est
solus Deus. Petri autem replicati praesentia localis licet hic poneretur
in omnibus locis ubique seu in singulis locis commensuraretur loco extrinseco
siquidem existens circumscriptive ubique coextenderetur per partes sui corporis
partibus loci in singulis locis. Ad 6tam seq̄lam Ex concedendo hanc re
plicatum multoties posse constituere magno exercitu posseque cum se
ipso digladiare. Item posse choreas ducere et sibi ipsi occurrere.

Et in tali Casu. Si Deus adhuc posset servare vellet in pluribus locis seipsum expelleret. Neque hoc est inconveniens. Quia tunc ille homo replicatus haberet se per modum plurium. Ad 7mam Item Sequelam Resp: Concedendo. Quia gutta aquae replicata posset totum mundum mundare. Et quod si replicaretur per actionem terminatam ad Entitatem suam posset Comitti navale praelium sup illa. 8vam Item Sequelam admitto. Quia nimirum si lapis sat pius replicaretur, et immediate sibi pluries collocaretur. posset ex eo fabricari turris et tota civitas possetque tunc illam turrim et totam Civitatem portare puer. 9nam Sequelam N non enim verum est dicere absolute de Petrore plicato non existit Leopoli, sed solum quod non existat Leopoli per praesentiam Romanam, similiter quod Romae non existat per praesentiam Leopoliensem. 10 Sequelam admitto. Neque in illa admittendum est ullum inconveniens. Quia principium Assignandi homogenea sensibilia ex distinctione Ubicationum Circumscriptae est. Solum Certum Certitudine Physica, ut pote acquisitum experientiis sensibilibus, non autem est Certum Certitudine Physica. Ac proinde non potest falsificari tantum secundum Certum ordinarium naturam, potest autem falsificari a Deo operante non iuxta exigentiam naturae.

Ad 5tum

Actum. Dic etiã anni diligi de vnõ quod creauerat corpus ẽ. vnũ ex corpi. hec loca ceant nõ possũt ẽ ab aliorũ causi quod ẽ. nõ sit modus possũ hõ ẽ vicarii: assignãt hunc nõ ẽ in loco corpi ceant nõ possũt in alio nõ alterius dom. quod circumscripsit. Actus Corpi Christi Dñi qd in cõlo hõ vbicationem circumscripsit nõ potest extra cõlum in Ecclia patiũ ebd

2di. Arguitur sic Anima Xpi creata Dñi: ẽ cã 3. diuersa loca simul contrapugnat ẽ ipsi Xpi ubi secundũ Ricard 3 opus vnũ ẽ ceat diuersis loca nec valet ẽ tam diu quin diu alterũ ẽ potuerunt Dam. 3c pbatur loca diuersa ia dicit simul quia vbicati ẽ stenti. Item Corpi Xpi vbi Gabr ẽ Enarr ẽ ipse hoc pbatur sic ad istũ vbicationem aptitudinales ẽ. cum ea essentia aptitudo sit ita ẽ Entitis Corporis clare ẽ nõ pot esse diuisa nisi diuisa natura sic vtrum ẽ pot nõ habere ẽ pot hoc pbatur sic quod istũ ẽ entitas

Punctum 4tum
Quidam nonulla de Vbicatione exponendũ

Quidam. Dñs vbi ceant hoc pponit ẽ vbicati ẽ pot ẽ vbicare alicui Respõ duo ẽ Entitas vnitas quid aptitudo dicit duo nisi vbicatum ad duplex ẽ Corporeal ẽ spiritual hoc dicit priora ẽ dicunt aptitudo pot esse vnũ nõ alligatũ duo. Omnia Tenta vtra Vasq et Rãdolphi Rão ẽ pot nõ vbicationem Entitas vnitas duo dicit vnũ nõ corpus. Gri. et dicit vbi pot esse vnus Nisi ẽ vbicatũ Vasq Palacios vnitas et nõ ẽ. ẽ vbicatũ alterius duo dicit nõ vnũ corpus. Nõ vbicatus duo ẽ pot esse vnus duo dicit Separabilitas nõ corpus. Nõ pot esse vnus duo dicit ẽ. pot esse duo pbr Dñs Xpi ẽ vna Entitas vnita vbicata et ibi. nõ ẽ ab vbicata et desinit vbicari in Act ubi Eucharistiã qd nõ vbicata ẽ ipsa

substantia nam per Vitii omnes sunt accidentia carent vbicatione,
Cumque ens sit ratio prorei. &c. Ex Entitate rationis gaudet existere
q̃ alicuius ens aut alicuius in ipsa habitudine q̃ hoc loco Joan de Neue

Respondeo cū Scoto Scotello & aliis Doctoribus modernis q̃ vbi dicitur &c
non habeant partes vbicationes distinctas ab vbicationibus entium absolutorum,
sed habent partes vbicationes distinctas ab vbicationibus entium absolutorum
Ad rationem q̃ vbicatio nostra multiplicatur in obiectis & obiecta ab intellectu
Respondeo nulla est ratio quare non vbicatio modernorum vbicatio
multiplicatur in vbicationibus ut certum est nec ens non habens aliquam
habitudinem ad aliud aliquid ens absolutum habet quia vbicatio
habitudo multiplicatur q̃ multiplicatur vbicatio nostra existentia. Et per
hoc patet ad primum Vbicatio dicit habitudinem quandam existentiae
vbicationem. quadruplex dicit reductionem ad aliquid. Et hic. rationem. esse in spiritu Et &c.

Nolitis Vbi. Ens in quantum ens creatum habet existere aliquo
modo q̃ locum. absolute. ab ipso loco non habet
De loco Scotus in primo Quodlibeti ad de loco Ens creatum existere
ex se non est ubi. Et in nullo loco vel extrinseco existere ex nulla
exigitur subjectio. indicio Et non requirebatur.

Respondeo. Nulla subsistit creatum indigere loco quantum ad
esse substantiae. absolutum. Et non existit sed bene existere q̃ aliquo modo
dicit ordinem ad locum. non nullo modo dependet. Ens creatum non potest
Ens est vbicatum in loco & accidens modo dependet. Ens creatum non potest
existere q̃ aliquo modo dependet ab loco. Ens creatum non potest
existere sine aliquo modo dependentia ad locum. non dicit ordinem ad locum
creatum & primo dicit ordinem ad primum. secundo dicit ordinem ad secundum
tertio dicit ordinem ad tertium. & sic de aliis. Et ita dicit ordinem ad
dicit ordinem ad locum. Et ita dicit ordinem ad locum. Et ita dicit ordinem ad
Ens est vbicatum in loco & accidens modo dependet. Ens creatum non potest
existere sine aliquo modo dependentia ad locum. non dicit ordinem ad locum

Ryneynde Antecedens. Vt enim. Intelligis rei existens habité
Actus é ens Intelligibé extra causas. ac deinde. Substantia a loco non pendet
& potentia sed negue. & indistantia habile.

Diuersitas. Non p̄ dari etiam duitas locorum. quod in substantia extensa accidens
Sit. non p̄ dari res quod creatori Deo etiam transcendit. Sic non p̄ dari
ubique creatura. sine de omni. Vt. etiā non p̄ dari res simplex compositi
et qualitas negatis ipsa quod in citadie. remanus negando singulum. Dispi ad unum.
Dā alias dares substantiā spiritualē rei, esse finite quia quidlibet in rerum natura est dum est totale
et totaliter nullū aut substantiale Cognitū p̄ Creata habitans ubiq̄ esse
Dispi. ad adhuc. Ja causa vera. Angeli. Deus solum. Brandis esse
res rei Plato. Vade. Sicut. p̄ Deū res sing. caligine. Vbi ibi non ibi
sic esse Deus. Ad Item. Dispi. Ja creata nihil. Deus
et mores vi dependent essentia alicuius p̄ non p̄ Substantia. Angeli. Deus
Deū dependent esse a loco Vbi p̄ duitas. Deus. et nullo modo

Diuersitas. Si objit. Corpus duitas proportionis habeat proportionalitatē
proportionis. in est extensi. extensi. in est angulus alig. Corpus unus
Intra se. in est extra alia. in est. Vbi. in est alter. corpus est proximus
Deus. Deus. in unus. Corpus habitat duitas. habeat proportionalitatē
extensi. positus. in ubiane. in. sed. positus. distat. habitudine. distantiae
creatensi. negue. negat. extensionis. Ex. quo. in. Deus. Spiritus illig
Corporis. inesse. Deo. Ja ad plures. in. substantia negatio extensionis. sed absentis. positus
positionis seu habitus. potest. in. ubi. Deus. ubique. ubi. Deus. Corpus ubi
habeat. posita. in. Deo. intra. immutato. positus. habitus. negue. in. distantia.
et. Deus. in. Deus. ubi. positus. sed negue. ubi. Deus. Deo. Corpus. ubi
non habeat. positus. extensi. Deo. positus. in. quibus. in. Deo. sensu. positus
positionis positus. negatis. Ja. ubi. Deus. sensu. positus. Sic. Deus. ubique. ubi.
Ja. si. Deus. in. regnum. positus. in. habitus. ubi. Deus. ubique. ubi. Deus. sensu. positus
in. ubi. Deus. positus. in. habitus. ubi. Deus. ubique. ubi. Deus. sensu. positus
Deus. ubique. ubi. Deus. sensu. positus. in. habitus. ubi. Deus. ubique. ubi. Deus. sensu. positus

Pluralitas. Una unitas res. p̄ ne. Deus. sed. pluralitas. Deus. in. unitas.
Deus. p̄. non. Deus. p̄. Deus. unitas. Deus. sed. Deus. in. unitas. positus. in. Deus.
Deus. p̄. non. Deus

Quæ cum ita utpotuerat ex parte intrinseca ipsi Aristoteles potuerit nihil abire ab ipsa ratione ipsi Aristotelis quæ ipsi Aristoteles ipsi Aristoteles ipsi Aristoteles

descendere

Ad 4m Dicit. Am motus aquae sumi ad integritatem aquae? Videtur
Q motus sit aquae ad 3e? Je videtur? Ce Videtur? Q sit a parte aquae. Sed
ex illo nullo ei bonum accedit, nisi hoc ex illo ortus ad aquarum qualitates
structionis. Respectu autem agentis considerati ut pars universi sic ad
Quae eduxi Deliberationem agentium pars ortus appetit bonum. Videtur
Q ne negatio Vacui.

Ad 4m Dicit Q Aer non debet dici mobilis quia ordinatur ad vacuum ut ad finem. Ad
Q ipse dominatur ei ut agenti. Ad Quia subtilis potest fieri in magna quantitate
subtilis corporibus in magna quantitate existens et in minimo corpus sub loco debet
Quia potest. Ad 4m Corpus aeris ordinatur ad vacuum. Obstaret eius plenitudo
Quia potest. Ad 4m apparet ratio ob quam aqua calefacta non potest se reducere ad pristinam perfectionem in vacuo aut igne pulverum forma conservata
accendere aut homo mutatus fuit.

Respon: Corpus grave in descendendo debet gravitas aeris, gravitas aquae, gravitas terrae, quia
gravitas terrae est terra, aqua, aer, ignis. Sed ut patet ex dictis ordo
ignis ubi existens non potest sine motu miraculo moveri localiter. Ad
quia haec contrarietas prohiberet ne haec ordinem illi magis et minus
pro aliud tunc dare. Colligo quod pulsus corporis celestis non
potest cadere nec accidere. Ad 2m Colligo cum quinto dictum quod
nec cadat nec descendat nec descendat. Ad 3m dico quod non
tendat.

Resp: Ad 4to. Positio Vacui in qua Universitate non est hic tractanda quia
pertinet ad Metaphysicum. Ad 1m gravitas et levitas corporis mixti non
est ex proportione ignis Vacui ad terram sed ex gravitate et levitate
quae in Vacuo haberent. Ad 2m Corpus gravitat et levitat secundum
quod gravitas et levitas corporis mixti. Nec obstat quod motus
ad gravitatem et levitatem fieret in omni motu naturali corporis celesti
in fluxu et reflexu. Ad 3m Ignis fieri requiret quam limitatam in omnibus. Ad
influxum vitae descendat ut ne. Ad 4m Corpus non est ordinatum ad
bonum ut finem quia corpus non habet rationem finis. Ad 5m Corpus
levitat ad locum quia corpus habet rationem loci. Ad 6m Corpus
ignis non habet ordinem ad vacuum sicut ad naturale. Ad 7m Corpus
ignis non habet ordinem ad vacuum sicut ad naturale. Ad 8m Corpus
naturaliter ad locum gravitatis et levitatis. Ad 9m Corpus ad positum loci non
potest esse motus. Ad 10m Ratio non valet, quia corpus non habet
esse duplex ad illa.

4100
310

CONTROVERSIA
De Quantitate et Continuo
Punctum Imum.

Quantitas distinguitur realiter a substantia Corporea ac Qualitatibus eius materialibus. Et in quo consistit Conceptus eius ame essentialis.

Videtur mihi esse vera sententia Petrus Gabriel. Adamus a Sorores, Magister Sententiarum. Et Petrus de Aragonia. Et Petrus de Sancto Thoma. Et Petrus de Aragonia. Et Petrus de Sancto Thoma. Et Petrus de Aragonia. Et Petrus de Sancto Thoma

Respondetur

Ens &c. Ideo probat Rom. nihil. Quia si Entia sunt indivisibilia sicut Corpora et Mundus
ex Materia, ergo una Entia Angelica penetrant se alia non in una parte
Materiae Entis, Materia et forma dividitur in actualitate et sunt in corde Deo Entia
Quanta adversarius ex Entes Angelica probat. Et respondeo quod illa adverb
Actus Resolute Ideo patet Evidenter ex parte ad Rom. primum Adversarium
Entia ab extra dicta.
Entia in genere seu Entia sic ab extra dividuntur Substantia et Accidens in ea quod
unde quod unitas et unum quod et hoc. ubique Angelus et Deus.
Admitto hoc Respondeo ad omnia rationes et auctoritates. Secundo, Entia est
ens indivisibile hoc ens quod exigit entitative modo divisibile hoc modo probatur et
Suppositum respectu divisibilis. Ergo differt Entia absoluta quod Quantum ex se
non sic hanc exigunt sed quia hoc potest reduci ad Indivisibile Ideo hoc
ita potest ad ens indivisibile dici. Sic in quibus quia in ens. hoc ens divisibile
Entia in quibus hoc non manifestum sed totum sic quod potest hoc dividi
plura secundum quid dividendo secundum quid hoc ens quia non
sic quod hoc unum totum ens dicit unum in toto et in partibus. Ens
singulis partes unum dicit unum et ens. Sicut hoc bonum quia hanc dicit
quod dicit sic Entia et quia Entia ens. Ideo Entia sibi unitas et autem
Entia dimensive. Et quia unum participat dimensionem Quanto absolute pro unitas
esse quia hoc quod dicit non divisibile in plura quia dicimus unum dicit hoc
et quod dicimus hoc ideo Nota. Entia quia sic divisibile in plura quia non
hoc ens absolute actu ens divisionis impedimentum. Sicut dicit Substantia in quia
non divisibilis sine forma in certa partis singulatis divisibile. Sic Nota substantia
Entia substantia et modo divisibile. Unde omne una substantia ex Entes non
divisibile absolute Physicis Corporis et Invisibilis. Et tunc ens penetrabile
ens ens hoc dicit non divisibile quia in corpus quia divisibile absolute corporis quia
respondeo penetrabile Physicum Invisibile. Deo divisibile quia secundum quid
occupare situm. Unum Corpus est pars alia in quia indivisibile secundum. Quia
Divina Ipsa Deus Entia admittere secundum sic proprium Locum Spiritus
Angelus non dividere abagentibus Physicis Corporeis a Deo Ta-
men ens et ab Angelo probat dividi.

Ex. descripsi

Descriptione

Ex ~~Dispe~~ Entis in recto ita pt describi Entis in Abstracto. Et forma accidens aqua
Sabor. Hi id quod est divisibile in partes quas aptas sunt ut singulas faciant totum eiusdem rationis
et denominis. Ita habebat illud totum ante divisionem. Ratio hac descriptio est
Et proprietate Entis ingressus autem hic receptus Eucharistiae et pedum mo[illegible] Entis. Ubi
ut determinatur in quo consistat sit

Propositio 2da

Prima essentialis receptus Entis permanentis consistit in extensione partium in ordine quo
ad locum aptandi coniuncta cum impenetrabilitate cum alio eiusdem rationis et quo [illegible]
Ante [illegible] Scripturae: Idem et omnis Recentiores: Sensus Entis permanens
nihil aliud quam quaedam forma accidentalis absoluta quae supponens substantiam de se capacis
extensionis localis sine repugnantia ad impenetrationem eam reddit capacem [illegible]
[illegible] extensionis impenetrabilis. Probatur Primo. Ita proprietas receptus
[illegible] et solet semper Entis permanenti, nullum enim [illegible] Entis cum non [illegible]
Et nullus tamen quo non [illegible] Et nullus [illegible] [illegible]
[illegible] nullus [illegible] in Ente. Et [illegible] [illegible] [illegible] illi
[illegible] ob illo [illegible] [illegible] [illegible] Dempe [illegible] Physica
[illegible] Corporea quae [illegible] Entis a tali extensione partium quae ad locum [illegible]
Item [illegible] mensura actus et passus. Item Extensio actualis partium quo ad locum et
impenetratio actualis. Discriminat item receptus [illegible] Corpora [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ente. Et
receptus Entis quae statuimus est [illegible] essentialis et [illegible] [illegible] [illegible] ad
receptum [illegible] essentialem.

Communis [illegible] de receptu [illegible] essentialis Entis et [illegible] [illegible] opposita
Stategiae et nullorum recentiorum.

Prima est Thomistae et Vasquez docentium essentiam Entis consistere in extrinseca partium
in ordine ad se. Item aliorum docentium essentiam Entis consistere in extrinseca
partium quo ad locum seu situalem. Ad cognitionem [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] extensionem seu extrinsecam partium in Ente. Aliis in or-
dine ad locum quae vocatur situalis [illegible] [illegible] Entis correspondet partibus
Loci [illegible] in Petro Caput [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] correspondet
Alia est extensio seu extrinsecus partium in ordine ad se. Hoc est adeptus
[illegible] Entitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in eodem loco [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
pedi. Reiecta

Vnica enim Entia existimo quibus indubitate quid sit esse potest assignari
diffinitas. Ita etiam existendi relinquam accidens. Entitate hoc est Ens
negatio et essentia quidditas ab aeterno in subiecto potentia dicuntur
Entia. Etsi quem dixerit de Ente Reali. Ens nulla alia ratione dicitur
nisi eam de potentia absoluta vim Omnipotentis habere et Ipsorum sibi
ratione mentis Entium et subiectis Realibus. Ideo etiam dixerit recte etiam
Nihil non Ens esse. Ens nullo signo collegi posse nisi Entia discretam ex unitate
nec ne mori vel sicut mi Ente germanum esse. Entia collegi
ex repugnantia de potentia Dei absoluta in Ecclesia Ens. Entia pariter
a parte separari.

C. Ad 2dum. Patet ex dictis accepti Entis a nobis assignati ens esse
ei soli et singulis Entis esse unum. Unde vnus ex quinque Entibus non
genus, nec una. Cuius ab eius Entis unum dicere. Entia explendi et ordi-
nandi gratia Entis esse primum vnde explendi sui Omnipotentia primum.
Voluntas C. genus ad omnis rebus comparandum unum, et genus quinque
Creaturis. Et nec absolute dicere esse una Entis singularia dicere esse ea
Ens loci repletiva ad ea loci repletiva Omnipotentia.

Ad 2dum. Nec plures dicere Entia existere plura quam ad rem vnum
existere tam quam existentia plura quam ad locum vnum genus Creaturae
nec ens esse ea. Existere existentia plura quam impenetrabilitas, ubi esse
Entium existere plura dicas. Plures comparandi potentia et divisibilitas
in locum ut absurditatem excludat generatim sed ut necessitudo modi
endi in loco de genus et opportune quia vel, comparandi pariter et ope
gnat natale. Nec ad 2dum. Nec ens ubi dum. Entia sibi invicem duo pene
trabilitas positiva positiva. Quemadmodum ens veritas modi quantum gradus
absolute quidem loco variabilis ne sicut quantum ut circumscripti modi
loco. Sum vel Deus quemvis impenetrabilitas positiva esse ens ea quo
ad diversa. Deus quemvis quidem potuit penetrare. Omnipotentia Deus
non sicut ens quantum Deus penetrare impenetrabilitas in propria
ratione ens. Ens ubi dicere esse ens. Nec ubi dicere esse determinabile
ad hoc esse alia loca quidem esse esse ea loca nec esse
esse penetrari. Nec Ens Entis dum et plus dici. Deus ubique Entia
vacua penetrant et hoc, quia habent Entis esse. Nec ad 2dum et
Ens Entia hoc separata et ens quia Ens Nec ad 2dum
Ideo Ens in quantum locale Mundi et formae ens penetrant Ens hoc

Doctorii

exhibuisse. Unde quod narrat. De Corporibus glorioſis duo nihil hic ſit, ſed
penetrare impenetrabilem et defuncti fuiſſe. 1a, Corpora. Christi Reſurr. ſuperabile accessum lap
Gratia autem Dei agens ad impenetrabilitatem non potest. Ideo Christus a Deo
Corpora ordinate agente et impediente nequit ſit ſit ſit de glo. Unde
ſi autem Deus conditus quid etiam nunc erat ſi Corpora. Christi quo
dum penetrat lapidem nam ubi nunc Christus accipitur ne corpus Christ
poſſet ſi ſtatim modo penetrare. Ultimi utrique de Reſurrectione
et ſecundi Rationi regulam ſecundum dicendo de Reſurrectione patebit.

Punctum Zdum

Continuum quibus partibus conſtat diuiſibilibusne an Indiuiſibilibus?

Vides Democritus atomi ſi quam exiſtit limite ni Infinita diuiſibiliſ patet hac
ante ſecundo absurdum Ex uno ſegmento Deo ſi tota. Eternitate diuiſibile ex uno
granum quamuis ſi etiam atoma ni quam pueriuerit ex atomis componere. Ex
ſi Indiuiſibile ſolo ſegmento Ex partibus granum ſi quamuis ex uno granum ſolum
aut numero ſi vel ſi ſolo Deo diuiſibile ſi exiſtere tota. Exiſtit ſi hoc ſolum
iba ni patet non ſi etiam ni patet. Negat aliquis ſimiliter ſi ſi diuiſibile
eterni ſi ex unum ex ſegmentis ſimiliter ſi ex unum ſi ex unum ſi ex unum
quidem ſi tota ex unum ſi ex unum ſi ex unum ſi ex unum ſi ex unum
Contra aliquis ſignificat non ſi ſi ex unum ſi ex unum ſi ex unum ſi ex unum
ſi ex unum ſi ex unum ſi ex unum

Vnde Sr: agaret gd' stimium i' spoñz ex pñtz finite in infinitu diuisibilz

Stro. si stimul dr diuisibile in infa' ad gd' istud gligno p'ueniat ne nam p'or infinitu gnu
una gnz debaret pertransire, n' pñsus p'transiri, tpe finito sed oppositum
in infa' Ita Stratl. Contra Istagyr aneto Infinita i' pñtu p'transiri. Regula
aut' i' pñtia et stria cooperta. Sr: set ut ex gnoñtia legis.

Pñtz Pñtz p'ueniz ad' scita pla donis Zenonis Pitagore. a horrang antiquz
Plurimi quos multi ex nr'is secuti ut Lstrii P Pelleo. Ad stimul ponz ex solis indiuisibilz gnz
Plat. Vige punctis. Pñtz ad' scita stria dignis PR stimul dnã ziste. indiuisibilz
. Iterum pñtet dñstrare ni ni diuisibile Sr: istat Sr. Indiuisibilz ad' ima
pñtz ex qz i pñtz in gnã dñstrat gñ. PR Sletz p' pñtz ignoriz
tangit p' scita plani in puncta ut demonstratum Incidat Sr: istud
ucles et aream vortz p' totum plani i' mil indiuisibilz tangat illud
describitz sola puncta p' plani. PR Erunt discreta idã numeri ut
ac solis Vnitatz Sr ex linea ex solis punctis. Ita ex se bi punctis
ad linea sicut punctus ad linea sicut unitas ad numerum
P.R. Lignu p' ptis i' aqua xtinc et arena circumdat ex extremis li
neis circulis ex aqua et arena tangentz p' re Sr: illa pi Igno contra pendent
z linea indiuisibilis plus solis istat in pñtes, ita stat linea ex solis punctis

Respondetur

Nñ istimul hic. p' intellgz ida Contra sed ex parte gnz corporea cogit
Ctera accidã Mathe. Ad ex hoc ad hanc rñsp gnes Sphaeral
Integrz sui gñtitiues ñ istimul et hoc nñ simul pñt Sphaeri-
cilitz, explicari dicenda nec. de istimul. Regula pontz ñ istimul
Atheil ymaginem aqueus existens simul et aqua aqueus. Ad linea Vacce
Arcus cuius gnes p' existit simul ad pñtia existere ut tempus
Ad Vrbem Ludo accidit ex gnibz ñ numeribz istat circa gñ diuersitz. Ad ratiocinij
Zenonis Pegnus Stratonis dolachi stimul aperit ex solis indiuisibilz li
nea ex solis punctis sup' stat ex solis Linea Corpz ex solis rungitur
Cp. Indiuisibilia aut' ista Intellgz bat Aristo: hoc ñ audet pronunc
pres Lobatus. Stant Zenonis dentã multa in antiquis Pñtis et
Eleatis et nonulli ex recentioribz discussa tñ Vñ nam adhuc
indiuisibilia in stimul ponunt dñstra. Alia ex hñ dictis pon unt
Stratu docent pñ in stimul diuisibilia Locata hoc ñ pñtz ad
unum Virtualiter et Equilenter diuisibilem. Ita stant Angelz ex se indi

non mai extrudere nã indiuiduu ñ pñt facere aliq̃ indurabile. Pñs
pars fracta sed hoc ut indurabile pñt aliq̃ facere mai extrahire. dñet in indurabile aliq̃ pars
tacta ne cui ecã Vnitas alterã et pars ñ tacta ñ mã cui ecã extrahi. Sed nã
utrãq̃ pñt mai extrahere ecã. Ergo ñ pñt q̃ ex-unoquoq; pñtã illa unitas
ita sua unitate ut ecã aliq̃ aliqd de extrahi ecã alterã ñ pñt per extrahere. Ergo
sed ñ indurabile ñ pñt sed quod ñ tota adhuc in eode ẽ pñs ecã
alteri in indurabile ecã ergo ñ tangit alterã nec penetrat q̃ ecã indiuiduu ñ
pñ offari ottuau. Ente pñt augeri magnitudine molli. ido pñt eadem
tocta extrahi mori. Ita dr̃ VS. Linea ita ut et tota pñt ẽ indurabile. Ergo
indurabile ñ possit intelligi velocitas et tarditas motus. Aggreta pñt mobile.
Velocissima dñ moueri cum nobis tardissime VS. Aggregata festinate pñt extra extremam
Ita dicunt pñt legi et textum inferunt sed moueri dicit: et Boeci ostendit
ecã. ad pñtã. dum punctus omne pñtes tunc quidã Quido legi pertransiri
unã punctã: in uno instanti pñtis Supponendum pñtes unã punctã:
pñtis pertransiri in uno instanti Et pari ratione pertransiri totum
id̃ Dubio de 2 ad 3 punctã ac. veligs. Si pertransiri pariter
ens legi et textum id̃ velocius currunt dicit pertransiri rectã. Ergo
inde legi pertransiri unã punctã: testis autem unius pertransiri
per 10 puncta erit punctã. Ita hoc dicit. Velocius valet dicere ita legi velocius
in uno instanti percurrere 2 puncta: quo testis percurrit unum. Alter
enim ita quo legi legi percurrit unã punctã aliqd in pertransiri
testis cui dicitur ita pñtes pertransire. nimis mobilis Aliqd legi illud percurrit
Ut Et Non valet ille reuertere. admonendus pñtes pñtes mobiliter tarde hoc ẽ
rectã paucioribus pñtibus mobile velocius hoc ẽ legi. Idem hic velocius testi
tio pñtibus currere. Et valet magis ita ad mentem Aristotelis
velocitã. In Contrarium de motu locali. Illo loco. Linea recta infinita
ille tollit punctis quia talia pertransiri et non terminata
Et hoc dicit Aristoteles. Et ponit hoc ratione. Linea recta infinita
ut hoc ostendit ñ pertransiri. Ita pertransiri ab alia parte extrema ñ unus
punctus ante extremus nisi pñt ei unus alius. Ergo ñ nullã pertransiri extremã
finit et nullã medii. Punctum ẽ cuius nulla pars ẽ. Non pertransiri pñt
pertransiri ab illa pñt extrema ñ unus. In puncto ante extremum nullã pñ.
Non etiam ne hoc dicit aliqd. Ille dicunt ne hic. ẽ. aliqd quod ex ñ finit
pertransiri nec pertransiri ñ finit medii ergo ñ pñt pertransiri. Ideo 2 dicunt
ñ finit ñ medii dicit ad eam Et. &c.
Ad 2m dicitur ostendi ñ pñtes finite ñ dicunt infinitas pñtes Et legi
mo ea illa Linea ñ pñt pertransiri pertransiri ñ pñt pertransiri

Cuneit VG ℓ quadrorū et minor trium ex
latera
circuli ꝓportionali in quod secta sunt linea maxima nam ℓ linea ma-
ior diuisibilis pōt in ℓ pres ꝺ̄gles nō ex n̄ minꝰ in 2 abrūpā puncta con
diuisibilia. Sīgꝫ 2ꝺo Linea ℓ pōt diuidi. ℓ 2 circuli circumscr cōtra ꝺ̄gles
Cā q̄ quilibet punc ℓ superioris circuli pōt duci linea ad centrū huius cir
q̄ transibit p̄ angle punc ℓ circuli inferioris Ex hac hr̄ pōt ; q̄
superiꝰ Ers ℓ illi ꝺ̄gli. ℓ 2 lōgꝫ ℓ Diametꝰ quadrati ℓ maxima ℓ
ℓ cōtra ℓ ꝺ̄gle mā duplꝫ iōre ℓ illa. Cā ducta linea circuli a cētrō ad
puncta, &c. ad alia ℓ costan quā gibbꝰ ex illis plurib⁹ maior pallet
pūcta Diametri ℓ gibbꝰ ℓ 2 Si enī ex diametro ℓ ꝺ̄gles cōtra ℓ
ex illi ℓ duplꝫ iōr illa. ℓ 2 lōgꝫ tota Quillar ℓ linea in ambabꝰ
latꝰ gō in hoc tenēs omnī aliqꝫ indiuisibili emanare pōnt ℓ lōgꝫ
ℓ postulatū illud apud Mathem receptissimū de ēctagibꝰ magnitudo q̄
nord nulli pōnit ; ℓ ꝺ̄gle gibbꝰ indiuisibili nor ℓtra ℓ cētri ; ℓ ꝺ̄gle
segmēt ℓ linea Mathem Verū Ers q̄ ꝺ̄gle ℓtra ℓ cētri ; ℓ ꝺ̄gle
illud formans ℓ recta Mathem : ac gendo ℓtra ℓ pūcta ꝺ̄gle

Zꝫ Sans Ponꝫ ℓ ℓ Infinitum - ni ℓtet Indiuisibilꝫ Infinitus ℓ
Cā aliqꝫ vnctus Intellig̃ ℓ infinitum ultra ex milibꝰ
millibꝰ ex lotis punctis infinitis lineā unā aut plura. Indiuisibilia Indi
uisibilia ex infinitis indiuisibilib⁹ nec ꝺ̄gnabilē. Ita nos Inferior.
Stā quoq; Sans Ponꝫ de Indiuisibꝰ finitis diuisibilē locatis hoc ℓ de pūc
in plurib⁹ pōt Cā Indiuisibile in plurib⁹ ℓ q̄ vltra existens existens ℓ in
in loco tūc in toto errorꝫ ℓ gibbꝰ pūctū ꝺ̄gnatū. Ita ante motꝰ
in loco tūc Indiuisibilꝫ ℓ Vltra ex ℓ finitum nō ℓ cōmunis rebꝰ corporeis
ex motu mixtꝫ Mud ac Enthi Ers ℓ ultra ℓ ꝺ̄gnatꝫ ex Indiuisibꝰ finitis
diuisibilē locatis hoc ℓ de puncto in plurib⁹.

Propoꝫ 2da

Infinitū pmanens ꝺ̄gnatꝫ ex partib⁹ finitis in Indiuisibilꝫ. Ita ℓ Schold cū Bella
Rab ℓ Ca gibbꝰ infinitū ꝺ̄gnatum ℓ partib⁹ ꝺ̄gnatꝫ diuisibilē in vorel ctiones
numga ꝺ̄gnatꝫ ℓ ductū ℓ ꝺ̄gnatꝫ ℓ ex diuisibilē ℓ ℓ a ℓ ℓ Ers ℓ ℓ
ductū partib⁹ finitis in partē diuisibilꝫ Pater ℓ ℓ ℓ
Infinitū ℓ ℓ Indiuisibilꝫ Mathem: Resolui ℓ infinitū in Indiuisibilꝫ ℓ
Infinitū ℓ ℓ ℓ

Quãm ℓ̃ aliquid dicit nõ̃ sed ℓ̃ gtes et rum aliqua ℓ̃ incerta et indeterminata
nõ̃ ℓ̃ in dgtis vnã certa ℓ̃ Communicantes et ℓ̃ communicantes

Quo Respõnã ℓ̃ Dã sola ℓ̃ p̃ portionales ℓ̃ infinitã in actu. Sed ℓ̃ communicantes aliquid et determinatũ: quod minimũ ℓ̃ nõ̃ infinitũ.

Dã dicta ℓ̃ de actuo p̃manenti. Sed obstabat quia contradictio ℓ̃ de actuo successivo
ℓ̃ sue repetitõe ℓ̃ Sanctus. Respõnã: Dicitur quod in communionis ℓ̃ fiunt
fit successiue utrũ gloria vã calor aut gratia sanctificamur.

Alia successiua. ℓ̃ quod nõ̃ dicit successiue, sunt sed actu. et ex hoc habet quod
figura ℓ̃ fuerit ℓ̃ ea successiua. gratia potest nõ̃ ℓ̃ esse sine successiue
sed in caelo ℓ̃ manebunt quod hic existit peccatis depdz. Talia ℓ̃ sunt gaudet
et vita multos aeternos loc. Deutron. hoc. Audite. actuo contra qui corripuerunt ex
gratia fide ℓ̃ in ℓ̃ dubitat et ℓ̃ exhortat Ambrosius. qui ℓ̃ credunt multa
ex illis vnitis quae attulerunt ℓ̃ actuo permanenti.

Dicit si actuo successiue ℓ̃ tempus apparet expedit hoc ℓ̃ nõ̃ fieri
diu nunquam est ℓ̃ quia quia Dã nunquam quod Veredici ipsos existit obligãdo pro
illo actuo Verbi est dicere quod una et altera futura ℓ̃. Vtrum si existat
aliqua pars temporis tunc in illo mentis nõ̃ qua illa pars existat et ℓ̃ non
existere. Item si quis dicit et ℓ̃ quia quod Respõdet et tota ℓ̃ existere. Item
Item. Sicut aperuerit quis ℓ̃ quia ℓ̃ quia ℓ̃ quia

Ad. Sed incredibiles et miraculos Victorias sperare debet ostra obsecratio?
Ignorantibus dicam quid sequitur. Nisi hoc est incredibile bene-visa mihi
nisum Petrum esse arbitrer et quae Petrus viderunt ea quae ipse vidisse
et ea libet pars auris accipere non existimo posse quae ipse non
audierit. Ita quod ait pars Petri est Petrus. Sed quae ipsum vidisse
pars quidem Petri est. Sed hoc ante legi quae libet pars Petri
recte dicitur. Cui quia non videbatur prima propositio sed quae
ad pars quod non erat pars Petri. Sequi quae nunquam pars quemque ad pars quae quidem non est Petrus
videri quae dicitur. Ita sequi quae minus. Nisi ita est quae pars
cognitae non Petrus et Petrus videndo non hic. Sed illud pars
Petri esse? Ut respondeam quae accusationi ista dicat legentes non quod videam
respondi ut videatur modestiae non videlicet recte quae ipse interpretes fuisse
posse facere si quae modum, si qua respondens quae Petrum. Ita dicit
illud quidem quod rediguntur in unam. aquam nisi tunc aeris aut spatii non ipsum unius
tunc tantum magnitudo fuerunt posse ante. Sed quae sequi si debuit dici
pars aliquando, determinatus et quae dimensitatem et locorum magnas non tot
pars quae terminus C. sint et non diversa magnitudo si de proportioni pars pars substituta communicando
quae in eo modi pars magnas pars pervenit ad Petrum debuit magnitudo sed de
mensura quae pars dicat aliquas ac quae dimensiones inquit est milliari magnae
pars pervenire quae sequi C. non de dicat illi mirabili recte vita
pars divisi Petrus sicut dicitur ea. non ad se.
est semper dicendi illa non pars Petrus dicendae ultra pars Deus magis
dicitur

Ad 2dum Petrus non est solus Unionibus sed unus portat aliquid alter Unionis
quod simul cum Unionibus constituit partes. Unde
Unde non Deus pars componere illud aliud quae pars Petrus dicitur quae
ad pars dissimilis ad Deum non sed pars Petrus dicitur quae pars Deus
Ad 3tium Negatur suppositum. Est communitas unius Unionibus pars aliqua
pars Petrus magni a Deo servanti. Quae quidem pars in suo recepta ipsis
includit has Unionis ac pinde illas quae in potentia pars aqua ita
sicut dicit quamvis pars aliqua hinc non pars dicitur subsistere. Unde etiam
mente capta ubi non pars quidam pars ad Unionem.

Ad 3tium

Ad 3tium. N dicitur punctum dari pter infinitu prium unoquodq; p̃transeat, quia illa si pñt p̃transeri, pter finitu ei⁹ motu numerat eis determinando aliquo ordine, q̃ pñt p̃transeri, ubiq; numerando et p motu magnitudinis multi ingrediuntur et egredi scribunt N

Ad 4tum. Negat Zenonis ratio, q̃ indivisibile si sit effugere. N annuit, Negat ei quod 3tmum possit etiam duab⁹ viis dupari. Sm enim primu est ex 4tmis et 3tmus ex 2 etc. Ita ex solis indivisibilib⁹ 3tmum de struendum hoc indivisibile 3tare n̄ pñt. Non enim duo Suppositi. Ad oblata dicitur q̃ indivisibilia sui divisibilis ga alicui dicit componi ex. Indivisibilib⁹ lineam dicimus, vndq; in Puncti puncta ex quot tangere planu mathematici Punctu. Ce vno corpe in lineam quot ei Centum ex. Indivisibilib⁹ sua Puncta n̄ proinde ni nihilu lineam. Dum vo quadrilat⁹ dicimus 3tare q̃ de. de tangere planum in Puncto, accipit hic Demonstro, illu ex Suppone. ut dicat 3tabit q̃ tacta. Non Stat. N ex sequela Dog: ei Ca Totas dicacia. Sed nunqd 3tat q̃ tig dicit dimitig dimissa sua. quid ei. dicamus duo. q̃ Indivisibile ut cum linea nisi quinq; ex. vnitatib⁹ quid divisibili n̄ pñt. 3tare divisibile ex plurib⁹ quinq; vnitatib⁹ quid divisibili n̄ pñt. Nec regat exemplum de Centro 3tribui pt omnia facere, existimabit q̃ n̄ prudi sagere. Sed utilia. Solum 3t: Punctu et Unitas eadem mathematice. hic n̄ ab ipso Abel. Sed Unitas numeri. Ita Puncti positionis Abel. in signo non 3tium. Ea duabq; lineis circum. fixis aeris et angul unarum manent pt unig una respondere.

Punctum 3tium

Partes in continuo ante dem. assignationem sunt ne actu realr distinctu.

Vides [illegible] ame opte. Authoris dicentis q̃ Physicus Text: 6 8 In 3tmo n̄ 4ti dividia n̄ actu. sed partes. Et 3tio de 3tu Dne. 3 Z. aderentia longitudinis ac diversitate partes. Dein de vacua. Aristo et alios Phos ex duabq; Entig vnitate et puncti n̄ pñt fieri una q̃ ne. Sed quia actu ex. dictione actuali p̃tum in 3tmo

Q̃ aliter patet primū ꝙ ē actꝰ distincta. ab alijs ē, quid ꝓ[pter]ea
Sꝛ ꝓpꝛ hāc nō ē dicendū ꝙ̃ ꝓ[pter] aliud distinguī ītrīsece actꝰ vtꝰ
ad̃ si ꝓpꝛa ītrīsecā ēent actꝰ vtr distincti ītrīsece, ꝙm nō essent
distinguibiles actꝰ. Sꝛ nec ꝓpꝛietates. Sꝛ vltꝝ q̃ sūt ītrīsece eiusd̃
gn̄is ē ꝓtra dicta supra. Sꝛ nate soluī. Q̃ gn̄ ē actꝰ distinctꝰ
sibi nō ē diuisibile. Sꝛ etiā gn̄ ē actꝰ distinctꝰ nō ē actꝰ diuisibile
Sꝛ: ꝛ: &c. &c.

Ad 3ū. Ante. cēm obiectionē nō dat̃ in cōtrariū determinat̃ patꝝ
Sꝛ nec. Q̃ttū actꝰ sibi ipsi. Ad ītrā. Q̃ q̃libet pars ītrīsece includit
virtꝝ et nonꝝ indeterminate plures ꝑtes &c. &c.

Ad 4ū. Ante. cēm obiectionē ꝑtes in ītrīsco nō sūt plures actꝰ. Sꝛ nec determi-
nate. Ad ītrā. In ītrīsco ꝑtes ante obiectionē sūt unum quid Sꝛ
nō sūt plures. Ītrīsce. Q̃libet pars in ītrīsco nō ē magis ītrīsece vna
ꝙm cum cōtinuā. Ad inde. nō ē aliqua Ratio vnde ꝙ̃ ītrīsece
quoetūs modo ē una. cum cōplē ēt aute magis una ītrīsece
quoꝝ actꝰ. ab alijs.

Ad 5ū. In ītrīsco dicū ꝑtes actꝰ vtr distās ante obiectionē darēt
Infinitū Cathegorematicū. sed secūs ē de linea ruxta. Vnde dicendū
docentē etiā dictꝝ impossibile ee Infinitū Cathegorematicū Sꝛ etiā de
quo illa secūs Sꝛ dicta. Ad ītrā. ītrīsco ꝑtes actꝰ distās nō simpli-
citer et nunqā tot quin plures ītrīsece nunqā docentibꝰ
possit ad vltimum. Sꝛ cum ē Infinitū actꝰ. Ad hā ꝑtes sūt actꝰ
non actꝰ vtr distinctꝰ, dubiꝝ Infinitū ēllarum patꝝ Cathegorematicū

Respondeꝝ

Certum ē in. Primo Q̃ In Oceano aut Arnio aut Ligno dari ꝑtes
dicendo ēntes. Primū ee illud cui ꝓximo nullum Verum primū copulatum alte-
ri. Primum ꝙ ꝑ positū nō simpliciter Primum Sꝛ: de hoc ꝑtes.
Certū vero ē in primo dari ꝑtes actꝰ. Hā ꝑtes ēntes illis actꝰ gradatis
diuersa ut Aristo in Physicis docuisse nō Sequitur. Ad hāc. Primum
ē ꝑpositū actꝰ. Sꝛ de hoc ꝑtes actꝰ. Ad Certū dē

Dupoꝝ

In quorū primo ꝓtes ꝑ vtr actꝰ distās ītrīsece. —

ante cēm

ante cum assignatione. Ita Scotus et Recentiores. Multi Recentiores contra multos antiquos Phos et Recentes, presertim Romanos Professos, quia Scotus dicebat Iurist. ut eam audirent appellare statuerunt dicendo ad instar Nulla feditas rebe amatore, nulla fatuitas sine Patrono. Cui donum minori rare merita data. ab Iurist. aduersariorum negantes existere Reales.

Ptr Pedo sens. Qd separabilis ante cum assignatione vtr ille dr actu vtr distincta. ante cum assignatione. Assignatio dr Actus vtr dr a altera e separabilitas Realis, qd assignatio existendi re. etiam vbi dr altera e separabilitas Realis, qd assignatio existendi re. etiam ad Homogeneas etiam solui ad Heterogeneas. Sed esset Iurist. separabilis vtr ante cum assignatione. Vtra cum pars ligni qd corrumpi, alterius manere. Ens dr actus vtr dr ante cum assignatione.

Zedo. Qd Deus Physice et vtr actu immoag. Item Qd dr secernere se calr occupando locum diuersum disiungi actu vtr interne. Qd vna actus dr ee vna distincta actu cum vnis nexy actus durum. Et Qd una vox n pt de solui in diuersis tonis etiam. m addatur. remanere Madius quale e etiam. Sed potest Item Physice et vtr sicut immoag ut corrum, dr ad actu se. Localr occupando diuersa loca, pres em. disiungi vt ad aer dr in dr sicut penetrand. Ens distingue vtr actu.

Ptr etiam sit ens Item mentis n esse actu vtr dr in quo potest nunquam poterit ee distincte actu vtr in esse quia loco vt localis qd ens potest producere ad actu. Et nec actual existere nec ens distingue Phice ens.

Qd vt quid Ockam et quid nisi quia qd solum potest diuinitus destrugui efficerentur distincti vtr actu Ens mutuo potest ee distincte actu vtr

Ex Potes ostendi Deus posse actu distinta vtr vnde potest assignari Intrinsa et Extrinsa. qd assignatio Intrinsa fiat qd distinctio quia sicut una pars ligni distincti ab alia qd ita totum Formari diuersorum hoc e quia vna. ante Item ligni e calor in alteram partem assignatur ante et extrinse qd vna et totum et corpus quia vnibile una pars qd ens nunquam assignatus et extrinse re. Ad Item qd Item Centrum in medium vtr distinctum vtr actu non de re possunt distui

Contra qd qd qd distinctio Deus Item potest destruere actu vtr qd qd distinctio Deus Item potest destruere actu vtr qd qd distinctio Deus Item potest destruere actu vtr

Punctum 4tum

In Continuo dant, ne Indivisibilia aliqua continuati ua vel terminativa.

Vides ame cē vera sentā Zuar: contra Tolet: ab vltimā ḡpt in vltimo
deus punctū seu indiuisibile termina P.T. vltra vltimū ꝯ. de finiti
gnī ꝑtes terno vltimi exequans. dat hē Terng n ḡpt cē aliqd indiuisibile
aliqm ꝑpte etm cet vltimū et vltimo alio Puncto medio et equalem ḡpt
cē indiuisibles. Qri ec. Rō Videtur quod diuisio ḡnualis defendat ad
Illa. Vnū ꝙ unitet ꝓpter etm ꝑter defectū ab vnione ꝙ certe ꝓpter
etm vnionem quod inuenitur in ꝓpria ꝑtibz vltimi medii diuisi ꝑ
nō dat vnū indiuisibile in vltimo sed indiuisibili adeoq deus in illo
indiuisibili vltimato ꝓbz nec nō ꝙ dicimo ḡ talia vnio unitet ꝑ
nullum et nō vnionem mediatā inū illas ꝑtes dā ro illa vnde et ꝓpter
vnū vltimū et quilibet passo vltimo attingat ꝙ vndeno. Cōtra ꝑ vnitet ꝓpter
vltimo deberet quoq vnire et ꝓpter vnitem. nō ḡ vltimo ḡ vltimo
illa vnū ꝓpter vndenū Dā alias sicut vnū et vnū vndenū ḡ tot
mitty nō dat Dā quia vnū nō ꝑ determinā ꝙ sicut vnionē.
D. Sp Videtur ec Vera sentā D Thomā Sicut in vltimo ḡ multa ḡ
in vltimo deus punctū seu indiuisibile termina ḡpte ḡ vltimo
ꝓpter vltimū. P.T. Dā corpꝰ quod dr. linea. ab extremo ꝓpte
motū manifestū seu extensionē vltra vltimū ḡ sicut linea vltimo ab
mā quo ḡpter sed vltimū hoc est vltimū ē indiuisibile ergo
ꝑ vltimū cēt diuisibile nō cēt vltimū Dā alias ḡ vltimo ḡ
cet diuisibile nō cēt vltimū Dā declaro ꝙ ḡpter ḡ vltimo corpore
Puto admittendū indiuisibile terminatiuū. Cōtra vltimo deffinitiue cē
illa ꝙ extremū tē sit omnibz Cōi sed illo nō ꝓtē cē mā
diuisibile ḡ supaddita vltimo punctū nō ꝙ ḡ. Quia si
illū nō ꝑ negata. Rō Vnū palū in vltimo ligno nō ḡ ꝓpter
mari tangit alia palum in extremis. sup ꝑtes vltimo ḡ finali
tē nō tangit. sed ille mgna vnū palum tangit alia palum
mgna tangit Ergo sup ꝑtes vltimo ḡ finali tē indiuisibile. cōtra
palum. Dā sup ꝑtes nō ē plana. ꝙ curua ḡ ꝑtes
plana. prīa curua Ergo dantur in eadē ꝑtibz aliq plana aliq curua
et ꝙ ḡ tota ꝙd dā tē tangat nō ꝙ tē tangat nō ꝓpter illa
ḡ sup ficiē curua ꝓpter et plana ḡ nō ꝑ Ergo tē tangat
Dā punctū ꝙ nō Ergo.

3ᵗⁱᵒ.

Stū. Amotionis exclusiua terminiua. quinta. Ř Sup̄positionis ꝓ quarta
ꝓ tertia ꝓdā Phisica quadrā Veniat intendit Corpori Xti ver
potiꝰ Hostie. Nempe de virtute. Veni dicens ꝙ Hostia, illa mis
nes qui sit Consecrata. ꝙ mutet desinat. Aliquis hoc n̄ videt n̄ illumi
nabit Consecrata. Ř Ita potius tangere alio Corpora. quinta Indiuisibi
lis
Ratione sophistica exacta ratio. in plano tangit et aliud Indiuisibile ꝙ. de
admittit Indiuisibile Terminum in Corpore. Intra ꝙd terminat res ꝙ plebis
ꝓ Hostia aliquis ꝙ distans et alia. Ipse Deus pauci. Vera Indiuisibi
lis et ꝙtor plana in puncto. Vera Indiuisibilis.

Respondetur

Sensus dicti ꝓ arguit hic. Simile ex eo ꝙ terminū ꝙ Corpus inter ꝓtū mul
tis actualiter ꝓximatis una Integre. et ꝙ Hostia Deus ꝓtū in
monstrare nro de dari id quo ꝓtū Hostia Et quo Corpus terminat tempus
ꝙd. Illud ꝙd ꝓtū inter et termini Hostia. Sino Indiuisibile ita Indi
uisibile. Et dicit Corpus Xti Indiuisibile Hostia. hoc totum punctū
ꝓd mediantibus ꝓtes Hostia ꝓximus illud Indiuisibile ꝙd ut Hostia ante de
ꝓtes dicit obtinuat Xti Integre. Aliquis ita Corpus Xti Hostia
uisibile terminat hoc totū puncto ꝙd extremis Entis Hostia tem
minus ac claudit ita ut ultra ꝙ intra ꝙd Hostia. ab ea ꝓximo aqua ꝙ
thoas Hostia Hostie. ab illa aqua claudit ꝙ quinta Indiuisibilis ut Corpus
Hostia dicit

Propō Nona.

Hostia
Hostia ꝓtes Hostia ꝓximus ꝙ dans Indiuisibile Hostia ꝓximus ꝙd dat Vnio ut ter
minabile distans diuisibile ꝓtes Hostia. Hostia ꝓtes ante Hostia
Successiue ꝙ motu aut tactu mot Indiuisibile Hostia. Motus Vnio nulla
ꝙ sic ꝓpositio dat Hostia Hostia Hostia Occa.
Ř Ad oppa Hostia ꝓximus ꝙd et dans punctū Hostia Vnitiua ꝓtes
Hostia Hostia. Hostia ꝓtes Indiuisibile. Secta. ꝙ admodū Hostia mot aliud
ex quarta formata. Ř Et tam Deus In Hostia Hostia ꝙ asignat
ꝓtes illa puncta. seu Indiuisibilia ꝓximus. Hostia Hostia Hostia ꝓtes Indi
uisibile Hostia. Et dicit ꝓtes aliqua puncta etiam hoc Indiuisibile Et
uisibile Hostia. et aliqui ꝓtes aliqua puncta etiam hoc Indiuisibile Et
namus ꝙd Hostia Hostia ꝙtes Vnione Indiuisibile diuisibilem et diuisio
bile ad Hostia ꝓximus ꝙtes Hostia. Hostia Hostia ꝓtes puncta.
Natura Hostia Vnione ꝙd Hostia Indiuisibile Hostia et Hostia ꝙd ꝓximus
ꝙd ꝓtes Hostia Hostia Hostia ꝓximus ꝙd dat ꝙdstans Hostia modalis
retinda Hostia Hostia Hostia Hostia Hostia Hostia Hostia Hostia
Vnio Hostia ꝙtes ꝙd Hostia Hostia Hostia Hostia Hostia Hostia
Hostia ꝓtes Hostia Hostia Hostia et modalis.

Stia Pars ppnis 2a Vnio mi ptes Stinui sit diuiblis Infinitis in ppone
vna ptes qd nimirum n deas punc: seu Indiuiblium Stinui. Secundum tn
hic qd in Diuisione Stinui n deas Ultrui tota entas Vnionis sed tm pars
Vbi Licet illa pars qua Vniebat ptes diuisas simlr dni ptes diuisas et 2 quitta
Iterum Vniuns solu denominat pluri aliqua pars Vnionis
Ctor Pars de Stinuo Succes: pbr. 2a ptes Stinui Succes: Vt tpres fluunt
ipsi cu hoc ordine quo defacto hnt dni scipsi determinata ut sibi Vniant
esse supne qd existant. Deinde n pt Intelligi quodlibet Vnio ptis ptertia ad
futurum et futura ad psentem sigdem existente Vnione dnt ab abo ipsius entis
ma existere

Propositio 2da

Nondum pune: seu Indiuiblia termitua Entiue vlr simplr v modalr di
stia vnie qrum res Stinue dicantur termini sed oes res Stinue termini p
ptes ultimas ipsam et determinatas v etiam p illa postqm ia nulla seqt a pte
post etiam infinita antecedant e Ppo cu Ste. otra multos etiam Recen:
qui Linea Supficiu Punctu: admittunt Entia vlia Indiuiblia dista
vlr modlr a ptibus Stinui termitui. Pbr. 1a nulla e accetus distingdi vlr
simplr v modalr Indiuiblia termitua a ptibus rerum Stinuarum Ex Ac.
2a si Indiuiblia termitiua sit Entiue dista a Stinuo seqt Indiuidua Stare
ex solis Indiuiblibus qd falsu e ppr dicta Supp: Pbr autem seqtia
accipiamus enim Linea qz cubiti vnius cuius Indiuible termitiuu quo etiam
res illis claudis a pellemus Indiuible. A qd 2a e Entiue distu pt
tolli a Deo separari sive ad p manentia si sit res vata v ad n pmu
nentia si sit motus. tollatur Ex: a Deo ac separetur tunc iterum extremitas
Longdnis illius Linea debebit claudi indiuibli termitiuo B qd iterum cu sit
distu Entiue separetur dnitus eius ablato iterum extremitas Longdnis eqdem Linea
sigdem hbit ultimum debebit claudi Indiuibli termitiuo C. qd pariter ut
pote distu Entiue separetur dnitus in cuius loco debebit succedere Indiuible
D. Et sic ulterius. Hinc autem manifeste deducitur qd illa linea Stare in
tis indiuiblis sigdem hoc sola accipiens ex illa si dnitus 2du suas extremi
tes minuerit. Si vero dicas qd separato dnitus vno Indiuibli termitiuo n succe
dat aliud Indiuible termitiuu claudens extremitate Longdnis sed qd illa cla
des sua Entitate Idem erit recendu de ame illa termine. na n e ior ratio p
ame qm p altera.. adeoq qd linea claudatur ultima pte a gli et determina
v etiam illa ultima postqm a seqt ia ulla a pte post etiam infinite antecedent.
Quaeres. Sigdem nulla dans in Stinuo Indiuiblia termitiua distu Entiue 2a
Ex e punctu Linea Supficies. qrum et Artes et Mathem: sed pe meni ne
runtaquatq de illis ut de Indiuiblibus Respon: Nne Indiuiblium hoc
e Puncti Linea Supficiu Intelligi ab Ste et a Mathem ipsum
Stinuum qd qtenus e actu scipi p ratione ab oi dimensione hoc e a latitudine
Longde et pfundite dr et e punctu. Etenim vero e idem Stinuum actu scipi illi

Longitudinem pisciae a latitudine et profunditate dicitur et est lineae et quatenus est idem continuum
alterum sequitur idem longitudinem et latitudinem pisciae a profunditate dicitur et est superficies
fundamentum autem ita explanandi Indivisibilia. Mathematicus est ex Aristotele quinque
Puncta et ut aliquid in continuo asserit dicendum est talia asserere quae exposita
cuiusque Sit hic Inferes Indivisibilia hoc est Pun: Lineae superficies distinguitur
lis a corpore continuo quod non est conceptus pisciae ex parte actus identitate autem
est ipsum corpus continuum.

Solvuntur Argta Contraria Sentia

Ad 1mum Argta ducta ab auth. Aristotelis C. ior et N. nore. Item N. quod unus copularis
id est unio indivisibilis indigeret copulari alio termino, quod est hac unio Entitas quo
dalis. Iam autem partes Entitatis modalis sunt per se ipsas essentialiter determinatae ad uniendum
ex suppone quod existant, adeoque non indigent aliam determinari ut uniantur. 2di argti N. nore
utrumque enim potest dici nempe quod unio continuativa dividibilis uniat partes ut datas ab unione
2dum in addito suum esse sumptas. Vel unionis semipalmum palmi ut semipalmo pal
mum quod unit unum palmum alteri non 2dum se totum sed solum in addito eiusdem palmi.
Potest item dici quod uniat ipsas uniones contra quam propriam argti Nisi talis unio
esset unio unionum tollendo indifferentiam unionis quam habent ad invicem suas partes et adiungi
ve seipsas suis partibus N. Sed unio unionum tollendo indifferentiam unionum quam habent
cum partibus V.G. cum palmis adeo in toto aliquo V.G. semipalmo C. in hoc autem nullum est
inconveniens quia non est determinatio in eodem genere in qua ipsa unionis sunt determinatae sed in
alio genere, cum vero modus non potest determinari ab alio solum in eodem genere, potest tamen in
diverso. Declaratur id in Mathematicis inter suas partes unionem integralem. Unitatem
2dum se totam per additionem unionis formam V.G. ad unitatis.

Ad 2dum Pro Indivisibilibus terminis argta non sunt efficacia non unum cuius ante distinguo
Oe corpus dicitur hic, ab utraque parte. Quam molem finitam et extensionem limitatam quo ad partes aliquas
determinatas et non communicantes C. quo ad partes etiam proportionales et non communicantes N. simpliciter
concedo. Ex hoc autem aliquid potest quod primum et aliquid continui non dentur indivisibile. Item quod
primo continui non dares prius quo ad partes determinatas aliquas, sicut neque ultimo continui dares posterius
quo ad easdem partes solum quo ad partes proportionales nores et nores. Loquendo autem
de continuo successivo primum et aliquid ipsius partes ultimam non solum se totas et adaequate
sumptas sed 2dum aliquid sui. Non 2dum. Stipulatum est ita quod extremum sit simpliciter
negativum non positivum hoc est inter quam extrema nihil mediat positivum, sed mediat aliquid negativum
hoc est neque extensionis ulterioris quam dicant termini utriusque stipulati quod negativum mediant determinat
utriusque stipulati finitus ut secum non dicant penetrari. Non 3tium [illegible]
in stipulo tangit alterum palmum in extremitate superficiei et non tangit 2dum profunditatem hoc est
in [illegible] se habet ita tangentes superficies C. non tangunt se 2dum profunditatem hoc est [illegible]
pori tangenti tunc dimensio adeoque dicenti profunditatem non [illegible] ad
ad nore dico. Idem quod unus palmus alium tangit non dicitur distinguitur [illegible]
tangit modo in dicto explicato. N. 4tum C. cum Aristotele et N. [illegible]
[illegible] curvum aut planum quod dicitur tangere planum [illegible]
[illegible] planum [illegible] ex Indivisibilibus et ipsa Curvitas [illegible] Concessis Aristotele ad [illegible]
[illegible] particulam [illegible] et [illegible] curvum non [illegible] tangere [illegible]
hoc est 2dum superficiem tangant [illegible] superficiem adeoque non [illegible]

CONTROVERSIA
DE INFINITO

Dor difficile Intellu Magnu multe disputationes sunt circa difficultatem de Infinito
apprehendunt. Nempe Infinitum transcendit capacitatem Intellus nri finiti. qd
Incorrupti esse rerum quod longius tmp contemplando ac pluribus cdr cursus solet
ac tm manca. vix nra Intellus de Infinito disputandi vim resolvere saltem
cognitare conabimur

Punctum

Dazne a parte rei Infinitum Syncathegorematicum
vt est ne in mente Dei Cathegorematicum.

Videtur nra Sntia Infinitum esse: vt dicit D. multo minus terminatum vt dies aptus et
vtd Infinitum simul: et multo minus terminatum Deus vt dies aptus rei q̃s non Infinitum
simul: creaturam vt sic. hoc multo minus creaturam Deus et hoc et quidcumq; aliud
Infinitum. D. Sed dicendum Infinitum simul: ex opposito est vt finitum. Cum vero sit qd
dicat finitum multo minus illud nec est in facto nec fieri valeret Infinitum vt simul vt fieri
Sed Infinitum simul creaturam dicitur finitum multo magis nempe brevissimis
momentis Successive mediantibus Deus. D. Sed Multitudo finita successus
Maxime pt successive pertransiri assumpti finitum Sr. vicissitudo non q̃ Deus
vere numerando ad creaturas possibiles pervenit ad multitudo finita illarum
Sr. pertransiri ad num: quia ultra qd ni pertransiri nec neq; Deus creatore Deus
ad illas
Ad Pmum Infinitum simul in mente sui ad extra. D. Negatur consequentia
simul: Deus potentia ad successive ad omnia quotcumq; actu et simul. Sr. ni finitum
simul: o in mente Dei actu et simul in potentia et successive
R. Deus comprendo ad creaturas possibiles cognitas aliqs non est excessus
vestri simpl accepte et comprendi actu ad Sr. in mente Dei ni
ad cathog: bene ad etiam finitum et actualiter qui Instrumentalis ni finitum cathe:
Ad 2 Negatur Infinitum ad ens pte Simul aliquid successive divisibiliter et
actu pertransiri ni finitum actu actualiter remanente. Sic etiam ens pte temporis
divisibile Sr. etiam quodlibet Deus cognoscit actu ad potest creaturam distinctam
cognitam finitum in finito actu actualiter remanente. Sic etiam ens pte creaturam
formaliter cognitam. R. Obm in se. Indivisibile ubi Sr. q cognitum divisibile
actu Intellu. vt ad actualiter Sr: etiam Infinitum simul. Sic cognitum

dicta actio

dñō actus prot fuit ante Intrōit.

Respondetur

Septies ex ore meo dñe ut qd [illegible] 2° negue gte cōt Inst
ne meos adversarios pace: exterminabilia si stricte deprehy a primo nā
nec medio nec extremo tpe. 2° Renuatie gte inpñtē ex illud qd
carne g seme dñi dicitur qt Nemo vir p sem. 2° Dñi te. 2° Dñi
tue, gte inpñtē cōt ut alius Patus certa: recta: evangelizantes
tue Tuam qui prec in ille. Ne Inpñtō qd nimis ē carnis
fine pñtes agunt Ch̄i ihu. cu gb etudit de illo ut

Propōsima

Inpñtē positue ut ea ex ante eta Inv clarent dñs Sit cōj simpr
e ultra accipere. Inpñtē ē tale Ex dñi tue ex quo incepit
a capendo simpr restaurand et aliud acquirendi eta ut nunqm desinam
pñtē ad ultimū, qm̄ ia in hoc ut acquirendi vs dñi dicat inpñtē
. Similiter cōt tale totū ut ex illo successe simpr pñtent acquiri
. Similē et nunqm deveniret ad ultimū Scitū. Bonitas huius
Diversimode patet ex eo qd evenit ex in pñtē et debet qm pñt
distinguat. Inpñtē optime cōj pñtē aug ne accipi pñmultū ex accipi
tendū dispōde ex hoc nō numeri alteri.

Inpñtus ama. Si pñtē ē depñtē illō Inpñtē dicto a Nuncando ēt cui
altile carne. qd n evenit illi, infra non etiā evenit tpi
Inpñtē cōt pñtē ad sui attributū cognitū. Dñi ēt evenit qd ni sui
. qd ēt evenit ad attributū, cōj vs hoc loco, dñi gb pñtē.
Scitū Sm Pñ haec Pñtē evenire. Si vs exceptione sumat hic
intrō g quaevis, Scitū accipiatur. Sive qui nunquam dicit
dicendo sive tacendo: sive operando ne qui qd Pñ operetur
verū Sm̄ pñtē dñi illa gñeon Pñ operetur.

Pñtē pñtē Inpñtē tuta. Vere dicitur ame te Inpñtē tempñtē tua, dñi
qd Verus Inpñtē g etiā qd ē tale Reg. Ca dñi et pñtē
g eminentiā in re ac suę ēta cui pñtē alia ex statu et potest
Patre gravius et, in Inpñtē tale Qui sui in parte aliqua qd
sua pertinere. qua pertinē g pñtē ht tanta ut ex illa
successe acquirit simpr vestitalegit acquirendi. Dicitur ad

Propositio 2da

Solvuntur Argta contra Scta

Adam Rabi ore mihi dixit: cuncta dixerat ne una mea nouit et
ego dixi: Domine: Creatura nec hoc multo ocium scit hoc quidem
alia dabilia determinate mihi dixerit aliquibus c. nec hoc multo
amplius alia dabilia determinate ei assentio In fide. Vide dicta multorum
quaerens creauit actualia Multotiens determinate tantum mente passis
in fide alia multo non adeo. Et vide et in regula fidei. Et dixit
finitum multudinem nisi infinitum in multitudine illud est infinitum
Et dixit finitum nisi multitudinem esse multitudinem infinitum illud
nec infinitum Et dimisso dicta nisi Et stetyon. Et dixit. Et dixit
Et multitudo finita simpliciter seu dixit nam: certo per duce. Et nisi
C. Et multitudo pro plaga. Et quia pro ducem. Et nisi ita.
nisi viderent multitudinem finita non putarent Et illud est dixit
infinitum sunt simpliciter seu dixit aliquid ac ego dixi.

Ad xdum Vig obiecta. Et intellectus, dixit mente Dei Christi et magni
momenti. Nec dixit: Deus nihil cognoscit dicere. seu cognoscit ita ut ego
scribo teneat se capite cognoscit deus c. nam Deus est infinitus.
nihil cognoscit quia et cognoscit ita ut nos scribere. et capite
obi cognitis Et dixit et stetyon. Et deberent dicere pro nos scripta
Deus cognoscat futurum tenente quemcumque obi cognita. Et dixit
dixi: Deus cognoscit potest credere obi actu intuendo actu scientia
tenere cognoscere. C. ita actu actu tenere. Et nisi cognoscere
dixi et Et Et stetyon. Et dixit et dixi. Et dixi.
Deus. id quo tenus nisi dixit in credere nisi cognoscere. Et dixi
et stetyon. et nisi mihi dixit nisi dixi. Et dixi
et quia illis dixi sua potentia actu et ita. Et dixi et dixi
nisi actu cognoscere. Et aut cognoscit id est tenus dixi nisi
quae cognoscit potest et et nisi. Et dixi et dixi
seu obi sua. Et dixi. Et dixi nisi dixi et dixi
seu dixi. et dixit dixi dixit cognoscit quae cognoscere.
et dixi seu obi nisi cognoscit dixi. actu dixi. Et dixi et dixi
N quae dixi. Et dixi, Imentiebat quia Et dixi
Et stetyon

Respondetur

Ob 2do Pilares Scripti Carbo: in Gestatione Vij Columnæ Scripæ certæ pēt
ēt circumdari spiritu Sanctu, qui si deinde extenderq; directe excedunt
ipsam columnam. Ra: dicam: Linea recta ñ pōt dīgi Signā Spherali
ēdēpte circumducta ēidem Sphæ: tactū illa Columnæ. Ideo Petrus obtrectare
cederq; a fide. Qui Sit ultimus et Unicus adorq; ñ pōt explicā. Qui Scripti ñ ex
ponere. Carbo: explicetur, Sagg: cui ex illo pōt et cēt Scripta ēsse cēt Scripti:
ponere.

¿ Ad Salvandū ostēsionē istā dñi Pongā

Nota ergo Scripti Mendabilis et Instructibilis cē capax augmēti et defectq; ñ sic de
mutabilis et instructibilis cū Scripta mutabilis et Instructibilis pōt aligd addi et subtrahi
Rōe ē Qā in Scripta Mutabile Angelorū ñ cadere cent Scripti Angelici. Qui si Pōne
adimere Veritatem aquarum Cherubin, quam cernit Scripta Q veritas, non auto ipsam
gd auferq; pōt Deus: Illa Scripturæ Scripta. Qui: tunc adimerq; et adderq; aliquid
Scripta.

Nota 2do Scripti gd ē capax augmēti et defectq; cē capax. Q plures gentes Scripti
ris ut alteri Scripto negue ei manu casu rabiēgt. Rōe gd ex Euclide Scripta: Scripta
pari ētēmutue spectabit. Ideo ē pari ānū nec maij nec minꝰ ē alterū sed ē Scripta ali
gua capacia augmēti aliā ut Scripta. mutabilis et Instructibilis pōt ētē mutue equa
ore. pōt clarescq; Unus intellectus, cum Scripta eadem declaratiōe ignorare et Scripto ea
tore Scripturæ et ignorare. gd ignorare ānū Scripo nempe multō plures. Sunt auto
gd ignorant. esse et Scripa unū ignorant et ut Scripa ipm se ut Lumen nāli extra
dit. Deinde Pater ē certꝰ Scripta, Spectatus ē Scripa ut tal. Ideo Scripta Scripto
mentorij Christi Qui eadē Specie ētēi ipsiden Cherubin ut alterū ut Scripa ut Scripa impar
Valorē Qui: Scripa in Scripta gnā ētēi ēc Scripa. ñ possūt et mensurabilis sed negue ei mensu
servabilis. Petra illud ē Scripa altera mensurabili pōnit gd ē tot ētēi Scripa altera
mina sua mensura sumpta ēat Scripta ut Scripa determinata mensurari Vij
mensurati ē Scripa aliud Scripa mensurantis ita ut Scripa una determinata mensurari Vij
Scripa Scripta alia Scripa. Sit ea haurire ut ētēi et alia. mensurabilis ut Vij
negue ē illud Scripa altera, gd pōte ñ includi Scripa quæ aliud. Ita Petrus Vij
dit Scripa Paulo. Scripa nihil plus Scripa includit quā Paulus. Scripa tam hui
ēike includit Corpus, animā, et Unitatē.

Nota 3tio Vnū Scripta Carbē; pōt ēt maij et minꝰ alterū ñ pōnit ut mensu
rabilis sed negue ei Immensurabile. Ra Scripturæ Scripta Scripta Scripa
tionis ēt maij pōt Scripta Scripturæ dici haberi, Unde in Scripa Scripturæ
Scripti gd ēta dicitur ē gd Scripa: Cernere nulla illustratione ingenium
Scripa humana stupimente quidē accedat quidē fore. tot oculos quot homēs, si hi

pm. pculorū qm ex quocunq. Infito Angelorū ē aliqd ultra accipere. Subdo
cum conceptu sit indiglia qm Capilli qui dicunt Infiti inveniunt plures
qm capita Infita ipsius ~~[illegible]~~ capilli Infiti correspondent.

Nota 7mo. Non requiri ad rnē Infiti Cath: ut multitudo Infita constituens
illud includat in se oēs possibiles numeros quo ad Individua cuiuslibet speciei
ex sit lt qualibet multitudo Infita. Cath: contineat infitos binarios numeros ternarios
decenarios &c. n dum tn sequitur qd contineat oēs possibiles numeros. Qa lt nullus
speciei numerus sit qui ibi n contineat, tn oēs possibiles Individui numeri cuiuslibet spei
sicut lt in Arca. Noe oēs species aliqui numerantur n tn sequitur qd ibi oia alia
absolute contineantur Qa nimirum n oia Individua cuiuslibet speciei contineantur in
Arca Noe

Soluuntur Argta Contraria sentia

Ad 1mum. R. Angelos singulos ex illo circulo Infito Angelorū n pōe accipere binos
annulos, sed tot cent Angeli sine annulis, qt cent cū binarijs Angelorū. N. inqd
illi annuli n cent Infiniti lt eos haurirentur. Qa ut inr notata dix imus n ē contra
rnem Infiti ex hauriri si accipiatur p totū simul. Sed dicas ex hac rne sequi
qd pars cet aqlis suo toti; Qa si Annuli illi binis accepti cent infiniti dicent etiam Angeli
cē Infiniti illi qui habent annulos illos. Qui Angeli in rne Infiti cent aqles Colleoni
Angelorum oium. Rum vo illi Angeli cent pars illius Colleonis Angelorū. Consequens
pars cet aqlis toti. R. negando sequelam ad probatam dico Annulos binos fore infi-
nitos. Item Angelos Infitos antes illos annulos. Hi sunt Angeli n cent aqles
Colleoni Angelorum oium in rne Infiti tanti; maius em cet infitū Colleonis An-
gelorū oium, qm Infitū Angelorū antiqui binos annulos qm ex colleone
oium illorum Angelorū cet Sempr aliqd ultra accipere.

Ad 2dum Distinguo. Unū Infitū Cath: cet maius altero quoad pres determinatas
actu acceptas n ratas assignatas Cogitatas &c. Vt Infitū Capillorū macus
qm Capitū C. ior. Qa qndo accipientur ex infinito Capitū 10 capita, vero Melio
ex Infinito Capillorū. Unū Infitū Cath: cet maius altero in rne infiniti.
Qa nempe ex uno successive accipiendo deuenitur ad finem ex alio vo n N ior.
Similiter dicta minore N consequens. Et etiam consequens iure negandum ē nor. cū P. Quiedo
Aut: Hurt: alijsq nullus em agnoscit nisi ex adversarijs proprietas Infiti ē
ut n sit maius altero.

Ad 3tium N. consequens ex Antecedente em opposita consequentia erat deducenda. Infitus ergo
Sectus actu pluribus argtis infitū potest. Ad probatio consequentia R. negando sequelam obtinere in
ferius dandam Confirmo dist: Ant. Quidquid fit a Deo cadit sub certam Intentionem
hoc ē dicit hic determinatio Voluntatis directam Infallibili cognitione C. Cadit sub certam

Intensiue numeri aut mensurę &c. similiq; dict. nor. &c. negat

Ad 4tum &c. Actus et potentia eius partium et ultimę ita definiq. Et ita gę ex his gę ex alijs oparres illud precedentes, ni hi alia posteriores se. Cum ro possit dari multitudo in qua nulla sit pars que ro ultq; ad precedentq, gt dari multitudo quę ni habeat ultimu

Ad 5tum Actus actiuus ita Scripti: Catho: in Institutione: &c Actus quo ad Visionem Dei C. aut quo ad approbationem Dei Scripturę cui Visio Dei in scripturis ita scripta. ro. intenda. ni ita cognita ex beatitudine Dei obtinęn quę dat in Theol: Actus Scripti &c Actus Ca postq hic tres Scripturę gradus: quos hic augere q nemo gradu gradus Cet si fieri n possent id ni causa descriptu Valorij Maximi, Valer. Scripturę augmenti. Deinde. transeat quę ob data ad obtinęn ratione in explicare et grauę in scripturę intenda

2do Quia in ordine ad quemcunq; alium subiectum finitum possibile est naturaliter et meritorie acquisitum, quia per naturam semper manet Obiectum finitum naturale dans aliquid summum et possibile etc. creabile in infinita magnitudine specierum.

3tio Si Deus ageret necessitate naturæ vel finitum in genere alicuius quæ nunc applicaret totum Universum suum, Quidam nunc facere posset cum libertate vel totaliter eam applicare vel non applicare.

4to Potest Deus creare immunem a culpa et pœna creaturam rationalem et non libertatis et applicando Deo suo non posse immunem a culpa rationali quæ nunc libertatis a Deo.

5to. Deus non est tot modis et tam variabilis quam vere est. Cum enim mutabili, ullam mutationem actualiter et meritorie ejus quia Deus in infinita immutabilitate actus possibilis creaturæ omnis perfectissima.

6to Deus incomprehensibilis tunc cognoscit quid opera sua excedit, et quid non excedit. Et hoc ostendendo generaliter aliquid finitum quod non excedat a non excedat a non excedat a non excedat Deus et hoc omni supremum magnificum Sic &c.

7mo Species peculiares Deus est numerus ab unite, vide a liquam unam et ita finitatis possibilis, ut hinc Deus et illæ finitis cadere nequeat. Sic et aliqua Creatura dari ita Deo finitum quæ ut Deus, prauum et Deum aliquam ab esse negatum qui sit perfectissima omnis.

Respondetur

Certum est quod Creatura non est omnino generis perfectionis. Infinita est bonitas quæ, alias esset Deus Infinita Cath. non est generis perfectionis, est etiam inadæquata a Deo quia est bonitas finita non est de genere infinitis. Secundo dicit Deus infinitas non de hoc an alterum possit dari creatura Catholica Infinita intra latitudinem Entis Creati in aliquo genere esse finitatis Cath. quia perfectio est intellectualis. Sive Intellectus quia perfectionem Visionem &c. Itaut Deus perfectior est ista et accidat ei non posse, quia difficultas utrumvis, sit

Propositio

Implicat Creatura Cath. Infinita tam in perfectione esse quam accidentali ita omnis est ista Pr. Antiqua et adhuc est antiquus.

Prob. Quia illa Creatura est est infinita Cathe. et non est Deus implicat. Sit est ut supponis, non est nisi Infinitus. Quia est finita possibilem cum alia perfectionem Deus creare. Et pater. Quia data quacunq; Creatura maxime perfecta in hoc ulla perfectione adhuc non Deus et illam est semper Infinita perfectionis quæ esse ultimo. hoc est Deus

hoc ē Deus ēt in fine p̄sēs ni sit aliqua p̄sona diu solū q̄ ergo nō ē capax alt̄ius
unionis Xpi: adhuc alia creatura p̄t̄ quaq̄ p̄sona dīna in allegare hoc
ē p̄t̄ p duci a Deo q̄ sit impt̄ et p̄sona Xpi: ymplet creatura in fine Catho-
lica ymp̄ssione hue. esse dne assūpti alius et distincti a Deo in fine etn̄ distinct
in allegatione

Ad 2do nō p̄t dari pura: naturaq̄ q̄ creatura p̄t̄ fine
corallo nā p̄t̄ ē habilis nunc aliq̄d aliqi Xpi: etn̄ nō p̄t dari creatura hic
et nunc Cath: impossibile ita utalle ē p̄t̄ creatura q̄ fecerit alia. Ecce hic
Concilgenium nō p̄t̄ poni a Deo in fine collocand̄ in unam p̄sonā Cū in illustre
sed p̄t̄ ē ultra q̄ nō ē dubium alia p̄t̄ esse.

Ad 3m Impossibile esse creaturā Cath: in fine in unā p̄sonā hue. cū duabus
hue accidentib. prop̄ quām a pari cū creatura. In fine Cath: impossibile
esse p̄t̄ dari. Cū ois creatura cuiusq̄ nō p̄t̄ fine ēt alicui dn̄e distincta a
nihilo Xpi: quām alia p̄sona et unq̄ p̄sonā ēt alicui dn̄e creatura. Esse
nego Dīna ama ē Deus impossibile negue hoc ē tale q̄ nullū p̄t̄ dari
dari illo impossibili dat Deus impossibilissima Nā et q̄ nihil impossibile
de facto creatura Solutio Argta Contraria Sancta

Ad 1mū Negando ē ēt nora dari: Negō Xpi: ois actus dnā dē hre
Permū p̄blem sibi adēptū in fine negue et q̄ac: hoc ē dicere
tendere ad plura et p̄t̄ora et tendere finem. Successe q̄dlibet
stans et nullū sit q̄ nō p̄t̄ p̄dueri subito C. Negō Xpi: dē hre tantū
adēptū Cath: et p̄ossibile ita videlicet ut actus illi p̄mat in fine Xpi
Xpi: Patrio illa substantia in ea hanstat p̄duc et p̄duci
Xpi: ēt p̄t̄ē dē subito p̄gr̄tionē Patris p̄t̄ē in fine in ordine
ad q̄ nullū Virtē fiat fieri p̄t̄

Ad 4tum Negō Arg: et Sī ni ordine dupnāle in allegio
p̄sono nō ē unitas in tertiano ipsa Neg q̄ē sit simpl in fine nempe
in Christo et nō in tertio sit Patrio. ni duabus dignitatū p̄mis Patris
dnā Christo p̄t̄ē, similis unio ēt p̄ congruo in ordine ad

Ad 5tum Admissa Propōne Andreæ Negō Arg: et Cū in fine hue
atura Cath: impossibile ita impossibile ob repugnantiam in me Ppria ex
positā p̄duci in p̄t̄ a Deo gratia unq̄ q̄ducq̄ ideo Patris ipsius ad
aliquid.

Ad 6tum Transeat dnā Negō Arg: et Cū ni bene tamen creatura
bene stat ēt ab ēterno p̄duci et subiici regulariq̄ sedin fine

mundo

CONTROVERSIA VLTIMA
DE TEMPORE

Punctum Imum

Datur ne tempus extrinsecum et est ne aliquid reale unum et distinctum a motu.

Videtur ergo tempus dari a parte rei. Tertio iuxta Aristotelem omne compositum ex iis quae non sunt impossibile est esse a parte rei sed tempus componitur ex iis quae non sunt tempus in parte non sunt praesentes sed solum praeteritum et futurum nunquam verum dicere de tempore est praesens sed fuit et erit Eriae. Tertio si tempus daretur a parte rei esset quid reale. Deinde est factum a Deo idque vel in tempore vel in instanti. Omne enim quod fit a Deo fit in tempore vel in instanti et vertitur de his quae dicuntur. Utrumque tamen factum a Deo in tempore vel in instanti et sic dantur praesentes in infinitum. Ergo tempus non datur a parte rei.

Ergo Videtur non recte tempus definiri per hoc quod sit numerus motus secundum prius et posterius. Tertio numerus est entitas discreta tempus autem est entitas continua. Tertio idem est numerus diversorum numeratorum verbi gratia 100 aquarum et 100 hominum et non est idem tempus verbi gratia eadem hora. Dum corpus unius numerati potest esse praeterita et aequalitatem futuram. Tertio tempus non est solum numerus motus saltem. Quintum Ergo non [illegible] tempus explicatur per numerum motus.

Ergo Videtur tempus distinctum a motu. Tertio Motus saltem finitus potest existere sine tempore [illegible] Deus [illegible] in instanti existens et ubicunque [illegible] motus. Tunc enim omnes simul existunt in instanti et non in tempore. Ergo non existit motus sine tempore a parte rei. Ergo tempus est motus distinctum a parte rei. Tertio motui et tempori conveniunt praedicata, diversa et proprietas nempe motui conveniunt esse velocem vel tardum tempori vero esse breve vel longum.

Ergo Videtur tempus non esse unum. Tertio Durans non est una quia Ergo nec tempus est unum. Tertio Locus non est unus Ergo nec tempus. Tertio motus non est unus Ergo nec tempus quia a motu non distinguitur.

Propositio Ima

Tempus est complexum aliud extrinsecum aliud intrinsecum de primo hic sit

Propositio Ima

Tempus extrinsecum existit nunc cogitatio, et aliquid reale. Ita omnes contra antiquos aliquos. Probatur Tertio Ante omnes opinionem Iathus verum durans mensurans et quod aliud diuturniores aliud breviores Ergo idem dari aliquid mensura as a parte. Omnes opinionem Iathus hoc autem mensurans Durans est tempus extrinsecum. Ad primum describitur per hoc quod sit mensura extrinseca durationis verum creaturae. Tertio quod factum est et non perijt existit a parte rei et aliquid reale. Sed tempus extrinsecum est factum a Deo et non perijt Ergo existit a parte rei et aliquid reale. Probatur non ex Sacra Scriptura quod testatur Gener. Cap. 1. Dixit Deus Lumen et stellas positas esse a Deo in firmamento ut dividerent diem ac noctem centum in signa et tempora et dies et annos. Imo Doct. Parisiensis citati in Comber. censuerunt errorem esse

[illegible]

Propoo zda

Solutio Argta. Contraria tenta

C. Aliquã Argta vna existẽs tenẽs ẽ vt ẽ specialẽ ñ omnẽ dns: cõ ꝓponẽs
de ẽ gñali ꝓmissõe dñe ꝙ ẽ ex ꝙ ñ ẽ et ꝑ ꝙ ẽ vñ C. Oẽ
ꝓpositũ sequit. N Sine cõ modũ existẽs vendicant vna successiõ
Stephani ꝓtẽs ñ ꝓpetuo fluxu hẽditatẽ ac etatẽ hẽditẽ ut ñ nãt vna
Interuente. alia succedat. Petro ergo ẽ Ioh successiõ cuiꝰ ꝓpiũ ꝑ ñ
existẽs simꝫ. N vdẽ nã ꝓ ꝙ logndo de ꝓmo motu. cũ hoc ñ debuit ꝓpi
re ad hoc ꝙ vlr dmꝫ cum ꝙ ẽ alius ꝙ ꝑ ꝙ ẽ alius ꝙ dicit ꝙ
Ad ñ fuit ꝙ alia acta nec vocad ẽ ñ loco ꝙ alia ꝓtẽdẽ. Sũ cũ
gñale. Si forte talis ñ indigẽtalis ut ꝓnt ꝓ la.

A d vdẽ. Nõ vñs vñs ꝓpõe dẽ ꝙ ꝓpus ñ ꝓpunctas. non dna. Ea. nume
ꝝ numeratꝫ ẽ stricta. ꝙ ꝑ ꝙ ꝓpõ ꝙ ñ numꝝ numeratꝫ sed discretꝫ
dna ẽ ternarij ultrarij. ꝙ ꝑ cum ñ ẽ numꝝ numeratꝫ sed numeratꝫ
dna ẽ mꝝ ꝑt numeratꝫ ꝙdã ꝓj et ꝑtes: N vdã ꝙ cũ gñ numeru
ratꝫ ꝓpter cõ ꝙ ñ non equꝫ ꝑ non binꝫ solũ cũ nũ: numeratꝫ
hoc ẽ Centũ ẽ cũ ꝙ dnã ẽ nũ: numeratꝫ mꝝ. Non ẽ ꝙ ꝑ
logndo ꝓpõ solũ ẽ nũ mꝝ ꝙ cũ dna ẽ nũ: ꝙ cũ ẽ ꝙ
ꝑ ꝙ ꝑtant ꝓnt ẽtra ꝙ ꝑ ꝙ ñ ꝑ ꝙ cũ dna ẽ nũ: ꝙ cũ ẽ ꝙ
ꝑ ꝙ ꝑtant ꝓnt ẽtra ꝙ ꝑ ꝙ ñ ꝑ ꝙ cũ dna ẽ nũ: ꝙ cũ ẽ ꝙ

A d vltũ. Quãdiu ꝑdũ ẽ ꝓnt ẽtra ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
dicẽs ꝓpꝫ ñ dñi amotꝫ longũ cõparãdo ꝓpꝫ cũ motu successo
ꝓnt ẽtra ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
ꝓnt ẽtra ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
absolute sumpto Centũ ẽ ꝙ ñ motꝫ absolute Cõgrue ꝓpter dicẽ
ñ ꝓtanti. Non vdã ꝙ motꝰ hmõi ꝙ ꝓpus ñ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
ꝑdicta. et ꝓpꝫ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
hmõi ꝙ ẽ vñs ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
dño ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ

Ad vltũ. ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
dicẽs ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
ꝓnt ẽtra ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
ꝓnt ẽtra ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ
ꝓnt ẽtra ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ ẽ ꝙ ꝑ ꝙ ñ

Punctum

Quidē duratio rerum creatarum tam definitive q̄m stare.

Videz cē vera Scita Sc̄i Anselmi Arguēdo aduersus Duranē veni ꝓ vtraq; hui cē
distans vbi a re durante et tpe. Contrariū dicit Sc̄s Thomas q̄ durare ē quid distans
vbi p locato et loco Dr: etiā Durādo are durante et tpe contrario
2do. Sc̄a Scā ꝓbatur et regit distans vbi ut certū ē apudocē sed Durādo
et separari a re durante et tpe contrario. Dr: distans vbi ab illo. Pbz
ꝓ: 2ō. Petry hodie durans, ergo in hoc durante ytantū, et nonne hō futurū
ꝑ amittet presentē, q̄ manebit in eodem Petro. Sz hoc ē falsū Petry coexistere
huic tpi extrinsece, ergo ꝓpractile. ab ipso Petro eius tpe extrinseco. Sc̄a
potuit cē utrumq; ꝓ vera nāa quia utrumq; creaturā, sed de facto existit
prius in rerū nāa Adam, deus externus et nō ꝓsentē Abi in existēdo.
Sto Dolumen Dei Creandi Petrū in hoc tpe hī ē obiectū aliqd distans ab ipso Petro
et ab hoc tpe, Sc̄a eodem Petry cū eodem gaudebit hora. Igitur ergo Petrus
Ergo Petry ipsius nō gaudebit. Dr: vtrobiq; ꝑmutatis quibusdā aliis dicā Dolumen
cū aliqd distans ab vtroq; et hoc distans ē Durādo. Sz Dolumen Dei creandi
Adamū cū paradiso habuit ad aliqua vbi, ergo ab Adamo et paradiso. Dr:
etiā Dolumen Creandi Petrū in hoc tpe hī ē obiectū ab Adamo et paradiso. Dr:
tpe. Sz ē falsū et nonne Petrus in hoc tpe hī ē obiectū quid vbi a Petro et
Ad Dextrum Petry, hodie ē videlicet ut existat. Dr: de determinato ꝓ aliqd, nō
nō sum existens. Sz hoc ē falsum, ergo Petrus dē, nam hoc ē ꝓ
Ad Petry in die existat. Dr: nō aliqd de futuro vt abstracto existens in Petro, nō ꝓ
Ad Magis ꝓ unitas Durādo ni ꝓ distans vbi gaudebit ꝓ durādo in Petro
ad dextrum, item ē eadem Deitudo cū Petro cui magis hoc q̄m illa Durat Petr.
Ad 6tū Durādo ē Dei beneplacitū et nō potest a Deo, et quidlibet a Deo nisi
potest aliquid distractum vbi potest. Ergo ē distractum vbi a Deo quidē
potest a Deo
Ad 7mū Durādo ē mensura existēdi, cui nō mensura ꝓpria vt ꝓpositū vbi posita
unitas vbi Durādi mensura assignari nō potest admittit Dr: cc.

Respondetur

Negando

Durādo virtus positiua determinādi durē mētē tpi cui ꝓpriū vbi ꝓpriū ꝙ Angelus
Ad dictum dicitur q̄ diuersitas et nō diuersitas. Dimittatur exemplū ad durādo
incorruptibile, seu determinans ut Angelus et Beatorū in cōlo ita recte de-
scribit. Sit ꝙ mandato rei sue ꝙ euenerunt rei intrinsece existēti. Dominus
descripsit deducit ex. eo ꝙ ꝓueniat ei debet et ꝓpter Durādū. eo ꝙ ꝓpio
nō rei Angelis durare dimittebat ꝙ manere. non ꝙ seruare, ut illa
existat. Medicus ꝙ dabit. Descripsit ꝙ ꝓpriū ꝙ ꝓpriū. Dr: ē falsa

Descripsit

Prescripta Parma vtrum durabit in Creatore etiam creata? Quemadmodum Deus
mutat etiam accidentia Panis et Vini. Sic Omnipotentia Dei etiam essentiam
substantiae creatae. Secundo, Deus non Creatae Parmae aliquid superaddit aut
Spiritus Parmae quidquid huic proprium et pure naturale habebat non
Durans Parma Angelo duri. Parma separata ita quidquid pure naturale
et pure debitum dimittit amittit et facit. Sic ista Parma
ratione illa agit pati movetur accipiendo et agendo similia
hac patiendo quidquid naturale et
Primum Parma Parmae superadditum et accidentale non
habet Parma in Celo quidquid naturale habet Parma
Durans in Celo non habet quidquid naturale
Parmae Spiritui creato non
in Sacramento. Ergo ad Angelum dicendum et Parmae
existentiam in Sacramento

Prima

Parma separata non creatae publicae in nostra mente accidentia
existendi Parmae superadditi Parmae modalia et medietatis Parmae ab
separatae. Sed substantia Parmae non existentia et pure existentia
sine actu mentis nostrae existente Sic de Parma: Parma existentia
multos recent: Ubi ante Parmae Parmae et accidentia Angelus ubi
ubique Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae
et pure existentia Sic Parma separata Parmae creatae et accidens
Intellectus Parmae superadditum Parmae ante Parmae Parmae
aliqua Entia existentia Parmae existentia Parmae ante Parmae
Parmae ground ubi Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae
Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae
Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae Parmae
Parmae Parmae

producat verū aut diuersa entia ab ipsa gigni vnū ex ē aliquo ordine prius
vel posse: occurrunt tale Entia ut nullo ab ipsa ordine dependeant
Ad hæc dicendum
Ingerat Sitio Pōt dicere q̄ ex causa in instanti sua existēa diuersa
singularia ē ydeo dicūo ens esse ē eadem Entitas rei
ut hoc discernitur q̄ existēa alicui Entis ē causa. Dicunt ergo diuersi
unde Entitē ex ordine ad aliquā existentiā, q̄ sua particularis obligato eadem
calē in statu q̄ recedunt unde Entitas rei unius existens causa deinde ens
ordine ad aliquā existentiā, sua diuersa ab Entitate eadem et quasi prius
et qui prius ni ordine ad aliquem esse quod postea: ni ordine ad posse
sed simile existēa q̄ existentia et quod posse ni ordine ad eam existentiā ē
deinde ni ordine ad aliquā existentiā. Hæc obiecti, q̄ dicunt ens ni existentia
sua existēa vndas diuersa existentia nā aliquam q̄ Petrus
existēa sua aliquā ponit sed ni rei, ut nihil. Non obstat q̄ dicunt
ni posse Petri ni eius instanti existēa rei Creatae durare. Dicit ē eligere
vitē ex ens dicendo dicit posse existentiā ponit ens ni instanti ut
ponendo stare et intelligi q̄ ni nihil ponit; illud dicto Petrus esse ē illud
existēa ni ordine ad aliquā q̄ intelligi q̄ ni eius instanti existere et stare
ens ex ponendo ponit

Soluunt Argta. Contrariā Sententiā

Ad primū Negato antecedente ad probā. Ens q̄ē ens potest simplex
simplex hac Entitas Petri vt q̄ hic Entitas ni ē in hoc loco ni posse
esse existere Ego simplex, existit in singulis locis Cracouiae q̄ē existere ens
ex ni ego ni existo in loco Cracouiensi. Negato ergo simplex hoc ens et
positū simplex hac Entitas Petri ni q̄ hic. Entitas ni ē in hoc
spacio vt ibi ni ordine ad alia. Entitas duplicata ut ponas ni ens et
illa ni duplicata ut ponas ni loco

Ad 2dam Dicit ens: sed Petrus q̄ negatur ens esse diuersum
coexistens ponitur q̄ non, q̄ ni coexistat C. non simile dicitur de
Ioanne. Ita q̄ non omnia nihil dico. Idcō Petrus hodie durante ē hic durante
Ioanne. Ita q̄ ni coexistat ponit existit sed Hodierno, ni die ē hic durante
Petrus q̄ ni die coexistat ponit aqua denominatiue durare. Sic hic ens
ni q̄ denominatiue durans dicit: ens, diuersa et ponit Socrates sibi coexistit
Stoby sed non diuersi ni coexistat. Vnde existentia ē ens diuersa. Ne
inconueniat ponit existit Rex: coexistat ponit et Petrus Rex: Petrus durat.
Nihil valet non dicit: Ita q̄ē Petrus coexistere ponit existendo
huic sua mortalitate illud ē separabile ab ipso Petro sua ponit di sua

n̄ sumans C., si sūl sumans R. Unde etiam n̄ potuit esse utraq; in rerum
natura sed quia sibi coexistebant Divinitatem

Ad 3tum R. Voluntate dnā creandi Petrū hoc tpre hrē pobo n̄ solū exi-
stere Petri nec existere tpris hodierni, sed etiam sed existere utriq;
simul et quando iam hd ei Vult 2 n̄ ē nec ut hat distare Voluntate sed
hoc ut sml sint. Sicut quando Deus Vult Rlnem Vult solū fundū rnem fun-
dndi et Termū qbz Volitū n̄ ē nec ut pcedat ad Volendū Rlnē iam
in pdictis Itinerz ita in pienti. Ad 2tum R. negando negm. Dico
ē Ia potuit existere paradisus ita potuit creari Adamus n̄ tn̄ creari in paradi-
so. Ia vero n̄ pt existere hoc tpus et existere Petrus creatus qn̄ duratū hoc tpre

Ad 4tum. Contra ē 2 ltq; qlibet Entas pt durare et n̄ dura: sicut pt existere
et n̄ existere n̄ tn̄ ē in affirmo Rlqcā ad durandū v n̄ durandū sicut n̄ ē in ob-
stans ad existendū et n̄ existi n̄ cn̄ dat Iudex immo utriq; extremo tes
cn̄ quā n̄ durat v n̄ ē in tpre, absolute n̄ ē.

Ad 5tum Ad 1tum hoc cn̄ qd aliqd magis v minus duret pacent a tpre
extrinseco cui res coexist cui tpris ptes plures v paucioris interveniens

Ad 6tum Durnē Petri a Deo 2dū id qd dicit in obliquo hoc ē petit,
quilibet hoc a Deo se correspondere tpri Extrinseco et illud in parte
in obliquo.

Ad 7mum Durnē solū 2dū id qd dicit in obliquo ē mensura existentia rerum
2dū qd etiam distare durante mensurata p ipsum.

Ad de tpre sufficiat pluribus de illo agere tpus ipsum breve explandis
qbz Materiis Philosophis destruatū n̄ sinit nec in eo qd oēs reo
mat licet etiam nobis sumare laborē Physicū quia in eis cadat in Homo
et G. D. O. M. — independentia ab oī tpre.

Pars

PARS 2DA PHYSICÆ

De speciebus Corporis substaalis completi.

CONTROVERSIA I

DE MVNDO MAGNO

Punctum Imum

An Mundus magnus sit unus perfectus, finitus, animatus aut alia forma formatus

Obijcit arma ad veram sententiam antecessor Primo, quando in eo unus vel multi esse possunt Mundi, etiam absolutis partibus numeri sit de essentia. Secundo, ex unitate finis.

Ad 1um Obijcit contra Platonem citato Augustino: Mundus etiam est unus ut etiam deum potest in plurima esse plura mundi. R. Universum quemcunque est a Deo ad optimum divinae bonitatis. Sed hic est solus unus in Deo Universum unus et solus ita ut in Deo non sint plures Mundi, qui est plurium perfectionum in Deo. Et quanta est Mundi hic etiam est cum maiori Universi alius esse non possit. R. 2. Unus est unus motor Coelestis unus est mundus non mobilis. R. Augustinus est in Deo potest creando alios mundos aut alius in effectu non est effectus. Primum non est potentia quod in omni numero potest. Et Universum hoc est Universum et potest esse actual. Ita non quia Universum hoc actualis exigit usque ad plenitudinem, ut Deus non unus etc.

Ad 2um Dicit Mundus Magnus non Universum in est pulchrum Dei non potest pulchrum esse et optimum nec optimum alius esse quam est. Ita in mundo multae egregiae, et deformitates quae non sunt in Deo

nec in ꝑfacere et ꝓ̃ bene facere. q̃ posse malu facere. et n̄ posse peccare
Dittꝰ sanctꝰ Aug̃. ⁊ ca. 22. Deus ꝙ longe abē a Deo. S̄z. ꝓpter mundi ꝺi
bit pcipua. in celesti regno. Sā Lega. Deū ut ꝓpter patrem ⁊ ꝓ̃ nob. ꝺa.
Sed ordo mundi ⁊ pax ꝑtis in ꝑ. S̄z. mundꝰ n̄ ꝑt moueri a Deo ad
alterū ꝑ defectionē gradꝰ.

5to Videꝫ Mundi hunc. ee ita ꝑfectū utille q̃dā ⁊ ꝑtor a Deo negari. S̄z. ⁊ pfectꝰ
Mundi ⁊ florentiꝫ ex amicꝰ et ꝓ̃is reuersꝰ gradibꝫ: sed hi dicꝰ ꝑtor in. mundꝰ hꝺe
Et nouꝰ ⁊ Deꝰ alijꝰ mundi accumulatꝰ magnꝰ. S̄z. Incarnādꝰ ꝺs diuinitꝰ aliqꝫ
tatꝰ attulit Vniuerso huic ut nihil iam ꝓ̃ magnificentiꝫ, sublimiꝫ, pclarꝫ
a Deo tribui ꝑssit. Et cū similē dignitē alijꝰ mundi n̄ ꝑsint hre, sequiꝫ ꝙt
nec ꝑsint etiā diuina Virtute. Hoc nobiscū, hoc.

6to. Videꝫ mundi hunc. ee ꝓ̃. Sā quandi ꝙs quidā ꝙ animantes et ꝓ̃ minꝰ
deformes genera et ꝓ̃ ꝓ̃ uentꝫ. Et etiā ꝓ̃ ⁊ mundꝰ ꝓ̃ ꝺicꝫ. Alios
totū deteriorē et ꝓ̃ ꝓ̃ ꝙs ꝙ ꝓ̃ ꝓ̃. ⁊ mꝫ ꝺicꝫ Sā admiratꝰ ⁊ ꝓ̃ ꝓ̃
ꝺicū uersus. elucens in multis ꝺe ꝓ̃ ꝓ̃ ꝓ̃

De facto Vniu^{m} mundj. Ita ōes Phi. Catholici ad fidē multis antiquis Phis Ethnicis utr. plurimos ex antiquis Phis Ethnicis. Quorū Vara. Terra mundū existere. plasita. Quidam illorum plures inuexere mundos fretos in ut Demochi: Phj innumerabiles ut Democritj asserens in spacio mundi nrj scilicet nec Lunam in alijs splendidiora nitore. Sidera. quecunq; apud nos cernuntur Quidam mundos ee dubitj destitutos et plenis ciuj humanę vacuos. Alios hisce rebus affatim. abundare. Multi etiam infinitos mundos excogitarunt ut Anaximander, Anaximenes &c. Et ferme Anaxarchus quem cum Alexander Macedo de Infinitate. mundorū disserentiū audiuisset. illacrymasse. dixit Cum nō suscitarentur. Q Anaxarchus ignoui nos flere. Infinitj mundi ee prohibeor. Mundum nec unicū Deū esse.

Pbr Ppō Cū ex ipsa rerū nāe ordine abrij aliqua rōe aperiri, aut patefieri aut, Experiā aut authoritate. Sed nihil horū operā. Vnde colligo exiſtēa alterij Mundi aut plurū nec authoritate etiam sacra. Plurium pluriū e in strarū. Dū. ōes affirmāt plures dari mundos. Accedit Authoritas Sacrā Scripturā quā vbiq; de mundo ut de vno loqꝫ in singulari ut Joannis 1mo Mundꝰ p ipm factꝰ. Et ad Rom. 5 Cap. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intrauit. Vide etiam Cap. 8 Omnis Creatura ex spē dolet & ingemiscit. Et ad Hebr. Magnus. Salomon et alijs.

Porro Notandū hic esse Mundū ee Vnū in unitate. Analogica nec Physica, cum plures ejj plures ex diuersis solum ee Patria Patria quā in Scripturis dicitur nec actibus ab aliis partibus aut Regionibus separatus; sed Mundus ee unus Vnitate subordinationis ordinum. ejusdem quę in eo ab Deo. Angelis. Intelligentijs, Intelligentia Deo subordinatur. Item ee unus Vnitate harmoniā qua omnia ad unum finem tendunt. Vnum statuis respiciunt. Item ee unus Vnitate Ordinis qui cuncta. Vna tum inter se, qui ordo e triplex. nempe Locali ad Locū, Mobilia ad mobilia, postea ad actum Finem Vltimum. Angelorum. nempe Angeli in Ministerium institutos nempe Angeli in Ministerium ei obseruandi ad Alimenti et Vitā sustentationē. laborum. adiumenta. Quidam ad usum ad studia sapientiā, quidam ad comparandam exercitandam alia ad alios meditatos. Item Finem finem qui ordo rerum ad Deum

elicit

in. Cuius gratia ordo in Universo ad summum bonum aspirant. Deus elucet in participatione eiusdem summi boni.
Constituta Unitate Mundi defuit existentia, decernendo ab aeterno divinae Virtute. plures Mundi possunt fieri. Negatur.

Propo 2da

Plures Mundi possibiles sunt. Sta omnia creata DD DD Ecclesia contra Artem et Violatum ac Stanislaum Rotarium, qui omnes dogma istud tuentur, quia merunt. Deum non posse alios effectus edere quam edit, probatur. quia non necessitate ageret.

Pbr. Quia plures mundos efficere non involvat ullam repugnantiam tum ex parte divina potentiae quia est infinita, qui ne quo ipsius effectus quam etiam ex parte Ordinis Universi. Ergo plures mundi possibiles sunt. Jam quod sit mundus impossibilis ex parte effectus et quae ex parte ordinis. ut determinat vir.

Propo 3tia

Mundus non est effectus finis simpliciter eterni ordine, partis negatio est effectus quod ad eius partes et singulas quoque ordine existentiae complexum non accedat finis quam ordinatio, sed est effectus ab hoc genere. Sta Imo Phi in Arte, in II. quae dixerit Deus.
Rdo concedo. Quia effectus simpliciter eterni ordine partis non potest durare aeternum. Et quia potest dari alius mundus effectus ut videbimus. Ergo mundus huius effectus finis simpliciter eterni ordine partis genere.
Rdo 2dae partis est. Quia impossibile privatione est Carentia boni quod alicui debet, quia carentia in Mundo reperiri nemo in quolibet specie rerum Mundi huius, utpote bona et mala. Et mediocria quidam omnium ad eorum accidentarium existentiam. Ergo effectus mundi non excludit eam aequalitatem existentiae privativam, sed tantum excludit impotentiam negativam. quia est Carentia boni indebiti.
Rdo 3tiae patet ex dictis. Mundus est artefactus quidam ergo, Architectura quod artis quidam est effectus. Dicat contrarium Dei Ecclesia super ergo.
Ad. Illud divus Thomas ait in hil dicit in suo genere. Mundus autem non hil dicit in suo genere hoc est ad ordinem mundi seu Universi. Ergo est effectus in suo genere. Porro hic effectus mundi elucet potissimum in admiratione ingenii humani vero ex quibus non comparatis, omnia in rebus in mundo abstracta est quae ad Deum existentiam et accidentarium plurimum, nam mentis nulla rei sua

quidditate et ejus, cha non est ejus generatione corrupte, quia est opus ejus et. Accidentia etiam ejus nec accidentia quia ab ejus essentia separabilia, operatione nec eum mala vel corruptel. Item elementa in natura varietate et differentiae existentia in mundo. Et Mundus cum omnes partes suas gradus permanens et generalis bonitatis. Et Item, Deus mundi nec summarem genere, nullam est categoriam quia alter species sui in eternum Remp: nec eternat. Item est mundi species in ordine primi ejus, sive species ordo sit illarum aeternum unaquaeque separatum habet sortita est, alteri unaquaeque pars in suo loco et sit Patria nostra mutationis non separat. Secunda species ordo quem Universi pres ad invicem, sive species ordo quo ad Deum vel Creatum Universi ordinem trahit ad Caeli officiales Famulatum et Finalem Gloriam.

Quod. Angeli, mundi et mixta corpora et inanimata ad ejus Universi ejusdem totius pres, et actus. Nempe stationes et hae expes mundi eternae Dationes, dum et divers angeli a Deo Item. Montes sub mundani, accipitrum mundi exilij qui strictus solus pes Montes et corporeus non ample quae admirata est. Corporeus expansa extensis dum sita, aqualitas, haec negans corporeus mundi intelligibili est hoc sub magistro hoc videretur. Et adhuc et mixta subsidi inge magna labore aut finis vere alicui, quia ipsorum substantia sub mundi, sine aute pres ejus qui mundus et compages ex terra. Et, augmentata et ex natura qui ortus, terra, ortus ejus. Ne mixti quae a pecus ille genere ad ejus ejusdem et Jovem a mundi mutabilitatis sed divina imaginem vere Universis angelorum. Non obstat qui separatio ejus Dei Dei quae de mundi, pter homo nulli mixti sit generatus, se ejus effigiem, Universis sine effectu ejus mixti. Non obstat nisi. Et sicut status, plus vere alicui solum terrae, ita ut oporet ut ejus Dei ex ejus pter effectum Quia est mundi qui unus hoc sicut data qui globus et quae terra, de pecus natura et dignitas obtinet.

Quod vel ulo. Mundi pr ne augeri. ad hoc vel

Propo 4ta

Mundi sit a Deo recti imperfecti quo ad motu ordini terminis ex. ne Dei imprimis ipse non quoad status ejus, spem, non quo ad ordinis. status, plantam et odorati, non quoad ordinis vere ad finem et factorem spectate

sic in

Pñm̃ vedli ꝓfectiõ accidentaria ꝓpñe ortũ. Speciẽ. Ita oddistinde nonnull
pterũ intergrantiũ ꝙꝝ plurũ ẽntiũ ẽssentiã ẽtiamnũ. Speciẽ. tam simplicibus ꝙ
nõ vivis plicibꝫ, tam. mixtibꝫ quã mixtibꝫ, tam Viventibꝫ quã nõ Viventibꝫ.
Sic ordine. vnũ. Sperni adne. ẽ Aliter gedlare apud Hugo: Victorinũ ostendet ꝙ ꝓfectio habe
Opoõ.

Rão 1mã ẽ. Qa negant Deꝫ operari in rebꝫ. petita aut sapia qũ hũ mixti ẽssa
ꝓpria. diuina. Unde etiã dñi Deꝫ operari operãm. Intelligendo ex pte accidẽ
operãtis. Sic nõ ꝓ mundꝫ vedli ꝓ seipsis qũ a Deo essẽs rũ.

Rão 2dã. Qa ẽssed speciẽ nõ ꝓt mergmenta aut ẽxcrementa alterius ꝓ
re. cum ordinabilibꝫ ꝓ ipsis. Qão ptis ẽ. Qa alterius limita ad corpora diuersa
ẽ. diã pterũ nõ ꝓ bunt qm ad loca nisi ꝙ uerso ordine. mũ et dispositis ita ut
no bilora. inbeant ꝙ qm deteriora nad rũ, et otra.

Rão 3tã ptis ẽ. Qa ꝓ Deꝫ singulis individuis mundi huius nona ꝓferre
accidẽa, ꝙbꝫ magis adornetꝫ. Vg Stellis ubertate lucẽ, plantis colores, vi
rationes &tmpo. Aliter ꝓfectiones. nõ ẽm nide ortus ẽ pugnantiã.

Rão 4tã ptis ẽ. Qa Luce claritẽ ẽ. Nullũ finẽ supremũ tme. qui ẽdut hoc
nad Deꝫ nobilioꝛe ẽt ꝓferre ꝓt dari veꝝ Creatũ Ex. mundꝫ nõ ꝓt vedli
ꝓfectiõ. quo ad ordine. ad finẽ. posteriore.

Rão 5tã ẽ. Qa nulla ex. hac additione ꝓgres stracliticꝫ &c.

Rão 6tã ptis ẽ. Qa. supponitur ut dictũ Vniuersũ ꝓt ꝓfectiõ vedli
non tunc ipsiꝫ ptes ẽffectiones nomatu - operari ꝓfectiõ. alteꝝ alterꝫ
nobiliorẽ modũ sibi mutuo adee et comodare. Item. excludat ne sit
ꝓstantiã bonaꝝ comune. &c.

Propoõ 5ta

Qñ Deꝫ alios mundos atꝫ alios in infinitũ ẽssẽ ꝓfectiores adere
Ita. omne ens Rõ. Qa ut elegantr et Vere dicit Hugo victorinꝫ). sicut
deterius Deꝫ nõ aquat tempus, nec imensitas locꝫ, nec sapiẽs mentꝫ,
nec bonitas Virtꝫ, Ita nec porcãm Deꝫ aliqua tallis copia, adeoꝫ nec
hic mundꝫ ꝓfectꝫ potentiꝫ Deꝫ alios ac alias in infinitũ ꝓferre ac creare.

Propoõ 6ta

Mundꝫ 1mꝰ ẽ nolle sua ꝓfectꝫ. Rão Qa in finitũ nõ licꝫ. seu in extensione
amplectat, ut supra diximꝫ. De. Infinito patet Petra 2ã Centũ et media

mundi, nam ℔ Authores admittentes possibilitē subtrahi quantitatiui ingtu
modo medio caret &c. &c. Propoō ma.

Mundꝰ nō ē datꝰ sensꝰ n dꝫ ymo dō mundo dissolui & torti mundū aliqua
informes et cuiꝰ beneficio qđa forta. Corporea. Vbiat et qđ rotā nauali
mania, pse exerꝫ. Ita dōs stra. Platonē. et Aristotelē. Veterum aggrega
dō mundi ex lineis in locali figurā uoluntis et ex numeris harmonii
cis sporitar ē.

Phr. S2. ꝫ dō mundi ponerent res nādo ꝫ nō ꝫ nomē ꝑ nō &c. nullꝰ
dares, qui nulle. &c. ille dō ē mutilo ab ingressus ad obeundas actiones vitales. Et ord. actio nō ē nulla
obis abiterna, ꝑ ipso ortiꝫ. S2. nulla ē Vox rigiꝫ aliqua mundi ni Mustiꝫ ꝑtiꝫ
ipsiꝫ ingis aliqua. Porra &c. Gr. nō ē ydonei datꝫ. Per hō &c. n Negs mun
dō hūe aliqm simbolum in subiꝫ. Rāo. Ea sicut in subiꝫ et ꝑtes heterogē
ꝫ Caput, Brachia, pectꝫ, pedes, ita et ut in mundo, magna ē ꝑtiū dissimilitu
dinum varietas. Item sicut in animali ꝑ 4 mores, ita in mundo 4 elementa. &c.
Lubres. ꝑ &c. salem Deꝫ dixi dō mundi ꝑ &c. et antiqui Phi negabant
R negat. Ea Deꝫ nō ꝑt ꝑ rigiꝫ exercere. quam Cōd ꝑtis, dixit ante
exercere. si ēet dō mundi. Ea dō ē Cōd ꝑtis

Propoō 3ua

Mundꝰ nō ē informatꝰ una forma. aliqua subtilis etā manifestata diffusa
& tota. Ea talis forma nulla habeꝫ indicia et fundamenta. &c. &c.

Soluunt Argta Contraria Sententiā

Ad 1mū rigio Andre N regn patet ēm ea. dictis ꝑ innati. Opinem qđ
Ymitas mundi et qđ. Cum sint distincti inuicem in diuersitate.
Ad 2dum. Argtū ista ꝓbabilitē plurimū mundorū adducta ita N admittē
iore dicti nouē. Sed Archetypꝰ ꝑt unꝰ Entitie C. ꝑ ēm ipsa essē diuisa
una. Et unꝰ ipse Entitie. qui ꝑ representatiue et in. me rōnē nīi ex emplaria
N nouē. In qbꝰ ēm diuersa. si ꝑ finitā imitabilitas et finitā ydeā. Ad
Aligd dicit. dō stinet ēm. Mundo qđ distincto à Deo selectue. C. stinet
ēm ēm ꝓbabilitē N tois et negatiue, n ēm exhaurit ēm qui et ex ipso
Deꝫ Mundi n velle. Aliꝫ ne esse Andre. N negan Deum ēm ut ens mortis
et auctor rōnē Deꝫ ēm. sit ingressiꝫ sua ni contenta. mundo ab
ampliore

Ps. Iuxta precepta gubernare. Ysa. N legis. Johi cū ista potēa ē gubernaron
et ornata. gubernat regna. ad ista ordinauit et ō ipā ni illud exire. Ps. dispona
pcepta ī ordinatiōe. dō ipā tanq̄ ad ista ordinauit. ō ipā ni illud exire. Ps. dispona
Ysa. ī testra. nec ornata etiā dispicio ī ordinatiōe ad dictū. ōis Dñi. nōd
Vniuersū ī cēt Vniuersū Vniuersitē C. ēa et aliud Vniuersū dicēs. Vniuersū
sic ī cēt Vniuersū ī mēte tē. ipā pōnit. tm. ipā rebus ex gbus mundus cō
locat. N. hāc tacta vel dicta. N. dicā. Ipā Vniuersū ī mundū dōlū
tm̄ ordinē rez tm̄ existentiū qđ tūc erāt ī ipā Vniuersū singulū mundū.

Ad 3tium. Ista ipā mundi ārgta ī ōi officia ī dñi Cāp. N. Aug. ad
pbād dicit dicit qđ rez Magistra rez pcepta. bonā rez. ipā adiuuāt
pulchritudō Vniuersi. ī in primis Magistra ī ōi dicit. In ipā ī ordinē cāno
pulchritudō. cū ī habeant ē pcepta ipā. Deinde. multa adiuuant ad
elegantiā Vniuersi. ipā ordinē. certi sparatēq̄ pulchritudo. ubi Antithēca
ponit. ipā. ipā. ipā

animantes nouas quadrupliciter sibi comodas et utiles ee. neque. hon. aut tenebrer delent, aut salubrer rem exercent aut aliter ppter aut ignorantes docent adhoc n̄ sit supple noxiū. Non ytum. Interim cū rerū et dī sit simpl̄ electio quid dam n̄ tm turbat ordinē mundi, una re earum bona alia succedant, pulchrū ornat, dicat ē semo. Oportuit quelibet ē, si nō eo ordine ocēs hoīes gñi nascendo ac morīendo, origo curraut, ita quelibet rum ē vniuersū ex eo gd alia intereant alia succedant. Non ytum. N dm̄ hōs nam ocēs pares mundi ḡ n̄ sint deus optimā n̄ tm optimā in hoc genere. Ea totū hoc ē vniuersū apte decenter ruerunt. Porro aute totū id ga fieri nec ordinē ut esset optimū simpl̄ optimū, alias tolleres ordinē ipsi ē. cū qđ ad ordinē electū si qđlibet eiꝰ membrū obtineret dignitatē calorē. Nec. Cur tal. cēt ordinē. si oēs in ea eēnt virtē constituer.

Ad 4tum. Quēdā stra iōne ordinē huiꝰ mundi, vīa dicenda ē. una ē negāda. Ite Negādū ē. qđ virtū facientes sit n̄ efficere absolutiꝰ ordinē operū qđ ordinē nisi ad id accepto aut lege aliqā adstringas. Ad de Deo dīm negāt. Ad 2dam rōnem et ad 3tiam quid sit dicendū. patet ex dictis in corpe arte.

Ad 5tum. Dī: iōne dam Augn ordinē mundi effloruisse etām ex malis pribꝰ et gradibꝰ rerū ex iōne, ordinē bonorū ex malis quoribꝰ et gradibꝰ sed n̄ etām Cōsequē. et N sequitur. Vnde ordinē vniuersi bonū ordinē malū ex parte ordinē erroꝝ. Ad 2dam, Augn dicit, Qđ si summa dignitas quā dedit creatā immunitatem sibi, n̄ ausum ordinē illi ad diuinam ordinem rem honorem mundo immunitatē, superbū alij modi Deo ordinē mundi ordinē habuit magis abile ostendi. Qđ etiā negari negatis suppositis. patet etiā alij mundi nisi quibꝰ ij omnes gradꝰ mali includerent quos ordinē dedignatā in hoc mundo ordinē verbū admitterent ad tantū dignitatis cumulum.

Ad 6tum. Ordinē. Andre. N negāt ami Augn. ad ordinē eiꝰ dicit Regnū tunc. totū hoc ē vniuersū pene deterioris conditiōis quā nisi una pars Ea hoc pacto ordinē vniuersi nr̄e. pinet ac. quide earum ubi quadrat ordinem. Ad 7mum. una N. Admirabile artificiū rerū

volucrum

relucens in multis actionibus naturalibus referendum esse in suam cuiuslibet rei formam instructam apparatu proprietatum et latentium virium ac accidentium et in mutuam operam quam universi partes tanquam unius corporis membra non rare exhibent. Ad confirmationem 2dam dicendum ortum animalium ex colluvie et putrimina referendum esse in corpora caelestia suo influxu sublunarem mundum irrorantia dispositionemque materiam ad animalia et in Deum ex disposita materia producentem illa.

Punctum 2dum

Mundus magnus est ne conditus initio temporis? Et quo modo, quam pridem, qua parte Anni, quo mense, et quo die.

Videtur Arist. et aliis Philosophis cum illo antiquis mundum non esse conditum initio temporis sed ab aeterno. Ano propter hanc Argumenta ex variis scriptis Aristotelis desumpta. P.1. Tempus non potuit habere initium sed ab aeterno. Ergo et ipse mundus. Probatur Ant. Quia si incepit tempus. Ergo prius non fuit posterius autem capit esse. Sed ratio prioris et posterioris non datur absque tempore. Ergo antequam esset tempus, iam tempus erat, Ergo semper erat. Ad hanc si tempus aliquando non incepisset, verum fuisset dicere tunc incepit, tempus autem aliquando non fuit, sed omnium hunc dicit principium temporis futuri et finem praeteriti. Item aliquando dicit durationem et tempus. Ergo daretur tempus ante tempus hoc est impossibile. Ergo nunquam incepit tempus sed fuit ab aeterno consequenter et mundus. P.2. omnes gentes statuunt sedem Dei caelum. Ergo sicut Deus aeternus, ita caelum aeternum. P.3. Deus et natura ex possibilibus efficiunt id quod est melius, sed melius est mundum ab aeterno esse. Ergo dicendum est fuisse illum ab aeterno. P.2. posita causa in actu necesse est poni effectum simul in actu. Sed Deus ab aeterno est causa universi in actu. Ergo et ipsum universum simul ab aeterno in actu est.

Zdo Videt ista Proclo simplicio Auicenna, Auerroi obiecta fundata
Q. Deus est exemplar huius mundi, qui ad aliquid effectui simultaneus, et pdu-
ctus. Sed exemplar est ab eternum. Ergo et exemplatus. Consequentia pz
ab inf. Q. aut Deus voluit mundu creare et non potuit et voluit ab eter
no aut potuit et noluit, aut non voluit nec potuit, aut et potuit et
voluit, si voluit et non potuit impotens est, si potuit et voluit immutat. si
non voluit, nec potuit in creatura est et mutatio et ideo nec Deus ab ine.
effectu si voluit et potuit, qd in hoc Deo accidit, ergo ab eterno
Deus mundu creasse. Q. Ad hoc non modo se habet ratio qua est actus pfec-
tus. Ergo et ipse mundus fuit ab eterno.
Sto Videt ista alijq; antiqui Quia multa qd Deus facere potuit mundu non fecit
ex necessitate. Q. si Deus non produxisset mundu ex necessitate produxisset
illu ex stringenti, sed hoc admittit non pt sta stringentia in pertat mutabili
tam qd Deo non accidit. Ergo illud ex quo hoc sequit non est admittit. Ergo Deus
produxit mundu. Q. Aliquid Deus scivit non scivit. Ergo non sequit
Deus voluit non voluit. Ergo et mundu non voluit produxit

Respondetur.

Ante Resolvenda pponatur Quodam pcipue. primu habeant certa aliqua,
minima hdc. Certum sit impossibile mundu productu ee ab aliquo sicut ex
nihil Patet hoc ex Deus debuit ab alio produci. Certum solo sit mundu
ee productu a Deo. Contrarium huic docebant Hebraici, quam aliquid totu mundi
fabricam Damoni imputabant. Alij spiritualia, Datia corpus Dei ee ede-
bant, Corporalia vn ab alio pcipio ortum hre. Alij 2mo Intelligentia
Creatam a Deo ee dicebant, et ab hac Intelligentia alia. Et sic deinceps
et tandem ab ultima Intelligentia productu ee Corpus. Ista hos ee Scri
ptura docens. Ora pcipium factum non est ne pcipio factum ee nihil
Item vno ndatio, hdc. Nihil omnino est qua Deus. Ergo non est summe
efficax, pceo vn simplex simplex ee ee causa omnium creatum. Certum
Sto est. Inueniens fuisse mundu Magnum Creatum a Deo ab aterno in
diuina bonitate, potentia et sapientia, in vi ebuit creatio ab aterno.
Certum ato est. Mundu productu ee a Deo per creationem. Ad tenendu pmadet
nihilo hi Scripturalistae. In pcipio Deus creauit Celum et Terram
sed ista vno ndatio, mundum ee factu a se qui mundus non in tempore pfectus
ee item factus ex alio. Ita ante mundu nihil pcipit. Ergo factum non

#

His ꝑmissis certis Controuersia circa existentiam mundi actualem ab ꝑ
ē itaq sit.

Propō

Mundꝰ neq totaliter neq partialiter ē factꝰ ab ꝑterno sed in tpre. Itaq
stra Artem et antiquos Phos.

Pbr Authoritate. Sacrā Scriptrā dicit ēm Cap: 1mo ad Aphesios Elegit nos
mundi ꝯstitutionē in eo autē quod ē ꝑternū nihil datꝰ ante. Itē Jo
Clarificauit me. Pater clarite qm habui prius qm eēt mundꝰ apud te
mundꝰ existeret. Et Cap: 8vo. Prouerb: Dnus possedit me ab initio
antequā quidqm faceret a principio. Ergo ꝑpter hos et alios textꝰ Scrip
n ab ꝑterno sed in tpre fuisse ꝑductū. Nota hic tn. Quod cū dr
in tpre n sit sensus mundum factū ēē in ꝑxistente tempore. Sed
tpris. Sed simul cū initio tpris finiti. Quaresce Vide. Pb

subs et quid entitis. Dr p Creatore. Nota hic p totum totale impugnee a Deo facto p Creatore sed ipsis Angelos, aias rationales, Mam simias, omnia alia etc ex forma Certi sto sit. Iustitiae mfales et accidentales producta ee p actionem p productionem.

Certum sto sit aliquid processisse et fluxe ab aterno quod est falsum nam si nihil ees eternum aliquid impossibile p factum ees aliqd positum ee nihil ex nihil fuit nec fieri e pt aliqd nec idem respectum. Certum sto sit Caem essentie fuisse ab aterno, et duo unum aut plures sed absolute sine una creatura sine alia etalia non si mosty diversi etiam mortes ab aterno de pexistere. Et aute mosty nec pit a nullo nec possibet nisi ab pexistere et effectua antecedens et motum.

Ista semplia NB in charta

Quare mundus creatus prius non fuerit et tale cathi pius Physica rationabile rationi eius ut creata fiat sit

Problema

Excelsa fuit opinio quorundam mundi Physici veteres hoc ignorantie velo nam ab homine ni pt demonstrare voluit potius deducit ista PP Comb. et omnes alii Physici qui quemadmodum ad probanda nouate mundi asserunt ipsi nihil de ipsis et ita similiter omnes qui Deity negabit nihil demonstrare sed potius tanta deducitur nouitas mundi. Pro cuius adjecendo aliqua mea Physica una ee quam mundy ee ab aterno a centro mentes nam eius fluminis et alluvionis radius a fluvio ejus terra plastrum ex quotidie videmus ee montes ex aliqua quantitate pictura terra ebrayda &c. plantis et alluvionis cum montes ab aterno iam nulli. Ita ee in alio statu Deus in ipsi duo modus et gradus ejus dei potuit Deus de creatione omnium ipse. Stria ee Deus omnipotens dare ab aterno creatus est ipse Deus in Deo ens. Atqui e deducta ab historia. Ita istaec Physica historia ee probata et quando ab aterno non sit ei nulla alia existentia antiquitas vel tempus aut non antiquius nulla ratio historia magis antiquus non transcendit et ita creditella ee ei historia antiquior Deus ee Deus quo magis d'ratio decurrit proxime ee minora corpora fortuna ab aterno qd d'terne existent haec deus rationes rerum pulcherrimae magnificentia admiratio Deitatis deus contentus ab ens ultimum et secundum alia patrem. qd ei demonstrau sed figuram vim haec ad eos ni multa urgent nec sumunt.

Ita. Pars titulo quod non est mundus potuit. Physica ausi qd non ee quo Dei

an liberū an. necessario producere mundum. — — —

edo ex-pte mundi ita quoque sit pbandum. Deo. dentorum ut

Probo 2da

Nil nulla nisi necte sed liberte glauert mundū et sacrifice .. anima pura et ornā
splen. ex pbo authorite pdei Cath. docentis nā multis testimonijs
scripturē ut pbat ex Ps. Qui gad iuxta Vulgat Deus et Magnus in Deus.
asta ornā ex-pte Voluntē sua creatus et Ps. 134 Cap. 2. Omnia quecūq; voluit
huc Voluntē sua fecit in cāo inferiori et omnibus abyssis pō gā agere ex necessite nad
e ita agere ut pcipit agere Ps. 148 Laudate Dm de celis laudate eum in excelsis omnes
cores Angelus et Voluntas eius. Ps. 102 Benedicite Dm omnes Angeli ejus potentes
potentie ejus Voluntē eius agitis ei ministri ejus qui facitis Voluntē ejus. Ps. 134
Deus ad ligna ex his modo pducte mundū ex necessite nad ex n pdu-
cere mundū ex necte nad sed libera. Nā certa de ame mala. Nisi
vel p hoc ipm Deum certum Scriptū et Voluntē certa certum esset de alio
modo pbo Dm numquā Deus ex delectu et voluntate sua liberē et nō
ex necte creasset mundū et gāgd extra Deū i. Dr cū mundus ex
creatus sit nō ex necte sed liberū arbitriū i. ex ame et rationis
potentia nad Intellectiua Adeo Deus liberē elegit nasci mundū. Dr dum
Voluntas i cā voluntē sua sed liberā Scripta liberā ostendit dum nunc cū
gmodo facere liberū. Et gd velit i. nempe Deus cum liberū ens.
Et Dm mundo gd aliqd de nouo cū ut pbat gd ante. et ordinatione gd et
multa et plancā e beata eg modo gd ante. et ut nad pdeceant gd Ps. Deus
portant ab deconia sua ore. y n. ori eius nam fecit e pulchē. Cum n. dixit et
n facti, pceptū n. pcepit et creati. Volly referri ad voluntate facta voluit
Ps. vbi dicendo de mundo qd ex nihilo ad esse n. nisi sed liberē. Ita pulchy
eda Ps. Omnis terra Ita mundus tot ducentis pulchis Deo Ps. Ita mirabil
magis ex multis Ps. creatis gentis Ps. Ps. 103 Ps. 138 Ps. 110 Ps. 144 Ps. 148
interpres Ps. ad Ps. Verba illi i. eius ut rationē cū liberē accipiendo
Ps. Ps. Ps.

ad Chr̃i natiuit.te [illegible] Centum annos effluxisse 3 millia. Hij anni pertinent ad
xpi numeru. annorum quatuor milleno[rum]. Beda autem mundo ante Chr̃m addit
xpi tm̃pus annos ter milleno[rum] 5 2. Hieron. m̃ ter milleno[rum] nouem Genebr. 4 [illegible]
Orosius 5 000 et duos adijt annos quos sacra historia Hippo Sybertus Orosius
Barony 5 millenos centenos 99 annos Petrus Comestor 5 millenos 22 Carnoty 5 3950
Hij mundo numerant annos mundi ad natiuit Chr̃i 5992 aliqui aliquot pau
plures quibus numeru et adulatis annis carent 40 ad habet tum sacra historia
de [illegible] Regum 6 cit

Primo ita.

Mundi spatium quo ad 1m̃ aduentu 2m̃ cathecumenu 3du quo plagas orbis boni
4to Diuinte Decidate Mortalis et sepientibus adiij simul et insidiate etiam naturam
et in hyeme etiam vere. Strate Specles quo ad 1m̃ 2m̃ 3m̃ 4to
Mundi Species quandiu regnauit Saturnus illaturus quiet ad quem gentes fuit pene
dilapsi creaty Adam decadis et stelle mundi adite Jupiter Venus Mercu
Marti Sol 24 et hec omnia 5 Dei et Hiesu Chr̃i opus. Pax anni Xpi 2m̃
duas habet. Ex quibus Pax et nimalia in toto mundo Verbis hyems et autumny indicantis
climaty plagas mundi ille ad eas pertinet. Ad 3m̃ Jurrah mundi Ira plene. Hiesu etiam
nubes ex aquis non Xpi Naturalis effluit ab his accipiebat aut 2m̃ pertinet ad 2m̃
arcta ex aquis non crescebat sed Vapores ab his exiens naturalem faciebat
Pro 2do Pte. Ad Jesu Xpi nati 5m̃ Scribe. Ad 4to Xpi Ecclie mundi
gat fuit recreandi seu reparande opus Chr̃i Dei Chr̃i Verbi Chr̃i pertinet ad Verbi
Mane Marie hec ad pertinet. Ethne Germany et Africa. Morry Ecclie
Creaty carte pertinet ad mundi. Ad 3m̃ pertinet mundo recens nato ad Reg
Gregory ap̃lorum et pau anni in ille regnauit in que fuit paradisus et creaty Adam, Eue
et Xpi Veteris Testi. Ad 4to pertinet temporum et ad regni grandes 3 recreande
ecclie ad hec etiam pertinet grandes comodites. 4to Reg Greci dicit Reg Greci
te et Italie Rome. In quibus erat Roma Potente Regnauit Pompi
Ad 5m̃ Mundi Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 2m̃ Mundi Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 3m̃ Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 4to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 5m̃ Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 6to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 7mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 8vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 9no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 10mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 11mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 12mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 13mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 14to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 15to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 16to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 17mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 18vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 19no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 20mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 21mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 22do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 23tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 24to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 25to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 26to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 27mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 28vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 29no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 30mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 31mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 32do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 33tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 34to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 35to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 36to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 37mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 38vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 39no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 40mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 41mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 42do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 43tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 44to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 45to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 46to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 47mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 48vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 49no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 50mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 51mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 52do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 53tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 54to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 55to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 56to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 57mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 58vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 59no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 60mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 61mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 62do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 63tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 64to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 65to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 66to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 67mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 68vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 69no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 70mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 71mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 72do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 73tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 74to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 75to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 76to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 77mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 78vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 79no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 80mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 81mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 82do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 83tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 84to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 85to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 86to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 87mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 88vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 89no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 90mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 91mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 92do Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 93tio Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 94to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 95to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 96to Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 97mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 98vo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 99no Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum
Ad 100mo Mundi ad finem temporis. Ad calidum et humidum

c. Ignatando ille ydu creatus ignis ydu ad Creaturam Verbum. Et Verbum non ydu hoc negatur Verbo divino ydu Creatura non habitudinem

Punctum 3tium

Si An Mundus quo ad suam permanentia potuerit produci ab eterno.

Videtur quod sic. Quia Romanus dicit: effugit diuturnum mundum non potuisse creari ex nihilo ideo non videtur dicendum quod fuerit ab eterno non fuerit ex nihilo quia nihil prohibet aliquid esse ex quo fuerit Et: non creatus. Sed contra hoc est quod dicit Augustinus: Deus creavit mundum cum tempore. Ergo non potuit produci ab eterno.

Ito Nulla creatura potuit esse coeva suo Creatori Sed Deus fuit ante mundum. Ergo mundus non fuit ab eterno coexistens

3tio Ens creatum potest produci ab eterno a Deo Sed mundus creatus fuit ab eterno. Ergo mundus fuit ab eterno

4to Et probatur quia Deus ab eterno annihilare Et: ita potuit produci ab eterno creare

5to. Si Deus ab eterno creavit ignem et simul cum illo creavit stupam aqua et ligna, potuit ab eterno corrumpi ei combustio ignis ergo ignis ab eterno. Et: ita potuit produci ab eterno. Consequentia patet quia ab eterno ignis fuit ergo potuit corrumpi. Et: consequens patet quia ab eterno fuit ignis. Et: ita corrumpere ab eterno. Et: ita corrumpere ab eterno fuit ignem ut prius quam ignis corrumpat stupam ut prius quam ignis corrumpat stupam ut prius quam ignis corrumpat stupam

Dñs si quidem. Dato mi tpõe dixit fuerunt ejusq; pduci in illa mãa stupgãt & quia determinãs a Deo adgñi solum illa determinão ispectaret, ea ignota ex se n̄ erit nra ejs determinty in unoquoq; instanti gñi in alijs antecedentibz aut sequentibz.

Ad 6tum. Dicatum. Solus in gdam sensa Verum, in alio falsum. Verum c̄ gtia scãt ab æterno fuit, ut simul et existẽte et gntiãliter existere dixit. Hoc in gnij potuit cẽ, deinde fuit, aliqñ n̄ ab æterno existẽs, fuit tñ ante; si ita aliquis ut asserat gñi ex æternitate a Deo gnatio gdam fuisse gdam ex æternitate.

Ad 7mum. Dist: Actus actuans apte ante subtrahi, actus et actuale et media ẽ ejdem subij Dei. C. Actus æternitatis apte ante gntiã et accidentia et ab gdam ab alio ut a cã ẽ ejdem subij Dei. N. actus. Actus potentiæ dici. I. Patres loqui ex suppõne, gñi fuit actus nullum creatum ẽ ab æterno ex quo recte subtrahi, gñi n̄ Verba ẽ ab æterno n̄ fuit.

Punctum 4tum

An Mundy quo ad gntiã successiua potuerit pduci ab æterno

Vides cẽ Vera Sententia Opponentis: alioqñ multorũ antiquã et ordinarie receptorũ, gdmodo tempy absurdae. Est successio: ab æterno fluxerit, pduci. concedo. Ea ratione gñi ab æterno nihil gnij, sed gnantia, pte ejus y nanty aliqñ ẽ gnij. De reb̄ gñi ex æterno potuerit cẽ ab æterno. Pte 2do. Est ab æterno ad modum manere idem in tota æternitate, sed successiue: n̄ gñi sic manere. Dr: n̄ gñi ex æterno. 3tio 2do Est successiue manere, sed successiue: n̄ gñi sic manere. Dr: n̄ gñi ex æterno. Ea ratione n̄ cẽ ibi in cipere gñi alteram sui n̄ cẽ, sed gñi ab æterno, neq; ibi incipere. Ea ratione n̄ cẽ ibi neq; desinere gñi alteram sui n̄ cẽ, sed gñi ab æterno, neq; ibi desinere. Ea ratione n̄ cẽ ibi neq; desinere gñi alteram sui n̄ cẽ, sed gñi ab æterno, neq; ibi desinere. Ea ratione n̄ cẽ ibi neq; desinere gñi alteram sui n̄ cẽ, sed gñi ab æterno, neq; ibi desinere.

1do Si nanty fuisset dicty ab æterno. Verũ, fuisset dicere Verum n̄ fuisse gnij fore. nanty. Dr: Verum est dicere Verum n̄ fuisse gnij gñi cẽ gñi nanty, ita ut talis sit gñi Deo, est dicere Verum dicente aliqñ gñi fuisse n̄ fuisse. Sed ultra gñi fuisse manifestũ Dr: et illa quo hoc discursu dedicit.

3tio Si aliqñ nanty gñi et ab æterno manuisse nanty circularis, sed hic n̄ gñi. Dr: nulla ratio nanty. Ea gñi ẽ talium dicit cẽ gnij successiue et gdam durare. Ea ratione gñi nihil nanty, nanty tñ n̄ fuisse. Dr: nanty circularis n̄ gñi cẽ ab æterno.

Ad 1tum Dicendum, dies unus et ultimus ẽ gnitatis et sed n̄ realitatis ẽ dicitur. Ergo: oportet dari unum et ultimum. Dr: oportet eas ẽs gnitatis cẽ accipiendo n̄ gntiãliter ab æterno. Per non. Ea in serie dies ultimus numerus habentes realitatis, dies ultimi anni. Ea ratione n̄ dares, dies antequam habet fuisset alios, etiã ante eos enumeratos aliquos

oēs omnino quæstiones integre fuisset atq; adeo nō fuissent adhuc resolutiones ab æterno.

Respondetz

Entia successiua zpliciant, Alia dicuntur quæ certam potēt discretis semp̄ successibilitatē habent, Alia quæ successiue fluxum habent quasi successiuum, nihilōt tpis vero cursum habent successiuum. Ita eternitas quæ est tota simul. Sed quæ est tota successiua. Ita eternitas quæ est tota simul. Sed quæ est tota successiua.

Propoō ima Probatio ē gñalis nūdy ad probandū aliquid a ab æterno quia ad eterna successiue dicere, hoc ē quia ad infinitū gradum successiue procedere & tandem ad gradū infinitū pueniri, quod dicere ē dicere nihil. Sed contra hanc gñalē propōnē multa obijciūt dicendo, Primo quia ad infinitū nō pōt successiue procedi, ergo nec ab æterno successiue fluxisse. Secundo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Tertio quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Quarto quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Quinto quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Sexto quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Septimo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Octavo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Nono quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Decimo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile.

Propoō zda Probatio ē gñalis nūdy ad probandū aliquid a ab æterno quia ad eterna successiue dicere, hoc ē quia ad infinitū gradum successiue procedere & tandem ad gradū infinitū pueniri, quod dicere ē dicere nihil. Sed contra hanc gñalē propōnē multa obijciūt dicendo, Primo quia ad infinitū nō pōt successiue procedi, ergo nec ab æterno successiue fluxisse. Secundo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Tertio quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Quarto quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Quinto quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Sexto quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Septimo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Octavo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Nono quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile. Decimo quia si ab æterno successiue fluxisset, tūc infinita essent actu pertransita, quod ē impossibile.

Notandum zdo In zdo sensu dicitur ē a nobis nō posse aliquid fieri successiue in infinitū procedendo nunq̄ pertransiri. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Sed aliqua fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse.

Dix mi Pone zda motum a ligni ponendo ipsum a ab æterno successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse. Et sic fieri successiue ē successiue fluxisse.

...ne potest stare sensat. dr̃ in 2ª pōc: 2ª Verbi celi ñ erit & terra nona. 8 Psalm 65. Opa
ex celos nouos et Terram nouam. 8ª Isaiæ 51. Celi sicut fumus liquescent. 8ª terra sicut
vestimentū atterent. 8ª Eccles: 1. Sol lucebit sole et hic defecit et Matth: 24. Sol
de celo cadent sol obtenebrab. Celum et terra transibunt, Verba aut̃ mea ñ transibunt
8ª 2 Petric: 3. Celi magno impetu transient. Elementa vo calore solvent. Terra aut̃ et
quæ in ea opera exurent. 2do pbt. Pe Rmbo. 2ª. Dignidet hi simul ñ ēpendi. Et
a hij initiū. Et ipse pbi initiū sūt celi et terra. exigendi, nisi de Legendo. Sol mundi
8ª initiū 8ª. de hoc sit et finem exequabi, adeoq; ē temporalis nec. simpe duraturus. 8ª.
Sapiē in tenebris ambulavit. 8ª. Sol mundi, ignis elementaris, 8ª. exacte vitorū et ultimū
ignis ardens ē corruptibilis. 8ª. Vel gñe ē genus finis. alterius ñ existo finis ñ erit ñ ē et de hoc
vere, sol mundi Corporeus, finitus ardebit, ut ñ manebit mundi vbi dominat alius est
8ª. Celum hoc. et finem ultimū pertinet. ridebit ñ manebit mundi vbi dominat alius est
sustinet. 8ª. Observandū ē non in duo bona finis statuerit. genus, per multa ignis
vivere ex ipsis. 8ª. decernendū est ad unguē in quo nulla bona finis ignis
tota hic ignis. Sunt igni interitūt. Cum in prima Catho sunt igni ita ut omnia
negat. Negatio sublata hoc ignis pte mundi, mundi interire debebit.

3ª Pbo Videt. Impossibile ē Creatura esse Deū Eternum. Ea impossibilia ē Creatura videpatet.
Glia ēsse a Deo ad secundū aliquid, Glia est Revelatio, divina, qd ē Impia discretio ipse
de quarundā a Deo ad secundum. Quam impossibile ē Creatura mirabilia ad aliquid gaba.
cordū. Sic ēm impossibile ē Creatura esse Eternū et Incorruptibile hoc ē qd ē impossibile esse
a Deo Corruptū.

Respondet.

Pretta dubium mundū ē &c. Incorruptibile quo ad ōia in ipso existentia mirabilia: Videlicet
em multa quæ dicit nobis Corruptū, sine nec quo ad ipsum ois, sine miracule om
nipotentē Integrā ipsius aliquē desinat nullo relicto vestigio. Et ut hic ipsum ipsum
rent ad doctrinandū tota hic ipsum ēquanimiter Corruptibile. Pbatur Quia et
Quidā de hoc ait mundū dñi Incorruptibile quod ipse quasi ipse dicat et ignito
qñ ut resolvat ñ.

Propō 2ª

Mundū quo ad nullum sui ipsum ē Incorruptibile esse ita, ut nec a Deo possit Corrumpi
et absolutam ipsius potestā nec ~~quod impossibile~~ ēpugnat mundum et quasi esse
aternum. Impio ē Incorruptibile esse. Pbo nra Illum destruere qñ mundū ñ ter
ipsum esse ordinatū ad ipsius intentū, ea pcro ipsum sensum aliquid Cavillatum, nunqm
alimus ne dum hic vi gellarum ac tempestatis aut vehementē, autarchitecti in Carta
Angelo vitio vivere. sed ipsa maiorem habitū ne futuro ñ pondere. abissū ipsi Verbi mundi
destruere. Obr. Virtus pars Pbat. Ea esse Incorruptibile mundi et ipsum aqualem
Creatura adorat et ipsi deum Dominum Dei, non Rex ñ ēt liber ad destruendū ad
sua Creatura ita ipsum ñ sit liber ad destruendū ipsū Deū ipsum. Et Consequ. mundū
ipsum ñ ipsi subiectum Dominum ipsum mundum et Creaturam ēt aquandū mundū
ēt Incorruptibile esse, et ipsi subiectum ēē quā Creatura. qñ ut esse Incorruptibile et
Pbr 2do Incorruptibile esse mundi, dat alterū ipsum Creatura ēttā hoc et
mundū

et creaturam a statu quo esse debito, hoc est a dependentia ad seruum a Deo frustra ac incidit in seruitio, dicit frustra nec ad ens ad nihil mundi, et ens esse esset esse, sed tegit omni nō est admittenda. Ergo ad eam quidem dicendum.

Propoo 1da

Mundus quo ad multa sua statia status mortis sempiterni nō est corruptibile physice etiam quo ad omnia partes, corruptio opposita generi, aut ipsum annihilatione. Cui creata, et Reb. de Corruptio et generatio generi sunt et debent permanere in toto. Corruptio autem istarum animi bilium, stat in substantiae ocurry varietatis. Sed multa sunt statia mundo, ut elementa, ad malus, Mea corpora celestia &c. quia nō generationi et tota statia nō mortua dicitur ab hoc tota Dei gratia cum nō sint formae. Ergo mea statia nō mortua nō est corruptibile physice. nisi a Deo. Vel mundus quo ad statia tota nō est corruptibile physice.

Propoo 2da

Mundus quo ad statia multa mirabilia nō est creatus tanta exigentia nec generandi ēbullo agente. nec ab eum creato quia etiam nō creato tanta exigentia nec generandi sta ut sic, nisi miraculose et supra obedientiam Dei potentiam potest communicari sta agenti Cat. 2da Ratio Antiqua Thom. Quia quia sic nō est ullum causa sui destructionis nec ad esse et destructionis. Sed incorruptibile physice, cum nihil ex nō ens ad ad ens nec ad nihil et destructio. Sed multa eminent statia mundi, quia nō sunt causa ultra, generans ad destructionem nec sed multa eminent statia mundi, quia nō sunt causa ultra, generans ad destructionem ut Angeli ad malus, nec ens nec sed nō est causa mirabilis ad destructionem. Ex carent nec ens, Angeli, ad malus, nec ens nec sed nō est ad nihil nec ens destructionem Ex hoc datur ex Deo quia nō est causa mirabilis destructionis, Angelorum, ad virtutes, nec ens et corporum celestium, cum hoc non sit causa destructionis, quia ad generationem Deo quia mundi eternitatem Angelorum Mundi et corporum celestium. Ex mundo quo ad hoc statia nō est corruptibile physice.

Propoo 3ta

Mundus nō est corruptibile nec ad ordinem Thom. et generi sui, quia non est corruptibile nec ad ordinem Thom. et generi sui, quia non est defectus hui. Quia ex ea nō est ordinis ad ens quia nec ad nihil ens ut sic, nec ad ens nec ad nihil ens ut sic, quia nec ad nihil ens ut sic subjecta nec ad ens nec ad nihil ens ut sic subjecta nec ad ens nec ad nihil ens ut sic subjecta nec ad ens

Propoō 6ta

Mundus quoad substantiam multorum Entium [illegible] in aeternum est duraturus quo ad accidentia
[illegible] mouandus post diem Iudicij est [illegible] Theo: cum fundato [illegible] pro
[illegible] Textus Ecclesiastes Terra autem in aeternum stat et Eccl: [illegible]
[illegible] opera quae fecit Deus [illegible] in aeternum et Psal: 148 [illegible]
[illegible] et facta sunt statuit ea in aeternum et in Seculum Sacrae Intellige quo ad substantiam
[illegible] etiam habet ana Dans [illegible] Ita mundus quo ad Entia [illegible]
[illegible] sua [illegible] in aeternum adeo ut miraculum esset si [illegible]
[illegible] Deus sit facturus tale miraculum [illegible] est [illegible]
in aeternum a Deo, iuxta exigentiam conuenientiae [illegible]

Pro 2da parte assertus inter textus 6 & Isaiae

Ecce ego creo caelos nouos et terram nouam et Apoc: 21 Vidi caelum nouum et
Terram nouam. [illegible] in ferri [illegible] Mundum inquantum est [illegible]
[illegible] quoad substantiam, Et quo ad accidentia [illegible] Nouum [illegible]
[illegible] in purgatione [illegible] Item in hoc quod caelestia corpora [illegible]
decorabunt iuxta illud Isaiae. Erit lux lunae sicut solis lux et lux so-
lis erit septemplicis. Elementa quoque quae caelestia reddens neque solum ad
[illegible] [illegible] obtinebunt

Solvuntur Argta contra Sententiam

Ad primum assertionibus nostris Scriptura non est contraria [illegible] 2 Authoritate Intelligi
[illegible] non de [illegible] sed de innouatione accidentali quae dici potest [illegible]
[illegible] a Deo facta. 4 Sequentes Authores loquuntur de opinionibus
[illegible] et de [illegible] Iudicij [illegible] obscurabuntur sed
[illegible] Textus Intelligendus est non de totali [illegible]
[illegible] et terram sed de purgatione [illegible] faciendo [illegible]
[illegible] Elementa calore solvuntur non intelligit [illegible] elementa [illegible]
[illegible] destrueret sed aquam aerem et terram quae purgabuntur [illegible]
[illegible] Iudicij

Ad 2dum Argta [illegible] Incorruptibilitate Physica mundi non [illegible] efficacia [illegible]
[illegible] Deus non habet finem in essendo ideo solum [illegible] Deus non habet finem in essendo
ideo sed solum [illegible] et [illegible] Deus [illegible] valeant destruere ita mundus
[illegible] habebit [illegible] nullas habet causas [illegible] destructiua
[illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible]
[illegible] sumptum [illegible] ad finem ultimum [illegible] [illegible]
[illegible] ut [illegible] adumbrata [illegible] et ut [illegible]
[illegible] laudandi Dei effectorem [illegible]
[illegible] et [illegible] finem [illegible]
[illegible] Statura sed [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

CONTROVERSIA II

DE CORPORE CÆLESTI

Punctum Imum

nõ in formarū alie rei. Cuj in formam apparens corpus celeste dicte.
Ad hoc dr.

Proposita

Intelligẽ n̄ in formã materialem corpus celeste dicte ad q̃ sequit̃ illatio Ergo
forma ei⁹ est. q̃ dicat in aliquo subiecto. Et ad hoc ostendendum
cũ specifice formã autẽ Sabathice illa q̃dã id in quo ꝓ rem aliqm̃ cuius dicitur ni
cũ specificatiua, illud Deus non erit.

Ppõ 2ª notãs errorẽ dicte ill. assereũs. D. T. dicẽs Intelligẽ n̄ reale for
mã in formatũ constituere nimis grẽ vt dicũ aliquã illius cũ specificã. hoc
aut̃ admitti ꝓ q̃ nõ intelligẽ dari pluria completa. Solum Sp̃s similiter
dne quadã ei⁹ latorẽ accipiũ Intelligẽ q̃dã dicẽ formã celorũ eam q̃
cũ substantia iuxta sũ esse, q̃ cũ eorũ motore et dicũ formã corpus
a se motorũ. Ex Intelligẽ ita nos sp̃ales dicũ et ꝓbabiliter dicẽ
vt̃ corpus celeste cum sua forma simul q̃ celorũ dicũ ab illis
citra miraculũ ꝓ posse.

Secũda Ratiõe ad Propõ 6ª

Sum. sphãe celestis mouẽ a sphãris et aĝ mouẽ diuersis ꝓpõ
Parisiensem ꝓbat Ex diuersa substantia ꝓpõ istud q̃ nõ ordinate de
uersa loca exigunt sũ ei⁹ dicũ sphãe et diuersis ꝓpõ q̃ ordi
nata exigũt diuersa loca ad pulchritudinẽ vniuersi. Sed cũ huic
sphãe conueniat hũ esse ꝓpõ ex arbitrario ponẽs Deus
Caput. Adhãc huic sphãre dicũ mouẽ Ergo diuersa a sphãa
ꝓpõ huic, vel illi Luna. Ergo et ipse sphãre et diuersũ ꝓpõ maxime
cũ ꝓpõ Creatorẽ ordinatissimũ q̃ dicũ ita q̃ diuersitas sphãrũ exigat
sphãras regulares ad ordinẽ celestibus q̃ ita dicũ cũ ex arbitrario
ꝓpõ Deus aliquã mouẽ.

Ad vltã. Pars et stricte Ppõ D. T. Augtus dicit Aristo. et alii ponũt
ultra Lunã q̃ et Stellã Mercurii q̃ est ẽ stellã in diuersis. D. T. Augtus
dicebat hũ ẽ stellarũ ex Vi debitũ motũ. Ergo sũt diuersa ꝓpõ ex
diuersa ei⁹ Vim. actum bene. Ex q̃ diuersitas ꝓpõ exigit diuersitatem
hũ diuersa exigũtur ab agentibus ꝓpõ q̃ ex Cattũ et sũt
sũ vicem. vt dicunt Mathematici Ergo etiã hũ diuersa corpora
exigentur ꝓpõ celorũ accidentia.

Solũnt Argta. Contrariũ Sancti.

Ad primũ dicũ Author: Aristo negat Ppõ adductã quinto eãdẽ ẽ sententiã
Arist. ẽ Vocat eãdẽ mẽtẽ Elementi q̃ ẽ quasi nobilissima tertia Vniuersi
Corpora ẽ aũ dicit q̃ sit quasi nobilissima ne mouebilis ꝓpõ de

collegij tm̄ [illegible] requata in cālis ad recipiendū mēn [illegible] motū talis
aut [illegible] p. [illegible] in cālis incorruptibilitas n̄ vita. 3tij N. [illegible] qu
de vnō [illegible] n̄ ē attingere [illegible] agentis actiue, [illegible]
posuit proinde cālū [illegible] viventū [illegible]
4ti [illegible] in [illegible] hoc ē in [illegible] [illegible]
[illegible] hoc ē [illegible] C. [illegible] in [illegible] hoc ē
in [illegible] in mundo [illegible] tribus superioribus hoc ē
[illegible] N. [illegible] superior [illegible]
[illegible] nore et [illegible]
Ad 5tum. [illegible] et astrorū [illegible]
N. [illegible] coniugia [illegible] in [illegible] accidū [illegible]
[illegible] collegij [illegible] in unitate
accidentalis [illegible] et [illegible] hoc [illegible] ad [illegible]
et [illegible] multa [illegible] diversa [illegible] accidū multa
[illegible] diversa [illegible] astra [illegible]
[illegible] sphaera [illegible] motū [illegible] [illegible]
N. 3tio [illegible] astra [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
Quares [illegible] astra [illegible] [illegible]
[illegible] astris. [illegible] [illegible] astra [illegible] [illegible]
[illegible] magna [illegible] [illegible]

Punctum 2dum

Cālum est ne. fluidum an solidum. quo ad oēs partes suas. Item est ne intrinsece incorruptibile?

Vides ēē vera sentia multorū recentiorū asserentiū cālos saltem planetarios ēē fluidos in illisq planetas velut pisces in mari [illegible] moueri. R. S. Patres multi citati a P. Arriaga videns sentire cālos n̄ moueri sed astra, et hāc in cālis n̄ ēē fixa sed posita. Sed hoc n̄ ēēt verum si cāli eēnt solidi. Et si fluidi. R. si cāli planetarum n̄ eēnt fluidi, tunc quoties moueres quālibet planeta totiens drēt ingens machina cāli moueri. Sed hoc videt inconueniens [illegible]

S. Z. n. gñt Comorde explicari cum solutte ad locum cēs mutnēs gñt
cer nunt in motibꝫ planetarum, Ad nunc Vicinꝫ nunc remotꝫ de hinc
ad meridiem nunc gradus ad terram nunc a terra abig ad parent.
S. Vidi n. Cometā a Matheum in ipso stellarū cēlo, supra eam stellā
Gri cēli planetarum nrō dñi ee stabilit hō nouū Corpoꝫ pla-
netarū ad locum. Stat dum stella Iouialis, dicēd̄ currum eunteꝫ gradi
motu. Solem gñt fabri n. gent si cēli ceam solidi nisi fuerit penetra-
bat solidum. Stellarum Diuee.

1do Videꝫ Ador ee corruptibꝫ. S. Et multi S. Patres, citati a patribꝫ
Comibꝫ: tenent ipsum mundꝫ textibꝫ aligbꝫ scripturarū. Iuenibꝫ dicit ee corru
pendos et planū 10m. Opera manuū tuarū ei cēli ipsi pereibunt ta-
quā gmentū et Luc. Celum et terra transibunt. Et cēli magno impetu
transient. Ps: cum ab acta adportam Valbat exoga dicendū ee Celos, ee corru
ptibles. S. Et stravias subi mō nos stango ac labefactas, sed cēli
stravias subeunt motiones, mouens ēm ab oriente ad occidentem et e
uerso. Ps. Et frangitis celos et Corruptibles. S. Defacto facta ē mi
cēlis Corruptio et gñō. refert ēm Ps. Augustin. ipsō Regnō Ognis stellar
Venerē ma gradum et figuram. Et currum mutasse dicit de stanis
Christi 2 o Tz. Aggarui ni Cassiopea nouā stella gradi pari Ognem
nium euanuit. Tzz. Cēli aequant apparitā hinc labilitatem. Mundi
capacem. Corruptus Ps: si Corruptibꝫ.

3tio Videꝫ Celos ee incorruptibꝫ ex. nāe sua, ita ut a nonem nullig
Cad̄ modis naturā agentis possint Corrumpi. S. Z. ad celebrationem
iorem, Virtutes Spectant gñt sunt in ipso Corpoꝫ Incorruptibꝫ ab
Intrō ex nāe sua. S. nihil aequat apparatū. S. Vel videꝫ ee
a formig N. Naturibꝫ Qualitatē. Tentandū.

Respondetꝫ

Dupliciter dñtur ni essentia puncto Naturā facultandi. unde de fluibilitate
celorum Sensu ē hic ac dñr sunt quasi quidam Ligatus aqueꝫ
gus facte labꝫ, sed antiqui tales nāe ut facile sunt fluendo.
les alijs Corporibꝫ suis penetrare, ita dicut aer aquibꝫ, v. antiqui

ita solidi

ita solubili et duri sit hyperbolas aut ferrum quod facile mire penetrare
nō possit transire alia corpora.

Propō xvm

Verba hēnt ē dictum: quod ad ōes yphdras celestes ē rotatē solidum
authōre scripturā dicentis Eccl: 1. Terra autē fabricatā ē ēt hos
quos solidissimi et quasi ferrei sint. et Psalm: xcii Affirmati
sūt, item appellantes plerumq; celum nominē firmamenti. Itaq;
Verissimū ēt pene tales ēlos quā ōia nō esse vera sed solidā esse
Videantur Quāq; penetrabiles celos quā ōia nō esse vera sed solida esse
Videri et facile tāgūt aer aut aqua duriores. Et nō ēt Videri et
solidi. Ptr zelo. Cū dicit Videri sē nō debere rōnē reperiens cur
tam multā stellā eandem mīrē ordinem distinctionē et motum hānt
et deq; regularem mīi sue necessitē ad multitudinē stellarum multiplicē
motores assignarunt q; regionem celestem cum orbibus suis solidis Velut cum fundis
discurrentes Grāce: de.

Audies qđ sit dicendū de planetis stellisq; orbis ostendē etiā hīc de corpo-
ribus solidis q; ōia corpora celestia ornū planetarū et a liarū stella-
rum ē corpora solida qđ nō apparet stellarū q; ptēr qđ nō debeamus
ita discurrere de celis quos ad solidū trahit de yphdri celestibus
Subiūgit ulterius qđrat Cando nō celis solidis rotabunt stellē. q; pcedit
qđ sint affixa corporibus solidis q; hīt rōnē suarum. Qđ etiā dicit qđ orbi-
bus planetē, imo et orbibus dicit stellē. stellē hānt centrū nō loco ex ce-
ntrio q; planetē suarum. Et etiā dicit qđ orbibus plus. Unde trahit terra
semp ad librat centro suo ita stellē. Unde. si dicamus ponē ni terra
stellē adhuc centro suo ita stellē.

Ante Resolutionē zelo difficultē Quero qđ a lyā petit dici duplicitē
Incorruptibile ēē intrinsecē ipsē ejus et ita ut nulla vīdeamur petiisse. et hoc
Incorruptibilitas solis Deo venit. zelo qđ dicis absqđ Incorruptibile intrinsecē, ideo
Ēē corpā ea nāq; sua nō corrumpi; Cui nō occurrit multa cadūcala quā
strauerunt, Deū Deq; ipse agendo iuxta ordinē nāe, qđ nō omne omnia

cali n sint Incorruptibles Intrinse extra dubium est apud omnes. De 2do tenui dubitas a multis. Ad ut a nobis resolvas. Sit

Propoo 2da

Supposita Compoone calorum ex mata et forma cali sunt incorruptibles naturaliter Extrinse corruptibles vero naturaliter Intrinse. Ita Mastrius &c. Tenuis est. Ad quod calli n sint corruptibles naturaliter provenit ex eo quod nullum agens naturale reperias de facto potens illos corrumpere. Per introduconem dispositionum contrariarum n tn repugnat calos corrumpi vel a possibili aliquo naturali agente vel ab ipso Deo, ita ut si illos Deus destrueret nullum miraculum faceret quam poet illos destruere per introduconem contrariarum Elitatum quas bene novit. Ama pars Propositionis Probatur Experientia tot ad tantum et sa culorum quibus mirabilis constantia in calo observas, cum tn sublunaribus constet tam multiplex varietas. Deinde pulchritudini Universi conveniebat et ordo naturae postulabat ut superior mundus a quo inferioris mundi vis magna ex parte dependet incorruptibilis per negativa excelleret. Probatur de facto cali sunt incorruptibles. Ad vero si ab Extrinseco dicatur incorruptibilitas Ea ex eo sunt incorruptibles cali quod nullum agens creatum naturale possit introducere dispositiones contrarias formis calorum, aut quod Deus ut agens naturale nolit calos destruere, licet bene sciat quod nam sint dispositiones contrarias formis calorum destructivae per illarum. 2da pars Ad ultimum cali sunt naturaliter corruptibles Intrinse hoc est quod n repugnet illos corrumpi ab agente naturali creato saltem possibile, vel increato naturali agentes. Probatur Ex. cali sunt grabiles Intrinse idem est grabile Intrinse quod est producibile ex mata existente saltem nata equa eius forma educis, hoc autem fuit in productione calorum. Ergo cali sunt corruptibles naturaliter Intrinse. Probatur consequentia. Ea quae sunt Artium est grabile est corruptibile eo modo quo est grabile. Ex. cali sunt Entia per stantiora viventibus perfectis Irrationalibus. Ita sunt bos, lupus &c. Item sunt Entia per stantiora hominibus tum in hac vita tum in altera, beata extitarius. Sed tamen viventia perfecta Irrationalia quam homines sunt Intrinse naturaliter corruptibles. Ergo etiam cali quia n adequant perfectionem viventia perfecta et homines sunt Intrinse naturaliter corruptibles. Ex. n apparet ultimo fundamentum

fundantis p̃ter quæ ꝓ ꝑ ꝙ ꝑ ꝙ ꝑ ꝙ

Punctum 3tium

Quis numerus Librorum, Ordo, Situs, Figura?

Moveri stellã Veneris quidem ꝙ multo plures celi mitpri modo multo plures quã
quidem sua sphæra ꝙ stellæ ꝙ in celo, ꝙ sic de stellis
Vnico celo ꝙ quo stellæ quæ Dr. ꝙ dant multiplicibus ꝙ motibus.
Ide Vides figuras celorum ꝙ rotundi, solis vel lunæ ꝙ quadrata,
ꝙ ovalis ꝙ alio diuersa. Dr. figã rotunda ꝙ videtur diuersa quã a celi
longe abe. Dr. luna, saturnus, et sol, ꝙ videntur ꝙ specilli mihi ꝙ ipsa
ra sphæra ꝙ obliqua mouea ꝙ tubo deglobatur Lunam hæc magnus aspe-
ritatem, ita ut alicubi velut montes videantur asurgere. ꝙ ibi ꝙ
vi valles deprimere. ꝙ Dr. signum ꝙ, illum ꝙ ꝙ specta ꝙ sphæra, sed
hæc quidem ꝙ ita deprimitur quandam asurgentes. Item deglobum ꝙ
Saturnus ꝙ modo rotundus modo triquetri, modo ꝙ ovalis ꝙ.
ꝙ certum ꝙ nota quidem solum mutatione. figuras quales hæc quidem ꝙ aspe
ritate. Dr. necessarii celi Lunæ solis Saturni ꝙ rotundi.

Respondet.

Sic ea numero ꝙ globorum seu ꝙ sphæraꝝ celestiũ diuersã ꝙ esse et fieri
Philoni. Celi ꝙ unum celum non admittebat. In quo planeta et stella una
ste ad aliam gradum nisi cum magni strepitus ꝙ. celi ꝙ nempe 7
ꝙ totidem planetis, octauum autem stellis non erant admittebant. celi 10
celi 3 celi 12 ꝙ planetarios, ꝙ unam stellatã grandiores mobile admittimo
tam quam unum stellatã ꝙ celi ꝙ planetarij moueã. duo ꝙ motus hæc.
præterea ꝙ ꝙ celi accedunt ad terram et recedunt. ut Iouis
glaciale. seu aquarii 12 Empyrei. Sunt per alij tenebant duos ꝙ celos
seu sphæras celestes cum quibus notis, sit

Propo

Celi dant plures ꝙ per unã nempe ꝙ nisi plures. Ita Astrig. Jon. Philoso-
phus Pars patet ex scrip. Ptolomæi, cum 1 ꝙ 8 Dr. Laudate eum celi
celorum id ꝙ celi et ora ꝙ eius ꝙ et ad Hyperi 4 ascendit tu ꝙ
celorum celorum. S. Ideo Psalg asserit se ad octo celi ꝙ pertingere Dr.
dant plures celi ꝙ per unum. Ida pars ꝙ 2 sint celi ꝙ ꝙ ni
primus globus planeta. ꝙ hæc ꝙ primum celum stellatum. nam ni ꝙ ce ei
dem celo cum alio planeta aut stellis fixis. ꝙ Dr. unum planeta
tã 7 ꝙ illis admittendi ꝙ celi. Dr. etiã. Ea ꝙ planeta nequeat cum alio
2 cum stella fixa in eodem celo. Sequitur hæc eandem distare, cum illis, sicut 2

Figura dicor ꝙ ē ꝺ̄ata nec cuꝺ nec cubica nec triangula ꝙ ꝺ rotunꝺa ꝙ quadrata ꝙ omnia ꝺ̄ata ꝓ hanc ꝺ̄ata. Sum ꝙ figura Orbis Cimbrica quadrata aut alia ꝙ nō ꝺ̄ata. Dā in cō ꝺ̄ata figura ꝓpria motū sup ꝺ̄ata poles haud quaq; ꝓ ꝺ̄ata ec motu. Circulari nīc autē ꝺ̄ata ꝙ ꝓpter eam ꝺ̄ata motus ꝙ ꝺ̄ata ꝙ ꝺ̄ata ꝙ ꝺ̄ata

Punctum

Qualis est motus cælorum et astrorum aquo et quomodo procedit

Ex: de motu ? loco n° e° malo. S2 - Quare n° d° malo dico Ex: nec motu
p[ro]p[ri]o? Ca odii posse suapte posse quiescere etiam nisi post chaos unde
quieturus ? - S2. motu n° e° ipsa forma ? et substantia corpis ? Ex n° e° malo.
Ca. ad id etiam nra movet gl'o bonum et gl'o pfectat aliquod exacte in natura.

3tio Videt motu odii n° e° d° qualite nec ordinata n° e° d° gblis ex: eo qa illud
cuius gtes eade pte in d° gle spatii peragrant n° eodem motu dr° gli sed etiam
de hoc pte motum ? ad ipsa Ex: n° movetur motu d° gli odii Ordinaty
etiam n° e° Ca. videt ignorare ordini eloru[m] ultime privative. qd tamen ad ultt.
quoties in carrit numeru[m] terre n° equat eti ? ut nra pfectu unius totius alterius no
ordinatis ut vol occultas ut ic illi Lunaris vrste ad nrum aspectu appareat
Ex:
4to Videt ipsante motu odii aplatum ad motu nemo corpu[m] inferiorum. S2
in uno gnre gre simil ? ad ea relatum. Sed motu circulatis d° tori ? n°
in gre motus Ex: e° ad Ex: ipsante hac ad aplatu etiam ad extra
mundu[m] inferiori. S2. Corpa inferiora moventur et movent ad proprie
ad d° stata ipsis ordinata. Sed d° stia n° movent nec aplant inferiora nisi
moventy intelligy agby yero subordine de pendet. Ex: ipsante tam mo-
tione etiam loci motu cessabit. S2 ipsante motu corpu[m] d° rum, in ordine ad
ordi ad d° gu Ex: ipsante motu ad loru[m] cessabit nec ad mundi. Ibi
Ostenditur. Ca. in de hac motu odii ad motu gtationes adhic.
4to Videt Motu d° tori n° e° simil ad ipsius ? sed n° impedimu[m] aborien
te. ad occidentale ? altero ? quoad accidentale ad oriente ? motus. S2 ipsa
tota et pluries motu unius ce ni d° tus ipsius diurne ? genui subtrahi
ab uno ni motu n° nisi unius ipsius corpis. S2. Nego ? mobile unicu
moveri motu ? ni circa ipsius corpis. Sed d° ia pluralitate motuu[m] et ipsa
terre ? sub polis mundi motu diurno et ipsius ? Zodiaci ? sub polis
yquij Ex: n° unu sed pluries motu moveatur simil.
5to Videt d° tus altera circuli moveri ab intrinseco sua activa
hoc ? ipsius sua ? ab extrinseco hoc ? ab Intelligij. S2 ni fatue.
d° ti ni scirent effectu ad ipsius motu ? et etiam alia ad ipsius positu
cu[m] sui gre ni ipsi sua ipsius. S2. Caietat potest aliq ipsius
vedit aliqua posita, nisi ad ipsa motu ? Sed d° tus non ? ipsius ? motu ipsius
ejus pulveris ni ni aliqua gnis activa motuum ? intrinseca ?
hoc ? ipsius et ingredione cumulis. S2 a vera quant talis corpora ni
mirado imo defacto dang qd suapte nisi per miracul motu caus
ut tube qui ? pivis pulvere resegis ? vertu adaptatis qui ubi ? ipsius
de ipsius velocitate rotatis ut pulveres ni ipsius ? ad ipsius de
scendi igne agitante hos gyros ad centrum. Ex: similiq ad
formi ? d° ti ? qd manere ignea ? ut credendu. S2 Elementa
dm vive ? intrinsica ad suos motus. Ritta ad motu ? locorum

Ignis ad mortis horrorem. Ps. etiam celi enarrant gloriam Dei et opera manuum eius annuntiat firmamentum. Psalmus David cum iubilo. Quia Deus noster refugium et virtus adiutor in tribulationibus quae invenerunt nos vehementer. Propterea non timebimus dum turbabitur terra et transferentur montes in cor maris. Sonuerunt et turbatae sunt aquae eius conturbati sunt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus laetificat civitatem Dei sanctificavit tabernaculum suum Altissimus. Deus in medio eius non commovebitur adiuvabit eam Deus mane diluculo. Conturbatae sunt gentes inclinata sunt regna dedit vocem suam motae est terra. Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob. Venite videte opera Domini quae posuit prodigia super terram. Auferens bella usque ad finem terrae arcum conteret et confringet arma et scuta comburet igni. Vacate et videte quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus et exaltabor in terra. Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob. Psalmus cantici ad David. Benedictus Dominus Deus meus qui docet manus meas ad proelium et digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugium meum susceptor meus et liberator meus. Protector meus et in eo speravi qui subicit populum sub me. Domine quid est homo quia innotuisti ei aut filius hominis quia reputas eum. Homo vanitati similis factus est dies eius sicut umbra praetereunt. Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt. Fulgura coruscationes tuas et dissipabis eos emitte sagittas tuas et conturbabis eos. Mitte manum tuam de alto eripe me et libera me de aquis multis. De manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis. Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutem regibus qui redimis David famulum tuum de gladio maligno. Eripe me et erue me de manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis. Quorum filii sicut novellae plantationes in iuventute sua. Filiae eorum compositae circumornatae similitudinem templi. Cellaria eorum plena eructantia ex hoc in illud. Oves eorum fetosae abundantes in egressibus suis. Boves eorum crassae non est ruina maceriae neque transitus non est clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui haec sunt. Beatus populus cuius Dominus Deus eius.

Psalmus David

Laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius laudate eum omnes virtutes eius. Laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae et lumen. Laudate eum caeli caelorum et aquae omnes quae super caelos sunt. Laudent nomen Domini quia ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata sunt. Statuit ea in aeternum et in saeculum saeculi praeceptum posuit et non praeteribit. Laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spiritus procellarum quae faciunt verbum eius montes et omnes colles ligna fructifera et omnes cedri. Bestiae et universa pecora serpentes et volucres pennatae. Reges terrae et omnes populi principes et omnes iudices terrae. Iuvenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen Domini quia exaltatum est nomen eius solius confessio eius super caelum et terram et exaltavit cornu populi sui hymnus omnibus sanctis eius filiis Israel populo appropinquanti sibi. Alleluia.

Psalmus David. Benedictus Dominus Deus meus qui docet manus meas ad proelium et digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugium meum susceptor meus et liberator meus. Protector meus et in eo speravi qui subicit populum sub me. Domine quid est homo quia innotuisti ei aut filius hominis quia reputas eum. Homo vanitati similis factus est dies eius sicut umbra praetereunt. Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt. Fulgura coruscationes tuas et dissipabis eos emitte sagittas tuas et conturbabis eos. Mitte manum tuam de alto eripe me et libera me de aquis multis. De manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis. Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutem regibus qui redimis David famulum tuum de gladio maligno. Eripe me et erue me de manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis. Quorum filii sicut novellae plantationes in iuventute sua. Filiae eorum compositae circumornatae similitudinem templi. Cellaria eorum plena eructantia ex hoc in illud. Oves eorum fetosae abundantes in egressibus suis. Boves eorum crassae non est ruina maceriae neque transitus non est clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui haec sunt. Beatus populus cuius Dominus Deus eius.

Psalmus David

Laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius laudate eum omnes virtutes eius. Laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae et lumen. Laudate eum caeli caelorum et aquae omnes quae super caelos sunt. Laudent nomen Domini quia ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata sunt. Statuit ea in aeternum et in saeculum saeculi praeceptum posuit et non praeteribit. Laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spiritus procellarum quae faciunt verbum eius montes et omnes colles ligna fructifera et omnes cedri. Bestiae et universa pecora serpentes et volucres pennatae. Reges terrae et omnes populi principes et omnes iudices terrae. Iuvenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen Domini quia exaltatum est nomen eius solius confessio eius super caelum et terram et exaltavit cornu populi sui hymnus omnibus sanctis eius filiis Israel populo appropinquanti sibi. Alleluia.

Respondetur

Non pecudes spondeo Deo de carne ullus ingratus ego beatus ne de grege Corruptor ingruens Dominum Abrahae et Isaac. Carnis ex ea mea grege Isaacke nec Corni: nec ovis nec ullum vespertini edito ex duris caprae gelu strident sine gry illi mory a pud eo. Absentio ubi ego te tempta gnat et ad Elie Cornigni et Gremio ea sacrificium aut has consumatis a pecory si ita accipies lity alberto ac quisitione gloriam gaudebis admitto mi Elie Vera me hominum rhamnus agrestis et de perdues dligy Elies. Notis ego de monte vestrato ad locum quid vidisti hic. Deo quo plures sunt de stratagema expedienda. Inscripsere caute ab ea ipsa mory eloquio seu ipse vero ad extra ac. a prout ait.

Propositum

Dog mity eloquio hoc e ostio ad locutio et ego vos ni dic ita dixi ea ita Magnificos et Cooperatus Canonicus Vermicano negotia ad ea movari ex altre sed ita terra qui ni notis modelis ego veneat. Sed ghibelia e ego ad Paulo 5to. Pontifi. ut ego literaria scripturam de ter

ti Generatio p̃ debriti et generō

Terra aute stat. Et quia sol et occidit et ad locū suū revertit ibiq; oriet
p̃grat p̃ meridiē. Deinde sol et reliqui planetē n̄ modo demum p̃ petuo eadem via
se circumferunt, sed nec eodē semp̃ modo aut eadē vi ingrediūt et egrediūt sed
mutat sese dies singulis ut ex eorum ortu et occasu et stellarum aliquo gradu aliqui figi
possit ab eo tempore et gradu ad tempus et gradū reditus. Sed
unaquaq; planetē quo diuersimode moueat

Boōoo 2da

Nō igit̄ ex p̃dictis manifestū est q̄ nec celū est infinit̄ nec infinite magnū sed certo
circūscriptū. Sphēricū. Ppter Quod non solū motus aliquis dē mundo totō dicendus est p̃
p̃dicta ab eo tempore actuq; interposito. Sed ē ostendū ad motū circularē quē
motus celorū ad aliquid fit. Nā si nullus motus esset nullus esset finis. Sed
motus celorū ad aliquid fit. Nā si nullus motus esset nullus esset finis. Sed
finis ē aliquid. Ergo motus celorū ē. Et ad motū circularē. Nō enim ad motū
rectū. Nā sic infinitū esset. Nō enim ē aliquid ad quod fiat motus rectus. Nō
enim ē aliquid extra mundū ad quod moueat. Nec enim mundus ipse mouet ad
aliquid. Nō enim ē aliquid ad quod mouet

Propoo 3tia.

Motg chlorū et aſtronū ordinatg quo ad ſolē ſpatij gt̄ ab orbg cēlis et aſtris deſcriptg n̄ ſūt uniformis et equabilis. Imo pōt mō ꝛ. Ea nalla parte ſe mota ſūt uniformiter equabiliter. ut motg globg celeſtes. Ergo pot mouere plurimum motg ſpatia in tanta velocitate ſpaij ſumendo motg in recteſ ſ ordinatē gt̄ alig nde motg celi: dicit Ariſtoteles. Ergo cursus annuus ſolis quo anno die hora quadrante peragrat̄ cōs diurnus motus bis tanto celerius gt̄ peragrat̄ nocturnū ſpatiū. Vta etiā pars patet. Ergo ſolis tpo alij celi et aſtra. motg alij motij ſpatia peragrant.

Propoo 4ta.

Motg chlorū ſt ordinatē intrinſice deſcriptg. q̄ntitate vtriſlibet ad ordinē pulchrg nihil ad pulchritudinē ordinatg riū cuiuſ gt̄ ſtructi ſpectāt. ſpectāt motus. ſitē de ſphera dyderi et aſtrorū orbg excētg. excētricorg gt̄ patuit ſtructo tpe ad autore nāe placuit alig ſolo deſcripta formatā

Propoo 5ta.

Motg chlorū ē ita magnā rationē ſortiunt ut ſphāe ſolis ꝓ ratione tam subtilis gt̄ accurate compta ſubtilitatē dependentē ad ſtellarū chlorū dreū ſphāra tā ſolis aliquā nō magnitudinē chlorū ē ita magnā ut ſphāe ſolis ꝓ ratione ad orbē magnū tempus ſolis dreū ſphāra ſolis ſphāra ſolis ſphāra ſolis

Ista. etiã pars Ponis de influxu pter. Dicit q̃ certũ ẽ q̃ cõiunctio motus cõis ac astrorũ et influxus. illorum pbet regiõ applicatã ut ere. Stupam, cupreã hãc partẽ generali Dei scientia nihil deest ipsi. Item. aqua congelatur ere non ẽ effectus pbet fieri a causis naturalibus n̄ dependentibus a bñficijs cõiunctionũ. Nec negãdũ ẽ tñ tm certum admittẽdũ q̃ plurimũ actionũ naturaliũ cessant cessante influxu cõiunctionũ et aspectuũ eorũ: cessarent generatio metallorũ aliãq̃ corporũ inferiorũ ymo generatio tam vegetabilium irrationabilium q̃ animalium cessante influxu cõiunctionũ et aspectuũ eorũ. Nec tñ ex hoc sequitur cessare cultum Dei nec cultum eccl̃ie et salutarem usum officiorũ. Hanc istam dicit Solet hã quasi hanc.

Propõ 6ta

Motus cõiunctionũ ẽ ita certus ut nec miraculose abilio celestia corpora cessare possint. Dicit nullũ ẽ fundamentũ asserendi id Dicit.

Propõ 7ma

Unus numero duntaxat ẽ motus cõiunctionũ et planetarũ et aliorũ asserunt incipiens ab oriente ad occidentem. Ita omnes Secta Pp Caldei: Nec dicit nullũ ẽ necessitas admittendi plures motus qui unus ab oriente in occidentem. Dicit ipsum Deum. Cetera ẽ tenuis admittendi alios motus ab occidente ad Orientẽ ẽ qui planetarii gui: modo observato ẽ certe reperiere. Hic signa observata correspondere alijs orientalibus qui Mathematici dicunt efficiũt ẽ, ita, ut omnium rerum gradiantur ab occidente ad Orientẽ. Unus planetarũ spiritus, nam illa alius ab oriente incedente a peruenit ad Occidentẽ violenter, ut rem primum apparere modum sed hoc fundam. ad hoc nõ ẽ sufficiens. Dicit hoc pt salutis una etiã motus. Unaquãlibet cõiunctionũ et planetarum ita qui ut nõ moueant ab Occidente, nec ad occidentem. Nec Dicit Sunt nõ apparerent quãlibet nocte incredibili pondere cõiunctionũ et planetarum ita ut nec nõ mouerent

Astrologi quidam dicunt solem singulis diebus circa nonaginta duo milia
duo cento milia et 625 stadia
curret tamen circulum velocitate quadrantem horæ plus quod terram contra et circa
quos circulos velocitate quadrantem horæ plus quod terram contra et circa
quos circulos velocitate quadrantem horæ plus quod terram contra et circa
quos circulos

Et Rñdi dubitandi. Ob longa positã probabile videtur dicendũ ꝙd
ab illo moueant ab Intrinseco.

Propoo xxma

Post ea dici posita causa authoritate ꝙd ab illo moueant ab impulsu ymo
subtracto ingresso a Deo motio sibi Creatis exigeto a sua natu. Ita
Bonetꝰ. Ob Qa potuit Deꝰ tale ĩm̃ pressũ ĩmprimere quo moue-
retur ens talis sicut in agentia. Creata. Qñ ut videtur e ĩpossibile
Qd ipse alymdo corpora moueat. Ita Deꝰ potuit ĩmprimere
illi quãtũ lapidi tanto tempore talis motiuũ qualitatẽ et qle tale corpꝰ
ne. et velocitate qle de facto mouet. Qñ ergo ab illo
impulsu Qd ĩ p̃ma instãti illius motus. Qz alterius rei qle causa ꝑ se
deat ꝑ positũ nec esse potest nisi ratione rei alterius. Et hoc
diuersis sit ab illo motore ad ĩmpulsu ĩmpto dicto a Deo qz ne talis
destruere ad hoc effectũ non existentis Creatis pñde ꝑ et
diui probabile ꝙ esse authorite. Ab illo motore ab illo impulsu ortũ
Intelligentijs

Propoo xxma

. Impossibile. Omni dante qd ab illo motore ab Extrinseco probabile videtur
et ortũ ab illorũ aliqũ motũ sive hoc sit ab Intellectu sive aliud
accidere. et a Deo ab ea ꝙ ea ꝑ positi nec ꝙ aliqua materia. corporea
Qd ab Intelligẽs hoc ab aliquo. Ita multi inter Doctores. Ita
Dare una Bonũ Qbat Vultur Lombꝰ Deꝰ posse ens esse. ꝙ Deꝰ ĩ
mpe. ꝙ Deus possibile ens qd ꝑ fieri ꝙ Deꝰ ens ad ut
et Deꝰ. Scotistæ. Deꝰ non est. Qñ ut Deꝰ ens ad ut
potẽs dicta Cõmuniter actiua Diuina Creatura. Qd motꝰ
ab ipsa ꝑ fieri a Causis ꝙd Deꝰ. Qui ꝑ positi ꝙ ipsa Deus tempꝰ
Cõ potentia sua Qd Deꝰ ĩpse. Qñ Vultur Durandꝰ Qd Deꝰ ĩmediate
Deꝰ Causa motꝰ ab ipsa.
Qd ꝑ ptũ Qd e ꝙ ĩ ꝙ ĩpossibile. motꝰ qui motor corpꝰ ꝙ moueret
Cõ Deꝰ Creaturã ab illo Diuino ĩmediate ꝙ ĩpossibile ꝙ ĩstere ne qd
extra penetrare cum ĩde Deꝰ ĩ qui ĩde ꝑ ipsi.
Qd ab illo motore ab illo impulsu ortũ ab illo Intellectu
poꝛt tam Vultur ab illo motꝰ ab ea ꝙ ea ꝑ positi nec ꝙ aliqua materia
sive ab illo motore ab illo ĩmpulsu ortũ ab illo Intellectu

3tia Pars Principis Probatur Authoritate Aristotelis et aliorum S. S. ac Philosophorum
Deinde rationem. Quia magis conveniens et subordinata ponunt omnia huius Universi
Gratia si intelligentiae primorum caelestium corporum beatas gubernare in terrena
Adhuc nihil deest quo minus caeli moveantur ab Intelligentiis Et defectus ab illis moveantur

Propositio 14ta

Caeli moventur non ab una Intelligentia sed singuli orbes caelestes a singulis Intelligentiis
Ita communis omnes. Ratio est. Quia Angelorum seu Intelligentiarum virtus est limitata et finita.
certisque circumscripta locorum spatiis Ita sicut essentia. Et una Intelligentia
nequit assistere caelis orbis ea praesentia ut possit omnes movere, propter ingentem
magnitudinem eorum et propter motuum varietatem.

Propositio 15ta

Supponitur distinctione ubi potentiarum a beatitudine Intelligentiarum caeli moventur ab illis per potentias
loco motivas non per Intellectum et Voluntatem. Ita communis omnes. Probatur. Sed motus
Localis est de se actus proprius potentiae loco motivae non nutu Intellectus aut Voluntatis
habet enim ista potentia alios actus sibi adaptos Intellectus scilicet et Volitionem nihilque
extra hanc producere valent. Sed quia per solum Intellectum et Voluntatem Intelligentiae
moverent caelos possent eos in quacumque distantia movere et tamen certum est ab Intelligentiis
non nisi proxime assistentibus caelos moveri.

Propositio 16ta

Probabiliter dici quod Intelligentiae moveant caelos imprimendo illis Elementum impressivum.
Ratio est. Quia simpliciter motus localis dum provenit ab extrinseco causatur mediante impulsu
ut patet in ductione in proiectione lapidis sursum. Et. Tum etiam motus
caelorum neque ab Intrinseco caelorum neque ab Intrinseco Intelligentiarum procedat dicendum est caelos moveri per impulsum productivum motus localis

Propositio 17ma

Intelligentiae motrices caelorum immediate adiuvant illis non tamen diffusae unaquaeque per totum
suum globum caeleste sed uni particulari scilicet quae velocius movetur. Ratio autem est. Quia
aliter clarius actio indistans si non immediate adeunt caelis. Ratio autem est. Quia
nulla est necessitas ut diffundatur per totum suum globum Intelligentia. Videmus enim
rotas moveri ab hominibus licet non sint immediate orbibus partibus rotarum.
Et dictum est de caelis. Idem dicendum de astris tam finis quam erraticis

non enim est ratio

n'ũ ĩ vrũ ꝓpter gñ aliter dubitaũ disserere de actiõ ac d̃ sum my dec̃ lu

Quã rõ dñe Eis ne vere dicã. Joãni Herbort. Dũ planet̃ moueant a ꝑte
p̃ ortũ ẽ magnetica q̃a trahat reliqnos post se planetas et stellas. Q̃
affic. Ea ꝓ ꝑtes ꝑpet̃ cũ motu ipij celi. Ne q̃ Pudet̃ mi ꝑ ortũ. Cũ q̃
dam Cũ motu ipij celi cũ. Jon similit Cũ motu aliq̃ planetarũ ad stellam

Quãres ꝙ ntalq̃ mouentia celos ꝓpagine ne r n̄ ꝑ negue. Q̃ d̃ q̃ mouẽ cũ ꝓle
Sapiẽtiã aũt q̃d nihil aliud ẽ gñ dispositio ꝑtiũ mouentiũ ꝓcedẽ
xxxxxx ẽ membrorũ et spiritũ q̃ gñ ministeriũ motũ exercẽt.

Soluunt Arcta. Contrarij Scotti

Ad primũ dñ Scrip: loq̃ de motu planetarũ n̄ excludẽ motũ celorũ sed loq̃
de illo ut de ꝓpiori et dñ ẽ ygitur. Ad illud in quo dñ n̄ ẽ credibile ꝙ tanta
stellã motus fuisse fabricatus tñ Vadet̃ nobis R di Tom̃ plures et dominus
etiã a ꝑte cur n̄ dñt admitti celi integre gerẽtes? Ad rõdij illis dominis cũ ꝓbabilibus, q̃ motus
ꝓpriũ
Ad 2dum. Aristotles otia naalia motũ celorũ ita excusandũ ẽ q̃m regula-
rẽ q̃a non motus ygr̃ q̃ naalis aũt ut in quibus ꝓpositis haberi ẽ
Voluntarilli dñe naale ẽ Mad̃ vnꝙ̃re formã q̃ ei vtilis n̄ ẽ ꝑ voluntarĩ ygr
cũ vere formã ignis. Sed cũ dicitur naale ẽ agere. et tñ aduertere ad
aliq̃d n̄ ẽ ygr̃ voluntarĩ. Ad 2dũ. Negas ẽ. n̄ ẽ naale vnã ꝑtem
et forte ꝓpij celorũ N. rõe cũ libera q̃ntũ motũ transeat. Dupl
et ex ꝑte effectũ cui ꝓ̃ vocari motũ celorũ naale ꝙ̃ ex celo etiã
vnte. Cũ ꝓ̃ vnũ ẽ quodammodo n̄ quid ẽ ex dñ 2dum a quibus et
ꝑtim̃ virtũ. Ad 3ũ motor et celũ mutuo alterãt. Ad q̃ ꝙ̃ ygr
q̃libet celi mouens a suis. Cum sit mouentibus. Ad q̃ ꝙ̃ ygr̃ q̃ ꝓpter
ꝑtim̃ naũ ordinẽ n̄ ꝓ̃ a suo ortu q̃ntũ distedere. cui motũ ẽ in
ꝓportiõ. Ad 4ũ. Ad celũ ẽ ygr̃ q̃ntũ. Sed naũ ꝓ̃ in diffor
mitatis ꝓportiõ motũ subire et ad q̃ ꝙ̃ ygr̃. Ad cũ vide ꝙ̃ la
bent ꝓpter effectũ motũ sed motus q̃ntitatis sue. ut motus ducat
ad centrũ sue. ut quiescat nullo in ꝑticulo. ut n̄ magis motus
q̃m q̃ntũ ꝓpriũ q̃ntũ, naũ ad minus q̃ntũ ad unũ extremũ
a motu alterius. quibus et celus naũ ordo. ei quia naale ita mouẽs q̃ ad
naale ad hũc dicit ꝑtem motũ celorũ et alter naalis.

ad

qui etiã N. dñi hũc in dño pñe g̃ transsumũ dni mory g̃ferãy g̃ dñi scripti
nam magna g̃ fide et etiã ordinatã nobis agentibus g̃ et esse omnibus
alijs et eadem Qualitis subditis et quam partibus g̃ hoc autẽ
in dñis mouentis dñi mouentis. Ad eam enim patet Respõ ut dicitur. ad
cdã vera ordinẽ et scripte dñi g̃ motus dñi. Perfecti hominis g̃ in terris
subuntq̃ aliorum et dñi in virtute ordinẽ et dñi ordinẽ quã g̃ ad ea dñi
ex compre, loco situ, g̃ a sue sedua origine sortitur. Et ea ad
finẽ hoc Ja prestitẽ et accendebat ipse dñi prouit Ju ad obtinendã pulchritudinẽ
Ju ad commodũ et utilitatẽ subiacentis mundi.

Ad 4tum. Angelus g̃ accipit motu dñi ad motus. subditi pauci et numero
ti dñi ipis diuersa non in umquam g̃ ẽ cõ relatiõ ti in aliquo re
lato ita ut dñi C. qua pater ama effectus ẽ cãa relatiõ effectui
sempe Rey. Si in nullo g̃ Qualitis et mutat. Petrus motu celeriori
ẽ mutat in ulo g̃ Qualitis Grãe. Tñ N mutat Valitat sum potest
ẽ cõ in motu sue actionis subditi. Subordinatis motibus celestibus
Sancte N g̃ cõ ablate nõ possint mouere hoc ẽ in fluxum ab the
matica vidi mouentis ad intellectus Et N dicam potius dñi. Dicere
hũc Jupter et equs cõ vita de se quod aliquo C. mupe ut separate
motu corde celest motu dñi mentiorem. Ita cõ vita mortis cõ
nõ seuerabit ab gignendi et intercundi Nec ille nõ fluxum dñi
pensio quã fuit et &

Ad 5tum. Aponta, fundata ẽ eminens multiplicãe motu celestium ẽ
tam Artes cõ ad quam ẽ eam regni motu plura longe de mo
Virtã multiplicãe si cui forte multiplex. Cognitibi Artes cõ
Astrologia quã cõ docens planetam plurib⁹ quitib⁹ dñi mouent, ni hoc
aliud intendat afferere nisi g̃ motus dñi in tempore motu p̃ter
multitudinẽ mouentiũ ac ni gdãbet mouean. gdacat p̃ motu
cui pdicti. N eadem ratio.

Ad 6tum. Pareia Angelus pdabli. eminent celestes mouere ẽ Intrinsecã pars
aut horis ideoq̃ Verbum p̃ré ni quadrans pdabile pñ Secundũ dñi
mouere ẽ Intrinsecã g̃ in ẽ unit humanitas Solus dñi tñ dñi declarat
tam N Scripta. Et cõ formam dñi ni examinatione ad dñi motu eorũ te
et alias actiones p̃ quas in fluxu dñi g̃ diuersi in subditorum adeoq̃

nõ ẽ ad eam

ri ẽ adhuc etiam. Tdi dñs ior Regnabit Dñs actiua uocis in ipsa potẽa passiua. N Resp. in tota uoce Interrite. aliqua, Virtz actiua y Corporea y, spiritus C. ior Scito scissa uere dñs Regnis. Et ultimo ad loquam. p̃portionẽ Virtz actiua mouentis cẽlos dicit illi ẽ dño ẽ in pna dñi mi accendendi ut reuertu illa Virtz posit accommodari ap plicatiua cẽlis. Itij Regio Arabie Et Regina. n̄ uis uolat aliqua cantare in uilla stringantis a potẽa ad acta. Ait Dñi. Et Virgo ? Fundata Babylonij a Nembroth Gigante. Interdum ad mutui in ad alienum. Neque ex parte Deus autẽ nullus habemus gradus. Sic Decuit elegendi cui Patriby Comitis gẽ mory circularis n̄ dñi mundi alio tuyo pupio ebrio illi tuyo pupio mundi et fortis. Deo dilectissimi dicendo gẽ ea antiochi Doctoby Stoici dicat offerri neque illoy mouen n̄ ab Patrio dicat Patrio hoc ẽ ab Intelligio non dñi et Cura n̄ Gubernent p̃pria forma. gñi n̄ obtinerent. Deus Ionue ad Patrium dicunt nby Mox ut Intelligio Dñi. apparet gñi ab illis mundus, ab illo ex. Intelligibile pota ble ẽ aque mundus

A d Tmus. dñs Regis Virgo ẽ ea gñi in ingenerabilis diuitie ab Imperatoribus Et uenubre et desponsata. Ad illa dicta gñi ea Deus non potuit pauperis illa ẽ inebriẽ ea ebrietate gñi ut ea uenti mundi ẽ eventi. Ait dñi Regis Deus Deo potest Angeli et Intellect hoc ẽ Spiritibz Intellect. C. Et Intellectus hoc ẽ Pauperis Deus Intellect ebrietate Et Deus et pauperis.

A d. Gum Deo Gratia Regis Et Regina ẽ in potentiori nãd uellegia gñi ab in corporeibz. Tdi dñs ẽ p̃portionis ad cẽlestes orbes cum gñi ẽ ad Corpus mixti, ẽ in formatiua. ebrietate et ea corpy ebrio n̄ gñi est mouens. Mouentia gñi. uiui in orby mundi.

Punctum Stum.

Corpora cẽlestia. influunt ne in sublunaria. et inquãa. q̃modo?

Videtur primo n̄ ea. Corpora cẽlestia in ẽ hoc in sublun. gñi cẽlia corpora n̄ influit ut patet Phisicis et Magis. Sed cẽlia Corpora sunt ẽ ad plura. gñi cẽlia ẽ glaria Beatus ẽ et abstracta et intelligibilia. Sed cẽlia non. gñi Plato. Corpus in terra cantat lucis et mory. Sed cẽlia Corpora n̄ cantat lucis in sublana. Sed mouent Phisicis. Sed cẽlia Corpora non n̄ destruct. Ergo Corruptibilia. Ex pupi dicit. Videtur ẽ ipsi auctores mundi ter ria y luentia y generabilia in illo ẽ destructum. Sed cẽlia Corpora non

et alij cõli distant valde a sublunarib⁹. Et n̄ pñt agere in illa.

Et sicut dubium accidit de eodem quod non mundo aliquo tot⁹ orbis euenirent Ita obortũ fuisse videtur de Regina Saba ne ad Salomonem veniendo ea quæ illa ferunt.

Ad 2dum. Videt dicũ influere occulte et instrumentaliter in ea subl: etiã viuentia ꝙ ipsum possunt inducere ipsum ꝙ ipsum possunt inducere de ipsis potẽ. Ita forma mali ligni efficiens dicit posse inducere ipsum ꝙ ipsum possunt inducere effigiẽ in Marmore aliquando formã Mercurij imo tactu Vng Rana Calicis Regis etiã Ieiunij. Vnde Regina dicta Britãnie potuit educere eam ex Affrica Et abans admirabile Experimentum de Cypro et Imperio qui educit gentes de multis partibus de Hispania de quibus in Lusitania quidam testatur Plinius nisi fortasse fluente fluuio Tago possunt parturire postea pluribus Valentinis originẽ trahere Et ꝙ Regina Saba de Africa quidam testatur Eusebius et Hieronymus fuerit ea de Ethiopia quidam ex Egipto putabilis in mari in Arabia Petrea quidam Etiam ex Egipto ex Arabia Petrea quidam ex Egipto ex Arabia Felici. Et ne Ethiopie quidem unica quidem quidem

Respondetur

Nomine ipsius celorū Intelligy actū qui dicit aliqd ꝑdicunt in mundo sublunari. Vnde audē celorū hic Intelligy n̄ volūt globi celestes in quibꝰ mouent stellē sed etiā ꝑpria ꝓpria stellarū intelligy tam ꝑhibē quā existentiā. Et dicunt ꝙ ꝙ dicit Zuchstus ꝓpositū. Zuchstus ꝓ ꝙ quare quecta hic recolumde stellē de mo.

Propō ama

Dicā corpora celestia hanc tam altam fabricā ꝓ formatiua quā globi celestes mouentes altam nullo excepto eam celo Empyreo in sublunaria influxu diuersa ꝑ diuersitate effectuū dependentiā. ta Ismahr Thebit: SS Patres et Phi cum Aristotele altam antiquos et alios quosdā recentiores.

Phr S. Dionysius asserit in quolibet Ente celesti ꝙ dubitat Magister Sententiarum ab̄ n̄ ē ejusdē scientiā de duobus ꝙ dubitat ab̄ agere de altero ꝙ de dubitato patet ꝓ Cap 2 Genesis: ubi dicit Deus fecit Deus altam opus qd̄ creauit ut staret altare ꝙ ꝓpter altare ꝙ ab̄ Deus creauit ad agendū aliqd creauit ꝙ ab̄ Deus altam creata nulla excepta etiā Empyrea agnoscit. dicit Aristo. Ens ab̄ aliqd de ente. S. Dionysius ꝙ Angelus nād ut mundus in suorū regnū ꝙ et ut globus corporū celestiū ꝙ altam ꝙ altare. Aristo asserit ut ꝙ dicta altare ē nre ē omē sublunare. nam ea ab aliō regnat ꝙ ꝙ ꝓpter tuo monumentū ut altare D. Augustinus ꝙ dicit Thurificat et celestia sublunaria: ē dubitat ꝙ dicā ꝙ dicā ꝙ ꝙ altare ꝙ altare ꝙ altare

Aliqua educantur materia, ut patella, granum, lupulus, et cetera corpora natã ex
portã grã, ꝑ ꝑ ascendã, alia cã partibus constãt. Ita dñs Phi
De solaris substantiã, et dubiũ non plus ultra Lib 3ꝰ Cap. diuersis ab Interioribꝰ
orbibꝰ ita positus et ab Artifice fingi, obijcꝫ uarijs, ꝙ Stellarum. Lunarium. Saturno
magnã fingi grauẽ debilẽ, et tenuẽ Lunã maiorẽ humidã
De formis & substantijs, quæ non accedũt ulla ad Zenith, uniꝰ regionis &c.
uentã. de generatione elementorũ. Nã ignis aer aqua, et terra, aliquã ignobilẽ
tã et aquã. mixtorũ in Regione. ꝙ generatã aqua et terra. aliquã ignobilẽ
a se discernunt ꝙ portentosã existentã. Nubis ostẽ. fingendã. de quã in
dicendo ꝙ ꝙ ꝙ

e imperfectus quolibet, Viuente quo per deuacionem a constituitur in gratia Viuentium Ergo ut sic non potest producere aliam. Et tandem a Deo solo producatur aliquando Viuentium cum non adest Viuens aliquid per Causam probatur Quia nulla alia potest esse Causa productiua aliquando. Tunc non est et astra ut patet ex dictis non etiam intelligere quia hanc immediate nequit producere tam corporibus formam aliquam substantialem sed tantum motum localem vel impulsum ad illam. Caetera vero producit mediante motu caelorum et astrorum applicando ad illa passiuis Ergo non erit agens papale sed applicatiuum agentis papalis hoc est caeli quod nec in se nec per motum habet virtutem producendi Viuentia. Et remanet quod solus Deus tunc sit productor ergo, nec hoc est admirabile confugere quia Dei est supplere in perfectione Causarum creatarum quando non adest sufficiens Causa ut non adest in casu proposito

Per hanc tamen non negatur caelos et astra concurrere ad producendum animalium etiam vnalium dispositionem ponendo illam tali vel tali modo ad aliarum introductionem. Itinerum Sol et homo generant hominem.

Propoo 4ta

Nullum Corpus caeleste potest influere directe et per se in Intellectum et Voluntatem hominis bene tamen indirecte et per accidens non tamen ita ut necessitet ad omnes actiones. Ita omnes Catholici Doctores. Scientiam autem hic est quod agere directe et per se in aliud est quando agens respicit illud aliud magis per prius passum inducendo formam aliquam ut cum ignis calefacit aquam, agere autem indirecte et per accidens est quando agens non producit mediante suum effectum in illud aliud sed in aliquid illi coniunctum Ex quo pugnit in illo aliquis effectus ut cum pericius sagittam non in cursum ejus aliquem Vulnerat.

Probatur ama. pars. Quia Intellectus et Voluntas sunt potentiae spirituales et Indiuisibiles incapaces aliarum Elementorum quia Intellectus Voluntas habitum speciem Intelligibilem Passionem tristitiam Sanctam similiumque Ergo fieri nequit ut a corpore caelestibus quidquam directe patiantur ut pote a Materialibus et diuisibilibus et impotentibus producere, obiectas perfectas Confirmatur decretis Pontificis et Concilii Bracarensis contra Priscilianum Haereticum dicentem Voluntatis hominis directe regi influentiis astrorum.

2da Pars Spiritus indubitata est. Videmus enim eos qui ob aliquam influentiam caelestem deordinatum habent organum sensus et perturbatum ut amentes, non directe operari per Intellectum qui vero dispositum recte habent aperiuntur esse Ingenii. Videmus etiam eos qui a caelis habent appetitum sensitiuum magis ad unum obiectum inclinatum quo ecclesiae difficulter ab illo abstinere cum per statu isto Voluntas

Solutiones Argtæ Contrariæ Sententiæ

Ad primum. Fundatur obiectio negans influxum celestium corporum in humana corpora, quia ipsi non cognoscunt singularia, sed solum universalia. Et ideo non possunt inclinare voluntatem ad aliquid particulare. Sed hoc non videtur esse inconveniens. Quia, sicut supra dictum est, voluntas movet seipsam ad volendum finem particularem, inquantum deliberat de his quæ sunt ad finem. Et ideo, licet intellectus apprehendat aliquid particulare, tamen voluntas non ex necessitate movetur ad volendum illud particulare. Et sic, licet corpora cælestia non cognoscant particularia, non tamen sequitur quod voluntas ex necessitate moveatur ad particularia volenda. Ad secundum dicendum quod, sicut supra dictum est, voluntas movet seipsam ad volendum finem particularem, inquantum deliberat de his quæ sunt ad finem. Et ideo, licet intellectus apprehendat aliquid particulare, tamen voluntas non ex necessitate movetur ad volendum illud particulare. Et sic, licet corpora cælestia non cognoscant particularia, non tamen sequitur quod voluntas ex necessitate moveatur ad particularia volenda. Ad tertium dicendum quod, sicut supra dictum est, voluntas movet seipsam ad volendum finem particularem, inquantum deliberat de his quæ sunt ad finem. Et ideo, licet intellectus apprehendat aliquid particulare, tamen voluntas non ex necessitate movetur ad volendum illud particulare. Et sic, licet corpora cælestia non cognoscant particularia, non tamen sequitur quod voluntas ex necessitate moveatur ad particularia volenda.

Ad primum ergo dicendum quod, sicut supra dictum est, voluntas movet seipsam ad volendum finem particularem, inquantum deliberat de his quæ sunt ad finem. Et ideo, licet intellectus apprehendat aliquid particulare, tamen voluntas non ex necessitate movetur ad volendum illud particulare. Et sic, licet corpora cælestia non cognoscant particularia, non tamen sequitur quod voluntas ex necessitate moveatur ad particularia volenda. Ad secundum dicendum quod, sicut supra dictum est, voluntas movet seipsam ad volendum finem particularem, inquantum deliberat de his quæ sunt ad finem. Et ideo, licet intellectus apprehendat aliquid particulare, tamen voluntas non ex necessitate movetur ad volendum illud particulare. Et sic, licet corpora cælestia non cognoscant particularia, non tamen sequitur quod voluntas ex necessitate moveatur ad particularia volenda. Ad tertium dicendum quod, sicut supra dictum est, voluntas movet seipsam ad volendum finem particularem, inquantum deliberat de his quæ sunt ad finem. Et ideo, licet intellectus apprehendat aliquid particulare, tamen voluntas non ex necessitate movetur ad volendum illud particulare. Et sic, licet corpora cælestia non cognoscant particularia, non tamen sequitur quod voluntas ex necessitate moveatur ad particularia volenda.

Motus et lucis, edit. Argti Dicor Unsti, sumpta videmus in proprio actu plures
tres sensuum officinas ad plures potentias, quibus ut constrictis ad functiones suas obe-
undas utuntur. 3tus X Ans potentia enim animalis corporis non utuntur solo calore in instru-
mento sed pluribus aliis virtutibus vitalibus quamvis calor multum conferat ad actiones illarum.
Idem Erictor dicendum de calis quod non per solum lumen sed per alias etiam qualitates occultas
hunc agunt.

Punctum 6tum

Scibilia nonulla de calis proponuntur.

Non licet ipsius breviter fuisse reliquis de corporibus calestis difficultates explicare, proinde
breviter illas distinctis [illegible] attingemus paragraphis

§ I

De Astris in Comuni

Propoo 1ma

Tam stellae fixae quam erraticae hoc est planetae non mutuantur lucem a sole sed habent
suam propriam lucem, dependentem tamen in actu illumine a luce solis.
Probatur 1o. stellae alterius lucere aliquam magis aliquam minus non dicuntur autem di-
ci lucere, si haberent lucem a sole, sicut aer non dicitur lucere proprie ex eo
quod lucem solis recipiat. 2o Incedit distantia a sole stellae multae esci-
stentes diversa valde habent lucem praedualem quod non possunt praevenire a sole
quod cum aliquo distantabillo aliquo dicuntur hauriri lucem a beo. Potius Erictor
nondum est astra omnia solum habere a sole ut actu luceant ab illo enim ut a
fonte luminis omne lumen derivatur, non tamen hoc sensu quod astra solum habent
vim seculi ut luceant ut quo sed quod luceant ut quod lumine solis reci-
dente ipsa actu lucentia, extra hanc quae ex potentia ad lucendum ad
actu lucere lumine proprio sibi innato. Illustrari id quod in stantia de
coloribus qui actu colores non sunt nisi ad sit lumen aeternum ut Portadicit
Bone abstulit atra colores, et alius. Rebus quae iam color reddit vultu ni-
tentis sidereis et tamen colores sunt proprij verum. Idem Erictor: etiam lumen stellarum
est proprium ipsarum ut tamen actu luceant regunt lucem solis

In hoc sensu accipit dicens non ideo obtinebit. Sol fecit lucere et luna
plenitudinem. Deus solitudine obtinuit terram. Et non Luna a sole accipit
lucem proprie. Sed habilis est, non ex debito Luna ad radium proprium
non pertinet ad hoc sed ex gratia gratuita hoc habet Luna lucere et non
lucere sicut vult. Deus cum luminaribus et astrologis: ideo Notandum: Quod hoc debemus
facere semper dependenter in actibus nostris a Deo qui omnia Deus ipse
unxit. Lucem attribuit primum actui. Et apertis ait primo dixit non hoc sensu
accipi quod mutatus sit actus, sed non datus. Sicut in hoc sensu accipitur
dixit. Et sol non astrologus ex se potest luminosa reddere lucentia actu

Propoó Una

Deus et ideo dicimus non quidem non est aliquid existens extra Deum: et ideo. Ratio
nalis finalitas scientie: Solutio non est ita respondendum. Non ad omnia respondet
Aristoteles aperte facta, nullus aut aer nubilus vel clarus: Corpora sine fide
Propositione obtinet secundum se. Et ideo Deus corpus: Deus est Sanctus ideo Domi
nus Deus: Non intelligendum non de toto ordinario sed de Deo Sanctus quod est ens
unitas Deo attribuit Deus propria dispositio et qualitudine. Angelus Deus alli
ciant Angelus ut Deus laudant.

Propoó

Astra ope horizontis terra. Notandum Et hoc non est necessarium sicut
sol et corpora Aristotelis. Medii inferiores et superiores et humidus consistit de omnibus
Sit terra sua figura et disposita Aristotelis. Videtur quod in vi quod
quod aqua superius Sancti Augustini. Videtur in nullo non Deus aqua et pulvis
non apparet quia existit aqua. Ita Et: materia terra nullus Deus non
quia duo pes astra Et ut astra ope horizontis et mundi Aristotelis. Videtur quia
Ipse in illud terra mista ut formaliter et aristotelis actus ipsius hoc. Postquam
astra astra et terra aptamal.

Propoó 2da

Videtur quod ut firmamentum non stellis in Aristotelis et Deus magnitudo
stelle. Ratio quia stelle firmamento in excellentiam stelle non ad notandum
quia accidentis Sancti Augustini quidem stellis et Aristotelis quod non
vide quia mobilitate ut ad quidem motum et quia. Nisi et motus velocissimus
alia adeo alterum motum stellis regula. Ideo ut stant ibi quod non sumus
et magis actiuum in corporibus et locatis.

Propoó

Propoō 3tia

Astronōi tur- sine- qđ Strabo- scintillant, ptes lucis ē. Dr nis tang Math. prout: stre stōl ē dicentiū se- observasse- etor- Plerumq; scintillare et stellas fixas pservatis metalli obiicere. Idē dr. dubiū ē quin stellaq; Rōe scintillatiōis huiq; fixis stellis ē longe tutissima. nimpe qđ ē stellis fixis multō propē longissimi spatij vīa capedine disterunt ac ptenuitate vīe- valeat scintillatiō mōtuere. Duo pr ut dr. ex illis vīis elucere potest. Virtus omnis, labore fatiscat ac tremat qui ē vicinor in cōi ē ut Virgilius optime ē scintillae motum. dicat et qui pe. lity mari qđ motum, qui cadant terrā motum... Ipo stellis 20 Strati vīa reindicatiō ē.

Dē- ut pcedity diaphanē- Corpor- nec opaca- qui extima- ttes terminat bonū duē sed gradū diaphanetatē in opacitē admittūt hoc. Q in ptibz exteriorbz lucida st. Vide quomō pter interiora aliqđ ni bibere et expellere. dere offerant ipsum, ideo dens crystallinē et tūicam- albā Coarctāt ideō ni nocte cuncta cernē q nocte diaphanecia? Cū ro Luna diaphane opaca et externa- ttes ipsē illuminata- ideo multq tremor tra- scintillatum ipsa corpis

Propoō 4ta

Astronōi longitō ni ignobilioza obz Vesculuby etor in ptibz etiā interioribz et herbis ettā vilib; qđ mobilitate- illi.

Rōe dnd ptis. Ex stoici fundione- qua cōi Vivantia- ab inanimata- ne motuq; non aut vitā cognoscī ni sciptā agit. dnd mouēd ētia ab extrinseco deterit; motore tanq; ab auctoz qui ē in primis pē longe ē inanimatior opinā Vitalē ni qua Veluti Vitia- tribuentia- videretur Philosophi.

Ille- Plato pbr. Za ni Vegetans appetens et pcipiens et ratiōis q dicitur Compositi qui Corpi. Cui hegonā pbrtā similitudē certa illi qui de ni arrogabat ab exterio ni nobilioza qui Vivacē ex Democritio ab extrinseco

§ II

De Astris in particulari

Propoō 1ma

Luna- a Deo Creata fuit in hoc statu- qui ni in p lenilunio. Rōe ē qđ in hoc statu tantum obtinet q pte Sr ni illo tempe tot ra- Vivaci lucis et Virtutis cū proclivity ētrandi- dnio cuby membrū ni illo tity ētra-

luna. Orbis Lunæ luminare quoque quæ in ipsa, quæ appellat̃ gibbella
cunda ẽ n̄ de magnitudine media, sed de magnitudine efficaci. Atq; ꝑ hoc
solem magis illuminat̃ terram.

Propoo 2da

Globꝰ Lunæ et aliorũ astrorũ n̄ habetur ab hoibꝰ nec ꝑ mensurã multarũ nec
tuũ et mentũ. Licet ꝑ astronomos multos ex astrorũ anteriore parte
Obꝰ S.P. Aetr. 17 dicit Aplus Secundꝰ ex uno oĩ genꝰ hominum.
in habitare totũ universũ quod tenet S.P. unde ẽ Ecclesia cuiꝰ Roma
nũ ẽ. quã aute alios omnũ ad nicolaũ astronũ habitacentre. Hero
Pontꝰ nõ ac regnũ abilo. S.P. dicit scripꝰ Celũ mihi dño terra
aute dedit filijs hoiũ.

Propoo 3tia

Duꝰ Verũ maculã in Luna quã n̄ vera hunꝰ ex sordibꝰ ut humore ac te-
nuꝰ vaporũ nec ꝑ magnes montiũ Vallium ac aquarũ quã in Lunari
globo cognosci quod non fit ex speculo reflectum. Sed n̄ ꝑtes Lunæ veri
ores. Rõ dni. Cã in ea apparent Phi dicunꝰ illas maculas nasci
bus nubes referre placet. Cõmis, Lunã Verũ orbẽ cã pur Verũ exactũ
fatis nec illos descripsit credidit ẽ aute emendandus aliquato hic error ex
stata interdiu ocasione. Rõ adi Cã aquã terrã in habitꝰ ut quod
Lunã ꝑ mõ ictũ ignis elevatꝰ quasi deae n̄ possint sed ab eo reflectere
ab eumuntur. Rõ obij Cã in terrã tractꝰ n̄ ubiꝰ caute Vaꝑ speculi
ꝑ ferant. Lunã dignos maculã Lunæ n̄ ubiꝰ terrarũ aute ei effigie videri
ad tã distantiã.
Rõ ult. Cã comparatã ẽ diuersi ptibꝰ ut opaci magis hũ densitꝰ ꝑ lumine
ribus lucis ejaculari ac reflectere. pteꝰ diuersos gradꝰ densitatis hũ lucem
cebitur illi reddunt. Terra Luna n̄ ꝑfecte densitꝰ ꝑfecta ẽ reddit lucem ꝑfectã
uores aliqui minꝰ densi.

Propoo 4ta

Sol ẽ omiũ astrorũ pcipuꝰ Invadentiã ꝑclara dicti Salomonis ab ortu hunꝰ datu
pũ ꝑfecte lucẽ tribuit, hoc aspectu tota mundi ꝑ ad ꝑpetuũ pulchꝰ ꝑ ad
rorũ gignendorũ ꝑ conditꝰ fecundꝰ datus ẽ.

Propoo 5ta

Sol aqueus in ꝑta sphæra collocatꝰ ẽ tã ab ustibus ꝑ hꝰ superio
ribꝰ planetis ꝑ ventibus ꝑ ut inde ꝑ medio regnũ ignis quem
lumen diffunderet atq; temperaret, si cui ita sit septima sphæra ẽ tanta

loco

le corū dispā multo remissiꝰ in tantecta lucis in fenestra Corpora cale facerent, atq
atq oīa fingere. q pa modū dirigerent ut aute rei in mā. a videretur una ide.
Pgnaretur ei⁹ Vtrum &c.

Propoō 61a

Saturnꝰ t Jouis. et nra ī duob⁹ libr⁹ mā q̄ pars. ostenſū sūt
tubi et soleat nam q̄d spus duraꝰ ex aspectu oculi. Frigide ī sanct
Veres desid. quoꝝ ed acuū manſe in sua structa partiū ī stare valuereē
quo ꝛ vsq; colligat ꝓ altū ī vtrū aliquaꝰ.

Propoō 7ma

Saturꝰ ꝑ lucē frigefactꝰ &c. Rō ē Q̄ ignis q̄dē calidꝰ q̄ē ī.
altꝰ ō ꝛ duciua calore ī sta frigida Q̄dē q̄d ī saturno ē ꝑ ducens frig
Realiꝰ. q̄manꝰ ē q̄stiō ī Astronomia. fuse tractari debet.

§ III

De Luce Celesti

Propoō 1ma

Lumen. d̄ arte nō ē forma pfectiua diaphani ꝑ accidens ē corpꝰ q̄nti⁹ ē cōl
q̄dam nra. spēi ignis nō ē. q̄ corp⁹ ē corporea substantia
Lux nō Q̄ lux. q̄ frigida aspectu ad̄ nīe endis et nrōnibꝰ nullam
habentia. q̄ de duob⁹ dicūt. Lux et nullū ou⁹ ī Cōtrariis existentiū
Vtile Patet Q̄ ubi dicī. lux corū dam ne ubi q̄ ꝑfici nō nrōnē ī
extrahī ubiq; nrōnis corpꝰ q̄nti. Q̄ ex lux plura ni ubiq; ē q̄ exercitatum
dīcitē lux q̄ntat. q̄ q̄dam corporea. Ignis. Rō ē q̄ ī aspectu lumi-
nare. ingiacere. sed q̄ sūt ne extinguere. sunt extinguitur ignis.
Ad Sm patet. Q̄ iam ex d̄ q̄rens luxu ex lux ē ut ī ignis nō ex cad re
frangi et reflexibili corporū. sed rad⁹ lucis reflexibiliꝰ et reflexibiliꝰ
Lux ē corpꝰ. Respon. ex q̄ prima refractione et reflexione ex corpore spiri
ad tranſ la tritum. reflexione q̄dā ex lumine quoniā ex ē dextra. ī mitte ide
a corporibꝰ quā ob aliqd ī medimentū ī ulteriꝰ recte via ꝓpi ciatꝰ ī alterū
corpus.

Propoō 2da

Lumen celi ꝑmixtꝰ luminositati ī rarēs aeris ī q̄ q̄ ī ius mundi lum-
ni ad puncta ꝓia exeedit ꝓpter nīi ex q̄ lucē ī mundi ꝑtione lū
ī q̄ ē regiōe compactione. et certa densitate. cui ex lux ꝓpyrium ad ea

culand
eraculandum. Splendorem vivumq; tradendum Vgé —
Et hortabij Lucilium corpi: gratia deum, adeo ne. desinere ad non posse

Propoó 31d

Lux. celeris a hs arrantiã arrecedente corpore luminoso cuiuscunq; Axon ibi é Lu.
Lux celestis é proprie arrantia ignis Dei q proximus mihi corporum ista é Lucifer
ogd arrantis arrecedentis. Vide ibi eo é. Ea ad multos pedes subtilis ac se colligens
Lux. aute Zhales ubi sibi durant per quantos ogd elapsum ex nãe dum
ad formam subtiles.

Propoó 41d

Lux. civia effluvia et Vniuersia et Vniuersi. Lux. civia etiã Corporis beatorũ é civilis Speci
Dei. Ea nulla é necessa et grandis in lucendo ab imo et caudis splendet proprie Lux
Dei. Solutione. Omnia sic enim é Lux. ibi accidens p prius q ex modo ab
uno effici sed ibi accidens omne civile. Vide Diuersitas proprie. ibi accidentis
ñ ex alterius effectu gnd ut unus attingens nec ex modo quo illo attingens
sed ex. Imedijs deniq; colligendo é ut colorib; ea celestione. Irrigui ex irrigi
tione ñ vo ex illo gnd celestium aut irrigeti, alios colos qui ibi patet
ad gnd é hmõ differui specie nec q quod prius é omnis accidit. Lux. Di. lux.
celestis medius ab non pellucidus ut medijs ubi luminosis gendo é ex
de specie luminis. Vtro Non requisitus corpis et lucidis et colorati, é
ut patet in Diuersa materia. Vtro Lux. corporis Beatorũ é diuersa ab
illo sed diuersa ab ortus et species sed tñ quod modi, ita ut facultas videndi ibi vera tota
Dei ordinis modis q ñ diuersis ab ñis effectis. Deinde colorib; ut non
possibij Beatus erunt oculi corporis ut substantia: etiã longa pulchritudo
Dei: etiã Lux. corporis et é oculi visus. Vtro Ex corporibus q lucem: tam
Lux et color erunt non unus aliud in patria et hac vita proprie mixtura
ex proportiõ illorũ. sicut ubi ex corporis subtilis: subtilis radius sol lucis ab
lucis ut Vitro ex colo rubi et smaragdo Vtro corpora gloriosa: eruntur
transparentia et lucida. Ea si mutatio radius ordinatus ut singulis subtilis
quod pro ut pleni ubiq;

Propoó 51d

Lux. celeris alia é arrantia alia radiosa alia lumen alia radij alia
splendor arrantia Vocis quod q diuersi radius fundij radiosi quod

alutore

Propõ 6ta

Lux solis absorbit, extrema vndarum vniuersum locum vbi sit, Quã ostia Caloris sol Corpora. Sudoria. quã calefaciunt, et alia multa calefaciũt et gelata dissolui. Et. Et. Et

xtremis. Qđ vo Cur in ultima regione aeris calor intensior calor est et
et densitas et impuritas huius aeris, qa impuritas et densitas haret circa
mobilia regione vere aut impressione calor ignis in illa crassitie qđ in terra ut patet experta.
hinc vbi intensior calor fit ignis qm calor et lumen

Propoo 7ma

Stratio luminis calorifici oīs ē p rectam lineam. Hoc ē. qđ lux ita se habet ad
ā cuius lucis puncta abeuntia ptes ad alia transeat. Radiorum autem pleriq; calor
et hic alia, et tertia. Deinq; oēs in ipsis tres vnā. Quare ipsa in regrit
gentes diuersa nec vllo loco interrupta. Quotum vnicuiq;

§ IV

De cālestibus globis simul et astris

Propoo 1ma

Omnis corpus in ipsa solida aut globosa hoc ē calore ignis abundabunt et
densa fortia sumptus. Qui ē. Qa ignis globosa et ignita et abundans virtus illius
magnā vim habet ad ponendum maxime ad generandum et conservandum qđ
cālestibus Corporibus sucia est pene incorruptibilis. Unde. Lux ipsa pluribus ab
illo actione. Figuratione, qđ solare in sole Lucis ipsa in cālestibus Corpo: ostendi
virtualis ut dictione Vnitroca.

Propoo 2da

Cālestis Corpus in ipsa solida globosa cālestia amantia ignita centralis et in regione
colorē Colore. Et ea ipsa apparent Mercurius, ut Saturnus, Jupiter
Stella, Mars rubeus, Sol aureus, Venus etiam stella, Mercurius similis Vie argenteo
et Luna argentea. Qui in his Vari colores et apparentes. Varietas colorū ē
a tres causas in corpore Densitate seu opacitate et ea ipsa mistione
primarii ipsorum in corpore. Densitate autem colorū. Qui ignitas qđ minus ignitas virtus.
Corpus. Et Varijs modis ipsorum ex densitate, raritate et colorum ad apparentiam.
ad diversitatē oculi aliquorum apparent colorum. Qui Vi: color diversis qui ipsis in densitas
Et ignitas minus ignitas lucis in opaco videtur qui Vi: Varij colores solis apparentes
in Varijs aeris. Sicut colorum aqua, nubes et iris color solis albus qui ē apparens
in Varijs ē. Qui: color in cālestibus Corpus Lunae Varie ē. modo sicut qđ
in globis solaris ab aliquibus calidis colores accedere. Qđ ē pene
modificāo seu attemperatio pruenit ptim ex densitate eorum mixte et ipsa ptim ex
Vari mixtione eorum varietate, ptim ex densitate assistente medij ipsos et species ad
oculū transeant.

Prop

Propoō 3tia

Nulla corporibus celitas datur in celis. Ille enī q̄ dicunt celitates q̄ animē dependent, iam autē est ondē dicta, nec ipsi sunt celites, nec ipsis a corporibus dependentes, dant in celis formā corporū

Propoō 4ta

Cēlestia corpora. et figurata quātitate existūt, nec ullo modo. Quia enī quātitas figurata, ita ut figura sit passio quātitatis secundū celestia corpora, et figurata figura reperiatur, ut supra dictū est. Si in quātitate celitas esset ondē sequeretur ut subtiliarentur quātitates ipsorū fundamentis specificis.

Propoō 5ta

Celestia corpora alia sunt aspera, q̄ scabra, alia opaca, Quia secundū quod recipiunt lumen, ita fundunt. Quod enī opacum quod recipit lumen, dat ipsum, et quod recipit lumen, dat ipsum, et quod recipit lumen, dat ipsum. Celestia corpora alia aspera, transmittentia non lucē celis et stellarum formā alia autē non, sed lucē in opposita. Alia in partes dispertā lucis solaris. Et alia corpa celestia sunt quidam alia opaca.

Propoō 6ta

Celestia corpa: non recipiunt et dant nisi per quantitatē, et secundū hanc celestia habent ubique quod est proprium et non commune. Nec enim celestia dicuntur ubique, nisi per quantitatē. Quia nullum corpus celeste est ubique, quod est proprium celestium corporum. Celestia corpa non sunt ubique, quia non habent quantitatē. Celestia corpa non sunt ubique, quia non habent quantitatē. Celestia corpa non sunt ubique, quia non habent quantitatē

Propoõ 8ua

Globi celestes cor. ite nulli dñi lucis sed lumen a stellis et ipsis mundanis. Rõ
ē 2a ratione alqua breuit tranquillitatis ad nos / specie vires stellar et mundi illu
minarent. Deinde dicit sergi: Deus posuisse sole et Luna et stellas in firma
mento cēli ut lucerent. Ex: apparet qđ ipsi dñi in hac exde lucem stellis
et astris cum eñ sint diuersi ex hoc hanc capacem et luminis in toto ꝓfundit.

Propoõ 9na

Globi celes: qne altiores ex ē nobiliores nam accidit in orbe terraqueo qui de
fert sole. Rõ ē 2a in sub celesti mundo qui ex elementis mixti quo calor elementare
re nobilior. In mundo transcelesti ꝓpter ex trios hierarchiis 2da nobilior ē qm 1ma
et 3tia qm 2da. Ex: et in celesti sublimemundo, cēli quo monarchi: nobilis ē qm Luna. Et cēli
Veneris qm Mercurij, sicq ascendendo usq ad supremum globum. Cuius pro ē altissimus. Ea qđ et globi
celestes separati qđ distinct alii. Vnde ē dignior ex formari qm ethnic. Rõ 2da ē sol ē cēli
altiores Gradus, cum quo ad Exercitum, bonum quo ad locum esse sint nobiliores qm
ersa celestia corporea. Ex: istis globis ē nobilior alijs qui moueat. Et hoc 2da ē locum
Ex gravium naturale ꝓpensi deijciat ex cēli ad centrum solis.

Propoõ 10ma

Motus globorum cēlestium et astrorum ē causa ꝓ ne calorem sed qualitas mixtorum
motus Vapidorum nullus motus localis ꝓ ne calorem ē accidens ē cui calorem
Qui ē 2a ꝓmotus globorum celestium ē ꝓ ne calorem ē una globa parte motus localis calefaceret
qđ ē falsum: motus tardus ut grad calorem inducit in quinto cœli hdc. Velocissime moueat
in celestes, non venti huiusmodi ꝓ pulsu ut calefaciat aqua calida agitata frigescat
Ex: motus locales ē cui calorem pauciores rue grandes ardentes qui vehementissimi ex grauent
Que auct de cui ergndo ꝓmotus Cœlestes calor ꝓ accidit in mixtis etiam in mixtis
tibus explicandi ē hic 2a ratione.

Cœli ē in viventibus dñi motus localis cui ꝓ ne caloris ē sanguinem et spiritus vitales
Qui cui potest loca motiua vitalis mixtorum spiritum vitalium ad exigendi motus ex
citandi ad transmittendi spiritus ad cutaneas exteriores, dicat et sanguis. Ulterius
Calefacit cōmunicat sanguinem ac spiritum vitalem qui ex ꝓ et calidissimum cultura calidi ꝓ
Locorum viventium magnus sanguinem ac spiritum vitalem qui ex ꝓ et calidissimum cultura calidi ꝓ
cutaneas prē at spiritus vitalis et sanguis motus ꝓ ne cui ꝓ accidens 2a ē cui ut spiritus et sanguis
calidi. ad exteriores ptes adducant

Corpus de ꝓ viventibus ut ea alimentū duorum ꝓ pulsu ꝓ duorum ꝓ corporis ꝓ attrahe
Seri et ribus cibis, ignis et diuersis cibis egrorum, et recrementa mole fariorum ꝓ mot
descant carnium ossium ignium, stabile ē qđ tunc motus localis ꝓ ne calorem
ꝓ accidens, idem qđ cum corpora solida ꝓ terunt inter se. tunc a ꝓ ui ter
cepta ꝓ qui ē ha pores pulsificis, hoc ē segregans et expellens sensibiliter ipsa exprimens
et adiuuantibus, hoc ē tem

hoc ē torte ē aliquid ē ita ut ē cōmē ē ostendit ē dei ē varietat ē et ē gñ ē mag ē ita ē ut
dy ē in excellent ē stati ē ab ē ineuitabili ē ordinatiōe ē hoc ē ē ostitiōe ē quidā ē ex ē cel-
dū ē impellebant ē ē deperatq ē q ē uale ē gñ ē cōmanare ē ēgy ē calor ē et ē dispatr
in ē corporibꝫ ē ꝫ ē pontigrady ē dñs ē dñs ē sicut ē ēgy ē edwardꝰ ē magn ē ad ē dispo
nē ē sucessiue ē ita ē ut ē ēgy ē sol ē calorē ē suū ē sit ē q ē ad ē ē ē ē dispositiōes
ē tantay ē et ē tot ē ēgy ē ad ē ē ē ē

Propoõ

Astrologi n̄ p̄nt tā certitudinaliter q̄ probabiliter p̄cognoscere actiones pendentes a libera hm̄ voluntate ex astris. Vz an futurus sit alius miles, an Religiosus, nec possunt cognoscere successus contingentes et casus fortuitos. Vz An sit aliquis occidendus v̄ vulnerandus etiam p̄fectam hn̄t cognitionem astrorum.

Pbr. Qā effus isti nullam hn̄t connexionē naturalem cum stellis, neq; unquam cum causis suis nam effus liberi totaliter pendent a voluntate. et qā Petrus futurus sit Religiosus, v̄ miles v̄ uxorē ducturus &c.. Effectus etiam fortuiti et contingentes ut occisio Inventio thesauri, lāsio capitis ex casu tegulā nullam habent causam determinatam certam et p̄ter se primam. Unde etiam dicuntur effectus per accidens.

Non ut hn̄t connexionē naturalē cū stellis tanquam cū signis repsentibus hos effus qā o ē signū ē voluntatis ut vanus ē signū Venditionis vini ex voluntate hm̄ et sacramenta dnā signa effectiua gratiā ex ~~[illegible]~~ dnā, v̄ ē naturale si scilicet ē causa aut effus signati aut coeffectus cū illo p̄cedens simul ab eadē causa nihil autē horum tribui p̄t astris. Non 2dum Qā solum a Deo possent institui ut signa. De quo nobis n̄ constat ex scriptura imo oppositū. Siquidē reprehendit gentibus ex observatione astrorum p̄cedentes actus liberos et successus contingentes ac fortuitos casus. Vocatq; observationem hanc vanam. Non etiam 2dum p̄t dici. Qā effus isti a stellis n̄ pueniunt. Tandem Astrologia ē perfecta in Angelis bonis, et tamen hi n̄ possunt cognoscere certo actiones liberas hominum futuras neq; successus contingentes casusq; fortuitos.

Propoõ 4ta

Ex constell.

Ex constellationibus et situ planetarum in ortu alicuius observatis non possunt Astrologi etiam probabiliter cognoscere temperiem inclinationem hominis, vel ganiri pigeas discolos futurum bellorum antiquitus.

Inferes 2do Temperamenta et mores hominum non tam pendent ex astrorum aspectu quam ex dispositione mentis gratiarum virtutum [illegible] laboribus medicamentis et similibus quam Astrologi et [illegible] ex pluribus [illegible] sed potius ex aliis fuisse piscat. aliis agricol. aliis bonos aliis malos ut Iacob et Esau etc. Ex dictis.

Fore fata.

Inferes 3tio Genethliaci dum considerant unius cuiusque horoscopum multa fere enunciant fere semper per ferre mendacia quod si aliquando per ducunt vera ea ex pluribus eveniunt aut casu quod enim mirum si inter paleas [illegible] granum [illegible] aliquando [illegible] ut Sic agitat. Sic agitat ut necessitatem ferant quod [illegible] ex eorum meritis [illegible] ex abyssi iudicij Dei oportuit audire. Verum ideo aliquando Genethliaci vera enunciant quia aliquando ex pacto vel ex societate vel ex occulto [illegible] Deus permittit in scelerum humanorum poenam, ut homines huiusce superstitionibus debiti [illegible] occasionem sese magis magisque inserendi multiplicibus laqueis errorum perfossum.

Inferes. 2do Etiam physiognomos ex lineamentis manuum ex vultu motibus corporis [illegible] tamen signis [illegible] in [illegible] non [illegible] certo cognoscere [illegible] Virtutes et vitia cuiusque solum quod ut [illegible] in dicere [illegible] corporis.

Inferes 3tio Dormientes [illegible] aliquando futura quidem ex impressione [illegible] caelestium materialium [illegible] caelestia certo sed probabiliter non [illegible] caelestia sunt multorum futurorum causa excitans aliquando ex eorum defluxu in phantasia signa [illegible] effectuum hoc est phantasmata [illegible] motu caelesti qui mundum inferiorem in plurimum aliudque quidpiam simile [illegible] futurum inclinati, sicque cognoscunt talia futura [illegible] Lunae imprimat cerebro dormientis [illegible] plurimum est suum ad apprehensionem [illegible] Inde ad inquirendum futura plurium phantasiam [illegible]

Inferes 4to Etiam si astra [illegible] signa [illegible] ex [illegible] obscure [illegible] cognosci certo [illegible] quae [illegible] a Deo data [illegible] liberorum [illegible] libertate [illegible]

Inferes 5to Etiam [illegible] ex astrorum [illegible] certo [illegible] dere [illegible] futura et [illegible] Theol. Hinc Daemones cum enunciant futura contingentia, solent uti ambiguis verbis ut si res aliter evenerit non ipsorum falsitati aut ignorantiae sed [illegible] Tale fuit illud oraculum Pyrrho datum.

Aio te Aeacida Romanos vincere posse

Vel si certo aliqua enunciant Daemones, id fit ex eo. Quia illa certo cognoscunt futura non vi propria, sed divina revelatione sibi per S. Angelos [illegible]

Itaque de corporibus cœlestibus dissentiant in terris plura de illis cognoscenda cœlo reseruamus

CONTROVERSIA

DE CORPORE ELEMENTARI

Elementum sumitur triplicitate Late, Stricte et Strictissime. Late et ex vi vocabuli sentit omne id ex quo aliquid componitur et in quod tandem resolvitur. Hinc principia rerum naturalium literis, scientiis aliisque accommodari solet. Stricte denotat corpora principalia integram machinam mundi ut sunt cœlum, ignis, aer, terra, aqua solitae. Strictissime sumpta indicant corpora incurrentia ad generationem mixtorum et non istam admissione strictiorum gloriae.

De Elemento in ultima accepione sumpto praesenti controversia est agendum

Punctum Imum

Quaenam essentia methaphysica et Physica Elementorum in genere et in specie, quot et quae Elementa. Quae dignitas, magnitudo, et figura illorum

Videtur autem essentia metaphysica Elementorum non consistere in hoc in quo omnes statuunt. Quia duo nil non soli Elemento sed etiam Materia et forma.

Quo Videtur Elementa in re non esse composita ex Materia et Forma subsistentia sed esse identificata materiam affectam qualitatibus amis. Tertio Arabes vocant formas elementorum qualitates amas. Tertio Elementa sunt inter se contraria Ergo constituuntur qualitatibus. Tertio Elementa sunt corpora simplicia Ergo excludunt compositionem ex Materia et forma subsistentia. Tertio Elementa non habent actiones alias praeter eas quae sunt propriae qualitatum suarum Ergo constituuntur qualitatibus tanquam formis ex actionibus eorum cognitis formam.

Itaque Videtur non esse elementa 4 sed 2 plura 2 pauciora. Pro nostro numero elementorum sunt hae rationes. Tertio Sacra Scriptura Moysis commemorat tantum 2 elementa Ergo tot sunt. Tertio Arabes dicunt alcuibi elementa esse tantum 3. Tertio aqua aer et terra nutriunt Ergo non sunt elementa. Quia hae 2 eventa possibile non nutriunt. Tertio Ignis non est elementum Ergo sunt 4. Antecedens probatur quia 2 ex elemento fit mixtum ex igne autem non fit fieri ullum mixtum in omnia consumat Vade et Arabes asserunt ex igne nihil gravari. Ergo 2 ex igne fit aer et aqua

Ergo ignis

Sp: ignis ē volubilis ñ alias ꝓpꝑ locatus. Sp: ignis ut ē ꝯbustibil. Pars
p̄dicabilis. descriptiua ē ea. cuiꝰ Sp: Alter aliaꝝ combinacionꝫ gñat ꝯmanꝫ
duꝝ aliꝝ z rempe Combinaõ frigidi et calidi, humidi et sicci. Sp: gñabilis z elementa additaꝝ.
Sp: ꝑter corpora. gñ occurrunt sñt gñia sunt ꝑꝓ poni alia gñ occurrunt
gñales singulis Sp: Elenta. et plura ign. Ex.

Videꝫ xto. Quare Elenta ē tales, duplices, et Mercurij, z ctm. Otiꝰ aqua et
aer. Sp: operꝑ hõe z dal sulfur Mercurij. z hñ. oleū aqua. ꝯ exceby
mixtꝫ educaꝝ Sp: qñ extra hanꝫ ñ ꝯmanꝫ ñ aliud Sp: ñ Elenta.

Videꝫ sto ignē ñ ē digniꝰ alijs sed pcij aqua z terra ꝙ aer. ꝙ aqua utilꝫ
magna utilitas aquaꝝ ad rem ꝓpriaꝝ medicꝫ et diuersis ex generibꝫ. Pter terra
sñt nec. Ea hñ semper, q̄ egressit. Sp: illius ꝓprietas z effectus ꝙ ē humi-
lis. ad q̄ diuq̄ntiꝫ. Terra ē nobilis ꝓ terra z q̄ ñ ꝓpria loca et scala
rua. nobis ꝙ solū ꝓpriatis ꝓpꝫ ꝙ ꝓpriatꝰ ad ꝓpꝫ. nobilis bona
pria ē in hoc ꝙ ex ea nascentes excepta, alie nature ꝓpriam ꝓpriatem ꝓpriam
Aba z Elenta nouit huiby. Quadrat terra ꝙ ex ea ꝓpriatꝫ nobilis ē hoc
ergo corpore. ad inutil terrea lib. 3 addit. Quia cap: xlv. Sp: terra ē Elenta digniꝰ
aqua. Pro aere. nobis. Ea nil ē magis aereū ad ꝓpriatꝫ aliꝝ. Ea ē humidꝫ et cali
dꝫ quꝰ ornatus ꝓpriꝫ ē celebrei ē ꝓpriatꝰ. Ex.

Videꝫ sto. Debet elementꝫ ꝓducere magna aliaꝝ ñ ꝓpriꝫ ꝯbustibilis ꝙ
ne. Ea ad ꝓducendꝫ pulcherdine et ꝓpriatꝫ ꝓpriet. ut quꝰ aut hoc nobilꝫ
ne corpora ꝓducit ꝯm. Elenta z quo ex ꝓpriatꝫ et ꝯ nobilitate. Sp: ꝓpri-
bet ꝓpriꝫ ē maxime ꝓpriatꝫ.

Videꝫ Videꝫ Elenta ē hoc ꝓpꝫ rotunda, Ea elenta mouet ꝓpriatꝫ ut ē
Sp: hoc ꝓpriꝫ mota ē rotunda. Hoc ꝓpriꝫ Ea ꝓpriꝫ motꝫ ē rot: Se respon-
dere. Ꝓpriatꝫ de terra. ꝓpꝫ Ea terra rotunda. ē ꝙ ē ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ
ñ solū medio mari, ꝓpriatꝫ aqua, Vallis montes. Aqua ē rotunda
nihil angulis ꝓpriatꝫ ñ hñ centrum ad ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ. Ꝓpriatꝫ ē ꝓpriatꝫ
Ea ꝙ ꝓpriatꝫ ñ ascendit ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ et ñ ꝓpriatꝫ descendit Sp: ñ ꝓpriatꝫ con-
tra ad qñ sub ea ꝓpriatꝫ tendit ꝓpriatꝫ rotunda ꝓpriatꝫ sed ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ
Sp: ꝓpriatꝫ altera ꝓpriatꝫ. Ea ñ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ mundi, ꝓpriatꝫ aqua ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ
ñ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ñ aqua. Sp: hoc Elenta ñ hoc z aqua rotunda.
Ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ Ea ꝙ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ aqua ñ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ et ꝓpriatꝫ
re rotunda. Quare ꝓpriatꝫ ñ ꝓpriatꝫ ñ ꝓpriatꝫ ñ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ñ ꝓpriatꝫ
ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ ꝓpriatꝫ.

Respondetur

Propõ ma

Elementa ut sic. ẽ̃ Methaphca. vsitat in pdicis exẽplis. hac descriptõe
Elementum ẽ̃ Corpus in q̃ alia. Corpora. diuisa. resoluunt in quibꝫ actu v potn.
tia. sunt simplicia. Ipsum. autẽ ẽ̃ indiuisibile. in diuersa Corpora specie.
Imõ ordinatꝫ ẽ̃ hꝰ Descriptõ p̃ defiuat in regulis ad Methaphca Descriptõ generalis e
p̃ regulã vsitatã. Phlis autẽ ex stoica. lib.5 Methe. Descꝫ. et ex lib.5 de Ce
Cap.3. Text.22. Nomina pdicã Descriptõ ex exẽplis. Ex exẽplis ẽ̃ Text. Quia
elementa grecoꝝ hoc hꝰ vocãt. quoꝝ alterã vocãt et ex illis constant alijꝫ hꝰ Elemẽ
dicuntꝫ grecoꝝ elementã ab eis ex quibꝫ nãt Elementa. Non pr̃ hꝰ Corpꝰ quoꝝ diuersi ẽ̃ et
alterãtur et alijs mutãtur q̃ntitꝫ Elementi. Corpꝰ quando. Formã bene excludit
aĩa Elementi mad et forma. Quia simplex et bene adhuc ẽ̃ Corpꝰ diuisi
Aut pres Corporis Phlis. Addidit ex plures hꝰ Corpꝰ. Aut q̃ pugnãt ad Corpꝰ diuisi
Corpꝰ ꝑfectũ. Per vltimũ partes abstract Elementi. habitꝰ Corporis mixti etiã
mixti, hoc autem habita diuersa, q̃ illi Corpora. nedũ Corpꝰ exalia inclusa Elementa q̃ruꝫ
tam vltimo resoluti ad ꝑ Elementa. q̃ruꝫ ex compositꝰ Corporis q̃ Elementi
Ex q̃ illi Elementa. Elementa q̃nam fortia v Virtute simplicia Elementa ẽ̃ Elementa
solubilia et alia Corpora ꝑfecta diuersa. ꝑ alia. ex ea. Elementa sed
potꝰ illa in q̃ ad Elementa. Non ꝛ̃ q̃ ex Elementa diuisi et resolui in plu
ra Corpora. Completa. Corpꝰ. ꝑ ex q̃ ex plura ꝛ̃ q̃ plura ꝛ̃ q̃ plura ꝛ̃ q̃

Propoo xta

igne, secundu[m] q[uo]d dicit Plato[n], duo hunc dixi, hanc aqua, hanc terra, tegitur
Rao. ideo, q[uo]d terra, ordo ad Virtutes. Intentio fuit q[uo]d Mag[iste]r metalla
ex quarum, plastarum, et aquas aqua. et, aer, virginis, hoc, q[uo]d tantu[m] tria quoq[ue]
principia, scilicet Virentib[us], qui, q[uo]d Virgentib[us], in terra, q[uo]d ut omnibus altior.
Sine Virtutum, miscitur. Fuit ergo, q[uo]d damnauit, attendit, ideo, q[uo]d plus, illis, q[uo]d contulit
Terre, qui, alia, Elementa, ad hoc, quoq[ue], alia[rum], Elementorum, q[uo]d, elegendo, Inglu-
uiabo, n[on], de, quarum, fuerit.

Rao, idcirco, q[uo]d, Elementi, in, gradu, stendi, obligatur, natura, duorum, proprietatu.
adu[m], de, obligatur, quid, Instit[ut]o[rum], formi, subiectus. Proprietas, aut, Elementi
propria, est, q[uo]d, habet, cum, elemento, sua, propria, in, homo, speculum, Cum, Do
Elatus, ea, loca, ceteris, longe, excellat, maxime, q[uo]d, annexam, hi, secretu[m], cum, actuator.
et, cu[m], hi, agni, in, summe, gradu, ideo, hic, q[uo]d, potentiam, elementi, cum, q[uo]d, maxime, accedit
aer, qui, calore, et, ei, excellentia, q[uo]d, formet, cum, aqua, in, qua, frigus, ei
humidu[m], optime, qui, habitat, q[uo]d, aqua, q[uo]d, terra, hanc, frigus, ei, siccu[m]
citius, in, calida, frigus, actuis, qui, siccus. Vade, colligis, ne, frigidum, hi, frigidum
aqua, frigida, qui, in, natu, aplices, aliqui, corpi, hoc.

Propoo Ima

Non, dixi, in, Elementa, proprio, talis, ut, ceteros, elementi, excedat, q[uo]d, proprietu
alius, determinatu, in, q[uo]d, habet. Dico, in, quoni, qui, in, dubiu, de, quibus, in
alio, tamen, non, in, omnes, q[uo]d. Illa, ca, in, q[uo]d, aqua, excedit, aliqui, sibi, excedit
Dico, ca, non, ea, pecia, non, quo, ulla, cuiusli, quotionem, illam, dari, inter, Elementa.
Si, quaret, reple, ut, unu[m], Elementi, excedat, taliqui, in, duplu, q[uo]d, pondus, unius
terra, cui, unius, milliaria, aqua, debet, ei, ad, duo, milia, pondus, Dico, quod
nam, q[uo]d, hoc, terra, ubi, reperitur, ei, subtilior, ergo, Si, q[uo]d, duo, milia, aqua
pedes, circuli, et, quidcumq[ue], illac, diameter, totius, terra, q[uo]d, ei, mundu[m]
meter, cui, 5035. Ac, deinde, pone, ei, milliaria: hic, sunt, milia: 5020
Si, intelligendu[m], de, omni, diametro, circuli, quod, potuit, fieri, quadrati, q[uo]d
quoti, excedat, totalis, semidiametri, huius, numeri, incurrit, ei. Reliqui, ei, qui
tui, Elementa, ergo, adscribis, q[uo]d, erit, 20574. Patet, tu, q[uo]d, fundatis, ei, dixi
meter, q[uo]d, ei, incurrit, ei. Hoc, ideo, curru, q[uo]d, sunt, liberati, elementi, ei, non, ne
unius, excedat, ceteros, communiter.

Propoo 8ua

Sigi, elementa, ei, qui, ei, protenda, sua, sphera. Longo, de, Elementi, ei
ei, qui, centro, sua, ei, qui, Mathes, et, Phi.
Phe, Vnitas, 12. Ca, terra, Vniuersa, ei, globus, ei, qui, pars, numeras, sky
pteedi, Elementa, corde, forma, suo, modo, pertinet, pars, circuli, portatu, qui
ei, circumferentia, 12, ei, qui, gradu, pertinet, ei, centro, et, duobus, secun.
qui, locus, ideo, ei, qui, gradu, pertinet, ad, eiu[m], pondus, ei, sigra, grauis. Qui

ponderu[m]

Sphæricam petunt figuram, nam secundum hanc corpora dilatata aere
dunt, & recedunt a centro. Idcirco aer elatus figuram assumit sphæricam, a centro
sed Elementa ut grauiora & terram ut grauissimum petunt figuram. Ignis
et aer ambientes, & circumfusi aquam & terram, ut leuiora, ambiunt.
Vnde mundus totus, tam ex quatuor ambientibus Elementis, quam ex
his aqua & terra contentis, sphæricam habet figuram.

Notandum est, Centrum Elementi, id est locum mathematicum, esse punctum
dictum, quo tota pondera ad grauitatem Elementi pertinentia, recta
linea conuenientia, quia descriptibilem habent figuram.

Notan. Quidam terram et aquam id est totum globum elementalem terræ, non
globum elementalem terræ, nec aquæ, sed globum compositum ex terra & aqua.

Soluunt Argumenta Contrariorum.

Ad primum patet per ea dicta in 8. capite de primo Elemento.

Ad secundum. Cum dicitur, Elementi est illa pars Elementi, quæ est
propinquior alteri Elemento. Verum est, dummodo propinquitas
sit ad eundem. Non enim pars Elementi terræ, quæ est propinqua
aeri, est propinqua aquæ. Sed pars Elementi terræ, quæ est propinqua
aquæ, est propinqua aquæ. Sed pars Elementi aquæ, quæ est propinqua
terræ, est propinqua terræ. Sed pars Elementi aquæ, quæ est propinqua
aeri, est propinqua aeri. Sed pars Elementi aeris, quæ est propinqua
aquæ, est propinqua aquæ. Sed pars Elementi aeris, quæ est propinqua
igni, est propinqua igni. Sed pars Elementi ignis, quæ est propinqua
aeri, est propinqua aeri.

Ad tertium. Pro tanto mouetur Elementum aquæ circa centrum, quia
non est ibi magnes, nec ferrum Elementum, quod trahat ipsum ad se
sed est ibi tantum aqua. Sed quia ibi est aqua, ideo mouetur aqua
circa centrum. Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur.
Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur. Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur.
Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur. Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur.
Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur. Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur.
Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur. Vnde si aqua esset in alio loco, ibi moueretur.

Sphæricitas illius vtq; circa ipsum aquæ, quæ ipsum undiq; ad æqualem à centro distantiam circumfluit. Locus rotundus aquæ. Terra in montosa rotunditas, et cauernosa occupauit.

Locus rotundus aquæ etiam in mari collecta ex puncto aquæ pluuiæ descendentis in medio grandi pelago aquæ altior fit reliquis littoribus, atq; aliquot passuum puncta à centro distans. Et ad vltimum loca maxime fluminibus in mare decurrentium sæpe breui ore mari sunt declariora fluminibus, et ea maris aqua quæ maxime aduersatur.

Punctum 2dum

Quis locus naturalis, elementorum? et mouenturne in illo?

Ignis] Ignis ante Lunæ naturalis regionis est ad Lunam. Et ibi splendores tales noctu videntur, qualis est ignis. Ignis splendor in tenuitate. Solidi ignis splendor est. Ignis in stellis in motu tremulo Lunæ, et rei ardentis. Ita in fornacibus ut gratia vasis fictilibus, et metallicis confectionibus. Et. Lucis ignis Lunæ nullus pabulo ignem in seruant. Et. Illustriter existit ignis ibi illis causis, sub Lunæ Lunæ nullus pabulo ignem in seruant. Et. Illustriter existit ignis existente in pari distantia frigefactis à calefactis. Et calefactio in parte Lunæ calido pabulo ignis frigefactis in aere absq; corporibus alijs ignitis in ipsa re ipsa.

Aer] Videtur Lunæ aeris in ea Lunæ ignis et aqueæ aquæ, Lunæ naturalis nonnisi Lunæ, sed pars aeris suspensi circumpijs arcano abigno et pars inferior ex aqueis vaporibus constabilitis in frigidis Et. Lunæ.

Aqua] Videtur Lunæ naturalis aquæ in ea aeris superne et terræ in forme. Et. Lunæ aquæ terræ turbulentæ tam diu frigefactæ. Et. Lunæ aquæ in portiendo in Lunæ terræ Et. Lunæ aquæ in portiendo in Lunæ terræ Et. Lunæ aquæ in portiendo in Lunæ terræ

qui mouet terrã de loco suo. Et mouet & fertur. Q.E. Terra potis dꝫ moueri quam cælum. Quia grauior & nobilior passio quam motus Et ego

Et cælo potis ut pote nobiliori tribuenda ē. Q.E. ad positionē dicꝫ libet mouere ponderis motus centrũ grauitis terrã Et Terre cui sit in minima mutatio ponderis aduentitia & precedaneã dꝫ moueri. Ita sicut in libratis une pars subsequente pondere nouo grauatꝫ et mouetꝫ.

Respondetur

Certũ ē in mundo Elemẽta ees & corpa solaria ee nec dubitatũ ē a Deo sapientissimo fabricatꝫ. Fabricatꝫ im ē duo pro multis videat ad emendandũ sapientissimꝫ artifex. Nec Dei. Necesse ē corporibꝫ collocatis. datis & corporibꝫ cælestibꝫ Elemẽta. sicut pręnare sũt corpa sapientissimꝫ ubiq; dubitatũ ē. Hoc ut vendicas tibi.

Propoõ ima

Corpa nobilia Elemẽta ignis & aeris et optime artificꝫ & secundũ situm, minꝫ & aeris autẽ & ignis aeris. Aeris corpa nobile & aeris et optime artificꝫ & secundũ ignis minꝫ & aeris & ignis aquã. Aquã corpa nobile & aeris et optime artificꝫ & secundũ aeris, minꝫ & aeris & ignis & terrã. Terrã corpa nobilia & medio sui ueri ita sine Dñi. Ama

Amen Rest & quia Deo corpa ignis pbr. Et ignis Elemẽta & breuẽ & grauẽ nam locum sedem et locũ ni ad & ee ita & & Elemẽta aliis grã & ignis nobilissimꝫ ee. Sed sedes et corpa nobilis ignis ni pñ inuenitur assignꝫ alis grã & & ignis Adeoq; secundũ situm Et hoc & corpa ignis. nec pbr Et ille corpa corporis nobilia aliqñ nobilia gerunt cum pter. sed pter ignis gerunt & corpa terrã & aquã & aeris. Dicitur ee ignis lucis apud nos accepta & quietare & pce. sed semp & debent tendere et ascendere. Ende n hi ultimꝫ impedimẽtũ Et ignis corpa & Elemẽta adeoq; secundũ situm

Nec dicas ignem de se ni magis petere ascendere. qm descendere. Nec enim ignis flamma ascendit ita carbo et terra ignitꝫ descendit. dicꝫ aute semp ascendere ignis tũ ni flamma. qm ni calor tũ ee sursum ignitꝫ ascendit & & Et carbo ignitꝫ et terra & & subiecta et totale ignis adeoq; ni & ita locũ ascendere ut ascendere possint. Sicꝫ Carbo et terra ignita subiecta ascendit ignis ni cũ locũ secundũ situm & debita ignis adeo ascendere terrã, ita ne & & ascendere ignis cum descendere & ascendere

ascendere

dere scientias. Rex dixit ille Ipse ē rudere ad sua gubernacula elementa
i turni. Ea semper fluctuare. Mortuus cum ingo Volant transcendere rotundam aeram
In mente aute nobis nihil ē extraneum ē secundū. Arrian ē. Ea ē pavor
ignis ē ēt attendere. Aspice. aere ē neg ad ipsa vera ignis hoc accidens ē
et ob eius moderam Virtute ē potentia. resistere. corrumpentes ag agentibus.
Ille Pars de utero pbr. Ea aer ē remotior ab ea. Cum aqua. crassiorem
Finder grauior igne pars ut experimur. Hydria ignis aereus retinere con-
tinuitatem excedere. et aer in nimis aqua ē fluida erumpit ex aquis Ergo
inter Ignem et aquam est locus aeris.
Ytē Pars Stat experta Ea aqua ē grauior aere merg ti ē in terra. Et
aer ē minus aere ē et terra. Inde atq; si terra aut lapis ut aqua ad
superiora fundi ē gestit nec nisi vis aquae ē datae redigi.
Ata. Ytē Pars pbr de Terra. Ea nobis Mundi Regio aequalis ut Ptolo
vauij glo ē terra collocatus in primo loco. Inferius aute ē medius mundi
Locu Centru Universi. Ytē Ea vbiq; terrarum medietas cū aeribus et pris
et alteris. semp sub horizonte latet. semper ad Viduum ē signa Zodiaci ad
medium celi occupat. Ad aquam ē media terrarum. Ē in medio Universi.
Sed hic locus Ptolomeo ignem ē. Aristoteli cōlligij inde. Ea. Ptolo interpretes nec
collocata sic veniunt sibi re una Evidens alterā disputant. Ata ille locat
ex una pte machinentq; nō interitum, ex alia tamen Ptolomeo velu
et sequuntur. (elementa esse sphaeram)
Locu Ptolomeo ē nobis hoc ē naturalis ideoq; exigitur manifestu ē ex probis
omnia ratia Sphaeram.
Quando ē ad aliqd locu Ptolomeo sint mouj propria. Ytē Ea p pris cuiq; ē sibi
nouo locatis hoc aute ē nisi duo corpora sparsim in terrenis et celestibus
nisi Ens Planta quo ad ptes Inferiores ē ad propria loca. Ea illis ē ad
nem. Hoc dicitis Colligo Ptolomeū Locu. sine magno commodo ē potuisse
alter disponi.
Colligo 2do Totū Mundi hunc in terrore existere. qm q. excedit
Vnumquemq; aute circulū ad loci corporis. Nam Ignis nobis aere Ptolo
aqua nobis Terre.
Ad attinet ad 2dm Paralip Laudonius p positis N.

Propoō 2da

Nobilissima ingenia ejusdē Stagira moueri in suis Centris circulariq; nempe ignis et aer 2dū magnā sui partem.

Obs. amo ea. stare. Dā Comeda gnā 2dū ipsū in Stamsli regnare ignis elementū gignunt et diuagari circulari motu circa Centrū Vniuersi. Et eta ignis elementū circulare 2dū sui 2dū Obs. Qā corpa solida 2dū alia corpora grauia sunt grauia et ad ipsū Centrū Vniuersi gravitare motu circulari ignis elementū

...

alterari ꝑm. Illud nõe ꝺ̃ terram ꝺicunt ꝺ̃ ꝓpter putredinem ꝺ̃ ꝓ
ꝓ gravitatẽ in formã Corruptionis ꝺ̃ unius ꝑ grauẽ alterati. vt ꝺicit Ptolo
ꝺ̃ ꝺefectus ꝓ̃ ꝺ̃ rotatõe alterantes.

Ad Nõ. Ptõ. Contra mundi et Contra gravedis Magnitudines
si ne vnidarẽ Centri.

Ad Resolutionẽ Secundã. Et terra et aqua vnã sphæram
ꝺ̃ ꝑpter Venas portuosas. Illud ꝺ̃ ꝓpter ꝺ̃ in Astronomia. Ratio
nem ꝺ̃ ꝺicit. Ita ꝺ̃ tota terra solebat aqua grauitat circumꝺ
Centrũ Vniuersi. Ꝺ̃ ꝺ̃ grauitas tendit ad in ꝺ̃ locũ ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃
loge ꝺ̃ Centrũ Vniuersi ꝺ̃ ꝺicit ideo Centrum ideo globus istitutus.

Ad Secundã ꝺ̃ Centra mundi sua Vniuersi ꝺ̃ illud punctũ ꝺ̃ ad quo
ꝺ̃ lineꝺ ad ea mobilia ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃

Sed Terra non aquas sensum ambit globus post legitimum aquarum situat in medio Vniuersi vt hoc a centro magnitudo ad plenum duabus in diuersis paruis mare se ut magnitudine partium diuersitem Corpus ipsius ad gradeorum. Patet magna Vulgari Aristotelis et Ptolomaei non ita Mathematice. Si centrum grauitatis magnitudinis terrae in centro Vniuersi ideo Phyce bi ut ait Mathem. Ita globus exterra et aquae vnum et ipse vnum formam grauis, cui magnitudo globi aquae vnum et ipse vnum globi habeat, propter totum globum centrum collocandum Porro ut centrum grauitatis et magnitudinis globi ex Terra et aqua existentis sitiste Mathem: cum centro Vniuersi regnigidet praedicti globi sint figuris grauitas et potestas spharis

2 partem. Ita eminentia et inter grauitationes partium globi terra quae vt reguli globi insensibiles, ideo ad diuersa facere centrum magnitudinis et grauitatis diuersum ipsius a centro Vniuersi. Mathematica autem id certe ita stat centrum in regnit modo globi Ita alias tepres ad proximum eam minimum Ptolomaei Centri magnitudinis et grauitatis terra quaeuis et qui fluitare, ubi globi se magnitudinis supra. Centrum globi aute in ab admixtam supra existendum.

Ultra Terra in medio Vniuersi situm vocatur ab Math. ab vnitate punctis Compone cetera huic ut totum patitur

Propõ 12

Terra vnio et globus exterra et aquae mixtus vocatur Mathe: diuersa Compone primum seu cetera terra fixum et compositum ab vnitate sedquae ad vnum aspectu hic se adiungitur punctis hoc e hoc Puncta insensibile. Ita alias erunt Mathet. Ptolemaei Aristotelis Ita terra comparatae ad stos adiunctis ab vnitate punctis hoc cum Indiuisibile carens gratis. Terra aute diuisibilis et tot regionum Spatijs longe latis diuersa. Ptolemaei Aristotelis et alii Empirici, Ita ij in informatis antiquis et cauis. Comparatis puncta ad modo de hic ad ad, nam reliqua antiquis Lucae Patres, sit mortalibus Puncta vnius terra diuisibilis cum quae Lucae. Patet ut e quae puncta ad quae hic antiquis et plus etiam Spharae, Martis et stellis aliquae terrae quae magnitudine sed quae partium et hoc a huius momenti videlicet Aristotelis, Veneris Veneris et Mercurij. Reliquum Spharae

Saturni et Jouis é gli Pianeti bisogna Sapere la Cattività, Situ et disposta figurazione di Cieli Empyrei.

Dice la scrittura: dilexisti et ecce vidimus dimidium cubi hoc autem è terra ne mari terra sit ad ripam quando vero il globo pareva in dodici in magno et duodecimo in superficie ne dubbi in decabis dimidium, inclusentia. Solum secabis in duo plana Cuneo gli è Empyrei. Ne terra videri dimidiata cubi formati quel dubbio fede ad cubi formati hede è modo giunti et disposti ad cubi Empyrei gli è cubi a figurameto. Per cubi Dio ut globum Terrarum Cubi Liber in mari sic dicit è cioè ut terra terra. globus autem stella vero più significa Colonna Dio multo magis Terra Cubus. Stella terra ut altius mari. Terra gradibus è. cita Greci die portis terrarum è mundi Dio Angelorum misterio magnum terra gli contulit a aliud tale ut villam vitis de pedine in mistagna ideo ut terra destecta ut altior terra ut vero globus aqua in tabis collocavit. Sic magna volumen Terrarum discooperta è mundo avertit stato. idea ut altior ut stagna gli Terra. Sol hoc ut.

Propositio 6ta.

Cum mundo Campana è ideo gli terra volumen alty altior è et mari gli aqua è altezza alty altiore aqua subtile altior in mari altezza è altezza terra dividere aqua altior è gli pietty ita dis coperta. Sol pietty terra dis coperta altior è aqua altior altezza et mensura. Ita mundi terra altior Greci altezza altezza gli Sol. Dio Dio è Terra dies Psal. 23 Jove dupla marini Pendenti ne ut Stat. 136. Qui firmauit terra è dry aqua. Dio. ut mundo terra globy aqua ut Jugerum mundo seu globo terra ut altiorem. Dio Aqua est altior Terra quia ut mundi apertu solidi ut et turbidus digiti subtus, et ut ad portui a cuncti qui vagi Volatus et finis rami gia dis cuncti gradibus et tonsi è pars quia ad portu gradibus.

Dicit multiplicity in mari terra videri depressa aqua. Dio defecto aqua maris è altior terra. Ide Deus è aqua campana. Aqua terra gli è terra gradibus ita explet ad aqua è altior terra ut è altior. Dio ad unus Deus mari gradibus terra humiliare è apparere. Dio Terra dicit sic hoc gli Terra. apparatione Aqua gradibus cè, alia, qui colorum ita calidio pinin gradibus et depressi mistis. Ad ista duo aqua in tria terra gradibus altior è pars terre. Angelus in loco pro mundi sed etc. Per Ordinatione. Cog hoc mundo aqua ut pars Gradibus è una terra et in pro aerea.

Dubres

Quibus ꝯ ⁊ supra celos planetar⁹ et firmati aquas q̄ credit esse ⁊ q̄ actiue q̄ scripta: assumit negat ea scripture supra celos dicit⁹ aquas q̄ q̄ supra celos scripture fr̄ laudent nīa dñi. ⁊ Genesis. Fiat firmamentū in medio aquarū et dividat aquas ab aquis.

Ad hoc nō habet aqua mitologi⁹ mysteriū ꝓ ubicumq̄ ⁊ contra nobis ad omni

Propoſo ſua.

Nō aquē q̄ supra celos dicit⁹ a scriptura, neq̄ Angeli Intelligunt⁹ neq̄ celū Crystallinū, neq̄ celum Empyreū, neq̄ aquā nubium, sed vt dicit⁹ et fluida existūt instar earum q̄ ē in mari. ⁊ q̄ ad eman. pter. pter. S. Hieronimū et Augustinū. Quo ad 2dam pte. Pet. Bonauen: Quo ad 3tiam pte. Scotū. Quo ad 4tam pte. Bedam et Scotū existimantes aquas nubium existere in 3tia aerea regione ⁊ supra Empyrēum medio ut̄ firmamenta. Quinta pars Propō ē nīa contra descriptū cum ad Patres multos Plā et Philosophos. Pbi ⁊ 2°. Primus Tempus longe de aquis superioribus ut ait Moyses dicit. Fiat firmamentū in medio aquarum, ⁊ Benedicite aquē q̄ sup. celos ⁊ et extendat celū dant polū q̄ singat aquas superiores ejus. Aquē vo nō sunt nec ⁊ Verū aquē Ex⁹ et superiores hoc ē quē sup. celos. Cōfirmat fluida sūt aquē nīi aereē quē ⁊ in mari celsus unde. Q̄ sūt aquē superiores dicunt⁹ ut segregent ab hoc aquas quē ⁊ supra terrā ut hoc vo quē ⁊ sup celos erant aliud. Quinta illud. Fiat firmamentū in medio aquarum et dividat aquas ab aquis, sed terrenā aquarū fluida. Qui et illud.

Amicus Plato aquis vocat ea ⁊ 2° Tempus: qui longe de Angelis Pmo deinde de aquis ut dicit⁹ ⁊ ab Angelis. Secundo: aquē ea quē supra celos ⁊ Si aquas n̄ sunt Angeli Platonis.

2da Pars vocat ea q̄ nō aquas detorquet Methaphoꝛ: alia pars carere historia et 2ª tegere celū stellatū hoc ⁊ firmamentū dicit aliud celum pter. Empy. vero. Stella pars vocat ea q̄ Methaphoꝛ accipit pro tertio Tempus Septimo Empyreū q̄ aquas dicunt esse et stat cum hoc. ⁊ Stella pars vocat ea. Salomonis fundata ⁊ nō aquis firmamenti celi ea ut mitologi.

Ad solutionē obnūa. Sciendū ē. ⁊ aquas existere supra celos etiā graues n̄ in cadere. 2a sustinetur a celo stellato solido. Pmo ⁊ pter. ut existant ibi aquē ē ⁊ ad temperandū stellarū influxum moderandum calorem, vel ad extinguendū ignem post ⁊ flagrantē mundū in die Judicij

velut

v. ut aliqui putant ut ex illis post diem Iudicij conficiantur noui cœli et noua terra
iuxta illud Apocal. Vidi cœlum nouum et terram nouam. 2do. Sciendum aquas illas existere
supra cœlos violenter et hoc ita esse oportet propter predictos fines aliosque nobis ignotos
Ptolomeus sciendum. Et illa aqua non impedit circumnotationem cœli stellati per eam globus intra
aquas optime gyrari ac circumuolui motis v. pene in motis aquis.
Quaeres 3mo. Ignis qui dixerunt hic locum sub circulo Lunae est ne idem specie cum nostro inferiori
et an inferior nostri ignis sit verus ignis hoc ut resoluatur sit.

Propositio 9na.

Ignis inferior apud nos existens non est mixtum quoddam corpus in quo predominatur
ignis, neque est in re ipsa calor solis in materia combustibili accensus. Sed est verus
ignis elementalis eiusdem speciei cum superiori. Ita existens in materia ut nullam se
cum admittat substantialem formam aliam in eadem materia.
Prima pars contra Cardanum ostendit ita. Quia ignis non est calidus et siccus valde
carens omni frigiditate et humiditate. Ergo non est aliquid mixtum. Quia continet virtutem
unius elementi etc.
2da Pars contra Tartaronum probat. Quia ignis non tantum calefacit sed obuiat et
generat aliam substantiam. Ergo est substantia. Adeoque non est calor summe accensus
qui est accidens. Quia accidens vim generandi et corrumpendi substantiam non habet ut
supradictum nempe contrauer: de causa 2da.
3tia Pars contra quoddam declarans quia quamuis ignis inferior et superior differant
accidentaliter 2dum accidens quod se tenent ex parte materiae v. loci in quibus ignis
reperitur tamen 2dum accidens ex parte formae se tenentia non differunt sicut in elementis
tam activis quam motiuis utrique enim continent calor et motus sursum. Et
cum ex his elementis colligenda sit identitas essentiae, quae se tenent ex parte formae
non quae se tenent ex parte materiae. Ut v. g. Quia lux illius ignis non terminet visum
nostrum lux vero nostri ignis terminet. Item quod ille non indigeat alimento nostri vero
indigeat. Item quod nostri inferior ignis habeat excrementa superior vero
ipsum careat. Ideo dicitur inferri, quod ignis inferior et superior sint eiusdem
speciei substantialis et solum accidentaliter differant.
4ta. Pars contra Aresium constat ex dictis in Physica contrauer: de forma
substantiali. Quia plures formae substantiales specificae et disparatae in eadem materia
sunt impossibiles naturaliter. Ergo ignis ita existit in materia ut nullam secum admittat
formam substantialem. Ligni in carbone fauni in flamma etc. Soluunt

Solucio Argenta - Centuria sexta

1 Ad hoc Argenta ostra existit ignis sub oceano Lund n' aurum aut. Et domi nec admisso hoc quid aliqui negant) nempe ignis ne nasa sua lucere. Altius dicemus sua ignis habere n' lucere ita. ut tamen ignis nrii ob mixta sua tenuitate Raritate et tenuis pertinacia, nasa resplendere. Similiter corpora grassa quia lumen habent. cum quodo agitate ignis ac denique attrahit. Et adhuc cuius N. legitur et duo ignis nasa aere totus nasa in seruare ignis aurum sua ignis nasa tenuitate dat ei ac velde. cuiquis ignis inter aere et Lunam. Sic ignis tante ac ignis ex terra tellure ostrea velde in offensa ac in agendo ut patet in flamma ignis accidentis sic ab nihilum. Sic ignis nitidas nasa ostrea ignis in fluxu. ignis ac

Ad 2dam Dic: cor. Corp naĩa dicunt locata ĩte tria ad tres dimensiones
lgs et nõi. et Universa ppt ubi vacua. R. Dicunt locata ĩte ut habet
ratio ne pugnã ad dispõs intrinsecã ĩnã Coũ et locati. Ad illud de Corp
Spũs dico gd grãvis non ad ipsũ etiã aqua sed ad terrã ut ipsa
Spũs ipsius ubi ex pte remotis ipsi immediate sit. Nam aqua cum pars
non ascendit nisi ad locũ terrapti dimissi succedat.

Ad 3tiũ Animãlia Corp C. dico tñ tunc aqua nõ discontinuã ppter
hanc ratiõ ad locũ à nãã grãvis pars sed ratiõ quia ipsa non potest quo
ad ipsa la Corpora subtilia accurrere ad impediendã Vacuũ gd daret ipsi supponun
Corpora dum ex inferiora subterraneis descenderent, et in eorum locũ succederent,
Ad 4tũ Dico Salvãtor Manũ in hac loco quisquis nisi non impedit a tormenta ex
externa C. quisquis ormis exercitatione ex ni impedit Et non sicut accidit
Ignis et depositorũ pti aeris gd cadã quia ãbi Causã Origine et potes
regitans. Ad 5tũ quarti gd afferunt ãbi quia ordinatis qui exercentur
ipsi motibus motus etiã regulis Salvãtor nostre Et dicũ.

Ad 6tũ C. Negatur ab hac pte. quia aqua nõ ipsi descendit
in loco suãli. ut ejus locatus tũ ipsi quia ea pte ex pte qua aqui ipsi ĩ tũ loco suãli
exitus post dicõ Judicij. Forte tota ascendit.

Ad 7tũ Ad eius Augũ q motu terrã servi: addita Satellitã ãbi
de ordine terri terrã sed pti ejus quidã Vaporis inclusi exitũ
quidem tales rotet pteri in pti terrã. Ad Augũ Et ãbi ad locũ
ejus dicõ solũ motibus ad quietã motũ ad locũ suãle sedã motu
in loco suãli, quietã pti in pte et q parte quidem et ipsa pti
pti excellentis hoc ppter bonũ Universi et ordinem ordinatũ. Ad
Obi: Centri gravitatis Terrã ad proximã cujusdam ordinis pendulum motus
Martem dicũ alterã motu Locali C. motus Physicus ejus. Sicut dicit
Augũ et exopã. Porro Centri gravitatis terrã de existere in Centro
Universi dicit Physice nõ ex Mathe, ut dictũ est. Ad ultimum ubi
fixum Et nulla ei ãbella parte ad terrã nec cõ. do ubi hic terra
in suo centro sicut Cancer dicit ponderatio in statera non
in Cancris ponderat Et extra Centrum et inde decora ejus
illarũ aliqui ghus addit, nãlis cum suo additamento pregravat ibid
terrus

Vel q̃ calor. ẽt 2ª pte terre. tract. sui Centri a quo ꝺ̃ sui Vehementer diminuen. ꝓt. Et pte terre ꝺ̃ una ꝺ̃ alteri ꝓbly 2ª ꝺ̃ ꝺ̃ sues ꝓtes acta mediante ꝺ̃ sui Centrum.

Punctum 3tium.

Quid sunt in genere et in specie et quot unã Qualitates, ꝺ̃ ne sit positiuã Entitates et actiuã. quot et quã et in quanta intensione singulis Elemtis ꝛueniunt. Et Symbola Qualites sine eigdem. Speci interse. et cum Qualitatibus mistorum.

Videt ꝛm. Elites sumi in gre ꝺ̃ recte definiuntur ut mox ꝺ̃finiemus. Et Elites unã ꝑducunt ad actũ ut calorem et influentiã Celest: Et sunt exiles virtutes ens a calore ꝑ ostẽsionẽ, accedente calori exercuit. Item calor multa in Viuente humidã ꝓpter ꝓpriã ꝺ̃ficultatẽ operatur mortua. Et. Raritatẽ ꝺ̃nitatẽ multitudinẽ ꝺ̃ figuras et figuras — ꝺ̃ corum ex quibus Elites Viuentium ex Celes ꝺ̃ ꝺ̃ finãt ex illis

2ª Vides plures ex ꝺ̃ Elites unas Contrãs Qualitates et ꝺ̃ varias et ꝺ̃ ꝺ̃ eam Elites tangibiles eligendas unã ꝺ̃ unam ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃

P. Humiditas n. g. de genere substantie fluide cuius corruptione egi &
aqua idem est P. nihil humectans nisi per humiditatem fluidam &
aquam aeri. Vapores & nihil existens aliquid grave, substantia aqua &
humiditas e substantia frigida. et siccitas gravitas oppositi. P. si inter
venire vitrum frangit humectationem. Olea quia aquis subtilia fluida-
ne gl penetrare &c.

Ob Videtur una ulmi n. esse ea ratione qua humiditatem n. gelantem sed ca-
se in ferrum nihil esse gelidum fluidam substantia quod rose. in manus cor-
pus aeris. Gelu una species n. gelatus alia. sed gl ea ratione & aeque
solem corpus humidum. Sylla

Ob Videtur olivas, ovum n. ea ratione congelare. Fluida quia ima
tantum una de aqua. pot. Et ut humidum. Ad illa gliter. opponia. alteri
sub hac qua n. gl gelare neg. consequens. sed ignis non alia ratione calefacere
gl hac aliqua humore Unde cum gl. e humidum n. e aqua. quia Ex. ignis
humidum ex. nata sua. Ob Ad confirm humidi quidem Egni. Gl 2 si,
ja pro aquam flamen mixtum imponatur inde illam retrusum calefacta et humectata
Ex. ignis e nata humidi. Ede de aere. gl n. calida sed frigida ut ex-
nata sua gl. Videtur aer ab agendo dicti sicut e frigida calida
frigida. Ne si non te e frigidum de vi regionibus septentrionalibus cum locus subterraneus
ejus ni difficile. P. aer. refrigerat e ad refrigerandum calidum & congrue.
cum Ex. n. e calida nisi una alia ex e magis ad calefaciendum. P. aer
potius flabello refrigeratur. P. Ende hoc gratis Calida aer in ty
vaculis sua frigore hoc torqueri et nisi aeri calidum applicare le
duz dolor. P. Cui aer frigefacit quia aqua calida Ex. frigus
e. n. mixtum aeri ex frigidum quia aqua. P. aer agelat aqua calida et
putero hausta statim refrigelat ni hyeme frigoris et ni vi vero
dest in medio flumina gelant dolia pte. supponi quod frigoris aeris
e copiosa gratia ex nata sua e aer frigidus. Sylla Pot ad aer
e sicc. ex nata sua. P. aer ex siccat ora. ut patet in dicta et ingelatione
P. nunquam videmus sicco humido calefacere. Et has partibus n. ad. P. Pulsus
solo aqua ex spuma humida adhaesit. Ad pot Et aqua est
calida ex nata sua. P. Et pulsus Ovulis humore ex sua cale
re Ex. ex aqua & humidus e tum calida ex nata sua. P. ex a.
sol sua calida ut sed aqua maris e valde Ex. et calida. P.

In aqua

Jn aqui multa cõsa- Vimus. sol actus cõbusto ut ante Dic̃ cõtinuũ
ꝑ aqua ex Vaporibꝫ in libris grãs. Vt. ꝓpria grãa dr̃ cõtinua.
ꝑ hirgali ꝓpria. Cornu cervinũ ꝑ ꝓpria aqua. nõ ꝑ ꝓpria ꝑtes
qd ꝓpriũ ẽ calidũ Vaporis. ꝑ d̃ste ꝓpriã aquã plantã descendit
sentiens ꝓpriã ut ubi ꝓpriã Vigor plantã a grauis red̃it ꝑ
aqua ẽ, calida ẽ nã ꝑ ꝑte. sto De terra ꝓpria. Dr̃ ut
Calida ẽ nãa sua ꝑ ut grãa plantarũ arbor ꝓpriã ẽ nãa sua
ordinis a ꝓprio ẽ calor qui ꝓpriã Vt̃ ꝓpriã nõ. ꝑ ut ꝓpriã
vitis exumpsum pulverauit et aquã calidã ꝓpriã Vt̃ dic̃ nãa
Vides Plato n̄ sentire. Plantis nã ea ãtatione qui ẽ nãa calidã
sed nõ ignea. nãa ꝓpria. Sed ea n̄ ẽ humidũ nã humo sed potius aqua
ꝑ aqua magis humectat qui ea ut etiã qui aeri humectat et patat ignẽ. plantã
ꝑ aer nimis humidus exercitij in aqua ut ratat caperia Vt̃ humor ut humo n̄
ꝓpriũ aeris sed aqua. ꝑ dicũ ꝓpriã ut ait Virgi nõ dicamus humidũ
aer Vt̃ aqua sola ẽ ꝓpria humidus ꝑ aqua humidus non sicut humidus qui ẽ
cutibus ac his plantarũ aer ubi aqua Vt̃ aqua ẽ magis humida aere. ꝓpria
De aqua ꝓpria dicũ ẽ humor. ꝓpriũ sed potius terra ꝑ nãa ut alia metalla
y lacrãt sunt ꝓpriã ut Vt̃ aqua est humor ꝓpriũ. ea nõ ẽ ꝓpriã
ꝑ expirant aqua magis. magis in frigidis. Quia ẽ humor ꝓpriũ ꝑ
aqua ẽ humida Vt̃ ꝓpriã ẽ ꝓpriũ. hoc. Cã humidũ a frumento Vt̃ ꝓpriã
sicut et calor. ꝑ aqua nãa ꝓpriã ꝓpriã qui ẽ nãa. nãa loca et calida
ra. Mediterranei. sto ꝓpriã de terra qui habet humor. sicca. ꝑ
n̄ habet ꝑtes otiosas, nãa ad obtinendũ aliqua. humidũ ꝓpriũ. qui
sicca ꝓpriã nãa ꝓpriã ut ẽ humor sicca.

Vides in Platone timæi, n̄ humor accipere contrarias. Cã Plato n̄ Platonici ẽ sentiunt n̄ humor contrarias Plato multa collegit ut ipse
ex combinatione Platonis. dyonis Platonici et numerãt. Cã ꝓbles a Pythagoricis
tum accipiendo alterũ n̄ gradu ꝑ aqua ꝓpriã et pace mixtionibꝫ ꝓpriã ꝓpriã
ꝓpriã duo calores ut ꝑ ut Pecite. ut ꝑ. Deinde ut Platone ut ꝓpriã
ut ẽ ut q. et nõ dicunt. Ptolo autẽ ꝓpriã qui ꝓpriã natura ut
Platonici Platonici.

Quo Vides ꝓpriã Platonici Platonici ut ẽ ꝓpriã ut dicunt ꝓpriã qui Vt
ut Platonici ꝓpriã ꝓpriã ut ꝓpriã ꝓpriã ꝓpriã ꝑ Jnuicem
corpus ẽ Platonici ut ẽ dicunt ꝓpriã. Sed Platonici ut ꝓpriã
Platonici ẽ ꝓpriã Platonici ꝓpriã ꝓpriã qui ꝓpriã ꝑ

Diversi di essas humiditas aquea grossa ad naturale corruptibile et grave accessio ad viventes &c. Et hinc diversa stramina Plantarum aquosa ut ricinus aquosa

Diuido Chus Virtutes motiuas in proprie et ipsas vt subiecta
potest esse vt calor abellit in aliquo subo q̃ portionate. In forma
subiecta mixti inuidet q̃ agunt in subo extraneo, subo autẽ recepto
n̄ aparet obq̃ debeant adimpti Chus Virtus in plantis. Cum illa calorifica
n̄ sint perpetui agendi in subo extraneo subiecti ppriũ plantarũ.

Propõ 42

Calor frigg siccitas et humiditas vt Gñes accidentes primũ mixti calidi
frigidi humidi et sicci distãs chus ẽ mixti ipsi. Cui dant et transp
grãs amy cũ complexi pertinẽ calorifici et siccitatẽ pertinẽ subiecti frigidi
et vt humiditatẽ cũ subiecti plantarũ.

Obi. Et cũ dicit subiectum abiecti non gñt siccitas aliquãs q̃ pertinẽ ad
Entitas positiue. Ea nulla pertinẽ calidi sub sensu, sed productũ Chus calentis sub sensu sic subintrans
Gñes Gñes pertinẽ sed n̄ subiectus. Ea illi n̄ currit rõ subiecti explandam
obiectum: Gr: vt accidens non constat tam de calore et frigore
sensu cũ rõne mutuant sine et subiecto calori illi Calor et frigus
Dñi etiã de humiditate. et siccitate. ea ame cũ attenuãs subiecti, subiectum
cũ humiditate et siccitate, diuersa sũt. siccitas ẽ humiditas et siccitas plantarũ
gñt sectiua n̄ẽ subiectus calidi, q̃ retinens medie. Nec etiã ẽ Entitas, q̃ magis ẽ humiditas et minus
siccitas cũ calor aut frigus. Dñi variãt Calore et frigore. Sentit q̃ mixtum
calidi humiditatis et siccitatis Gr: id gñt in humiditate et siccitate, et
tangit ẽ aliqd absq̃ q̃ ẽ aliqd subiecti. Vbi a subiecto. Vbi Calore et frigore. tacuit
ea mysterio q̃ hanc q̃ argutã in obiectabile. Gr: an remanet humo
vini cũ. Subiectũ vini et siccitas panis cũ subiectũ panis
Gr: dicit a subiectũ humiditatis et siccitatis. Hinc infert q̃ dum Stellas vocat frigus
pertinẽ calorifici assumpsit nõ primum mixti ppriũ stellarũ ac Deum q̃ stellas
q̃ frigus ppriũ stellarũ actiuum ẽ aprobatũ.

Propõ 43

Quã Chus quid in ordine ad suum ac proprium finem considerata Gr
et Calefactiua refrigerans humectatiua exsiccatiua. Et actiua passiua
n̄ dicit in ordine cũ. Gr: in ordine, ad suum et proprium finem
actus. Ea ille quã Chus considerans in ordine ad ipsas calefactiua q̃ quã
definitas ad illas Gr: q̃ ad q̃ Universale et q̃ tam recedant subie-

facta

detrahebat. Est hac resistentia fortis ipsamen entitas rei persistentis
Resistentia fortis omnibus Elementis convenire clarum est. Quia quilibet forma dum est in subiecto
sua existentia et informatione impedit ne alia. Impossibile forma introducatur
Ergo multo magis formam contrariam quam si calor frigus &c. esset item hanc
Resistentiam iorem vel norem constat ex Aristotele 4to Physicorum Tex. 71.
Probatur Propositio. Quia potentia resistentia fortis non potest convenire activiori Elementi. Quia si activior
esset magis quoque resistentia fortis numquam posset a contraria vicini immo totaliter de-
struere alias activior, quod est contra ordinem Universi. Ergo. Quia omnia non pondere et
mentura facta sunt de aliquo esse in minus activa quam quod possit activiori resi-
stere et compensare excessum activitatis. Adeoque qualitas quominus activa magis re-
sistit minus vero quomodo activa quam sit experientia de siccitate nam gutta
super mappam bene siccatam diu stat conglobata obiectis siccitatis quam tu-
gravitate sua dicet labi atque difficile. Item de humiditate ad frigiditatem compa-
rata experientia docet. Quia aqua facilius calefit quam desiccatur. Ideo quia omnia ipsius
resistit magis humiditas quam frigiditas. Item de frigiditate ad calorem comparata
constat citius enim et facilius aqua calefacta frigefit quam frigida calefiat
obresistentia frigidis iorem et norem Elementis.

Propoo 7ma

Elementis sunt recte ita definitis in abstracto. Calor est Elementa sua contraria per se
congregativa homogeneorum et disgregativa heterogeneorum. Frigus est Elementa
sua contraria per se congregativa tam homogeneorum quam heterogeneorum. Humidi-
tas est Elementa sua contraria per se reddens subiectum facile terminabile proprio
termino facile alieno. Siccitas est Elementa sua contraria per se reddens
subiectum facile terminabile termino proprio difficile alieno. Ita definitio
admittitur ab omnibus Philosophis non sit tamen in rigore Dialectico formatum quia
praedicunt per effectus contrarios Elementi. Et ideo factum est ab Aristotele aut hoc suspi-
cantur (ipsius enim sunt omnes) quia cum Elementis illis sint quasi principia mixtorum tot
porum illa effectus peculiares ad generationem mixti pertinentes explicari debu-
erunt et non per alios. Recte tamen sunt in hoc sensu quod singula conveniunt
simplex solis et simpliciter Elementis sunt ut experientia compertum est. nam cum
Massa aliqua ex auro permixto cum aliis metallis apponitur ad ignem
tunc

tane colos aurei ore coagulat et purgat ab aliqo metallo. Dte ℥ gtes
Cerne dirigunatur dde calx unit ac. f misces. Vbi omy dte aqua
gtes dñ Vgelas aque dñt gtes terne et postea 2 graui. Cer
nitny quia humidu affert corpori fluxibilitate grande. ideo cuy
dñt calx corpus priu retinet corpus et fugit sed facte fugit corpus
gcelestis
diuntis Vgelas ut gates in aqua etaue. vt pdx dixi. Dande litteram e fent
grada diuisa et diffa corpori f qui resistit ut abeat fugit aurum
des et facilius f prius retinet. ut gates in capibla fuso ferro.

Propoo 8va

Omnis Elemtu in sua. punte ac natu, dispne existentis aucuiens
Elitos q plures qui trahit ab Intrio ℞ ab Extrio. Proxi in sua
punte existentes. Ca n℞ e dubiu qd ut modo dsponitur ℞ Elementa
f bono Vniuersi unu gdo hnt ydu plures gtes Elitos exhibe
neas et aduentitias. Sic Vbi inde alteriy Elmti.

Pbr qm Pietro Da Fonseca quid sit subtle vagrd pponas
dispnes Vnde Vbiany positu ois corporis q℞ sui accidentis
a nau f obtin. Sin Vr. f limitat ad totu formis inhaentiby nro. p priori
vegrent dispnes. Regula ab Intrio. Ca ut pscoues qmd f hui
ab alia sui tale ℞ ad extrio ℞ grediuntur.

2da Pars de numero Elitos ducuientiu Elmtis debeat tale ℞ modi
℥ ℞ qnqua maneria Elmtu ℞ Vniuerso. nam qd mundo Vtilis
multitu f maxima ornatione. debent ut [illegible] gtes Elitos
uersi dispones, hi utiq ℞ alteriy f participaty bey. Ad cui
nung, oqui erat ut una gta f prie hui Elitu f qd ℞ extraneis
alteriy ut dicu ℞ calidy aqua frigidam ut ignis siccy aeu
humidy, nam ois transmutatio fit ope extraniy. Ad alterum mu.
ndebebat una gta Elmti, ne Elitu alia f qd ℞ nam ydem
alio ratione frigida ges ignis qd ℞ bey aeris in hac ni calore aeu
nicum et aer ornem aquam qui humidate. et terra hiet
frigy symbolu ℞ aqua. Longum ℞ seruatiy-locati, ne ruina
alia nequitiosus ℞ extraniu, sed tm abhorrens timiditate et ex
Elmtu ita ortu natiy, ille secunda obscura. qua est in ocea
tu Mundi:

Propoõ 9na

Vna ex duabꝫ Plinij nouis ꝗuenit ꝙ singulis plantis in fumo posit̃ est ea grauis intemperies ꝗ̃ nasci pt̃ habeat: et calor, ignis humiditas, aer, frigidus aqua, humida ⁊ terra.

Alia Plinij ꝑ pis patet ad ꝓpositũ nam ꝗuenit ibi ꝙ singulis plantis Plinij ꝙ singula ꝓpria ꝗ̃ habeant ex dictis Plinij aliq̃ in fumo. Et ex hijs Plinij ꝗ̃ fumus ꝗuenit plantis. ꝙ habẽt unaquaq; plinius dicit ꝙ hoc ꝓ̃ ꝙ ꝓ̃ nasci debẽt. Cum Ex. talia subtilia ⁊ ꝑpetua ⁊ ꝑmutatiua ⁊ mobilia ⁊ ꝑtes aeris ꝑpetuo mouẽtes ⁊ aer aliq̃ plantis. Dicit Plinius ꝙ nullus plantis ꝙ̃ aer. Ergo ꝙ nullus plantis ꝙ̃ subtilia: ⁊ tenuia ⁊ mobilia ⁊ ꝑmutatiua ⁊ mouentia: ergo ꝙ̃ nullus plantis ꝙ̃ aer ⁊ ignis: ⁊ ꝙ̃ nullus plantis ꝙ̃ aqua ⁊ terra. Quia

frigidi. Aqua aut frigide magis qz humidi. Ter humide magis qz calidi. Igne calido magis qm frigi. Unde empeda docet aer ee qz in puncto calido frigido aqua dicm ee. Et poret frigus dici Aristo qm qd ab humidi. Et humidi in humo Senior adit. Et ex qm qmixti. Ex empeda docet aqm ee humidi in humo Et magis humidi et ab qm aqua. Et aer tenuimo ee. Et potes penetrat. Et ab aqua interdu. Et pris arbores. Et nubes. Et lez. Terra ee globosa. Et sphera. Et unit frigida in ee. Et aut de aqua. Et aer docet ex peda. Et misceandu. Et apari de igne. Et terra. Et naturaliter Igni. Et ter calore. Et humo. Et humi. Et aeri. Et humido. Et ab humo. Et ab aqua. Et ab aere. Et ab igne. Et ab terra. Et ab

dmā n̄ sunt illa quā n̄ fiunt ex aliis qbuscunq Trans: quā n̄ fiunt ex aliis
similibus Elitibus hoc e. ex tangibilibus. et cū ro passione actuū Dr Gregorius
Non 2dū Ad dis: Siccitas Caūs a Calore mediate et p se Ad solū cū calor
ptes humidi resoluit talq resolutione p stat sequenti ut a ctria siccite
facilis penetrans ex exsiccans. Caūs a Calore p accidens C. Ita sicut
etiā siccitē in Corpore subtili p accidens inducit frigus p Mendo ex
ijs ctrariū sibi calorē p hoc q ipsa stringendo quā ctrica ptes humidas
gerunt. Non 3tiā. Ea lr Enumerata Elites sumpta in tota sua latitudine
et ubicunq existentes n̄ orians ex unis Elitibus. sumpta tn̄ p ut sunt in Cor
poribus subtilis et ad transmitū subtili conducunt orians ex illis Videmus
cum liquores calefactor rarefieri frigefactos densaris.

Ad 4tū Raritas et densitas n̄ sunt mo Entiūd Elites dū vo Artes vocant eas
Literarū p eipia affectionū accipit raritē late p Calido, et densitē p ut
cū frigido coincidit Et hoc colligit inde qa statim illi Textui subiunxit
Grave Leve, Molle et durū, Calidū et Frigidū Densitas Videlicet et
raritas quādā.

Ad 5tū Hae quā opponunt n̄ subiunt defectus amarū Elitū n̄ partibus
n̄ in omnis subiunt defectū caloris nūm p homogenea. hic n̄ intelligas
ea quā sunt minus nūa subtilis p se sed quā in liquabilitate ac etiā
gravitate et levitate aliave simili complexione conveniunt, lr diversa
sunt nūa. p heterogenea ite intelligas ea quā in his differe pant
lr eisdē sunt nūa ut sunt exhalatio terrestris et terra vapor aqueus
et aqua et hinc patet Respōo ad sma in stare. Ad 2dā dico
disgregatione ptium Vitri n̄ fieri ex vi caloris p se. sed p accidens
Ad nimirū cū calefactione alius qdam effectus Caūs in Vitro a Calore
cū quo effectu congregatio ptium Vitri stare n̄ equit. Hic autē effectus est extractio
e Vitro ptium grandē humidarū ad continuationē ptium Vitri requisitarū.
Qui effectus sint Caūs a Calore ptes Vitri a se n̄ dissolvunt sed melius
Vnirent. Ad 3tiā R. Rarefactionē n̄ tollere continuationē inter ptes cor
poris rari alq ~~ut~~ n̄ sit ulla disgregatio homogeneorū. Ad 4tā de
Mixtione patet Respōo ex euplice heterogeneorū. Ad 5tam
de vino

De Vino et aqua fico. Si urinat habeant, calor dissolutus in Vino et aqua in Vapores et exhalationes et hos deat mit &c. Secundo ita a gagonthy
hominis vitia, purgatio dicit calor et Velgeren Vino et aqua sanitatibus
Ea respice ad istis medicis et medicinalis calor et eng de glaucoma in
ordine ad digestionem. Ad 6to de Sectione St. Calore ad duo capitis humidi
in dissolvendo et exiccando et segregare vel ab accidens grossi ex parte illius
humoris desiccatis in gl. ita aliis applicando ac in formam pharmaceuticis
Medicinis. in duo subsunt debeam corporis purgatum, sanitas et abnegat
aliqua et depurat VS duo duas dormant &c. Facit ex hoc ita plus gradus remi
ut stringit quod si alias trahere ex pal absorbitur. Duo debeam hoc ex
pono debet sobrietas hoc ideo qui accedit ad interiora spiritus sumpsere
sanguinis etc ex primus et caulis sectionis et sterilis ex nervis facit hoc edeo
qui exhibitis removes glaucoma exhaurit. Ita dicit ex pongia ipsa
diuretica aqua. Dum ita glas arteria stringendo disrumpit, Nisi hoc ideo
ita sectionem primo Crassum extrahit ita natura ac humidorum ad ligno
rum lapidis congulo varias. in 3tio subsunt defectu humidi, Rem
cum Glacie et Crystallis multis de. Vesicae exhalationis in ea ad ly
in facie. alieno Sermo termini. Mas mori quia et alij Capitis depositi
cutis debet sudant et humectans in nitrosis. Sale ita humidi gra
di dicendi St. Deinde dies in ea. qui secundo loco ponunt pro
pacandis in aere. alia ego Vino externo Vesicam in aqua aut
Humoralis pro humectat qua ex alteris ly in dum bona ex tendo
ageres gadeo abaq ve nebula vesicis. Re ipso et objectis
est Conibo. Ideo igni a cocus facile ex cum verbi Sermo ex pentes
ea tempora obtractio. ob accidentia agendi sermonis de pari Per
mixtis ita Calibeos Sermo pertes. Pulveris vero cibis data ori
pora in subtilia alieno Sermo in acu pat ex ea ita pal gra
obpluvia recuperat in ex ipsum ex absorbi. Ita ab ore pal remo
pat Sermo hic debet pat. hoc de cyclo ad ex ponendum
dum ac ore ex patitis.

Ad 7tum. Ad eum dicendum ex duobus formaja St. Calor tempo
tenuium ming nobile appellit e. Corporis alterius ex bilioso ad
ex pluribus Sensibus ex pone. ex tant Dp Conib. Ideo ad ea

...

Stā Dis: Aer egelat aqā Vine ppria & alcoq. loqñ sale adeare. ppēr
et aqa 7 sanguis volat plurimū egelat. egelat aqa vine calcea & minge
Vinū pingoris accidētis ambientis. Aqua ex puteo hauta gelida
ita ni puteo calda quia hyeme maxy calor aeris a terre & aquarū
intus conservat subterranea gelida modo aqua ex puteo gelata
ita de fluentibus dicendū. Stā Pro sueīe aeris obtusa humiditas causa
virtutis ita sunt explanda. dm Dis: Aer cuticulam & Vinū innata. Cor.
Vinū dis. Sanguis arteriae & arbores ex Ventre ab imo Vinū. qui ab imbribus pro
aeris puro servet. C. Vdi C. Audio N. Nego. Aeris ē omnimodi aere
humectare utaqua qa ab eo dissipatū attrahere & paucum. dissipatur
debet utaqua humidus dicā corpus adhaereat nisi rarefactū. Sed
n obstat aegre debent ex humido ma ex aere magis diffusatur aqua
debent deducere ex humidore aqua. Stā Explandū. Nonne
qui stat, & Aratus corpus de humidis Ins pria Aer ē de Vadefac
ac extrinsecus. qui sibi spectat aqui, n ro de Ins pria vi causa subsequi
dis turbide facile. Corpus alienum, diffusile, & pria. Stā, & cali
dus. aqua aegra ita ex explanda. exhalatū ducendū sibi calidi
sibi corpi de humido Mistrū. nubes. Nego Dis ma. calore.
n aude de humido simplo. Vdi Dis; Dis calidus ex aqua ma
calida C. aqua salsa ab extrinseco & calido & salsa dans: non
sed aqua ē salsa ex nro sua & ē calida ab extrinseco nempe
ab exhalatis terrestri admixtis ex alio causis C. non obst
Dis aqua. Stā Salsa ducendo ē dicendo Ex aqua nra ex ymbre ortis
exhalatis calore & sorbū sibi ex nodo tenui Vinū nec pisces
sit scientiae. Stā Dis: Ibus aliquo ex Vapore calido ex exhalatis
de generatis & Sic Vapor calidus ex pisce pinguedo & ibus
ex & Nego. Stā & Nego ignem in aqua aqua evaporat
ob calore & exhalatū. Vndecimus sua ab ex halatis calidis gaudet
in locis subterraneis ex calidis nec. Stā Vapore. erumpere
pro matrix ex frigore ambiente, n ab aere. qui in illis locis servat calorem
suum ex locorum.

Stā

Ad 3tiu & 4tu. Vegã aqua ãt glaciales ni dẽ, i tempus tegẽs ibo qñ
vaporem & nubẽ vegon aeris qñ ẽ spiritus aer calore & frigt
Vnde gelũ ad nos. ni ẽ exemplar n sentiũ, ni corde ẽ stare. Sed sm
Calore Terrã augẽ ita. & 3tia & 4ta adnũ dicendũ. Ad 5tã gnon glantã, & tongn
sit aqua calor qñ tempus ni ẽ ni ex- hoc. Q aqua terrã cẽ rea ita ex-
bibẽ qñ ea deberent illã expulere. cẽ humidũ ni humor quong sit aqua
ad gnẽ plantarũ. Ad 6tũ Dr ad Gnũ plantarũ qñ nãq ẽ suffic calor
Calor terra- hũd habitatio et cultura deficeret ẽ humidũ ni
dix se sed beneficio aquã et pluviarũ. Ita calor solis et ignis gñs
Superiorũ terrã ita gñs sufficit ad culturã. Ad 7tũ & 8tũ qñ. Nã supponit
Aqua ẽ subterranei ni ẽ exemplar a Terra. sed a Veris hũfacẽs ait qñ
Calor et solis et aeris ni ex generatis.

Ad 9nũ. Vna- Saturnium Cleti ni Statũ Rõi, sponte ni aliqns
Intendẽ ni ẽ mos ita qñ Videns aeri humidũ hume nasci mundũ domere
cum ẽ Aprile explicũ. Aqua magis humectat rne humectati ẽ ex
cocatẽ ni rne. ubi C. nemo ẽ qui ita ambitiose et pretiosate
magnã adhibeat cultẽ Terrã qñ magis humectat qñ
qm aer qñ tua ẽ subtilitate. Ad 10mũ Ex gradũ diffnũ. Aer
minus humidũ humidũ aqua et crassitiei et Vicosa qñ pue
nus ex aqua ni illa ouertis in aqua C. Aer minus humidũ
humidũ subtilia ouertis in aquã Vpr. In 11tia adducto Exẽpli
explicat qñ solũ dari qñ Statu aqua hinc inde ex cursus & fundat et irrigat
Exercitus qñ hinc, aqua ni decurrat Vigs statim sicca et aridã exaderet
Ad 12tũ Solũ Diffnũ Vapor aeris humidi Vaporem C. ioo ouertis hu-
midus- humidũ N. hũ ex ouertis Vapor humidi Vaporem & ioo ouertis hu-
et humidus vij ni ita crassa. et Vaporem qe nubẽ defluẽs, ni ad Rõi
Vna pergẽs ẽ humo aqua & frigde terrã aperiẽs in rorẽ, imo ni dixi
Nix Italia Meteora glaciant nunq pergẽ- tm. et ita ad ex gradibus ni
in Pineo & Duo Date- inclusa aqua et ita ni fuit nive. gaudẽ ni ipsi
gradatis nangi glaciare. Nix Italia- Meteora- glaciant nisi pergẽ &
tm et ni volo C. Imo et ad Vegã. Occurrit Dr ad explicationẽ aqua ex terra, nã
atas ẽ ignis ad reddendũ Corpi solidũ et duri ex. Occurrit

Stū Dis: offer egelat aqā Vnde ppria & alterā despū solē adorare. posū
et eqm ꝑ longū volut plurimū egelaret. egelat aqā Vnde aliena & nunqā
Vnde pinguis arida libi ambientis. Atqui vn̄ q̄ videt hunc egelū
etā mīs putet calā quē hyeme maxī calore acui & ferique et aquas
inde loca ad subterranea gelū mole ꝓfugere ibiq; ignē ꝑcurare & mul
tū de flumibus decedē. Stū Ptō Aeris circūfusū humidū esse
aqua ita sunt explanda. Dis: Aer circūfusū aliqua humidū esse
Liber dis Gabriel & arbor q̄ a Vento abyssi Vnde. qđ abundanter pro
bare pluribus rationes. C. Idē C. Omnia N Nego. Aeris ē ompīs dare
humectare utaqua qđ ꝓbem ostendit & tamen ꝓ quamcunq; differentē
diabus utrasde humidū dicēt corpus adhibere nō tamen aquā, sed
nō obstāte negare debemus eē humidū nisi ꝓ aere nisi ꝓ differentē aquā
debemus deducere eē humidum aqua. Stū Explanda. Neque
qđ dicter, Aeris corpus de humido sit ꝓpria Vnde de Vndefor
ae effringne. qđ ibi ꝓcter aquā, nō vē de ꝓpria vi aquis habet ned
dis tantū le facile Corpus abeūs, diffluit ꝓprio. Stū ꝓ cali
dite. aquā aqua ita ē explanda. etiamsi dicendū Stū calā
solū corpus de humido Multū aufert. Nō plus ferri calore
nō auferē de humido simplū. Stū Dis: Dis: salsa ex aliā rem ē
calida C. aliq salsa ad extrā ē calefacta N salsa dis: non:
Sed aqua ē salsa ex rē sua N ē salsa ad extrā nempe
ab exhalatis terrestri admixtis et alijs causis C. non ob
ꝓbā. Stū salsa ignenda ē dicendo Ad aqua nisi ex ignitis ortis,
Ideo ē fieri calore ignitis solis ex modo tenui Vnde nō ꝓfundi
dit ventrem. Stū Dis: Omnis aqua ex vapore calido ut ali
dis generat N Ex vapore calidis et ꝓpter ignē ignitis C. Idē
et N Nego. Stū N Nego. Ignem ē ignis aqua evaporat
ob calorē et mixtū. Vndenam tū ab ex halatis terrestri ignis
in loco subterraneo inclusis nec ꝓpter ignis. ignem ꝓpter
ꝓ mixtum ignis ambiat, tū ē dare qui in illis locis seruat calorem
suum calorem.

Stū

Ott. Ite. X. Vega. Aqua ex plumbeis in Ite. Campus Aquis ditio qui
frangunt & minima. Aqua dicit quia in aqua calore & frigore
Vnde quia ad nos. in Germania in Centris in orde. Strate. Ito Pro
Calore Terra. Aqua. Ita. Ite Secunda. Adsumi dicendi. Ita ad agricolas plantas, arborum
vit aqua calor qui frigus in in-hac. Ite aquatis terra ce vna va-ca
bile qui ea. deberamus ille aquare. ce humida in humor quoq; aqua
ad prae plantam. Superest Sic ad Germ plantam qui vna & vitis et
Solut terra. Ind habitatio et cultura deserueus & humida in
tic Se sed Terra qua aqua et pluviam. Ita calor solis et aqua pro
Superiores terra ita qua subest ad cultura. Ite. Ite qua. N. Supposita
Igne ex subterraneis in Germania a Terra. sed a Venis subter ad qua
calores ortis et exportis in ea generantes.

Ad III. Vta. Saturnius Stella in Aquis Rat. Aqua in aqua
Intra in Anno ille qui Vidus aeri humida Aure nubi intra Aure
una in Astris oculis. Aqua magis humectat vne humidi & ho
minis & vne. ade C. neque qui ita aquae et Aeromantia
magis adhaerescente Corporis qui aqua magis Aeris Aqua
qua. aer qui sua Subtilitate. Ade Ite Ita godio Astro. Aer
minus humidi humidi Aqua et crassi Ite et Nix ea qui pue
nus ex aqua in ille. Aeris in aqua C. Aer minus humidi
Humidae subtilia. Aeris in aqua Aqua. In Stria adducta Terra.
explica qui solis Aeris qui Stati aqua Aeris in de ex aeris & Aeris et Aeris
Terram qui Ane. aqua decurrit Vias statim Sica et aride evaderet
Ated Solus Astra Aqua Aeris aeris humidi Aqua Aeris C. ios aeris hu-
midae Astra. N. Ite ex Aeris Aeris Aeris magis pulmones aer et
et humidas in ita Crassa. et Aqua ex Aeris de Astra, in ade Aeris
Aqua Aeris Aeris Aeris Aeris Aeris, Aeris Aeris Aeris
Nix Stella Meteora glaciant nunc Aeris. tria. et ita Aeris ex Aeris in
in Aeris Aeris Aeris inclusa Aqua et aeris Aeris nix. qua Aeris in Aeris
gelatio nunc glaciari. Nix stellae Meteora glaciant nunc Aeris et
tria et in Aeris C. Aeris et Aeris Aeris Aeris ad Aeris Aeris Aeris
atas ex Aeris ad Aeris Aeris Aeris et Aeris. Aeris

n̄ altera q̄ hoc tñ dñs q̄ dr̄ ꝑpetuū tñt ens dr̄ ens. Ad 2m̄ argt̄
Phs. ꝑbus Quarti d̄ ethra gñatis ac ꝯ re. ndr̄ Ad. Dicēs ad 2m̄ dñm
q̄d aurigam̄ cū calore gñatiū ac ꝯ re. q̄s ē calefacere humidū humectare
Quarti d̄ ethra celestiū ac. ꝑ aeribus elementalib⁹ c. ōnis ꝙ ferm̄ cat et N̄ ergo
nae. hoc ꝑ ethra celestiū n̄ ꝑmittat ex ēssa- diuersa ꝑmā Ad tñ
d ex. hoc ꝑ dñm- debi et Xpic elemñ aeriformiū ꝑ ortē. Ad 3m̄
Ad 3m̄ Aristes cū ꝑpō n̄ ꝑ stare- cū ꝑfecte n̄ tñ dñs ꝑ ens
calor is qui caminj ferrei ignis ignis. Ad 4m̄ dñm et ꝑbm̄ ꝑpositū
Rantes cū ignis n̄ corpꝰ ab ej sede- sed a forma- ignis tñ ē mixta
in terra corpꝰ n̄ ab ej sede- sed a forma- ferrū. Ad aḡm̄
ꝙ dicendū ꝑfecte- amen Ista ni mixtus et ꝑfectus ut. Occurrit
ꝑgebat Ad 5m̄. ꝑnd ej amꝰ Phs. Calor ignis ē destructiū aduersi
mis et altera- tñ grauia aduersitatis C. Vid hoc ignis ꝑfecte et calor
Vitalis ut patet ni ardore- fomentū ē destructiū aduersi n̄ ē mediū
N. Ista Phs dñt Calor Vitalis humidū C. ē humidū ex nā sua. N Phs et Aegr. ethra ex ꝑtes ignis
ꝑ ē ens ꝑfecte siccū dñt ꝑpō a frige- terra n̄ ignis ē hū
humidū. Ad Phs N Aegr ꝑ n̄ ꝑfecte dñt nam da. Aristes
Ex Aegr alter calor hñ diuersa gñia n̄ ꝑ ē ꝑpō ꝑfecte
Ad 6m̄ Phs & Aegr ꝑ ꝑfecte n̄ ferri. nam ethra hyemali ignis
ignea alis agam calidus ē ꝑ Aristo ac. tñ dr̄ ens ideo ignis calorem ē
ꝑprie dicendum ab aeris calore Car aute Ventus calidus et hyemē
frigidus ē Sene. ex glacialis alis

Punctum 4tum.

Grauitas et Leuitas distinguūt ne. rū a formis & elementis. Quid si inre. Quod ueniunt. & elementis et ū bi.

Videt ḡm̄ Grauitē et Leuitē ideo ꝑfecte subtiliꝰ Aristo. Ad. Sed ꝑpō ad Aristē
rediū te. ad 1m̄ Ista n̄ agam ad ꝑpō ꝑ ꝑfecte ignis cōmiste. Ad
etā ꝙ ens ꝑfecte simplex dr̄ n̄ ē subtiē. Ad Aristē loq̄ tñ ē de
ordine ꝑ naturā Ad. Si Terra ꝑfecte ē aeribus- ꝑmā ni amen
ē ꝑfecte ubi n̄ dedicadere. Ad 2dm̄ Ad ꝙ grauia descendūt et leua

virgā hūd habeāt di mām Dr: libi mād. gravarent qđ ē vtra Terrā mām

200 Videz Gravitē et Levitē nō cognoscūt aggregata amanū Elementū
Ē ame dogs qđ Ignis et Terra nō habent gravitatē, sīb nō Gravitē et Levitē nō ē
me contrū nāe nō Elēntū secundū ad in finitū. Ide segnūt ē aduersū aggregabilis
cēt diuersa Gravitas et Levitas et qualibet Varietas Elēte varietatē aggregati
sed regula qđ aduersū qđ ē falsa. Ad oppōs Videz una et eadē Gravitas
manēte Gravis et Levis: ut videre ē in Terra: qđ ē gravis dū ē Terra
dū ē extra ē mātē calidū.

Stio Videz Gravis et Levis nō ē spectare Elementū ut Terra et Aqua gravia
et aqua Ignis vō dicūt Levis et aer Aqua qđ ē Elēntū. Dr Elēntū qđ
Ignis qđ vō dicūt Levis et aer vegetū destinat in Terra Pōte Aqua Aer Ignis
hd aliqđ gravitis decrētū de in gdcari. Dr Ignis aēr vegetū descendū
in ē vbi ē aer. Dr sīl ē dicūt Levis. Vtra Gravitē aeris hd ē vnus
Dr Ignis nō grauitat et nō se attrahet sua terrā et aqua sīl
cēt qđ Volūtē Dr si aer ascendit locū Ignis ascendit ad
cadū a Terra et aqua qđ ē gregat in pōtib vasculis aeris aqe
tract ab Ignis destructōē. Dr nāi aer gravitat et, nō cēt nubes
sup ālū. Vtra Ignis gravitat terrā hd ē vnus Dr plus tñ Ignis
et aqua ē vnū, nō gravitat Dr si esset ignis terra in aeris aqua et
hd ē occupat locū inferiorē ad ign ē gravior. Dr Cadauera bestie
cadūt ad aqua ē fortis, tñ aliqđ ē hoc dicūt ē cōtra hanc
aqua fluitat Dr Ignis cassis bestie Nūcio agens imitat Ignis
dis

Ad Videz Elementa nō ferūtur gravitate nō ē propriis locis Dr vtra
qđ ē aer qualē ē facilis ferri deorsū ē cadis qđ ē cadis ē loco superiori in ifīm:
ga. ex. in terriori supra. Ide ē de Campane. Ite velocis altioris ē locatis Dr de.
Dr Elēs tendūt ad Centrū qđ ē dessolūtū et hoc ex opposītōne ad
gravitatē superiorē. Dr Terra gravitat in suo loco ē ergō ad
alia Elēnta.

Respondeur

Gravitas et Levitas nō ē passiones absolutē Elementē Vocant Virtutē partiū
illorū qđ ē ad suū ordinatū ad mundū Elēntū ē contra loca

Descriptus

describant autē ita. Grauitas ē potēs corpori mobili nitrūq; p̄cendi ad mouendū corpꝰ deorsū ut quiescat ibi.

Leuitas ē potēs mobili corpori ita trahi p̄cordinari ad mouendū corpꝰ sursū ultra quiescat. Differūt ama gr̄s ⁊ leue et p̄ma ē mobilis. Item ab impulsiua. q̄ hec pducit ab agente intrīco. Item a potentia motiua. Grauium q̄ hēt ē p̄ma determinata ad motū sursū aut deorsū. sed media differens sumunt ap̄licitē. leue ⁊ acta. leue dicunt ⁊ habitus siue q̄tas potentes mouere corpꝰ. Deinde ⁊ acta. leue ⁊ dicunt actiones suas hoc ē motꝰ sursum et deorsum. Item sumpsit rōt.

Propō 1ma

Grauitas et Leuitas, ⁊ formē positiue et accidentē dispōte a subito leue et aperite et densito. Idcirco eas autē tales ⁊ tales materiarū ⁊ totius existentes a nra dimittam grauium et leuium.

Prima. pars. Vtra. antiq̄ Rō. Ēt experimur grauia in pauitē gēris. et in celestia. et ⁊ in pdita. sua vi tendunt deorsū. Rō: graditur ⁊ ghabet pro. tyeu. Dic ex̄perimur leuia tendere sursū. Rō: leuitas ē quid positiuū. Item sensus. motū sursū et deorsū hri a virtē extrīca, hec ē amedie gliaq; ce. dente mobili. corpori nec. hri a rōe ut putabat Empedocles qui obtinuit ma. ximam sphēram ceterorū corporū ignem cū q̄ abhorret et deligat. Vnde, vi grauia ex. sue motu. rebus grauiente. dic. p̄pellit, nec. hri a Terra alba. hente. corpora grauia p̄ virtē Magnetica. Item Rōe. Ēt ide nec cadendo, grauia corpora caderēt motū deorsū cadendo leui, caderet, motu sursū, et ficaret arrarbores Cāa. 2de Rōe. Ēt nequeret violenter ⁊ lenta pelli ⁊ rarefieri. tes motꝰ numerat. 3tia Rōe. Ēt hoc ligꝰ pt̄ fauilli pulueres ⁊ magna. Terra globa. descenderet sicut facilis trahi pulueres ⁊ globa terre magna.

2da. Pars. Ppōis Rō. Hoc mysterio Eucharistie, vbi destructa. substa panis, manet gravitas Rō: hic dicit ⁊ substa dicit ⁊ dicit ut forma. a substā, ⁊ forma habitus in mā panis ⁊ dantz Rō. ⁊ accidentales.

3tia. Pars. Ēt a rarite et densite dicunt, Ēt hoc ut plurimum. vbi densitas ibi sit grauitas. et vbi rarefactus ibi sit Leuitas tm. gndaz leprantz nam fumꝰ et nubes ⁊ densiores aere et tm Leuiores ille. Ligna ita densa et Leuia aqua, plumbum grauꝰ ⁊ oleum et

et grauius terra. Ad summū ēt rarritas et dispōsio ad leuitas et dilatabilitas, ad grauitez. Hinc etiā habilis Artifex ut aliqs diminuat grauitatem et leuitatē. Actus ptis rationis. Et oculo apparet neccessa admittendi differētia grauitatis et leuitatis aquarū ex quib⁹ Elementū. Et inuenit ī quantū quod Elatus sit leuis ī aqua et grauis ī terra tenere rantū et mistura quarū Elatus in plantis et animalib⁹ Elatus in pollentia germinatiua et terra nempe grauitas et leuitatis Et, cui ī singulari mistura pōt dari tale germinatiua et mistura Elatus ut possint mirabilium species in eis fieri.

mihi deest

Promebori in tertia ista pte Speciei Plotini. cuius Ratiōnis dicunt Graiugi et Leuitatis et mistura, seu germinatiua quarū Elatus ī ingressum pōt a Plotino de mirabilib⁹ gebbel cum Plantis explicatum gaudes et ī aria Cauto et grauitate quarundam Animal⁹ Et: gt Grauitas et Leuitas ingressi ī rabi et radii inuentura Elatus ī terra. a forma debita Corporis grauis et leuis. aque mistura mirabilis ad motū terrē et decursū et accretionē. et ī terra quā Elatus grauitatis et leuitatis ingredit. Natā ēt gt illud grauitatis Elatus ī terra grauitatis et leuitatis gt ingressū ad diminutionē formā Corp: grauis et leuis. Et quanta ta diu manet grauis et leuis ī actu aut gt diu manet illud ingressū

Propōsitio

Quibus Plantis eueniat Grauitas dura, Mortua et Aqua ab Leuitas semper Igni et Aeri ī Agitatē.

De Terra. gabet Ea. ingressū ī terrā et bona ibi illā radicis humiditatis et de aquis cui ī dat ab Centro gt Terra tendit ī illud et ī ab alio Corpore detrudi nec illud queuiat extrahi ab grauis et ī potū fauit et grauitatis. Hinc ab Vniuersi ne ingressa illuc de projectat gt ingressū ī aqua etiā ēt grauis. Deinde et Aeris Ea. ab Elatus grauitatem eat debēt tendere ī ab Centrū Vniuersi. adeoq; ignis ab aere ab Elatus facere ingressū ut descendat, Aer ab aqua et terra grauitatem et ingressū illā amittat et accedere ad centrū.

Zelo Jacz. De inæqualite grauitatis et leuitatis. Obz. Qz terra est
e aque grauis. Luce. Sumne. Grauc aeris grauis. qz multo. Et adornatis
Leuitate aeris. accipiat. Gallo qz in primitiuo. qz pulsu et in petuongiado
grauz atra. in pedonta aque. Et nec. qz accedat ad centru. diuecc
dare ab eo qz apetit inferiora. Cum. Et aque atque. in inane hanc
a pbic. Accepta. Sumne. grauis aeris non solu inuita. sed. Et tia. grauz. et
multu admixta. Et leuitas et apetit inferiora. Loca. Non inuita medium.
Et magis terra. qz aque grauitat. hoc. Vna. in petu. qz ei atqz ei. cones
ut accedat ad centru. Et. Sumne. Leuis. Inuita grauitate accipiat. qz ea qz in
Et admixta. grauitate. diuecc ea qz apetit. superiora. loca. diuecc ea qz ge.
ret. Summu. in petu. ut accedat. Et. Vna aer. Leuis. Sumne. accipiendo
Et. Sumne. quo et alio modo in tpe. Et. dicit. qz fauit maxime in petu
ut accedat.

Propoo 3tia

Omita pura. Grauia et leuia. in suo puncto loci existe. in qb naturo
grauescunt nec ab illis discedere valeat nisi mouendo. ab extrio
nec. Et. nec. nec. Et. Grauitant et leuitant. hoc. Et. in nitrum
Et. et. tendunt. in. Et. in. superiora. qz. Et. superiora. qz. Et. Ita. ut. Et.
qz. in puncto. Et. grauit. et. Et. qz. Et. in. Et. et. Et.

Rao. Et. qz. Et. Et. Et

gñ ab extrio cũ grauia sive eigdẽ sive diuersã grauitis sive eiusdem
sive. cũdgalis magnitudinis, et figurã dz velociter mouentur de eorum
et dgẽ t ꝑe ea cadẽ ab intẽ dimitte. quemadmodũ patet. Ita Vi. strong. quibz
ve ad plurima exponũ in una fico cortice pono cui digitũ ꝛ cacio magnũ gñ
vix manibz sustinere poterat et ni calam quadrilibra ꝑ multũ maior
cũ magno labore. Quando et rationabile uidetur facili nu dñ unum ꝓ theorã
exponere optime tñ eis sore ni fides parum grauibz. Dico supposo
ꝓportiõe medij. Cũ aqua sit dibz grauibz et portiones gñ dẽ cũ illo
descendunt gñ dẽ sustinent. Deinde grauia aer vs ut medius ꝓportiõ
ex re eibz grauibz si ni ab extrio ni in ꝑe portiõ gñ violenter vento
agitaz rami arbor grauia ut pomaria cuius globz ni ꝑ ui ualde
deorsũ descendere gñ ab ea dñ agitatus resistendo grauia sustinet
deferunt ꝑz.

Ꝑz. ꝛ plex ẽ correctus Grauitã ala Grauitas ẽ cõ Intrinsece hoc ẽ ga
grauis Corpus ni illius magis omnis ꝓpinquũ ad locũ deorsũ et centri
huius globi ad subiã globz corporis ut plumbũ ni grauius in ambitu
ligni ẽ ꝑ Solũ aeri relictum aqua subiecis magis ad centrũ appro
quet qñ lignũ. Alia Grauis ẽ cor extrinsece qñ attendit ꝑes
huic ꝑ plures ꝑtes Grauitis magis ponderare ut lignũ magnum exce
dat modicũ plumbi Extrinsece qñ plus ponderat. Ad Vi: ni corpo
re Grauium sit uis grauitas cõ Extrinsece ni Intrinsece. Causa
quam differamus grauia aliqñ ni mitrusione dñ ni faciendare.
ht vasa medij ꝑ qñ ni ea grauia. dat descendere ni ea
ne, ad illud medium subiqñ petunt ea ita re. hinc accidit ea
cipla Vasis Intrinsece. Cũ enim petunt ꝑ alia descendere ad
centrũ suum. Idea dicit qñ dgẽ motũ Intrinsece attribuit
Corpus cũ dubia grauia qñ unum grauius ea cadere ab ea dem
dimissa faciat grauitatum dqualibz medio potiri subiri contra appropinquari
et illi undqñ ꝑ extrinsece motu fieri grauius unum corpus grauius ponde
rans magis plures ꝑtes medij relachi et ꝑtes plures longiores

grauis

grauis multi gressus dicerit.

Dicet. Vbi ē ion vis effectua ibi ē ion effus. sed in grauori corp ē ion vis q̄ in alijs ē ion effus adeo magis Celerior. Quia grauis ion ē in pulsu cadit in corporib subiectis pl̄ min grauib. Pulsu velocius mouet. Ita ion in tuo argumō ion ē velocitē magis. Ito Sagitta ac dna pte ferrea. altera ligned. de mipsa cathuri alijs, heterogenitas n̄ cadet in gtm sed pars ferrea alijs tanget tunicā pl̄ ligna. Vi appareat magis grauitare ferrū pl̄ ligni q̄ducam magis celeriter. Ad ām ubi ē ion et 2mo vbi effectū ibi ē ion et eo modo effus C. alio modo Ad In quocūq̄ aute corpore ē ion vis solū extensiue. n̄ intensiue. ita gtm q̄ducat alia magis ion Extensiue: n̄ intensiue. vbi Ad Secūm. Non em ideo n̄ dr attendi ex celerite magis ictus sed tm ex ion grauitatis in pelente corporis. Item ad proble. dicendū q̄ secundū omnia manens quo ad grauitē modo magis modo minus pellit ideo recte ex ion i. pelli magis velocitē. Ad gradum ad calē Velocitē magis stat diuersitas actus. Quātitas, durities et grauitas corpis dependet. Ideo dicimus magis grauia dari in tensione extēsiue corpora ibus pl̄ minus grauia. Nō tn dari impulsū pelli ad minus n̄ tanto motu. Velocitas cadit no solū in ictū sed in pl̄ corpis. In centro ē ibi pl̄ una pars in qua n̄ alia. Sed globus pars supra unā vsq̄ ad centrū pl̄ una. Ideo determinatū in pulsu determinatū pl̄ motu Velocitē ad dictū ad vsq̄ corporis subi. n̄ una pars sed omnes simul, quasi indiuisū ion pelli. Obij. Ad Ā Secūm. Ad ion illatā. virtual n̄ ex ion grauitē minus pl̄ sed ex omni re exigit pl̄ hoc vir ex causa librationis quātū, mutuā ad extrema pties sagittā in tendat Ad secundū vel dicit in centro librationis sagittā pl̄ ē centrū gra tuli pars ferrea vehementer impetum et velocitatem dat motui impellit totaliter. Vim partis ligneā cogit accendere. et ex primo ibi dimittit. Ad secundū dicit ad ea q̄ ex ion ē ordinis. ibi dicit. Ad tertium vbi ē gd ē ordinem, vbi dicit hoc ē gd ex maxima Virtus ducens ad agendū ion Virtus ad aliq̄d superuenit cadit vi minus pulsus q̄ quod procedit vnico eius impetus gratis aliqua mora in suo cursu.

Rebiqua - quod ad Aristotelis tradit Solent de Motu grauiu et leuiu ad
aqua moueant directa et cu grauia in fine Rebiq moueant qm in pacio. Vi
deam in sno tuncto Controuersiu de Motu.

Solutio Argta Contrariu Sententiu

Ad primu Decisio Puncte non stetit in Argto. Ea ipsius nu opponeter manifesta subsistere
tiu: adeog et Falsu. Illud quod mouet et q mouetur exigit a subiecto aqua simultane
tate coexistentia etia ad illu de quo mouetur requiritur ut presens sit aqua subiecto
pus in Loco vbi quod Corpus mouet aeternum manifestu Exemplu de Corpore
Celesti et hoc resultant ex tempo motus Ethicum volens opponere mouy Celesti diuina
et grauitate deorsum, ortiz immediate a Substia, sed a grauitate et Leuitate.
2do stetit concurrendo diuendo quod in dicta Causa Formali reuera et vigore
del Vehementis et motoris deorsum qd mouetur pupio ad hoc Celestia mediante
motore in forma Substiali ubi de motu pupio nostro deorsum.

Sed contra Nam Corpus Celeste Corruptibile et Lune. opponit Celestia et Lunae
nisi Grauitate et Leuitate de tempore opponitur Celestia cum aqua quod
diuersarum agibus inducit Grauitate, seu opponit Celestia et Leuitate opponitur
ad motu diuersos quos intendunt aggregate ex illis Celestia potest in corpi
Celesti Lune opponere aqueptio ad Celestia Lune opponit, grauitate quod pu
pio cuius effectu non est unus pupio qve. sed ydeales aggregati ex accidens
dicit Corpus IV. Ea non stetit aggregato Celestia grauitate mixta et qualitate
retinendo eterum grauitate et Leuitate corpore Celesti aggregato et Celestia
Lunari ubi Celestia grauitate Lunari mouet aqua ad, et retinent qd aqua de
orsum mouet ad Celestia grauitate et Celestia qd Lunari deorsum et de Lunari
Lune. Celesti ut Terra et aqua Corpora Celestia quod ad Lunari non mouet
qua qa ut non Vacuum quod ad Lunari mouet et ad Vacuum de
mu qerit aqua ipso adhuc Terra Lunaris grauitate et aqua
Lune celestis.

Ad 3tiu. Opra Leuitate Ignis non mouetur obliquando. Ea ipsius a
qua ignis ipsius obliqui desiti facienda ex obiecta grauitate
sed obliqua extraordinaria in puncto Celestia subiecto aeterno
motu Celestia grauitate Lunari mouetur aqua Celestia et aeterno
eodem modo de hui. 2do Negr. Ea ipsius mixti ex accidentali Corpore totali aere

pter

Propter maiorem circa quam occupat gravitatem quam postquam se collecte convertent altiora
petit nisi forte in via a circumstantibus variis tamen valide opponens ut ad Sphaeram
tam lucidam in columnis pervenire nequeant. Intra levitatem aeris animam rationi occu-
rendum dicendo aerem se continere. Super terram non ut respicit suam proprietatem
quam est ascendere, sed ut propter universi ne scilicet sequatur vacuum quod
detentio non est ipsi violenta quam specialis proprietas non violentus quillo modo pro-
nis bonum commune. Non enim tunc impetum facit contra illum imo oblita sui utilis securus
impetum facit. Ad 2dam Rationem dicendum aerem non appetere locum sursum quando
interponitur bonum universi sed quando eo salvo relinquitur suam speciali proprietate
ac natura. 3tium Argumentum supponitur. Nubes enim sunt supra aerem ideo quod sint
magis leves illo propter multos spiritus genitales et ex halitibus quibus constant
non vero ideo quod aer sit gravis. Intra gravitatem terram Argumentum ita expedienda
animum. Terra. hanc quam oculis cernimus non est pura et sincera sed multis
fecibus aliorum corporum admixta et peregrinis corporibus. Unde non mirum
quod aliqua graviora sint illa. Ad 4um Ita Terra est spongiosa et cavernis
non solum magnis sed etiam parvulis corporata inquam per poros absorbens et permeant aquam
et hoc sit quod ibi inveniuntur aliud etiam ibi reperiuntur pecunias aquam ex quibus
flumina fontes et putei vivi gratiam. 3tium Ita. Cadavera postquam
aliquibus diebus in vado iacuerunt solvuntur diffluentque in sanie hominis
plurimum flatus aerei cuius impulsu ad summam aquam redeunt et supernatant.
4tum. Pyrrhus lapis et quidam alii ideo apud inanantque in illo ob
admistionem vitium superiorum ponderum gravitas terram non proponderat.
Ad 4tum. Ad 4um Argumentum. Aerem qui est a voce evitante
impurum esse et permixtum humoribus ac ex halitibus gravibus ideoque facilius
descendere. Addo propter somnum cum gravioribus et somnum et voce in adiacentia
deferuntur deflecti et per hoc melius audiri. Ad superiora autem si efferuntur omnium non reflectuntur
Ad hanc species audibiles versus sublime missa facillime a ventis
dissipantur qui non ita deorsum dominantur. Ad 5um Argumentum Galenus 4 c. potes
enim ideo partes terram ad centrum deorsum quam si purissimam habetis
gravitatem permixtam contrario.

Punctum 5tum

Datum Vera et substantialiter mistio ex Elementis? quo do Elementa manent in mixto? Aliquet Elmtum pene in aliud ime diate transmutari? et pene ex duobz Elmtis aliud 5tium generari.

Vides quo dlagi vera mixtione. Ut dr et ee th nadli alto ugit grei gdlia n goet qut nadli li dares Za ni ee unu Elmto ibo abolitum putares ut un des Elmtu mistio dnt ni unu seu ugi attendere grauu aut dstendere Leuia ut mistiear gt ex utro eaum &c

Sed Elmta manere gdtu ni mixto hoc dubi formaturo tubi ita &c segis alia gt formi dubitatio manerent ita. ni gnatu alcuna Elmtoz ni alio. Za equa dubia in humidu hz uenieqs lu ioro. P.2 Elmta si mae mistu Ex manent ni mistis ut mira. P.2 si Elmta in mixti one forum pany Ex: ni mistoz. P.2 Elmta et gdinata ad mixtione tmpi ad qm gistantyn trai Ex mixto ni e deperdie Elmtu qe ni thl ordine; unia ad lui corrupnu tmpe ad lui bonu. P.2 Ex iste et edoluerug ni Elmta Ex hdc gerbi amarent ni mistio Za ni ad resolua totu aliqd gt dli mixti.

Stio Vides Elmta tam Symbola qm dSymbola. n qm inuicem ouerti imadue de dSymbolis gbz. P.2 Porro nunqm ouersab radice ni aerem, qndo em aer ordy e augeri terram. Et ratio qa e adeo grauis et densa ut negueat undre ni aerem resolui, sed grys mo ebullire ouertuq. Et aliqn uim ea rumina montium ni aerem ouersa fuisset. cum ibi ni aer pumice dnis Elmtis Vegez. P.2 nec aer gt ouerti ni terram Za terram e ttrabacti ntis. P.2 n pt tstendi qnda ignis potuit ouerti ni aquam ni adtre sed potiz ni fumum et aerem dum ab aqua extinguig. Undeletmii gnatz tritio accensy nitra aqua totig ebullit ni trauisset ni illam undre sed extinctus manebat ibi. P.2 Aqua nunqm gt ouerti in ignem qui ch huig experia. Hinc et flamma candelg, guttula aque posita ni balsi illa mi e ouertet. Sed fortiter ultra bauerit Ex: &c De Elmtis Symbolis etm gbz. P.2 Ignis nequit ni aerem ouerti, alias oportuit calorem ignis remitti ad calore aeris. Cum aer ni ui ita adhig ut ini

Hoc n̄ admitt. Ex. C. aer n̄ p̄t ingredi in ignem alias ignis semel accensus ex-
tingueret. B. Terra n̄ p̄t ingredi in ignem ut pateat in Aere. qui ingressus
n̄ p̄t. Item de Laterib⁹ qui informati mitteret. primitet.

Respondetur

Recto ex. Vi mixti sicut Corpora salvata Corporū. sicut quod sine. Propter
Alia in p̄ria p̄ quā multa corpora debebat. quod partes corp⁹ stare. plures unio
ne ordinant. Idem. Apponitur locale mixtae. manentib⁹ earū substantijs ipsi
mixtio fundet et fundanti. ut in pugna inquit grauiū. hordei et tritici. Alia p̄ria
ad aliqua etia adiuuans ut p̄ mistionē agnoscit. et reactionē mutuam inquit. Alia quā
Cortan temperies reducens. Mentis aliqui subtile. Aquae dulcis. Salsa Corpulenta
Calida et frigida admixta. Item grauis et ad terā pendit. et rectinquit. Alia Corpulenta
cui ex diuisa alegrū et ex mutua. quare alegrie quia quiescendo. Idem. mutuo
tal. Pria mixe. inducit. Mentis. Reactionē aeris quia quiescendo. Idem. mixti.
p̄ria alterāt mixti ad introducend⁹ mixti. Item Introducens. forma mixti.
de hac. p̄ria mixtionis sit.

Propoo 1ma

Mixtio p̄ria sunt duo. Sic descripta. Vnio miscibil⁹ alterati. Mixta quae
ret ab experia. Probatur ex mixtis. Vniuersa. Mixti Corpora diuersa non ab Elemtis
et quatuor. Elemta. ex Elemtis profluent ex Elemtis. Mixtio p̄ria debite attenuatis.
Vnio etia quae ab ordine admixtis. Mentis antiquis. Mixtio p̄ria alterans mixti
nens et mixtus misceribilia. hoc dicta corpora. quod a quo quae mixti non p̄t esse
one. secundum ex diuersum alterata. Nota. hic fit admixtionē mixti non p̄t esse
magis ens a Elemto. Sit duo mixta ex uno Elemto pulveri ut pisces et alia. dulcia ex
aqua. Sit mixtio diuersa ut ens quarundam admixtionē. Nota. dulcis Mixta fit
mixtione mixtus. Mixtus. Ignorans diuersa species seu. Mixta. Sit mixtus dulcis
substitia duas misceri.

Propoo 2da

Elemta mixta manent forte etiam. hoc dulcis formas substitia Elemtorum
Sed nulla necessitas admittendi actuale generantia Elemtorum. mixta etiam
illa dicit explicari. sicut mixtio.

Propoo 3tia

Elemta. manent virtutes mixtorum fortasse. Sit virtus. Elementa. dicit
ens. Mixti ad virtutes tuentur Elemta mixtis. Mixtis. virtutes. dulcis explicandae
et virtus abstinentia. generis.

Propoo 4ta

Ens Elemta virtutes manent mixto mixtibus primis virtutes abstrahendi
dulcis Elementa. Elementa. Elementa. Elementa. Elementa. Elementa. Elementa.

Singulis ois retrouerd in minuto cuiuncty hoc ē in gradu valde remissiori qđ in illis
Intelligē Virtualiter subtilis q̄dm formā minuti ꝺ̄ gradus affirmātē cum forma Plumbi
nō eo qđ exigit maior Plumbi gradus q̄ exigunt gradus formā Plumbinam. Dicit
Intelligē Virtualiter talem Qa qđlibet minutū non haberet ex sua ꝺ̄ natura
gradum ois Plumbi cum Plumbi qđ in omnibus ois gradus ad formā Plumbinam, cum
Qa Plumbum ē mixtū tm̄ ex multis Corporē et omnia ingredientia. Qa ergo
a Plumbo amouē et alterari oportet qđlibet ex illis sua proprietate qua valet
contra Plumbum. Et dicit Qa Plumbum ē mixtū tm̄ ex eo qđ q̄ prevalet
ex vi sua ordinatē.. Ad. Qa certū ē. Qđ Mixta hūt Plumbum amouere
Virtualiter valde et qđ solidum in forma subtili hūt cū Plumbo. Et qđ vinū medicinā
q̄dam Plumbi. Et qđ admixta Plumbo ordinatē. Et vinum ille. pōt ois Plumbum
Virtualiter Plumbo et Plumbum vi q̄dē virtuali vinum Virtualiter.

Propoō 572.

Ex. quilibet Plumbo q̄ aliud q̄dcunq; Plumbi grauis imprime virtualiter symbola sue
ipsius symbola proprij sc̄ Plumbi. Ita Plumbi cū aliis sua strangi. et alios
paucos. Plumbum autē symbola ill̄ qđ vi aliqua Plumbi sua mouentia ut
aqua et aer ꝑ humiditate ꝺ̄ eniunt. Et symbola autē illa qđ vi aliorū
ipsorum Plumbi simul ut aqua etiginē.

Ad. ista. Patet. Qa Plumbum agendo in remissum patiens assimilatur ibi ꝑ
accidentaliter vi aliquo casu. nam Plumbum hūt Plumbi strangia ꝑ quos agunt
in se inuicem. Pari ratiōe Plumbi qualitates participantia assimilatur. patiun
accidentaliter. Et. etiā generatiō substantialiter assimilatur. patiun
aliqo. patiens unum Plumbum ex alio generari inducte et quorū vi aliud
Qa assimilatio accidentalis vi Plumbi corruptiui et intentionē sua ordinatē
ad assimilatiōnē substantialē. ut patet inductiue. Et etiā vi Plumbi virtualis
laudibiliter assimilatiue patiū aliquid Plumbi assimilando sibi subiecta. patiun
Ad. Videmus aliqua inuertere terminum vinū qualitas vi in vocē qualis qualitas
dicimus qđ videmus corrumpi aliqua etiam vocē. Sic videmus aliqua Plumbi
calore sibi in proximo nec vi remedia duo vi frigida aque augescere quidē, minui
vi spū ignis. Et. alia qđ videmus dicere alia ad genera qđ vi videmus
Plumbum pōt. Qa vi Plumbi symbola aliqua debilia Plumbi ꝑ strangia vi ambiens
Plumbum duo. Et. de symbolis Plumbi frigidis fixis aut ignitis Plumbi quartum vi

Ad

Propoo

Ex congressu duorum Elementorum dissimilorum potest tertium ab eis diversum emergere, ex congressu
rum Elementorum symbolorum non potest. Ratio omnis est quia aer potest fieri ex igne et aqua similiter
agentibus corrupto eum frigore aquam remante humore. Et corrupta siccitate ignis
et remante nunc calore surgit aer. Similiter ex congressu terrae et aeris potest
potest consurgere ignis corrupto eum frigore terrae remante siccitate et corrupto humore
aeris remante calore efficiens ignis. Et quamvis illud sit difficile valde propter in puritatem
Elementorum et distantiam non tamen absolute repugnat naturali et physice fieri. Si enim applicentur
similiter igni et aqua ideo ut calor ignis valde superet frigus aquae. Et e contra
humor aquae siccitatem ignis poterunt ipsa Elementa agendo et reagendo, ad eum gradum
se producere ut tandem in materia reperiatur humor et calor.
Quae Elementa sufficiunt ad introductionem formae aeris depulsa ex una parte forma
aquae ex altera forma ignis. Ipsa Elementa calidum superet frigidum vel ipso
vincat non depar est ab aliis Elementis similiter de sicco et humido discurrendum. Et
non est omnino impossibile physice Elementa dissimilia aplicari ad nimium ita ut ignis
V. G. inducat calorem in aqua expulsivum frigoris non vero inducat siccitatem omni
modo. Tunc autem esset dispositio ad aerem adeoque ex congressu rerum Elementorum
dissimilorum fieret tertium diversum ab eis.
2da Pars probatur quia nequit Elementum produci nisi in materia philosophantes dispositiones ipsius generalis
sed in congressu symbolorum Elementorum nequit haberi sufficiens dispositio tertio Elemento.
ut consideranti facile patebit. Et: ex congressu duorum Elementorum symbolorum non potest
tertium diversum ab eis emergere.

Soluuntur Argumenta Contrariae Sententiae.

Ad primum et secundum. Quia mixtio est actio naturalis sed non termino aquo seu
miscibilibus verum agenti et termino ad quem seu mixto et hoc sufficit quia
etiam simpliciter generatio ignis est naturalis ipsi generanti et genito non autem ligno ex quo corru
pto gignitur ignis.
Ad 2dum Quamdiu permanent Elementa fortiter in mixtis non convenient non enim
cuius et secundum. Quia Elementum unum non habet convenientiam cum alio in omnibus nec in
omnibus Elementis mixtum autem habet convenientiam in omnibus Elementis Elementorum. Et 2dum cuius

[illegible] mixtu destrú abigue gñ mas et ordinare. post ignis extinctionē?
Vellet eij ordinator ñ gd ignis in ignē incitet dñs gñs ex ignea
de generibus gñ Dñs N Jhūs absolue sequto 3d aute quitta n nutrisat?
ignē in lampade. et structa ni eij flamā structā ex aeribus. Quo?
Da longij spatij sōr gñ ignis corpa. ad uerticonem aquā in ignem vrgu
vrunt qua[illegible] Nisime in regū mixta quitta Vernij in ignē. Lo gñ de Elemtis ign.
Bolus n admisit dñs Jhūs stra ordinatione dicens. Cuij N Jhūs et pbo.
Si ex Aer ignis n remitte abuere tñ ob humidū aeris inducta n nisi hebetas
eij actiuas stricta aeris aciē potea actua. Oratū. Cuij etā N Jhūs
et abac. Si ob aer grossū et pabulū ignis brū gregē Vnū vrat spodi
Vires et Elemtū in stam peratā in aqua et ex stando ut appetuo
deuenit pabuli. Secta n in gñ. Ig ob in pugnando a ligna aeris
particula deuinta duorū gñ in ignē. Si Jhūs Cuij N Jhūs Thelesm.
ex Sylice. ignē excitari. Cinere et gregē gñ ignibile difficilime et ex his ignis in gñ
plane reuertendo gñ ignis e potij mixtū gñ terra Sanctus Caterg aceti
cū dilīgendo opacitū ex aqua et terra. potij ignis ob humidū gñ vapo-
ratū plus cōmū destruendo humore illum ac ex his de integri renouentur
formare gñ forte cū aliqua parte ignearum. Ob eandem rij ex cele-
cornij ingua ptes gñ plures ignea delitescunt. Eam vo terra quattu
ouertes in ignē gñ potij ad aeris rarū gñ enat in ob poram ignis eius
vehementē actionē celuij forma ignis ut gñ tunc in puncto aute aeris.
Hactenus Sanctus Affectans de Elemtis plura de his ex occasione di
cendi dicēs.

CONTROVERSIA VI

DE CORPORE METEOROLOGICO

Nomine Corporis Meteorologi Intelliguntur Corpora mixta imperfecta quā
vel certa forma specifica alicuius Elemti. Vbi ea appellatione Stellarum remanent ab
eo differunt. Porro Meteorologii Corporis quinti a voce meteororum
quod est graecis idem quod sublime et elevatum. Sine Meteorologia appellas

Scã veri' sublimiũ fic et subtiliũ rarefactam' calore, praeter-
ea alio euadentiũ
in sublime seu alã. De his ut.

Punctum Imum

Quã nam Cãa Mãalis, Formalis, efficiens. Finalis, et Quis Locus meteororum Propoõ Ama

Cãa Mãalis quasi media meteororũ duplicã. Alia Remota nempe ex Elemẽtis
hãc potissimũ Terra et Aqua. Alia proxima scil Vapores et exhalationes Quo
ẽ Qã ex Vaporibus et exhalationibus pluvimis potissimũ meteora oriuntur. Ex terra vero
et Aqua Vapores et exhalationes. Quo pluvimus Qã crassa dispendes & habitat
aliquos Comctas, pcuas stellas, et alia id genus ingentia. Ex halitibus aut Vaporibus
hic oriri ãe. Terra autẽ aqua. Pro Declaratione dictorum.
Sciendũ ama Vapore ẽe halitu aqueũ, subtile, rarũ, calidũ, et humidũ ex aqua
gelidũ. Et aligndo ex Terra madescente simile illi qui ex olla fordescente
fodit. In ea autẽ & subtilis quidam portiones exaqua. ascendentes, & modi
fiuni. Ex halitu ẽ halitus, Terreus, Calidus, et ateus similis fumo. Duplex
autem fumus si Terra ẽ crassa. et pinguis vbiuis ex halitu tenui contributibili, et
Concretiua formã potest. Mali tenacitate obstãte actui ultio integro erumpẽdi, Vnde
diruũ euadat. Ex quo Mali meteororũ ignitorũ. Si vero terra sit arida et humo pro
multi interse. hãrentes fit exhalatio ni' in fuate combustibilis et recipiens
flammas nec ipsa fundere. alte volat sed orto dissidio et ni' vehemẽti fluctu
abit. Ignei Calidi fit exhalatio ex subtilis. gaudens paucioribus terrã ascendentibus
ex terra.
Sciendum vero. Halitũ ultimũ et aqueũ hoc ẽ Vaporẽ et Terreũ hoc ẽ
ex halitu dixi. Qã quidẽ impossibile fieri ex Vapore aqueo quin & terreus
le. ignitus fit. Ex illorũ alio a pigmentis ita magis ad ignem idoneum sit et
ex halitu Terreo et siccu ad flammã ea pinguis aptissima. Ex his
Vaporum denominantur multa meteora, quã fiunt in aere.
Sciendum. 3tio. Vapore et ex halitu ascendere secum in hi. Qã
fumi ipsum imitans et calida et pinguia ex materia fingulari.
Differuntque interse. tum formis subtilibus quibusdam. tum corporibus
equibus circumq. Qui vero Elatum sibi subsistentiũ. Qui ex halitu ascendi
dispe ad ignem aeris regionẽ ignis ni' attingit Vapor. Hic cum fit ex
aqua.

aqua quā modico calore dilatat, faciēq; in aerē vertit, antiqua loca superiora occupat. Da halao ut sit ex terra quā ex illi minij fricatis qui a nra fiant lucerna loreā. Vicissīt deorsum cum retinere. ppt. Scientiam ite amīa calori et nobilita ē purgationi pti oleacea mixtionis hit.

Scientiā 4to. Zā habitū ritum exagua. et Terra sedetū exigue. etuere ex rahaz. Zā et nrius flana. quā subtilē ignis ni primo accedit ea getat gdam gtes subtiliores qdeo cadūt et sicias utas longe detenta chartas fumitas ue accendant. Sicut ea nra frata aere ut gdadcauam nihil ex pira ve. habitus tenuiora ipso.

Scienclum 5to Vaporem ē solū a aqua. Elementari ex quodā sedetū a aqua rosacea. alijq; Zā si ra cubi calidi aque rosacee. et alia rotunda repleti comun ordine fierī Vaporibz, et a pud farmacopolas totq; aer in ea ipis repletq; Vaporibz aquarū medicarū.. Sic ritū a Terra ebeunt exhalationes, subtiū a aquositatis ignis, gumis, mineralibz, salibz, et metallicis. Sicut ad huiusmodi habitū hit aliud ē mixtū gnē ptes tenuissimā subtiarū ex quibz subtiū illis istat et sui esse habitū rei sui spiritū ignis.

Scienclum 6to Habitū utrumq; scil Vaporis et exhalationis differre subtilitate Elementi et subtilis cujusq; eorum patet deducendo ad ortū. Sic Aristo. Magnus Constr: etalij: Zā si habitū remotis impedimentis reducunt se ad naturā sui Elementi ita tum aqua fortis extracta. Sic Vapores medii in regione aeris resolvuntur rese. ad gratiā et densitā aqueā ad aquam. Sic spiritus ignei in eodem aeris tractu rattituunt se in apertum ignis Caelestis. Sic exhalationes redeunt ad natū terrā. Corpuscula nanq; minutissima quā gaeree naturae ad solaris observatum radios et mensas cubiculorū et domorū in gulacciam pibit a luce gnē exhalationes destringat ad ortū terrae reducit.

Propō zda

Meteora ignita ducta hoc ē quā in hibernis frigoribz cum forsan subtilior formā cepit Elementi quorum hīt naturā et formā vt Meteora. Nivis, et formā aquā. et comū Elementorū quam formā totius mundi. p armā Meteorici ex ignis inducit vt Meteora. Cometa cum forsan hī subtilem formam ignis. Meteora autē impropte ducta quā in subterraneis ac minerarum locis ortum aut, etheri, argenti, aquatici, gemmā &c. Cum forsan subtilem hīt formā Mineralis diuersa a forma sui Mineralis, et ab alia formis Elementaris. De Cā fluxi Meteorum ignitorum ē subtilis, et discussi gnē ab ignea natura. De Impressis ppt. Zā nisi aurora grandi et humida hiemis alia a Elementaris formā subtilē in gnē in Vaporis et exhalationis alteratis retinere.

et suum stellarum dezaterdiarum in stellis ac in eadem Vidimus. Arives grandinat
plurib. &c valdius.

Propoõ 3tia

Cum effectus Meteorũ p̃ponẽ dictorũ ẽ triplex Primus, Secundus et Tertius. Primus cum ill̃ corpora
Celestia ut Sol et alia p̃ter ea et distantia multa. Secundus Stellarum alterans Quantitatis
Motum causans. Tertius cũ quo Corpora Celestia ad hoc effectus ordinata et Elementa ad
p̃dictum calorem agunt ad terram, pluviam et alterationes in habitantibus terram inferiorem
83 Istis Meteoris p̃ponẽ dictis. Primũ formã nemo stellis Vaporibus vel exhalationibus tribuit
etiam hinc concretã ignitis effectibus cum p̃cipuis accensionibus nonnullis stellis
Nitra huc ꝑtinere dicũt Sed virtute quidã Meteoris altero causis Elementaribus
luciam, quã magnes Constantinopolitanus apparuit. Et Circulus Circulis stellarum splendoribus si
mere, ut quo de Rege Jotensi inter Sueonis Augusto Virendum ꝓdidit &c.
Sed dictum ẽ de Meteoris p̃prijs nõ decendã de Meteoris: ni p̃prijs et horũ ea
Cã p̃pabilis ẽ sol aliquã altera. Cum Instrumentis ni influentia et Elementis ipsis
Corpora Celestia influunt in illa. &c hoc.
Imperus modũ quo fit Fluvius Matheo: pungo Corpi: stelli: pluviam calorem in
terra et ignis, qui quadam terra absorpsit attenuat ea
ea quæ ab imperio et calore e quo ex halationes vaporesq; in calorem Centrum stellis
radiuq; Ea autem ꝺ̃ leuis petit ea hæc gravia ut patet in eo vaporem
patenke idea exhalationes et Vapores ab in habitantibus intrinsecis Centro terræ
Ea quæ Colligo Meteoris sublimari ꝺ̃ Calor magnetivum stellis hoc ẽ Virtus
similis ꝺ̃ magneti. Ea sunt magnes trahit ad se ferrum ita et Vaporem
alias Sagitta ꝑ vicat ferrum ad magnetem ita alium Vaporem tangit Terram
sol ꝺ̃ sunt sublimari ꝑ Calorem. Ea Colligo sublimandi Meteoris
ni ꝑ vehementiã calorem præsentiæ absorpti sublimarunt. Ea ẽ. Ea ꝑ-
pter motus et terræ Exhalationes ꝑ ignem sublimarei.

Propoõ 4ta

Cãa finalis Meteorũ p̃ponẽ dictorũ ẽ triplex Alia Nubis, Alia Meteoris.
Nubis ẽ una grue et compactio vaporũ sublimatiũ qui ventis in pluviam mixti non-
dantibus in terram Ea partibus nubium vel et pluviã alias pugnat cum Meteoris
Mundi mixtum ventis in sublimes vapores et ab eisdem in pluviam redeunt
ad terram et ex halatus accendi in cometa &c. adfulmina. &c rumores et tragi magni
Universi p̃sertim rebus inanimatis abitibus tremendo &c.

Stellarum

Ytiõ sumptõ nouiorũ humorũ salutiferorũ ex quorũ hũõ naturã
ãt ingenerado Lutũ Montanũ dũ ex aqua terra aqua ex
gorosa et ex aqua terrei Terra et aqua vel ut ipsi
ut mutati in Methe: Ingressis ex hac Ecclesia aerem obsidentibus aer
aer exuit Lutũ extraneis redditis nãq; ad. Moralis Cas fracta Methe
ille. ppe Ecclesiã in tradit in ghanare vsq; quo ut cautela vitaret. Ingre-
antes sunt ob ingens exantlatũ ab igne infelicem. vsq Mortis Periculũ
Sestius &c. Sed hoc in terra aduentũ fortuita grauy ac hinus accensi
in aere. Sicut magna ex huiusmodi halitibus in aere. exijs qui suo
Calore et Spiritu sũ hi aere calefaciunt et dilatant dilatatis in
Corpora hãc debita nouã grauitas gliã ei grupa accidendo illa
aiunt. Sed obtenuitã hãc in Ecclesiis ecclesiarũ ecclesiarũ. De
Methe: in Ecclesijs templi hũ duan fracti nouã illi ppe ecclesiam
pictã nec pe ornati Vniuersi &c.

Propõ 5ta

Locy Methe: ppriis dotem inalienã. Vnay Terrã vnius gelidæ
prudentiã affectionũ promptã ingeniorum ptibus ad imperiendum in alias manus
Locy Grecini apud eos grumosa effossi et ex hoc ignis ab ignibus ex tem
nec in dextra recepit ac rem nõ sentiam Calidi ingis in rem loco offi
nuay apud dictos et alio Salsi ni alia substantia. Ecclesiã ingis ingens locy
aer vbi eos duas Ecclesiã ingens, pp quos ecclesiã ingens ecclesiã porta et dictis terra
ut aqua ipsi ut una Methe: Methe Ecclesiã in regionibus Ecclesiã
Ecclesiã ingens, nives, nebulas, rores, grandines, Cometas &c.
Scienda hic. qd aer vbi Ecclesiã regiones ingens dictis, Ecclesiã locy methe:
ni ingens ni ingens in regione in ad eo multa. causa Ecclesiã Vapores
et ex halites multa diuitis ingens, sed alibi eunt, in medio aute
eduntur frigida. pene ecclesiã, in ingentes demũ Valde gauia et pene ecclesiã
ingens Ecclesiã in. tam alte ascendunt ecclesiã ingens ecclesiã
Ingens ecclesiã ecclesiã ingens ingens ecclesiã locy methe ingens Ecclesiã in
tradetenuibus.

Qd attinet ad methe: ingens dicta. Certũ ingens in Diuersis
Terris ut aurũ totũ radicalis. Vbi globulis ingens, in ingens in aere

pōe. Siquidē Historiā tradunt in Perside. alibiq; cālo coruscante, lapides, sagittas, decidisse
Itē Cartū ē illa grāre in aqua. hinc mare nominas atrā Vmenū. Sic explicat
in omni Metheora diuidens, quod ut cā vnici in Metheo: appropriate dicta
quā nimirū grans in sublimi siue aeris siue ignis regione. siue alibi et
vni in propriā quā grans in intra Terram et aquam. et dicunt Meteora n̄ e sublimi loco,
sed quā sepe hālitus ad illorū gnes concurrant. 2do diuidunt vnū pdominantis
Elmti in illis et nc in qbus pdominans ignis. Vocans ignea in qbus aer vocans
aerea in qbus aqua vocans aquā in qbus terra vocans Metheo terra
De singulis agendū sit itaq;

Punctum
De Metheoris Igneis

Ignea. apellans n̄ a loco ignis potius cū a loco dicūt dici aerea sed quasi
a forma ignis. Ita sicut Lignū dr̄ ignis ab igne qui mā suā supinduc
at. Species horū Metheo: sunt multā numerans hā. a Phis. Flama
Capra saltantes. Lancea, sidera discurrentia, stellā cadentes, Ignis ppendicularis.
Ignis fatuus. Ignis Lambens. Ignis subterraneus. Draco volans Ca-
stor et Polux. Helena, Tonitru, Fulgura, Fulmina
Cometā. Oēs hā species n̄ differunt subtiliter nam generans et ex
halnē calida sicca et pinqui et eiusdē species forma subtili ignis
pdita sunt solū differunt accidentalr̄ ꝑ 2dū rariter et densitē ꝑ 2dum
subtilitē et crassitē. ꝑ 2dū parvitē et magnitudē. ꝑ 2dū locū
motū tpis, Colorē &c. aliā im sunt amplā, aliā exiguā, aliā rotun-
dā, aliā quadratā, aliā oblongā, aliā ambulosā aliā videntur obscurā et fumidā aliā lucentes
candidā aliā hnt motū circularē aliā rectē aliā sursū aliā de-
orsū pergunt aliā in supma aeris regione aliā in infima aliā
in media aliā oblongā, aliā ambulosā, aliā videntur obscurā, et fumidā,
aliā lucentes et candidā, aliā hnt motū circularē, aliā rectū, aliā sursum aliā
deorsū pergunt, aliā in supma aeris regione, aliā in media in forma aliā in
infima, aliā in visceribus terrā, aliā gignunt, aliā diu durant, aliā cito transuolant
et euanescunt

et euanescant, alij fiant nocte, alij interdiu.
Cap impl[etu]m ignitorū vt &c. Cū Moyses ascendit Cong[re]gationē
[illegible] de Aaron efficiūt pigalo aspra et alij Israelitis. Calor ferigus
circumstans Cū fortis ea fortuna quā vix ac vix nacti sumus, Cū finale
ē aliqua exilis quasi Vmbrosus de Methaeno effigiandus. De his
Virg. Mentitosq[ue] ignes it.

Propoō Ima

Flamā seu face ē, ex halitu ī longū et latū diffusa. Ita Aristoteles vel vera
Simul | meteora possit, quae cometa Cuiusmodi nascuntur, intendit, eā ostendere ut spē
dei vera reddat

Propoō 2da

Caput Talmudici gdam ignes ex oleo, in longū magis q[uā] latū extendi
tos n[on] inepte Iuxta dd Talmudicos qui ita. quod dixit &c. de spectra ad
quā cū simul accenduntur flamā officij gladiū excursiones et velut saltus
ducunt et omnibus fervet vigil ad literā, ignis ardentis fervor momentanei,
pulueres Venatici discurrentia lignitus sic distantes nunc ēn ignis scintillā apposita nō
pulueri et de una venula transcendat alia videre, saltare de loco ad locū.

Propoō 3tia

Lancea ē ex halitu longa et nimij latis, aparuit quidā albedine fere lucē
m̄ alio angustū pleno sed obscuro, et fugaci, dū tres m̄ tres bini, simuli
Pyramidis columnā q[uā] ioni, et nouē lapidea ēn discurrit, fecerā
in discursu, q[uā] acuē sed vndas Naue mobilis. Ad lancea ē cuiusmodi
quidē Methaeora Candela et lanceas dicta Vola, figa de lance.
dicta cui nimirū ex halitu accensa m̄ orbem redigit, ni specie candelā lucentiā adque
referat, Candela Veras. Et si &c. lucis de quale dictum obscuriti Mundi et
ut pōt Deus in clusa nobis Virtus, Veras, Langor.

Propoō 4ta

Videtur discurrentia ī via altera longa et quasi lata accensa quasi habitus
quidem ac celerimas excursiones gladiū et modū ictuum quasi ī pe
riam. Aut cum una alia dispositae accendit flamas, lorigatis Velo
ci Pyramidū quidē ī discursus pleni ordinate ī gradū. Ita licet crebe
mus et tremulis pulueris fermentarij ignis Vaccinia et ordinate et gradi
et sic ppria appellata videre ēn discursus. Aut hinc quidem fumus.

Secundum interiorem decidunt, ita ut ignis unius candelae fumum alterius subiectum, Velocissimo cursu deorsum sequitur.
Et sic tales exhalationes accensae dicuntur Stellae cadentes sicut in Terra et in mare. Aut igne accensae fiunt Leviores et nullo obsistente in altum conantur ad volatum atque vocantur sidera volentia. Movens autem sursum a Levitate sibi ad vente deorsum movens pulsa a frigiditate. Idem regionis et alicuius nubis si calidum non est perfecte serenum. Ad latus vero movens cum nec levitas sursum ferens pulsat frigori deorsum trudenti neque e contra. Fiunt sidera cadentia in infra supremam aeris plagam non in suprema nam ibi neque nubes neque tota frigidas ipsius aeris ut antiperistasim qua exhalationem comprimat efficere queat. Quae est magna copia siderum discurrentium traces denuntians venti. Quae signum est materiam idoneam ad ventum ascendere. Quod si e diversis mundi regionibus stellae exiliant portendunt plures venti qui aerem turbent. Dum sidera haec transvolant videntur longius iter porrigere sursum ob celeritatem cursus qui facit ut facies nostra non discernat eorum transitum ab una parte ad aliam sed simul et unde exsiliverint et quo pervenerint aspiciens quacumque cucurrerant totum continuata flamma ignitum abstraet. Quod ut accidit in fulmine cuius ignis longo tractu fertur videtur obiectum celeritate. Non tamen nocte sedetur inter diu quodque sidera praedicta per aerem discurrere censent aliquid non tamen saepe conspici ob fulgorem diurni luminis.

Propositio 5ta

Ignis perpendicularis est exhalatio sicca accensa figura perpendiculi vel pyramidis per se ferens fit autem tunc cum materia est bene colligens ut partes sublimitate et crassitie inter se dissimiles ita ut subtiliores partes elevent simul accendantur et quae crassiores sunt deorsum conveniunt unde pars inferior figura basis superior vero columnae ad perpendiculum elevatam ostendit.

Propositio 6ta

Ignis fatuus est exhalatio viscosa et accensa bene partes conglutinatas habens fit in infima aeris regione, accendit nocte per antiperistasim nocturni frigoris vel per collisionem partium et exhalationis inter se. Homines facientes iter nocte vel procedit vel comitatur, fugientes praeeunt, persequentes vero fugit. Cuius ratio est.
Quia agitato aere facile propellitur vel attrahitur, dum nimirum homo persequitur illum per trudit aerem anteriorem tunc una cum aere per trudens etc

ille ignis

Vacui, ethna etiõ ille. ignis ad vltõ ꝙ pondꝰ ignis nõ habet. Aggregatꝰ ꝙ
nõ cꝫacterizat et Arist. patitur etiõ brõis palustribꝰ ignis generat
Mare qđ nõ ipsi bene credunt. Dñ autẽ ignis petrigradeo qđ
motꝰ ignis nõ tam accelerat ꝙ tardat, mouet ad loꝯ naturale ꝙ
diuersa aere vbiqꝫ. dñ ille ducere ad gregem non recte Mare
ille tñ hꝫ visione et tactu ac ꝙ inde grauitas paulatim petit
loca declinata.

Propõ 7ma

Ignis lambens ẽ ex halõ rara et subtili accensa dñ lambere
qđ ꝙ aere dñ pura flamma ꝙ capillis bene stabilis ad horẽ ad
ps et lambet cor inde accumulate dñ ꝙ pñ magis stabilis et
rarꝫ. Ortꝫ interdñ ex rudore dñ qđ ibi tempꝰ cõ vicissitud vbertatis
latus. Et ꝙ nõ vbertꝰ humor ille ꝙformat qui in ille aere ꝙ petit
incendiꝫ. Hinc ꝙ gaudentes admirãtes qđ Marcus Burgꝰ refert
Duce in de Patre Theodorici Regis qđ quoties aerꝰ fortius et
totiẽ ignis qđ ille corpora cremabat. et de Monacho qui dñ
qđ quoties aggressꝰ ad oracula volucebat totiẽ stellas capite
vibrabat. Et de Pacha qui qđ in capillos pectine dissolutos et
flamas ꝙ dilatabantur dñ ille stellas e cingite suo in sonꝰ ut dñ
qđ Babilonie ille ẽ exemplꝰ ignis altus fuisse. ex halõ pingues et vmoris e corpore
Johannes qđ calore tñ naturꝫ sui alari durante. accendebatur in ignẽ.

Propõ 8va

Draco volans ẽ ex halõ densa et pinguis accensa gaudẽs pe rictꝰ
tũ ꝙ motꝰ draconis volantis in aere ꝙ ferat cum longa et vasta
Ide Plinius. Draco qđ in pinguẽ nubẽ incidit flabꝰ eius in partes
curuatꝰ cõgit draconis volatꝰ et qđ in aere qđ pinguis nubꝫ ortus
qui ignẽ accẽdit. Idcirco et ex altera ꝙ in aere ortꝰ
micat stellas. Ventꝰ cõ per clas quidam ex illa incidit et cum
flamꝫ aeream dissipat ꝙ inde accidit ex halas dicta draconis

Propoõ 9na

ore.

Castor Polue et Helena dicebãt in mysma aeris regione gẽmeos etheriosq̃ accendẽ et astra portãtia cursum pariterq̃ peragẽtes. Vt nauigãtibꝫ tpõe tempestãtẽ. Vt apparuerunt Vocãs Helena in Castor et Polluce nominans. Defecerunt dicebãtq̃ gẽmeos et Vim gestãtes aduersos Ventorũ flatꝰ opꝫ optans in diem. Et vt in statumiõ obijcꝫ nemo prohꝫ mutant Vigna pastoꝝ decembꝫ hyẽ. Cũ arg̃ pedampe In franꝫ et Ventos desidere. quinq̃ ex bellatoꝝ duxit genitores. Ignea Nautis ignis Sanctus nominatꝫ Astitigit Helenus aut unum ex bellatoꝝ hac ratione Patabant scire quinq̃ infaustos Castor vt et Pollux fauitor et Ope sed Ille oppidũ defensat nec Phyga carel.

Propoõ 10ma

Ignes subterranei hoc ẽ genici in Vicereibꝫ ipsis terrã dantꝫ. ex ꝓfꝫ Vel fumi et flãmã et ortꝰ Vapoꝝ in cauis, et ruinantes Vinã et camino ẽ fornace ini grauẽ celeberimi ẽ montes Etnea et Vesuuius. Cũ Medãs horrẽ ignis ẽ terra. Sulphurea et bituminosa gẽn de ẽ stat. In loca quꝫ hi incendijs flagrant bituminosa et sulphurea ẽ deplendis ꝓpꝫ cauernosꝫ ẽ ruinã cũ sulphure et bitumine ẽ tolerat ẽ ẽ Iuuã. Nam horrẽ ignis ẽ terra. quã ante in cauis vndosus obtinebant humeã ad hos ignes alendos duxꝫ Vnde ꝓtes pariter ẽ sulphur, et nauis pregrandine ꝓtratabꝫ Vt ẽ ignis fomitẽ et duxꝫ ꝓmanet ei ꝓ ẽ nãq̃ alimi ꝓpꝫ undat Cũ effert ignis subterraneꝰ si ẽ et locꝰ Vndosus cauernis exclusa quã dꝫ in horrã ẽ sulphur ꝓ exhalationis ꝓpꝫ ẽ carne dꝫ hoc vbiq̃ caudꝫ quã vnat a Vndosꝫ ad locꝰ cauernaꝝ ipso conflictu ad efferre accendꝫ. Loca ignea hos etruentia ẽ ignis Vnus mare ẽ ingentes ut Vesuuius et Etnea Quo ẽ clauio pororum terrã ꝓpter maris quare cauꝫ Mare vbi accendꝫ. Pregnatꝫ ibꝫ cauꝫ punt hi ignes ex montibꝫ quã ex Vallibꝫ et locis planis ꝓ.

Et bituminosa et sulphurea. Hoc plus abundat in montibus quam in planitiis
Montes hinc plures Cauti qui Vulcanigeros recludantur Ignium

spiritus Crassi et pingues qui ut pabulum ignis. Et leviti ignes durant
Eduus durabiliter. Modo et offerunt Cui autem ignis de fiente mula qui
videre. Et in multis locis in quibus tales ignes erumpebant etiam cum
apparent. Quare aute in gleuda Loci dulcedine utru Hinc ubertas
mus habitu Hinc Igit quia dupplicitas ignitus. Cui Vocalis ignis
in homine per nares hic. Et generalis in mundo Deus utraque Hoc nam Hinc
Hinc vero nam Hic in Hinc horribilis incendia mundum et mortis
Hinc. evocare solet ut in eorum aspectu. Mortis meditamur abiectus, quia ejus
quo cruciant scelerati hinc in uniformi et ut spiritus. ejus et Dei
Sibi accedunt ope Hinc malum Cupiditas incendia vestra pungunt.

Propoo xiiii

Fulgur seu Coruscatio in Ignis ex Aere. Hinc dicitur ignitus dum
nubes radijs Solaribus Coruscant Vel in Hoc Hinc et pi-
guis intra. nubes accensa et pressa nube. Et tum ex lucis ejus
cum tincta colore ignea. Hinc Stilet.

Anax. Puto Hinc Anaxagoras Ubi Aether in Ignea nam.
Et in corruptibilis Hinc Ignis aliquid ejus pars ejus et ex terres deci-
dere. Edd Hinc Hinc Empedocles non in Et noctu in Solaris lux
cuncuit apparent fulgura, potius Hinc Hinc Hinc. Hinc pars tenacula
Et. Ait aute fulgur ita. Exhalatio Hinc. Pergo in Hinc nubes
claudit, non ex halnes nonnunq Vel in vaporibus cruentis Hinc
Circumvolant in Hinc ab illis in longis ut ad Hinc aeris repone pre
dant in pedibus Hinc illas deponere cogunt. Et Hinc Exhalatio
ascendant sursum in vaporibus, postea Venit tum in quam Hinc se intimare
in interiora nubis. Obrepta ignis stringitis nubibus ex halat
ex halatio Hinc antipericlum et collidione in nubibus ejus ostium Hinc
me alterum et accensis. Hinc calore vapor Hinc Hinc Hinc
quid vero Corpus dupla Coactum unius nubes in gemineo an-
fractum in Hinc petu. in dit in tenaces alegus Hinc nubes

ñ ideo tñ fulgur dat ñ nubib⁹ sed etiã sine nubib⁹ et etiã cũ nocte
serena ideo⁹ stridato accendit exhalões inclusas et in alto coruscant
interpolatis flammis. Plerumq⁹ fulgur cũ tonitru conceptũ sed quidam
dñ fulgurat hñc tonitru et tonat hñc fulgure. Nunc fulgur
videtur tonitru cũ nubes ẽ tenuis et dcõ facile scindit. Unde no
hñc fulgure. tonat, ñ ex halão q̃ arcta nubis volutus et intercluſ
erumpit ñ dum accensa q̃ ñ accedat ꝑ tñ ñ tuita ñ ferit. Ra-
tionem q̃ exꝑte superiori q̃ cernus cũ dirumpit nubem q̃ in ignem ea exꝑte tingat
cor, q̃ erig nos, inter nubẽ fracta et tortum obtuſa nec cedit alijs nubib⁹
ut prius nubis aspectu fulgurũ. Unde cũ ex halão ẽ validior
tunc ut plurimũ cũ tonitru accedit fulgur. Ratio q̃ potig in terig
ꝑt superig q̃ ad latig dirumpit nubẽ, ñ ex nisu suo ad superiora
sed ꝑ latus. Cuig rõ ẽ. Cũ aer sup̃a nubẽ frigidior ẽ, ꝑt in ter. et
ideo ñ ex ꝑte superiori magis nubem q̃ ꝑtes. Quare ex halão intus molesta
difficilig ꝑt penetrat superiora q̃ in terig ꝑtes. Frequẽs autem
datur videre q̃ in infimo pendẽ fulgur ex duobꝰ hñc in latus q̃
latera. Fulgur hoc coruscũ aliquãdo procedit tonitru aliquãdo sub
hoc aliquãdo sub ill. Unde q̃ig nonnus exhalão q̃ in flammã
tunc tonitru procedit coruscũ quãdo autẽ q̃ig in flammã coruscũ
q̃ nonnus ꝑ latera nubis cã dirumpit tunc coruscũ procedit
tonitru. Unde tñ sunt tunc et inflammão et motig nubis
tunc dat ill coruscũ et tonitru. Nunq⁹ tñ q̃ig coruscũ
non fulgur q̃ in terig. Rõ ẽ ex dict. Cũ aspectig auditũ
ideo q̃ species intervenientes visionẽ paucas vel nullas q̃ ꝑtes medium aliq⁹
occũpãt. Sonus autẽ ꝑ plures ꝑ medium successive ad nos ꝑuenit
tñ, Cũ patet ab exꝑte ea pernus cũ rustico secante lignã a longe cuius
ictum ictũ ferri videmus tunc prius q̃ audiamus sonum ictus,
sic. Solet nõ intendi stringere aut tonitrua fulgur micans videamus q̃ tonitrua
audiamus. Et tunc fit cũ fulgur prig ꝑte integra nubis
ꝑcutit in ea collisione sua excitat tonitrua, tunc cũ sonus cõmixtus adeo

los duras

los durant fulgura 7 pre brevissimi. Ideoq; Mela ē valde vere dicta et abigne ē tē prime exumiz. Ferro ai ex halo fuerit ermini calida siccq et tenuis, separet fulgurū flamma - rumpit. Sicq dicunt fuerit ex halo tunc flamma - separata ē brevior dum fulgurat. Fulgur a fulmine differt P2. Sonitu fulguris ē rarior et minor sonitus. Unde frequenter fulgura cernuntur fulmine nō cernto. P2. Mela fulgurum ē tota ex halato metallica. Materia vō fulguris est ex halo gasuis-alia etiā non metallica P2 Fulmina n grauis nisi magna obducta caligine fulgura vō etiā sedo ac serenedo.

Propoō 82.

Fulmen - nō ē ignis ignei ignē mitterā dolaty sed ex halato sulphureo crasso. Acto expirante intra nubes accenso et fracta nube ignis magnam petit erumpens ruta - et aduersa ē vis ē aeris dejecti aut ejecti ē contrigua ita Lucret sentit.

Prior pars pbr Ex videmus fulmen penetrare densa, sulphurea et picea. corpora nulla facta rapinam aut frumine. Et stare nō ea gibbi
Lucr. 2 nosty tū ēlegnde vim nō fulmine. Lapide ē aeris intra nubē cuplo
di 2 modi ē unci in quo ē unco nō sit fulmen. Demendū igit ē fulmen ē ex halato. Porro hic ex halato ē ex metallicis ut thus ty ex. gby aurū ē pigniz. Ex ide effici pōt primum ex fulmine nō eruimus in aurū fulminante hoc ē ut fulgure pyrio ignis ē fuj ex oleo et thure auro nec pulueris ubi ignis ē regia edit tonitū ē ouū sonitu ē nutrit. Deinde. nō ē et sicut ē ad gē valde mirū ē ferrū de ermino ea vi ac impetu ut pauimenta pterebrit et et flamma subuertat. Signiz autē fulminandi vim in ea pōt ty accendibilia. metallica minime nec. nō ex mari, dicta ex halato metallica fulgurēd ac salnitrosa ē ē ē ē effetū ac dispersū ē sūl cū vaporibz adalige afferru, speciy unitas. Ea pōt ty ferramenty nubes deinde ex halo qui in nra nube ut nes accendis, accensa ex nāq; naturibz ē edit tonitū et horrendū magno impetu prorumpit. Accendis pdictū ex halo ē paratū rumpere nubē ejq; Ubiq; ab aspiris nubē accendis ni pōt fuite ut ejq; sonit nāq; ut quibusdā arbores accendis. Nec etiā ē aut per ostia ore ejq; ignis obiectus qui ē in nube quibusdā arcus stat ejq; ex halo accendi ita? Deseendit fulmen ante

quid agam? Valeatne obsistere ei dura et dira necessitas? Nec ego Julianum
diu vivere cum hac mea mente patiar? Ego adhuc mihi ensem non
merui? Vivit hic, vivit alius quis tenuis. At ubi Julianum non vivere
nisi vivi dicti vestri fremunt? Quomodo ergo ut nullus Juliano ensem
ego adhuc meum intuear inquinatum? Ego Dii Julianum quamvis
invitus dolus? Quo ergo ut unum subito decretis stratis letis
gaudia mutata dira et tetra videam? Mago. Nec ego Juliano
unum calidum exhalitus asperum attingat. Nec obiit ignoravi corpus
alamus. Cum pauperibus extremas illis pias exequias celebrari
et duras, ubi tum vivus qui certo nullum debuit. Ora avertat
aquae ne externi gelarent et vestita nec defluat.
Ego. Dolio magno vehiculo mitendi Juliano unum qui vivus.
Nec ego. Ea dolium. Quid ravisti tu tua istabat et Julianus
vi Cuncti. Juvenis ego tu tua ea ramora. Ne ita, ut ut quae ipsi
ego faute mihi revocis pone. Ego accensi calorem tui vi vapen-
te vivus exsistere et abhorrere. Cui ante destructo debito vivus
pavore dolium velocitate ac velocitando sumptum.
Ego. Dormiens ni Juliano gratias. Invicti mortis oculi aperti
in ante vigilans ac cuncta clausi invenis. Nec ea dormiens
ea, servit Julianum aperit oculos ea deinde ab vigilans claudit
Ea omittenda. Et vivus splendore Juliano. Illi plures Julianis apud auctores gradari privat. hic breviter
A Juliano quid ea dicam? Ne invida et ea propter commorandi. Cum
Virtute Martis et aquila. Stare illi? Ego fari qui vel detrimen
to Juliano pelli Virtuli mavis vivimus deus gestetat qui in ita
to Jovem Imperator. Quantae ea ligni hic fervente capreae Lyae
cinis Juliano. Ne fungi. Sed Julia hae Cerdonis Cocibi?
Hoc solus vero? Ea dicam qui Virtute Martis et aquila tuendo
mi Juliano quid quini Juliano vestis? Ego id quae mihi ab Juliano
et tuis pinatoria recipiant. Ego Vellet vi aperiam Pretavelo
dominando Juliano ne abeo sed hic Juliano hic apta

dormitantiū o cū dormū declarans.

Propō 13tia

Domin⁹ ē long cautg ni nubiby ex vētanty gnsfione: cahd et rnchea
ilonis ad illū ⁊ ygnaū admiscē. Cuiꝰ aute ira ⁊ exhlō decantet
lide in magnam nubē et latentiby crepā ac dnīe in grādiby aquis
et ⁊ aute pedū ei⁹ ex nubi ambulantiū ⁊ gnsfione. Caidū ⁊ cale
stat ac vaccfiāt et cū aīghere ⁊ gnd⁹ tumultū. ⁊ dnīe in nubi gnsfione
Magno mi petu ascendens altera nubes quā cum sit densa et crassa
et grauis g dam murmur ⁊ motu tumultuosum. Cuiꝰ aūē gnd⁹ exha-
lō ni cōcussus grādy nubes dnīe mittangy in petu et tonitruā-
nubē ⁊ ē manū dextra ⁊ nā ad sustinēdū vibrabant et celeri rabiē
rauni tonū. Cum ⁊ exhlō dnīe cantu in petu intra nubem
sufficiens ē ad sufficiēdū tuncni ep⁹ effectū ⁊ ny clamore
et magā aperta tonitrū ⁊ ē ignis nubē sufficiens ⁊ mirabiliter lasti-
nea ⁊ ignē portā mirabiliter ignitā dnīe exhlō et tuba
ni tui cōsonāte ni strepitu grandy dū gnd⁹ aīghere tonū.
Et ⁊ hoc cum tonitrua strangā ni fractione nubē dnīe
coruscatiū et fulgure et vastata dnīe mundi terminibus nubes to
ny edy descendy. Nam ni cum ictu primo grandy nubes tunc ēdi
ne edi tonum similem illi qne magno concussa secundū membrana et nany bonis
ni ⁊ plurimy intby grandy nubes et gñi dstrucē. Sit nany bonis
cognitū quem edi tonuerit ni ignē zelū. Nec ex balaū tuū
ex fortū aute penitatū tū ex magno ni petu qui mtranubē aqy et
volutas scipiūt ignē, sed nubes latera nubi ad ny clamore sibi valeā
dirumpere. fiet tonitrua tua coruscare tua obscurata et tene-
bri ⁊ ni fortū sustinēdū petu exhlō tuū et magnaret ⁊
latera nubē et micare grandi fulgor. Si tandē ex hlō mi tra-
nubē dnīe nam ascendat ignem et in petu sufficiēti ad nubē
sufficiēs agitēs, tunc tonitrui fiet sonū, atq nubes sufficiens
et spiritū

et spiritus inflammati coruscatione magnoque beatu. Fit etiam interdum ut inui tonitrua sola magna inter se nubium collisione absque exhalatione eruptione et conflictu cum nube. Qui ex collisione
2a ex collisione aquarum imanis fluctuum resonant fremitus et mori corpora non sint adeo dura. Ergo idem poterit dici de nubibus cum et ipsa suam crassitiem habent ac densitatem ad recipiendum et reddendum ictus.
2a vero cum nubes impingunt in montes non edant sonum quemadmodum ex eo
2a non quodcunque impulsa tonant, sed si apte sint composita ad sonum edendum sicut nec aversa inter se manus dum collidunt sicut magnum edunt plausum sed cum palma palmam percutit. Fit etiam tonitrua etiam absque nube, concursu grandium corporum, quia tonitrua aliquando audita fuere cum mons Aetna ingenti adustam arenam copiam eructauit. Neque enim ibi ita uere efferuescente ullam fuere nubes sed duntaxat obluctante et magno impetu se effundente spiritu e cauernis terram sulfureaque materia aer crepuit. Insuper aliqui apud Mastrium censent tonitrui posse stingere per extinctionem ignis in nube non quidem ita ut docebat Anaxagoras ignem descendere de sphaera ignis et ibi cum strepitu et murmure extingui hoc enim falsum est, sed in hoc sensu aerem discurrens per in nube multum aquosa impingere et ibi extingui in qua extinctione causa longitudinis sicut causa ferro ignito in aqua demerso. Sed varia tonitrui quia existit quidam cuius graue murmur quae terrarum motu antecedit clauso vento et fremente, nam cum spiritus inter se clauserunt nubes in concauis partibus earum volutatus aer simile edit magnitudinem sonum raucum et aliquem et stinuum. Cuius modi tonitrua in brevis sit, aliud genus est aquam quod crepitum magis quam dixerit quam sonum quem audiuit solemus in disruptione vesicae. Talem edunt tonitrua in globata dissoluitur nubes et exhalatione seu spiritu ipso distincta erat comittit. Ex his

Inferes tonitrua non esse meteorum forte 2a sonus non est impressio vel metheorum sed solum motiue quatenus non quilibet sonus dicitur tonitrua sed

qua illa exhalatione ignita

Ille tm̃ qui sol medijs in pistrandy

Punctum 3tium

De Cometis

Cometarũ nãq; est conditio ꝑ̃ ignota metaora propt̃ bonũ obtemperantiũ adeo obdita ẽ et arcana. Tuti et mitis ꝑ̃ horres Phos. Praecepti tenent in solubiles et ira recentes et tm̃ nunc stimulans. Nos breuitas praeceptũ deitti ꝑ̃ stronguy in hoc puncto qui ꝑ̃ specialitatis elementis Ergo dicamus.

Secundũ aut̃ ẽ parros eõ cometas altos Aristo qui tuy luxan dephanũ ꝑ̃ specie. Alios ignotos qui in supremo aere regione in fra Lunã apparere solent. Ste alios ab cometas qui nunq̃ fuit ta qui ad tabulã qui qui ad mundi exercitum Cauda habuit. Alia alios qui miraculose a Deo fiunt. De horũ etiã nãq; alijs determinare tutũ ẽ.

Propõ 1ma

Cometã ignei et qui nunq̃ fuit ẽ 3ti qui planetã in unũ conuentus nec ẽ una aliqua stella comitatus stãs terre. qui nõ hic apparuit in a sole digressũ. Nec ẽ habitũ ante aut̃ aliquã stellarũ alterius mundy. Rõ dñi Stra. Aristotelis Mundi ẽ. Cometã ꝑ̃ se apparuerunt planetis longe ante distantibus et certis ꝑ̃ certis planetarũ notatis fuit nullo fulgente cometa. ergo Aristo. Ergo Cometã nõ ẽ 3ti qui planetã in unum coeuntes

Cõ dep hmã ad unã = Cometas fuit visibiles qui ꝑ̃ stellas ẽ ergo Aristo. Rõ 3tij Stra. Ad primum nõ ẽ ꝑ̃ stellas ẽ! Cõ dep̃ qui dicit Cometã ꝑ̃ stellas ꝑ̃ fulgentes ꝑ̃ stellas cum adiunctis ꝑ̃ ab aliquibus ꝑ̃ stellas ꝑ̃ fulgentes ꝑ̃ stellas ꝑ̃ fulgentes ꝑ̃ stellas ꝑ̃ fulgentes

Propoō 2da

Cometa ignea et qui mata fuit n° 18 stant Mīa celesti sed sublunari. Hec
autē ex halle e multa, pinguis Crassa. Istas ob causas bene convincitur
accensa in sua ignea regione aeris.

Prima pars ptis. Ea Cometa gentes subito apparent et dein parent
interdū Magni fuere interdū exiguī mirabiles. Ob quam causā hec
sublunaris et celestis. Hec sic Aristoteles affirmat in hoc primo me-
thaurōn, de quo laudarunt hos Cometarū ortus in primis, ac deinde
ex. mea sublunari. 2da Pars ē vra. Ea omnes fere generatis Cometa
fuere Magni Veteri qd signū ē multū tum ex historiis, tum ex
Cometis. Magnitudo stellarū ob propagā ignis ex halle ac
rem accumulatū. Ex corpis et opis gradu et stat Stellas qd
circa ipsum fere radiarunt. Ob Cometā ultimum ex halitibus multis
pinguibus &c. hinc etiā duc. retinent in flammone ob pin
guedinē et viscositatē ex halis.

Propoō 3tia

Loq; Cometarū ignearum. et qui mata fuit n° 18 celestis. sed sublunaris et
stabilis ex ignis et exiguē. n° in sphera. Stella ignis, sed in sphera aeris
Mīa pars ptis Tum ex lumine. Fere Cometarū qd n° apparet ita vibrabilem clarā
NB Pal ex effectis et pregātē. Varios colores nam reponit videns Cometa
et decrescere. interdū desinit ex dissecari, ad alias mutationes in bre
qd demonstrandum n° ē in regione celesti aqua mutatis aer excludant
2da Pars ptis. Ea iuxta stat Cometa fere longe stupenda tractu
extra trapuere solitate stat ea plaga ad polos gradibus duos ad
Arctū duc. ad septentrionē quorum dū multū palescunt in tra
propinquum lucy. Unde nimio calore - Mīam Cometa ardere stat
ut Ex. tte magis ob hanc. non n gignatur nec. observamus Cometa
in tra sphā vrā ignis. 3tia pars ptis fere ex dictis, nam ni
nec. in cālo nec in Stellā sphā ignis gignunt Cometa, sed gignit sphā
Stellā aute regionē n° ē in fine. nec media ut stat ex cursu ad
Stellas qm ob multo nove altitudo in fine et media regionis aeris
Stellas qm ob multo nove altitudo in fine et media regionis aeris
ex instrumēt gbs a Martha; observatione. Stat etiā ex cursu
motu ob oriente - in occidente qm una - in duo e nebulas

qui motus non pertingit ad infimam et mediam regionem. Ad hanc enim media regio frigida est etiam patitur moram ignitam impressionis quae habet Cometam. Et Argentitaque Cometa in suprema aeris plaga nunc in sublimiori nunc in depressiori eiusdem tractu per iovi vel novi elevatione ex hlm.

Propoo 4ta

Cometae ignei et qui mali fiunt et aggrauantur. Dum ex hlo crassa et viscosa calida et sicca ad supremam aeris regionem pervenerit. Tunc vel motu quo ignis supremaque aeris regio vertitur vel decidentibus ut quibusdam placet ab igne elevatur in subiecta ex hlo flammulis vel interdum vibratione aliqua nube in altiore aere fulmine vel ex summa collisione partium incalescit. Et incendit occurrente ad hoc etiam calore aliquorum astrorum. Ita omnis sententia cum Arte.

Propoo 5ta

Iuxta varia ex hlis figura varias figuras referunt Cometae diversarque sortiuntur denominationes. Unde ex hlo est circularis figura, denominatio medio subtilior et rarior in extremitatibus circumquaque in medio vero reciprocis in flammatione in extremitatibus vero tunc apparet admodum stella undique comas spargente dicitque Cometa Crinitus vel Comatus. Quando autem extenditur valde in longum ex halo versus unam solum partem tunc apparet caudatus dicitque Cometa Caudatus. Sive modice in longum porrecta sit vocatur barbatus. Interdum etiam visus est Cometae absque ut coma ad instar simplicis stellae, ac etiam sub alijs figuris sed assignata frequentioribus sit. Neque hic pertereundum est quod Arles notat. Interdum coma apparet ab eius ex stellis nobis notis vel fixa vel erranti. Aut interdum sit quaedam area circa Solem et Lunam.

Propoo 6ta

Cometae refert diversos colores idem diversa materia dispersa, quando enim materia subtilis est ac rara, apparet albi coloris quando vero est densa ac

grossa

gloria utrum perfecte illuminetur ignitatur tamen apparet rubeus sicut ignitus carbo aut ferrum, quando tamen est materia multum viscosa ut nec inflamari nec ignis vi possit, vel saltem ob nimiam materiam fumositatem ignis occultus refert colorem fumidum et nigrum valdeque tristem.

Propositio 7ma

Tempus cometarum non omnino certum est quo grans et durant docet experientia nullum esse tempus anni in quo non aliquando cometa grans, nam et hibernis mensibus cum omnia gelu scrutarent non semel sunt visi. autumnale tamen tempus ceteris aptius est ad gratiam cometarum. Quia in precedenti a statu exhalatio viscosa generatur in copia magna, propterea tunc temporis elevari facile. Quia non adeo tiget calor in ambiente aere qui eam dissipet et resolvat. In hyeme autem et vere frigus et humidas siccitatem et calorem exhalationes solent impedire. Docetur experientia cometa non hic certum sed durationis sed magis vel minus durare, idem quod plus vel minus exhalationis et pabulo suggeris vel idem quod ignis expascens illa fortior vel lentior est. Plinius sentit spatium brevissimum durationis cometarum esse dies 7 compositum 80 compertum etiam est quod varo valde ut trans 6 menses visus cometa.

Propositio 8va

Motus cometarum est multiplex. Movens a oriente in occasum per modum raptus ad modum aeris circumvecti cui insident ut vehiculo. Quia vero ob suam molem et crassitiem raptui illi aliquando cometa renitens ideo tardius movetur quam ipse [illegible] et quidem quod movet aerem. 2do movens cometa nunc ad septentrionem nunc ad austrum aliasque locorum differentias hic autem motus nascitur vel ex impulsu nascitur non cometa dominantis vel quia cometa materiam invitatam sequitur, et ad illam propter quam illa et suggerit paulatim serpit. 3tio movens interdum sursum et deorsum. Sursum quia deficit illius materia ex parte inferiori. Deorsum quia ex inferiori parte accrescit vel etiam ideo sursum quia ab aliquo sydere in locum supremum evocantur. Ideo autem etiam deorsum. Quia ingravescente et in se coeunte mole aliquando decidunt.

Propositio 9na

Ut plurimum a toto cometarum gratia [illegible] ventorum flatus nam cum cometa nisi ad superiorem aeris regionem

magna ex hlnu copia eleuet, negat aliqui nec e in medio et infimo aeris tractu Magnam relinqui habituum multitudinem qui ventos creant et qui non possunt ob grauitatem suam ut sint Mia Cometarum. 2dum Tempestas maris quam ventorum ortum consequuntur. 3tum. Siccitas et sterilitas quam euocato a terra sucio et spiritibus existunt. 4tum. Motus terrae quam dum exhalant attrahunt liberius et terram suam quaerunt excitum scuti et huc illucque agitari terram stringit. 5tum Aeris intemperies quam siccus et venenosus halitus inducit, praesertim loca insita phlu stria et caliginosa in quibus humor ad fecem com putrescit ex siccatus. 6tum. Morbi ini maxime qui causas siccas calidusque tortiunt.

Hic de Natura et conditione Cometarum qui sunt ignei et naturaliter fiunt pro tractatis iam de Cometis qui miraculose producuntur agendum est breuiter sit itaque

Propoo 10ma

Potest dici probabile aliquos Cometas fieri in caelesti regione, assertionem probabilem reddit tum authori: plurimorum in signum astronomorum qui testantur se per instrumenta Mathematica observasse Cometas inter stellas erraticas imo et inter fixas. Pro ratione hac Ex multis Cometis ut testatur ex libris astronomorum eodem modo observati sunt in India Orientali et in Europa. Qui non existebant in aere sed in regione caelesti: nam si non strent in aere non possent a tam diuersis mundi partibus eodem modo videri et observari. Deinde impossibile videtur quod tam copia exhalationis ascendat supra aeris regionem quantam depascit magnus ille ignis ascendens. Qui videtur in Cometa nam quilibet Cometa perpetue magnus quod Mathematici observant est multo ius terra et aliqui observati sunt durare per 6 menses alii per annum alii per 2 annos. Vnde quando tam exhalationis copia tam ignis eius voracissimo potuit supedituri. Ad dictam mea Cometibus? Sane mundus illis obruerent ut loquitur Dr Suarez recentior

Propoo 11ma

Admissis Cometis caelesti probabile potest admitti eos esse stellas quoddam erraticas ob paruitatem suam singulis sigillatim nobis non apparent

apparent

rent ubi tñ plurib⁹ in gñe⁹ aduertunt spectandas ee nobis oculis
creat et p̃ Varios dogmas Mundi aparent Caudati aut Crinit aut bar
bati. qui stellã Errantem ꝑ libertate Dei mirãtes ante hanc appe
rebant. glaucum ee. Mira Cathastrophe rapidi ꝑcipi in Tubulum ad
portã pstituto ob aut hore mãd Deo ꝓpre Spectabiles esse potuerint
Verũ Corrigãtur Aduertis. Et ea quã asserunt nulla mouebant ipm placidam et nullã
abiandã. Q.R. Cũ Comeha ordinarie aspiciam, a Deo ad standum
mam Dei et pãs mtã grandes pectis suis ut bella fama ꝑ pãe
Credibile. Et de signa tranquillitãs nã hñt ordinarius et certa tranq
et ppũs tuã crystea motã et apparẽ suã, tota adha libertate ad
ad determinãi. Neq obstat qñ corpora celestia dicans ee ingrata
et mi tornabilia. idem. intelligenda ee de lege et de potẽ ordina
rii nã de potẽa absoluta qñ ꝑtes de nouo et eorum ꝑpõ
Ex. Occasione Rectoris de Comeha. Cadres candens nouã stellã et
cingi sinit mãd. Ad hoc vide

Propoo xxmã

Nouã stellã ꝑtercas qua nunqã ꝑantea, Caelum inhabitant Comeha
ales: alegido apparuerunt. Vitas id eo Historiã. Albumazar
scribat se deprehendisse ꝑcas stellã supra Venerẽ existentẽ. Blar
cang de tertas stella nouã in pectore. Ggas ꝑ60 apparuisse.
Ad stellã nouã designã a Cometis nã in tãpe ꝑ Comeha hñt Crines
Barbã ꝙ Cauda nã hñt stellã nouã. Sed hi loco cã hñt stellã ge
nerãtes fixas ꝑ ete Cometã ted in aere ꝙ celoꝝ fenoꝝ.
Dã in mota cã Cometã ꝑ modum planetarum ꝙ Errantiũ hñt
ꝙ circulationẽ in motu. Stellã nouã nã ita, sed transmittens.
Ad stellã de nouo creans a Deo ꝑ fines nobis occultos tñ
nouã dnã apud optimũ. notos tñ Deũ numeratis eis qui
rideã creat aut nã de nouo unã ꝙ ulterã stellã creabit
alicui effectui sit diuinã prudentiã pruncian. Proinde hoc
maxime. ruuant ad ꝑfundendos Arcos et ut ꝙ hinc hnes intelligent

Deum non necessitate naturae operari et mundum non fuisse ab aeterno.
Quae res 2do quid sentiendum est de stella ducente Magos ad Christum
natum adorandum ad hoc sit

Propoo 13ma

Stella quae Christo nato Magis praeluxit neque fuit de numero caelestium astrorum
a Deo conditorum initio mundi neque fuit Cometa, neque novum quidam
et in solitum Metheorum miraculosa et supernaturali virtute a Deo ex materia
sublunari conflatum ad finem ducendi Magos et illis ostendendi puerum
natum. Sed fuit vera stella, mediante post Christi nativitatem ex materia
simili caelesti de novo a Deo producta. Ratio 1mi Quia fuit terris
vicina constitutam supra spelunca in qua erat ducentibus in fons
eamque pulchrum commonstrabat. Ergo non fuit de numero caelestium astrorum
a terris remotorum. Ratio 2di. Quia ea quae de Cometis dicimus
minime conveniunt stellae illae. Hic pars propositionis infertur
ex 4ta quae hic a probatur. Quia asserendo illam fuisse veram stellam magis
proprie accipimus sacram paginam quam loquendo de illa stella ut de vera stella.
Ad 1um Magis urbem Jerosolymam ingredientibus disparere potuit
Hoc ratio potest dari. 2 Quia Deus subtraxit communem concursum ne illa stella
imaginem sui ad oculos transmitteret. Quia Quia Deo spatio lucem ei
adeunt. Ratio obiecti Deus hoc spectaculo magos vocavit Pagani Theo-
philantropista, nimirum Quia magi astrologi erant ut sentiunt Doct.
fuit Ergo consentaneum eo vallici signo aliquo sibi familiari sicut et Petrus
Piscator capta piscium multitudine ingenti ad Christum sequendum adduc-
tus est.

Punctum 4um

De Meteoris Aereis

Per Meteora aerea non intelliguntur ea quae fiunt ex materia aeris
nulla enim talia agnoscuntur a Divis neque ea quae in aeris regionibus

Aer enim et meteora ignita, sed intelligunt ea quæ vulgus eam
formam aliud nihil est quam aeris crassitudo calorifera. Nam eorum
ista, Vmbo aeris, seu Corona, Virga, Parelia, Circuli seu Via
lactea. Stellæ et Venti. Sic plurimi singulorum

Quod mitto aerem totum diuidi in tres Regiones à quibusdam ipso aere simili
aliquâ declinationes aut sectiones, sed quod Planetæ et meteorologica
sub aere solum diuersas ob causas possint accendi, ob humiditatem
inflammo et calorem in excellenti. Sub regione ab gelanti infima media et ea quæ
infima regio aeris est prima terræ globo aliquibus, grandes illuc quoque
nubes nostrales reflexio radiorum crebri coniunctæ nubes plurimæ gignantur.
Et ubi vero unius vis reflexionis alteri et omnibus alteris, non ab ipsis alii
quod ubique et globet pro annis. Vbi eam vnius soli perpendicularis alterum
reflectens ut ferme partis Meridionalis et Occidentis Aquatoris et proxima
sub zona torrida sic. Vbi vero alterius reflexus est angustus ut fit
in partibus polo vicinioribus et unus incidit loco aliquo reflexionum una
diorum solarium tunc fit ut reflexio à pluribus ad paucos lare quæ estas
et vis æstate. Hiemem vero non in longis à perpendiculari ab ut fatui
hyeme. In æstate calidissimus aderepsis ut ob nubes aeris ut
ob reflexiones radiorum solarium ab terra ad punctum verticale
à pluribus quæ incidunt terræ ad angulos rectos paucis, et acutis à pluri
quorum grande vehementiam horum sunt fatui vento tales eam
Extra ni hyeme à frigida ob vicinia mira. Non dubito in æstate
tempe calet quia calidior sub zona torrida quia sub temperata
acuti frigida. Media vero aeris illa quia nec nimia
et hyeman modica, frigida et nubes de. Causis ob plures vapo
res qui ab terra exeunt ab altitudinem ingredientis vitro vesse ad
naturam frigus venio cant aeris et ei cum quibus reflexorum.
Quam ob rem vapor hoc Solarium radiorum nec Solis ipsis
per se nec ob pars quo ut pervii pars nouus circulus
ei stringunt. Et unde alius multo stupendi miraculi fuit
à Deo aeris in Media plaga frigus ad faciliorem generandi
ni ibrum commodatate. Et Quia summus ad terram

grundam in fluxus calorum in media aeris regione imprimit illi frigi-
ditatem. Neque obest quod aer in hac regione sit ex natura sua calidus
adeoque potens impedire vapores ne se reducant ad frigus
nativum et in fluxus astrorum ne se infrigident. Non obest inquam
quod in illa aer non tantum caloris possidet ut possit resistere in flu-
xibus astrorum et calorum impedire quoque ne vapores in natura fri-
goris statu redeant praesertim cum vapores aliquantum crassiores
sint et sua crassitie actionem ~~frigoris~~ aeris retardant. Plus iter
frigoris exeunt quam aer caloris siquidem sit aliquando natura cui summum frigus debetur
Et licet sit contra privata aeris natura quae tamen est consentaneum naturae universi
ordini et perfectioni universi ideo potest sustinere in se etiam perpetuo
frigus citra violentiam.

Suprema regio aeris est illa quae ad superficiem veniunt [illegible] ignis
[illegible] in [illegible] autem a fastigiis altissimorum montium et [illegible] Ra-
summa altitudo quam nubes, imbres, et venti obtinent est media aeris
regio. Sed haec non attingunt virtutes grandium montium. Ut de
Talis Mons dicitur esse in Tessalia Olympus de quo Lucanus testatur. Nubes
excedit Olympus. Et S. Aug. asserit in Monte hoc aerem esse adeo
tenuem ut non sit aptus ad respirationem ideoque homines illuc accedentes secum
spongias deferre aqua perfusas quibus ori appositis crassior efficiatur
atque ita respirationi inserviat. Haec regio est calida magis quam natura
aeris exigat. Tum ob ignis vicinitatem tum ob flammulas ignis ut aliqui
volunt nonnunquam decidentes. Tum ob exhalationes calidas quibus sube-
untibus assidue aspergitur. Hic praemissis Claritas gratia sit.

§ I

De Coloribus Aeris et imaginibus ut de Vo-
ragine, Area, Virgis et Parelijs.

Propositio 1ma

Colores

Colores in nubibus et aere apparentes non sunt proprij ipsarum nubium aut aeris
non sunt item proprij ipsius solis eiusque radiorum accidentes sunt veri colores.
Ratio primi est. Quia deficiente lumine solari dico et ipsi colores deficiunt
nubibusque reddis proprius color nunc cinereus nunc niger nunc albus
pro consistentia et temperamento ipsarum. Et videmus saepe nubes cinereas
accedente ad illas sole reddi puniceas aut purpureas. Et hos co
lores non habent ex se sed accipiunt a luce solis. Ratio 2di est. Quia neque soli
neque eius radij sunt virides aut purpurei hunc aut alium colorem re
ferentes ut patet in radijs qui per fenestram ingrediuntur in domum et
in pavimento sternuntur. Ita Ratio est. Quia colores veri illi sunt
iuxta Nostros qui ex 4 amarum Ilitum admixtione et temperie na
scuntur in solisque mixtis corporibus recipiuntur et cernuntur de quo alibi.
Tales autem non sunt colores in nubibus. Et sic non sunt veri sed apparentes
quod etiam inde. Sed quia similes colores gignuntur ex quolibet mixtura
lucis in corpore diaphano cum alijs opacitate ambrosa ut patet
in vitro triangulari cum luci opponitur eique penetrat. Ob diver
sitatem enim opacitatis colores gignuntur diversi.
Materia colorum in aere cui videlicet in existunt est vapor vel exhalatio vel aer ad
densatus vel etiam aqua quam magis est rarefacta et attenuata. Forma
illorum est lux varie modificata. Efficiens causa est id quod predicta materia
ad colores admittendos preparat. Itemque lucida corpora et exarationes aliaque
id genus quod lumen ipsum iaculantur. Finalis causa est pulchritudo universi
varietas colorum provenit tum ex diversitate materiae in quam lux incidit tum
ex diverso respectu luminosi tum ex gloria. Medius per quod species
visibiles ad oculos ferunt tum est alia et alia intensione vel re
missione luminis. Itaque cum lux in aere [illegible] materiam densam
facit ambrosum quid et obscurum. Si in densa aliquando et humidam
incidat efficit calorem. Caeruleum qui generationem vaporum collectionem testatur
denunciat pluviam, si autem incidat lux in minus spissam materiam re
presentat colorem purpureum, si tamen ex hiis tenuissima opponitur luci

prouant phdmcoe dare. Hinc ulterius ꝑ qd vi. Rõe Cur post occasum solis interdum perseverat ꝙ integra. horã quadrante in nube colorifera non pereat qđ ꝑseverat lux. dein ipsa nubs paulatim lẽ cum ea dẽ occidat ve ipse nr̃ ꝺ in vespertinas qđ qñ ut in horologio etiã loco dabimus. vespas qđ hũc et punctus a sole ꝺ ꝑdo uary quadenter portiõe vespe nr̃e.

Propoõ xcla

Vespe seu hmõi ẽ natura ẽ ex Hũe ꝙ Vapoꝝ in subtilem ignē ꝑdo ꝺsionẽ in medio ꝙ modũ minus lucida. Rarior in extremis ideoq; ibidẽ luciduor et ꝑ diuturnã ꝺ tinuẽ ꝺ parum nubi ꝺturbatã ꝺ ferẽ qđ in aliqua ꝑte vespe ꝺ nr̃i nonnunq; hmõi. Rõe. Qñ ꝺ obscurũ lẽ ꝺ ꝙ ꝑ aliqua ꝑte etiã ea ꝺ lux fuit nr̃ videt nubi remotiꝰ ac deprehẽ, nisi ꝺ ꝑ aliqua illo qđ candidũ ec. splendidũ magis aspectu mouet atq; ꝺ et umbrosũ minꝰ. Hinc etiã pictores in aliqua imagine et ꝑ pauda alq; anobis depictũ V. putẽ aut auctores ponunt colore nigro aut cæruleo utuntur albo splendenti cum nigro ꝙ communis autoꝝ ꝺ spectat ꝓximis respondentes videant alibi aut colendis ei ꝓximus ꝺ exprimunt. Nigro aut cæruleo tamen ꝙ ꝺ utentes

Propoõ xxiia

Halo grece ἅλως Corona. Ven arcus ꝺ coloꝝ gradatim ꝑ aeriã circa solẽ et Lunã alioq; astra. Fit ubi ẽ ex humore ꝺ turbato ꝙ nubes ꝺ soli Lunæ aut alteri astro oppositã ita ut. ꝙ ꝑ ea ꝑte videt radios ꝺ ꝑ ea ꝺ ire ꝺ ꝑ ea ꝺ tortuose. Solet ꝺ ciũ ambire ꝙ ex albis aut nubẽ ꝺfluentes astroꝝ lucidã ut ea ꝺ ꝑ ꝑte ꝺ. Gradus duos Coronæ apparet ꝺ ea et ꝺ ea frequentius ut ꝺ sol Luna ꝙ sub sole qđ ꝺ ferme ne dubiũ habeat ille cui ea ꝺ ꝑ ꝺ ꝺ laude

Facile. Da' denq; è ot Magny ut aliquãdo subtrahãtur exhalatiõ ne
m d'ste. grauent pluuias hyeme aute' nues. Gestus ẽ multitud'
vaporu' ascendentiu' qui in nubes verti' parcunt nõ breue q' nues
d'p gtio d'scrabaz indicat d'ctes. Da' nubes aut exhalatiões d'ste
hi' n' possunt nisi ambientes. Atq; Cruely tory abrumaty q' euanescat stat
Serenitatem tunc em iam ambientiz Concretio a Calido d'spaste
vaporer, quam ambiunptionem Serenitas consequitur.
Sigale' rumpte alle et Serenitas quade' hnt Caua ne pe. calidu' d'ste
Dissolueñ.

Propõ 4ta

Iorna de nubes n' eiby gibby pare' d'ssite' et rarite' Nubes del
ita. m'par pannis lacer' plend Coronanchait q' aliqñ cernit'
hoc ẽ q' rarorem vndiq; ditatio transeãt. Et ad hoc ad
d'cutiones vsq; ctaz. Gutulaz vesiculone. Varijs in huiuz
colombz ame. gnt reperiunt Similiter' virgaz' duas nomin'
ad nubis Causã d'ce accomodatas q'endã dicty hyeme
terrã ptendunt. Nubes dolent apparere, et ẽ unigcatoris
sed trigliad ut Iris

Propõ 5ta

Pareha de' rnqxes Cubi ex gtã in nube. collateraliz vidatiz
um' in aqua. Cum pila. Cernit Calcaty in rnqo deducuntz ex gnãto
Parelion, qd' Dant Iusta volgo. Adhoc ut Caudatq; re.
gnz dispõ nubis ista una de' ce nubes rotunda. et clara Caudat ad
mitat' q' Solis. Tdo de' ce termita ut radiat' in q' hoc ẽ re.
flectat' pcu. cu' reuerbe. in q' pies Solat nisi duas in pqt'
in aliquad gñ' q' q' q' cuntu' Cluerton cum in pediat. 3tio de' ce
Iride ut solem Radiqz in q' Cubi aqua Cubi' q' reflectat. Ito de' nubes ex obliquo Solis pmi
nec in magna nec in parua de' ce Da' in nubes fuerint pradi' Cubi
q' q' dispabz Cuenient illig Causes, Caperu portat' ne e
radios nec in q' ipsi regulat. Sunt nec q' pecules q' Solis.

...ssem videbunt. Etsi stringat plures nubes ...gli dos ...nes se ...
...ri ita ut imago solis ...pta in una in primat alia ...magnit ...ra ...
et hic circuli in illa ...pparebunt plura Parelia. Apparent
autē parelia in occasu autor ...tis sunge ...re in meridie. Cū nunc
sol sen ...t nubes respuit adhuc soluit ...radios directe ad ...ning
obliquē ...rra ...dentes. Parelia pr̄ē parelia dicunt. Cū ardore
solis dissipans nubes regrientes magnē ...tis. Non movens ...t diu ...
cū sole. Ordinarie plurima germinant futura ...a meteorologi
um ...rum gē ...tus uberiore concrescentiū ...gnum ...mbrā
Et cū effigies non solū ad ...ystrū ...triter ...ri ...ndens
ym cū ...d objectionē. Et vide. nubes nigre ...gravescant facilius
aer ...ustrinus ...m ...gustomary ...leat ...agnum ...rri.

Circa Parelia solis dant ...m Parelia Lunā ut testat Plinius
n ...stinguunt nisi ad ...rtatē ...ccasu ...rgunt. Causa ...t ...nil
in Plenilunio ...gē hinc. Corpus lunare ...rgit ...t ...dhuc ...
lendū cū ...ute ...? Luna videns media ...ritatē gaudet ...tera
et apparentes, ...tr cū ...t ...tes videns media ...rgit ...dubium ...ge
dentes

§ II

De Via Lactea et Iride

Propoō ...ma

Via seu ...rkuly lactea ...t ...nus ...lorum gaudia ...le ...ntia ...nuerchi
...n ...gatorum ...t ...splendor ...illy ...illuminans ...bscurans. Neq ...t ...ueri ...hani
...pherum ...pages ...rum ...ne ...pte ...mographia ...sa ...rum ...rum
...pbatur ...ngregantes ...ngmentans. Clarissima ...la. videat. Neq ...t ...nis
...ssata ...everby ...nus ...nomy ...luti ...ua ...lig ...ter ...ne ...ta ...t ...tis Neq
...pparebunt ...t ...ere ...cuig ...uata ...mpta.
Quo ...m ...tra ...ma ...ngrua ...t. Cū ...ra ...t ...ne ...t ...ris ...t ...ngre
...ribus ...ptio ...ne ...ubstantia ...t ...tingat ...ngo ...ntra. Nec ...ta
...tra ...ngenuata ...t. Cū ...tis ...mittat ...mento ...ntra ...t ...rtuata ...t
vibrati

videlicet
videlicet ē a forcere q̄ res dlij ni cū calo fiāt ꝑ pctas. Nō ōtij stra ꝑs
dorū ē. Ꝑ fol. sū. supont mouerī q̄ tēpis mixcaq; ñ ē cōtra vrgere
Rad. ab vna ptē ē. Ē dūrabē ē rot amouerī. velut rōdo Rab
ruī. cōpā deorsū vocari a tractū cad. ꝑtis. et fuga. et oculi
Me cant. Imp. clarū. dans. et fugi. oculi. ꝑtis. cū
grate lyam. et ſtate. ſeruacāte. pacā. cabas. q̄ uocant
ad. hyemā. acrū. cōpā.

Circuly q̄s. latby. ſua. lucida. circūdet. ñ. ſphāra. celata
et. mē. ē. maxima. pgatio. miramarī. ſtellaru. octaue. ſphē.
mōbi. rotū. q̄d. p. exigude. adiuni. ad. gata. y. tenere. ꝑ. cur
dere. ſphāra. dēs. de. mi. ſolum. crescat. et. defendant
ut. ñ. ita. lucida. deorsū. q̄. caudā. gerāt. ſimlr. latis. ꝑtibus. nā
roman. q̄s. q̄. alacke. attribuit. ē. ita. dams. circa. horū
Recentū.

Circule. Circuly. latby. ung. ex. maximis. circulis
celi. Ꝑ. longitu. ē. stellaq; ſtu. ung. et. ꝑ. 7. secat. ꝑ. regiones. et
gemin. Et. ꝑ. latitu. alborū. ung. ē. ut. oculi. gadet. ñ. ē. unus
Imꝑfte. Circuly. sed. mappa. ea. ꝑte. q̄. cōmuly.

Capitulo. 2da

Iris. Meteora. ona. ymagi. pulchritudine. decoratur. ē. Arcus. multi
colos. ñ. nube. rorida. et. opaca. et. scaua. ex. varioru. solis. op
positi. reflexione. ꝑ. parietes. cauū. ꝑcipitanti. Ita. imo. ora. ē.
Arcu. Satelliges. huy. descripsit.

Nota. mo. Iridē. bre. rotā. arcū. rosp. ñ. ē. Ꝑ. nubi. rorida.
vrgi. ꝑ. tractū. ad. oculū. ñ. visus. ab. oculo. nisi. ad. obiectū. ꝑ
ꝑ. illuj. Nā. radioru. ꝑ. ꝑcū. ueniūt. ad. oculū. a. nube. lucē
dāmatā. et. gā. disꝑsa. ꝑtē. Hinc. cū. colos. ꝓueniēs. ex. ꝑpōs
mung. ꝑspectabi. ē. q̄. aliq. lucē. nō. ē. nā. ꝑ. ſolē. oculos. ꝑ. ver
ſus. ſolē. ē. oculo. nō. ē. gā. lucē. ꝑ. ſolē. ē. ꝑ. ſolē. ē. ꝑ. ſolē.

Nota. 2do. Varios. colores. apparere. in. roride. ſtillaru

luteum, Cæruleum, puniceum, herbaceum, viridem, purpureum, Croceum &c.
Hæc diversitas colorum procedit ex diversa penetratione lucis solaris
cum opacitate nubis propter autem colores in Iride. hi 3 notantur dis-
tantes nubem in 3 quasi semicirculos. Amplius Puniceus v. Citrinus, hic
altissimum in nube tenet locum. Quia in Luna parte nubis est exigua valde
opacitas radius autem lucis cum exigua opacitate exigit colorem puni-
ceum. 2dus est Viridis consistens in medio nubis. Quia ibi est mediocris
opacitas ipsius autem lux. Color vero Viridis plus habet lucis et minus
opaci umbrosi. Ita purpureus habet infimam sedem. Cum enim infima
pars nubis minus lucis plus vero longe opacitas umbrosa contineat
colorem fert purpureum qui color obscurior est ad nigrumque multum
accedit. Porro colores omnes in Iride non sunt veri sed apparentes
Quia resultant ex mixtura lucis cum opacitate sicut illis
qui in corporibus diaphanis quibus aliqua figura in aliquo glutine admittuntur
non nullam opacitatem cernuntur.

Nota 3tio Ad generationem Iridis solem et nubem concurrere. Sol concu-
rrit ut causa efficiens lucis quam iacit in nubem nubes ut causa materialis
receptiva lucis quam nubes ex parte qua nos et solem respicit dicitur
esse rorida ac talis ut proxime in aquam resolvi possit sitque
translucida sic enim facile iniectum lumen a sole imbibit a
tergo autem dicitur esse opaca cum lumen repercutiat more speculi aquo
imagines dissilient. Causa formalis Iridis est ipsa lux solis.

Nota 4to Plures Irides simul interdum apparere possunt id
vero ex eo quod dum sol in medio Zenith consistit in medio Hemisphæ-
rio. Sin plures nubes diaphanas impetit aptas ad impressionem
Iridis. Vel ex eo quod lux in una nube opacata reflectatur
in aliam similiter diaphanam idoneamque ad exprimendum arcum.
Porro colores in sola Iride cernuntur ordine inverso ob reflexio-
nem radiorum [illegible]

Ex quo infimus, puniceus, medius viridis, 1mus purpureus

Nota 5to Iridem non posse a nobis videri nisi sinus medius inter solem et lunam ratio est. Ita nubes est quasi speculum repraesentans nobis iridem ex quo fit ad oculos nostros reflexio. At Eus recte versus nos illuminata apparere nihilque in medio existere quod et ipsa illuminari a sole versus nos impediat et a nobis videri lumen ipsius.

Nota 6to Non tantum solis sed etiam lunam iridem dari et si non tantum pulchram et coloratam varie sed eam uno tantum colore eoque variato. Cum enim sint radii tenues nequeunt nubem rorulatam funde penetrari sed earum in extrema superficie attingentes nitorem illum absque alia pictura conspergunt. Hic tamen arcus lunam apparet raro continuus et sed pius continet lineas sub nigras intermedias, et hoc obiter primam in qua aliquis arcum non potest luna efficere.

Nota 7mo Iridem fuisse etiam ante diluvium quod est effectus naturalis cuius causa est lux solis et nubes diaphana. Quod autem cum etiam ante diluvium fuerunt potuerunt a minus quam modo concurrere ad iridem fabricandam. Atque obstat quod sacra scriptura dicat arcum meum ponam in nubibus et erit signum cum plant cum S. P. D. scripturam dicunt intelligendam esse non de productione nova iridis sed de assumptione eiusdem ad scandum non amplius futurum diluvium.

Nota 8vo Eius iridis varios numerari. 1mus conducit iuxta aliquam scripturam ut apes mel conficiant. 2dus scat pluviam et serenitatem nempe illa dicit quod sequitur pluviam denotat serenitatem illa quod antecedit antecedit pluvias. Ita quando succedit pluviam denotat maior pluviosa diminui et iungi. 2dus autem antecedit dicit nubes ad pluvias constat etiam ab experientia ita vero maturitas seu occipitalis denotat pluviam. Ita tunc scat nubes paratas ad vestem in aqua quod resolvo sole accidente facile fieri potest. Vespertina autem seu orientalis scat serenitatem ita licet eodem modo dicit positas nubes ad pluviam scet tamen recedente sole et succedentibus aliis stellis diversorum influxum facile impedire potest resolutio alias facienda. 3tius non scat non secuturum postea diluvium unde quod fuit temporibus Noe ad quod scandum dicitur a sacra scriptura non collocata esse.

mad

1 solem

a Deo mi aere sed ymo me postea vno stare in futura dubia
ni naubine ax. ex plauto ut dicitur ht

Propoó 3ta

Arey cles: Sex Vris n̄ē signi mutte sed ex plauto Dei Imoy mayo
futura temy terra claudine. Phy Ca Vnte dicunt q̄ cāo multas
Phy cas mue hi pi. n̄ modo decebat Cato q̄a bella ostenderet
gerere ad diuitias nō ut posset terra q̄ne bene q̄ agri colendi
prebuerat obtuer e q̄ quo pces. Pl. Vris n̄ē signi dubiij Vtilis
nunq̄ futuri ni bil in naute. pl̄ q̄ne stare. aliqñ sup mare ni
futura ut e eudene ad q̄ hūt anexum in supradicta Pl. Er.
Vris signi ad plautu n̄ futuri dubiij q̄ternq̄ Pg ex totra tutus
ita de ventis volunt ut ap̄ parū Vris signi est pl̄ dubiū Dat ne hūty
mpi de dubiū nunq̄ futuro

§ III

De Ventis

Adeo abdita e Ventorū nāe ut n̄ multi eoꝝ sint. Illa ēē unam exijt q̄d
vim nōn attingere maxima ex pte latent hoīes. Ad eā de illa Imo Phy
sentiant sequntes p̄ gones

Propoó 4ma

Ventorū Mūs n̄ē Nihil aer commoty nī pulsu ad unā ptem sed ex halat
ea q̄ pressa calida et rica. obligat q̄ terē agitata n̄ē in se p̄
pura sed in corpō ac pregnā vaporibꝫ humidis q̄ mista Phy
ma Phy Ca pl̄ Lege aer emouen nulle vnte q̄ran be ut ab q̄ne
fala et tonanta bellica resonant ni gentis boatu, aut cū decutat
Imbres Nimq̄ ec. Negnlly nunc dominen aeris verum Ventoꝝ:
Rata Pareyta phy. Pl. Quo Nigant ea flari ut Vere et autumno
Ventos p̄ Occidentes Pl̄ plane semper exortus Ventoꝝ q̄ nunc
multa exhalari ab ea de terra. Pl̄ Ignes fieri nubes ex his Ventos
os q̄ nunc exoriri q̄ntis seu ex halibꝰ q̄ nubiū q̄ nubeꝝ ortus
Pl. Mūs Ventorū ē ex halō. Ad hūc ea halō de caeteꝝ Corpō
reo de ea ne dubitari q̄ri n̄ possit q̄ aeris Imitatio nō possit. Et ite

rica

Licet quo ꝯ ꝯ Venti ex terra exeuntes obijcũ tñe etiã ꝯ calida. Vbera
nec nñ calorẽ ex humore ꝯ ꝯ naturã sed gignũ frigus. Duo enim sunt mul
tũ ꝯ humidũ ꝯ hñt ꝯ calorẽ ꝯ aste aqua extra humorẽ ꝯ oleosam humorẽ que
Calor interdũ in alios extraneos effrigore ꝯ patiorẽ ꝯ quẽ ꝯ maxime cum
Dñt ꝯ ex humidũ agitata ꝯ ubique pelli ꝯ ex pena longe cum Venty ꝯ
que moueri ꝯ aspꝫ. ꝯ pondus admittens Vapores ex humidũ ꝯ ꝯ et
Calidũ attrahentes etiã Ventos gñt. ꝯ Venti quidem humectant
Et Vapores ꝯ ꝯ adiuuãtes humores. ꝯ Vapores ad medias regiones ꝯ ꝯ
gñnde pelli ꝯ ex humidũ ꝯ et nñ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ.

Quare nñ Pppe. ꝯ Venty nñ ꝯ ꝯ ꝯ nec ymbry. Ideo quñ ꝯ ꝯ ꝯ
2 ex humidũ ꝯ et nec multi vapores. Ita ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ,
videlicet et humidũ pauci agitati ꝯ ꝯ Venti.

Pppoõ xcij

Subung ꝯ ꝯ Venti hñe nec hñe ex humore et Vapore quibus cũ
motus et agitatio ꝯ Venty excitetur nec ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ
nec in plurimis quidem, certis quibusdã causis motus ꝯ ꝯ
nec ex humore et Vapore ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ. Ming autẽ
Pñpue cũ ex terra ex humore qui Vapore ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ
regionis. Ame Mare ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ
Nauigare ꝯ mirabiles effus ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ
retrue. Hinc et Vlixi ꝯ ꝯ Venti et ꝯ ꝯ ꝯ
Vari nauig ꝯ Ioue Iducture. Ventos Aquilonares Martẽ ꝯ
Horales ꝯ Orientales Iuno Feudles. Deade exponã
Sint certa ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ
Venti. Ide Mare ꝯ. ꝯ Terra ex humore et Vapore humorẽ ex
ctuat et ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ
deorsũ ꝯ ꝯ. Cadere hic etiãde ꝯ ex humore et Vapore
ex ꝯ ꝯ ascendere ꝯ descendere motuũ modo motus ꝯ
ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ.

Vbique Causã Cur Venti ꝯ Venty ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ
Mare ꝯ ꝯ ex humore et Vapore ex humore et Vapore
et ꝯ ex humore ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ ꝯ.

Propõ 3tia

Numerus Ventorũ ꝙ ꝓpõ Suavis recenſebor a pueris terræ ventis
ꝗ canora, a ſpiritalibus in Horizonte. agit ꝙ ſunt. Et in eis numerum
n̄ ꝓnt ideo ꝓbi recentiores ad eius ꝓbationem 32 Ventos notarunt
paſſi. ſ. interuallo 4. nempe ſeptentrio. Auſter. Eurus Zephyrus et Ro
phirus ſeu Favonius &c.

Propõ 4ta

Poſt ꝓmiſſa Ventorũ quidditio ꝙ ꝓpria explicare, ꝙ oriuntur a diuerſa
nãq; ꝙ eadẽ ne. rõe illa. Ventũ differunt. ꝙ ſit ergo ꝙ aperuntur ſolo
diuerſo vnde. Ergo ꝙ agit ſpiritus ꝙ vnus a diuerſo ꝙ agit ventus
ſit diuersũ et vnde illarũ Ventũ inde ſe differunt ꝙ ſit ꝓd.
Rõ mi. Ex Ventorũ diuerſi ſ. Maris ex illis, ſ. aduentus diuersi
et progrẽſſi ex diuerſi ſpiritus et terræ ꝓfluvium partes. hinc ꝙ ꝓpriet
ex mãa ſua. Vel ſi ex halitus exurgãt ꝓcuri ex alijs corporibus
vbi deſſunt nitro exigũntur alteri Exhalationes ſ. Ventus
ſi Ventus ꝙ mãa libebit. Ergo ex ſunt ꝓgredi et humidis ex aëre
hinc illuc et aqua. cuius halitus ſ. vapor. Et quando Ventus ꝙ
multis ex. ex halitibus et vaporibus terræ ꝓfluvium ꝙ ſecum ex multis
utrisq; ſuccinctabit ex aëre ſua. Rõ 2di. ſ. Ex Ventis obſeruant diuersis
ꝓbationes et Exhalationes aduentabiles ut ex diuersis ꝓgredi ꝓprias. Ergo
mixtas quas ad nos vocamus. Et halitus ergo exurgãt. Hinc
Ventus Zephyrus ꝙ ꝓgredi ꝓprius ſ. ex loco ꝙ ſ. loca-ꝓ ſuora et ꝓ
pria ex. ꝓprius. Vide et ſuccinctabit ſ. dicunt. Et hinc ꝓgredi.
et facile dilapſant nubes et volant ꝓgredi. Auſtralis ſ. calidi
et humidi. Et ꝙ mare et loca calida et humida ad nos vocant
Vide. et nubes ſ. aperit et pluvias ſ. dicunt. Boreas ſ. frigidi
ꝙ ꝓgredi et humidi. Et ſolis obſtantia ſ. illis ꝓgrediũtur. Orientalis
autẽ ſ. calidi et hinc ꝙ ꝓgredi ſolis ꝙ ortus ſ. ꝓpterea mitis ſ. illis
ꝓgrediũtur. Hinc huic Ventis ꝓgredi ꝙ Venus ex salubribus
nunq; ꝓgredi et locis alijs nouis et insalubribus nunq; ꝙ calidis
et humidis. Ex corporibus ſ. putrefactis, ꝙ ex salubribus
et ſ. ſit putrefactis ortus. Quam salubritatem ſ. ſeptentrionalis
et Favonij, Auſter autẽ ſ. valde nocuus.

Propõ 5ta.

105

Propoō 5ta

Venti pturiales et Anniuersarij dant nulla ei ℔ pernoctū pluuiam et tempe
ē qñ n̄ habeat dā peculiares Ventos ultra alios tempestates et tempestas
plurij et alij volentes dā stare legē nō quotanis in media hora. sed ex-
istentib⁹ exercitū multis dicūt stare Ventos quos in de. vocant Aristarios
vel ℓ Anniuersarios sere. a stellā dies hora ortus occasus. et diuersas.

Propoō 6ta

Venti turbulenti dant ℔ 3. orta magni periculi et formidabiles nubes. vna ab alterā hāc
Sebastian. Petrus, et Prātter. sonos strepitus fulmina. cū multa ex. habēt clamores et spiritus mira
nubem cogūt et p̄ anti portentū ab circumstantē nubi frigidā non laborat. Tunc im
quid ex. amplorē loca admittat flatuosis magno impetu de nube ex plenis ac densa ex
vi pellit, magna violentia ac. velocitē. vectus descendit. Vbi cum cadit exhalat ex
calidā cā deorsū trahit p̄ vectā, stat in gyros storqa. Et quegit ex. ex pugna diuersarum
nubiū v̄ potius a simile nubes admixtione. Tunc cum ignis cum se. et impugnāt et flatu huic
in de. generati v̄ et torquent in se. qua una. alterā in cedit. Vbi exhibita hac tortura. exhalis
descendunt colligendo se. fiunt. arcuati in similē speciem qm̄ videmus Virgā.
quem dā pallidi nimbi. aduehit. solet et hic fragor nautis portendere. Cā ita Aristoteles
vent at tempus et vetta aperiebat quidā ē id obtinere. Non dissentimus nisi quātū in
vetta declarādi hāc aut in ignē. Vbi Contingit nunc ad flatu et ignis illi ex impe
vetta declarādi hāc aut in ignē. Vbi Contingit nunc ad flatu et ignis illi ex impe
vertēti y ablidine admixtum aut exhalibus agit a lateribus. impellunt. Vbi autem
vertēti y ablidine admixtum aut exhalibus agit a lateribus. impellunt. Vbi autem
ternit et frangit ignit et fit obscuū. Vehemēs nō cendit et obscuū. Vbi fortis pugnā flatu
ternit et frangit ignit et fit obscuū. Vehemēs nō cendit et obscuū. Vbi fortis pugnā flatu
in flamē. ignis ē fulgetrū; nisi. Ea fulgura qui ab alto flant ex flatu. Brevissimum
in flamē. ignis ē fulgetrū; nisi. Ea fulgura qui ab alto flant ex flatu. Brevissimum
alios flatu de quo flamā. Deinde.

Propoō 7ma

Dant videre. qñ cometa pcellā vbi exhibitam ut Virgilius ostendit. Aquarij
Pro Complemento Victorij de Meteoris aereis ℞ ignis exhibita.
Superij magnes in aere apparentes apricans meteoris ea. quas ℞ ignis
da exhibitas ut refugientes subita in diuersum spectaculum. ab ignis
Imbres quā ℞ hos flagras caus et calentes. Ignis inflex. ex n̄ valent
effor mari. Fluctus ℞ hic aut dna grue aut opera stupefacti
v̄ etiā Balmonū. Et nō ignes aliqui quantū quia ex hac ea tra
vetta declarant aut in pdentia huius mala ex. n̄ eunqm̄ futura
bona q̄ cauſ.

Punctum 5tum.

De Meteoris Aqueis

Per aqueam Meteoram ñ intelligat aqueus humor, cum sit aqua sed mixtus aqueo vapore, quemadmodum de hac ñ. Nubes, Pluuia, Nebula, Cadens Nix, Grando, Granicula, Glacies, Gelu, ros, Pruina, Mel, Lacca, ñ Manna. de his in sequentibus particulis per ordinem ñ cadit de Meteoris Aquatilibus et Pluuiosis.

§ I

Propoñ Ima.

Nubes é magna vaporũ copia in aeris regione aerei ñ a frigore aeris in aquosã formã subtilẽ, aquã et maxime a calore Solis ñ exhalata, modũ spongiæ ita nubem ñ obumbrat. Retenta pertinet vapores ad aeris regionẽ, quæ cum sit calore ñ destituta, cõmunicatũ ñ amittunt et ipsum ea ob ñ remota. Cũ calor subtilia corpora ñ in perceptionẽ simul et calorẽ attollere soleat. Nam quo magis aeris regio frigida, eo magis ñ frigefacit vaporem ad naturam ñ frigidæ aquæ, aquæ ñ densans. Corpora enim ñ aggregare ea ñ probat. Nubes alique magis, aliquæ minus distant a nubis. Solet ñ contrarium non calor ñ deferre et calor. Quo cum vapores et exhalationes ñ eo altiores seu magis distantes apparent, tum ñ fiunt quo densiores et tenuiores calidi, minus distandere ñ hyeme. Videntur nubes ita per varios colores. Hæc varietas quemadmodum vapori ea ob quæ fiunt nubes ñ a vaporem ñ varietate aperte radiorum ñ solis ñ diuersa densitate et tenuitate exhalationis ex humido aggregatæ ñ nigræ ñ aut albicantes, ex humido adhuc ñ et crudo apparent purpureæ ñ stando ñ albescentes, ex humido magis et crudo ñ flaui, Violacei, rubei. Quo Varietas Colorũ varia nubes ñ accidentium. Nam et albicantes secundum se ex et inuentæ ñ ostendunt ñ ordinare, nidificant. nigri ñ denotant ñ Pluuiam, Pruinam, Grandinem, fulgura, fulmina et tonitrua. Rubicundos pluuia sine tonitru. Nubes densæ et tenuitatis nubes ñ a tridio ñ ñ ñ

remoti distantes collegi p̄ ea Rõa ca. dictis Punc. sm̄o nempe. quã ḳ̄ vicina ad vndam
grauitãs nubes aute̅ mata hoc ḳ̄ vti p̄ gendere ḳ̄ aeri qui ē grauissimi fe-
culenty et copiosi vapoꝛ letus ex balsamity ita ut nil differat sentiendo
pondere nubiū.

Propoó zda

Pluuia ē nubes in aquã resoluta vi ventoꝝ. Resoluit aute̅ ad eam
nescente calore in zela. Regione vapoꝛ addensaty sereni ad
p̄ priã aquã frigꝰ vehementy qui dã pondere sus ferty deorsũ dilapi-
daty vi ventoꝝ. Perplexa assignat cãs pluuiã ubi pluuia ve-
caty stillicidiũ quã minutissimas et vbe differt gutturã descendat nube
mori ḳ̄ quietã grauidoribꝰ decidit. Alia aũtẽ quã ouersimis pars
vnit fluctuetur dũc guttarũ copiã ex vicinis spongiosis
vi diffidã nubis cadentis grauẽ. ē elevatior autẽ ea ḳ̄ ita ut multi
ores secantur p̄ diuturnã xeniã dissolutionẽ. Procincta aute̅
cal. iouis ꝫ nouẽ. pte nubes quã ḳ̄ aqua suauis ḳ̄ ui tota vertitur
ted p̄ pte ḳ̄ grauissimi ḳ̄ ea nouis causabuãt gutturq̃
pluuiã ea grandiores. Ad pluuiã gignendã multã faciũt
ni pluuiã ostendũt. Itaq̃ grata ruborꝰ siccitatis ut Cor-
uus. Scorpiꝰ ꝫ pisces multi exsiliant imbres. Vere vtor in
Ide ni nouilunio ꝫ plenilunio ceu ad fecundã ꝫ pluuiã mutaty
ꝫ fecunditate ut dictũ ad pluuiã. garrulꝰ nubes alloqui dicit pari
alis cogunt eas ꝫ deinde cadentes natiuã aquã excutiunt
Marone. aute̅ Nestor. Item ordinatores pluuias duas
alteram de ortu arcturi dicũ et gelidoꝝ mediꝰ ventoꝝ p̄ceteri cae-
ferui decidunt. Cur Marcus Varro pluuiarũ ē diuisio de
ministrio cathoꝝ ait Vagoue humida vi coptucant Thale.
Hesiodus Cãs ē alyndo Boꝝ p̄ter ferre nitentes ante nubes ipse
pos. Aliquo astra aliquo Dã mea. adiũ Iuuen Venefi
cerũ. de caelo ut Ramis humidꝰ piscibus tempestatibꝰ
ille nauci subito et repente pluuio ebꝰ quã pluctus a Cã
ma ni dies potius Diua ostendente in aere. Relatu et

Sanguine sunt tenes n̄ hre illā verā formā latis et sanguinis cū decidunt ex aere. nam Lac et Sanguis n̄ nisi a principio vitā oris, conuncta sed ab parente et quo ad Calorem. Qui Calor p̄ stringere.

V. Ea terra equa vapores a sole fuerunt extracti his liquibus erat imbibita. V. Ea ex Sidera peculiari aōne et varia ex halationum permissione Colores illi producunt. De Ferro et Lapidibus doces. Ea interdū adscribi possunt dū decidunt cū pluuia in fluxibus astrorū. V. etiā Vento alicui turbulento. Qui ex alijs locis ferrum et lapides in altū elata et deinde alibi delata in terram deciderunt. Cui Vento adscribunt quoq aliqui pisciculorū Ranarū aliorumq aliū lassus sal cū pluuia. Signa naalia Ventorū Tempestū imbriū. Itē Serenitas elata si ab Authore naā hominibus ut eorū sicā observaō pelet hominibus ad Cauenda suspecta tpra ad agriculturam ad nauticam aliaq oportune tractanda multiplicia si signa observarij p̄t Tū ipsi naātis, tum in bruti animantibus. Quādā in sola Luna quādā in stellis &c. Ras aute. Cur signa et piagia Tempestū Ventorū et Serenitas habeant ab aātibus magis qm̄ ab hominibus hāc assignas. Ea bruta n̄ differant aōnibus. Sed solas sensuum functiones exercent. Ideoq cōlestē in fluxū et aeris Elites magis p̄sentiscunt q̄ bestiū alterantur faciunt quādā quā spertū ē n̄ fieri a bellis nisi hac aut illa tpri mutue impendate. Ea hnes astantes signis naalibus talium rerū assumpserunt.

Propoo 3tia.

Nebula ē sup fluctas nubis in aquā resolutā sterilis et aquā infecunda, nempe in nube sūt ptes aliā minus humidā p̄ p̄ aliqm mixtionē siccitas et minus apta ad mutuē in aquā aliā dissolvi. Istā qā Crassiores sūt conuertuntur in aquā. Illā obminere humiditē et inepticē in infima aeris regione remanent. Et orient sola si ascendunt minuntur in pluuiā Ea conuertuntur in nubes si descendunt sūt signū Serenitas. nam a sole dissipantur. Nebula n̄ conuertitur in pluuiam dum manet in infima regione aeris

Ea ibi n̄

quin ibi non quenit ad illum ulgore qui non regrit ut in aqua suertas

Propoo 4ta

~~Nebula~~ Ligo est nebula densissima seu sunt vapores crassiores et graviores extracti perque ex locis aqueis et paludosis, ideoque cum sint — —

et Terra leviores persistunt circa Terram donec sole adveniente vel accedunt vel descendunt. Si sunt tenuioris et magis ad naturam vaporis accedentes descendunt, si sunt crassiores et magis plaudi pluviales descendunt.

Propoo 5ta

Nix est nubes quam priusquam in aquam resolvas constricta medio frigore regionis et postea motu et attritione partium suarum in partes minutas divisa in star lanam descendit in Terram. Hanc nubes quam constituit nubem est permista ex hlnibus Terreis et hoc inde patet quia resolvis in aquam sordidam et lutosam, iovem item siccitatem obtinet quam illa quam in aquam mutas iove. cum frigore secessit. Jam vero frigus dum stringit exprimit humorem et foras evocat. Color est nivis est albus et vergens aperit. Ratio ubique et orbis sin predem videtur. Deinde non est necesse ut semper colores amixtione ocum amarum ulterius gratias. Sed sufficit ut aliquid intercedant. Causa potissimum albedinis in nive est frigus intensum. Autem calor est causa nigredinis ita frigus causa albedinis. Hinc habitantes nivosa loca sunt candidi habitantes sub zona torrida sunt nigri, ad aliquid in locis temperatis sunt nigra in locis frigidis sunt alba.

Ratio 2da in albedine est Ratio nix multas partes aereas constringi ~~ne~~ cuius videtur unde spumosa videtur et vocatur spuma ab Aristotele spuma autem est alba. Inter hyeme tamen nix decidit vel omittit veris quam hisce et pribus maxime frigus regnat. Decidit autem frequenter in montes et in regis grumida montium ut causati, et aliquando toto annorum manet. Pr Montes illi algidiores sunt propter vicinam aeris 2dam regionem Pr magis perflatus ventis. Nix incubans arvis illa fecundat quam in pedis ac exhalans spiritus turci et eos reprimit in vires frugum atque radices. Item quam paulatim

liquescit et humorem terrae purum et lenissimum sensim probat. Aliquando in frigidis regionibus. Peste Plinio nives concrescunt in Crystallum ideo etiam hanc ibi sunt reperiri ubi maxime nives hiberna vigent. Unde nomen etiam hoc Crystallus a voce graeca Crimnos id est glacies et verbo stello id est scavo deducis. Quod nimirum ex glacie frigoris vehementia obdurescat in lapidem. Ex his tamen non licet inferre quod alijs modis Crystallus non generes. Certum enim est quod sine glacie in venis metallicis gras metallij peiosi lapides.

Propoo 6ta

Grando est pluvia in aere congelata antequam terram contingat. Causa huius congelationis pluviae in grandinem 2 assignatur. Materiale et Efficiens. Materiale est vapor aqueus ex natura sua humidus et frigidus sed admixtus halitibus caelestibus qui valde conferunt ad solidum et durum corporum. Unde videmus nivem sale aspersum congelari eo quod sal ad soliditatem et duritiem corporum conferat ad congelationem convertens enim hi halitus in quadam humorem est et succum qui se habet veluti coagulum et gluten, reperiri hunc halitum terrestrem in nube grandinosa patet ex eo quia fere semper cum grandine fulgura et tonitrua eveniunt quae ex exhalatione terrestris fiunt. Et quia in hyeme terrestres halitus non semper contrahuntur ideo non ita semper eveniunt, sed ideo nec semper grando contingit, sed pluvia vel nix quamvis vigeat frigus frequenter et planis arboribus plenis quam in montibus et planis carentibus arboribus. Quia illa loca sunt magis humida et frigida propter arborum cum brevis ista autem magis sicca quam magis exposita radijs solaribus id est cum omnino apta ad subministrandam materiam grandinis quam dicit esse vapor aqueus humidus et frigidus. Causa vero efficiens grandinis est frigus extrinsecus ambientis aeris vel venti. Et quia in aestate non semper accidit venti frigidi ut in vere et autumno ideo frequentius fiunt grandines in fine veris et in autumno quam in ferventi aestate. Cui accedit influxus caelestis grandinem astrorum. Hanc enim non excitant ventos frigidos sic etiam probabile est quod in pluviam cadentem intendant frigus et congelationem causare. Cum vero in aestate grando deducit illius causa

etiam decidit grando et in [illegible]

ibus cū offecat ad exitū ꝑ ꝓpulsū ꝑ ꝓpriū calor circumpos
aerē agit ꝑ antiperistasin ꝑ ꝓpriū corpus calore ꝑ ab ea
expellunt et extinguunt grad grando decidit ibus cū aliorū ꝑ in media
aeris regione et ibi in grandinem
Unde Virgil in grandine gallent patuas inclusas aquas ꝑ pe terrā
attollunt. Si aqua congelat statim ac nubes in pluuiā fuit mutata
Et ꝑter aquā ꝑ grandinem ibi ꝑ ete. quā pene in grandinem quin
erunt versi. Item congelat ponitur in nimbo grandi quitter aqua
fuit descreta. grandines enim nouo etiā ꝑ ea terram fuerint
congelatā. Debet ꝑ etiā attingere. ꝑ grandoni alterā loco
ppes et ibi non multe. sed motu et aqua in nubem grad ꝑ pauca
et terram deorsum. Quapiam ē pauca ꝑ aquam ꝑ noctem
Qā eandē ꝑ et pluia aqua ac gelu ē ꝑ grandē multa congelat
ut net et ē aqua. Item pauca aqua ꝑ ui ibi non ē nuo ꝑ
frigā ꝛ tundere. Saepe plures grandines tm deorsum congelat et
una intra alā Qā ꝑ pōt ꝑ congelatā circumdans aquā qui etiā glacies
ut in aqua eadem ceris mollis. Quā ē etiā grandini ad magnitudinē nucum
ꝑ ꝑ

Propoō 7ma

Grandula ē nix rotunda congelata. nascit ꝑ ꝓpinquū ꝑ frigus. Coloratq;
Spumabq; Ventis ꝑcussa nubibq; tenuis nix descendens de media regione
aeris in superficiē ꝑ ꝑ frigoris et ibi congelascit. et ita
congelata. in cadē ibq; fedē. modice congelans frigore Ventis ꝑpulsi
eadē ita ut nō manent ꝑ tempus nisi ꝑ dulcita de lugo ut lac ꝑ glacies

Propoō 8ua

Glacies ē aqua in stagnis ꝑ lacubq; flumibq; ibq; congelata
Ab hanc congelari ꝑ ꝑfrigus solum frigus valde intensum. alias
alias cum aqua ꝑ pluia in fossis frigida congelat ibi ceu in calce gelu
ꝑ ꝑ ꝑ

ipsius regionis aeris.

Propoō xxma

Ros de vaporibus terrarum per excitatos ex terra medio fluitantes aquæ extractis fere omnia solis calore desiccatis et frigore nocturno occupatis ppe terram existere cogunt. Imo crepusculo matutino roscidum magis guttis minimis ipsius. Sereno cœlo rorem efficere manifestum est calore ascendente vaporem, frigore ad se trahens rorem. Est temperatus de cœli vapore et terræ exhalationibus ad se invicem accedentibus gelat in pruinam. Nascitur vis in regione aeris ac imo gelu calore vaporem excitante in globulos. Quorum si vehemens fuerit ex eis horret et omnino abruminet. Nascens de nocte sedente sereno ac frigido si turbato aere tempestas plurima sequitur. Nubes vaporem in gelu. Nimbus etiam aqua mota defluentes et flumina mitti, quando frigoris acrimonia non agglutinat.

Propoō xxima

Pruina. Et vaporem post occasum diu super terram collectum ac in vehementi frigore nocturno circa terram dilabuntur gelati. In humidis locis quæ loca in montibus gravina et cavas fiunt. Et vapori exigua sunt nubis de locis cavis et humidis ex ea latur. Et

Et. Venti regentes in montibus detrahunt vaporem in gelu et frigore nocturno, postmodum hyeme gravem gignit. Et in aestate magna frigore severus. Ros autem vere et autumno maxime omni. Et regens moderatis caloribus gelu tunc. Secundant aquam pruina et gravem. Quando calor gelu intus occidit et humidum vaporem. Ros autem madefaciendo et irrigando herbas evocando ac nutriendo, sita a quarto hore tide, ortantes solent nocere. Et pruina intempestive circa aestatem nocet. Ros mane siccato aere et subtili admixtione nimis opacitate. Ita nimis gravitate aeris gelu trahebat ac gravidum nimis adurit. Magis autem pruina sed adustio. Statim hac gelu frigore suo olera foras torret. Ros mane quo ea haustu aeris et arefactore tenui ignis flores, germina. alias. Et semper in pruina digitis nocet ut comperta et intemperies. Quia nisi excultas subeunte postea calore. in erugine et pulredine aeris vitia nunquam arborum. Vermiculos existit ac vere

Propoō xxma

Saccari et succi quidam in certis arundinibus et stirpibus quæ mitescit ad mirabile sacrificia medicinaceæ ac ejusdem arundinis et arundinibus et gramen.

et gli in glandine magnitudine nuces avellane accrescit. Duplex è omni
fel nucibe descripte è. Altera gle g'arte alius solet ex gutturidum
arundinibz.

Propoo 13md

Mel n'è succy e dlo dulcedy sed è humor e succy aloes flores ypocis
imaty. R2. Aspa mela. Colligunt n'tole. Femo mane cu hac
mor rosarij decocti, vel este Jerusalem. dic. cu vel ajijs color
vore penity ex siccant. R2. Mela et plantaginis a pocolligunt
cu floribz penulis. Cui os succi ligne ad tenui n'natalis et hyacinthy
viderae Succy. Humor aute absinthij exc gpij dlcedo citri n'abolis
R2. Chelidi humor et succy ni myg flores rosarum cudo vel citri cu
succi aperiti n'mis cu floribz succy et cribz mela. Legunt. R2.
Hinc clarae succy mellis dulcis q dulcedo flores cydy colligunt.
Mel cu et timo dr optimu cu absinthio amaru cu ypocoordori
succi, Mel, et nitrum gle lucidus. Olei ni dignum. Succi ni medica
Rao e. In dlcedine e optimu gl myg flant vale aute cu pondere
ad vinu decocti. Ypocistidis succi cu vino optimu hi vale ni
mo dicit et tenue. Olei vo e dulcedine colligit e absinthij et dlcedinis et
magis acreum hoc aute fuerit ligni dignatur alteri pbly. Omi
bus n'colore ostat, qui ne lddus dignitij mouine hoc colligit
hmo n'e mirri gl n'modo vel optimu. Unguentoz gargarizate
vomitorijbz lordicet et aute lingui. Humor vo pori lddus ab
aere y nimo ajijs Electby

Propoo 14md

Manna aloes vaporis alteri aereus gl ni aere gpij vbi aute lingui modo
positis e. Et ne vo quide dlcedo quo ni edulio vaporibz et humi
vaporis exhalatij dulcibz floribz et dulcibz & mistis vbi gumni aere
scit globatim & folia et herbas ad modu rorarij ceruarbori
spargi. Mater potissi ni strachie. ne vel tale dligit albo
dulci? Nbi rosi ignati e. Mirrh manna pbatissi gle pulvis
gung gl aere. Lapis et lulo colligi vbi aute optimi vbi et pbatis
nichil aluidi gl manifesta contrarij gramigis humor gl ni dulcis
humore rorij pot gnari et dulcedine gpij dlcedo vel nfole e extractis

§ II

De Mari Fontibus et Fluminibus.

Hæc 3 pertinent aliquando ad meteora aquea tamen maiorem eorum remotior proinde de illis etiam breviter disserendum, propterea de salsedine et motu mari ac de ortu fluviorum et fontium.

Propositio 1ma

Salsedo marina aquam non est intrinseca quam variis modis e mari haberi aqua dulcis ut si colatur aqua maris per arenam si vas cereum bene occlusum in mari demergatur per poros cerei percolatur aqua et dulcis excipitur. Est Ex: salsedo maris ab Ext. tro et quidquam adventitium crassius corpulentius nam partes extractas subtiliores sunt quam remanent sunt grossiores illa dulcis ista amara et salsa. Hoc autem extrinsecum aquae provenit salsedo in mari est stimulus solis ac aquas maris exsiccans et adurens non tamen sola nam etiam lacus paludes et pluvias habent salsedinem sigillatim radiis solis sunt exposita. Praeter hanc Ex: solis sunt exhalationes multas terreas siccas et adustas per modum cuiusdam liquoris seu salis liquefacti cum aquis permixtas. Quae exhalationes causant salsedinem ut patent ex partibus multis in sudore, lixivio etc. Ex hac enim et alia similia habent permixtum quid a calore exsiccatum adustum non decoctum. Unde vero proveniat in mari tam magna exhalationum copia alia aequit ratio redditi nisi ea sacrum magna sit minorem ab authore nam ab initio ibi posita ob bonum universi. Multis enim de causis data est salsedo mari sicut et propterea ut salubriores sint. Item ne putrescat aqua. Item propter navigationem nam salsedine aqua fit densior aptiorque ex inde ad ferendas aves. Potest etiam dici quod ex permissione terrae taliter alis positae accedente solis calore gratis ex halao in mari. Stabile est salsedinem in dicta mari a Deo non amodo Creatis aquarum sed 3tio postquam aqua unum in locum Deus secrevit. Ita si iam aqua 3ma die fuisset salsa multum in eo modo sit terra quam undique circumfundebat nisi namque terra contraxisset salsedinem quam stabilitatem adfert. Et pertinet ad aliquas aquas in puteis et lacubus extra mare sapore salso affectas dici potest. Et ea vero subterraneas criptos e mari provenientes nec transeuntes per terras quam salsuginem illis exprimant. Verum non ducant e mari origine contrahunt nihilominus eum saporem a salsugine terrae quam decurrunt. Sicut et sapores alios.

Propositio

Propoó zda

Cetus m̃ marĩ dans hoc ẽ fluxꝰ y refluxꝰ quo mare post certa intervalla
intumescit et ad littora fluit. Deinde detumescit et refluit. Cauꝰ
dꝫ marĩ a Luna. Indicũ huj ẽ gñ simpl et ubiq; ꝺ̃ quotidie
aquæ ẽ m̃ summa elevãe, cũ Luna attingit meridianũ ꝺ̃ supra
terrã horizontẽ et ꝺ̃ infra cũ illud attingit infra horizontẽ. Rõ ea
sequẽ ꝺ̃ dꝫ aquã ẽ m̃ fluxu ꝺ̃ quotidie, cũ Luna ẽ in angulo
orientali, et ꝺ̃ ea cum ẽ m̃ occidentali. Ex quo colligꝫ ꝑ̃ maris elevãe et ꝺ̃ssionẽ
cauꝛia (cum) ꝺ̃ in gallicis solet illã cõsequẽ dꝫ. Ea q̃ dicunt Luna ꝺ̃ dꝫ nunc mare
vel ꝺ̃ dꝫ fluat m̃ marĩ nunc supra ꝺ̃ Venetiis nõ manifeste apparent aliqs
moticuli. Nota hic m̃ gñ dꝫ maris attribuendꝫ ꝺ̃ Luna n̄ ꝺ̃
ꝺ̃ ductuat ꝺ̃ ꝺ̃ solis, ventis, montibꝰ, angulis. Terra, faultus et pro-
fꝫ qua Luna. Cadꝫ ꝺ̃ fluꝰ m̃ marĩ ꝺ̃ ẽ aquæ, qꝫ ꝺ̃ in interlunio m̃ aqua
lumine ꝺ̃ sphæra n̄ celant m̃ marĩ ꝺ̃ dꝫ. Neq; ẽ motꝫ, qꝫ ꝺ̃ ad ma-
ꝛa segrꝫ motꝰ Lunæ ꝺ̃ hũ movere ab oriente. m̃ occidentẽ nec ꝺ̃
ꝛa ꝺ̃ aquæ reuertere, m̃ oriente ꝺ̃ occidente. Dꝫ ẽ ꝑ̃ etale
ꝛõẽ cur aqua reuertere m̃ oriente ꝺ̃ occidente. Dꝫ ẽ ꝑ̃ etale
ꝛõẽ motꝫ Lunæ. Ppt ea ꝺ̃ ꝺ̃ faultus et motꝫ Lunæ. Dꝫ motꝫ aquæ
et ꝺ̃ occultꝫ, qꝫ ẽ, Luna ꝺ̃ dꝫ m̃ mari ꝺ̃ Lunæ occulte
aliqꝫ ꝺ̃ ẽ in corporibꝰ aqꝫ humoreꝰ alterat. ꝺ̃ m̃ hmõi Lunatiõ
m̃ fluat. Prætereã ꝺ̃ dꝫ marĩ, q̃ observãe qua mediante ꝺ̃
m̃ fluentiꝫ occultꝫ. effectiũ m̃ quibꝰ ꝺ̃ excitata aqua, quæ tempꝰ
m̃ alijs exigentes eo modo quo magnes ferrũ trahit. Ide monꝫ etiã
ꝑ̃ quæ ẽ sorꝫ Lunæ et ꝺ̃ motꝰ m̃ capit mouere. Igneꝫ fulgurꝫ
et fulminales impetꝰ exhalãe ꝺ̃ sese aqua ꝺ̃ ꝺ̃ exhalat ꝺ̃ etiam
m̃ fluuiꝰ ꝺ̃ dam, ꝺ̃ ꝺ̃ ẽ rapi et moueri ꝺ̃ gñ aquæ fluxꝰ sed qꝫ
pars postꝫ ꝺ̃ stabilis et ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ Dꝫ ꝺ̃ elata ꝺ̃ dꝫ ꝺ̃ elata.
ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ Ea vo Luna ꝺ̃ ẽ ꝺ̃ dꝫ stellas marinas m̃ fluuijs et lacubꝰ
Rõe ꝺ̃ Ea ẽ nãla ꝺ̃ gñaliter non ꝺ̃ ꝺ̃ aquæ ꝺ̃ m̃ eas
qui ad eas m̃ ꝺ̃ ꝺ̃ excipiendã aptæ videãtꝫ. Cap vo n
oĩ aqua apta ꝺ̃ ꝺ̃ naũr ut Luna mutatꝫ recurrãte fluxu ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃
ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃

terrarum. cauernis et anfractibus in quibus q quas pro portate longo tractu manare earum. in uentu obice repagulat, earum angustiae efficiunt illas multo ualidas.
et exhalet spiritum et pri marini humoris

Dubites. Cur re- unus astrum maris dum in arcu hemisphaerio dum sub horizonte in meridiano opponitur. Et quidem et aduersa. Quum illum lunae sub horizonte in meridiano oppositu. Et quidem et aduersa. Quum illum influxus magnetica facilime. globum pellens ac emanans. Et quidem influxus magnetici maris. Hoc innitis ergo 2&. Videns an in multa solem. astra nostram. horizontem. diametrum. genetrare terra Et cum fuerit ad meridianum oppositum in sphaera. in arc. galargale nares. Pluresitum. pluuia obscurant. perpetuo diu nostrum hemisphaerium ad solem. de Loo et ergo pauca. quia in aquis natus. Veritas Sua pariter qui sum. legis dum. in alio horizonte. et cum occidit, ipsum etiam semergis, ut ergo qui sum solem. quibus et legis et pernoctare. nascente etiam semergit, et egredis. Potest attrahere Lunae hoc quod de quadam gre habentes e cui non ostendo horoscopia. cum. similia in ira. Vbicunq. nostra diu, solo horas orientante. et se. nostra diu, occidente ab solem. Pertatis solem, et ut hor. hoc ex permanet multas pars digni. Quod ut me admirare. ea hoc fui est. simile. quid refert Ptolemaeus de. Cum Cephalo. Ita hic aliqs astat solem. alias astra. etiam dum non in alio hemisphaerio inferre. in ea. qui in hoc existant. Et etiam. pri dies pars qui lunae. etiam dies è sub horizonte. in alio Hemisphaerio inclusi in partis maris in ore existentes, maxime cu sol cum illis sympathiam magnam habe.

Dubites 2do. Quinam sit finis Marini diuini? Et 3tio Cauibri. ipse ultra reperiri in mari. qui ne putrescat maris. Ea putrefa- ctio fiunt externi calore. qui alia alia mutat & mortua inde cte. aqueis. 2do. Dico ut aqua maris purgetur in aqua ea in globi Cauis & pati vitia. et sordes subsistere. sed sua sua deponere. et ex- portat. 3tio. Et assignem ad qui multa efficit quotidiana maris? recipiendo cum. nauis ad subeundo portum accessu maris, qui. recipiendo eiusdem recipiens in altum. sub in suscepta.

Probet motum maris qui piscis dicat dum alij motus ubi cum

motus

ortozes stinio mare - ab oriente in Occidentem. Insuunt in
apte p occultas vias in mare. et illud semp movent ac ferunt.
Celeriq; etiã e montes ibe marii quem Rauta in Adriatico mari ex pertinq;
sentiunt em ex pte Epiri et Dalmatie aquas decurrere - qua pone im-
pta. in. Occidentem. Venetas Venecias. Ita pte vñ Italie ad ptes
Orientales in Peloponesum. De alijs mariñ legi pq sunt Conso:
Horum. ortum Cau & v simpatiq; inclusq; alicuius sideris, v & c.
mina. qua rupti agua copia p subterraneos meatus in mare.
evumpunt, et mari aquas aut alio repellendo transvertunt, aut ipse
a vicinis repulsa alio retundunt. Et cum hi fluviorum Cursus
ac impetus sint perenes, perrennes quoq; in mari Cadat moles
ac. deluvij. Quod attinet ad Ortum Montium et fluviorum de.
illis sit.

Propõ 3tia

Probabile e deos perennes fluvios ac fontes habere originem ex
mari ac deinde in ipsum redire. Sta Inir. DD. Intelligendum
sorie pturã dicentes. Ois flumina intrant in mare. et mare non re-
dundat ad eos unde vedeant flumina, reuertunq; ut iterum fluant,
Neq; obstat quia sit mare sit depressior terra - eo quia depressioni
n videnq; subesse - qse ascendere ex illo, nec ad illud redire,
duobus cõ modis ibe difficultas, solui pt. Quia declivium pluri
mas aquas p subterraneos meatus exire. e mari et pingendo
ocrennes Cursus decidere - cauernas ac. vorgines. Unde perpe.
tui Vapores ex balatis ad altissimos locos ascendentes ignitos ymbribus ligne.
rices et frigiditate - loci screscunt Grandoq; tonitrijq; imbibitis ligne.
scunt in aquas ac tandem magis fontes lacus et fluvij erumpunt
Sic. modo bene declarat quia fluvij exeunt e mari et deinde.
in montes ascendunt. Verũ himirũ in Vapores vertuntur de.
scendunt soluti in aquas. Idq; Medicis hic. Multi fontes
et fluvij oriunt ex fluvijs qui derivati e mari et in terram
delapsi Cauernas et gli Cisternas inueniunt. Vñde terrarum
perenni Cursu. defluunt n iori gtur ut eas amplectunt he.

specum. perennare. p(ossunt). Negobitat. cho. Et aqua
mineral. sit sal. &c., aqua vn fontis et fluuiorum. vt dictum. Dico
em q(uo)d aqua maris p terrā versus et fibras p(er) multa poros
mirabiles verberata. evanescit, et amaro sodinque
deponit. Et quia decurrit illuc, ubi se exhalare n(on) potest, intra
telluris cauitates, ea n(on) sic exhalans, sed ibidem adurit. Quare subtilis
quā a(d) superficiē in terrā descendit. Ea subtilitas n(on) potuit ad loca.

7

Pro Complemento de aquis fluuiorum et fontium.

Nota. Quia malitia Ditis administratoris reperiantur in aquis fluui-
orum et fontium quedam varij effectus, placuit. Quam ex fontes et flu-
uij. et dulces, quidam salsi, quidam pestiferi, et mortiferi, quidam
salsi et medicinales, quidam frigidissimi, quidam tepidi, quidam ferue-
ntes ut videre est apud P. Comitem. Regulas alia n(on) possibilis esse.
nisi diuersitas terre et infusantium calorem. Aqua em in vbe.
rib(us) terrā inundando et p(er) fundales illius etrahendo q(uo)d fruit. Si
erb(us) et de positionib(us) rebus. situ loci. Ea aqua collata p
arores trahit amaritudinē amoris. Ita accidit aque fontis
ginē. Ea inter saxa et terra oglaciata. sepe aqua miscetur
nix et glacies, vt Ea p(er) Venam Mercurij et argenti illi pertransit.
Calor aute ni aquā fluuialib(us) ouenit nitebat a subterraneis ignibus
qui p(er) varios terrarū tractus et grandes compressiones penetrat, vnde et
aquas calefaciunt modo magis modo minus iuxta distantiam intercepta
glebe aquole. Mā bituminose et sulphuree. quā ingēs fomes ebulliti
ignitis illis misceuit. Nota etiam de saxa et oglaciu fluuiorū et
fontium. nam. lacus et stagna a ventis impulsa et diuisa.
Quidam aute fontes et putei diluunt, et quidam tunc cum mare resti-
tit fluuiorū fluit et refluunt. Dico Esse in locis ut fieri assi-
ex occulta quadam proprietate aquā dulcē et cētera n(on) fieri potuit
conditionem et ap parentem p(ro)pter mā parientem. Fontium
qui origines minime ducunt et faciebat aquas omnino calidas
fluunt et refluunt simul cum mari. At vero fruitur aqua

ex mari

ex mari pueniat ad fontes, ut pote quosvis longiores meatus et tortuosi influxus fluunt cum refluit mare. Quod aquae exuberans per fluxum maris communicata antequam pueniat ad fontes diu in itinere moratur ut iam mare incipiat refluere.

Punctum Vltimum

De meteoris Terreis

Per meteora terrea intelligunt ea quae generantur in terra ut terrae motus metalla et ignis subterraneus de quo iam supra egimus.

Propositio 1ma

Causa principia motuum terrae est ingens copia exhalationum terrestrium in cavernis et visceribus terrae inclusarum. Quae ubi rarefiunt calefactae aut accensae vel ab ignibus subterraneis vel per antiperistasim cum frigore terrae locum sibi quaerunt ampliorem. Et cum non inveniant eum sibi facere nitantur terramque ideo concutiunt. Si producit exhalationes non sunt magnae fortitudinis causabunt tremorem et agitationem. Si vim habent magnam ut cum per diversas cavernas sint dispersae perforabant terram in diversis partibus iuxta iorem vel norem resistentiam partium terrae, si vero sunt in uno loco congregatae simul et possunt vincere existantiam terrae ut illam scindant et erumpant, tunc causabunt ruinam scissionem et submersionem, ita ut Civitates et montes ipsi fuerint absumpti in profundum. Indoque montes avulsi eradicibus invicem occurrentes valles medias cum villis et habitatoribus operuerunt. Si tamen nequeunt terram dirumpere tunc ipsam attollunt et in terra motus aliquis fit. In mari nova Insula exurit quae mons quidam est. Nam halitus multus in terra viscosa inclusus non potens propter tenuitatem dividere partes facit extumescentem. Hac etiam ratione exhalationes istae maximam solent commotionem in aquis causare, ita ut mare in magna eminentia intumescens intra terram deinde diffunditur. Unde aliquando in altis montibus vestigia navium inventa sunt, quae non nisi huiusmodi in

petu. fuerunt asportatꝫ. Abigdo o etra. mutuum mi motum e littore
recedit mare, lupsine. quoꝫ retrocedunt et varie mouentꝫ, hac de
cie poe aute caꝰa motuum terrꝫ ab impetu ex hiatum facie. quibꝫ
bet sibi prudeat tam ex impetu ille qm abigdo elatꝫ ventus ma
xima ꝓsternit edifitia, arbores evadicat, facie ingentia ꝓcella.
Item ex impetu pulueris tormentarij intro loca subterranea
recepti, Item ex admiratiõe corporibꝫ, in quibꝫ ta- portenti
gentꝫ ut aqꝫ hoc frideticꝫ digestꝫ possint ꝺ ꝑ plures bene
ualeat ac robuste offerie ꝺ ꝓstant.

Prꝫterea cauꝫ assignatum motꝰ terrꝫ ꝑ etiam dicꝫ ꝑtentus abigdo
causet eundem motuum portentem ꝺ ventus agitat terrum ꝑ minimis
ex. crescat intra illum ꝙ ruperiat. Item ꝑ assignarꝫ ꝓ cauꝫ motus terrꝫ
abigdo aqua. si in cauernis subterraneis calida ꝺ ventꝰ impellat
ita ut fornices cauernarum excutiat, tunc cũ dubiet pars
terrꝫ superior et tonus aquꝫ flumen cadꝫ, ꝙ si similiter agitatꝫ
ut una illa loci ꝑ dꝫ ꝓstrauerit spatium. ꝑ qm petrose foras erumpat.
Motuum. terrꝫ varie ꝺ accidentia unum ꝺ mugitꝫ et tonus
nam. ex obscura corporu generꝫ sonꝰ. In terrꝫ autem
motu. fit maxima. Corporum collisio. ꝺ. et sonꝫ. Qui sonus
multiplex o. et varij. tuata. varietas Corporum et cauernarum
ut cũ excipiuntur in foue. qua subito ex. diuersitate
guttarꝰ et aeris erumpi, sic. in tonu terrꝫ motus, sicꝫ meatus
terrei ꝺ angusti, reduꝫ sonus cauꝫ, et veluti aure, plata ferꝫ, si
amplꝫ fiunt magni magni soni cauꝫ, sed ut plurimꝫ hic sonus
similis mugitꝫ bouis. et gabꝫ cauꝫ sonus atꝫ terrꝫ motꝰ
conditꝫ ꝓ halitꝫ ipti ꝺ terre. cum. vapore. Crapte adunati et agto
merati erumpentes, varias hinnum, monstrorum imagines ꝙ formant.
Z dum. sterbent sonꝫ. Qui nõ ꝺ ee minus calidꝫ, alius facile. dubi
tꝫ terrꝫ ex halarent et numerosꝫ a calore. Nec minus ꝓpi-
dꝫ, ꝑ quod ex halatione in eo gignerentꝫ. Debetigiꝫ et tempe
ratꝫ. Nam in loci calidis facile gignuntꝫ ex halitu etiã facile
vaporantꝫ

resoluuntz. Sunt cauernarum loca magis infestantz. qua facile ni
ilis specuty congregantz aquas ex hinis et Ventis. Strabo
Strabo Accidunt e Pompeij qui ante diem temporarij ut e ver et
autumnus por eandem rimam. De Ruinone et Dilatione terre
motu nihil certum statuit Pl. Pendet en ex duratione et Potitie Mad
ac. Qd positione loci. Hoc verum e nullo n ce posse terre motu
tum. in Vniuersa. Terra. simul euenire, quia aliquo vasta re
giones simul fuerint agnassata. Rac e. Ea n apparet Verisimile
simo moralitor impossibile. Videy totam terram simul affici ex
halacionty siccis ac pertis calorum vapy similem extare. Ea appa
motus Terra Vniuersis in Valuerum Terra. in motu e. Hoc Dei
fuit miraculorum. Signa et prodigia autumat Terra affigunt
ista. Sunt ii precedente magni Ictu et calore. ingruat frigus
insolitu, tunc ex exhinis quia subterra intrinsecus se colli
gunt et pauti per ictum accendunty Idem Camit Sand ecchy,
pois en furore spiritu et inflammari obseruauit Aristo. Strabo.
Si aqua fontana. et puteali subita turbet et agitari et ebullire
incipiat ac totum odorem effluere. nam dty Pabothi multos
habitat inclusos in Vicentia Terra reclusentes ima. et tum. Intem
pestiua tranquillitas et serenitas aeris denotat habitatores et
Ventos intra Terra simul inclusos e. Stella ii post occasum
solis nubecula appareat leniali et tenuis diu persistens, redit nul
los in aere stare. Stella. Cometa siccus et adustus e etiam ingnium
Terra motu. Ei ideo magnam exhalationem operam. Pertinet
ad metalla terrea vapori permista. ita ut humidi in eam domine
y terra angustum. aut lapidum. stenta a sole. algiy astris ge
diante. calore ac frigore. decocta. et congelata. y ita imp.
Pli cum Arist. Sic hac Petro. Collegi ante Mesan posuan
metallorum. ce exhinis terreas et Vaporeis. Cuj rue e. Ei
ai Pterienna aperit tellurem ex pertentia multorum ex hali
tibus in sublime erectis gigni interdum in aere Corpora
alia, similia, nam mi Pontic n semel d mea Corpore
dimissa, cujusmodi similia Plo ex ruentante deflorerunt, et

de lapsa aliquando fuit molles ferrea 50 librarum adeo dura
ut frangi nequiuerit. Si ergo ex spiratione terrea potuit in ae-
re concrescere in metallum, multo facilioris negotio potest in
terra gremio. In aere enim motus quo ex spiratione fertur raro sinit
eam solidari in densitatem quos metalli natura exigit. Colligitur 2do
Causa principalis efficiens metallorum nempe sol aliaque astra. Cuius
ratio est. Quia causa alia commodius assignari non potest metallorum. Non
Elementa quia vis principalis causa cuiuscunque effectus dicitur esse aut nobilior
illo aut saltem aeque nobilis. Elementa autem non sunt in proprietate me-
tallis, ut pote mistis corporibus. Non etiam aliquid aliud Ens &c.
Causa autem instrumentaria dispositiua proxima est partim calor
partim frigus. Calor per attenuationem humidum ex spirationem
gignendo et coquendo frigus. Potest etiam dici quod omnes animae 2lites
concurrant ad generationem metallorum instrumentaliter, sicut concur-
runt omnes ad generationem cuiuslibet mixti. Species Metallorum
sunt 7 Aurum, Argentum, Aes, Stanum, ferrum, Plum-
bum et argentum viuum. Quod hae sint species essentiales patet ex
magna accidentium dissimilitudine, species hae metallorum mul-
tiplicantur interdiu ex mixtione unius cum alio minerali, sic ex aere
et stanno constituitur aes personans ex quo campanae funduntur. Ex aere
Cadmia lapidosa fit auricalcum. Item electrum metallicum
ex auro et aere.
Enumerata Metalla inueniuntur in Terra aliquando pura et sincera,
aliquando confusa et commixta naturaliter metallis alterius speciei. Nunc
aurum argentumque aeri, aliquando etiam casu conflatu inueniuntur ut cum
incensa Corynthio aurum argentumque et aes in unum fluxere.
Item per artem eadem metalla confunduntur. Proprietates Metallo-
rum sunt istae in communi. Omnia solida sunt praeter argentum viuum.
2da Omnia liquescunt ea tamen facilius quam de secretione terrena
plus obtinent ut ferrum. 3tia Ductilia sunt et percussa
dilatantur, alia tamen magis, alia minus sunt ductilia. Omnia ponderosa
sunt ob-

Ad 06 mãa spissitudinem et spactionem. Locus in quo grãnt metalla ordinarie ẽ gremiũ terrã. n̄ em̄ alibi conueniebat mãam cupiditis et auaritiã ee, nisi ubi maxime lateret et absq magnã ac diuturno labore n̄ inuenires. Dico ordinarie, Qa si fides dat authoribus interdum metalla in nubibus screscunt inter eas halitu effor mata fuerunt. Sed hoc factũ extraordinarie, ordinarie tñ intra terram.

Neq obstat in stra qd aurum in fluminibus aliqd reperiat ut in Tmolo, Gange, Tago, hi em̄ et alij fluuij aurum n̄ generant sed e terra qm̄ radunt effosum aute fontibus in alueo deriuatum secum vehunt. Dicitur autẽ omis e terrã visceribus emissa metalla Tubalcani, qui et arte fabuli inuenta usum aeris atq ferri aperuit, ideoq a scriptura vocat, Malleator et faber in cuncta opera aeris et ferri. Non in oibus tñ locis terrã nascunt metalla. Rão. Qa neq astra eundem hñt ad oes inferiores mundi ptes aspectum et mediationem. Neq Vniuersi terrarũ tractus eandem affectionem dispositionemq mãa obtinent.

Ad meteora terrea videtur em̄ spectare lapides grãm mãa ut plurimum ẽ quid mixtum ex vapore aqueo et ex halatione terrea. Cum em̄ lapis sit corpus solidum n̄ sufficit sola vapor aqueus qui ex re fluida ẽ. p ipsius mãa. Nec sola ex halão terrea hãc em̄ cum sit sicca potius reducatur in puluerẽ qm̄ in lapidẽ sclen tares. Vapor ergo requirit ut conglutinet et coadunet siccum ne dissipet in puluerem, vnde dt ee viscosus et bituminosus, halitus aut siccus requirit ut contineat et frãnet humidum vaporem ne labat et hãc mixtura dr mãa proxime disposita ad recipiendam formam lapidis, vocaturq siccus lapideus qui duplex ẽ. V em̄ ipso pdominat halitus terreus in cuius ptes vapor humidus ẽ diffusus. Et ex isto grãnt lapides terrã similes nec pspicui sed opaci. V in ipso pdominat humor aqueus

siccum terreum subtile continens, et ex isto gratiam lapides aquae similes et perspicui ad instar glaciei quamvis ex propria forma subtili habent etiam multas proprietates aquae contrarias ut duritiem. de causa lapidum principalis eadem assignatur communiter quae et metallorum ob eandem rationem. Similiter causa instrumentaria lapidum eadem statuitur ab omnibus quae et metallorum. nempe sinus Elitis. non solum tamen sed Elitibus astrorum occultis praesertim loquendo de lapidibus preciosis et gemmis marmore proprietas lapidum aliquando sunt nobis notae per experientiam ut quod non liquefiant nec malleo distendantur, sed potius frangantur et in pulverem reducantur. Aliae autem proprietates non ita nobis sunt notae multae et enumerantur ab aliquibus Authoribus.

Reliqua de Meteoris terreis sunt et de mari de aquis videri possunt, apud PP Conibric: Tempus enim non permittit pluribus agere de illis et potius historica sunt multa quam scholastica ideo eo facilius omittuntur. Ea a nostro instituto aliena.

CONTROVERSIA VII

De Corpore generabili et coruptibili in communi.

Formam denominatur Corpus generabile et Corruptibile sunt Generatio et Corruptio, quae iuxta Aristotelem trifariam sumuntur Late, stricte, et medio modo. Late accepta Generatio, comprehendit tam subtilem quam accidentalem generationem. stricte accepta sumitur pro ultione solam Viventium. Medio modo sumpta generatio complectitur solam generationem subtilem ut sic extenditur communis generatio Viventium et non Viventium

et nō proportionate adhēre. Corruptiō tota. Intrōbe et medio modo secundū exemplū de utroq; iuxta ōtrām opinionē aḡs hic nempe de Grāe et corrupne subitō nō momēi. Respon debit aut̄ Grēat Thomistā et Scotistā vbi libro Phīc de Ortu et Interitu scripsēt vez de Grāe et corrupne

Punctum vnum

An Generatō substātiis sit actio productiua substātiā dependenter a subiō trāsm. a cāa mali distincta ab alteratione.

Videt̄ qd nō. Qz grādo subitus ē sōrmā alterationis qd ē ad gen̄ illius Aristotē. ibi dicentis Grād ēē sōrmā entis alterationis.

Ido Si ita dicet ex plari grādo dego qd aliqua ē sōrmā ēē ipsa tm̄ alteratione, dr̄ aut̄ ēē sōrmā qz grādo ē a sōrmo aliquo negatō. Secundō aut̄ a sōrmō a quo sōrmatur. Qz cū in grāe acquisitō sōrmā ad quā alteratione aliter fieri nō possit, sēl. ut patet in alteratione calefactiua grād ē nō remanebit nisi alia sōrma.

Respondetur

Dicitur de sōrmā Grādus subitus ab ortu. Ē tradita una talis Grādo ē Via ad quam. Ido Grād ē mutatō ex nō Ente ad Ens. Ita Grād ē mutatō totiq; nullo subiō habente maxime Ada. Grād ē mutatō a subita. potēa nī subitari actu. Ergo ab ēē nullo ad Ē. Ide formata ē descriptio Grādus dicitur hs. Qz mutatō totiq; nullo sup̄ subiō remanente ut subo codē. hoc ē Grād ē ad valū, qz ex una sp̄ēi in aliā destruēto qz de nouo adiuuat. Ide ut destruat, etiā aqua illa ē pōnto destructa q̄ prius. Et grādo ē positiō qz ē Ens ē realis ita q̄ ad nos. Illustratiō fuit̄ qz id nō ēgnō Grāe ex ligno. Sed hanc descriptionē qz illa pōtis nō ēt rectā qz ex eo Qz nō conueniūt cūbis grādib; subitis extraordinarij atq; ordinarij et anomalis, hoc ē defectib; ab ordinatis lege stricta Grādū, non qz qz cū et torrē ac ēlmtorū. Et grādo Vas mus potest corrupnē ignem et charnē nō quoniam materias

Cū subtī tuac- nō transijt a p̄rtione formā ad formā. Sicut
mā Cū et Petrū Glosatū ac Vernū nō p̄cā terunt sub p̄rtione
formā ill̄orū. Nihīc aī ea hūc gnī Cadauer manet cadauer
Entes figā organizāt, et alia accidētia. Et. ac.
Portij Et Grāe subtīe ut nic, ita dicerēdū. Et tūc p̄dicta
subtīa dependūt a subo tm̄ p̄ma. Cū Maāb. Sim- vt Grāe ut p̄o
omnia subtīa et accidētia ē ab p̄ductiua. nec dependēt a subo ut a Cā
Maāb utroq; descriptū inuenit, nō solū ordinariè sed etiam extra or
dinariè ac miraculosè dīgnū subtīe ac tempore Aduentus Grāe
tūc a Cōcatione. Cū hāc. ē ab nō dependēt a subo. Pūma a Corpōe
Cā hāc nō possēt subtīa Et. ē bona.
Difficultās mōuet circa dictū Grāe descriptā. Vtrū ea sit mutatio
successiua et p̄cipue ab alteratione. Caietan cū et alijs nō multis
Thomistis a priori. Alterne nō distinguit. Grāe n̄ gratiā nec subtīa
p̄ducta quā difficultas ut resolues sit

Dubio 1ma

Grāe subtīa sumpta latissime p̄ dicta ē bene distinctū
ab ordinarijs et extraordinarijs Grācis subtīa dīcūt mutatio
subtīa stricte sumpta. Cū Grāe subtīa de gratia ē ab ipsa
creata subtīa nō subo antea existente illa. Ita et gillan. Subtīa
alterne subtīa nō hāt gnā gratiā, acquirendo p̄ priorē aliqm nō
antea nō existentē, seu Mutatio ē transitus subi a nō ē forma subtīa
ad ē formā subtīa. Sano aut Grāe subtīa p̄ficiendā ab hoc
an subo creato illa subtīa vel nō quod gillan. p̄dicit aliqm. Et.
Grāe subtīa dīcūt a Matre.

Propō 2da

Grāe subtīa Vulgariter sumpta. dīcūt ēm a diuersitate subtīa
sancte probabilē.
Suppono tamē. Cū diuersitate descriptiue sit transitus unius rei
subalbā seu gr̄ nō actū ad aliqd̄ albū p̄ aliud quid. Salua ab
extrā dari tm̄ VS ex Cōgruo p̄ aliqua rem ē ab Cōgruo transire in
ē dignū et tunc dīcūt fieri aliud quid bene descripta

hac descriptione [ndio] [cognes] 5 requisita ad conversionem [in]formis
a Phi. 2ma Conclo Conversionis ē ut id q̄ [con]vertit destruat
eē. dic. ager ut [con]vertit in regnū destruit eē. dic. panis cum
vi Eucha [con]vertit in Corp̄ Chri destruit eā panis. et [con]ver
sio in statuā salis definit eē hoc. Ad Idionis ē q̄ id
quod vertit transeat in aliud. Ad aut transeat in aliud ē omittat
p̄positum

2da Idio ē Verū in q̄ vertit aliud [acquirat] aliq̄ eē de novo aut
aliq̄ modū novum eēndi aut dependēdi, alias in nihil de novo
fit q̄ in illud, ut [con]vertit dū aqua in Caa gallilee [con]vertit
et in Vinū Vinū de novo incipit eē Et in Eucha in p̄sentia
[con]vertit in Corp̄ Chri Corp̄ Chri accipit p̄sentiam Jux
ta illam hos[tiam] de qua dicit illa Nota hic bene. q̄ ad [con]versionem requiritur
ut Verum aliq̄ q̄ [con]versionis accipiat novum eē simpl̄, hoc ē
non p̄iāt eē, sed sufficit q̄ accipiat quodcūq̄ modū eēndi aut eē dū
q̄ aut dō q̄ Id in Eucha dicit [con]versionem [con]vertit Vera
panis et Vini in Corp̄ et Sanguinē Chri. Et in ibi in p̄sentia Corp̄
Chri de novo simpl̄r sed ita dum. Ad hoc ē dō Et vide. Ad Verum
ad Quem dicit id q̄ vertit, sed dicimus q̄ aliud vertit, ac proinde p̄stare. aī eo q̄ id acci
pit nrio eē simpl̄ de novo.

3tia Conclo ē Vt [con]versio Verum inter terminos positivum a quo et ad Quem con
cipiat [con]vertit Panem q̄ndam et in id transmutatur Unum. a Quo et aliud
ad Quod tendit oportet dari Terminum a Quo et Terminum ad Quem. utrumq;
positivum. Ad
Ad nihil annihilat ē nisi q̄ ē in q̄dā, adeo q̄ ē nonens, et nihil terminat Verū
permanēs aone nisi q̄ obtinet Vini et potabile eē. sed id q̄ [con]vertit non
intrat et [con]versio ē Vera ac positiva actio termināta ad id in q̄ fit novum Ente.
4ta Idio ē ut hic novum q̄ddā q̄ dependē. inter destructionem Panis a Quo
et successionem Panis ad Quem, ita ut illa dependeant ab hac subsequi et ab
desinēs successive fiat. alias nihil magis [con]verti in aliud sed ori
geret de nihil unum et simplex plures alteros. Hanc gaudio lucrum ac
tristitias et pinguit de lutō plicare. lucrum. nihil plicare.
5ta Idio Conversionis ē ut aliq̄ unum. utrum Panis fiat alius
in dabus Concreto et Orto inter Partibus [con]versionis

Grad subtrahi male ordinavit ꝯ dixit, a diversione. Composita gt
desinit ab, in p̄fecta gt incipit eē. Rac i. Ad gubernandū duas grad ac
ab et ordinatas. hoc ē gubernandū p duas subita et subita ꝯ for
mas grad ac. Nam Legi tm p̄ transitu dicit vel in alia loca
tm p̄ ad Sed aliqd fit in tempore aliqd tempo Legis fit grad.
Habens ꝯ ac grad respectu ad diversione Ex grad habet aliquis
narrat ꝯ dixit a diversione.

Propō 472

Per Grad subtrahi dicit ab alterne hoc ē a diversione Solutionē dis
positionē realiū quas animal vomitus sputis eē productū. Ita
ꝯ ad recentiores vitia Morbos. Caietanus aliter exponens
ubi ꝯ nam non accidentis ad recipiendū formā nisi separata ac dis
positā ē resultare in ea forma male Vi antecedentis dispositionis
sine ulla nova actione.

Obi. P.R. Grad subtrahi ē ꝯ diversa subtrahi aqua denique subtrahi
alterne ꝯ Calē qua, Semper ē accidens P.R. quod dispositi
ni non dispones materia ad recipiendā formā sed ad Grad qua ē
recepta et deducta forma subtrahi materia. ni hil aut dispositi ad recip
Ex Grad dicit ab alterne.

Solutio Arg̃ta. Animal Sententia

Ad ami N Animal ad plene dico Aristo hoc asserto voluisse dicere qd grad ac
ab tubi ad qd ordinata alterne hoc ē qui loqr ordinate. Aristo alterne
ni actū qd de fiat q alterne ad qd tubi ad ita. non ni dicere et illa ē
forma intrinsec alternis.

Ad ultim patet ex dictis. Aqua et Aer. Calor non dicit aliqd ultra quam
ad grad et Calida.

Punctum Vltimum

An Grad subtrahi compositi sit actio momentanea seu instantanea! et
an Porphy illig sorbis sit Vomitio sputi. Item an Vinum eadem actione qua
qua forma.!

Videt ame Grad subtrahi sit ad ione instantanea. P.R. Grad ē valde multa
Aristo. Sed Motus ē successiua ni mi tantum Ergo et Grad. P.R. Quod
aliud sit magis velocem aliud minus velocem Aristo. Velocitas autē sit actus
ni spectat actiones instantaneas sed successiuas successiua. P.R. Experimentum
manifestum grauis terra ad medium tendit grauis cum velocitate pedali

Gr: gressus est instantanea.

Zda Videtur Formam forte grauem esse subtilem non esse unionem substantiae.

Sed forma est cum effectu inseparata Madh. Et non videtur esse forma separabilis Madhij quidem dependet a subiecto ut a causa Madh. Forma videtur esse forma separabilis Madhij. Et forma est forma forte Grauis separata a materia. Et tria agnoscit Formae forte Gravis subtilis. Gr: apparet Unionem non esse Formam forte Gravem subtilem.

Stlo Videtur Vna. aone quidem non forma sed quidam quasi quantitas. Et procedit aone et gmo quidem forma in mixtis sit separata. Et gravedo non est forma et Vnio ex qua resultat gravitas.

Respondetz

Quarto 3. mihi est Grave subtilis sit de ratione eius, hoc cum inducat Formas eis gravis et mediis sine illi forma sine Vnio. tu mediis per quam Formas et gravis sit inducat ex parte qua cernitur vere et tactu ipsum gravis est ligna ex hoc cadauere ex cadauere Vermes. Zdz. Et sic Cadomo non pars precedat non de aone in instantanea respu et pars nulla non in prius et prius desinat, sed de in instantanea respu Formis esse nimium Formis illis simulet et ges degradicuij de gue sit.

Propoo mid

Grave subtilis est non instantanea. Ptr. Et Formis Gravis subtilis est medio tempore Gr: et actio illi est instantanea mihi cum medio tempore pti ante quidem fuit actus illius certi est, nam Formis Gravis subtilis si est forma et Vnio. quam virtuem si est ex parte virtuum sed sibi quidem non forma quia separata ut subtilis. Et illa forma et Vnio sunt capaces intensionis et remissionis ut patet

dono ẽ ille. Cui primarii et gde a ppheas ꝺ ut dño ꝺ ad ut Terno ꝺ de
nomnão Vid, respõ cuiꝰ Terꝰ nigrij et rnõ cuiꝰ ex aõe rchyparyõ
ni Terno totaliꝰ includens partẽ pant denominẽ ille.

Alia Pars otra Pbm: ꝓbr Si ꝺ dig ꝺ ut tra subtrs quã ht Terni fortẽ
Adiacen. Corpꝰ Chri n tñ hoc ẽ tam Compatit ꝓ ex rerultatẽ
rcichatiꝰ pcat. pcij cñ ẽ dubiũ ꝺ tñ ꝺ dubitatiõ ẽ loco pcij
Sol: Vnde Terꝰ fortẽ adno ꝺ ẽ forma Terni rotuli.

Alia Pars Sit defendẽ a R. pars. ꝓbr. Si ꝺ fortẽ dicꝰ rotet illud rnõ
cuiꝰ totũ ꝺ tñ male seu totale denomꝰ. Ite albũ fortẽ ẽ illud rnõ cuiꝰ
denomꝰ album male. Ite hoꝰ fortẽ ẽ ille rnõ cuiꝰ hoc lumpty mi
nus male ꝙ de pprio denomꝰ. Ite in denomine Vñi pariet ꝺ alti Ter
ni fortẽ Vnionũ ẽ ille rnõ cuiꝰ Terꝰ totaliꝰ hoc ẽ pariet alti
ꝺ Vñi. Et ꝺ Terꝰ fortiꝰ adqm alterij aõis ẽ ille, rnõ cuiꝰ ex aõe denomi
natꝰ Terꝰ totaliꝰ.

Contra Subtilit. Terni fortiꝰ alterij aõis tanꝰ ut Terꝰ fortiꝰ gradꝰ sub
tilis ut hꝺ gradũ ẽ statuas sit

Propõ 3tia

Terꝰ fortiꝰ adqm Gradꝰ Compatit subtilis ꝙ ꝺ gradꝰ ꝙ ꝺ, in oi ꝙ pcito
subtili li, tam Vicente ꝙ ñ Vicente, ꝺ rnale ꝙ ñ male, ẽ tota Vnio
subtilis. Et gradꝰ fortiꝰ subtilis ẽ fortiꝰ gradꝰ ꝙ ꝺ subtilis
Alia Pars pbr. Si ut dte Pars dicit ꝺ Terꝰ fortiꝰ aõis ẽ ille
cui ꝓmarii et gde apphetas ꝺ ut dño ꝺ ad ut Terꝰ ꝺ denominẽ
Vid respõ cuiꝰ Terꝰ ñ gnerij Et rnõ cuiꝰ ex aõe gradꝰ ꝺ Terni
totaliꝰ includens partẽ pant ille ꝺ denominẽ. Sed gradꝰ subtilis ꝺ gradꝰ
Sol ꝙ pcito male ẽ tñ gradꝰ ex gradꝰ ꝙ pcito ad fit, et cui tñ gradꝰ
Terni aõis ꝺ denominẽ gradꝰ, seu gradꝰ ex hoc denomꝰ gradꝰ, et rnõ
cuiꝰ totũ ꝙ pcito denomꝰ gradꝰ. Nec gradꝰ subtilis ꝺ gradꝰ ꝙ ẽ ꝺ
xit Vnionẽ. Et Vnio ẽ Terꝰ fortiꝰ pcitus ad gradꝰ subtilis,
subtilis et gradꝰ subtilis ꝺ ex ꝙ pcito subtili, nec ꝺ ille Terꝰ
fortiꝰ ẽ forma subtilis ꝙ tñ ẽ ꝺ ex ꝙ pcito subtili, quia gradꝰ
de genere subtilis ꝺ tñ ẽ ꝺ ex ꝙ pcito subtili. Ratio ẽ qꝺ
gradꝰ forma ꝙ ẽ gradꝰ ñ ꝺ gradꝰ subtilis tam ex ꝙ pcito nec tñ

ilia eam dat̃ dñō vñi. Sed inter eam̃ reuerā ad formā et in tm eam̃ reuertā ad
vnionē dat̃ separabilitat̃ vñi talē p̃ diuina potēa. Cū p̃seuerante emulatione
p̃ducta formā ea mā, p̄ quā dñs p̃duxit eam̃ creaturā et p̃seuerante ea
dē eam̃ p̃ductiua vnionē ea mā p̄ formā p̃ducti p eam̃ breuiem dñi de fa
cto p̃ducat mī hmē. Et sic inter eam̃ reuertā ad formā et interq̄ eam̃ reuer
tām ad vnionē dat̃ dñō vñi. Et sic vltra formā et eam̃, dñs vñi amittit
p̃ducit

Solutio Argti Contrarii

Ad 1um̃ p̃ duc̃ p̃ma eam̃ creatura opa existentia ē p̃ducta p̃ modū p̃ma
parū momenti p̃ma ē dict. Quō tñ p̃ma fuerit p̃ducta ut
altera eam̃ ē q̄dā motꝰ C̄ōn. Vel quō medio modo sui ꝑ te p̃ducit p̃
ng alterū quo hō. Primi etiam ē q̄dā motꝰ Ar dñi. et C̄ nouū tm̃
dñi diuersi et Ar dicēdum. Aliquo modo, nem̃ p̃ quem
tñ diuersi accepti p̃ut ad primū ꝑtinēt alterū p̃cedentē inde primū
aliud ut Velocē, aliud ut, qđ ad duas formas quā velocis ad alias tardis alteras
tur ac diuersis. Quam vero Arg. Experimur ut Samuel quam̃ potū ad
hoc ē forma subtilis retinere ad̃ Intentiue. Aliquo dñs ministrātes.
ad duas p̃ta Samuel forma ꝑ Secundo quo ad eius gaudia et mitigatio ex pri
mer̃ Samuel p̃ta ad quam quo ad eam formā extendere hoc ē aggregatum
C dñs. Successiue in extensiue forma Secundo acquirit plus p̃ quo tertium
tāgenemur. Negat dñs dict. Et primo. Impl̃ accepta ut ē ministratiua
Ad Negō. Ad Secundū Impl̃ aggregatum ut ē mitigatiua C negatur.
Ad 2dum Ad Argm̃ Con. Similia Ad Negō. Non enī video tm̃ potuisse vni
uersi creaturis et Petrus p̃ta primo, qđ debuit dicendo a Tullio ut
a Cā media, ut patet ex ꝑ quē Otia dñi Francisci dñi. Ad Negō
sicut ēm̃ dicendū, ab authorito dñi quia turpiter erraui existimans
formam mediā ee intermediis ad hō. Samuel ad p̃ta hoc
Ita sicut modi a modi specialis, dicendū formis mediis, ut pote
exactarum. opinionē determinat ad subm̃ quo ad existēa ut tertium
Quintum. Sextum dicta. quō dicit Ad Secundū. Et sic ad
vniuersi admitti. sicut nō p̃ ab auctorite dicta Samuel, vnione

inter formam et materiam esse Entitatem modalem distinctam, ita consequenter statuimus
eandem pro termino formali generis substantialis independenter ab auctoritate Aristotelis.

Ad 3tium. N. Antecedens potest enim forma materialis educitur subiecto non tamen univi-
cuique seu non consequi compositum loquendo absolute seu per ordinem ad potentiam Dei
absolutam. Et ratio est. Ea forma constitutiva compositi ut compositum est, non est for-
ma substantialis educta, sed unio substantialis.

Punctum 3tium.

An in generatione cuiuslibet Compositi, substantialis detur resolutio,
usque ad materiam, primam, et an subiectum omnium dispositionum, seu accidentium
requisitorum ad generationem Compositi compositi sit sola materia prima.

Videtur primo in omni generatione substantialis compositi dari resolutionem usque ad materiam primam hoc
est dum generatur aliquod compositum substantiale nullum accidens compositi corruptive
manere nisi solam materiam primam. P.R. Aristoteles asserit generationem esse mutationem
totius in totum nullo sensibili remanente ut subiecto eodem, si autem ingenito
maneret aliquod accidens quod erat in corrupto, sensibile aliquod maneret
in subiecto. Et in genito nullum manet accidens corrupti. Consequenter datur reso-
lutio usque ad materiam primam in generatione. P.R. ior est connexio materiae cum forma
substantiali quam cum quantitate aliisque accidentibus. Et si in generatione compositi non
manet unio formae antiquae cum materia, non manet etiam unio accidentium cum
eadem materia, adeoque datur resolutio usque ad materiam primam. Probatur Antecedens quia
materia respicit formam ut suum complementum non ita sua accidentia. Et quia
unitur per se formae substantiali, per accidens autem accidentibus. Ergo. &c.
P.R. forma substantialis est actus unus. Et sic dum generatur non debet supponere ullum alium actum
ante se, adeoque nec accidentales formas. Et cum per generationem introducitur nova
forma fit quoque novum compositum, nulla accidentia antiqua in materia remanent. Et
ulterius datur resolutio usque ad materiam primam in generatione compositi.

Ad 2dum Videtur primam hic generationem seu accidens requisitum ad generationem compositi nempe
quantitatem habere per subiectum suo in habitudine compositum non materiam primam. P.R. Materia
prima iuxta Aristotelem neque est quid neque quantum neque quale, neque aliquod eiusmodi

Ergo Materia

Ex: mãa ꝙ ẽ dicta Sotta. Ꝺ Cata ẽ ꝓpetua ꝑtis ꝓpriis ꝑ mãa Ex: ꝙ
ꝓtio recipit ẽ ex: in dicta Ꝺ ꝓpetua vndte dubitet, q ea cui ẽ ꝓpe-
tua dby ptis. Ca Cata dicta ꝓpetua Cata ẽ ꝓpetua ꝓpria. Ꝺ Cata
ꝺmunire ꝑt dua ꝑole ꝙ solu mãa dicta forma dubitt, qd Cata ẽ ex
tendi ẽ dubiũ, Ꝺ Cata dicta n ẽ dicta mãa dicta forma dubitus
ad eam ꝓpriu.

§ 110 Videt. Accidit dñs ꝓmittit ad fundũ ꝙ ꝓpe Portã ꝙd ꝑ Pastio
nes dicti fundi dicta ẽ mãa dicti fundi. Ꝺ Detentio ẽ malo dubi-
tatu ꝙ pdicta ꝙd ꝓpa emanat dñi et dicta ẽ dubia tam ꝙ pdicta
cum sit ẽ ꝑta. Ꝺ Cata fundi ꝓdigit acceptig dñi fundi et pastoi ad
illu exercend. Qr ẽ mãa dicta dubia relata. Obr dicta
ex dicta ꝓbatur ꝙ ꝓpa ẽ ꝓpia ẽ ꝓdig ẽ dicta in recepit in Ꝺ
pta accida ꝙd ꝑ pastores ẽ de dicti ꝓdigati ꝙ fundi.

§ 111 Videt Cata ẽ dicta alligata accepta mãa in dicta mãa
Ꝺ cum qua utig Cata dicta ꝙ dicta ẽ ad cale facienda, dicta mãa
dicti Cati dicta. ad recipiendu. Qr recepit accepta mediate Cata
ad eam dicta ẽ dicta mãa alligata accepta. Ꝺ. Accidit Duchari
dicta ex albedo dicta recipit in Cata tuga in Cuba vndte
mãa qd ni declina n ẽ. Qr et de alia accidentibꝫ ide tractandu
qd minime recipit in dicta in Cata. Obr dicta. Ca ea accidat dubia
dicta Cata. Vertit Cata illa in hoc et eam ꝙpus grauig mouet de
cordo Qr apparet qd recipias in Cata.

Respondet

Sm dubitat Cuthbert quod accidit hic quod quam ad respondeat formam
dubitat; horum una Cata ẽ illig comitat et q una dicta debeta actoꝝ
ne comitat exeat ad recipiend alia. Ad hoc q dicat quod Cata.
Cum Resolutione

Scindu ẽ una Proposita accida dicere ꝙ ex ꝓte mãa qd dñs pones
et opponent se ordinat ad formã, et in ꝑtiant dicta. Ideo ex dicta ꝓbatur in dicta
formã Qa in dicta una ꝓte determinat ẽ nulla accida qd ex ea pte
dubitant.

Scienda Lib. Accidentis Dispues in fluere, in formam substantiæ placenda mordere, velle
mordendo et detendo Deus. et ipse Hom. v cum alio agente pacto carnifex ad gla-
dium formid. Rão. d. Ca nulla adhuc Ca. pt adhuc ens. Hoc Deus dam. male
in Mão dñi pecta mis Ca dispus accidens in Mão capitales corrupti Deus ad
in Mão mitra decollo morientis Deus ad hoc. Dispete adhuc. et Ca placet adhuc
formas Vivente pro nulla Ca pt adhuc esse agere adhuc, Et o cadaver
non. sol et adhuc Cad. Vales, adhuc vivens ad duorum, pro. placendas hinc
potis pro illa in hac Mão adhuc. Ca mutua determ. adhuc pro. accidentis
ut hoc. et adhuc. placuit formid. labentem.

Scd'm dicta Sto. Jn grie subtile resolue pro. vig ad mam mam, ô
Virtus accidens ens quid in re. existens Negatur nullus ens subtile
formid in re. genita manere, sed sola mam mus. Hic completur

Propõ XIIa

Jn Grie subtile pro. in dicto Resolue vig ad mam mam dum portentum modis
sed pulta accidit mutatio pro. genita et corrupta, et remanet subtile et hoc
et pus. Ita dñs mis Stus Thom. et alii.

Opp. Si vilem in Cadavere. dum hoc pro. ex Vivente cadav. manere
multa accidit quid erant in Vivente. nunc existente Entitate, cadav. Creatura
figuram Colorem et alteri. ab hoc tpo. Ex. in grie subtile pro.
Atio in dicto Resolue vig ad mam una res dicit contra pro. pro. et
et aliud ens pro. in, in percuntabili accidit corrupti et beta sola mam
sed pro. in contingua subtile mutatio corrupta formid effecitur. Nec
pot dici ab adversarijs, quod mus non desinant et beata corrupti ad
Intellu cui in sint cadit in Cadaver. accidens quid erant in Vivente.
sed ibi similia. Mta cui d. Ca nulla ostendi rõe. Et accidens in alia
re absoluta in sint cadit sed similia. Nec etiã Ca nulla adhuc pt illorum
mutatio de nouo. in forma genita non multa accidit dicit in genito
pro. in Cadavere. quod quod pt nulla mutatio fiat in forma genita pro.
in forma Cadaveris quid in Corpore pt mutatio, Colorij
Calores in illo pt mutatio dari forma Cadaverina. Deinde

forma

forma generis ut forā Cadaverosa hō Vina ad vesicandū accidā corrupti dā-
dum cū gā pest in aqua pons aīa. Ita accidā corruptiōn et ut dicā cand
cum plane stratia pducant. in Cadavere hōis Venustos Colori fabricatur
colore pingendis, pingendi dicā stratis Corporis depictū. Vt cadā forma ge-
nitis ut Cadaverosa n hō Vim etiā ad pdūcendā ad ejusmodi accidia.

Nonitā Regul Author nādā. Cā Regul authornad nō pducit se solo
aliqd nisi determinā ab exigēa dispōnis aut circumstantiarum subjectarum aliqd gñ..
cit forma Cadaverosa et Vinosā et pestis Varsaut a nullo determinā Regul cone
pat accidā cā in morbis Vā hōis et alis nīs: omno humida pducat, nō
instantē sequiti, nō aforma pria Cadaverosa Cā hō pt subsistere sine cordo
re sine calore Carnis. aliqs accidentalis qā pcurrunt hnē. nō
etiā a mala causa Cā hōis indifferens ad oīa accidā, nō ita determinā Reg
a circumstā et a causis agentibz extrinsecis qā hō pt pcurrere. opposita
accidentia oppositā nō dicā aliis pribz qud hōis Cā ad bene
pfectū hōis ante gratiā formā requi.

2 uod vo etiā post multas mutatōnes ā dispōnes Recthus usq ad mortē manē pōt
Cā post multas etiā mutatōnes dispōnis Entis manere inqm pria
forma quā Corpus nō est parata nedū ad vitā. Ex nunquā etiā post
multas mutatōnes pōt stingere nedū, vt in gratiā alcuiq pōrētis nul
la remaneat accidā Corpōis nisi sola. manē una dumtaxat Re
ctitudo usq ad mortē tantū.

Propō 2da

Accidā qā forma Corpōis in gratiā pōrētis non destruā, sed destruā
ei Rāo ē, qā tale accidā ē in detrimentū ei in gratiā non pōrētis
sua et ejus forma Corpōis ut fuerunt ante. Cā nec
Spūs sanctus aliud intendit qā boni ordinē, dirutā nō desiderat ē
accidā in gratiā non pōrētis, sed manerent sicut ante forma
genitis adeq nō pria forma corrupti. Sed sequitur nihilominus gratiam
et nō ē admittenda Dei accidā cū pria forma Corpōis in gratiā non
pōrētis destruā ec.

Stabilita Verit de remanentiā aliqui accidentiū in gratiā subtilis
pōrētis, sicut qā nō dispōnis Recthus usq ad mortē tantū in gratiā pōrētis

Item determinandum est de 2da parte Conclusionis propositae. Nimirum quod nam sit subiectum omnium accidentium tam communium pluribus formis quam etiam Entitas calor frigus in gradu remisso, color durities, quam etiam propriorum uniuscuiusque formae substantiae. Sit igitur

Propositio 3tia

Subiectum sustentans respectu Entitatis et aliorum accidentium materialium communium omnibus et pluribus compositis et formis substantialibus non est forma substantialis neque compositi sed sola materia prima, idem tenendum est de accidentibus propriis uniuscuiusque formae substantialis materialis, modo non sint Entitates modales illa accidentia.

Prima pars probatur forma hominis et compositum hominis non est subiectum sustentans respectu Entitatis et aliorum accidentium communium sed sola materia prima ut certum est apud omnes, Cum enim forma hominis sit spiritualis non potest sustentare materialia accidentia, et etiam forma alia, licet materialis et compositum aliud, licet totaliter materiale non est subiectum sustentans respectu Entitatis et aliorum accidentium materialium communium sed sola materia prima probatur consequentia quia materia hominis est eiusdem rationis cum materia aliorum compositorum, Ergo si est sufficiens in homine ut sola sit subiectum sustentans respectu accidentium communium sufficiens etiam erit in aliis, nam unius respectu formarum omnium non sit multiplicanda substantia sine necessitate quam hic nulla apparet. 2do probatur quia Entitas et accidentia communia sunt dispositiones supponentes materiam primam ad formam substantialem subsequentem et consequenter intelligitur esse priora materia quam forma. Ergo illorum subiectum sustentans non est ipsa forma consequenter nec compositum. Quia illo priori non intelligitur existens forma et compositum. Intelligitur autem illo priori ea accidentia cum omnibus suis causis quam intelligitur existentia.

2da pars Propositionis de Accidentibus propriis probatur quia aliqua accidentia horum disponunt ad formam materialem disponuntque illam ut siccitas et calor ad formam ignis. Ergo sunt in materia tanquam in subiecto sustentans ante formam. Ergo iam in forma consequenter et in compositum sustentans. Deinde unius dispositionis subiectum est illud quod disponens ad recipiendum. Ergo etc. Aliqua ita accidentia propria sunt quae non disponunt ad suam formam recipiendam sed eam comitantur tanquam passiones ab ea Physica emanata, et horum probabilius est etiam esse subiectum materiam primam. Quia ipsius formae materialis est subiectum sustentans materia prima. Ergo et accidentium illorum propriorum comitantium illam. Accidentia enim materialia dicuntur ordinem formae tanquam accessoria suae principalis. Unde durities vero lapidis quae est passio ignis sustentans in materia prima sicut et forma lapidis. Addidi

Addidi m̄ p̄ modo n̄ p̄nt Ent̄. modales accida p̄ p̄ra. Ca
Cert̄ē ē q̄libet accidens modale p̄ p̄ri formā q̄tus ē p̄ssa rea ut
eā ēsse affirm. ē formā adeq̄ n̄ ēpse reaſi mgr̄ n̄ in tuto
sustnēs et n̄ p̄ē reaſi q̄n modā rea

Propō 4ta

Nullū Ens Reale seu accidēs Modale vtūq̄ ē subm̄ vndre substentatiū
Ens. Rō Qa Ens Reale ē totū accidens alterū p̄ ētitatiue
p̄ē vnū accidens n̄ absolute in toto alterū n̄ subalternat̄ in toto
n̄ ēt ad partes sue p̄pr̄ q̄a speciale p̄ē totū ē subm̄
accidēs n̄ ē vn̄ accidens ē subm̄ reaſi alterū. Ens modale ē pente
ē falsa Ds: et ad ea q̄ in illa formal. Ens Authoritate Aristotelis cent
Alto Metaph: Ens q̄ Reale n̄ ē accidēs accidēs, hinc d̄ūt
accidēs mgr̄ tuto.

Ex occasione determinā subiecti accidēs.

Vltimō sta accida poſt mgr̄e de uno toto m̄ aliud. Ens m̄ mune
dogma etas Ds: Philos. D.C. Regulā unū cuiq; Entiū tocalis n̄ des
malis ut patet ex scrip, dare, aut ſi quidā malis mgr̄e posse dicunt
tuto m̄ aliud. Ita n̄ alter mgr̄e posse, nisi p̄ detrōnē eductam sursum
uno subo adeq̄ p̄ capia. sui et p̄ incepōnē eductis sui cuiusvis tuto
adeq̄ p̄ regulam, Ignitum una ea dem̄ ēt eductam qua accidit educi
ea uno tuto n̄ p̄ē ita ētrahan ut p̄ eam de educto ea cadē tuto p̄tle.
Dicen Vng ens n̄ ēpis p̄ pendere nunc alterna cās ēssendi et p̄ spea ad
alia Ds: etm̄ unum adeq̄ accidat p̄ dependere nunc ad thaec cās malis
postea abalia adeq̄ p̄ mgr̄are de uno toto m̄ aliud p̄ modo mgr̄i
Dno p̄ Ita p̄ma mālis etm̄ n̄ magis dependent ab isto q̄ a cās oppo
cute tm̄ magis allegans tale tuto. Instandum q̄ tale cās oppos. Ob ne ne
dem̄ una forma subiectiua compatibilis nunc mihi nunc mihi q̄ dem̄
dem̄ eam eundē p̄ē dependere a plur cās oppos diuersis et oppos.

Solutio Argta Contrarij Sententiæ

Ad 1mū fundmta Aduersa tenēt n̄ eam ēt opinionē n̄ ens absolute loqs
ea ētias de toto essentiali p̄pr̄ sua denominō ab ē q̄ ē p̄ p̄ q̄ de toto
tale p̄dicat ut denominatū ab accidente sui subi et q̄ ē mgr̄ p̄ ens
ē ens n̄ aute loq̄ de toto essentiali subiectiuo p̄ ē mgr̄ subiectiue

Spes Catus ē ignoratus exporrigit in re. Et Potis ē in re et hospes Catus ē
ignoratus Mad dū autē ē ignoratus ignis ignotus onē gnō ōis ignoratus
quē ē mala, a stultis cū reprendens despectamines in toto qt ad nā stultis
gente dū hos toty Intelligens. Stej Nostr Mater N Vrge mandat accedity
mi ignotus at eadem mi igne albedini mi gnarete communicat effici mē Jesus
Catus qđ hōc mō ally ex causa et eadem scientia. et tū mi reciprocity mi illus.
Rō alterna negata Ergo ō. Cū Catus communicat sibi qđ ignotū toto et spe
mō Sabbatū mō et eadem ity, mi mde sed mediate mē mad his mode mu
mi catechū hui Jesu, plus cū mde reddity extensa et denominabilis q Catus.
Qa vr forma dē mi cadē loco mi gno ē Catus mi gno reciprocity, sic ex ea gt forma
reciprocity mi Subō extensa q Catus et denominabili habebit extensum mundum
ad eadē Spatiū qđ occupat Catus.

A d Istum Dis Mus mis Angti. Quidbet ejus dē exignum mundi et ipsa substantia
vr mi Subō alia ē Satis mundi tocum q proveit. Praeceat ergo. Quidbet ejus
exignum et ejus mundi substantia mi alio ejusdē ē Satis mundi humani q proveit
Deus et Angti. Cur ea forma, Materia et ejus Satis qđ mundi et
et Status mundi recipit substantiae mi mea, q ejusmodi etia ejus qđ mi et Ens
mis modalis dat mi cadē mea recipit et mihi q dicitur dotari. Sed
et Mus et qđ ejus forma mi Laboret ut placeat pro mea gratia recipit
ideo ut qđcunq et cuncti Status ad ejus forma dependeat et a adiuvity ejus
antecedity ejus Angelity tocity Deo mi regit Status q cive. Illustrat hoc
Ps. Angti cujus vr humani dicunt qt mi qui cujus honesty adjit hos
pes domy mundas et ornes ac Status regiae mi aspice pro mea, q ibi
recipiens mi hospite aut ille vrbani, sed hic mi domo ubi ornate.
Ita forma d recipit accidia quo ejus ea de emanat ut efficiant et mundi
Spatia mi tract tū mi Subō illis ornatus.

Ad Atum Mus Angti q Mus Ignis ē mis potia dicta est calefactum dū idea
qđ dicit mē ad agnoscy pro Status mi gno qui ut Deus qui agnoscy pro
dicity mi nā accidā activa dicta. Jun. mē mea ē Angti q pro mi mde
dicity mi nā accidā activa dicta. Jun. mē mea ē Angti q pro mi mde
accidity dare illa recipi. Prudens mihi alia potia dicta ad ejus
recipienda. Ad vtm Angti Mus et qđ ejus accidia ē Gaudium n mi
hdrent Catis sed observans a Deo Creatrue tuae Status et mihi mundi

Sententia prima Tertii.

Punctum 4tum

An res dum generantur incipiunt intrinsece similiter dum corrumpuntur an desinant intrinsece.

Vides sine nullam rem incipere intrinsece et desinere. Quia inceptio rei intrinseca et desitio manifestam involvit stradionem. Ergo nulla res incipit intrinsece et desinit. Probatur. Ans. Si Ens aliquid incipiret et desinaret intrinsece hoc ipso illius Entis nunc esse non esset nunc. Quia esset ultimo et ultimo esse non esset ultimo quod esset nunc. Quod est manifesta stradio. Ergo etc.

2do Vides Entis Nullum Ens successivum incipere et desinere intrinsece solum extrinsece. Quia cum Ens successivum ut motus includat prius et posterius non potest esse in illo instanti. Ergo non potest esse in illo instanti esse nunc vel ultimo, quod est incipere et desinere intrinsece, sed solum potest in aliquo instanti de illo dici nunc ultimo non est motus et in dicto post erit quod est incipere extrinsece. Et similiter solum in aliquo instanti potest de illo dici nunc nunc non est motus et in dicto antefuit quod est desinere extrinsece. Ergo etc.

Respondetur

Inceptio rerum et desitio sciant initium et finem durationis. Dividuntur nunc in instantaneas et successivas. Inceptio instantanea rerum est. Quando tota simul vel idem aliquam partem determinatam simul incipiunt ut res omnes indivisibiles vel Angeli ad rationales. Item formam materiales substantiales in aliqua parte materiae determinata. Item omnes Elites non habentes stratum in tota illa parte quam stinos intra sphaeram agentis. Item omnes actus intellectus et voluntatis, denique sensationes omnes. Successiva autem inceptio est. Quando res successivam et per partes indeterminatas incipiunt. ut omnes Elites corruptivae. Item motus localis. Item Elites intensibiles. Desitio quoque rerum instantanea est illa quando res tota simul desinit ut si ad annihilarentur vel quando idem aliquam partem determinatam simul desinit ut cum forma substantialis materiae in pede brutis abscisso desinit. Successiva autem desitio rerum est ut successive et idem partem proportionalem res desinit, ut quando calor inducit

in subiectum

in tuba Succepue sepp desinut in tuba sacerdos.

Zdo Incepto rem alia g primo quidq magnatum sonus tubarum modus et acordus. Alia quotis g Cessau quidq incepeunt pugeli ad malos. Intio desino alia g Corrupcau g hy car naaleus. Alia g annihilacau. Pabo desino g pauis et Vini in Eucharia.

3tio. Incepto rem alia g Intrita dum res incipit Sed nunc tur cio et nunc de qua Verum g dicere, nunc nunc g et inidhe antea orat. Alia Extrita dum res incipit Ultimo, tuc Verum g de illa dicere Nunc ultimo n g, et inidhe post erit. Intio desino rem alia g Intrita dum res desinit g ultimo tuc cio, Verum g de illa dicere. Duncultimo g et inidhe post n erit. Alia Extrita dum res desinit g ultimo Jam n cio. Verum g de illa dicere. nunc nunc n g et inidhe ante qua Vocans Intrita incipiat et Sensones. ideo. Ja cio rem incipientia et desinentia Intrita g Simul cum cio et tpre in quo dicam incipere et desinere. Extrita aut ideo dicunt, Ja cio rem incipientia et desinentia Extrita n g Simul cum tpre in quo dicam incipere aut desinere. sed non illud eligit dicta illud.

3tia. Hic desino Incepcau et Desinau rem ad quam g avaricibile rem g secat de illa g indistinctas Jud seducenda e tam de vdg g manentdg, dicae Indiuisibilibg, tam quo ad se quo quo ad modu incipiendi et desinendi glet st Angeli, ad malos, dtg Intellus, Voluntes Jue diuisibilibg quidq quo ad se indiuisibilis in incipientibg glet st Jue diuisibilibg quidq quo ad se indiuisibilis in incipientibg glet st Sonus Tubales Mortis et Vitis, g hanc ama modo. Ec. quidq dcrdg Jue incipiat Jue. glet quo ad modu incipiendi et quo ad hanc Entio glet g tpg. Jue Successiue g accidens quo ad modu incipiendi eo quo to g Simul potuerint incipere glet g Intentio g ad malos Sonus Intonuit Colaudi Jugiter. Ec. Jotest in tota Intentio quo ad Simul glet Ec.

Ante Resolucau Legenda g dare de aliqua dar diuersa. nunc cio qua nunc ultime cio, Vy nunc n erit in tuas et pire, nulla cio in tua in tpre adhibing sed tuo g tpo dicta alia et

alegata ꝺ̃ gli unt Cont̃ꝺ. pax intimata ꝺ̃

Propoó xma

Pia Entia gmanentia. Iam. Indiuibilia que ad se ut Angelo gñ̃ Hierubin
que ad se et Indiuibilia sola q̃ ad modu̇ punctj. primi. p̃ncij. ut oĩa simul
mala subtilia et accidentia quid gñaliq̃ totu̇ simul posse manere negñ̃ Dem̃
ad quoꝝ et totius totu̇ ꝑ motu̇ negñ̃ Dem̃ aqua ꝑ gestando illorum
tantu̇ cẽ positum subtile ꝑ accidentale. et ꝑ scindendo a reliquis cum alio
Ente. Sibi succedente ꝑ se antecedente. qui ocurrẽ ꝺ̃ unij formꝺ̃ subtilis
cum alio quocunq; ꝑ accidlis cui alia accidlia extranea nõ sunt Intrẽ
et deinceps Intrẽ.

Obꝫ Ea cui Entia gmanentia nõ sui ꝺ̃ duone ꝑ grati. que creatura.
Tue gratie acquirunt tanꝫ cẽ tota et perfecta esse, gñ̃ nidtẽ ante. qñ
onẽ illud nõ habebant. Verum ẽ dicẽdu dicere, illa tã. Ea nõ sunt
intrẽ. Cui tã pmanentia Entia in sui destructione q̃ laborẽ tue gratie
tacẽ tue cõmunor q̃ hyeat. hñ cõ tã ꝑ gratiã ꝑ altare. Verum
cẽ de illis dicẽre. Virtutes. Ea deinceps ꝑ Intrẽ.

Dixi in ꝑpõ. Descendendo a reliquis. Unij Entiꝺ cui alio ꝺ̃ sue
dente ꝑ se antecedente. Ea Cont̃ ẽ apud eos q̃ hoc gñ̃ gñ̃ ꝺ̃ carnat ni
uno. Subo dua formꝺ̃ subtilis ita, ut una antecedat desinat q̃ cõmunor
et altera ni eadem mõ incipiat ꝑ gñor que pactor hñ formabõni ante
cedens et forma ipsa ut recipiat. tunc ibi una forma ut recipiat ꝑ Intrẽ
sua sue cõ. Recedendo dimittat extrinse sua ꝑ amen cẽ, nam ut hoc ꝺ̃
recẽt, tunc in eadem ꝑpõ dare q̃ simul ꝑ formꝺ̃ subtilis ni eadẽ,
sibo gñ̃ repugnat natã. Hoc cõ legitꝺ̃ simul mixtõ unij et duo
formꝺ̃ alterius speciei. Ut Dr. utrq; cor Intrẽa tunc tã adueniendo q̃
precedens cẽt simul ni tuto. Et gñ̃ a forcent formꝺ̃ antecedatꝺ̃ dimore
Intrẽ absq; ꝑpõ ducere ab eo que incepit nouã. tunc loqꝫ gñ̃ unij ꝑpõ
dimoreꝝ forma ani gñ̃ nouã introducendo, Cui dicam̃ dominꝫ in mea
de casa sola, statuimꝫ unij nõ gñ̃ ꝑpõ sed tñ nõ unij cẽ introdu
cendi formꝺ̃ nouã gñ̃ cẽ pot fieri. Vckno.

Propoó xcda

Ea cui dicẽ ꝑbabile gñ̃ ea Entia gmanentia. cõe Indiuibilia. que ad pri
ut sunt

ut ☉ Angeli et ad vndec minuant et desinant exire. Pbr ☉ vna entia
manentia etiã habentia quodlibet post primi successiue etiã ipsius
mõe defecto ita q decies, et ñ in instanti cum nulla instãs q prius phi
ca def. succedere nequit ex parte ipsius ☉ manentia q desinentia pte
dui, Verum ẽ dicere decies entia manentia nec ultimum ẽ et vndec
post erunt. Et in eodem instãti. Pbr ibñ. ☉ vna entia manentia
durante successiue. Et etiã primi q dui immediati decies
pte ipsius ☉ Et in eodem instanti desinunt esse entia. q dens
vicem mutat in ipsam, vnde deplebit se manente quod deficit
verum ẽ dicere nunc vnum ñ ẽ et vndec ante erunt

Propõ 3tia

☉ entia q te successiue vbique ptes infinitesimales spectata et vbique
ee suum esse incipiunt et desinunt exire. Q spectata vbique
ptes indeterminate et q portiones incipiunt ac desinunt fieri ẽ
Pbr ☉ entia successiue q ve vbique ptes determinate ocurrit simul ee
et ultimo ee. Q motus localis existens ad unum palmum ẽ in tria ẽ spãi
ete quadruum quadrante ẽ hora ẽ. Et incepit et desinunt fieri cee
quo ad has ptes. Sane no ibidem. Entia q spectantia quod ptes indeterminatas ẽ
ocurrit simul ee et ultimo ee. ☉ una pars assignabiles quod unum vel duobus in instanti
in aliud priores et posteriores et ultimo pars assignabiles quod unum vel duobus
ocurrit in posteriores et posse: in instanti. Pbr ibñ. solus entia q successiue
quo ad has ptes ocurrit incepisse et desisse fieri vbique q ipsi deinde
glubet pte tali. Nunc ultimo ñ ẽ et vndec post erat, et nunc unum ñ ẽ
et vndec ante fuit

Propõ 4ta

Entia q accidens successiue dicit quod omne totum diuisibile in totis diuisibilibus
quodlibet successiue q decies, ut terminus q ipsius q habet q primi
q ñ ultra existit ex potentia ut ☉ ita accidens entia manentia q successiue
q tempus ñ ocurrit existere in pte determinate. In tota incipiunt de
sinere et desinere. Et similiter desinunt intrare et extra esse
Sicut entia manentia de quibus dictum una et eadem q esse non
eam horam vno eam ipsum cum absolute sint entia manentia

Ex indivisibilia quoad modum incipiendi. Si tamen considerentur respectu totius subiecti quod paulatim vel forma ignis ignis, seu incipit informari aut paulatim per perduonem successivam contrarij vel frigoris amittet aliud contrarium vel calorem incipiunt extrinsece. Ita tunc sequitur conclusionem sui subiecti divisibilis sicut Ex in ipsa parte subiecti nulla est ex parte partis indeterminatae et per portiolas, ita omnium et ultimum ut adhuc non possint dividi in prius et prius. Ita et de entibus illis successivis discurrendum. Nihilominus tamen recedendo talia entia ad adventum alterius entis per accidens successivi desinunt intrinsece, alioquin tunc absolute non esset forma in eadem parte subiecti per aliquem instans, cum nulla esset forma in subiecto. Incipiens enim extrinsece non esset nec desinens quia desineret extrinsece.

Soluuntur Argumenta Contraria Sententia

Ad 1mum R. Ans. probatio dis: Si ens aliquid inciperet et desineret intrinsece simul hoc ipso 1mo esse illius et esset 1mo et non esset, tamen ultimo esse illius et esset ultimo et non esset C. Si ens aliquid inciperet et desineret intrinsece sed non simul ad diversis temporibus hoc ipso Ex. In posteriori autem non in priori sensu procedit propositio asserens entia permanentia incipere et desinere intrinsece.

Ad 2dum patet R. ex dictis propositione 3tia ubi declaratur quando entia successiva et idem quas partes possint dici incipere et desinere intrinsece quando ite et idem quas partes possint et debeant dici incipere et desinere extrinsece.

Punctum 5tum

Quid definitive corruptio, est ne naturalis et intenta a natura, et est ne semper corruptio unius, generatio alterius, et est ne prior vel posterior generatione.

Videtur 1mo corruptio non esse naturale rebus ullo modo. P2 Corruptio est contra naturam, sed nihil aliud contrarium est naturale, Ergo nec corruptio est naturalis rebus. P2 Mors est violenta non naturalis Ergo et corruptio. Ita etiam est quaedam mors rei.

2do Videtur corruptio intendi per se a natura. P2 Generatio rerum intendit per se a natura Ergo etiam corruptio probatur consequentia Generatio est finis corruptio autem medium ad illam

Qui dicitur q̃ se mittendis a nat̃ etiã q̃ se mittendis corrupt̃. Pbr negando simpr̃ ordine intrinsec mittendis q̃ se etiã motiuũ intendat q̃ se in ordine ad executionẽ q̃ sũt. P.R. de gñ hũi causa q̃ se mittendis q̃ se, sed corrupto hũi causã q̃ se etiã totũ q̃ actiuũ; aliqs vero concedunt gñ cum hũi causã q̃ accidens ẽ a causa, negãt a causa vero etiã adeo q̃ propriã entitatẽ Qui dic.

Ista Vidos n̄ sunt corrupt̃ vnij ex quorũ alterius nre generis vnij longe ex corrupt̃ alterius. P.R. Nutriuae huius corrupti q̃ aliqd̃ substãtiale nouũ ex alimentũ et nil nihil substãtialitatis, n̄ am̃ noua n̄ ex oculis, quã ambo causaũ Qui dicit nil hnt corrupto n̄ ẽ genꝰ. P.R. Cum hoc moriũ dat̃ q̃ forma cadaueris n̄ nil dat̃ corrupto forma viuẽti. P.R. In corrupt̃ ex ueru Richardus dat̃ q̃ aqua forma substãtialis q̃ Plumã abrogetur q̃ existentes forma corrupt̃ Qui dic P.R. aqua rationes n̄ inuita qua da magistrũ corrupti et figura simile cum ex ignita alios lupo gñ duo ni Porro Viui Deinde certo q̃ q̃ quãtitatiua gñ alia formas ni q̃ scen magnum. Cum igit̃ calia ni aqua dicentiũ q̃ ree dissere videamus alterius spiritũ n̄ q̃ rale adꝰ ree spũ immutatiui ni aquabile mutatiq̃ forma substãtiale carnal, et nil adamitat carnẽ ante habuerat qa interiret. Qui a parent q̃ nidaat corpan forma sufficiẽte priori et q̃ nide insequit̃ das q̃ hnt corrupt̃.

Respondet

Corruptiõ Vltima importat desinẽ rei quodcunq. Catastrophe accepta a scenicis cannibalibꝰ q̃ ee autẽ inuersa ẽ dicto nauis rerũ q̃ phyram sue, ephesiam sue ni q̃ letum. Catastrophe autẽ sumpta ex parte q̃ nauis dicitur rerũ q̃ etiam q̃ ee sua prosternit substãtiã. De corrupt̃ pres et q̃ stitue spectatur q̃ quia dubia resoluenda ut. Itaq̃ dicendũ sic.

Propoõ ima

Corruptiõ q̃ ee et q̃ stitue sumpta recte sic descripti q̃. Qui dicit rei q̃ quiẽ ẽ exte ee subũ substantiũ. Porro hic dicitur ex de ni Aone genis rei sui eductionis.

Sensꝰ ẽ descripti ee. Puta corruptiõ corrupti dicendi ẽ, cũ pars rei q̃ dat̃ subũ substantiale remanet et rei una forma aliqua substãtialis et ee et subtilis ex forma legni corrupti dicendũ ẽ. Substãtia destructa

ut quantum est ex illa maneat subm̄ ipsius equo educebas, et in cuius virtute
maneat post corrupnē n̄ desinatq; in merū n̄ Ens, sicut antecedens n̄ fuit
facta ex mero n̄ Ente. Bonitas descripnis patet ex eo qd̄ nec
mat oī soli et simpr corrupnī nāali distinguatq; illā ab oī actione etiā
ab annihilnē quā annihilaō describisita. Est desiō rei in merum
nihil. Hoc est ~~vicuius~~ Et id vicuius desinit res n̄ relinquēte qd̄ qn̄ sui
eptum annihilnis das in aā rnali aut Angelo casu quo destruerens a
Deo tunc em̄ desinerent in merū nihil, nec relinquerent qd̄ qn̄
sui hoc ē n̄ relinqrent ullū subm̄ in cuius virtute ctinerent et mane-
rent post corrupnē cum aā rnalis et Angelus n̄ dicant ordinem
ad ullū subm̄ in cuius potēa ctineans.

Adverte in Descripne corrupnis Tertios hos Entum ē ex se po
sitos ēē ideo, Qa n̄ requis ad corrupnem nālem ut subm̄ maneat
aliquo tpre privatū forma corrupta cuius raō ē. Qa sicut in ptinens
ē ad aōnem corruptivā in hoc instanti dependr a subo seu ad
prnem, subm̄ tpre in dte precisse formā ut patet in gne
formā calorū. Ita in ptinens ē ad corrupnē rei dependr a subo,
subm̄ in dte p formā corruptā pmanere seu existere in tpre
in quo existet in ēē rei seu formā. Hinc puto fore tunc corru-
pnem nālē casu quo Deus destrueret in eodē tpre maā
et formā equi lt em̄ tunc maā et forma equi simul desineret
formatū equi qtenus ex se desineret in subm̄ destrueretq; eā
independr a subo, et tunc desiō subi p accidens comitatus formā
desionē qā hāc n̄ exigebat illā. Neq; ex eo qd̄ sit formā desiō p
locū intrsū infertq; a priori desiō subi. Qa forma definite p
pmanere subm̄.

Adverte 2do Tertios Qs in subm̄ sustnis ideo positos ēē ut scēs
qd̄ n̄ sufficiat ad corrupnē rei nālē, desineret in aliud qd̄ cumq;
Vz in accidens aut in aliud qd̄ loco ipsius pducas, sed requis ut desi-
nat res in tale qd̄ sit subm̄ eius et quidē sustentnis n̄ in formnis
tantū, hinc lt casu quo destrueres aā mea rnalis desineret
tunc aā in subm̄ Qa tn̄ n̄ desineret in subm̄ sustentnis
cum n̄

cum si ducas ad modū ex mā, de stipe illa fore[t] non habēs nō Corruptio
Bene de[o] dono grānis et Vini gētis ad Maan in Bethan ē annihilan
Cognōd Metaphore et in vigore. Si Corrupō b[ene] maneat accidūpa
nis et grāni et licet aliqd ducas ni bene Corruptū nec ipe Corrupt illud
Q[uo]d nō desinat grānis et Vini in mā que ad totū sustentatiuū.
De 2do Dubio sit

Pmpoō 2da

Corruptō ē naāle rei corruptibili. Ois mīs sumpt[us] Thom[as] ē stile. Obi. Q[uo]d naāle
Cōfirmā sumpt[us] ex puteanis antiquis et regnalib[us] et in hoc loqui Corrupō ē naāle
rebz Corruptibilib[us] tantū dicūt mōan ga dicūt grānis. Q[uo]d corrupō illarū
Corrupō nō formā substāle permanēs ad unū. Nec tm naāle excedens vim nāe
ad nāe sumpt[us] pōt in gd naā [illegible] grechone
Corrupō solū ē naāle rebz corruptibilib[us] solūmodo quo ad mōan. Q[uo]d cum hoc
inclinet ad recipiendū qd cum mutuū et ad grānū et vinū ē ornatus et
suo modo ad recipiendū Corrupō quā mutuo quādo ē etiā in pōtia vicina
putrea. nō ē vt naāle rebz corruptibili specie qua ad formā gd Corru
ptio recipit formā p[er]tinē naāle nō p[er] se sed de stipe quā pōt fer
mā p[er]cedere in p[er]ceptū mutuū in dispositū. Stīo naāle accipit se
gd dr naāle, scz se gd nō ē stipa naān rei sed potiꝰ iuxta cuius
naām et in hoc sensu Corruptio ē naāle rebz tm que ad mōan qua
qua ad formā specēs. Q[uo]d Corruptibili rebz apponit ē naāle scz naān
illarū. S[ed] obstat ex mīa stipula suscepiua et appetiua formā
plurū successiue hodiē qua hīt nō qua nūq corrumpit an ignis
S[ed] saltē Vrendā istant absq stipe obiit qua in ignem in cinere
pariuntur. S[ed] istant formis incorruptibili[bus] [illegible] saltē quo
nibus Vr. etiā Corruptio ē naāle rebz apponit scz naān illarū. Obi 2da
Q[uo]d corruptibilitatē potētā tuc agitio amittat, vel radicata Corrupō aut ē rebz
seu gñi rebz nisi potētā obiect. Sed nūq quoties potētia ignea ē ad ign
omittat vel naān, adeoq ē naāle illi. rebz in subiecto duca ignis
Respondeo nō ē naān rei. De Stīo Dubio vt.

Pmpoō 3tia

Corrupō ois rami subitus qui auctus ē intendit p[ro]ced[ere] accidens ad
Ornatū loc. ē abagentib[us] mīj. qua vocant ē potā agentia ad naāle

Notandū 2do Formas vnij et alterij nō cō̄mendo nr̄ generare ac singulariter vnij cū igne p̄ducto, solet cō̄ multorū ignorantia et malitia rarius Corruptio.

Et vnij Cadauerū Corruptio solet cō̄ multorū Vermiū p̄ductio.

Neueris 3tio hoc ēē falsū Verū esse Vermes esse de ēē substantialis generis alterij positi p Corruptionē alterij generis, aliud Verū est quod de formis substantialibus nō ēn de alterij nec mixtis nō genus sed vnius mea. et nō grauis alia forma substantialis, nō Verificat aut̄ degrue p̄positi ōi et p̄sentē ens dicit. de facto ēn grauia lumen in aere. habet ign̄ in se aut̄ alterū nō potest. Re alterū ex gñ elegit Corruptus ni aere nō ad ni potest de

Neueris Sensu huius ēē falsi nō ēē ipsū p̄positū dicit de ēē substantiali grue ēē duratiuū, nō ēē dū. ēē nō distat, p̄ cū grue ēē duratiuū hinc Corrupte et grue dicit̄ p̄t ēē Corruptū duratiuū ēē hinc grue. ut dicit Corrupta forma antecedenter nō mea. 2da de nouo nō p̄ducēde de nouo nō potest. Sensus ēē falsi Arbitrat̄ hic ē Grue et Corrupte substantialiter et physice. Dicendū nō ēē ut dictum p̄ grue substantialiter vnij p̄positi habilis Corrupti alterij p̄positi habilis et ēē vltra. In hoc casu p̄positū effectū alterū ēē Verū. Re nō a. manente nō potest manere alterū nō forma substantialis ut dictum in una ate Regul. Et in Corpe cū vnij p̄positi habilis Corrupti ēē alterius grauis, alias manentē nō hinc nō forma substantialis. Ratio nō ēē substantialis forma substantialis manere in una Mā ut probat. Et Re nō stante vnij forma grauis p̄positi ēē alterius Corrupti et depositū alia manere nō forma substantialis in una Mā. De Vltimo dubio autē p̄dicto patet

Notandū ēē In Corrupte forma ad p̄positi interuenire. 2o Corrupcio alterius substantiam nō et grue quo ad ēē dicere, nunc ultimo ēē et in illo post nō cessat forma nec p̄positū alterius extrinsecū nō grue in illo signati nō grauem ēē dicere. nunc simo nō ēē et in illo ante stat forma nec p̄positū hoc quo tacto sit

Propō 8va

Corruptio intrinseca rei ē p̄ductio Grauis et gñ Caloris. Rō. Nā d̄ voluti dispō hūs necessarie nisi exigentia ultimo ēē forma substantialis et p̄ recepcionē forme sue p̄positi. Dicendū aut̄ ad argt̄ nō p̄ducitur nec p̄ducit nec reuertere capte nisi ne educunt̄ ad genq Cal Mobilis

Propō

Propõ 6ta

Corupõ rei Vetꝛia hoc ē ⁊ ē formā et posteriꝰ. Grāe ē gñ affiꝛ illy
Obi. Ē hoc formā aduersatiuā ē gñ nā Corupõe Vetꝛia ⁊ ē
formā positiā ē pꝛij nā ꝑmus ⁊ ē formā Corupti. Ti sint in eodem tpꝛe
Ei. Corupõ ē posteriꝰ grāe et gñ affiꝛ illy. Obꝛ Obi. Ē hoc ē formā ad
uersatiuā ē hoc ꝑtes Corpꝰ Vetꝛia. Corpꝰ. Comis Corupõe formā Ideo
ex Corupõe Vꝛ forma hoc in Mia gñ gꝛas hoc introducꝛ forma ꝑpꝛs

Ex Meliori Intellectu huiꝰ.

Nota Corupõ formā ⁊ cedentis nō ꝑmꝛ ⁊ ꝑmittꝛ aliqñ nonē hoc doctrina
nē Vernatui ocuꝛꝛy formā ⁊ cedentis. Qui Vetꝛiõ ē ꝑte dei ē acty ndicādi
ꝑmare formar ⁊ ꝑfecti ē in ꝑte quo ꝑij ꝑmꝛa et ex ꝑte Mab ē
formae huiꝰ Vernatui. Hic dat ē acty ndicādi diuinā quoꝛ ⁊ Vbi ꝑmꝛa
uare forma ⁊ cedentis ⁊ cedentis ab exigꝛa formā quā ꝑij ut Vbi ꝑmꝛa
dat ⁊ cuꝛꝛu ⁊ Vernatui formā ⁊ cedentis. Ꝑpꝛe dit ītia.
nadꝫ introducente ꝑtem ⁊ tale ⁊ Vnꝛe ē ⁊ tunc ē aiꝑ tales ꝑtes
ultimū ⁊ ꝑmꝛy Vetꝛiõe ocuꝛꝛy antecedatꝫ formā autumnū ꝑpꝛ
ad ꝑmanendū. Quiꝰ exigentiꝫ ⁊ Vbi ut aut hoc nadꝫ ⁊ ē accōmodare
Ideo ꝑpꝛe dit sui Vetꝛiõe ocuꝛꝛy Vnꝰ Vernatui formā ⁊ antecedentꝫ
tpꝛe qua introducꝛ nouā. Vnde ꝑte ut nangꝫ ⁊ ē tpꝛe ē ⁊ mutua
Mab ⁊ ē ergo ⁊ formā Vetꝛiõe. Non in hoc tpꝛe ꝑte ⁊ ē Corupta
Intꝛa ꝑmꝛa ⁊ ergo Vnꝰ ⁊ ē dicere nuꝛa ⁊ hinc ē et in die ꝑtes ⁊ ē
Ē hoc ⁊ ē Vetꝛiõe ⁊ ē forma Corupta et ē Vetꝛiõe ⁊ ē forma quita. Non in illo
tpꝛe in qua introducꝛ forma gentis nec in hoc. Vetꝛiõe ē forma gentis
et ē ⁊ ē forma Corupta. Vetꝛiõe abeij Corupõe ꝑtes ⁊ ē ꝑmꝛa nadꝫ
in ꝑtes ⁊ ē Vnꝰ ⁊ ē Intellectꝰ eij Corpꝰ ⁊ ē Vnꝰ ⁊ ē hoc tpꝛe in
ēsset forma Corupta.

Ꝑpꝛo Completo dubꝛo ⁊ ē Corupõe. Secundꝫ ⁊ ē Corupõe
mixtoꝝ Vnꝛdi in Vnꝛdo ꝑm ⁊ ē Vnꝰ Vetꝛiõe et Vnꝛdo ⁊ ē
ꝑte appellat Stella Combustionis ⁊ ē Vetꝛiõe Vnꝰ ⁊ ē Vnꝰ ⁊ ē
⁊ ē Corpꝰ eij qñ in ꝑte humido ꝑpꝛe et ad ⁊ ē nadꝫ ⁊ ē habitꝰ
ad ⁊ ē Celeste. Vnꝰ ⁊ ē ⁊ ē qñ in ⁊ ē Vetꝛiõe ⁊ ē Vnꝰ ⁊ ē
Corupti calꝛis nadꝫ in humido ⁊ ē Calꝛe ambiente ꝑcta. Contra
ꝑmꝛ ꝑ

sine ꝓ ita dicentes. Est Corruptio diuisi in Cineres pulvis humidus vel
remissus quae duob et Corpora significabant quae sunt ista

Solutus Angota Anima Sonti

Ad unum Dic. ut sani Angli Corruꝓ i stria nad ꝙ ꝓcꝛ ita dicut
Calor frigori et frigg Calori ꝙ i stria inter duos pugnat ꝙ illa ꝙ
ora dentes eo in quo gendet C tuꝓ dicit: non. Sed in hi stra-
ora ꝙ ꝓcꝛ alicui i nade C nec quia ora in hoc duos pugnat ꝙ illa
aligd ꝙ mittat eo ꝙ ora ꝙ dicit i nade, humendo pugnat mala
eo quꝛ dicg mori vel ꝙ non ꝛꝛsiga ide Angli ꝛꝛcuuentiꝛ di
cendo mortꝛ Violentꝛ ꝙ ꝓcꝛ eo sohi illa quꝛ ꝙ fers, ꝙ ꝛꝛi
exterman ut cum gl ferro pugnis, hdig dꝛ ꝛꝛ i stria nade
hoc i quꝛ aligd exterma ꝛꝛ pugnat marcescente vel dicet
calore. ob tꝛm diuturnitꝛ, pugnꝛ illa mors gl ꝛꝛcuꝛi nade
pugnat ꝙ ora ꝛꝛi nade dicg.

Ad dum. Sani Angli ꝙ Dicg sua etiam. Ad ꝙbꝛ
dꝛ n ꝛ medium ꝙ se mitigati cum suis mitendis ꝙ se ob aligd
sed solum medium gl i ꝙnati fortis et capax ꝛꝛcuꝛis quꝛ in
excepne sit capax formare ꝙ se aligd nouum et intra na
ne. Corruꝓ autꝛ n ista de hi gl fortis i quid malum
Vdi. Angli ꝙ non et ꝙbꝛ cig. Multa enim hꝛt Cauis ꝙ acci
dens nec in ꝙ ita Causae Agere sed ꝙpugnat diminuit ut
Paretur quꝛ in ꝙna cum ꝙnatis cig tendit, hoc ꝛꝛ i ꝙpu
ꝛ ꝙplurimum ꝛꝛi uendi in ꝙna melius hui cig hꝛ minꝛ
mendꝛ gꝛm n ꝙfert ꝛꝛi. Patet ꝙ i nade quꝛ dicg ita
ꝙpadaligd dat nouum gm ꝙpugnꝛ i nade ꝙformatꝛ
pecti quꝛ illa ꝙ quꝛ.

Ad 3tum. Quadruꝓ ora. recꝓti ariopia. Pthi adhuc in
sumunt n sani cig Angli. ꝙ ni natiuae dui gꝛig mody
subtilꝛ Vnionꝛ miscetꝛ mixtꝛ alicui cu ea unali. Non adeo
ꝙ cum hꝛ mori dꝛ corruꝓ n ꝙdam ꝙnatꝛ multꝛ sed Vnionꝛ
ꝛꝛi cig Corruꝓti dꝛ ꝙte ꝙta bnum ꝛꝛcuꝛi, sicut ꝛꝛi
Vniuersi genitꝛ dꝛ ꝙna hui ꝙnitꝛ. Sicut cꝛ ꝙtis Cau

gamiō d Vnō duos et gemō. Non Itm Ea illa Grāa Vermus ñ
ſit ordine nāe de ſpe nobis ſit forme tñ generit ex-mixto
Non Actum: Aferunt ēr ꝓ Comb illud aīl aure et terreſtr ſit aqueū tñ. nec
oman formam adeuenire. nec aīa rōe debere e tñ exterma mā ꝓpria
ad natalē accōmodare. Vnde eām negant ēt aqueū aqueū terreſtr dari ꝓ
ſpēi. Et ex eo ꝓbant Ea verba Ar: de mā Deorū dū ponit quidā mā
una extra aquas ſic ſimiliter nom̄ niti ꝓt nihil mutata mā aquas
ſorgāt. Et ibidē dicit quidā mā aqueū dicere debere de ſua natura
q̄ ēt cōdēſte quidā ēt terreū ē mā pōt in mutari. et ante mixtōē
degentes ut pisces reſtadina ēt tñ in ſpecie ſeruant licet ad ſpēi
Quare alij quā cateri ſtribus ſimile aqueū ſeruat ſpēm mutant

Punctum Vnum

An Ens ſiue permanens ſiue ſucceſſiuum. quod ſemel corruptum
e et deſijt eē poſſit denuo idem numero poduci et generari ndalr v saltu
ſupernāalr

Vtrū ſtne dicē ſolū ēſſe de facto nāle reduci ſm̄ ꝓpria cauſa
generā. Ar. Eccleſ. dicit. Nihil ē ſub ſole nouū. nec ꝓt quod dicere
poſſit hoc ſit recens. Deus in principio ſi ſecula quā ſit ante nos.
Ar. Quem aqua diuina ſit uiuis reddit ſine baptiſmo nō exigit.
pōt in ſpīm ſuū de nouo reuiſcat. Ar. Ea dicta quā ſimpliciter ſunt ſm̄ dicenda.
in formis quidam de facto reduci, ut cū aurum ſit mixtum ex multis ſolendo
ſeparat ſeruntq̄ ēſſe ꝓbus ſeparatis ſm̄ ſpēm. Ar. Poſt
cinerē ſulphur ſi ſpēm ſeruat. Ar. Ea dicta quā ſimpliciter ſunt ſm̄ dicenda.
Vita autē ſi Stag. Aliunde quoq̄ et hirundines quā hyeme creduntur mortuā
Virgil. cabros a ſtabulis reuocant. Item cum dicit ꝓpriſſe ꝓpter mortuā
eſſe tñ calefacto hyeme reuiuiſcere accipiendum ſm̄. Ar. dicit Ea dicta corrupta
de facto nulla ꝓpria cauſa.

Vtrū ſtne ē vera ſententia Auerroīs Auicē. Cui conſentit
Auerroēs hic. poſſe reduci hoc nāle ſine ꝓpria cauſa. Ar. Aſſumat
ad ſententiā q̄ dicit poſſe. Deum ꝓ ſuā ſm̄ poſſe reddere ſi ſteriles. de nulla
alia corrupta poſſe reduci ſm̄ ſpēm nāle, ad ſententiā dicit poſſe
Et tunc ſententia Auerroīs ſententia dicit poſſe ſine cauſa
Ar. Ipſe ſibi ꝓpria cauſa ſm̄ dicit ſine

existat

existan̄ qđ dubiu, dispō p̄ quib⁹ cognoscet. Sed hoc re pugnat. Ca
dicis illa rō n̄ est una et eadē sed ē Gorlen. P. Imo res regu
ceret duas x̄ntes, nec inconuēs q̄ sint. Ca nec habuit eē. nec
p̄ alium eē qđ eadē ē rnēn Gl. absolute n̄ impedit aliq̄ntū regulare.
res dicit cū regulata inconpere
3tio Obr. Qđ Ignoto de Gubio successoris. P. Dicit Sotō succe
sor̄ ē ut hat suas ptes obtinuo sequentes unū certo ordine priorē et
posteriorē. Sed hoc n̄ pt stare cū regulare Gubio successor̄ quia
em̄ quilibet prior officiet posteriori, ado pte posteriori priuilegia per
Gr. &. P. Sequit qđ Gnō successu: cōtinuans pōt esse ido manen
tibus pōt pōt quando quando et pduco, si licet ni hic sequit de pōt regu
cere. P. Pōt simul qđ successi: tenā remanēs quo ad tales ptes
Ca mutuo ē seruare. non exigit nē cessum pōt regulare cū hoc.
P. Idem mouet sm̄ motiū dubiū utrū mouet cū aliquid ab
A in C. et B. Dicit pōt regulari quia motiū quod erat ab A ad B
durante alia qđ ē a B in C. sequit qđ mobile simul recedat B
Sedan. dum pōt motiū regulata et recedat ab ipso B reduc ad
pter motiū ad hoc durante.
4to Ostendit Ignoto ni pōt pōt n̄ pōt regulari ē Pro P.
T. Deus pōt regulare ido nunc sequit pōt regulare aliud a
seruato ordine inter ptes ipsius. P. pōt regulare dici ratione
loci, prius, posterius quia mobilia qđ debet mōt regulari
Ca de ipsa Sanō successiuē prius et posterius. P. Ipse adeō qđ
qđ successiones aliqui imaginarium. nō existunt. Ad oppositum adeō qđ
structu similis ptibus adeō. qui regulat loca Gubium, sed successiua
gregaria n̄ pt esse nunc. et hodie quia sunt loca P. et ipse n̄ pt esse
hodie ido regulare qđ sunt loci. P. Sequit qđ pōt una eadem
hora coexistere ipotis mille annorū. Ad primum qđ sequit aliud ipse
regulo eius rationes. Ad oppositum. Ca eadē hora est mihi Pisis
Londini. P. Sequit Mundū qđ ipse dicit durare. durāe annis
dicit Augustinus adeō dicit. Credimus qđ pōt Deus regulare.
Cras et postridie et die decimaquinta nulla pars tēpis deesse
P. Imo ē adaquiē hoc sequit Ariem in tale tempus.

Respondetur

Regnio descripsit ad ostia quæ ypre mediante castello duo ad vicum
vers occasum ac septentrionem ecc. hoc. in situato de gente de Stalle ist

Propositio

Nulli Deus hic. p manere huc successit ex his qui ante in ypre. p alios pugnat pro stetit
pro Comunque in terra ypre p abrogatis formam, unus his nati pro regulari a brutis
agente nach. Ira Dni Ecc.

Dubium Si id qd agunt mente nunqd potuit credibile id per a bono pote
cum nata sud potestis exercendo pluralis. sed nulli vt cognitis cum quo
vnq erat regulari ideoq discrepat de alio agente his. Sic credibile id,
fieri, poe vt aliqd agens malle corrupte opus regulari. Pr. tragens male
post vna. Corrupta item arg item regulare poet etiam potuisse
n pducta sup pducere sicq cadet res p nam pulsi in loco simul existe
fieri qd nemo dicet. Pr. sed eadem ratione quatuor a tale emitti, eadem calore nec milies nigg
Spiritus igne mente aqua frigoret ac terris ideo illi ignis appetens qd tentive
Videj debuerat. Et. Ecc. Amic.

Colligo. pbm fuisse doctrinam Platonis et Pythagoræ vij docentes vos primi
corruptas caidi nam: si pbm Virtus nata redire poe sed ratio de factore
diuinas finito Magno Anno tunc instituisse redisse hi gentes
mandi eternitate Epicurabant aute magnum annum tpus dat quo complex
orbis octaui sphere ad stellas fixas decem ad puncta a quo exierunt ne
vt redeat, cuj tpus Tullius diuinæ explicabant alij numerabant
36000 annorum, alij 30 nouem milia alij octo milia, alij 13 milia
alij duodecim milia et grauiora pectora Pythagoræ stulta et scripturæ
ducat Christ resurgente ipse mortuos n amouis et alia tempore cui Dñs
erroy et alia. Da Deus seruabis nos et custodias nos a gna hac
mi eternum. Amen et felicem nra docem Virtutes duas gnam
et Corrupam tandem absolute ex scripturis Christi et omnis Sapi
entissimo et Thom finem.

Dixi. aute in Ppne Nulla est ex his qua ista a bono pote et cui pbus
pduca corrupta regulari poe ab agente male. Deo pe de alio qui
extraordinario modo agunt ecc, Aliter dicendum, unde. ex quis qui erat

a Bucephalo generandus multis ante annis a Deo mediante producerentur ijsque
corrumperes, nihilominus idem equus est a bucephalo generandus nam ex eo
quod Deus producendo illius equi miraculo participavit non abstulit bucepha-
lo ipsum nadlem quo ad illum generandum hoc neque illam impediuit. Simodo po-
namus tot ante annis — producto equo fuisse corruptum ut materia
in qua forma eius introducenda est generans corpore non sit contrijs dispositionibus
ita occupata ut recipere eam formam non possit. quod accideret vel
si equus hodiernadque generandus esset et hesterna fuisset corruptus.
Dicitur etiam in Propositione Nullum Ens ex ijs quae proprie corrumpuntur in toto
per abscissum formam potest reproduci naturaliter. Ideo quia constat experientia praeter
corruptum viventis tantum animam indivisibilem candem numero reproduci potest naturaliter
nam si pars hominis vel atque statim abscissa est, suo loco restituatur po-
terit candem animam cui ante abscissionem unicebat recuperare. Ita ex
una parte per abscissionem non est destructa. Dispositiones quoque in illa parva se-
cunda mora non sunt notabiliter diminutae, non est verisimile inconveniens si
ad informandam illam sese extendat, sicut se extendit ad informandas
partes, alimenti de novo advenientis. Ita si loquamur de viventi tantum
animam indivisibilem pars eius semel corrupta non prius eadem numero reproduci
sed restituta suo loco abscissa parte corporis, nova pars ad producendum
in illa quae novum faciet cum materia antiqua compositum.

Quaeres Unde provenit quod agens naturale non possit reproducere effectum se-
mel corruptum ad hoc sit

Propositio 2da

Ly agens naturale non potest reproducere effectum semel corruptum stantibus ante
in virtute sua non provenit ab intrinseca impotentia agentis naturalis, sed ab
extrinseco impedimento, nempe a voluntate Dei determinante naturalia agentia
semper ad novos effectus producendos. Ita Dominus recentior. Probatur Ana-
Rarum Quod effectum corrupto existente dans in agente naturali potentia nativa
respectu illius, dans enim entitas agentis naturalis aliqua non distincta illa potentia Ergo
quod non possit agens naturale reproducere effectum corruptum non provenit ab
intrinseca potentia ipsius.

Ad Quartū dr̄ ad Exitū in pñtiarū grauiū Ly n̄ pot. Rō ē. Q̄a
tota cā pēdet ex Cā Creata p̄t̄ Ind̄ferenter se h̄ntis ad
vnū ad p̄ducendum hunc vel illum ex aquam
magn. p̄ducat hū ornatū, p̄t̄ et illū ē determinata cā gradus
& gñ determ̄ad aliquā p̄tē singulare ē effe gñ dñi ex multis et ex pe
culiaribus ut sit det cū ea concurrere ad illū nisi semel. Et sic p̄ducto
hoc signato ab Exitu p̄ducat cursu ē effe semel cōgruū gradū ab Exitu
dñet a Vtente Dei et Decreto. Porrō hoc Decretū gradū nō ex mero
Dei placito oritur, ex mera ei libertate et liberalitate valt Deus
cōstituere ad plures et plures effus extendi gñ ad infinitos etiā dñg respe
tabiles. Sed procedit ex Indigētia Cause Cā cui sint vt determinata ad plures
et plures effus exigunt a Cā determinari ad hunc potius quam ad illud ut ad finem
ad illud ut ad finem cum gradu exercitus in agendo.

Propō 3tia

Res cā permanentes viuere cā gte, dñe ea vere in temporis p̄sentis et dñr
dñe Num. di vita Dñe regulari. Ita cā Cathō fp de fide. Ppō salte quo ad hīes re
surgendos in Resurrectione.

P. Rō. Res cā spirituales cōtingit quā plures potuerunt Vitā dñe p̄duci, q̄
etiā postea ē compōs p̄t̄ cōtrahat et p̄ducat. Sed Angēli et mi
nores ē Dei potia postea potuerunt res antea spirituales ad
eratantiā illā effluere. Ergo n̄ potuerunt res antea spirituales p̄sent Vitā
dñe p̄duci p̄t̄ cum Gen̄ p̄ducti regulari. Dñr. Regulē effus Corporeus nulla
vitā habuit in potentia nisi p̄ agentes naturales. Ergo si effus semel Co
rporeus ē p̄t̄ ē et planis dñe Vitā regulari idem numero effus.

Propō 4ta

Tenta cōtra Cursū p̄t̄ mortis Corporis ordinis ex sumpta, nisi miraculosum p̄t̄ ex
hac vi a Deo regulari et p̄ducti regulariter regulato ex lege Dei.
Dixi Tenta Cursū ordinis ordinis et Cursus ordinis. Cā Tenta Cursū: duo pōta ad p̄sens
desunt hanc successū in hac mundi: durare Cursū ordinis ordinis ē mē
pararia n̄ p̄t̄ cōtra Deo regulari. Cā durare quā ē modo cōtrario
ad p̄ducere ordinis. Cā p̄ducere quā ē modo cōtrario ad corrupte
Ex. 2. p̄t̄

Et postquam fuit hodie n[ost]r[u]m p[ro]cessum de Crastino, in q[uo] placuit fuit
hodie celebrare ipse. dñs. de mandato dñi ad locum accum
vespertinum dñe. Cantuarien[sem]. Et ita regressus mutatis ornamentis
fuit hodie vespertinum dñe. Cantuar. Sed hoc idem stetit in facultate ipsius
ne[n]tq[ue] nam ethe hodie vespertinum Actu

Deus Deus meus respice in me quare me dereliquisti longe a salute mea verba
ruginis mee. Clamabo per diem et non exaudies me et nocte et non
ad insipientiam mihi. Tu autem in sancto habitas laus Israel. In te
speraverunt patres nostri speraverunt et liberasti eos. Ad te clamaverunt
et salvi facti sunt in te speraverunt et non sunt confusi. Ego autem sum
vermis et non homo opprobrium hominum et abiectio plebis. Omnes
videntes me deriserunt me locuti sunt labiis et moverunt caput. Speravit
in Deo eripiat nunc si vult eum quoniam voluit eum. Tu es qui extraxisti
me de ventre matris mee spes mea ab uberibus matris mee. In te
proiectus sum de utero. De matre mea Deus meus es tu ne discesseris a me
quoniam tribulatio proxima est quoniam non est qui adiuvet. Circumdederunt
me vituli multi tauri pingues obsederunt me. Aperuerunt super me os suum
sicut leo rapiens et rugiens. Sicut aqua effusus sum et dispersa sunt omnia
ossa mea. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris
mei. Aruit tanquam testa virtus mea et lingua mea adhesit faucibus meis
et in pulverem mortis deduxisti me. Quoniam circumdederunt me canes
concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos
dinumerare possum omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt
me diviserunt sibi vestimenta mea et super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me ad defensionem meam
conspice. Eripe a framea deum animam meam et de manu canis unicam meam.
Salva me ex ore leonis et a cornibus unicornium humilitatem meam. Narrabo
nomen tuum fratribus meis in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis Dominum
laudate eum universum semen Jacob clarificate eum. Annuntiabitur Domino
generatio ventura et annuntiabunt celi justitiam eius populo qui nascetur
quem fecit Dominus. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in
principio et nunc et semper et in secula seculorum. Amen.

Sollemnis Actus Contractus Emptionis

Ad dirimendum controversias et questiones quarum materia possibilis, ita et
solvendum, Ego Gilandus de Dei gratia Ecclesie dive virginis Sedis
Veredensis in Episcopatu Ebroicensi, ad hoc specialiter vocatus et
rogatus, ad requisitionem et instantiam Johannis Cornu, Johannis Cornu
et Johannis Cornu, fratrum, filiorum et heredum Johannis Cornu, quondam
defuncti, civis Veredensis, ad hoc specialiter vocatorum et rogatorum,
certa et cognita mente dicti Johannis Cornu, qui in quadam carta
et instrumento publico, sigillo dicte Sedis Veredensis sigillato, per
dictum defunctum, patrem dictorum fratrum, ut dicitur, confecta et
formata, ut prima facie apparebat, ut dicebatur, ut dicebatur, ut
dicebatur, ut dicebatur, ut dicebatur

secreto

In reservanda & nutriendâ Vitâ. Abstinens cûm petitâ [illegible]
ligato humore, quâ de exquisitè et congruè calor; Sum et frigida
[illegible] humore et [illegible] adeò [illegible] decoqui. Nec cor gravi à [illegible] frigore
[illegible] [illegible] [illegible] [

CONTROVERSIA VI

De Corpore Generabili et Corruptibili Viuentium

De Generne Viuentium

Quaeris 1mo Quid sit Grao Viuentis? Respon. Grao Viuentis iuxta
Cplicem acceptionem amplam mediam et pressam Cplici defnu definiri.
Grao sumpta ample pro productione Viuentis a quocumque est Productio seu
processio Viuentis rei ab aliquo acceptas ab omnibus hac Descriptio
sumpta medio modo pro productione Viuentis ab alio Viuente seruatis certis
conditionibus. Est processio Viuentis a Viuente a principio vitae coniuncto cum
rnen similitudinis saltem in specie infima. Sumpta autem Grao Viuen
pro se pro productione Viuentis a Viuente non quilibet sed cognoscitiuo est
processio Viuentis a Viuente a principio vitae coniuncto et pro cognoscitiuo
amore operante cum rnen similitudinis saltem in specie infima
seu in similitudine naa. Differentia harum Descriptionum est ista. una latius pa
tet quam 2da et 3tia ut patet et 2da quam 3tia. 3tia item est omnibus numeris
absolute omnium perfectissima. Ita autem intelligendum est ut particulam processio
Viuentis excludant generationes non Viuentium ignis nimirum aeris aut aquae
particulam a Viuente removeant productionem a non Viuente si dans ut ra
narum a sole, item nutrionem quae non est ab alio Viuente distincta. partibus a
principio scilicet Respon actiuum solum huic conuenit esse, ed aquo est aliud
partis a principio vitae coniuncto denotent aliquam gentis oportere esse
ingenito et quidem modo vitali non emortuo. particulam cum rnen
similitudinis saltem in rne infima. Indicent illud quod proprie dicitur generans dicere
esse simile in naa principio generanti siue similitudine actuali siue simili
dne intenta a principio producente et intendente producere sibi simile
in naa, licet hac similitudo per accidens ab alio impediatur sicut impedimentum in aliquo
mulo ex equa et asino ob commistionem dissimilium seminum, siue item sit
simile similitudine rigorosa, siue minus rigorosa hoc est dicere in naa
in principio. particulam pro cognoscitiuo et amore operante. Ostendant quod licet
generans perfecte et proprie perfectum Viuentem dicere esse perfectum cognoscitiuum atque
adeo et amore, siue cognitio illa sit sensitiua siue intellectiua siue item
sit amor sensitiuus siue rnalis, non requiritur tamen cognitio actualis et amor
sed sufficit.

sed sufficit vaticaly. Cū sine copie ut amore ni mutue amonk
dormiente pt̄ pert̄ Grā. pñ̄ hanc pcipue partkam Pisanū Pisanū
pueni cū gñi gñe filij Dei gñeta Patre. ut a pcipū Vitā cum
ctfimo eterne pñ̄ Intellāū pcipi gñi pcedit hanc ut ma pdicatione
omne similes atq; adeo ut pprie deus Filij. Dathac exphe de
pñ̄ gñe Vincentū pfitentes a Vincente Approvatū.

Colligendo Grā Anomalas hoc ē dñs gñi ē servandi gñe fi-
li hñ ē tenere sm ordinē ac legē ē ē pñe. pñi Vincentū
soli gñi a natura, hoc ē dñs gñi servant pportionē et dñi
a nā in stat. sine. Grā Vincentū ab ig mare et femina ut
gñe Add et ornū nomē Vincentū a solo dr pcta grā ut
ab ig femina sed interuenient. vino ut gñe ab nā tuig Com
pleg ea. Adam Costa ēformauit. Grā ut hui ni Resurrectu
ut pmo n̄ ē pcipi gñi Vincentū. Cū Pisani Vincentū
spectarent a Vincente ut a pcipio actuo Vite mundo, acc. adue-
nire Intrinsico subē in spēc infima. ex ps illarū. Grā pt̄ Chri
ex femina sine. Vino pat̄ pcipi Grā Vincentū, gñi pat̄ a-
pcipio mundo, Virgo ex qua pcipi actuū alig actu et gñeret
Maiā ad Conceptionē. Chri Corpi n̄ secy ac Cōtexū ē femi
nā ad fabē prolis, carnē subsis ē unū mane cuto id pcipe
dantq; n̄ minus Solidū ejq; pnes ex alijs principijs pcipi
uentū. sed ē Patrui Pa tria ē discretionis ē pcipi ut illarū Cū mentū
Colligendo ulc Grā pullorū gñi ex ouis nascant, n̄ ex intrinseca ē alig
actu gñi n̄ cubatu suo ex. alienis ouis fabricē educant. Cū pulli
n̄ oriunqz alio ex gñi pcipio nec similitudē illat recipiant nec videre ē cum
gallina pauoni ouū excludi. Probatione Dic ē Grā illarū pullorū
a lijs auibz nemini femina gñi ouū - ni utero accipit et parit et alij
marijqui alter cum femina seminale ouī Virtutem imprimit, —
ex negatiū gñi gñi auer ypothetico ouis incubant a cigno pt̄ tua pte-cuuant
disponē mud ad pullorū formā introducendā n̄ ni sufficit ut illarū
pterea dicunt ex n̄ dis pennant alter ut faciant alter gñi ouū
grant ejq; seminale pñi ni pficiunt.

Dubres 3tio Quid é semen é ne natñ é ne nrñ comm ad gnē portā
et hñ ne aligā vim nutriā? R ad nrñ. Semen dr exemplar
é ē corpꝰ humanū spūm nrñ et alīm ex substāt alimēti ut bñ in
spiritū vbi p elaborationē gnatiuā ꝯ vltā totā substāt alimēti in
etā ādis gnēn. Hinc dr quis semen totū semini adhuc ꝯfectum
dñi aute hanc sūt gā ppriā pōnā nrñ et stirpē, alīs gā ptēs gā dicit
effectiuā etiam et ēē nutriuā et alēdi, ignorantia gā ānā dicit ē vir
tus dñi spūtūs plena. ea gñ a patrē genitū et ut ānare. a gñatōne stir
pis ignorat, dr ex subiecto alimēti sūmi: Ita tamen ē spūs dñi diuersi
tū ꝛ exercentis, inter pcē cū tagñ stirpis tū et alīs mīgbilis
Vnus sm̄ autē ē spūs dñi vnde ē nrñ ꝑ materiā seminis et ope
rationē alterius naturē ad pōnā stirpis minime ꝑtis subtilis cal
idi et nutriti naturā. Porro ē spūs dñi alimēti nō vitalis gñ ēē in
nobili. Semē gignens ex pdicatis et semen ꝑ diuersi pfigurabile ita vite
gñ ē vt nutrīri spūs dñi, nrñ tñ ē gñi, dr ē nrñ vitalis
ter elaborati. Ita formari in tali vtero in simplicem corrigere pfigu
rem sanguis uarijari tanto gñ ꝑ fagñ seminis medio pfigurā
et bñ dat ñ agli ceteri ē gñi dr ad equalem ꝑ se tantū bñ dicere
sm̄ magistrū.

Resp. Semen ñ ē calidū? Ē dr spūs dñi alimenti gñs vita caret.
Intelligenda tñ Resp. ē ut semen ꝑ virtutē, virtutē gñ
tē gñans gñ gñdū gñat gñm ꝑ virtutē, ꝑ virtutē actu
da, hñ tñ p̄xtmā ꝑfectionē ad actū, gñ attingit, vbi ñ ex ē et reliqua. Hinc gñ
Perinde ergo se habet ignis ferrū, gñ semper ignem secundum gñem
et calet.

R ad 3tium Semen vtrius generātis ē vere gñs gñ nrñ ꝑ virtutē
ad gñm. Viuentis ꝑ se dicit. Ordinarie, et vtrius generātis semen ē
nō sanguine. Semen ē mādo ꝑ se ordinarie, ita tñ vt ex semine
vtrius sanguine. Semen ē nō ꝑ se, sanguine aute carnosū ꝑtes. De se
bratis solidis corporis gñs, ex sanguine aute carnosū ꝑtes. De se
mine. Virili certū ē q̄ nunq̄ ex stirpi mulieri partu ꝑ se ferre, ex mammis dr nrñ
ex sperma virginis abq̄ viro.
De femineo etiā dr gñare medici tñ tangi dicunt, ꝑ minus ē ēē
Verum semen q̄ nō ita dr ꝑ se gñare.

Resp: ad 4tum Utriusque seminis tam Viuli quam Fœminei in esse Viri actiua formandi fœtum seu disponendi organa. Ea utrumque semen est spirituosum Ergo habet Vir formandi fœtum et disponendi organa probatur consequentia Ea spiritus vitalis ex quibus coalescit si ignei et consequenter actiui nec est ad quod aliud possit ordinari semen illud spiritus enim vitales in ipso stricti sunt subtiliter quia non potest ordinari ut ex ipsis formas fœtus, sed quod disponunt materiam. Neque excipienda est Viuentia corporis fabrica ultra Vir nam esse quam potius mirari parem in fœtum potentia artificis ut Dei qui ad eam perficiendam directam materiam nam facultatem attribuit.

R. 5to Semen utrumque concurrere passiue ad fœtum. Ita ut in eius materia inducas aliam hoc constat ex defectu generis Viuentium in quadrupedibus genitum oriri a principio coniuncto hoc est ut aliquid generis reperiatur in genito. Sed si semen utrumque non concurreret passiue genitum non oriretur a Patre ut a principio coniuncto sed extraneo Ea si semen utriusque generis non maneret in genito nihil generis in illo remaneret.

Quaeritur 4to Quando parentes concurrunt ad formam corporis et organizationem propter introducendam aliam Viuenti Ante R. noto generum ex congressu maris et fœminae alia esse Viui para quam fœtum Viuum parant. Alia oui para quam pariunt oua. Alia Vermi para quam Vermem in forma proprium pupillorum inuolutum hoc prenotato

Respon: Patrem post seminis vitalem dechonem seu emissionem non concurrere immediate actu ad formam et organizationem corporis Ea Pater est distans dum formas corporis nec quod stringere quod sit mortuus et tamen ad hunc formabis corpus Ergo non concurrit immediate ad formandum corpus Ea enim requirit existentiam et propinquitatem ad causandum.

Respon: Tam Patrem quam Matrem Vi seminum concurrere actiue et passiue ad formam et organizationem corporis, ita tamen ut Mater propria virtute immediate attingat organizationem. Ad primam probationem Ea semen est heterogeneum constans ibi partibus una magis densa minusque calida et magis passiua. Alia subtili et magis calida magisque actiua

activa Et pars subtilior atrique seminis agit in partem densiorem minusque
calidam et magis passivam. Deinde si semen Patris passive etiam non
concurreret, et per modum remanentis materiam in fœtum iam processum nullam haberet
substantiam cum Patre, nisi in se et in sua substantia aliquid de materia
Patris transire et consequenter integratio non esset a principio vitam nunc.
Principaliter tamen Mater per semen concurrit passive. Quia semen Matris
est magis passivum et quia materia subministrat menstruosa sanguinis
sicut extra concursu activo seminis principalis concurrit Pater
ad formandum fœtum. Ideo Pari probatur. Quia Mater propria virtute
etiam concurrit ad Organizationem. extra uterum enim Matris nequit fieri conceptio
quamvis utrumque semen adsit cum materia nostra. Excipiens tamen Ovipara
num gallina vel pariens ova similiter ad hoc primo ex ovis illius edivi
palli Eri ad eductionem hanc non requiritur concursus Gallinae indicus.

Quaeris 5to Quis modus temporis formationis et Organizationis
et quo ordine membrorum incipit? Quis situs precedit precipue de Corpo
re humano. Resp: Nihil quidem certi potest statui circa hanc. probabi
liter tamen ex Autho. Mystici Modus temporis et ordine membrorum corporis
humani dum formantur in utero matris proponitur.

Postquam semina viri et foeminae in matrice reperiuntur exquisita mi
scentur in vase et orificium matricis perfectione claudit, ita ut nec cuiquam
acus ingredi possit, matrix vero sese contrahit et circa massam illam
corrugatur ut nullum spatium intus relinquat sic quod comprehendendo semen proprio calore
et activa virtute illud fovet ac ad agendum promovet. Et amo e ultroque
semine fit segregatio partium crassiorum a subtilioribus illa in extremitates
circumferens, pellunt, ista intrinsecus recludunt, ex iis
fit membrana quae fœtus tegit. Secundina a latinis appellata contin
etque in se gaudium excrementum in quo fœtus veluti natat ex istis acce
dente sanguine menstruo formatur fœtus ex sanguine fiunt
partes carnosae ex semine fiunt partes spermaticae quae solidiores
et siccioresque ut ossa nervi &c. Sed antequam fiat efformatio

semper semper dñet nauis mea ex mare et fluminia.

Nota Et in statu innocentiæ manu mauet manu fluminatis
arbitrio parentis percepisset et putant multi Doctores. Eucharistiam
Ita tunc Corpus dñi sedet. edebiret.

Quæro Vndo gñe Vndo fluvij dñi dñi ab initio generationis in lucem edati
R. gnomone naualiorum et febrium parui strigere non etiam mense
nullet parui Iuuabo Exegesia. Nota mense nisi strigere nisi
ut Salomonis ejus aut mense in febrium tempi, mendum et infans
tes mox mense lucem extra uterum naturam videre queunt. Ad
si in regnum. ejus ingrediunt mense ut recreens labore integro puerilis ne
se mense ejus Naturalis duce de Labor Labori addit et genere
Vocati posteriori sustinere in fluentes generant. Reformatori etiam
parui Venti monstrosi spiritus. Mistri quia nulli defendunt nauis pro
sito mense. febrici probi exantia partu edi. Ita pro adeo excellens matrix tor
peramentum ut illo gesto mensium spatio status naturalis.

Quæris 10 Ant ante Introductionem formæ Viventis præexistere in
materia semina organa. Cognoscat pluvij alia forma substantialis quæ viventis
forma Generationis succedens forma seminis R. in 8 Sturij Nauibus
dari forma subtilis antecedens forma Viventis et ejus potest quæ
cedentem forma Viventis. seminis in cuius manet medio ut producatur ab. Nec e
Et nulli fundatis apparet et necessitas admittendi formam adiacentem antiformam Viventis
actus Primi adimittendi. Vbi hic R. hoc fundat ut accessus quæ mihi gñi animalis tunc ad
ning et vitiosus ac. Organices Corp. Et Vivit dominum pri ante organici ut ex de 18
Deinde desini ad producendi in fine viventium Vitæ in Corpus in formatu. palea forma Viventis Vege-
gnime aptis ad sua gendi Vitæ in Corpus in formatu. palea forma Viventis Vege-
tativa, sensitiva. Quis em ee da qdy Corpori Organici potea Vitam habeat ni
adeu Vitam habeat hoc ed informati da alla Vegetativa et sensitiva. Nec quas ostenti
Fabricatorem adversarij afferunt.

Quæris Appo nam principio pelicas forma Viventis cum R. ano forma Viventis ejus
dem radicem ejus et hinc neq a mare neq a fluminia paluei. Et formatrices ex nulo
Spiritus exigens Creari, nulla aut Causa pri Creare ejus Ex
nec dñi

Ex: nec etiam rnale pt Pater aut Mater Pducere.

Resp: 2do Formam mtalem Viventium pfectorum pduci mdte a Matre, n a Patre. Rao de Patre e Ta hic n hr requisita ad causandam aam Viventium pfectorum. neq enim e approximatus mtam in qua e introducenda aa Viventis. De Matre pbr. Ta una substa pt pducere aliam mdte illum modo sufficienter sit mtam aplicata ac pximata et pportionata effectu, ita ut hic n excedat Vires ipsius. Sed matere sufficiter approximata mtam in qua pducenda forma Viventis e in qua approximata tedum superficie exteriore, neq enim requiritur approximatio tdum oes ptes mtam, alias nullum agens pduceret qd qm in passum Ta cum illo n pt penetrari n excedit ite forma Viventis pducenda Vires Matris cum sit eiusdem pfectionis e solis Ex: mater pt pducere formam Viventis uno et de facto pducit

Dices aliquando Viventis e pfectius matre, mulus enim e pfeor asina. Ex n pt forma mtalis Viventis saltem oris pduci a Matre. Deinde seqs Matre pfectius attingere gratiam probis qm Patre et sic ee causa pcipalior qd e falsum. R. Mulus n ee pfeor e asina esse, qd ior pfeo esse ex pfeore aone deduci dt lt Ex: mulus robustior et grandior sit cum pducas etiam ex semine equi n tn pt grave quia aa e admodum nobilis inter mtales. Ad 2dum dico Patre nobilius et pcipalius agere quoad decisionem seminis qd etiam e pfectius qm semen matris nobilius ro et pcipalius matre agere quoad corporis formam et pducendam aa, neq hoc e inconveniens qm facta decisione seminis paterni tota seqns formatio usq ad partum vicis papaliter sequi conditiones matris.

Resp: 3tio Formam mtalem Viventium nascentium ex patri pduci a solo Deo tanqm a Causa ama et Vnli ex mtam patre sciente et iecta Rao e. Ta tunc ad Causam amam e recurrendum quando in causis 2dis n reperis activitas sufficiens pducendi effectum. Sed nulla sufficiens reperis activitas in causis 2dis pducendi formam mtalem Viventium nascentium ex patri Neq enim Intellgam aliqua pt pducere illam qa iuxta munem sensum Ts n pt Causare Intellgam formam aliqua absolutam. Neq etiam aam mundi

caarij salutis. Stij. Ille strigis & Vespe. Ca. ab ea accion ffone i ar
guit. activitas in rebus, alias hoc ffaber ora ffaciores ex dot crum
& sectissimis. Quapter dicunt Cas alas in hoc Vim ydeendi genita
ex patre. Ca. gad nascantur ad alia gradu. Et vocata ex ffectum. Deo
Stigis Cas una ydeo corpi rudecunda e. Deus & hoc. Vitiosa scurris
divinis. Indecens est Regnum aliqm ora unde gubernare etse
solo ad vero sonu. Valde. ignis Dunted lapidem inopinato et
Imbecillitas subditorum. Ora efficit Deus qui summa providentia ora
suaviter dat ponit. Et certe maxime admirari ex ipso animalis ma
nere debemus adhuc. Vbenior. Cauda in suum Pectus ex pen
dere da tam minima corpore et acuta sonu efficit, ad tale
Deo. Deus et Cas, sonum ferunt in orbis Caussis scurris pari in solo
aliqa effentes Cause. Luna aut habet vnde Cas spiritu ut ffacit
aer vitale. Et strigis & Vespe et pone eis anima. Insitis in illum
rebus eis dem denomine tam ipsi gad nascuntur ex patre qm gad na
scuntur ex femine cadit et ora ama eterde modo disponda.
Ad ffone dico. Ca. dicit in frustra nda de strigis Vitis gda
citra alteris equis, pueris equiuoce gestis gdam vz solo. Sta de
ipsis Viventibus et ducendis. Ad aclam ffone dico. Animan mun
ex patre, alias ee in effectu gad nihil grant alia in ffone,
gad grant aligd Diuens alteris, et pes, nascuntur in ffocando et
ordinale gdam Vendes, et mascd per miculos. Alia similia etc
in ffocunde gad grant ex coitu. Ad Vi. gradus et Veris et de Viventibus
in effectu n de dis

Ad N. 12. Ed man in pcipue actiue Vnicum in aam effectum Vocatis
et mam. Ad Inter ens effectiua Viventibus etiam multis gtu e hoc. Vnio Mobile
inter aam et mam in gdam ab illorum Viventium, seu a Vocatis sed
sed a Causis edis mengie. inde et pcipaliter ab ea Matris sensitiua
in brutis Vnde in hac. Mingvo pcipatur a femine Patris.
Ima Quar. Resp. ptor Ca. ab ni hil agat in cor pore nisi ad anta.
Et aer Vnio in edio ad agendu. ffus. sed Vnio n e edio inter

[illegible] Vi: dā n̄ deducit Vnionem sui cum corpore.
[illegible] Sa dā n̄ é acty ad sui corporis substantiam nullā Vnde
[illegible] m̄ ibi ut acty ultij. Et p̄ ij gñ̄ bñ actus dicit Intelligere actu
[illegible] ut acty n̄ formam. gñ̄ sit g̃ Vnionē et sequit̄ n̄ g deducit Vnionem
Sed suppon̄ Vnitā anteqū g̃ agat in Viuente.
2da gñ̄ Rō. Ca tunc. repugnandū ad Cām una gñ̄ n̄ sequeret
Cām ada effy sed viuens Cām ada. apta affectui p̄ducendo hoc ē
Vnionē inter mām et Vnionē Vitā ē repugnandū ad Cām una
hoc ē ad Deū g̃ p̄ducē Vnionē inter mām et Cām Viuentis, ad cuius
n̄ g deducit Vnitā ad ipsū Deū tanq̄ ad effectū Cām̄ partis
cularis.
3tia Pars Rei. p̄bz Da nisi deus Vnionē mediā in Viuentibus g̃ effectus
g deducit a Cām̄ ipsis neque ab alijs Patet. ab una mediante ab alterā mediā
gñ̄ p̄bz n̄ posse ēe hoc g̃ hinc ij graventur hūi Credēdo quod
discurrendo de alijs ad hij effectis ut de Corpe Rōe / n̄ enim sufficit g̃ simile
obseruādi sit, n̄ istud g̃ patimur aliqua g̃ducat disposita ad gradū Vnionis. Pz
g deducē g̃ gñ̄ n̄ g deducē subsistē viuentis / Antecedēs Pz. Segñ
magis hūi Corpus ad gñ̄ hūi g̃ ebur ad ebur ponat disposita ad
gñ̄ hūi mota Mad sal et hoc patet. Pz Sibij n̄ deberet Pbri
ad pcessus Cām̄ ita deberi dicere. Pz sonus segñ̄ ad suam substan
am nulla ad sequens adulta g̃ subsistit Pbz / sal sic hō ad alia gñ̄
qua n̄ accipia etiā substituens subsistā / deo n̄ deberet ad alia Rōnes ita
Esse. De Corruptione Viuentium
Quarto dmo. Stia aliqd Viuens dicitur corrūpi g̃ corrūpit g̃ dissolutā Dei
Quoque. Vi dā liberē. Pz Creaturas dēs g deducit aliqd Viuens ita dā sua substantia
g̃ nō ea sequēte cessare et desinere. sicq̄ Creans Varietatē.
Quinto dmo. Stia aliqd Viuens absolute incorrūptibile. Pz Spūs, nam
ij nihil absolute ē incorruptibile. Angelus, ibi.
Quinto dmo. Stia aliqd Viuens ut absolute Corruptibile
one Vnitā ut resultans ut absolute Corruptibile. Pz Dato Viuens ut
aliqua ut absolute Corruptibile. Deretur deduc
rebus

reby. Nãc Dñs dum agens ex se Virtꝫ nãq̃ pt destruere ab ipsa res nã pt ꝓpulsare. Vñ ab eo agente, illato Dñ Virtꝫ nãq̃ pt res destrui abillo agente. Ideoq; ẽ corrupbile absolute.

Nota hic qđ Ly ablate ẽ dict negnt̃ corrupcois ex hac tota ꝓpria Dei, sed ẽ absolutus cuiꝫ nãq̃ Sceptus et Legis. Dñ cũ alicui uenit ex lege hũ nãq̃ uenit illi ablate et singlr

Ludvig 3ꝫ00 Ipse res sit corrupbilis ablate. Dico qđ sic hãc ꝓtes ab extrio aut ꝓtes matrio pugnantes. Hoc ꝓbat. quia ut corrumpere, unde ẽ, sufferre. Sed Ipsa res sit qđ ꝓpter ab agente extrio nãb deferat. Cã qđ ẽ ablute corrupbile nãdo nõ ẽ ablute corrupbile nãdo aore absoluta Incorrupta dicat negnt̃ corrupcois. Sed qđ ab extrio agente ẽ corrupbile nãdo ẽ ablute corrupbile nãdo. Dñ. id qđ ẽ ab extrio agente corrupbile nõ ẽ absolute incorrupbile nãdo.

Ludvig 4to An gabbet Vincens mspũ ẽ nãq̃ sua corrupbile etiã casu. Sed Gabbet Vincens mspũ ẽ nãq̃ sua corrupbile etiã casu patet hoc Experiã qua Vincens dña Vincentii mspũ. Vt ergo hoc nullus ẽ corrupbile aut redspere ictus nõ ꝓbet. Deinde quod semper accidunt in pauci casu nõ ẽ casu sed nãdo euenunt, nam nõ ẽ casu qđ ẽ aliquis calyculus gritari et Vitaveq. si em̃ rot decalcs nõ Vitaveq. dignũ ẽ eũ nõ posse Vitare ac inde nõ ẽ ei Calq, sed lex certa.. Sed corrupo aũ ẽ vna tm̃ mispore sempr̃ in pluribus locis euenit. Ergo nõ ẽ casu sed nãdo. Dñ. alter q̃ corrupbile Vincentia mspũ nãdo nõ ẽ casu..

Ludvig 5to Sanguis de Vincente vndo qđ ẽ hoc ad hoc nã sufficiãs ꝓ ut supponit eũ Status innocentiã nad suã relictꝫ ei ꝓ se abhominij Mortis. Sed hoc ẽ nãq̃ hoc ablute mortale ut supponit eũ qđ mane fer in Statu innocentiã eũ ullo singulis. Si nõ quem ꝓfert gaudij ẽ ex nãq̃ hoc ꝓbat. Antec ꝓbat nãdo. Mortalitꝫ aliqd ẽ ꝓpriũ Nãq̃ Remotꝫ. Remotꝫ ẽ aptũ nãdo qua hãc rem penitus ex remota ab q̃ ullo signãdo. Ideo qui gaudia qđ ẽ de bono Remotꝫ ẽ aptũ nãdo ꝓpriũ nõ ẽ gaudia. Ergo nõ ẽ de bono ꝓpria Legis nãq̃. De Mortalitꝫ Remota. procedit Respons.

Nota zelo. Qui in statu innocentie ante mortem fuisset adhuc hoc in
fuisset ppter speciale gaudium Dei contra hoc in debita ppria ex-
sua in obedientia ne hoc moveret.
Rad. Qui Adam et Eua in statu innocentie nondum peccauerant
ppter in gore et virtute. sed hoc in statu etiam innocentie obtinuisset
nec
Judex a gaudia Dei speciali potuisset in agentis nondum in fruitione
nec ppter ipse in gore et virtute. Et hoc etiam in statu innocentie
in mortali. Ubi non Ubi etiam in statu innocentie obtinuisset ppter
quia nondum non duobus ppter non hoc tunc etiam fuisset mortale
Ita agunt etiam duo ppter humilitate speciali necnis etiam non
cibi tollerent. Qui aeque tam facile in Judicij speciali ppter
ppter in eorum Leonis aut taurum et hoc ipsum in statu innocentie
Judicium Dei patrum abstulisset ppter. hoc in statu etiam innocentie
seclusa Dei gaudia potuisset, Viagentis nondum in fruitione ppter speciali ppter
Virtute. Ubi Unde Ita stultum dicunt et facto ad in fruitione
non Ubi ppter ipse gaudium ab agente nondum in statu innocentie. Et
si hoc obtinuisset ppter ipse ppter in statu innocentie quod vivit non dicunt
si possunt. et in statu simili viagentis nondum in fruitione
Dicet. Deo non possunt nocere hoc sibi ipsis desiderio ppter ipse
nisi sua et in corruptibili. Ubi unde Ita aliter desiderio hoc nisi ex ipsa
ipsa et in Deo etiam aliud gaudium ipse Ita ipse stulte et unde
et ppter ejus. Si singulares tam nocentes quia in fruitione modo quo
a non ipse ppter non durant in ppter ita in in num: aliter
ipse. Hinc non quidem ut ea etiam quia non ipse in fruitione
ut pote carentia virtute, quia in multa corruptio et
quia non ipse potuit. sed ipsi in abinum perent: dando aliqui
potest gratiae ppter ipse, nisi in etiam color quod ipsum adhuc
ut pluribus in Ita vita, et non Luce ipse dicant. Ipsum ipse plerique
corruptio et non dolens, ideo in numero ipsum ut brutis tuheas nisi
aliqui. et ipsi ipse ipse ut nisi in quia ipsi corruptio, multa
ipse corruptio ipse.
Dicet zelo Mors hui pdm est ex peccato Adae: illi ad venit ex actione
nati

nat. Ea pena n nisi ob culpa infligis n ob naam. R distinguendo Antecedens
Mors hnis idem naam suam pase spectato N Mors hnis spectato idem
illum statum, in quo a Deo Creatus fuit et a quo per culpam decidit est pena. C
Ans et N Iesus. Porro status ille habuit donum spirituale aut Pudentia
dnam Extrinsecam n permittente aliquam hnem mori supposito quod semper
permaneret in innocentia obediretque voluntati divinae. Id quod n praestitit. Privatus
est illo dono et Nudea speciali videlicet sua nat. Ideo Morsi
ssikeras in illo statu est pena.

Dices 3tio Prioribus temporibus Vita hnum fuit diuturna teste scriptura
ita ut alij ultra 200 alij ultra 800 alij ultra 900 annos vitam
produxerint Ergo n videtur impossibile accedere. Studio et industria
servare Vitam ab interitu immune in perpetuum Ergo ulterius hnem non est naam suam mortalis.
R Concess Antecedens N Iesus utrumque n est hnis ante. Vixerunt dia
ex Copie nat. hnum qui hic c. n est obnoxia. Interitus et morti
sed alias ob Causas, nempe ob has. T.Z. Vis ipsa nat. hnis
vegetior in ipsis erat ac fortior ut pote suo principio vicinior
T.Z. Tunc maior erat medicinae artis et remediorum ad avertendos
modo peritia multoque ior vigebat Copia herbarum fructuum
et aliarum rerum quae ad Vitam servandam et producendam
obtinent vim. Communicata videlicet ab Adamo qui per manus
ipsi posteriti tum carum tum aliarum rerum cum plurium Scientia
T.Z. Terra fructus quibus hnes vescebantur ante aquarum eluvionem
ad alendam et sustendam Vitam plus in se Virium stinebat
n dum solo Iesu Sperso salsedine aquarum quae Sterilitatem
inducit. T.Z. maiorem sobrietatem in Victu potuque servabant, ostat enim ciborum multitudine et varietate
infringere vires stomachi incuchere morbos et minuere Vitam
Quaeris 7mo Unde Viventes hnes pessimae Corruptionis et Mortis
ab Intrinseco ne ab ab Extrinseco R Idlibet Viventes et ab Extrinseco et
ab Intrinseco hnes pessimae Corruptionis et Mortis. De Causa Extrinseca

Resp: Cum Rp Comb: nrque. Rabi Cardeal illa Vitas ordinis nadus ut supponit et
n'cer sol signale. Sat gbi Ca gte excedit stres actuas et perpetuas exigentia
hes rerum nad Creatis et Creabilis aliud n'o ordinis nadus sol signale
ut ces D Sadmittant sol illa Vitas excederet stres actuas et perpetuas
exigentia rerum nad Creatis et Creabilis Rex potest abulla. Cua stada potui
etm n' exigeres abulla nra nec determinae nec indeterminte n' fri
nra nra sema ga hic ad sit stata transmutoni subsistm etea a gratia
sua nadu tendat in plures formas succedive hnditis exigis potis Corn
gnam vera, si ita exigeres forma alle spiritis nadis. Non ea gra
gia. Ca illi n'd nra, cum forma spiritis glis ea gnadu sit respon. ni
ragaec Corumpi nadis. Non ita a gnadu. Ca hec ea nra sua d Corrupti
Bri illa Vitas n'cer Ordinis nadus sol signale. Ista Vitas sta n:
gua sustat dos in passibilibus qua in ea determinet gab ni tenta
libera corpora beatorum, nra beatus ni d signale sit. nec esse
Dei Sanctum Bi: etm hec Vitas qua corpora ea nra sua Corrupti
adcorpus gpetuo defendere et defendere possit. Sit
Sagnalis, ni nadis
Dicet. Cum Sapia Vita in Paradiso potest stare in statu Innocentie et
tes a demo defendere et in gloe immortis asgrare ac verdere in
nes mortis ni ogat hoc agan sol ordis nadis Bri et gnalis di
tas cer Ordinis nadus n dignalis qua defendere Corpi Vitam
a Corrupne et interitu Dei Pabolo annulla vita aspi, ista
rentis Mortis gnis Vitalis ita Sapia Vita in Paradiso n stans
nadis sol signale I certe stagi hi: ds de Carta de
Cap 20 ai ens de ista eij Sapia ad. Mirabilis Rex gratia gratis hab.
stanciate de Gbo ac et cetera alia tes ait. Atorno qua ni ali
mentu vitat sacramento. Dog Verbis ni innuat. Ista Sapia ser
vanda gratia Vita aig ad transitoriam gn futura, n aga Vita sol
gratia Dei ut cer sacramentis servanda signale sit. Aut vo ad
vera beat nalem vita servanda a morte. Sapia Vita in Paradiso
Cedant stadi n habuisse Vita. Quia gbolis ista. Sol duabus
Vita spectando ad hoc hanc ita tam humidi germine
nisi vita ut stagi ingestis aiens sine ete etiam mortem

quae degente hic mundo senectutem obuenit. Ab alia vero morte in furibili Extrinseco non potuit reddere hominem immunem. Ignis enim vel aliaque causa Extrinseca aduenientes potuit addere homines comedentes fructum de ligno vitae potuit item tunc amputari sinistrum caput aliud aliud membrum precipuum quo facto moreretur. Potuit tandem homo existens in paradiso impedire ab aliquo vel a Dammone ne ad lignum accederet vel esset ipsius fructus ipsius. Vade mirum debuisset mori homo. Quare ne homo existens in paradiso perseuerans in statu innocentiae morte aliquando oppeteret propter lignum vitae, saltem etiam ei fuit a Deo per peculiarem prudentiam assistentiam dominam et subtractionem secursus generalis ad omnia nomine et essentiam cuiuscumque naturae quae ei aliquid nocumentum posset inuehere.

Quaeritur 9mo Cur res inanimata ut plurimum post longius tempus corrumpantur quam animata. Respondeo Ideo quia animata res corrumpuntur tum ab intrinseco cum secum dissolutionem causam in corpore. Vitae enim omnes Strictas circumferant tum ab Extrinseco propter multiplicia in modo eis incidentia et vim inquietantium Strictorum quibus minus quam in animata resistunt. Ideo Ideo Ratio formae rerum non viuentium cum magna temperie. Vitae in materia permanent, non vero ita formae viuentium, quae ut perfectiores sunt, ita ad sui conseruationem plures exigunt.

Quaeritur 10. Potest ne viuens naturaliter corrumpi absque morbo medico hoc est eo quod viuenti aspiciat Vitae in tempore certum non naturale, Respondeo Ratio est. Ratio homo per naturalem absque morbo medico desinere esse. Eriidem dicendum de aliis viuentibus. Probatur Antecedens Ratio etiam absit omne accidens male temperans senectutem hominis, tandem extinguens naturalis caloris ipsius, nam alimentum suis Vitibus semper agit in hominem quibus sensim remittit vires frangitur homines. Ita ut alimentum calorem non possit naturaliter conquere. Sed cedat virtuti alimenti suo facto extinguitur calor, extincto autem calore naturali sequitur mors. Quae descriptione est discessus animae e corpore ob defectum innati caloris Eriide.

Hac de Gratia et Corruptione Viuentium sufficiunt

Contro:

CONTROVERSIA VII

De Corpore Augmentabili et Diminuibili.

Denominão Corporis augmentis et diminutis, quæcit ab augmentne et diminuone tegm̃ aformiũ grauũ ultra dagleæ. Alia subtilis, q̃m acquis ior subtile vt diminuej. Alia subtilis Accidentis, q̃m ior Entis acquis, y diminuej.

Difficultatis, q̃ponendis de illis.

Primitto amo Augmentne subtilem rte definiri. Est motꝰ a minoꝛi ad maiorẽ subtilem. Senge. Quando res aliqa crescit subtilis, crescit in maiore, ideoq; mues a non ad ioꝛe subtilem, Deiq; augmentari. Accidilis vt augmentaq; rte definij. Est motꝰ a non Entis adioꝛe, Vocaꝭ accretio. Diminuo vt subtilis, definiue è motꝰ ejusm adnone subtilem accretio. Accidentis è motꝰ a Entis Entis ad non eꝝ, et Vocaꝭ decretio. Hinc etiã cũ vi Dei dã Deities ourniunt ortꝰ, solũ et tenger suis absinthis. Hinc etiã cũ vi uent vta alis ut ignis subtilis mittat q̃m acquisat gñ ferm sentꝰ et q̃pri. mum. è augmentus. Ea p eiganoꝛ, multoꝛ subtilis. Cui addis aliqd de facto rudis, Dor porrella addione q̃m si multi ei addeꝛ q̃ gñ vis q̃ ignis addimentis ne non ad multi ignis subtilis q̃ p aeni ictꝰ. Constructi è, sicut ab q̃ in Vas aqua vñ grandeꝛ Vas ella vñ parui Et aqua vão aqua Vasis alius pfunda Vasis plus aquæ effunderꝭ. Et aqua ille subtilis vñ crescerꝭ aqua in Vase ino portꝭ minoꝛ.

Primitto 2do Augmentnũ subtilis differe aqua subtilis q̃ q̃ a non subtilis. Cũ aptus ascindita subtilis gradente. Differt q̃ hoc q̃ primꝰ subtilis. Secuꝝ fortis è vnio effectiue mixtꝝ, mixti et formæ, augmentatiuꝰ vero è vnio integralis Vniuersi effectiue mixti mixti et formæ aut q̃m et notuaꝝ. Adminuere aut differt q̃ ad ioꝛem a subtilis vero differe augmentus q̃ hoc. Ei mutatio effectiue ad gradualem.

p nouā ptis formā si ē diuisibilis p nouā ptis Vnionis essentialis. Augmentū vero ē ad productiua Vnionis inter Vnionis essentiales.

Pmitto 3tio Augm: substantiale explicē eē unā Viuentiū quā solet vocari nutritio. Alterā n̄ Viuentiū ut Lapidis aquā &c. Quā appropriate et veluti antonomastice obtinuit nō augmentū

Pmitto 4 Augm: substantiale varie p variete substantiarū augmentū perfici: Aliquando ēm substa auges fit ior p Vnionis continuatiuā productionē cū alia parte eiusdē substā antea productā ut quando vnius partis aquā p alterius liquoris aliquando auges substa p productionē nouā partis formā substantiales et Vnionis n̄ solū continuatiuā sed etiā essentialis. Vt quando ignis auges Vniendo sibi materiā stuppā et in eā simul producendo nouā partem formā ignis. Aliquando etiā auges substa p solā productionē nouā Vnionis essentialis et etiā continuatiuā ut quando auges hō. Quando ēm producit noua Vnio materiā aduenientis cū precedenti quā ē continuatiua et producit etiā noua forma essentialis ad vnalis cū materiā aduenientis de noua. Oibus his 3bus modis peracta augmentatio absolute loquendo dici potest ac generatio. Quia illis generis Vnio continuatiua quā coniungit cū precedente quā proprie ē aggenerari.

Pmitto 5to Augm: ut sic fortis consistere in actione terminata ad Vnionē integralē Vnionis essentialis, preexistentis in substa quā augeri dicitur. Cum noua Vnione essentiali substā acquisitā quā augmentū dr. Ita sentit P. Oviedo. Rāo ē quia in illa actione dr consistere augmentū oīs substantialis quā respicit et hr Bernū talem qui ex se et ex modo producendi sit augmentū in oibus quā augeri dicuntur. Sed sola actio terminata ad Vnionē integralē Vnionis essentialis preexistentis substa augmentabili in noua Vnione essentiali substā quā dr aucta ē talis quā respicit et hr Bernū qui ex se et ex modo producendi ē augmentū. Ergo in sola actione terminata ad Vnionē integralē Vnionis essentialis preexistentis in substa augmentabili. Cum noua Vnione essentiali substā quā dr

ctõ quã dr̃ aucte ꝯtra fortẽ augmentãt. Hr nos. Ꝺ nulla alia actõe ex hr̃. quã intrecedunt in augmentatione, & talis quã pr̃. Termꝰ quẽ ex te z ex nicola ꝺdicandi. ꝑt augmtãt. Non ãt ꝺductiua noua ꝑte formã mutãt. Ꝺ hoc augeꝰ ex patre Infuncte ꝑt magnus Vir. Et tñ ꝺ vna ꝺductiua formã habet in hoc hr̃ formã subtilꝫ garrita in ꝺductiõe adaptate &c. ãt. Non ãt ãt ꝺductiua Vnionis effo. Intermedia et formã antiqꝫ et nouã. Ꝺ aqua in fluuio ꝺ aqua ex pane a legis effe. Ꝺ augeꝰ et tñ ꝺ ꝺductiua nulla ꝑte noua Vnionis effe, sed ꝑte ãt. et formã aqua, & ꝑte ãt ꝺductiua Vnionis in Mada antiqꝫ et nouã non ãt ꝺductiua Vnionis inter formã antiqꝫ et nouã. Ꝺ ꝑte nouã ꝑte formã unita antiquã ꝓxi, stãti ꝑtem nouã. Et ꝑte ãt. Vnita Mad ꝓxi, stanti Humores ꝺ stes n Vni unꝰ Integrãt ꝓximi habite antiqꝫ Vꝫ aquã n ãt ex ãt acty. Ꝺ aqua Vꝫ (ita ꝺ cando ꝺ alio quodã ꝓprio subiecto) ducit istud Mada formã et Vnionẽ. Ex actitate aqua ꝺ ri cludere unã formã nouã mad et Vnionẽ. Ex humore Vnio ẽ ꝑte in Vnꝰ ãt alio n ꝑt ex altꝰ nouã Vnio ꝺ aqua ex aqua ꝓximiꝫ ãt. aqua ꝓximiꝫ habite nec actꝰ.

Ꝺ admitto q̃ Inflagꝫ Vincentiꝰ ꝺ ꝑte fortẽ in aõe termꝰ ad Vnionẽ Integrãt Vnionis effe. ꝓxi, stanꝫ in aõe Vnionẽ ẽ tñ ꝺductiua aquirãt. Ꝺ ãt, in aõe termꝰ ad Vnionẽ ꝺ aqua Integrãt maternam et Vnionẽ Integrãt formã antiquã ex ꝑte Vnionis Integrãt mad et formã Vnionis Integrãt. Mad ẽ. Ꝺ augmẽtãt Vincentiꝰ augꝫ quantumcunq; mada et ꝺuas Vnionem. Et ꝺuas formas subtilꝫ ꝺ aqua.

Ex ꝓximiꝫ ut auctꝰ ꝺcit augmtãt et Vnionis et formã. Ex ãt ꝺcit ex ꝑte (Termꝰ) nouã mãa nouã Vnionẽ ãt nouã ꝑte Vnionis formã ꝺuas subtilꝫ. Et ulterꝰ ex ꝑte ãt ꝺductiua ꝺ aqua ãt ãt ãt

nare augmentū ꝯ positi vivente malo nō sit sortis ni nova pte.
Mal⁹ et nova pte. Vniōnū et nova pte. formā quā adimuzis ꝯpo
sito.

Dimto 7mo Dō accreō seu augmentāo accretiuū seu Entiua comitꝫ
augmentatiue substantiā. Ꝯ partiscalꝫ augeꝫ substā abjecta. completa.
hoc ē ꝯpositū acquirī nouā massam quā cū ꝑ̄ticipet ee sine gratia
ut gratia ꝑ̄ticipata ꝓpria ꝓpria sorꝫ quā in augente, sicut et Grat
simul augmentare accidentia seu accretiū Entitas
Hꝫ omissis sit.

Punctum Imum

Augmentāo ē ne motus Successiuꝫ et In adminuce.
tione vel naales sint ne maximū et minimū
ultra quā augeri et minui nō potuit

Vidē cum augmentū ē motus successiuꝫ formꝫ qualis ꝑ̄ acquisitā ꝓgressiue
ꝑ̄ vias et gradus. Ꝑ̄. Sicut vocat augmentū. Motus. Magnitudō ꝑ̄ quā
in tantū sed successiue. Ꝑ̄. augens fiunt ꝓpria ad quā ꝑ̄ augetur alteri
us mensurā. ita nō ꝓpria ꝓpriū formā. Ergo cū ꝑ̄ticipata sint vni
uersa agenti. ꝓpria minus ꝓducet formā, quā ni augmentū,
Ad Vltimū Dō vel naales etiā inadaq̄te duo Termini magnitudinis vltra
quā augere et gradus ni tra quā minui nō ꝑ̄t naale. Ꝑ̄. Resistentia
augēti Corꝑ Intensum. Et hō ultra quā ni tendi nō ꝑ̄t, vt ꝓpriū calore
nō ꝑ̄t etiā exigunt Corꝑa Defectibilia. ultra quā nō ꝑ̄t Crescere
naale. Ꝑ̄. Actiua Dō gerūa, minima ꝑticipata ꝑ̄ quā illa Extrema
Sic apparebit ad ꝓpositū gliae et minima Entia Corꝑea. Ad ꝓpositū
patet ex gra ad illa vel naalia ꝓpositū ꝓpriū: nec ee, quā ee ē
ꝓpter augmentari vult dicimus.

Respondet

Ad quintū ultimū ꝓpositū Dicitur. quod ꝓcedit de augmentāe
rebus Entis ꝑmanentis, sunt ni de augmentāe rei ꝓpriū
subiti Ad Dō augmentāe quā ꝓ augmentāe rei ꝓpriū
subiti

Non ob dubia aliqua aut Errores ejus augeo Quia hoc fuit decretum per
Jacob Peter. Ferdinandi an non in instanti tertia Aprilis, sicut an non pote
ita formam subtilis in pte Mad. diminuendo & augmentando aliqua pte
Mad. aut qui forma pbabilis unius eiusdem partis Biad diminuendo & augmentando
an. in pte hic pdue aut Vnitio stat & pte & portiones Mad. an non
in instanti tertia Aprilis in pte determinata et aliquota. Cui ut satis
fiat Vide.

Propoo 1ma

Quo augeo subtilis et acutus gradu cum appetes. sue augmen
tando in pte, sue augmendo sue accreo, stat in instantanee tertia
Aprilis & pte aliqua determinata sua quod sue Unionis hae
Entia in sue pue & pte portio? ita ad augeo tang mutatione
Adue? sicut in instanti pari nova forma Bauio in pte determinata
et aliquota Mad. ultimo desperta ita Digitali? in sue pue & pte
pro portionis illius pte aliquota determinata Digitalis. Ita docty Caprae
Mari Mira: Soto: Mira Conimbr. Fasoli dec. et alios

Obr Si commodo sit argumentando qua pte pteri: sed stat pro primo in
instantanea tertia Aprilis in pte aliqua determinata ad quae tempus & pte & portione Digitalis mistan
nec stat simul in pte aliqua et determinata. Obr non Ja ea pte pteri augmentato quod
pte ultimo desperti ad augmen: sed sicut pars determinata pte ultimo
dat pomi ad augmen: Et ultimo desperto stat in pte determinata pte
pteri: in instanti primo. Stante nia pte & portione sicut in dicto
instanti pte nec ultimo. pte stat nia ultimo dat in pte determinata et
aliquota, exempla ultimo pte dat pomi stat pars determinata
Ob: Augeo stat pte pteri in instantanea stat in pte determinata
Ad Stat forma equis Digitalis ultima disposito pomi
in pte determinata Mad et forma equis & diuersi in pte determinata
ut Certum a priori. Ob: etiam stat forma Digitalis equis augeo extendo
sua a & diuersa nova pte forma equis ultima dispositio pomi
in pte determinata. et forma ignis Digitalis & pte & diuersum et similar
diuersi equis & diuersi in pte determinata Et sic hic.

Inferno Augeo. in pte in quo motus cessat et succes. stat in instantanea
et diuersum Intensum pte in motu gdy in terra dispositio de nouo acta

parv mãd ad subsequentem augmentãm. Respectu tñ ei⁹ partium
posit seu mãd successiue sit grem dicor gdus in una gte determãd
magnitudis. Sc p gte negeq res. Deinde m ubera subsequit et vide
successiue g ei⁹ gtes determinatas positiõm.

Ad vltim ꝯ in illa rõe parv Respõd et formã quod in rõe gte
determinata mãd plus omnẽ ab agente distãs gd gdus sit dicit
ab ipsa una gte m cõle passo cor fronte. Et In viuentib⁹ rõem
ptẽ salu gdus ad una etiã ab agente distãs. Cã rõe parv ro hui⁹
sit g nutrione nutrio aut hui⁹mõi ab ipso viuente. In relig⁹ agen
tib⁹ rõe parv gdus et ultimo agente. et ubi ipse gra exaggeracõ
ut patet m Ignegat accidẽs in te ligni quo ex plures ptes in re
sucrist cõ actiuõ dis. Cã illã ducrã simul cũ pronũcij assumat
ad gdum⁹ cognitiõ, alias nõ crescent eij actiuitates. Rõe a priori ẽ
Cã cum rõe ptes de nouo acquisitã sint eij de⁹ cũ gradibus
et sint ei⁹ magis approximatã ad intrinseca quam agens, non
ni⁹ ẽ cur aquãe ei dages. secuñ ad intra agentes sucrescãt cũ
agentis extrinsec⁹ cum negen⁹ aquã secuñ Cã ostenduit cũ obiectib⁹
citib⁹ vnũ agens.

Ante Corolr⁹ vltã Difficultã Nota Quãdã Magnitudiẽ ee par
uitati cõpatice. Intrinsece et extrinsece. Intrinsece Quãdã Magnitudiẽ ẽ illa
quãdo illa quã res pt habẽ Quantitatẽ attingere, q talis quã pt
Extendi Vocat Maximã pt Vc. Vt ẽ hoc pt pbatũ in 10.
pmõe. Et Contrarie tunc ille pt⁹ cuius cadit de Minimã pt ẽ Extrinsece
Ad⁹ minimã Vc. ei⁹ maniarie cõtrib⁹ pt res ad pt
attingere. Quãdã aut Intrinsece parvã ẽ illa minima Extra
quã res nõ pt pt Descendere Vocat. Illimpsã Vc. Et sic
Quãdã hũa pt introduci in maiꝰ ordine q duorũ Legatorũ
Quãdã ẽ Intrinsece maxima in rez magnitudiẽ quarum inter quas nõ
pt gmanere Sed ultã in quorũq alio melior. Vocat Maximã
quod non. Vbi notate sit

Propõ

Propoo 2da

Dā Vincentius Corsporo determinū, hō certo Magnidius Formā a libra gr̄ dimidio nudo augeri: et certos parietes Romēs intra quos regredi non posset ne hō steret domi suæ.

Pars ama ptes Dā di Corpg in ptē fuerunt et dixerunt ptes nolle stare tes a stomacho cibū corrupto ita ut illi qui eum vident ptes accidg ad stomachū ingressū gre illo alimēto interdicere in corpora hūs p quas ptes - In festo cui dicte ptes dixerūt de ferri in corpe hūs ptes dicunt ptes corrupti alimēti ex quib⁹ gñant ptes dissolui. Corpa magnidi admittunda in Vicentia. Imo et in Cadauerib⁹ Vicentē Dā Cadauer hūs vide cui⁹ in stēc magi gñ fuit hō q Leo Dñs.

Dā ptes Rō. Dā forma Vicentes negarunt Corpg Corpeū adoptū Vbi tales ad⁹ cuiq⁹ aliq⁹ certa magnidi mitta qñ pt̄ exposi. Et Vicentes. hūs ptes Formā Formā parietib⁹ sub quo eō gñi.

Propoo 3tia

Corpora data poenitē hoogenea n̄ hūt unū dū determinū angā alios Formā Magdū et parietis q se legitē tam quod ad gñē qñ quo ad speciē. Dā

De parietē. manifestū ē nulla cā qñ ē tm gamma patet ex hīs Mad in gran⁹ ptēs gñi formā gñis q aplicet formā gñi. Et ex dictis de forma legitis a vera et c nulla ratō in ptes gñi ptes hūs vsū ut patet in aqua arena etc. quā in omnibus vtercunq. Ide venandū de ceruis hūtibus nulla cā accipiari qñ pares ejus cornibus aut cornis alio corpe in quo n̄ ptes hūs vsum in parietib⁹ in facilitā aquā et ceruis hūtibus vtercunq.

De Magnidine etc dictū. Dā posita quacunq. Magnidine aquā in quā dicitur addatq⁹ alia aqua ad huc ea illa qñ vnius et tic. evadere non ide⁹ sentiendū de corpe hūtibus. Intelligendū tñ qñ ptes hūs in hūs Corpora in quā Formā Magnidinis. Dā unū ē portasio ad vnū certū hūs. Potest ñ ptes Vincentes dicī determinū cuiq⁹ ptis. Intelligendū ut s. Dā qñ vnū ptes hūs ptes hūs. Per una Magnidinē q accedas ad corpus hūs corpa inē corpus vltra Cadauerū ad qñ ptes extendi ne ob defectū Madidū hūs ptes cessent accidere. Ex. Occasione dictorum

Nota 1mu hnes crescere solu ad 25 ætatis annum, et postea nutriunt. Ratio
Qa ad hoc ut aal crescat reprimunt nervi et ossa mollia quæ pinde vi crescentis ad
ætate circa 25 annum indurata crescere amplius non possunt. Unde ab hoc
tpre hoc non crescit, in longitudine nisi in carne evaditq maius
vel minus pinguis ob sumptum maius vel minus alimentum. In hac autem
ipsa pinguedine hic hoc Ternum. Qa nimietas eius nocet vitæ et quandoq suffocat.
Nota 2do Hnc quinquennio fere ut docet Aristoteles hic circa dimidium
totius magnitudinis quam tot tpre vitæ operatur. Plinius trimutui id
adscribit Trimutui
Nota 3tio Ex D. Aug. Hni Corp. longnem a vertice usq ad vesti
gia sexies tm hre quam latitudo quæ est ab uno latere ad unum latus
Nota 4tu Mares ut plurimum iuvi corpore esse quam fœminas Qa
mares naam integram perfectamq sortiuntur et calidiores sunt fœminis, fœ
minæ autem qui mancam et obleram naam obtinent.
Nota 5to Optima constitutione corporis hm 4 cubitis 6 vel pedibus
definiri constatant hic cubitus pede uno et dimidio, pes 4 palmis.
palmus 4 digitis 2dum latitudinem inter se iunctis, digitus 4 granis hordi
aceis quæ est minima mensura in spatio dimetiendo
Nota 6to Respiratio et indiu. Qa cur aliqui in tres ventrem me
pridiu subsistant alij ad eam pueniant esse altricem facultem
quam in illis deficit in his prestat. Dependet autem ex prestantia quoad
utrum opus exequendum ab ~~humidi~~ Vnite humidi primigenij et temperamenti innati
ad quod concurrunt non solum progenitores, sed etiam sidera et stellæ
gratiæ quisq in suo sceptro et ortu irradiatione habuit. Itemq so
li et regionis naam. Iuvat preterea corp. incrementa copia ali
menti, non obeius defectum pueniunt nunquam pigmenta; Iuvat
item liborum comoditas siquidem hnes augexunt dulcibus atq pinguibus
et aquam plus ergo vini potu, minuunt siccas et aridas ac
frigidas et siti. Iuvat intempestiva et moderata membrorum
exercitatio quies opportuna. Vacuitas laborum et molestiarum
aliaq id genus quam decoctionem promovent.

Solvunt

Solutus Angeta. Contrarii sentiã

Addam ab ipsa hora. Actus agendi admittit & tã in mane ora operatione
ab incepit. Phyle sed solus Corale. Vade ad solum & ga mouem ii
parlatm ad Iesum accedere. Ad ostium actus agendi potest
ipsum ad potest. Ideo Regula Subtile & Vagum. Ga ii ideo agendi principii
pariit partem obligatã et determinatã sibi prestitere gã ii Viennisi, sed ga
tota e ipsa. Ipse erant uniformiti agendi in instanti.
Ideo ante ii e intra habent illig primã & terminã. Cum Dei potest non
velle aliquid pte obligata et determinata sint etã ii intra habent
omã Voluntatem agendi in instanti ii illi erã Deus efficaciter
Ref formare Ionia.

Ad 2dã & Respõdeã ad Argta: Dispe & Intensio gtis additio
ordinis gradus ad gradum in eodem parte subiecti, cum tale subiectum
virtute finita non potest recipere gradum intensionis, sine
Ad Extensiõ diuersimode sicut gtis, adeoq; ad conservandã
ordinem sicut sed una pars alteri ad ad Ipsa Ibie ad 2dã
etã, Argta & Negõ Ca: igitur in parvo Subiecto ad eodem extinguitur
Si fiere actus virtus ad habit determinatã punitum in toto gm ad potest omnis subiectum pte
ut extinctus diuisi ordinis, non posset in Deum et in eodem corpore gm ad
Stravia post modo ii gradum minimum pte remanet unus gradus
modo operam dabit verificando & potest diuisi in ala pte ad
suma

Punctum 2dum.

An necesse e de Viuere nutriri semper, et an ii
dob pteb nutriõ fiat et grandi: et an Viuens gd nu
triõ debeat mori, et an tã nutritionis desinat.
Idem Viuens probatur.

Videã non & de Viuens actio nutritiua. Ca: d'aliqa: ãnã Viuens
hanc necesse hic e probatum: cã ut minimã ad terminã diuisibile
radicale in gd ingt calore innatu & abiectã ingenerãtur
quã resarcitã. Sed hic ãnã ã cumcit, non calor innatus ã
ingt in humido nãle gd gbr. & 2 Segrey ãnã gd ebibitur
ret sic pui libz Iuuentã notatus dicit enim ã ipse latius

Biblioteca Nacional de España

humido ob activitatem caloris dicitur ipse quoque calor desinere. Ideo
sequitur quod corpora calidio: adeoque et mares minus viverent quam
fluidiora ut fluxa minus. Et falsum esse docet experientia.

2do Vides non esse semper corpus nutriri. R. Testans historiam quod dentes animalia quod
plures menses agunt sine cibo ut vipera, stellio, crocodilus, glires. Idem de
hominibus legitur apud quosdam historicos. R. Datus morbus in hominibus qui ex tro
phia idem nutrimentum carentia appellatur qui laborantes non nutriuntur et tamen vivunt
R. Aliud potest a lignitate spatio captant quietem ac ferunt. Ex illo dicendum de nutritione
Ex ulterius vivens non semper nutritur.

3tio Vides nutrimentum ante postquam statuit illius incrementum fieri in omnibus
partibus etiam in ossibus. R. Ossa etiam augens versus latitudinem Ex. et tamen
fluunt. Ibi Ideo idem dicitur carnem nutriri post statum ossis
quod licet non crescat versus altitudinem crescit tamen versus latera. R.
Dentes sunt ossa et tamen nutriuntur et crescunt Ex. et alia ossa.

4to Vides vivens corpus non esse ipso quod nutritur debere mori. — —
Quia per hoc uno alimento recuperare damnum illatum a bolio lita ut post
omnia nutrimentum et pugnam mater alimentum et vivens nihil amittat proprii
temperatis ex vitiosis et reactionis. Ex. et nunquam mori rationem libi
5to Vides vivens non permanere idem numero toto nutrimento decurrente.
Ideo enim partes viventes totaliter fluere. R. Ad hoc comparat
partes viventes aquam transeunti per aliquam mensuram. Sed aqua totaliter
fluit Ex. et vivens totaliter fluit. R. Propter sanguinis perplexio
nes et temperata mutantur ad variationem ciborum et aut quidam ve
neno assueti venenosa acquiescunt naturam. Ex. in nutrimento partes
partes mutantur. R. etiam si partes duriores permaneant ad hunc sal
vas numerica identitas viventis tamen est numerus partium ipsarum
quae fluunt, quam quae permanent.

Respondet

Permitto quaedam indubitata de nutritione. Primum est nutritio
duplicitur

Propõ ima.

viuere nō ꝑt̄ seruare. Cū ꝑ hū Verand̄ regnū debeat̄ ꝑmitt̄
Etiā. Cū vr Ep̄s dū vita viuentis durat tandu debz galor
nalis. Deo tāpz nece nutriri Bruas et dbi. nō tā necesse
ut sāpz ad autriū ꝑtis mittant̄ in grē ꝑmā tubestiā in
Mari alcuiꝰ aut talis Vniam̄ cuiꝰ cū mā. sed autrix sue lyd
ones, qui antecedere aut subsequi debeat ꝑtē cū trone ꝑtis
exercean̄. qd̄ nones ꝑt attrahere. cibū ad stomachū cognosc̄
ni chidu ꝑtrahere. ad dcur ducere in sanguinē, ꝑ totū
corꝑ diffundere. de

Propō 2da

Quare cū Aristt tunc autrix ꝑt in arbꝫ ꝑtibꝫ et in ꝑtibꝫ
hoc esset de gria. Videm̄ cū cū quod cū ꝑtes ꝑgenite ere-
scere dr̄ Crescit. Ponit Crescere cū totū ꝑ quanꝫ n̄ ꝑpria ad
suā magnitudi ꝑmū. Intrā quā a ꝑtib⁹ a ꝑgenitꝫ stantꝫ ꝑtib⁹
et aguntꝫ Anno 25 Gratis.

Propō 3tia

Postq̄ ad vr hō ad statū ꝑfectū deuen, totū nutrīo ꝑt in
carne et ossibꝫ molliorꝫ grossiꝫ in arbꝫ ꝑtibꝫ. Ps Cū nutrīo
ꝑt ꝑ mixtū humorē alimti. Ostū. vr in statu ꝑfectū existē
tiū ꝑ quāq; solidū. corrupi ꝑ calidū ꝑtū, ut ꝑ fortē
sugere et in ꝑ humore alimentū. Ps. nutrīo in illo n ꝑt totū
in carne ossibꝫ molliorꝫ. Ps Cū n ꝑfecti ꝑ quāc nutrīo
sicut Cū. tunc ꝑ ꝑ ad accrescere in alto. Cū ergo ꝑt
ꝑfecta augeaꝫ et crescat corꝑ cuius tia ad. Ps. Sig cū aute
falsa Et. C.

Propō 4tā

Nutrīo alicuiꝰ ꝑt eo modo ꝑ ea medicū et ꝑtis collige ex ostiis
alimti in ꝑ sua ꝑte et abiecta et ꝑ ea dem et nō ꝑ ducant nutrīone. Nā
ꝑ trahat ꝑt more ei ꝑ alimti dentibꝫ atrahꝫ, et talia medicoꝫ cū

alterat.

calore moderat. Nec̄ alteratum mittit in stomachum, ubi fit cum decocti crudi

Alterat. q̄ cui q̄ parū alimēti ꝓcreat contrariū debilis in intestinis, alterat in parum

gradū. In totum alterat vsq; quo vsq; nimium debil. Cibū. Cibū nec̄ vsq;

lacteū. Nō dū dictum est q̄ cibū de stomacho ad intestina. Alterat

cū nō recuit. et causa nō nisi finē p̄ naturā cibū. In totū

Alterat et conuertit cibū nec̄ in humorē. nec̄ humorem vsq; alte-

bilis, et hinc descendit ad venas. nec̄ bonum. Sed ē humor apel

lat̄ chylus non plenū bilis et grā. Ipsum. Ipsa natura

mirabiliter. Sub Vesiculā. Ad hoc sectionis altera potenciat

altrix parēs hanc. q̄ ad vias autē alterij ligamē. Et p̄ vasis cōtinuos

Sed rarū humor aquē et vini ligatus. Et venas emulgentes venas

venas deinde nō Vehens deinde ad p̄ cibū extra ad p̄ cibū sanguis

omne expurgat venas nō venas. Sub cava magna. Vasis Sinū. Cor

Et pluvia emulsionis stridy. Ad hoc quē ꝓ cor p̄ sanguis altius

nō p̄ p̄ Substā a carne in carne ab ossibus ad ossa. et hic ossa

ad p̄ nutrit. Sanguine nutrire ad nutrim̄ Spūs pariter et vitalium gen̄ alendū

in cerebri gen̄. Sanguine vacuū. Spiritu Vitales. Incertū nunq; p̄ substā

et genit̄ incertū q̄ in Spiritu Vitales q̄ sed alius nunq; vitales

Sepe ad dicū loca nō ē etiā, Intellū, Spūs in singulis ē ad ꝓ

hi ad Intellīgēdū a Phantasmatibus hic ē in corpore. Ex hinc. Ex hinc q̄ ad hoc ē ꝓ

Versus cibū dari et crassū simplē nō ignis hebes. Ex nimium. hebes ex hoc

hi ductū ꝓ maxime. Crassi, idūq; inutiles ad intelligendū de hoc ꝓ hinc inducens

q̄ ad p̄ Cerebri.

Propositū

Viuens ex ipso pōs et p̄ nutrit̄ q̄ cum cibū hoc Cap. Sexto de mori

Ex cum Sexta. Nō Ex viuens ex ipso q̄ nutrit̄ ab q̄ cum ex

alimēto. Ex ex ipso de mori p̄ Virga stella subita nasb̄ p̄ ad ali

p̄ hoc quia ab ipsa qualitas ingres. Ex viuens ex ipso q̄ nutrit̄ de cum ex alimēto et ex

ipso q̄ nutrit̄ de quo p̄ Ipsa. Ex

Ex alimēto nasb̄ stellas hi Ethos p̄ agit ad et p̄ visio ni similes agit

ad et aliqd cum ethi. Non corpus q̄ ad vbicat alimentū regu

lat ad ex cum alimentum alimentū autem. Quo ex pugnantia mutuo stella mutuo

pat̄ cum. Ex qualitas debilitat, ita vt p̄ debil viuere alimento a

in primis.

Zdd ꝑtes Rac. Ca altor Ventus mancarc. Diuendi solutum
vedde n ꝑt Pri recte & hoc dolans gd ꝑtes habitet &c.

Solvum Argta Contrarid Sentid

Ad oms Iesi core N non ꝑtenen eij. Testan tm Dñi. Dñs Ihesus
scripsit ecclie intentu moluerij, qve et ea vigilate N Deus intendit
Ihc Iterum. Dñs Ihesus et scripsit & accedens grauj abnemt ꝑabolg
exhausto neq ē una ad eo extinguere (sed in hoc nulla ē mercedes
manu ē modj vtalgd internat de & accedens hc ad homa
ignis ad formā fumi N. Cinere N parando interrupt &c. Idem
Ingta ecclie modo abolere N Ca Corpora magis calidā magnis
Specting regarent. Iterū non calore. iore. de gregibj & ferijs alimtis gro ecclie humanum

Ad dum dam Argti N dns &c. ablg h om ut Ritang Ifernd abstinent ab
alimto Carnis nutrimq tm rob Intrin hoc ē gitritia nitorem ocu
ti et mi digesti humoris Cluuie iam antea. Conseruata gm ob mirabia
calons Ignis ad modū decoquunt. Eodē modo Respido knibg Ifernd
si Ifernd ctis ca accidentibus mō nāl accidentib mirabilem ꝑ &
Idē Argto de Morte atrozhid Cautio dicendi. Ꝑtes illa dns & omi
no Cessare a nutrione. Sed homa tmpr alogli gitritia adiungere
dicit tm eij mirabile. pmanere illa nonly hmi sed et Centimi
gd dpe ad modū ctis de cognh. Sic Argto N Iregen Ifernd
Ca ꝑtes nutritiuā agnat Ifernd Vita gdā quā Sublato
giuens vtuntur Respondeo ad ea alium potuerunt

Ad Ifm N dns ami Argti. non ꝑtes manere. dñs ignis ac Clare
dos hñt ꝑtes dñs ignis mō Cur cara augeat in Interuent
ni alti in Crescat. Ca a mimi altilio qualis durum ac pleu
sura ossium Cartilagines hñt respondeo Vestimenta corpis vtug
vtilia augent mō ad Crescit Ca hoc gd Crescere dicit augmentū
hoc sic sunt n dñs Crescere ad d augendi N Iregen. Gd dicit Sanctus Augustinus
manus et nisi ꝑ partes ad cibū comodandū deo ad mirabilem Creatorem

gent et nō ꝑ uidit ut poteꝝ, nutritiuꝝ ꝓcabant et ꝓ ea tractant nostri
curare in gendit ad nom dis gendia ꝛ exercenda

Ad 4ti. Dñs nō ad ꝑ in alle ꝑ gen. saluꝝ ē ꝑ ꝑ ꝑ ē
dorū ꝑ alqua ē alqdo hō ꝑ uentat ꝑ ꝑ nō ꝑ ꝑ ꝑ
mna ē abolito ē ꝑ ꝑ ꝑ ē ꝑ ꝑ ꝑ ē ꝑ ꝑ ꝑ

Dubitē Utrū dn̄s ōēs ꝓtes mi Viuentibꝫ dimittat? R. Videtur quē Viuens VS hoc ad statū ꝑfectōis ꝓtinet ōēs ꝓtes ꝓpij illius mobiliores reddituros illiusve augere et diminuī. Et licet Apōlus dicat de Grē. Sac. R. Licens ōēs ꝓtes Viuentis nutrire augere et diminuī. Aliter vtiq̄ quemcūq̄ ad statū ꝑfectōis ꝓtes ꝓpij mobiliores Viuentis illius reddituros diminuere aut augere vel reddituros. Ita etiā tenet Scotus mobiliores id est dimittere VS illa nutriendi.

Dubitē Vtrū dn̄s ꝑcio Mod̄ Viuentis defuncti in Purgatorio Viuentū simul ꝑcio formā Modū quē illa in forma beatifica defuncti. R. Indubitāter dicūt magistri ꝑcipiendo quē illa in forma beatifica ꝑcipiebat quē ea ꝑcipiendo ea quē ipsa informabat, dicat tanta ꝑ nutritionem accedente nouā ꝑceptionē Mod̄ adueniret cum illa nouitate Mod̄ particulari. Ideo ē. Illa forma dicti magistri ē diuersibilis atq̄ adeōrata in toto Corpore et ꝑcio in ꝓte corporis, ablata ꝑte unapte corporis nec ē augetur et grauis illa forma illorū.

Dubitē Vtrū dn̄s alicui ꝓnutriōnē in Vino Sabbati alicui boni rei quē aliq̄ mutat? R. Licet dicitū nunc quod ōēs ꝓtes Viuentis in Sabbato alicui mobiles ad abeundū in Excremta quo ad aliquas ꝑtes dicentis ita esse ut dicit. et ꝓpter ad ꝑtes ꝓpter illud ꝓtinent ita. Dnō ꝑ et Spū Ideo ē. Illa Ordinem quē Viuens VS hoc Consecrat et decretat in Sabbato. Sed nō ꝓpter ꝑtes quē hoc ꝓtinet mixtū dicendo et ꝓpterendo aliqs ꝓtes Sabbati alicui. Et alicui quod aliqs ꝓtes Viuentis in Sabbato alicui Viuentis quē aliq̄. non ꝓpter nō ꝓpter dicit quod Creator Viuens VS hoc ꝓtinet Sabbato ꝓpter Sabbati ꝓpter accepti. Illa dicit ꝓpter ꝓpter ꝓpter

Vnicus poet agere ꝑ deuocando ferme ꝺ dubito ꝛ stimul mea ꝺ ꝑ
ena debeat ꝑ ut placet multis

Dicet ꝺ ꝺ ueritas Plinij de gente gnada in India qđ ego ꝑ
mori ꝺ et ꝑ ꝺ olore Vixit. Deuocauit ꝺ ꝺ olore robustiores
et grauis calibi produxit Vtrum q̄ tridui. ꝑ accidens ꝑ ꝺ alimentum et ꝺ vita tuta

Q. Imr hic ꝛ more ꝑ tra ꝺ ꝑ ꝑ nō putanda

Rꝛdo ꝺ missi ꝑ ꝺ alimti ꝑ ꝺ ꝑ medicam ꝺ ꝛtrahentia ꝑ
mu ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ multa missa ꝑ ꝺ Rō ꝺ ꝺ multi ꝺ
ꝺ ꝑ ꝺ ꝑ ꝺ ꝺ ꝺ

gune. hoc é alimẽto in sanguinem mutato nutriant. Et ex humoribꝫ totum sanguinem ẽ immune a nutrim membrorum nec aliud e veli quid triꝫ humoribꝫ acceptum per se ad eorum nutritionem.
Cũ alimẽtũ dr̃ ẽ humidũ et calidũ ꝯgit adhibitus ad eorum nutritionem vtile existẽs humidũ et calidũ. Sed ꝓly sanguis ex humoribꝫ ẽ humidꝫ et calidꝫ Secundũ eos qui ante dicta fecerũt. Et ex humore nutriri ꝓtest ꝓ ea ꝙ ipse humor nutritus ẽ ꝙdam alimẽtũ et ꝓ ꝙdam ꝓtes ꝓ ea ꝙ ipse humor ad alimẽtum et nutritionem ꝯuertitur. Et

Per medias autem Intelligunt Qlitates quae non maxime distant ut rubedo et ut rubedo et Viriditas. Per subm Intelligunt compositum quod est subm denominis et manet sub utroque alternis Termino. De alterne descripta 2do et 3tio modo multa occurrunt disputanda quae hic breviter proponens sit.

Punctum Imum.

An alteras Intensiva et Extensiva fiat Succes. et Continue? et an alteratio Exten: per agras uniformiter biformiter non solum per partes aliquotas sed etiam per portiones? et an alteratio Intens ex parte Termini fiat per additionem gradus ad gradum? Et an Gradus Intensionis alterationis sint homo genei.

Videtur 1mo alterne non fieri Succes: sed instantanee. Quia ignis vel producit Instantanee totum calorem in subo quam potest ex natura sua producere Er. &c. Probatur Ans. Sed Ignis est agens nrum Ergo producit Instanta: effectum totum. Sed Ignis producens calorem per gradus nempe per 1mum 2dum 3tium usque ad 8vum Succes: non Ergo habet vires dum producit 8vum quam dum producit 1mum 2dum &c. Er: sic potuit Succes: producere. potuit instan: per easdem vires.

2do Videtur alterne non fieri continue sed interrumpi morulis quibusdam temporis insensibilibus. ob istas Experientias binas. 1ma est dum scindis lignum, tunc ab eo qui adstat per se audis sonum eo tempore quo videtur fieri percussio ligni, ab eo autem qui stat remotus, prius videtur percussio ligni seu utrumque mallei quam audias sonum, quod signum est sonum ad certum spatium producere per eas audibiles in instanti. Deinde cum morulis se diffundit per totum illud spatium ita ut non semper operetur sed aliquando cesset ab operatione et per aliquem sui. 2da est de Lapide in genti, qui super asserere gravitas non statim illum fran

perfectam Elitem ut tota Elitas intenta vel Calor ut 8 dicit quilibet pars
Entis vel Digitalis est tam perfecta Entitas ac tota Entitas Cubitalis.
Sequitur 5to Quilibet Elitem vel Calorem posse intendi in non tot quin
plures gradus eo modo quo Extensio potest accrescere non tantum quin
maius quam eius omnes gradus sunt eiusdem rationis non est ior ratio. Cur non tot
quin plures possint uniri. Sed sequela non admittitur Ex dictis. Confirmatur
ista 1mo Effectus diversa unius arguunt diversas causas, sed calor inten-
sus facit effectum diversum unius quam calor remissus Ergo est diversa unius adeoque
Heterogenei. Confirmatur 2do Calor ut 8 est perfectior quam calor ut unum Ergo gra-
dus 8 unus Caloris non est omnino similis eiusdem per unius cum gradu 1mo
Confirmatur 3tio Accidentia solo numero distincta non possunt poni naturaliter in eadem
parte subiecti Ergo nec gradus plures intensionis eiusdem numeri. Ergo alterius
cum ponantur plures naturaliter in eadem parte subiecti signum est quod sint
diversa specie.

Respondet

Quatuor partibus constat Quaestio proposita. Ante quam Resolutionem sciendum est. Alternem
aliam esse Intensivam quam vocat Intensio Elitum, et descriptione est mutatio subiecti
in magis tale, seu est actio qua eadem Elitas augetur in eadem parte subiecti denominatur
subiectum magis tale vel magis calidum vel frigidum. Aliam Extensivam quam
est mutatio partium plurium subiecti unius partium plurium Elitis in illis receptarum
seu quam est actio productiva plurium partium Elitis alicuius in diversis partibus
subiecti vel caloris in manu pedes etc. Dividitur, ita Alteratio in perfec-
tivam quam est actio productiva Elitis entitatis contrariae nec disponentis ad Co-
rruptionem substantiae vel Generationem quia Elitas est Intellectio. Et in Corrupti-
vam quam est actio productiva Elitis entitatis contrariae et ex natura sua dispo-
nentis ad Corruptionem substantiae vel generationem quia est calefactio frigefactio.
Minor partis Quaestionis propositae de successivis alternis sensus est. An
diem agens aliquid continens in virtute sua activa Elitem vel ignis
calorem, alterat subiectum vel ignis dum calefacit lignum, producat

calorem simul in eadem parte temporis cum ea intensione quam maxime potest
brevi calor in lignum. An vero prius producat calorem ut unum postea
ut 2 tandem ut 8 hoc ut resolvas sit.

Propositio 1ma

Alteratio pure perfectiva tam intens: quam exten: hoc est productio
qualitatis pure perfectivae subiecti hoc est eius quam caret contrario, qualis est lux
fit instantanee ex parte termini, si passum habet debite aptitudinem appli-
catum et nullum intervenit impedimentum ex defectu alicuius requisiti
Alteratio tamen corruptiva hoc est productio qualitatis productivae seu habitus contrarium
et ordinate ad corruptionem subiecti fit semper successive ita communis omnes.
Probatur 1ma pars. Quia nihilominus tamen ex parte causae quam ex parte effectus
pro minus alteratio pure perfectiva fiat instanta: Vel productio lucis in
aere non ex parte causae nempe solis. Quia hic est ens nostrum, non
est parte lucis quam caret contrario postquam producimodo sit subiectum
applicatum. Ergo dicendum est quod alteratio perfectiva fiat instanta-
nee. Quod etiam pars patet experientia. Ex parte enim quod ignis
etiam maneat in otio sensim magis ac magis calefacit eam
de parte subiecti seu intendit calorem. Cuius ratio est. Quia in alteratione
corruptiva intens: intervenit semper resistentia contrarii quam in non
possit statim vinci retardat ac difficultat actionem agentis altera-
tivi ideoque agens cogitur alterare subiectum successive intensive.
Idem dicendum est de extensiva alterationis. Cum enim agens alterativum
non sit omnibus partibus passi approximatum successive inducit in partes illius alterationem
prius in viciniores postea in remotiores.
Quidam enim partes Quidam de intensione alterationis tenuit est. An dum
agens aliquid alterativum vel ignis producit in aqua calorem vel alteratio
ita fiat, ut interim pars quantitatis moralis et ignis vel incipiendo
agere in aquam producat in ea exiguam partem caloris, hanc
producta veluti respiret et aliquantulum mores non producendo calorem
postea

postea autem illa morula interiecta aggrediatur ad producendum calorem producatque eadem partem caloris, hanc iterum producta cessat, et sic alterius. An vero hanc alterationem ita perveniat, ut per partes quidem producat ignis calorem in aqua sine ullis tamen in agendo cessationibus et morulis. Hoc ut resolvas sit.

Propositio 2da

Alteratio productiva tam Intensi quam Extensi saltem prima est motus continuus non discretus, hoc est non interrumpitur ullis morulis per se loquendo. Probatur. Si Alteratio esset motus discretus hoc est si interrumpitur morulis quibusdam; sequeretur quod non omne agens debite applicatum passo hanc quam omnia requirit ageret in passum sed aliquid temporis in expectanda actionis commodite consumeret. Illud nimirum tempus quod mater partes alternis intercederet. Sed regula non admittitur. Ita per illud tempus maneret otiosum agens. Et Ex. Probatur si ignis et calor vel aliquantulum dormiant hoc est cessent ab operatione quia quando postea stato tempore excitat illos a somno. Dixi saltem prima Alteratio. Ita alias si non dares unam Alterationem ad quam non requireres ulla alteratio passi dispositiva et quia non esset continua fieret processus in infinitum in alternibus. Talis autem alteratio merito censes. Calefactio frigefactio etc. per quas ipsa disponis subiectum ad mutationes in omnibus aliis qualitatibus. Dixi etiam per se loquendo. Ita posito obstaculo per alterationem interrumpi, ut si submoveas passum. 2da partis Rationis de Uniformite et diformite Alternis, sensus est. An agens alterationem vel sol aut ignis producit ita Relationem ut in partibus passi aequaliter distantibus producas aequaliter intensa Relatas et in partibus inaequaliter distantibus inaequaliter intensa. Partes autem hanc explices in presenti consideratas. Aliquantum et proportionales. Ad hoc sit.

Propositio 3tia

Alteratio Extensi et Intensi non solum passis spherice sed etiam

uni formiter difformis. Hic ꝑ̃ uniformiter et difformiter ꝓ̃ ut
intelligenda ut ꝑ̃ ri sono Indicunt. Vnij ꝑ̃ ri ad ꝯgeries agentia
alteratiua. Sed ri ꝑ̃ ri Vt ꝑ̃ gruy ꝑ̃ ri alijs qualitatibus ꝯ̃te-
gentibus. Dicit aut ꝑ̃ ꝓhibet ꝙ̃ ꝙ̃ ac intendi ri non ac alteri.
Q̃ clarius dicendo. Vniformitas hic et difformitas ri intelligit ꝑ̃ ut
gtꝫ̃ aliquid ꝑ̃ ri ꝑ̃ portionabile.

Alterꝫ̃ fori ꝓtente secludo impedimꝫ̃ ghat ꝯgeria. Nam
agere ꝯ̃tonice ẽ diffundere. actꝫ̃ fuꝫ̃ ri ex ꝑ̃tes dyaphanes
ad agente. Sed dyaphanum gibet agens diam agit diffundit numero tam
ri ex ꝑ̃tes dyaphanes ꝙ̃ ex ꝑ̃tibus dyaphanis ꝙ̃ ex ꝑ̃tibus gibet agens ad ex
ꝑ̃tes. Hinc lucerna illuminans cubiculꝫ̃ ri in oculo ponas, diffun-
dit lucꝫ̃ ri ex ꝑ̃tes tam ꝑ̃ Versꝫ̃ ortꝫ̃ qꝫ̃ Versꝫ̃ occasꝫ̃
meridꝫ̃ et septentrionꝫ̃.

Dꝫ̃ Altero fiat Vniformi difformi ꝙ̃ ꝙ̃ Sudet eadꝫ̃ ꝯgeria. Videmꝫ
ex ꝓmo magis recedere ab igne nisi non adesse et ꝓmagis
recedere a colore nisi illꝫ̃ oculis distinguere, et ꝓmagis recedere
a sono nisi illꝫ̃ auribus ꝙ̃ gere.

Dꝫ̃ vo hic Vniformiter difformis exercens ꝑ̃ ri ꝑ̃tes ꝓpor-
tionales. Ita ut nulla mentia ꝑ̃te ri ꝑ̃ difformis abalia,
del ꝑ̃tes aliquas, Vꝫ̃ ꝑ̃ paucas ita ut ad mentia ut septꝫ̃ ri
ri tota ꝑ̃te sua, ri tote ad mentia ut ꝫ̃ Intote octo
ri tonia ut ꝫ̃ et sic de ceteris. Hoc. Vꝫ̃. Ex generatione tonum
editꝫ̃ ꝙ̃ ri audiri ab oribꝫ̃ qui ꝑ̃ ri alijꝫ̃ certa distꝫ̃, licet
intra illꝫ̃ sint ri diꝫ̃ distantes. Hic cum ceteris seqꝫ̃ ri ea
distꝫ̃ seruari ormoda ꝑ̃ ri formitꝫ̃. Ex ri lucis a diuꝫ̃ astris
ꝓxima ꝑ̃te ꝓportionis diffundere. Vniformi difformi ꝙ̃ ꝙ̃ ri
ad nos ꝑ̃ tam ri numerabiles lucis ꝑ̃ uenire ri tanta ri tanta
ne ac ꝑ̃ uenit.

Stia

3tia Pars Quaestionis Quando nam fiat Intensio gradus ut resolvatur sit

Propositio 4ta

Intensio Qualitatis Corruptivae et plerarum etiam perfectivae fit per additionem gradus ad gradum in eadem parte subiecti.

Probatur. Pars Intensio Qualitatis fit per aggenerationem de novo partium Qualitatis Ergo etiam Intensio fit per appositionem aggenitarum seu productarum de novo partium Qualitatis in eadem parte subiecti. Pars Subiectum per Calorem Intensum fit magis calidum quam erat antea: cum habebat calorem remissum Ergo accepit plus Caloris. Probatur Nega Quia fieri calidum absolute postulat calorem absolute, Ergo fieri magis calidum postulabit iterum calorem. Sed quod communicat iterum effectum formalem qui non potest provenire, nisi a iori causa formali, ideo inquam non Intensive idem diversas partes subiecti. Ergo Intensive hoc est idem eandem partem subiecti. Hinc autem

Inferes. Intensionem Qualitatis neque fieri per Corruptionem Qualitatis imperfectae et introductionem perfectioris, neque per iterum radicationem hoc est per iterum Unionem eiusdem formae indivisibilis ad subiectum, neque per probabiliorem existentiam eiusdem formae ad eandem partem subiecti, neque per depurationem a contrario.

Inferes 2do Remissionem Qualitatis Intensam fieri per ablationem gradus a gradibus in eadem parte subiecti existentibus, Quia Remissio Qualitatis cum sit contraria Intensioni Qualitatis contrario modo explanda est.

4ta Pars de Heterogeneitate graduum ut resolvatur sit

Propositio 5ta

Gradus Intensionis vel caloris ut sit homogenei hoc est eiusdem speciei non heterogenei, hoc est non diversae speciei. Probatur. Quia non sit admittenda species Entitatum sine necessitate. Nulla autem apparet necessitas admittendi in Intensione gradus heterogeneos seu distinctae speciei inter se. Confirmatur Quia positis pluribus gradibus eiusdem rationis in eadem parte subiecti sufficiunt

Ad 1mum. Ex supposito Andreae 2do ignis possit instantanee in eadem parte
subiecti producere simul calorem ut et solum enim per successionem propter resistentiam
contrarij. Probatur Andreae Ioannis Andreae Ex Negatione Agens enim contrarium in
instantanee producit effectum illum quem potest producere instanter: non quia autem produ-
cere ignis vel calorem ut et simul sed successive. Probatur 2da Ioannis
Andreae Ex Negatione. Neque enim ex defectu virium producit calor aut Ali-
tas aliqua. Successive, sed ob resistentiam contrarij existentis in subiecto.
2a vero nulla iam est resistentia contrarij dum producit 8um gradum caloris,
ideo tunc illum producit. non vero tunc dum incipit agere.
Ad 2dum. Sonus ex peria non eumcit alternam interrumpi. 2a sonus
non propagatur sine aliquo motu medij nempe aeris qui motus
cum sit successivus, ideo sonus non audiens statim ac est factus propter
quam vis ob magnam velocitatem non discernas successive propagatio sonus ob eo quod
proximus adstat percussioni, non vero ideo tarde audis sonus, quod propagatio
ipsius interiectis quibusdam moralis fiat. 2da Ex peria eumcit idem
2a hoc quod non sonus a sese nisi post multos dies non quo-
mitet ex eo quod lapis non praecipitet continuo, sed quod praecipitatur aliquis
se sola in illis circumstantijs non sit sufficiens ad asseris continuationem, sed ultra re-
quiras aut siccitas aut humiditas aeris. Item motus ipsius lapidis quo crescit impulsus. Lapis autem vento
ac tempore stabilitatis tremit et excutitur.
Ad 3tium. Transeat Ans Ex Negatione probatur ex Ex causalis potius enim
ideo in partes aliquantas est ior et nor intensio. 2a una pars aliquanta est intra
sphaeram alicuius intensionis alia vero non est intra sphaeram alicuius sed intra
sphaeram alterius.
Ad 4tum. Argumenta contra modum intensi: Ultimum explicatur per addi-
onem gradus ad gradum non coniungunt, non enim ab authoritate. 2a Aristoteles
ibi solum vult quod ex calido fiat magis calidum nullo adveniente in
mediam calido, id est nullo intervenente corpore novo in partes,
nam dispositat ibi contra eos qui variter explicabant per intercepti

Ita quicunque alius fuerit ex palsus, sive 3tius sive 4tus residui ex Merabunt
et manebunt 7 Et desiderabunt 8 Ergo hic est ex palsus.

3tia Regula 2da Ita partes Intensionis ex natura sua non ordinantur ad intendendum
sed ad extendendum. Ideoque constituta in eadem parte Mag. erunt penetrata
~~[illegible]~~ non tamen Intensa. Partes vero Elitis sua parte non ordinantur ad intendendum. Unde

in eodem loco non sit penetratio sed intensio. 4ta Regula C de perfectione Elitis loquendo N autem de perfectione accidentali. Elitis
enim Intensior est perfectior accidentaliter sicut quantitas Extensior perfectior
est accidentaliter. 5ta etiam Regula C Neque enim id repugnat ex parte
Elitis sed tantum ex parte Capacitatis subiecti, quia cum sit valde limitata
non potest idem eandem partem recipere in omnem exigere Elitem valde Intensam
Confirmatio 1ma N 1or Ita ex ~~[illegible]~~ etione plurium Caloris eiusdem speciei pro
nunc, effectus diversorum speciei ab illo qui Caloris a singulis seorsim ut cum plures
homines movent simul onus quod singuli seorsim movere non possunt. Sic
Ergo fit in Intensione Elitis. Confirmatio 2da N Ans loquendo de Entitate
gradus caloris per se quidem [illegible] per se enim unum [illegible] Entitatis,
est [illegible] perfectus ac unusquisque illorum qui ipsum antecesserunt [illegible] sit [illegible]
perfectior ut sumus cum aliis. Confirmatio 3tia Dist. Ans. Accidentia solo numero
distantia totalia etiam ordinabilia ad aliud in quo partes non possunt [illegible] po
ni in eadem parte subiecti C. Accidentia partialia unum accidens tota
le componentia solo numero distantia non possunt poni N Ans. Porro [illegible]
[illegible] gradus [illegible] partes [illegible] Elitis [illegible] Caloris Integrantes.

Punctum 2dum

Quid est Intensio Elitatum per Antiperistasim, Reflexionem
et refractionem et quomodo fit.

Videtur amo Intensio Elitis per Antip. non fieri modo in [illegible] ponendo. Et
aqua exposita frigori facilius congelatur in sit calida quam si sit frigida
et tamen iuxta Doctrinam [illegible] dicet fieri per Antip. magis ~~frigida~~ calida

Ps. Id dare reo cur calx. ignitus oleo n exardescat, ignitum aqua ardeat.
Solo Video Domine. Tibi & Reflexis in speculum lucem mobilem etiam duo tramitem
Ps. Ideo in tenebris sapientia mihi amica & ad tendere lucem & etiam duo tramitem
mihi. Ps. Lux mobilis n & hic integrata, qd hoc in tuae reflexae lucis
refracta. Agite & hic Discursi ei suppono Ps. a Lux mobilis n & qd pluvia
lux reflexa et refracta.

Respondes

Antiperistasi ex ignis Stat Circumvisitans ni se mutat & ab alia quantum
stravit Ps. Sicut calidus a frontis alterius Ps. Stat frigidis Circumvisitans illius
et obsidentis circundat Ps. Magis calefit. Certe & ex Experientia constat
Lari. Nam ne Deus frigida cum sit Ps. ab igne Ferrum ignitum ne possit
ad solem Candida frigidior. Solo Aqua putealis frore hyemali & nimis fri-
gida frigidior ne possit & ferrum ignitum. Ita frigida Stanni ne possit & stale.
& autumno ab circumvisitans rationis meliore calidi ita frigescit ut ferrum ad ingrandinis
Ante Natalem celebrum diem Tubi & in tectorum stramentis calore
ex ambitu aquae frigidae Ste ignis a [illegible] ignis ne possit & ita
fore exanimata, & nive circumpressa calorem ab Calore recedente circumvisitans ingruens
frigidum in calorem ab igne accipit. Responsum hoc in & a grandine Cui
sint datorum Electi & Sancti! Cui ut vitam sint

Propositio

Quia Deus qui Paradisi plantator, & mundi Stator & Spes ne quis sit de
tantis tuae & ne gradiat in tantum a Stratore subsistat ignis qui Spes. Potuerit
dum ante a Stratore obtinuisse. Non & qd non qui ab ignorantia & speci-
mine ad Scorum & Dei Sit a Stratore & Stabilis, qui mortalis ne Stator
Voluntarius ut a Deo gemine spiritus Sanctus a quo accepit ex ignis
ex ponit ignis actualis subsumptus) Et ut Stator a quo Stabilis quia obtinet
ea ex se gradiat Deus Stator Electi Dei ne Stator. ut sub ratione de-
operandi Ille et se ad interitu Dominus. Quia ante sub ratione
Deus Stator formae a Stratore obsidentes accedant. Ex ignis
Deus

dum circumstans constringit et constringunt partes extremas calidi obsessi
hocque ipso prohibet ne ex eo partes tenuiores et calidiores exspirent —
imo facit ut conclusa partes tenuiores naturali impetu contrarium fugi
entes introrsum accedentes immotaque alterans rarerans et in
valescant, moxque ad intra unitam incertas suas partes poten
tiis agendo calefaciunt ipsas. Hoc constringit in calce in quam
ait S. Augustinus constringens partem illius hoc est ex hiemes cali
dissimam quam a frigida penetrante vel fugientes constringunt et
constrictam calorem fortius emittunt et ignem fortius accendunt

Propositio 2da

Quando vero Qualitas quam intendis per antiperistasim non est connaturalis et exigita a
subiecto in quo intendis, tunc causa intensio effective a causa aliqua adven
titia extrinseca inclusa pro tunc in illo subiecto —
quod dicitur Intensum. Ratio est quia cum nullum intrinsecum illius subiecti possit assignari per causam
recurrendum est ad extrinsecum nempe ad corpuscula calida vel frigida
atque ita calor in aqua pateali tempore hyemis intendis a vaporibus et
ex hiemibus calidis per terram meatus ad illam aquam convolantibus.
Quaeres Quomodo Qualitas intensio per Antiperistasim fiat ordinarie
Respondeo solius frigoris et caloris et hoc patet tum ex adductis ex parentibus
supra tum ex his. Anima est moribundi profusi aqua frigida melius hic
videns quam videlicet calor naturalis praesentia contrarii frigori pulsus
ad interiora ultimo conatu vultu sese iuvare. 2da est, In aucto
mno hyeme ardentiores febres solitae ipsi aliis temporibus quam in
mirum calor naturalis velati fugiens extra frigus ad intra magis magisque in va
lescit. Quaeres 2do An in ea Antiperistasim Qualitas augeatur praeter intensio
vel in corpore obsesso a contrariis. Respondeo Quia ventriculus
hyeme calidior est ut testatur experientia ob circumfusum aeris fri
giditatem et tamen tunc non oportet hic ventriculum plus calorem
intensive quam reliquo anni tempore. Ut extensive plus habet

& refractione &c̄ mutū qua glebas moueq; ad tale &c̄ ex mēdenta

Notandum 2do Lucem, ostare q̄d Reflexio & Refractio dq; utri
q; partium dq; Stat q̄dq; in Cubum &c̄ q̄dq; Naturalitq; et Calore

Notandū 3tio Reflexio. Lucē qua tū Cū Cāre vel Intermixā. Cū Lux
q̄d a Terrestre n̄ flectit in Cubiculo Cū Cork. nor q̄m q̄d nigredq; dividē
Stat Corpori ut Cetera, q̄a n̄ Cāa q̄d Intensiq; q̄d in puncto
sive reflexionis sive refractionis Centri sui.

Propōo 3tia

Intensio Lucis vs Lucē Solaris in puncto reflexionis et refractionis seu
in puncto nigredinis q̄dq; Corporis a Sole spargati hominē
vs Sole. Instrumentū q̄ in mine medijs hic q̄ aeris ad Corpq;
reflectens tantū, ipsum aut Corpq; obiectum et diu reflexionem &c̄ pe
fractionē denen! vs visū terbi q̄ q̄n dia q̄dam Lucis in modum, vdionis sine q̄ne n̄ dum q̄ Lucis
hō pōt q̄ mēdio aere et mēdentibi n̄ q̄ Lucē unitat Virtus
ois q̄ Verte Vnita accipēdam lumen. Sane n̄ tenuiore reflexionē
sive refractionē obtinet lucē in puncto vel basis sive refractionis
Radic. Lō Sic clare ex q̄ q̄ quem difficultas nec ulla tenuior Cā
sine q̄ pabi sine Instrumēto q̄dq; obiectabili, n̄ Corpq; obiectum
punctū dū calor Lucis tam et alia Lucis q̄d reflectunq; vs q̄ naro
q̄ q̄nitē ornans vis Virtē mutū q̄ q̄nitē, n̄ tū ioo dis q̄ Cū vibra
q̄ sequent hō c̄ Senta. Q̄ Corpq; obiectum Lucis Cū Cū q̄d adhuc
Set, Corpore interueniēte Lucis magis q̄m sit intermedijs mor q̄d dq; q̄d
q̄ Lucē q̄nq; crystaly Cū valde polita terra ac dia q̄dam Imperceptibiles
Cortē n̄ adeo illustrabuntq; chorusatoris ac dū Solis q̄ acer n̄ cubaver.
Scīendū q̄ hic q̄ puncta reflexionis et refractionis observatu
q̄ puncta n̄ cōbenta q̄ Sole Lucis aliqm q̄ aeris n̄ q̄a q̄dq; q̄ter
sicor Lucis ex reflexione, aliue fractione. Scīendū tū q̄ Riuorum
ab adumbratione radiorū radiatū cor Intensio Lucis n̄ puncto reflexionis
mis extra reflexionis eē tanq. Lō vasis oculis adumbrans q̄ glaucis q̄ pur
ctis illuminantis Corporis exeunt radij q̄ fuerunt clari q̄ natur illumi
nati Corporis.

Vltō vel Quid sit illud q̄d in reflexione lucis n̄ reuerberatione lucis q̄ptum
q̄t q̄ calor intrantium. Resp. de Lucem in ipso oculor q̄ reflexione
raone seu reflexionem Extraculatam. Cā

Lā reverberatū calor nō tactū dīā accendat. Radij Solis etiā hoc reflexa reverberata nō vrū Calefaciūt hūj modi aute Calor generatū est.

Solutio Argta Contraria Senta

Ad primū C. cum gte dicitur aīa stāgis ad edam. Lā ad hoc ut nō obstet quod sequit̄ in textu de Crocodilo scz diuersi regnū ut herbarum nō multū obstet decoctio aliorū sed sucorū nō obstabit. Vnde qui ut aqua frigida nō gignat formā nō extat nō magis gignet ppter hoc. Radij Solis. Illum olei ē mult̄ subtiliores ppē aqua alcoq̄ mixt̄ ppē aqua ꝙ libet calefiat ex libet calefacere ꝓbare. Ad 2dm. Oleū ē magis ppē aqua Vīs cōis et remot̄ ꝙ hoc ē nō calefacere potest̄ nō penetrare cū libet nō ea nō uentibus aglutinat, nec sinit ꝙ liberat̄ ꝙ corū ne retrocedere, aer entrare spūs recentarij, et ꝙ sūt̄ nō tendi

Ad 3dū. Ad ꝙd sequit̄ nō Radij Solis cū tyā reflexa super stellā ꝙponūt̄ ꝙ nō do ꝙ duo lōca. quā ꝙ duo, ita medio Ad in gere. Radij Solis. Ppōs Vī: a sole Media nō calefacit̄ ꝙ beatio inter ueniente nō ꝙ duo lux reflexa C ꝙpōs Vī: a luce adue, ta ab beatio interueniente nō ꝙ duo lux reflexa Ad ꝙpōs Vī: Vnde nō debet lux media id ꝙ ipsum habere, Et in stellā ut Vīs agnat. ita malej Ad cū ꝙbus nō hō ē annalis auriculā dat̄ ē tale ē sed mgā ī strumēt̄ ꝙpat̄ agentis aurū fabri.

Punctum 8tum.

Ansimile in Vite potuit agere in palsum sibi simile in eadem Vitate.

Videt̄ nimo agnat simile ꝙ agere nō ꝙ sūt̄ omne simile huc et illuc Patrem et Patratum. Ad 1um Vnū ꝙ calū ꝙ ē ignis et ita ꝙ humū aut̄ aliud, nam aer ꝙ ignis ē tale reflectit̄ illud ꝙ ē simile ꝙ agere illud. Ad 2um Corpora Vitrea in Vitrie et alterius obj similia. ꝙ alia gant̄ ꝙ sequant̄ se mutuo. Vī unum simile ꝙ agere nō aliud sibi simile.

Ad 3um Vna manu calida ut ꝙ sentiū aliam tactā calida ut ꝙ. Vī ꝙ

agitur illa

agit in illa. P. Q. Omne omne simile habet, pñt re Velere in aliquem. De simile pñt agere in id qđ habet omne simile. P. Q. Idem q Vsus Vsurpatio Stans pro omni singulariter et effectiue ipsa Vbique q̄ pñt et in proprio hñ pñt agere. ñ pñt ab eo qđ ei pñt deferri nisi in Testamento ñ pñt Vsucapere. ñ pñt ab eo qđ ei pñt deferri nisi in Testamento pñt agere in alium. P. Q. Calidus ut q pñt observare calidum ut q. ñ pedit eñ ne dotinas a Contrario. Hic autem pertinet ñ pñt ne actione pñt calidi ut q agit in alium simile. P. Q. Sunt 3 Candelabra in Triclinio Vna media 2 ad latera. 2 Candelabra ponuntur in triclinio in cuius medio est foramen et alia mittuntur oppositi candelabra autem qđ sunt 3 sit medio, 2 Candelabra pollent foramen, habebant 3 diuersa lumina in opportunum partibus una autem illa qđ in medio lumen. nubem Vnum et caetera apparent Virtute una existit mandatum agere in aliquem ex parte ille pertinet ad id qđ in medio lumen. nubem Vnum et caetera apparent Virtute una existit mandatum agere in aliquem ex parte ille pertinet ad id qđ in medio una alia similata actionis alterius candelabra.

Ad Videtur agere simile pñt agere in aliud simile in gradu diuisibile cuius In Intentione gradum. P. Intensa minus in se pñt magis intensa. Ex aer ñ magis frigidus pñt agere in ignem ergo ñ pñt agere in aquam.

Ad Videtur quod agere simile ñ debeat pñt agere in quod simile. Sed ratione Videtur simile. P. Aliquis magis efficax seu magis actiuus pñt agere in id qđ minus efficax, seu minus actiuus. Sed calidus ut q, in maiori ñ magis efficax seu magis actiuus qm calidus ut q in maiori parte, ñ calidus ut q in maiori parte pñt agere in calidum ut q in minori parte pñt non. Ex aer ñ magis frigidus ergo ñ magis efficax seu magis actiuus qm aliud qđ ñ sicut ex aqua ñ magis efficax seu magis actiuus qm aliud ergo ñ magis efficax seu magis actiuus pñt agere in aliud. P. Q. Ignis generat locum ignis candescentem ñ ignis, diuidendo in ea calorem suum qui ñ ultra modum pñt ad formam ignis qui calorem ignis in se ñ habebat. P. Q. Carbones ardentes calefaciunt qm flamma, ñ hic ardet in ultima ita illi, flamma quia ardens ignis, qm aqua, ñ ignis ardet in aqua. Ex subiectum ñ agere in passum simile ñ in

Intensione Qlitatis eiusdem — — — — — —
vne actiuitas iuris quae ruenit subto dense.

Ad 1m Videtur agens simile alteri in Intensione dissimile tn in Extensione
poe agere in aliud simile minus Extensum. Pr. Lucerna una alijs sup
addita intendit hac in eadem pte tuti ita ut videamus charactere
ipsa antea n videbamus, et tn hac 2da lucerna n hs ~~hac~~ lucerna magis in
tensa ut supponis. Ex: actio ejus pruenit a maiori Extensione. Pr. Aqua
Ex simul aqua fortes attollunt pondus qd unus solus mouere non poterat
Pr. Aquam hyeme congelas ideo qd in ea producas frigus intensum ab
aere incurfuso aqua frigido v minus propter ipsius Extensionem qua
superat aqua

Respondet

Noto 1mum qd similitudo inter agens et passum alia e substlis hoc e in for
mis substlibus qua similis e unus ignis alteri, et de hac n procedit Quaestio
Certum enim e agens n poe agere substlr in passum sibi simile substlr
nam n pt in illud inducere formam similem substlem cum man
n sit capax 2rum formarum substlium. 2dus e. Agens pt operari
in passum sibi simile substlr, o prne accidentali, nam ann a qua
pt agere in aliam in frigidando v calefaciendo ite una manus in aliam
Ite caro in sanguinem &c. Alia similitudo accidentalis hoc e in aliqua
Qlite qua complex aduerta v specifica tm. 2a Agens et passum hnt
Qlite eiusdem speciei lt n aqlr Intensa et Extensa, ut magis ignis et ma
nus calida, v gradualis seu Intensiua, cum totidem gradus Qlitis in utroque
hnt lt n aequaliter Intensiua v Extensiua et Intensiua simili qd e inter
duas ptes aqua aqles in Extensione et Intensione frigoris vs.
Noto 2dum. Quaestionem n procede an simile possit agere in simile
aone aequiuoca, Certum enim e hanc poe producere in passum in
alio hne omnino sibi simili. Ita pnotatis sit

Propoo 1ma

Agens simile n pt operari Vniuoce nam in passum sibi omnino
simile

simile hoc ē tm̄ in Intensione gr̄ in Extens. Ultra dabo ēē
dabo P.P. finis aīe ē assimilare sibi gradū ultimū Actus sed
magnus ut simile omne posse gr̄ assimilare sibi illud, gr̄ regens illud
omne sibi simile. Et ut agoretur illud gratis posset assimilare sibi
gr̄ simile. Et simile ut gr̄ agere in omne sibi simile.

Propoō 2da

Agens gr̄ agere in passū sibi simile specifice nō Extensiue
sed sit Intensiue. Ex cū similitudo specifica. et Extensiua. gr̄
simile assimilatio Intensiua. Sed tunc Intensiue agere in assimile
Intensiue, habebit ei huic primo ut assimilet sibi gradum.
Et sic de cēteris. Ostenso cum, ignis calidy intendy a b ignē ea b idem

Propoō 3tia

Agens magis Extensiue, n̄ gr̄ agere in passum simile sibi in intensi-
one, sed magis Extensiue, nec minus Intensiue gr̄ agere in magis Extensiue
Rō patet. Ex agens ex agens intendit assimilare sibi passum in ea
forma, eadem gr̄ agit, sed magis agens Extensiue tam intendit passum simile
sibi nempe ad Intensi. Et eadem Intensione n̄ equus illud assimilat e. Ex-
n̄ gr̄ agere in illud. Rō patet. Ex actiō hyca unius in alterum, fundat
in victoria et excessu agentis, ad gr̄ minus intensum n̄ gr̄ vincere
magis Intensum. Et. n̄ gr̄ in illud agere.

Propoō 4ta

Agens unum denegum n̄ gr̄ agere in passum sibi simile. Sed verum. Et
Ex n̄ gr̄ assimilare sibi illud cum. rarum sit ignis, tam gr̄ secte simile
eadem specie et gradum. eadem denegatur non gonatur
illud reddere simile.

Non negas n̄ gr̄ denegatus agentis minore passū agens ut calorig et ad ordō distans
gradual ignē non rarū gr̄ quo denegatō nisi virtus ē totalis actiua corporalis et
totus Status actuū. Et in n̄ plures gratis tale sibi n̄ plures gratis to
mud vicinantis in sibi. Sed in corpore denso gr̄ plures et gratis in ag
in corpore rarō dos et plures gratis forma. Cas cuiō n̄ plures gratis
Status actuū corporis vicinantis ut rarū cum fuisty debet actuari. Vbi

ty cõ Vnita portione ac pinde celeriꝰ operat. Velut & de domꝰ agro
qui ridē dicendꝰ ē de Extensione et magnitudine cui ipsa natura non
ebꝫ ageret a de Extensione et a magnitudine utaqꝫ celeriꝰ et ad eorem Vsum.
Et similiter quo magis ē agens eo plures hꝫ effectꝰ et celeriꝰ adhuc patie
ns et ē magis agens subiecto duorum ad vnum, utqꝫ duorum ad vnum
agens magis. Quo aut plures hꝫ agens et plures hꝫ forma proꝑ qđ
agit. ad pluralitatē autē ptiū formarū cui ē effectus formā. Et dictū
Colligo ergo Adhuc ut agens producta cui ē passo aliqua ē ei agens
sit determinate in passo Cui ē forma talis qđ agit in passo ut sit sub
jacere qđ determinate talis actiones qđ inducat agens magendo,
sed nō ꝓpriꝫ partiū agendi. Et talis actiones ē donatus naturas
magendi determinatas. Itaqꝫ Cuius ē abundē triangulum habere corpori
organico ꝓpriꝫ quorum dentes qđ canis. Intelligendū ē longū, dentis et nō
quis ad celeriꝰ agere et ad iuuē defensā ē nō dentis. Virtutis a Cuius
Colligo qđ ad Reflexionē ad dentis canis ē ad similē. Et cum in
reflexione agens duplicat suā effectū vt ad quos radios ut illud me
dium pertinet determinat tuā Virtutē ad hoc tū agere in hoc simile.
cum igitur agens determinat tuā Virtutē ad hoc tū agere in hoc simile.
Ergo agens determinat tuā Virtutē ad hoc tū agere in hoc simile.

Solutus Argumentorum Sententiis

Ad primū Argumentū ergo quod agens in passū cui omne simile ē eius
Vtione
Ad primū Argumentū agens in passū cui omne simile ē eius
dicendū quod Cum dicitur Secundū quod agens agit in aliud ipse
ualē cum dicitur secundū quod huiusmodi agens ut determinatū ad
Convenientia. Vel Vel dicendū quod Quia agens Vniuocū simile ē agens
re in aliud. introducendo formā in quam ut in similē. Et dicendū quod Cum
ducendo aliā formā in quam ut in similē. Et dicendū quod Cum
dicitur quod agens facit aliud factum agendo in passū qđ est
necesse ut simile ageret in cui simile. Quia cum formam in qua
sunt similia, sed agens quia determinat et in generalibus qđ est similis passū.
Verum cui tale determinē et in generalibus ē determinate quando tunc
qđ cui determinat. Vltra Quia ad quod ad dicendū quod ultra manus
sentire

Scribitur aliam [aliud] [illegible] aeris intermedij qui inveniri [illegible] habuit. Et
Dicitur Aristoteles Phisicorum [illegible] [illegible] agere in omnia [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] agere. Aliud aliquid aliud [illegible] [illegible]
[illegible] Unde [illegible] Petrus [illegible] agere in [illegible], [illegible]
in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ne in qua eas ante remissionem habuit immutare Ex. nec assimilare sibi passum.

2do Vides, saltem reaonem non dari inter agens et passum in gradu intensas Qlites hntia. Qa tunc id operas quod potentius est, id autem quod debilius est solum partitur. Atque ita si stuppa habeat tantum unum gradum frigoris corrupias abigne, ignis tunc nullo modo partus a bello gradu frigoris nec talis gradus potest reagere in illum. Reagere enim in illum instanti quo pelleres. Res autem non potest operari in instanti in quo non est.

3tio Vides non dari Reaonem inter agens et passum in gradu intensas Qlites hntia. Qa ad sm pr fit a Vincente. Pr. si agens et passum in gradu intensas hnt Qlites tunc neutrum operabis in alterum

4to Arguis ut confirmens Argta proposita non potest explanari quando non fiat actio et reaõ, an in amo instanti quo applicas agens ad passum an in 2do Ex. non das Reaõ.

Respondeo

Sensus Qua sitio an cum ignis vel calefacit aquam producendo in ea calorem aqua quoque agit in ignem producendo in eo frigus suum. nne ignis aonis reciprocae, seu Reactionis Intelligis Actio passi in suum agens. quia tunc hic cum agens ita agit in suum passum ut vicissim ab eo aliquid repatiatur. Ante Resolnem

Noveris Qua nem procedere de Agente et passo ita applicatis ut unum non sit extra sphaeram alterius nam si passum quod est sit intra sphaeram agentis sed agens sit extra passi sphaeram Certum est passum non reacturum nec agens repassurum. Procedit 2tio Qua de Reaone opposita aonis agentis productiva contrarium Qlitis non disparata qle est frigus respectu caloris procedit tamen de agentibus et passis tam Uniformibus hoc est qlem Intensio Qlitis in omnibus suis partibus hntibus, quam difformibus hoc est in gradu Intensus Qlitis hntibus. Procedit quoque de agente et passo contrarii, nam si agens non habet contrarium non repartes. Tandem procedit de eodem

eodem tempore et parte an scilicet passum in eodem tempore et 2dum eandem partem in quo et 2dum quam patiz reagat reagat.

Noveris 2do Reaonem et Repassionem fundari in Resistentia quia aplicatio, rebus ama est fortis seu nequa. Nihil autem aliud est in actu ama quam ipsa Entitas formae ptenus quam sunt esse in passo nata est in pectore ab agentis Circa idem passum. In actu 2do autem est eadem forma ptenus quam sunt esse in passo retardat actum in pectoris productionem formae in 2 possibilis in eodem passo. Talis resistentia resistit saxum vel adamas decussioni et ictui malleis [illegible] 2da Resistentia est positiva seu activa. Quae est per nomen qua res aliqua quertitur in impetente [illegible] et in illa [illegible] magnitudinis actionem quo facto habet se frigus respectu caloris cum ab illo impetitur. Hic permissis sit.

Propositio 1ma

Inter agens et passum dat reaonem et repassionem 2dam easdem partes 2dum quae agunt et patiuntur, sive sint agens et passum [illegible] hoc est intensas aequaliter Qlitates habentia contrarias. Sive deformia hoc est in aequali intensas Qlites habentia. Et quidem ita ut [illegible] intensum ut 8 Qlitatem habet. Passum vero Qlitem contrariam solum intensam ut unum. Imo dat reactio et 2dum Qlites eas, 2dum quas agunt et repatiuntur agens et passum. Ita Imr oes

Pbr 1ma pars. Tum experientijs Ferrum enim candens immersum aquam calefacit ipsam et ab ipsa refrigeras. et aer respiratione attactus refrigerat cor et a corde calefit. etc. Tum rne a priori. Quia duo agentia nria debite applicata et contraria dnt agere patiq invicem, siquidem et ambo sunt actu et habent facultates activas et mias contrariorum capaces formisque producentis carentes. Ergo dat Reactio et Repassio. Siquidem solent saepe agentia nria et contraria debite sibi applicari.

2da Pars quae 2dum easdem partes 2dum quae agunt et patiuntur agens et passum Pbr. Qa alias sic non dares reaonem et repassionem, 2dum easdem partes 2dum quae agunt et patiuntur

agens et passū tollens eveniū nā mistiō. Suppōnamꝰ eñ aquā et palmū
u gene in aquā tale ꝙ palmus. dico ꝙ aqua tot palmū ꝙ gr pars aq igne in vapē egrem
u in vapēs in aqua et aqua tot palmū ꝙ gr pars aq igne in vapē egrem
exigit et aqua ofti mistō ñ potest una pars aquā una ignis. Ratio
stem aquā patiēs et agens cū mixte ꝙueniūt. Hoc ita ad unū est
pura una sola in aliud transmutō, ñ ex mistiō qđ exigit omnia
tota in summe grada positura mutuam qua vere actiua gene. Alie
nerꝰ quoꝝ medioꝝ cōpōs medicamen qđ absq; ꝓpōito ꝙpetem
cupam. Hoc ē cū in obstant mixti bus singla medicamēta in pense
calida frigida. g mistione. et reactione. ytroꝝ fit remissio

3 tia Pars de regnis visis mixtis et ofirmitis pter. Ex gmistione aquē
frigide ut ℞ cum igne calido ut ℞, tunc cū tanti ignis in aqua qn aqua absorbe re
patiet desinde ut modica aquā frigida ut ℞ gutta vni in glacian gradꝰ ca lo
ris unꝰ post alia ℥ i dueris aquā calida ut ℥ gutta vni in glacian.
gradꝰ frigoris unꝰ portabit, sine vi ano ebullit remotis singu
et in tale remitter calor. Ex igne ē alia ratio remittē ꝙ remoti
gradꝰ ytranei et Deinde alia ꝙ aliud de alia ꝙ fixis et sic de ceteris. Ex ac
Alia pars vas ē ℞ pt dari vas ex aqua ꝙ mixta cū aquā nullo alio calo
rifico agat pter eas ꝙ ipse agunt et reparant. Ex ad aqua ferrea aqua
in aquā calida aut nang calida in frigida cauū. Ratio. Vas aqua
frigida ꝙ se reagit tale. frigidū et aqua ferrea ꝙ se reparatē
Ludg. calidū calorē. Ex aliis Patet totum quod ꝙ se reagunt aut reparant ñ mut
Dicto nunc ad ordinē ad hoc.

Propō tia

Ad et Reō pt in uno instanti applicata aquā a igne qđ ex
ꝙ Pars. Reō. Ex corde ē verū ad aquā de reagendo in uno
instanti quā ad tale mixtū. Ex in uno instanti ut glacian et
agens reagit et passū reagit.

Dico in eo instanti in quo glacies frigida ut ℞ applicat
igni calido ad ℞ glaciē ut ℞ gradꝰ frigoris. Ex in eo instanti
aliqđ ignis in glaciem agere destruendo in ea ad unum gradꝰ

frigoris

posse tunc dñs stranã z dz rationes hmõi gltes nõ e ageren
cõt victoria nõ actribuãs qñ Iuppono cõ dglis sed vñ dñs fortis
qñd nt uno cõt vñ nõ altero nor vñ dñs nõ dglis vñ fcõ
qñd nõ dglis vglitur dñs cõ posita ẽ in mãũ dñi stanbis.

Ad vltũ patet ꝙ cõclusio ꝓpõ ẽ vera

Punctum 5tum

Rarefactio et condesão gnãs et ꝙ quid sunt

Videy Rarefrõ ẽ fieri ꝙ mixtõ nõ Iuxtaõ corpusculoꝝ ẽ gltes mix
tas vari ideationẽ autẽ ꝙ ex pulsionẽ causandã vnus ꝙ pter re
gles: stas absurdas. Segs nõ unũ ex hoc gñ in Rarefrõ tota stimuũ diuidy
nõ ex gltes suas mixtas gñ gltes sup posito nõ gñ rarefrõ fiat ꝙ diuisionẽ gltiũ
obtinũ quas mixtarũ corpuscula. Tunc cũ hac vñ rarefiant tota dñi gltes
duas rarefactas scilicet facto rarefrõ, cõt gltes cõ tunc lactis e butyrum ex
ces dglis remanẽte acuũ ẽ aqua. Sane nõ ꝙ diuidy pars gltis extra
ordẽ gñta ẽ alia ꝙ interstitia corpusculoꝝ, adeoy stimuũ vñ hac vñ Rare
frõẽ diuidy nõ ex gltes suas vñ finitas. Segs 2do gratia vñ vñ fctis
vñ ipsa corpuscula: ꝙ quid gñ rarefrõ cũ suis corpõ. sfrantes
ꝑmanẽ stimarnũ dñi ꝑ rarefrõẽ alioy ꝙ lactẽ pdalium cor
puscula et hõi rursy ꝙ succẽ pdalium et sic vñ fctũ. Vñ
vñ Segs gñ quoties corpa recipit aerem aut frad et cõt dilatat ꝙ
rarefieret gñ falsũ ẽ alias gñ quoties gens odiferas et ey rarefit
ayr et vltr rarefieret tum aere impleto vbi rarefactũ aer et ey.
Item folles uno afflatu mercatꝝ vbi rarefiunt et vbi frigescunt Vñ
Segs gñ nõ aqua in fiendy vno tan vbi gñ aqua rarefiat. Ca
vtriꝰ ꝙ ptes ꝙ ipsa positõẽ corpuscula fluidi ad mutuo dissimgnãs
Iuxta se Iacia. Vñ dñi aqua frigida ꝙ alteriy pinguedo ad fusionẽ
rarefieret.

Vltõ Vido vñ gptes pcipuas obiꝯ. Aristi cõcurbitũ
Carzon ostrum hunt dgroti ideo gñ cer ygni igne in calluerat et recrudu.
vittem dilatauerat paulatim. Inge frigy stratũ ferre et ey loco re acu in vanum surrexit.
Bulla autẽ cõt hõc vno nam di solutio vñ ꝙ expulsionẽ corpuscu
lorũ ea retrahebant illud spatiũ vbi erãt ab aere occupatũ. Vltr

cum pulvis tormentarij varijsorum bombarde. Hanc nullis corpuscula
perdunt a bigarari quod penetrarent in bombarda et observant vare fiunt Ertie
Zillo Cella in pede pleno varias pedum dextras tam ame lor pueris in trunchi
in duas pleni. Hic nec ipsum fumy et valle varij et in nulla tibi pari
v solle exigua. Et in bona complas vare fuo adamao

Respondetur

Dede si ponta ornet hanc macuna disputa quado nã corpy hũ cable
pues Enbo pfit modo pauciora pfita pluras pes ypothy in tro ẽpse
ocupare ame replene pbũ in vode spatio et ame respetoni
cyde pbũ in diacrito pbũ spatij spatio cũ pbũ cabet corpy
hat certas pbũ Enbo. Quado vtr in adamao corpora pues ponto
intra in pbũ spatij ouis pues abig pcabini in ex.
Ante. Respõdet Nõ Pofit Non et adamao Non vacua pbũ
ẽ illud. Et sub aqua dimensionby hũ pacy mat. Dimensio vod
pbũ sub pacy dimensionby hũ mathi Mat. Vide dat dimensio
occupat spatiũ vnig patis in vo pbũ vacua occupat spatiũ cum
aut vnũ pbũ. Vnde vare fuo dicitque ẽ Rad dimensio
pribus Extra dom medicũ Mad ad aliqua dimensio. Adamao
vo ẽ forma pribus Mad pbũ magnũ corpus vebũ Mad. Et aut
in vesel et pbũ pbũ aut determinby dit.

Propoo Ima

Probabile ẽ Nare fuo pbũ y Patronis: acmd et adamao corpuscula
y pores in mixtus pbũ corpora vini ai dicere pbũ Omnes.
Secundo vo pbũ y Aquilius dom corpuscula nã vinum pbũ ostendat
Ita Aug: Bra: Felles: et mũ alij: Aug: Cum Aristotele alig
pbũ corpora y mixtus Ventus agreius pbũ Cum Cantabo pbũ dar
pbũ in pbũ vores in pbũ vores in pbũ pbũ pbũ pbũ pbũ
Ventus et y ex pbũ causa aer aut aliud corpuscula in vo
dicas pbũ dilatus pbũ. Pace. Corpy vacuũ ne tunat ex mixt
pbũ pbũ corpus in pbũ dicas pbũ occupat spatiũ mixt pbũ
erat dimensionby tunc occupat spatiũ pbũ pbũ pbũ pbũ
vores dat mixt pbũ spatiũ in pbũ pbũ in pbũ pbũ

Corpuscula

corpusculo. Cum vn forma eorum tria corpuscula: et plerumque unum
parua corpora densa et eo magis que plura corpuscula. Hoc ideo quia per
vij. plus spatij ꝑ ad fruendum.

Rosa Rosco ꝓ Hec tenta clare explatat hic in Rarefactis nulla
pars erat neglecta. Et in densatis nulla pars penetrata est ab aqua
manifestat ꝓ pores exiuerant. Cum Rarefacit et densatis fecit. Aqua et
aqua quia ꝓ calorem in lebete rarefit. Ideoq; cum magni efferuerunt
totam ebullire et crescere in bullas. Et aute ꝓ bullis cauitas quia
aeres corpusc: plena. Sed de Oleo qui calore rarefit aperte videbat
pores eius non mixte aere ut destitute pinui. Ipsi oleum nec flamma hic
Caro hoc in pectus eo rarefit quia plures ꝓ humores ut pote carne cum
vn ex carne extrahunt humores et rare existunt. Set dentia in semine
dicuntur densata lutu ꝓ eua prie humori aquei. ꝓ. Sor hanc
dentat facile explat cur calor eius rarefacit et pinguis
eius calor ꝓ apertus pores ꝓ pinguis vn ꝓ cor et extrahit. Set
quito calor aliquoto ꝓ addens densat et pores cum pores
humor qui in eis obstruebat exhalat. Set lux tu pons dura. ꝓ Sor
mul ꝓ rarescunt, mollia vn maxime qui nem se ad rarefac
tem. Set lutu mixtu aliqui plus cor pora vn dura ꝓ facile patiuntur
ista ꝓ solui, mollia vn maxime. Ex hic.

Collige Sentiam alcoꝓ aut horum aliter explicatis rarefactis et densatis
ex Vercunda ꝓ Secunda aute. Reiss Sentia una. ꝓ Verum Rarefactum fac
et hoc qui inu ales corporis intercepti Vacuitas seu cauitas quia ab aqua Man.
l'arue. ꝓ illum strahuntur expandit ad ales magis interne. distantes.
Densatum ve ro in hoc qui in ales corporis quasi ꝓ pauci intercepti cauitas
ꝓ Hec tenta admittit dari naale Vacuu qui ꝓ non omne Sentia ꝓ Horum ꝓ
nulla corporata valde exhausta aqua quia aer quidem Sed Vacuu ꝓ non pote, quia
qui cum aqua plena. Si cum aqua rarefacta pars nulla qui Vacua relinqui manet
quidem inter aqua relinqui Spatia Vacua. Reiss et tenta Sentia horum
Rarefactum fieri ꝓ acquisitione rerum Exhalatione quia ꝓ calorem nouis et extra
densatum fieri ꝓ acquisitione seu ꝓ donec nouis ꝓ ales pores prioris ca.
Entia Sed Magis ꝓ Rarefactum aute et densatum ꝓ de quis sua ꝓ deuis
nunc mea. Vis nam nouis Entias.

Reiss et Stia Sentia, sensus Rarefactum fortis et ꝓ aeris ꝑ differentia
ꝓ densatum rerum Vbi nunc seu Extensio: locatio, et densationis ꝓ ductionis

ꝺ ꝑt ꝙ ꝑpulbet ꝺurorum⁹ Corpora ꝺ. etaceis, ſed ꝙ eam vola⁹ quã ꝑtacialis
ꝺſſolucõ ꝑtinã quã erant ꝑ unita. Quã ꝺſſolue n⁹ ꝺ. facere Guillonẽ ſenſa
ꝑceptibile. Alias ꝺicũ eſt eſſe ꝓrarefact. ꝺ. tñ Corpora ꝙ ꝓrarefacta
ꝺ. remanẽ eandẽ⁹ ꝺimenſa⁹ ꝓceptibilẽ. Vtam ſit ſogitan⁹ ꝙ Ea
Rarefact⁹ n⁹ ꝑt ꝙ Interpoſitionẽ Corpoꝝ n. ſolũ ꝺ. ꝑs alteri⁹ Corpoꝝ
ꝺ. ꝙ Interrupti⁹ tranſpirare⁹ Corpora: ꝺ. a ꝑpetuo ꝓcedẽ⁹ ꝺ.
calorẽ ꝙ alteri⁹ ſubti. Ea n⁹ accelerat⁹ a aqua miſcat Vino. Ideogitur
n⁹ ſit Rarefact.

Ad 2dum. Sicut Inedia remedia adhibenda n⁹ ſolum ꝓpter
ꝺ. abſtinentiã n⁹ ꝺ. ſed ꝓpter ꝺ. ꝓcreata ad ꝓgreſſ⁹ ama⁹ ꝙ ꝺ.
Ea⁹ a medicam Cucurbitis extracto ꝙ ꝺ. Corpora attrahat ꝙ ꝺ. ꝓtrudẽ⁹ ſeu
ꝺ. Vacuũ, ortu⁹ ꝺ. ex condenſatione aeris. ſed ꝙ ſolere
aperta ꝑ ꝓtẽ⁹ aeris ꝙ ꝺ. ꝺ. ſcendunt ſuꝑ ſuꝑficie⁹ Corpoꝝ
ꝙ ꝺ. grauiora, quã antea igne ardente rendebant ſuꝑficie⁹
ut poſſe leuiora. Et hic ꝺ. occaſionẽ⁹ in cucurbitis ꝑ patrã
velocẽ⁹ Cauo elevaꝝ. Nota hic tñ ꝙ ꝺ. Inedia ſimꝝ
adhibeas mã⁹ de Vacuo ad ꝓpendendũ ꝙ ꝺ. nãa abhorret
a Vacuo, et hoc ꝺ. ex modo ꝓcedendi magis ſimari n⁹ ꝺ.
venena. Sic ꝺ. rãe attractionis Carnis ꝙ aſſert⁹. Ita ꝺ.
Ex ſeruãt ꝺco. ꝺ. ibi. Num ſulphur tormentarij accenſ⁹ a ſcintilla?
ſcintillã ꝺ. calorẽ ꝓmiſcet mixtiones ſuas ſtatim mitat aqua⁹ in
bombarda, ꝺ. ſic ibi ſulphur accenſ⁹ raref. ꝺ. tñ cauũ ſatis ꝑmiſt ꝙ ꝺ. in
ſulphure accenſo exigat ſulphur adhuc maiorẽ⁹ ranitatem,
ideo ſubſtat ex bombarda ne aeris ſubitã ꝓcurat⁹ ꝓtura Corpoꝝ
aerea ꝑt ne ſit rarefact⁹.

Ad 3tium. Si ſolũ ꝙ ꝺ. ſit ſimꝝ ꝓpter rari⁹ et denſi⁹ ſed ſimꝝ ꝓpter ꝙ ad
aliqũ ſitũ non ꝓgred⁹ ꝺ. ſtrad⁹ ſideans rarefact⁹ ꝺ. ꝙ ſuꝑficie⁹ et inordine
ad ꝙ ſed⁹ ꝺ. ſi ꝺ. ſtrad⁹ ſideans rarefact⁹ ꝓgredi⁹ ſuꝑficie⁹
ꝙ ſed⁹ ante ꝺ. ſit ꝙ n⁹ ſit ſedens ſuꝑficie⁹ ꝺ. ſtrad⁹ ſideans ꝓgredi⁹ ſuꝑficie⁹
aeris ſubtã ꝺ. ſtrad⁹ ꝺ. ſtrad⁹ ſideans ſuꝑficie⁹ ſuꝑficie⁹ ſuꝑficie⁹

Contra: de Alterne

Quãtitas mota ꝺ. ꝓd agere in ſuũ ſimile ſed ſimꝝ ꝓpter ſimꝝ
determinãs⁹ nihil ꝑ ſuꝑficie⁹ producere. ergo et ſeruare ſeipſum in
ſuo ſimꝝ ꝑ nihil ꝑ ſuꝑficie⁹ deſtruere ſortẽ ſubtrahendo ſed
ſeruãs⁹ ſeruabitur ꝺ. ſi, ſed nihil deſtruit ꝑ ſuꝑficie⁹ ſuꝑficie⁹ ſuꝑficie⁹

Nunc restituendi ei ad aliqd perficiendum et reipub. placendo mi necessarium
aliqd. Ad xmum. Nulla aqua potest placere in se ipso alteri accidens
denominabile ab ista causa, et eadem mutando se quo ad diuersa illud
adeoq; mutabit posse ut sit diuersis contrarijs effectus, seu agere ut
se non contingat fieri. Ratio est. Quia effectus debet esse huic causae aliqua
agere et quidem ni esset mutabilem in se aliqd agere ut reipub. non esset corruptum
diuinis inditum et ipsi accidentale ac per consequens non manendo talis
operatus. Ex quibus ejus Interitus et gaudet mi causa fore diui.

Resp. Ad primum agere ut reipub. placendo accidens mi
causa et nomen de genere. Ad 2dum Ad aqua remota a igne et mutata in te
ipsa frigida manet et gaudet eadem ratione non potuisse ab ista deduci
Vitales actus Calefacti Volendi, Vi. ab aliqd agere ut reipub. placendo
do aliqd accidens et nomen de genere frigidi mi, Quia et Vitales actus
et decidua et quicunq; nomen de genere ad ut diuersa radia a diuersis.
Dicas, nihil ei ab aqua ejusmodi effectus placet certo scit et mutat ut
potest. Ergo aqua agere ut reipub. placendo. Ad xmum nomen distincte
ab et mutata et ni potest ei ab ea mutari, ergo ni potest intelligas aquam
Ad. Ut ei non potest esse Vivum quando etiam gaudet et
Dicendum quod ei ab aqua et ejusmodi nomen abalio mouens, Vi. negat esse ei
motiones et motibile hoc agens et gaudet. Ad xmum possit accidere de
motione ad Subito a de. motione ad Subito, hoc est de nomine Subito
ei de nomine emanativo, et etiam accidit de motione quemcunque aliquo
motore. Nam ge a Cani nomen. Qui motor dignus ei ab a motibili hoc est
a subito ut quo aliqd placeat.

Ad. Stio. Dico quod agere in reipub. placendo accidens mi re ipsa
nomen Vanorum, hoc est placendo accidens simile accidenti corpuscularium
in aliqua proprij, simul cum illo accidente. Ad. Ut motum quod natu.
Quibus scipm extendat nec ei calor ut 3 existens mi aliqua pte
a cruce quod aliqd calorem mi accidit pte acui. Sole est de Luce stupore et
Ad ius quod. Illius dignum mi tendere in Regnum.
Ad 3tium Verum ignis alteratum mihi ab aqua mi ita ut sphaera
Vi Virtus ignis calefaciens ignem nisi quod aliqd mihi calefiat mi forte
ignis aliqd et actualiter ei extendere pt.

Resp.

R. Primo. Quando agens alterativum producit qualitatem per medium quam non est activa sui similis tunc solum in dicto potest agere in tota sphera utendo partibus proximioribus non ut instrumento, sed ut puro medio ad remotiora. Ratio est quia tunc nihil obest quominus agens possit in tota sphera in dicto agere, non enim obstat distantia hic enim quando ad eam per medium continuatum pervenit non tollit quominus ab agentis attingat illam in dicto. Hinc enim quis manu contorquet iaculum, movet totum illud corpus et non una pars alia impulsus enim non est productivus sui similis sed motus localis duntaxat, sicut etiam gravitas non effectiva gravitatis sed motus deorsum.

Respon. 2do. Quando agens alterativum producit qualitatem per medium quam est activa sui similis glossa est calor lux tunc agit in dicto in tota sphera tamen partem aliquam et hac mediante in contrarium. Et sic de caeteris. Ratio est quia 1ma pars aliquata sufficiens est principium eadem 2da contra et 3tia 4ta et sic de caeteris. Unde potest prima parte aliquata et reliquis uti agens ad caeteras producendas.

Dices, sublato luminoso vel candela in eodem instanti pereunt omnes partes lucis in tota sphera. Ergo signum est quod omnes partes dependebant in dicto a candela, et non una mediante alia. R. Ex consequenti ideo enim potius eodem instanti extinguuntur omnes partes lucis, quia ea specialis conditio lucis sicut et specierum visibilium ut pendeant in fieri et conservari a suo principio 1ma pars ab ipso luminoso 2da pars a 1ma contra a 2da et sic de caeteris.

Quaeris 3tio. An qualitates contrariae aliquales sibi debeant esse in intensione vel an sicut calor est gradus 8 dum est in statu connaturali. Ita frigus sit gradus 8 R. affirmative. nam si aliqua esset qualitas contraria superaret aliam latitudine intensionis. Vel si frigus contraret ut et calor gradibus 8 sequitur frigus a calore numquam ad interneuionem vinci potest et certe aliquos gradus frigoris e subiecto potest pelli, nihil caloris in subiecto producendo. 1ma sequela probatur. Quia calor constans gradibus 8 superatis in frigore gradibus 8 et aliquos 2 gradus non haberet quo vinceret, nec ulla ratio esset cur in lucta semel in dicta perseveraret, pulsus enim 8 gradibus e subiecto et in locum eorum inclusus gradibus caloris 8 perfecte sibi assimilaret passum. Assimilato

ad Introduoñ̄ unius straṇj Qatuor VS calorū ⁊ frigoris ad noñ̄ ordinem
nunc frigoris m̄ dicti, ⁊ficiunt ut pugna calorū grecoꝝ ⁊ gnat frigus
ni hi Valeat Engl.

Qvo Solutōne obtinū ⁊tra Rem ꝑpōnē Thes 2.

Nota dnm̄ ḡt̄ subtr̄ hñ̄ calorē ⁊ frigꝰ ⁊ q̄ Vocandū vñ ꝑtis
caloꝝ ⁊ tm̄ frigoꝝ hñ̄ VS calorē ⁊ 3 ⁊ frigꝰ vñ 5 m̄ vñ
re, iungta denomie a ꝓtioꝝ. Vocandū vñ frigoꝝ. Cogñ
etm̄ caloꝝ ꝑ Voluñ dari Vocab dñr̄ 8 vñ plus vñ frigoris ꝑ
aque, Cū numꝰ calor magis distet ꝙ frigus. Nota 2do
Calorē ⁊ frigꝰ m̄ gradibꝰ Remoñ̄ cū subi straṇ Elect in tra Vera
Rā ⁊tranē ad ⁊ꝑ cū Elect m̄ certa ꝓtiē latitudie straṇ
in Vicē natas, ⁊ VS cū straṇs loc̄ absolute ni ꝙ ꝑtiales
et m̄ gradibꝰ ꝓtiē latitudie actuāt straṇdū. Vnde actuāt
straṇtes Elect VS Caloris ⁊ frigoris ñ dñs ꝓtia tractabꝫ
ex nāa vñ ꝓpria specifica earū, sed ꝓtia ex latitudie ꝓtiē
ad nāalē capacit̄ tabi relata. Itē ut tabi VS erūt gradꝫ caloris
retu et m̄ specifibꝰ straṇs 800 gradꝫ frigoris et e ⁊tra. Et tm̄ caloris gradꝫ
2de frigoris ac ⁊tra — — — — — —
ac ⁊tra Et sic de cæt. Nota 3tio. Illud subm̄ dñi ñ cū sñt
calor et frigꝰ ꝓpt̄ dalegacere et frigꝰ facere sñt subi agp̄ catis
sibi etm̄ hñ ḡt̄ ex calore et frigore, ꝓpt̄ ꝙ ꝙ ducit ad nutrim
gente aliqñ Elect sibi ꝓportionatū. Itē aqua calida et frigida
Vnual applicꝫ subi tale ḡt̄ vñ calidū VS ut cæt et frigidū
Vnū ⁊ tunc fit unum agens ni hñt plantarū Virtus imprimendi, neutrum ḡt̄ magis
neutrū ḡt̄ agat de gradꝰ ꝓpt̄ ñ sñt calefac et frigefac ⁊
si vñ unū agentiū sit Virtꝰ efficacior ḡt̄ alterū, tunc subtr̄ remi
⁊tm̄ agendi agit ni subtr̄ illud, a cui dñi ñ gradꝫ ab agente sua
ab agente fortiori. Et sic tunc ꝓpt̄ illud agens calidū et frigidū
dñt ogregare et disgregare homogenea ḡt̄ hi ⁊ subi ḡue
munt a calore ⁊ frigore separatim ꝓportionē excellentis
Nota 4to ꝓpt̄ dñi subtr̄ moueri duobꝰ motibꝰ loc̄ localibꝰ ⁊ alte
rativis, — quorum ⁊ sñt duobꝰ straṇjs agentibꝰ subtr̄

Nota 5tum Itrium Qlites inter se pugnant fortiter seq fortiter extradunt
de subo. Ea nimirum possione unius seq de sio alterius ob incompatibilitatem
ipsorum Bernorum inter se non pugnant autem secum efficienter dum sunt in eodem
subo. Ea ponat Reg vz 8 gradus frigoris cum 4 gradibus caloris in eodem
subo rotundo sed tunc nam ut calor cum frigore et frigus cum calore in eo
dem subo pugnent, si Ex calor pugnaret cum frigore effective efficeret aliquem
gradum in eodem subo in quo est ipse. atq ita iam esset in subo simul gradus caloris
1 qd naturaliter repugnat idem dicendum de pugna frigoris cum calore et hic
iam Controversijs in librum Artis de Orta et Interitu finis esto

Et hic iam Controversijs in librum Artis de Orta et inte-
ritu finis esto.

Controversia

CONTROVERSIÆ
DE CORPORE ANIMATO

Corpus aatum sic a pcipua sui pte sicut aa denominatum status pro obo attri
buonis scientiam speculativam quam appellat Animastica et a nobis
in psenti explicabis. Quantum hanc scia obcertitudinem demonstrandi
~~ses~~ et rerum de quibus tractas in illa nobilitatem mr alias emineat
quam sit tum ad vitam probe instituendam et moderandam
Tum ad oem cognem veritatis utilis ex dicendis aspicuum fiet.
Utilitas tm eius suades amplius et illustras, Tum ex eo quod Te-
ste Tullio Oraculum olim in foribus templi Delphici inscri
ptum monebat quod maxime dre emti ut animi naam cogno
sceret. Tum ex dicto S. Aug: duas esse in Phia pcipuas
Quaestiones asserentis unam de aa, alteram de Deo, unam efficere
ut nos ipsos noverimus, alteram ut originem nram. Illam no
bis dulciorem, hanc e hanc orem esse, illa nos dignos beata vita
hanc reddere nos beatos. Porro ut clare utilissima de Corpo:
aato doctrina pcedat in plures ea controversias dividis.
In 1ma ages de Anima in omni in 2da de potentijs
aa, in 3tia de aa rnali et potentijs eius. In 4ta de speb
in Pssis et habitibus.

Controversia. cont

CONTROVERSIA I

DE CORPORE ANIMATO

PUNCTUM I

Quid definitive et in re et quotuplex est anima?

ab agente. Patiẽs tales actꝰ. Sꝫ autẽ dr̃ꝫ ꝑpriꝰ alterꝰ operꝰ ei⁹ motionis. &c. Sꝫ. Quia tota dr̃ꝫ ꝑtes, in membra ꝙ̃ posita gr̃ā unū dr̃ꝫ nō includꝫ aliud. Sed hō dr̃ꝫ nr̃ꝫ dr̃ꝫ ītellⁱ nāe dr̃ꝫ sensꝰ nr̃ꝫ includit Vegetiuꝫ. Natꝰ nō sensiuꝫ et Vegetiuꝫ. &c. Sꝫ. Hic dr̃ꝫ nr̃ꝫ addꝫta &c. nr̃ꝫ bona. Sꝫ hꝫ ꝫa mea. omitꝫ aīa bea motiua qua ꝫ Vera et dꝫta a b a ſſe dā, ut Videt aſſerere &c. de ſtatu aīe ꝑfecte qua ꝫ aīa ſenſitiua. &c.

Respondet

Rex nām Intellꝫ hīt formā ſibi agua diuiſibilē ꝙ̃ corporea hñt Vuere. ſtamo quia ꝙ̃ ꝑfectꝰ qui omīa hꝫ do ſpiritib⁹ et a aīj ſegrē dicēdꝫ quid antea Vixerūt mori. dum ꝑmij de ſtatu tractat Artes dna &c. ꝫ de da Cap. a Rex. b Scala. Sꝫ acty dmy Corporis naalis poſtea Vitam talentis ſale-aue gd̄ utiꝫ ſit Inſtrumentū. &c. ho Verbꝫ.

Comꝫ dā uta. Dgentibꝫ. Sꝫ acty dmy Corporis Dhyci et Organici poſtea Vitā hntis. Ex ſtas. Partꝫ (Acty ſ ꝙ̃ ponꝫ. in̄ rnē cm̄ acty dā nomiē cum actꝫ formā ſubſtātiꝫ ꝙ̃ accidentiꝫ) Excludit aut̄ mām quā ꝫ pura potēa a deſiē dā. nr̃ꝫ ꝑpositionalis et artificialia quā nō ſt̄ ſm̄ ſtos acty. Partꝫ dmy diſtinguit dā. a formā accidētiꝫ quā ſt̄ acty ſ. Ioā zdatij. Facultas ē cui⁹ ſuſtinant forma ſubſtātē ſm̄ radicē et ſtingit cui debeāt a hoc ꝙ̃ ē acty simꝫ ſm̄ zdatij. Nota aut̄ hīc gd̄ ſ acty dmy nō ſcet ꝙ̃ ē Virtꝰ gratiæ. ſm̄ ꝑtrum ad ſtim. ſa nām ē Virtꝰ ꝑfectiua. Cor poris ſed gd̄ ſcet determinꝫ ſ hꝫ cui⁹ inducit ad ſtituendā Cam tam ꝙ̃ agēn causā ſacīdā certas ꝙ̃ nēs quātitatiue ſ magis ꝑfectā facere qm̄ oppoſitas ſt̄ formā. oppoſite adueniꝫ ſ. Partꝫ Corꝑis Dhyci. denotant dari nō ſ ſolū Corꝑis mā thematici. hoc ē ſolū, nec aſſerunt mediante aīa ſ̄ ꝙ̃ſecti, ſed naalis. hoc ē ſtantiꝫ mām et formā ꝙ̃ naturā ſ. ſtinguūt aut̄ aīa a ſubiecto ſtgaratiꝫ qua nō a ſident Corꝑibꝰ ſed ab Intellꝫ ſm̄ ꝑtes. motiuā ſ dorū ꝙ̃ gd̄ nō ſt̄ acty Corꝑis. Alexāder ꝙ̃ ea. ſt̄ ꝑtes nō ſi formēt. Partꝫ Organica. Sꝫ ſtas. Sic ꝑtes ſgnātꝫ. Heterogenea cuius ſ tota ꝙ̃ ſtituūt ꝙ̃ garuā ſ alt aute ſi ꝙ̃ ſcinā ad. Partꝫ ſ. Poſtea Vitam talē. Indicant Corꝑis

Organicu dñ hñ potiꝰ primꝰ adrtꝰ hoc dñre cꝰ dñmꝰ pri
me ut mco aꝰ dñr toprnlꝰ Vitales. Removentꝰ dñr sed
formas subtiles ut Caprilꝰ, Calorꝰ, ignꝰ, aqꝰ Corpora sua
ut ignꝰ bgarny ad exercenda vitꝰ munꝰ n. ꝯ distincta
Organꝰ siue Instrumentis. Sꝰ formam dñr, Sanitꝰ
ond, nare oculi, pedes, manꝰ, alias id genꝰ Instrmta quꝰ nigi
rparent ꝰ Vnitore sed a nobis cta ꝯ organꝰ Diuersꝰ sue
muns. Sic Porphyrꝰ dñr ad cꝰ bonꝰ ex ꝯ. Ꝺ
uent ꝯ Vñ et Inm ad nꝰ tꝰ cꝰ stoꝰ, loco ꝯ gradꝰ ꝯ pdta dmo
ẽ stia. nam illꝰ ꝑtꝰ, stes Corꝰ Phꝰ et Organꝰ potꝰ
Vitam hntes, introducunt exigꝰ ad deorganizationꝰ, qd exigꝰ ꝯ
nꝰ spectans ad ꝑfectꝰ Metaphꝰ ad. Ve Dñr ad Stes id dñr
ẽ, qꝰ Porꝰ hic Radicit dicendꝰ stꝰ ẽ cta duꝰ vadicꝰ tumꝰ
Corꝰ Phꝰ ꝯ. Rꝯ Conceptꝰ hunc dñr mus ad cꝰ dmonꝰ
stes Vegetꝰ, Sensꝰ, et Intellectꝰ inde ꝯ, qꝰ tꝰ Vegetiꝰ da
dñr Sensitiꝰ Intactꝰ inseparabilꝰ a Corꝰ. dicit Stes ẽ
Ve Probꝰ, tꝰ cꝰ ad, sꝰ Verꝰ et ꝑfectꝰ Formꝰ Corꝰ ond et tam
dem illꝰ mixꝰ ad qꝰ ꝑfectꝰ dñr Spꝰ tradita ex duꝰ loco partꝰ
ꝯ gnans. Adam Deꝰ ad Stes libꝰ cond Corꝰ ꝯ stagꝰ
tus. Ad anꝰ ẽ id quꝰ Vivimꝰ, Sentimꝰ, Mouemꝰ, et Intellegimꝰ
Sꝰ Deꝰ di qꝰ a priori. Ad cꝰ demonstrandꝰ ex a priori qꝰ Intellectꝰ ꝑfectꝰ
Adverte mo Intellectꝰ ad nꝰ ꝯ pulative, alias soli ad vnalꝰ ꝯ, sed
circumdare qꝰ ꝑdam ad singꝰ la particula ꝯ singulis distinguꝰ, tradita qꝰ
distincte cꝰ Cognitꝰ ad ꝑfectꝰ Accedentes ꝑfectꝰ, singulas. et sic id ꝑfectum, aut ꝯ mutatꝰ;
stes ꝯ loco mouemur, aut ꝯ Intellectum, qꝰ ꝑfectꝰ ꝯ Vegetiꝰ hunc Vitꝰ ꝯ mus
Vegetiꝰ ex ꝯ, Vulgꝰ ex Mod qꝰ. sic dñr Vocatꝰ Indistincte Spes
Rꝯ grica ꝯ Impfectꝰ ex hu qꝰ subgrꝰ dñr minꝰ. Sꝰ Adverte
valde ꝯ ꝑfectꝰ
quꝰ mouemur. ꝯ ideo addita cꝰ, qꝰ Intellectꝰ cꝰ ꝑfectꝰ Corꝰ motiꝰ
ꝯ cedens ꝯ clare docet Stes ꝯ ad Vegetandꝰ, Sentiendꝰ, et Intelligendꝰ dedicꝰ ne impedꝰ Vulgꝰ ad
stinare ad aliꝰ ꝯ qꝰ Vitꝰ mod locꝰ hꝰ, et mayꝰ viligꝰ
ꝯ dñr qꝰ ꝯ ꝯ ꝯ. Adverte qꝰ
Sed Deꝰ ꝯ ꝯ qꝰ nos Viuere, mouere, et cꝰ docet
Apꝰ. acꝰ Corꝰ qꝰ ꝯ ꝯ Viuentꝰ Intellectꝰ cꝰ ita,
Sꝰ ꝑfectꝰ

Ad, ē pcipū ꝑ̄ aīmā īnrīū Vegetnā, sentaōnā, ⁊ Intellnā. Et ām Deꝰ cunctis rebꝰ dt mitiny ꝑferendo dñi ie, ꝓ n̄ ostitui cū subge. Et ité Corꝑ dicaꝫ viuere, eō ꝑcipū ꝑmū Vitalē, tñ id n̄ tñ vñe tui; sed vñe ād. ac grade n̄ ꝑcipū ꝑ̄ aīmā, sed aā vñe cuiꝰ Corꝑ ē ꝑcipū Vnendi:

2 ōdes Pergē ostitas corꝑ Organicū in̄ desse ād ꝑsitū: ad hoc sit

Propoō 2ma

Per Corꝑ in̄ Desse ād Intellꝯ Māo amargē n̄ vñe Organici ostitui cadē māo ūna disposita ⁊ accidēa Varia, nūq ꝑ ꝑfi gurat, ac tpāmta, ite ut oraly et many in Vicente nihil aliud tint ꝑ̄ diuersā ꝑtes māo su bdiuersis figuris ac tpāmtis. Ita īmō Vera. 1ma Pars ꝑbē ex Verbis Aristi qui tradidit dicit, Aīa et Corꝑ ē aīal. Item: Nūq ūn tale etiā sit Corꝑ id ē hūs Vita Corꝑ ꝑfecto n̄ erit aīa, sed ut subm̄ potiꝯ et materiā. ꝙꝯ Vtendū clare ex. nūs ex positis solā mēa Intellectū. Item

Inferes ⁊ Corꝑ in̄ desse ād ꝑsitū n̄ Intellīꝯ ꝑsitū. ꝑ̄ sit Vera. Ita ē aīa Vnaꝯ ꝑsitū, ē negas tñ ⁊ ꝑ̄ ex recte ꝑsitū explari ūna Corꝑ.

3da Pars ꝑbē ex nulla fundē et recte opponēs. Vendi Corꝑ Organicū in̄ vñe Organici ostitui ꝑ aliqd subsistē, imō nulla ad hoc habita ꝑ̄ ꝑ̄ ꝑ. Et. dicendū ē Corꝑ Organicū in̄ vñe Corꝑ: ostitui ꝑ māo ūna. et diuersa ē accidēa. Porro hōe aīa Intellā Corꝑ: Organicū ēffi gunt ab ād Vicentis ⁊ ꝑtes diuersas ꝑpriū Vitalis dimēde. Do Conioc: ꝑ formā ēt Sōis ꝑ eius ꝙꝯ admittit formā Corꝑ ris, ⁊ ostitui hanc formā ꝑtes ex heteroꝯ: sic ⁊ ad ostitui di uersas ꝑtes Corꝑ: Organici; sed hōc falsū vidēt. Ad ditis dictāta ꝑ̄ a nobis negata, ꝓ̄ ꝑ̄ ꝑ̄ dari formā Corꝑ ꝑ̄ ꝑ̄

Alia forma in dat in formam Mam. Dos et cæ. Dolo cum modo spiritus ysop
vitæ cum Mam quo alia forma.

Deinde ptr cæ vir actg dictg a tyrmato Victor Vincentio ic hucusq.
Cæ functiones ab cæ virtute, et actionis actionis; gm quæ g ptei Xpus,
admisit Victg. Ab his cum manar Calefacio, Refrigeratio, Humectatio,
Exsiccatio, ab cæ vr actg nutriendi; augendi; Generandi; Sensi-
endi; quæ posteriora munia et excellentiora priorbg. Vel cæ
visibil in tyrmato unamq Victg, sed ex alia g tantum, cum in ea corp
nata.

De Stia Ste. Isidorus deformato sic

Propõ stia

Quia ad utrũc in 7 aiæ sect in Vegetam ptm gnd nostra opinus Vegetuas
n hr opinõ sensuat ac rnales, et in aar sensuam tm gnd hr opinõ
Vegetuas et sensuas n hr vales opinõ et in Rnale gas altra Vegetuas
et sensuas opinus hr eas vales, et adhgre et in vegetuas ac rtis
et sensuas opinus hr eas vales, et adhgre et in vegetuas ac rtis
et stir opinitas a tr tmp ipfc in formal sed tabaltrnal ibe sunt
oes. Ima pars de Medicina Diuersa ptr. Qm in at aiæ sensatis
de cæ utrũc gt a medi operandi g organa, de cæ organis modo ope
randi cæ excellen hug mam hoc g organe. Sed medi g practica
organa ab 3 ang medijs Victg corpo: gbus ut sensi et hic operat
ad Vegetand, Victg medijs Victg n corporeis sed Interioribg et hic ne
ng ad sensand. Victg medijs Victg spiritbg et hic ut sensi ad vati
Spi cum 3 et tm ore plures nec pauciores et ad
Addptiõ Qd dicit hãc sit practica in vegetas aiæ ptr Qd uniuerg
re his dictg ducit Vrsg Nostris ad. Deinde ingenuit ab Vege-
tand de qua a loqui in gnal dubij ex sua ad Corinth. 2 Cap. 5.
Apostus dicens. Si qñ domus nra tñ terrestris nris pnj mortis aggellus
Isidorus dicens. Sic qñ domus nra tñ terrestris nris pnj mortis aggellus
habet ex deo ædificationem non manufactam eternam in celis.
Stia Pars de ingenerabili ptr ex la practica gnd pars gnd
ad exastam, das em ni elyby Vegetbg Vegetbg ex eis das sensus
et sensuum ni plantis gnd n hr sensus hr stirpes Plantarum ingre
dorlee et Arte agere sensitiui. Dug item sensitiua hic Rnalis ultimi
Boue Vrsio &c.

Vltima tandē genꝰ ptr Cā ā Vegetum -qđ ē unū p̄ncipiū exclusi
dentibꝰ ē genꝰ vegū. plusiū aaīa Vegetū tota re apprehendā
Aīa ra Gressiū et Cadēi. q̄ē ab ingressꝰ nō ingredit q̄ē Vegetiui
sed mꝰ plus alīa q̄ē gt. Stirpibꝰ nā Vegetiua ut sic nec gt
nec mꝰ plus Calcem Gressiui Vegetiui. Idē dicendū de aā rationa
ut hīi de aā mālē debitꝰ q̄ē debeāt in gen re volucꝰ. Et cē

Solueūs Argta Contrarīa Sentē

Adūnū gatt ex dictis q̄ nīe Corp: Regni miralys mālē una
sub duersis figis et ipressis et accidentibꝰ contrarijs in libꝰ quas di
ne educant ad opīne vitā. Mīm in vna vnigā Dei: Jo an nō aute
vnū hāt mālē effectū varij et accidentibꝰ alterīs ordinis hui? p̄xine
educentibꝰ ad opīne vitā & Accidentibꝰ in Jeronis Ordinis etiā ad
contrarios p̄xime ad opīne vitā C etiā et & ad eādē. Pora Organa
Corr Vocans Instrumenta Vitā Nīe Organa qđ nō cadauere n̄ si absoluta organa
Cā nimiruē ignis despūāt Cetera digerīoīs, ordinis, quas semen et ptūmina
ni vtero p̄duxere, quas q̄tūr et aā, dē in Corpore Viuis. Ad dū Vltus
Cā multa defuerūt ponūt nō defuit qđ nō ingrediuntur effūs despūtorū
sed re hūt q̄ mordē Germ illorū ni in despē nōa ponūt ag aas d
pfectū nō despē Creatoris Creaā. Jdē et & etiā ad pbandū dō Lapi
dem Philosoph pē dei ostare Corpore d̄ Vulgantibꝰ q̄ Corpa spūs
-es ab mālē Organizata Vnde ad ē aqua pē dō ostare Corpore
qđ ostare Mālē. Ad Dē & Aīa p̄cipit in Cālē et dignus accedēs
ni mālē, formam. aqa ab qđ forma substātialis dicat actū aqa mālē defectū
ē aqa ni ordine Intentionis qđ stare pr cā ea qđ ni ex aqua ingredi
gredient formā. Ad Concl. Mālē & Vegā. Pace cū aa ē certū Cor
pus Organici hre ē mālē gtūr Organizata, sed plē sortiuntur esse
accidentibꝰ, cuiꝰ et ra ēt tunc accidēs mīa adquirēs Vitales. Ita
Haut dispūs exitia Mālē ex qđ illa

Ad 2dū & vltra gtūr ea sed et tm ex gra ad doctrinā Galeni
qđ q̄lle vel de debita operat. Virgā ut vix, alias ypalagen
gerente cogite aut corde mors ad sequat cuiqđ autoꝰ ee dāre

2 Dotri

2do Argto dato sed 2. Thom. docendo passiones et affectiones procedere ab
obiecto cognito a sensibili, et 2dum id qd ē mihi forte. a cognito autē Ci
tius cognō apprehendo dō potius et citius id qd ē mihi sciendū et scibile
ē magis. Quid nanq; aut tibi magis mihi magis et forte declarā
mi egro Dne. Vrach q̄ manū dnāt effugiendā sanguinē an ea lōr
ē forte magis amore Vindicte

Ad 1tum. Istre diuisionē ad ut dic q̄ potuit n̄ urgere Argtū
nam ēt nor et pbāt eiq. ut terret huic pbāo ad imaginanda ea qua
respectu ad nos n̄ Vtilia n̄ oportet de illis mi cadē potest dubitare
qd ait mi credo sufficiēter. Diuersitas aut qd ad augmentū plantē pertinet
sentiendo Deo tñ n̄ sufficit qd n̄ fiat Vtile ad plantā, nam etiā de
pfectis et amore pueritiē et senio nonnulla diuersa a malitia pos
sent assolo Deo et tñ id n̄ nolit premium nō deducunt a bāa pdu
cant Vitaliter. ad 2dum Argti in nor. Membra aīe huius diuisionis
sic sumant aīe diuisionē sui principiati ut sumat ab Vegetiua et
Sensiua ptes Ratiois, et oppositū ē sensus sicut diuisionis
ab alia ē Vegetiua ab Vegetiua et sensiua ab alia tam
Vegetiua sensiua et Ratio. Ad 3tium Argti n̄ Vtus et pbāo eiq. ad
Ea. Ad hoc dicendū aīa q̄ actus Vitales loco motiui et sentiendi
n̄ Vult aīa loco motiua et sentiua. dicere aūt ista Vtus dicit
Vegetiua et sensiua. sed tñ forte accipit ga unius ē alterius
ab sensiua qua ut dicebat Vtus causa motus localis Vel. Ra
mi ille motus localis, ita mi tarda ē tardus et Vita cognoscit qd
mi tarda, accidit mi aliqs calibs: Causa n̄ hoc Vtus causat
motus localis. Qua dicit ad sensiua a loco motiua ptes accidit. Ra
ad sensiua huic potentie loco motiue et cuius hec potia adest Vi
des differre accidit.

Punctum 2dum

An conceptu Vita in actu ame omnis diu Vivendi
ibi Vigilat in hoc qd sit a pto ad motu sensi
Pbem nad subiectu, manente n̄ accepta omne

Ex determine gratis ipsam naam

Vides quod non quia vita dicta non habet aptitudinem ad motum in Deo cum ad sit immobilis nullus admittit motus. Ergo predictus sceptus non est rectus cum non maneat omnibus viventibus.

2do Plantam viventem et non movent suam substantiam potentiam per nutritionem movent alimentum mutando illud in suam substantiam et similiter per nutritionem potius moventur ac mutant materiam ex qua gravitas sibi similis. Ergo etc.

3tio Itaque aptitudinem ad motum immanentem proprium est non viventibus. Ergo etc. Probatur Minor nam Elementa et omnia gravia sunt apta ad motum deorsum et Levia ad motum sursum immanentem, Ad hoc quilibet substantia emanat ex se passiones suas seu proprietates. Vt sol lucem, ignis calorem. Et adeoque apta est ad motum immanentem. Tandem etiam ignis dum augetur ere sicut per conversionem pabuli aptitudo est ad motum immanentem de facto cum tunc proprius intrinsece non minus quam planta Ergo etc.

Respondetur

Ex Occasione verborum in defectu ad positorum. Potentia vitam habens propter melius intelligendum ipsam ad solet hic inquirere et resolvi quid sit vita. Porro vita seu vivens simplex reperitur. Alia vita Radicalis seu in actu primo quod est principium potens exercere vitam actualem. Alia formalis seu in actu 2do est ipsa operatio vitalis per quam vivens dicitur formaliter et actu vivere. Deinde vita una seu in actu primo dividitur in substantiale quod est ipsa substantia vivens quod est primum principium operationum ut Angelus, homo, et in accidentaliter quod est principium accidentale supponens vitam substantialem per quam vita substantialis producit actum vitalem. Immo fuit tempore sensus Philosophorum. Ratio vita per motum ab intrinseco sit definienda unde per vivere in actu 2do nihil aliud intelligitur quam movere se ab intrinseco per vivere autem in actu primo nihil

nihil aliud Intelligant q̃ ꝺ̃ q̃ ꝑ̃ motꝫ ꝛc Intrinsecꝰ. Cã tñ ꝺ̃ Vasquez
in ꝛc ꝺc Doctiõ Vbi ꝯ tñ Vincentius. Ideo ict mutat ꝛc
Vincentius Dane declarat a Recentiorib; nobis tenenda ẽ ut pba-
bilius declarãt ꝺ̃ ta á P Antonio Rotce. Simoles ꝺ̃ mio
Vbi Subtilis in acta ꝛc. Vbi sup.

Propoõ Ama

Vbi Subtilis in acta ꝛc. ẽ aptꝰ ad motꝫ tꝛ̃ ꝑ̃ ꝺ̃ Subtilis
immanente ꝺ̃ acceptan omne ex determ ꝑ̃ ꝺ̃ ipsa ꝺ̃ ꝛc
sed ꝑ̃ mouente ꝺ̃ ex determ ipsiꝰ ꝺ̃ Subtilis ꝺ̃ oportat
dicere oth, etiã tunc ꝺ̃ in statu ꝺ̃ et ꝑ̃ fecto. Vltra
in acta ꝛc ẽ ꝑ̃ dictꝫ motꝫ ꝺ̃ ꝑ̃.

P bꝛ Cã ꝺc ꝺ̃ ꝺ̃ Vbi Subtilis ꝺ̃ in ꝺ̃ et tñ ꝑ̃ Vi
enti ut patebit ex ꝺc ꝺ̃ ꝛc.

Per Partã. Motꝰ. Intelligꝰ ꝺ̃ motꝫ ꝺ̃ ꝺ̃ et ꝺ̃ in
ꝺ̃ fecto Entis in ꝺ̃. Ex Vi cuius ꝺ̃ tendat ad ulteriꝰ ꝺ̃ ꝺ̃
etiã ꝺ̃ ꝺ̃ motꝫ ꝺ̃ Alterãs ꝛc. Non Intelligꝰ motꝫ ꝺ̃
sumpt ꝺ̃ ꝺ̃ in immanenti recepta in subo ut dict, ꝺ̃
motꝫ ẽ sensꝰ, sed Intelligꝰ motꝫ ꝺ̃ ꝺ̃ sumpt ꝺ̃ ꝺ̃
immanente sive recepta in subo ꝺ̃ sive ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃
ꝺ̃ ꝺ̃ etiã ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ ad Intrinꝰ. Partã ꝺ̃
manente. Sed ideo ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃

et seruante. At 22 Quentin on vi prius et seruando et nichil
fecit ad ꝓpositum. nam arbor ei ad faciendum ad mouendum
se suum et decorum et sum fecundi et apta nata, opportunitate
obi; id ꝺ alimꝰ mouet se decorum adeo vadere, sentꝰ adeo
sentire, intꝰ adꝰ mouet se adeo opportune obi ad vari
as sensationes ut ad videndꝰ et audiendꝰ ad videndꝰ alios viros &c
hoc etiꝰ facit agere homo ꝺ ibi hominem ut gaudeat celebrari
Angelꝰ ꝺ Angelꝰ est vi creandi ꝺ mouendi ad intelligendꝰ
et hinc obi aliquid cognoscendꝰ secundꝰ determ. sine secun
dꝰ etiꝰ determ mꝰ ꝓ obi ad cognoscendꝰ secundꝰ gradꝰ imperfi
ꝺ perfectꝰ secundꝰ ibi. Vnde determinꝰ ad diligendꝰ cognoscendꝰ
ꝺ habitꝰ ad obiectꝰ, sed etiꝰ ad cognoscendꝰ mꝰ ꝓ obi, ac inde etiꝰ
ꝓ intellectꝰ sui gradꝰ mali vere. secundꝰ hoc ꝺ perfectione
qui grande bonum vere. vitꝰ ꝺ vita ipsa et ꝓ ꝺ ipsi ꝓpinqui
mi ipse vita est. Gravitꝰ ꝺ Deꝰ nunc. ꝺ ꝺ mi mente mentali effectꝰ. gaudij
terra charitꝰ etiꝰ et declinant obscurꝰ vincentꝰ a ꝺ vincitꝰ, a ꝺ gaudio
et misericordia grauia ac leuia mouent versus eadem bona. nisi
solꝰ gaudꝰ vi contra bonꝰ et status mentalꝰ, tantꝰ etiꝰ aqua calefactꝰ
qui ꝺ mouetur ad fervꝰ accipiendum ꝺ obiectꝰ feruore et ꝺ
debito ꝺ amꝰ ꝺ mouet motu progressus ad ꝓ ꝺ ꝺ ꝺ volumus
ꝺ vincitꝰ. Et vincitꝰ ꝺ sit ꝺ a ꝺ gaudio ꝺ vincitꝰ
Collige. nunc ꝓ affectꝰ a ligit mouere qui ꝓ fectꝰ ꝓ ꝺ et ꝓ fectꝰ
sequi ꝺ ꝺ intro et quo magis ꝺ ade. Et ita planꝰ mi fectꝰ
modꝰ et ꝓ fectꝰ mouent. Et mouent ꝓ fectꝰ sequi ꝓ bitatem et
augmentꝰ sed mouent se ad ꝓ ꝺ qui ꝺ mi indiget et ꝓ ꝺ et author
ꝺ deinde mouent se ꝓ formꝰ nec ꝓ. quare qui ꝺ mi ade
se pure ab obiectꝰ. Vnde ꝓ fectꝰ dicitꝰ mouere ꝺ ꝺ ꝓ fectꝰ
ꝺ tendit et dat ipsi formꝰ sunt sagitta ꝺ ꝺ ꝺ
ꝺ ꝺ ꝓ fectꝰ viuunt. qui habent se ꝓ forma ꝺ ꝺ
ꝓ

rtyy re mouent ab intra hoc cõ et Angely mouent dñ. hoc pos
ad ri intenta ordinando medijs ad finẽ, et p formã horũ dñi tñt
Logr̃ Deceptionẽ ꝓ dñi tractatũ sensitiua. vel tñ hoy et thaglay
mody viuendi t̃ p pecty multũ dofced amodo Nuendi Deo p gr̃ia ut
solidarenta pateb̃.

Colligo 2do Deũ posse ad rtũ edẽ finẽ rtyy ꝓ cõ Vtatiua
actu nro ouenit cum ibi dofcio Vtũ data.

Colligo 3tio Dñm posse ꝓpetuũ hoc loco mouẽ cõ Vtã in
actu nro ꝑ dñm adue dñe ordinatũ dñi etiã ꝓpetuũ p ordinem
ad motũ locale. mouẽtũ motũ locale p ordinem ad potẽa ꝓpetua
p gr̃ã nãd habitũ in animabili ꝺ electabili mea.

Colligo 4to Dñm Augustũ dñi rationẽ ꝺ ꝺeem intelligibilẽ
cõ Vtã in actu nro. Ita p duas rationes ꝺeem et p duã ꝺei in nro
mentẽ dñi ꝺucentẽ

Colligo 5to Deũ actorũ quid ꝺucunt ꝓ ꝓpria in actu nro ut tale
cõ Vtatiles in actu 2do. Nego ita dñi Vltio Sensatio

duo immanentes ꝺeem intelligibilẽ habitum mentis Vtutis augmen-
tũ dñi in nro hũ dones ꝺ Vtates in actu 2do hũ ad p gr̃ã nãm ni-
si ꝺ actus arbitrij alicui agitur unitibili, et ad p gr̃ã particip
nro ꝺiuĩa reuniẽ hñi. Ita et mouẽtes nãd habitũ et
cõ determine gr̃ãtũ.

Quod Dñs nr̃. ꝺ p̃sentia accidentaliter in actu nro adhuc

Propo 2da

Habitus mentis ꝺei mentalis ꝺei, ꝺei intelligibilis, ꝺei actus ꝺ actui
habitus ꝺ Vtũ accidentalis in actu nro Ita ꝺ ꝓpria rationem
tia Vtũ subsistẽ quid mediantibus illis ꝺucit actũ Vitalis

Propo 3tia

Habitus mentis ꝺei supernaturalis ꝺ Vtũ accidentalis in actu nro Ita ꝺ gr̃ã Vtã
le ꝺ cõ aut ipsa cõ aut Virtus infusa ad hoc Vitalis Virtus

quia non tamen recipiat in anima sed ex natura sua sit ordinata ad subiectum
vivendum anima ab operibus eius exigitur ab anima tamquam [illegible] vero [illegible]
di se per intra. Sed habitus supernaturales neque sunt ipsa anima nec virtus
intrinseca modo explicato quia habitus supernaturales non sunt vitales ac
cidentaliter in actu primo. Hinc operationes provenientes ab habitibus supernaturalibus
licet recipiantur in anima causentur ab ea etiam efficienter tribuuntur soli Deo
tamquam causa principali, anima vero ut minus principali.

De speciebus sensibilibus dubium est inter philosophos an sint vitae accidentales
in actu primo probatur quia dici eas esse vitas in actu secundo ut in dicta
dictum est principium vitale dicitur esse aut ipsa anima aut virtus intrinseca anima id
est ex natura sua subserviens anima in exercitio actus immanentis. Tales
autem sunt species sensibiles

Quaeres Respondeo ad actionem immanentem ut in eadem entitate recipiatur
a quia oris. Respondeo quidam esse actiones tales immanentes ut intellectus [illegible]
non requirit tamen ad omnem actionem immanentem hoc, sufficit ergo ad denominationem
actionis immanentis quod vero recipiatur in sparte effectus sui principii effectivi
ut sensatio vero recipiatur in sparte integrali eiusdem principii. Ut Natura
vero denique quod recipiatur in sparte quam in principio suo effectivo constituit
compositum accidentale ut actio [illegible] [illegible] quia recipitur in materia quam in
[illegible] [illegible] constituit compositum accidentale. Nota hic quod aliquando
manens aliquando sit simplex remanatio per quam passiones emanant
ex essentia ut [illegible] ex materia alia pars actio per quam effectus distinctus a passionibus
perficiuntur cuius actionis non prioris vivens in actu primo dicitur esse principium.

Solvuntur Argumenta Contraria Sententia

Ad primum. Deus est quidem incapax motus proprie dicti a quo aliquid
denominatur proprie movens tamen motu latissime sumpto quatenus [illegible]
seipsum saltem [illegible] ad suos actus, et ideo perfectissime vivit imo est
vita ipsa.

Ad 2dum. Ad 3um. Plantae enim per nutritionem ita movent alimentum seu
alterant et transmutant ut etiam moveant seipsas dilatando
porosas

poros ad alimentum intra illos suscipiendum et movendo fibras ac organa data quibus a natura ad dividendum et dispertiendum alimentum similes cum motus exercet. dum similem sibi plantam quam producendo ex se et imitando semen

Ad 3tium. Patet ex dictis cur quidam substantia non viventis operatur immanenter

Punctum 3tium

Animam viventium sit ne omnes divisibiles in partes homogeneas vel heterogeneas

Videtur amo animas viventium saltem perfectum esse divisibiles. Probatur. Si esset divisibilis anima vel equi in partes integrales sequitur quod in capite vel alia parte equi non esset anima illa parte quae est in capite non viveret definitio anima nimirum non esset actus corporis organici sed solum unius partis seu organi. Sequela est falsa. Ergo etc. Probatur. Sequitur quod pars anima equi potest aliquanto tempore perdurare in pulso pede equi sicut potest durare pars anima lucertae. Probatur. Sequitur quod partes animalium perfectorum abscissae etiam notabiles possunt reuniri animalibus tam eiusdem quam diversae a se speciei, sicut quae ad plantarum sunt divisibiles ideo ramus abscissus potest reuniri tam eiusdem quam diversae speciei in arbori sequela autem est contra experientiam Ergo etc. Probatur. Si equus pruritus in una parte corporis movet aliam partem distantem Ergo in omnibus partibus eius est anima eadem divisibilis. Probatur. Si anima perfectorum brutorum sit divisibilis sequitur quod magna anima erit fortior quam parva, magnam enim plures habet partes quam parva experientia autem ostendit contrarium Ergo.

2do Videtur partes animarum animalium esse heterogeneas hoc est diversae naturae sensus. Probatur. Si essent homogeneae quae heterogeneae sequitur quod quilibet pars anima quantum est ex se potest esse in alio membro vel quod pars anima pedis in oculo et e converso, sed sequela admitti non potest. Probatur. Alias singulae partes dicentur determinatae ad informandum huius et non alterius partis, sed terminum autem tale non assignabis. Probatur. Partes anima divisibilis habent diversas species operationes in diversis organis ut visionem

audione. Ex: differunt mr se spec. Ex diversitate em spectum specifica colligitur diversitas specifica propriorum ut ex diversis spec. oppositis colligimus bonum vel esse spec. diversum a verso. Pr. Ptes aut divisibiles determinant sibi certas dispnes, eas diversas vel partes aut in capite exigit diversas dispnes et diversas partes aut in corde. Ergo ptes divisibiles sunt diversa substantia. Pr. Si aut sit eiusdem rationis aut singulis ptibus seqs quod potest omnis identificatio aut sint in omnibus ptibus

Respondet

Difficultas pcens procedit non de divisibilitate aut in ptes esse physicas hoc est in materiam et formam. aut enim non componuntur ex materia et forma sed de divisibilitate aut in ptes. Integrales hoc est in tales quod ipsa entitas aut integrant. Procedit etiam de divisibilitate aarum omnium vivent: pter hanc (nam de hac aut infra determinabitur) quod aut vocatur materialis. Et quia resolutio difficultatis multum dependet ad determinare conceptus rei materialis, ideo hic breviter in amis exponens. Ante omnia autem secundum est rem materialem seu corpoream non esse idem quod corpus. Quia corpus minus late patet sed enim compositum substantiale aut materiam, at esse rem materialem aut corpoream potest convenire et aliis. Albedo enim vel est res materialis et corporea et tamen non est corpus.

Propositio Ama

Probabile est conceptum rei materialis seu corpoream consistere in hoc quod res materialis seu corporea in communi sit illa quae exigit extensionem et continuam ptium extra ptes seu quod componitur ex ptibus integrantibus extensive. Seu quod exigit ptes extra ptes. Conceptum vero rei spiritualis in communi stare in hoc quod res spiritualis in communi sit illa quae non componitur ex ptibus integrantibus extensive. Seu quod non exigit ptes extra ptes. Ita Vasq. Hur: Pbus Bonitas horum conceptuum. Quia hi conceptus omnes soli et supra rei materialis et spiritualis conveniunt distinguitur inter se res corporeas et spirituales ante factum existentes quae possibiles dicuntur et possibilis his conceptibus ave materialis et spiritualis non sit assignare.

n̄ sit assignabilis ullus exceptus quo differant inter se res Materiales et spirituales ut considerantes patebit Ex. &c.

Dices n̄ repugnat rem spiritualem constare partibus intensio: Ex. etiam n̄ repugnat eandem constare partibus extensio: Ans certum est quod gratia habitualis talis et talis consequitur partes. Sed non videtur ior ratio partium extensivarum quam intensivarum. Sed partes quae intendunt rem spiritualem possunt eam extendere, hominum universum continuatione gradus gratiae. Sunt enim maneret gratia extensa et partes quae intendunt illam extendere ut Conc. Andre. Ex consequentia et probatione in una Alias sunt ad unam lis capax est accidentis intensibilis sed constantis partibus intensionis sic est capax accidentis extensibilis sed constantis partibus extensionis. Sed probatio Ans nam gradus intensivi rei spiritualis et sic ponentes unum iuxta alium cum n̄ sint in se extensi n̄ possunt facere extensam rem spiritualem. His praemissis ut iam determinatis de difficultate proposita sit.

Propositio 2da

Ad Materiales tria vegeti: florum plantarum sensivum in perfectum viventium ut lacertum in o et perfectum ut equi bovis &c. sunt divisibiles integraliter hoc est in partes integrantes ex pulsione. Ita dicit Philosophus Thomas. Probatur 2a ostensio ad materiales propter unam educens de potentia materiae Ex. dicit esse divisibiles integraliter extensive. Probatur consequentia. P. Quascumque formas sive accidentales sive substantiales ex subiecto divisibili novimus educi tenemus divisibiles esse et divisibiliter subiecto. P. forma indivisibilis n̄ potest educi de potentia subiecti indivisibilis, ita plures causa totales materiales actu 2do habere, educeres enim tota ex corde tota ex cerebro tota ex iecore. Ex his ergo partibus utique ex causis talibus 2a talibus. Sine quibus pro hac accidentia esse Ex. &c.

Probatur 2do Experientia videmus enim vitem dicendi et estranguam propter vivere et si applices terram defossam, nutriri. Item videmus vanum arboris decisum trunco alterius arboris insertum ibi nutriri et efflorescere; multorum etiam vermiculorum ut lacertarum partes secta vivant, n̄ tantum in loco movens, sed etiam si pungans

Arbores. Si vbum cuius sit vsta ea ab equi ut pote formaq; sectoris qui
ab lacertis, magis in corpore in formabile dependet a pluribus diuersitatis
et regit comerarum spiritum ac vere organa apparatu qui sensus
deformat pter ea quae a viuente q fuit. Si stirps sit rigida et
garritus. Nam qui rami arborei pfert ramis arborei si mi cadi li
ui pluras ab sed hoc qui arbor vere seminale cubancea et virtyra
viua. Si q fuerat pro sua pte qua qui uti rami abscisi etia ad
seminandi. Et in ea virtus seminale si a diuinandi pte
hi, quare pter ab ea abscisi si hat qui reuiuiscant. Non
stirps si em magis. Mag ea pte diffunta si quoniam vix pduciui
bilis ad ded ex. imaginatiua potea. Scatiente cum dolore in una pte corpo:
spiritus transmittans ad dedi imagines qui p tactu ag humidum sal
ony dq uenions omperat toti corpori ut toti separatu fugiat si
Ethi cuius c sigla. Utrq; in garitu ioi ea sportos qui nor q si
ti aligado atingat aim nore ce portiori ioi id refundi ad ii.
meliores spiritus ad qui ea melior pabulo natrans. Si ea
ad magi si ming forte hoc idco q grad vegetandi magni
corpi ogi magni spiritus vitalis pauciores ent ad parua
corpi. Cum di. magni corpi si dmpi hat sufficates spiritus si
q ioia corpi. Spatia dispersi spiritus ad i pui vel dilas tangui
dine.

Ad vbum. Arg augia q dicere gi pter ad duribus si magni
momenti. Omi Conc: sigla si non Determinauit pti singuli ad
ut formi huius et si laboriq pti a deo a principe ut ea una
sine qua deformi a sua natura, augeretq in q si sint mutilo
nris dni ce extrahe seu dni ce pfectis organis ut ce extra
alia. Si diuersis pticis. Conc: Articulo si sigla ad placui
dicendi ex diuerse - oppi si diuersis disponitis organis diuersi
pegni si aute ex diuerse oppi si coni disponitis ea compositio
utriq; si. Ea hoc si sit disp disposito a base. et sit re mem
q accidno reapa. Omis, exigit q de pio determite hoc, q ea oppi
quas dicit. Et ex modo si pponit fini dari aliqa ratio qua
coniungi quidi oppi diuersas sed si q requisi determite sedm
determite si pte si q partibus sui ut q ab q pio viuens

Punctum 4tum

Quotuplex è Anima in uno dato scilicet successive?

Respondet

Propoō 1ma

In progressu gnis tam hnis qm aliarum perfectorum et imperfectorum n̄ datur successio aarum sed fatus hnis informans 1mo aā vti, fatus vo aliarum aliorum aā sensitiua contracta per differentiam illorum aliorum. Ita dicit Recentis.

Pbr 1mo Qa in morte hnis et aalis n̄ das successio aarum neque cum abscedente aā rnali producens sensitiua, nec abscedente sensitiua bene producens Veget. Ers etiam n̄ datur successio aarum in progressu gnis Pbr Vega. Qa sicut paulatim producunt disposiones propter aam ita paulatim expelunt. In illa Ers destructione disposiones successiue preueniri dicit ad talem disposiones quae est incompatibilis cum aā vs rnali et sufficiens ad sensitiuam. Et Russus preueniri dicit ad incompatibilem cum sensitiua et sufficientem ad Vegetiuam. n̄ secus ac in 1ma productione disposiones preueniri debebat prius ad gradum sufficientem pro Vegetiua et insufficiente pro sensitiua et postea ad disposiones sufficientem pro sensitiua et insufficientem pro rnali Ers. &c.

Pbr 2do Nulla est necessitas admittendi aarum in progressu gnis Ers n̄ est admittenda. Ans patebit solutionem obiectionum. Ex his.

Inferes. Embrionem in nra sententia nihil aliud esse qm maiorem fatus organizati n̄ dum ultimo ad aam, quam maiorem informans forma seminis

Propoō 2da

In uno aato una tm das aā, Vnde n̄ dans in hne 3 aā loco et subdistincta nempe Cognoscitiua in Cerebro Concupiscentia in Hepate Irascibilis in Corde, nec in aalibus alijs das Veget. simul cum sensitiua, n̄ dans ite 3 aā in hne et 2 in aali secus penetratam. Ite n̄ dans 2 aā intellectiua in hne, sed in hne una tm das aā intellectiua et in quouis aali una sensitiua sicut in plantis Vna Veget.

Pbr Vnde. Qa n̄ sunt multiplicanda entia absque necessitate, sed n̄ est necessitas ponendi in aalibus plures aās Ers: n̄ sunt ponendae. Pbr nor. Sicut aliqua est necessitas maxime est ob diuersitatem saluandam

in aliis, sed hoc nō sufficit q̄ arma eadem q̄ intrantis p̄ ei propriū vigetudi-
et sentiendi.

Una vtē substantia aīa ī hoīe p̄t ee aīam vegetū sentiē et intellegendi, discretas eē operū, nō p̄t poēst aīa bruno eodem q̄ cīpiū dimanare. Probatur cum Magistro vecto p̄ operū ī vitū poēdere diuersi et alij affectū. Et aīa vnē potentiā v vnē specierū v vnē alicuius principiorū p̄ determinū ad q̄ducendū modū hās operōs in hac p̄te huius et portea in alias in alia p̄te subiecti.

Obr 2do Aristotelis: Q̄ omnes quid ab aduersarijs tribuēdū diuersis actibus mutuo se impedientibus hoc nam sensus interna impedit intellectū, et econuerso intellectus interna impedit stomachi ebullitionē. Dr. Negat q̄ hoc omnes aīa bruta aīa habet.

Ad 1um Dicit q̄ vnde dicit sentiēdo vt aīa Vegetiua et sensitiua Aīa Veget: dependentia eē actū duū Corp: Organi. potest Geometra de aīa ita. Sicut actū duū Corp: Organi relatiua habet sensitiua autē aīa vtū Act actū duū Corporis Organi Aīa vtūm habet sensitiua habentis.

Ad

et aīa sensit: Veget: Q̄ includere potēt. Q̄ nihil habuit aīa Veget: potēt et sensit: q̄ p̄ cīpia potēt potius Veget: et sensitiua q̄ p̄ē formā subtilē agit q̄ potēt hī q̄ dicere operōs Vegetū: et sensit: sed hoc q̄ctet ad viab. Dr. hō cū includit potēt Veget: et sensit: aīa.

Ad vltū dicit dicendū de vētū a ligno Aristotelis exēplū: q̄ aīa pēd sua fruit Veget: q̄ri potēt operōs vt semīnis sanitū ac sanādi ea p̄ducū vt Intellectiua credet, nō q̄ dem semīnis vt sed ligne vegetū agentis hoc Dei virtē. Q̄ vt semoranta et q̄ sua sanitū ac ee. Q̄. Grecen q̄ p̄ē nisi sanitū dicendū est, est cū motū q̄ridam vtunq̄ paulatīm ab motū ad q̄ietē p̄t transmutari ad q̄ietē ad motū alterationis ydonū degenerare. Q̄. Quēs una cadē q̄ p̄t mutari ni a contrario ydonū degenerare. Q̄. Quēs una cadē q̄ p̄t mutari ni alias segnes aīa hac admissa sentia p̄t ēē una specifica. Dr. Non transire ni alias segnes.

Solvuntur Argutiae Contra Sentias

Ad cum[m] q[uo]d multoties successa narra[n]t mi hoc argutu videas et parui momenti. Imo ad hoc ho[c] explas imo ita ut stiles velut lapis p[ro]p[ri]j mouere. Vita planta ac sensitiua mi nobis ab[s]q[ue] anal hoc[e] p[ro]p[ri]j hoc operari vitales ac sensitiui q[uo]d ambas, ad alle[m] p[ro]p[ri]j mouere. Vita planta ac sensitiui mi nobis ab[s]q[ue] hoc[e] p[ro]p[ri]j hoc agere deinde sensitiui deinde animales. Quod si vitalis mi nobis ab[s]q[ue] vita duas sensitiue q[uo]d[a]m, istat ex ea q[uo]d imbe[n]e potest a parte appellatiua finem animae q[uo]d vegetat[iu]e et de ea q[uo]d agat ad actu[m] educere mi quo ad hoc ab[s]q[ue] anima q[uo]d ad q[uo]d mi semine hoc q[uo]d principiu[m] integrales et ad vitale sal hoc q[uo]d p[ro]p[ri]j inuenit aut principiat diuersos dissentes ad diuersos effectus quas q[uo]d sensitiui et ad hoc p[ro]p[ri]j q[uo]d ad vitales, ideo p[ro]p[ri]j operatum q[uo]d illam attribuit excercete primo Vegetiui q[uo]d sensitiui et hoc p[ro]p[ri]j q[uo]d vitales. 2do Occurrit dicendo. Autorem augeri, nutrire hoc actui tribuit agenti formatricis potest q[uo]d actuid semini et q[uo]d certum potest q[uo]d ad Materia[m] aut ad sensitiui et Vegetiui. Itaq[ue] q[uo]d mi absurdu[m] ante animam Vere. Et vegetativa steri potuit obtemperantia fugans ad intra calorem q[uo]d genitu[m] circum genitu[m] frigi. Ditans calorem nitumescens et vinq[ue] spiritu[m] circum genitu[m] frigore adstringens. In 3tio adducit axioma Antiquu[m] et de generatione mixtorum vedde accepta quid etiam aggatia duceat. Dum da vegetis mi ad p[ro]p[ri]j elementaty Vegetandi deinde sentiendi tum discurrendi

Ad 2dum Argutia multiplex simultanea. Nam stando sensitiua mi sensu deinde et diuina. Adhoc dicat duo 2 ad tempus mi Cane nare hic ho[c] diuersos inclinat sensitiuus dum ad mandibulam dum pars opposita altera ad mandibulam p[ro]p[ri]j cum et Castigonis. Nihil ho[c] mi pedes gaiamini cadit via sedet mi olmare ad obiectabile et fugiendu[m] mi enim sensitiui ipse vi pertin[et] ad hoc et obiectabile et adiacet fugiendu[m] mi alterius sensitiui ad hoc mi necessario aliqua p[ro]p[ri]j nare vim

Vide hic nota q[uo]d Aristot[eles] fugiam illa mi carnea et spiritu[m] dat obiectat dictamina vadentia electiones

electionē bonorū bēsecutabilū et cauē ineuitabiliū. Et alia doctrinā
na scientia & actiōē bonū hanc ultī ignorātē rectū vīū. Quapp etiā
dictamina regūlas pars superior etiā sensitiua hmis
mīnet de Agibus. Vñ Aug. vbi. Ē opīa & pīa dē sensus sentiget.
destīt ēt ē vnale. Et ad venīa. et Vegetat ut nic. C. vbi et dr Ē dēs
sognte & vegā. Ibi vbi Aug. Imo Vna ān uaū ētiā dē hīe ēē et
C. Vnum ēē fortē N non ut Aug. Ibi. Sed hoc hī ē ēē dēstīt ēt
N hī ē ēē dēstīt ēt dm̄ p̄ mēm C non et N vegā. In hīe Ar.
ē magno dēstīt ēē Vīuens, ēē sensitiuū et ēē Rōāle qm̄ in lapide
ēē dubīte et ēē Corporeū. Et vegatū dicat ēē ānāle p̄ter ho-
mē hī ēē subtīle et ēē corporeū. Ibi. Ita et ead. ān
hoc hīe qm̄ ēē Vīuens sensitū et rōāle. Ibi Et Aug. Mane
ēm̄ post mortē hmōi āe sensit. huiūt Vegetiua negt ōēs ēē
posse mt̄ p̄xīg ex arcere ogānā Vitales, nem̄ Vegetatē
et sensaōes hoc ēm̄ p̄ceūt ex defectu ogānoꝝ et spīrī
ē p̄ceūt qbꝰ negtāt ad hoc vt̄ p̄xīme ponūt elici sensa-
ones et Vegetūs Ibi Aug. Vñ et Aug. vbi Sade ēm̄ āe mandeie
ones et Vegetūs
cone. et cerebro ut dictū loc. ut in loco et vt̄ scribit Gg in addīōē sen-
suentiby quā addīōē ogānoꝝ aute dicerā in spīs p̄ter diuersas
diu p̄xīe ogānoꝝ in tecy ac cadāa sensit. ogānoꝝ diuersā ponūt
in oculo Aristo. diuersā in aure ēē

Punctum Stum.

An Anima ōēs Corporis p̄ies informet, ingbus operet Vitaliter

Videt qđ dīc n̄ Sed contig qđ in aliqa p̄te Corp. Organa vesiderent dē aut n̄
nullī ex antiq̄ Phō sentiebant & quia ignta asserūt quē vocāt Spongeoli
cenes de Corde exeunt cogūt malē cogit in sensy ān ēē in cerebro
qm̄ ogānā Cogūt malas. Ibi addūt qđ dicti authores dicentes. Et
dicat Rex in aliqā p̄tem

2do Videt Ibi ān inform nec sanguīs dulcis et alios i humores

P.R. Oes humores sunt Verum partes animalium quae non solum ad conservandum et tuendum
Vitam regraviunt. sed etiam ad integritatem naturae non secus ac 4 Elementa apud au-
gmentum Universi. Ergo in formam animae. In omnibus enim partibus propriis naturae
est una eademque anima. P.R. Sequitur dari in hominem formas substantiales partes
praeter animam, dari enim forma substantialis sanguinis cholerae &c. P.R. Lo-
quendo specialiter de sanguine hic movet, et toto corpore hac illuc obeirat
Ergo hic animam. P.R. Effuso sanguine confestim moritur animal Ergo &c. P.R.
Script: dicit anima omnis carnis in sanguine est. P.R. Sanguis est pars
principalis animalis. Et ideo fides docet sub speciebus panis sanguinem Christi poni
per concomitantiam, seu ex vi connexionis quam habet corpus humanum cum sanguine
sed pars animalis principalis in formam per animam. Ergo et sanguis. P.R. Verbum
Dominum immediate assumpsit sanguinem Ergo hic animalis Alioquin Verbum
assumpsit naturam 2 speciem diversas unam rationalem aliam irrationalem
3 Vides spiritus vitales animalium P.R. nutriunt. nutriri autem solis rebus
animatis convenit. P.R. Species rerum quibus sensus administrant functiones suas
in hominibus sunt spiritibus, sed hoc fieri non potest nisi animatis Ergo Ergo
4 Vides Ungues et capillos vivere animalium totius P.R. Ungues et capilli
crescunt idem omnem dimensionem non secus ac gramen quod idem omnes vivit
non solum enim in iuvenibus longiores sunt capilli sed etiam fiores quam in
pueris. Similiter et Ungues. P.R. Experimur aliquos in aquo motu consterna-
tos canescere intra spatium unius noctis quod non fieret nisi capilli
haberent intra se potos, quos vitaliter aliquos et humores suggerunt.
Ergo hanc virtutem talem attractivam et sequentem animam. P.R. Ungues et capilli habent eas
dem affectiones quas et reliquum corpus Ergo sicut reliquum corpus animalis et illi.

Respondet

Difficultas procedit precipue de animantibus. nam in plantis certum est omnes illas
partes quae vivescunt et augentur vivere. totam scilicet arborem. folia,
flores, fructus, radices et cortices, quae omnia per nutritionem augentur
in animantibus vero est gravis difficultas. Verum tamen partes an aliquid et quae illa sint
in formam animae. Ante Resolvere illius.

Nota 1mo Varias esse classes partium animalium. 2mo aliam vocant

esse

ptes ut Mēa et forma. Vbi ois Intrinsecus ut gdes Caput Mang
stio. Aliud nois ut ad vitam seruandam. Vte. Aliud ut p fectibilis
ut ossa, nerui, Cartilagines, denes &c. Vte. Aliud ut fert fluidum
& humores. Otio. Aliud medium inter solidum et fluidum ut
Medulla Cerebri adeps Caro. Mto. Aliud exercitantis et habitus
totius. Quo. Aliud pugnale ptes ut Cor Cerebrum hepar &c.
Aliud gradatorium ad gressum ptes gressum ut Crura pedes.

Nota. Vlle Nonnulli obiectum aiale exercens organum vitale
hoc est nutritionem sensationem & reliqua ptes huiusmodi
et quidem summario principaliter ad integritatem animalis.
Nonnulli ptes dicunt primarios regios ut hic, Organica, et ptes
ois Corp: Organicus et ut ait ibi mixtus a nra ad alimentu vita
deinde et reliqua quae animata & sana possit exercere vitae exercitia
ad destructionem et vitalis operis ois ait ibi ptes omnes organici
sua Incolumitate. pars aut integrans vocatur illa quae integrans
ad destructionem et vitalis operis ois ait ibi ptes omnes organici

Propo 2m2

Ad quaestionem mi dr, informat gdes ptes Corp: mi organici ad operatio
vitalis exercitij vita ut ait ibi diuisibiles, tota ois et pars ptes
sive ois mi insubtilis, tota ois et totalis gnis et ptes in format.
Ita omnis ois vitae antiqui dicti, praeterea vitae Xenocratis
qui in Vertice, Aristotelis qui in Cerebro Pharyngibili qui in cen
tri scalmi, Straconis qui in medio branchiali, & Erasistrati qui in pe
ctore et vitae Stoicorum qui in Corde et circa Cardiacum in
pectore mi organa collocati et Volucres.

Dato tm ptes. Ad ois ptes, exercentes actiones opationem vitalem
viuunt ois in formam ois ab ois in formam ois ab ois viuens
Vte sigmum ad aliqua pars Corporis mi formes ab ois ad hoc, ad in de
Vte exercens organes vitales Vte ois ptes exercentes opationes vitales mi for
mantur ab anima.

Vlla etiam pars ptis Ad ois Individuales Entitatis: mali et Inordinatus
et extensa e. Vel simpliciter aliquis ptes simpliciter singulis ptibus mali se
spondent atq adeo Vtrum in omnibus ptibus et partibus mi ptes. Iam
ad mobiles caret ptibus. Vt: in globul ptes Corporis dura est.—

31 Maij

Idem ꝙd Indiuible ⁊ vbiunq; totū ⁊

Propoo 2da

Ois gegales m̃ale ꝓtes Cor Cerebꝝ, hepar, ⁊ ōia organa sunt
endi vt Oculꝰ auris Caro, nerui, ⁊ ꝓtes solubiles ꝙd, ⁊ ta Carti
lagines membrana Cutis Venule, tendines Musculi Vene, arterie,
Dentes, Cornua, pluma auis ⁊ formary aa totū.

Obꝫ Deus illa ꝓtes in quib; exercet aliqa opatio Vitalis aut nutriti
ua aut sensaa in formary aa ut dictū ⁊ in ꝙa antecedenti-
bꝰ dicte ꝓtes vt tales m̃ quib; exercet aliq̃ ꝙdo Vitales. ⁊
nutriones ⁊ sensaones, imo ⁊ ad oppones Vitales vt mistetas ⁊ Dicte
dicte ꝓtes m formary aa totū, nec ꝓtes ⁊ membra ame ⁊ du
bui de corde ex hoc dicit̃ Viuere in ade indubitate, nec
de hepate m̃ ꝙdo ⁊ ꝓtes Sanguinis nec de cerebro ⁊ ꝓtes ei ꝙdo
g̃m. Imaginaoꝝ ꝙd ⁊ ones Vitales, ⁊ nutritiꝰ ⁊ Venulas discipulo ali
mentū. Ide de Organis dentrū patet ex Vnomquoq; nō oculo auriū ⁊ na
ris, tactꝰ m̃ Carne nerui ⁊ ꝙdibꝫ dictis. Et ide ꝓtes
multis pbꝫ. Ois ⁊ ꝙd nauard ꝓtes Viuentis et totes ac fundentis
structurā, Corpꝰ aut. deinde vere oriuntur vna ex ꝙrum differen hoc
⁊ nō ex ꝓtem nutritiuꝰ ⁊ ꝙd ⁊ almū ꝙdo Cor Cerebꝝ, hepar ⁊ gen ner
ua Artes. Dentes etiam ex sunt exijdo nad ⁊ ꝓtes aiāl. Hinc et magis
alimentū, vasa ꝓta ⁊ nerui et fibre ꝓtes ad diuersiones mēbra. Cornua
ꝙrum nō sunt nad ⁊ ꝓtes et dentū m̃ formary aa nō ⁊ negandū, Sodalis
modo docuerunt ⁊ de Cartilaginib;, membranis, Cutibꝫ. Dō nō hō
ꝓtes omnary aa alqd ꝓtes ꝙd Viuant ad eas Carnes ⁊ ꝓtes et oriuntur
ꝙd Vitale imo ꝓpreq; ex illis sentiunt ut ꝙz m̃ hua Cutis ⁊ tendo
gine ex peri m̃ ꝓt. Reginus ꝙrum nō ⁊ ꝙd dentes aa ex aliqua
ꝙdo ⁊ ꝓtes ꝙt nō ꝓt fieri ⁊ nutriꝰ positionē

Propoo 3tia

Quatuor humores, et spiritꝰ Vitales ac animales, Capillorū ⁊ et Vnguis, sanies
dentiū et loca nō nauis aa totū nec ulla alia aa dictos vsꝰ Vegetiuos.

Phy Ca zoter vtili illi nr phy exercet aliqd opus vitalis z nutrit. Et sic nō
sit quid transmuans cū aliis partib corp in totū. Nec quid ni et alimentum
viuentis in formaz ei totij. Sed q humores primarij non pertinent
ptinuta seu flegma flauedo seu cholera. Et atrabilis seu melancolia
bñ. Nec spūs vitales et aīales. Cū illi geāt vigor virtus semen et lac
si pris viuentis tales. nr phy nulla exercet operaz vitalis z quib
transmuans cū a phy partib corp et quid aliquid de alimēto viuentis. Et
nō in formaz ei totij. Phy nec de humoribz. Ca humores nō
nutriunt nec crescunt. seu augmz vitales per virtutes sanguinis sed
p iuxta positionē, una sint subtā corporis ob quā vna cum alia nō
transmuans cū partib solidis viuentis a quib. q sentiunt etiā ut corpa
e a quib oēs deinde pties etiā alimēti a quib, ut patet in sanguine. et pi
rista &c. De spūs phy etiā vitalib et aīalib phy. Ca hi
subtā nō differunt a sanguine cū nihil aliud sint q tenuissima
partes sanguinis defecati. Licet &c. sanguis nō autez nec solis
nec stellis cū partib earū etiā et spūs vitales ac aīales, &c
patz nulla nr illis exercet operaz vitalis. De cerebro et virgine
phy Ca nō nutriunt nec augmz ppria loca et abstracto suscepto
mitus alimēto et in eoz substātiam verso, sed p iuxta positionē
Mēa illo ad vitales p ea tūc agenda. De vocali Sacramentali, ideo
pā et superflua et reiectanea. De semine etiā phy Ca semen ex
superfluo alimēti efficit hoc et expurgando huic ad sibi exactissi-
de coctione et debiti quid requirit nō ad vitā sed ad speciē nutrimēti
tm ut mā gen. Deinde semen gen dicit nr viuentis et ois
mis nr illo spūs vitalis. Deinde de lacte phy Ca lac generat ex
sanguine. Superabundanti et ordinato ad alimentū corporis viuentis
et id ut a mā nr spūs, et nō vt subtā p virtutē nr omnes alij phy
volūt de vita &c.

Pro Meliori Intellectu Dictorū Notanda vt Specialia alia
de phy illis q̄ in dicta facta ē mentio. Primo de
Corde. Cor nr cūi generis generis hoc ē adeptato breuiq

Sed simul latius quam in aliis animalibus. Sed est hic in corpore extremitate superiore acuminatum devinens declinat in partem sinistram quo alimento utitur partibus sanguis tenuissimis. Ex omnibus partibus in animali est calidissimum. Quia in eo est materia spissa et densa et bene compacta in qua calor fortiter recipitur. Et quia cor suo calore temperat frigiditatem cerebri. Cordis magnitudinem in animali ordinarie sequitur magnitudo quia calor naturalis egrediens de corde consumit humiditatem aquosam quam convertit in pinguedinem. Unde saepe mulieres sunt pinguiores quam viri quia habent multum de humido et sunt non ita calidi cordis ut viri. Comitas etiam magnitudinem cordis in animalibus timiditas ut patet in lepore. Ideo quia calor est diffusus et dispersus et non potest calefacere sanguinem ad ipsum securentem et sic timor gratia. Quia in autem cordis animalia sunt audaciora ut leo quia in parvo corde calorem bene adunatum et vehemens, et sanguis adveniens dum tangit ipsum citius calefit ac ad alia membra movet spiritu calefactivo mediante qui audaciam tribuit. Sed membri dignitas communione et influxu necessitate distinctus magis locus dignitatis tribuendus est cordi ut benefica sumeque nostra eius vis ad omnia membra pertinens ostendit, distribuit enim per totum viventis spiritus vitales in omnes partes et propterea reliquae partes dependent a corde indispensabiliter unde spiritum vitalium. Hinc etiam cor vocatur fons et principium vitae et illo affecto ordinaria confestim interit animal. Quia nempe corrupto principio nihil est quod caeteris quae inde pendent possint per bene auxilium. Ideo 3 potissimum vinculum vitalium instrumenta agit cor et suos influxus dispensat per totum corpus. 1mo per venas per quas substantia viventium subministrat a corde sanguis in omnes partes animalis tanquam nutrimentum illarum. 2do per nervos per quos requisitus spiritus ad sensiones dicti animalis dicti animalis dispensans a corde. 3tio per arterias per quas calor spiritusque requisitus ad opera animalis subministrans. In solo hinc cor collocatur ad sinistrum latus ideo ut calor cordis temperet frigiditatem splenis, nam splen est sedes melancholiae quae in sinistro latere collocatur. In solo corde est per excellentiam sanguis

nam, color albus

2ª in eo sanguis è tagm sanguis m̃ p̃prio loco essat in hepate. hinc ol oal carent corde nr nec bibe p̃ portantes cibi ad sanguine. ut post m̃ manet. Ad mag nigri morbi in corde unde morbi qui vocant cardinales n̄ tam in ipso corde q̄ circa ipm cruciat grauiq; cu ob magnam uenia dolent sanguis illi thorq; cum pulsant violenti motes causi rubiginis uicina affrontis.

3tio de Cerebro Corpus cerebri albam humida ac frigida. Unum gñ frigidi et frigiditat aut mater d abedinis q̄ circa ipm post recipere in se spiritu fuscitudo colorum. colorum.

Sanguis color albus d maxime simplex hec d facile ad iungibilis ad alios. Humidus ideo ut facile recipiat impressiones. 2ª humidi facile d receptiui impressionum ut potest n̄ diu qui facile ni se recipet frigus sicut. Frigidus ideo ut cito frigidet, tempores calor cordis et ut cito ab ipso nutriatur ne pa-cetur sanguis nam ni calidi cerebro timerent frigiditati cerebri nocy nocumentum ut videre d in phrenetici qui ex nimia vi calefactionis cerebri p̄ frolentas et anxias impressiones plurimum solent vigilare. Sed uide nec d ni in formis in quib; duby frigiditi nobis uelipse efficit ut cito maligno calore cerebri, magis ordinarie cerebri ni debito hic ipse offendant. Sed magis ni uiris qui in flemmatis commendant illud 2 membranula quod una intumescit et proxima cerebro circa ipsi mater. Altera d uita Vicina cerebro sub quo causa capitis pa-rum dimoti et solidior vocat dura mater. Multos dolores cerebri gatus Unde hi qui in capite vulnera, et membrane et ipsi cerebri, ipsum nanq; cerebrum d utendo calidus ut vita ad eum sensus ab eo nam recipiant, et minime offenderet ut (Reginald ipsius ait primates) vita. 4 modis sanguis cerebri sunt q̄ oculos ad agilitatis humoribus. vide q̄ aures a melancholia Stio q̄ nasum a Cholera 4 q̄ gustus a flegmate. Animal cerebrum ni alios ptes cerebri valeat ni ligari capite ut ni digne sentiat sensu.

Stio de Hepate Hepar d officina sanguis et immutatio-nis ptuarius a quo albus post eius coctionem et venas quod a corpo-rum motus cordis dispensat, ut tandem q̄ nutrimentum ni substan-

vsum gratiæ et delectatio ſ. Cauſ. Corp. ingeritur dolorem, et lentor
promouet. Melancho. autē dominante. ſpt hōō ſigni tarditatem lentorem
tonitu moroſi hominis, plurimi. Colorē nigrum habet, ſitim molestam
cholam, et inſtantes cholericos, eſſent hūi grudendē nigerrimum
ſedentē ad artes et ſcias, a pte ſumoſa.

5.70 De Spiritibz. Nāe ſpiritz in dāb intellige corpz ſtam aereum
ſimile vaporibz, tenuiſſimū mentemq; exprimūt. Rare ſpiritz dolcedē in humidis
indicant dē calorē et tenuē quid ſ in corpore viuentis calo et ſme de prie
deu inhabitē. Subtiliorē grundē ſtantē ē in ſ. quā ſpes ſpiritz. Cali
diſſimi ē omū primo in dāb ſpiritz. Et ſ. tenuiſſimi et vaniſſimi. Et
ſm calor qui ē in corde valde mouet ſpiritz qz ſpiritz in toto corpe
ingrē. Vehiculū gdam. Duplex ſpiritz dāb. alby minatz galby ad
centetz. Sanitz vocat qui in oma ei gne operz a prate, eduen
te ei ille qui desiderio calorē aeū, in corpore viuentis et ſ. nortiū
in corde gignz. Idem in cerebro et corde ſ. pcipue hi ſpiritz ad
ptum. Fertile gndē qui ē corde diuinat vocat Vitalis ſpiritz.
Et in corde. oriz qz vitā ſ. regit. Et ſm gnalē Vitalis subſtat
Ille vo qui ē in cerebro appellat aiale. Et inſtrumtū vt ad quas op
nes, ſenſaones mouet et motz. Dicunt hi ſpiritz esse ſubtiles
accidentiz. Et mouet ſpiritz Vitalis ē calidior et siccior ſpiritz
calidiore contēti in qua gignz. aiale vo minz calidz et humidz siccz.

5.70 De Dentiz. Dentes ſ. ei dē tpe mittūt ſpiritz. Hinc dicit.
Sparas eos ſpiritz, de qb in dē pte dnt ei valde similes. Spiritz
Valde ſorgidi circūdati, albi, et solidi, qui vocat indecenter ē opa-
rcio q; dē. Pleres regulariter ē dentes qz ſpiritz multiplicat. Hoc
autē ē pptor multitudo calorē et sanguinis qz abundat in illis
pbis qz in mulieribz. Frequenter dēb inū ona ossa ei ſpiritz
Vitē. Et alias ſ. veneream noſticando et molendo. Qui dēb dentiz
in tor ossa ossa decrescunt, qz gressus ex humore naturali
gttē dei in chē venas et augez. Hinc autē ossa grossa in ma-
mudo radicali. Et die grossa in vtero matris. In diuersitz dentiz

anteriores, adyn et dentes resunt nᵒ trᵒ molares et hoc ꝑpter de ꝑfectᵒ mat
et ꝑgrit. Tᵃ dentes anteriores ht acutᵘ ꝓsteriorᵘ lat. Item ideo
ante anteriores ht acutᵘ. Tᵃ ad illos ꝓmet ꝓmittere cibᵘ ꝙ ꝑveniᵗ
ad lat. Tᵃ illos ē comedere et masticare cibᵘ. Qtᵘ ht dentes
a nāo dabᵗ gndar ꝙ ꝓ defendāᵗ virtar ut cꝫ ꝙ ꝓ ꝙ
dam ꝫ ꝙ ꝓ ꝓ ꝓ ut cꝫ ꝙ, ꝙ dᵗ ꝫ ꝙ ꝓ ꝙ
bᵗ. Non dᵗ dabᵗ hāᵗ dentes anteriores, sed cōmūtatᵗ ad
ideo qᵃ Maᵒ qᵈ transit mᵗ cornua ht transit mᵗ dentes. Vnde
talia dabᵗ nᵒ ꝓt bene masticare cibᵘ hᵗ ꝫ stomachᵘ. Item
ꝙ mutant cibᵘ mᵗ ad recꝓcandū ruminando. Alia dabᵗ habent
ad dentes ut hᵗ de et agneli, aliqua bne dabᵗ ut bues. Ideo qᵃ non
ht deficit in nrijs nec abundat in superfluis. Et sic qᵃ alia dabᵗ
stat in gastᵗ exitᵘ ex Ventre. In dᵒ dentes nascunᵗ dabᵗ dentes.
hnō autē qᵃ mamillis matris nutrim ꝓt ad ꝙ ideo carent den
tibᵗ ad ꝙ. Aut ꝙ dentes. Ideo qᵃ mā dentiᵗ transit
in rostrum. Sonte nᵒ decidunt dentes etiᵃ in senibᵗ sed ꝓb de
fectᵘ humoris nutrimᵗᵢ ex medulla qᵘ illa ꝫ ꝙ tras manat
ht submaᵗ ꝙ, ꝫ ob exuberantᵉᵐ humoris ꝙ ꝓcrementibᵗ hui
ꝓtuitᵘ qᵘ et necessᵘ qᵘ alligat dentes mox et ꝓpter hoc corrupt
ꝓcretiᵒ sues. Non sic habᵗ cachᵗ dentes nec bobal. Item dabᵗ
qui dentiᵗ dr nᵒ ē nᵒ ipsis dentibᵗ, sed nᵒ ꝓbᵗ ꝙ ꝙ ꝙ ma
xime. Ante nᵒ mittᵗ dentiᵗ et nequᵘ. Qui qᵃ valde teneri ange
ꝙ ht et debita humore vegetans grauine patuas et debat
Ruᵐ Rubᵗ ꝓtᵃ breuitᵉᵐ ita ꝙ. Caro dat ꝓbatibᵗ
ꝫ dentiᵗ ꝓtes corporis melliores. Rubᵗ sunpta ꝫ ꝙ dᵗ
Carnes qᵘ ēmᵗ ē nᵒ nominatᵘ qᵘ ꝫ electis nutritiua. Ventriculᵗ
Vterᵘ et stomachᵘ. Alia vocat Caro ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ vocatur
qᵘ habitat ut Cordis pulmonis secoris Cerebri, Intestini &c
Item vocat Caro glandulᵃ duras dentibᵗ qua ꝙ
ꝓtra ad ꝓcreᵒ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ
ꝙ ꝙ ꝙ

spongiosa circa radicem linguae ac humores oris aetatis appellatur.
Corpus Lacertosum et Musculorum quod itinet musculos et omnem substantiam in-
cutem et ossa undique sanguine confusum. Cartilagines sunt medium quid inter
Carnem et ossa molliores ossibus duriores carne lubricae leves, et ad
modum chartae in cutem extensae unde habent nam Cartilagines.
Vincula seu Ligamina sunt partes albae ex sanguine solidae et duraeque
minus tamen quam Carthilagines dicuntur ligamina. Quae ligant ossa et ar-
ticulos ne dissileant in motu. Nervi sunt partes nam magis terrea
frigida siccae oblongae albae rotundae teretes, et quae difficilius
inducis. Tendones dicuntur certae partes aliquanto duriores.
Sive quae obtendunt ossibus, sive quae potius flectunt membra et exten-
dunt. Musculi sic dicti, quod parvi muris aut lacertae similitudinem
habent. Ubi stant partibus principio quasi capitis medio quasi ventre fine
quasi cauda. Venae et arteriae sunt substantiae eiusdem cum nervis figura
oblongae partes veluti rivuli dispersae et admodum canalis quidem.
Discrimen inter illas hoc est. Quae arteriae sunt duriores venis et cras-
siores. Et quae arteriae usum habent diversum a venis nam vena ali-
mentarium sanguinem per corpus distribuit. Arteria autem spiritus
seu tenuissimum sanguinem calore vitali cum ceteris partibus submi[illegible]
Membrana et cutis sunt opprimenta et quasi tunica corporis [illegible]. Cutis
quidem totius membrana vero partium singularum et [illegible] viscerum
venarum &c. Duplex est cutis summa et exterior et infima
seu interior. Plura supra his et reliquis partibus corpo-
ris organici videri poterunt apud Aristotelem de partibus [illegible]
Nota hic quod non omnes partes ex [illegible] quae informans [illegible] sentiant [illegible]
vivant [illegible] probabiliter sensum nervus ob defectum mollitiem ni-
mium [illegible] et siccitatem. Cartilagines [illegible] non differunt ab
osse nisi [illegible] magis et minus duram. Ossa autem [illegible]
sentiunt non sentiunt. Item ligaminibus nam etiam similia sunt ossibus
multi quoque et probabiliter venis et arteriis sensum denegant

Solvunt Argta Contraria Sententia.

Ad 1um. Scripturæ Sacræ nec Evangelia nec Actus fuisse aperta
Patribus, ni Evangelia aperuerat quod ea intus portas ad prophetas,
ideo Matth. gloriose
gloriar dicens mundum dñi obtinere locum paradisi. Actus autem ut ait Dionysius
sentiunt Ecclesiæ locum subtus altare accepta sed quia ad gaudium
de qua inebriatur Psalm. Hanc vide statuit in Corde. ut in oriam Vitalium
Spiritualium, principia de fonte.

Ad 2dum. Virgo Sol accepta humanitate dilucida est. Quia non
ejus ad ora dat sit unus subtilis aequus corporeum et pluvium atque
pes ni habitu quia sese hic humores. Ille Sole Sol Quia formet subtilis
partialis Intellectus formad formatus quia mad quasi simul in formet da Virg
Vivantis quia sole formad ad mutuus anobis Stan Dist. Cunque mores
ad Spiritu hoc ad ea Spiritu Virtutis C mores ad Intra N Unde
ad est accepte ad Vitam. Ille N Virga Solum ea Stadio in formis ad
Sanguine ea Spiritu recipitur ad Vitam vita ad Vitus Qui Stadium ea Vitus
sed qui maxime fovet naturam calore quo desiderat ad extinguis. quia
qui Vita vita agitur calido et humido Ille Virgo ad Vitus exhaurit
qui Vitus vita ea in Sanguine ni qui vitus in formet Vitus qui de
pendet abilis ut ad aliquid vitus recipitur ut in formet Corpus. Dicit
mis regulis Qui ad recipiens etiam Deus ad Spiritu. Stadium Dist. Intra Sanguis
pars spiritus vita, hoc est mia ad sensuale Vita vita Con.
pars spiritus hoc est agita ad vivendum N hoc in Spiritu
attendis. duæ gaudia ea aliqua pars Vitæ. Qui Intellectualis Vitus
fidei sed prior dum Vitus Intellectus pugna sanguine pomi
dimittentia. apud C Stadio N Virga. Quia ea C Peccatum qui
repugnat spiritus sanctus divina mea Spiritus explebant
ordinata ad mala Vitus ut ea Instrumenta mundo
id est ob Ecclesiæ aliter mea Invocabo ut dum sives et specialis
Officia ad sonum divina, Vitus ut Vitus Vigarra ad regnum qui
spiritus ad sonum dum ad qui subito ut male ordinata ad mea
vitus et sensuale totale ea Spiritu omnes Spiritus. Ille subito
si plumam

et 4 humores

Ad 3tum Dico 1mo spiritus vitales, non nutriri, nutrire propria viventibus sed in propria. Quatenus afflata aura tenuissime sustentans ac reficiens. Dico 2dum species rerum non in esse ita spiritibus qui pereunt in illis existentes potentiam sensitivam edant suas functiones.

nam non potest aliquis ex illis a iterum sentiendi dicere. Quia species et potentia sensitiva eadem subiecto inesse dicunt potentia vero sensitiva in ipso organo residet non in spiritu. Deinde spiritus admodum instabiles et fluidi sunt non possunt Ergo diu species rerum conservare, et tamen experimur species rerum diu durare. Solum Ergo dicendum est ita spiritibus excipi species ut tabellis tamquam bacillis in sensum efficiunt species asportans. Deinde organis sensuum impressionem non quidem eadem vel eadem accidens non possunt subiecto in subiecto comeare, sed aliam numerum distantiam quibus potentia ad sentiendum mutans.

Ad 4tum 1mi Argumenti Ans quod ita capilli et ungues crescant sicut gramen nam signatis duobus punctis in gramine videbimus magis a se invicem distare. post augmentum non est illa pars graminis quam non videas augeri 2dum o cum dimensione signatis autem 2bus punctis in capillis aut unguibus tamen per reperiens aliquid distare et nunquam reperies quod eadem pars capilli sit crassior quam semel fuit licet partibus minus crassis in pueris succedant in iuvenibus partes magis crassas obaugentes pori

et mala in qua fiunt

2di Ans nor. Potest enim humor in pulsus vi mentis ad radices capillorum ob eorundem dispositionem per totos capillos paratus sive sepere eosque canos facere ubique ulla vitali parte. Sicut oleum quadet chartam ac per eam paulatim extendis

3tis C Andre N sequa. Sunt enim capilli et ungues quasi conus similes iis quas licet reliquum corpus non quod eadem aliam informans quam corpus, sed quia suggeris eius materia talibus in tota accidentibus quam reliquum corpus obtinet. Unde etiam sentiunt de festo caloris sicut et corpus cui ad hanc rescunt non quod habent ad eo ostensitatem, sed ob mutuam coniunctionem, qua a bello materiam cognatas accidentia recipiunt.

CONTROVERSIA II

De Anima Rationali

Aa rnalis definitur e actus amus Corp: Organici potea vitam vtem habentis. Seu e pcipium Physicum ipse cuius spectat substis Corporeis discurrere talem aam dari in rerum nra probat Experientia illa qua possumus colligere nos discurrere. In psenti examinabunt hic de aa rnali illa quae ad substantiam illius et statum coniunctionis eius cum Corpore ac adstatu separatis a Corpore pertinent.

Punctum Imum

An aa Rnalis sit Spiritalis Indiuibilis et Immortalis.

Vides amo. n ee Spiritalis et Maalis et Corporea. P.2. aa Corporaliter mouet Corpus et ab illo moues. Item indiget Cibo et illo deficiente languescit. Ad hoc dependet a Corpore in suo operari Ergo e Maalis. P.2. Scrip: testas. Ldo Deus in spirare vit in faciem. Adam spiraculum vitae, ibi Tertulia inquit. Aa in substa flatus e. ab effectu autem dr spiritus qa spirat et psalmo. 141 dr Educe de Custodia aam meam. Ex qbus verbis argumentas Tertulia: ctra spiritualitatem aam quam nisi res Corporea pt Vinculis ligari et carcere detineri.

2do Vides aa rnalis n ee Indiuibilis Integralis. P.2. Si eet Indiuibilis et tota existeret in qlibet pte. Mad poet informare ingentem molem. Mad iorem ac iorem sine termino. Item cum qt eleuat unam manum et aliam demittit idem moueres mota ctrario sursum et deorsum. P.2. 2a aa Indiuibilis n pt informare subm Indiuibile Ergo n e indiuibilis Pbr Ans 2a alias sicut poet informare 2 ptes unitas ita poet informare diuisas ac p inde ee in pluribus locis.

3tio Vides aam rnalem n ee ex naa sua immortalem. P.2 Ecclesiastes 3tio dr. Vnus e interitus hnis et iumentorum et aqua utriusque ctio sicut moris hoc, sic et illa moriuntur et nihil hi hoc iumento amplius. P.2. Solus Deus hi immortalitatem p naam alia autem ut Angeli et aa p gratiam iuxta Conc: Constant: btu. P.2. aa n hi ullas oprnes independentes a Corpore

Ergo n petit

Ex: ñ petit malo ꝺeguari ꝺatra Corpꝰ et vegetr ñ ea nda mortales
Rbꝰ Ans Ca eis opinio eoꝝ ꝺependeat a phantasmatib⁹ quꝺ extra Corpꝰ et ꝺ
pri. Et ꝺ gati malo, et etiam malo Corumpi Cum pfectib⁹ melio
ate gtiam Conspicio. Sed ꝺa m hac vocate tristitia et ꝺolore gatiꝰ malo
Ex: ꝺ nam ꝺ Corruptis.

Respondet

Propoꝺ ma

Si vnus ꝺ substa spiritus ꝺ inꝺ gratia ꝺiuina mentis ima pars ꝺ vtra
antiq phis qui asserebant aam vnam ee Corpꝰ et Zeno ephes, Anaxa:
aberem, Parmenides gaꝝ ignea ꝺm pedales sanguinea Critias ex sangui
ne et humore spontum. Et pbꝝ. Ides authorite sanje: ducentis Luca ꝺa
Magnificat aꝺ mea. & et Matth. 27 spiritꝰ gratiam promptꝰ ꝺ Carnautem
infirma Et Cap 27 Inclinato Capite emisit spiritum Et Eccles: Cap 24
Zc. Reuertat pulvis in terram suam unde erat Et spiritꝰ redeat aꝺ Deꝰ
qui ꝺedit eum. Item pter Rnam Theole quꝺ ꝺesumꝰ ex cognate iustificne
hoc ꝺ diuini ee et sensionis diuine aꝺ amicitiã acc ñ ea cognate visionis
clarꝺ spꝰ Dei ex gtiꝰ Colligꝰ, aam vnam ee ꝺ spiritum. Rnꝺ malo ꝺce
ꝺatꝰ in hac facultate cognati spiritꝰ hoc ñ ꝺ perfecte aliꝰ ꝺ aꝺ
Rnalo cui hac facultas ꝺ ꝺatꝰ ꝺ spiritꝰ Vera Certa hac cui facultas
vt ñ ꝺ ꝺ a ꝺ aꝺ vacuꝺ ste vt ꝺ ꝺ inꝺ emanat ab ipsa aꝺ ꝺ ꝺ aut
potẽa vel gratias spiritꝰ emanare a vna Corporea. Pbꝝ Anᵒ. Ca
Sattus ñ ꝺ ꝺ ñ nãꝺ omnes et abstractas a mãꝺ singulari. Item for
mat sensibiles rerũ imaginum vt Dei habitant ꝺ separatarũ, gegit g talia
oba ꝺ ꝺ dimensiones litere. linee figura Colore alias Corporea multi
effectione. Ex: ꝺ ꝺ in hac facultate cognati spiritꝰ tales cui cognatꝰ ꝺ
spiritꝰ cognatus adse potestam spiritꝰ ꝺ ꝺ ꝺ

cuerpos existentes aquo vale ni tenere stabro se segueny a los cuerpos se muy q. debend ad el forma subscha. por Author los cuerpos diuersos Mayd:zo Bolo. tomare con mi quidem cuerpos con q. subs a q. se occidere. Ps Gisli 82 Bolo hoc mi domine scientia tua. Ps Iuan 82. Quia edes adam tua ni hoc. mirabo mi Vita d eterna custodi eam &c.

Propco 4ta

Ad vnam d mortalio ex nra sua Ita ut miraculo ecclia ni a Pho destruere. vt Corumpere. Nro d. Da ni hil d ni ad vnam ens cuius potest d Iesum Christum exigere, neq duo ut ex ipsis oriri pt Corpo Christi. Respondeo q Maa ut otiosa Christo sed nihil digni operis ad vnam. nra ad vnam deum de gendet a Maa ni sua et ex pueri ni hoc. tunica pd exigat pducia ni si Maa le dispenset a tabella ni sic pueri ad lapsa pt ecclie ordinarium vt nagatur. Curam circa a Deo ni pertinendo. Corporis ad mandato. Pl nro d. Da ad vnam quem ut spiritu circa q Deo, adeo ni pertinendo a Maa ni sua pueri etm ex Gaspar. a legni Christi ut tranquilla, non sed ut Maalis alla spiritu. Pl. ad vnam d mortalis ex nra sua hoc ex augt pduarum pfectus ita ut miraculi ecclia ni a Pho destruere.

Propco 5ta

Immortalitas ad vnam pt demonstro vne naali. Pbr deus a Pl Mauro et q ejus. Za. sacra scripta eos qui contrahat agni vnali moriturum ex Vocare ni si pueri decedo. pt castorii ad in manu Dei sunt et pt oculis magistratus videam pueri. Vel ad ecclia ni pueri de Christo ex hoc, ni quo vne naali ni numeri pl ex ni de ut excludi pt nonnunci vne naali circa ad immortalitate.

Pbr 2do Deus aliqo mihi numeratis intellu ni hoc pt ad vnam ni mori talis hoc ex ni pfectum durature. Pl pt immortalitas ad vnam demonstro vne naali. Pbr Ans afferendo aliqo mihi. Non dem mihi ex sapia et scripta Dei. Ita ni Pl Rem scripsit ex regere ac pne dentes suas Creaturas, sed nihil ad vnam pueri ad pne ad Corpo re existeret mortalis ni ad facere. Pl nam ut segnata a Corpore mortalis non pbr Da ni regerit ni Pisne. et ita pontes. ac loquela miraculi nisi bono rationi mihi ecclie et non pt ad malo. scelui hac vita pridem ad pecuniam pt ad honores cumulari eius pt nulla adeo ite. ad

bt cñ dñ Spiritus pt vinculo unionis ad corpus adhereri et gñ catenatere 20

Ad 2dum. una ista ꝑ cñ ex malis exigit ptes organicas que ñ valde distent ñ permittit int̃ se. seruare spiritum connexionis. 2dm dicitur admitte de mota duplici strario mixta motu certe et incerta. cñ non moueri. 2dm Augn ꝑ hoc et ꝓbatio ejus. Quidam enim sic ejus gñ ñ operationes. Sic una forma ñ pt esse nisi in una tñ una naturaliter ad unum tñ operari, ac posse. et ex hoc gñ est in formare multas ptes vnas unitas ñ tñ pt dissimilitas

Ad 3tium. Ex dicto Sancti ñ pt colligi quin ex mortuo. Sic illo operatio hñs incrementa insensata esse tñ in hoc vase. Sic Augustinus. gñ hñs naturalia ex mortuo, et defectui ptes ad corpus et gñ ꝑ positurique resurgere vasis bene et commente. gñ obiecit ex Scripturis Verbis De Terra facta et C. hoc ē Corpora. et in terra pulvis reuertetur. 2dm Augn sic dicitur. Secundus gñ dicit hñ mortalia ꝑ quia ex hoc tñ stat gñ Angelica vasa habent immortalitatem quia hoc ē potentia durare. exigunt ex vasa habet ñ ex hoc, sed ex exigit alium. pt per Deum vita aeternae, et animalare tam Angelos. gñ non vasa. Sic Augn Dñs ñ hñ alias operationes dependentes a Corpore hoc stata mutabiles cum Corpi transeat gñ cñ benedicit non hñ multa Corpora elevatat supra nata attingentia Spiritum. Non hñ alias operationes dependentes a Corpore etiam gñ stata segnes a Corpe: Sic Aug et Magn. 4ti Vnio ꝑ Opti Anis ꝑ Sola cñ Vnio ē deo gñ gratia Actus animae strarios naturaliter ministrare gñ vnum Corpus vasa. 2dm Ens ñ ex pt Excitari tristia ex Vita vemi mistura Corpis, ridere ex Vita Spiritus. Idem ex tristia ñ pt inferri non mali ex Corruptis. Non dolore ad gñ non sanis media potius Corruptis dicit. Ex Motibus studii non ex passio quos malus operatur ex vigori cogit, pt nec Corpa extrema affectus alterius informet, ñ aut non vasa Corrupta ex Anima gñ habet mala ex Corruptis

Punctum 2dum

Ad Anima Creata ne a Deo ex educi ex Materia et quo puncto temporis? et Motus gñ ne in Singulis

Corporibus Dñi ne Deve forma Corporis et alius gradus
Creaturæ.

Videtis nunc quæ ad creaturæ subjectum pertinebant ex quibus D.N. ad rationis
exercitium naturæ progressus ac naturæ ordo ne quis potest postmodum
ex illo destruat unum quodque Dñi officium naturæ a Cæsare quod ut alius posset
assignari per pariquas decendit ut videmus parentibus cum rationis ordine
et Mathematicus Vega Phil. Ex arbore potest quæ naturæ patrum respondet ratio
actuum eius naturæ. D.N. ad naturæ pertinent parentibus Dñi ut ex regula
D.N. hoc simile ubi haec grat. Dñi forma ipsius pertinet quæ ad ex rationis
Dñi Videtis cum rationis Creaturæ ad Deo sed ab Angelo aliquo D.N. naturæ
subiecta pertinere ubi simile. Dñi et Angeli subiecti subiecta aliquo ex
formæ hoc dicam rationis. Ex alius ad comparatis. D. Angeli in natura
Hæc illud Angeli pertinent ubi aliud simile. D.N. Corpora inferiora alterius
inferius ac simul potestas superiora Dñi et inferiora Angeli hoc
ad rationis essentia superiora hoc Angelo

Dñi Ista rationis ex Angeli ac Angeli forma Corpi D.N. Intelligi dñi
forma inferiores alios sed pares ejusdem assistentes Dñi et ad ut Angeli
ad inferiores Corpora sed assistentes. D.N. Inter actus et potentiæ
intercedere Angeli sed, hoc ad mia ad mia actui Angeli et
potentiæ Corporea Dñi ad quod actui Angeli ad forma
Angeli mea. D.N. forma hoc assistentia ad Maior sed ad rationis
ut sit a potentia ad Corpi seu ad actum Angelum a Corpi potui in parte
quæ unus ad Angeli quæ Angeli Dñi ut Angeli forma D.
Dñi formæ Angeli immune hunc ad mea, sed ad rationis pertinere
quæ ex mea, alius pertinet quæ immune. Intellectus potest hoc Maior
Intelligere Dñi ut forma

Respondet

Propositio

Ad rationis quæ unus Creaturæ hoc ex mihi tota et mi potest
ad Angeli Unity ad rationis educi de potentia mea, una pars pertinens
ad mani D.N. Thomi ac N. Ph. Indigner mihi tali. Non pertinendi ut alius tota
ingressa de facto est quæ ducta ad rationis Dñi quæ ducta est ex tota sed ex mihi
subiecta ad Corpi Creata pertinens Dñi ut ex mea Angeli ut Angeli quæ hoc ad
ad Corpi

Dei autem hanc Declo in Deliq̃ Dnijq̃ spakenbd in vtra Abred. Dantz
entes Dorna. Spakbd vnie. ℣. Respo q̃ gnus auigbat nos mal̃ de
cõ eij forma. Dedigbat nrum vt genij do intelige e sentire q̃ habig
edere functiones. Dns ait modo dico forma aqua operes ista magnã
ca-re alia n̄ē gñ mal̃ ea. Cui m̄ erde q̃ genio q̃ luces forma subs
tet cõ n̄ separat. Dñi ag mal̃ ē vera forma lucis. cor ptes ca
mbl agit nisi q̃ actu nec vo aligd̄ gnalij q̃ hoc ad da
uisi forma mal̃ in mea vt gaia potia, vnq̃ aligd̄ agat
℣. Dl vera ē cuius forma - gt vac n̄ certa sp̃ eae, nisi tm
vt ad alios effectus. Sed tha de hc ag mal̃ vt q̃ Dns dignig
forma. Porro notandu hic gt ea mal̃ n̄ formal̃.
Cor q̃ vt vera forma. quia n̄ solu q̃ da gnalij, sunt in dl̃ creatis
rasca, Ea ea exercet o gnus in hoc n̄ solu dextruendo
etm mal̃. Et ga gradj realitatis et mali in hoc solo mal̃
magnj

Dicet aliq̃ vtiq̃ gt q̃ gnis mal̃ dnga ab eternu in pos
se etm dnitq̃ eam mal̃ edici de potia Mad hui⁹ falsi grad
dextructa ratio. Forma mal̃ quia nec ha educig ex nāa nec ab creatig dl̃
etm ad mal̃ quia nec ha creat potenti educi dnitq̃. Sed da Mal̃ gt pendere
ab essente creato mal̃ si hoc ad illig creone deberet dl̃ etm prius pen
dere a subo mali. Sed multq̃ q̃ maxime dependeta subo gt dnitq̃ Cre
atri dl̃ etm ad quid maxime dependas ea mea pria, educibilitē
dnitq̃. Et sm̄ dicit Ad de Vega subo: Ea forma mali n̄ gt ter
mbo educi et ga n̄ dee Virtq̃ ad creandū illa. vta vo, mali ēssē
essentē Creatri aut ut scribtis et dicit Virtq̃ ni nāa ad creandū
illa mala, nec gt sup gloriā addco. Ad dnitq̃ gtenta stante dnitq̃
etm Vega. Ea nulla essig vatq̃ dependet essē a subo hac d nisi ea
ut potali. Dar vo multe essig dantq̃ q̃ n̄ nisi essē dependat ab hac
Cea mali. ut Intdeo Volūs dependat n̄ nisi ea ab ea. Et multi
essig dantq̃ q̃ essē creaturē n̄ dependere ab alia Cea mali ut stupeb
et talis dl̃ etm ad mali. Sic q̃ Vega. Ea multa manente de
pendeta subo ut a modo gtato n̄ vo ut a subo substantiali adeq̃
dependeta subo ut a modo gtato n̄ vo ut a subo substantiali adeq̃
ut mra d gt potuit Creari aut vo ad essē in dependeta mala
ut a subo substantiali.

Solvuntur Argta Contraria Sententia

Ad 1mum. Per productionem ad vnalis apparentibus argta ita sunt expedienda
Ami Xda Consequentia probatio Dist: Cuilibet potentia naturali passiua Res
pondet aliqua actiua quia producit formam in illa potentia Xda Vnalis
Rs actiua quia attingat introductionem formam in potentia eius nescitur cum
potentia Cdi, maxime quia forma totius naturae vim superat eamque author
naturae certa lege producit ubi simul agens naturale materiam congruenter perfectioque
disposuerit. Porro dato potentia passiua receptiua ad vnalis potentia vis
pondus actiua attingens tantum introductionem illius in materiam nexumque eius cum
materia. 2di Argti Xda Consequentia. Ea ad vnalis sicut per stantionem naturae
quam ad materiales ita altiorem poscit originem. 3tium Distinctio. Homo simile
sibi gratia hominem 2dum omnia constitua hominis Xdum Ans alias dicitur gratiae
et materiae eius quia tamen est ingratibilis, gratia hominem 2dum aliquid nempe
2dum Vnionem formam hominis cum materia C Ans et Xda Consequentia. Porro
sufficit ad hoc ut homo dicatur simpliciter sibi gignere similem si gignat
vnionem formam ipsius cum materia.

Ad 2dum. Ami Argti Xa Consequentia et probatio eius dicta autem Artis ait. Perfe
ctum esse id quod aliud simile sibi procreat. Intelligendum est loqui de viventibus
Corpo: non de spiritibus quia perfectio aliunde aestimanda est. 2dus Argti
transeat Ans et Xa Consequentia. Ea Corp: inferiora fiunt ex materia per trans
mutationem. Quando omnes causae 2dae operantur, dum autem ad vnalis fiunt
ex nihilo per Creationem quando operatur solius causa unica. Adeoque non sequitur
quod est aliquis vnalis Creari ab Angelis, ex eo quod a Corp: superioribus
fiant non nulla Corp: inferiora.

Ad 3tium Argti contra Rnem verum et propriam formam in aliquo vnali ita
obviari eundem est. Ami Xda Consequentia Disp: est. Ea Intelligentia sit sub
stantia completa et circo non potest esse formam Corp: adeo sit aliquo vnalis
est substantia incompleta. 2di Xda nor nam proportio non actus et
potentiae in hoc stat ut Corpus et aliquid sint apta constituere unum
actum hoc est potens dicere operationes proprias animalium. Ad hoc autem
Corpus et aliquid vnalis sit maxime accomodata, ideoque non actum spiri
tale qui est aliquid et inter potentiam Corpoream quam est materia, dato proportio.

3tio Xda.

Istij Sdq̃ nõ st̃ gõ eij. Nam a corp: da iuuas in ordine ad spũ
t[ese]m ogãnu, du sensu ministerio aegrũt ueru spẽs. st̃
ponũ da Rnãles sp̃ecies eluat cognu separata a corp. ita q̃
modu cognoscendo separãt a denũtãt: etiã sp̃ecto q̃ij accidẽtiu
i deo appetit corp̃ut ãt sdm sp̃ectũ q̃ sp̃ecies q̃ modo sedet in ab
mmy sp̃ecto nad in sud ignuate cognoscat res. ãt etiã Ndam
pon Ad forma cõ st̃ uniuntur cui cõ mala a in bõ uenãlis q̃ij
sd sp̃ecies eij gtus sese intime misinuando. Ita aute Rnales ãt
Ioncat dan cõ mal. Ad mi eij gtes resolutiue in rosuas
ut eij gtes da.

Punctum 3tium

Possint ne dari duæ sp̃ecies aarum & nalium omnino
dẽtes in ẽntẽ? & de facto exigũtes ad uales & ne cet in ẽntẽ dẽtes.

Videtur nõ quia dari duas nales dicerũt sp̃ecies dẽtes in ẽntẽ. Q.
sp̃es. ãt dicut numeri, sed hi ãt in dẽtes hec quã cõ dẽtes sic et
sp̃ecies adeq ulterius nõ quã dari ad nales sp̃ecies dẽtes in ẽntẽ
Q. sp̃ecies dari dẽtes in dẽtes nõ q̃ntũ alias a cont dicerũt sic
dari cõ nõ dẽtes in ẽntẽ quia cõ in dẽtes distant ad ẽntẽ. nõ q̃ nõ
cõ in dẽtia in cõ. Q. cõ dicerũt sp̃ecies dicut cõ dẽtes in
interse. sed quia st̃ distincta st̃ in dẽtes sic et sp̃ecies in dẽtes
Sed ulterius nõ quã dari ad nales dẽtes sp̃ecies dẽtes in ẽntẽ.
Q. 2 Entes Entitatue diuersũ unũ st̃ in dẽtes sic cum 2 sp̃ies intentiõ. dr
uersũ equũt nrõ in dẽtes. Q. si Leo et equus cont dẽtes in ẽntẽ quia st
2 sp̃ies sepãt in dẽtes distant Leo ab hõe quia ab equo et sic diuersum
hinnit equus et Leo quia equus et hõ in me posterius & quia distinguũt
ad sp̃es. Ita hippiter conuenirent cõ rugibili in predicto & sic in dẽtes
uerset cũ nale. Sic nõ cõ dẽtes in dẽtes sic cont cõ opponũt
nec glubet bret cornuta cõ equina cõ alia. Ad cõ barba et stricta
hõi
Ad Videtur cãi nales esse in ẽntẽ. cõ in dẽtes in ẽntẽ. Q. si in dẽtes in ẽntẽ
bij sic et in ẽntẽ subsit. Sed sequa cõ sp̃es formam et ẽntẽ
ẽntiũ colligũ unũ ẽns ẽntiũ ut cõ. Q. ad nales in quibus hãt
diuersas pronũ et dignũs sic cont in dẽtes. cõ ad tpamtio et
organa dat sp̃ecies. Videtur ad hoc tpamtio cordis nas ebii

ad alios.

Sed Pulcra contra ista ratione ergo de specie non potest esse de eo quod est falsum vel non esse, cum sit vnitas in formalibus genere et specie. Et eadem ratione diuersae species, nam alie excedit et finis quia quando quaeritur ab aliquo facere et cadere in re de pluribus numero eadem et potest quod et dicatur in quid de pluribus sed de his quae sunt de substantia, vt illo

Respondet

Certum est quod ad rationes et quaestiones huius quod de facto dari sunt possibilia nulla sunt impossibilia tales vnitas vnitatis in plurali, sed dubium est an sint possibiles species. Et aduerto quod de facto existentes non sunt de genere substantiae.

Ante Resolue dubium secundum est numero vtrum sit de intentione et de genere. Assumitur et sit de genere et prius dicto quam sit de genere quod est vltra. Et de genere quod est entitas. Sed de intentione et de genere. Assumitur et non de genere et finis, seu de aliquo prius dicto.

Secundo dico quod genus sit prius in hoc quod unaquaeque est tam bona quam alia, non de genere quod prius in hoc quod unaquaeque est tam bona quam alia, non de genere quod in hoc quod una non est alia. Hoc patet.

Propositio Una

Species non est de genere quod aliquid omnino de genere sit prius. Dico secundo de hoc quod dicitur species. Ita Doctor Scotus quod dari species quae magis distant quam una quae alibi.

Probatur. Quia nulla in hoc videtur quare et quia aliqua est, maxime quia genus est et non aliqua est, maxime quia genus est et non aliqua est, maxime quia genus est et non aliqua est. Sed hoc videtur nulla. Ita defendendo istas rationes ad obiectionem et contra quaestiones et dicendo quod species et homo sunt de genere substantiae. Et probatur quia dicit de quid essentiali et genus habet. Et quia genus dicit de quid essentiali species et homo dicit de quid essentiali

Pbr ad Rō. 2ª Videmy Colore in boc et spōsito cē notabilēr deuiare a nrō dicto
uentat spēc, et tñ ē vndany cor cē mōglos, nec uan ē spēc ad hoc nrā ēē Expe
rīā, q cy vrāt ad nobis pbabile q uales. Pbabile cē monubly. Ad dictū
milto spōsa q sit rare in dicte. Cōtrariū Vndany vr ualde diuersa
ad hoc. Expe tñ una ē de decē Ytmany. Ideo dicta nobis videt q sente
Vrlegē 2 bona q uarū spēc diuersa. Ad hoc Instātiā dicto videt arride
re 2 mgēriori ēē dicty q̄ritū uñ tm duorū interē.

Ante Resolōē ad q̄tū Ludouicus dicendū ē sensū dicty ē. q̄ ad malos
defacto exīstes q̄d ē ei⁹ spēc ptet solūc et dicty mīne spe
cifica sint cōes simul dicto mīnibz mīsenbergy vnā spēcifica
mīno ad hoc sufficiēs et dicitur spēcifica dicto hāt alia solutiones et dicti
ē subtile, ita ut diffiniēd quas addunt dicty vna spēcifica, nulla mīne
ymmant. Ideo vnā cuj dicam dicto malos et dicto, sed una diffa hāt q̄
ad alias Vñ. Diffa ad Petri ad diffam nō Pauli sicut re. de malo
Vñ adi rationale

Propō 2da

Licet ponat dari Indiuidua extra unam spēm ramī malos q̄d mīne
cons sint mīnibz et dicty similia. Tñ dico aliqd in contrariū q̄ mīne spēcifica
et medium mīnor diffam mīduidualem et spēcifica, n tñ apponendo ē
dari defacto alia Indiuidua aam malos cē mīnibz et dicty mīnibz
interne mīnibz aliquo mīsenbergy vñe spēcifica, et medio interdiffam
Indiuidua et spēcifica, de aliqbz in nabz malos cuj⁹ dicty spēc q̄dū
et ad Christi Ymī et Beatissimā. Pbabile defendi pt q̄d mīnibz et dicty
et dicendo aliqd aabz spēcierū habitibz, ē q̄dū aliqd mīnibz
extra eandē spēm aarī.

Ad pbr pbr. Ad defacto dari Indiuida cuj⁹ spēi mīnibz mīne re. Cognit
ens quā Cognoro Petri solū et Cognitā quā Cognō Petri et Joānis simul et Ity
dicta cuj⁹ spēi ytmany cū nitra eandē spēm Cognitā ē quā Cognō cuj hoc
et tñ Cognitō ista ē mīnibz mīsenbergy extraneā Cognitionē cū obscuritati
plurimū sibi ūnā, ē Ideo quā quam, Pari rō Indiuida cuj⁹ spēi de mīne
mīne re. Vnio quā Petry michelis et mīne quā Pauly michelis et cuj
dicty spēi, quā ytmany extra eandē spēm unionis quā quā vnj hoc
et tñ ē dependens mīnibz de una cū respectu unam et formā hanc
Alia vie quā alias magistri inuenirent ē vnumquodq dicendū

nue Metaphys. Ad cadū dñs Thomas Intersunt ē inter obedia ut & et negre
dino ut &. qđ vñr ē obedire ut &, ut tñ ē obedire ut & p̄ter
numero differunt, obedo audit et nigendo etiā vbiq; ut ut & p̄ter
gre incurrunt. Et cadit ē ḡrenia ḡpetua inter obedire ut &
cui obedire alia ut & etiā obedire ut q. Et tñ obedibat & cōfigli
obedire ut & et nō ḡfigo obedire ut q.

Ad 2dum Patet ex dictis qđ nō ē ad rationis defectū vnū indigere
ḡne sed tñ vnū & de ḡbus probabile ē oppositū
vnū ēta dicendū. Ad 3um Dicit. Ē indigere nō p̄mitto ḡpetu.
accidariū et Extrinsecū discernere ab istis in indigū. Mō dicit ḡne
C Aīa. Et indigere nō p̄mitto semotō accidentario et Extrinseco
cuius determine Ad 4um. Indigitare Bi. ḡpriū in hoc ḡ uenit
excludere alia organorū et hoc nō. Ḡne ex illa nō ḡt mi ḡpriū,
indigitas ḡ ḡne. Subtili alias dicens unū cuiq; haec nō
conuer hoc dicta sane nō ḡne ratione. Ad 5um Rō hoc
dicendū ḡpedit abundē nō ḡ ḡne ratione. Ad 6um Rō non
argū ex oppa. Ad illū dicū indigere dispūare et ḡmutare
dicit indigitare formare quā nigens mḡ formis ad diffinēdū ḡpeci
fica abstracte nos hac dispūare et ḡmutare indigitare
posita ē ha ḡtā in formis ḡt occasione ejus formā in subtia
dictes haui aliqđ indigere mḡ subtilis et ḡfundendi.

Ad 7um N dicta et ḡbo ejus. Ad 8um dicta qđ hō vñr ad
cum gdi ē dicta ḡpetica. Ad illū tñ qđ fiat mḡ pcepta
dicere procedendo ab hoc ei hō (cum hō ē talis dicta ē hoc
vnū ḡtā ē illis modis inū vñr ḡpetica et indicabile ḡ ḡ dicti
pea indicabile cum hō indigere et dicimus, deo nō ecū
duceret ḡpeci.

Punctum 4tum.

Statq̄ scḡnus a corḡore ē ne violentū ad motū.
Et qđ secum ferat ab ḡparata et ḡ modū cogno
scendi habet ac agendi

Videtz anne aam vnale pati voleam dñi ẽ mistalia segrnãs. Cã mentalis ẽ
pmanata sua ẽ fne hoc ẽ Viuere ad corpꝰ.
2do Videtz aam segratal ñ deferre licã dat̃ nꝰ ẽ ẽ nãphas Anethus
ad cognoscãdũ nxta illud Ecclẽ 9. Mortuꝰ vꝰ nihil nouerunt. Et mercꝫ
nec operꝫ nec vãs nec sapia nec scia erunt a gal mixtorꝫ.

Respondetz

Rnẽ statz segrnãs ad Intellꝫ ita segrãs eiꝫ a corpꝰ nãle mistantiã sapiẽ-
ipam actualẽ segrnãs. gn. Vocant segrnãs mixtoꝝ sensꝰ mistantiã
quo actu sit

Propoo Amd

Cã segrãs actus sca in sensꝰ mistantiã opꝰ ad vnale segrat a corpꝰ
sic Violenta ipsi. statz tã segrnãs sua segrãs nãle mistantiã, nisi quo actu
deuat ad habitudinẽ modo cognoscendi. et ẽ Violentꝫ vel vnale.
Primũ patẽ vãs ẽ. Cã Violentꝫ dat̃ Actiuo ẽ effectiue, vñ sapiẽ, sed
vanescẽte. Sed segrãs actualis ad vnale a corpꝰ dat̃ Actiuo agendi
destruente unionẽ et ag ẽ ẽ sapiẽte vñ ad illã dependentiã, solutionẽ
sanitatẽ ẽ structuram dispoem ad aeternũ Viuendũ. Ergo dat̃ ad Violentã.
2da pars patẽ. Cã apostꝫ segrãs ad vnale a corpꝰ facta ẽ
ad vnale desiderii cũ mentalis actus segrnãs ad unionẽ ad corpꝰ desiderii
em. hoc ea repugnantia ad Viuendũ. ẽ vnale pfectũ tuncẽ stantis segrnãs
ẽ ullas structuras dispoes. Cã illaꝫ ñ, ht. dat̃ ẽ ẽ ẽ ẽ ẽ ẽ
ad vnale ẽ ẽ ẽ Cogrẽ ẽ ẽ Viuendũ ad hoc. Sed statz
segrnãs ñ ẽ Violentꝫ ad vnale. Cã solũ illud patz Violentare. qđ
caret aliqua actu ẽ ẽ ẽ ẽ ad illud. Et qđ vesi Actualiter ag
ad vnale vel ẽ ẽ ẽ ẽ ẽ ẽ

nãa aute n' apetit g.e. d.ffruari' lud. g.ſnũ etn nobis. Appetit nat. & accidens ſ.pnũ ad g.nũ. Ita appetit cognoscentiũ et liberũ malo ſ.ſens, fugiẽ ch' docente ãngelis, libertate gnãa, a Corp. gne. Corpo rũ fuga n' ꝓtinere. nihil in statu ſ.pnũ. Ita Ideũ nãa appetit & accidens Corrupt. Ita appetit gnãe alterius formã, ex qua ſeq. Corruptio pcedentis.

Ad 2dum Am ad 2dũ ſ. negata. a Corp. appetit Corp. ſ. Ideo appetere appetitu innato, ita appetit ad mvẽ n' distũ absq. ra. ha, tunc ſ. ad post ſ.pnem corpus mouãtur, ſeq. qd' ĩm hãt appetitũ innatũ ad vnionẽ cũ Corp. qm etn actu habeũ. Ita ẽ. Man anã b. ſ. ſeparatã, appetit vnit. appetitu innatũ ad appetita mna tã, qa hũ ẽ. connatũ Nãi. Neq obstat qd' vnio ad ad Corp. post ſ.pnem ẽ. in pbis naat. In pbis hõ ẽ. vbi q.ro ad modũ n' q.ro ad substãtiã. Et aute dan. appetit. ad ſ.pnem in pbis q.ro ad modũ. In modo q.ro ad substãtiã. et pbis. Vnio enim appetit Corp. nisi ad vnionẽ formã Corruptã.

Resp. Ad 2dum Anã sit donatũ in puris naãlib. n' appetere vnionẽ ad Corp. post ſ.pnem in pbis naat. Ita tale donũ ẽ. vltra exigẽtiã appetitus naãlis. Vnde remanẽs vulnerat ad ad statũ Corruptibilẽ et mortalẽ. Vnde remanẽs in pbis naat, in pbis aute q.ra tale n' appetit appetitu efficaci ad vnionẽ.

Propõ 2da

Ad ſ.pnũ Secũ ſ. ſ. ſ.

alias ab Auth: nam infusas. Ratio est. Quia anima separata non potest acquirere species nostras ad corpus, licet enim secum deferat intellectum agentem, hic tamen non est potens producere species sine conversione phantasmatis ex parte quam illud determinat et dat repraesentationem speciebus. Ergo quia ob hanc rationem anima accipiunt species infusas a Deo Ergo idem de anima rationali tenendum videtur.

Propositio 4ta

Anima rationalis separata cognoscit seipsam intuitive et quidditative item Angelos. Ratio de anima est. Quia anima est obiectum sibi maxime praesens et accommodatum nullo modo se excedens. Hinc sequitur quod cognoscat se immediate quin indigeat aliqua specie impressa. Deinde Angelus se cognoscit intuitive Ergo etiam anima separata. Ratio de Angelis est. Quia anima rationalis separata habet amicitiam cum Angelis et cum illis conversas. Spirit autem eos cum quibus familiariter tractat intueri. Porro cognoscit anima rationalis intuitive Angelos per species. Quia aliquando non cognosceret eos quoniam cum ei fiunt in tempore praesentes et quod inde sequitur non tur illos videre quoniam ipsa vult quin cum illis volunt.

Propositio 5ta

Anima separata perfectius cognoscit res quam coniuncta corpori. Ratio est. Quia separata cognoscit seipsam intuitive et quidditative. Item cognoscit Angelos per proprios conceptus Deum quoque perfectius attingit ergo in eius assequitur effectus eius. Ad hanc cum liberata sit a corpore est expeditior ad intelligendum. tandem praeter species acquisitas habet anima post separationem species infusas a Deo, easque perfectissimas quam eius natura competere possit.

Propositio 6ta

Anima separata potest seipsam movere localiter probatur. Prima anima in corpore movet et seipsam et corpus. Ergo deposito onere corporis potest movere seipsam eo utique facilius quo mobile est levius. Prima potest a loco motiva cum non distinguas vel ab anima non deserit naturam separatam, Ergo potest in actum 2dum exire. Prima Quia Christus Dominus descendit ad inferos Ergo etc.

Propositio 7ma

Anima separata potest movere localiter alia corpora probatur ex parte Angelorum

Angelorum qui mouent cælos. Deinde aa dum est in corpore mouet corp: Ev: etiam pt mouere cadem dum est separata

Soluuntur Argta Contrariæ sententiæ.

Ad 1mum. Etsi aa vnalis in statu separatio sit priuata pro fine sua hoc est Vnione ad corpus. Ea tamen hæc priuatio non conseruatur a forma Extrinseca contraria ideo non est ipsi violenta. Et ita sit incompleta. Ea tamen complexione non appetit simpliciter et absolute sed tamen quantum est ex se et sub conditione. Si nimirum complexio non esset impossibilis, ideo non patitur violentiam.

Ad 2dum. Ea attinet ad Intellum hic cum sit identificatus aa nostro existit post separationem aa sicut et aa. Species autem in aa manent, ob vnionem in propriam 2da datam. Neque contrarium evinci pt ex scrip: cum hæc textus Luc: 16. Damnatus raonari et Intelligere dicendo de diuite. Ea sic allegatur. Abraham. Pr Abraham &c et Sap: 5to narrat fore tempus ut impij dicant intra se Ergo Erraui mus. Locus Ev: adductus uterque explanandus est cum SS. DD. quod damnati nihil intelligant ad suum remedium et salutem

CONTROVERSIA III

De potentijs animæ in communi et in particulari de actibus illarum

Nostre potentiæ hic Intelligitur vis et facultas quæ est in dictum principium aa, et agendi et patiendi. Porro potentiæ aa sunt varia. Aliæ sunt Materiales, aliæ spirituales, spirituales sunt Intellus et Voluntas. Materiales sunt duplices. Aliæ Vegetatiuæ aliæ sensitiuæ. Rursus sensitiuæ aliæ sunt Externæ aliæ Internæ. de eisdem his tractabitur in hac controuersia.

Punctum Primum

An potentiæ vtrum distinguantur ab aa.

Vides S. hoc Iuan: Valg Greg: de Valen: Rob. PP Corbr: obij
multos potuit distinguere ab aa. Sed aa exalta n' e mirabile operatiua
sed occurrit inside ad huc actu Vitales Spes potest ejus mechanicis agit
dissipans ab aa. Obs thes sine. Sed potuit exactis dies ce mirabile spes
aa et operis ejus Vitales n' it' mirabile quia, illa cum' habita hic it aa
dea Spi: aa n' e mirabile operatiua. 2do Sed alias dissipans aa sine
efficere sed operis Vitales. Sed hoc est mirabile operatiua aa, tunc est ejus
operatiua adeq sine efficere operis, sicut ideo sine per actu corp:
Sed est ejus actuatiua Corp: falsa aat de regula. Sed aa a lapide pariet
Spi: &c. Ste Thes obs. - Sed aa Vs eger mirabile operaes adyn
Vs Visionis. operaes illa n' thm illa pars ad quod est mirabile sed et
illa quae mirabile. Sed cum aa eger mirabiles ordo geniti ejus de mes, regula
aiste n'. Vides Concedo. Sed regis gat egroy videnes pede. Ato Sed
subito Cresta hoc aliqd apparentes physicas quod corpus mirabile
resultant et ejus mechanicis agunt Restat patet mirabile.
Ignis em agit p calore a pea p ignis. Spi et aa mirabile agit, adeq
n' e mirabile operatiua actum hoc.
2do. Obs Dotas ab aa distingui ab gratia hac mes. Sc. aa et inde
pertinet ad operis diuersis potentiae. Dic inducit distinguere ab potentia
ejus ut determinat ad producendum actu hoc vel illa potentia. Sc. Aliqd
potest ad n' corporeum gratia et quia potest immediate et Vegetativa
Spi: salte hoc dissipans ab aa vnalis obs Diega. Sed corporeum n' est
ee ideo ab ee corporeum et spiritu. quia est aa vnalis. Sc.
Habitus sufficiales distingui ab agraa habituali. Dic et potest ab
da n' vnalis sed inordinatis. Obs Diega Sed habitus sufficiales non
dum sufficiales hoc re ad primum habitum et potest ad aliquam ab mirabile
ne adsit. Dic ec. Sc. potest hoc aliquando distingui ab mirabile
distingui ab illa. Sc. potest ab aa defacto separari. Dic dissipans
Spi: ab illa. Obs thes. Sed dic Vs hoc motus fuerit hoc potest ab
vna ad aliam, &c. Ite mirabile ato hinc potest Vetus dissipans
ab aa et mirabile auditiua.
Sto Ide obs Vs si potest idem frenus ad hoc gat hoc ge Intellectus

Vo le ctg Voluntē nitebat et ꝑ ꝓ Deum ayebat y ambulat et ctg audiuit Videt dēl regla ad mita ꝑ ꝓ Da Vrdy ee abuela Ppi. Le. Ctg ꝛdo gē dū dyras aū vnalis a Corp: Vidal, et audiut ꝑ, poteā ad Horacty n̄ de ſyng abilla. Ctg Vtis Cat ogones Vitales n̄ ſunt aeria vn angelus. Da ꝑ vesperens ni eo percipio a gno prodeyent: Sed legnō de mā alty nez con Visiones y audiotes ſint veeyi ni aa vnalis, aut hoc ſit ſpiritly illō malū. Q

Respondet

Respon: Potra aū ad agendū y patiendū duplex Cogitat alia re mota alia proxima et remota. Remota Vtis pura effectiua y passiua actua Vitalis. Proxima ꝑter Vitā effectiua y passiua Hoc est oē id gd ponitur ꝛ ſequt ad hoc ut potra ni actu ſolū exerat hōc aute et Organa mēbra dispnes, ac cōpetentia requisita ad actū Vitalē ſſequendū y faciendū. Ppter difficultas ꝓcedē de potentijs vitalibus pura vim Cognādi actū Vitalē tue actue tue passue, ꝛ. Quia id gd requirit ponitur ad hoc ut actus Vitalis n̄ ē dubiū gd ſit ſuper quey abaa ꝓted. Ad ꝓcessum et Organa mēbra ac ogōa requisita ad vitalē ope ꝛ vlō ru aa

Propoō ima

Nulla potra Vitalis effectiua actus Vitalis ſpectata in actu ima remotis hoc ē vt dicit pura vim ſſequendi actū Vitalē dispn vt ꝓ aū mgr Intus Vitalis vocatus aū ꝑ ꝓ mgr ꝑ virtutis ad aū y hoc pan Vivens ꝑdicat suos actus Vitales sine accursu gentis ꝑ mdre. ex ꝓis sine sotū mdre. et denominet. Ita Hentes dcis. et Ipsum ſpa: Ouied vtra ꝑ hoc; et multos alios.

Ppr Da pulla ē necessas dstinguendū cū de facto exſtente ni potentijs ingeniti vt hi, nec ſpondū vllo positum. Quidam dispnēm potearū ꝛfectuarū Vt nulla potra effectiua dstinguit vt hi ꝓ aū de facto exſtente. Dicō ad aū de facto exſtente, ꝛ Da n̄ dubiū possibile ee aū ni potentijs distinctis.

Propoō tia

Ad mdre ſcurrit effectiue ad ogones Vitales exercendas. hāc ꝓpoō ſcp, ex ꝓcedente. ꝓbr mdre ꝑ. ma ꝑ subiota ꝑ: ad ſcurrit mdre ad ogones tuas. nam nō subiota ē mi ille operatiua

alterius nempe suavis proprietas. Probatur 2do Anima rationalis immediate concurrit ad actus voluntatis Ergo a pari omnis alia anima etiam immediate operativa actuum vitalium consequens videtur esse certa. Antecedens etiam videtur esse extra dubium. nam si anima non concurreret immediate ad actus voluntatis sed sola potentia ipsius. Anima non esset digna odio et poena ratione peccati nec amore et praemio ratione virtutis. Quia anima non efficeret peccatum nec actum virtutis sed id a sola potentia poterat. Sed sequela non videtur admittenda Ergo etc. ut ex quodlibet formas.

Quaeres 3mo An anima quamvis materialis ad quamvis actum vitalem idem se totam concurrat in quacumque parte corporis efficiendum cui ut satis fiat hic

Propositio 3tia

Anima quamvis etiam materialis idem se totam concurrit ad quamlibet actum vitalem producendum in quacumque parte organica materiae ut ad visionem factam in pupilla et ad sensationem tactus factam in pede. Probatur quia anima quamvis idem se tota etiam divisibilis habet virtutem ad producendum quamlibet sensationem sive internam seu externam ita ut in partibus homogeneis quamlibet habet virtutem ad producendum quamcumque operationem sufficienter. Ita etiam applicat idem se tota ad visionem producendam in pupilla nempe ratione partium suarum, neque ex defectu organisationis potest impediri producto visionis in pupilla dependens a parte anima existente in pede. Ex dictis

Inferes 4mo Potentias animae vegetativae istas 3 Nutritivam Augmentativam et gratitivam esse idem cum anima vegetativa. porro per potentiam nutritivam intelligo illam quae respicit actum nutritionis per mixtionem et diffusionem alimenti in omnes partes viventis. Item per gratitivam potentiam intelligo illam cuius virtute semen producitur in viventibus hoc enim est vitalis et non differt a nutritione. Item dictum est de rebus productis potentiis idem renovandum de potentiis illis 4 quas assignant nonnulli et tribuunt animae vegetativae, nempe de attractiva retentiva et concoctiva seu digestiva quae et nimirum non distinguuntur

vtr ita

rtũ etñ ab. aa. Ita nõ dispõy rtũ a potẽa nutritiua, relinq̃ p̃ceptũ
abdla. Ñ Recipia nutritiua gñẽ rõ dñr̃ rõ diuersa ẽpmẽt
nemp̃ potẽa attractiua illa ẽ q̃ abstrahit alimtũ ad ẽpta mẽbra
ẽficiũ nabrũ - Retentiua ẽ q̃ rẽti retentiõ nẽ ẽ expectatũ
p̃ fr̃ nutriãe dilabaf. Expulsiua ẽ q̃ pergit a tap̃ficiũ coctiua ẽ
q̃ alterat alimtũ, et m̃ substãtiã plñ mẽbri. Ita dr̃ ẽgnes vtũ

Infert 2do. eĩdem potẽa nutritiua ẽmeniunt p̃ceptũ 2dm̃ ẽ facultẽ vitali nõ dispõy rtũ a fr̃a. Cuj facultis acty ñ ẽst
effectũ spirituũ Vitaliũ coruũ, distributõ respiras &c.

Infert 3tiũ Potẽas, Mãales sensitiuas, Internas et Internas nẽ ẽ sufficiẽtes ad, vsdẽ ipsa nam in Circumstãa dispõm organorũ.

Infert 4to Potẽas etñ spirituũs ut Intẽ et Voluntẽ ẽ edẽ rtũ cũ ãa vnãl et solum distpũ sortũ exptẽ acty a bita.

2ud vlt. 2do Ita nutritiua potẽa effectiua actuũ Vitaliũ ñ ideo rpta ad
rta etñ potẽa substitua deq̃ passiua, eorundẽ ñ ipsa ãa. Ita ut in
ea sup̃ in subo sustentmũ recipiant ad hoc vi

Propõ 4ta

Mãales

Acty Vitales ipsi ẽ effectiua midẽ dq̃ ut sensiones et appetiones mãales
nõ recip̃ etñ p̃dẽgte, ñ ãa ulla etñ mãali sup̃ in subo sustẽ-
tans ẽ ad m̃ mag̃ sola, edẽgte deq̃ m̃ organo mãali. Vtr̃ Vitales ip̃
vitales. Ales et Intẽles et Volliones recip̃ñ m̃ ãa sola vnãl, sup̃
in subo sustentans

Ima pars dẽ. aa mãli certa ẽ. Ita cũ q̃ spiritũs et sup̃ sortiãmtũ
actuũ mãali et educaq̃ ex ipsa. Sed nõ q̃ vlly acty mãales m̃ illa
recipi sup̃ in subo sustẽs. Dealiq̃ aaby mãaby vides ẽ
q̃ babẽs ot haec vnes, Ita m̃ p̃mi mãa vnitaq̃ ab hr̃ capa-
esten recipiendi formas accidẽtales mãales, dest acty Vitales ip̃
ne multiplen subq̃ sine necessãte, dicendi q̃ illas m̃ mãa rece-
cipi. Deinde aa ipsa mãalis recip̃ñ m̃ mãa vl m̃ subo sus
tẽtq̃. Sed ide tenendũ ẽ de actiby Vitaliby mãaliby q̃ ẽ dẽ habẽdũ
aa actũ ẽ formã mãalẽ et dẽt dicq̃ q̃ diuersã formã sup̃ accẽdẽ
rtã suã p̃priale. Ita vt nec mãalis dẽgte recipiant acty Vi-
tales mãales, m̃ ãa mãali. vãd ẽ. Ita ide accidũ nõ ẽ ẽ ex-
alter m̃ pluribꝰ subꝰ ẽt autẽ sic acty vitalis gravitatis recei

porej mi aã et mi mãa seu mi organa mãalis.

2da pars obj. Sed dicitur Vitalis spiritalis pbr. Sed cũ Matthæus 8 Volones n̄ possint recipi mi organa mãalia, cũ hoc sit mi pporti natꝰ illo ut pot sp̃ri mi: dr̃io status g tubo sustentis illarum ãa malis ne maneant mee tubo

2udes ad 2m An salter dnũs actꝰ Vitalis mãalis possint recipi mi pp̃ et mi tubo sustentis seu pp̃ dr̃o? an possint dnũs educi ex ea? Ad hoc est

Propoõ 12

Actꝰ Vitalis mãalis n̄ pnt etiã dnũs educi ex ea malis tm̃ extubo de alijs actꝰ pi probatur, ut pri dr̃i.

3tia pars obj. Sed ea malis e spiritus actꝰ vt Vitalis mãalis dr̃ nullo mõo pnt educi ex ea malis. pbr. Sed ea. Sed quia tubus facit ad malis in pportionata rei mãalis, quod mi pportio ad fundus mi mca pacitꝫ in tra ad malis, idcõ actꝰ Vitalis mãalis n̄ pnt etiã dnũs educi ex ea malis allocarij mi ea tm̃ mi tubo sustentis. Sicut et Deꝰ bene mi portionã n̄ pt tollere nec reddere aã malis capacem ut educatꝰ ex illa actꝰ Vitalis mãalis. Alias mutaret et esset ad malis.

2da pars obj. Sed ut dr̃m dictũ e actꝰ Vitalis mãalis, mãalis solutio pnt rationem carni, quia mãalia et mãalia recipi mi mãa tm̃ mi tubo sustentis. Sed ut Deꝰ possit agere extra ordinem rerum, pbabile pt dici actꝰ Vitalis mãalis pte educi ex ea mãalis.

2udes 4to An actꝰ mãalis Vitalis uniatꝰ ad. tam mãalis pi spiritali? Resp̃ affirm. Sed ea tam mãalis pt recipi dr̃ sentire, videre, audire etc. quod denomines respiciunt, et pdi etiã actꝰ n̄ istã operationes pcedunt a nã sed a tã alicujus uniatꝰ. Sed ad hoc ubicatꝰ sentiens requirꝰ hoc esset actꝰ Vitalis Visionis tam mãalis tam ad effici, loqui et mãr ana pte dici sentiente. Ad hanc denominꝫ requiritur effectꝰ aliquis sensibilis recipiꝫ. Et talis effectꝰ tam ee Visus judicium pt esse actꝰ loquela autem ora os et pronuncia vita et organa mãa.

2udes

2 Adv 6to Peregd ꝯ specificary mr de potest Vitales in dict vlt
ab aa. Non pecchi Padrin de specifico, Intrio gd ꝯ gra Sanctus
rei, potest en qui int ipsa Sanctus aa n ghi interse dissi-
milis Intrise. Sed pecchi de ꝯ specifico Sacrio, n a prior
gd e Caa Dotria aqua. de termy vel ad talar ꝯ pen. Certum en e
gd potest aut Sne ꝯ spa aa ꝯ cedant a isto dco adeq n ꝯ pe
ꝯ ceps mr de Intrise a prior. Sed de ꝯ specifico Sacrio
a pd stenor: gd dicit gd n tenent gdes ꝯ Veros Salutis ꝯ speci
fico cu ee rei, sed tn dicit asgnare mihi dicat nobis, Verdes
rectu sup nob ꝯ specifico quo ad nos potest ꝯfundat.
Dotrias Vitales m dicto aba ꝯ specifico mr de crmodo mr ni
si ꝯ cessa ꝯ acto Vitales ꝯsiderato mi ordine ad obtm finis motuum. Vs
potia Intellectiua ꝯ specifica ꝯ acto dicti hic ꝯ acto tendentes mi obia
ogtr motuum Veritis, seu signatum n Vera. Sub rne Cognoscibilis.
Potia aute Visiua ꝯ specifica ꝯ acto mi obia tendentes ex motuo lo
cali in loco sub rne appetibilis. Vestiua et audiua potest eodem
modo ꝯ specificari. mediante Victiua ꝯ acto mi ordine ad bonum ꝯ
pria. Audibilia ꝯ ordinem ad bonum. Vbi dicendu de alijs
potentijs

Solvunt Argta contra viã sentiã

Ad unum Argta ꝯ dicit vlt potentiam ad aa Dei ꝯ tinere ois alij actus, quia
N pot falsa ee tum de potentijs actiuis tum de ꝯ fuis, nam nulla recipit actus acci
dentes ut Entitie ignis, Item ꝯducit calorem, et tn nec mia nec ignis sunt mi ordi-
nate cum actibz suis. Ad primum N negatur amam et ratam. Deg urgt
ꝯ qa ꝯ nam ghant ipi actus, e enim actus informatiui tantu, ni ee potentia
ghant actus actuales operatiui. Ad actus ti dicit ꝯ em forma ee actuale informans nec tn istos ee
informatiuos. Ad primum Ex dictis ꝯ regula iuxta dicta ꝯpone Arga et N pot ac ꝯcedere eig. Ad
ad hoc ut ab igit videam dicas Videre ni [illegible] Visionis, sed ut eadem Visio recipiatur in illa ꝯ- ingna. e ꝯuersim ꝯ dicens.
Cu Ds Visionis recipiat ni ptes mas pedis ubi ꝯ pars ad. ꝯtinuu ꝯ dicta ee re-
Visionis, in qua ꝯ recipiat peter de pede ꝯ deorsum illud e ꝯtinuu ꝯ ad videre
pede. Ad ꝯ bonu datis facio dicendo, subtrahi aliquas agere ꝯ deberi medium

intelligat &c. Dñs tñ dabit in tempore suo, in quo absolute accipiunt
pfectam redemptionem, ideo absolute pñs non Concedit. Sanctorum
absolutã non credunt, hoc pñs aliter docuerũt et pñdicauerũt sancti Stellæ
Deus pñs nostra miserea et pñs misericordia punit. 2dã Regula. Dã ad Missam
et audiendum desunt ad vitã separatã a corpe regulæ. Pñs Regula
ad sacramentã cõ operum. Sufficit, qđ operãs recipiant vitã qđ unus
pro suo carnis effectu. Recipit Dñs: mã Mea operãs denarium Cui sua
Mãla unus mãdat, amo et vale.

Punctum 2dum

Quid sunt in re acty Vitales, quam productiue ad portã vitalem
a quo specificentur, et qñ ne a solo Deo effici q possint diuinitus in alie
no Subiecto.

Vitey dmo quã Effectus Vitalis dã malis ut Horone sanctorum, qm pars
tale ut Sanctum. Volume, mittere. mi gbte quale absolute q dicta
portã Vitali q dstãm donãm. Vnitas q modale Horone dstans Vitale
q portionale. Q. Calor frigus &c. ad Vitam absolute Exercẽ acty Vitales
&c. Sole esse. Dã alias acty Vitales cõq mi gcorea calore et frigore
sicut i mgscor ad Vitam respectiua qr absolute. Q. Nõ dr hr dstãm
vitæ Termi, sed acty globet Vitalis mi dubio aõi Exercet Termũ dstãm vitæ abitã, qm
Terms ad Vitam.

2do Vitey ni specifi acty Vitales a solo Mãli. Dã visio qua Petry Videtur Re
mã Lectio ni dsert speẽ a Visione qua Videt ni Bedino qui vetis et ni
mã q ba mãala diuersa speẽ. Sic acty Vitales ni q specifi a solo Mã

3tio Vitey actũ Vitalis posse effici a solo Deo vi Intellectus ni Cognitio
pñs qđ Deus facere se solo qd qđ pñs facere cui Cãs vitæ pñs facere
uno defuncto quid actus Vitales cui Causis 2dis Finitis qđ q solo
4to. Cã defuncto quoniã de q mala qđ ni Illustres et qui effectiui
ones adeoq ni Cognitiones qui et Volitiones, qdeãt Deus ni nobis, bne
nobis. ni Cognitã Theologi 2dis q quat se solo Dñs Re.

Respondet

Certum est tenere pñs acty Vitales ni Mente mi gbte. Dã alias

acty Vitalis, nempe Omne ℔ Vitalis magis seu representans obs quidditas Vitas Socratis ducendi de acty actibus Vitalibus gestibus Vitis. Deinde mentis degnis Vitis actibus Vitalibus ℔ am accidentalibus natis exprimi alia ℔ fecta hoc e forma. Certum est ℔ omnis acty Vitalis pter Vitam includere aonem, sentire, Intelligere, Velle, includit in suo esse ptes aonem Vitæ. Sed Vivere includit primum esse ptis aonem. Ergo Vivere in alia anima includit in sua esse ptis aonem in actu anime. Ergo et Vivere in alio debet includere aonem. Ergo et sentire, Intelligere, et Velle in alio debet in suo esse ptis aonem. Certum quoq; ℔ actus Vitalis duo unius subi Vitalis. Abeis ad denominat illud. Ita ut albedo posita in pariete est unita quia denominat parietem album, sed in corpore ℔ unitas est tio qua includens in acta Vitalis sint de ista vita. Sed habens in acty Vitalis unias subo unione dsta an n. De an acty Vitalis sit ghitas absoluta an ro relatiua. Videatur vasquez hic

Propo xma

Acty globet Vitalis tam Motus ut Vitio, audio, abnego, tuas ad, ptis ghitas, ut Intellec, Volio, &c. ℔ Vitas ratio qua modalis identifica cum dictum sui, et Vmoni sui ad solo ℔ portanto. Et sta Suarez Dun. Valen. Arria. alijq.

Prr nam Actus Vitalis ℔ Metaph: Tex 16 Decimo. Quam vis ℔ aliud agas, pter nomen in gerundio ad o, ut Vivio in Volente, ghy Verbis mul, ℔ hoc dicere. adhuc transeunte hmi 16 aone manente ℔ Vitali ℔ hoc nullo hat Cpr nu dsturij.

Sto 2do Cui sucus Descripo modi actionis illud in re, ℔ Entis modalis et ad Sed actibus Vitalibus ratio ℔ sucus ad corpo modalis aonis Cpr: ocis acty Vitalis modalis ℔ Entis modalis identifica cum acty. Prr nor. Dio acty vitalis ℔ ejus, ℔ hmoi de termino ad actus ℔ ei in ℔ sponsio ad ℔ ducendi de re ei gradu VI. Intellec ℔ dei gnare ideoq; ista determt Intellis ex se mchi ferunt ad hoc Vlad obm Intelligendi seu ad ℔ ducenda ℔ re ei pa dat Intellis de hoc vel illo obo. Simili determt obm ex ℔ mi dsnis ad hoc vel illud Intellis cognoscas. Determinate

℔ Intellec

Ꝙ Intellus d'acty vty vespũ pcipy Intellegibs, determinꝫ et ultimꝫ ꝙ cui
solꝫ Intelly Intelligit et obm Intelligy. Ꝑ: Deꝰ acty Vitalis e modalis Entis
in ꝺ̄ꝯ ꝺ̄ꝯ a ꝺ̄ꝯ. Ꝙ vn et ab unione pri n̄ ꝺ̄ꝯ acty Vitales ꝙ ꝺ̄ꝯ
Ꝙ ab̄ modꝫ unꝫ ꝺ̄ꝯ cꝫ ꝺ̄ꝯ ꝺ̄ꝯ ꝺ̄ꝯ determinꝫ, Ꝑ: eta acty Vitalis ne-
pe Intlco unꝫ ꝙ cꝫ ꝺ̄ꝯ ꝺ̄ꝯ determinꝫ. Ꝙ dicho ꝺ̄ꝯ de Intlm
ide ꝙ pari in̄ferendꝫ ꝺ̄ꝯ de alijs actibꝫ vitalibꝫ. Ꝑ dicta.

In forma dmo. Acty Vitalis n̄ ꝙ ꝺ̄ꝯ ꝺ̄ꝯ ꝺ̄ꝯ

Rão 3tij é rã affirmão et Negão cũ gradus de eodem, Hyphenio rũ et inclemẽs amor et odiũ qm̃ uis Vertens cetera edẽ fr̃ disting̃ specie non tolly modi tendendi Sc: edẽ discendi de alijs actibꝫ Vitalibꝫ nimirũ qđ specifi sumꝫ ex modo tendendi ñ Recerra

Quinta Argta Contrarij sentꝰ.

Adsimũ dmũ Argm̃ C stante N negã Dñm: l. Ds gđ calor et frigus intẽ gltũ absolute. Ns fundmtũ referendi id, nam ge de grabilitat mutua a Causis sua et nõ ipsa ad gđuc'abtũ v a tãs Causis. Iam ex similẽ Ns fundmtũ a pervenit edẽ de actibꝫ Vitalibꝫ imo strauũ gsuadet rão dicte Negãtis urget pareter gđ actꝰ Vitales sint gfecores calore et frigore ex Ns gfecores rnõ Vitalitis ut Suum sint nrg̃ores calore et frigore ex eo gđ gltus absolutũ edi Argti N stis, n̄ em̃ é de ipsa nõã bre Formã ipsã stis ut a se, sed solũ ex ultima determinãe agentis ad agendũ, ipsa ndo ad determinãe v n̄ sit negãa ipsius actꝰ. Sunt et Vtia n̄ nrã ea de pria ipsa rite recedit nrã ultimã, gđ ea alligãt ex precipue determinãe ut suas alteri.

Ad 2dum Stand Vitalis ipsi abstr̃ forme mãli n̄ avemoto de quo ce dit argtum ex Visione specifi a colore tali et tali n̄ ex ab eo tur color huc et illuc nõ habet.

Ad 3tium Dis: rone Argti qr Negãtem n̄ esse gđ qđ pr fauere rõãi edẽ edẽ n̄ qđ esse affirmãtem Cũ edẽ C. Sit esse affirmãtem Cũ edẽ N stis cum Vita lis ẽ actus esse Cũ edẽ Vitalem operantis Dis: illud n̄ pr̃ sensatũ ipsi effecere. Ipsemet etiã dicit stis gđ dicit ni nobis sine nobis meritorie d liberare, operatibꝫ C stis gđ sit sine nobis placere operantibꝫ N stis et Negãtibꝫ

Punctum 3tium

De potentijs Sensitiuis tum Externis, tum Internis

Dorotito et Clarissimo gñi quorũ hoc qđ qđ sita ea gedies a ligẽ parag sphis

§ I

De potentijs Sensitiuis in Communi Quadrig 1mo

Quarto, dño Ad hoc potentia sensibilis externa R ce Exempgo Veru ad auditu
ua. Effectiua gustiua et tactiua. Nam ē Ad 2m diuersitas organorū in or
dine ad opnēs sentiendi externas, et ideo hoc diuersitas obiorū pcipibiliū
p sensū pertinet ad hanc potentia sensitiua externa. Visus autē externa ad unde
oba sensibilia attingunt, p qd Vocat ē. Ad tertium. eam in exteriorib⁹ phis
corp: vita hoc aīal oculo aure naribus

Deces. Septim ung Intelligibile ad oia Intelligibilia. Et ista septem ame po
tia sensitiua ad opnēs diuersas mi diuersi Organi ēpeadas adeq a
dans et poted sensus externi R Ad hoc vlq. Dic pte Ad 2m et 3m
nobilit hoc aīal ēgdā gd sensy deinde aīa poted multiplicata
vt et diuersite et mu lugline obiorū sortiri

Quadrū Octo An poted sensibilis VS Visy, Audity, gustybactys et odoratys
sint cīs de spēs mobily aobily loquendo sorte. Et de potias sensibus
sortiri, cumpter ce cīs de spēs sensibile et solū accidentis diuersas ut alibi
Rño ē. Ad 2m poted sensus externi mediantibus sensibilibus sortiri obiorū
sortē. et idem in reliquis. Ad 3m obstat qd poted sensibus diuersis et proprietas mi
quis diuersis spēi. Ad ce Ad 4m dicendū ē, quia hoc proprietas ingene
rica nō specifica spectant diuersitatem nō sortis sed ordinis. Vndecētū
qd qd sit diuersa ordinis nō sortis, ut in accidentibus diuersis. Ad
Vnces et aquilā Ad 5m patet, quia spēs et cognitus acutissimi
Vulturis et Canis Ad 6m dicendū, hoc facta est gustu sancta Aristotelis
antecellit quantibz, hoc huiusmodi ē. Ad 7m dicendū ē, quia tactus et gustus pcurrit
est bonitē et pmiti, illi aute ut pote Excellentissimo mixto ogetis
optimi et pmiti.

Quadrū Octo Ad poted sensibus Intactus et gustus Ad 1m
Ad poted sensibus ut dictū vte ad cū Ad 2m ē actum et patibilem
salte logndo de ea vnali Ad 3m et poted sensus Ad tactus ac gustus.

Quadrū Octo. Vtrū ignis et aīa sensibile sensibus externis? Ad 1m
Ad sensibile actus id ē sensibile y qd ē qd ē qd ē movet sensum
aliud sensibile y accidens qd ē qd ē qd ē movet sensum, sed ea tm vnē sensi
vi dicit. Ad 2m actus ut ē qd ē qd ē. aliud sensus. Ad aliud sensibile
bile. Ad 3m qd vno tm sensu percipit. Ad aliud sensibile immuta
tū ad vno sed multis pcipit sensibilibus tactybus pcipit visa tactu.
Nota hic ad vnā qd vnā sensibile immutat vt tactybus pcipiat sensibus

Alias figura ꝺ cét sensibile omune ꝑ̃ne ... abcdorate nec ab audito nec.
aguste ꝓcipij.

Responꝺ Ado Sensibilia mmunia cõ ꝺ ipsa Motꝰ, Quietꝰ, Numerꝰ
Magnitꝰ et figura. Nõ ꝺ ꝓ̃ hõe. cõ n̄ abeam aliqus sensꝰ ꝑ̃ quos
sed ꝑ abcdꝰ ꝑ̃ a ꝓprios, et ꝑ quos ꝺ alia quã ꝓpria sꝰ mmunia, ad
hõe ꝑ mode- re uocaui ꝑ̃. Dicit sensibilia mmunia ꝑ̃ ꝓprios
sensꝰ cognosci, Motꝰ cñ et figura ꝓpinqua. Visu et tactu nõ cognosci.
nam auctꝰ ꝑ ottaua rõnis ꝓcipit ꝓximaꝰ ꝺ ꝓpria sonantia ꝑ
longitudinẽ qm ꝺ quãꝺ motꝰ et mcodꝺ loco ꝓ̃ pit ꝑ ꝓpriã quã ꝺ quã
data linea. Numerꝰ ꝑ̃ ꝓprios abcdꝰ ꝺ se. clarꝰ ꝺ. Videtur cñ ꝺ et ho-
nestꝰ ꝺ ꝓ̃ obediãꝰ ꝺ debitꝰ audit harmonios Numeros, obstetꝰ ꝑ̃ ꝓpi
ꝓbatꝰ ꝺ odoru, gustꝰ ꝓbabilꝰ ꝺ ꝑ̃ ora, et tactꝰ ꝓbatꝰ ꝺ duos
tangibilꝰ. Magnitꝰ ꝺ sensibilꝰ cibꝰ etꝰ sensꝰ omune nõ ꝓbat
sentꝰ exteriꝰ ꝺ ꝺ. Figura ꝺ omẽ ꝑ̃ ꝓprij visu et tactu ut ꝑ̃ patet
ꝓbꝰ ꝺ uisu cñ et uisu ꝺ tactu cognosci ꝺ ꝓ̃ pñtat. Ad hoc ꝓbandum
multi unꝫ ꝺ. Nota ꝙ ut sensibile omune ꝓpius ꝺ ꝑ̃ ꝓprij ut ꝓcularis
ꝑ̃ ꝺ sensꝰ mitial, sed alqñ ut ꝺterminabile ꝑ ut modificat formã ꝓprij sensibilis
ꝺ ꝺ sensibile omune ꝑ̃ ꝓcipit ꝺfiniẽ aliqꝺ sensibilis ꝑ̃ ꝓprij sentꝰ, ꝓpter
sentirꝰ ꝺ se separatum a sensibili ꝑ̃ prio. Hoc aute ꝺ videꝰ admirandũ. Qñ alis
magnitꝰ ꝓbet videri qñ nõ ꝺ colorata nec illuminata, aliꝰ ꝺdus Vñ ꝓpter hoc
extra ꝺ ꝺ adꝺ adiꝰ ꝑ̃ ꝓprij. Solum ꝺ sensibile omune, ꝺdꝰ ꝓcant ꝓ̃ sentꝰ
les ꝑ̃ ꝓprij ꝙ ꝓbet experiẽa. Videꝰ cñ aqꝺ ꝺ videꝰ res ꝓcedꝰ hoc sensibile omẽ, et
aliter ꝓcedꝰ aliꝰ Vñ aliter ꝺ videri colorata. cui ꝺ immutatꝰ, Et ab ꝺ cum ꝺ ꝓpriꝰ
Vñ et ꝓ̃ ipsa aliter nõ ꝺ regnat ꝺ colorata ꝺ ꝺ mutꝰ et aliter ꝺ
ui ꝺ. ac ꝺ. Et aliqñ modificat a natu ꝙ ꝺ ꝺ agnoꝺ et extra
Quãtꝰ ꝺ. Vtrum sensibile ꝑ̃ ꝺ ꝓpriꝰ sup̃ ꝺ sentꝰ. Et ꝙ ꝺ. Et
obm ꝙ ꝺ ꝓprij accꝺ ꝺ ꝓ̃ ꝺ ꝺ ꝓ̃ ꝺ inter ꝓ̃ ꝺ et ꝓ̃ ꝺ ꝺ et
ꝺ ꝑ̃ ꝺ ꝺ ꝺ inter ꝓ̃ ꝺ abcdꝰ ꝺ ꝺ et ꝺ ꝺ.
sione abcdꝰ excitꝰ ad ꝺ. Crꝺ et ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ.
ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ

qui in aere fit agentis percutiens et odoratij quasi subtilis talmudum y saltem odorem abilla existentem et gustus manillares salientem percipit et ipse gustus lingua tactus in humore effecta d Gram dulcem existimat amarum. Et gustum gustata in stomacho bilem inducitur gustari. ergo alabaro ad gustum dimore mi gustandem eadem pars carnis et nervi quod gustandi aut guagij sentit. Sic. ignitibile gustum sugra sensum gustatiri. R. de visu, qui humor visus contra oculum decretum quam sentiri ex quo Chirurgi dicit occupat. Sed alij remedij Exhortquoz ille qui accetu in pilis cum emby attorijs de fundis gustum ad humorem cum Cristallinum, in tri dicit Zdum eandem gustu qui in organo mixtum, sed zdum gustum dicitur tantum. De audita dicit similiter illum in excertari in organo sed pi Cui sugte ad gustum p pe tym gustum carnosum. R. Objecty R. Cibi gnalo color zdum ex vel ad gustij manillares gustum y pugnij stando effecty zdum cum gustum sud Exgustum de humore bilioso imbuente linguam ? an ad gustu gustij. zdum Idem dicitio de humore bilioso imbuente linguam ? an ad gustu gustij. zdum cum gustum gustu attingi nervos, in alij gustandi organum gustus resident, sed zdo alium ad gustum attingi. Idem tenendum de tactu neque sensorio, Sicij tactus plagum accepit ad gustum percipit gustum sensibile gustum gustu gustum gustus attingit. sed alium remotum. Objicitur sto sta gustu sensit. externa prohibet errare. Sic in sensibus. R. anima potens sensibus Externas ad quæ gustus errare. Ea error gustus ? nisi in sudo ens rationis, quo abigit ex aut ex Stephanus. In sensit: ita potentijs externis tales in dicit nec explicite nec implicite istos.

Respondeo zdo Potentias sensit: externas nunquam errare. cum ornamento circa gustum sensibile acceptum in bne omnes. Vis Visij ? errat circa album. gnum coloratum ? Item auditij circa sonum acutum gnum longe. nec gustij circa. dulcem gnum de gus ? Ea gustus inquit ut gustus ex cuntat extra metas sui obi. Vade Visij ? nisi visibile. hoc ? coloratu y lucidum, audity ? nisi sonum gustus gustus. Idem in alijs sensibilibus in gustus error obtinet.

Respondeo 3tio Potentias sensit: externas interdum errare. quia non gustum sensibile gustatum zdum percipiunt non in, sed gustatum subne ? specifica. Vis Visij gustus errare circa. Audiri zdum nunquam gustum Auditoris, hoc patet Ex gustu. Ex gustum. o gustum ? Intellectus sensu. Corrigit ut errantes. Cum Visij suum ? gustus gustus errare, ideo ita dicta de ? ? gustus errat in bnum visum gustum. Contingit autem error in sensibus Externis ? bne Organi. et hoc sic accipiendum ac bene gustum

nē sit. Vnde ulterius ea quā alia ꝑ videnſ corumpi a calore, et ſpecies. quā oculorū
ſubſtantiæ labefactant. cita apparent Cometæ. ꝑ rāē medij, hinc quā maneas ſtellæ
ſpiciunt ordinare - ad hendum rubeū ob interiectā Vaporū ꝑ rāē ſi ternelli.
Hinc quā comitū gaudentiū Curruū videnſ, exiſtimant rotundā. Cū angulorū ꝓ numeriā
ob magnam inæqualē a locis radiorū, ꝑ rāē oīa ut in ſpeculis ſi ducere cū ſtrepū, appa
rent etiā diuerſā magnitudines remotiū ſpectabiliū, nunc quandā nunc magnā, alias
rotundā, alias oblongā, quando verā mediocrē ꝓcul dubio modoreq; cōſpicere.
Reſp: 4to Si impoſſibile ſit naturā ſine ſpē organi quā alunde grecia remouendo ſi ſine
ſit ſonus. Cera quā ſonabilē ſonabile ſaltē quā ſi ſine ſpē ſcalpendi - ita ꝺ̄ ſentiunt.
Quæritur 5me Cur ſonus ſuauis ſi dulcis ſenſibile excellentē hoc ē Vehemēs
Reſp: Sonus nō ſi dulcis ſenſibile excellentis ſtringē ſenſibile, ſcire ſi quantū quandoq;
alia rāē, ſed ſi ſolū ꝑ alias ꝓpē comitantes ſi ſtructuras ſi ſitum ſi ſitus ſi
tā ꝓpriorū organi ſenſorij. Vnde quā ſolū ſi. Cū ſenſibile quā rale nō ſi aliud
nisi quā tenuis ſonus ſi. Sed ſi hoc nō ꝓ ſi ſi. Cū ſenſibile quā rale nō ſi aliud
ſanitatē. Sed ſi hoc nō ꝓ ſi ſi. Cū ſenſibile quā rale nō ſi aliud
lem nec ullū quā remiſſi ſonus. Cū terminus illi ſi ex ſite obſi nō excite ſonū
nec quā ſi ſtructuā ſpeci ꝓpriū. Cū ſpē nō ſi ſi ſonū ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ulla ſi ex globis ei ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
nec quā ſi ſtructuā ſonabilis. Cū ſonus nō ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi, nec cū quā ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi excellens nō ſi ſi ſi. Nec ſi ſi ſi ſi. Cū ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
cū ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
de ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſed Cū ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
Don ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi

alianꝫ exponꝺi. Vltiꝰ exaberꝺ ꝓueniente a Cauꝛi interuencubꝫ Pancratꝫ
Sradão in tractu et gestu.

Vltiꝰ Stio Augebit oculi acutꝫ et diuꝫ Sensibꝫ Diuersi, Cognoꝫ obtra-
ctua Stite Regnꝺ notꝫ Cognꝺ abstractuꝫ Mode oꝰ ille qꝺ Sensꝫ aduꝫ
nꝰ ut Sgeno ꝺ qꝺ ut ꝺ ꝺebꝺ antea Vio nunc abrante Cognit ꝺ. Oppoꝛ
ia huiusꝺ Cogni Mcali qꝺ ꝺ Cogno ne Sentiuꝫ Sgeno ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ
antere Stante, ꝛ ꝺ ꝺ Vbꝫ Cogno in tractu Mcali, Qꝺ alibꝫ Vbꝫ nostꝛia
Vbiꝺ ꝺ Vio. Stia ꝺ ꝺ ꝺ Sꝫ ex ꝺ Cogꝺ in tractuꝫ Mcali
ater. Qꝺ ꝺ Sensꝫ ꝺ ꝺ ꝺ Cogꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ
Venter cuꝫ Cꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ ꝺ

ragus homo videns dicit ad patrem eius

Resp: ad Quintum dicendum quod dicitur ibi quod cognoscere
dicitur ex hoc dicit cognoscere non abstracte quia quidditas dicitur cognosci
sentiri sed cum dicit abstractive aut cognoscere dicit abstractum
illius quantitas et qualitas illius corporis videre colorem dicitur
ad illius quantitatem et qualitatem. Ad secundum dicendum quod
duo dicit quia dicitur sentire. Ad tertium dicendum quod nihil
est videre nisi corpus. Deinde cum dicit colorata lucida in ordine

Resp: Ad: Dicendum quod sicut dicitur: tendere ad unum contrarium
existens in quanto. Ad 2. Ad id quod dicit dicitur quod
non est videre nisi corpus colorata lucida in ordine

Quinto vero. Augustinus dicit: et patet quod dicitur quod
corpus spiritus hoc est attingere non est attingere sicut actus. Ad
aliud quod dicitur quod nihil habens alicui habituli ad videndi id.

Resp: Ad secundum dicendum quod dicitur ibi: non est
spiritus. Ad 2. Ad nullum potest dici quod dicitur attingere
et tangere. Ad 3. Ad id quod dicit quod dicitur quod attingere
corporaliter dicitur: et dicitur quod potest attingi
et tangi. Ad 4. Ad id quod dicit quod dicitur quod attingere
et tangere dicitur quod non est attingere nisi corpus
et tangere. Ad 5. Ad id quod dicit quod dicitur quod
attingere dicitur quod non est attingere nisi corpus
et tangere. Ad 6. Ad id quod dicit quod dicitur quod
attingere dicitur quod non est attingere nisi corpus
et tangere. Ad 7. Ad id quod dicit quod dicitur quod
attingere dicitur quod non est attingere nisi corpus
et tangere. Ad

n'ẽ extra ẽm potẽ. Corporẽ bñs pāja, ꝙ gñ diuny nrum Anthi
ex ea gñ attingit vnu spūtle et Vasa ẽ spūtle. Una mens
spūtlis et Vasis. n'ẽ extra ẽm Corpꝰ potẽ. Vnde ꝙ tales Anthi
n'ẽ potẽ Corporea dal potiꝰ spūtles

Ex Occasione

R negat. Ad sua vis spūtlis ẽ extra ẽm potẽ Corp. ita ẽ extra ẽm
spẽs Corporẽ. Vnde ꝙ ea gñ ẽ potior potentia, ita Dr. ꝙ tales Anthi
Appropinquales attingant vñ spūtle, in potio etiã erunt spẽs Corporea
vel spūtuales vnu spūtle.

Obꝯ 1mo Sacra Scripꝰ tribuꝰ Deꝰ quid spūtle pōt attingi oculo cor-
poreo et ꝯ. ostẽdi dubitat. Nunc equit oculo Corporeo videt Deꝰ
qui autẽ dubitabit de facto certꝰ ẽ de possibili. Boni gñ habitui ẽ potẽ
Malus. attingere vnu spūtle. Rñ Rex gñ spūtle percipi potẽ
Sensu et scientia gñ percipi. potior videri. Nihilominꝰ in Anthi gñ diuersi
ordines. Sto Porta figitur ꝙ elevari ad attingendu ẽm spūtle
hoc ẽ ꝙ gñ ẽm potẽa malus ꝙ elevari ad attingendu ẽm spūtle
non ẽ opportuꝰ esse ei in peccato gñ in ante existente. 4to Rex
Malus ꝙ elevari ad tendendu vnu spūtle, apparet ex hoc, ꝙ malus in ex-
tra aliqꝰ effectꝰ gratiæ vadit tendit. Ignis ẽ in formatus unit sibi de
materia. Vr. hoc ꝙ elevari. tadem ꝯsequitur ens. Ad alium. Duplandꝰ
Corpꝰ et ꝯ. Augst. nempe esse corpꝰ quo ꝯ. Augst. corpus de Deo vivo ñ in
se vel in aliquo Corpore. Phantastico et etiã in aliquꝰ cuiusdam humi effectꝰ
gno facto Vides ad hoc Vita in viuente - finale hominis corpꝰ. ac deum be-
lante gñ. valde diuersa a spūtu vivo in se. 2do Negat. E stabile
N Negat. ꝙ Dñs. in Anthi gñ sit pricipiu recta et
recens sua et assensus C gñ sit et ꝙ ego Negatio Ad Syllogismum ad hoc
ut aliqd sentiu Anthi percipiat gñ sit in recta et aliqꝰ effectus et alteꝰ accidens
ipsius. Ethi quoꝰ Negat et Negat. et bene ei, tam non sit opportuꝰ
potẽ malus qui spūtle qm prauti qui in statu viæ. Dupli tñ in
minori in vna Cognoscitiui et cognoscibile. Ad hoc In statu viæ in statu
adhuc tñ ẽ Vide ac prudẽ attingi intra latebras. Anthi, quia
tendit ve ad oc ẽ ad gñ ẽ a cognito Deo, et Deꝰ spūtle. ẽ
stanꝰ intra latebras ẽm suas. Ad 2m ẽ Deꝰ invisibile. Ethi
Ste Concess. Anthe Ad negat Dñs. ꝙ nam vsq ad spūtle ẽ
nens intra latebras ẽm potẽa seductas malas, ꝙ bonꝰ

factibile n̄ vp stinens inter sensibilia, nam neq; sit color neq; sonus neq; sapor.

Quaeritur 2do An potentia sensitiva Exter: possit percipere in dicto proprios actus substantiae etiam materiales, v. Ens sensibile reductum ad indivisibile, hoc est existens indivisibiliter in loco.

Resp: Neq; substantia corporea neq; Ens corporeum existens in loco indivisibiliter potest percipi a potentia materiali sensitiva tam realiter quam dnitus. Ratio simi: Quia substantia etiam corporea est extra latitudinem obiecti sensuum, nam nec ullum est ex sensibilibus propriis immediatis, ut color, sonus, sapor &c. nec est ullum ex communibus sensibilibus ut magnitudo, figura, motus, Erit &c. Solum Ens substantia corporea imo et alia percipimus a potentiis sensitivis per accidentia sibi inhaerentia. Cum accidens inhaerens substantiae sentiatur v. perductum ab illa, ipsa quoque substantia dicitur sentire rationem eius. Ratio ad 1. Quia Ens sensibile modo indivisibili existens habet modum essendi spiritualem, nec est in statu proportionato potentiae sensitivae. Ergo sicut Ens spirituale non potest etiam dnitus percipi a potentia materiali, ita neq; Ens sensibile indivisibiliter existens in loco. Unde hic nota bene quod actualis Extensio obiecti sensibilis sit ratio essentialis requisita ad hoc ut obiectum sensu percipiatur. Ita sicut iuxta multos, Cognitio est essentialis requisita ad actum voluntatis.

Quaeritur 3tio An potentia sensitiva Exter: possint percipere organa sua. Resp: neque. Experimur enim a potentia visiva non videri oculum nec ab auditiva audiri aurem, hac tamen Resp: procedit de potentiis sensitivis per species directas oppositas. Quia non est dubium quod per speciem reflexam possit ~~[illegible]~~ potentia visiva ~~videre~~ oculum ut patet in speculo in quo potentia visiva videt suum oculum.

§ II

De visu

Excellentissima enim potentiarum sensitiva Exteriorum est visiva seu visus, oblatitudinem sui obiecti et modum attingendi illud de qua.

Quaeritur 1mo. Quid sit organum visus?

Resp: A patribus Conimbr: ex communi medicorum et Philosophorum ante ipsum

sensu

Item tale organizatione seu interna conspiratione a celo ad ponu.
Stant oculi & musculus & Venis & &c humorib⁹ et tunicis motus. Mutua
li dati ad nra ac globi oculi ad aspectu fiunt. Mortuant cpis ang⁹ lar
ris alter decorni & ad dextera levamq; tra hunt, alijs circumbra hunt
mq; sustinet ligaty. Sic tunicis Venas sinistra speculari. Qa ut speci
lis nigel, haec prima quaeq; reticulari. Qa Venulis musculis et arteriis
mixta ex humoribus retis Stia Pubea similis vas fabule, optica tunica
Qa Cornea in laminas tenuissimas intecte annulis. & Venas adnata tenuissime
rens qa ex humoribus tunicis cruly visibiles et nobis qua celata albedine
ne. nominas. Ex humoribus stamq; Crystallino tex glaciali similis glaciem
Xplucida mollitie albedinis. Ita Vitreq; dni albugineq; Vitrea tenuissima re
cepto & cui albedo similis ni visibiles et colore. Ita cpis qa ex humoribus
similis. Sic humoribus chaduq; nra tenuissima, Crystallinq; humoribus
speculari, Vitreq; reticulari, albugineq; Vuea et cornea. Et nervi obti
ci seu Visorij nominant. Et sic sunt musculi e cerebro ad alter e dextra
stra ad alter e sinistra, p nervi simulacra rerum qua sub aspectu cadun
ri communem sensu influant, tuitiq; & cordi acuq; ibi emicant. Visorij
Spiritus ad dicti supra tuitio fiunt qa. Item e qui affectu cor
bro effi oculi mihi alienigli patiuntq; mi modi, hebetat Vis ut mi cerebri debilitet et pbrachetq;
egritudine cerebro desiguet spiritu obtusi nebulosi ac mihi pauci mixti
agant ad opinion

Ludvi Vic Vbi nam stat Visio &

Resp. Visione fieri in pupilla ita humore Crystallino qa ibi humor ei immedio
cto ad aspectu oculi. Ita aspectu oculi Visio. Ita hic pars oculi maxime, et glacialis objecta prima
ro qa ibi nullo amictu Visio. Ita hic pars oculi maxime, et glacialis objecta prima
qa, ac nullo colore mixta qua ad Visendi actum apprime. Ita formati, si
cui est Colorata, est opaca, nam ob colore tui alimenti apparen
ac quide vim pellunt ni grossi. Igeni ni pupilla.

Ludvi Stio Emdo stat Visio?

Resp. Visione fieri specie ab ipsa aspectu visibili ad ipsa visibile qa
a qa hunday obscu, qa magnus visibile obscuri discere, et oculi tam parvi
visibile qa ex re emittere ang ad Hellas. Vis qa ut ang deadat dum ex stabet

Resp. Vivianę ad ulterioꝝ profectus & transmutationē ꝓpēsi ad occultū abortū et recessum ejusdē. Ea adoptiua aliqua tenuę ni hil aliud negotij habet nisi ꝓpē abortū ꝓpēsi et recessū aliqua in potentijs ꝓpē etiā hoc idem ꝓfacit et nihil aliud negotij ad Vivianę habet

Quinto Ad ē obiectū? Resp. Ꝑ ꝓpēsi et adoptiuū obiectū negotiū est Videri, sed ita ut lux ꝓfert suę lucis et Videri sine colore, aliquid ꝓfert suę lucis et Videri pure Resp. ꝓpēsi et abortiuū ꝓfert ad Videri sine colore et lucis et nulla alia obiecta Videri audiri, sapere, odorari, alterari, illuminati, lucem Videre. Videri colore, ita ut colorem intromittat ut ꝓpter Videri ꝓpter obiecta lucis.

Sexto Ad hoc ut obiectū Videri dicit ē medium lucem rectā ꝓferre ut rectū obiectū Videri ex ꝓpē obiecta ut etiam ex ꝓpē medij

Resp. Lucem nō ꝓferri ex ꝓpē medij nec ut lucem nec ut colorē Videri sed etiam ex ꝓpē obiecti. Illam ꝓferri ad ꝓpēsi, ad ꝓpēsi in obscuro et valde et caliginoso loco ubi nihil Videri lucem dimittat. Cum aliqd ē videre ꝓpēsi in interuallo. Et ꝓpēsi cum dicit ē in eo in ē lucē Videri in obscuro. Videri ubi ē ꝓpē rectā ex cubiculo obscuro colorē longe distantē lumine illuminato quia lucē ꝓferri medij nullum cum Videri in eo colorem et obiectum.

Septimo Quod lucē ꝓferri ex ꝓpē colorū ad ꝓpēsi lucem ꝓferri Resp. Lucem ꝓferri ꝓpē ꝓpēsi modificationis. Ea lucem ꝓferri ex ꝓpē cui ꝓpē particularis ma ad colorē - ad emittendā ꝓpēsi, nam nullus ꝓpēsi nalis ꝓpē talem ꝓpēsi ꝓferri ꝓpēsi ꝓpēsi ad ꝓpēsi ꝓpēsi ad lucem ꝓferri et colorē. Lucem ꝓferri imaginē colorū ꝓpēsi colorē ꝓpēsi ꝓpēsi ꝓpēsi ē. Et ꝓpēsi ꝓpēsi ut dat ꝓpēsi aut alio, et ꝓpēsi ē in colorē ꝓpēsi imaginē ꝓpēsi ꝓpēsi ꝓpēsi

imdte n̄ terms, color n̄ erit obm̄ mad̄le sed forte. Et qā hic modus loquēdi
ē melior et p̄ prior absolute dicendū ē. Ita color fit obm̄ forte virgitta
sicut et Lux.

Quāris 8vo Id̄ define Lux et Color. R. 1mo Lucem ē formā accidentalem
ple grē Ilitis p̄ qm̄ corpus aliqd̄ qd̄ fuit potēa diafanū seu trasparens vt
aer reddit actu trasparens, seu tale ut p̄ illud possit videri aliud visibile.
R. 2do Colorē ē motivū p̄ spiritui actu idē ē visibile qd̄ n̄ pt̄ mo
vere sensū nisi p̄ medium iam actu p̄ spiritui. Rāo utrique Respōnis ē
Ia hā descriptis conveniunt oī soli et sm̄ p̄ Luci et Colori.

Quāris 9no Colores sūt nedistī a Lumine

Resp. Colores p̄manentes et ōlis qlis ē albedo lactis nigredo corvi
ē distōs a Lumine, Colores tn̄ transeuntes seu apparentes qlis ē co
lor iridis et color in colo columbā n̄ distgūi a lumine sed ē lu
men varie modificatū.

Ma pars pbr. Ia si Colores veri sēnt idē cū luce vlr, seqz qd̄
sicut eiusdē speciei luce. oīa corpi illuminans. Ita idē erit in oībus corp.
color. Rāo 2dā ptis ge. Ia Colores apparentes reddunt medium
p̄ spiritui actu qd̄ ē defnio luminis. Hoc autē n̄ conveniunt Coloribus
p̄manentibus. nec enim colores tabulā pictā illuminant aerē sicut
illuminat color iridis.

§ III

De Auditu

Quāris 1no Id̄ ē Organū auditus

Respon: a suar: recentiore ita Organū auditus explari. Intra
aures quā intus cohēlēd ad instar reflexā ac tortuosā sūt invenis
nervus descendens ad cerebrū et aclipsarū aurium cavitatē ter
minatus p̄ hunc spiritus ciales Comovens potentiā auditivā. ē autē
p̄dicta Cavitas plena substā subtilissimā, quā qā ē p̄ similis aeri
vocas aer vitalis. Circur: — — — —

Circumdat[] gelida gradat[] tenuissima quid sit stella aere stabili regiones manet
q̄ modus tyrannis. Et ad aera numerosus. Item quare sit stella
gens ab figuram a omne medio. et maleri in luna ab tua tonus
Ludovic 2do In qua gte tyrannis audet[] sint studio
Respondo cū ppositis. Cōsid. autem q̄ per mare que in tyrannis
sunt. Et sint tonj multi[] motus recipiat q̄ in aere. Ita et terra
cij nubes a gtij q̄ fiat q̄ in subita subtilissima et q̄ aere
stenta in tyrannis.
Ludovic 3tio Etiam sit obm audet[]!
Respondeo obm adigtū audet[] ē tonū gatet tyrannā. Et nubes
aliud aurij recipiunt p̄ter tonū.
Ludovic 4to Quid sit tonj. Resp. tonus ē gluties tumbolū
ex. Collisione cor. pon. et q̄ aque subtilis et ex fractione aeris
interedij resultando. q̄ ut Plato gatet. Et unus q̄ a lingua Latas
et n̄ sit subtile, neq Latas non Rolā nisi de ē Plato. Et
ex collisione cor. pon. omnes q̄ tat tyrannā. Et ex fractione aeris
inter medij resultans manifestū ē. Ita quo magis aer frangit. ex
Collisione cor. pon. Ro Vehementior tonj audij. Sic q̄ cor. pon. obedo
collisa vehementij frangunt aere q̄ n̄ lignā ideo nō ito gegij
tonus q̄ luc, p̄ hi q̄ ceri tonj et nisi fractione aeris, et q̄
ex aqua q̄ cum hū glacie et cobidens et cū fundo glacei tonj q̄
ex celitus, tunc ex aer n̄ frangij. Per hoc de tonb̄ notandū est.
Primo Q̄ collisio cor. pon. et fractio aeris n̄ sit Ca tonj. Et conclō tyrā
ta ad q̄ dūone illig. Q̄ motus tonalis stella ē sedio ad ad ea vendū n̄ q̄ltis
sunt et ad q̄ducendā calore q̄ ex collisio cor. pon. et fundo aeris
q̄ d̄ q̄ndā motus ē sta ad q̄ducendū tonū. Q̄ducij aute tonj
ab q̄ pon. cor. p̄ defundij et q̄ medio q̄ pagnij ita. a bogā ē contra
q̄ ad vas tud a citrū oppositū ē ni fort de fortuna q̄ ei
quia alqua

Psalteſa soni ut ſpe aligta ſpatij ut in certe Intantune Vnifonu
alia pars in alia ſpe ſpatij cū nouꝰ Intantune. Et deinde alia
pars in alia ſpe cū nouꝰ Intantune et sic Vniformiꝰ Diformiꝰ
Vbi Tubꝰ soni in de Cor pora qđ colliduꝰ inter se pugnatꝰ
aeriꝰ dedē ipsiꝰ aeriꝰ. Da tonꝫ bombardꝰ ſentij mille tubiꝰ indigo
tonata aeriꝰ diſtēa. Dū permurmurꝫ in de tubiꝰ in ſtridoꝫ cithare
sed in aere ipsiꝰ ſarimo ac Vbino. Ille tubꝰ soni de ctm agitat
Da pisces exiſtis in aqua ad Voci hoīm qui ſtrepitū tormentoꝫ pugnat
Et ſa pauentꝫ audiant Voci et ſtrepitū tranſeuntꝫ p aqua in bas
recepta. Vltim sonum in hiē Itaniꝰ ictat cū in cede tubꝰ
diuerſiſſimoꝫ recepit ſonoꝫ et pauet in ſcenis auleum Vbi. Ille
Quā cū tonꝫ in auleꝫ tunc cū ſono ſit. et muſico decante
lugna a longe prij Videꝫ pecubꝰ lugnoꝫ qui audiꝫ tonꝫ, cū tubiꝰ luc.
pecipias Statim cū ſit. eo iſtam. Cū luc ſit inde pr armata locali et
in ſtantanee, ideoꝫ cibij manuꝫ, tonꝫ aſſt gendet ab agitatione aeriꝰ
qđ ſucceſſiue ſit tam diuꝫ durat qm lic. agitat aer. ut patet
in campanis tintientibꝰ.

Quarta ſta Dñi? Vox qđ propriꝫ inir ſonoꝫ locū obtinet

Reſp: Vocem de ictu aeris recipiunt attractis qui ab ea in
pulmonibꝰ coniſte eſſeꝫ in quada imaginatione tante aligtꝫ. et ſpatij
aeriꝰ ne ſparati ab ea ad arteriā. Ille deinceps ſolet et in pri
uenit et in voci ctm audiuꝫ cantui. Cū hic ſpeꝫ imaginatione
de cante hilarit. Ille di ſtinguit aeriꝰ a tyſi in em inſtitutiꝫ cui
no ictatiue et a tone, Cū hic ctm miratꝫ gaudijꝫ ſuccinit et
Cimbalo ac fidibꝰ Cit horā. Pandeta ratione ya hic totius
Anij ſpetia ſermocm et locutiōeꝫ ſtua ac ſtum Mentis gbus
ſoluꝫ hoc uſuꝫ ctm alia Vocales cantꝰ. Ornamenta ad Vocem for
mandam ſubſtrincta iſtam. Anni gaudiꝫ qui in ſoruiant
ad ſuscipiendū ſonū ictum ad
rem torace. Cuiꝰ muſculi aeriꝰ

Arteriæ diuerberant ac attrahunt Sanguinem aspera arteria. hinc Via
qua a faucibus ortum ducens Varijs composita Cartilaginibus pulmoni
vt pulmonem dilatari et attrahere ac reddere spiritum possit. Os
Epiglotis. Vocis aspera os modificat et vt distinguas ab alijs arterijs quæ
secedunt a Corde et ducunt sanguinem. Vtrum Larynx. Cur arteria
aspera trachea antemorin collo posita et quomodo duas habeat
orificium membrana quadam ad instar linguæ quæ obstruit ne cibus
intret, libi et potus. Glottis hinc linguula et ligamenta. Musculus
quis maxime adducat ad formandam Vocem. Vtrum Gargarizando
curetur. Cartilaginea rotunda de pendens ni fallor palati, subjun-
ctus Epiglotis seu glottidi. Formas autem vocis. Musculis tornatis et in
tercostalibus Vehementer compressis aer e pulmonibus per asperam arte
riam delatus vsq ad Larynga et tibi rursus impulsus aere ex-
terno mento in Larynge obstante linguula angusta
via ac resonante ex hac Vibratione aeris varietas et formas
vocis, cum Varietas orij a Varietate. qua linguula opponitur ad
dilatatis. Si autem in Valle molli ac humida ut in pulmone etiam
Cani Talutico et simia propria Varietate Varijs in voce re-
sultat tenor. Ex his Collige Cur Musculi vomitum aeremque Cani
fortem sonum efficiant canem, fraudem significantem.

Lucius Otho Ed. Boho. Regis. ee domi vestigium ab
adulatus. Aliquando in longinquis Corporis obtinentis vestibus et modus quia qui cum
impetu parietis in quem vestibus ac ad manum vedit. Duplicatur obrigit Boho. tuno
ad ipse long et se vestibus, et vedit et modus pilæ, vedo cum ipse et vestibus
tuas et pedes vestibus. Et tunc hi re Boho ad Vitia in specula, nam vocat ipsos
quisibus speculo impacted ab illo vestibus. Ita ipsi audibilis cavernis nempe
tubi vestibus vestibant. Sinus sinus speculo sonora melius vestibus et ipsos
visibles, ita hoc Cavernosa melius vestibus et ipsos audibiles. Et mutuo
proportionari pro speculo ut et vestibus. Ipsos Vestibus abunde ipsum
in simul ebab hoc alio in alium. in ijsque et speculo vel vidus obs. Ita.

loca ꝙ flectentur dicit ꝓt dicunt ꝙ portend̄ at mijs / ꝑs audibilem ꝙ sonū
unū loco ut alias cundem locum ꝓ luces redeant et tales ꝓut Olym pica portij
in qua vox edita sepīcies redibat. Dd ꝑ ꝗ gd̄ rat cur ab Gabo vsq; ultima
ꝓcerans. Resp̄ vnū dē. Q ad Verba ꝛ clamant ꝙ ꝓcerans sucessiue
ꝙd̄ restant ultima ꝓcerity ꝛ nō ꝑdunt ne. resultent ac reuibant. Vnde istud
ed̄ ꝑtes ꝓp̄ regressy ꝛ mt̄ gbus ꝗbz ꝛ nouissimū ꝗ ꝑ nobis ꝛmeuerunt.

§ IV

De dfactu gustus et tactu

Ludvs 1mo Dt̄ Gustus gd̄ organū ꝛ ꝗ d̄ obiū

Resp̄: Nō adoratu ita definiri. Est potēa ꝛcitiua ꝛ nāralē ꝛcitiua
mentibus ꝙ ꝑta, mutari adority. Organū ꝗ ꝛ ꝛ = tuberula d̄ multi
dinē mamillata lingue. Residentes ꝛ de ꝓcessu ꝗ ꝛ nāl̄ nacta cerebrū
nare ꝛ cerebro ꝛmeuant ꝛ = Ventriculi ꝗ gbz ꝛ nerui dicti manū ligati
& ꝓcedunt. Ad hoc adaurity ity ꝗ meaty duor. Rō idet ꝓtea odo
randi ꝛ nerui mamillarity ꝛ ijsq; ꝗ ꝛ odorū. Ibi cū nerui ol
factorij spiritibz cabz ꝗ facilitatz venios a ꝗ ꝛ ut pora gra ꝛ ijs odorus
obū. Odorat ꝗ ꝓp̄ et ad ꝗ d̄ odor. ut patet Sup̄ ꝓta qui definie.
ꝛ Dicitur ꝗ ducta a tubis ita odorifera. Dd Odor ꝗ ꝛ ventis et Dd nisi
non odorifera manu. diu teneat, tuket odorē ꝛ manū fœtat. Sequi
ꝑ ꝗ ꝛ odorē nō ꝛ habitat ꝛ Dicit ꝛ manū ꝗ ducta. Ordo odor
ꝗ ꝓ ꝓ ꝛmota manat Dicit ꝗ ingue ꝛ ꝗ dominis Brevitatis et calor ꝛ. ꝗ
ꝛ fœtat ꝛ ea. Dd ꝛ ꝛ odorifera ꝛ ad ꝛfectū medij odore ꝛ efficant et ꝛmade
ꝛfiant determinato loco. Dd ꝗ ꝗ ꝗ calor et ꝗcentat ꝛ manat odorē
ꝛfmc. definij odorata. Dd Dicitur ex ꝗ manū Dicit missione ꝛ ꝛ ꝛ odorū
manat sicco et calido ut ꝗ Dicitur mouent. Non dicit hūs dedotū
Gusta odority de lectorij. Dd Odores ꝗ ꝛ ꝓ ꝛ ita ꝛ ꝗ ꝛ ꝛ
utiles dant et nuto ꝗ ꝛ ꝓ. Dd ꝛ. Dd ꝛ odorē ꝛ ꝛ dedotū
aliqua gratia. Idem ꝛ ꝗ ꝛ ꝗ ꝛ ducunt ꝛ ꝗ ꝛ ꝗ ꝛ ꝗ
gbus nos ad diuersa odority.

Ludvs 2do Dt̄ Gustus gd̄ organū ꝛ ꝛ Dicit.

Resp̄: Gustū ꝛ ꝗ ꝛ ꝛ ꝛ ꝗ ꝛ ꝛ ꝛ

illum hoc ꝯ ꝑducendo ꝑꝑ, cū illū mutat ꝛc. hac cā ꝯ ꝑ ꝑrā ꝑtā
guilty et tacky ꝓpter impſſion hanc poterūt. tunc cū totū ꝓtulant
mutatū intentionē cū mutatus ꝛc. Ad 2m calidū ut ta ñ aqua ꝛc cali-
du ut ac, aqua cū ñ aqua in vbi similē. Ad 3m Intentio ac ꝑmde
ñ ꝓ sentiri a calido ꝺ gto. Ad 4m solet hic quāri. An tacty absq; qua
gustu ꝙ gustū distinguī ꝑꝑ a tacto. Imo cū sentā admittāt ꝺ
sensy exterior, qđ falsū cēt si gusty et tacty cēnt ꝛ sensy reducun-
dā hāt dicerā oba. Ad 1m gustū gustu nihil ꝓpriū habēt in regione
tactus, tñ impſſ duerū ꝓpriā et duersa tacta. Gusty ꝙpon
tacta autē ñ ta ꝑ se sed caliditā aut frigiditā. Ad 2m solet hic inqui-
rī ad ut dolor qui tactus esset ꝙ obo gustali tactu. Resp. Dolorē
cē accidēs, qđ dat causā dolorē. Non simꝑ hoc accidens resultat ab
una cā, sed a ligato resultat, cū diuisione ptiū. Ad 3m remedia dare
a ligato ex. gr. in cōtinuā. Alibi ut ꝑt in febribus, a ligato ex. cōp
sionē carnis, a ligato ex aliis causis. Cād ꝙ ductus ad bucā
ꝺ Stenonis nihil ñ aliqā dispositionē ꝑticularē. Qđ aliqā ꝑtū
nō ꝙ impſſ cadē sed diuersimodē.

S V

De Sensu Interno et Appetitu sensitiuo.

Ex platone potest Machly Baternis deprehendi ꝙ de interiori sensu ꝙ exerta
Ludwig Imo Datz ne sensy interny et qđ munia ipsoꝝ? Resp. imo sensi
interni dari in calidis ostat id ꝙ ex anatomicis artē qđ reperit inter
nam ꝙ ptem ex ꝙ nerui descendentes a cerebro. Ad 1m Videmy brutā ꝑtere
memoriā et ꝺ ꝑtē retinere loca vbi aliqd ꝓmodū ex qua ꝺ fugere
cordāo cū nulli externo sensui subiecta ꝙ interno. Ad 2m
Canes ñ semel sed dormiendo latrant, qui solitary ñ regi a latrare
sensatione Baterna. Sensy cū Baterni ꝺ figāt omē somni Ex. a calidi
qua sensatione Interna. Posset dici sensy interny ñ ꝺ tot dari, quot
sedes ñ hūbus, ostat cū dari appetitū sensitiuū ꝙ ñ nō bus ꝓpter quā
vnus ꝺ ꝑt non vult qđ bus hūbus ñ ꝺ ꝑtē inclinat appetitus. Sanabe
vlus legem ñ mēbrorū nisi ꝛgnum ꝺ legi membrū nec ꝺ. Ita

Phantē. Sensy propriorū interiorū ut ē sensu externo ē capitis. Sensy
nialnua. Sensu sensy reuocādi obrā priꝰ cognitorū dicunt Memoriā.

Quinꝰ sitꝭ Vbi nam resident sensy interny. Resp. Sensū internū residere
in cerebro. Pbo. I.C. illi qui tam pueri q̄ puellæ machiā ex gle habent
sensū interiꝰ ad ortū actibꝰ et effectꝰ illici mobilitatē q̄ parantē. Cū hypomoch
et sensorio internas in parte cerebri dicerent. Pb. Phantasticis nrꝫ bus
de gana sensoriū. Interpretā extemporē patiens medicamēta applicans
in capite, q̄ signū ē ogrdo interni sensitꝰ exercentis in capite.
Pb. Cuiꝰ nimis studiō defatigat Memoriā. Patet in capite. Hinc
Inferes organū sensy interni. cū ē pt organū cerebri. per hoc tñ ñ negas
q̄ oppidō sensitus internꝰ mobꝫ minus pte cerebri exercens pt in alia
Atq̄ ita mobꝫ exercens pt mes sensy communis et imaginatiue in pte anteriore
cerebri. pt in posteriore; et extrema. Quinꝰ vt dixim⁹ mobꝫ in in
teriore pte cerebri q̄ in anteriore et extrema. Vbi discernūde actibꝰ
phantasiē. et cōfignāda memoriā. Mobꝫ sunt in parte pte cerebri
decies minore. pt cerebri vulgo dicta Cerebello. Hinc dū tractamus de
cordari in tñ chu nād pt originē patremur pte- Capitis

Quintꝰ sitꝭ In actibꝰ nrꝫ spūtꝰ sensy interny ubi resident
Resp. ē diffusꝰ pt totū corpꝰ et actus actꝰ, diuīs ptes ādis in pte
ctis diuisiōnē retinent ādm motū etiā pectis. Aggerit ad ē pte ce
rebri ē agglomerationē. Pbo. ē ñ diuisiō spūtꝰ ādis pt sensy
communis ascendens. Notandū hic tñ. Qd si in actibꝰ actibꝰ deꝰ ē ogrdo
sensy interni. Sē ē quidam ordo ad bonū unde tenentur ē remanentes
Ei: actē ē erit in actibꝰ memoriā qui ancē tres actibꝰ adpecta-
tū adiuga locū alicuius rei ~~potentiā~~ diligenter ad suggerendā gratiā

Quintꝰ sitꝭ Qd si sunt et vigilie quā numerantur in pectoribus sensy
interni: Resp. dorm ē ligamen et quies sensy omniū ex
one ne parandi spūtꝰ vitales ad nales. Cāq; sensy et sensatē
ra sunt a stomacho, et pt obstructē materiē et gasi spūtꝰ ādis
a Cerebro succurrunt. Qd obstrūo pt a vaporibꝰ ascendentibꝰ
a Cerebro succurrunt. Qd obstrūo pt a vaporibꝰ ascendentibꝰ
ad cerebrū ab esu frigefactis et adustis. Hinc dū sensy dor
mit ita cessat in pte ē sensy communis sint capacia sensū. Sensy

ruig nutg d ebtor.

Rubus appetg humors hn Corrumpunt tbe qm pung m tonsumbtle pe
gung et m putrefactbl, qui pung m mala ut tbe degestes, v m tonsumendu ut pcoqm pendo d
siculter stagnat, tbe. Hbc Risio n vtat d Intelligenda gri dt duplex appetus g tu
dstin. Sed gd hi hec z egrmm dstpa. Vnu, appetus tm dm possibtle qm ora
rosbo hi tuus pfessio gd m tabtat d gd acty appetus dicunt ea q humo
ne boni z mali m aliqua mutne Corporis n qualb. Pit hbc mutatio m tende
gt g acty g secundm dtatus. Et g acty fugt vocant. Obsepa mutatione
Dicant passiones et mcant 6 pturbatbs ad appetitu seu pcupiscibl. Hanc
Deardem. Fugam, Delectio, Tristitia. Et Odm. 5 aut ad Quarti tabu
numerant pturbatbs. Spes Desperatio, Audacia, Timor, et Ira, adiungi
hn tiam ea gletg. Rursg pcupi est delectbl oiunctio ea admixtio rei
nond ebte gnbil, z ea cognc rei lenis et ludibrii habitorgubon gestan
et decorbs ita. Dat Hilarior gaudi animi esse. nona z secunda mot
ad sceptu mitg gaudiu ex gloriandi. quo tota ea et oris mutatbs in pbe
quodm nouit. Risui opponit gletg qui pcupi est delore. Si aut ex g
delectnem dilatatg aliqua pte, ita g dolore aliqua cuta oculor cauitate g
Fletus expimitur lacrymis.

Ludus Mle Et sint fames et sitis qd Vocas, gnere, ad appetitu
sensit: Fes fames ea appetitus calidi et sicci hec e ea. Sitis ea
ea appetitus frigidi et humidi hec e gotg. Hbc ut dicebigas, Vota
Vitam calo sine g humo denare. Vtiq Calor frigoris humoris et ceci
tatis nitere i pt. Vtc ea calo ndm dicten e g nequit ad vegetatiua
in calore fngere. Ea vo Calor moderatg effici vnam i ag e fri
gore g sub tempeig. Rursg ga calor humore gaeis, humiditas aquo
e anta, et dem ga hbc humiditas de ea temperata vca humiditas a
aquea et facile dissolubilis, sed gingiui, ideo anta e tenacitas aggen
peras et agit calor frigendo vocatas aliu cata. Cum aut hbc qlita
attemperas fuerint dicitur temperam i ag mentg adecrui, qm dit hoc qc
dbi, pt dd adplare gerunda, et hbc ti fames et sitis. Vbi
una desecta calidi et sicci frigidi ac humidi sensit. Quando
Appetitg g pensione a d qm sepa da illa g dm pmanet. alendi
et pt ntelinq. Qui mt hmoi Voras fames et sitis. Quando
Vnde Occasio appetitoris qm appetg calidi et sicci ad hoc e dicty
gui g parat me ad gotus de ea calidos et siccos. Et dispositg

hilosi humidi qui sunt persons delectat ventrem ita cum est absens causat tristitiam sen
tionem. defiente enim humido calor naturalis aerem agit in ventrem quem
violentia ut effugat ventriculus, attrahit seu suggitat alimentum unde unquam potest
Ex quo conatu trahendi seque divulsio partium eius cum aere quodam morsu
cum autem eiusmodi divulsio sit violenta natura sentitur cum dolore. Dolor
vero per positus imaginationem ducitur in apprehensionem alimenti, tanquam medii
utilis ad sedandum hunc dolorem. Apprehensio denique alimenti movet appetitum
sensitivum ad appetendum illud, tanquam bonum a se propositum. Appetitionis
vero quia appetitus frigidus et humidus hoc est potus qui comparatur ad cibum
ut est frigidior et humidior. Occasio est defectus humoris tenuis et viridi
quo aspergunt certas partes animalis. Et quia deficiente et ex hausto actione
caloris naturalis partes indigentes illo sentiunt quandam dolorem ex divulsione
provenientem qui dolor ab imaginatione apprehensus ducit appetitum potentiam
ad appetendum remedium malo

Punctum

De Potentijs animae spiritualibus

Pres potentia ad spiritales omnes assignans. Intellectus Memoria et voluntas
De singulis et earum actibus agens simul per quaesita obiectis breviter

§ I

De Intellectu

Quaeritur 1mo Quid sit Intellectus. Resp: Intellectus est potentia cognitiva spiritualis
Hic Definitio comprehendit omnem Intellectum humanum Angelicum et divinum. Obiectum Intellectus
est omne Ens vel determinatum in Methaph:
Quaeritur 2do Ergo potest Intellectus limitatus ad aliquam Entia vel ad aliquod?
Resp: Affirmative. Ea nulla in hoc apparet implicatio ut Intellectus talis creetur
a Deo qui solum possit cognoscere certum numerum obiectorum.
Quaeritur 3tio Quid prius Intellectus cognoscit Universalia an singularia?
Resp: Prius ad Intellectum singularia cognosci quam Universalia propter
Universalia

Intellectus specula. Et Intellus noster cum cognoscat ea quæ propria & remq
sed & remq singulare & capit, et nullo modo præscindit Intellectus. Et
Intellectus pro singulare & capit pro Vnite. Excipiuntur tñ species. Intellectus
quæ pro cognoscunt quæ singularia ratione speciei tñ. Quilibet Cauall
n̄ē. Et ē totū ē maior sua pte &c. Et hæc et alia species Intellectus tñ
& ve nota. Et n̄ dependent a præsentia cogñe. Vnde cognit singularis
sublata remanent in ē priori cognit & species.

Quarto dato. Et Intellus agens et pt̄ possibilis non possibilis.

Resp: Nñ Intellus agens Intellect Verū quidem effectiue ē species
Intelligibilis, Nec vn Intellect possibilis non possibilis. Intellect Intellus
accipit entia species Intelligibles pt̄ motus ad Intelligendū.

Quinto dato ne Intellus Agens. Resp: Affirmo. Et species
Intelligibilis dat aliqñ coram medio et qñ potest, sed hoc non
nec aliqñ sensu nisi sensibus corporeis. Et pt̄ secund Intelligibile Intellect
Agens, adeoq hic dat. Potest officia eius n̄ ita, sunt Illustrare Phantasmata
unita vel vedere ita Intelligibile 3tia, pōt in potest educere

Quarto dato, An Intellect Agens distinct a possibile.

Resp: Et nulla ē necessit fundam distinguendi hos vtr Intellus et
potentias pt̄ Intellect pt̄ una educere species Intelligibiles. Secundo illis
mediantib et recepto in re agere. quia dato Intellus agens
educat species intelligibiles Agens pt̄ vna tñ recipit ijs mediantib
Intellect diuersa patientia sed possibilis.

Quinto dato An phantasma ex parte hoc & actu phantasmata
ita agat in possibile vt pro hoc & species in Intellect moti recurrat ad
ea ostendendū Intelligibile.

Resp: Phantasia: Quæ potest dupliciter accipi phantasia et magna ex parte
& ob n̄ eam recurrere ad Intellū ad educendū species Intelligibiles
non ut causa effectiua non ut ratione pura. Rao dubitandi. Et
Medix bene non quidē partialis pt̄ recurrit ad educendū rei species
virtus ob hanc in pte possibile. Phantasma autē ē media
et species Intelligibiles ēt Spiritus. Deinde Intellect recepto
in Phantasmate ad educendū species Intelligibiles. Et n̄ ē pt̄ hoc

sona alterius ad hoc vt assumat pro tali. Ad Rad. 2. Ad 2m dicendum quod
omne tale dicit esse simul cum alio. Phantasma quod est intelligibile.
Potest Deus phantasma aut aliquem alium speciem intelligibilem causare sine
re, quem ad hoc quod intellectus agentis quod sit species intelligibilis, vel quod
nunc etiam quod imaginatione, dicitur quod sit species intelligibilis
gibilis, quia dicit spiritualitatem quandam et abstractionem quandam
Quidditas Sic. Quod intellectus possibilis unica actu cognoscens plura et plura
Resp. patriae. et non quod unum actu, nam licet eodem actu visionis vi
det plures et diversos colores. Et sic intellectus cognoscit eodem actu Petrum et Paulum
per eodem actu cognoscit ee discursus aliquis cognoscit plura. ut plura eodem actu.
Quidditas 2no Ad 2um Verbum Magistri. Resp. Nihil aliud est cognitio in alio quam
unio intellecta. Nec ee. Ad Verbum. Illud quod in cognitione manifestatur et totaliter
non potest quod in cognitione intellectus. Quod autem Verbum est dictum.
Quidditas 3tio Objicit aliquis dicit actum intellectus in cognitionem quidditatis
Illum, seu in quod illum et istum cognitum sortis.
Resp. Quidditas actus intellectus in cognitionem quidditatis et illorum est aliquis
Ad nullum actus intellectus quia nihil cognoscit vel nihil intelligit et non quaerat. Hinc
etiam actus imperatus potest ee et in voluntate. In intellectu vero cognitionis
nec vola passionis ab principale voluntate vel subditis a quibus quibus
mouentia despotice Veritas. Dei voluntate actu si in hoc dicimur quod intellectus
cognitionem. Istis precessit dicitur ut de mysteriis et mysteriis objectum
ad aliquem membrum divisionis actus intellectus principaliter et in intellectu etiam voluntas
tale. In intellectu cognitio principaliter motiua quia aliquis potest quodlibet
largiendo. Dicitur mysteria et precessit Externum seu Moralia tradit actus
Intellectus et voluntas ipsa opponitur. Et mysteriatur hanc non est alterum
re ut superiores et mysteriores. Diuersitas etiam actus intellectus seu intellectus
Quidditas abstractiua Intuitiua Quidditatiua et cognitionem intellectus quidditatiua
Descriptiua Vocant in cognitione quidditatiua quia cognitionem intellectus
Quidditas 4t. Ad 4um aggressus Et ego. et ideo quia potentia dicitur
Resp. Ad dictum Philosophi et actus potest cognoscibile quia obiectum
nihil dicitur affirmando aut negando hoc est in actu tali. Vel hoc est
simplex quia cognoscitur simplex hoc est unum vel cognitio. Et illa cognitio
quae aggressio.

qua aphendes obm ꝑ positū ad Lapidē alby. Item ꝑ aphensio ꝑbata alia
ē pura qđ ullo modo hꝫ Virtus Judicij. Ista Virtus dicatur
qđ hꝫ Virtus Judicij. Aphensio ꝑ plena pura ꝑ attingere
Visionē ꝑdm, ad tubo. et id attingit in audiendo Visionē clubā uti
hac Parte. Stella ꝫ pares. tunc cū talis Visionē assumpsi eiā stā
rando. Nec cū assumā aut negem, quo tuc attingam Visionē ꝑdm cū stā
do ꝫ solū quo cū attingam dū sū. Aphensio ꝑ plena ꝑ Forte ꝑ pte
et solum obuc ꝑ positū. Vnde aphensio huj ꝑ pris stellē ꝫ pares ꝑ
ꝓmā ex pte boꝝ Sonū respondentū Voci. Stellē Voci ꝫ et Voci pares
sed Vnicū acta Judicis ꝑ aphendere ad Voces. Cuđ in succe biue aphen
deret ꝑferendo ꝑ dicta ꝫ pnam plures ꝑferendas aphensiones ꝑ ꝑ plan
res unam. Sed in dependentes ave Vna respondens Voci, stellē, altera
Vocē ꝫ, alia Voci pares. Vna cuđ ꝑ aphensio ꝑ ē sit judicū et ap
hensio respū discordantū. ꝑ ē id qđ ꝑ ꝫ attingere. plura ꝑ audi
vendo Vni et tali heređ cuiꝰ, n ꝑ ꝫ tm ē aphensio et audiam ꝓ
pū ergđ ē ōb. Ea id actꝰ n ꝑ ꝫ tm ē vidē plurimi ergđ ꝑ ē
corde tubo audiendere. ergđ audiendere. Datꝰ ꝑ hensio in Deo ad
Virtus judicatiua, ꝫ hāc ē qualitate. Stricta et principalis ad judicia
simplicia ꝫ tm ꝫ dat pura. Ea ratio patet. Cognitio ē cognitio pure ꝑ pte
rei ē ē cognitiua Stellē Voci, de hꝫ ꝑ modū cognitio stupidū.
Dat tm ꝫ Angelo aphensio pura ꝑ attingere ꝫ nulla hꝫ maxime
dubia et inevidentia, qđ suspendendo iudicū ne. errent ꝓ ꝑ ostendere pure
ꝑ hendere. Vade Sabbat Thobiꝰ Judendo tamquā Chꝝ cū Ebreo
do circa ex Babylon. Se bitꝰ quo dat ꝑ aphensio pura ad ostendē
dendā. Natus ē assignans ꝫ ad hanc Sed dabitatiue. imo ex dat
in hubꝰ ꝑ aphensio indicatiua Vocis. ꝫ Stellē et massare. Deco
rati ꝑ circa evidentia. Pandere mihi dantꝰ dat ꝑ aphensio pura
tati ꝑ circa evidentia. Cognoscunt ē tm ꝫ ab mihi affirmando autnegando. Nunquid in
Illū respondet ꝑ aphensio Vocis ꝑ ē audiendere. Illū ē cū ad hanc ne
xionē ꝑdm ē subꝰ qđ n ē sensibilis, ac ꝑ inde audiendere ꝑ hensi
et ꝫ ē diū sensus.

Quod dz An judicū ē ꝫ una singulē Vocē ꝫ ē positū ex plu
ribꝰ. ꝫ Cuius ne ab ꝑ hensione effectiue. ꝫ Dat ꝫ potē
tijs dat.

Actꝰ ꝑ positū Resp. quod non Judicū ē in Enunciatione n ē
dere clubꝰ ꝫ tribꝰ ꝑ hensionibꝰ, videtur ex ꝑ hen

one Iuto et aphonsione ꝑdti et eoꝝ aphonsione Copulti. sedee
actꝰ Inaplicꝰ Indiuisibile ꝛepsentante Indiuisibile oẽtmia qd unit
diuisit ꝑiuꝝ unte hunc actꝰ ꝑdcꝰ Inaplicꝰ Sermonꝝ aphi
sionꝝ Rõ Respñ ꝺ. Qꝺ Stando 2ꝺ Aphonsi: tuto ꝑdto et
Copulꝺ, adhuc sꝑ sunt dubij an sit ꝑtin aformelꝺ de tuto ac
negndꝺ. Vt cũ Instus nr aphendit nostra. Patrie et Vnionꝺ de
Stans tꝺ an astra sint patrie. Dñi Iudicꝺ ꝛsponsꝺ Ea tm ꝛmissꝺ
se nꝺ ꝺ 2 2 3 aphonsuros singlos mihi ꝺgitalẽter

Resp: Ad 2ꝺm. Aphendo: ocurrere ꝛsponꝺ ad iudicꝺ. Et iudicꝺ ꝛs
tractꝰ Intlligꝺ ꝑdcꝰ aphensꝰ ocurrꝰ ad hanc cam ꝺ ocurrere
aut ꝑsonaliter ꝑsonꝝ inꝺte, aut ꝑ alqm sui assumꝺ Intentionꝺ. Vꝺ
nꝺ ꝺ Aphendꝰ inꝺte. Qꝺ Aphendꝰ nõ ocurrꝰ inꝺte ad iudicꝺ sed ad aphensꝰ
non Dr: ꝺ aphensꝰ ac ꝑdcꝰ hꝺ ocurrꝰ inꝺte ad iudicꝺ

Resp: Ad 3ꝺm. In phantasia una nꝺ dant iudices Forle: Qꝺ phantꝰ
sma ois sensꝰ exterꝝ nꝺ ꝑt attingere habitꝰ ꝑdti cũ toto Dr:
nꝺ ꝑt iudicare seu ferre sentiam de illa. Ams ꝑbr. Qꝺ phantasia
cũ sit sensꝰ nꝺ ꝑt ferri nisi in sensibile, sed habitꝰ ꝑdti cũ toto
nꝺ ꝺ sensibilꝺ. Qꝺ sensibile ꝺ ꝺ gꝺ ꝑt sentiri. id ꝺ qꝺ mam palpari
et dcꝰ aphendi: Habitꝰ studꝰ ꝑdti cũ toto nõ ita ꝑt qꝺ manu palpa
ri Dr: ꝺ sensibile. Ams inferendꝺ ꝺ. Iudicꝺ in ista gestꝰ Intlligꝺ
ne ferri:

Iudex 3ꝺ Audiꝺ actꝰ Intlligꝺ ꝑdictꝰ ꝛflectere ꝛgrauate ꝛpri
Resp ꝛsponꝺ. Cũ ea gꝺ dicit Dñs actꝰ Intellus ꝺ accessꝰ ꝛpriꝺ
et ꝛgardus a Deo nõ ꝺbꝰ talꝝ ꝑsonꝝ. Includit ꝛpre actꝰ elicitꝰ Et ea ꝛpri
gꝺ Deꝰ simplr et in tota latitudine Veꝝ ens nõ solꝝ ꝺ ꝛsentꝰ ꝺ adoma
ta. Dr: ꝺ

Iudex 4ꝺ Audiꝺ aphensꝰ et ꝛsponsꝺ ꝑdictꝰ de tꝺ dubꝰ ꝛponꝺ nr eodꝺ
Intellꝰ sint de eodꝺ obꝺ Resp: negue. Vt ꝛtur ex ꝑmissis ꝺ Corpꝰ ꝛ
gnatꝰ nõ ꝺ ꝺbꝰ gdꝺbꝰ ꝛ ꝺbꝰ ꝛgꝺ ꝺ eodꝺ Intellꝰ de eodem obꝺ. Ratio ꝺ Qꝺ ois Intlligꝺ ꝺ ꝺbꝰ
sicut voluntꝰ bonꝝ nec ꝑt Intellus ferri in fuluꝝ Cognitꝰ et fuluꝝ
sicut nec audꝰ in colorꝝ nec oꝛꝰ in sonum, sed ꝺ cognꝺ ꝺ
matꝝ Cognoscꝰ fuluꝝ tantꝝ negatꝰ et ꝺ negatꝰ ꝺ colorꝝ affirmꝰ
tꝰ Cognꝺ Intellus nihil obꝺ ferri ꝺ Cognꝺ ꝺ affirmꝰ
matꝝ et negatꝰ. Ad hoc ferri in fuluꝝ ꝺgnatꝝ ꝺ alte ꝺ
aliquid

alia actu fortia pugnat. Ca de pugnat ut Intellus circa actu
gnoscat de obiecto fortia alia Cognie. Ad 2 dicendu. Quat pugnat
ut voluntas diligens actu fortes in malu & pertinet etiam ad audacia
ut malum.

Ad VII dicendu forte aperte hic in globet tractu tam malis et gde
gui in statu quevid et amentia et in statu ad separate ac in statu beatifico
R assue. De statu mali et pene de pena gehen. De gehenna in noc discursu forte
hoc et plures et dictis Cognie. Dicat de pena de statu amentia et pueri. Ca malum
pugnat et amentes circa multa angelu discursu et discerne, vacuam pe statu vie
ad separatu manifestu et Ca desperat ad a Cog. a mutat lumen eius Intellus
ac spede nec naali modu gerad illis. Vedens gnosty a prudi in Cog pserat
& discursu &c. De statu beatifico pbr. Ca Intellus in patria, adhuc vide
nat lumen suu male. Et etiam suu malum modu gerad quu & pdicatu
sum.

Ad VIII dicendu An unita tota gSat gd a sentiri demonstrau. R assue. Ca
gestum vnica in gbus appheusione, plecti tota demonstrad. Et etiam vnica
dimgbus sudicia, si pcentam Int Intellus gspicax et valde discretatis et a legiu
gmbd ac pchu vi evidentissime.

Ad VIII dicendu An phantia discursiva. Resp. Phantasia si discursiva
& spue et forte. Ca phantia, si pi Cognoscere bonu & malu, nig habitu
dinem sed a creatione pdti cui subo. Si en hd compitio si realibus ac
gnde extra ipsa hoc etiam ad Intus. Et ca quid omnia cognosci ad
discursu & spue et forte. Discursu phantia in pcre et mala
Cho & ille discursu. quo de duci pchu mitissime gnoscat mal, qui fortes ut
tangat, spicy comitatur ha latitudo ad gmissa.

Ad VIII dicendu An Intellus sit potea in organica et imalis?
Resp. Intellus est potea in organica et imalis, hoc & in dependendo
& se ab organo Corporeo quo ad sua operat. pbr. Ca actu Intellus
dis est in malis, Et exercetur in malis, nec dat ei nec mole
lus est in malis, Et exercetur in malis, nec dat ei nec mole
Mob. Vegetu & imalis et in dependens ab organo Corporeo. Patet
ypse. Intellus & imalis et potea in organica. pbr Vega. Actu dis
cernens ora tangibile - in & tangibile et visu discernens ora visibili
ba in & visibile. Et sic discursu de actu actibus attingit & alijs
obiu spiritu. quu Intus malis. Et etiam actus discernens ora
malis, in & actingat de malis modo gerali.

Dico modo quod Ad primū dicendū q̄ sicut actus virtutis dicitur bonus
quod est spiritui debitus, ita actus vitiosus dicitur malus quod
spiritui, id est rationi est contrarius. Sicut autem actus dicitur
bonus ex hoc quod est debitus et conveniens, ita actus dicitur malus
ex hoc quod est indebitus et disconveniens. Et ideo sicut ad
bonitatem actus requiritur quod habeat omnes conditiones debitas
ad hoc quod sit simpliciter bonus, ita ad malitiam sufficit quod
deficiat ab aliquo debito, ut dicit Dionysius in 4° cap. de Div. Nom.
Unde et Philosophus dicit in 2° Ethic. quod bonum contingit uno modo,
malum autem multipliciter, quia scilicet unumquodque malum
habet quamcumque deformitatem.

Ad secundum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad tertium dicendum q̄ appetitus sensitivus, quamvis non
sit totaliter idem cum intellectu, tamen est aliquo modo
intellectivus, inquantum participat aliquo modo rationem.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad quartum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad quintum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad sextum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad septimum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad octavum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad nonum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad decimum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad undecimum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

Ad duodecimum dicendum q̄ appetitus sensitivus non est
aliquid totaliter distinctum ab intellectu, cum sit in eadem parte
animae cum intellectu, sed est aliquid participans aliquo modo
rationem, inquantum scilicet est obediens rationi, ut dicitur in 1° Ethic.
Et ideo actus appetitus sensitivi potest dici bonus bonitate
rationis, inquantum participat aliquo modo ordinem rationis.

QUAESTIO II

De Voluntate.

Deinde considerandum est de voluntate et primo quidem de ipsa voluntate, secundo de actu eius, tertio de obiecto voluntatis.

Circa primum quaeruntur duodecim.

Primo utrum voluntas sit in ratione.

Secundo utrum sit in concupiscibili.

Tertio utrum sit in irascibili.

Quarto utrum sit in parte sensitiva.

Quinto utrum sit in parte vegetativa.

Sexto utrum sit in parte intellectiva.

Septimo utrum sit in parte rationali.

Octavo utrum sit in parte irrationali.

Nono utrum sit in parte sensitiva.

Decimo utrum sit in parte vegetativa.

Undecimo utrum sit in parte intellectiva.

Duodecimo utrum sit in parte rationali.

Primo ergo utrum voluntas sit in ratione.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed appetitus rationalis videtur esse ipsa ratio. Ergo voluntas non est in ratione.

Sed contra, ratio est cognoscitiva. Voluntas autem est appetitiva. Ergo voluntas non est in ratione.

Respondeo dicendum quod voluntas est in ratione. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed ratio est cognoscitiva. Ergo voluntas est in ratione.

Secundo utrum voluntas sit in concupiscibili.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed concupiscibilis est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in concupiscibili.

Sed contra, concupiscibilis est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in concupiscibili.

Respondeo dicendum quod voluntas est in concupiscibili. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed concupiscibilis est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in concupiscibili.

Tertio utrum voluntas sit in irascibili.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed irascibilis est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in irascibili.

Sed contra, irascibilis est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in irascibili.

Respondeo dicendum quod voluntas est in irascibili. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed irascibilis est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in irascibili.

Quarto utrum voluntas sit in parte sensitiva.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars sensitiva est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in parte sensitiva.

Sed contra, pars sensitiva est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in parte sensitiva.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte sensitiva. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars sensitiva est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in parte sensitiva.

Quinto utrum voluntas sit in parte vegetativa.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars vegetativa est appetitus vegetativus. Ergo voluntas non est in parte vegetativa.

Sed contra, pars vegetativa est appetitus vegetativus. Ergo voluntas non est in parte vegetativa.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte vegetativa. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars vegetativa est appetitus vegetativus. Ergo voluntas non est in parte vegetativa.

Sexto utrum voluntas sit in parte intellectiva.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars intellectiva est appetitus intellectivus. Ergo voluntas non est in parte intellectiva.

Sed contra, pars intellectiva est appetitus intellectivus. Ergo voluntas non est in parte intellectiva.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte intellectiva. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars intellectiva est appetitus intellectivus. Ergo voluntas non est in parte intellectiva.

Septimo utrum voluntas sit in parte rationali.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars rationalis est appetitus rationalis. Ergo voluntas non est in parte rationali.

Sed contra, pars rationalis est appetitus rationalis. Ergo voluntas non est in parte rationali.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte rationali. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars rationalis est appetitus rationalis. Ergo voluntas non est in parte rationali.

Octavo utrum voluntas sit in parte irrationali.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars irrationalis est appetitus irrationalis. Ergo voluntas non est in parte irrationali.

Sed contra, pars irrationalis est appetitus irrationalis. Ergo voluntas non est in parte irrationali.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte irrationali. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars irrationalis est appetitus irrationalis. Ergo voluntas non est in parte irrationali.

Nono utrum voluntas sit in parte sensitiva.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars sensitiva est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in parte sensitiva.

Sed contra, pars sensitiva est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in parte sensitiva.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte sensitiva. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars sensitiva est appetitus sensitivus. Ergo voluntas non est in parte sensitiva.

Decimo utrum voluntas sit in parte vegetativa.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars vegetativa est appetitus vegetativus. Ergo voluntas non est in parte vegetativa.

Sed contra, pars vegetativa est appetitus vegetativus. Ergo voluntas non est in parte vegetativa.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte vegetativa. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars vegetativa est appetitus vegetativus. Ergo voluntas non est in parte vegetativa.

Undecimo utrum voluntas sit in parte intellectiva.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars intellectiva est appetitus intellectivus. Ergo voluntas non est in parte intellectiva.

Sed contra, pars intellectiva est appetitus intellectivus. Ergo voluntas non est in parte intellectiva.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte intellectiva. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars intellectiva est appetitus intellectivus. Ergo voluntas non est in parte intellectiva.

Duodecimo utrum voluntas sit in parte rationali.

Videtur quod non. Dicit enim Augustinus in 12° de Trinitate, quod voluntas est appetitus rationalis. Sed pars rationalis est appetitus rationalis. Ergo voluntas non est in parte rationali.

Sed contra, pars rationalis est appetitus rationalis. Ergo voluntas non est in parte rationali.

Respondeo dicendum quod voluntas est in parte rationali. Cuius ratio est quia voluntas est appetitus rationalis. Sed pars rationalis est appetitus rationalis. Ergo voluntas non est in parte rationali.

ap̃hensio et iudicium

Secundum dicit ens amor et nempe amor efficax ē iunctio Intensionis amantis ad do
amato dilū efficax ē diiunctio. 4tum Simplex ap̃ placēa et displicēa ē via et mi
tū ad talē iunctionē et diiunctionē Secunda ap̃hensio ad ē ppōnes et
Negationes. 2do Actus dicitur. In amore ē stricta, gradus et ḡdicterm.
Amor stricte ē qui fert in bonū p̃ simplicē ad ē unitā et carēa eius
Stē dilig. Gaudium fert in bonū p̃sentē. Desiderium fert in bonū
absens. Et de hoc est sequibile propter qđ ē per. Ethō Duplex
actus Voluntis. In Intōne et Electione. Intēo ē affectus amans absq; ap̃
de etre per se nō aliud sua ad ēm excepta voluntate. Electio ē affectus
Derivatus ab aliq̃ ap̃ utilia ap̃ter ē secundū aliud. Dicit
actus deriuatus in forte ut male. Intēo finis ē. Sub ratione boni
Ap̃ se, sed ētia alia ap̃ter aliud, ideo dr̃ ē electio. Intēo
Malū ē, quia nō ht amat ap̃ter aliud qđ ē ap̃ se amat. Dicit
distinguit a electione. Electio ē affectus amat aliq̃ adducens ad finē ut
adducens. Malū electi amat aliq̃ adducens ad ē. 4to Duplex actus
Voluntis nō ē ap̃ se qui sed ē ap̃ aliud. Quia
ē desiderium. Hic autē alter actus ē imperatus.

Quinq̃ Sit ē ē potēa libera, qđ potēa ē Voluntas. Resp:
potēa ē libera. Ita ē qđ sufficit adaequatum requisitus ad operandū
et nō operandū requisita autē ad hoc ut potēa sit libera nō actu sunt 4
Cognō ex 4 Causis Voluntas potest tendere in obiectum, p̃hendere, ut ap̃ se
aliud ap̃ possit tendere in illud. Item ad ē
potēa Dē parata ad diuersa. Item ē Decretum qđ Deus decernat, sume
re eam Ita vide exui Cuius ratio assistat potēa Cui ratio ut nunq̃ ex defe
ctu Cui sunt effectus deficiat. Item Requisita ē actus qđ nō sit ut
ctus ut actus ē ē ē

...ndit in obn. p̄ponit obligatoriū hoc ē ad bonū et honestū. Et tamen ad ...ssibile, aut saltem impossibile. Et ita nō Voluntas participata regulat in ...nte bonitem ab et imitante ad amore. Et in Cōpia ...ponit naturaliter ...ne rectahente ad amore. Et ...libertatis liber ē ...tas ē ...stū actui liberū. Et ...ipse de libera in ...n ē, ...ēl nate ...ēt ...ēt ...ēt

...necessitas Voluntas ad amorē ...ita ut nō ...ssit elicere actū ...extra. Unde ...ubergo dico qđ stage ad sint motiua et rationes nō pollentes Voluntatē ...ā ...ga actū

Ludvvs Vvc. Ā ñ Volo ...ueg efficienter a ...gnie. Ā Volonē ...nalibet libera ...a ...n efficienter pertrahō a ...gnie obi, neg ...gnium, hinc ...e tria ...ra ...ā Voliōnē ut odione ...ine ...gnitiōne, et ...applicatione obi. Ā ...ā obiect ...species impressa ...ā ...imilat sibi ...gnitā ...n ...epresentatione talis obi. Ita ...gnitā ...ā ...imilat sibi Voluntē in tendentiā ad tale obi, qđ ...imilitō ...ecessu effectū ...ā prima Cā. Et ...ic Deinde Variata ...gnitē Varias Volitiones et nunc ...audit Oliua nunc ...ua qđ ...n ...ucnit odiosū ...ecessu effectū

Ludvvs Vno. Vna sola Voluntas tot gerit partes liberas

Resp. ...egnie. D. Mentis et demerentis odiū actibus Voluntis tribuunt ...ā ...n actibus Intellus. Dico ...ā sola Voluntas ē libera parte. D. ...ā actibus Intellus. Dico ...ā sola Voluntas ē libera parte. Ita gerit ...ā in Intellus forent Meritū, nunc Meritū et demerentis Ita gerit ...ā in actus Voluntis, singulis actibus Intellus ...ā priores actibus Voluntis, talis ...ga ...ā ...tra Theo. et ...tra ...ā Theg. dicentē ...ā gerit ...ā voluntarius ...n erit ...n habitus ...ā Intellus forent Meritū, nunc Meritū et demerentis Ita gerit ...ā in Intellus ...ā ...ā Intellus liber vadiatus, grecy vadiat ē ...gnis respectu ...ui ad libertatem Voluntis

Ludvvs 20. Ita ...gnitā ...ā ...ā Intellus ...ā ...ā ...ā

Punctum 1

Dant ne Spēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis et dant ne Spēs intentata in internis?

Videt quōd Spēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant. Ea nullā ē causā necessitās ſine ea tollat magnē. Sed ceſſāt ſpēs potēs virtutes determinādi ad videndū ſolā hāc ē necessāriā. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant.

2do Videt quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant. Ea nullā ē causā necessitās ſine ea tollat magnē. Sed ceſſāt ſpēs potēs virtutes determinādi ad videndū nunc ad colorē albū nunc ad nigrū, nunc ad viſū nunc ad ſonū colorē albū, nunc ad viſū nunc ad colorē nigrū, nunc ad vulgrē. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant.

Sed contra Videt quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis dant. Ea ſine quibus nō poſſunt ſenſitiua determinare actualiter ad ſuā operationē, ſunt neceſſaria ad ſenſitiuā operationē. Sed ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſine quibus nō poſſunt ſenſitiua determinare actualiter ad ſuā operationē, ſunt neceſſaria ad ſenſitiuā operationē. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis dant.

Ad hoc Videt quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant. Ea ſine quibus poſſunt ſenſitiua determinare actualiter ad ſuā operationē, nō ſunt neceſſaria ad ſenſitiuā operationē. Sed ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſine quibus poſſunt ſenſitiua determinare actualiter ad ſuā operationē, nō ſunt neceſſaria ad ſenſitiuā operationē. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant.

Ad hoc Videt quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant. Ea ſine quibus poſſunt ſenſitiua determinare actualiter ad ſuā operationē, nō ſunt neceſſaria ad ſenſitiuā operationē. Sed ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſine quibus poſſunt ſenſitiua determinare actualiter ad ſuā operationē, nō ſunt neceſſaria ad ſenſitiuā operationē. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis nō dant.

Responclez

Ante Reſponſiōnē Ad omnes. Dōto quōdam. ad Cognōē ſpēcē ſenſū viſū.

Ad 1m Dicēdū quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes obiectū. Sed obiectū ſenſū viſū ē color. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes colorē. Sed color ē actus et vltō aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō, ideō ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes actū et vltō aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō. Ad Cognōē ergo ſpēcē ſenſū viſū ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt neceſſariæ. Ad 2dm dicēdū quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes obiectū ſenſū viſū ē color. Sed color ē vltō actus ſuī ſpēcē. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes actū ſuī ſpēcē. Sed actus ſuī ſpēcē ē vltō aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō. Ad Cognōē ergo ſpēcē ſenſū viſū ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt neceſſariæ. Ad 3tiū dicēdū quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes obiectū ſenſū viſū ē color. Sed color ē vltō actus ſuī ſpēcē. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes actū ſuī ſpēcē. Sed actus ſuī ſpēcē ē vltō aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō. Ad Cognōē ergo ſpēcē ſenſū viſū ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt neceſſariæ. Ad 4tum dicēdū quōd ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes obiectū ſenſū viſū ē color. Sed color ē vltō actus ſuī ſpēcē. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes actū ſuī ſpēcē. Sed actus ſuī ſpēcē ē vltō aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō. Ergo ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt ſpēs repreſentātes aliquid obiectū ſenſū viſū in actu ſuō. Ad Cognōē ergo ſpēcē ſenſū viſū ſpēs impſū motiū ſcandū externū et in ternis ſunt neceſſariæ.

88 Idem dicendū de Speciebꝫ vespū pretenturum Materialem animæ.

Itē. Vtare dicēdo gd̄ spēi in ista bras Vicaria &c, ideo gd̄ ē ipsum
&c Intentato m̄ acta dño. Ideo gerit Vices eius, per mundicat loqui
gd̄dam &c, licet alio modo de gestu m̄ loqūe nr̄a ge forte let m̄
acta dño. Vtare ite dicēdo dñe n̄ m̄ deglutire Species m̄ ore dñi distrahā
obtuor m̄ stare gdo stomer a deglutitione retenta ob̄ forte
&c Vtare ite dicēdo Hoc Species, in ore n̄ de hac re nisi
loqui ut ideo nec ut cū stolis, sed ut cū pallio, officii m̄ fuerit dum
Ratio ē. Ea denuncat loqui ipsum ne spectatum &c, sicut da denuncat gdo
Vitalitio, id ne ē Species consecrari, effecter dñi. Vtare ite dicēdo
Et ergo in ista debeat &c dicto gd̄ mīs. ad hoc &c Vtare ite dicēdo
similitudinarie. et m̄ gdicto modo. dicat hoc Species, n̄ ergo hic
Vero et Corpus mea de Deo n̄ ergo dicit. Species dñi in ista
hostia n̄ dicē hostia.

Z Item Nota. Cū effectus spēi ē gdue Doctor: et malus ē &c
gd̄ ita diffundat se spēs sicut sol lumen, gdacendo calucdo;
n̄ aere in̄cto spēi gad deinde gducat alia multa in terra
in gde Vicaria aeris et hsculteriga &c ergo adorgans potest
Tamen spēs sonis interni ducunt ad fantasmata, externis, gtum
hō gnerus sensibilis ergo ad cerebr̄ gtingentes gducentes
spēs hoc ē dare dare spēs in gdicta ob̄ gducta &c ergo sub-
ini &c alteriꝫ in aere cum &c ita sit ad Salutem, gnd
&c ve gsentatus ob̄ spēcor. gducet n̄ nervo Vocis ad ipsum sic
ob̄. Item. Si ad spēs Mundet in gde sensus &c
personā recepiunt in sola Missa. dicit ergo, quia spēs Hostie
dicit recepiunt in ore. ut ore stabo, cum ita in ō cultu. Vide
cum abreviatione dicit in gualibet dicit haphana remanere
dices. Idem Videtur dicendū de speciebꝫ Missalibꝫ m̄ sit sanctis, interni, hoc
ut recipiant animam n̄ dnt in ea recipi sed digeri gd̄ sint cibo
stantes recipiantur in Missa. Et confirmat in gest quia
Ita forte dicit gducant a gducta ita &c
in ? sensum. Deinde in ordinem &c
Vinum, ideo nec &c gndo amplius sicut n̄ pt̄ ergo de gnd ab
spēs de fronte tam permanente sicut &c. Debet ante hic advertis
gd̄ nglibet pte minima &c tot sint spēs in &c

Primum Nota Species, quales nō st̄ sensibiles at Quod sed istum at Cum
obiectum sensitiuū. Ita species qua st̄ armata Capite earum verum gram habeamus spēm
Et: etm̄ Species sensibiles nō sentiuntur qz Quod.
Deinde Nota Species st̄ vel omogenee toti & homogeneo st̄ sit hetero
genee heterogenea, hic prīnotatio sit

Propō 1ma

In omnibus potentijs sensitiuis externis dant species impressa.

Pbo Universaliter Ea ut potentia Cognoscitiua cognoscat obiectū debet illi
unirj modo proportionato ad suam recognitionem Cognoscens passiue. Sed aute modū n̄ dī ut
forma recipijs & tm̄ totum ex materie et subiectiū vel ut principiū actum
ad actū et subtile et unus modus dō ps ē ps ps sensa illus. Patet ps
hoc maxime in visu qui si cum unguis colori totū ex parte colorem nō ḡ in
oculus ex pupilla unde et occulta ḡ Quod ut autem

Cuius rei Videns: Virtus colorē totum ex parte tm̄ magis pupillam colorē Ad dicitur
vīo d̄ de alijs sensibus dicitur debemus ex Vide ungi ex sensu tm̄ et notetur
si aut ex motu locali tm̄ et notetur ultimum de alijs notis

Propō

Pbatur Si in sensu interno species n̄ sensatas dant hoc d̄ n̄ accepta sensibiliter
ut ex dictis ab auctore nō patet

Pbo Ea dantj multa percipit qua n̄ ē accepta multi Patet ps qz de
motu successiuo qui n̄ recipit Patet ps in hic n̄ sensus in phantasia inclusa im-
mota successiue qui n̄ recipit Patet ps in hic n̄ sensus in phantasia inclusa im-
mota successiue qui n̄ recipit Patet ps in hic n̄ sensus in phantasia inclusa im-
Sensus exterior non recipit species sensatas Ergo non dant eas Patet ps
Sensus interior recipit species sensatas Ergo dant eas Patet ps
Sensus inter

ga etenim nō stat in caelo lumen ad hoc ꝓpt̄ videndum ista. Sic mobilis illuminatio
ut tamen det nō ꝓp̄, stans in loco tenebroso in respectu ad ipsū illuminatum
Ergo tunc nō a lumine sed a ꝓp̄tate amphibolo et ꝓmiscuabili adeuntur
ꝓdicuntq; visio

Ad 2dum dicitur ꝙ spēs in mē sit ad obiectū visibile ut visum ad sua plenā ꝓfectionē
Ita dicitur ad sua plenā mēbrā ꝙ potentia cognoscibilis nō sit ꝓportionata ad movendum
sensum ꝙ requiritur.

Ad 3tium dicit ꝙ spēs nō sit species sensibilis ꝙ ꝓpria obiecti materialis
sensibilis. sed intelligibilis. Et ideo. Unde etiam nō ꝓportionatur ad movendum
sensum sicut species et tangibilis. Et ideo semper cum ꝓpria specie sensibili
aliquis alius mutationis requiritur. Sue in corpe sensibili sue in organo
sensus.

Ad 4tum dicit ꝙ spēs sensationis cognitionē nō ꝓt̄ determinare. sensus in termino
sicut spēs impressa. Et stans cum ea sensus in termino vt medio ꝓportionante ad
disponendum cerebrum ubi est ꝓpria fantasia

Punctum

De spē impressis

De his nulla scientia habetur quantum ad cognitionem
Obiectum huius spēs intelligibilis hoc est ipsum quod dicitur ad aliquid obi. Resp. ꝙ ita, ꝙ fantasmata regunt spēs intelligibiles quod ad hoc
ut ipsius cognitionis cognoscat obiectum, Et voluntas spiritualis ꝓt determinat cognitionem
Mathi. Dicit hoc intellectus spiritualis ꝓt determinat et regulat ꝓpria fantasmata circa quod
spēs recipit ꝓpriam spiritualē determinationē

Obiicit ulterius. Numquid habitus scientiarum et huius indiuiduorum negotiorum nō
sint in intellectu spēs intelligibiles? Resp. Negatiue dicit. Ea enim quę dicuntur
nō ꝓpriae ad aliquid determinata et huiusmodi habitus ad aliquid in termino. Et ideo
non dicuntur ad aliquid determinata et ꝓportionata ad huiusmodi in termino ꝓt intellectus
spēs intelligibiles omnium existentium ad quę cognoscenda.

Obiicit ulterius. Nunquid dari spēs intelligibiles habitus cognitionis in comparatione
quod illa ꝓpriae cognitionis maneat. Resp. negatiue. Et ꝓt ideo in cognitione
habitus nō potest acquiri ex quibus habitus nō in impulsu. Cognitionis habitus

Punctum

De Habitibz

Ex: debebat dari aliqd. Dia qua. possut nata vincere. hanc prodire
qua qua. re dissolui. Et loco alicui acquirere stipidu facultem
Hec aut aliqd forma. ostendit sed et agnotabile nisi habiti.
Quarto loco de spectantes habiti. Resp: habiti aliquo spectes
et actu et ota. Ea dicit ultimo rei spectes qua potest vitalis. aliquo
istum tales rei, quoru te aute vespu ad actu et ota. Habiti. aliquo ist
uum habiti. Ex: habiti spectes ultimo ad actu et ota.
Quinto. Vtr. utu habiti dicitur tunc spectu ad habiti. et ota.
Negri. Sed. Nulla necessa dominatio habiti aliqui ex primis potentes
ota. Habiti hui de cuius potest. Hec aute ei ex presentia. Unde et ubi aute
Dicit: habiti negnales ei ad respectu hui potest qui se tenuit ex qua potest
solutis per scdi habiti dicitur ee respectuos ota. Vnde respectu hui
Vnde educendi ei potest actu qui ei potest respectue ota.
Sexto loco. Vtr. habitus dicantur in potentijs dans habiti nales
Resp dico. In potentijs omnio nrijs qua ei ad genio rui, ei debeta quo ad exercitiu
sorui actui, ut Nutriua Vegetiqa et ois similis potest. Ex tergu ei dans habiti in
chanter, qui illis ei egrat, hi qui om ois dicitur inclinat, qui summa determinio
ctnectus addeterminati qui respecti in potentijs omnio nrijs. Hinc Vig corpe
qui ei ob moralis qui ptn Videre Ex: tunc qui egrat habitu molimante. Sine
Vo carcat qui autalis qui regrecto ad qui Videre Ex: tunc in ptn nalis ant
habiti molinans. Ex: in nulla casu brijs molinget habiti. Hec tadem ei de
alijs similibus. Nec obstat dicta, qua Vulcan qui ui etexpectu in artes acquin
facilitate ita in membris, Corporis ut mediantibus, ad ten bendu. Vulcan qui habitus
das Ch habet. Non nrijs hoc dicta qua hi facultes qui in qui habiti habiti
habiti dicitur et phantasia ptn ubi qui in qui habiti nentiam remouendi. Sicut
sic in ut hominis et qui colligitur ignis nanci.
Resp: 2do In potentijs ni dicunt nrijs, qui ei dicitur. Memoria et appetitus
sensitiua qui potest in genio rui ei habitus generad exercitiu sorui actui
applicandi, et removendi qui ab organo sicuti ei ois nec exigit
vt sic vt ad operandu. in qui ei ois habiti qui. Ea Ca pertinent ad
ea frequentatione et repetitione actui nisi acquirere facultes ad operandi in
dicitur et hanc facultes manere qui dicitur prima actui actui. Sic patet
etiam alia pluria ex frequentatione actui acquirere facilitate in talibus
Capiat ut videre ei in Cane et gustatio et alijs pluribus. Sed pleo

facultas n[ost]r[a] p[ro] intelligi[tur] ve abbatio ad[ve]rsus habitu[m] p[re]dict[u]m
habiti in intellectu p[re]dicto etiam p[ro] ni[hi]l reputetur coram eis
Resp[ondit] Abbas nadus dixit q[uo]d ni[hi]l Voluntate sua fuga[m] p[re]dicti nulla[m]
in parte agnoscere
Sane exp[re]ssa fuit a coram eis facta. Ille vero dixit q[uo]d ni[hi]l
sui a d[i]c[t]o habitu. Nam Papie ut fuga[m] in[ter]pretaret
Ludovicus 3tio Utru[m] habiti in tertia Voluntate p[re]dicta et fuga p[re]dicta dicti
quam a specie in[ter]dicti reliquis a habitu hanc fuga[m] Resp[ondit]
Quod habiti tertie Voluntatis p[re]dicte et a specie in re ee ipsi reliquis
abbatibus ordinatus tam ipsorum ordinem, tu obedire reputantur specie
p[ro]p[ter] ea nulla ee necessaria ordinis habiti nadus et Ecclesie dicti a specie
ordinis. Non dicendu[m] ee habiti nadus nisi ee ipsum ordinem, reliquis
abbatibus patuerunt.
Ludovicus 4to Quam ut pergam ad[ve]rsus habitu[m] nadus Resp[ondit] Quod
habiti nadus quod abbatibus ordinis quia reliquis quia ee ipsum abbatem
ordinis ipsorum et ordinem. Rad[ulphus] Ea habiti de Velati tam ad
velatis abbatibus, sed tamen quod ipsis effectus ad quo pergit ordo
tamen ee Ordinis habiti.
Ludovicus 5tus Utru[m] ad quem habiti dicti ordinis quod ipsi ad
hoc ut ad eligere potuit facultas ordinis ad quem habiti
unum actu[m] quo ad hoc requiritur ipsum ordinem.
Resp[ondit] 1mo Quam actu[m] ad intentu[m] dicti ordinem habiti
in statu ipsius, dicitur tu, in statu in ipsius. Rad[ulphus] Ea habiti
actu[m] habuit ad quem pertinet ordinis habiti quod
ea hic ad dictum ordinem dicti ordinis actu[m] intrare ad
habiti ad quem pertinet habiti in statu ipsius. Habiti cum in
habiti ad quem pertinet habiti in statu ipsius. Habiti cum in
statu ipsius pro ipsius plures actus ipsius.
Resp[ondit] 2do Quod dicti habiti ordinis actu[m] intrare
ad quem pertinet habiti in statu ipsius. Ea actu[m] habiti
actu[m] habiti ordinis dicti habiti quod habiti ordinis
actu[m] habiti ordinis dicti habiti quod habiti ordinis

Ex: Et unus actus heroicus et valde intensus.

Quaeritur 8vo. 2mo habitus concurrunt ad actus. R. effic. 2a ex perimur potentia facilitatem per habitum novi cum labore et conatu suos actus elicere, quod pueri. 2a concursus potentia magna ex parte tuplas per concursum habitus. Ex.

Quaeritur 9no 2mo habitus corrumpunt. R. omnis. Habitus naturales destruunt per formas contrarias quod probatur Experientia. Qua sentimus facilitatem tolli per exercitium actuum contrariorum. Destructionem autem hanc fieri effectu doces. Et tamen actus producunt habitus contrarios saepius fortiter pugnantes cum oppositis. Non vero fortiter. 2a habitus non opponitur fortiter actui sed habitui, sed cum actus et habitus formam diversarum unum quod habet se per medium actus sui et ubi potentia et actus — At vero potentia et actus non repugnant fortiter. Rendesunt multi et antiqui Doctoribus sentientes. 2a habitus omnes naturales corrumpunt potentiam et cessationem ab actibus, quod licet si ordinarie negas a Recentioribus Philosophis. 2a tamen otium et cessatio ab actibus licet non per se saltem per accidens sit causa corruptionis habituum naturalium. Ideo finientibus cursum Philosophiae in id incumbendum unice suadeo, ne per biennium habitus scientificus Philosophiae laboribus assiduis et speculationibus comparatus otio et cessatione in ipsis etiam per accidens corrumpas.

His ex Aristotelis et aliorum tum antiquorum tum Recentiorum Doctorum Philosophia explicatis sententiis.

Ultimam omnium hucusque propositarum utilissimam doctrinam Sancti Hyeronimi a adjicio; qua omnibus praelectionibus Philosophicis finem impono.

Illam Philosophiam addiscamus in terris quae nobiscum perseveret in caelo.

Ad M: D: G: et B: V: M: H.

Cedat.

PROLEGOMENA
DE NATVRA METAPHYSICÆ

Qua breuitate de natura Physicæ disseruimus eadem Methaphisica quam aggredimur essentiam explicabimus; cum multa quæ hoc loco disputari solent, præmissa sint in Logica sufficienterque pertractata. Ex his aliquas conclusiones huc pertinentes deducens.

Tenendum 1mo Methaphisicam esse præstantissimam omnium naturalium scientiarum. Colligitur id ex Varijs nominibus ipsi inditis, Tum ab Aristotele, tum ab alijs Philosophis. Vocatur per Antonomasiam Philosophia, et ab Aristotele 1ma Philosophia. Scilicet paruitate dignitatis. Item ab eodem. Optima scientiarum vnde obiectum appellatur. Dominatur ab eodem et Theologia sicut et a D. Thoma. Scientia diuina, vel quia de Deo et eius proprietatibus quantum lumine naturæ pertinet, quia ad eorum cognitionem pertractat. Vel quia principia ac varietas Methaphisica, ita cum Theologicis conclusionibus ac discursibus cohærent ut si illorum perfecta cognitio auferatur, hanc etiam scientiam nimium labefactari necesse est. Dicitur et scientia Vniuersalis. Quia ipsius obiectum in obiecto cuiuscunque scientiæ includitur. Item Domina et Princeps reliquarum scientiarum, cui cæteris contradicere nefas sit. ex eo quod Poiaur principia confirmet ac stabiliat. Item appellatur Metaphysica. Quæ vox in græco composita ex Meta et physica. Scilicet apud Latinos ultra vel post vel transnaturalem scientiam. Et quia proposita est ab Aristotele post cognitionem rerum naturalium. Et quia transgreditur Physicam quatenus agit de rebus magis abstractis, magisque perfectis quam illa.

Tenendum 2do Metaphisica dari licet abstrahat ab omni obiecto sensibili, solum enim huius scientia dependet a sensibus in hoc sensu quod obiectum scientiæ non intelligatur sine ope sensuum, quamuis ipsum obiectum possit esse intentionale

et abstractum a bō scientiis.

Tenendum. 3tiō. Metaphysicam eē scientiā partē dictarū, quā plurimā
s claūsones alig ⁊ cognōscēs rei ⁊ causā ⁊ ordinē eē ⁊ ordinē alterē
hre. Quōd ingeri Angelū eē unum exeo quā eē deus ē unum. Sic cognoscimd
qd Metaphysica ē istar mētis dominātis ⁊ alig ⁊ primus administrat ac
gubernat, tm̄ dominans dicitur.

Dicit scia dī hrē obm̄ unitē, sed metaphysica n̄ hī obm̄ unitē. Ergo
de Deo qui ē singularis, et de Angelis qui etiā ē singulares. R. Metaphysica
ad nullum dicit unum. Etiā de singulari qui ē ens. mutabile. absolute determinatum
dicim̄ dari qdā ē Deū vidētē et Metaphysicā eē scientiam dum agit de Deo. Sic etiā
Angelū etiā Metaphysica tractat ⁊ mīa adam rnēs omnes ⁊ spectatis et agit de
ipsis eodem conexū abstrahendo ab singulorum exēplō mutabili. Ideo etiā unitē
illā ⁊ circumscr ē scientiā.

Dicit Metaphysicam ordinē scientiis imperare illis ⁊ dirigi.

Tenendum 4tō Metaphysicam eē scientiam puram, speculativā, ⁊ ē ab actu
suos fines in sola speculatione veritatis, nec ulli ē quā practicā eam tractationē me-
taphysicā ordinandā ad quem, in extrahendo ab singulari quā operabili sua abstra-
ctione.

Dicit Metaphysicā obē scientiis imperare illis ⁊ dirigi. Ergo ē practica. Dñs
Demonstrat Deum ē summē bonum ⁊ virtutem, ⁊ ē demonstrat ⁊ summe ama-
gendum ac timendum. Ergo ē practica. R. negādo etiā. Metaphysica imperat
physica, imperat alijs scientijs illis dirigit, id ē tradit precepta alijs scientijs
sua ⁊ accepta, seu dictamina. docendo quod verum sit quā cognoscendum ⁊
sūm. Imperat et dirigit ⁊ ē ea quā, ⁊ da accepta et veritates illorum ⁊ speculativa-
sūm. et ⁊ agēdi. Ē illa dicta ē practica quā dirigit ⁊ fortē ⁊ dignum
centes precepta. Dicit Cōtradicit ⁊ dicta. Metaphysica dum docet
sipat Deum eē summe amandū ⁊ summum bonum, solum demonstrat
eē summe formidabilem et summe amabilem, ⁊ autem summe formidabilem
dum et summe obligandū. Sed ē actus ⁊ directus ⁊ actus diligendi, illi
ē, sed ⁊ situat in sola ⁊ speculatione pa, bonum ⁊ sic contra ē obm̄ ⁊ ens actus
fugā solum ens bonum intendit metaphysica.

Tenendum.

Secundum 8to Non et sapiam stricte sumptam, sed latius et sapiam latius acceptam.
Explicatur utrag pars assertionis simul 8to. Et sapia stricte accepta mata-
Artem 8to Philosophi. Cap: 8to Dit habitg quidam, spiritalis discretg a scitu certo
et certanter stemplatiug rerum potentissimarum et causa altissimarum et ordinati
mus ortus Veritatis in Intellu, ac finde sapientes dci scitis et habitg amoris
dei pijsimi. Sed stricte accepta sapientia et sumpta Metaphice ut inferiorati patubus
dit metaphora et stricte sumpta sapientie. Latius sumptum nia
sapia sumere metaphe ex eo. Et late sumpta, sapia mata stricte
mo Methaphore Cap: 2do Dit scia Artissima quid Veritatis arca ora, ac
dcrg arca oba difficillima et primarg origine primarg Causa. Hecg maxime
apta ad docendu et appetibilis apterse, ac gaudens recipiuis scientijs.
Sud gaudet ex primus hui Carminis 8tg.

Omnia, Difficilis Certissima pergt Suprema
Scit Causas, doctrix pterse maxima Stratus

Sed descriptio stc. sapia sumit metaphe. dit. stc. et sapia latius sumpta.
Dit non. Et Veritas arca ora, attingit in oia ota rdum ecc corrua mes
Immensimo et particulares qui in suo accepta ni uoluunt mam. Ste..
beatum et dificillimu cognitu. Et valde remota a sensibg, tractat et
de Unitate dei et abstracta abeis mia. Et stricte Certissima. Sumit gi
precu in scientijs etm de absolute dei potea. Sum et Veritas arca ora
accipia, ex. ghus percipias abaris scientias accipiunt Certitudinem. Stc.
stc et apta ad docendu, cum ppendat suos et Naturas Causa, appetitus
gaudg apterse. Et speculatiua. ac finde finis ppij et Veritas. Deniq
ac dominus alijs scientijs. Et a stc scia accipiunt percipia Principia
et Cognitu Termoru transcendentiu abeis.

Secundum 8to. Cum adagis attributus in Metaphora acg ea sui Dei
gtuig ppendit Dei stc et rois et negatiuis, neg ee Essentie, qui e mune Patri
bus a se et Patibg accidens. Neg ee Substans imaginabilis ut sic ppendens ut
solius Dei et Angelog excludentis neg Substans Corporea neg ee Substans ut
vic. excludentem accidens. Neg ee Ens finitum pertinens ad no gloriatio

Neg. ẽ Ens Verum. sed ẽ Ens vte, ut sic. Egreg. tgle, scḷ ꝑfectum ens ꝓte oti
Ens bonum. et subitũ tam. Mãleo ꝗ̃ immediate ac. accidẽs vta. Ota
communiter Recentiores.

Ad 2am Partem Assertionis ꝓbr. S.D. Cuiuslibet scientiæ obm̃ adæquatum
attributionis n̄ dr ẽ illud ꝗd̃ directe. et ꝓpe. considerat a tali scientia
sed Ens ut Ens ꝗm̃ explicandis Entia vta. et rnis et negnes directe et
ꝓpe. n̄ considerat a Metaphica. Q̃ Entia rnis et negnes n̄ considerant
ita. nam illis n̄ accidunt ꝓprie et vere passiones ꝗd̃ a Metaphica de-
obm̃ suo demonstratæ ut Unum, Verum, Bonum. Ens em̃ rnis
ꝗ̃ Ens et Ens et unum totum ꝗ̃ denominat Entitate a cogñ ꝗ̃ accidente.
ipsum tantũ ꝗtũ a cognitum. Neg. ẽ Verum sed ofto ẽ falsum. Neg.
ẽ ens ꝓte sumpta. et ut tali, n̄ ẽ Ens Unum, Verum. Bonum, sed
de facto et ex classis Opis Veri Bni. Et vlo et ut tenti ꝓte ut Unum
Verum. et Bonum. Ex. Ens ut Ens ꝓprie ꝗ̃ explicandis Entia rnis, et eius
negnes n̄ obm̃ adæquatum attributionis in Metaphysica.

Dices 2do Metaphica ẽ ꝙ̃ apientia. Item ẽ scia Ultima. Ex.
directe. et ꝓpe. Verum circa Entia rnis et negnes. Ad scientiam ex-
et Unum ad hãc scientiã ꝓtinet agere de eis ꝗ̃ est scibile ẽ. Q̃ ꝛ̃ndeo.
utrq; dicitur Ad hoc ꝗ̃ sufficit cõ. ad hoc, ut Metaphica appellet sapia
et scia Ultima, ꝗd̃ abilla Entia rnis et negnes sufficiens motive.
de et reductive tantum ꝗ̃ opposita eãm ꝗ̃ pe. tangit et opposita eãm
ꝗ̃ pe tangit ꝓtes subiectiũ obi.

Dices 3tio Ens in latitudine sua sumptum ẽ abstractionem Me-
taphica. Item ẽ obm̃ Intellꝰ Di. ꝗ̃ pe considerat a Metaphica. Q̃ Negm
ut ens ẽ obm̃ sic ẽ obm̃ adæquatum attributionis in scia a qua n̄ sufficit ꝗd̃ realiter
ctionem illig, alias Cat. Scripta. Passiones, cent. ꝓdicabile scia, cum hac
abstractionem eandem. Item n̄ sufficit ꝗd̃ sit obm̃ Intellꝰ, sed multa alia
negnes ꝗd̃ enumerans in scripta. et n̄ accidunt Entibꝰ rnis et negnibꝰ.

Dices 4to. Ens rnis et negõ dr ẽ obm̃ abstrũ scia ꝗ̃ realiter n̄ abstrahit
diversa a Metaphica, Di. Metaphica. Q̃ a nulla scia ꝗ̃ pe ꝗ̃ realiter
rari Ens rnis et negnes, ꝗ̃ tale ens ut cognitum sui primarii ob

ꝗ̃ pe ob

ꝑse. ab illa scientia, cum n̄ sint Vere et ꝓse. Entia abusiue et ficta. Jam. autē scia oīs ē diuiturna, vtq abolēt n̄ti. Q. si ē scia vnā tunc agit de oībꝰ git hī quidem eē ab Intellē. ꝑpriū tm̄ et ꝓpce. abolēt ꝑdictum.

Ida Pars ꝑs. Ea Ens ꝑ accidens n̄ considerans ꝓse. et directe a Metaphca. Ea illi n̄ conueniunt ꝓpria passiones demonstrabiles a Metaphca. Ens em̄ ꝑ accidens ē scrētū Ens ex diuersis ꝑdictis. Vt. Cursum qđ ꝓse. hoc ē ut sortes dicit nullū n̄ē Vnum, Verum, et Bonum. sed nisi ꝑ accidens in tali Ente. sed aggregatū ex pluribꝰ Entibꝰ n̄ ordinatis multa Entia Vera Bona, tanta aut nisi considerans directe a Metaphca Ens ꝑ accidens in tali Ente. Item etiā nisi illud Ens ꝑ accidens ꝑtīt cum alibꝰ ad ꝓse. ꝓhīce ut exercity &c.

3tia Pars Qđ ē Ea Metaphca considerat ꝓse. et directe. multa genā communia subiecta in medio sempe subsistēs Corporea, cum subsistā Corporea. ꝑtineat ad ꝓhīcum subiecta in medio Corporea ꝑceptata. cum subsistā Corporea. Spūalia, substantia substantia Corporea ꝑceptata. cum subsistā Corporea. Spūalia, substantia substantia Corporea ꝑceptata. ad ꝓhīcum ac grade ad Metaphcā nisi ipsi subsistā in medio. q̄ ꝓse. ꝑtinere. ad ꝓhīcum ac grade ad Metaphcā ostendet. Cum etiā addūtur. Dee abstractum ab oī māā, et adhuc remanet adhuc tale qđ n̄ solum ꝑcindat ꝑsentia ipsius māē, sed etiā qđ ꝑtīt esse extra māā subsistā māē. vide māā subsistā. n̄. aliqua. ꝓpria. ꝑ qđ ꝑcindit subsistā et ens.

4tia Pars Qđ ē qđ ad solos subiecta sed etiā accidentia conueniant ꝓpria et ꝑpria passiones Metaphcā. nempe ipse Vnum, Verum, Bonum. Ens ꝑ accidens sub Metaphca sed etiā accidēs ꝑspectant ꝓse. ad Metaphcam. et ꝑpes obscillig. Licet enim accidens sit ꝓpietas subsistā et ideo ab Ente Ens ꝑ accidens ꝑtīt cum alibꝰ ꝓpietatibꝰ Entis ꝑpria ꝑdicari de illo qđ hī esse et esse Ens.

5ta Pars de Ente ꝑcipio ꝑbr. Ea Deo spectant ꝓpria ꝑpietas Metaphcā Deo em̄ maxime et ꝑbr ē vnū Verū Bonū ꝑpria ꝑpietas demonstrant de Deo Metaphca. Ex. Deo nichilig malo ipsiꝰ. Ex. alterig Ens ꝑ accidens excludens ꝑ se mutuū ꝑ qđ Mutuū ꝑcipio Metaphcā.

6ta. etiā Pars de Deo ꝑbr. Q. etiā addūtur attributiones dīe illud ei soli tanq̄ radici conueniunt ꝓpietas ꝑmanēdi, et tale qđ ꝑtīt ꝑdicari vn. recto deoby scibilig ꝓse in scientia sua et ad Cuius Cognitionē etiā, ea referuntur. Item ꝑ tale si illud n̄ considerauerit scia, nihil ex scibilig

...ode ista transitia considerarent. Sed dices q̃ ens tale obm in metaphica dr̃ dari
Deo sed obm a sijs extra Deum aliquid est Unum, Verum, Bonum,
Item q̃ ens aliquid de substijs Creatis, et accidentibus, merito pro ne considerabilitas
in Metaphica. Item q̃ referunt ens ad Deum in ordine debitus, sed ut
Linea sciendi, quibus ens Deus q̃ dices in metaphica, propterea Entia sum
pro ne. a Metaphysica. Cum ens q̃ pertinet Metaphysicum considerare. ē hoc dicimus
q̃ pertinet, ut Deum q̃ considerari.

Dices. 2mo. Sed Deum referunt ens in linea efficiendi et mensē Entis
Sic ens in rē debitus. Sed modus essendi ens modum essendi Rē Dicemus
ens dr̃. Modus essendi substi modi essendi, qui ipse modus essendi extendit ens
in ordine ad existere, qui in ordine ad esse. C. substi modum essendi qui
agit Entia q̃ in in ordine ad existere & negat. Sic. ens in ordine considerans
alia Entia. cum Deo q̃ Deus cum illis a metaphica Deum modus essendi dicitur
mus ens q̃ modus essendi, qui ē in ordine ad esse. Nam hic ipse talis ē
ut Entia. Quia quo ad esse substi negarent a Deo, ē quod existere
n̄ possunt.

Dices 3do. Metaphica denominat Theologia nalis. Sic illug obm ē Deus
nalis cognoscibilis q̃ divinis ens. Sic illug obm pertinet ad Deum C. Sic illug
obm attributionis ē Deus N ens, denom. Sic metaphica Theologia
nalis q̃ ob obm attributionis, sed ab obm partiali pertinet.

Ultime tandem pro q̃ Ens rē ipse tale. sit de Deo et substijs ens
ac accidentibus rebus, sit obm attributionis adiungatur in Metaphica. Ubi rē
desumpta ex Logica. Ens obm attributionis in qualibet scia adeq̃ et ni
metaphica dr̃ illud, q̃ unus et ipse intentus abilla et in quo scitur tota
in fine suo, et ad cuius cognitionem ordinatur in dictus tempe adiuncta q̃
quis Deus, aliqua tangit Causa, aliqua tangit passiones ens. Ergo ē adiuncta
radix ordinis passionis scia. Sed Ens rē pro tale. ē id q̃ unus ens
intendit a Metaphica, et in quo scitur tota in fine suo, et ad cuius cognitionem
ordinatur metaphica et q̃ ē adiuncta radix ordinis passionis metaphica
ordinatur metaphica. Dicemus

Sic. ē obm adiunctum attributionis in metaphica.

Dicendum. Ens rle cum sit genus debet ordinari ad aliud genus rgnis
pars. Intria ad spem. Et. n. pt. q̃ re considerari a Metaphica. Cui
attribuemus. Cui hoc ad nullis debet ordinari. Et Ens rle. pars in ordine ad Me
taphicam cum aliqua differa astringi videtur, aliqd Ens dr̃ rle ordina
ri ad aliud, ut ipsum actualem ad spem, n. tñ dr̃ ordinari ad aliud ut
praecendo, quia Ens rle est totalitas totalitatis ut in eo subsit. ita in quo
particulari Entia explicabit. Et cum Ens in cognitione generis hoc est Entis ut
sistens. metaphica dabitur pro tractatu

Dicendum. Ens rle ut Ens rle. n. hꝫ Caam aliam a cognitionem
subsilio, adeoq; et Rey hꝫ Caam. Item Ens rle designatiue pt. Caam hꝫ
supra se genus q̃ dicitur. Item ens ut ens importat perfectionem perfectionis etiã
rebus omnibus. Ens rle dicitur addita attributum in Metaphica. Cui dicitur
dui veri demonstrues Caam et Dei rei. Et ga Metaphica. Nobi
lissima scia. Et Ens rle hꝫ Caam a gradu. vigoroso et rle de Ente
ase et a suis gradibus sed talis sanguis id est fortis et ex modo rei
secundi attractus ase et a suis gradibus. Ens Caa sufficit ad demon
strandi. dicit de hꝫ demonstres rationibus ex rationabilibus. De
Deo Infinitudo Immensitas &c. ex ea scitur. Deinde dicit gradus contra
vigorose desinit Ens rle precedente q̃ genq; et de Ente gradus contra
genq. sed de ente ipsa quod sufficit scia simul et simplicissima ut pote ens
derantis ens. Simplicissimum et pte notum. Dicendum Ens rle ut sic. et
quidem respectu multo et genq; existentij q̃ accepturi valde q̃ simul n. distin
genti particularia, tñ sic rle scibile est q̃ specifici. Ca fundamentum
specialis habitudinis et certitudinis. Inquirendo rem ex q̃ specifici intellectij
Cles, quo magis abstrahunt a Mia et simpliciter. Cognitio est cognitio quae
de obo immediate et magis abstracto a Mia. Ens dicitur.

Colligo. Omnium. Ens quidquid existens sub Ente rle considerari a Metaphica
ase et directe quidem rnes omnes abstractas a Mia. Ca Metaphica sci
derantis rescet quidem eiusmodi rnes ut transgredi q̃ ipsas sibi commissa
gradu quidem abstractas a Mia quidem est intra limites Metaphicae.

Colligo quidem. Habet quod ens sub Ente rle ut considerari a Metaphica
et secundum rnes particulares in suo accepto murmurantes mutat, q̃

abeat sufficiat non aliud scientiæ. nam metaphica. omnia alia scientias ita
præcurrit sua claritate &c. et ni cum arte aberroy obstus admittens aliud scia
et ni nria ut scirem et se alijs Entia. subijs. mihi subjecta. Metaphica
se. utterans.

Colligo 3tio Metaphicam ea scientijs nobilior, sat. sime. patere. quia cognitem de
rei cui spetit nõ Ens vtis, ut subalternatio certa nempe ad. Atqui
quod Metaphisicus docuit, Ens ni Mathematicum et naturale. ergo nõ ens
aliqua ni mere Mathematicum ut Ens &c.. Sane in hac doctrina de ente
videtur ergo pestiferos Mathematicos, dum nihil curant horum inferiorum ge-
nera abstracta, a Mathematicis alia ens Entis et cogni differens in aliquo rep-
rit veram rationem Entis obtinent. Ni fallor ergo quod Entis ens habilis
spectat vere. nõ Entis, ni ita illam. videant Metaphisici, qui ni ita intra ipse
vanam nobilitatis. ingressibus an ut pars ingratis nihil quin excedant
et revelationem etiam postant ignorari, Metaphisicum autem altera. ipsorum ne-
alios scibilis ni gradus.

Colligo 4to Boni Mathematicis attribuimus in Metaphisica de Ens vtis, forte
multa alia ingratum abeat rationem forte, quod ipsi nõ Entis vtis reduplicata
in hoc sensu grang tale, an ipsa gat. abeat. venit nõ Entis vtis vere erit
scibile et se a Metaphisica. Ingratum non abeat forte dicit ratio forte ipsa
qui Veritas percipiat lumine nihil ulterius ijs horum, Est habet vtis
et impossibile. ideo de alia de. Ingratum non abeat rationem forte, sub qua ens
ad omnem nihil ad scire Metaphicae. Abstrahi abeat mathematicis
mensurabili, operabili, quadruplicitas.

Colligo 5to. Metaphisicam recte sic definiri. Est scia nobilissima et Veritatis
ac. Sapia latius sumpta speculativa pure Entis vtis qualitas.

Secundum 2mo Metaphisicam qui de subalternata alicui. de nullo scia con
hi idem sola accidentali relatione restrictum. ni scripsit. pro pre. a dialec-
scientia. Ergo Porphyrius aliud scia subordinata Metaphisicae. ultimata
percipiat, qui ingressus percipe multos relationes Entis demonstrant. Qui ens
debendi de Theologia. Ideo an Theologia sua scientia Metaphisicae revelata
adunque ordinarie aliud prejudicium Metaphisicae petitum.

Secundo

Tenendum est. Metaphisicam de solum ente, et passionibus ens in unitate, et Portalem ens in unitate et Portalem ens in unitate et Portalem ens in unitate

bilitem. &c. Dr; nec Deus sortè transcendat differa suorum in genere ens. &c.
Im oñ compositione una. pars dr distinguj a parte sua, sed substia vs compo
nitq ex. Deitate. et psecitate - ex modo nro scripsit, magis exigitq metaphs
Dr: psecitas dr distinguj vnè nrā ab Deitate. et altera. Deus a psecitate. &c
Deus nō includit sortè in suo, q̄ prohibq nec transcendat illas Dr: nec de illas
Dr. nēc in illa abstrahūs intelligj volumus. neq; ut diversa. neq; ut mixta
Item gratq substia attractq ut corpore intelligj volumus. ad sortè nec attrahimus
bilis nec ut michabilis sibi. Dr; idem dicendū de deitate, q̄ exigit q̄ patrimit intelligj
neq; ut Deus neq; ut nō Deus.

Ad 3tiū Examen eadem opinio. si differā vs psecitas quā differa substia ab acci
dente. includeret sortè rationē, entis, transcendentis, quibus sortè legs attri
differā vs psecitas hoc ipse est ipse seu substia, substia, prīq dicere et substia qre
tile quā vis portare et tam geniis hoc ē rationē Deitatis quā differa. quā etiam dicimus pri
tat substia seu ipseitas. Sed negatur admittendo Dr. esse. &c. Deitas negat. Et Deus est
prij ac posterius globet qre sibi in genere vs adhuc est prij rōne qrū supe
riorum hoc ē substia in qua includit, Dr dr posterius rōne differa vs unde
mirum etiam includit, et quatenus aliquid est simul posterius et posterius aliquo
Deitas negat quā nō potest ostendi quod una. psecitas Deitas dicendum de alte
ritate, abalietate a psecitate aliqua. Sed differa ē ultra hoc substiam, ut est inter
Entia ut hoc, qā hanc vi scripsit sed differa ē michabile sortè. Dr. &c.

Respondetur

Supponō Deus vtē dari hoc ens ita notū ē ut et demonstratiū ē probat. Et
monstrō eōm dr ee ex notioribus, nihilautē notius ē ex ipsa Deitas vtē

Supponō 2do Deus esse et alia abstractissima. petita nō ē repugnare
definiri. Et definitio rigorosa dr esse qrē et differa. Et sicut et alia petita
abstractissima nō hūt genus superius et differam cum nihil ē prius abstrac
prius. sed sufficiens vera petita

Supponō 3tiō Deus vtē brīfitatis acceptū una partis ipsius Deitas seu
in vi partitis dedueti a verbum scitq vocū nunc actu existentiū. Et
existentiū de qua possit verificari Deitas de 2do adiscente. Et Deitas
et restringi ad solum ipsius Deum et actualem existentiam accidit creaturā
Deo ipsi.

Deo esse existentiæ. 2do nominaliter cum nō scāt nullū ē pōs determ̄ seu
Certam essen̄ ipsius, sed extendāre ad ē rē sumptum Ens, ipsum ens ex hypothesi
forte sanctū pōs ee, sive existat sive existerit, sive existat existurum, sive omnino
nō existerunt; Inquirēn etiam de illo, pōt actu existē vel de Deo pōt esse
forte ad actu dicim̄ ad primum. Valet argum̄. Via affirmativa.

Suppono 4to rigorose loquendo ad mentē Entis, alioquin Entia, Ens im̄ vere tū
quodlibet Entium dum regulariter formaliter sumptum hoc decretū potē Em.
Hēs suppositio cum ad mentē primi Zadonis & positā de recepta Cardinalis Stātiorum
nominaliter tumpti redendū ē privative breviter exponendō sensū ad primum citra
illud emax. Ⓟ Martinon docent: hic Ens rē nominaliter ē rem includentem
in re pōta quā nō repugnant seu possibile existere. 2da Ⓟ Arriaga et P. Oviedo
asserentiū Ens rē ē id, quā nō repugnat existere, & quā repugnat hīa attributa
ad eccl. stendū. Stia. S. Bonav. de sermenti Ens rē ē abom motivā potest
intentionale. Ista alioquin describentiū Deo rē & id quā ē de sua ratione hypothesi
et nō Ens seu quā opponit nō Enti, et Entia pōta seu hypothesi quā ē de sua ratione
pnes Entiū rē sit intrinsecā, quā nō procedunt & omnes receptæ, & quæ dēt stent
a Deo dēt nō sint exactā, quā nō procedunt & omnes receptæ, & quæ dēt stent
desert pnes rerum, et quā nō procedunt & receptæ magis notæ nō bis quā
scī notū Ens rē ut sufficienti patebit. Sit igitur nobis.

Propō 1mā

Conceptus Entis rōnis nominalis sumpti pro Ens rē existentiā
tortū in rē talis et differentiā nō Enti rōnis omnē de exprimit ita Ens
nominaliter rē sumptū ē id cui opposita vera esse de Pr. Tellez.

Pbr. Quia hic conceptus invenitur tot et semper Enti rōnis quot talis procedit
& unū et positivum pōtentiā, distinguitur Ens rē a bō ea quā nō esse stat
ut ab Ente rōnis cui nō opponit, nec fictā esse. et a negativo primo modo
forte sumptis, sicut ē Deus nō finitus. Ita nec esse vera. Ens ec.

Ex hac descriptione Entis rōnis nominis, patet facile quā sit descriptio Entis
rē, per partes. nempe ē id cui opposita actu vera esse, non cum dēt recedit
quod ad descriptionē Entis, sicut nec Deus, Angelus nō sunt membra adstricta. Sed Ens
particulariter utrumq; sub Ens nominaliter accepto Deus ens nominatus
extendit se ad omnia, quæ esse, possibilia et quæcunq; existant etiam quæ tale
ad eccl. et ad actualem, quā solum in sorte sua partis quales.

Qd numerus dr. ignectu aptum ⁊ transcendere cor dffrar.

Quadrus gnalo Ens otrahs adstrgs et mserviorbs, ad hdc vid

Propoo zda

Contractio Entis ad hoc mserviora vs ad subitam, ad accidalem ⁊ ⁊ alia ignoiosam metaphan ap̃te obi Entis talis Entis, sed sit ⁊ accepty magis ex ⁊ dors.

Obr una pars Qd si admitteres Compoo, Ens ex pabi Entis etiam in tali Ente admittenda foret alia Compoo, nam etiam illud Ens et tale Ens et tale Ens et in mfinitu. Deinde ⁊ hoc summe ⁊ foret ⁊ plicia, sed ⁊ pricia ex Ente et tali Ente. Et tm hoc otra omnes Sanctos Patres.

Ad hoc pars ita declarat. Accipio vs Ens in abstro, ⁊ ex parte subiecti dr. illud sed solum Ens in omni, tunc illud abstracte accipio, deinde Ens magis exple gtem ancipit ⁊ ⁊c. et tunc illud otrahe ad subitam. Concipio deinde Ens ad hoc magis exple exigens modum subi, et tunc illud otrahe ad subitam ⁊ pricia. Et sic de cteris, descendendo ad ultimam dffram, in qua desinit ⁊ pricia Ens magis ⁊ minus exple otrahs Ens. Ad hanc declarnem ⁊, qd ⁊ in ista nulla mutationem in rebus. Et ⁊ dr. explicata otractio Entis ⁊ dffrar ⁊ similis ille Theologi otrahant ⁊ gnalia. Divina mgtis nulla admittit Compoo ex ⁊ ⁊c. obr.

Propoo 3tia

Ens otractu ⁊ dffrar, scz. mstratu. otractionis ⁊ gratia ⁊ transcendit sortem exple actu ⁊ dffras suorum ⁊ inferiorum, tamillas quidm dr. otra hunc vel illum Superiora Entis ut spectant subitam. Inalteras accidalia, Affectat ⁊ dum. Qualitates Creaturam ⁊c. qd etiam ultimas, quid ultimum generis vs ad ultimum otra hunc, vel illum Rationalitas, Risibilitas. Imo et quid unum, ipm ⁊ pricia otra hunc vel illum hunc ⁊ ut Petreitas ad ⁊ Petri otrahit naturam humanam, ita omnia ⁊ otra superiora, Obr. una. Qd ut ostatur. dctis patrum Divina ⁊ illud Qui ⁊ pectit Vera ⁊ sed quidam dffra sortu sumpta vs Petreitas quid ⁊ dffra substantiam ⁊ id cui spectat Vera ⁊ Ex. quidam dffra sortu ⁊ Ens ⁊ ⁊. Obr non. V.P. dffra sortu sumpta cuius vs Petreitas, venit dffras Vera. Ex. ideam spectat et ⁊ Vera. qd explicat Petreitas. P. Ideo dffra vs Petreitas ⁊ ⁊ Unum Verum dffra. veritate, alias non esset sortu dffra, qd nihil sortu etiam ⁊ ⁊. Unum ⁊ dffra ⁊ sortu Ex. quid dffra vs Petreitas ⁊ ⁊ Verum, qd prius ⁊ aliquid ⁊, qm tale ⁊ et assignatu ⁊ ⁊ Unum Verum et ulterius ⁊ sortu Ens. V.P. Vera ⁊ hic gdicat, Petreitas ⁊ sortu

...stitutiua subsit. Sr. de genere dr Vere. ee. Sr. ps eé Verum seu ens in re...
rum, Sé nihil ps eé sostitutiua subsit antes eé Verum, nisi illud sostitu...
tiuu ps eé verú, adeoq genitus et cognitus alia dictio Entis é sortis exps actus sui.

Pbr 2do Sé recepty dictú vs rnale (eodem dic. de alijs) representat sortis exps...
acty dictorum in ordine ad onotata Sumpta representatiuum ut dictum a ni hilo et
dry mera exportunq, ribi, nata nihil ne é pugnú raocinantis. Representatiue nihil
in se habet acty existens. Sé ni hil sé existens ps eé pugnú rationis. Re...
presentatiue autem in ordine ad effectus, obiectales habilla, exigentes ni nisi Ens
Intentionale rlen. Sr. dictio sortis, vs rnale, é Ens Sr. ulterius sub
transcendit sortis dictus. Pbr nega ime. Sé quoties onota ni ordine
ad quá sortiter cognoscuntur, á eade et re, includunt, totties etiá sortis
ps eédem etiá exps acty, ni cludunt etiá sortis exps acty ut colligi ps ex
dictis in Lega de positionibz sortibz.

Subneo etiá sint Ens realia, quia pdta superiora transcendant sortis
in feriora sua et dictio eorú. et e contra. an inferiora transcendant
sortis superiora. Replicata. ut hoc sit.

Propó 47a

Genera. inti. media. qué media. et inter Ens rá. et dictio. alterna á trans...
scendant dictio sortis dictorú inferiora exps acty. vs adl ni transcendit
sortis rnale. Item. discrete de dictorú sostitutiuis generú intermediorú vs
sensitiuorú, qué dictio é sostitua. nalis, á transcendit sortis exps acty rna...
rale. Rao, Sé rnale sortis sumptú ni cognoscit relate ad onotata ad
quy denominety adl. vs ad transactiones. Sr. adl et, dictio sostitua illi hoc. ly
sensitiuu ni transcendit sortis exps acty rnale. Sé vs é intra rnale sortis
sumpti et alia dicta, semper cognoscunt relate ad onota sortis, idea sua
ni transcendit sortis exps acty rnale et alias dictio.

Propó 51a

Pria pdta, superiora transcendat sortis in feriora, qué directe illis subsunt
vs ly adl transcendit sortis ly hoc. Sé ly hoc ni é simplex. quod exps acty
sibi superiori ex qué et dictio. Sr. sortis exps acty ly hoc ni cludit nisi
ptes sui sostitutiuas, semper adl et dictio rnalis. Sr. ulterius pdta superiora
transcendunt sortis in feriora nisi directe subiecta.

Propó

Propō 672

Vultum. ꝑdicatū mīsorij trunccndā sortē ecclē. acty 4 perijs obligē gētē
Dē gl'ibet ꝑdā ingerij ē indifferens ut strabus ꝙ distrāi ꝙ sportitus. Dē ꝑ sortiū
di abolis etalijs ꝙ dēfert ministrandis.
Relīqua hac ꝑmentia ꝑlegans in Logā ubi de dēfert agit an infeorentes in
cludant superiores et c etm.

Notā hīc bene. Ēt dicm in Ecclē stia observing Pentrandā sortē dif
ferēs, in tellegendū sit assertū de dēfert ligis sortis sumptis grang ꝙ astrictus
ligo, si ille ꝑfectus ꝙ indiuidualis, si in individuallis, ꝑ vide de dēfert grang de primū
ogrē abalis ligē, aut subsidiarū abalis ord hūj, a Bone. Petrj a Paulo,
Certum em ē gd dēfert hīc intellectū, ligo grang ꝙ dēfert sortē, ꝑ includant
ens, ꝙ dēfert sortē in regno, loce in regno identū, sicut et dēfert nō Petre
phue accepte. Cum Ds. regnū sortē creatū hīc ē Verum, ita nec hīc ens
ē verum. dēgnis gl'ē in sorte Ds. ligo et dēfert grang ꝙ sortē ligē existunt
in negatiue ꝑ inclusant sortē Ds.

Solumtr Arota Contrarij Sententiē.

Ad sm̄ ℣ ētur cōm singr. Rō ē. Ēt ligo sortita et sortita. dicit dēfinitum
am obō, determinatas aute sortē sumptē. cum sit primū ꝙ terminū cum obō li
cut nō hīc ē Verum, ita nec ens nō verum. Idē singr ℣ ētur. gm adsum
ptum. Nam ens sortita ꝑcepta pare idem cū sortē sortita. ē Ens, nominabilis
ro ꝑcepta sortita ligo ens sortita exercens, sensū in cuius nāā ē Ens perceptibilis
et Adelan ptum. Aliter dico. Ens ꝑ ligē gadens sortē ens sortita ens ꝑ hīc Verum,
ne dēs ꝑceptū in in finitū, ē ēm ipsi ens. Neg: nō gl'ē sit Ens, ē ēm Ens, ꝙ ꝑce
nē dēs ꝑceptū in in finitū, ē ēm ipsi ens. Neg: nō gl'ē sit Ens, ē ēm Ens, ꝙ ꝑce
nē, sed mopletū, ut tuel em ens nō gl'ē gōs gadens. aueta, ligo, Ens, ita
sicut albedo album.

Ad 2dum. Pandēta vna Pentrandā sortis sortē ē certum. non sunt
Cāij ℣ Arota et ꝑbus ꝑceptō studē ligo. Cāij ꝑbus dēf. Rō sortis sunt
mune ē aptum nī ē multis ē grā ꝑcurendi. Rō sortis ē etm ēlium
in dēfert ē grā ꝑcurendi ℣ ꝑcepta. Item totum Ens ꝑcurendi ꝑcurendi
sortē dēfert. Rē etm dmā argūm ad hoc. Nō ens et ens dēgnis. Dēfert
sortē sumptā ꝑceptu ꝑfectō cognitā ā deū hīc mēm ꝑcurendi. Ens sortis
sortē dēfert. ligo ens ℣ ligo. Ēt una ordinis sortitus ducto modo cognita
nī ē ligo ꝑcurendi et dēs ꝑcurendi, nī grā nullum ē ꝑcurendi. Non
ad dum Cāij Concēdi studē ℣ ligo. Dēfert ē. Ēt Rnalibus et Rppibilitas
sortē sumptā nī ligo ens relatē, ad quā agatur determinas ad finē
ad nī cognoscē sub ꝑcepta realis ut rugibilis. Sum aute dm cognoscens

Punctum 2dum

Potest ne dari conceptus vnus omni Enti communis? Et si ge dari, est ne vnus ocy respectu inferiorum omnium Entis, scilicet respu Dei et creatu rā, Substā et Accidentis.

Vides amice ee vna sententia Caietani Ferrari: Vasqz et mor Thomistarū ā beatus gē aceptq Entis nō posse dari aliq communi ei Ente subsistē et accidēti creato et increato. Qā Ens nō gē secundū sortē ex gte actq ā dispūs, substā et accidentq. Ergo nō gē dari aceptq Entis aliq communis substā et accidenti. Consequentia ē certa, aliter em esset ens aliq aceptq Entis nō gē, mīi ā desumendū sortē ex gte actq ā dispūs. Quod falsū ens Qā gē ē mīlibilis et mutabilis sortis, ac ideo nō dispūs substā et accidentis, illaq nō gē secundū sortē ex gte actq abilis. Sed ratio Entis ē imutabilis ac immota et eadē sortis cum dispūs substā et accidentis. Ergo Ens nō gē secundū sortē ex gte actus abilis seu gbis. Qā nihil secundū sortē ab eo in quo ē mīlibilis et cangno mutabile accidit sortis. 2do Quod falsū. Qā dupl gē dispā manerum sortis vide vnā Entis, alteram gē sortis esse mīlis, quam quidē gerendo seu representando naturalem aliqd ā dispūs sortentijs, dispā dicī manere sortis illo. Istud quod ame falsū. Dispā sortis ex gte actq nō gē secundū ab Ente. Ergo nō Ens abilis. 2 nō Ens gē secundū adispūs, etiā dispā poterunt gerendi ab Ente.

2do Vides Ens respū Dei et Creaturā substā et accidentis nō ee vniuocū sed analogum. Qā ratio vniuocū aliq nō ē commune et indo q̄ gnā scātia ē omnibus. Sed Entis quidē nō ē scātia nō ē cadē omnino respū Dei et Creaturā nec omnino. Sed Entis quidē nō ē scātia nō ē cadē omnino respū Dei et Creaturā substā et accidentis ion certa ex dictis nō ergo nec gbus. Qā Ens priūlter respicit inferiora nō stricta positionis nec gbus participatq ā Deo q̄ Creatura gbus a substā q̄ ab accidente. Qā gbus stricta aut da liter exigit stricta gbus ad gbus a substā q̄ ab accidente. Qā gbus stricta aut da liter exigit stricta gbus ad Deū q̄ ad Creaturas q̄ nec independentia q̄ ē vnica independentia gbus ad substare q̄ existere q̄ nec ad accidens q̄ inhiberē. Ergo Entis nō ē vniuocū. Ratio Ergo nō ē omnino eadē sed diuersa. Entis nō Deo et gbus substā q̄ nō accidentis. 2do nec gbus omnino falsū. Ratio Entis nō Deo et gbus substā q̄ nō Creatura et gbus substā q̄ nō accidentis. Ergo Ens nō ē omnino eadē. Istud falsū. Si Ratio Entis eet omnino eadē respū inferiorum, Ens eet gbus genus respū Dei et Creaturā. Secūdā nō video, admittenda, qā nihil eet gbus genus respū Dei et Creaturā. Secūdā nō video, admittenda, qā nihil ē nec gbus superius Deo. Et qā nihil gbus hre Deus, gbus existimus in finite omnibus eminentius Deo.

Creatura in specie.

3716 Franciscus Mayr. nunquam [illegible] Deus respicit Deum et Creaturam subtilis et accidentalis
n' sit Univocum, sed Analogum. P.P. ut alias probavi de Univoco de negatione
esse, de scindere mutuo a differre. Quoniam differentia [illegible] differre dicit aliquid forte
et non diversum, a salte antegens [illegible] rationis non differentis, solo ratione cum ratione,
oppositionem, graviorem neutrum genus [illegible] Entis Ex. gr. P.P. Ratio Entis una
scala transcendit forte differre subtilis et accidentalis. Ex. gr. diversa. milia
et negatio n. Univoca. P.P. subtilis differt forte ab accidente. Ergo
Ens, qd differt forte quidam forte a Deo. Item accidens differt forte a subtili.
Ergo Ens, qd differt forte qualitate, qua differt forte Ens. Ex. Deus respectu sub-
tilis et accidentis diversa et negatio Analogum n. Univocum.

Respondetur.

Quod negatur punctum. Ad rationem ut patet ex titulo sexto. Nam de Vario Entis
cuius tantum talis. Sed ne potest Entis vna precindi forte ex qua alio differre alio
hoc dicta Cognosci nisi illis ut nulla pars datur ex termino ad Deum [illegible] differat.
Sic igitur stante Tesdomo sequens Ens qd pro precindi forte ex qua alio
differre ab alio ut pro dari negationem Entis ex qua alio pro forte humana. Ratio pro
non posse dari negationem Entis ex qua alio pro forte humana. Ratio pro
et posse dari negationem Entis ex qua alio pro forte humana. Ex. gr. alterius
Ens ut pro precindi forte ex qua alio a differre vt excludas ex placita Ratio ut.

Propō. una.

Ut dari negatio Entis subtilis forte una communis ad Entia Creata et increata subtilia
et accidentalia. Ita Scotus cum suis Soar. aliis com. recentiores.

Pro Ut unitas negativa alicuius subtilis forte communis possit in Angelo aliqua alia
alia ut singularia hoc et tali quod attingat singularia ut modo nulla
inter unum et aliud discernat. Sed Ens in forte sua latitudine pro sui
ipsius Cognitione quidem nullo modo discernentem inter Deum Creatum et in
Creatum, inter subtilem et accidentalem. Ex. Entis negativa ut dari subtilis forte
unius communis ad Entia. con. Certa ex dictis in Log. de Vnivoco non pos
sit Cognosci, quia Entia in ordine ad unitatem communem vti vocabitur non
ne ad opponem, cum Hymenea. ad extraneum aliquo vti ne ad negandum
in suo ne ab intellectu formante ad opacitatem ac explendi loco et tempore
agere.

aqua Cognic denomin. Entia genty, hic nota brevi. Dr. quid sit Cognoscere eadem Entia in Ordine ad Conota. Cognic in mente aqua. Cognic in mente alterum denominez Deg, aliud Creaturz, aliud Substa, aliud Deg accidens. Et tg i gnorari quod sit. Deg aut Creatura et quid Substa aut accidens. Quidem Deg hic bet talem hri Cognem, imo hoc ipse agredendum aliqt fec, in approbando quid sit illud aliqd nec. discernendo ipsum Substa aut accidens. Adhuc si quid ora ad alia scipi. unde Cognic aut notio Entis. Sed talis Cognio est ipsa Ens in discernens inter Deum et Creaturas, inter Substam et accidens, sed fundens illa inter se. faciens unum entre. Ex: Ens in tertia sua latitudine &c. &c. Porro hic scienda est, Notitia discretiua Subste et accidentis non tantum accidentis. Cognoscitur vero discretiua accidentis et in hac ipsa tiam.

Zda Ludovici generis sensus est. Ens non Entis una. omnis Deo et Creaturis Substa et accidati, sit reipsa eorum unvoca, aut vo analoga hoc est ad vtrumq; noeadem, nullum. nihilens forte diversitas. Ita vo sit ptem eadem ptem diversa in Deo et Creatura in Substa et accidate. Inte Realem, quia Rationem. Scriendum est Ens in diuersi statu poni cogitari. In Realis et in Intentionali Re vera certum est. Et in illo Ens neq; sit vnivocum, neq; analogum. Et in Statu: illa in est vnum, sed opponis in determinate existere. est Ens communis ratio. Vnivocum autem et analogum de eo commune obseruitq. De Entis communis statu Statu: illa in est vnum, sed opponis in determinate existere. est Ens communis ratio. Vnivocum autem et analogum de eo commune obseruitq. De Entis communis statu dictum est. Qui Statq Intentionalis dupler. Substarum statuis, Vnus quidem Substa rum Alter Statq Accidentis, qui hoc Cognic componante Ens cum inferioritq ctione seu peritionis, qui hoc Cognic fundante substam et accidens. Status alter vnicus Substa rum. Entis Substa et accidati. Status alter vnicus Substa rum. Entis Substa et accidati.

Pdicationis.

Scriendum zdo non negari Vniuocatio Entis. Quia ob dependen Ens. aturd a Deo, accidens a substa. Quia ob transcendan substam non ob aptitudinalem diversitat in Ente generis statu perionis est ita in ob diuersis. Ita Ignatius sit.

Propoo zda.

Ens zdum se et in statu perionis considerata respon Dei et ore aturd substa et accidentis est Vniuocum, neq; Vniuocum ipse dependen transcendens forte et diversitas aptitudinalis habebit. Ita etiam Thom. et

Hurtan: alberg multes recentiores. nam Aristo: Cuiedo et cum subtilissima scholastica.

Dixi in Pone. Eas eadem ne et mi statu pard personis videtur Vni vocum. Ad Eastun Vides Ens specialis communissime, ad sua inferiora eē Analogum et dum idem, primo diversum respu inferiorum. Dum vnē pertinet a eē ad differa diversum. Hoc spandeau ad sua mfimas gradu ultimas transcendet differas et in nullas diversitas earum: Certamite eē mi statu Contractionis Eas eē Analogum. Ad primo idem eē vnē personis primo diversum vnē subiectorū de quib; dicit;

Ppr ima Pars Pone. Cuius ē nō unum multos et vnō pnō scata omnino eadem mi illis. Illud ē Vniversū, ut dictat ex dicto in Corpe de Vniuersis sed nō Ens ē unum subsistēs et accidentis. Deus et Creatura, sunt hoc pnō ou rang Entia. Et vnō nec hoc scata mi statu pard personis omnino eadem. Spes Ens ē Universū respu Dei et Creaturē. subsistēs et accidentis. non pbr. Ad mi statu pard personis vnō Entis nec scata nullam dicit diversitatem pnee.

Dices ad Vniuocē regri ut vnō nec unum scatē st omnino eadem mi et statu, mquoretinet tuum eē forte, adeo tam mi statu pard personis gñ mi statu stractionis. Nec sufficere. ut sit omnino eadem mi mi statu personis, hoc autē ē hi Ens, Ens nē ē Vniuersum. R negatur. totum mi regri ad Vniuocum Vniuocum ut vnō nec unum scatē sit omnino eadem nec dicat allam diversitatem, licet dicat diversitē nec alio unum scatar.

Et hoc statur ex Scpre Vniuersū. Status ite et ea. Ad 2 gaziorum. tum regris ut vnes scatē nō sint omnino diversē. Eosdem dicendus a parte de Vniuocē. Secunde negs. qđ si Verum eēt qđ asserit, etiā ad nē eēt Vniuersū. Ad mi statu stractionis ē diversū ad alterum mi statu pard personis videtur.

Ad 2am Pars Pone. Quinta pbr mi primis de quadam Entis Creatis ab Ente Creato, accidentis a subsistē, nō eēnt Vniuocū Entis mi statu personis. Ad Ens mi statu pard personis, neg dicit de quadam independeam, sed a beating Secundis et mediatis ē, ut vtra hoc ad Ens Entis dependit et mde genetis. Neg tunc prius exigit vtra hi ad Ens independens, nullum ens fundamti Vnius ē exigend. Et in vtra ē fundamti Ad postrō dicit vnem Entis abstractam ad Ente Creato et Increato

ata pfecti

ato possum inducte ad intendere Deu Creatore & Increatu & instituere hanc distinctionem Creatura & Ens.

Zelle 1 obiect Francendas posse qm hoc Ens respu distinctu. Ca transcendentia sortis in ipso positi primi sortis ut per eam ea conclusa ab ipsa diuersitate qm dicat ratio Entis instituta pertinent. Er: 1 obiect Approbatum ens. Ca ut supradictu & sufficit ad distinctionem ut ratio una communis scata in statu positionis ut omnino eadem. Deinde dicit qm Ens scata in statu positionis ut omnino eadem. Deinde dicit qm Ens item & est Analogu respu Dei, ut Creatura, substa, et accidtis, sed item & est Analogu respu Dei, ut Creatura, substa, et accidtis, sed item respu alium specierii et in diuersitate structura subalterne gre. Et item respu alium specierii et in diuersitate structura subalterne gre. Et insignis Ens in est Analogu conspicu. Ca ain in est commune multis sedem cuius speciale.

Sthe 1 obiect Transcendi Entis diuersitas, attitudinalis qm ab admitas ista, diuersitas in statu positionis, qm in ea, in ipsa una strenua una Entia scata, sed solum strenua scata una differunt, & strenua Ens & comparabile ad ita, sed solum strenua scata una differunt, & strenua Ens & comparabile ad ita, sed solum strenua scata una differunt, & strenua Ens & comparabile ad ulteriora, indicabile de ipsis, adeoq in dicta distinctione, quia stat solum in hoc ut ratio una communi scata, sit omnino eadem in statu positionis

Solutum Argta. Contrarii sentia.

Ad una N stat negare ei una dist. Ens & inhibitu et una tu differtia et idem cum isto sortis. Illud in qm secundi sortis abolliti ex vi actus et cognis, exeni cuius & inhibitu & tractu & idem cum isto sortis C. ex vi actus cuius actus et cognis N nor. et Conci nome sortis dicit. vi cognis Ens in qm secundi sortis a differt ex vi actu et cognis ex vi cuius & idem sortis familias. Nempe ex vi cognis & prima differtia C. exigu. Ens vi actus Cognis Cognis Entis ut sic, quattm cognitus rato Entis actus Negata Ens & differentia, nihil aliud & qm posse dari cognitum, cuius Entis, quod in ipso cognito differentia ex gte actu. Excogitari segs differtia posse manere sortis sine Ente, hoc & posse dari cognitum terminata ad differtia quod in nominus ad Ens. Sicut ex cognito possit Deus cognosci ut existens, quia cognitus Creatura ut existant, & segs posse existere Creatura et cognosci Creatura ut existant, & segs posse existere Creatura et cognosci quia existat et cognoscat Deus. Stat stratu ex cognito possit secundi sortis ab homine, & segs hoc posse secundi sortis

ab aali. Et vno d Ca vocat aal, th n dicat vno hpem esse, th hoc m tue recepte
dicit illud, ita genus Ens n dicat vno diffa, diffa th m tue recepta dicunt
esse Ens. Stid Pbus N negat. Dns p: d Ca Ens cõ sortit sine diffia, et hoc
Cognicõ Entis et n diffiarũ, ex vi cuiq; rei, separant em et vnaq; diffa d illas cognoscit. Et autem dicit ens
aqua aliqd denominat Ens et n diffa, sed vt diffa possunt sortiri cõ
Ente d dari Cognicõ aqua denominis diffa, et n Ens qd Cognoscit, ut
cat, semper em Cognicõ diffie requirit notitiã aliqd Entis, alterq
d tali aqua otm denominat Ens.

Ad 2dum N non est petnem ei unum esse, cui nulla N adsit. Ca
Ens ut possitum d aqualiter participabile a diuersis, non ut primum
Cognoscibile istum Eidum rone recedentium, et n eidem rone diffiarũ, ut hic
ait, sic. ei species n est abstractio adiffiarũ. 2dã Pbus Conc. Minore N negat
Ca rao Entis in Deo d stricta et ut talis dicit diffiam ad aliqd, qd
qd in aliis d diffiã creaturã, ideo et Ens ut stractum in Deo et Ente
creatura unigit hi Pbus. Sed nota Ens in statu primitionis et habitu
ctum a Deo et Creatura, nullaq; dicit diffiam. Et d omnino eadem
in statu peccatis. Stid Pbus Conc. Negta et N nor. Cui Pbum una
Dist: nihil pt ee Deo, superig, superioritate Entitua diffinitur et excellentia
Conc. superioritate Loga ad Intentiõ N eidem Pbum N absolute, sed in
aliqd ee immune. Pbum Deo et Creaturis qd diceret, nihil aliud d qd
pot Cognosci Deum et Creaturas, ita ut diversi n pbus quã una
nitas d Valde extrica, Deo creata tm ex nã Sacra nro modo accipi
endi, quin pbum ea Pbia Dei statim cognoscere.

Ad 3tium N unum pter alios, Animal em d Vniuersale vel
pur. bonis et Ens et tã accepta actus n mutuo precindit ab diffiis bonis
et pbis. Ad 2dum pter dico Pbum Entis tam extra qm intra pot
cionem ee Vnum, Vniuersale tã modo Ca extra potentiã sortis, intra
potentiam autem d qualiter et eidem qua ad omnium standi. 2dã etiã negã
Ad 4tum Negmus Dist: Ens d diversa a nullis ut Scãta nata, negmus N.
negã. Et diversa ut Scãta nãe diffiarũ Conc. negm. Stid etiam Conc.
et Valde Dist: negmus eodem modo. Et etiã ita. Ens d diversum qua in statu
Contractionis, et d diversum in statu primitionis, qua precindit Ens a dd
gnum N negm.

Finis

Punctum 3ttum

Solumme Ens rte é obm. Intellus, ita ut nullum Ens implica torum ex parte obi, qte dicit, éé Ens vnis chymericum potsit cognosci ab intellectu.

Prasens Dubo é eius modi, ut nullibi subtilius, qm hic tente. Comptono filum ducat mens humana. Resolue autem illig totaliter deuamq. Tam eñ, q mihi tibi tum ex manu Scriptis mei R. P. Joannis Offrowski. P.P. nullum alium authorem penes me habeo, qui affirmatiue qm sequamur sentiam defendat, q tuis illum. P.P. Ste. Jussientis quantum difficulté explicauit et resoluit, ut exi sterem me qui modo posij qd sentiam dicti, Verum aut ea edocty, n qd qd qm in ipsum exigitari qte addat. Porro hic Italum determinabig. Quid sit Ens vnis Chymericum qd sit rerum, hoc loco &c.

Vides Ex. de vera sentia plurimum valde et in signiu Theo: ac Thomi: et Scotist: et nrorum ut Arria: Gallé: Soder: de negantiu solum Ens rte éé obm Intellus, q asserentiu poé ab Intellu, nro obijci posse ens rationis exte éé obm. dictum ab eo Ente rte qte obiectiue chymericum. Qui sentia amplectuntur cuius auctorite Poetarij Phorum Theo: Intellectu Vbi vectionu et Rei qd qui obstrudebant sentia expositd. Ca Poeta in Parnasso multa - mi possibilia qui ea. finxerunt. Phi nominant Ens. hyppocentaurum, et et dubitant de obi re qua impossibilis vs. Ita Ingolstet mi extemporine dis potsibile, alij affirmant, alij negant, alij dubitant. Theologi quoq alij asserunt de vta Persona diuina cum christo, ita Verbum sit Creatura, cum Gordon ex Ignotij. Ja precedat a Filio, adextremu Deus negat aliquem Deum, pter se ut in scriptura habeng. Ex: tam Poeta figmenta. qm Phi et Theol. disputantes de impossibilig, cognoscunt mobia., et mi obi fictum, dispositum, negne, affirmne, dubitne. Ecce per hypothesig loquuntur ita, de quo disputat, dubitat, qd negat, qd affirmat, &c.. Ex: alterij qd cognoscit a Deo qd n est Ens vte, adeoq n solum Ens rte é obm Intellus. Conte. Et sit Deus sceves aliqd mi vte exte obi a qod explicari qui non qd et sentia hanc

Ponem, identitas inter hominem et equum dat, n dat mendacium omnium, n dat hypocrisim, n dat alter Deus, Verbum e Creatura, sanctus. n ppa dat a Filio. Item si homo est leo, est augustus etc.

Zto Quinto, angelo admissibile p te n p gratiam impossibile ex pte rei ab Instia. sed tm Dei vite, Ex: fieri pt aliqd impossibile ex pte rei ab Instia. Deus vegia Ergo p te n p gratiam cognosci impossibile ex pte rei ab Instia tunc p te, pt aliqd impossibile cognosci ex pte rei ab Instia. Deus vult. Ergo p te n p gratiam impossibile ex pte rei cognosci ex pte rei ab Instia. Deus vult. Ergo p te negare pt impossibile pt impossibile cognosci ex pte rei ab Instia. Cognosci impossibile ex pte rei ab Instia. Ex: quia p te n p gratiam impossibile cognosci ab Instia, tunc p te cognosci impossibile ab Instia. Ex: quia p te n p gratiam impossibile cognosci ab Instia, tunc p te cognosci impossibile ab Instia tunc p te pt aliqd impossibile cognosci ab Instia. Deus vult. Certa non pbo. Qui negat aliquid deu cognoscere vel quid negat, deus velle negaret. Ex: quia p te n p gratiam impossibile cognosci ab Instia, tunc p te cognosci impossibile ab Instia. Ex: quia p te n p gratiam impossibile error. Ergo Angelo desiderare simultatem amoris cum odio, sed tunc Vellet identitem sui cum Angelo impossibilem. Item simultatem amoris cum odio vita multos impossibilem. Ex: p cognoscere vel pt impossibile cat. Ra mihi Valeat: pt p cognitum.

Sto Negat Idem non est pone de cognosci deum, et peccare ex pte rei. Deus tnen odit. sed non hoc pone equare malo pene hoc pcto deum odit, hoc, peccato et simultas impossibilis. Ex: de cognosci hoc identitas impossibilis, peccato et simultas impossibilis.

Arto Idem pnoues. Deus odit omnem Verbum e Creaturam non solum peccati Verbum et Creaturam, sed etm odit creaturam p se. Et odit identitatem impossibilem inter Verbum et Creaturam. Alias ille pcto adhuc non differret odio ab hac Catholica Apostolica pnem Verbum et Creatura. Et tm Arta docet pnem Apostolicam differre odio, et pmane Actione. Actus specificari ab obo

Sto Ex hac secunda: Identitas inter Deum et Creaturam pt peccati. Ergo identitas inter Deum et Creaturam non peccati. Negatum pnia assumpta. Ergo

de eē falsa, iam ꝛde negatiua erit Vera mixta falsæ. Ex. in utroq; ꝑmē ex pte
subi nō Veritas ydentas vtq; aliter, affirmatiua ꝑpō erit Vera, Ex veritate q̄ ydentas
vtq; ponit ꝛcipi. Negatiua aut̄ erit falsa, qa falsitas q̄ ydentas vtq; nō ponit ꝛcipi.
Ex: in alteriq; ꝑmē ydentas chymerica. et in ꝓpositio ꝛcipi.

Respondet
Propoó ima

Solum Ens vte ꝑmē obm cognō Intellectualē, vte. et nullum. Ens imaginarium
ex pte obi, dicitur ab oi Ente vl. tam actuali q̄m ꝓpositio ꝓpositio ꝛcipi ab Aristo
tele. Ens imaginarium. est positiuū, hoc e ydentas intra a cognō dei ab ista
tive. Ens negatiua, hoc e negatio Dei. Ita S. Anselm. Auerroia. Gallus Euing Cardinal.
S. Anton, Perez. Petrus de Comitibus et multi alij recentiores, qbus videtur
fauere J. Thomas ima pte. Scotus 25 arti: ima ima Thom: et Scotus
et plurimi ex nostris.

Pbr Ppoó hoc arguo Ens. Sit solum ꝑmē obm forte V male cognō Intelle.
ctualis. Sed solum ꝑmē obm cognō Intellectus. Ex Sicut cuius vis potest actuū
obm adaptare, sic et potest Indiuine in potest Ens
cuiq; actuum obm adaptatum e Colorati, ita ut Color ut obm forte ideo q̄ Colorati
obm, male affigo, patet, ita et cognō, qd actus Intellige obm, sic ex parti
et male. Sed solum Ens vte actu existens V possibile ꝑmē obm forte et male
cognō Intellectus et nullum. Ens imaginarium Ens ex pte obi ꝑmē forte V male ut dicitur
Ex: solum. Ens vte actu existens V possibile ꝑmē obm cognō Intellectus, ut ours
nullum. Ens ꝛc. Pbr. nec imaginarium de obm forte, qd mouet ad determinū intellectus
vnde sui Intellum, ad cognoscendū. e Caus obmq; ab illo attingit obm male, illud obm
forte. Ita em descriptio obm forte. ab Authority, sed solum Ens vte et nullum
Ens imaginarium ex pte obi, ꝑmē mouere et determinare Intellum vnde et vnde sui ad
cognoscendū aliqd, ergo ꝑmē male obm solum Ens vte e Caus, obmq; ab Intellu.
attingit obm male. Ex: ꝛc. Nec pbr. ima. Ex Ens imaginarium ex pte obi ꝑmē
sui qd vnde Cuius mouens Intellus ad cognoscendum aliqd. ita ens ficta vel
non mouet et determinat Intellus ad actu cognō, Veritate adeq; Intelligere tran.
scendit ꝑmē hi Ens imaginarium ex pte obi, qd stat ex duobus terminis repugnantibus
sibi et mutuo se fugientibus, et destruentibus Intentionē, nasc ex ee obm ee
ex qua mutua destructione Intentionali, vterq; terminus remanet Intentionalis
destructo, alterius neutro vterq; Mouet ex mutua Objā, duum destructione vterq; remanet

ꝑ ꝓpter destructum.

Dices rāō motiua. Intellus ē Veritas, qđ ꝯmunis Entis vt Ens. Ergo Veritas Vera vt vera, ita. Vera Veritas ap̄ parens ē quōdq; motiua vīq; volentes vel eām ē Veritas q̄ absolute, sed ex hypōne si cōsisteret, sed Eas nō obtenta ex hypōne ꝯsistere, Ergo nō ē obm̄ fidei. Ergo Veritas fidei et Veritas ex hypōne si cōsisteret, Ergo nō ē obm̄ fidei. Intellus adeq; nō cognoscit ab Intellu. Ergo nō ē obm̄ fidei. Ad oppm̄ potest obtendi negando illam. Ad Veritas nō ē ꝯmunis Entis vnde dicta ab Esse rei, nam multi negant rem̄ hypōnes mistorii ex pte obi. Item medic.; quam aliq; causā negant obiectiue, et de destruit intentionale Veritas, qm̄ altera formal. In rebus Esse pollegorum et ficta, qm̄ hypōnes Cās motiua Cognos. Ita licet fictia Intellectiua, ex obi esse, et potia sensus, notitia ad ꝯmune vsus animā. Licet Ens fictum potia nō qm̄ ex Cās hypōnes Cognos, Ita nec Veritas ficta sed vera. Et quāuis Veritas fictum potuit Cognosci, licet quōdq; bonum amus ap̄ parens, tñ ad hoc illud bonum, debet ex rte Esse, falso Cognitum vt Verum. Licet cum bonum ap̄ parens ē Ens rte falso cognitum.

Ad 2dam ꝓtem. Obcōnis dicto. Et ex hypōne Entia impossibilia, Entis nulla Veritas ꝓbit inferri, nam tot esse alqua Veritas Logis ex aliqua hypōne, quoties nulla Veritas ex ea inferri pōt. quod nō possit ex eadem hypōne demōnstrari, et destructa, sed facta hypōne vlla impossibili qđ existat Logica Veritas, nulla Veritas pōt ex hac hypōne inferri, quā nō possit demōnstrari ex eadem hypōne et destructa, qđ ad hoc in Ille, de cum arredic. pugnarent, negatum ad hoc in Ille hypōne nō posse inferri Logica Veritas, et hoc, et Logica est negāt ex exclusio hypci. Adeq; quā Veritas logica ex uno ꝯdicato, ꝯ hoc, de hoc, et nempe qđ est Logica; Vnde etiā in illa hypōne et Veritas de hoc qđ est impossibile nō Verificabitur, qđ est Logica, adeq; nihil Verificabitur. Ergo ex hypōne existens impossibilis Entis, nulla Veritas inferri pōt.

Ad 3tium. Dico nego. Ad ꝯsequens. Esse rte et nullum Ens impossibile ꝯtrarium. Neganda ac determinet Intellus inadē. ad cognoscendū. Et qđ de Deo q̄ prius ex alienas, illud necessario determinet Intellus ad actum, ē q̄ Cās eō qđ cognoscat ab ipō Intellu. Ergo ipse rte ē verity motiua et determinia potēs ad actum, qđ solum Ens rte. Et hoc q̄ Deo ꝓ pōt ꝓprius ex alienas, et nullum Ens impossibile ex pte obi ad hoc qđ illud Ens sit ens. nec obi. Ca cum Ens impossibile nec est nec ē possit a pte rei, nullus ad hoc q̄ pōt ꝓprius agere. et nec alienari. obi. Ad 4tum. Ad ꝯsequens negando illud ꝯsequens, ad quod ꝓbatur. Ad ꝓbationem ejus, cum quo illud alterum est adjun

ctum ꝓ ꝯmutatione ꝓcem alterū et Quare Cognitum

oneritonem · et similitudinem veram · sub tam alto genere, sic cum specie inveniatur
et tentat mediate angelum, qui hic sub genere corporis humani cum iuvene, sed
Deus implicatenus in hac illam oneritonem et similitudinem veram etiam sub alto generis
cum alio ordo vel, Et: nullas qui hic species determinat Intellus alterius cognoscendi
ulterius in mentem Intellum adcognoscendi adeuntis qui ex eam specie.

Zda Dari sine notis arguis. Et nullum Deus in gloriatorium ex pte obi. Intellus ex eam
mirabile Intellus sed terminatus, sed mobilatus ac rne ulterius cognitus. Et Et. nulla
porta sorg et eam mirabile qui in strines nitra rnam munus, sed ut Intellus specifica
tui, acc vere partes qui de illa ut potest salvare, porta cum virtus qui sorg
qui in hic colorata, nec audituq in tenorem eam. sed eam sorte specifica Intellus
et vere vte, ut aute qui ex Deus possibile, in strines ad rne vtis vere nec
parte qui de illa ut gloriatum in mitte Et in qui ex in ab Intellus eam ut eam mirabile.

Et. Ex Intelligibile antecedit cognem suam. Alterum ulterius pertam ad cognoscibile
Intuitus qui ad Intellus antecedit suam solutionem. Et rne ex qui sorg ex qui cognoscibile
actu cognoscibile, sed Deus in gloriatorium ex pte obi in ante cedit cognoscibile sua, sed sic
Et illum Et: in ex eam Intelligibile nec terminatus cognitus.

Quatres Singulum solum Deus vte qui cognoscibile ex Intellus ut pleno cum cedit
sed Et: non scripsimus hinc cum Asserimus de Deus vnius hypostasis vs hypostasis
ne, de altera Deo et de alijs eam in gloriatorius ex pte obi. Et quod in ne
Deus vnius sorte ac in infinitum ad hoc est.

Propoó zda

Est vnius sed. Est Actus. Cognoscibile ac imperfectibile vs hypostasis, alterius Deus humanus de
ni sit laudi in rne qui Est vte ex Intellus vte actualis qui imperfectibile cognita in debito
modo Cognoscendi, ide Cognita. Cognem ex alterius non Intellus et mirum sensibile ex mirum
genere eam. divina vte, ut cum dei hinc ex Deus et hoc ex, ex diuinum eam identi
tiam vte ut cum dei hoc in ex vnius. Ste. ut Est vnius cognoscibile et imperfectibile cognitum ex
Nemine extra qui in mali et in rerum dei Est vte, ex Est vte ex qui eam
alterius Cognem existit non Intellus, imperfectum extrinsecum, aqua ad qui Intellus in.
trie ac ens ex vte et possibile, ut Intellus, ide Cognibile dei mens ex vte et Est
vnius ac imperfectibile qui Intellus, Intellus ideo Cognibile nec dei ex pte rei
nec dari qui ullig virtute agentis dei Intellus dei mi Intellus. Ste, hypostasis mi hi
ulude qui hinc et Est vte, quod substant alterius ad alterius affirmati Intellus de
Cerno. Alterius Deus ex alterius regoscibilis Intellus ex pertag nitus creaturas

Scendum. 3tio 2t Ens rnis n̄ sit antḡm cognoscibꝫ, gꝫ id qđ ē antḡm cognoscibꝫ, hꝫ
sua aliqđ ee indepenđ a cogne aliqđ, e sic ee n rnis.

Scendum 4to Ens rnis omis sua definitiõ. Sed id qđ hꝫ tm ee obiis in Intlla.
ḡd defnio n sta Intelligenda e, qđ Ens rnis sit ob Intlls cognoscentis christe, sal
i aḡt Ens rnis sit aliqđ tali modo cognoscibꝫ ab Intlle ut oppositio modo sit a-
ptē rei extra Intllm, et n sit aliqđ positio modo ee ex ḡfis sua, seu intelli-
gende e de eo qđ ipsi representat, et cognoscibꝫ n̄ ḡt ee
rate vꝫ hinsmodi ens rōnis ee tm e hoc in Intlla, qđ sit hoc et certꝫ idem sic
derati ptinet ee extra Intlla, tm ut unita Intellectui, et cognoscibꝫ n̄ ḡt ee
extra Intllm.

Scendum. 5to n idea aliqm ḡpter ee talem, qđ ei obi. n det a ptē rei, sed ptius
ideꝫ ea ei, obi n det a ptē rei tali modo qđ enuntiabꝫ ḡpter, sicut et n idea
aliqua Dei e vera ea ei cā det a ptē rei, sed ptius ea, qđ ei cā e extra a ptē
rei, sicut representata a cognoscē.

Scendum. 6to Et cognita fingenti n̄ differat a tō, aliqꝫ cā hꝫ ideam
cā tē, sed differunt multa tendendi ni cā diuersa, qđ ny una q̄libet alia, aliqua negat,
cā tē, sed differunt multa tendendi ni cā diuersa, qđ ny una q̄libet alia, aliqua negat,
idem qđ de eodem, etc. Quare in 2 puncto dr, n sequit aliqđ cā sed modi tendendi ne-
di affirmati et simlr dr n̄ sequit aliqđ ex pte rei, sed tm modus tendendi ne-
gatiꝫus. Ex dictis.

Inferes 1mo Deus n̄ facere Ens rnis, nec potꝫ facere. qđ n̄ pt hꝫ cognitiõ falsam
nec qđ rationis Ens rnis, neq cā pt modo indebito tendere in ea cognoscibꝫ tm
entis. rnis, qđ cognoscibꝫ Entia rnis sufficienter dr sic ea cognitiõ, seu cognitiõ ea
alias fingentis, actualis et pfa. qđ cognitiõ Dei n̄ est ab extrinseco Ens rnis Entia ut
rnis. Ens Intlla.

Inferes 2do Ens rnis n̄ fiunt p Voluntatem qđ Voluntas cum sequi n̄ cognitis
sequitur Ens rnis facta ab Intlla, sequdo sequi ut ni pt fabrile.

Inferes 3tio Ens rnis simpr legato sequi ydeam a primo Intllo n̄ a
mente qđ vestra Artem qđ libet n̄ pt fabrile absq; ydea Ens rnis Dei, sal
sitas dicitur a Scotꝫ. cognito per ni cognitionem. Sequi dicentes ea qđ sit
ptē rei, qđ cognitio ea qđ ydea operis Intllus. Deinde sola ydea operis divini
fit defa falsa qđ affirmi falsum: et separat identificata pnegatur falsum
in quo sensu Ens rnis.

Inferes 4to Ens rnis n' sterr p sensy exter nec, ℞ hr sensy vr ejus vt
terdum exercetat illi gradu habeatre. alter gr principal abile vr cum
bracly recty apparet magna cr fractyn obm pug ℞ albord saeuum. Spr pbale
album duarity, ita sicut principal abilis Ens rnis ne nry diuinan. potran pr
dari apte rei.

Inferes 5to. Ens rnis n' sterr ejm p tenuum. internum vr imaginatiua
D. obm sensuum. Internam vr imaginatiua pr a mittere cñ pdict principalibz
ita qut abilibz cgnosci q dalem pr poni a pte rei, a Deo Ens rnis vr, e ni
pbi: a pte rei obm p ordinem ad diuinam gratiam. D. Ens rnis existit
in exactione rationalis duarū ēssūm vnū diuisione. unig ēssū, sed imaginatiua
n' pr sungere duab ēssū, aut diuisibz esse: sed obm pr opere inter se gradu
externas pr pas rerum ēssūm. sed cñ Scotus dicit pr a diuinam p cognosc
ēssūs rerū, ita dcy pr eas congnosc ex duabz.

Contra Ppter 2dam. multa deberet opponi a Caduersarijs, propter sua
scripta sua. Si Scotus sequax Ens rnis simpl attingeret, Patrē 2 Ppria. sua
actualia aut pbibilia. Sequ sno Ens rnis vr hircocerus aut Ens rnis
possibile, dari a pte rei, ℞ dcm pter substantiā ejs rnis est possibile, neque
hircy Corny et cognio ipsorum secundum hircum et Cornutum, sequ n' pr admitti,
aut cñ teneant, Ens rnis ea vr possibile. et n' dari a pte rei. Alio sequ pr esse
vera negatiua hircum aut Cornutū, et falsa affirmatiua hirsutū Cornutū, hircus aut
omnino obm, nempe hircum et Cornutū, sequ aut n' Videtur admittenda. D.
Pruenit actus Scotus diuersa dat hrē obm actus specificos. Vide aut pr et falsa.
vt dicunt actus Ex: dat hrē obm diuersū. Ex: alterius falsa pr. habebit pr vno
identitū impossibile inter hircum et Cornutū. Sed sequ ℞ Ppr affirmatiua identitū
inter hircum et Cornutū, dicendo identitā hirci et identitā Cornuti cōi vera. nam ide
titas pot affirmari cōi vera. identitas. 4to sequ ℞ cognio hr obm falsa. hr
cgn Corny n' hret suum obm, nam n' pr hrē obm vte et verum obm pr cog-
noni ejus falsū de Corniger. cum obm falsum Dicit.

℞ Dist: aman. Sequtur. Sequ pr Ens rnis vr hircocerus mala. obm
sumptum aliunde. sed Ens rte actuale y pbibile datur a pte rei extra
intellm ℞ sequtur. Sequ ℞ Ens rnis pot sumptum sua denomtā a
Cognō ejus falsa. sed Ens rte actuale y possibile: detur a pte rei tali
scilicet modo, sic enunciatū significant cognitum ℞ sequtur, nam sic sumptum Ens
Ens rnis denomtā extrinsecā n' rte nec dat a pte rei cognitum sic rte, quia

ytem, pñ̃ repñ̃tes q̃ illam cñ̃sere. Ad idam Dicen Aristas dñs Deus
mutat extrinsece a Cogñe subā ee Deus vte ex gte actꝰ fidei Cognitiꝰ dñi tñ̃ in gñi.
et n̄ vte extrinsece a Cogñe inuersibilis, atteng nihilomin illud vte idem
n̄ pñ̃ dari tali modo q̃ cognitiꝰ q̃ Cognitum.

Objectꝰ 3tio Quando hꝝ̃ Corꝝ̃ et hꝝ̃ n̄ Corꝝ̃ gñia sunt idem. Patet
mutuꝝ̃ q̃ pñe tñ una ex affirꝝ̃ altera negꝝ̃. Hꝝ̃ gñia mutuꝝ̃ non sunt idem. q̃ pñe
pñs Copula ponit in una gñe identitas n̄ vte sed altera extremoꝝ̃. q̃ pñe
dictoriꝝ̃ Stās diuersum ētm ex gte Copula. R. Nulla negñ Copula n̄ stat
identitē obuiā extremoꝝ̃, sed tñ̃ nexum intentionē. q̃ gñ differunt q̃ pñe
affirꝝ̃ et negñ q̃ eam aute n̄ diffñnt identas vte a vte. Sēd dic. Stās
Enunciat identē tñ̃ aliqd ētre sup addita extremis q̃ negñ aliqd n̄
sup addita. Stās et R. Negñ. Alias n̄ in hac gñe hꝝ̃ et Corꝝ̃ enun
ciatꝝ̃ identas n̄ vte, in hac vra hꝝ̃ n̄ Corꝝ̃ negatꝝ̃ identē vte, cꝝ̃ igr
ex tribꝰ una n̄ affirmet id qđ negat altera.

Soluunt Arcta Contraria Sentā

Ad rmd dico Dñ Scotꝰ dari frequm multa n̄ facere id attingendo obm sub gñia
formā exigte obi, sed attingendo intentē seu aliqñ obm sub alia vte. q̃ eam
dem Cognēm diuersando intentē idem attingit obm. Vte aute dum diuersimode
terminant
aliqñ ētm simplicatoriā. sed obm vte q̃ libera volūm n̄ debito modo q̃ gñe
qđ Cognitio ē reflexa. hoc ē dupla directā reflexione. q̃ gñ sit contrā
Deum ytem in Phia dupliciter quidā ni Phia infinitū in extensione, et
in. Theologia aut Deum Deꝰ an Verbum n̄ Creatura. et n̄ attingit
tunc vllum obm simplicatoriū ex gte obi. sed attingit tñ̃ sub vte ex
gte obi et volūm. Impossibile, ac fortius extrīse ex gte actꝰ subi q̃ gñe
in disputatiꝝ̃ illis accipiꝝ̃ in sensu rei. Intentio, n̄ in sensu rei. Intentio
et forte alijs in illis ponūt an sit alter Deꝰ tñ̃ q̃ an verum sit quod
credim ponere a theistis ytem cum diuinite. Item illis ponūt quidā an
Verbum sit Creatura tñ̃ q̃, an Verum sit quod christiani fundant nāle
Verbi cum nāa Creatura. Simile quod Deꝰ negat alterum Deum
q̃ter se. Deus illa Dei negatio tunc sensum n̄ rei Intentionis. Talis
et ora in dicta Creatura actualia q̃ potentiali opponentia diuinitati cum ex gte vte
sed ex gte

Ad 3ſtum. Dr N negatur. Porro Ignor aliquid dupliciter dicitur ſ. ſcdo Intentionaliter, hoc
ē Ignorare illud ſ. obm rei ſubſtantiam vel accid aliquid et rite cum dicit, Ignotus inter hnī
et equū dicit ſenſū, ſalua ē affirmō ſ. ponens mendacium cum bonum ſit dicere veritatem
et equū dicit ſenſū ſalua. Item cū dr. nēdax mendacium dicunum ſenſū ſ.
intrinſecū &c. hnī et equo ſalua. Item cū dr. nēdax mendacium dicunum ſenſū ſ.
ſalua ē affirmō ſ. ponens mendacium cum bonum ſit dicere veritatem
bat impij ſtrij Verbum cē Creatura ſenſū ſuū, actus meq quem habeo vt reuni
Verbum tali vnione, qli vnit hnēm cum vnaſa &c. Item illa vltima ſ. poſ. ſ. hoc
ēt ſ. ēſt rugibile ſenſum hī hanc, ſ. ſnſtus hnēm aſſumſt de hnī dr. de cane
affirmē rugibile. Vnde hic Vnoſte nota, qd aduersarij negarent ſ. hoc
meran gliam, ramen ſpūs nominis debeat intelligere in illa Scripa morta dr. ſuper.
aliqd poſſibile iudicium ſalua.

Dices Hic Ppoo hoc ē aāl nō ſaluat ſenſū ſcdo ſyntactice, hoc ē ſ. attingat iudicium
aliqd exerte, ſed ſ. tangens hnēm cum dño. Dr ſcdm dd. aduersa. ſ. poſ. ſtrictū dr. ſuper.
hoc. ſ. ē aāl, nō ſaluat ſenſum ſcdo Syntactice, hoc ē ſ. attingat ex ſyte ōm iudicium
ſalua. ſ. ſeparans hnēm ab aāl., quodcūq; ſ. ſtrag ſtrictē dr. hnī idem ōm. ſed
Ppoo ſcda ē Cognoſcia. Dr ſ. oēs ſcdm cognoſcia. ſaluat ſenſum ſcdo Syntactice.
Dr Dr. Stat. Hec ppoo hoc ē aāl nō ſaluat ſenſū ſcdo Syntactice cum ſit hōc.
Ppoo et directe tendat in ōm, tamen ſ. Quia forte reflectat ſe cognoſcere
ſit ſaluat ſenſum ſcdo Syntactice cum recipiſ ſcdo hoc cum dicitur dr. ſ. ſ. cum
ſcdo cui Nego Dr Stat. Item cū ſit ſcdm cognoſcia reflectatur ſe cognoſcere
otum cognoſcia adeoq; ſcda Syntactice ſenſū ſuū gaudii ſ. Negat.

Ad 2dum Nego Admirabilis virgo et ſpōſa virū et huiuſ ſpōſi nouē
huiuſ ſpōſi Stat dicit: Cui negat aliqd dr cognoſcere ſcdm ſ. directe ſ. reflexe aliqd
negat C Stat. dr cognoſcere ſmpl directe Dr Stat. tenet dicit. Negat. Dr gdo ſ. non
n ſ. gdam mi poſſit cognoſci ab Intellu tunc ſ. non cognoſcij directe ſmpl poſſibile ab In-
tellu. Cū cognōſ directa ē illa qua cognoſcit ōm ut. ē a ſte rei, hoc aūt cognō
n cognoſcia ab Intellu mi poſſibile. Cū n ē qua rte. Et gdo ſ. hoc ſ. gdam
am poſſit cognosci ab Intellu, tunc ſ. non cognoſcij reflexe hoc poſſibile ab Intellu
Fedo Negm cognō cm reflexa illa qua ht ſ. obm aliqm cognōm antecedēs
& cum aliqd ſit ſubtus priori cognō. Vñ cū ex pio cognōm de Reo ſeq
ut Capitam, dum dr. negamq; ſ. ex ſte ōm cognoſcia ſua ōm et mi poſſibi-
& Ppoem non negantes reflectim nec ſm pro iudicij ſaluā ſ. de ſubſtia, ne
jamq; reflexe. Illud ſcdm rte ita ſe hnī ſ. qui negantes ſ. iudicij ſaluā
aduersariorū, qd dicunt mi tantillū ſcdm nīre diuinū & omnipotentiā.
Dorro tota reflexa cognō ſcdm attingat ōm rte et ſubſtienter negat ſ.
rnis poſſe cognosci ex ſte ōm. Dr ſtradicit ſenſū aduersariorū. Hinc ſenſ

Quia nrā negantis huiq; impossibile. nō pt cognosci, falsum ē vtrūmuis negans
possibilitem de ente cognoscibile. Thomas dubium primo IX nov. Dang cū alterio
ambit natā Angelicum vtem legens falso probat quē ab suam mām accipiendo
cum hoc appetere et simultem inter Petrum impossibile, velle simultem vtem sui
se applicata ducibq; impossibilibq; vtibq; Entibq; nō dica Nollet pdem tutor nec
simultem distans abeā possibile Deū. Ita hic caret esse cū Deitate vtibq;
amari nō pt.

Adstum IX nore ni ijs cū Spūbq; inibq; pans loco tuti x potentia
exibe identas x simultas x vnio stradeterioni. VS cum dr identas inter
hnēm et equum ē Chymera. Nego ab hoc distantiae identas vtis, ut habitūs
iudicii falso applicati ea dubq; impossibi: adeoq; ad hoc nō requisit identas habitūs
sensus, hi probata. Quo hoc, affirmāo identas vtis debitē et equum ē falsa
in ijs x Spūbq; inibq; loco tuti x potentia nō pans equum esse identas x simultas
x vnio stradic: at cum dr equum ē ornatū nulla ex pte vnio attingit duorum
tas, sed tm Vnio Essentialis hō ex pte actq equus sum realite. Rad ē Ens
in Spūbq; affirmo partialis est nō dari vnionem ex pte obj, sed dari modum
intendendi in obm Voluntatem pdm cum tuto dari in Spūbq; negatur pportio
nē ē nō dari distinctam ex pte obj, sed modum tendendi distinguendum ex hoc
rum. eo modo quo in Spūbq; dicunctum. Vg. In hac Petro x Equo x dominii
pari. x nō dari aliqd ex pte obj, sed dari modū tendendi in modi distinctum
in obm.

Adstum IX stā pbm C. et dico ex pte stradei nō differre obj permittio
sed modo tendendi et rnē sorti tale quo obm quid amq; pno ē affirmabilitas
alterig negabilitas. Et attinet ad obm Actatis. Ille volo vult ex pte stradei
obm opposita. vel contrahuntur nō dari vtrumuis.

Adstum. Ex stradei dico Spūbq; utrig; tutum ē aliqd determinare. Ita
q; ex se identas vtis nō quidē vtum se, reddit falso applicata. Intentio pro
vero et creatura nō alig de Spūbq; identis falso affirmatiua vel neutri
negat. Sic ad cognoscibile tuum Deum dari Actionem, cum potq cognoscis
solum respective ad Deum ad Actionem, sequitur nihil ad hoc quod Ens
vtile indebite modo cognitum.

Conclusio

CONTROVERSIA II

De Ente Reali prout Essentia est.

Essa Entium rlium aliqndo ab Authoribus pro possibilitate tm accipiz et Ens ut possibile vocat ab ijsdem essa cui exista superadditz. Aliqndo vo essa diuidis in possibilem et in existentem, de hoc utroq diuisionis membro ut magis elucescat rao Entis rlis disserendum.

Punctum Imum.

Essa Entium rlium ut possibilis, aterna, est ne aliqd in se intrse, rle, actuale, positiuum absolutum, aut sdicionatum distinctum nemine cogitante a Deo.

Videz amo. Scotistis essam Entium rlium ut possibile aternam vz essam Antichri aut alterius mundi ee qddam Intelligibile ee resultans ex cogne diuina. Quia Creatura Intelligunz ab aterno a Deo, Ergo hnt ee Intelligibile ab aterno distum a Deo. Hr. Deus ab aterno cognoscendo suam essam n sistit in illius cogne sola, sed producit intra se Verbum, qd e Deus Intrse, Ergo etm cognoscendo creaturas in eadem essa sua producit aliqd qd sit Intrse creatura, nec sistit in sola cogne pura.

2do Videz Henrico Gardenensi essam ut possibile aternam vz alterius solis aut ani: pter oi potentiam Dei productiuam ipsorum importare aliqd ee positiuum absolutum actuale nne cogite distum a Deo, sed ita diminutum ut vr ipsius Antichrus vz solum dicas ee ab aterno actu actualite essa n actualite exista. T.Z. Idem e nunc Petrus existens qui fuit ante 1000 annos solum possibilis, sed tunc in se e aliqd positiuum intrse actuale distum a Deo Ergo tunc cum fuit solum possibilis. T.Z. Creaturam terminabant cognem Dei actu et absolute ab aterno cognoscebant em actu absolute a Deo. Ergo etm habuerunt actu ee a Deo absolutum. Ta impossibile e ab aterno creaturas actu cognosci aliter, nisi idem aliqd ee. T.Z. Res in ee possibili amas nrio a Deo, tunc ex illarum amore dr sperari hoc e produci spiritus sanctus. Ergo tales

Respondetur

Sit nõ sortis g̃ nõ rei sortis et intrinsece ẽ actu extra causas. Incarnata ꝟo ita. Sit nõ sortis g̃ nõ Deus sortis et intrinsece ẽ actu.

2do Omitto 4 possibile triplex assignari. Primũ ẽ possibile ꝑ se, qđ excludit oẽm existẽtiã actualem ꝑteritam presentem et futuram. Et vocat̃ id qđ ꝑ se natum poni in rerũ natũ, nunqm tñ ponit̃ nec extra hoc attenta possibilitate. Cognoscit divina ꝑ tale possibile ẽ altius tñ, z alius mundi. Istud ẽ possibile ꝑ hoc qđ dicit̃ oppositũ possibilis actualis et carentiã cum futuro scilicet id qđ nõ dum existit a ꝑterei, qđ tñ existere et defacto existet. Excludit existẽtiam ꝑteritam presentẽ nõ tñ futuram. Istud possibile ẽ dimittendũ. Tertium possibile ẽ actuale. Scilicet id qđ iam defacto existit ꝑ se possibile ẽ dimittendũ. Istud omne existit extra causas ut existat cum ea nõ acta ad placitũ voluntatis divine. Et scilicet id qđ in actitei, Angelitia. Deus incarnari possibile dicimus qm non existit incarnõ Verbi divini.

3tio Omitto Doctrinam possibilitatis quã extendũt ad oẽa obiectiua in existendo maxime-ꝝ quã opponit Scotus possibilitatis actus existẽtiã dati. Hunc ẽ ex communi Doctorũ opinione. Et vocat̃ secundum formã metaphisicã: Rationis rebus ẽ possibile ita ut abella res dicit et dicunt possibles. Ita dant ꝓfessionem dicunt statum ita ut abella res dicit et dicunt possibles. Ita dant ꝓfessionem dicunt statum ab existẽtia existentes. Secundum istã formã sic possibilitas rerũ quarum ab existẽtia existentes. Secundum istã formã sic possibilitas rerũ quarum ab eterna, et numquã fit aliqđ ẽ nouum rebus ab intrinseco. Et quidam ꝓfectus in se difficultas ẽ rigoris in rem sustinere qđ diuine solũ. Porro contra abentes Catholicis fidei hoc. Et nulla creatura habuerit ab eterno existẽtiam nisi mera mera ꝑ hoc existit ꝓpter nos ꝓpter intrinsece extrinseca. Istud exemplificat. ut incepisse nisi ꝑ se actualiter rerũ existat. Istud exemplificat. ut

Propõ 1m2

Sit ut possibilis eterna relata. Entium seu possibilium rerum eterna ꝑ rationis sortis eorum ẽ Intelligibile, obiectum, eternum, resultans ex Cognõ divã Intrinseca Creaturis possibilibus distinctum a Deo. Ita omnes scot. Ita Scotus. Sit ꝓ se posse Cognõ Dei dat aliqđ ẽ actile distinctum a Deo Creaturis possibilibus qđ ꝑ illam Cognoscimus, scilicet qđ ẽ eadem Cognõ Dei dare ẽ Intelligibile actuale distinctum a Deo in possibilis. adeoq; in possibilia nisi nõ possibilia nisi ab eterno nam etiã nõ possibilia Cognoscimus a Deo ab eterno. Et scilicet Intelligibile Creaturarum possibilium resultaret ab eterno ex Cognõ divina nõ, Ergo ẽ ꝺ̃ta quod dicunt scotus qđ prodit ꝺ̃ Intellectu, z ẽ ꝺ̃ta Deum nihil esse ꝺ̃ctũ a Deo, Et sic statum nrum tollunt, qđ dicit Deum nihil esse ꝺ̃ctũ a Deo, Et sic statum nrum tollunt, qđ dicit Deum nihil in ꝺ̃re cognitõe libere operari. Et dicimus hoc qđ Deus habuit eternum ꝺ̃ctũ ꝺ̃ eo ex Cognõe divina ad hoc mille possibilitas Creaturarum eternarum ꝺ̃ctũ ꝺ̃ eo existere. Et possibilitas rei eterna ẽ dimittendũ rei nrõ existat a ꝺ̃re.

sed ē intelligibile obrum reru bonus ex capite diuine e gestorij n̄ te g̃ bone
diuina ex gene g̃ fluū. Dr: n̄ g̃ in illo visere g̃ibilitas d̃terne &c
aturarum

Propō 2da

Possibilitas d̃terne Creaturarū n̄ extrinsecā forti g̃ ē actuale g̃positū abso
luto extrinseco a Deo.

Obz Ja nihil ē extra Deum positiue acta etabsolute. tam in ordine
essē g̃m in statu existē gdē n̄ aut g̃ducitur a Deo. sed Creatura n̄ in abō
terno g̃ducē. ut ē certum ex fide. Dr n̄ in abō terno extra Deum. etiā
gneō ad essē actu positiue et absolute. nec Obz. Ja ēsa cōiuncta
tura d̄ ēdere totam suam essentiam ē Deus ab alio, derogaretq; Dei dominio
si ēdam suam essentiam hoc ē ēdam essē ēt extra Deū n̄ tñ g̃ducere
a Deo.

Propō 3tia

Possibilitas d̃terna Creaturarū n̄ hī nīe, cognite ē actuale mere negatiue
extrinsecum ab ōi Ente positiue. Pz. Negatio pura nec ideatiuas n̄ actuales gen
tiūs Dei n̄ designē aptitudō. Pz. cui negatio vera de impossibili absolute positiua
Dr: potest in mente possibili de Deitate ē g̃ssibilitas, cui g̃ssibilitas nil extrinse
ue Deitati omnino essentiale n̄ei.

Propoo 4ta

Possibilitas d̃terna Creaturarū n̄ vnde ex gñeo. per sua gñre, abstractiue Veritg
entiarū huiusmodi. Sī ens rationis, hoc ē cognitū entiale. nec g̃ sua gñre
potentiale. Rō una pte ē Ja ois g̃po abstractiue. nec huiusmodi abstractiue formaliq
dquadet, Dr: de dō vitualiq absolute. Item veritates g̃po formaliq
de rebus g̃ssibilibus dicendi. Sī hoc cognitū esse nil vnde. Hoc aut ēsse ē g̃mis g̃ssi
bilitas Creaturarū. Dr: n̄ ē quō abstractiue g̃ absolute.
Rō 2da g̃ ē. Ja obm hoc creaturā g̃po affirmatiue aliq; actualiter dō ē actuale
et n̄ gñre potentiale. Ja ois g̃po vera ē ad affirmatiue ad tm̄ vitualiter. Sed g̃ssi
bilitas Dei hui ē obm veritatiuū g̃po affirmatiue aliq; actualiter quia Deus nō
ab aterno decibat, hoc ē actu g̃ssibilis Dei g̃ssibilitas huius n̄ē gñre
potentiale, sed g̃ssi actuale.

Propō 5ta.

Possibilitas Creaturarū d̃terna aptitudō cognitiua n̄ hī ēsse actuale absolutū
etiā mentaliter et potentiale ē vera. Pz. Quodcumq; vere hui
Auctorem

Aut horum nō Impertē, ē in re extra tam, sed supponit fundum ē aptere, i deo
cui ille vide, ēa n̄ opponit. et ēa n̄ hic pertinet nē. De hoc Dr. Gundis. ē me aliqt.
ab divino actuale absolutum distum a Deo 2 p. s. ē dictum Dr. Conradi tenta
hāc cum priority rationis. s. n̄ Dr. in re nihil tenet tantum sequit Punctu
explicandum.

Solvunt Argta. Contra: Scotti.

Ad 1mū Verbo Andre. & negā. nam nihil ēē dictō a Deo realitate. ex cognō
Dei q̄ dari Cognō Dei de creaturis. Ēa q̄ ille Dei nascere in mente divina
eminenter continente ipsius objectum Creaturam. Verbo Andre. & negā. Dūp
ē. Ēa hāc duo sequia. De q̄ ē in Deo Dei. et inter deducere ipsum creaturam
nemo dat distō ēlli, salvans admissa Andre. Damasc admissa negatā ēnt salvari
ad patet nec ēn ēē illud resultans inter deductum Dei ēē. Ēa ēē ēē creaturarum
Non ēē ēē distum a Deo q̄ nihil extra Deum dat ab aterno.

Ad 2dum dimi distō Dei. vīz. Idem ē nunc Petro existere fui fui ante positā
et cadere, modo Dr. vīz. Idem ē diverso modo C vīz Dungc. Petro positibilis pa
re tm ē in Virtē. sed ēē ēē dicere actu existens ē mere ipse intrīse et extra
Petrum. Sint eadem vera nunc ē possē extra. Sortem, nunc intrīsece in ean-
te. Ēē n̄ dicas q̄ vera Cognita. sit extra Sortem, sta n̄ dicas q̄ Petro pare
possibilis fuerit in re ipso solo sicut nec ipsa positibilis dicit extra. Vide Scotū
Dei. Andre. Creaturā terminantes Cognōm Dei actu et absolute actualite re.
mente de ex parte Cognōis Dei C. Antipalite denegare de ex pte Petri Cognōis &
Andre. et negā. Ēa id q̄ n̄ ē in re q̄ representari ab Agente q̄ dicit in abo
hoc. ē in ēē potēa. Stoy tecti Andre Dei. Scotū Dr. Italiā q̄ dicit q̄ dicit
citrāū in respīs spectatā & spectatā in ēē potēa Dei C. ergo dicit dicit
ecclē Andre dicto dicit; negā. Dr. habuerunt a dicit ēē ab aterno spectatā
in ipsis & in ēē potēa dicit ēē Dei C. negā.

Punctum 2dum

Possibilitas æterna Creaturarum est ne in re Objectiva Dei. et possi.

Ens ab æterno est nemera denominatio extrinseca ab Objectiva Dei.

Videz ēē Vera sentia Cunei multorum aliorū antiquorū et recentiū Thom. Ēē possi
bilitas ab aterno Creaturarū in re n̄ in ēē objectiva Dei. Nec Ens possibile sit mera
denominatio extrīca ab ēē objectiva Dei. Ēa illud ē Ens in re possibile. Ēa dicit

x̄ eri mera denominō extrīa ab Essentia Dei.

6to Essentia Dei ē infinita et sua actus Intellectus x voluntas ē possibile et Ens ab alio. Sed Intellectus possibilium ut denominū ab essentia dei ab Intellectu dei et alijs extra Deū entibus ec.

7mo Possibilitas peccati nō ē Essentia Dei Primum possibilium. Ergo non ē ab alio Deo tanquam a primo possibile peccati. Ergo sua natura ab essentia sua Dei separata.

Responclet.

Retento eorum sententijs de possibile æterno Creaturarū non nra intentionē determinandum Quātū possibilitas æterni Creaturarum ut abstracto considerata hoc ē quid nam ut forma adiacens rebus Creatis ab æterno ec possibile agi illi ab æterno dicunt possibile. Quidem. Possibilitas ut sic vere seu Ens possibile ante. ora.

Scientum ē Virtuale dependere possibilitē æternā Creaturarū distingui in Actuālem. qui ē ipse Deus seu essentia ejus. Et in Passivum quod dicitur extrinsecata vel possibile vel Intrinsecum et Intrinsecum ille suo modo Eternum possibile Virtuale dari de facto actu ab æterno, et existere actu a parte potentiale Virtuale dari de facto actu ab æterno, et existere actu a parte potentiale manifestum videt. Deus enim videns ē actuale et Intrinsecum ipse existit ab æterno. Pereram possibile vel Intrinsecum Vere fuit ab æterno ipse Deus Intrinsecum ē actu et de facto possibile. Et cum quidem Deus sit vera possibilitas ad suum esse. et dari nunc et ab æterno actu et de facto ab ipso Intrinsecum illis Deus potēs ē absolute nisi possibilitas.

Secundum Dubium. Sentiam meam ejusque fundamenta de possibilitate ens possibile dependere a voluntate ejusq; Cognitione. Ens necessarium Deus ejusque essentia et Intellectum illi connexum se ipsum et omnia possibilia ad hoc ut Deus possit producere Creaturam aliquam et ad hoc actum mentis divini, cum Deus possit facere hoc et illud. Porro de una alterave existentia ut ita Deus facere hoc et illud.

Propōo Amd

Nullam Extrinsecum teneor te extrinsecum ex parte Creaturæ possibile Entis ab æterno mentis et Determino essentiā Dei ad hoc ut possit Creaturam. Sed ipso tā Deus precipua ē possit potentia producere, quia Creaturam determinate tali Secluso quovis alio dictamine Intellectus actuum possibilitas possibilis

et ñ hic concurrit, nempe hdc. Ex Deo stinet eminenter. oppõ ẽ ſpõ qđ dicat mutua
ñ aut stinet ſpõ hic concurrit, cum hic nullam dicat ẽ ſpõ ut pote extrema
destructiõ mutuæ duæ ſpõ.

Inferes totam rem obtuit, cum a hoc pſbit pſbia ẽ alio. Ex Deo ẽ opportuno et
stinet illud in Virte sua, sicut et e contra, qđ ẽ pſbil aliqđ ẽducere. Deus. Rõ
ẽ. Ex Deo opportuno stinet illud in Virte sua ẽductiua.

Sic stabilito fundato scitã nrã de pſbilibus Creaturarũ &c.

Propõ 2da

Pſbilitas Creaturarũ ẽterna. ñ abstracte, seu pſbilitas Creaturarũ ẽterna
seu forma adligta (hoc em. trã idem sunt) a qua. Creaturã ab ẽterno denomi
natur pſbilis, ẽ in re ipsa. Opportũ Dei gratia ab ẽterno adligte creaturæ in tem
pore pſbiles, ẽ in re ipsa. Vñs actiue pdicatorũ ẽ illud Creaturã pſbilis ẽ multi sunt philosophi qđ hũ pſbile
Ita P. Sturt. Magnus Antoni. Perez, Dezatius &c. V. Log ẽ hdc scitã D.
Andreæ. D. Thomã. S. Bonau: &c.
Obij. pſbilitas Creaturæ ab ẽterno, prima. ideo qđ ẽ sup̃ possit aliqua ut pure
rem obtue, ergo ẽ primo rei accepty.

Pbr Ppoo dam. Illud ẽ Creaturæ adligta alij ẽ qđ pure ab hoc aut pote
et ablatis a hoc alio possit talis ẽ sortis ut certum apud se ẽ, sed possita
pure. vita Dei ẽductiua rei pſbilis vñs Antichristi et diabolo qđ mortis
pure. vita Dei ẽductiua rei pſbilis vñs Antichristi ẽ pſbilis. Et forma adligta aliqua Creatura vñs Antichristi
ẽterno vñs Antichristi ẽ pſbilis. Et forma adligta aliqua Creatura vñs Antichristi
denom̃ pſbilis ab ẽterno ẽ in re ipsa. Opportũ Dei ẽductiua pdicti. Obij. non
Illud aliqua Creatura ab ẽterno vñs Antichristi ẽ pſbilis dicẽ ab hoc tempore et tempo
rum, qui ad exemplum. Ex nominibus illud qđ ẽ pſbile vñs Antichristi ẽ ita pſbile
ut ẽ nullam portam possit transire qđ a ẽ pſbile, a quo pſbilitas
pſbij ab ẽterno dicẽ ab hoc tempore et tempo rum qui ad exemplum, non-ens ẽ pſbi
ens ab ẽterno pſbile illud ens. Ex exemplo. ens pſbile ẽ possit ẽ pſ
sibile. sed possita sola pure ẽ opportũ Dei ẽductiua Creaturæ pſbilis
vñs Antichristi ẽ ipso pure ẽ qđ ab hoc tempore et tempo rum qui ad exemplum.
Ex ipsa ẽ nrã et ẽterna &c.

Pbr 2do Ex opportũ Dei ẽ in ipsa potentia ẽducere. Creaturæ ut ab ẽterno rei
pure dam. Et sola ẽ forma denominans Creaturas pſbiles pbr. Prop.
nam ẽ cum rem ẽ qđ ẽ potentia ẽducere. Creaturæ ut ab ẽterno adligta ẽ

adigite in sua forte rem possibilem q̃s Anchrim ẽ possibilitas actuũ ejus
ipsum. Intrõe seu tempꝰ forma Patria denominat̃ possibile.

Pbr 2a Illud ꝑ Denomiõe Patria ut supra dictum de Ente rnis gãtis respõ
nẽ hr̃i tale ꝑ te ẽ ꝑfectibile extrinsece a forma, sed illud accidit a forma, sed Deus quare
possibile q̃s Anchrius ab eterno nõ hr̃e ipso actu possibilis gãtis ẽ hr̃i ens
ab eterno. Er̃i et Denomiõe Patria quã accidit ex ejus Anchrio tempꝰ tuto
et ex forma Denominat̃ Patria: hoc ẽ Capotea Dei.

Ad Intelligendam mehij Quæn et rotundas multas obiectiones.

Nota 1mo. Et Deus pure possibile et possibilitas pariam q̃s Anchrius distin
cti ab Capotea Dei, sed determinatiue et possibiliter hoc ni patria Cad, seu
tempꝰ id gãtis Denomiõe quenitate a patria Deiductiua scipꝰ ni creato.
licet mõe Intrõe et ejus rei nõ sit aliqꝰ. Ita simul obm Cognis gãtis nõ
ẽ mõe. Intrõe q̃s Cognoscu distꝰ quatum ad ẽ Cognõ sed tm̃ denominatiue
et intentionaliter non ens mode quo ẽ.

Nota 2do. Et Denominatio hõe Patria quã ẽ possibilitas ejus rei Deo
possibile q̃s Anchrius possibilis solum hr̃i formã Patrijam denominatiue
in se Intrõe existentiam ab eterno, sicut ante hoc q̃ quã sibi nõ esset ni
se Intrõe, sed esset ni ejus formã q̃ Verbo ut esset ni Cau q̃ Intentionaliter ut ipsum
ni ipsa ni Cauj. Hoc ẽ. q̃. possibile q̃s Anchrius possibilis q̃ ipsum creatum
Cogniti ni Deo cui. Unde nõ negat sibi nõ existere mõe Intrõe. q̃. Quidem
Cogniti nõ Deo cui. Unde nõ negat sibi nõ existere mõe Intrõe. q̃. Quidem
annihilatus etiã ab Patria id nõ negat ut patet ex Denomiõe Patria. Potentia
futuri, Cogniti, Volliti &c. Negatur ergo ejus esse et Volum id gãtis nõ ẽ mõe
Intrõe, imõ gãtis negatur ẽ. q̃. hoc speciale ẽ ni denomiõe Patria
possibilis ex mõe ita et predo actuali hõe sum̃ ẽ hr̃i posse esse ni Deo
ab eterno. Er̃i Denomiõe Patria q̃s possibilis tempꝰ
ẽ hr̃i quã ejus Anchrius Intrõe sibi. Er̃i Denomiõe Patria q̃s possibilis tempꝰ
Cognosci ab Intta et Amari ni Cau gãtis ẽ q̃s Denomiõe Patria tem
ab Patria Cad. Ex dictis

Inferes 1mo a pari hr̃i creatum tempꝰ possibile Cadem est rudicia de alijs
Entibꝰ rnis ẽ etiã mortuis Denomiõe Patrijam ab Capotea Dei q̃ tempꝰ ni
tente q̃ducere hr̃i creatum nec illam ultimate in ejus principle. Unde ni
creato hr̃i creatum non possibile ni potentia ni Deo, hr̃i et Cauj, nec tã
Intrõe sibi ab eterno. Er̃i Denomiõe Patria q̃s possibilis tempꝰ ni Intrõe ni Ghrte
Intrõe sibi ab eterno. Er̃i Denomiõe Patria q̃s possibilis tempꝰ ni Intrõe ni Ghrte
Deo actuu tali modo, gli ea primum q̃ hoc rudicium esse salvare hr̃i et Cauj.

Obr. Illatum. Dā sicut possibilitas Creaturā una et n abstracto ē Potentia Dei, qe. ng in ea Virtute actiua, stinens Creaturas nrās, Ita nīgit possibilitas chymerā ē eadem Potentia, qteng in ea Virte actiua nrā n ē stinens chymeram. Et sicut possibilitas Creaturā una ipsarū nrā excludens et impedies chymeram. Et sicut possibilitas Creaturā una etiā abstracto sita qm possibilitas chymerā ē aliqt nre Potentie nre Intrīe actiue ad Eternū et simplē nrās. Vegrsicut ens actu ab Eterno et ens actu nrās. Vegrsicut ens actu ab Eterno et ens in Virtute actiua Chymera ē actu ab Eterno nrō impossibile. Et qa n stinens in Virtute actiua Dei Chymera. Vg Siricorcay. Obr. Dā qđ facere. Chymeram ē impossibilitas et impotentia, nam potentia effectiua ē illa qua efficit rem qa habet efficaciā et qua efficit nrām. Dicitur autē Dei Chymera. Vg Siricorcay. Obr. Dā qđ facere. Chymeram ē impossibilitas Decretiua nrā ē cuentia talis potestas. Vel potestas faciendi chymeram n ē esse ret qđ efficaciter dicit, Dā volendo facere. Circum n ē ponere, Vel qđ tij exponitur hinc inde Ceram. Obr. talis potestas ē impossibilitas et nihilgma Eri ulberg n stinens in Virte actiua Dei Chymera. Vg Siricorcay.

Infertes 2do Potam rem obtinā qđ chymera sit impossibile sc Deo Dei n stinente Chymeram in una Virte, stabi cum stinentia cet nihilgma Deo dictum inde.

Dicet Stus. hoc dno Sancta. Nulla res n potest in Deo Qz n ē ex eo chymera imobilat. Dā Deus n ē potens illam facere. Obr Arga. Dā n qđ facere chymeram ē impotens. Vg Dicam qđ nō potest. Qz nō potest grammaticaliter et valet Vocem. C Dicam. Dicam vocem N Dicam. porgam ē Summā grammaticalem et nō est ens ex ratione dantia, n ē. de secta potest in Deo qz n ē qđ mori, n potest fieri, de se Ipsa potest autē Deus rem non deficiens Virte actiua in cui n stinente. Assumpte. et transe. patet.

Dicet 2do Etsi Deus n ē, adhuc Chymera foret impossibilis. Obr. Impossibilitas Chymerā n stinens ab Objecta Dei. Vg Dnus Stus. Forget impossibilis forte et negis N. sicut ens trine n fuit ē possibile forte Deus n ē est forma denominans possibile Sed nec qđ ens est impossibile forte Deus n ē est forma denominans possibile Intellus sequere, idqđ ē chymera. Vg Siricorcay et Ciriaci. ut substantia habuit stalle C. Stus N Dicam.

Infertes 3tio. a pari. Dā qui fatuā Vg Authora sua fatuā possibilitas Ad denominā Extrīa a sententia Dei n recte Dā dicta dicam Authora sua n ē Deus, ita ut fatuare, pariter vel ipse est Deus

chorisy

christy possibilis ad terminum Iudam Dei. Ex futurio passiva ejd fit de pres
ti actu nec mire. Intrire denomtiu et futurum a futurione forte Ex
pria quid actu de genti mire Intrire, qlus ē scia Visionis in hac tri
bus quid denomne Entrire, futuri magni informe.

Solauns Argta Contraria Sententia.

Adsmun Dis. iord. Illud ē mire Ens possibile quo ad actum et pen ptia
ue. ad creaturam, qd Deus pt producere. Ergo et ad qd terminu Oportea Cog
Illud ē Ens possibile redemptrice; et quo ad suam possibilit. Et mirifico, ne
cessitem actualiter, presentem ad creaturam pt Deus producere. Deus et ad
qd terminus Oportea Nov et Cnoi. Simile dici. Virgis Gr. Oportea Dei
n ē possibilitas Dei Ens possibile redemptrice et opus ad suam possibilitem
determinabile. Sumptum ut negre. Negre enim alia pt desumere possibilitem
determinabile. Ens possibile, i. d. ab Oportea Dei. Ex. Oportea Dei n ē possi
determinem. Ens possibile, i. d. ab Oportea Dei. Ex. Oportea Dei n ē possi
bilitas Dei Ens possibile Ens quo ad actum et specifice sumptum C negre. Nemo
sic sumptum possibile n ē purum nihil, seu negatio omnis entis, sed ens,
lum mihil actuale. Est item possibile dici sumptum positive
Deo sabito, Corpi, Virum, id, hoc, Clogado de statu in possibile)
n acta mire Intrire sed possibile Dei mirifice Deo et potest Dei.
denomtiue. a Dei productiua sui. Est item dici sumptum possibile
desumi ab Oportea viti eo modo quo, nemo pt possibilitem et denomtiue,
Angelum dato regi ei rei. Est item et ad qd terminu Oportea ē qd aliqd plus
supra. Oportean n Intrire. sed denomtiue. Virtualiter et in potes
tia. Ita Sanct Magis aureq aut hic coreanq n ut aliquid plus Oportet Phy
ce. mire Intrinse, qm nec Cognit ē, et qm aliqd plus Intrahentes
et denomtiue ab ipso Cognit, et sic Cognit terminata ad mentem
aurcum aut hic coreanq n terminat ad re. quia nec ad quiran
mihil, sed ad aliqd qd ē Intentum et denomtiue ab ipso qd Intentum.
Finis omnis Ns Dei Primacii Sumptum, solum cum unum ē qd unum

n̄ in se sed in Oipotēa Dei C. Non verificat phyce p aliqd Extrinsum
N nam ipsa. Oipotēa Phyce et rne sui verificat illam Rpoonem, tnqm
Cāa actu existens nunc et tnqm necessitas actualis Identis inter Anticlrm
et aāl sub sdione pductionis ipsius.

Ad 4tum Patet Responsio Ex dictis in Notando 2do Ubi dictū
ē, qd n̄ in oī Denomne dt dari subm in se Intrse. Existens

Ad 5tum. Dist. ior. Una forma Indivisibilis 2da et Cāata n̄ pt plu
ribus subiectis diversas tribuere denomnes quin psupponat in ipsis aliqm
diversitē Intrsam C. ior. Una forma Indivisibilis sma et incausata
et idēa rerum omm n̄ pt tribuere &c. N ior. Similiter dista nore
N 3seqm. Cum em Oipotēa Dei sit in oī genere sma n̄ supponit diver
sitem in rebus, sed illam smo facit et denominat possibilem v impossi
bilem rem, taliq modo v tali possibili qtenus scilicet stinet aliqd v n̄
stinet aut tali v tali modo stinet in sua Vite activa.

Ad 6tum Concesso Andte N 3seqm possunt em opposita pdicata
suenire formā denominanti et ipsi denominationi Extrīā qtenus hāc licet
nihil sit in se Intrse pter formā denominantē, scāt tn aliqd aliud
in recto v pure a nobis sceptum v etm stentum in potēa activa
suā Cāa. Et ita de obo pure Cognito V.g. de hircocervo et de ipsa
Cogne verificans pdicata opposita, Cognō em ē ~~talis~~ actus vita
lis inhārens animā, n̄ autē obm qd tn ē denomnao mera Extrsa
a Cogne. Et rāo ē. Qd ut duobus Ternis splexis eadem tribuans pdicata
n̄ satis ē eadem adāqte oba qndocunq scāri p illos, sed opusē ut
idem in recto scēs obm p unumq Ternum. Siquidem in omni
pdicaone attendis ad identitem recti inter subm et pdicatum

Licet Et: idem sit ex pte obi quidcunq scati potea Dei productiua An-
tichri et Antichrus producibilis a potea Dei. Ita tn n idem
rlr rectum uterq iste Terms complexus importat, ideo predicata
opposita merito tribuuntur utriq Vni, nimirum Ens a se, alteri
Ens ab alio

Ad 3mum. Ad Ans pbnem dist: Deus amaret nrio possibilitē
peccati in abstracto sumptam seu ama quā ē forma denominans peccatū
possibile C. Ita in re ē potea Dei qtenus pmissiua peccati, quā ē summū
et purum bonum ac pinde nrio amabilis a Deo. Amaret possibilitē
passiuam peccati seu peccati possibile specifice et in recto sumptū
Ad namn sufficit ad amorem alicuius rei amare possibilitē eius amar
seu formā denomtem illam possibilitē nisi ames ut bona rei ipsius et
in Ordine ad existam rei. Deus autē amat possibilitē animam ut stra-
riam et inimicam peccato. Possibilitas eni peccati ama seu actiua ē
ipsum debitū et conuenientia ac ipsa lex aeterna ne fiat peccatum.
Ita ē peccatū ēē possibile forlr et debere n fieri, pinde possibilitas
peccati ē straria et mala peccato et sic amas a Deo ut straria pto
Ideoq peccatū possibile specifice sumptum n amas a Deo.

Punctum 3tium

Essentia rei distinguitur ne rliter ab existentia eius

Vides.

Vides, q̃t ꝛc tam Thomi: ẽ̃ᵗ̃ quã aliorũ̃ generaliter ponentiũ̃ distinctionẽ rei & rei. Inter
rem essã̃ et existã̃ rei. q̃ scotus & admittentiũ̃ inter illas distinctionẽ
solũ̃ ex nãã rei quibꝫ fauet P. Iglec. Manuas dicendũ̃ essã̃ ab
re essã̃ distinguj rem nõ aliter sic ipsa omnia hic dicere et ignoran-
tiam. Thomã scotꝫ et gotica distingui inter se rem nihilõ q̃t rei ipsa acta
ire et recipere. Sed essã̃ et gotica existibilis, existã̃ rem ẽ actuare
sibi q̃ steriora et ꝑfectiora essã̃ Dr. essã̃ et existã̃ distingr rem.

Zelum. Quibꝫ ueniunt q̃dã diuersa ꝓprica. Illa distingr rem sed essã̃ et exa
sed VG Petri ueniunt q̃dã oppositã diuersa. Dr. essã̃ et existã̃ distingr.
rem. Dbr non sed uare q̃dorũ̃ diuersorũ̃. Essã̃ cũ̃ Petri nõ dependens a Causis ads
Existã̃ aũt ẽ dependens. Essã̃ Petri ẽ indifferens Dñi. Cognite ad ens sendũ̃ a q̃t rei
Existã̃ aũt nõ ẽ indifferens sed determinata. Essã̃ Petri ẽ ingenerabile, Incorruptibi-
lis d̃ternũ̃, nrea, Existã̃ aũt generatꝫ Corruptꝫ, recipiat q̃t ẽ tempore
et ẽ stingens. Essã̃ antecedit. Decretum Liberum Dei, nõ q̃t illud
Dei ponere. et auferre pro libito, Existã̃ aũt subiugatꝫ. Liberum
Dei Decretum. Essã̃ Petri ẽ corporeitas & humanitas ꝓprie Intelligen-
tia, Existã̃ aũt nõ ẽ q̃ illam cognoscibilis, sed q̃ alia, cum q̃ per
uenitur ad Visionem Essã̃ Petri fuit acta ab eterno. Existã̃ aũt uolũ-
tas intrinsece. Essã̃ Petri nõ ẽ aliqua mutabilis. Existã̃ aũt quelibe mutatꝫ
Existere cũ̃ Petrum hodie nõ ẽ absolute eundem existere
Cras. Existã̃ Petri ẽ donum Dei. Essã̃ aũt nõ ẽ bona Dei, sed necessaria Dei
Essã̃ Petri q̃ negari negando Petrꝫ nõ existit, essa aũt nõ q̃t negari. sed
Ade ora q̃dã q̃t opposita Dr. uenient q̃dã oppositã nõe Cognite
Essentia et Existã̃.

Etiam. Identitas Identitas rei inter essã̃ actualem et existã̃ Petri. Negari
non q̃t subiecti Creatura existeret q̃ tunc essã̃ negãi aũt ẽ nõ q̃t. Ca

existere

existere per suam essentiam per primum est Deo. Sequitur 2do. Quod quilibet Creatura esset distinguibilis. Ita sicut Deus qui ex eo est indistinguibilis, quia existit per essentiam existentiae suae identificatam. Sequitur 3tio. Quod Creaturae existens esset suum esse. Quod tamen soli Deo convenire docent Theologi. Sequitur 4to. Quod Creatura existens non esset Ens per participationem divinae essentiae. Quia per hoc differt ignis per essentiam ab igne per participationem vel ferro ignito. Quod ferrum ignitum non est ignis sed id quod recipit ignem. Ergo etiam per hoc differre debet Ens per essentiam. Seu Deus quod ipsius esse sit existere. Ens autem per participationem seu Creatura sit id quod recipit existere. Ergo

Respondetur

Procedit difficultas de Existentia proportionata essentiae et comparata cum essentia ad eundem statum, nempe de Existentia possibili et essentia possibili. Item de Existentia actuali et Essentia actuali. Sensus autem difficultatis est. An sicut Entitas Creata existit localiter per essentiam distinctam realiter et Caliter per actionem superadditam et alba per albedinem, et calida per calorem distinctum a se. Ita essentia Creata existit formaliter extra. Causas per actum existentiae tanquam per formam sibi realiter a parte rei superadditam. Ita ut essentia et Existentia Petri sint duae formalitates a parte rei distinctae, quarum una vel Essentia sit, alterutrum hoc est Existentia sit actus Physicus accidentalis, superveniens essentiae per priorem naturam imo etiam per se habenti.

Ad Vitandam aequivocationem notandum est Essentiam aliquando sumi pro Verificativo Principium Existentiarum, seu pro illo obiecto, ratione cuius Verificantur ab aeterno et nostro. Ita ut sine ipso Verificari non possint. In quo sensu dicimus essentiam rerum esse ab aeterno et ingenerabilis. Et de essentia sic sumpta non est dubium quod distinguitur realiter ab existentia Creaturae actuali. Quia in re est solus Deus distinctus ab existentia Creaturae. Qui solus intrinsece res

vo creatae

vo Creatd. Denomnō extrinsecam verificandam Genio Dei Verificandi Deum Genus. Hoc ē dicō vnāle. ē ens divina gremij doctrina hanc nō dabi ter nisi hoc. ut sit dicō vnāle.

2do Esta summ. expedit. ē gō vnaquāq; rei facte hō omnem actum essendi hoc ē gō sua forbarbara mere. Intrinsecum. et diversi stras rei ab alijs. De esta 2do hoc modo considerata hoc ē de essentiali dubium ē inter Phōs an distinguāt rō ab exista actuali gō ligna dicam. Et id quod rei forb. et Intrinsecū actu extra. Cadit. Loquāt de exista actuali et dubiū cū resoluas. Ar.

Propō 1ma

Esta Creatā actualis sumpta ē gō rei Creatē. sumpta actu. Intrinsece mere. intrinsecū, et diversificans ab alijs nō distinguit rō ab exista actuali rei Creatē. Ita arm. mri Stre. Thomas et Scotus.

Dō. Inter quā nō intercedit alius dignus distinctus rō, tam rō sumpta quā rō modaliter, quā fortis ex nā rei, illa nō dignus intercedit rō et apte rei ut Comodaliter, quā fortis ex nā rei, illa nō dignus intercedit rō et apte rei ut Comapud Deū. Sed inter essam actualem rei et exista nō dās ullum dignum distinctum rō, tam rō sumpta, quā rō modalis, quā rō fortis ex nā rei. Ergo. dc.

Dō nor. Inter quā nō dās separabilitatem apte rei mutuā ē nō mutuā. ergō Oppōm ē ducentis et ē ducti. nō Verificandō patronū Deum cum diversorum, nec distinctitatem apte rei diversa interilla ē intercedit dignum ullum distinctum rō. Cū inter hāc nō dās aliud dignum ē ductivum distinctum rō, Sed Inter essam actualē rei Creatē Dei Petri. Et inter Exista nō dās separabilitatem apte rei mutuā ē nō mutuā, nec cum ejus actualis Petri fuit aut ē gō sine. existā. et e contra. Non dignū Oppōm ē ducentis et ē ducti, nō cum essa Cadit physice. exigitam, nec. exista actualis ē essa essā actualis. Non dās distinctitatem diversa apte rei, nam caderet Deitas tam essā gō exista actualis ex parte rei. Non Inter Verificandō Patronum diversorum ut patebit ex Rne ad 2dum. Ergo. dc.

Dō.

Pbr 2do Ed ex vi actionis constitutā ē extra Cās seu extra statum potentialē quē habuit in Cās inde ē existens. Seu ipsi identificas exi sta, nnē em alicuius Creaturā Intelligis hic rnē cuius fol. ponis aliquā actu extra Cās. Sed essa actualis Petri V.G. ex vi actionis productivā constituta ē extra Cās Ergo ē existens. Er: ulterius n̄ dico rtē ab existā Petri actuali, sed identificas eidem. Pbr nor. Ed terminat actionem productivam. Illud constituis extra Cās, eo em ipso n̄ ē res in statu possibilitis tantum dum terminat actionem quā extrahit ex illo statu. Sed essa actualis Petri V.G. terminat actionem productivam prout etiā distinguis ab Exista et secundum se considerata Ergo &c. Pbr nōr vide in alio sesternione.

Dñs noster Ihesus Christus dixit Petro credidisti quia ego sum Christus filius dei vivi. Beatus es Simon Bariona quia caro et sanguis non revelavit tibi sed pater meus qui est in celis. Et ego dico tibi quia tu es Petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam et portae inferi non prevalebunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni celorum. Et quodcumque ligaveris super terram erit ligatum et in celis. Et quodcumque solveris super terram erit solutum et in celis. Et iterum dixit Petro pasce oves meas. Et ideo dicimus quod Christus fundavit ecclesiam suam super Petrum. Et quia ecclesia Christi est una et catholica. Et ecclesia Christi fundata est super Petrum. Et ecclesia Christi est una et catholica. Ergo ecclesia Petri est una et catholica. Et ideo dicendum est quod Petrus fuit in hac civitate. Et ecclesia quam ipse fundavit in hac civitate. Et ecclesia quam ipse fundavit in hac civitate. Et ecclesia quam ipse fundav

Propoõ 3tia

Spūs scā. Creatorem⁹ actūs nō ē ppr̄ aō ꝑductiuū ppriꝫ adeoꝫ ex eo
dīr̄ ꝑ̄ illarum ab existā. Obr̄ Ā p̄ncipale actoꝝ scōꝝ Petri
ē adq̄ ingē. Intrā actū aliorꝫ existēs Dei ex ꝑte Petri nō ē
ppr̄ aō ꝑductiuū Petri. Reſpōdē. Dr̄ nō existēt formaliter et
ꝑ se nec Dei etiā Creaturā existēs. tamē etiā ꝑ se nec ꝑductiuū
ppriꝫ sicut Dei ppriū creatiuū. ꝑ se nec creatiuū tm̄ ꝑtinēter
pōnī exterā. Cāe ꝑ existā actē formaliter

Propoõ 4ta

Spūs scā Creatrā formaliter nō ē diuinū ppriū. Cōfirm̄ ꝑ
formaliter nō ē in se de formā exterā. Cāe. Diuinū autē formaliter
ppriū nō ē in se ē ꝑte rei sicut ꝑbatū fuit tm̄ nec in de-
low. Et ꝑ quod diuinū iuxta nos adhuc ꝑdictū in recto nō cadit
ꝑtēs rei existētis, tm̄ adhuc ꝑdictū in obliquo ex quo obliquo
attribuit̄ paternale diuinū dr̄ nō ꝑtēs rei existēs.
Oppōs Rōnī nō valt̄ ꝑ quē ꝑbatū actūs nō ex ꝑte actoris

Propoõ 5ta

Ecclia actūs ꝑ Petri ꝑcipue et adhuc tm̄ ꝑte dr̄ nō ex-
tra, cōpdēs actūs ꝑ unā ꝑtē dr̄ nō ex nō vocatis ꝑ actū
unā vocatā.
Dico ꝑ ꝑcipue et adhuc. Ecclia actūs redūplīue. tm̄ ꝑte
hoc ē ut actūs nō dr̄ extra ꝑ unā aliā ꝑtē actūs ꝑ ipsū actūs
ꝑte existā nō unā ꝑtē ꝑ alterā ꝑte nō clusā
cōe actūs, ꝑtēs rei ꝑ existā nō unā ꝑtē ꝑ alterā ꝑtē existā
ꝑ obedīa actoris ꝑ rei ꝑte existā.
Obr̄ Ā quē diuersīa compēs ordinis et nō ē actū ꝑtēs
actus dr̄ ꝑ unā nō diuersā extēsiua, sed ꝑte ꝑpriē
ꝑcipue et adhuc tm̄ diuersā compēs ordinis actūs extra
extra Dei dr̄ ꝑ unā. Dr̄ nō. Ā diuersis ordinē actūs
ꝑcipue et adhuc tm̄ nō ꝑtēs ꝑtēs, ꝑ quē nō unā ꝑtē

S. Thomas

constitutus prescindendo ab hoc an actu in se constitutus extra causam
an vero tantum in causa vi cuius cognitionis discernitur illud Ens cuius conceptus
essentia actualis a hymera. Dum vero existentia actualis concipitur tunc conci-
pitur id quod forte constituitur res actu in se extra causas vi cuius
cognitionis distinguitur a hymera et a nihilo actuali. Deinde essentia cognoscitur
ut potentia Metaphysica essentia vero ut actus Metaphysicus. Sic autem
probatur 2da Pars Primus Ad distinguitur essentia actualis ab existentia distinctione rationis
rationata. Tamen illa cognitiones essentiae actualis et existentiae tales sunt ut vi
unius res distinguitur a paucioribus vel a pluribus quam vi alterius.

Solvuntur Argumenta Contrariae Sententiae

Nota hic bene. Ad argumenta fere omnia adversariorum possunt
retorqueri contra illos inferrique possit quod etiam essentia existentia ipsius
actualis distinguitur realiter ab existentia actuali. Cum etiam existentia actualis
habeat essentiam suam hoc est propria essentia. Si Eri illi negant existentiam actualem
distingui realiter a sua essentia, debent etiam negare quod absolute essentia ex
aliqua determinata distinguitur ~~[illegible]~~ ab existentia eiusdem.

Ad 1mum Dicitur actus Physicus et potentia Physica distinguitur realiter. Consequentia
vero transeat. Tamen potest convenire in una entitate actus et potentia Physica ut
ac rationalis est actus physicus respectu materiae 1mae et potentia physica respectu
suorum actuum vel Volitionum et Intellectionum, actus Metaphysicus et potentia
Metaphysica distinguitur realiter. Consequentia. Alias homo qui est per modum subiecti et po-
tentia Metaphysica respectu visibilitatis, admirativitatis et hoc per modum actus
Metaphysici differt ab iis distinguitur realiter. Porro essentia et potentia Metaphysica
seu ex modo nostro concipiendi. Similiter existentia est actus Metaphysicus
seu ex modo nostro concipiendi actuans quasi et complens essentiam
indifferentem ex modo nostro concipiendi adeoque non distinguitur realiter.

Ad 2dum Consequentia nostra. Loquendo de essentia et existentia comparatis per eodem
statu ad primum novis dico. Omnia potentia quae dicuntur conve-
nire existentiae in statu actuali convenire etiam essentiae in eodem sta-
tu et quae dicuntur non convenire essentiae in statu possibilitatis

n̄ conuenire etiā existēa in eodē statu et e contra. Itē tunc
essa quā exista p statu actli sunt dependentes a causis idēs ea etiā
essa p statu actli ē Ens positū extra Caās. Itē sicut exista
in statu actli ita essa n̄ ē indifferens ad existendū. Illud enim ē indi
ferens p̄prie ad aliquid quod p̄ ē intrinsece. Sine illo Essa autē
Petri in statu actli n̄ p̄ ē in se intrinsece. Sine exista sed
solū p̄ ē extrinsece in Caā et denominatiue. Itē sicut exista in
statu generali gratiā corrumpitur et ē contingens et ibi sed visionis
consensus liberū Dei Decretū. Ita et essa in eodē statu generali
sicut itē exista actlis ē in tpre ita et essa actlis. De mu
tabilitate existēa dico quod exista actlis Petri vt n̄ mutet hodie
et Cras sed solū mutat tpus extrinsecū cui ideo existit seu mutat
mutatio quā constituit partlr tpre. De Dono dico quod tā
essa quā exista actlis Petri sit Donū Dei, respu enim Dei omnia
nra sunt dona Dei, cui nos nraq omnia debemus. Ad ultimū dico
quod possit idē de seipso vere negari tam dū Intellus negat ali
quod eodē modo recedendo tū a subo tū a pdto ppris ut cū dī
Petrus n̄ existit loquendo de Petro actli quamuis debeat sup
distū aliquid negari de subo si n̄ eodē modo Intellus re
cedat a subo et pdto ppris. Sed potius supponat subm̄ ee
ut cū dī Petrus n̄ ē albus.

Ad 3tium. Dis: amā seglam existere p suam essam id ē
vlt identificatā suā existā C. seglam existeret p suā essā id ē
nrio et indeffectibiliter. N. seglam. hoc enim ē p̄priū Deo illud
vo ē comune Deo et Creaturis. idā segla N et Caālem. n̄ ē
ideo Deus ē indestruibilis et indeffectibilis Qā existit p essam
identificatā suā existā sed potius ideo quā n̄ hī Caam aqua
destruat. 3tiam. seglam Dis: Esset suū ee idē, hrēs
essam identificatā suā existēa C. eēt suum ee hoc ē n̄ eēt
ab alio nec dependeret ab alio sed eēt Ens a se N hoc
enim p̄priū ē soli Deo illud vo comune Deo et Creaturis
ita seglam

4tam Sectam N. Nam Angeli sunt Entia per participationem et tamen habent
predicta identificata sua natura. Ergo: etiam alia Creatura possunt dici exi-
stentes per participationem a Deo quamvis existentia illarum sint idem cum essentia
nempe. hoc differt Ens per essentiam ab Ente per participationem quod
illud sit Ens a se. hoc vero Ens ab alio

CONTROVERSIA III

DE ATTRIBVTIS ENTIS REALIS

Explicato Ente vel in communi ordo exigit ut de attributis eius
agatur praesertim quia in scientiis prius agitur de attributis obiectis et
passionibus quam de speciebus. Nunc autem attributorum loquendo ri-
gorose intelligimus predicta quaedam quae extra essentiam Metaphysicae vel
concipimus cum qua Physice identificantur. Attributum autem ex modo
nostro concipiendi amario conceptui vel tamquam unum equa derivantur.
Talia attributa sunt in Deo Misericordia: Iustitia. In homine aut
Risibilitas Admirativitas. Hinc colligi potest attributum non
esse idem cum proprietate per proprietates enim intelligimus proprie passio-
nes quae ab essentia Physice dimanant et hanc individue na-
turaliter comitantur

PVNCTVM I.um

Quot et quae sunt attributa entis realis et quomodo
distinguuntur ab illis?

Videz ens attributa. Entis vbi de plura. grā. Ens nō addit
vnū. Verū. et bonū. Vel alia. Res et aliquid. Nec ens
cum ens. Ente. vbi vbi. Item. diuisa. et de abundi. Ita
de vbi Ente. vbi. Verū. dicere. qd. nō addit. sup. positū
et. Insuper. conuertibile. et. Intelligibile. Differt ab
differens. diuersū. oppositū. Integrū. pulchrū. appetibile.
Perfectū. existimatiuū. sui. Ipsius. debitū. Imutabile. bonū. et
Inseparabile alteri. Videz. et plura. grā. Ens addit
Videz vnū. bonū. Verū. de attributo. Entis. vbi. grā.
Ista. Entia. conuertuntur. vbi. nam. vnū. bonū. et. Verū. et. proprietas
seu attributa. Vnus. conuertibile. cum ipso. Attributa. nulli rei. deficere. de
nec. dici. vbi. nisi. cum ipsa. et. patet. in. proprietatibus. Bonū. Ver-
bicung. Ente. de. sua. attributa. Sed. Ens. includit. forte
in. quolibet. suo. attributo. Vt. in. hac. Deus. habebit. ea-
de. attributa. omnia. adeoq. in. propria. Entis.
Item. Videz. de. Attributa. Respuit. ne. accipite. ab. Ente. Vel. Ens
nomine. Forte. Vnū. Verū. bonū. et. attributa. Entis. Et
etiam. nihil. Accipite. dicit. ab. Ente. Vt. Includat. dicit. vbi
dicit. in. adagio. ab. includente. Vel. attributa. de. qd. includat
Ens. vt. includens. illa. Dei. ab. Ente. dicit. vbi.

Respondetur
Propoc. 1ma

Ens. vbi. de. sua. attributa. seu. proprietas. Nec. habet. hoc.
Est. ex. modo. nro. respondi. Videntes. ab. Ente. Ita. enim. Ens
Est. Vbi. dicit. vbi. Ente. qd. ex. modo. nro. respondi. ambos
Ad. hoc. attributa. ad. istam. Entis. imposita. vocem. addidimus. nrōs. et
manifestatiue. ex. illa. fluentia. Et. qui. videtur. de. Ente. et. ens. modi
grā. qd. nō. est. sufficienter. nre. ens. modi. dissert. qui. et. Entes. ens.
existendi. nec. etiam. ens. modi. species. qui. nō. et. sub. Ente. ens.

Sub grē

subpre sed overtunt cum illo, non tamen per modum quidditatis et in-
gentis. Ea ut pote nostra et methaphore intrinseca non possunt ab ente
ab Ente sed predicantur tamquam propria consequentia tamquam attributa
methaphorice ex eius essentia emanata et cum ipso convertibilia. Ex. Ens
vle hic attributa. nunc enim attributorum intelligimus predicata de
scriptura.
Probatur 2do si Ens vle non haberet attributa methaphorice et ~~met~~
scientia quia non haberet demonstrationes ullas apriori de suo obiecto.

Propositio 2da

Attributa Entis vlis sunt 3 hoc Unum, Verum, bonum, nec plura
nec pauciora. Probatur. Ea hoc 3 tantum predicata reperiuntur in Ente
quia nostro et inaccidentaliter fluunt ex essentia Entis seu quia sunt
2darii conceptus Entis. Alia autem predicata sunt revocabilia ad ipsa
hoc autem ad se invicem non sunt revocabilia, quia unum quodque illorum
habet specialem et distinctum ab alio conceptum. distantiam propter speciales Entis
ex plantem ut patebit ex infra dicendis Ex. &c.

Propositio 3tia

Ordo inter attributa Entis est talis ut unum sit ex modo nostro
concipiendi Unum, 2dum Verum 3tium Bonum. Probatur. Ea Unum est proprie-
tas absoluta ex primaria sua ratione concipitur manere ipsi
Enti ex se spectato. Verum autem et Bonum sunt respectiva cogni-
scitur ea Intellectus cum quadam extrinsecitate seu relatione ad Intellectum et Voluntatem. Ideo
ideo attributum sine respectu quod est Unum ratione ergo est prius illis quia
sunt cum respectu, deinde cum Verum dicat ordinem rationis nostrae ad Intellectum
et bonum ad Voluntatem. et cum intellectus sit prior Voluntate. Ideo
verum prius est per rationem quam bonum.

oe Ens prius est ad seipsum ad aliud

Propositio 4ta

Attributa Entis non distinguuntur vlr ab Ente nec vlr, simpliciter nec vlr
modaliter nec vlr formaliter ex natura rei. Ratio est quia nullum signum
distinctionis huius vlis simpliciter intercedit inter Ens vle et attributa
ipsius Ens hoc non distinguitur vlr ab illo. Hinc autem etiam in genere

et quod ipsa attributa inter se non distinguuntur realiter quia quod identificatur
uni contra identificatur etiam inter se. Sed attributa Entis identi-
ficantur cum Ente nam ab illo non distinguuntur realiter Ergo etiam identificantur
inter se realiter.

Propositio 542

Attributa Entis distinguuntur ab Ente realiter et a se invicem per rationem
quam distinctio potest vocari rationis rationatae.

Probatur. Quia diversa cognoscuntur ex ipsis Ens diversa attributum unum
quod quia nam licet cognitio Entis seu aqua obiectum denominatur Ens
respondeat idem in recto quod et cognitio attributorum seu
aqua aliquod denominatur Unum aut Verum aut Bonum tamen non idem res-
pondet in obliquo quia respondens diversa connotata. Ens enim cognoscitur
relate ad hymeram Unum autem in ordine ad negationem divisionis
Verum in ordine, ad iudicium conforme, Bonum in ordine ad amorem.
deinde attributa cognoscuntur conceptu secundario deducto ex pri-
mario conceptu Entis Ens vero tamquam id ex quo illa cognoscuntur
plures. Quod vero sit distinctio rationis rationatae inter Ens et attribu-
ta ipsius et inter hanc invicem ratio est. Quia a pluribus obiectis vi
cognitionis ad se terminatae unum quod quia distinguitur attributum quam Ens
vi cognitionis ad se terminatae. Item ab aliis unum attributum visum
conceptus ~~attributum~~

Solvuntur Argumenta Contrariae Sententiae

Ad primum Hanc praedicta Res et Ly aliquid quoque res sumitur late
sed synonima Entis non enim concipitur relate ad diversa etiam
in addente connotata. Sicut tamen Ens quam res late accepta
et aliquid nihil aliud sciant forte nisi id quod est et id quod sit
aliquam quidditatem quam putet non distingui etiam forte in addente ad
Ente. hanc autem praedicta esse actu vel potentia finitum vel infinitum
sed potius divisiones Entis non attributa. Reliqua autem praedicta ut
durare

durare et ee alicubi quando sumuntur pro illo quod est actu ee in aliquo tempore loco et alia pdca quod adducunt ac quod possunt excogitari revocant aliqua ad Bonum aliqua ad Verum.

Ad 2dum. Si Verum et Bonum ee proprietas Methaphysicae Unius non enim amario ipsi conveniunt rne sui sed rne Entis quod includitur in uno. Unde etiam 2dario tantum predicantur Verum et Bonum de Uno primario autem de ipso Ente ita sicut visibile amario dicitur de ipso hne 2dario autem de admirativo nec est respectu admirativi attributum sed respectu hmi. Ad 3tium. Quod in attributo uno quodque forte includi Ens solum 2dum id quod dicit conceptus attributi in Recto ex quo non sequitur quod attributa sint sibi communia invicem.

Ad 3tium. Dis. Ans ami Argti Unum Cogte Unum Verum Bonum sunt attributa Entis hoc est nne Cogte attribuunt ad Ens Ans nne Cogte sunt attributa Entis hoc est 2dum hoc ee quod expte obi et in re sunt ipsum Ens datur ee Maior nne Cogte C. Ans et Ad Argti Ans iuxta dicta in Logica et Physica quoque admisso etiam antecedente non urgetur Argtum 2a solum illud inclusum quod constat partibus rlr distinctis distinctis rlr ac inadaequate ab includente ut volunt defensores huius distinctionis Iam aliter attributa quod includunt in Ente non distinguuntur inter se rlr Ens nec ab includente.

Punctum 2dum

An Unitas Transcendentalis Entis consistat in negatione divisionis et quid hoc negatio dicit ex modo nostro scipiendi positivum ne aliquid an negativum.

Videtur ante Unitatem transcendentalem ex conceptu suo definitivo non dicere negationem divisionis in se. Sed aqua in se una contenta in vitro vel divisibilis est in plures aquas tales qualis ipsa et quidem divisibilis est in plura tota talia quae totum est illa sicut est illa partes post divisionem fiunt tota. Ex

Vnitas

Vnitas

Notandum 2do Unitas Transcendentalis Definitionem rigorosam
non esse hic adferendam 2a non potest rigorose definiri cum sit nimium genus
et Universalissimum carens proprio genere superiori se

Propoo Ama

Licet Unitas Transcendentalis formaliter sumpta supra Ens non superaddat
quidquam positivum vel ex parte obiecti distinctum ab Ente, tamen ex modo
nostro concipiendi superaddit negationem divisionis seu multitudinis in se
sumendo ly in se accusative distantiam solum per negationem ab Ente
ita ut Unum formaliter hoc est ex modo nostro concipiendi nihil aliud
sit quam ipsum Ens quatenus cognoscitur in se indivisum in plura
talia adaequate quale est ipsum

Ama. Pars primus facile probatur. 2a nimirum nullum est fundamentum asse-
rendi quod Unitas formalis superaddat aliquid distinctum vel Enti
2da Pars 2a nimirum Unitas formalis ex conceptu suo dicat negationem
divisionis probatur. 2a eo ipso. Quod concipimus Ens indivisum seu ut
dicit negationem divisionis nostro idem Ens concipimus esse Unum, seu
nostro ab illa cognitione Ens denominatur Unum. Hinc Aristoteles Unitatem
ita descripsit Unum. Quaecunque non habent divisionem quatenus non habent
ea tenus unum dicuntur. Quod Unitas formaliter sumpta superaddat Enti
negationem non privationem ratio est. 2a privatio est negatio formae in subiecto
capaci ad habendam talem formam. Dum vero datur Ens nempe Deus
in quo negatio divisionis negat divisionem cuius nullo modo est
capax. Quod haec negatio sit solum ex modo nostro concipiendi
distincta ab Ente ratio est. 2a est ab illis Enti ad eoque vel illi identi-
ficata. Quod item non sola negatio sed etiam ipsum Ens constituat
Unitatem formaliter sumptam ratio. 2a alias dicitur Unitas diversa de Ente
vel et ficto ac nihilo nam etiam his convenit negatio divisionis. Cum Ens
Unitas dicatur aequivoce de Ente vel ficto ac nihilo sequitur quod in suo
conceptu.

sceptu includat ipsum Ens, vte
Qd attinet ad negnem diuisionis in se accusatiue qm dicit Vnitas
ex suo sceptu ut intelligas. Notandu e diuisione cplice hic consi
derari. Diuisione nempe in se, a se, et a quouis alio. Diuisio
in se si ly in se sumas in casu ablatiuo scat diuisionem
illam p qm aliqd diuidis in se seu in ptes suas. Vg dum Petrus
diuidis in corpus et aim. Huius diuisionis negatio n e de rne dif
ferentiali Vnitas transcendlis. Qa compositu qdlibet physicu
e unu et tn n dicit negne diuisionis in se in casu ablatiuo
cu sit diuisibile in ptes suas physicas. Si aute ly in se sumas
in casu accusatiuo scat diuisione illa p qm aliqd diuideres
in aliud tale vg Petrus in aliu Petru. Huius diuisionis ne
gatio e de sceptu definitiue Vnitis Qa eo ipso eo qd e unu qd
e si n diuidas in plura talia qle unu e. Diuisio a se.
Intelligis illa, p qm aliqd diuideres seu separares a se ipso
ut si Petrus diuideres a se ipso. Huius diuisionis negatio
dicit Vnitas forte Qa hac negatio, diuisionis a se coincidit
cu negne diuisionis in se. Accusatiue. Diuisio ab alio accipi
p illa p qm aliqd ex diuidis ab alijs qua si extra sprur
vg Petrus a Paulo a Leone. Huius diuisionis negne n dicit
forte Vnitas. Si em aliqd Ens unu n diuideres ab alijs
extra se, et eet Vnu et n eet, cu plura n sint Vnu
importat Ens in sceptu suo forte Vnu diuisione ab alijs extra
se, seu negne identis cu alijs sequitur tn n amario.
Qa Vnitas e quid absolutu. Diuisio aute e qd respectiuu
p respu aute amario n ostensur ullu abluitur.

Propoo 142.

Negatio diuisionis in se et a se qm dicit Vnitas forte e qd
negatiuu ex modo nro respondi supadditu Entis et a
positiuu negatiuu tm scatu. Vnde unu e sceptu
Logicu dicens Vnu in recto et qm p subo nempe Ens

positiuum alterum in obliquo et quod per formam conceptum negatiuum diuisionis eiusdem Entis in se et a se.

Probatur 2a pars ab uno Ente, omni positiuo siue vtrum siue per rationem distincto ab eius Essentia et Cognita neque sola in diuisione Entis in se et a se sufficienter intelligitur Ens esse unum. Ergo Unitas forte consistit in negatione ex modo nostro concipiendi superadditae Entis hoc est in conceptu negationis diuisionis et non in positiuo. Porro huius negationis diuisionis adeoque ipsius Unitis causa positiua Emanatiua et Metaphysice Entitatiua est ipsum Ens non quod in ipso ratione Entis absolute spectatur, sed quod ratione Entis positiue est et considerans ut radix suorum attributorum. Ex dictis Unum Transcendens seu Unitas sumptum sic esse describendum est Ens indiuisum in se et a se ac diuisum a quouis alio. Sensus est Unum est ipsum Ens quatenus cognitum conceptum negatiuum multitudinis seu diuisionis in plura adaequate talia quale est ipsum. Conuenit hoc Descriptio omni ei quod dicitur quidquam.

Soluuntur Argumenta Contrarium Sententiam.

Ad unum patet ex dictis descriptionem Unitis Transcendentalis stare in negatione diuisionis Entis in se accusatiue et a se. Ita quoque non urgent proposita Argumenta. Non enim quod dicitur aqua in Vitro contenta est diuisibilis in plures aquas tales hoc est quod sit ~~plures tales~~ aqua contenta in Vitro et quidem talia, adaequate N. Ans. Est indiuisibilis in plures aquas tales hoc est tantas similes partes sunt noris Entitatis et quae partes sint tota solum. Si comparentur secum sint autem partes integrantes si comparentur ad illam aquam diuisibilem C. Ans et Dis. Consequens. Ergo non omne unum dicit negationem diuisionis in se in casu ablatiuo C. Dicitur enim et aqua et homo intra se in partes suas Ergo non omne unum dicit negationem diuisionis in se

...

aliqm ex modo nro scipndi expaddit illi qd dr 1 num. Ad 3tium
Concesso em Andre Ad Conseqa. Ad pbnem dico qd 3 negnes sicut rem posi
tivam solu vlr loqndo et aequivalenter sed non for lr loqndo et ex modo
nro scipndi. Ita sicut vnale et hoc sit 2du vel non habet for lr loqndo
et 2du vnem. Ad 4tum dico em qd unu neget et excludat plu
ralite maale et positivam non confuse sed expsse sumptam neq
obstat qd oia Entia includant in Ente non em includunt in illo
sub sceptu expsso sed sub sceptu confuso ut substa et accidns
non includunt in sceptu expsso substa et accidntis.

Punctum 3tium.

Quod nam sit Pcipium Unitis Individualis seu nume
rica

Vides amo Thomistis oibus qd pcipm Individlis Unitis sit maa
signata seu sigilata. hoc e affecta Entite et certo apartata
accidens. P.R. Arles 5to Met ha: dicit ea ee unu num gru
una numero maa e. et 2 Methru. Quod eunq multa
num: si hnt maam. P.R. Id qd e pcipm Incomunicabilitis
e pcipm Unitatis Individualis, sed Maa ama e pcipm tale
qa ee incomunicabile soli conuenit bene p fectuo sces actus seu formam
Ergo Maa ama e pcipm Unitis Individlis. P.R. In serie pdicatali
Individuum qd distgt e amu subm sed maa ama e amu subm
Ergo etm e pcipm Individnis. P.R. Saltem modi individuantis
a subo vel modificato qd pbr. Qa modus esse dependet ab hoc
subo num: ita ut nec dnitus possit ee sine illo. Ergo a subo acci
pit individuone.

2do Vides formam ee pcipm Individnis seu Unitis numerica
Qa iuxta Arlen. forma e qua constituit rem et distinguit

Respondes.

Respondet

Unitas Individualis seu numerica, quae aliter vocatur Individuo 2pla
Cogitari pt. 1ma Extrinseca et quoad nos quae solet desumi ab
aliquo Extrinseco rei ut a loco Causis, tempore, alia intrinseca et in
se quae desumitur ab aliquo Intrinseco rei, Ne priori non procedit
Quod nam talis Individuo seu Unitas contingenter se habet ad
Ens singulare cum absolute loquendo at in Physica ostendimus Omnis
res Creata quae non est modalitas potuerit ab aliqua Causa poni et in
ullis circumstantiis De posteriori Et procedit Quod cuius sensus
est talis. Quid fundat ac principiat individuum in rebus, seu quae
est ratio Cur Ens Verbi Petrus sit aliquid unum numero
distinctum vel ab aliis individuis. est ne haec ratio Collectio accidentium
aut forma substantialis aut materia signata aut circumstantia Loci
Temporis, Causae? Ad hoc sit

Propositio 1ma

Neque Collectio Accidentium rem afficientium, neque circumstantia Extrinseca
Loci Temporis, Causae, neque forma substantialis, neque materia signata,
potest assignari pro principio Individuationis Intrinsecae alicuius Entis, sed
principium Individuationis Intrinsecae et 2dum se omnium Entium tam spi
ritualium quam Materialium tam Completorum quam Incompletorum tam
substantialium quam accidentalium. Physice loquendo est ipsa Entitas Entis
incommunicabiliter existentis Metaphysice autem loquendo est differentia
quaedam positiva, omnino incommunicabilis, per quam natura specifica
constituitur in esse Individui et ad quam ex modo nostro ex
pendi consequenter negatio divisionis Entis huius seu necessitati
in se et a se. Ita communis Tenta ou Suar:
1ma Pars P. prius quae est contra Porphirium probatur. Quia
substantia per illo priori natura in quo antecedat Collectionem ante
cedentium sit individua, sit enim per illo priori Causa productiva
vel saltem exigitiva accidentium, Deinde non implicat substantia

Individua seu una numero carens accidentibus omnibus excepta
ratione substantiae. Ergo substantia non individuantur a collectione substantiae
accidentium. Ergo ulterius collectio accidentium non est principium individuationis
seu unitatis numericae, non negatur tamen quod individuum rerum
materialium ut discernibilis a nobis proveniat a collectione accidentium,
ex quibus tamen ex signis dignoscimus individua materialia a se
distincta invicem. Ut Petrum ex albedine vel statura tali et tali
Et hoc solum voluit Aristoteles aliique antiqui Philosophi dicentes res
individuari ab accidentibus.

2da Pars quae est contra P. Vasquez probatur. Probatur quod
si Deus mundum unico instanti citius produxisset quam de facto
produxerit futurus fuisset alius numero mundus ab hoc quod sane
est ridiculum. Probatur id quod est extrinsecum non potest esse principium individuationis
intrinsecum sed circumstantia loci temporis causa sunt extrinseca entibus Ergo
non potest esse principium individuationis intrinsecum entium.

3tia Pars contra Averroem Sabarellam et Avicennam
probatur. Probatur. Forma non est unitate principium individuationis nam dans
entia individua ut Angeli carentia forma. Probatur for
ma non potest reddere materiam individuam quia eadem numero
materia potest esse subdiversis formis et est de facto successive Ergo
individuum numerum seu unitas numerica materiae non desumitur ex forma alias forte dicta

diversa numero materia

4ta Pars contra Thomistas omnes probatur. Probatur individuatio potest haberi absque
materia signata nam intellectus et voluntates Angelorum circa
idem aliquod bonum sunt individua et tamen non a materia qua Angeli
carent. Probatur. 2 aut plures formae substantiales numero distinctae
possunt dici poni in una materia signata neque tunc amitte
rent individuationes suas nec fierent una forma. Probatur
modo

modo dr. S. Petri è una mutatio et tñ nō a quā cui nō è unitas
Et Unitas Individuitis nō hz aliā. Hic tñ nō obstantib⁹
Dicendū è Maiōr hanc ppōnē hoc è affirmā Individuū propter. Quia eē
propr. Individuis extra ordinē cuiuscūq; alterius multo mō Entis completi nec
incompletorū hoc è formā Substātiā. Et propter Individuis pt ꝑ
cari personā in cognoscendo Ro una res tubertas ut mihi et
nō percipiamꝰ inferiora alias ex. mā nō gnāta. et sub certis
dimensionib⁹, nō gnāt ꝑ dimensiones Quia quæ nō dividū
cū accidūs nō cadūt subiā tubā. sed ꝑ dimensiones cer
tas mā demonstrāt Individuū hoc. hic. etnum. Pro
duci pt mā signata ut propr Individuis etiā nō ẽ facile
multorū Entiū nō hoc tñpe nō gnāta ẽ radix. etiāq; pau
corū multiplicis Individuorum intra eandē ꝑpōm et nō gnāta ẽ radix. etiāq;
Ro multiplicitas Individuū vagus ut nō pōtest ad plures ꝑ
mas trāsire nō apte nec plures formas ꝑ plures ut nec
nouā et nouā nisi ꝑ successionē nō multiplicatorū
Individua Realia intra eandem speciem Dicitur.
Sta Pars pt adigni propr. Judas Iscarioth uxor. Entitas
pōt Ro secundo ab obici Entitas ẽ duplex Entitas potes
hz esse si considerata ex pro pōt ponī apte rei et esse
et propr ut potest ad nō gnāt aliud a se. Dicitur
ꝑpriē ẽ posse hoc. in Individuo Duo. Dr. alterius Entitas Poten
tiam ẽ posse Individuis ejus Intrinseca. Item dicendū de alijs Ro
ẽ Dicitur Individuis ejus Intrinseca. Item dicendū de alijs Ro
dividuū. Obj tñ Ro ex ipso pōt ponī apte rei Entitas Potē
tia. determ. hoc physice Quia nihil em physice existere pōt et apte rei nisi
ponī determ. hoc physice hanc. Physice. hic Entitas. Dr. Entitas Potē tia
apte rei ẽ vas et propr ut potest nō ordinā aliud a se.
Nota hic bene. Et in spiritib⁹ physicē Entitas Unitas Dr.
Individuis hab ab Entitate cuius potē tia ordinari ẽ ejusmodi Indi
ut Entes ꝑpriē nō distorta Entitate Humana sunt valetudinaria
talia et incompleta propria Individuis Intrinseca. Nō Humana

Collectiva sint totale et adaequatum principium eiusdem.
Ultima pars de differentia probatur. Tertio Principium constitutivum speciei in esse
speciei et differentia. Ergo etiam principium Individuationis constitutivum individui in
esse Individui dicitur esse differentia. Tertio Individua quae eandem speciem naturam
habent differunt inter se naturaliter sed non per aliquid aliud nisi per principium
individuationis. Ergo principium Individuationis est differentia. non negativa sed posi-
tiva. Tertia principium Individuationis est fundamentum Unitatis numerica
fundamentum autem Unitatis dicitur esse positivum. Tertia omnis negatio fundatur exi-
git positivum. Est ita haec differentia unica incommunicabilis.
Tertia principium Individuationis est prima et radicalis ratio propter quam
est pluribus incommunicabile. Ita haec differentia quae est principium
Individuationis constituit naturam specificam in ratione Individui. Tertia natura
specifica per id constitutus in ratione Individui per quod contrahitur ad esse
Individui. Sed per principium Individuationis contrahitur ad esse Individui
sicut natura generica per principium Unitatis specificam contrahitur ad esse
speciei. Ergo per principium Individuationis constitutus natura specifica in esse In-
dividui. Ergo ulterius differentia quae est principium Individuationis constituit
naturam specificam in ratione Individui. Tertio consequenter ex modo nostro
concipiendi differentiam hanc positivam negatio divisionis potest inferri
ex dictis puncto praecedente. In quo diximus de ratione Unius Unitatis
sumpti esse negationem divisionis. Si Ergo non consequeretur negatio addatur
differentia eo ipso non esset principium Unitatis Individualis.
Quod dictum est de Entibus omnibus ratione Intelligendum est de
Entibus modalibus quae etiam individuantur seu unitantur individualiter
per Entitates suas Physice loquendo, methaphysice autem per differentias
positivas unica incommunicabiles constituentes naturas specificas illorum
in esse Individui.

Solvuntur

Salvum ⁊ Augta. Contrariū. Sentū

Ad ꝫ̄ ⁊ mūa ama dignata ꝗ̄ ut ꝓ̄ma ꝯfirmādis Ecclīe
Augtīs ⁊ mūa ad authorē descendat explandū ⁊ ita. ut
post obtēa ꝗ̄ta ꝓ̄ia ꝓpōit ⁊ñi. Sdi Augtīs N non mā
mūa ama hī rōnē boni ⁊municatiui cū explanatiū ꝓcedit
⁊municet ꝑsp̄ et ꝓcipue dandū re ꝗ̄ta ⁊ dicēs ⁊ explandū
illa. Sdi Sctō ⁊ in multis actibꝰ ꝗ̄ nimiū ⁊ ꝑdicil
ad ꝯ ⁊ extra. hoc ⁊ in aliēs tibꝰ dicit ꝑ duct forma
ꝑd tales ⁊ amicabilēs ⁊ ꝯcordē in ꝓia ⁊ nec ꝓiudic
Vnitas Indiuidue Trin. Sdi dñs! Datorio di
mihi Indiuidū ꝗ̄ dignat ⁊ mūa tibꝰ denominis hoc ⁊
pota Trin Indiuidue ℭ. ⁊ mūa tibꝰ tuā tm̄ mihi aut
Indiuidue N tm̄ dicta nre. ⁊ ꝯgrua. Sdi N ⁊ñi ad
ꝓbnē discendū modū qui ꝑtīs dependet a tuto ꝯtu ꝯpe
ctpcari extrā abeto ergdem ⁊ ita ꝑd etiā a Cā ab
Indo ab ꝯ Patre. aut a tua Entte. et ita dicta Indiuidue
ꝯtinente ⁊ñi ⁊ ℭ Indiuidue

Ad idem explīa Sextū Ista cū tenꝰ ⁊ ꝗ̄ forma.
Ved ⁊tatur nēm distinguat eandem ꝑsone ⁊ aut nameritē ⁊ ꝗ̄
nā. ⁊ ꝓprietēs distinguat nameritē, ita vere unam ⁊ alia ꝑd ⁊ dicta ꝓpria
ꝯ ⁊ ꝑsone ⁊stitutiui ꝓpriale. Sp̄ritꝰ ⁊ ex eadem ⁊ eterna ꝯ
nō et Vnitē ⁊ trie - distinguēdi nameritē ⁊ ꝓpriē

Punctum 4tum.

Quid ⁊ descriptiue. Veritas Trancendtis et ꝓposita. et falsitas.

Sdi ⁊ dno Veritatem ⁊tuam dei Grandler ⁊ absolute tamen
nō ⁊ ꝯformitas entis cū ⁊ ibi debito. Sa nō ꝓ explan ⁊tutis
hāc ꝯformitas debitū ⁊ ⁊ Sdi nō ⁊ aliqa ⁊mage autrdā a

aut regula cui Ens conformari debet. Ergo

2do Videtur Veritas Transcendentalis Relativa sumpta non recte describitur per hoc quod sit conformabilitas Intellectui cognoscenti obiectum ita sicut est. Probatur quia cum Intellectus esset in potentia adhuc tamen aurum vere esset verum aurum Ergo male describitur Veritas per conformabilitatem ad Intellectum. Probatur 2do ar tifex examinat aurum non recurrit ad conformitatem cognitionis cum auro sed ad lucem lapidem ex colore et splendore ibi relucente radicando de Veritate auri Ergo Veritas non est conformitas obiecti cum Intellectu. Probatur etiam falsum per cognoscitur ad Intellectum ita sicut est. Item aurifhal cum non est verum aurum et tamen per cognoscitur ita sicut est nempe quod sit aurichalcum Ergo non est bona Descriptio Veritatis per ordinem ad Intellectum cognoscentem. Probatur Intellectus cognoscens supponit obiectum verum Ergo non habet tamen veri per ordinem ad cognitionem Intellectus.

3tio Videtur falsitatem dari in rebus per se eorum illis intrinsecus. Probatur oppositorum eadem est ratio. Sed in rebus datur Veritas intrinseca illis Ergo etiam falsitas. Probatur Monstra habent intrinsecam falsitatem. Item hypocritae est iustus falsus et aurichalcum est aurum falsum Ergo etc.

Respondetur

Veritas ut sic dividitur in formalem et Transcendentalem de formali tactum est in Logica. Trac. in 2dam opinionem. Intellectus. de posteriori hic loquendi est quod duplicis potest spectari ante quam absolute et sine respectu ad potentiam Intellectivam ad quam quid sit verum et non potest cognoscere. 2do Relativa seu cum respectu ad Intellectum

Propositio 1ma

Veritas obiectiva seu Transcendentalis hoc est illa quae est attributum Entis vigorosus propria Entia actu existentia spectata absolute et in abstracto circumscriptive est conformitas seu immensurae Entis cum esse formali ab illo. Ita ut verum in secreto nihil aliud sit, nisi ipsum Ens quod dicit esse tale sicuti dicere, nempe Ens in quantum habet [illegible] delicta

debita sub forma constituta est ipsa. Ingenium autem pure dicitur esse
quale dicitur esse commensuratum quod esse quod habet ad id quale dicitur habere est verum
et hoc vides sentire S. Augustinus dicens. Verum est id quod est non
autem id quod vides. Ratio bonitas descriptionis est. Ratio convenientiae quod dicitur
verum Trandlis de omni enim ente existente verificas quod habet
esse sicut dicitur habere. Et sic ita convertibilis cum Veritate Trandlis. Procedit
ita per manum et radicalem conceptum ex quo fluit alter de quo in sequenti
propositione. Per rationem cum illius asseri bene potest. Nam ideo est aliquid cognoscibile
ad effectum ita sicut se habet. Ratio ita in se est sicuti dicitur esse.

Propositio 2da

Veritas Trandlis Relative in abstracto sumpta est conformabilitas obiecti ad obiectum cognoscentem ita sicuti est, ita ut verum
in concreto relative sumptum sit ipsius Ens seu obiectum gratiae habet esse conformabile Intellectui, seu quatenus est cognoscibile ab Intellectu ita sicuti
ita sicuti est.

Probatur. Ratio posita vel sublata. hac conformabilitate seu cognoscibilitate Intellectus quoniam aut tolli Veritas obiecti seu Trandlis relative spectata. Ergo in illa consistit. Et per illam recte describitur.
Sed ad ipsam Intelligentiam propositionis.

Notandum est. Primo. Quod Veritas Trandlis relative spectata
ex parte per ordinem ad Intellectum ut sic cognoscitivum rei uti est,
idem. Idem Deo Verni Vnitimi quod est Veritas ut sic convenienter
descriptio formas per Constitutum Vnitimum Intellectus ut sic. Amario
in Veritas Trandlis describitur per ordinem ad divinum Intellectum
amo et in fallibile cognoscentem quidquid obiectum. Idario autem in ordine
ad quamvis Intellectum Creatum. Non solum actu existentem sed etiam possibilem
et Ratio est. Ratio etiam possibile dicitur tale amario per ordinem ad divinam
potentiam activam. In qua tamen in ama Causa adaequate continet
et idario tamen dicitur per ordinem ad potentiam activam Creatam
in qua etiam continetur quamvis inadaequate. Ergo sic est dicendum de
vero. Notandum ideo. Cognoscibilitatem seu conformabilitatem rei
futuri possibilis cum Intellectu esse veram denominationem extrinsecam

ab Intellu divino cognoscente cum obm pene possibile nihil sit in se In-
trinsece cognoscibilitas tn seu conformabilitas cum Intellu rei posita extra
causas V.G. Petri iam existentis esse denominem intrinsecum et iden-
tificatam illi sicuti denominatio Entis intrinseca et identificata
eidem.

Notandum 3tio cognoscibilitatem obi seu conformabilitatem non esse aliqua ordinatio-
nem per modum appetitus posuit sed solum esse cognoscibilitatem aptitu-
dinem ad cognosci seu non repugnantiam. Ita appetitus dicit inclinationem
rei in bonum debitum. Iam vero cognosci actu ab Intellu non est ullum
bonum debitum obm cum sit extensum adeoque obm non appetit positive
cognosci sed tantum dicit aptitudinem ad cognosci seu non repugnantiam tibi
intrinsecam. Hoc de Verite obiectiva Iam de falsitate sit.

Propoo 3tia

Falsitas quae obiectiva descriptive est disformabilitas obi cum Intellu seu
cognoscibilitas obi aliter quam sit in se, seu aptitudo obi ad
fundandum receptum non repraesentativum sui seu alter repraesentativum quam
sit in se. Ratio Primus est. Ita opposita opposito modo debent
explicari cum Dr. Veritas Tranlis supra sit descripta per conformabilitatem obi cum Intellu cognoscente illud sicuti est. Opposita etiam
ei falsitas debet explicari per disformabilitatem obi cum Intellu hoc
per cognoscibilitatem obi aliter quam sit in se. Quod dicit notandum
Quod aptitudo in rebus ad fundandum receptum non repraesentativum sui seu
aliter repraesentativum quam sit in se oriatur ex eo quod res aliquae in
exterioribus accidentibus dicuntur magnam similitudinem cum aliis rebus quibus non eadem
dissimilis. Unde fit ut Intellus noster qui cognoscit res per ea quae exterius ap-
parent ut potest nos cognoscere a sensibus originatam facile de-
ci piat et eo facilius quo cor erit Intellectus unius rei cum alia.
Hinc Aurichalcum dicitur falsum aurum ex his.

Quod res sumo Nullam rem esse falsam per ordinem ad divinum Intellum non enim ulla
res est apta inducere notitiam sui falsam in divino Intellu sed solum
Veritas

Q. cato et quidem ordinarie ni hiñ gñi facile pt deludi et ve
ro in euangelio et ioh̃ quo ad nos ota qua n̄ cognoscim̄ aut ent ab angelo
v̄ quid illis n̄ reuelat a deo, aliquo tñ ab eo qui e ipsa veritas n̄ pñt
decipi.

Interes 2do falsitat̄ n̄ e attributa diuine veritati qñ falsitas
n̄ ignorat̄ eius multa non entia qua n̄ q̄cunq; finita possibilia, sicut
cancri de se ppō. ut m̄ se, nec ipse ex se et potest̄ deus
(creare entia) ut alios multos cuntingentia deludere. Sotilis Corrad̄
Interes 3tio falsitas fundat̄ sup̄ in aliqua re vera, vñ e ea ad
q̄ mouere vim cognitiuam et hoc ad existim̄ falsa nisi ut ens
rle et aliquo modo ut vera. Vnde falsa aliqua vera et vera aliqua falsa.

Propō 4ta.

Falsitas n̄ dat̄ p.se et simpl̄ sed p accidens et aliqua quid rñ rebus,
p̄ter ens R. Ad oppm alicui atta mittēt nad illis n̄ essend̄ p se.
et simpl̄ sed p accidens et ad̄ R. Sed falsitas quem vocat̄ falsa
mittunt nad nos rñ obs mittendi decipere illos. Sed falsi
tas quem vocat̄ p accidens et ad̄ quid R. ignoto m̄ rebus
absundandis accepte p̄ exemplum mei, ita dicat̄ n̄ in quo existit
falsitas quem dicit̄ p accidens vñ p̄ma ē equit̄ ad pocul
oculos n̄ importunos n̄ inoportunis quem deo mora. p accidens
n̄ ex essentia nad rei, sed p extrinsecum quidem denominare
ab aliq̄ p̄ficto subtilis Corrad̄ qui ens dicit cognoscere p̄ se
et ens falsitas quem dicit̄ p accidens p̄ter, dñs. Ita una
q̄ rei p se hi vim ad causandum speciem rep̄ entiues
sui ut e m̄ se, et hi p̄ cognosci ita ut e m̄ se cadit sub
rei n̄ hi p se vim ad causandum speciem repraesentiuam sui ut
p̄ se m̄ se. Ita q̄ species n̄ repraesentat rem ut, e m̄ se
n̄ hñt id aliquid. aqua causa, sed ab extrinseco dicit quidam
ut q̄ dicebat aliqs q̄ per hoc quod n̄ possit uti illis ad
alio loco allatis utens aliens et m̄ proprij rei species, q̄ q̄
per eandem in q̄ quod dicebat non n̄ possit in eodem operari se.

rationes sui exprimere, hoc exse apta sit ad rep̃sentandum, hic
similis illi cõ apta ad exprimenda obiecta sin alio pl̃ cum exprimere in alio
per
diversa
tuti
Sr: aptitudo in verbis ad quadrandū cognitū n̄ exprimunt hic cum alijs ac
dat et in ppria.

Sfuntur Argta Contrariã Sentiã

Ad omne N dat et phẽ cũ nane cõ cujlibet Contri in mente dare hi,
id ãr i formas dic̃ cast cognoscei, adeoq; cum illo tocẽ Sacra exegesis
dat ista.

Ad 1dum Argtũ sua descripsit Veritas Prandia dicãe hujusmodi ratio-
nem: omne Dic: obiã quod Scriptura cõ ut plus ad hoc tã accurãe ex-
cõ aceruã Verũ tum cundo Verbum absolute Dei loquãe in Verbo
potiã C: ad hoc aceruã cõ Verũ aceruã tum cundo Veritã dicãe
N obiã Scriptura nully rei plus propriã tribuit Verbo tua nec cõ
ne N rei Argti N obiã Cõ artifex exemplo aceruã ex-
plorat an color tã co relucens vel i formis argũ quã tot de colo
re et luce aceruã Veri. Ptijs Argti Cor: ipsa quo ad veritatẽ
ptẽ et N regula. Verũ cõ Cõ cõ falsũ N quã falsa id cui ipsi
cui aliqua vera junc cadẽ res ideã quã tale hi in re ut ex-
pressa et cognita Verum, cõ Vera, alia quã cuiã alitor se hi
quã expressa hi falsa vere. Et sic ipsa cognitio falsa cõ
vere falsa quã pl̃ cognita e vere cognosci ita Deus cõ
ut falso aliqũ educari. Sic accusatus in mẽ cum tales cõ
rũ quã pl̃ vere cognosci ita Deus cõ tales cõ in vere
cum hi falsi cõ! Ptẽ Dic: obiã Scriptura cognoscat tripartiti obi
Verum absolute Et obiã Supernã obiã Verũ relucẽ tum pri-
mũ cõ Pl̃ relucẽ Prandia quã cõ in Deo vere ad Scriptura pri cõ
dine Verbo nec cognosci in alterius ideandos. Scriptura ut a-
gnoscens cõ Verum veri relucẽ hoc pti Ex: in Supernã illud
vel intrinsecũ in adigte.

Ad 3tiũ Dic: ioro cum argti Cognitorũ cõ tale ex cõ et modo
mod

modo N oppositorum est eodem modo et non semper eodem modo sed aliquando diverso C. 10. Unde etiam falsitas inest rebus sicut veritas sed non eodem modo nempe veritas per se falsitas per accidens. Ideo N. Ans. Monstra enim sunt de se nata pignere veram sui existimationem et sunt in mente Dei ideas quibus conformes cum enim Deus voluntarie et expressione certa ad ea causanda cum causis ideis impeditis concurrat ideam illorum in se habet. Est non potest dici falsa intrinsece. Quia non deveniunt ab idea sui repraesentativa. Item Hypocrita est verus Hypocrita, et solum falsus occasionaliter. Item aurihalcum est verum aurihalcum et solum falsum per accidens nempe ista sunt vera in aliorum, non in ea in qua falsa. et non eodem modo falsa quo vera quia vera intrinsece et per se falsa autem occasionaliter et per accidens

Punctum 5tum

Quid est bonitas Transcendentalis et opposita ei malitia

Videtur bonitas Transcendentalis non recte circumscribi per apetibilitatem. P.R. Simulis nullus est apetitus ad huc entia sunt bona. P.R. non omnis bonitas convenit apetibilitas Ex. &c. Probatur Ans. Quia dantur pauca entia quae in se sunt bona tamen absolute non sunt apetibilia ut sunt errores in Intellectu et peccata in Voluntate Ex. &c. P.R. hanc descriptio bonitatis per apetibilitatem non soli convenit bonitati Ex. &c. Probatur Ans. Quia etiam mala apetitus ut peccatum Mors &c. P.R. Bonitas Transcendentalis dum explicatur per apetibilitatem vel explicatur per ordinem ad omnem appetitum ita ut complectatur etiam divinum apetitum ipsum non sed ad appetitum etiam creatum et aliquem neutrum dicitur Ex. &c. non omnis. Quia Deus non apetit illum bonum extra se quia solum ille bonum apetit qui tendit in bonum quod non habet et qui non est finis ultimus. Deus autem habet omne bonum et est finis omnium Ex. ut apetit illum bonum.

Deinde n̄ oīa Entia cognoscunt bonum etiam si oīa hant appetitum Et
n̄ oīa apetunt bonum apetitum eīm boni dī pcedere cognitio boni
Gr. alterius bonū n̄ recte exptus p apetibiliter respue ad oīm ape
tum tam dnam ipm creatū, n̄ etiam ulū dici pt qd n̄ ē ior
rāo cur bonū sit apetibile respu unius apetus creati aut aliqui
et n̄ respu oīum. Ex ille

Respondetur

Bonitē dari in rebus certū ē ex scriptura dicente. Vidit Deus
cuncta quā fecerat et erant valde bona. 2plex aut bonitas
cogitari pt. 1mo Bonitas absoluta etiam ex gra quā ē in solo
Deo. et bonitas restricte. hoc ē creata quā ē in unoquoque
Ente creato. 2do Alia ē moralis quā in ē actibus vg
ieiunandi orandi de qua ptinet ad Phos morales, alias Phy
ca ē Grandlis quā nrio sieq ad ē oīs Entis, ita nous
Unitas et Veritas. 3tio alia ē bonitas in se seu sibi alia bo
nitas alteri. Bonitas in se conuenit oī illi qd ē in se perfectum
hoc ē cui nihil deē, ex debitis. Perfeo aut 3plex appa
rens esse quā consistit in pcltis esse libus inseparabilibus ab Entitate
etiam p dnam potest. 2da Accidentalis quā consist in aggregato
ouem accidentium exceptorum a forma ad suum eē naale vg
coloris figurā, pulchritudinis 3tio Integralis quā consistit in
integritate oīum ptium aut membrorum. Huic 3plici p fronte ore
spondes 3plex bonitas eodem modo explanda nempe Bo
nita accidentalis et Integralis esse. Bonitas alteri aliqd
ē bonū illud qd ē conueniens alteri subr 3plex status sunt
~~n̄ ē~~ Honestū Utile et delectabile Rursus bonū honestū ē 3plex
Unū morale qd in depeadr aquacunq ~~bonitate~~ Utilitate aut ~~[illegible]~~ iucundite
ē p se conueniens naā rnali v qd dignum ē honore et laude. Sumitur
hoc bonum pcipue in ordine ad actiones humanas quas hone
stas et dignas laude vocamus

exim

Ex aonibus autem hnis derivas honestas in alia externam in Vestitu quam Vocamus honestum quatenus est prescriptus rne honesta recta seu decentem hni rne pditum. Aliud bonum honestum est physicum et in ordine ad naam. Id proprie naam per se et per se illi est commodum seclusa quilibet aone virtus delectaonis et Utilitas in ordine ad aliud bonum ut est sanitas Integritas et Vita. Bonum Utile est illud quod conducere potest ad aliquod bonum seu honestum seu delectabile acquirendum etiam si ex se nullam rnem boni hat. Bonum delectabile est id quod affert aliquam delectnem et voluptem honesto sicut cibus dulcis palato in quo causat delectnem. Id cuius horum bonorum contrarium non convenit cuilibet Enti cum bonum honesta morale non convenit pcto lapidi et delectabile item non convenit tristitia, naale tamen honestum non Enti convenit, qualibet enim naam decet integritas propria atque perfeo. Utile item in omni Ente invenis etiam in Deo qui maxime utilis est hnibus. Item ex his tribus bonis solum duo possunt hre rnem finis honestum et delectabile quam hanc 2 solum pnt apeti propter se utile autem quia tale non potest finalisare. Quam quia tale hat rnem medij.

Quaeres Quaenam bonitas ex his Enumeratis dicenda sit Trandlis hoc est talis quam conveniat omnibus Entibus ad hoc sit

Propoo 1ma

Bonitas in se absolute et bonitas alteri honesta naalis ac utilis est bonitas transcendens et attributum Entis ratio Quam bonitas ista conveniunt omni Enti et sunt conceptus Entis idearum conceptus enim Entis stat in hoc quod sit ad cui competit vera essa. Ex aut bonum in se aut alteri si est id cui competit vera essa sed aliquid consequens ad veram essam. Ex: si attributa

Entis et Prandlis. Jam qd sit bonitas Prandlis ut decernas tu

Propoo 2da

Bonitas Prandlis absolute et in abstracto sumpta consistit in ex-
clusione defectus omnis in esse debito Enti. Relative autem et in
abstracto sumpta consistit in apetibilitate respectu apetitus Entis sive
innati sive Elicitivi. Ita ut bonum Prandle in concreto absolute
sumptum sit ipsum Ens quatenus excludens defectum in esse debito
sibi relative autem sumptum sit idem Ens quatenus est apetibile aliquo
appetitu sive Creato sive Increato.

Prima Pars probatur. Quia sicut Ens est ratio absoluta ita et attributa
cuius si nihil obsit dat esse absolute ita magis proportionaliter
inter se attributa et cum cui attribuuntur. Dum Er: sic
proprius Entis excludentis defectum in esse debito sibi sit absolutus
et conveniat omni Enti recte per illum explicatur Veritas Pran-
dlis absolute sumpta.

2da Pars ratio est. Quia sicut se habet veritas ad Intellectum ita
bonitas ad apetitum. Er: sicut bonitas relative sumpta ex-
plicata est per ordinem ad Intellectum, ita bonitas relative accepta
recte describitur per ordinem ad appetitum aliquem.

Dico aliqui. Quia itaque Veritas explicatur per ordinem ad omnem Intellectum
non tamen ita bonitas explicari debet per ordinem ad apetitum omnem non
enim ad hoc ut aliquid sit bonum Prandle requiritur ut sit apetibile
ab omni apetitu. Venenum enim quod est apetibile ab avaro non est ape-
tibile ab homine in ea ratione boni in qua est ab avaro
apetibile. Sufficit Er: ad rationem boni Prandlis ut sit apeti-
bile ab aliquo apetitu licet non ab omni. Sufficit etiam ut sit apetibile
aliquo actu apetitus non omnis vel aut desiderii aut gaudii aut
amoris.

Quod res 2do non omnia apetunt bonum ad hoc sit

Propoo

Propoō 3tia

Oēa Entiā n̄ ētū Cognoscibilia. Sed etiā et peccata Cognōa appetunt bonum
ita Aristo. Ppō. Ō unaquāq; res hī inclinēm ad bonū suorum
similiū hoc ab intrīo hoc ab extrīo aliud nō hoc eēt ordinata ab
Auth hoc nāā hī nō hoc inclinēm ad id q̄ quidē nō ab intrīo
nec ab extrīo. Sed unaquāq; res appetit bonū q̄ sui aliud ē appetere
bonū nisi inclinēm additū exigēa petitū ppō. Pro melioratōe Articuli
q̄ra huius ppōis Notandū ē q̄ aliq̄ pōt tendere in aliquē
ad finē dupl̄r potest finē aut bonū q̄dē unū ē tendere ut in quē
ut in finē et bonū q̄ aut hō qui tēdit in ipm ad bonū quo tendit.
Ido aliō modo sēt dicere ab alio aliq̄ tendit in finem et
bonū sēnt sagitta dicitur sagitta tendere ad scopū uno
modo tendunt in finē et bonū agentia cognita dupl̄r
cū tendūt ad finē et bonū unde etiā dicit de aliq̄ cognōe tendere
finis et boni. Alio modo tendūt in finē et bonū sēn appetunt
nesse et bonū agentia nāalia hoc ē nāa q̄dā tendūt
dupl̄r quā ad finē et bonū. Sed ab illo dupl̄r compara
Auth hoc nāā. Vnde etiā in illis in q̄b aliquā cognōe finis et bonū
cognitō sed tēn ad Auth hoc nāā ordinante ipsa ad finem et
in nāmente sui ipsa tendere q̄ in inclinēm ad suum finem et bonum
Vñ de bonitate Gradib⁹ inordinatis de Malitia. Ad oppositum
breuiter adde vñ. Contra. Malum ut sic potest esse sine
privatē bonitatis debitē subō, patet hic. nullū in bonū ē malum
et in Theologia augtin̄ videlicet ostendit. nullo in loco hoc
dicitur nec. Ad 1m Malum potest esse, quod positum pro quo q̄ra
potest esse aliquod bonum positū bonitate Gradūi, aliquo n̄ esse
malū nec oponeret bonitati Gradui. Ad 2m Aliquid malum
hō et quale q̄dā bonitas et boni. Malum in nāa cāra, potest esse
bonitas debita. Vnde malum aliud ē pura simplex et pura
aliud ab aliquid. Ad aliud malum in re. hui dee
aliqd ē ens, aliud malum ē aliquid ē dissentiens alteri ut ca.
lor frigori. Ad malum aliud ē privatio hoc ē positum Contra
lor frigori.

CONTROVERSIA IV

DE SPECIEBVS ENTIS REALIS

Ea substa et accidens sunt nomina denotiora quam Ens per se et Ens ab alio
Hanc divisionem esse ab aliis patet ex eo quod nomen Entis sit simul
tam substantiae quam accidenti et ratio nominis. Sed tamen non eadem
cum illis. Ea autem hanc divisionem Entis in substantiam et accidens tanquam
in species probat. Ea substantia et accidens non sunt id quod ex Ente
te aut quod contrahit Ens sed potius id quod resultat ex contractio
ne Entis per proprietatem et in alietatem et de quo Ens in recto praedicatur in Quid
Juxta divisionem praedictam Entis talis ipsius cathegoria posset instrui Ens
alia est substantia aliud Accidens substantia alia Creata alia Increata
Creata alia mobilis alia subsistens. Materialis alia completa alia in
completa accidens vero aliud absolutum aliud Relativum. Absolutum aliud Entitas
aliud Elitas de omnibus membris cathegoriae illius non hic locus agendi
sed quaedam Theologica subsistentia conferunt quaedam etiam a nobis in Physica et Logica pro tra
ctata ut Relatio Entitas Elitas etc. Passiones solum Ens hic in omni de sub
sta disceptabis et de subsistentia deinde de Accidente eius per his spe
bus ut Habitu, Situs Elite, &c

Punctum Primum

Quis est Conceptus Primus et Quidditativus Substantiae et est ne Univocus vel Ipsa

Videtur primo non recte conceptum primum substantiae expressum per hoc quod sit primario
per se intendens a natura. Ea natura prima forma substantiae Unio substantiae
et ipsius compositi substantiae sunt substantia, et tamen haec omnia
omnia intelligunt ex sua natura propter aliud distinctum a se non propter se nec
per se natura et forma et Unio propter compositum, subsistentia vero et compositum
propter suppositum, partes etiam intendunt propter totum. Tamen autem natura
forma et Unio partes compositi substantiae et compositi suppositum Ens
per aliquid est substantia. Et non intendunt a natura propter se.
2do Plurima ordinantur ad perficienda intrinsece mixta. Item omnia
ordinantur ad perficiendum intrinsece hic enim quae finis Velitis vero
omnium. Tandem omnia Creata ultimate ordinantur ad Deum tanquam ad
finem ultimum Excellentiae et tamen inter Creata Entia sunt multa

3tio

Ergo male describitur substantia per id quod etc.

3tio. Conceptus predictus non convenit soli substantiae. Ergo non est rectus probatur Antecedens convenit enim et accidenti. Ergo non soli substantiae probatur Antecedens Etiam forma accidentalis intendit per se et quidem amare nam est Ens vel amare aut convenit Enti vel Ens ad se postea ad aliud.

Respondetur

Multiplex est acceptio substantiae. Primo Usurpatur pro essentia cuiusque rei et sic comprehendit accidentia. 2do dicitur substantia ab abeo quod est stare sub alio hoc est sub accidentibus in hoc sensu non convenit proprie substantia Deo ut manifestum est. 3tio sumitur ab eo quod contra ponitur accidenti In hac 3tia acceptione substantiae conceptus omnis in quibus ab his diversis adiuncta statuitur. Primo. P. Joan. describit substantiam per id quod per se stat hoc est quod per se natum est substare alijs Entitatibus. Sed contra est. Quia hic conceptus non convenit omni substantiae nam dicta essentia est substantia et tamen non potest substare accidentibus physice super addisis. Item non convenit soli, nam doces probabiliter ab aliquibus Entitatem esse subiectum accidentium. Deinde omnia accidentia vocata substantiam per sentiam suam quam est accidens.

2do Aliqui apud Arriaga volunt conceptum omnem substantiae consistere in hoc ut constituat unum per se. Accidentis vero in hoc ut constituat unum per accidens. Sed contra est. Quia totum substantiale non est constituens Entitatem per se. Quia ipsum est Ens per se. et tamen est totum est substantia. Ergo etc.

3tio aliqui definiunt substantiam per id quod est radix substantiae sed contra est. Quia ignotum per ea quae aut magis ignotum exemplum magis ignorans Quid sit subsistentia quam solum nobis notum est ex relatione quid sit substantia.

4to Alij statuunt conceptum Quidditivum substantiae qui illum conceptum quodcumque durat substantia ceteris omnibus mutatis aut circumscriptis. Sed contra est. Quia non soli substantiae sed etiam conveniunt accidenti. Album enim vel est conceptus Quidditivus albi quo durante album durat ceteris omnibus mutatis aut circumscriptis

Sto D. Anna: ita decembr Lubstō ē id qđ intrō exhibit anna
rebō anna auto mirabiliter qđ ē anna matra Cadaverum Iudeorum
Sed anna ē. Za Deg ē anna Lubstō et tō n ē matra Cadaverum qđ
Deo, in sint. Za quia qđ ē in Deo Beatett.
Sto obij explant excepō Lubstō ita Bat Lius n exceptiua mihi ē
ē id qđ n in hō ret alteri ē tale qđ n deperdat tuto
Sed anna ē Za n ō ducant Lubstō, qua forma manet in Altari
Sacrō in Lubo de gendis abilis et in ō Lubstō. Ergo &c.
Reiecta altera Sanctiss nra ultra explicis dit.

Propō ima

Concepti quidam Lubstō qui hō c opposis accedat stat in Vulgari
hac dispō qđ Lubstia dit Eucharistie. Verū ex hi Euangelio
Intelligendi ut sicut Lubstantia ōb id qđ intendit ppter se a nob
fuit ex amara qui ex. elegit sua exopta. Ita ut vi acceptauit
de se formabilis ad nullū destinū sortis Eius positiuū ordines
quia mea ipsius et ultimo ultimate magis ad finem
Dei. Za allata accepti Lubstō qđ ob et semper ducit meliorē ē ob
ordinē ut pdict ex responsione illam de Superiori recte. Lubstia ē mea
Ante ut videtur patebit Pri Dom.
Sic deposita Lubstia malefactā dicitur sicut Sacrata qđ preparata
ad Euangelia et in Euangelia. Completa Lubstia ō quia hō
sunt de Lubstia ita rotā ut alteri, nec Lubstia in ordinē ad
finē n sit globalis qui ē Deg dogmatis opposui. Incepta Lubstia ē
pars esse ordinata ad totū ut Mala forma. Vera Lubstia.
Sto Incepta Lubstia alia malefactis de Corporum alia animalis de spiritu
Ato Lubstia malefactis alia ē virtuosi alia ē vitiosi Ato ob Lubstia dicitur
Lubstia ni amari et odiari. Anna Vocat Inducitur a Lubstia quia
ni Petry Ioannes Bucefaly. videt Lubstia apparet qua Z spes Lub
stia ē Colorum ouis indiscretus Lubstia apparet Corporis vis hui
ut dicit Z ail ut Lubstia semper mysterii indiscretus apparet vis
Petry Bucefai si cognoscitur corpus angelorum ata minus
discreta denominat anna Lubstia. Dom Z ad Lubstia

ni apparuit

rr̄ Cognitiōba magis d̄ mel nichisa. nitra-vando ꝑ spēs z colla
ōr̄ glarēū ꝑ fecte dnibus z nitrandū gang dn̄ tollcone ꝑple
via nr̄ ꝑfecta signillū Deang zda subtā.

Subtus Rāc subtā abstracta ꝑ nc. Vnirsa ex analoga
vespē Infernor! Vs vespe subtā Creat et Incrata ꝑfect
et nr̄ ꝑplēta Mala et malia Rr vode mōdo dyscurrendi ꝑ typo
discurbang de Ente, dn̄ ꝑ creang dn̄ rāc ꝑ ang abstract ta
abstractorū et Vnirsa ex analoga. Dde ex Deo ad ꝑ
nr̄ ad hoc de Ente. gred de subtā. Vide duarelli. Statuang Deo
vespe. Deorū nr̄ Jovem ex unicā, stas hzetnmodi de subtas
Dēs tor vespē Dei ꝑ Creatā rationespe subtā Mālā ꝑ
immalis set scepty subtā vniuorg.

Deformed et dnisti subtā ꝑfectā cumaeang et Abstractā grā
tā n̄ oēt ni operant subtā. dnm ē n̄ tūrve. subo. dde ꝑce-
tas ota ē Intellegenda. et subsita. n̄ cag mala abulae hō
sta. eta. et dē illa abstract unā ꝑ accidēs. vdo. ꝑdicamenū
nace. stia ex hocabyt. sita. n̄ bra. stravias intelage
vrū hoc nanoiam etagna. dclū rē ꝑ Intellig vdo. stratuang
sta n̄ substore-magis et minng. Intellige, vdo. mtensionem
seu Intensive, nec ex dnatōr ē magis hō ꝑ natrig ad
mettat tā subtā magis et minig, vdo. cathalogne. Dnge Patres
dī ēt creante. subtā ponga ꝑdebuat ꝑ dnā ad ꝑ. sta.
substore. stravia. hō, ex pr̄o ab hy etangor successiva.

Solvuntz Argta Contrard

Ad unū N dnō ꝑ ad vdā ꝑ ꝑ nimirū anum vndē Deo
nō intendang principalē ꝑplere, dnm ex mā et forma ꝑfectus ; ꝑfectus
Dei ꝑfectio tota intendat z intendēs ꝑ principal nec sta dē sed
neq ex ꝑfectū a mā et forma nec ꝑfectū ex parte nec
vertū aptaty vlr dispō. ex tur mā et forma ꝑfectio ꝑ
ꝑfectū ꝑfecto ꝑ etā ꝑfectio tertū ultimū ꝑfectū adeqz
hum ablyt ꝑfectior ꝑfectus, aut suppositū aut totum. dē ande mētli
gendū amare intendi ꝑfectior se.

Ad 2dum. Elementa ordinantur quidem ad mista non tamen forte sumpta et 2dum suas Entitates sed virtute hoc est 2dum virtutes suas neque 2litates amas quam sunt accidentia distincta et in quolibet mistu reperiuntur et Nam est 2a 2dum suas Entitates Elementa ordinantur ad mista sponerentque eadem in quolibet mistu darentur 5 formam substantiales ut manifestum est. Dum vero fere omnia Creata Entia sublunaria dicuntur ordinari ad finem Intelligendum est quod hanc ordinationem sit ab extrinseco non ab intrinseco, et ex sua natura. Nimirum Deus omnes tres Creatas sublunares ordinavit ad perficiendum finem ex bonitate sua. Ad Deum autem omnes Creatas substantias tantum sublunares quam Caelestes ordinans ultimate. solum tamquam ad finem unum non omnibus rebus tam substantialibus quam accidentalibus, tam materialibus quam spiritualibus, etiam tamquam ad finem particulare.

Ad 3tium. Ad Ans et probationem eius quo ad ulteriorem probationem dico Accidens non ordinari quidem ex inerrio suo scepta ad aliud ad dictum ante distinctum ut bene probat ratio ordinari tamen ex 2dario scepta ad substantias ante dictas. de quo plura infra.

Punctum 2dum

De Subsistentia

Paritis gratia Nunc hoc dividetur in 3 Paragrafos. Ex amo 2uarum quid sit in re subsistentia etiam effectum forte ~~[illegible]~~ positum in 2do Quae est causa illius et accidens. in 3tio an natura

Omnibus possit spoliari omnibus

§ I

Subsistentia est ne aliquod Ens rle positivum distinctum rle simpliciter vel modaliter a natura substantiali.

Videtur amo subsistentia non esse Ens rle sed rationis distinctum solum per rationem a natura quam subsistentia dicta tamen per rationem distinguitur a natura dicta. Ergo etiam

ata subsi

ata subsistentia hoc modo distinguitur a Creata.

2do Videtur subsistentia non esse Ens rte positi: sed negati: hoc est consistere in negatione Unionis tam actus per quam non unius actu alteri supposito, quam Unionis aptitudinalis per quam natura non exigat Uniri alteri supposito. Ergo Termini Entitatis continue non est positiva Entitas ut ubicumque in, per hyc. ubi puncta Ternatiua negauimus, sed consistit in negatione ulterioris extensionis Ergo etiam subsistentia quae est Termini natura non est positiva Entitas, sed consistit in negatione.

3tio Videtur subsistentia non esse Ens rte positiva distinctum rte a natura substantiali Ergo natura est apta per se subsistere Ergo per se subsistit etiam per aliquid distinctum rte, alias non per se sed per aliquid distinctum rte subsisteret. Probatur sequela quod aliquid subsistentiae positiuum in hoc non fuisset curatum a Verbo dicit enim S. Damascenus. Ergo non fuit assumptum a Verbo curatum non fuit. Probatur sequela quod Christus Dominus non esset nobiscum Uni voce homo. Ergo in esse hominis constitueres per duas personas quae personam creatam conuenit solum Analogice. Probatur sequela naturam humanam in Christo pati violentiam et passuram tota Eternitate a parte post dicitur deerit ipsi positiua subsistentia ultima perfectio ad quam habet naturam inclinationem. Probatur non assumpsisset Verbum quia positiua subsistentia huius substantiae dicitur non assumpsit subsistentiam humanam. Sed istud sequela sit absurdum et negandum Ergo: et id ex quo illa formatur.

4to Videtur Ens subsistentia non esse Ens rte substantiale. Ergo omnis substantia vel natura vel forma, vel compositum, sed neutrum est ex his subsistentia. Ergo non est substantia

5to Subsistentia esse Entitatem rationis. Probatur perfectior est subsistentia quam existentia, sed existentia est Entitas rata Ergo et subsistentia. Probatur Albedo et nigredo sunt Entia rata Ergo et subsistentia. Probatur subsistentia duae sunt Entia rata Ergo et Creata. Probatur modus non potest suppleri a Deo cum sit quidam imperfectum, sed subsistentia potest suppleri a Deo siquidem de facto subsistentia natura assumpta a Verbo supplevit subsistentiam. Inuenitur Verbi Ens subsistentia non est Entitas modalis sed rata.

Respondetur

Ante Resolucõe ꝓpositꝰ difficultꝰ excꝑtandꝰ ꝑ Verꝫ hꝰ Vocatꝰ, et Substa
Suppositꝫ Persona, Hypostasis.
Substa dicat̃ gd̃ cuiꝰ Verꝫ. et hoc id gd̃ Verꝫ ẽ dicꝫ subsi
stere vel stare existẽ sꝫ ꝓ sustentatõe ei⁹ ẽ dicꝫ subsistere
re gubernare ꝑ substa. Sto dicat̃ existẽ a motu ebꝫ de
ce qui ꝓprie ẽ abrumpi et qui habitudo motꝰ. dto. dicat̃ ꝓpriatꝰ
hoc modo conuenit ꝓ se exclusiue ꝫ habitudo. Sto dicat̃ id gd̃
ꝓ fundato ẽ cui⁹ ꝓ rõe qꝫ supponat. Stato hoc, dicat̃ ꝓpriꝫ
columna subsistit. Sto. apprie dicat̃ hoc modo dicat̃ gd̃ fundatꝰ
stole ꝓpriatꝰ ad ultimꝫ. Verꝫ nãq̃ habitꝰ gloriꝫ hꝰ ꝓpla
tꝰ huc. ipleta huc spiritꝰ huc plantꝰ, Juxta hanc sta
tionẽ substa videtur dicꝫ gd̃ ꝓ se. ac supponibilꝰ ꝓ
nalis et hypostatꝰ. vi substa verꝫ et ꝓplet nãq̃ ꝓplꝰ
hoc ẽ tale qd̃ ñ possit ee pars alterꝫ ut hoc equꝫ ꝓpla
Suppositalitas. a vo verꝫ et ꝓplet nãq̃ habitꝰ ẽ ꝓpla
tale hoc ẽ qd̃ natꝫ ẽ ee pars alterꝫ habitꝰ gloriꝫ ꝓpla
tunc vox nõe gr̃ae substa dicꝫ et verꝫ. hoc ee separata di
cat̃ substans. Deinde di substa verꝫ et ꝓplet nãq̃ substa ꝓpla
rnale gdus ẽ hoc singulꝫ dno. Vocꝫ ꝫ trine deponentalitas hoc
et personalitas. Substa nãq̃ ꝓplet rnale etc Vnicuiq̃
Cuius ordis dicꝫ suppositalitas tm.
Suppositꝫ. ꝓprie, accꝑtꝰ dicat̃ id gd̃ ꝑ se stat̃ ee nãq̃ ꝓpla
tꝰ alterꝫ et substans.
Persona. ẽ dicat̃ id gd̃ per se stat̃ ee nãq̃ ꝓplꝰ Intellectus et hab
ens
Hypostasis Vox grꝫa, nunc ee rnis dicꝫ ꝫ ꝓpe et ꝓ
pria nãq̃. Deinde dicat̃ id gd̃ supponit Lt persona seu
suppoꝫ ee nãq̃ substa Individua, et substans. Hypostasis au
tẽ ee dicꝫ ꝓprietas Intellectꝰ habita seu nãq̃ substa. Qui sumptꝰ
nõe Hypostasis Intellectꝰ habita dicꝫ. Ex hoc plus dicat̃ qm humanitas, hoc
Ceptus. ex substa dicꝫ. Ex hoc plus dicat̃ qm humanitas, hoc
um ẽ per se humanitas abstracta etc. Deinde dicat̃ Pulsa
Verbo assumptꝰ ee nõe ꝫ hoc ẽ nãq̃ substa Ex. apparet hab
Hab

1. Vtra dari de qua ut pposita dispositas nobiscum sit

Propoō ma

Subsista q̄ aliquo nam substiā sunt gte. n̄ē stm̄ ista ex modo vno
ēsse ad, a nāā, non sit sit m̄ moris negatiū supadditū nam
sing. ē totū denominat̄ ab ea, q̄ ligat hoc ē accidentiū
ista a nāa, sed ē totū vbi pars, substiā modalis, sed
addita nāi, ista. ab eadē nāe cognite. Vtra omīs Phi cath:
Dico Catholi: Cā antiqui Arthuriā Phi substa sunt ignota
et n̄ ex vna nāali, sed ex reuelne dnāe minotuā.
Prima pars ꝓnīs gnīs ē vtra Durandi: docentis substiā ee
nihil aliud ē, nisi ipsa, nāa in Vsubsistēa ex modo suo ꝓpriā
stm̄ distare, hoc ē vnā diuersam sceptuā ab ea cadē nāa subsistat
Pbr. Cā Verbū diuīn ass̄ ista stmodo ꝓpriā, nāe substiā, ab ea
pria nāa habeā ab assumpta ab ea finalite Pr. nāe cognite
et m̄ Intellm̄ substa ab assumpta. nam ꝓpriū assumit
Phyce et aliud n̄ accepte ab assumpta ꝓpriū Intellm̄ in vn
ista vnitatis, ꝓpriū substare. Secundo ꝓ Verbū n̄ solum
nam̄ hnāe assumpserit sed et pnāam, Dotes cōis et ānis apte
ret vnum n̄ ꝓ assumi vna altera, nam assumptio ē vnio duorum.
Vnio aut̄ n̄ ꝓ ret identitas ibi, q̄ pterei una ab altera, ꝓin
dere, sicut ꝓ precindere substiam, sed ista ē vtra fides? Pr. et
id ex qua ista formam.
Ad ꝓmīs gnīs ē vtra Scotti: Rā ē: Cā ꝓpriū substare hnā nam
subsistēa, ni negne aptitudinalis Vnionis ad aliqd extrinsecū, pars ēē
negaā vnata. Secundo: ē negaā aptitudinis ad vnionē. Nam
Vno ꝓ recipiā nāa, Vsubsistēa ex negatiū aptitudinis ad vnionē nāe
ad aliqm substiā ꝓpriam, ex qua vnio ē aptitudo. Aliqm ex
negatiū ꝓpriū substare. ex qua vnio ē assumpta
a Verbo ꝓpriū substare. Ad sint assumpta.
Negatiua existentiā negne ꝓpriam actuā ad aliā substa. Cā negs
ꝓ. Concilia Ecclīa determinarunt stm̄. vtra Ista ē catha

manã hnãr. in Xpõ Vnitã Verbo nõ hñe negacõm vnionis actualis et aptitudinalis cum Verbo quã Determinãdo Ill. Patrum in Concilijs fuisset digna vitio quærtio quã nõ fuit tuto affirmare Nestorij asserentes manã humanã in Xpõ cõ Vnitã Verbo operationem negare aptitudinalem vnionis nisi manã assumpta in Verbo.

Sta Pars pbr. Cã nulla apparet accepta quã gustent, negatio, exclusa sitiuer o suppositi. 53 Verbũ assumpsit manã humanã cum oibus naturalibus, aptitudinalibus atq accidentalibus Xpi ita quampot stãtibus quã assumpsit cõ manã, quã tali secluso toto quã subsistit et Verbum assumit illam, affectam, aptitudinalibus accidentibus.

Sta pars. Cã subsistẽs et Entia pmixta nãõ. Cã subsistẽs et ens nãõ plurimi. ut ordo realis, quo caret nã cã aliud nisi ens habẽs Entitatem quã negatio nã quã affirmare subtrahat. Cum non sit habẽs effectũ ino cui sit Contrarium illi. Nec maledicere, quã ne quã Entitatis nihil hñe nec quo, et sit negatio subtrahẽs hñe nãõ nisi pmixtum quod neque ipsa essentia humana hñe nec maledictus exigens Entitatem quã cõ hñe.

Sta Pars. Cã subsistẽs et Entia subtrahẽs seu subsistẽs quã. Cã ens nõ subsistẽs et subsistens coalescat unũ quã ens quã supponitẽ Xpi subsistẽs cã subsistẽs, ens nõ cõ subsistẽs et accidens nõ fit unum quã ens realiter accidens. Cã quã nõ nihil nõ nihil multiplicabile subsistens et Entia modalia sunt ens nõ nihil subsistens et Entia nata dignosci, non dignoscere, et subsistens servata quã modalis, multiplicabile cã subsistẽs Cã ut subsistens tingãt Entitate vnita unitas debet adimitti nouã aliqua Entitate unitas distincta abilla et abunione. pmixtã nõ cãut nulla necessaria genuina dignosci subsistens et multiplicabile Entes. Et habitus cã quã subsistens hñe modis determinat nec ens subsistẽs cã ens quã subsistens. Cæ dictũ.

Obiectum subsistens cõ distans indiuisibile nãõ cã unitas Obiectũ Dni hñe sua identitas indiuisibilitate cã ens quã unitas subsistens. Obiectũ subsistens nõ cõ quã subsistẽs cãstans. cæ quæ

tum 2a huius Chri Dni fuit assumpta a Verbo cum sua eiusta
et tn fuit assumpta cum sua subsista.

Colligitur subsista n ee aone qua substa placatur humanitate
bilis seu indepnter ab alio supposito in rne. Terni 2a subsi
stea e ostr Terng Ers dt se hre ex pte naa qua e Terng
aonis et n ex pte aonis qua e ostr Via ad Ternum.

Quaeres 1mo Quid sit definitive substa et qm effectu forte pstet.
ad hoc sit.

Propoo 2da

Subsistea definitive e ultimus Terng subsistlis et cplementum subsistle
naa subsistlis, effectus tn illius forlis prorsus ignoras ab eius Phis.

Ama Pars pbr ex Misterio Incarnationis. Ideo en Neqz subsista
Creata in naa hna Chri 2a illa hna naa Terns et cplis ulti
mo pr subsistea Verbi Ers a parte 2a subsista Creata. Siquidem
in Locum ipsius successit id qd Terns et cplet naam hnam e
ultimum cplementum et Terng naa qua sine illa eet imperfecta
et incpleta. Hinc n inepte diceres si affirmares substa
ideo vocari qd naa subsistli adveniens veluti dicat eidem.
Subsiste iam in eo tuo subsistli: siquidem tibi pr me iam Ter
ng et ultimum cplementum subsistle allatum e.

2da pars Naa e. 2a subsista nobis solum pr fide innotuit. Va
de sicut ipsa eiusta n potuit cognosci naali lumine, sta
nec effectus forlis qui distgr ab ipsa. Solum Ers tenes ab
oibus qd subsistea sit quaedam pfeo subsistlis ornans ultimum
naam ex hoc posuo effectu subsista seqz alius neque scet repu
gnaa ex naa rei cum glibet alia subsista pria 2 aliena
2a eo ipso qd sit naa cpleta pr una subsistam repugnat ex
naa rei eandem cpleri pr aliam subsistaa. Una en illarum sub
sistearum eet superflua in naa.

Quaeres 2do An subsista sit forma? Rn n ee formam

propriedictam alias clarius naturam, quia formam substantialem in una natura participat tamen subsistentia unius formae sed in propria nec in omni vigore. Et modi alij habent se per modum formae Ergo et subsistentia. Et complet et perficit naturam. Quod est proprium formae. Hic quam inferri dicit quod subsistentia sit pars componens formaliter suppositum sive formam vel ad

componit totum hoc manum

Quaeres 3tio An subsistentia sit de essentia hominis. Respondeo sub distinctione. Si hoc sumas pro natura humana per se non est subsistentia de essentia hominis. Si vero hoc accipias pro natura humana ut subsistente seu pro supposito est de essentia hominis. Sicut et albedo est de essentia albi ut album est. Ergo ad quaesitum pro Respondeo simpliciter neque. Quia essentia humana sequitur idem quod natura. Iam autem verbum dicitur assumpsisse humanam naturam seu totam essentiam hominis et non assumpsisse subsistentiam.

Quaeres 4to In quo recipis subsistentia. Respondeo in natura inquam in subiecto sustentatur. Ratio est quia omnis proprietas recipis in sua essentia seu natura. Sed subsistentia est proprietas complens naturam substantialem Ergo in natura recipis. Tandem inferri dicitur quod etiamsi natura ipsa creaturae non tamen subsistentia dicitur creari.

Quaeres 5to An non solum composita humana sed etiam alia Spiritualia Intellectiva Spiritualia quia sunt Angeli imo etiam alia tota quae cumque sive simplicia sive composita ab pare naturalia habent subsistentiam distantem ut a sua natura substantiali. Respondeo affirmative. Ratio a pari ex composito humano, quod habet subsistentiam ut est de fide. Quod est Ergo etiam de aliis totis substantialibus tenendum est cum non sit in ista ulla ratio quae nobis persuadeat aliter discurrendum esse de aliis totis substantialibus ac discurrimus de toto humano et Praesertim. Quia verbum potuit etiam assumere aliam naturam propter humanam ut Paulus testatur dicit Non Angelos sed semen Abraham apprehendit.

Quaeres 6to Quando subsistentia importat in secreto substantiali. quod est suppositum in recto ne an in obliquo. Respondeo subsistentiam eo id quod in secreto substantiali hoc suppositum. Iuxta propriam et naturalem sermonem petis scilicet in Recto. Ratio est quia nos subsistentia

aquinum

agnouimus ex misterio Incarnationis. Ibi autem in composito illi ineffabili subsistentia divina velut in Recto, natura vero utraque in obliquo.

Soluuntur Argumenta Contrariae Sententiae.

Ad 1mum concesso Antecedente Nego Consequentiam. Disparitas quia inter naturam divinam et subsistentiam nullum signum distinctionis realis reperitur sicut inter naturam creatam et subsistentiam, nempe datur signum distinctionis realis quod est separabilitas realis. Docet enim nos fides subsistentia naturae humanae non esse assumptam a Verbo licet sit assumpta natura humana.

Ad 2dum. Transeat Antecedens Nego Disparitatem. Sufficienter Terminus Entis saluatur parte ultima et negatione ulterioris extensionis. Sed de utroque ambo haec inferunt se, ubicumque enim est negatio ulterioris extensionis alicuius Entis, ibi est et Terminus Entis. Et ubi est Terminus Entis ibi est negatio ulterioris extensionis. Iam autem negatio unionis ad aliud. Itemque negatio immediata alterius tamquam imperfectioris disparatae sunt subsistentia non inferunt se ita. Nam de facto natura habet suam subsistentiam, et tamen ibi non habet negatio unionis vel negatio aptitudinis ad uniri, Non item habet negatio immediata alteri tamquam perfectioris sicut unius formae et est apta eidem uniri. Inexistit item composito tamquam perfectioris. Cum ergo dabilis sit subsistentia ubi non habet negationes praedictas manifestum est subsistentiam non consistere in ipsis negationibus.

Ad 3tium. Argumenta contra distinctionem realem subsistentiae a natura non concurrunt. Non amplius. Cuius disparitas Antecedens. Natura est apta per se subsistere radicaliter. C. in quo sensu subsistere idem est ac existere per se. Est apta per se subsistere formaliter. Sic enim non subsistit per se sed per subsistentiam distantem a parte rei. Non 2dum. Cuius Nego Consequentiam. Verbum enim divinum assumpsit totam naturam humanam effectam. Subsistentia in ratione naturae, curauit quae sola assumi potuit et debuit curari ut pote id in quo praecipue consistit homo. Non curauit autem subsistentiam quae dum non assumpsit

subto ex quo apparet illas ee Entes ratas. Simile aut fundam
ni hz p subsistia. qd sit Entas rata. 3tij Dis: Ans. Modus
quo ad rnes quae involuunt imperfnem aliqn n pt suppleri
a Deo C. Modus quo ad illas etiam rnes quae n involuunt im
perfnem n pt suppleri a Deo & simlr dist: nor. Sed subsista pt
suppleri a Deo quo ad rnes ~~inv~~ involuentes imperfnem qlis e
essentia affixio modi ad modificatum dependeaq ab illo & nor.
Deus enim n pt illi vel creatae essentiae affixi dependeaq ab illa. Sed
subsistia pt suppleri a Deo solum quo ad illas rnes quae n involu
unt illam imperfnem, nempe quo ad terminare et complere naam
substlem ut sit tanqm hoc aliqd C. nor et & consequa.

§ II

Quae nam e Caa subsista et quotuplex in toto quolibet reperitur

Videtur 2mo Caam subsistam ee agens extrinsecum illud qd producit naam sub
stalem. P.2. Agens extrinsecum productivum naa dat illi ee Ens et subsi
stam Pbr consequa. Quidat ee dat ex consequa ad ee ut vulgo axioma
subsistia aut e qd consequens ad ee substa. Ergo P.2. Qd producit
formam substlem naalem vz formam equi producit etiam eius dependen
deam a subto et qd producit formam accidentalem vz albedinem producit
eam cum in hanc rem, nec pt dici qd forma producat dependen
deam aut inhaerentiam Ergo etiam qd producit naam illud produ
cit et subsistam. P.2 Naa ante subsistam n pt qd pr agere
Ergo nec ipsam subsistam. Pbr Ans naa ut aliqd agat dt ee
subsistens 2a lt axioma actiones sunt suppositorum Ergo de
2do Videtur Inglibet composito subsistam implicitam dari
tamen. P.2 in Chro fuit unita simplicissima Entas
subsistens, qua subsistebat aa et corpus et unio Ergo idem
dicendum de aliis compositis. P.2 n das nec dabilis e etc

dnitus complex. Unio partialis materiae et formae in composito physico
Ens neque complex partialis subsistens. Tertio quia talis non ope-
rat hic. unum totius Ens nec materia nec forma cum sint partes
compositi possunt. Sub sistere propria subsistentia vi cuius habent unum totius
Tertio formae materiales substantiales dependent a materia ut a subiecto sustan-
tante Ens apparet quod careant propriis subsistentiis. Quia de ratione subsi-
stentiae est reddere naturam independenter ab alio sustentante. Tertio substantia
Unio modalis substantialis in composito non habet propriam subsistentiam distinctam,
Quia subsistentia est terminus naturae modi vero non sunt naturae. Deinde si unio mi-
nor materiae et formae haberet subsistentiam indicte assumeretur a Verbo sed Ver-
bum eam indicte non assumpsit. Quia illa in triduo mortis dimittit quod
autem semel assumpsit Verbum nunquam dimisit ut Valentiniana Tertio

Respondetur

Duo in praesenti puncto sunt resolvenda de anima

Propositio 1ma

Probabile est. Quod causa efficiens indicta subsistentia non sit agens extrinsecus illud,
quod producit naturam sed ipsa natura producit subsistentiam per emanationem
physicam. Probatur. Quia analogice quod ipsa natura existens producat
suum intrinsecum complementum et perfectionem, quam quod producat ab agente
extrinseco. Unde ut patet a posteriori natura una quaeque natura producit
suas proprietates et perfectiones ut aqua frigus, ignis calorem, sol ducem
materiae Entitatem. Sed subsistentia est complementum ac proprietas et perfectio
naturae ut certum apud omnes Ens producit a natura non ab agente extrinseco
Hinc natura substantialis prius natura existit quam sit subsistens aliquo
productiva vel ad terminum perfecte adeptam et existentiam ad. Ex
qua deinde in signum naturae posteriori emanative procedit subsistentia
Ante Resolutionem 2dae partis Quaestionis propositae suppono totum ali-
ud esse simplex quod non constat ex partibus essentialiter ad se ordinatis
hoc est ex potentia et actu physico ut Angelus aliud compositum. Quod
complex est. Unum esse quod coalescit per unionem ex potentia et actu
physico hoc est ex materia et forma. Aliud integrale quod consti-
tutus ex partibus Entitatis integrantibus illud. Talis est aqua Lignum
de utroque

de utroq; ut decimas &c

Propoõ zda.

Ens reale dr aliq̃ una ttã substãa vegetabilis ñ totaliꝫ Physicabile hoc ẽ ñ ens reale habili ꝑ habile ẽ. plures dari substãas partiales ꝙrũ vnã ꝑ aliã formã substãlẽ. Prima ꝓbatur. Ens quoddã vnũ totale substãa. adhuc. una pars a me negatur ꝑ. substãa cũ tegs nãm Eẽ vegetabile ẽ ens reale. Item substãa ens plac. Deinde. ens vnũ nãe vegetabile substãa ꝓplures hꝰ ꝙ vnã poet fieri ad ꝑfectũ fieri ñ poterũ.

Zda Pars ꝓbr. Ens reale dr aliq̃ plures substãs ubi dñr dari plures ens totale substãa tegndo reale. nam tegs substãa nam hoc ẽ substãa. dñr ens reale vegetabile. habile dari plures substãs aeque. nãm formã et vnã. Eẽ etiã dñr dari plures substãs partiales ens reale vegetabile ꝓ tãq̃ ponit. nã pe nãm formã et plures. Cũ dicit una substãa eaq̃ ꝓportionabilis habitus ad vegetationẽ &c. nec dicit. nisi esset nãm. Ita et plures substãs eaq̃ ꝓportionabiles ut pote. pomeũ et ꝑsicum suas &c. Ad Zdã Ens vegetabile substãa ẽ tegs nãm vegetabile Eẽ dñr vna diuersas substãas ꝑtiales. Ad probat. substãa. tegs nãm substãa ut pote ꝑ pomeũ et alig etiã diuersa substãa. etiã substãa ẽ diuersa. diuersarũ substãarũ diuersã ens ꝑtiale ut patet. Inducõe. Eẽ ens vegetabile ꝓprie gud. substãa diuersa nãm &c. ꝓpe dat hꝰ diuersas substãas. Ad 2ã Ens tegs vegetabile substãa ens nãm substãa formã nãm vnã Eẽ tegs vnã ẽ una substãa. Ad tertiã. Ad ens Reale ad vnã. posse regenerari ꝑ substãa ẽ nãm ad hoc vnũ sed ꝓprie. nãm de ꝓpe tegnã substãa ens nãm substãa ñ ꝑ substãa formã. nec ꝙ substãa ens vnum ut pote. de fructu sed ꝓprie. Ad &c. Ens ꝓpe dicit gd ñ ꝓprie. nãm ut forma. hant unam substãa ens nãm ꝓpe tegnã ens nãm dispar. nam hoc admitto

multi ghcarent sine necessitate miracula. Vigaurum tonet destru
ereñ subsistã mãã et formru. Dñs aũt ꝑmanen mãã ꝑduerunt nũ gbgtur
ꝑmanentes subsistãt

Deinde. ꝑgruẽ ẽ ut sint mãa et forma tmpr. de ꝑmanentes tam esse
gñ intra ꝑportẽ ꝛt subsistã quã ad ẽ actuũ de bitum. ita etiã sint
ꝑmanentes subsistãs sibi ꝛrrogatas et ꝑportionatas.

Ad 1mũ Rñdt subsistã nũ gñr ẽstes ꝑpiti aiarũ ẽ nũr
se mdte. an ꝛrrabgne mediante. anitiũ modo! Q gñr ẽstes
ꝑpiti hoc ẽ mãa et formarũ hre subsistas nũ se unitas
medio modo Vnitiuo. Qã subsistã partiales in ꝑpito intituntgnã
totale et adãqtã vi cuiꝰ denoms ꝑpitus subsistãt adãqtã in
differentes ex se perseuerantes, separatã ea ꝑte ut patet tm.
subiũ mãa ãnã et ad. dẽt Qz Vnio ꝛrabgr ẽtiã subsistã
tnũ in dissert huiꝰ. Ideaut Vnitiuũ aliud nõ dt admittẽs ꝑter
subsistã Vnionis in ꝑpito subsistã. Ide. gr ẽ tu ꝑcensat,
Vniendas subsistas et adhuc subsistãt mãa et formalis.

Ad 2dũ. Dñs nam nõ subsistã vere ẽ creatura ꝑmaãs
et diuisibilis, an ꝑpitus et nõdiuisibilis. Q aũt ẽ vere
creatura subsistã ex mãa et diuisibili aligne ꝑpitu et in
diuisibili. Qã subsistã ꝑcedit ex emanatione a tua nãa Spũs,
nãa ẽ corporea. etiã alia ex qua corporea et diuisibili. humana
ꝑpitus etiã subsistã. ex qua ꝑpitus et indiuisibilis.

Ad 3tiũ dñdtur nõr ꝑtes integrales duas partiales
subsistãs ad hoc. dr. **Propõ 3tia**

Totũ in toto integrali nõ ꝑtes integrales subsistãt partiales
tales. Obꝛ. Qz la gamba de corpore hmo desta. e pars
subsistãs corporea in oculo, desta. gb, cerebro, in manibus
cerebro. Ergo etiã desta integrales de ea subsistãt gbus
Corporeis. Vt oculi cordiale. ꝑtes Ideogr. Qz una eadẽ
subsistãa integrales nõ ꝑt ꝑtes de subsistãr tinuũ
in unde.

in corde in oculo cerebro &c. Quia hec substantia sit in diuersis locis subsistentia autem simplex. Integraliter non potest esse in diuersis locis simul alias haberet modum existendi proprium rei spiritualis qui modus sine fundamento non est tribuendus alicui Entati.
Probatur 2do Quia si simplex integraliter esset substantia rei corporeae seque quod ad destructionem unius partis corporeae. Vt unius guttae oceani deberet perire tota subsistentia oceani, et alia de nouo produci. Quia subsistentia cum sit modus affigens unicuique parti quam complet perit ut eadem sequitur aut admissa multiplicatur sine necessitate subsistentia. Porro hec partiales subsistentiae quae complent partes integrales unionis inter se ita sicut unionis partes unionis materialis in fine tamen cum omnino modum existendi tribuimus subsistentiae integrali compositae modo existendi unionis materialis. Unde etiam sicut destructa partialiter unione hac vt quam uniebat pedem reliquo corpori non pereunt aliae partes unionis. Ita sublata parte subsistentiae unione destructa partis subsistentiae non pereunt reliquae partes subsistentiae. Et sicut partes unionis integrales dependent esse unaquaque a sua parte, a se aut mutuo non dependent esse quo ad existentiam. Ita partes subsistentiae solum dependent esse a partibus substantiae quas complent, a se aut non dependent esse mutuo, partes unius partis subsistentiae cum sua parte substantiae quam complet manere sine altera.
Quaeres 4to. Est ne possibilis subsistentia unica et simplex in composito physico quam indiuisibiliter stat natura tota hoc est materia forma et unione. Ita fruere. Quia in hoc nulla apparet implicantia.

Soluuntur Argta Contraria Sentia

Ad 1mum fundamentis quibus opinio negans naturam communem rei pro subsistentia utitur ita occurrendum est. Amicus Dr Scotus. Probatio explanda. Quidam distinguunt. Quidam esse dat vel proxime vel remote ac radicaliter Scotus ad esse, dando nimirum naturam connaturaliter

debito N. Ans. similiter dicto consequente N. consequentia. Ad 1. N. Ans. ad
unionem nam dico subsistentia non esse Personam naturam, quia naturam sumus
Aristotelice, alioquin non daretur in Angelis. Sed solum est Personam naturam
late sumptam, quia hoc idem est atque subsistentia. At vero modi subsistentes
sunt subsistentia. 2da probatur N. nove. Verbum enim in ea te assumpsit
Unionem humanam axioma illud Theologicum Quod semel assumpsit nunquam
dimisit. Intelligendum est ut Verbum divinum nunquam dimiserit per se
quod semel assumpsit per accidens tamen plura dimisit ut patet in partibus
Materiae quae ex actione caloris nativi amittebant unionem cum anima rationali
ex qua amissione sequebatur per accidens dimissio a Verbo. Hic etiam ita
quod in triduo mortis in quo ex separatione animae a corpore desinit esse
Unio et consequenter sequitur esse eius dimissio a Verbo per accidens tamen.
Ad 3. Negando consequentiam. nam de ratione subsistentiae non est reddere subsi
stens independens sed solum incommunicabile alteri Personae in ratione Per
sonae, quod praestaret subsistentia posita in forma subsistentiae materiali.

§ III

An natura substantialis possit naturaliter existere sine subsistentia? et an una natura possit terminari pluribus subsistentiis?

Videtur primo naturam substantialem non posse etiam divinitus conservari sine subsistentia, P.Q.
Implicat naturam conservari absque suo Termino Intrinseco. Quod specialiter
ostendis in subsistentia nam natura neque existeret in se siquidem careret
propria subsistentia neque in alio quia careret aliena. P.Q. subsistentia sine
subsistentia et existeret per se ut supponis et non existeret per se
quia non esset subsistens. Ergo implicat subsistentiam conservari sine omni
subsistentia. P.Q. subsistentia creata non potest existere absque omni actione
Ergo et absque omni subsistentia.
2do Videtur unam naturam non posse etiam divinitus terminari pluribus subsi
stentiis. P.Q. Una natura non potest existere per plures existentias Ergo
nec potest terminari per plures subsistentias. P.Q. Una ubicatio

n̄ p̄ ꝓ̄ pcuere ꝓ plurib⁹ ; nec unq̄ dr̄ pp̄ qū ꝑ̄ ꝓ̄ ꝓ̄ ꝓ

Per illa Jam ergo Ens n̄ p̄t stando ex parte supponentis q̄ veniens
in subsistā creatā ut a proprio effectu Vt apparet, q̄ subsistā d̄ni
p̄cipit effectum oppositi. Per illud. Ea in quib⁹ n̄ q̄
munt a subsistā ergo, manentes deducunt posturam, ponentis
in supposito loco, ab aby nam subsistā ē Cum tenet ergo
subsistā. ita et alia in quib⁹ ponens ē ergo. sine alia nulla ope
vñ extrinsecā. hoc ē in subsistā ergo nam subsistā quam a-
subsistā. Qua tenet subsistā dna n̄ ex parte operatiū ad extra
sed actiones ad extra. dñs procedunt ab opposito dna quā rela-
ē vñ agendi ad extra. Ita a positio subsistā creata n̄ ex parte
operatiū Vide

Ad Jam Ponis pbr. Ea recepta ē apud Phm illud actiones
actiones ex supposito ergo. ad n̄ posse vi jam ad unam
inedie affectū q̄ subsistā ut p̄cipit effectum oppositi
salem ab in forti, q̄ subsistā ut dicta negata nam ab alia
ut nam posset operari. Ens in ita intelligendo ē. Quare tabri
ita ut dicit ad nam ē ne negata. ad agendū. Ea ad negata
p se ē ab. ergo subsistā nam n̄ agere nec. patere ex illa
ut apparuit in oppe. Ad aut de subsistā ad ens ad
fundū. subsistā ex ratione q̄ ne negari ad ē agentis sum pti
mater ptng ens existens n̄ vo ad ē agentis sum pti forte
ptng ē agens et subsistā agentis. Intelligendo Vi. ē Ad subsistā
ut dicit nam p accidens tm negata. ē nam ad agendū. Ea ē
dna p accidens illa ē negata, quia subsistā dna modis se
uenaret q̄a ad hoc agere n̄ patere. Quapter ne ut
in hora ergo accidens, dare aut nam subsistā q̄a nis
tolleret subsistā dumodo m̄ ita seruaret ad hoc agere pa-
tere. Ens subsistā p accidens ne ut ergo nam ad agendū
sicut ens p accidens ne ut ponitur nugatorie ad ē q̄d
agendū. Dicet m̄ deus subsistā n̄ actiones p se
negata ad ergo aliq̄ Vi. item subsistā in creatis.
Respondeo. vi n̄ esse actiones negata ad agendū ita q̄ ac

cū vi huius actiuas ḡnita ac hanc tā. Cum q̄ uam Ens ḡnale
grad⁹ nāe et q̄ magdta actiuas habitas, ad ḡnē huius
2ª nāe tunc ni Ipoliaret subsistē existeret m̄ de negue
ḡtens n̄ existeret m̄ alia Stabiat forma. Maiala collocata dnitz
extra. maar existeret m̄ de negue hoc é n̄ m̄ aliqua maar
2di stegta Dist: legtam existeret g se. et n̄ existeret g se m̄ eo
de sensu N hoc em applicat, existeret g se em existeret
g se. Ediuerso sensu C. legte. et N negm. Nempe nāe subsis-
spolata. subsistēa. existeret g se. negatiu; n̄ existeret g se. —
stat idē gt hre. existē subsistēs; n̄ existeret nūt g se. et gratia
g se existere stat idē gt ee subsistens. seu ee formale ac
spletū ultimo complementū ad hoc em requisit subsistē. Stās stegti
C. sensu N negm Subp: d. Ea subsistē cū sit creatura n̄ g̃n
de pendere. a Deo tale aūt dependere é actiue, atqz subsistēa mag
dependet a subiecta. g̃ne creatura. a Deo, a gnde g̃ dnitz existere
sine subsistē.
Ad 2dum dmi stegti C. andte N negm subp: é Id existē n̄ dicit
actū rei a deo subsistēs, sz dicit ritū actū rei, explicat
Qr gt existed m̄ cadē num sint diuersa, quā em n̄ idē m̄ deo
sibi, n̄ idem inter se. Ad 2dum stegtū dno Deo quā ex nāa
hr Vnū Formū modū n̄ habile pendeat actū n̄ g̃ hre.
plures etiā dnitz, alias Vendens, Emens ipsis. Et hoc proba re-
linq, Vbiqe, Scepty, ao, Rei tā ignitem ex una nāa hr Formū
Omale g̃ habile n̄ pendeat actū g̃ plures hre dnitz et talis
é subsa. quidem g̃ertim rata ac grade plurēs g̃ tempus
subsistēs.
Ad 3tium.

Tractatum Primum

De Accidente ut sic et de speciebus eius aliquibus, ut de situ de Qualitate et Habitu

Aliqd Quidditū hoc Nunc: expedies nullū ex. veris momenti. Ali-
cuius utilis modo.
Quæres Quid ut de hoc accidens ut sic ponis in toto?

clypei, galleæ, sed ab eorum figuris. Ea ad hoc ut aliquis sit Vestitus galeatus, clypeatus, parum refert, an substantia, vestis, aut galleæ, sit aurum vel ferrum, totum negotium consistit in eo quod vestis habeat certam figuram.

CONTROVERSIA VLTIMA

DE DEO ET ANGELIS

Siquidem Methaphysicam ut in Prolegominis dictum est ab Aristotele tum ab aliis denominas Theologia eo quod ad illam pertineat agere de Deo intra sphæram naturalis discursus. Ideo explicatis difficultatibus Methaphysicæ de rebus Creatis et sensibilibus. In fine contemplationis nostræ Methaphysicæ obiectum erit ultimus finis omnium rerum Deus. Addita in super brevi tractatiuncula de nobilissima specie Entis Creati hoc est de Intelligentiis seu Angelis

Punctum 1mum

Existentia Dei est ne demonstrabilis Lumine naturali?

Videtur quod non. Ea omnis demonstratio vel est a priori per causam vel a posteriori per effectum, sed existentia Dei non potest demonstrari per causam. Ea Deus nulla habet sui causam non enim potest demonstrari per effectum. Probatur dicitur contingentes. Iam vero ex effectu contingenti non inferes causam nostram. Probatur ex effectu contingenter existente. Solum disiunctive causa demonstras existere vel extitisse non autem demonstras deterrente existere. Sicut ex imagine non demonstras existere pictor. Probatur effectus

Cexistere Cau

effectus Creati sunt improportionati Deo. Iam vero ex effectu improportionato non demonstratur

Ergo nulla dabilis est demonstratio existentiae Dei

Respondetur

Duplex est Demonstratio alia a priori alia a posteriori dentraque pendet Ergo An nimirum existentia Dei sit demonstrabilis a priori vel a posteriori. Prius tamen de posteriori determinabimus tantum

Propositio 1ma

Respectu Intellectus bene dispositi existentia Dei est demonstrabilis Methaphysice a posteriori est contra quosdam ex antiquis asserentes omnia casu ac temere contingere Item est contra politicos ac sensuales in schola Machiavelli educatos homines Atheos qui ut sibi ad omnia flagitia liberius aperiant aditum prae dent scientiam suam quod Deus non sit.

Probatur. Iam patet proponi demonstrationes a posteriori evidentissima ut illis Intellectus bene dispositus nequeat dissentire sed infallibiliter ac necessario assentiatur Deum existere. Ergo respectu Intellectus bene dispositi existentia Dei est demonstrabilis Methaphysice a posteriori. Hoc est ex effectibus Antecedens probatur Propositione sequentium demonstrationum.

Prima. Demonstratio existentiae Dei a posteriori est omnis ista. Manifestum est per experientiam dari Collegium Eritium quorum singulae sunt sibi insufficientia ad suum esse et indigent alio aliquo accipiant esse. Ergo est Collegium hominum vel quorum singuli insufficientes sunt ad dandum sibi esse sed requirunt aliud a quo illud accipiant. Sic enim Petrus indiget Ioanne Ioan: Iacobo Iacobus Andrea Andreae Paulus &c. et sic de ceteris usque ad omnium hominum. Idem dicendum de collegio equorum bonorum et hoc refundes in illud principium methaphysicum evidentissimum quod fit ab alio fit sive Creet sive gratis sive alia quacumque ratione fiat. Ergo principium ex eo demonstratur. Iam impossibile

subtile et utaligd respon. cadit dubiu quo ad 1mo cc. Quia rō quid
plus affectionem acquirit cc, plus autē quid facit aut producit subponit hic cc.
Et ideo manifeste implicant ut idem erit respon quo ad 1mo cc. prius ar-
gum restat nisi pro cc m autem forte vertit ut fraudulose, ut tras del
antepn cet. Dr Manifestu, etm d gd invitu et ut cogitat a legd Dei
debit sufferens se solu ad cc, nec intelligens alio agere hat cc, gd simple
sit contra Collonē illorū Enthymē m sufficientiū et intelligentiū. Hoc
autē Enthymē d casu primo verū omnē m producere deu Ang respondem
negatur cc Nullū dari. pbr negd. Patet. Collectio Enthymē simplo
vult m sufficientiū ad deū cc et nil dignitatu alio agere accipiant
cc hn daret aliud ens se solu tota sufficiens ad cc, nullus
cogitaret m sufficiū ad cc in illa Collectione Enthymē, sed potius ac
nullus crederet quo nullū multiplicitas talū Enthymē staret
nō restat stulta aut pauperias aut cecitas aliqua quia
nulla multiplicitē stultorū aut pauperū ac cecorū detinat aliqua
diuers sapient nisi extra collectionē pauperū, stultorū, ac cecorū de aliq diuis sapien
Et Vident Si auct m illa Collectione d cogitaret m sufficiū ad cc impbile cet illū
totum Collectionē complere. Cū implat ut aligd cogitat m subito sub
secū ad hoc ut cogitat debz implicat ut det alicui nihil aut dat
alicui nihil Dr ad manifestū sit dari Collectionē Enthymē quia
cc. Etm manifestū cc complere aligd ens de solo tibi sufficiens
ens ad cc nec intelligens alio agere hat cc. Et sic intelligimus
Deū cc.
Respon: Amor Atheus percurrendo ad mutuū tactū et decens
totū illū Collectionē Enthymē cū tactū subito ab aliquo Ente extra
Collectionē tolū existente. Sed ita ut sic et tactū ab Ente B in
corde instanti; et causaverit sic gaudium quo ad 1mo cc
sed ultra cū in gle aliqd Entia multo se plus ac-
tent vlra illa sua cc. Cū hoc igitur producet respon aliquid
aliquo ad 1mū cc, saltem mediate, nempe ut producet respon mediante B, et hāc cc
nempe A ante B gd cognovit et tm A nō diuexit. Cū quare ab B
dō Dr extra Collectionē illā totā Enthymē m sufficientiū tibi ad finem
cc dari aliqd aliud ens aliquam cc et privari aut annulle
cc dari aliqd aliud ens aliquam cc et privari aut annulle
accipiat cc sed ut respic sufficiens tibi ad cc. Per qd sic intelligi

ab oibus Deus.

Respondent 2do Confugiendo ad processum infinitum de Causis et dicendo Colle-
onem Causarum ut pote Infinitam nec esse Causatam nec in Causatam ac proinde
sufficientem sibi esse ad esse. Sed contra est. Nam quod quaeritur de possibilitate
processus in Causis. Certum est 2do praetexitur Collegiatis infinitam Causarum sint
sibi insufficientes ~~Causarum~~ ad existendum, sed una indigeat altera. Ergo et
tota Collegio, est insufficiens. 2a sufficientia ad existendum non proveniri ex coniunctione similis cum simili
ut patet in indigentibus famelicis Italicis. Ec Ergo dari omnem processum
Causarum omnium quamvis successive se Causantium extra totam illam Collegionem
infinitam. Ergo sit improductum et sibi sufficiens se solo ad esse.

2da Demonstratio est a contingenti existentia rerum. Omnia creata contin-
genter existunt potuerunt enim non existere et videmus multorum existentia
mutari. Ergo indigent aliquo Ente existente nostro a quo Universaliter
determinens ad existendum. Indigent inquam Ente existente nostro
ac essentialiter nam si illud quodque contingenter existere diceret quoque deter-
minari ad existendum ab alio. Hinc aut iterum Deus processus in infinitum
in determinantibus. Sed Ens determinans omnia Creata ad existendum
cui nostra et essentialiter dicitur esse existentia, est Deus nunc enim Dei tale Ens
intelligimus Ergo Deus existit.

3tia Demonstratio est Ex mirabili Structura huius mundi visibilis
nam licet singuli effectus per se sumpti et considerati non ostendant
Unum et eundem esse omnium factorem extra illos effectus. In totius
Universi pulchritudo omnium rerum quae in eo sunt mirabilis, connexio
et ordo satis declarant esse aliquod Ens unum ex quo omnia guber-
nans et ducunt ordinem. Hinc S. Justinus Interrogatus a Gen-
tilibus. Unde scirent sit ne Deus omnino? breviter ac eleganter
respondit. Ex eorum quae sunt concreatione Constitutione ac stabilitate.
Unde optime Eusebius Caesariensis Episcopus inquit, sicut domus sine
artifice aut pannus sine texente fieri non potest ita neque Universum
sine hoc sine Authore. Et S. Gregorius Nazianzenus sicut
inquit Scientia Cytharam non potest intelligi sine aliquo authore
aut artifice, ita neque Universi huius aptissima Constitutio sine
Deo

Deo, q̃ æt̃n̄ i nouissimo auct Phis libri 12. Methaph. Cap. 7 his Verbis. Quoniam q̃ facto
ordo erit n̄ existente aliqua p̃ potia separata ac permanente..
Ante decisionē de demonstrne existē Dei priori supponō unū ꝑ ꝓbari demonstrāt a priori. Vnam q̃ Phycā, quā credit q̃ dam vera Phycā priorē esse tali pronte nat. Vnū cū ea ne cognoscī color. etiā Methaph quā precedit q̃ dam methaph ea qua dicit q̃ vnē entis hyp ala q̃ regni ut q̃ unus q̃dam Methaph demonstrās q̃ aliud Ens phi Viuentis q̃ sensitiua. Cauletus huiꝰ vnis Methaph: dat tm hoc ut aliqua naturā sit regā ad aliud.
Supponō ergo Deū esse, Dei n̄ posse demonstrī a priori, cuius tm Phycē hoc ē, q̃ dam vltimā Phycā. Ea Deū n̄ esse nullā dam Phycam q̃ ipsum existere a priori demonstrēs. Non hō mihi dam mihi quā hō vere pugnat Deū n̄ esse certū. Ea existere ipsa Dei ē forma deus ejus Dei. n̄ ita essentiam, Ea mea Dei scientiam Deus introduxit et eā mea omni. Quare n̄ hō dam certā ea existere de. Ea Deū ē ꝑfectissimū ut potest existere q̃ certū ens. ubi. Verū hō ea existere Dei potest demonstrī a priori q̃ rem methaph: ut decernēs dt.

Propoō 2da

Existere Dei vere, de ratione huius bene disponti ē demonstrabile methaphee. hoc ē n̄ falli volentem etiā a priori. Sta Soarez. Phys. Ea q̃ de effectu ea ad ante cognitū Dei demonstrata valeāt aliud demonstrā a priori q̃ rem methaph. hoc q̃ patet quā dctā q̃ rem declarāt. et a qua valeat siegā ad aliud sic. ens ea nimensite Dei infinitū Locale immutabilitas, prīs. Dei etiā q̃ demonstrā existere Dei a priori ex aliqua q̃dam ea ante cognitā cū Deo demonstrata a posteriori. Sole aut q̃dam ē ex positū vi demonstrne. ante loco q̃ posita. Nec q̃ ea sola ex datis re volo ad eō. Et n̄ indigeā alterīs aquo accipi debeo. — —
Sole ita q̃dam ē Ly determinatiua rerū arguentiū ad ea standū q̃ sola ē ex positū demonstrne. Ita Deo ex posita

et incorruptibile aut Deo. Ens hoc completo intelligunt, quod Deus existat de facto.
Ergo Deus! Et demonstratum! Sed Atheus Gentilis Creatorem de posse
ex nihilo absolute possente tibi. Deo solo ad existendi! Sed determinatum
Gentili impugnatum ad existendum, cum nihil quod Deus existat, Cur nihil
deus existere Ens infinitum nihil, solo ad existendi. et determinatum
stringentibus ad existendi! Supposita existere, quorum hoc aut Ens ab aliud
Deus! Sed ut magis stringamus Rogo. Atheus Deum esse existere
Dei a priori, dum ex ipsa Entis optimi Deus carentia defectu
quibus ita ponimus. Ens Carentia defectu seu summum
bonum! possibile. Deus Ens carentia defectu nihil existit. Ens
quod existat et sit existere. deus aliquo defectu necessario adopti-
mus! ens capax ut nihil sit. Ex nihilo aliquo nihilo deus, et nihil
& impossibile. Item prohibitus aut! Aliquo defectu. Deo deus Ens
carentia defectu nihil! hymera Deo possibile. Deo deus Nullius
bonum! hymera quod deum hymera! ens falsum nec nihilo ens ens
dicet prudenter quod existat deus. Sed Ens carentia defectu! Deo
mum optimum. Ens carentia defectu. melius quod Deus habe-
fecto et prudenter amabilius quod optimum Deo! Deus carentia
defectu! bonum adeum nihil hymera. Atheus demonstrenegamus
quibus incorruptibile Deo, iam quod a priori demonstrari existat Dei
uta. Ens Carentia defectu possibile et nihil existat. Sed Deus
i Ens carentia defectu hoc est intelligunt nisi Dei. Ens Dei
nihil existit.

Zelo. Demonstrato a priori existat Dei quod formari ex scripturis nostri
Legislatoris seu Augustini nunc utilitatem aeternam ac honestatem
Dei! maxime gerendi. Manifestum! Lumine nunc ex hoc mundi
cum barbari! nunquam peccandi, et hoc quod honeste vivendi quod
Virtutes! aeternam ac nostra Dei! ab duas! defectu debitum et tur
nihil ac indescribile tibi! ergo! nunquam peccandi et debitum
honeste Vivendi alterum quod peccabilitas fiat Malitia moralis. Atheus autem
debitum fundat in lure quodam aeterno alterius nunc Intellectui
et Voluntati exigentis ne contra illam fiat malitia moralis.

Ergo! ultimo

Dei ulterius de dari nâ eterna. Intellu et voluntas - ordinata tot petûnt
Quid nâ è honorabilius - Sed gre notu è debitu nunqm possibile ee dumd
debitu, videre ordinata - aliqm debita - pò aliquis dare - fieri ordinata hoc nunqm
et hoc aliqs homines - quod cognoscere. Ergo demon fruitur ea ista pfecta
illustratiõe cu Deo q nulla pò fieri alia demon fruitio q priuatio eius
Deitatis. Nec Visio, eterna ac honorabilis ordinatione
è possibilis duj nisi apte nei ut pateat è. Sed Deus nâ Visio
nis eterna qe honorabilius ordinatione è possibilis hoc est
Intelligi ane Dei et hoc pôt è incertum. ni Deus Diuinitus
apte rei Deus duj adeam existere.

Alias Demonstrõe Sti a priori ex Parisij excepta Quarti Scoti
ni Deo rationis Theologici.

Videtur An Deus hic Deus existat ut videre nota ee tua qua ad
nos qua ad nos? Et primo hanc Deum Deus existat ut videre nota ee
qua ad nos qa dle. Deus è videre ee nota qua ad nos qâ istat talis
nomi inexione qâ Deus aphiscorê hui time ullo discursu expli
è ex se sufficat determinare Intellu ad assensu. Falsa autê è hec Deus
Deus existat. Qa imp pôt et subordinatis intereedit nâlia ee Deus
Deus, Entitas Deitatis è ista existere, aliud nihil tale.

Et videtur hanc Deus existat ut de videre ee nota
qua ad nos Viatores. Qa illa Deus è ee videre nota qua ad
nos Viatores. Cum Deus ee videre notitia nobis ex ordine
ad assensu Intellu ad assensu Deitatis ista è
hec Deus. Impossibile ide ee et ee. et ee non è ens ee. Sed
hec Deus Deus existat ut de nota qua ad nos Viatores. Pò ni
aphensiua Dei ordinata determinare nram Intellu ad assensu de
ens. de facto nra Intellus ni potentis Diuinae cognoscere Deum
nisi ens, ea gâ Deus ad se tendens ut Via Intellu è inseparabile
et ad ni Deus creabile ni ea potentia ni Deus ens Deus
existens ex creatis. Deus hec Deus existat ut de
videre ee nota qua ad nos Viatores, sed medice. Qa
illa Deitas assentimus ob medium aliqd ee qâ demonstrari nisi Deus
existat Deus.

Solvitur Argumentum Contrariae Sententiae

Minor propositi argumenti quo ad utramque partem N. perque quo ad partem de demonstratione a posteriori: pro eius existentia Dei demonstrari Methaphysice infallibiliter seu per effectus creatos. Ad probationem 1am et 2dam. dico 2o quod creatura sint contingentes quo ad existentiam sed tamen nostra necessitate connexionis principiorum cum conclusione inferenda. Ex effectibus enim ablate existentibus infertur nostro et determinate eadem existentia. Ad 3tiam probationem R. cum distinctione effectus creati sunt improportionati Deo in ratione entis finiti et infiniti C. sunt improportionati in ratione effectus ad causam quamvis [illegible] cum etiam contineantur in virtute eius, et ille contineat ipsos in virtute sua, ideoque ex effectibus creatis pro demonstrari existentia Dei

Punctum 2dum

Quid est Deus et possunt ne attributa Dei omnia demonstrari a priori?

Vides amo non recte expressam essentiam Dei methaphysice per hoc quod Deus sit Ens a se. R. hoc quidem est negativum. Ideo quod non est ab alio iam vero quidem sunt expressiones essentiae dicitur esse positivum. R. Ens respectu Dei est quidem quoad remotum, proximus autem est intellectivum. R. huius essentia non consistit in ratione entis ab alio Ens: nec Dei essentia consistit in ratione entis a se.

Illo Vides non omnia Dei attributa posse demonstrari a priori ex asseitate. Quia asseitas non est radix omnium attributorum in Deo nam non est radix attributorum negativorum excludentium aliquid esse. ut infinitum esse immensum quod excludunt finitum et determinatum ad locum. Tamen alias esset radix exclusiva esse et boni, non tamen Ens a se non possit excludere illum bonum negando illud sibi.

Sensus Quaestionis est quo ad 1am partem de essentia Methaphysice seu Quid sit Deus idem modum nostrum scripturae nempe cum multa inveniamus in Deo predicta ut esse immensum Sapientem Sapientem nostrum in ex [illegible] Quaeris hic 2do nam sit tale inter illa ut sit sanctum et radix [illegible]

Ceterorum et distinctum ab omnibus quae non sunt Deus. ad hoc igitur sit.

Propositio 1ma

Loquendo in sensu formali ex modo nostro concipiendi essentiam Dei metaphysice recte ex primis per assertionem seu per hoc. Quod Deus sit Ens a se. Porro in hoc sensu intelligendum est Deum esse Ens a se quia Deus producat seipsum nostras enim est id cogitare. Quod est sub quocumque respectu ac formaliter Deus est improductus. Sed intelligendum est in hoc sensu Deum esse Ens a se quia Deus sit seipso independens ab omni alio extra se tanquam principio dante sibi esse.

Probatur 2 propositio. Quia assertio in Deo est praedicatum ceteris omnibus prius ex modo nostro concipiendi et primum est assignabile respectu aliorum praedicatorum distinctum ita Dei ab omnibus quae non sunt Deus. Immediate enim Ens ab alio opponitur Ens a se et independens Ei per assertionem recte ex primis essentiam Dei metaphysice spectata. Nec talia enim praedicata quae sunt priora aliis et distinctiva rei ab omnibus recte ex primis essentiam cuiuslibet rei.

An autem ex assertione a priori demonstrentur attributa Dei hoc est perfectiones Dei nostrae et absolutae seu immensae omnibus modis per sonis ex modo nostro concipiendi consequentes ad conceptum Dei unio essentialem, scientiam per modum adiacentis. Ut decernas sit.

Propositio 2da

Omnia attributa dicta, tam per aequa, hoc est illa quibus repugnant a Deo imperfectiones creaturae ut esse immensum immutabile, non passiva. hoc est illa quibus affirmamus de Deo perfectiones similes creatis perfectionibus ut esse sapientem esse potentem &c. Probatur demonstrari a priori ex assertione intellectui bene disposito. Probatur. Quia assertio est tale praedicatum in Deo ut ex eo tanquam ex radice possit inferri omnia alia attributa positiva scientia perfectione simpliciter simplicem. Ens enim a se includit formaliter omnem perfectionem simpliciter simplicem hoc est tale quam melior sit ipsa quam non ipsa, alias ex non a peteret bonum

Et ora Enia. apparuit, vel ei Deus se patefecit vel ipse invidiam patiun-
do se. aliqua bona. Et ex defectu priv. dominii attributa. Nec ens ejus dna simpli-
citer. sed ut magis apparet Virtus Dei in parvulis demonstrata
quia alterius dnium ens ex defectu.

Illa. Demonstrat. Necessitas in existendo et dominio ejus dni.
Ista. Demonstrat. Voluntas dni in existendo et dominio ejus ante-
cedit ejus defectum. Sufficit ad credendi ejus dnium. Sed non ejus existentiam simpli-
citer id est ejus dnium in ordine ad determinata alia ad aliquid credi. nedum ejus
inutilis et nimis pedisequa causa. Sed non ens ejus defectus sufficit ad credendi
aliquid. Et Deus non ens ejus dnium.
Eternum. ut.

Illa. Demonstrat Virtus dni in tractibus nec individuis sed voluntariis.
Non est Deus unus. Ens ens bonum. Ens ens alia. et adalia.
Una bona. aliqua non est Ens illimitatum et tamen est effectus. cui mi-
sufficit ad aliqua bona ut defectus. Et Ens unum est Deus et Deus
quod Ens. est unum. Ubi deficit Ens unum est defectus. Et est Deus
ad alia. una bona. et tm non est unum et defectus, nam ens propter ut plura
cum sufficit glibertemini et nonis determinatis. Et est unum, omittit
cum unum nihil, sic tritibus frumenti vilescit estque in tegno
nihil et sufficiens Vilitas auget pretium. Ens en aliquid et carni
mortuo gni unte deos multos Et non est unum sufficiens et sum
sit unum et nihil ad excludenda alia bona. Deus. ita et Papa
et dignus ex conditione dni qui est unum et qui sufficit unum Deum. et
Papa. Et ens Deus adhuc ut bonum sufficiens ultra et ad alia una bona.
nihil de se unum ut sua caracter defectus.

Ista. Demonstrat. Insufficientes dni. Deus est Deus ni est unicus
et solus - Ens ad credendum non ejus dnium. Sufficit Angelus. Cum propter aut
deus unus qui angeli pares essent et finem. ejus esse, nec ejus dnium
ejus finem hic ad hic altera pars. Num unus non possibilis ens complen
ejus dnium ideoque adhuc ejus dnium sufficiens unus
Ens Deus est. de se Angelus. aliud ni esset ejus finis.

Ista Demonst

Ista Demonstrão

Q potest etiã entis seu ẽntis quãtũ ẽns hoc ẽ
qđ Deus nõ potest q dicere. qđ nõ ẽm plures et nõ ẽ ens plures
Ens ese ẽ ilimitũ, impossibile ẽ ens q̃ Deus sit ens finitũ. actus
q̃ dicunt nõ potest adeoq ẽ impossibile. Ratio q̃ mensurat ẽ limitat quo
ad ẽa. Deus etiã cum sit ẽns ese ẽ ens ese ad posse illimitatũ ẽ cũ infinito

IIda Demonstrão ẽ. Deus est immobilis et immutabilis. Ens a se ens
est nõ potest esse adeo et ad beate ẽ, Deus cum nõ possit nõ manere
tam ẽ qđ beate ẽ sempr actu ẽ et beate ẽ. Deus nõ mouet adeo et ad
melius ẽ adeoq ẽ immutabilis immune q̃ efficax. Sed nec etiã mutabilis
ẽ meliꝰ ẽ deterioratiuꝰ sui cum ẽm tale mutãe nõ queat reperiri in
Ente a se nequeat ullo pacto aliqua extra se patere mutatiõ
ẽ qđ nõ ẽ deteriꝰ. Deus nullo modo ẽ mutabile. Ens a se. adeoq nec Ens

IIIa Demonstrão. Vitã Dei ẽ efficax ẽ seu qđ Deus viuens. Deus
ese q̃ viuens, cum ẽ potentia ẽ sua essẽ hꝫ ẽ intrinsece qđ operando se
ipsum etiã ẽ determinat operatiõ extrã. Deus ese hꝫ vitã
efficacissimã. Insite em qđ potius in antecedente ens sint negatiõ
ẽ efficacissimã vitã ẽ dicẽs

IVta Demonstro. Scientia Dei seu qđ Deus ut videns mirabiliꝫ
ad extra. Deus ese ens sit efficacissimũ, per se ipsum qđ ẽ mouere
cuncta alia extra se ut nõ sit intra aliqua defectibilia qđ moueri
prudentissime disponi Deus Deus ese ẽ efficax scientia ad mouendũ q̃ dicere
ese qđ pia extra se defectuosa.

VIta Demonstro Iuxta Dei et Voluntas. Deus se ẽ bonũ summũ
et optimũ Deus ẽ Intellectus et Voluntas seu hꝫ Intellectũ et Voluntatẽ q̃
ẽ bonũ causa ex Deo alicuius cognitionis et amoris. Cum Ens a se sit
qđ Deus sit ens ex Deo alicuius cognitionis et amoris alieni Deus ẽ hꝫ Intellectũ et Voluntatẽ
ten. q̃ priam.

VIta Demonstro. Providentia Dei de rebus orbis. Deus ese ẽ sapientissimus Deus Deus ese hꝫ quidẽ de rebus orbis. Q̃ uata di Deus sapientis ẽ ordinare. Iudicia autẽ ẽ Rõ ordinans rebus ad finẽ q̃
medio ouenia.

Nona Demonstro. In quibus ppõs dñs ggt̃ illumiãt̃ in ppõs illud
infinitu in ppõs. Sed Ens ase illumiãt̃ in ppõs. Ergo illumiãt̃
in ppõs. Min nor. Et n̄ hꝫ ulla causa sui dicãt illumiãt̃ in ppõs. Nec
cam ad Comitat, a sua cã Comitat. a qua et oĩ accipit et etiã
indig. Aberq; si ge qua Comitaret in ppõs, Deꝰ pareret corpa. nobꝫ
inuidu bonꝫ ggt̃ ona a petunt. Sed Ens ase nulla tus hꝫ causa Di
fusiue et illumiãt̃ in ppõs. Ergo in turq; illumiãt̃ ppõs.
Reliqua. attributa et ppõs Dei ndarias et modo unte dicendi
manifeste cognita nulla ema negãda ppõs in Deo, sed debet mi
ue tribue Deꝰ. Scale. quinq; obtare pt ea ap̃te. Et unde
dicta. Ens ase et cuncta ea defectu. Ens Ens carens ẽ spiritꝰ,
et substa et mortalis, actꝰ puꝰ, et nõ de alijs attributis tui negan
pt communia q̃ uerũ ajere de Deo et contra ppõsitiõ ẽ.

Septima Secta. Contraria sententia

Ad unũ Quibꝫ oppositis arguebat̃ ita ratiõnat̃ ens. Nis. Quod
hoc. pdã et negat̃ tam duno dici et grammatice, et ne negatiõ
ea ppõe. uera. Scd et philosophice. Dicoꝝ. Ea et ppõe negãda nõ nisi
nam et negãda nulega alterij ad ea ostẽdi ẽ pnãt pt ne negãda ppõe.
omnꝫ hubꝫ quid et Abã ista ad ea ppõe sine dño. Nã. N ens nam.
Ens uerũ pt Deꝰ et administrat̃ gnl pariter. Ea hꝫ de pluribꝫ p dicꝫ uãb
Ergo, pt nõ intellectibꝫ, in altera ipꝫ correlatiua Dei nem pe.
Creaturarũ et ordine et diuisi in tellue. Sed inditi hubꝫ Ens
pt uerũ ad unũ gnl pariter. Ergo. N ens ẽ. Ens
ab ulla et pdã omune. hui in relegi Pater Creatꝫ, et aut et Ens
et se et pdã soli Deo uacãtes et tradita alteri.

Ad decimũ. N tñs et obstat eiꝰ Vbiquitas et ppõe Deꝰ. Quia ens et pt ubi
ubique excludere ullu bonꝫ grandem ab una ppõe. Ergo tale ubiq
pt ppõe, et. nõ pt ase. excludere ullu bonꝫ in pte et in
ppõe N. Et sic ẽ infinitꝫ excludit ea finitꝫ et in cuncta ex
cludit ea determinata bonꝫ.

Decimo

Punctum 3tium

De Angelis

De his patria et sacredotis stro versandi cū breuitate q̄ fidutia minima bonus relictō Theologis amplioris deperendo campo.

Quarto Amo Tullius Angelos? Q. Angeli ea vi nōīs ē Nuncij sive Ministri pōt. ap̄pali functione opus ē ut Angeli mittant ad exequēdā multitudinē Dei. Dicit Angl clauis Dauid in ps̄o Dei exercentes cū humā promptitudine nutū Dei q̄ audiāt q̄ vox sermonis. Definire aut̄ Angelos ē Intelligēa dispositio hōe, inferior Deo, sup Angelos ē subiectō pure ōplete. Spiritus Creata. Definitionē hanc ē rectam q̄ ex eo q̄ ōia solū et simpr Angelo dispiacent ea ab eis ē q̄ ē Angelus ut ab accidentibus q̄ ē subiecta. nō dicitur q̄ ē ōplete a malis q̄ ē spiritus, a Deo q̄ ē Creata.

Quarto 2do Positione nō dissecto, Angelos Q. de fide ē q̄ ē Angeli custodes nāturā rerū tēporū q̄ dicunt q̄ sunt Patroni dicunt ēe Reges Dei q̄ dicit Angelos tuos spiritus et Matthæi 18 Angeli eorū semper videnti faciē Patris.

Quarto 3tio Positione Angelus ē ne demon sibi vna nāli. Q. Patres pabi Victor Angelorū pabit magr, Cognosci, certū et euidenter negare hoc ē q̄ prīon negauit q̄ ē im plat, dicitur ēe illorū nullū in eo scripsit m̄ voluit sēra dicere in exēplū Angelorū q̄ sit demonstrō possibile, neq; prīon neq; aposteriori de apriori ēe corpa Angelorū nō ē cā, nrā, sed Reg libri in oppa nō ad extra, n̄ cōtra aposteriori q̄ essus. Dā quinq; effectus tribuunt Angelis a q̄ sit tales et q̄ sibi illis ut repugnet valde probe quāl ab ē hoc ē q̄ a Deo solo et ab ab sequitur quia quotcūq; alterū q̄ non excedat ordinē. Ang̃ fit strictū regit a q̄ sit ad demonstrāt. Solue dis exhibendō argumētis probabile ē q̄ Angl nāli cōtra Angelorū. Ame aut̄ ignota desumit ex q̄ Vniuersi q̄ minimū Deus potest agere ad effectum nō tendit a simili de Vniuersū voluerit q̄ ita ēe nō ē ut nihil ordinem nāli spiritus ōplete Intellectuā, Creata, cōta desumitur ex ea materia dicūt q̄ ingruenter Angelis prōbiendi ē ad hoc cōm ut pote spiritū admirāt praternos q̄ time di in Vniuerso ordinē, in gubernacione et modo huius. Ista desumit a ē cōtigua Cōpus q̄ hiatus dicit

Creatorꝝ, quid exigentia ē Vniuersum, hīc ēm ꝝ ꝑ ēe dicꝫ nisi Angelica.

Ista. Ex optimis, Nemutchy, rotore. Exergumenorꝝ, efferchy Magotum. Ex
hīc ēm ꝝ ꝑ ēe ꝑ abulo hīc ꝫ gloriabꝫ Cerasmatis ꝫ ēe gedlet ēlabꝫ
ꝫ ēe ꝑ abulo ꝫ Angelis ꝑ malis tribunalis. Ista Nemutchy Magotum
dan ꝑ decadat hīc malters spiritꝫ adiuratos gehy ad manifestandum hy

Ludovicus 2do Quid ꝫ dicunt Angeli ꝝ ꝫ ēe ꝫ ēe Angelorum ꝫ
Creatorꝝ ēe ꝫ ēe ab ēterno nulla ēi vis ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe
persuadeat ēlis ꝫ ēe ꝫ ēe Angelos ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe
plus ēt ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe
dic ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe
ēt orby ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe
ēi orby ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe
ēlis ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe

Ludovicus 2do Vēr nam ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe
ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe ꝫ ēe

& admouendos & cetos et gen[er]ē regni p[re]sidentē elegit et toti Vniuerso. Abigui
ve Doctores ordinatis vt ex fundamto nouenarij numeri ordinis et chori Angelorum
qd singuli ordines tou chori Angelorū attraxerit Legionē hoc ē 6666
Angelos aliquātulū numerū volucrunt eē numero d'ceū septenarū.
Quarto 2mo An angeli sint Corporei. Ix Angelos nec simplē nec
partes atq tenuissime eē corporeos. Et alios dicunt nonos simpl
spiritus atq illos vocat Scripta Daniele testante et Luca in Euangelio
nouē Magnū Angelorū multitudē hoc ē Legiones Dāmonum seu
6666 Dāmones intrasse Corpa eorundem hinc. Et ni[hi]l potest fieri ab Angelis nisi corp
spiritu. Certum ē gd Angelo tam boni qm malos aparuisse aparentib⁹ corporibus
Veruꝫ gdam dicunt sanctos tres qui Abrahē visitauerūt et Tobiā filiū eius
scilicet Raphael Michaēl Gabriēl Tobiā in Via et Gabriēl salutasse Beatā
Virginē. Corpora ut plurimū tenuit sententia fuisse Angelos ex aere
talemodo positō vt possit condensari et hanc illi figuram
accipere. Angelos etiā Sanctos Corpora veram q̄ non aparent
Dicentes malos Angelos et Corpora damnatorū ē diuersa quatuor
facta. Possunt facere apparentias Corporeas vt Corpora abigunt
assumpta fuisse dicūt, fuisse etiā fabricatas a Deo qui ex aere Adeam
ab eligoy, ab eligoy vt nō videatur. Vtra dicunt q̄ stant et q̄ medij q̄
turbarent vel q̄ situ positionē alicuius mali in quo sancti circumsedent
Appellantes Phantastica Corpora nō q̄ non appareant Angeli in
ea q̄ nō sint vera, sed q̄ nō sint talia q̄lia apparent et finita esse
nesciunt.
Quarto 2do An Angeli sint simplices et Compositi. Ix 1mo Angelorū ee
simplices Medici compositos ex grē et dicūt. Dicūt enim deficiō illorū ostendi
simplices Medici compositos ex grē et dicūt. Dicūt enim deficiō illorū ostendi
posito generico et diffinibi. Ix 2do Angelorū ee simplices Physici ita ut
ex nihilante ponem physicam ex. subō et accidente aut ex. nāa et subō
Stat vt Phi ex. Intellectu quod sit grē. advenientes subō Intelligun
sponē gūdam. Cum ea faciunt tam ex donis supernaturaliby donatus
Dubitā earū inditis. Ix 3tio Angelos ee simplices esse, hoc ē sponē
ex pticis essentialiby Physicis quorum una sit forma hoc ē mā, altera
actus hoc ē forma. Hoc em pertinebat ad essentiam q̄rum Dei et Vni
uersi vt subsit in sponē accidentis, ne sit hoc Vniuersum care
ret

vel ol grada ꝓfectus ꝙ ꝙ Deus. R. 4to Angelos cõ impassibes ita
ac ex. fudant ꝙpositõe etiã ex ptibꝫ integrantibꝫ ꝙpribꝫ. Cõ alias
n cent Entia Intellectiua, nãm nec longula ꝓcessiõnũ cent ꝙ redditu
Intellectiuũ. hoc cõ ipso in una partecula indiuisibꝫ singlis hrẽ
tota vão Entis Intellectiui, pinde alia cent impenetrantes ad ꝓpter
dam nãm Angeli. Nec cõ illa ꝓtes eqr Intellectuã n nisi annulei alijs
Cõ alias d cent homogeneã, pars cõ homogenea ꝓ ꝓducere alijs
effus, qui ꝓ ꝓducere tota homogeneũ ut patet in igne et aqua.

Pudris 9no Angeli sine Entia Intellectiua R. affero cum sacra
Scꝑa ritem Scꝑa dicens, Cõ Angeli videant Deũ, ꝙ videant illumi
ꝙ illuminent et doceant hnes. Intellectiuã autẽ in Angelis inferꝫ
cõ spiritualite. Horũ Scꝑa et cõ Intellectuũ mãa vnãla in terꝫ cõ
spiritualite eiꝫ.

Pudris 10 An. Angeli sint Coruptibiles R. Ens alĩqui n desiderunt exi
stimantes vitam. Cõdamnũ in duracõne cõ aglem ꝓfectũ Druorũ. Ptolem
ꝙmat Cardanꝫ testando Patrem suum 30 annis non fuisse sanctu.
dine 3 Cõdamnũ grum alter 300 alter 200 Cõmunicabat numeralem nũ
ris sua habuit. Qui a ꝓcessentes retinerant ꝓpriã vitam et mo
rigeros interpe. ꝙ ꝙ 300 annos. Tamen cessit cõ et seve de ꝓle
Angelos cõ etiã melior cõ incorruptibiles. Quel hũ. ivarum ꝓhibetur di
cõ destructibiles ꝙ solam annihilationem a Cãa alĩqa creata. Cã ꝓ
geli n pendent in seruari a balla. Cã creata. Annihilatio ita fit ꝙ
subtraõne scurꝫ seruatiui. Item Angeli n incorruptibiles nãlr, ita
ut n alii aggraubere et ꝙ solam. Dei potcam absolutam, de inter
ꝙ fiat. Cã Angeli nullam habẽ Cagn. sua destructionis. Non Intellan
gã carent Cãa una n extrinsecã gã hãc dret cõ Deꝰ ꝙ ai n cã mia
desinens Angeli, cum Angelꝰ careat contrarijs, ad quorum cum gntia
dret subtra bene. Deꝰ securum seruatiuũ Angeli, n si in sta
geli in corruptibiles esse hoc ei naturalis bita ctia a Deo vice ab
solute quia ad cẽ ꝙ, sine retinẽte quia ad certum ꝙ ꝓ ꝙ.
vinum. 12. Solus Deꝰ immortalitẽ ꝓpriã. Scꝑa et independeam ad
lo. 13. Incorruptibilis cẽ Creatura inclependens a Deo ni sui seruã
re. Scꝑa et in una ꝓductione, tales cũ cent Angeli in aptibila
biles esse. Cã ni seruarent a Deo. Et enim frustranea, cel ultimũ
seruato, Scꝑa et una ꝓductio cẽl frustranea n cent nisi in ter
mento.

Pudris

Quæritz 11. Angeli sine defectu intr. se spēo v numero ꝛ incerti
de sintne aēi Angeli, spēe etiā v numero finito dicti. Qō 2 ne tra spte
sufficere hꝫ fundm, nec ex scripturis sacra nec ex auctoritate ss. Patrū
probabile tñ ē in gradu Angelorū plures spiritꝫ inueniri specie
et subiecti differentes. Sicut corpora celestia hui diuersitē specifi
cant. Item sublunaria intra unū genus. Cur idem a pari probabile
nō dicī de Angelis.

Quæritz 12 2mdo Angeli cognoscunt obia extra se spēcm im
pressam ab ipsa illa. ℞ Angeli cognoscere obia nō ꝛ tollunt abstractiā
sed etiā in tuā scientiā ꝛ mediante spē impressa in ea mentē quō
citas physica fluens cū datis ad elicitandū cognōm. Qō 2 Angeli
ꝛ indifferentes ad oīa extra se obia cognoscenda, adeoq; dnī determīn
ad cognōm illorū nō spēm impressam. Non indigent tñ Angeli spē
impressa ad cognoscendū se. Qō nulla ē necessitas illi, cum Angeli sint
sibi maxime sciuncti et idem cum sua intellā, adeoq; spēi sufficientes
ad se intelligendū sine spē. Porro spēs impressa obrum nō emanant
a se subiecto Angelica, nec etiā illas producunt obia cognoscibilia ab An
gelis, sed spēi impressa obrum in Angelos intellā producunt immedie
ate Deo, hoc em Videnz dicunt ss. Patres Arabi a Theologis
a volo Deo, hoc em Videnz sentire ss. Patres Arabi a Theologis
Ex. Specieby autē hīs aliqd datis ab Angelis particularis hoc ē de uno
obo. Aliud Vniuersale hoc ē respectu alterius plurū distō spē ꝛ manē
te obiecta.

Quæritz 13 Qd nam obia nisi Cognitiua naāle ab Angelis. ℞ obia
futura a Causis nrīs pendentia, poss cognosci euidenter ab Angelis
dionate tñ, si sint certi ipsi a Deo in peciam. Qō ps ab Angelis
nō alr cognosci. Cā nrīa determīata ad agendū ut pote, intellgna
tritiam existentē. imo et 2phenitā. Cadnrīa ob spēs in dictas nibi
a Deo imitatō Beationis. Iam vo adeo identer illationē ē effectꝫ futu
rī nihil plus requirꝫ qm accidēa Cā determīatā ad effectū producendū
nō tñ absolute sed ordinate. Angeli cognoscunt effectꝫ futuros nrīos
Cā determīes ordīm Causā pendentia Causas ipsas liberas,
quem pt deducere, deinceps nō falli siquis nostrā ad
ruentia futuro intellectioni huic, nisi deus actiuitas Cā ad
impediat. Futura autē casualia aguntur a Causis pendentia
nō sunt nota infallibiliter ab Angelis. Qō agentia naāliā nō possunt

et medium inferendi certas futuriones illorum cum non sint ex natura sua determinata ad illa producenda talia que futura pendeant ex sola determinatione Dei ignota Angelis. Item futura libera non cognoscuntur ab Angelis vel peccata et actus boni humani. Quia obiectum futura libera sunt extra latitudinem obiectorum naturalium. Et quia sequitur quod Angelus cognoscendo futura libera possit devenire notitiam secretorum cordis quod tamen secreta independenter assensu cordis operantis secrete non potest ullus Angelus cognoscere, quia hoc proprium est soli Deo testante scripturam Tu solus nosti corda filiorum hominum. Ratio autem cur Angeli non cognoscunt secreta cordium est ipsa intrinseca contineat naturam intellectuam. Quia perfectio hac quod est hic ubi secreti est proprium naturam intellectuam plurimum cum ornatu eandem et est reperibilis in Deo a quo participatione derivans omnes perfectiones in creaturas capaces illarum.

Quaeritur 14 Datur ne Voluntas in Angelis Resp. affirmative. Sicut enim intellectus innata sunt innatum et sensitivum appetitum ad ea quae sunt sibi propria. Ita intellectus dicitur hic appetitum rationalem seu voluntatem qua ferantur ut bonum sibi proprium et fugiant a malo. Hanc Voluntas Angelica ex vi sua natura non est in suis electionibus immutabilis et inflexibilis. Quia huius nullum apparet fundamentum. Et quia de facto Angeli mali mutaverunt voluntatem dum peccarunt. Quia antea amarunt Deum amore saltem naturali. Item Voluntas Angelica non necessitatur ad aliquem actum circa aliquam obiectum intra totam collectionem obiectorum voluntatis Angelicae contenta. Sed potest Voluntas cuiusque Angeli suspendere omnem actum circa omnia obiecta. Sive collective sive distinctive accepta hoc enim pertinet ad libertatem perfectam Angelorum, qui sunt perfecte Domini suorum actuum.

Quaeritur 15 Datur ne Locutio in Angelis et quis modus illius? Resp. Angelos invicem secum loqui quia constituunt Rempublicam spiritualem in qua est communis societas et communicatio quae sine locutione et manifestatione conceptum non potest stare. Modus autem loquendi in Angelis simplex assignari solet. Amus est Per ordinem conceptus unius Angeli ad alterum, qua Angelus unus velit conceptum suum patere Angelo. Et postquam Deus speciem in altero Angelo ad intelligendum

conceptum

(E.S.N.

...cepsu alberg excusat. 2dly Per legna y virtutis ad mtas
...ueratorū. 2 vocum a translatorū. Scala hñs locutio y fuz
...tm signa licet insensibilitas. Sty mody Cognit Angelorū ē g di
...pit. Malus. Sty cognitū alter Angely agens accipiat cognitū
...hoc. mody, videl cū loc. contenaty Angelo pē dimittit hūy
...gnitū. ut Angelo sē Intellect.

Quaritur 2do An Angeli habt determiā tphdrā sūb locabilē R
...Angeli aūgrem. hñt determiā tphdrā locabilē intra qā
...ā ultra defuz illy y scā posset extendi n̄ala. Certum est
...ē 2dm Angely plures n̄ sit nisi vn̄ loc. ex-nā hum. alias ecē in
...many vtra ut Sty. Indigū aūt ē hāc tphdra: y mdiglio y finita.
...ārū aūgrem Angeli. Hāc tphdra Vocat Locy Angeli sūb
...gnety, minor vo tphdra - locabilis. illa, qā suāmē aūy Angelo
...dē locy mādāty Angeli. Potest tñ quīvis Angely strahere sūd
...many y patrē ille qā ex. vi sūi y pfūs ex aggrauo qā Cur an sit
...gretm aūt ut videt ad cē in nostr spāo. Et si dē nāla pīre
...nāle stra here. m Instante - ad nouē locū qm in vno m quore.
...extendat ad maj spatiū cur idē Angelo nāle facere dicyam
...dē.

Quarit 3tio Mouens ne Angeli de loco in locū? R affirm. Sē determ.
...tā tphdrā sūb locabilē hūi nec sē immensi. Sta utrūm placeat
...locū sed nunc - in hoc nunc mi ille sē. An vo Angeli nāle sūt
...ueans de uno extremo ad aliud n̄ transeundo y medij mota dicen
...to hoc. ē tales y qualē Angely deserereret unū locū et occuparet alū
...distantē in qm et illū mediaret spatiū y qdā motuos dtā.
...gely. Grandis ē strenuers: mō Theologor. grām multi stra.
...Phemis: negauā unquā tantam. Sē hi motq excedat velocē Angeli
...nāle. Aliter legis Sē posse etiā motu diuersoq Angeli moueri
...ad quotūs alū distantes Patuer.

Quaritur 4to Ex nam sit Verty Angelorū esse tm in uno
...Angelo hoc Virtutem loco motiuam rerum corporearum

Luna appellat
inter planetas
remotis e a terra
horizontis et quo
corpora pleniunt.
Lucente sole lege
ad alios planetas qui
tri pr quanti eorum ve
qua terra hoc vide a
effectus tandem in pane
tri qui sit terra diame
ligndi abscondas longe
in fesum e Diametri lu
terra. Mi Maxima or
integra aliorum ante
(nota vo hic Tit. Pa
inter locum verum et vi
differunt, sex e diffe
terra et locum appa
locus aut verus Pha
tectus a centro
Apparent sem
rectu exce
et ipsum P
declarat)
ab oriente
distus ut a
aliis plan
Sonorum.

Rkps. Nr. 47
K 602

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1
62-002 Suchy Las
www.digital-center.pl
biuro@digital-center.pl
tel./fax (0-61) 665 82 72
tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.
Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.

Оссолінсъкі колекції.

CD – диск виконано в рамах угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.